

به اختیار عهلی غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ

منتدای اقرا الثقافي

المكتب (عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

غزه لنوس و باغه کانی خه یال
بهختیار عه لی

ناوەندی روشنبیری و هونەری ئەندێشه
بەپێوەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلاحەسەن
بەپێوەری هونەری: باسەرەسام

ناوی کتێب: غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ
ناوی نووسەر: بەختیار عەلی
بابەت: پۆلمان

نۆبەتی چاپ: دووەم ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی / تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۵۰۰۰) دینار

ژمارە ی سپاردن: لە بەپێوە بەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان
ژمارە (۱۰۵۶) ی سالی (۲۰۱۴) ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-985-8

ماfi ئەم بەرهەمه پاریزراوه. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانهیهك له
ناوموی ولات و دەرەمیدا ماfi کۆپیکردن یان له چاپدانەوه ئەم کتێبی نییه. هەرۆها کەس
ماfi ئەو نییه بی رەزامەندی نووسەر ئەم بەرهەمه یان بەشیکسی بگاتە سەر تۆری ئینتەرنیت
یان له شیوی CD و کتیبی خوێنراوهدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماریکات. بە پێچهوانەشەوه
دوو بە دووی بەرپر سیاریتی یاسایی دەبیتهوه.

ناوەندی روشنبیری و هونەری ئەندێشه/ ئەندێشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوه
سلیمانی- شەقامی مەولهوی- تەلاری سیروانی نوێ- نەۆمی چوارەم
www.endeshe.org • andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

دونيا له باغيځدا خاپوور و له باغيځدا پژگار بوو

پاسكال

لە سەرەتای بەھاری ساڵی ۲۰۰۶ دا، پیاویکی درێژ و باریک و پەنگ
 ئەسمەر، بە ئەرکیکی تاییەت و بەرپرسیارییەکی گەلەک نەیتى، چوو
 بۆ گوندیک لە ناو چیا زۆر عاسییەکانی باکووردا، فەرمانیکی تاییەت و
 ترسناکی پێبوو، دەبوایە ئیشیک جێبەجێبکات کە بە هیچ ئادەمیزادیکی
 دیکە جێبەجێ نەدەکرا. یەکیک بوو لەو پۆخە فیلباز و فریودەرانی
 ھەمیشە خۆیان بێگوناھ نیشانەدەن، ئەو زەردەخەنە پڕ فریووی سەر
 لێوی کۆمەکیکی گەورەبوو، بتوانیشت خۆی بە ھەزار جۆر بگۆرێت.
 یەکیک بوو لەو لیبوکە بۆینانەى، فیلزاناھ دەیتوانی یاری بە ھەموو
 دلێک و گەمە بە ھەموو پۆحیک بکات. خەندە و خۆکەساسکردن و غەم
 چەکی کوشندەى ئەو بوون. ئەھرىمەن لەو دۆخەدا بیدیایە، خۆشحال و
 بەختەوەر دەبوو، کە وەچەیکى وەھا ھونەرمەندى دروستکردو، پیاویک
 دەزانیت لەسەر ھەموو پەتەکان یاریبکات، بەلام لە قوولایی پۆحیدا
 تۆکەریکی دلسۆزە. ئا، خۆشى شەرم لەو ناکات بلێت، من تۆکەریکی
 دلسۆزى ئەوانەم کە بەخێومدەکن و ھیزم دەدەن. کە گەیشتە ئەوئ،
 سەیری لە قایمى و سەختى ئەو زەمینە ھات. ھەشت سەعات بوو
 بێوچان، بەدەم فیکە لێدانەو، وەک شەیتانیک بە تێشووێکی کەمەو،
 بە بەختەویریکی زۆرەو بەو ھەورازە دوورودرێژەدا سەردەکەوت. پێشتر
 ئەم جیگایەى نەبینى بوو، لەگەڵ ھەموو ئەھرىمەنکاری و بەدکانزایی
 خۆیدا، لەگەڵ ئەوێ ژياننامەیکى خراپى ھەبوو، ویستی خۆى لەم
 کارە بدزیتەو، لەبەرئەوێ ترسى ھەبوو سەرکەوتن بەدەست نەھینیت.

که‌م و زۆر شتیکی له‌سه‌ر مه‌عه‌ده‌نی ئه‌وانه ده‌زانی که ده‌چیت بۆ ناویان، ئه‌وانیش شتیکیان ده‌رباره‌ی کانه‌زا و خولیاکانی ئه‌و ده‌زانی. به‌لام هه‌شتا ده‌روازه‌یه‌ک هه‌بوو لێ‌وه‌ی بپواته ژوورئ، هه‌شتا پێگایه‌ک هه‌بوو بتوانیت به‌کاربهێنیت و ئومێدیککی هه‌بوو ئه‌و ئیشه به‌ دروستی ته‌واویکات که بۆی هاتوو. له‌ دواجا‌ردا به‌ وینه‌یه‌کی جوانه‌وه ئه‌وانی به‌ جیه‌یشتبوو، به‌و وینه‌ جوانه‌شه‌وه ده‌گه‌راپه‌وه بۆ ناویان. که به‌ پێگادا پووه و ئه‌و شاخه‌ عاسی و سه‌رکه‌شه سه‌رده‌که‌وت، دڵنیا‌بوو، گه‌رچی ژیا‌نی پهره‌ له‌ کرداری به‌د و فیتلی نامه‌ردانه، به‌لام خۆی که‌سیکی دله‌رق و پۆحیککی په‌ش په‌فتار نییه. له‌گه‌ڵ هه‌موو خراپه‌کانیدا، ژیا‌نی ساتی باشیشی تێدا‌بووه. سات هه‌بووه ویستویتی شتیکی دیکه بیت، ویستویتی پۆحی خۆی له‌ ده‌ست ئه‌هریمه‌ن ده‌ربهێنیت و پاکیکاته‌وه. به‌لام ده‌یزانی ئه‌و هه‌رگیز نه‌فسیکی ئازاد نه‌بووه، خۆی پۆژیک له‌ پۆژان شه‌رمی له‌وه نه‌کردوه بلیت من «نه‌فسیکی ئازاد نیم». ئه‌و گونده‌ی ئه‌و بۆی ده‌چوو، چکۆلانه و نادیار، له‌ ناو چیاکاندا ونبوو‌بوو، جو‌ریک بوو له‌ به‌ندیخانه و مه‌نفا، چوارده‌وری سه‌رتاپا چیا‌ی عاسی بوو، ته‌نیا سئ پیاو له‌و گونده‌دا ده‌ژیا‌ن. یه‌کیک بوو له‌و گونده‌ پوخاوانه‌ی دوا‌ی پا‌ه‌پین که‌س ئاوه‌دانی نه‌کرد‌بووه‌وه، مو‌لکیکی کۆنی «سه‌حه‌ر نا‌غا» بوو (که‌ هه‌لبه‌ت ئه‌م‌پۆ هه‌موومان به‌ نازناوی «بارۆنی خه‌یال» هه‌وه ده‌یناسین). مو‌لکیکی عاسی که‌ جه‌نابی نا‌غا له‌به‌ر سه‌ختی و دووری و که‌م به‌ره‌می فه‌رامۆشیکردبوو. دوا‌جا‌ر میریا‌ن بارۆن «که‌ یه‌کیک بوو له‌و پیاوه به‌ شان و شه‌وکه‌وتانه‌ی له‌ پازده سالی پابوردوودا به‌ نه‌یتی کاریگه‌ری له‌سه‌ر زۆر شتی ئه‌م وڵاته هه‌بووه» له‌سه‌ر پاسپارده‌ی سه‌رۆک و به‌پێی لێ‌بوردنیککی تایبه‌ت، ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی ئه‌و گونده‌ی خسته ئه‌ستۆی ئه‌و سئ پیاوه که‌ جگه‌ له‌ یادگا‌ر هیچی دیکه‌یا‌ن نه‌بوو بۆی بژین. ده‌بایه ئه‌و گونده‌ دروستبکه‌نه‌وه، گرنگ نه‌بوو چه‌ند

سالی پتده‌چیت، گرنگ نه‌بوو چەند مال و خانووی تیا دروستده‌که‌ن، گرنگ نه‌بوو چۆن بینا و دیوار و په‌نجه‌ره‌کان دروستده‌که‌ن، به‌لکو گرنگ نه‌وه بوو نیشبکه‌ن. مانگی جارێک لۆرییه‌کی ناخچه‌می گه‌وره له‌ سه‌ر جاده‌یه‌کی قیر، له‌ دامینێ ته‌ماوی و ساردی چیا‌دا، بارێک به‌رد و چیمه‌نتۆ و که‌ره‌سته‌ی جۆراوجۆری بینای داده‌گرت و ده‌بایه‌ نه‌و سێ پیاوه، به‌ سێ هێستری پیر نه‌و که‌ره‌ستانه‌ بۆ نزیک ترۆپکی چیا سه‌رخه‌ن و له‌وێ نیشبکه‌ن. ده‌بایه‌ شه‌و و پۆژ نیشبکه‌ن. سێ پیاوی پێشن و تۆزای و په‌ش داگه‌راویبون. نه‌و پۆژه‌ی نه‌و پیاوه‌ نوێ و نامۆیه‌ گه‌یشته‌ گوند، یه‌که‌مجار «ماجه‌لانی راسته‌قینه» که‌ ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی زه‌دی شاه‌مان بوو پێشوازی‌کرد، پیاویکی سه‌رسپی و قژ درێژ و پێشهاتوو بوو، گه‌ر مه‌سیح زۆر به‌گه‌نجی نه‌مردبایه‌ و تۆزیک بجووبایه‌ ته‌ ساله‌وه، له‌وانه‌بوو دوا‌جار جۆره‌ شیوه‌ و پوخساریکی وه‌های ببایه‌، شاه‌مان گه‌رچی ته‌مه‌ندار بوو، به‌لام گه‌لیک پته‌و و هێزن بوو، له‌و پیاوانه‌ بوو له‌ پیریدا سیحریان له‌سه‌ر ئافه‌رت زۆتره‌ وه‌ک له‌ گه‌نجی. وه‌ستای راسته‌قینه‌ی نه‌م شاره‌ و دیوارسازیکی کارامه‌بوو. نه‌و به‌ گومانه‌وه‌ سه‌یری نه‌م میوانه‌ی کرد و به‌ره‌و لای هاو‌پێکانی پێشیکه‌وت. نه‌وه‌ سه‌ره‌تای نه‌و یارییه‌ سه‌یره‌بوو که‌ ده‌بایه‌ نه‌و پیاوه‌ پێ‌فریو و گه‌مه‌یه‌ بیکات. ده‌بایه‌ بجێته‌ پۆحی نه‌م سێ مۆقه‌وه‌ و له‌ ناوه‌وه‌ هه‌لیانکۆلیت و بیانوسیتته‌وه‌، بۆ نه‌وه‌ی له‌وه‌شدا سه‌رکه‌وتووبیت ده‌بایه‌ لیپۆک بیت، فیلزان و بێ‌په‌حم و ساخته‌کاریش بیت... هه‌موو نه‌و سیفه‌ته‌ به‌دانه‌ش به‌ زیاده‌وه‌ له‌و پیاوه‌دا هه‌بوون، که‌ خۆی به‌ یاوه‌ریکی نزیکی شه‌یتان و براهیه‌کی دلسۆزی فریشته‌ش ده‌زانی. نه‌م کتێبه‌ی ئیمه‌ چیرۆکی نه‌و هه‌لکۆلینه‌ پۆحیه‌یه‌ که‌ نه‌و پیاوه‌ شه‌یتانئاسا و فریوده‌ر و فیلزانه‌ له‌ ژیان و یاده‌وه‌ری و خه‌یالی نه‌و پیاوانه‌دا کردی، گه‌شته‌ درێژه‌که‌یه‌تی به‌دوای نه‌پێنیه‌کدا که‌ ته‌نیا نه‌و سێ پیاوه‌ ده‌یانزانی.

چیرۆکی هه‌لکۆلین و دۆزینه‌کانی ئه‌و پۆحه شه‌پانگێزه، ده‌مامکاره‌یه، که فریوده‌ری وه‌ک خۆی ده‌گه‌من و که‌مه‌لکه‌وته. ئه‌م کتێبه به‌ره‌نجامی مانه‌وه‌یه‌کی درێژی ئه‌وه بۆ چه‌نده‌ها مانگ، تا سه‌ره‌تای به‌هاری سالی ۲۰۰۷ له‌و چیا عاسیانه. هه‌روه‌ها حیکایه‌تی که‌میک له‌و پووداوه‌شه که ده‌که‌ونه دوا‌ی ئه‌و به‌هاره. ده‌بێت بزانه‌و پیاوه، نه‌فسیکی هه‌ند مه‌کربازبوو، که به‌وردی و درێژی ئیشیکردوه. ئه‌وه‌ی له‌ هه‌لکۆلینی ئه‌و سێ پۆحه‌دا ده‌ستی نه‌که‌وتوه‌و، خۆی به‌پێگای خۆی بۆی گه‌پاوه، ئه‌وه‌ی ئه‌و سێ زاره نه‌یاندرکاندوه له‌ پێگای کرپنی زانیاری و کرپنی خه‌یاله‌وه ته‌واویکردوه، پیاوانی فیلزانی وه‌کو خۆی خستۆته‌کار تا له‌ پێگای جیاوا‌ز و سه‌رچاوه‌ی جیاوا‌زه زانیاری بۆ کۆبکه‌نه‌وه. به‌وه‌دا خۆی له‌ قوناغیکدا به‌شیکێ گرنکی پووداوه‌کان بووه، له‌ نزیکه‌وه هه‌ندێ جه‌مسهری گرتوه‌و که مه‌به‌سیتیتی. چۆن ئه‌م سێ پیاوه گه‌یشته‌ ناو ئه‌و چیا عاسیانه، ئه‌وه‌یان چیرۆکیکه، گه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه به‌سه‌ر هه‌موو حیکایه‌ته‌که‌دا نه‌چینه‌وه له‌ هه‌چ تیناگه‌ین. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا مرۆف که دوا‌جار به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا ده‌چێته‌وه، تێده‌گات ئه‌م حیکایه‌ته سه‌ره‌تای نییه، شتیکه‌ پێشه‌کانی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ پێش له‌ دایکبوونی پاله‌وانه‌کان، به‌لام له‌گه‌ڵ قوولی پێشه سه‌یره‌کانیدا، که‌م و زۆر شتیکێ له‌ پۆحی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی من و تۆ تێدا‌یه. بۆ نمونه، پۆحیکێ لیبۆک و فیلپه‌رستی وه‌ک ئه‌و پیاوه‌ی ئه‌م هه‌موو لابه‌پانه‌ی نوسیوه، ناکرێت له‌ هه‌چ ده‌ور و زه‌مانیکێ دیکه‌دا له‌ وێنه‌ی هه‌بووبێت. هه‌ر پۆژگاره‌و شه‌یتان و فریشته‌ی خۆی هه‌یه، له‌ هه‌ر ده‌ور و زه‌مانیکدا شه‌یتان و فریشته به‌ جۆرێک یاریده‌که‌ن، له‌ ده‌ور و زه‌مانه‌کانی دی ناچێت. له‌ کاتی یاریشدا شوێنی خۆیان ده‌گۆڕن، سه‌یرترین شت له‌ شه‌یتاندا ئه‌وه‌یه هه‌ندێ‌جار بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وێت ده‌بێت وه‌ک فریشته یاریبکات، فریشته‌ش بۆ ئه‌وه‌ی ئاشکرا نه‌بێت، ده‌بێت وه‌ک شه‌یتان پوختساری خۆی بگۆڕێت و ته‌لخ و

تاریک دهرکه‌وِیت.

به‌داخه‌وه ئهم چیرۆکه له‌و چیرۆکانه‌یه که ده‌بیّت به‌ تیکه‌لاوی
 بگێردیته‌وه. له‌ کورتایی هاوینی ئه‌مسالدا که به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش لایرا،
 به‌کێک له‌ یاوه‌ره‌ نزیکه‌کانی، کۆمه‌لیک فایلی زۆر گرنگ و نه‌یّنی له‌
 خه‌زینه‌ی ئاسایش دهره‌ینا، تا دواتر له‌ لابه‌لابوونه‌وه‌ سیاسیه‌کاندا دژ
 به‌ نه‌یاره‌کان و له‌ تۆله‌ی هاوپی بیبه‌ش و لێدراوه‌کانیدا بلایان‌بکاته‌وه،
 فایله‌کان تازه‌ به‌ تازه‌ به‌ پێگایه‌کی نه‌یّنی که من سه‌ری لێده‌رناکه‌م،
 گه‌یشته‌بوونه‌ لای به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش، من له‌ و باوه‌ره‌دانیم جه‌نابی
 به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش یان هیچ که‌سیکی دیکه‌ ته‌هاوی دۆسیه‌که‌ی له‌م
 سه‌ر بۆ ئه‌و سه‌ر خۆیندیته‌وه، به‌ تایبه‌ت به‌هاری ساڵی ۲۰۰۷ پێپوو
 له‌ دهردی راوکردنی تیرۆریسته‌ ئیسلامیه‌کان. خۆشتان ده‌زانن له‌ دوا
 پا‌ه‌پێنی ساڵی ۱۹۹۱ هه‌وه‌ فایله‌ له‌ ولّاتی ئیته‌دا بایه‌خێکی بیۆینه
 وه‌رده‌گریت، مرۆف ده‌توانیّت قسه‌ له‌ «چاخێ زێپێنی فایله‌» بکات،
 سه‌رده‌میکه‌ دلّنیام له‌ میژوودا وه‌ک سه‌ره‌تای عیباده‌تکردنی نه‌یّنی
 و ئاشکراکردنی دهرده‌که‌وِیت، سه‌رده‌میکه‌ راستی و درۆ به‌ جۆریک
 تیکه‌لاوده‌بن مرۆف ناتوانیّت له‌ یه‌کیان جیا‌بکاته‌وه. ئه‌و یاوه‌ره‌ دلّ
 برینداره‌ که‌ فایله‌ نه‌یّنییه‌کان له‌ دۆله‌به‌کانی ژێر زه‌مینی ئاسایش
 دهرده‌هێنیّت، به‌ پێکه‌وت هاوپییه‌کی نزیک «شیر»ه، ئه‌و کۆره‌ قز
 زه‌رده‌ جوانه‌ی له‌ زۆر لاپه‌ره‌ی ئهم کتێبه‌دا تووشماندیته‌وه، کۆپیکه‌
 به‌ دلّنیاییه‌وه‌ خۆشتانده‌وِیت و دوا ئهم کتێبه‌ هه‌ز به‌بینینی ده‌که‌ن.
 ئه‌وه‌ی له‌ پێگای شېره‌وه‌ ده‌ست ئیته‌ که‌وتوو، کۆمه‌لیک کاغه‌زی
 په‌رتوبلّو و کاسیتی ده‌نگ و ورده‌ دۆکۆمێنتن، هه‌زاران لاپه‌ره‌ن که‌ ئه‌و
 پۆحه‌ مه‌که‌ریازه‌ به‌ مه‌به‌ستی یاریکردن و فریودان به‌کۆمه‌لیک ده‌ست و
 خه‌تی جیاواز نویسنی. ئیستا دوا پێکخستنێکی زۆر، دوا پێپستکردنی
 حیکایه‌ته‌کان به‌ جۆریک بتوانین بزانی‌ن له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چی پویداوه،

دەستدەكەین بە پۆلینکردن و پریزەندکردنی ئەو لاپەرە و دۆكۆمیتتە زۆرانەى كە لە بەردەستماندان، بەشیوەیهك مانابەدن و بخوینرێنەو. شتەكان چۆن و چاپیاندهكەینەو، هێند هەیه چریاندهكەینە و كورتیاندهكەینەو و پێکیاندهخەین و بەپێى تواناش سالفۆزیان دەخەینە سەر. لە زۆر شوێندا كە دەزانین حەقیقەت بە تەواوی دیارنیه، ئێمەش گەران و پشكینى تاییەتى خۆمان كردو. ئەمە جگە لەوێ ئەو زمانەى كە تەواوی پاپۆرتەكەى پێنوسراو، بە جۆریك ئالفۆز و تەماویە، گێرانیو و دانانەوێ وەك خۆى هەمووان بە هەلدا دەبات، بۆیە بەر لە هەر شتێك دەبایە زمانى ئەو پاپۆرتنوسە بەدنیازە دەستكاریبەكەین و تۆنە جیاوازهكانى پاكبەكەینەو كە بە ئەندازەیهك وازیکەر و بەدگوزارەیه تا ئیستا ئێمەش لە نیازی هەندیک یاری و لە مەبەستى هەموو گەمەكانى نەگەشتووین. دەبایە بۆ نوسینی پوون و پێكانى مەبەست، پستەكان وەرەگێرێنە سەر زمانیک بەو ئەندازەیه ئالفۆز و فریودەر و پەر نەیتى نەبێت، وای لێبەكەین لەبرى ئەوێ بۆنى پاپۆرتى پۆحیکى بەدکاری لێبێت، بۆنى ژيانى لێبێت، بۆنى چیرۆکیكى لێبێت كە حیکایەتخوانیكى دەنگ زوڵالى هەیه، كە شیواز و قسە و پوانینی لە هەموو گوشەیهكەو دەببیرێن. لەوهدا خودا شاهیدمانە كە مەبەستمان تەنیا گەشتن بوو بە حەقیقەت. لە سەرەتاو دەمانویست چیرۆکیك بگێرێنەو، دەقاولدەق وەك ئەو پووداوانە وابێت كە بە شیوەیهكى مەجازى لەگەڵ لەدایكبوونە سەیر و ناوازهكەى غەزەلنوسدا دەست پێدەكات و بە پۆزگارى ئەمپۆماندا گوزەردەكات و ئیستاش كۆتاییان نەهاتوو. ئەو بەشانی كۆتیبەكەمان كە تاییەتن بە بارۆنى خەیاڵ، ئیشى هاوپییهكى نزیكى بارۆنە كە بۆ حیسابى بالێكى دیکەى حیزب، تەواوی قسەكانى بارۆنى لەسەر چەند كاسیتێكى بچوك تۆماركردو و بەجۆریكى لابەلا وەك هەلپێچێكى جیاواز و سەریەخۆ تێكەڵ بە فایلەكان كراون. نیازی ئێمە لە بلۆكرەنەو

و دەر خستنی ئەم چیرۆکەدا، بە دیوێک ئاگادار کردنەوێی دنیایە لەو چیرۆکە سەیرەیی بەشی زۆری پووداوە غەمگین و ترسناکەکانی دەکەوێتە دواى بەهاری سالی دووھە زاروچارەوہ . ھەر ھەما گەشتیکی وردیشە لە ناو ئەو ھۆ ترسناک و سەیر و تێکەڵاوانەدا کە نەیانھێشت گەرەکیکی ئەفسانەیی و خەیاڵی لە شارەکەماندا دروست ببێت، کە دەشیا بتوانیت ئەم شارە پیس و ناچیز و بێھەبەتەمان بکاتە خواھەنی یەکیک لە عاجباتییە نوێکانی دنیا . بەلام بۆ ئەوێ لە ھۆکارە ورد و قوول و پاستەقینەکانی تێکشکانی ئەو پرۆژەییە تێبگەین، دەبێت بچینە ناو وردەکارییەکانەو، چونکە بە پێچەوانەیی ئەو قسە باوھە کە دەبێت شەیتان لە وردەکارییەکاندا بەکار، ئێمە باوھەمان وایە گشتگیری و عوممیات لە ئێشی شەیتانە و فریشتەش لە وردەکارییەکاندا ئێشەدەکات .

یادداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

گەر ناوی خوشم نەلێم، ھێند نابات ھەموویان دەزانن من کێم... من وەک بە لەسەر زەمینیکی بەریندا، وەک شەپۆلیکی زێڕینی بچوک لە گۆمیکی گەورەدا دێم و دەچم . ناوی من زۆر گرنگ نەبوو . ئەو شەوێ دەستم پێکرد، بڕیارمدا ناوی خۆم ئاشکرانەکەم، وەک یەکیک کە نیازیکی بەدی ھەیە گوێبگرم، ئێشبکەم، بە پەنھانی بێنمەوہ . بەلام ھاوڕێیان سوێندتان بۆ دەخۆم شتەکان بەو جۆرە بگێرمەوہ کە ڕوویاندا . بێنن پەيوەندی بە ئێشکردنی ھەموو ھەستەکانمی دیمانەوہ ھەیە، من توانیم بە دلم، بە پەنجەکانم ببینم . توانیم بە کۆمەکی ڕۆحم، بە کۆمەکی بیستن و بۆنکردن و ھەستکردن، بە کۆمەکی ئەو پیاوانەیی دەمناردن و ئەو چاوانەیی وەک کۆتر بەرەلامدەکردن لە ھەموو ئەو

جیگایانه‌بم که ده‌بایه له‌ویتییم. به‌لام جیگایه‌ک هه‌بوو ده‌ستم پشیدا نه‌که‌یشت... هه‌موو ژیا‌نی من‌ه‌سره‌تی نه‌که‌یشتنه به‌و شوینه، غه‌می ده‌ربه‌ده‌ربوونه له‌و هه‌وار و مال و دیاره. تو ئه‌ی ئه‌وه‌ی گویم لیده‌گریت، گهر ده‌ته‌ویت له‌سه‌ره‌تاوه له‌که‌لمدا بیت، باش گوچ له‌مه‌رجه‌کانم بگره. ده‌بیت وه‌ک ئه‌نداز یاریک وه‌ها بیت که له‌بناغی کوشکیکی دیرینی روخاودا کار ده‌کات، ده‌بیت سه‌رت له‌و دونیا به‌نه‌سورمیت، ده‌بیت حیسابی چاکه و خراپه‌م له‌که‌لدا نه‌که‌یت... ده‌بیت ئاماده‌بیت له‌سه‌ر نه‌خشیه‌کی چکولانه سه‌یری هه‌ندێ هیلکاری ساده بکه‌یت و چاوت لیکنیت و به‌خه‌یال هه‌موو ئه‌و کوشکه مه‌زنانه ببینیت که ده‌کرا له‌سه‌ر ئه‌و پارچه کاغزه خه‌وتوانه له‌خه‌ه‌ستن. ده‌بیت هیزێ ئه‌وه‌ت هه‌بیت، کاتیک سه‌یری که‌لاوه‌یه‌ک ده‌که‌یت، تیبگه‌یت پوژیک له‌پوژان پهبووه له‌باق و بریقی ژیا‌ن، کاتیک سه‌یری که‌له‌سه‌ریک ده‌که‌یت بتوانیت به‌چته ناو خه‌ونه‌کانییه‌وه، بزانی‌ت چ ئومیدیکێ هه‌بووه، پهبووه له‌چ نیاز که‌لیکی خراپ و چاک. ده‌بیت له‌هه‌موو شیوه‌کانی سه‌فه‌ردا شاره‌زایی‌ت. بتوانیت ریزی نه‌خشه بگریت. ده‌بیت نه‌خشه وه‌ک هه‌ما و سه‌مبولی دونیای نوچ ته‌ماشابکه‌یت... هه‌موو جوهره‌کانی نه‌خشه. نه‌خشه‌ی ئه‌نداز یاره‌کان، نه‌خشه‌ی جوگرافیا نه‌سه‌کان، نه‌خشه‌ی رینگا پهبووپه‌چه‌کانی ده‌رون. من به‌په‌چه‌وانه‌ی ئه‌و مه‌خلوقه خه‌یالیانه هه‌میشه له‌سه‌ر نه‌خشه کارم‌کردوه، ئه‌وه جیاوازی که‌وره‌ی نیتوان من و ئه‌وانه‌یه که ته‌نیا خه‌یالیان هه‌یه. گهر ده‌ته‌ویت له‌که‌ل مندا بیت، ده‌بیت له‌گرنگی نه‌خشه تیبگه‌یت... که‌میک خۆت فیری نه‌خشه‌بکه‌یت. من چیم له‌ده‌ستبیت ئاماده‌م بو‌تبه‌که‌م، به‌مه‌رجێ تو به‌راستی به‌ته‌ویت فیربیت. من بیزار بووم له‌و درۆزنانه‌ی ده‌یانه‌ویت فیربێ و خویان ماندوونا‌که‌ن، ئه‌وانه شیتمده‌که‌ن، ده‌هری ده‌بم، ها... تیبگه، ئه‌وکاتانه ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ر خۆمدا نامینیت و

لهوانه يه هه نديک شتبه کم که تو چاوه پروانی ناکه يت. هه ميشه وابووه، هه ميشه که سيک هه لکه وتووه دهه ريمبکات و به جور يکی تر هه لسوک و تم کردوه که نامه ويت. له سه ره تاوه پيته دليم نهوانه ي له بهر ته وه که مژهن، زور لهوانه باشتن که ده يانه ويت تيبگن و پهنجی بۆنادهن. گهر تو لهوانه يت برۆ به پيی خۆته وه، به دريژايی ژيانم به ده ست ئيوه وه نالاندوومه و نامه ويت چيتر نازارتان به ده سه ته وه بکيشم. من توره تر و فيلزاترم، له وهش ئالۆزتر و نیاز پيستم که خه يالی ئيوه ده يگاتى. گهر ده تانه ويت له گه لمدا بن، هه موو شتيک ده گيرمه وه تا بتوانن ببينن و حوکم بدن. وهک پياوچاکیکی حياکيه تخوان ته ماشای من مه کن، تيمبگن و به زه يتان به حالدا بيته وه، ئيشی من له وه قورستره بتوانم پياوچاکبم. من له که شتييه وانیک ده چم شه يتان پهوانه ي ده ریاى ئومیده سهخت و نه سه ته مهکانی کردييت. له زهت له وه ده بينم ئيوه و که شتييه کانتان وهک من به هه له دا به چن، له زهت له وه ده بينم نه گه نه ئه شوینانه ي خه ونی پتوه ده بينن. زور جار خۆم وهک مه له وانیکي بيرهم ديته بهرچاو که له ليواری حهوزيکی مه له دا به زه رده خه نه وه ته ماشای خنکانی مه له وانیکي مندالکار دهکات. وهک چۆن ئيوه چيژ له خنکانی من ده بينن، منيش چيژ له وه ده بينم بتانينم دهخنکين. به لام وامه زانن هه رجار يک به هه له دا چوون و خنکان و سه رئاو نه که وتنه وه، ئیدی ئه وه گونا می منه. دلنيام هه موومان زور جار به هه له دا ده چين، چونکه پتويسته به هه له دا به چين، ده بيت به هه له دا به چين، به هه له دا چوون به شيکه له ژيانی ئيمه، به لام پرسياره که نهويه که ی و له کويدا به هه له دا ده چين؟ گرنگ ئهويه نه زانين له کويدا تووشی فريو و هه له پويی بووين، ته مه يان له پيئاوی ئيوه دايه، گهر مروق هه موو هه لهکانی خوی بزانييت شييت ده بيت. من که سيکی سه رپاستم ده بيت له سه ره تاوه بزنان که من نیازم له م حياکيه ته دا

پاک نییه. دیاره من ده‌زانم له کوپوه ده‌ست پی‌ده‌کم و بۆ کوئ ده‌جم، به‌لام ئیوه له و باره‌یه‌وه‌هیچ نازانن... ئه‌وه‌ش خوشییه‌کی بیته‌ندازه‌گه‌وره‌م پی‌ده‌به‌خشیت. به‌لام با دلتان له‌وه‌گه‌وره‌تر بیت، لینگه‌پین به‌سته‌زمانیکی وه‌ک منیش له‌زه‌ت بیینیت، ئاه‌ئی له‌زه‌تی به‌ده‌، چهند جاری دی دینه‌وه‌ سه‌رپیگای تۆ. چهندجاری تر ده‌تکه‌ینه به‌هانه‌ی خراپه‌کانمان. ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌کرباز و ته‌له‌که‌بازی‌کدا سوار که‌شتیه‌ک بیت، ده‌بیت بزائیت له‌زه‌ت جیگایه‌کی گرنگی له‌هه‌موو یارییه‌که‌دا هه‌یه. له‌زه‌تی ئه‌وه‌ی له‌ ناو نه‌خشه‌کانی مندا دیلبن، هه‌میشه له‌سه‌ر ئه‌و پیگایه‌ به‌رون که‌ من دیاریم‌کردوه، ئه‌و پیگایه‌ی ساله‌های سال ویستم لی‌ده‌ه‌جم. هیچ شتیک له‌ ژياندا له‌وه‌ خوشتر نییه نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بیت هه‌موو مه‌خلوقاتى خودا له‌ ناو ئه‌و نه‌خشه‌یه‌دا دیلبن، نه‌خشه‌یه‌ک بگاته‌ خاکی خه‌یال و حه‌قیقه‌ت، نه‌خشه‌یه‌ک ته‌نیا یه‌ک که‌س بۆی هه‌بیت لی‌ده‌ه‌رچیت، یه‌ک که‌س... ئه‌و که‌سه‌ش تۆ بیت. ئیستا دواى ته‌واوبوونی زۆرشت، هه‌سته‌ده‌کم حیکایه‌ته‌که‌ وه‌ک شه‌ری نیتوان له‌زه‌ت و خه‌یال وایه، له‌زه‌تی ده‌سته‌مۆکردن و گرتن و پکێفکردنی دونیا، له‌گه‌ل سرکی و نامۆیی خه‌یالیکی غه‌مگیندا که‌ نایه‌ویت ده‌سه‌لات و جوانی له‌سه‌ر یه‌ک سفره‌ کو‌بینه‌وه، ده‌یه‌ویت مروق بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ نامۆ و ته‌نیا بیت. خه‌یالیک نایه‌ویت دونیای کونی له‌ بیربه‌چته‌وه، نایه‌ویت تاریکی ئیستا له‌ پێناوی پوناکی پاشه‌پۆژدا له‌ بیربکات. ئاه‌ هیجم لی‌مه‌پرسن، له‌زه‌ت لای من جو‌ریکه له‌ له‌بیرکردنی ده‌رد، له‌ فه‌رامۆشکردنی ژیان، له‌ ناشتنی په‌یتاپه‌یتای هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ناشیرینی ده‌ست و دلی خۆمان به‌یادا ده‌هیننه‌وه. خه‌یال شتیک نییه‌ سه‌یریبه‌کیت و تییبه‌کیت، خه‌یال شتیکه‌ ده‌بیت تامیبه‌کیت، لی‌وی لی‌ده‌ه‌یت، ده‌ستی لی‌ده‌ه‌یت، ئه‌وه‌یه‌ له‌زه‌ت. نه‌خشه‌کانیش وه‌هان، ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی من باسیده‌کم پارچه‌ کاغه‌زیک نییه‌ له‌سه‌ر

می‌زیکی گوره ئاوه‌لایبکه‌ین و بیخوئینه‌وه... شتیک نییه بهر له‌سه‌فه‌ر
 ئاماده‌یبکه‌ین و به‌قه‌لم به‌سه‌ریدا برۆینه‌وه، به‌لکو شتیکه‌ خۆتی
 تیا‌ده‌دۆزیت‌وه... ده‌پۆیت و سه‌یرده‌که‌یت له‌ ئاوه‌پاستی پێگایه‌کی
 دوور و درێژدای، له‌ جیگایه‌کی نه‌زانراودایت و تووشی فریوێکی به‌د
 بوویت ده‌ته‌وێت تا کوتایی مل بنییت و نه‌وه‌ستیت. به‌لێ نه‌خشه‌کان
 چه‌نده‌ پێئاسانیت بۆ ده‌که‌ن، هی‌نده‌ش کوشنده‌ن، کوشنده‌ن کاتیک
 ده‌ته‌وێت پێگا‌کانت به‌ ئاراسته‌یه‌ک به‌ریت و ده‌بینیت پێگا‌کان ناپۆن.
 ئازیزان... زۆرجار نه‌خشه‌کان له‌ هی‌ستریکی چه‌موش و ناب‌له‌ده‌ چه‌ن
 که‌ ده‌وه‌ستن و نا‌کرینه‌وه و ناپۆن. زۆرجاریش ئه‌و شوینه‌ سه‌یرانه‌ی
 تۆ ده‌ته‌وێت بیان‌هێنیت سه‌ر نه‌خشه‌که‌، ده‌بنه‌ جیگای سه‌رسه‌خت و
 دوورده‌ست و نه‌گیراو که‌ به‌ هی‌ج نه‌خشه‌یه‌ک ده‌سته‌مۆنابن.. ئیدی
 هه‌سته‌ده‌که‌یت له‌ به‌رده‌رگایه‌کدایت نا‌کریت‌وه و نا‌کریت‌وه. له‌ویدا
 تیده‌که‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی برۆیت و نه‌که‌پیت‌وه دوا‌وه، ده‌بیت بکه‌ویت‌وه پو‌خان
 و وێرانکاری. به‌دبه‌خته‌ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک من پوو له‌ شارێک ده‌کات
 که‌ هه‌رگیز نایگاتی... به‌دبه‌خته. سیا‌چاره‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک من
 نه‌خشه‌یه‌کی وه‌ها دا‌خرا‌وی له‌ به‌رده‌ستدا بیت... سیا‌چاره. به‌لام
 ساده‌کاری و فریو و یه‌ک په‌نگیه‌ گه‌ر و ابزانن من ته‌نیا گه‌پیده‌یه‌کی
 بێنگینم و نه‌که‌یشتموه‌ته‌ نیازی خۆم. نا، چیرۆکه‌کان و نه‌خشه‌کان و
 خه‌یاله‌کان پیکرا له‌وه‌دا له‌یه‌که‌چه‌ن که‌ له‌ کومه‌لیک گرێی په‌ش و
 پلانی ورد و ئالۆزی نا‌کۆتا دروسته‌بن. هی‌ج یه‌کتیک له‌ ئیمه‌ که‌
 به‌پێگادا ده‌پۆین نه‌خشه‌یه‌ک له‌ گیرفانماندا نییه‌، به‌لکو کومه‌لیک
 نه‌خشه‌ی تیکه‌لا‌و و پیکدا‌چوو له‌سه‌رماندایه‌، ده‌رونمان هی‌ج نییه‌ جگه‌
 له‌ زه‌ویه‌یه‌کی خه‌ت خه‌ت که‌ پۆژانه‌ نه‌خشه‌ی نوێی له‌سه‌ر
 دروسته‌که‌ین، زۆرجار نه‌خشه‌ تازه‌کانمان له‌سه‌ر نه‌خشه‌ کۆنه‌کان
 ده‌کشینه‌وه، ئیدی به‌جۆریک هێله‌کان به‌یه‌کدا ده‌چن ئاسان له‌ یه‌کدی

جياناكرينه وه. ئاه... به لام ئيتتر بيدهنگ به ئه زارى زوربلى و به دگى،
 بيدهنگ به و هيچ شتيكى دى ئاشكرامه كه كه نايت ئاشكراييكه يت،
 بيدهنگ به و حيكايه تى خوت بگيره وه، هه موو شتيك دهبيت له ويدا
 ئاشكراييت... به لام بيرتان نه چيت، هه ميشه توپيک هه يه كه خله دهبيت وه،
 هه ميشه توپيک هه يه خله دهبيت وه، تو دهبييت يان نايبينيت گرنگ نيه،
 وهك ميژيكي بليارد، كه له پال توپه راسته قينه كاندا چهند توپيكي
 نادياريشت هه بيت. ئاه خودايه، من ئه و يارييه شتيمدهكات، بينيوتانه
 كه ياريكه ره باشه كان ياريده كه ن، وهك ئه وه يه هه ميشه چهند توپيكي
 خه يالى له سهر ميژه كه بيت، وهك ئه وه ي ئه و توپه ي من و تو دهبييتين،
 ئه و توپه سبييه ي به «دارنوك» كه دهيناژون، ته نيا سيپه ري كومه ليك
 توپي خه يالى ديكه بيت كه ئيمه نايبينين، ئه وانن له برى ئه و شاتوپه
 شته كان وه ها سحرಾಯ دهجوليتن. ليمه گرن، ژيان خوى چيه جگه
 له بليارد يكي ئاوه ها، به توپي راسته قينه و خه يالى. هه ر يه كه مان
 توپيكن ته نها ياخود دووان و سيان و چوار له كونجيكدا، له گورپه پانيكدا
 وه ستاوين، له ناكاو توپيكي بزوين ديت، توپيكي به هين، توپيكي
 راسته قينه كه كومه ليك هيژى خه يالى و ياوه ري خه ياليسى هه يه، ديت
 په رشمانده كاته وه، هه ر يه كه مان به ئا راسته يه ك دهپرين، چاوه پرده كه ين
 تا هيژيكي دى، توپيكي دژ له ئا راسته يه كي تره وه ديت و ده مانجوليتيت.
 مروف له م مهمله كه تدا هيچ نيه جگه له توپيكي بليارد، كه دهبيت
 چاوه روانبكات و بييتيت، به چ پرويه كدا خله دهبيت وه. من حه زم له و
 خلبوونه وه يه بوو. هه موو ژيانم خوليام بووه له و توپه سبييه ي بليارد
 بهم، بيم به و توپه، نا، هيند گيل و نه قام نيم حه زبكه م بيم به
 دارنوكه كه. نا، من توپه كه م، ئه وه نيم كه ياريدهكات، ئه وه م كه يارى
 پرده كه ن... به دريژايى ئه م ژيانه ئه وه دهبينم، ئه و توپانه دهبينم كه
 بهر يه ك دهكه ون و دوورده كه ونه وه، نزيكه دهكه ونه وه و ليكه ترازين،

ده پون و له چالیکى په شدا ونده بن، هه نديکيان نايه نه دهره وه و
هه نديکيان دين.

خودای بالانشين کومهک به پوحم بکه، له چاکه و له گوناها
يارمه تيدهرم به... له پيسى و پاکيدا دهستم ليتهرمه ده... هه رگيز
حيسابى چاکه و خراپه م بق مه که، به لکو به گهره يى و حیکمه تی
خوت تيمبکه.

ماجه لانى خه يالى يه که مين لاشه ده بينيت
«ماجيدى گول سولاڤ، به هارى سالى ۲۰۰۴»

نهمده توانى بوهستم و چيدى چاوه پيکه م، له وکاته وهى به همهن
ناسر ده ناسم هه ميشه دوا ده که ويټ، هه رده م به هانه يه کى هه يه بتوانيت
بيده نگمبات. ناتوانم ليتزويرم، دوى چهند سال کارکردن ده بيت له
هه له بچوکه کانى ببورم. هه نديجار چهند دوا بکه ويټ چاوه پوانيده که م،
چونکه دوا جار ديت و جانتا چکولانه کى ده کاته وه و شتيکى نويى پييه.
هيج شتيک وهک چاوه پوانى خه يالم ناکوريت. نه و پوزه ناواتم ده خواست
نه مناسيبايه. پوزيکيان له پوله که مدا وانه م به و مندا له کويرانه ده گوته وه
که ناوړمدايه وه له دهرگاي ژووره که دا وه ستابوو و به زهرده خه نه وه گوځى
ليده گرتم. که ته واوبووم ده ستي خسته سهر شانم و گوځى «ها،
به پيز له خوړا نييه پيټده لين ماچه لان. تو له سه فهره کانتدا شتي
سه يرت بينيوه». به شهرمه وه گوځى «سه فهر؟ سه فهرى چى؟ من
سه فهرم نه کردوه، هه موو چيروکه کانى من به خه يالن، پوزيک له پوزان
له م شاره نه چوومه ته دهره وه، له ده ميکه وه که هاتوومه ته دونيا وه ليهرم،

له له دایکبونمه وه ئه م شارهم جینه هیشتووه». ئه وکات نه مده زانی پییده لئین «غه زه لنوس»، چه ند جاریک له دووره وه بینیبووم، بیته وه ی بزانه کتیه . خوی پیناساندم و گووتی «له لایه ن تریفه وه هاتووم بۆ لای تو، من و تو ده بیت بین به هاوپی».

دوای ئه وه بووین به دوو هاوپی نزیك.

ئه و چه ند ساله ی دوایی من و به هه من و تریفه پیکه وه له سه ر ئه و کتیه گه وره یه له گه ل ده فته رداره کانه د ئیشمانکرد. من له وان مندالتر و که م ئه زموونتریبووم، هه رچه ند هه موومان به شیکبووین له له شکرکی گه وره تر، له سوپایه کی گه وره ی خه یالپه ره ران. به لام من به جوش و خروشیکی گه وره وه، وه ک شیتیک خوی به اوپته ده ریاوه، خۆم فریاده پرۆزه ی نویسی ئه و کتیه گه وره یه وه که ده بایه له سه ر میژووی نوی مه رگ له م شاره دا به مانوسیبايه . که س به پرۆزه ی ئه و کتیه ی نه ده زانی، له راستیدا هه چ که سیش راینه سپاردبووین جوړه کتیبکی وه ها ئاماده بکه یه . خولیا یه کی شیتانه بوو، سه ره ختیک چووبووه سه ری غه زه لنوس و تریفه یابه حری و دواتر هه موومان ئیشمان بۆکرد، له کو تاییشدا وه ک زۆر ماندووبوونی دیکه ی ژیا، سه راپای ئیشمان به فیرو و هه موو په نجه مان به باچوو. هه ر یه که مان ناویکمان هه بوو، من ناوم ماجة لانی خه یالی بوو «سه رتا ته نیا به ماجة لان بانگیانده کردم، به لام دوای ده رکه وتنی ئه و گه پریده گه وره و دونیا ته یکه ره مه زنه منیا و وه ک ماجة لانی خه یالی ناونا یه وه، بۆ ئه وه ی له و عاشقه بالابه رزه م هه لاویردن و وه ک وینه ی پیچه وانه ی ئه و به دونیا م بناسین». تریفه کچکی په شکله و چکولانه بوو، قرژیکی په شی زۆر دریزی هه بوو، جووتیک چاوی قه ترانی ئیجگار جوان. به هه من ناسریش ئه وکات له ژیر نازناوی غه زه لنوسدا ته واوی شار ده یانناسی. ئه وی پۆژ که بووینه هاوپی، ئه و خاوه ن شوین و ناوی خوی بوو، له هه موو جیگایه کی ئه م شاره دا دۆست و هاوده ردی هه بوو،

ميژوويه كي دريژي مه له واني له به حري خه يالدا به دواي خويدا پاده كيشا، شاهيكي بيتهخت و تاج بوو، ژن و پياوه پر خه ياله كانى ئه م شاره پيس و پوخله، وهك پوحيكي نزيك له خويان ته ماشاينده كرد. به وهدا من تاكه پوحي ته نيا و تاكړه و بيدوست بووم له ناوياندا، هيچ جيگا و پيگا و گروهيكم نه بوو تيا نيسته جييم، بو ئه وهى بيكهس و بيهوده م نه كه ومه وه، له پيزي نوسه راني ئه و كتيبه دا وه ريانگرتم.

به لام غزه لنوس زور دوا ده كه وييت، هرگيز ناتواني كاته كانى خو ي پيگبخات، هه نديجار په له و شپرز هيه، هه نديجار يش خاو و بيوزه و بيثاوه ن، وهك پوخله به ريكي ون له نيوان ساده يي و مه زني، خه يال و حه قيقه تدا هاتو چوده كات، به لام هه ميشه شتيك له ويقاري گه وه كان و له پوخساري عاريفان له سيمايديا. ئه و پوره بو يه كه مجار بپارمدا برؤم و به جيبه يي ئلم، جانتا كه م هه لگرت و ويستم له و شه قامه ناشيرينه بپه رمه وه، كه شپرز و شيت له تاكسييه ك دابه زي و به دهنگي به رز گووتى «مه پو، توخوا مه پو، واهاتم». وهك هه ميشه نارپك له جله كانيدا، نارپك له قزيده، به لام سيحراوى له نيگا و دلرپفين له خنده و قوول له چاوه كانيدا. به توره ييه وه وه ستام و گوتم «نيتر من له گه ل تودا ئيش ناكه م، تو پياويكيت پيزي هيچ ناگريت، هيچ ... ئه وه چون ده كريت من ئه وه مه موو كاته چاوه پزي تو بكه م؟». به پارانه وه شيرينه كه ي خو ي گووتى «نا وانا كه يت، ده تناسم، تو دلپكي گه ورت هه يه، تو قه ت له غزه لنوسي برات زويرنا بيت، نابيت له غزه لنوسيكي نه گبه ت زوير بيت. گه ر له من زوير بيت، جاريكي دى تا مردن غزه لنوسيكي ديكي نه گبه ت نابينيته وه، شتى وا هه موو پوژي ك نايه ته پريت، هه موو پوژي ك مروف بزي هه لئا كه وييت غزه لنوسيكي به دبه ختى وهك من بنا سيت. دوا ئه وه بوه سته شتيك پييه سار دته كاته وه، دويى شو شتيك پويده وه، شتيكي گرنگ ... حه زده كه يت بيبيستيت يان نا؟».

من له و چند سآله دا وه زیفه م نوسینه وهی ئه و دهفته رانه بوو که
 تریفه له دهفته رداره کانی وهرده گرت و دهیدایه دهستم. به لآم دواچار هه زم
 به شتیک ده کرد ژیا نی تیابیت، ترسی تیابیت، پر نهی نی بیت. غه مگین
 و دهسته پاچه سهیرم کرد و نه مده زانی چی بلیم. بیت وهی چاوه پوانی
 وه لآمی من بکات گو تی «ده رسم تاهیر درۆ ناکات، تیده گیت، تو
 هه ر بلی درۆ ده کات، به لآم مآجه لانی خو شه ویست، تو هه له یست. ده رسم
 تاهیر درۆ ناکات. تو گومانی خراپت هه یه، پۆژیک نه مبینوی چاوه پوانی
 شتی باش له خه لک بکه یست، خه یال خراپه کانت چالا کترن، ده می که
 ئه و هم پیگو تو ویست، عه ریزم هه قه خو ت تو ژیک چاک بکه یست. ئاه، خواجه
 تو چند خراپ بیر له خه لک ده که یته وه، چند خراپ. هه ندی چار
 ده لیم، چون ئه م سه ره پرگومانه ت ده توانیت له گه ل ئه و دل جوا نه تدا
 بژی، چون ئه م گومانه زۆره ت له گه ئه و خه یال فراوانه تدا ده ژی، چون
 ئه و لای نه پر خه یال و پاکه ت بهرگه ی ئه و له خو پارزیوون و غرو ده ت
 ده گرت... چون؟ تینا گه م».

من له سه ره تا وه له وه ترسام که نابیت باز نه ی ئیشه کانمان زۆر
 فراوان بکه ین. تریفه یابه حری و ئه وانی تر واده زانن من ده ریاوانیکی
 ترسنۆکم، به لآم من ترسنۆک نیم، به لکو پیموایه ناشیت به و جو ره
 خه یال تیکه لاری ژیا ن بکه ین، دیاره ده زانم خه یال له ژیا ن جیا نا کریتته وه،
 به لآم له هه ر شت گرنگتر، ده ستوره کانی ئه و تیکه لاری بوونه یه، گرنگ
 ده ستوره کانه. ئه و پۆزه چاوانی غه زه لنوس گه له ک پاستگو بوون، به لآم
 قزی به جوړیک هه لچوو بوو، چند جاریک ویستم ده ستبه رم و شانه که ی
 گیرفانم ده ریه یتم و بیده می و تکای تیا بکه م تو ژیک ده می دابخات
 و که می ک قزی دابه ی نیت. دیمه نیکی سهیرمان هه بوو، من به و قاته
 شه که ریه ی بهر مه وه، به و کراسه په شه بیملوانه وه، به و قوچه ته لای و
 بچو کانه وه که له سه ر یه خه و سه رده سه ته کانم ده بری سکا نه وه، قزم به جوړیک

شانە کردبوو، وەك «جۆنى دىپ» لە قلىمى «دۆزىنە وەى نىقفەرلاند» دا، بەرپىكى لە قەرەغە وە بەرە و لاى راست دامەيتابوو، بە جىلپىكى كەمىك برىقە دار سافمكردبوو، جانتايەكى دىبلۆماسى پەشم گرتبوو بە دەستە وە وەك پىبوارىكى هەيمىن لە سەر شۆستەى وىستگەيەكى دوور چاوەپوانى هاتنى شەمەندەفەرپك بكات، وەستابووم. ئەو لە پانتۆلىكى نىليدا، بە كراسىكى زەيتونى قۆلكۆرتە وە، وەك هەميشە غەمگىن و پۆمانسى، بەو چاويلكە چكۆلانەيە وە، بەو قزە درىژ و بزە وە دەرەكەوت. نمونەى ناپىكى بوو، بەلام ناپىكىيەكى جوان. هەيدى هەيدى سەرى تالى سىپى تىدەكەوت، تەمەنىكى برىدبوو سەر، لە نازناوى غەزەلنوس بە و لاوە خاوەنى هىچى تر نەبوو. نەمدە وىرا زۆر باسى وردەكارىيەكانى ژيانى خۆى لەگەلدا بكەم، لەو كەسانەبوو كە بىرياندەچىتە وە كەمىك بۆخۆيان بزىن، ئەو پىنچ سالەى دوايى بە چەشنىك لە ناو شتەكاندا نوقمبوو، هەستم بە ونبوونى دەكرد. ئەو ئىوارەيە كە خەرىكبوو لەو شارە ناشىرىنە دا، لەو شەقامە ناشىرىنە بپەرىنە وە، پىگوتەم «كە تارىك داهاات دەتەم، شتىك دەبينىت لە وە وىەر نەتەينىو».

لە يەكەم پۆزە وە كە ناسىم پىگوتەم، بە شىكى گە و رەى ژيانى سەفەر كردنى بەردەوامە بە هەندىك دونىاي نەيتىدا. پياويك بوو نەيدەتوانى خۆى ئاشكرا بكات، وەك ئەو گول و بالەندانەى ناتوانن لە تەلىسمى خۆيان تىگەن، ئەويش لە تەلىسمى خۆى تىگە دەگەيشت. ئەو وەى وايدەكرد غەزەلنوس كە سىكى ئالۆز بىت و ئاسان نەچىتە ناو تەفسىرە وە، ئەو وەبوو نەيتى خۆى بە نەيتى دونىاوە گرەدا بوو. لەگەل ئەو وەشدا بە چەشنىك كە مەرخەم و بىتەرس ئىشىدەكرد، منى دەخستە سەر سام و دلەپاوكى. لە شارپىكى پىسى وەك ئەم شارەى ئىمە دا، هەر كە سىك پرىيت لە جوانى، بىتە وەى خۆى بپە وىت، خەلكانىك پەيدادەبن هەلەدەن تا قوولترىن جىگا پۆخى بپشكنن و بوونى گەمارۆيدەن و نەيتى جوانى وەك

مەترسییەکی گەورە بۆسەر ئاسودەیی ھەموو شتەکان نیگابکەن. لە بەرئەوە لەو پۆژەوێ دەیناسم، ترسم لە بیباکییەکیەتی. گەرچی خۆی و غەزەلەکانی ژبانی ئێمەیان پڕکردبوو لە ھیمەت، بەلام خۆی سارد و کەمتەرخەم دەینواند. تریفە یابەحریش کچیکی بە ھیمەتبوو، ئەو لە بواری ئافرەتانیشدا ئیشیدەکرد، واھەستدەکەم نەرەسی خوشکم پۆلێکی گرنگی لەویدا بینی بکەوێتە نیو ئەو دونیایەو، دواتر گەشتەکیان دەرەنجامگەلی وەھا ئالۆزی ھەبوو تا ئەمڕۆ نەینیبەکانی بە من شیناکرێتەو... سەرەتا غەزەلنوس تەنیا بە پەرورەدەو بەخێوکردنی مندالانەو خەریکبوو، دەیویست ھەموو ژبانی خۆی بۆ ئەوان تەرخانبات. من بەرپیکەوت ھاتمە ناو ئەوانەو، بەر لە ناسینی ئەوان بەرەنجی خۆم پۆلێکی چکۆلانەم بۆ مندالانی نابینا دروستکردبوو. من کەسێکی پڕ خەیاڵم، بەس خودا دەزانێت پۆژانە چەند چیرۆک لەسەرمدا لەدایکدەبێت و دەمرێت. بە درێژایی ژیانم حەزم لە جلی جوان کردو، حەزم لەوێە قژم رێک بێت، قامەتم قنچ بێت، رێکبۆشیم و بە یقارەو کتیییک بخەم بئەستەم یان جانتایەکی دیبلۆماسی ھەلگرم و بە شاردا لەم سەرەو بۆ ئەو سەر پیاسەبکەم. لە مندالییەو حەزێکی کوشندەو سەفەرکردنم تێدایە، بەلام بێپارەیی و بیکەسی بەم شارە ناشیرینەو گرتیانداوم. تف لەم شارە... رێگام بدەن ھەر کاتێک باسی ئەم شارەم کرد، پق و قیزی خۆم نەشارمەو... تکیە رێگام بدەن. لەو سالانەی دواییدا ھاوڕێکانم ھەموویان پۆشتن بۆ دەرەوێ ولات و من بە تەنیا مامەو. من بیرم لەو کردەو بە جوړیکی دی سەفەریکەم، نەخشەیکە خەیاڵیم دروستکرد، نەخشەی سەرزەمینێکی خورافی، نەخشەیکە تەنیا لەسەری مندا ھەو، نەخشەی سەرزەمینێک کە تۆپێکی گەورەو پویار و زێ و زەریاچە دایبۆشیو، چەند مانگێک خەریکی ئەو بوم ئەو خاکە بەسەر ئیقلىمە خورافییەکانی خۆیدا دابەشبکەم، دەبایە دۆنم بە دۆنم و ھەکتار

به هه کتار له خه یالدا بیخولقینم. ماوه یه کی دریژ وای لیها ت په یوه ندیم به و سه رزه مینه وه له په یوه ندیم به ژیا نه وه توندو تو لتریوو، کاتی خو م وهک کریکار یکی زه حمه تکیش به سه ر ئیشه سه خته کانی دروستکردنی نه ودا دابه شکرد. هه ندیک پوژ تا ئیواره یه کی درهنگ ته نیا له سه ر دروستکردنی دره خته کان ئیشمه کرد. له سه ر دیواری ژووره که م نه و نه خشه گه وره یه م ده کرده وه و بست به بست پو به ره خه یاللیه کانم ناوه داند ده کرده وه، له و ماوه یه دا به وردی هونه ره کانی نه خشه کی شان فیژیوم، جیا وازی قوولی نیوان جوگرافیا ناسه کان و زه ویناسه کان له بواری نه خشه سازیدا تیگه یستم، سهیری نه خشه ی گه پریده کو نه کانم کرد، نه تلله سی خه یالی گه را له دیرینه کانم به سه ر کرده وه، پیو ره کو و نو یکانی نه خشه کی شانم له سه ر دهستی مامو ستایه کی پسپو پ خویند. پوژانه چه ندین سه عاتم له گه وره کردنی نه خشه که مدا به سه ر ده برد، نه و کاته ی ده مایه وه به دروستکردنی که شتییه کی خه یالی گه وره وه سه رقا لپووم تا بتوانم به ناو پویاره خه یاللیه کانی نه و سه ر زه مینه خه یاللیه دا سه فه ربکه م. بو نه وه ی ژور له که شتییه که م دوور نه که ومه وه نه و جیهانه خه یاللیه م پرکرد له پویاری وهک درهخت په لوپو دار. شه وگاره کانی خو م پرکرد له ئاسمانی نه و تو له گه ل نه و زه مینه نو ییانه دا بگو نجین، به جو ری له دروستکردنی شار و شاروچکه و میلله ته کانی سه ر نه و نه خشه یه وه ئالام، پیاسه ی ئیوارانم بیرکرد و ناسیا وه کانی خو م و که سوکارم بیرچو وه وه، گه یستمه دوخیکی نه و تو خرزه کانی خو م بو نه ده ناسرایه وه، هر که سیکم ده بیینی وهک مه خلوقیکی خورافی ناو شاریک له شاره کانی خو م سه یرمه کرد، تووشی بیخه وی و وړینه ی پوژانه و زینده خه وی بیدرانه وه هاتم. پوژکیان که هه ستمکرد هیدی هیدی له سنووری شیتی نزیکده بمه وه و خه ریکه له نیوان ژیا ن و خه یالدا سنووره کان تیگه لده که م، نه و نه دم هوش تیدابوو بیر له ریگایه ک بکه مه وه دوویاره بمه ینیته وه ناو دنیا. به یانییه کیان چووم

بۆ پښخراوی نابیناکان و به شرمه وه له ده رگای دهره وه م دا، پښتر هیچ
 شتیکم دهریاری نه و پښخراوه نه بیستبوو، به لام له هاتوچوکانی خومدا
 نیشته جی کارکردنیانم بینیبوو. که چومه ژورئ، به پښه به ریکی گنج
 پښوانی لیکردم و به سه بره وه گوئی لیکرتم. کورته ییژکه که م نه وه بوو
 که پوئیکی چکولانه بۆ هه ندیک مندالی نابینا دابنیم و له گه ل خومدا
 گه شتیکی خه یالیان پښیکه م. نه و کات گوتم له به رنه وه ی نابیناکان
 له ئیمه که متر دونیا یان بینیه، خه یالیان که متره، به لام له به رنه وه ی
 له دونیا شدا قبول نه بوونه ته وه ئاسانتر له گه شتیکی خه یالیدا ده بیه
 هاوړیت. له به رنه وه ی گوئگره که م ته واو نهیده زانی ده لیم چی، به شرمه وه
 گوئی «ده ته ویت هه ندیک نابینا له گه ل خوتدا به بیت بۆ سه فهر؟». من
 گوتم «به لئ، به لام سه فهره که ی من سه فهریکی خه یالییه، سه فهریکه
 له ناو حیکایه تیکدا، من چیروکی گه شته کانم بۆ نه وان ده گپمه وه و
 نه وانیش کومه کمه که ن، وه که نه وه ی هه موومان به نه رزیککی خه یالیدا
 برۆین، به که نار ئاویکی درژدا، پویاریک که که س نازانیت له کوپوه
 هه لده قولیت و ده پښته کوپوه، من ناخودایم و نه وانیش کارکه شتی و
 پښوار... ده چین هه ندیک دارستان و شاخ و شاروچکه ده دوزینه وه که
 ته نیا به خه یال ده دوزینه وه». به غه مباریه که وه سه یریکردم و گوئی
 «وه که نه وه ی تو ماچه لان بیت؟». منیش به خوشحالییه وه سه رم له قاند
 و به زه رده خه نه یه کی گه وره وه گوتم «نا... وه که نه وه ی من ماچه لان
 بم، راسته که یت». پښکه نینه که م شتیک له سه رسامی و گیلیتیشتی
 تیدا بوو. نه و پښه به زه حمه تیکی ژور نه و پیاوه له بیژکه که ی من
 تیگیشته. من ده مویت گه شته خه یالییه کانسی خوم، له سه ر نه خشه
 خه یالییه کانسی خوم له گه ل کومه لیک مندالی نابینا دا نه جام بده م،
 چونکه مندالانی نابینا پښوستان به سه فهره. هه لبت له دونیا یه کدا
 که ئیمه ش به چاو نابینین، دونیا یه که بۆ نه وان و ئیمه وه که یه که،

هەموومان بە خەيال تیا دەژین و تیا دەجولێنەو. ئەو بیروکەیه کە ئیمەى چاوساغانیش لە گەشتیکدا پوو لە دونیایەک بکەن، تیايدا نادیده و نابینابین، خەيالێ ئێو بە پێوەبەرە گەنجەى وەها وروژاند، دەیویست دەمودەست هەموو کوێرەکانى و لاتم لە ژووریکدا بۆ کۆبکاتەو و من بەرەو خاکیکى نادیار پیشیانکەوم. لە سەرەتاو پێمگوت چاوەپوانى زۆر خەيالم دەکوژیت، لە بەرئەو نامەویت زۆر بوەستم تا تۆ وەلامم دەدەیتەو. بەلام هەر زوو ترسى چاوەپوانى تیاکوشتم و گووتى «لە خێراترین کاتدا هەموو شتیکت بۆ دەبرمەو و دەبیت بە سەردارباشى کەشتیەکی تازە». وشەى «سەردارباشى» وشەیکى تازەبوو بۆ من، بەلام پێمخۆشبوو بە «سەردارباشى» بانگمبەن. گەرچى کابرا سەرەتا زۆر بێخەيال و گێژ دەینواند، بەلام بیروکەکەى من وەها هێنايه خرۆش، بە خۆشحالییهو گووتى «مامۆستا، دەتوانین وابکەین پۆلەکە پۆلێکی گەپۆک بێت، وابێت نابیناکان بەراستى هەست بە جولە بکەن، هەستبەن لە ئاودان و بەربواریکی بێسەر و بێبەدا دەپۆن». کابرا بیرى لەو دەکردەو کەرەفانەیک بکڕیت و ببەستیت بە پیکابێکی چکۆلەو و هەر کاتیەک من ویستم فەرمان بە شۆفێرەکەى بدهم بچولیت و لەو رێگایەشەو نابیناکان هەست بەشەپۆل و جولەى بێسەرەوتى ئاو بکەن. ئەو بیروکەیه منیشى دلشادکرد، چونکە دەمەینایە پیشچاوى خۆم لەگەڵ نابیناکاندا دانیشتووم و وامەستدەکەم لە دەریاداین. دەمەینایە بەردەمم کە پێمەلێن «ئەدمیرال ماجەلان، کویمان لێوەدیاره؟»، منیش بەدەنگى بەرز دەلێم پەلەمەکەن... هێى پەلەمەکەن، کەمێکی تر دەگەینە وشکانى و ئاوەدانى، ها هەر ئێستا زەوییهکى سەوز لە ئاسۆکانەو دەرکەوت، ئیدى وا گەشتین... هێى ئاوەدانى... ئاوەدانى... سەولەکان خاوەنەو و بەرەو راست بچولین.

بەلام دەبیت بلێم بە داخەو ئەو پیاو وەک زۆریەى ئەو لێپرسراو

کوردانەى لە نێوان کۆتایی سەدەى بیست و سەرەتای سەدەى بیستویە کدا
 قوونیان خستە سەر کورسى دەسەلات، درۆزن بوو. دواتر نە کەرەفانەى
 بۆ کرپن، نە سەلکە تورێکى قورپویشى دایە دەستمان، بەلام لە بینای
 پێکخواوەکەى خۆیدا ژوورێکى داینى و نەهاتەو بە لاماندا. دیارە من
 زویرنەبووم و یەک تۆزیش چییە دلم گەردى نەگرت. بىرتان نەچیت ئیمە
 لەناوچەیهکى دونیادا دەژیاين، من لەسەر نەخشە خەياليیهکەى خۆم ناوم
 نابوو فشفشستان، شویتیک بوو درۆکردن کەسى ناپەرەحت نەدەکرد. لە
 سى چوار هەزار سألەو درۆکردن بوویوو بە بەشیک لە کولتورى
 پۆژانە، ئەو میژوو خەياليیهى من بۆ فشفشستانم دانابوو، پرپوو لە
 خەلیفە و والى و خان و بەگزادەى درۆزن، پرپوو لە شەپە شمشیری
 درۆ لە نێوان ئەو میر و پادشاهانەدا کە بە درۆ شەپانده کرد و خۆیان
 دەمران، یان خۆیان سەردەخست، بێئەوێ مردبن یان سەرکەوتبن.
 پرپوو لە شەپە ناوخۆى سەیر سەیر کە قوریانییهکانى شەهیدى
 پاستەقینه بوون، بەلام شەپەکانى تیکرا درۆبوون. لە پاستیدا فشفشستان
 دەهینیت مەرۆف ببینیت، دەهینیت گەر لە ولایتیکى زۆر دووریش بیت،
 پارەى بۆ کۆبکەیتەو و ببینیت، بەتایبەت چەند سالتیکە ئەو سەر
 زەمینە عەزیزە پرپوو لە فرۆکەخانەى درۆ، کە هەموو ئادەمیزادیک
 دەتوانیت لە هێڵیکى ئاسمانى درۆ بلیتەکەى بپریت، سوار فرۆکەیهکى
 درۆ ببیت و بریکى درۆ لە عومرى عەزیزى خۆى لەوئ بباتەسەر.

بەلام بابگەریمەو بۆ ئەو ئیوارەیه کە چاوەپوانى بەهمەن ناسرم کرد
 و نەهات. ئەو ئیوارەیهى من خەریکبوو بڕۆم و ئەو لە دوا چرکەدا شپەزە
 و قژ بژ لە تاکسییهکى پیس دابەزى. ئەو یەکەمین شەوى پاستەقینهى
 من بوو لەگەڵ ترسدا، بەهمەن ئەو ئیوارەیه تا دەمى خۆرئاوا بوون منى
 لە چایخانه و سەرئۆستە و نێوباغەکاندا سەرقالکرد. لەگەڵ کەوتنى

تاریکیدا به ره و قه راغشار به پیکه وتین. دواى سه عاتیک پویشتنی ئارام و هه لمژینی هه وای پیس، له شه وه زهنگی گه په کیکی پیسدا، سلاومان له میوه فروشیکی درهنگه وتووی شه و کرد که به خووی و چرایه کی بجوکه وه سهر کوچه یه کی غه مگینی ئاوه دانکردبووه. له وئ حه سه ن توفانیشتان بینی له تهنیشت ئه و میوه فروشه بیده نگه وه له سهر تهنه که یه کی پیس دانیشتووه و تریی تۆزای ده خوات.

ئه و شه وه له شه وه بیده نگه کانی ئاغای توفان بوو، هه ندیجار هیئد ده مدلیتر و چه نه بازبوو، بواری مه خلوقیکی دی نه ده دا قسه بکات. به و دهنگه منگه ی خویه وه که بۆنی پیری لیده هات به رده وام ده پرپسا. هه مان شه و له سهر سیله ی هه مان کۆلان، سهر وه سالی دهرسیم تاهیریش دهرکه وت، قومقمۆکه یه کی خیل که وه ک سه گیکی به وه فا له به رده م ئه و پوخساره پۆمانسییه ی غه زه لنوسدا نوشتایه وه و ده ستی ماچکرد و بیئیه وه ی که س هیچی پبیلایت پیشتانکه وت. گه نجیکی چکۆله ی قه له ویوو، تۆزیک له بسته بالاکان بلندتربوو، به خیراییه کی سه یر ده پۆی، له شتیکی خرپ ده چوو زه وی له گه ل جۆله نه ینیه کانی خۆیدا خلیبکاته وه. بۆ پیاویکی به و یقاری وه ک من که باریک و بۆشناخ له قاته ئینگلیزییه که ی خۆمدا وه ک نه جیبزاده یه ک پتمده کرد، شوره ییبوو له دواى ئه م گیانداره سه یره وه برۆم. لووتیکی هیئد زلی هه بوو سه یری قورسکردبوو، ئیدی نه یده توانی ئاسان مل هه لبریت و پوو به پوو سه یریکات. پیشتەر لووتیکی وه ها زلم نه بینی بوو، شه و تاریک و سارد بوو، هیئد پویشتن هه ستمان به بیزاری کرد. من جگه له تاریکی هیچی ترم نه ده بینی. تا ئه وکات باوه ریم وابوو، تاریکی پوو به ریکی بۆش و بیمانایه، نه نه ینی تیدایه و نه په رده ی هیچ ته لیسمیکه، به لام ئه و شه وه زۆر شت له ژیا نی مندا گۆرا. دهرسیم وه ک جانه وه ریک عومری خووی له زۆلمه تدا برده بته سهر ناشنا به پێگا کان قه له مباری به سهر که ند و که له به ره کانددا ده دا و ئاوپری له

ئىمە نەدەدايەو، دەبايە غەزەلنوس زوو زوو بيوەستىتى و لەگەل خىرايى
ئىمەدا كۆكيىكاتەو، توفان خۆى تاريكە پۆ بوو، لە كونه پەپويەك دەچوو
چاوانى بە ھەموو پلە جۆراوجۆرەكانى زولمەت راھاتبىت، منىش دەلىلىكى
نەيىنى لە ناخەدا شەو زەنگى بۆ پوناكە كەردمەو، بەلام غەزەلنوس لە
ئىمە خاوتر و لەسەرەخۆتر دەپويشت، لە ھەر شتىك زياتر سەرسامى
ئەو ساردى و لەسەر خويىيەى بووم. دواى سەعاتىك پويشتن دەرسىم
تاھىر ھەك سەگىكى پەسەن دەستىكرد بە بۆنكردى زەوى، مەن لە دلى
خۆمدا گووتم ئەم سەگ جنسە سوودىكى باشى لە لووتە زەكەى خۆى
بىنيو، خەلكى تر زۆن شتى زىيان ھەيە و سوودى لىتابىنن. بۆ ئەوھى
تورپەيىكەم بانگمكرد «ھىي تۆ لووت زل، سوودىكى زۆرت لەم لووتە
حىزبابەى خۆت بىنيو، دەتەوئىت چى بۆنكەيت؟ ھا... بۆ ھەك سەگ
قوون بەرزەكەيتەو و زەوى بۆندەكەيت؟». دەمگووت «شالوتۆف خۆ
گۆپى باوكە سەگەكەت لەم خاك و خۆلەدا نىيە، بۆ ئىمەت خستۆتە ئەم
وشكەلانە؟». بىئەوھى وەلاممەداتەو ھەندىجار دەوەستا و ھەك يەكەك لە
نەخشەيەكى گەورەى ناو سەرى خۆى وردبىتەو، بە وردبىيەكى سەيرەو
ھەنگاوەكانى خۆى دەژمارد و لەگەل پنتىكى خەيالى دىكەدا كە ئىمە
نەماندەبىنى دەپيوا. ھىندى نەبرد لە شوئىنىكدا وەستا و ھەك جرجىكى
ترساو بە چنگۆلە كورت و بەھىزەكانى كەوتە ھەلدانەوھى زەويىيەكە.
گەر دوو كرێكار بە خاكەناز خۆليان لاىدايە فرىاى نەدەكەوتن، بە
جۆرىك زەويىيەكەى دەپرى گومانم لە چاوى خۆم دەكرد، دەستى ھەك
دوو ئامپىرى ئاسنىن لە بنەو پرا خۆلەكەيان را دەكيشا و ھەليانەدايەو.
مەن چاوپوانى دەرکەوتنى سندوقىكى پىر زىپم دەكرد، بەلام زىپى چى،
لە برى خشل و تەلا، بەشى سەرەوھى لاشەيەكى لە زەويىيەكە دەرھيئا و
بە خۆشبيەو گووتى ئەمە خۆيەتى. لەگەل قسەكانى ئەودا بۆ يەكەمجار
لە زيانمدا بۆنى لاشەى ئادەمىيەك چوو بەسەردا، ئەو يەكەمجارىو

ببینم لاشه یهک له خاک بهیننه وه ده ری. دیاریوو لاشه که زور کۆن نییه و تازه کراوه به ژیر گلّه وه. بئنه وهی گوێده مه پیسبوونی جلهکانم لیئینزیکبوومه وه و له بهر پوناکی لایتهکاندا سهیرمکرد. بینینی لاشه وهک بینینی تابلۆیهکی هونه ری یان تهماشاکردنی یاقووتیکی دهگمن شتیکه بیرناچیته وه. مرۆف زور بۆنه ی شیرین و تال له یادههات، ده موچاوی زور کچی جوانی بیرده چیته وه، به لام به دهگمن بتوانیت بینینی لاشه یهک له بیریکات. زۆربه ی ئه وه که سانه ی ده یانناسم له گه ل بینینی لاشه دا خه یالی فهلسه فی و پرسایاری تاییه ت به مانای ژانیان لاووزاوه، به لام له و ساته دا ئه ز شتیکم لا نه ووزا... هیچ شتیگ. تاکه شتیگ به زارمدا هات ئه وه بوو بلیم «لێیگه پزن ئاسوده بخویت». به لام راستیه که ی خو شم نه مده زانی مه به ستم چیه. له یه که م ساتی بینینی لاشه که وه، هه ستم به ئولفه ت و نزیکیه ک کرد له گه لیدا. ئه و شه وه به هه ر چوارمان لاشه که مان له زه وی هینایه ده ری. گه نجیک بوو پانتۆلیکی کاوپۆ و کراسیکی قۆلکورتنی پرته قالی له به ردابوو. به لام فیشه کیگ له مه لاشوه وه چووبوه ناو سه ری. فیشه کیگ له ناوکه وه پۆیشتبوو و له پشته وه هاتبوو ده ری. که تۆفان ئه و دوو برینه گه وره یه ی بینی به دهنگی بهرز گووتی «ئه مه ئیشی مه غۆلییه، ته نیا مه غۆلی به مجۆره کارده کات، هه ر ئه و له نزیکه وه ده یانکوژیت، ئیشی خو یه تی... مامۆستایان سویند ده خو م ئه مه ده ستوخه تی جه عفه ره، جه عفه ره مه غۆلی. هاوپی خو م بووه، به لام تۆ بوهسته، من بزانه مه غۆلی هه وت سال له مه و بهر چوو بۆ هۆلندا... هه وت سال له مه و بهر، توخوا هاوپیان سه یرکه ن بزانه گوله ی تری پیوه یه؟».

شالووت چه ند جارێک لاشه که ی ئه مدیوه و دیوکرد و هیچی نه بینی. تۆفان خو شتی له نزیکه وه سه یری ده موچاوی کوپه به سته زمانه که ی کرد و سه ری مرده که ی به ملاولادا جولاند، چه ند جارێک ده سته

دا لە سنگی و بە ئارامی دەستیگیرا، بەلام شتێکی نەوتۆی دەست نەکەوت. هەستاو دەستی بە شەپۆڵەکەئێ سەری و گووتی «فەخری عالم، چ باسە؟ ئەگەر مەغۆلی ھاتبێتەوہ ئەوا خۆیەتی». غەزەلنوس چاوانی پرپووبوون لە فرمێسک، من خۆم تێکنەدا و پرسیم «کەستان دەیناسن؟». غەزەلنوس بە دەنگێکی تاساو و دلێکی پرپوہ گووتی «موراد جەمیلە، موراد جەمیل، چەند پۆژیکە دیار نییە، یەکیک بوو لە عاشقە بیسەرەوت و خەیاڵییەکان». غەزەلنوس واقسەیکرد وەک ئەوہی قوربانییەکە زۆر باش بناسیت. من نەمدەزانی موراد کییە، پیشتر ناوی وام نەبیسستبوو، بە ئەسپایی گووتم «بەپای ئیوہ چەند پۆژ دەبێت مردوہ؟». تۆفان بۆنێکی بەلاشەکەوہ کرد و گووتی «لە سێ چوار پۆژ تیناپەریت، مەیتێکی تازەییە». بە دەنگێکی گەرمەوہ گووتم «با ئاسایش خەبەرداریکەینەوہ... ئاسایش دەبێت بزانیت؟». تۆفان سەری بادا و گووتی «ئاسایش ناتوانیت هیچی بۆ بکات... دوور نییە ئیمە لە مەسەلەکەوہ تیوہ بگلێن. بەپای من تا کاتیکی تر داپۆشینەوہ، بەلکو بیرێکی وردتری لێکەینەوہ». من سەیری غەزەلنوسم کرد و گووتم «چۆن لەم حیکایەتە تێدەگەیت؟». دەمزانی ناتوانیت وەلاممبەداتەوہ، ھەستمکرد ئیجگار غەمگین و ماندوہ. بە ئارامی دەستم خستە سەرشارنی و گووتم «خۆت زۆر سەغڵەت مەکە».

سەری خستە ناو دەستی و گووتی «دلەم پێی دەسووتیت، زۆر گەنج بوو».

من لایەکم لە ھەسەن تۆفان وەرگرت و لە نزیکەوہ سەیریکی دەموچاوی قوربانییەکم کرد... زۆر گەنج بوو.

سەرەتا دېرېك غەزەل بوو

لەبەشى پېشوو دا گويمان لە ماجەلان گرت، بېرىك لە چىرۆكى خۆى
 و غەزەلنوس بگىرپتەو. ئىدى لەم سەفەرەدا ناوہ ناوہ دەوہستين بۆ
 ئەوہى گوئ لە پار و نھینى قارەمانەکانمان بگرين، ئەوانەى بە چىرۆكى
 خۆيان ئەم ككتېبە دەنوسن. ئەم ككتېبەى ئاوا سادە بە بېرگەيەك لە
 يادەكانى ماجەلان دەستمان پېكرد، لە راستيدا ئالۆزتر و فرەديوتر و
 گرئدارترە لەوہى سەرەتا حيسابى بۆ دەکن. لە سەرەتاوہ دەبىت
 بلين «ماجيدى گول سۆلاف» كە لەم چىرۆكەدا وەك ماجەلانى خەيالى
 دەيناسين، جەمسەرىكى پېچەوانە و نىگارېكى ئاوەژووى «ماجەلانى
 پاستەقینە» يە، ئەو پياوہى لە بەشىكى ئەم سەربوردە گەورەيەدا
 پۆلىكى گرنگ دەبينىت و بەشىك لە سزای ئەم چىرۆكەشى دەكەوئە
 ئەستۆ. ديارە دەبىت پىشتان بکەوم و بلیم ماجەلانى پاستەقینە لە
 چىرۆكەكەى ئيمەدا، دوور و نزىك پەيوەندى بە ماجەلان خۆيەوہ نىيە،
 ئەو دەرياوانە بەناوبانگەى بەدەورى زەويدا سوپايەوہ و لە ۲۷ ى ئەپرلى
 ۱۵۲۱ دا لە دورگەى ماتان لە فليپين لە شەرىكى يېمانادا تياچوو.
 بەلكو ماجەلان ئاوانىكى مەجازىيە بۆ پياويك گەلىك ولات گەراوہ،
 گەلىك سەرزەمىنى بينيوہ، گەلىك شەو، لە گەلىك دوورگەى سەير و
 دوورەستى ئەم زەمىنەدا لەگەل ژنانى جياواز جياوازدا خەوتووہ، بۆن
 و بەرامەى گەلىك پەگەز و ھۆزى سەيرى لەگەل خۆيدا ھىتاوہتەوہ،
 بۆنى گەلىك درەخت و گژوگىاي نەزانراو لە خەونە ئەفسوناوييەكانى
 ئەوہوہ پڑاونەتە ئەم چىرۆكەوہ. بە كورتى ماجەلانى پاستەقینە بە
 پېچەوانەى ماجەلانى خەيالىيەوہ سەفەرەكانى خۆى لەسەر نەخشەى

پاسته‌قینه و له‌گه‌ل بوونه‌وه‌ری پاسته‌قینه‌دا نه‌نجامداوه . ئه‌م دابه‌شبوونه و گه‌لێک دابه‌شبوونی دیکه‌ش واده‌که‌ن هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ئه‌م کتیبه‌ی ئیمه تیکه‌لێک بێت له زۆر چه‌شنه کتیبی جو‌راوجۆر. هه‌ندیجار پۆمان بێت، هه‌ندیجاریش له‌و تابلۆیانه بچیت که نیگارکێشه کلاسیکیه‌کان دروستیانکردون. هه‌ندیجار سه‌فه‌ریک بێت ویل له جوگرافیایه‌کی خه‌یالی و هه‌ندیجاریش ده‌ستنوسێک بێت خنکاو له ناو ته‌پوتۆزی زه‌ماندا، شتێک له پۆحی باغه‌هرسته دێرینه‌کان و شتیکیشی له خولیا‌ی نه‌ندازیاره نوێکان تیدا‌بیت. به‌لام دوا‌جار ئه‌م کتیبه که خۆی بوونه‌وه‌ریکی فره‌پووه، هه‌م حیکایه‌ته هه‌م نیگارکێشان، هه‌م پێکیه و هه‌م نارپکی، هه‌م حه‌قیقه‌ته و هه‌م خه‌ون. هه‌لگری چیرۆکی نه‌و که‌سانه‌شه که پۆحله‌به‌ری فره‌پوون، هه‌م نیشته‌جێن و هه‌م گه‌پۆک، هه‌م خۆشبه‌ختن و هه‌م غه‌مبار، هه‌م نین و هه‌م هه‌بوون، هه‌م دڵسۆزن و هه‌م بێبار. ده‌بیت بلێم که‌جۆره کتیبیکی وه‌ها، کتیبی پاسته‌قینه‌ی په‌ژاره و نا‌اسووده‌گین که حه‌سره‌ت و پیری بۆ نوسه‌ره‌کانیان ده‌هێنن و غه‌میکێ قوول و پاسته‌قینه‌ش بۆ خوێنه‌ره‌کانیان، کتیبی‌کن کاتی‌ک له نوسینیان ده‌بینه‌وه، هه‌ستده‌که‌ین له‌گه‌لیدا مالا‌واییمان له چه‌ندین فریشته و نه‌هریمه‌نی تایبه‌تی ناو پۆحی خۆمان کردوه، ده‌رگامان له هه‌ندی‌ک تۆفانی تاریک و باغی پر نه‌ینی و پێگای نه‌کراوه‌ی ناو تاریک‌ستانه‌کانی دڵ کردۆته‌وه .

له‌م کتیبه‌دا سه‌ره‌تا به ئالۆزترین مه‌خلوقاتێ ناو چیرۆکه‌که ده‌ست پێده‌که‌ین، به غه‌زله‌لنوس، ئه‌و کوپه‌ی ده‌شیت له هه‌ندی‌ک پووه‌وه وه‌سفکردنی سه‌خت و نا‌ساندنی نه‌سه‌تم بێت، چونکه هه‌ندی‌جار به ساف و پۆشنیه‌کی بێ‌وینه ده‌دره‌وشیته‌وه و هه‌ندی‌جار ته‌ماوی و پرته‌لیسم ده‌نوینیت. بوونه‌وه‌ری‌که په‌گه‌زیکی خه‌یالی و نه‌فسانه‌یی

لە لە دایکبوونیدا هەیه . پێدەچیت کە سێک بێت هەر لە مندالییهوه
 لە شەیتانەکان هەڵاتبیت. تکایە ... کاتێک دەلێم لە شەیتانەکان
 هەڵاتووه راستە و راست خەیاڵتان بۆ هیچ چەشنە چیرۆکیکی دینی
 نەچیت، چیرۆکی پیغه مەریک کە خراپەکاران دواى کەوتوون و ئه‌ویش
 وهک پۆحیکى موبارەک زەمینا و زەمین پاکیتی خۆی هەلگرتووه و
 لە پیسی و سەلەیی و نامەردیان هەڵاتووه . نا، بەلکو مەبەستم
 چیرۆکی راستەقینەى مندالیکە لە هەفتەى یەكەمى لە دایکبوونیدا،
 بێشومار شەیتان و جنۆکە و بوونەوه‌رى دەعجان و پوخسارى پموزن
 لەگەڵیدا لە دایکدەبن. حیکایەتى لە دایکبوونی غەزەلنوس یەكێکە لە
 چیرۆکە سەر سوپه‌ینه‌کان. ئەو هەفتەى غەزەلنوس تێیدا لە کۆتایی
 پەنجاکاندا لە دایکدەبیت، دەیه‌ها مندالی دیکە لەگەڵیدا دێنە دنیاوه،
 هەموویان پیکرا شیواو و پووقرنج و بەدەفەسالتن. بەر لە لە دایکبوونی،
 ئەو مامانەى بېریارە ئەو دەر بھێنیت، دایک و بابی ئاگاداردە کاتەوه کە
 دەشیت مندالەکیان گێڕیان ئەه‌رمیەنپوو بێت، چونکە هەفتەیه‌کە نە
 ئەو نە هیچ مامانیکى دى، مندالیکى ئاساییان لە بنى بیری عەدەم و
 لە مندالانى ژنى ئەم شارە دەر نەهێناوه . بەلام بە پێگەوتیکى سەیر و
 بە هەلاوێردیکى خودایی، بە پەحمیک کە دەستکردى یەزدان و نیشانەى
 بەزەیی خودایە، غەزەلنوس وهک مندالیکى فریشتەپوو لە کیسێکی
 زیویندا لە دایکدەبیت. تاکە مندالی راستەقینە و ئاسایی ئەو وەرزه‌یه کە
 بەجۆریکی ئاناسایی پڕە لە مەخلوقاتى شیواو و مندالی دەعجان. وهک
 ئەوه‌ی شەیتان وەرزیکی دوورودرێژ لەگەڵ هەموو ژنانى ئەم وڵاتەدا
 خەوتبیت، وهک ئەوه‌ی لە شەوه هەر سارد و هەرە زەمەهریریه‌کانى
 ئەم دەفەرەدا، کاتێک ژنان بۆ شتێک دەگەڕێن گەرمیان بکاتەوه،
 ئەه‌رمیەن بە یەكێک لە فیله‌ بالدارەکانى خۆی، هاتبیت و نوتفەى
 خۆی تکاندبیتە پەحمى خانمانى ئەم نیشتمانە ئازیزه‌وه کە پێدەچیت

سالگه‌لئیکی زۆر جگه له منداڵی ئەهریمه‌نئاسا زاده‌ی دیکه‌یان نه‌بوویت. مامانه‌که که دیمه‌نی گه‌ش و چاوی پرشه‌وق و پوخساری بیخه‌وشی غزله‌لنوسی چکۆلانه‌ سه‌رسامیده‌کات، بیئیه‌وه‌ی ئەو پووداوه‌ ناوه‌خته‌ داخۆشیبکات، بیئیه‌وه‌ی به‌خته‌وه‌رییه‌ک نیگاری بگه‌شینیتیه‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی دووربینانه‌ سه‌یری پاشه‌پۆژ بکات، منداڵه‌ چکۆلانه‌که‌ هه‌لده‌گریت و به‌ دایکی ده‌لێت «مروڤیکی ته‌واوه، باش هه‌لیگره، ئاگاداری به، منداڵه‌ جوانه‌کان دواتر پیاوی به‌دبه‌خت و غه‌مگینیان لێده‌رده‌چیت». «مروڤی ته‌واو» ئەوه‌ یه‌که‌مین وشه‌ و یه‌که‌مین وه‌سفیکه‌ غزله‌لنوس له‌ ساتی یه‌که‌می له‌ دایکبوونیدا ده‌بیستیت، گوزاره‌یه‌که‌ دواتر وه‌ک نه‌فره‌ت دوا‌ی ده‌که‌ویت و ده‌بیته‌ خولیا‌ی سه‌ره‌کی ژیا‌نی. به‌ کورتی ئەو وه‌رزهی غزله‌لنوس تییدا له‌ دایکبوو، وه‌رزى له‌ دایکبوونی پموزن و چرچه‌لۆک و له‌ته‌ئاده‌مییه‌کان بوو. ئیستا وا هه‌ستده‌که‌م غزله‌لنوسی بچوک تاکه‌ بوونه‌وه‌ریکی ته‌واو بوو له‌ سالگه‌ل و وه‌رزه‌مانتیکدا مروڤه‌کان نیوه‌ناچل ده‌هاتنه‌ دونیاوه‌. به‌لام که‌ دایک و بابی یه‌که‌مین جار پێکه‌وه‌ ته‌ماشایانکرد، شتیکیان له‌ سه‌ر سینه‌ی بینی نا‌رپه‌حه‌تیکردن، شتیک له‌ نوسراویکی هه‌لکه‌نراو‌یان له‌ برینیکی درێژ ده‌چوو. ئەو مه‌لایه‌ی بانگی به‌ گویدا خویند و ناوی به‌همه‌نی لێنا، کاتیک مه‌لۆتکه‌ چکۆلانه‌که‌ی وه‌رگرت و بیسمیلایه‌کی قوولێ کرد، ئەو قوماته‌ شینه‌ی کرده‌وه‌ که‌ تییدا کۆرپه‌یه‌کی بزۆک و بزۆره‌ک، به‌رپه‌نگی بیچووه‌ که‌رویشکیکی ترسنۆک ده‌ست و پایه‌کی چکۆلانه‌ی هه‌واده‌دا، له‌ سه‌ر سینه‌ی ئەو خه‌ته‌ درێژه‌ی بینی که‌ ته‌نیا به‌ چاویلکه‌ و تێپرامان، به‌ کۆمه‌کی خه‌یال و هه‌رز، به‌ یارمه‌تی ئاوینه‌ و گیراوه‌ی تاییه‌ت له‌ خه‌لۆز و خوی ده‌خوینرایه‌وه‌. مه‌لا دوا‌ی هه‌ولێکی زۆر به‌ منجه‌منجیکی ژێرلیو ئەو دێره‌ شیعهری خوینده‌وه‌ که‌ به‌ جوړیکی سه‌ره‌وخوار و پێچه‌وانه‌وه‌ له‌ سه‌ر سینگى کۆرپه‌که‌ هه‌لکه‌نرابوو. ئیستا ده‌لێن ئەو شیعهره‌ غه‌زله‌ بووه‌،

به هئما و ئاماژه يه کي فله سله في قوولوه وه که جگه له پياوه ئاينيه کان که سي دي له ماناي تينه گه يشتووه. غه زه لايک زوو له سنگي نه و مندا له دا نو قعده بيټ و ده چيټه ژيره وه و وهک نو قمبووني که شتيهک ژير ئاو ده که ويټ و له خوين و گوشتي نه و کورپه يه دا ونده بيټ و سالانيکي دي وهک فه يزيک له هيڙي عاشقانه له پوحييه وه ديته ده ري. نه وانه ي دواتر غه زه لنوس له گه وره ييدا ده بينن، به خوي و بالا باريک و قره بڙ و چاويلکه که يه وه، هه رده م کراسيکي زه يتوني له به ردايه، پانتولايکي کاوبوي کال و جووتايک کاله ي سپي که هه ميشه تازه ده نوينيټ، هه موو چيرويکي نه و ديږه له بيرکراوه ي غه زه ليان بيرچوته وه، که نه م گه نجه سه رمه ست و نازکه به پوژگاري پياوه کلاسيکيه کان وه ده به ستيت وه، به ده ور و زه مانيکه وه عه شقي خودا و عه شقي مروفي به چه شنايک تيکه لاويون، کوفر و ئيمان ده يانتواني بيته وه ي له يه کدي ئاشکراين له تهک يه که وه بڙين.

نه مږو ويته ي غه زه لنوس وهک گه نجايکي نوئ که سه رقالي کو مه لايک کيشه ي ئينساني گه وره و پوژانه يه، ته واو به سه ر نيگاري نه و مه لو تکه يه دا زاله که پيډه چيټ دوا هه مين په وانه کراوي نه و شاعيره کلاسيکيه بوويټ بڙ زيندو وکرده ي عه رشي نه ده بياتايکي به باچوو. ئيستا پتر په نگ و پووي دانه يه کي دووربين يان شاعيريکي هيمني هه يه، بيته وه ي پوخساري خالي بيټ له ئاماژه بڙ پيشه ي تر و خولياي ديکه ش. واته گه ر به نيگايه کي ديش لايي پروانين، ده شيټ له به رچاومان پوخساري پزيشکيکي ئارام و به ويچار و گه نجی هه بيټ، له و پزيشکه پوخوشانه ي مروف هه نديچار له ده ره وه ي خه سته خانه ريکه و تيبانده کات. به لام به هه ر چاويک سه يريبه کين و به هه ر دايک ببينين، پوخساري له سيحري نه و ئاماژه و مانا قوولانه بيته ش نيه که له دايکبوونه وه هاوپړي بوون و له

مندالییەوہ یاوہرییانکردوہ .

بەرلەوہی هیچ شتێک لەسەر ژیانی «بەھەمن ناسر سەعید» ناسراو
 بە غەزەلنوس باسبکەم، دەبیّت لەوہدا کۆمەکمبکەن پێکەوہ وەلامی
 ئەو پرسیارە بدەینەوہ کە ناخۆ «مرووفی تەواو»، چ مانایەکی ھەیە؟
 بیرتان نەچیت کە کتیبەکە ی ئیمە خالی نییە لە کۆمەلێک لادانی
 ژۆر، لە پرسپاری ناوہخت کە ناچارماندەکەن بچینەوہ نیو ژوورەکانی
 خۆمان و دەرگاگان داخەین و لە بەر پۆشنایی مۆمیکێ کزدا بیریان
 لێکەینەوہ . بەھەرھال لیتان ناشارمەوہ کە ھەندیک فەسلی تایبەتی
 ئەم کتیبە دەبیّت لەبەر مۆمیکێ کزدا بخوێنریتەوہ، نا لەبەر ئەو ھەوا
 و ھەوہسە کلاسیکییە ی لە بەلاغەت و داڕشتنی نوسینەکەدا ھەیە،
 بەلکو لەبەر ئەوہی خوێندنەوہی ھەندیک بەشی ئەم کتیبە تووشی
 دوودلی و بیباوہپی و گومانمان دەکەن لەو شتانە ی دەیانبینین و لەو
 دونیایە ی تێیدا دەژین... ناچارماندەکەن بگەرێنەوہ ژوورەکانی خۆمان
 و لەو دیو دەرگا داخراوہکانەوہ بیر لەوہ بکەینەوہ ئیمە چەندەمان لە
 راستیدا و چەندەمان لە خەیاڵدا دەژی. من کە لە نوسین و پێکھێنان
 ئەم کتیبە بوومەوہ، کەوتمە گومانەوہ لە خۆم و ناچار بەسەر مانای
 ژیان و مندالی و گەنجیتی خۆمدا چوومەوہ . دەبیّت لەسەر تاشەوہ
 لەمن ببورن من لێردا تەنیا حیکایەتخوانیکێ بیناوم کە تا کۆتایی
 دەمامکی خۆم لاناہەم و پوختاری خۆم ئاشکراناکەم . نا من پۆلی
 خۆم بە پۆلی حیکایەتخوان لە شاتۆنامەکانی برێشتدا ناھوبھێتم،
 پۆلی من پتر لە پۆلی کۆنترۆلی ئەو ئامیرە ئەلەکترونییە تازانە
 دەچیت کە دەتوانن لە جیگایە کدا فلیمەکە بوەستێنن و نەھیلن ھیچتان
 بەسەردا تێپەرێت، ئەو ئامیرانە ی دەتوانن دیمەنەکان پاش و پێشبخەن،
 بتانگێرنەوہ بۆ دواوہ و بتانەن بۆ پێشەوہ، دیمەنەکانتان بۆ خێراکەن
 و خاویبکەنەوہ . ئاھ، خۆزیا پۆژیک لە پۆژان حیکایەتخوانەکانی دنیا

بیانتوانیبایه وهک گۆنترۆلئیکى ورده کار و نۆرفه رمان کاریانبکردایه، نهو
 ئامیرهى له یهک کاتدا دهتوانیت ژمارهیهکی نۆر ئامپر بکوژینیته وه و
 دایانگیرسیڤنیت، کهى ویستی دیمه نهکان دهووستینیت و دهیانخاته وه
 گهر، به لام نهسته مه پۆژیک له پۆزان هیچ حیکایه تخوانیک بگاته
 نهو پله بالایه له میکانیکیهت و دهسه لاتى په ها. نهگهرچى من نۆر
 هه ولده دم وهک ئامپرئیکى بیپهحم ئیشبکه م، نهو لاپه پانه پیکبکه م که
 له بهرده ستمدان، نهو قسانه پۆلینبکه م که نۆرچار ناپیک و په رته وازه
 له لاپه په و کاسیت و چیرۆکی زاره کییه وه وهرمگرتوون. ئیشیکى نۆرم له
 پیشده مدایه که من گرنگى و قورساییه کهى باش ده زانم. ده مه ویت وه ها
 خه یالم لای ته کنیکى ئیشه که م بییت، نه حهقیقهت ونبکه م و نه تووشى
 زیاده په ویش بيم له ته سلیمبووندا به خه یال. به لام له گه ل هه موو نهو
 ده رده سه ریبه دا، له گه ل هه موو نهو ده رده شدا خالى نیم له و ساتانه ی
 وه زیفه کهى خۆم له یاده که م و له گه ل ته لیسم و پرسیاره کاندایه پۆم.
 ئیستا که واهه سته ده که م تیمده گهن و شتیک له په زاره م حالیده بن،
 سوود له م هه له وهرده گرم و له م فاسیله کورته دا لیتان ده پرسم ناخۆ
 هیچ کام له ئیوه بیرتان له وه کردۆته وه، مروڤى ته واو مانای چى؟
 ناچارم له سه ره تاوه نه م پرسیاره سهخت و بیوه لامه تان لیبکه م، بۆ
 نه وه ی بزائن و تیبگهن من وهک حیکایه تخوان کوشته ی چ ده ردیکم.
 خۆتان ده زانن پوونکردنه وه ی نه م مه سه له یه ئاسان نییه، که میک
 سه برتان هه بییت، تا له نیوان ته کنیکى خۆم و خواسته گانى ئیوه دا
 پینگایهک ده دۆزمه وه. تا من به وکاره هه لده ستم و هه ندیک له گیرانه وه ی
 نه م چیرۆکه سه یر و ئالۆزه دا ده تانبه مه پیش، ئیوه بیر له وه بکه نه وه
 ناخۆ مروڤى ته واو ده بییت چى بییت و کى بییت؟

پۆژێک غەزەلنوس لە ناو لەشکرێک لە منداڵانی ئازەلپەنگ و دەعبانیگادا هاتە دنیاو، وەک منداڵێکی تەواو وەسفیانکرد کە چ خەوشیکی ئینسانی تیدا نییه، واتە شتێک لە نیگار و پوخساریدا نەبوو ئازەلمان بیرخاتەو، هەموو شتێکی ئازەلپەنگی دروست و پاستەوخۆ بوو بۆ فۆرمێکی ئادەمی کە پێشتر هەمووان وەک سیفات و سیمای ئادەمیزاد قەبوڵمانبوو. ئەوانەی لەو دەمدا غەزەلنوسی کۆرپەیان بینێو، هەموویان پێ لەسەر پوخسارە مۆفانە پاستەقینە و بێگەردەکەی دادەگرن، هەموو سوورن لەسەر ئەوێ بۆلێن مۆفێکی تەواو بوو. بەلام سەیر و ناوازیی لەدایکبوونی غەزەلنوس ناگەرێتەو، بۆ سیفەتە کەمە و فۆرمە ئادەمییە بێگەرێکی، بەلکو دەگەرێتەو بۆ ئەو چەمکە خەیاڵی و بێتەفسیرە دیکە کە چەندین ساڵ دواي لەدایکبوونی چیرۆکە پاستەقینەکەی گەشتە دەستی خۆی.

لەسالی ۱۹۷۵ دا کە شۆڕشی کورد بەسەرکردایەتی بەرزانییەکان هەرسەدەهینیت، لە کاتیکی دەیان هەزار جەنگاوەری بەدبەخت و ناویمید سنوور بەرەو ئێران دەبەن، لە بەیانیهکی تەماوی کۆتایی ئازاردا چوارکەس لە تەمومانی پۆژێکی سارد و شێداردا، بە دەستەبەرەیک (کە لە بەتانی شێ و قەدی باریکی سوورەچنار دروستیانکردووە) پیاویکی نەخۆش لە یەکێک لە مەرزەکانەو بۆ بیمارستانییک لە ئێران دەگوێزێو. پیاویکی پێش درێژ و نەخۆشە، پتر گومانی سیلی لێدەکرێت، پەیتاپەیتا خۆین دەهینێتەو و بەک لەسەر یەک لەرزوتای کوشندە دەیگرێت. ئەوانەی کە هەلیانگرتوو چوار کۆپی گەنجن، دووانیان کۆپی ئەو پیاو و دووانەکی دیکەشیان خزمی نزیک و ناسیاوی دڵسۆزن. بە نێو بەفرانبار و تۆفانیکی دووردرێژدا هاتوون، بە درێزایی پێگا بەهەر کەسێک دەگەن پرسیاوی ئەوێ لێدەکەن ئاخۆ کاغەز و پینوسی پێی، بەلام لە پۆژگاریکی وادا و لە دەقەرێکی

له و جوردها په يداكردنې كاغز و پښوس كارېكي هروا ناسان نيهه .
 پېده چېت پياوه نه خوښه كه مملانيه كي سهخت له گه ل مردندا بكات ،
 بو نه وهى خوى بگه ښتته پارچه كاغزك تا شتيكي زور گرنكي
 له سر توماريكات . نه كوپه كاني و نه ناسياوه نزيكه كاني له نهښتي نه و
 داواكارييه سهيره تيناگن ، هر چواريان دهزانن هم نه خوښه ي چه ندين
 پوږه له باران و لپته و بهر دا ه ليا نگر توه چه ند ساليكه دهستي بو
 پښوس و دهفته نه بر دوه . نه و نه خوښه مه لا غريبي هاجره كه له
 سالاني سى و چلى سده ي پابور دودا ، سرده مانتيك كه تازه ناميري
 چاپ دپته كوردستان و تازه پوژنامه بلاوده پيته وه ، كومه ليك غه زليات
 به ناوى «غه زلياتي غريب» وه چاپده كات و بيته وهى كه س بيناسيت
 له ژير نازناوى سوخته دا ناويانگيكي له ناو مه لاكان و گولستانانسانه كان و
 حافظ خوينه كاندا په يدا ده كات ، كه هر زو سره له داني مه وجى نه ده بياتي
 نوئ ، خوى و شيعره كاني بير دونيا ده به نه وه و ده كه وپته په راويزه وه .
 هاجر دواى ته رككردنى شيعر واز له قه لهم ده مينيت و ده بپته
 پياويكي ناسايى ، به لام وهك هم مو مروږه ناساييه كان شتيكي نا ناسايى
 له پوحيدا ده مينيت وه ، نه و شته سهيره ش بريتيه له هي زى عاشق بوون
 به بيده نكي . له ته مهنى په نجاوپنچ سالايدا دور به دور حه ز له
 به هاربانو ده كات كه ژنيكي سپيكلانه و سينه پر و شهرمه . نيواران
 له سهربان له كاتى جي چا كړندا بو ميړده كى ، به يانيانيس له كاتى
 بازار كړندا ، مه لاي هاجر ، به هاربانو ده مينيت . مه لا له وانه يه كه به
 بيده نك عاشق ده بن ، له جنسى نه و پياوانه يه كه ساله هاى سال
 ده سووتيت و پيكا نادات هيچ بوونه وريك ناخى بخوښتته وه ، له جنسى
 نه و مروږانه يه كه ده توانن زور قايم ده رگاي پوحي خويان دابخه ن
 و نه ميلن هيچ بوونه وريك له ناوه وپا ده رگاكيان بشكيښت . له و
 سرده مه دا كه شاردنه وهى عشق فه زيله ت و دان به خودا گرتن له به رده م

فیتنەى مەعشوقدا ھىمايە بۆ دەسەلاتى پياوھ جواميَـرەکان، مەلای
 ھاجەر چ ئیرادەيەک لە جەستە و شعوریدا ھەيە دەيخاتە کار تا ئەو
 خۆشەويستییە ناوھخت و بیدەنگە لە دلى خۆیدا بخنکێت. دەگەر پێتەو
 سەر سازدانی سروتە دینیيە سەختەکان و خۆگرێدانەوہیەکی شیتانە بە
 میحرابەوہ، بە پۆژ ھەندیجار بۆ سزادانی جەستەى خۆى و بۆ مراندنى
 خەیاڵ بە کەوا و سەلتەيەکی کۆنەوہ، بە تەشویيەکی تیز و ٻرپەنگيکی
 گەورە و چەقۆيەکی دەم پانەوہ پوودەکاتە دەرەوہى شار، بۆ ئەوہى لە
 درەختەکان ئایەتى قورئان ھەلکەنیت و لەسەر بەردەکان سزای خۆى
 بنوسیت و لەشى خۆى لە کاری بێھودە و بێئامانجدا ماندووبکات. مەلا
 لەو وەرزەدا خۆى تا ئەندازەى مردن سزادەدات، بەلام ھەندیک چەشنە
 عەشق ھەيە گەر پێگای سروشتیان بەرەو مەعشوقە نەدۆزییەوہ،
 پێگای ئەفسانەيی دەگرەبەر، لە ئیمان بەھێزترن و لە ھیزی عەقل
 بالاتر، پوناکیان لە سنووری جەستەى ئیفسان تیدەپەریت، شەبەنگیک
 دروستدەکەن و چواردەورى خۆیان بە شەوقیک پوناکدەکەنەوہ، کە ئەو
 شەوقە ھەندیجار پوناکی بەختەوہرى و ھەندیجاریش تیشکی ترسناکی
 غەم و کارەساتە. عەشقى مەلای ھاجەر لەو جۆرە عەشقە دەگمەنانە
 بوو کە دەیتوانی لە خاوەنەکەى جیاببیتەوہ و لە دەرەوہى دەسەلاتى
 ئەو بچولیتەوہ. شەویک لە کاتیکدا مەلای سوختە لە پەنجەرەى
 نھۆمى دووھەمى مالا کەيەوہ سەیری ئەستێرە دەکات، گەنجيکی جوان
 دەرگای ژوورەکەى دەکاتەوہ و بە ھیمنى دەستدەخاتە سەر شانى مەلاو
 دەلێت مەلا مەترسە، من بەشیکم لە خۆت، من ئەو عەشقى تۆم
 کە لە پۆحى خۆتدا خنکاندوتە و دەتەوێت بیکوژیت. دواى گفتوگۆيەکی
 فەلسەفى دوورودریژ، مەلا تیدەگات، خۆشەويستى ئەو بۆ ئەو ئافەرەتە
 سپیکەلانە شەرمە چیتەر لە دەسەلاتى ئەودا نەماوہ، بەلکو چۆتە
 ئاستيکی دیکەى وجود و بۆتە ملکەچى کۆمەلێک پێسا لە دەرەوہى

توانای تیگە یشتنی ئەو. هەمان شەو لە کوچه خامۆشەکانی شاردا
 دواى ئەو کوپە دەکەوێت و بۆى ناگیرێتەو. مەخلوقێکی سەرکەشە لە
 مەیخانە تاریکەکانی خەیاڵی مەلادا درستیوو، بوونەوهرێکی خەیاڵییە لە
 خولیا تاریکەکان و ژوورە نەینییەکانی وجودی ئەو پایکردو، مەخلوقێکە
 دەچێتە ئەو جیگایانەی مەلا بە درێژایی ژیاى لیانترساو. چەندەها
 شەو مەلا بە پەتیکی ئەستورەو وەک ئەوێ پای گياندارێکی ترسناک
 بکات، لە کوچهکاندا، لە گوزەرە تاریکەکاندا، لە دەورووبەری مالى
 بەهاربانو، لە مەیخانە چەپەک و لە کوپى قومارچیەکانی شەودا بە دوو
 چاوی توپە و ئیرادەیهکی پۆلایینەو پراویدەکات. چەندەها جار دەیگرێت
 و دەییەستێتەو، چەندەها جار بە عەمودەکانی شار و بە درەختەکان
 و بە کۆلەکەکانی بازارپەو شەتەکی دەدات، بە گۆپاڵی شوانیکی
 کیوی دارکاریدەکات، بە قامچی عەرەبانچیەکان دەیداتە بەر جەلدە،
 وەک ئازەلێکی یاخی پەتیدەکاتە مل و بەدواى خۆیدا پراویدەکیشییت.
 گەنجیکی بەرەلایە بیوچان غەزەلی شاعیرە کورد و عەرەب و فارسەکان
 دەخوینێتەو، مەست و بێئاگا لە ئەدەبیاتی عەشقدای مەلەدەکات. مەلا
 چەندە ئازاری دەدات، هێندەش بۆی دەگری. چەند دەییەستێتەو،
 هێندەش حەز بە ئازادکردنی دەکات. دواى هەموو جەنگیکی دوورودریژ،
 دواى هەموو ململانێ و ئۆرانیکى کوشندەى نیوان ئەو دوو بوونەوهر،
 مەلا دۆپاو و دەستەوستان کۆت و پێوەندەکانی دەکاتەو و پێیدەلێت
 «بڕۆ... بڕۆ و مەیهەرەو». بەلام شەویک ئەو عەشقه بەرەلا و چاوەترس
 و غەزەلگۆیه لەگەڵ بەهاربانودا دەگەرێتەو، لەگەڵ ئەو ژنە شەرمەن و
 سرکەدا کە غەزەلە عاشقانهکان مەستییانکردو و بە کراسیکی شیفونی
 مۆرەو خۆی داووتە دەست ئەو کوپە خەیاڵییە کە بەشیکی لە مەلا
 و بەشیکی نییه لەو. مەلا باوهرناکات... بەلام خۆیەتی، هەمان ئەو
 بەهاربانو سپی و ئەفسوناوییه کە بە بەرچاوی مەلاو پراویدەبیتهو

و له سهر ټاهه نگی خویندنه وه په کی بیوچانی غزه لیا تدا له گه ل نیوه عاشقه که ی نه ودا ده خه ویت. خه وتنیک له سهر جیکردنی ته قلیدی ښ و پیاوی نه و سهر دمه ناچیت که به نه ستم شه پوال و دهر پیکانیان داده کهن و به جله وه خو یان دهن به سهر په کدا، به لکو جوړیکه له سیکسکردن که چه ندین ساعات ده خایه نیت، دوو مه خلوق پروتده بڼه وه و ه مو نه و دوخه جنسیانه تاقیده کهنه وه که له کتیبی کاماسو ترادا هیه. هر دووکیان دوو گیانه به ری خه یالین له دیوکی خه یالی ژاندا، خه وتنیک خه یالی پیکه وه ده خه ون. له دوی نه و شه وه نه و دیمه نه ده یان جار دوو باره ده بیته وه. تا پوژیک مه لای هاجر، له کوچه و کولانه ته سک و توژاوییه کانداهاریانوی شهرمن به زگیکی نو و نیگایه کی تازه وه ده بینیت. بانوی دووگیان به نیگایه کی هیتد نائاسایی سهری مه لا ده کات، وهک نه وه ی ناگاداری نه و یاریه بیت که نیوه خه یالییه که ی خوی، شه وان له گه ل نیوه خه یالییه که ی مه لادا سازیده کات، که مه په کی نه فسوناوی و نه فسانه ییه که به ره مه که ی مندالیک پاسته قینه په که یتستا به هاریانو له دووره وه «به لادانی عه باکه ی و دهر خستنی زگی» نیشانی مه لای ده دات. کاتیک غزه لنوس له دایکده بیت، مه لا وهک شیت به ده وری مالی به هاریانو دا ده سوړپته وه. حیکایه تی نه و کورپه یی دیړیک غزه ل له سهر سنگی نوسراوه، هیتده ی تر مه لا له و جهریانه خه یالییه دلنیا ده کاته وه که چند وه خته ژانی پرکړدوه. به لام نه و هیتد پر نه یتنی و سه ختگیره تاسه ره مرگ که س هیچی لینا بیستیت. به هاریانو منداله که ی خوی ناوده نیت به همن، ناسر سه عیدی باوکیشی که فرمان به ریکی سالداری په روه رده یه، بیتنه وه ی هه ست به هیچ شتیک بکات، کورپه که ی ده گریته باوهش و گومانی له وه نییه مندالیک له گوشت و خوینی خوی له نامیز گرتوه. دوی له دایکبوونی به همن ناسر، مه لای هاجر له ده ست نه و نیوه شاعیر و غزه ل خوینه ی خوی پزگاری نابیت،

شەوگارانئىكى دورودريژ دىتەو و يىزەى و غەزەلىياتى ناوازە و عەشقنامەى دورودريژى بۆ دەخوڭىتتەو، مەلا دەخاتە ژيەر گوشارىكى توندەو تا غەزەلىاتە نوڭكانى بۆ تۆمارىكات و لە دىوانىكدا بىنوسىتتەو، بەلام مەلاى ھاجەر توپە و بىزار لە فەيزى ئەو ھەموو عەشقە، بىپاردەدا تا مردن پىنوس نەگريت بە دەستىيەو. لە ھەسرەتى ئەو دۆخەى خۆى و بۆ ئەو ھەموو شىتئىكى بىرچىتتەو، منداڵەكانى ھەلدەگريت و پوو لە شارۆچكەيەكى دور دەكەن، لەوئى خۆى فريدەداتە ناو زەرياي بىتەمانى سياستەو، كە باشترين جىگايە مرؤف دلى خۆى تيابخنكىتت. جەنگ بۆ كوردستان و شەپى بۆچان لەگەل كۆمۇنىستە كافرەكاندا بەجۆريك ھۆشيدەبن، كاتىك بەئاگادىتەو دەبينىت ھەم تەمەنى پۆيوە و ھەم ئەو نيوە عاشقەى خۆشى پىركردو كە زەمانىك پەريشان و ئاوارەى كرد. ئىدى پۆزگارئكى دريژ ئەو گەنجە شاعىر و غەزەلخوڭىنەى ناو پۆخى جىدەھىلئىت و دەپوات و تا مردن يەكتەر نابىننەو.

لە كۆتايى زستانى سالى ١٩٧٥ دا كاتىك مەلاى ھاجەر لە ھەسرەت ھەرەسى شۆپش تووشى نەخۆشىيەكى كوشندە دەبىت و بە ناو توفان و لافاودا بەرەو ئىران دەيبەن، دەيەويت حىكايەتى ئەو كۆپە خەيالىيە لەگەل خۆيدا نەباتە ژيەر گلەو. بە دريژايى پڭا بەدواى پىنوس دەفتەريكدا دەگەرپىت، تا بەر لە كزچ و مالاوايى چىرۆكى لەدايكبوونى غەزەلنوسمان بۆ بنوسىتتەو. لە پۆزئىكى تاريك و باراناويدا ئەوانەى مەلاى نەخۆشيان لە دەستەبەرەيەكدا ھەلگرتووە، لە كۆپرە گوندىكى سەرسنووڭ لادەدەن، نەخۆشەكە دەبەنە مالىك و دەكەونە گەپان بەدواى پىنوس و دەفتەردا، دواى ماوەيەك بە چوار دەفتەر و كۆمەلئىك پىنوسەو دەگەرپىتەو. مەلاى سوختە لە كاتىكدا لە نيوان ژيان و مەرگدا جۆلانئىدەكات، جاريك گوئى بۆ دەنگى بروسكە و بارانەكان

پاده دیریت و جاریکیش وه نه وزی مهرگ دهدات، له ساته وهختیکی و
سهختدا، تین دهداته ئیسکه پیر و ماندوهکانی خو، سهرینیکی گهره
دهخاته ژیر دهستی و له بهردهم چرایهکی بچکولهدا « که وهک ژیا نی
ئه و به ئاسته م نوزهی تیدایه » دهکویته نویسنی نامهیهکی ترسناک و
دریژ بۆ که سیک ههرگیز نهیبینیوه و نایناسیت.

سه ره تاکانی جه عفری مه غولی و حه سه ن توفان

من « حه سه ن توفان » له گه ل جه عفری مه غولیدا پیکه وه له شانه
حیزییهکاندا گهره بووین، ئه پۆزهی ماموستا « شه و بۆیان » بانگی کردین
و مژدهی پیداین که ههر دوو کمان بووینه ته ئه ندامی گروپیک بۆ کوشتن
و پاکسازی نهینی، به جووته له خۆشیاندا خه ریکبوو بالمان لیده پوا.
ئه گهر یادگارییهکان خیا نه تم لینه که ن له یادمه ئه پۆزه مه غولی
سه دجار له من دلخۆشتر و پووگه رمتر بوو. کاتی که له بهردهم سمیله
قولاپی و نیگا وه حشییهکانی ماموستادا وه ستابووین، مه غولی که
کورته بنه یه کی، له ئه ستووری، لوت پلشاهه بوو، وهک بت، وهک
سه رباژیک فه رمانیکی گرنه که له فه رماندار وه رگریت، قیت خۆی پارگرتبوو.
جامانه چلکنه که ی له ملیدابوو، به شیوه یه که قنچ و به نیزام دیاربوو
وهک مشکیک هاته بهر دیدهم له قه واره ی خۆی زیاتر ئاوساییت و
به ده ر له سروشتی خۆی له سه ر دووپی چه قی بییت. به جوړیک دلشاد
و سه رمه ست بوو لام و ابو واده زانییت بۆته شاه ی عجه م. جه عفری
مه غولی به خۆی ده گووت من بۆ پیاو کوشتن خولقاوم. ئه و پای و ابو و
وه رگرتنمان له تا قمی ئیغتیا لاتدا سه ره تای سه رکه و تتمان ده بییت بۆ
پله و پایه به رزه کان. ئه و کاتیش وهک ئیستا بپوای و ابو و ئه و که سانه ی

لە هونەری کوشتن و پاکردنەوە و پێسافکردن نازانن تا دەتۆپن لە خواری خوارەوێ هەر مەکەدا دەبن. من و ئەو وەک دوو کەس که هیچ بەهرەیه کمان نەبوو، هیچمان لەو پۆشنفیکرە لوسکانه نەدەچوو که بە ناز و نوزی زۆرەو دەهاتنە ناو حیزب و زوودەبوونە هەموو شتێک، لەدەمانچە کانمان و بێدەماغی خۆمان زیاتر سەرمایە تێرمان نەبوو بە کاریبەینین، دوو سەرمایە بەنرخیشبوون، که کەم کەس بەراست و دروستی قەدریان دەزانیت. من هەردەم گووتوومە گەژەیه کی دەمانچە بەدەست لەم وڵاتەدا دەتوانیت تا پلەی سەرەک کۆماری بپروات، قسە که شەم زۆر بەی کات راست دەرچوو. من و مەغۆلی هەردوو کمان گەژەبووین، بەلام دەمانزانی چۆن کاسبی بە بێعەقڵی خۆمانەو بەکەین. هەردوو کمان لە مامەڵەی کارژۆلەیه کی چکۆلانەو لە پیرە پیاویک که بابی تاقمە کچیکێ شۆخی گەرەک بوو، بووینە هاوڕێ... هەر دوو گەنجبووین... هەردوو بۆ سەیری کچه عیارەکانی کابرا نەو وەک بۆ کرپنی کارژۆلە چوو بووین. که لەیه کدی ئاشکرابووین، وەک دوو کەس که دەبنە خاوەنی یەک نەین، بووین بە هاوڕێ. ناسینی تەواوەتی من بۆ ئەو دەگەرێتەو بۆ پۆزانی کارکردنمان لە شانەی ئیفتیالاتدا، که من بە شانەی کوشتنی نەین و هەرمەگێڕایە سەر کوردی و جەعفەری مەغۆلی بە زمانە بازاری و عەقڵە سادەکی خۆی ناویدەنا «تێپی وەرزشی فێکردن». ئەو کات هەردوو کمان لای کادیڕیکی ناسراوی حیزب قوتابی بووین که ناو نەینییەکی «سابیر فەلەکران» بوو. فەلەکران سەرکردەیه کی خەباتی نەینی و سیاسییەکی وردی سالانی هەشتابوو، ئەو لەو سەردەمانەدا برەوی بە قوتابخانەیه کی تایبەتی خۆیدا که بەرنامەیه کی هەمەگیر و فرەدیوی هەبوو. دەبیت بڵێم یەکیک بوو لە باوکانی زەبروزەنگی شۆڕشگێڕانە ئەو دەم و عیامە که بە دید و بپوای من گەلەک تاریک بوو، که چی لای هاوڕێکانی دیکەم پێریان و

سەرشار لە خۆشی بوو. ئەوکات قوتابخانەگەلێکی زۆری کوشتن لە
 ولاتدا لە ئارادا بوون، بەلام کەس وەک ئەو شتەکانی نەدەخستە قالبی
 عقل و تێپامان و بیرکردنەووە. فەلەکران پیاویکی لاوازی چاویلکە
 لەچاوی زۆر چرچ بوو، خۆی لە ژیاڵیدا میروولەیهکی نەکوشتبوو،
 مریشکیکی سەر نەبریبوو، بەلام بە خۆی دەگووت تیورەسینی شۆرش.
 ئەوکات زۆر شتی لێ تێنەدەگەیشتم، بەلام ئەووە حالێ دەبووم کە
 دەیگووت، تەواوی ئەم ژیاڵە، تەواوی ئەم دونیایە لەسەر شتیکی بەندە
 کە ناوی «بێدەنگی» . ئەو دەم لە نێوان سیاسەتبازانێ ئەو دەورەدا
 دوو پێگا لە گۆپێ بوو، پێگایەکیان من بە ئیجتیهادی خۆم ناومدەنا
 قوتابخانەی ئابروبردن، چونکە جەوھەری پرۆپاگەندەیی سیاسیان لەسەر
 ئابروبردنی نەیاران بەندبوو. پێبازی دووم کە پێبازیکی ترسناکتر بەلام
 بە حورمەتتربوو، ناومناو پێگای کێکۆزان، ئەوانەبوون نەیارەکانی
 خۆیان گەلەک بێدەنگ و لە ھەلومەرجیکی تەمومزایی ئالۆزدا لەنێو دەبرد،
 بەجۆریک گەلەک پرسیار بێئۆلام جێدەما و گەلەک گرێ بێکرانەو و
 گەلەک نەینیی بێشیکار. ئەوان فەزایەکیان دەسازاند کوشتنەکان وەک
 جۆرە تەلیسمیک دەکەوتنەو کە تێیدا کەس نەدەگەیشتە یەقین. من
 کە خۆم بە یەکیک لە دروستکەرانی ئەو سەردەمە دەزانی، سالانی
 سەرەتای پەرورەدەیی سیاسی خۆم لە بێدەست فەلەکراندا بردەسەر کە
 یەکیک لە پابەرە گەورەکانی سیاسەتی بێدەنگی بوو. من و مەغولی
 پێکەووە کارمان بۆ ئەو دەکرد، لە پاکردنەووەی ھەندیک لە فاشیستەکاندا
 بەشداریمانکرد، ژمارەیهکی زۆر خائین و خۆفرۆشی ولاتمان بە سزای
 گەل گەیاند. ھەندیک لە نەیارەکانی فەلەکرانمان لە حیزبدا بێسەروشوێن
 کرد، چەندان کادییری پارتە سیاسییەکانی ترمان بۆ ئەو لەناو برد،
 ھەموو شتەکانیشمان بە بێدەنگیەکی بێئۆنەو نەجامدەدا. فەلەکران
 ئەو ھەموو سالە دوور و درێژەیی خەبات، دوکانیکی بەرگدرونی ھەبوو،

وهك پۆختىكى بېگوناوه خۆى به‌سه‌ر مه‌كىنه‌كه‌يدا ده‌نوشتانه‌وه و به‌چاوه
 كزه‌كانى به‌زه‌يى و سۆزى ميوان و كرپسار و پېيوارانى پاده‌كيشا . به
 جوړىك بېجورم و كه‌متين بوو، كه‌س خه‌يالئى بۆ ئه‌وه نه‌ده‌چوو،
 بوونه‌وه‌رىكى وها لاواز بتوانيت له‌ پشت ئه‌و هه‌موو ئيشه‌ ئالۆز و
 خوئينه‌وه بېت، وها پيوه‌له و نه‌خۆش دياريوو، مرۆف كه‌ ده‌بيبنى
 كسپه له‌ هه‌ناوى ده‌هات و ده‌يگوت خودايه ئه‌مه چ مه‌خلوقىكى
 به‌دبه‌خت و بېچاره‌يه . له‌ به‌رئو پوخساره كه‌ساسه‌ى، له‌ سه‌ختترين پوژ
 و ئالۆزترين سه‌رده‌ميشدا، بېئو‌ه‌ى تووشى هيچ گرفتېك بېت، له
 چاوى سيخوپه‌كانى ده‌ولت ون و به‌دوربينى هه‌والگره‌كانى ده‌سه‌لات
 نه‌دۆزرايه‌وه . ده‌بېت بلّيم ئه‌و زه‌مانيش فه‌له‌كران زۆر به‌ مه‌غۆلى
 سه‌رسامبوو . جه‌غه‌رى مه‌غۆلى شيوازيكى زۆر تايبه‌تى له‌ كوشتندا
 هه‌بوو، زۆر له‌ قوربانىيه‌كان نزىكه‌ده‌بووه‌وه، قسه‌ى له‌گه‌لدا ده‌كردن،
 له‌گه‌لياندا ده‌دوا، نوكته‌ى بۆ ده‌گېرانه‌وه ئه‌وسا ده‌ستى پاده‌كيشا و
 ده‌مانچه‌ى له‌ پوودا به‌رزده‌كردنه‌وه و ده‌يكوشتن . هه‌ميشه ده‌مانچه‌كه‌ى
 له‌ گيرفانيدا هه‌لده‌گرت . ئه‌و نه‌بېت تانئىستاش كه‌سم نه‌بينيوه له
 گيرفانيدا ده‌مانچه هه‌لگريّت . به‌ هه‌ر بيانوويه‌ك بايه له‌ نيچيره‌كه‌ى
 نزىكه‌ده‌وته‌وه و له‌ نزىكه‌وه‌را فېشه‌كېكى ده‌نا به‌ ناوكيه‌وه، كه
 ده‌كه‌وت و ده‌مى بۆ هاواركردن ده‌كردوه‌وه، يه‌ك فېشه‌كى ديكه‌شى ده‌نا
 به‌ مه‌لاشوويه‌وه . شيوازي مه‌غۆلى ته‌واو له‌ شيوازي من جياوازيوو كه
 له‌ دوورى پاژده تا بېست مه‌تره‌وه، به‌ ده‌ستىكى به‌هېز و پړك و
 نه‌له‌رزه‌وه ته‌قم له‌ سنگى قوربانىيه‌كان ده‌كرد . بېرم نايه‌ت هيچ
 جارېك گولله‌ى من جگه له‌ سینه‌ى كوژراوه‌كان جيگاي ديكه‌ى
 پېكايت، هه‌رگيز هه‌لهم نه‌كردوه . هونه‌رى كوشتن ئه‌وه نييه هه‌ر
 جيگايه‌كى نيچيره‌كه‌ت ليدنه‌ركه‌وت بېپېكيت، ئه‌وه ده‌ستوخه‌تى پياوكوژه
 كه‌م به‌هره ويغيره‌ته‌كانه . كوشتن برىتييه له‌وه‌ى سینه‌ى دوزمه‌كه‌ت

بپښکت، سینه و هېچی دیکه. له شیوه‌ی من و مه‌غولی بترازیت، گه‌له‌ک شیوازیت‌له بازارپدا بوون، شبر له‌وانه‌بوو ته‌نیا ته‌قی له ناوچاوان ده‌کرد، نه‌وانه‌ی له‌ کۆتایی‌ه‌فتاکان و ناوه‌راستی سالاڼی نه‌وه‌دا نیوچاوانیان پتکرا، سه‌رجه‌میان به‌ ده‌ستی «شبر مسته‌فا» تیاچوون. به‌لام «ته‌قسیم» له‌ سه‌روهه‌ بۆ خواره‌وه‌ به‌ هیلتیکی راست کوزراوه‌کانی گولله‌باران ده‌کرد. «بیژنگ» که‌متر له‌ په‌نجا فیشه‌کی به‌ نیچیره‌کانیه‌وه‌ نه‌ده‌نا، کوزراوه‌کانی ده‌ستی نه‌و وه‌ک بیژنگیکی کون کونیان لیده‌هات. نه‌وانه‌ی له‌و بواره‌دا کارمانده‌کرد په‌نجا که‌سیک بووین، نیشمان له‌ ناویردنی یه‌کدی و پاگردنه‌وه‌ی نه‌یاره‌ حیزیه‌کان و دوژمنه‌ نه‌توه‌یه‌یه‌کانمان بوو. هر یه‌که‌مان له‌ پښتیاک و له‌به‌رده‌ستی کادیریک و بۆ مه‌به‌ستیکی تاییه‌تی کارمانده‌کرد. من و مه‌غولی زیاتر پتکه‌وه‌ نیشه‌کانمان نه‌جامده‌دا. نه‌و به‌رده‌وام ده‌ستکیشیکی چه‌رمی گه‌وره‌ی ده‌کرده‌ ده‌ستی و به‌ په‌نگ و پوخساریکی بیپه‌حمه‌وه‌ قسه‌یده‌کرد. ده‌نگیکی ناسک و خوش‌زنه‌نگی هه‌بوو، نه‌و ده‌نگه‌ خوشه‌ی وایده‌کرد به‌قسه‌ بتوانیت زۆر له‌ نیچیره‌کانی نزیک بیته‌وه، که‌ گویت له‌و مؤسیقا هیمن و شاردراوه‌یه‌ی ده‌نگی ده‌گرت، گومانی خراپت نه‌ده‌ما و دلنیا‌ده‌بوو‌یت‌وه. به‌ هو‌ی نه‌و سه‌روزمانه‌ شیرینه‌وه‌ ده‌یتوانی زۆر له‌ قوربانیه‌کانی بچته‌ پیشی. هه‌ندجار که‌ بیده‌نگی ده‌کرد و ده‌که‌وتمه‌ نیگای، نه‌ده‌چووه‌ عه‌قلم نه‌و سه‌روفه‌ساله‌ ناوساو و چاوه‌ ده‌ره‌پ‌ریو و لچه‌ گرم‌لانه، ده‌نگیکی وه‌ها جادوو‌هینیان لیته‌ستیت. هه‌رجاره‌ی یه‌کیکمان ته‌قی له‌ قوربانیه‌که‌ ده‌کرد. من ده‌ستوه‌شیتتر و خیراترین بکوژی ناو بکوژان بووم. هینده‌ی که‌سی نیازم ده‌رده‌که‌وت، هر بم‌دیا‌یه‌ سینه‌ی به‌را‌به‌رم دیت، بیته‌وه‌ی کات به‌فیرپویده‌م له‌ چاو‌تروکانیکدا هه‌موو شتیکم نه‌واوده‌کرد. گه‌ر یاده‌وه‌ریم خیانه‌تم لیته‌کات، بیرم نییه‌ نیچیری خۆم راجله‌کاند‌بیته‌ و خست‌بیته‌ گومان و

دوودلییه‌وه. جارێک نه‌بووه بواری بیرکردنه‌وه‌م پێداپیست، گوناھترین شت نه‌وه‌یه نیچیره‌که‌ت بتوانیست بیر له‌ مردن بکاته‌وه. نه‌و ساته‌ی مرۆف تێیدا ته‌قه‌ی کوشتن له‌ یه‌کیک ده‌کات، له‌و هه‌ناسه‌ کورته‌دا نه‌ سیاسه‌ت، نه‌ پق، نه‌ تۆله‌ نامینن، ته‌نیا شتی‌ک که‌ تۆ به‌ نیچیره‌که‌ته‌وه‌ گرێده‌دات مردنه‌. گرنگترین شت لای من نه‌وه‌یه نیچیره‌که‌م بمیست و بواری نه‌وه‌ی نه‌بیست بترسیست، به‌و فاسیله‌ درێژه‌دا نه‌پوات که‌ له‌ نیتوان یه‌قینی مردن و مردن خۆیدا ده‌وه‌ستیت. مه‌غۆلی به‌ پێچه‌وانه‌ی منه‌وه‌، جیاوازییه‌کی زۆری له‌ نیتوان پاره‌که‌و و پاری ئاده‌میزاددا نه‌ده‌کرد. باوه‌ری وابوو چۆن که‌و هاوڕێکانی بۆ مردن بانگه‌یشتنه‌کات، مرۆفیش ده‌بیست به‌جۆره‌ خویندن و قاسپه‌یه‌کی تایبه‌تی نیچیره‌کانی تا ناو بۆسه‌که‌ پاکیشیست، نه‌وسا که‌ هه‌ردوولا دلنیا‌بوون، که‌ هه‌ردوولا زانیان که‌وتونه‌ ناو گێژه‌لۆوکه‌یه‌که‌وه‌ که‌ سه‌ریکی سوپاندنه‌وه‌ی به‌ ده‌ستی بکوژ و سه‌ره‌کی دی به‌ده‌ستی کوژراوه‌یه‌، ئیدی هه‌ر یه‌که‌یان پاری به‌قه‌ده‌ری خۆی، یارییه‌که‌ به‌ره‌و کوژتایی پاده‌گیشیست. تا سالی‌ک دای پابه‌پینیش من هه‌ر نه‌ندامی نه‌و شانیه‌ی پیاوکوشته‌نبووم. پۆژی‌ک لیستی‌کی دوورودرێژ ناوی ئافره‌تیان بۆ ناردين که‌ ده‌بایه‌ یه‌ک یه‌ک بمانکوشتنايه‌. من له‌وه‌یه‌ر ژنم نه‌کوشتبوو، ئیواره‌یه‌ک منیان نارد بۆ کوشتنی ئافره‌تی‌کی شوخ که‌ له‌گه‌ڵ می‌ردی‌کی زۆر گه‌نجدا له‌ مالی‌کی هه‌ژاردا ده‌ژیان. نه‌زموونی سالانی پێشوو له‌ حیزیدا فی‌ریکردبووم زۆر ده‌باره‌ی کوژراوه‌کان نه‌پرسم. نه‌وه‌ نه‌بوو فزۆلم نه‌بیست، وه‌لێ نه‌زموون فی‌ریکردم ناسینی نیچیره‌کان نیشت و ئازاری زۆری به‌دواوه‌یه‌. زانیاری زۆر واده‌کات ده‌ستت به‌رزیت، نه‌توانیت دلنیا‌بیست و فیشه‌که‌کانیشت جوان نه‌پیکن. هه‌روا زانیان و نه‌زانیانی نه‌و زانیاریانه‌ هیچ له‌ کاره‌که‌ ناگۆپیست، دوا‌جار ده‌مزانی گه‌ر منیش نه‌یانکوژم، مه‌غۆلی یان تونچی یان فازیل قه‌ندیل ده‌یانکوژن. خه‌ڵکانی‌کمان هه‌بوون ده‌چوونه‌ بنج و بناوانی حیکایه‌ته‌کان،

دهیانویست هوی کوشتنه کان بزانی و به هانه کانی بدۆزنه وه و له قه ناعه ته وه پیاوکوژین، ئه وانه زۆربه یان به پڼگه وتی سهیر و له شهوی ته ماویدا ژانی خویان دانا و تیاچوون. گهر پۆژیک بویته پیاوکوژ هه ولبد هشتیکی ئه وتۆ ده رباره ی نیچیر و قوربانیه کانت نه زانی، زانیاری زۆر ده رباره ی مردوو هه کان ئیشه که سه ختتر و ده ره نجامه کان سامناکتر ده کات. ئه و پۆزه ی چووم بۆ کوشتنی ئه و خانمه شوخه، هه موو گیانم ده له رزی، وه ک ئه وه ی پیشتتر له ژیانمدا که سم نه کوشتبیت. ئیستاش له بهرچاومه ... په خشتیکی ناسک و بالابه رزیوو، که پیمخسته ده رگای ئه و دیوی مالیان خه ریکبوو ته شتیک جلی شۆراوی به ته نافیتیکی نایلۆندا هه لده خست. جلیکی کوردی ته نکسی له بهر دابوو، له بنیدا ژیرکراسه په شه کهیم وه ک گول ده بینی. به دریزایی ژیانم زۆر شیت و شهیدیای ئافرهت نه بووم، به لام کوشتنی ژنیکی وه هاش له گه ل هوش و خه یالمدانه ده هاته وه. مندالکی چکۆلانه م بینی له سه ر پپله یه کی چکۆلانه قاپیکی خالی به ده سه ته وه بوو ده گریا. له و کاته دا ده مانچه که م ده رهینا و ده ستی خۆم دریزکرد، له ئیستیکدا هینده ی تریه ی چرایه ک بیت و نه بیت، هینده ی لیدانی دلێک بیت و نه بیت، دوودلییه ک دایگرم، بۆ یه که مجار له ژیانمدا ویستم ده مانچه که م داگرم و فه رمانیکی حیزب جیبه جی نه که م، له وانه بوو نه یکوژم. به لام له به ده ختی من، میرده گه نه که ی له و کاته دا له ژوو ره وه هاته ده ری و منی به ده مانچه که وه بین. نیگای ترساوی ئه و پیاوه، ئه و هاواره خنکاوه ی گه روی، ئه و په شوکانه سهیره ی که وته سه ر پوخساری ... وایانکرد له چرکه یه کدا بیتوانایی و لاوازی خۆم ئاشکرا به که م و ده ست بنیم به په له پیتکه که دا و ئه و ژنه شوخه له دلّه وه بیچم. خویته که ی تا دوور پڑا، گهرچی فاسیله ی ده مه تریک له و دووریوم، به لام وه ک چه پۆکیکم لیدات و پالم پیوه نیست، سه راپام بووه خوین. ئافره ته که که وت و من په شوکا و له

جیگای خۆم له عەردا چە قییم. تا ئەو پۆژه پێکەوتی ئەوهم نەکردبوو
 دلۆپە خۆینێک بگاتە جەستەم. مەغۆلی بەردەوام خۆی خۆیناوی دەکرد،
 ھەر کەسیکی بکۆشتبا، دەستەسپێکی لە خۆینەکیدا نوقمەدەکرد و بۆ
 یادگار ھەڵبەستە. بەلام من ھەردەم فاسیلە یەکی وام وەردەگرت
 قوربانییەکان خۆینپۆژنم نەکن. عادەتم بوو خێرا شوینکارم جیبەھێلیم و
 وەک با بفریم و وێڵبم، ھێند خێرا دەرەچووم پێیاندا ھەموو تۆفان.
 ھەلێ ئەو پۆژە وەک یەکیک سیحرم لێبکات، شتێک قاچم بگرێت،
 ماوہ یەک لە شوینی خۆم نەچولام. سەدای فیشەکەکان بە چەشنێک
 گەورەبوون ھەستم بە کاسییەک کرد، بۆنی باروتی گوللەکە ئەو
 حەوشە یە پرکردبوو. پیاوہ کەیم بینی بە گریانەوہ بەرەو پووم دیت،
 بینیم لەسەر پێلەکە دەوہ ستیت و ھاواردە کات. من کەمە کەمە چوومە
 سەر تەرمی ژنەکە کە لە خۆیناوی خۆیدا گیانیدا. ئەو چاوہ سەوزە
 گەورانەیم بینی کە بێمانا و بێرسیار سەریاندا ھەردەم. بە خۆینەکەوہ
 گەراوہ و لە بەردەرگا کەدا مەغۆلیم بینی پەلم پادە کیشیت و دەقیژنیت.
 ئەوہ دواھەمین پۆژی ئیشکردنی من بوو لە گەڵ حیزیدا. ھەر ئەو
 ئێوارە یە وازم لە ھەموو شتێک ھێنا و لە ھەموو گەمە یەک دەرچووم...
 دواي من مەغۆلی و تونچی و دانساز و حاجی کۆتەر تەواوی کارەکانی
 دیان جیبەجیکرد، لە ماوہی کەمتر لە سالتیکدا ژمارە یەکی زۆر ژن و
 کچیان لەم سەرە و سەری ولاتدا کۆشت. ئەوہ یە کەمین جیا بونەوہی
 من بوو لە جەغفەری مەغۆلی. دواتر سیازدە سال مەغۆلیم نەبینیوہ،
 کە بینیموہ وام ھەستکرد ئەگەرچی دونیا زۆر گۆراوہ، ئەگەرچی زەمین
 و زەمان سووپیکی کۆشندە و بازیکی عاجباتیان داوہ، بەلام ئەو وەکو
 خۆیەتی و نەگۆراوہ.

کیشەى خانمى شەمس لە گەل کچە مندالکارە کەیدا «سەرەتای زستانی سالى ۱۹۹۲»

«خانمى شەمس، خانمى شەمس... دەبیئت تیبگەیت ئەم کچە خەیاڵى نییه، دەبیئت تیبگەیت، من چەند پۆژه دەمەویت تیبگەیتەم کە هەندیک زیندەوەر هەیه زۆر بچوکن، زۆر زۆر بچوکن بە چاوانی نایترین، دەمەویت تیبگەیتەم هەندیک زیندەوهرى دیکەش هەن زۆر گەرەن، بە هەستەوهرە ئاسایی و بیتواناکانی ئێمە نادۆزێنەوه، دەمەویت تیبگەیتەم پوووک هەیه دەتوانن مەوۆف بخۆن، بەلێ دەتوانن مەوۆف بخۆن، بەلام کیشەى ئەم کچەى تۆ ئەوێه کە خەیاڵى نییه. خانم گۆیگرە، من بە درێژایی هەفتەى پێشوو لە هەولێ ئەودا بووم بەم خانمە بەسەلمێم کە هەندیک لە زیندەوهران بەبێ جووتبوون زاورێدەکەن، بەلێ بەبێ جووتبوون، خۆی گەرە هەرچیهکم کرد ئەم خانمە چکۆلانەیهى تۆ لەو تێنەگەشت زیندەوهران چۆن دەتوانن بەبێ جووتبوون زاورێبکەن، یەعنى منى گەيانده حالەتیک هەندیک وشە بەکاربهێنم کە جوان نییه پیاویکی وەک من لە بەردەم خانمیکى بەحورمەت و پاکیزى وەک ئەودا بیخاتە سەرزوبان، دواشەوێ ئێمە وانەى زۆر سەختەمان لە پێشە، گەر مەهنەز خانى کچتان ئێستا لە زاورێى هەندیک زیندەوهرى دەریایی بچوک تێنەگات، نازانم سەبەینێ چۆن لە کۆتەندامى زاورێى مێشوله، سوپى خوێنى تێمساح تێدەگات. چۆن دەتوانیت لە پەیکەرى ئێسكى ئەو بالەندانه تیبگات کە پەنجا ملیۆن سالی لە مەوێر ژیاون... خانمى بەرێز بمبۆره، بەلام شتەکان بەو جۆرەن... بەو جۆرەن».

چەند سالییک بەر لەو پۆژهى ماجیدی گۆل سۆلاف و دەرسیم تاهیر و بەهەمن ناسر یەکەمین لاشە دەر بهێنن، مامۆستا سەعید بایۆ، مامۆستای

زینده وه رزانی به و جورّه قسه ی بۆ خانمی شه مس کرد، که ژنی یه کیک له پیاوه گه وره کان بوو. مامۆستایه ک بوو ته مه نی له سه رو په نجا ساله وه بوو. کابرا ئه و پۆژه به جوریک ده ستپاچه و غه مگین ده ینواند، گه ر بتانندیایه دلتان به حاللی ده سووتا، به جوریک به ده ست ئه و کچه جوانه ی خانمی شه مسه وه گیرى خواردبوو مه پرسن. هه ر شتیک په یوه ندی به زانین و فیژیوون و بیرکردنه وه وه هه بایه، مه هناز سه ری لیده رنه ده کرد... کچیک بوو بیۆینه له جوانیدا، بیۆینه له ته مه لیدا، بیۆینه له بیده نگیشدا. که س نه یده زانی چون گه یشتوته پۆلی پینجی ئاماده یی، هه ندیک مامۆستا سویندیان بۆ خواردم تا ئه و کات خشته ی لیکدانی له به رنه بووه، هیچ شتیکى له سه ر بیردۆزه کانی ئه ندازه نه زانیوه، له زینده وه رزانییدا به ئه سته م توانیۆیتی خوشتر له گوله باغ جیابکاته وه.

خانمی شه مس به مهراقینکی ژۆره وه ته ماشای سه عید بایۆی ده کرد و نه یده زانی چی بلیت. خۆی پقی دنیای له م مامۆستا په زاگرانه بوو، به لام ئه مجاره هه ستیده کرد له سه ر هه قه، کچه که ی له خۆگۆرپین و مه کیاجکردن و سه یکردنی ته له فزیۆن به ولاره هیچی تری نه ده زانی. خانمی شه مس که له ته نووره یه کی په شی ته سکدا دانیشتبوو، ده ستی ده خسته سه ر میژه که ی به رده می و به مامۆستای ده گوت «جا مامۆستا ئه وه ده بیّت چی بکه ین، عیلاجی چییه؟». سه عید بایۆ پالیده دا به کورسییه که وه و ده یگوت «خانم من پیمگوتی مامۆستایه کی ده ویت فیّری خه یاللی بکات. یه کیک وابکات هه ستی بۆ ئه و شتانه ش هه بیّت که له به رده میدا پووناده ن، تینگه یشتنی بۆ ئه و شتانه ش هه بیّت که مرۆف به جه سته و پۆحی خۆی تییاندا ناژی. واته مه رج نییه مرۆف گولّ بیّت بۆ ئه وه ی تیّبگات گولّ چون ده مریت... مه رج نییه مرۆف زینده وه ریکی ناو ئوقیانوس بیّت، بۆ ئه وه ی ژیا نی ناو ده ریا تیّبگات. خانم من ژۆر

بەپاستمە دەبیئت بۆ مامۆستایەکی تاییەتی خیال بگەپێن، کچەکەتان
 خەیاڵی نییە». خانمی شەمس بیئەوێ تییگات مامۆستا سەعید باسی
 چی دەکات، گووتی «تۆ هیچ کەس دەناسیت، مامۆستای خەیاڵ بیئت،
 چونکە نازانم من وانەئێ لەو جۆرەم نەبیستوو». سەعید بایۆ لە کاتی
 دەستبردندا بۆ چاکەئێ بەردەمی، کەمیگ قاپی کولیچەکانی جولاند و
 سەیرێکی سەر ئەژنۆ سەپییەکانی شەمسێ کرد و بە ناپەڕەتییەو گووتی
 « ھەر کەس کە لەدایکدەبیئت بەشی خۆی خەیاڵی ھەیە، لەپاستیدا من
 لە ناچاریدا وا دەلێم، من پارە لە ئێو ھەردەگرم، بەلام کچەکە هیچ
 فیژنابیئت... ھەر قوتابییک من وانەم دابیئت، دەستبەتال نەگەراوەتەو،
 خوا شاھیدە پێرار بیست و سێ قوتابیم چوونە کولیجی پزیشکی. ناخە
 خانم لەسەر ناو و ناویانگی من قورسە گەر خانمی مەھناز، ئەم کچە
 پاکیزەئێ ئێو ھەرنەچیی و لە زیندەو ھەرزانیدا بگەپێتەو، بۆ من گران
 تەواودەبیئت، ئێو خێزانیکی ناسراون، ھەر شتیگ لەم مائەئێ ئێو ھا
 پووبدات دەچیتە ھەرئێ، خەلک ھەموو دەلێن ئەھا سەعید بایۆ سالیگ
 ھا توچۆی مائی سەیفەدین مارۆی کرد، سالیگ لەگەڵ شەمس و مەھنازی
 کچیدا لە ژوورەو ھەوون و ھەریش نەچوو... ئەوکات چۆن شتەکان
 تەفسیردەکەن؟ ھا چۆن؟... خانمی بەرپێز، من هیچ کەسێکم نەدیو
 ھەک مەھنازی خانم کچتان بیخەیاڵ بیئت، من مەمنونی ئەم ھەموو چا
 و کولیچە خۆشانەئێ دەستی تۆم، بەلام بە کەسەرەو پێتدەلێم، گەر وا
 بپوات ناتوانم بیئەو بۆ ئێرە، چونکە ھاتن و نەھاتن سوودی نییە، من
 پارەئێ خۆپایی بۆ لە تۆ بستیتیم... ھا بۆ لیتی بستیتیم؟».

خانمی شەمس کەمیگ لە دوا پستەکانی مامۆستا ترسابوو، لە دوا
 ئەوێ میردەکەئێ بووبوو بە ھەرمانبەرێکی بال و متمانەئێ سەرۆک و
 کادیەرە گەرەکانی حیزبی بەدەستھێناوو، دەوڵەمەندییەکی کوتەر پووی

تیکردبوون، ده ترسا منداآله که ی دهرنه چیت و ژنه ناسیاوه کانی ده وریه ری بلین ته ماشاکه دلای نه هات ماموستایه کی باش بۆ که که ی بگریت. له شتی وا زاره ترهک ده بوو، ده بایه هه ر شتیک ده کړیت بیکات تا که س قسه ی وای به زاردا نه یه ت. که که ی له هه موو وانه کاندای خراپبوو، به رزترین پله یه که به ده سته هیئاییت له کوردیدا بوو که جاریک له جاره کان په نجاوسی وهرگر تبوو، له وه بترازیت له ده رسیکی تر دای دهرنه چووبوو. ده بایه ئیستا له سته زانکۆ بایه. نه که رچی شه مس و باوکی هه موو شتیکیان بۆ دایینکردبوو، ژووری خۆی هه بوو، بالکونی خۆی هه بوو، هاوپی که کانی ده یانتوانی هاتوچۆی بکه ن، ده سستگیرانداربوو، ده یتوانی له ئسولدا بچیته ده ری، گوئی له گورانییه کانی سیمۆن و بولند ئارسوئی ده گرت... به لām له قوتا بخانه دهرنه ده چوو. نه وه یه که مجاریبوو بییستیت یه کیک بلیت «که که تان خه یالی نییه». سه یفه دین مارۆی میردی «که له ته شتیک به زی پۆکراو ده چوو» به رده وام به پۆبیککی دژیژه وه به سه ریکی پووتاوه ی زله وه، به ورگیکی هه لپژاوه وه به ماله که دا ده سوپایه وه و ده یگوت «نه م که میشکی نییه... پاره ی تیا سه رف مه که... می شک به پاره ناکردیت». ئیستا شه مسی به سته زمان نه یده زانی جیاوازی نیوان نه و دووانه چیه، که مرۆف میشکی نه بیت له گه ل نه وه ی مرۆف خه یالی نه بیت. له دلای خۆیدا تا نه ندازه یه که قسه که ی ماموستا سه عید بایۆی پیراستر بوو، که که میشکی هه بوو، به شی خۆی شه یان بوو، که ر بیویستبایه تا بری بیشه رمی عیاربوو، گومانی نه وه شی هه بوو هه تا له پشت ده سستگیرانه که یه وه، شتیک کی که می له گه ل که سیککی تر دای هه بیت، وه که نه وه ی دلای به یه کیککی تریشه وه بیت، به لām کی... نه یده زانی. به گشتی جیاوازییه کی نه بوو له گه ل کچانی ته مه نی خۆیدا. گرنگترین شتیش بۆ شه مس نه وه بوو قسه ی نه یه ته سه ر. که گووتیان ماموستا سه عیدی بایۆلۆژی له هه موو که س باشتره، بی بیرکردنه وه، بریاریدا بانگییکات

و تکای لیبکات وانەى تایبه‌ى پێبێتیه‌وه . به‌لام ئیستا بۆ یه‌که‌مجار له‌ ژيانیدا ناچاره‌ به‌دواى مامۆستایه‌کدا بگه‌ڕێت بۆ خه‌یال . «مامۆستای خه‌یال» پۆزێک له‌پۆزان شتى وه‌های نه‌یستبوو . که‌ سه‌عید بایۆ پۆی ، شه‌مس خان چووه‌ ژووره‌که‌ى خۆى ، سه‌رى خسته‌ ناو هه‌ردوو ده‌ستی و ده‌ستیکرد به‌ گریان ، هه‌چ شتێک له‌وه‌ ناخۆشتر نییه‌ له‌گه‌ڵ پیاویکی ناشیرینی وه‌ک سه‌یفه‌دین مارۆدا بژیت و منداڵه‌کانیشته‌مه‌ڵ بن . له‌گه‌ڵ تێپه‌ڕینی عومر و به‌سه‌رچوونی پۆزگادا به‌ ناشیرینی سه‌یفه‌ راهااتبوو ، دلى خۆى به‌وه‌ خۆشکردبوو که‌ ئەندامیکی به‌رزى حیزیه‌ ، به‌لام به‌وه‌ پانه‌ده‌هات که‌که‌ى نه‌بێته‌ هه‌چ . هه‌چ شتێک له‌ دونیادا له‌وه‌ خراپتر نییه‌ ، منداڵه‌که‌ت له‌ قوتابخانه‌ ده‌رنه‌چێت ، هه‌چ شتێک . هه‌موو جارێک وای به‌ ژنه‌کانى هاوپی گوتبوو . هه‌زیده‌کرد که‌که‌ى به‌ هه‌قى خۆى بچێته‌ زانکۆ ، هه‌ر کۆلیژێک بێت گرنگ نییه‌ ، گرنگ ئەوه‌یه‌ به‌هه‌قى خۆى بچێته‌ زانکۆ .

ئەو ئێواره‌یه‌ که‌ سه‌یفه‌دین گه‌ڕایه‌وه‌ ، گه‌رده‌لوولیکی گه‌وره‌ چاوه‌ڕوانیده‌کرد ، کابرا هه‌شتا خۆشى له‌وه‌ نه‌بینیبوو که‌ بۆته‌ به‌رپرسێکی به‌رزى حیزب که‌چی پۆز دواى پۆز ژيانى تالتر ده‌بوو . ئەوه‌ چ جووره‌ به‌دبه‌ختیه‌که‌ مرۆف تووشیدیت ، هه‌رکات خۆى ئاماده‌ده‌کات له‌زه‌ت له‌ شتێک ببینیت ، سه‌رکه‌وتنێک تامبکات ، شتێک پروده‌دات ، ته‌واوى تام و خۆشى ژيانى لیتیکده‌دات . ئەو ئێواره‌یه‌ هه‌تد نه‌بوو پێخستبووه‌ هه‌وشى مال ، خانمى شه‌مس به‌پێوه‌ هه‌موو قسه‌کانى سه‌عید بایۆى بۆ گێڕایه‌وه‌ . سه‌یفه‌دین له‌سه‌ر ئەم په‌فتاره‌ ، سه‌دجار له‌گه‌ڵ شه‌مسدا به‌شه‌رهااتبوو ، هه‌تده‌ى له‌ ده‌رگاوه‌ ده‌رده‌که‌وت ، ژنه‌که‌ى پاسته‌ و پاست بێئه‌وه‌ى بواری هه‌ناسه‌دانى بدات ، ده‌ردى دونیای به‌سه‌ردا ده‌رپشت . سه‌یفه‌دین هه‌ندىجار توپه‌ده‌بوو ، هه‌ندىجار پێده‌که‌نى ، هه‌ندىجار ده‌گه‌ریا ، هه‌ندىجار بێده‌نگ سه‌یریده‌کرد و هه‌چی نه‌ده‌گوت . کێشه‌ى مامۆستای

خه يال شتيكي تازه بوو، پيشتر كيشه گهلى له و جورى نه بيستبوو، له ميژيوو مه سه لهى په روه ردهى منداله كانى بۆ خانم جي هيشتبوو، به لام خانم ده يگوت هر ئيستا ده بيت ماموستايه كى خه يال بدوزينه وه ... هر ئيستا .

دواى شه ويكى پر دهنگه دهنگ و توپه يى، مارو درهنگ وه ختيك ته له فونى بۆ « سهركوت نه زمى » كرد و تكاى ليكرد ماموستايه كى بۆ بدوزيته وه خه يالى كچه كى به ميژيكات . كه زهنگى ته له فونه كه لاي سهركوت نه زمى لييدا، نه وه له ژير جيگاوه، به ده ستورى مه هاجا هيندييه كان خاويليه كى گه ودهى له سه ريه وه ئالاندبوو و سه يري فليميكي فيديو عه ره بى ده كرد . سهركوت ئيشيكي دياريكراوى نه بوو، كاسبيكي گه پوك بوو، هه موو شتيكي ده كرد . گه ر بۆ ئوتومبيلي موديل بالا بگه راپايتايه بۆى په يدا ده كردى، گه ر كه له شيرى شاميت داوا كرد بابه په يدايده كرد، وه ستاي به لوعه ت بو يستبايه له چند سه عاتيكا بۆى ده ناردى، گه ر پيشت بگوتبايه بۆ ماموستايه كى باشى فيزيا په كى نه ده خستى . هه موو زيانى له بازاردا بردبوو سه ر، به لام پيشتر شتيكي به ناوى ماموستاي خه ياله وه نه بيستبوو، به لام نه يده ويست به نه زان ده رچيت، مه به ستيشى بوو خو لاي تازه به رپرسيك شيرينبات كه دلنابوو درهنگ يان زوو ئيشى تيده كه ويئت . بيته وهى خو لاي تيكدات گووتى « ئاسانه ماموستا گيان، زور ئاسانه سبهى ماموستايه كى خه يال په يدا ده كه ين » . گه ر سهركوت نه زمى واى نه گووتبايه، له وانه بوو شته كان به جورىكى تر برؤن، له وانه بوو كو لى نه م چيروكه ريگا و په وتيكي دى بگريته به ر . به لام سهركوت بيته وهى بزانييت ماموستاي خه يال چييه، گفى به سه يفه دين مارؤدا و له گه ل نه وه گفته شدا يه كه مين گه مهى شيتانهى نه م كتيبهى ئيمه ده ستى پيكره د .

دووانە یەکی نە یار و خەیاڵی «لەدایکبوونی تریفە یابەحری لە کوێایی سالانی شەستدا»

پۆژیک لە پۆژان جەوهر زاهیر یابەحری برای تریفە زاهیر، بریاریدا
 بێئەوێ عەقل و لەشی بەکاربەنێت، بێئە ملێونێر. واتە بێئەوێ نە
 عەقڵی بە راستی بخاتە کار و نە دەست و بازوو بوەشی نێت، ژیا نێکی
 زۆر خۆش بژی، بێئە خاوەنی هەموو شتێک، جوانترین ماشینی هەبێت،
 کۆشکی گەورە دروستبکات، زیباترین ژن بھێنێت، گرانترین پۆشاکی
 دۆنیا بپۆشینێت، لە خۆشترین نوسینگەدا دەوامبکات. دەبێت بڵێم بەر لە
 پاپەرینی سالی ۱۹۹۱ کەس نەیدەتوانی خەونی وەها ببینێت، ئادەمیەکی
 لە ولات و مەملەکەتی ئێمەدا نەبوو جورئەتی هەبێت جورە بریارێکی
 وەها بدات، بەلام لەگەڵ هەڵاتنی خۆری هەمیشە درەوشاوی ئازادیدا،
 ولاتی ئێمە پرپوو لەو جورە پیاوانە دەیاننوانی بێئەوێ عەقڵی خۆیان
 بخەنە کار، بێئەوێ بە راستی ئیشبکەن و ماندووبین هەموو خەونەکانی
 خۆیان بھێننە دی. جەوهر لەگەڵ تریفە زاهیردا دووانە نەبوون، بەلام
 وەک دووانە بە دۆنیا ناسیندەران. کەس تا ئێستا چیرۆکی راستەقینە
 لەدایکبوونی تریفە یابەحری نەکردۆتەو، پێشمواوە ئێمە و حیکایەتە بەرپادەیک
 ئالۆز و تەلیسمای و بێتەفسیرە، پوونکردنەوێ نەشیاو و ئێستەمە، ئێمە
 دراوانەش کە ئێستا لە بەردەستی ئێمەدان بواری دۆزینەو و درکەندنی
 راستیمان پێنادەن. هێندە هەبە لە سالی ۱۹۶۸ دا چەند هەفتەیک دوا
 کۆدیتای ۱۷ ی گەلاویژ، لە گەرەکیکی کۆن و داپوخاودا، لە شەویکی پر
 مێشولە و لە ژێر پانکەیکەکی ژەنگاویدا، لە سەر جیگایەکی نوقم لە ژان
 و عارەقدا، فەوزیە خانی ژنی زاهیر ئاغای یا بەحری، جەوهر ئاغای یا

به حرى هينايه دونياوه . هه موو دونيا دهيزانى فهوزيه خان كه ژنيكى به پړز و به حورمه تى نه وه زادى ياسه ميه كان بوو، دواى پينج سال شوو كړدن بيوه چه و بيمندال مابووه وه، له و پينج ساله دا فهوزيه خان هه رچيه كى كړدبوو، خودا به مندالليك ئاسووده و به پشتيک خوشنودى نه كړدبوو. تا له دواى سپه مين سالى شوو كړدنييه وه، خوئ وهك دره ختيكى بيه ر و مه خلو قيكى بيخير و بيوه چاغ ده بينى . وهك هه موو ئه و ژنانه ي مندالانين نابيت، غم به جوړيک دايگرتبوو، بينينى هه موو كورپه يه ك و ده ركه وتنى هه موو مندالليك دلى له پيشه وه راده چله كاند . واى ليها ت مندالبون بوو به گه وره ترين خه يال و خولياى ئه و ژنه چاك و داويناك . كه فهوزيه ياسه مى زگى پرپوو، خه يالليكى گه وره ده بوو به واقع و خه ونيكى بيكوتا ده بوو به راست . به لام كي شه كه تهنيا غمه گه وره و بيسنوره كاني خانمى ياسه مى نه بوو، به لكو گرفتى گه وره ي خيزانى يابه حرى، ئه و ثيره يى و حه سووديه گه وره يه بوو كه له مندالييه وه له نيوان زاهيرى يابه حرى و سه ميره يابه حرى خوشكيدا به رقه رار بوو. خوشكه كه له مندالييه وه ثيره ييه كى زورى به برا نازداره كى ده برد . سه ميره له و ژنانه نه بوو ئاسان ته تسليمى قه ده رى ژنانه ي خوئ بيت و به و ناز و فه زله پازيبيت كه نيرانى خيزانى يابه حرى له دير زه مانه وه هه يانبوو. ئه وه جهنگيكى سه رسه ختى له نيوان زاهير و خوشكه كه يدا هه لگيرساند، كه دريزكراوه ي كومه ليك جهنگى ديړينه ي ديكه بوو له نيوان نير و ميكانى تا يه فه ي يابه حريدا . كينه ي قوول و گه وره ي زاهير بو خوشكه كى وايكرد سويئد بخوات هه رگيز نه يدا به شوو و نه هيليت پوژيک له پوژان به وه چه ي خوئ شاد بيت و مندالى خوئ بگريته باوه ش. له سالى ۱۹۶۲ هه زاهيرى يابه حرى هه موو خوازيتنيكه رانى سه ميره ي به جوړيکى شيتانه و بيړه حمانه په تده كرده وه . سه ميره له و ماوه يه دا له ريگاي نوشته نوسه كانه وه، به نهينى دوعاى دنوسى و

سیحریده کرد، تا خودا وه چاخی زاهیر یابه حری برای کویربکاته وه و هرگیز به منداڵ و نه وهی خوئی شادنه بیّت. ژیا نی ئه و پینج ساله ی یابه حریه کان جه ه نه م بوو. سه میره که کچیکی شه پانی و دپ بوو، چهن دین جار جه نگی ناگرین و دۆزه خناسای دژ به و خانمه نازدار و به حورمه ته به رپاکرد که به بیده نگی باری دیق و مرقای ژیا نی له ناو یابه حریه کاندایاده کیشا. کاتیک سه میره یابه حری حیکایه تی زگپرپوونی فه وزیه خانی یاسه می بیست، وه ختبوو شیت بیّت. شه و گارانیککی دریز خه وی لینه که وت. ئیره یی وایکرد شه و و پۆژ بیر له وه بکاته وه چۆن ئه ویش منداڵیککی ببیّت، چی بکات بو ئه وهی دریزه به وه چاخی خوئی بدات تا له مولک و مالی یابه حریه کاندای مافی نه خوریت. ده یان شه و له خه یال و خولیای دروستکردنی وه چه یه کدا بوو که زاهیری برا و جه لاد له وی حه رامکردبوو. که س به دروستی نازانیت له و ماوه یه دا چی پوویدا، به لام ئه و شه وهی کۆتایی هاوین که فه وزیه خان که وته سه ر ژان تا جه وهر ناغای یا به حری له دایکبیت، هه مان شه و له هه مان سه عاتدا سه میره یابه حریش که وته سه ر ژانیککی توند. به دریزایی ئه و ماوه یه که فه وزیه دووگیان بوو هیچ که س هیچ ناماژه یه کی نااسایی له سه میره نه بینیبوو. ئه و شه وهی سه میره که وته سه ر ژان، هه موو پینانوابوو ئه وه ش به زمیککی دیکه و نمایشیککی دیکه ی به ده له به زم و نوانده شه ی تانی و شه پانییه کانی ئه و. که دکتوریان هی نایه سه ری، پزیشکیکی میسری زیره ک و ورده کار بوو، له میژیوو له و شارهدا ده ژیا. پاش پشکنینیککی ورد گه یشته دهره نجامیککی سه یر، سه میره هیشتا کچ بوو، په رده یه کی پاکیز و ساغ و سه لامه ت و جوانیشی هه بوو، به لام زگیشی پرپوو...

دیاره خۆشبه ختییه کانی ئینسان هه میشه هاوړتی به دبختی و لکه ی په شی غه م و په ژارهن، زاهیری یابه حری که سه ر له ئیواره خه ریکبوو له خۆشیدا ده فپی، خوئی به خۆشبه ختترین که سی دونیا ده زانی، دوا ی

سائە ھاى سائ سەبر و ئائومىدى چارەپوانى ئەو ەو ەچەيەكى تازە
 بۆ يابەحريەكان بىتە دونياو، ەوائى زگېرپوونى خوشكە پاكيز و
 بەدنياز و بەخيلەكەى خستىيە بەحرىكى گەورەى بىقەرارىيەو. راستە
 زاهير ئاغا بىرى نەدەهات پۆژىك لە پۆژان خوشكەكەى خۆشويستبىت،
 بەلام نەشىدەويست بەو جۆرە كۆتايى بە ژيانى بەيتىت. ئەو شەرم
 و شورەييەكى وەهابوو گالتەى لەگەلدا نەدەكرا، عەييەك بوو
 لكەيەكى وەهاى دەنا بە ميژووى يابەحريەكانەو تا دونيا دونيايە
 لە بىرنەچىتەو، بۆيە ەرحييەكى كردو دەبايە خيرا ئەو دەرگاىە
 دابخات و ئەو شەرمە داپۆشيت. زاهير ئاغا بە پارەى ئەو زەمانە برە
 دراويكى خەيالى بەخشى بە دكتۆرە ميسريەكە تا بەنەينى سەرپەرشتى
 مندالبوونى خوشكەكەى و ژنەكەشى بكات و نەيتىيەكەش تا قيامەت
 ەلگريت و لەگەل خۆيدا بيباتە گۆرەو. بەو جۆرە فەوزيە ياسەمى
 و سەميرە يابەحرى لە دوو ژوردا لە تەنشت يەكەو، لە گەرمای
 ھاوينى سالى ١٩٦٨ دا، لە ژيەر دوو پانكەى گەورەدا، لە يەك ساتدا دوو
 منداليان بوو، يەكيكيان جەوەر زاهير بوو، ئەوى تريان تريفە زاهير.
 دوو مەخلوق وەك دووانە بە دونيا ناسيتران، وەك كچ و كورپك لە
 مندالدانى فەوزيە ياسەميدا سازابن، ەردووكيان بە ناوى فەوزيە و زاهير
 يابەحريەو شوناسيان بۆ دەرەات، بەلام دوو بوونەوەرپوون لە ەموو
 شتيكدا جياواز. يەكيكيان بەرەمى حەقيقەت بوو ئەوى ديان بەرەمى
 خەيال، جەوەر كە لە دايكبوو سەرى بۆ سەرەو بوو، تريفە كە ەاتە
 دونياو سەرى بۆ خوارو بوو. جەوەر لەگەل لەدايكبوونيدا دەستىكرد
 بە گريان، بەلام تريفە پىكەنى. جەوەر سپی بوو، تريفە ئەسمەر و
 توكن. جەوەر چاوى كالت بوو، ئەو چاوانى قەترانى. لەوشەو ەو تا
 پۆژى مردنى، سەميرە يابەحرى لە ژورديكى نەۆمى دووى مالى زاهير
 يابەحریدا دىلبوو. سئ سالى يەكەم زاهير دەرگاكەى لەسەر داخست نەبا

ههلبیت، بهلام له سالی چوارهمدا فهوزیهی دلچاک و میهره‌بان، دوی چهند پوژتیک گریان می‌درده سه‌رسخت و به‌دنیاده‌که‌ی پازیکرد، ده‌رگای ژووری خوشکه‌که‌ی بکاته‌وه و ئازادیبکات. سێ سال بوو فهوزیه یاسه‌می سه‌میره‌ی نه‌بینیبوو، سێ سال بوو پێی نه‌خستبووه نه‌ومی سه‌ره‌وه. دوی ئه‌و ماوه دوو‌رو‌دریژه کاتیک زامیری یابه‌حری ده‌رگاکه‌ی کرده‌وه و فهوزیه‌ی برده به‌رده‌م سه‌میره‌ی خوشکی. فهوزیه له بری سه‌میره‌ی جاران، بوونه‌وه‌ریکی پیر و تیکشکاری بینی که هیچی له‌و ژنه‌ی دپ و ده‌مه‌ه‌راشه‌ی پابوردو نه‌ده‌چوو، به‌لکو ئافره‌تیکی زه‌لیل بوو له‌ سیبه‌ری شته‌کان و له‌ بۆنی ئاده‌مییه‌کان ده‌ترسا. له‌و سێ ساله‌دا سه‌میره یابه‌حری ژۆر شتی بی‌چووبوو‌وه، ترستیکی ناوه‌کی و بی‌په‌ی له‌ ناخیدا سه‌وزبووبو نه‌یده‌ه‌شت له‌و ژووره‌یته‌ده‌ری. له‌ ماوه‌ی ئه‌و چواره‌ ساله‌ی دوایدا، به‌ر له‌وه‌ی سه‌میره یابه‌حری له‌ ئیواره‌یه‌کی فی‌نک و خه‌یالو‌ی به‌ه‌اردا به‌ بیده‌نگی به‌ری، فهوزیه یاسه‌می، له‌ هه‌مان ژووردا وه‌ک خوشکیکی دل‌سۆز و له‌ خۆ‌بوردو خزمه‌تیکرد. سه‌میره هه‌موو ئه‌و ته‌مه‌نه، نیمچه‌ شیت و نیمچه‌ ئیفلیج له‌ دونیایه‌کی پڕ له‌ شیوه‌ و نیگار و په‌نگی خه‌یالیدا ده‌ژیا. له‌و کاته‌وه‌ی تریفه‌ی بووبوو، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک پۆله‌به‌ری سه‌یردا ده‌ژیا که ته‌نیا خۆی ده‌بینین.

فهوزیه خانی یاسه‌می خۆی ئه‌و ته‌فسیره‌ی سه‌بارته به‌ له‌دایک‌بوونی تریفه له‌زاری سه‌میره یابه‌حریه‌وه بۆ گواستینه‌وه. ته‌فسیری‌ک پیده‌چیت خانمی یاسه‌می ژۆر بر‌وای پێ‌بوو‌یت. له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌میره یابه‌حری له‌ ساته‌کانی هۆش و له‌ چرکه‌کانی گه‌رم‌بوونی سۆزی هاوده‌ردی و خوشکایه‌تیدا، به‌رده‌وام فهوزیه‌ی دل‌نیا‌کرد‌بووه‌وه که ئه‌و له‌گه‌ڵ هیچ پیاوی‌کدا نه‌خه‌وت‌وه تا مندا‌لی راسته‌قینه‌ی بی‌یت، به‌لکو ئیره‌یی وای‌کرد‌وه پردیک له‌گه‌ڵ بوونه‌وه‌ره خه‌یالییه‌کاندا دروستبکات، شه‌وانه

له‌گه‌ل چه‌ندین پیاوی خه‌یال‌کردا بخو‌یت تا‌گه‌ر به‌ خه‌یال‌یش بووه مندال‌یکی بب‌یت. سه‌میره به‌ جو‌ر‌یکی ه‌ینده چ‌ر و به‌ ئاره‌زوویه‌کی ه‌یند گه‌رم خولایای مندال‌بون ده‌کات، له‌ ناکاو «بی‌ئوه‌ی هیچ که‌س بزانی‌ت چ‌ون» ئه‌و خولیا و خواسته ده‌بی‌ت به‌ حقیقه‌ت. وه‌ک فه‌وزیه ده‌لی‌ت تریفه یابه‌حری له‌ فووی بوونه‌وره خه‌یالییه‌کان دروست‌بوو‌بوو. به‌ره‌می ئاره‌زوویه‌کی خه‌یالی بوو که‌ به‌ پ‌نگایه‌ک له‌ پ‌نگاکان توانی‌بووی بب‌یته‌ راست. دیاره وه‌ک هه‌میشه که‌سان‌یک هه‌ن باوه‌ر به‌م چ‌یروکه‌ ناکه‌ن. گه‌رچی چه‌ندین سه‌ده‌یه‌ته‌واوی به‌شه‌رییه‌ت باوه‌ری به‌له‌دایک‌بوونی مه‌سیح له‌فوویه‌کی خه‌یالییه‌وه‌کردوه. به‌لام من ده‌ل‌یم، ب‌و میلیله‌تیکی وه‌ک ئیمه که‌ سه‌دان ساله‌ ته‌نیا له‌ خه‌ون و خه‌یال‌دا ده‌ژین، هیواکانان ته‌نیا به‌ خه‌یال دینه‌دی، تیگه‌یشتن له‌جو‌ره حیکایه‌تیکی وا ئاسان و ساده‌یه. من خ‌وم ک‌یشه‌یه‌کی راسته‌قینه‌م له‌ قه‌بوول‌کردنی حیکایه‌تی له‌دایک‌بوونی تریفه یابه‌حریدا نییه، ز‌ورجار گه‌ر مر‌وف توند و له‌ دل‌وه ئوم‌ید بکات، چه‌ند ئاواته‌کانی ئه‌فسانه‌یی و هیواکانی خورافی ده‌رکه‌ون، شتی ئاناسایی و ه‌یزی ئه‌فسونساز دینه مه‌یدان ئه‌و ئوم‌یدانه‌ی ب‌و ده‌ه‌یننه دی. پ‌یکه‌وتووه له‌ گه‌رمای هاویندا سه‌رم ب‌و ئاسمان به‌رزکرد‌وته‌وه و داوای بارانی‌کم کردوه، بینومه له‌ ناکاو هه‌وا تی‌کچ‌وو و که‌ش گ‌وراوه و هه‌وری سه‌نگین به‌ خ‌ویان و دل‌وپه بارانی قورسه‌وه ده‌رکه‌وتوون و له‌ چه‌ند سات‌یکدا دنیا ب‌وته ت‌وفان و په‌ه‌یل‌ه ... پ‌یکه‌وتووه له‌ دل‌وه حه‌زیکه‌م مر‌وف‌یک بب‌ینم، دواي ته‌مه‌نایه‌کی قوول، له‌ ناکاو له‌ گ‌وشه‌ی شه‌قام‌یکدا، له‌سه‌رسوچی کوچه‌یه‌کدا ده‌رکه‌وتووه و باوه‌شم پ‌یدا‌کردوه و ئاواته‌که‌م هاوت‌وته‌دی. من ده‌ل‌یم ک‌یشه‌ی مر‌وفه‌کان هه‌ندی‌جار ئه‌وه‌یه ئاواتی قوول ... ز‌ور قوول‌یان نه‌ماوه، ئاوات‌یک ه‌یند له‌ قوولایی ناخه‌وه بیت‌ه‌ده‌ری، دنیا ناچار‌یکات گو‌یی لی‌ب‌گر‌یت. هه‌رکات مر‌وف ئوم‌ید و هیواکانی له‌ ناخی ناخه‌وه ها‌تنه‌ده‌ری، ه‌یزیکی ئه‌وت‌و ئه‌فسوناوی

وەردەگرن، دەتوانن سنووری یاسا فیزیکیەکان و لەمبەرە گەورەکان بپەڕن. ئومێد تاکە شتێکە دەتوانیت مەتریاڵە پەقەکان بشکێنیت، یاسا زەمینییەکان و بەریەستە واقعیەکان بگۆڕیت و بیانپارێت. بەلام کە ئومێدی وەها گەورە و قوولمان نەما، دونیا لە شوینی خۆی دادەنیشیت و بێغەم خۆی دووبارەدەکاتەوە. من پێمواوە تریفە یابەحری دەستکردی ئەو ئومێدە ناگرین و ئازەزووە بورکانییە ناو پۆحی سەمیرە یابەحریە، کە دواجار وەک نەخشی پاستەقینە ی مروئیک لە پەحمی ئەو ژنە پەر ئومێدەدا چنراوە و هاتۆتەدی، ئەو هیندە ی ئەتەمینکی وردی خەیاڵە کە لە چینیکی وردەکارەو هاتۆتەدەر، کچیکی پاستەقینە نییە تا وەک کچانی دی بگیریت و دەستەمۆبکریت. دەبیّت بزانی دواجار مندالانی ئافرەت ئاوێنە ی خەونەکانیتی، زۆر خانم کە مندالیان نابیت، وادەزانم هۆکی ئەو یە لە ناخی ناخدا، لە تاریکیە هەرە نەبێراو و دەجورئاساکە ی دەروندا لە شتیکی ئەم دونیایە یاخیدەبن، لە قەدەرێکی نوسراو، لە وەزیفە یەکی ئەزەلی کە دەبیّتە هاومانای مردن و کۆیلە یەتی، چیدی خەون نابینن و پۆحیان بە ئومێدیک بارناکەن. بە کورتی پەحمی ئافرەت تەنیا بە شتیکی ئۆرگانی لەش نییە، بەلکو هەرمیکی ئۆرگانی پۆحیشە. پیاوان ئەو هەرمە گرنگە ی پۆحیان دۆراندووە، لەبەرئەو زۆرجار داھێنانی خۆیان، ئیشە پۆحییەکانی خۆیان بە دەست دەنوسنەو، لێرەوە جیاوازی داھێنانی پیاو بەراورد بە خەلاقییەتی قوول و ژیانسازیتی ئافرەت، وەک جیاوازی نیتوان بەرھەمێکە کە سروشت خۆی بێبەخشیت، لەگەڵ بەرھەمێکدا بە جووتکردن و کێڵان و ئارەقپێژی بیتەبەر. بۆیە لە سەرەتاوە پێتان دەڵێم من چیرۆکی خەلیقەت تەواو بە پێچەوانەو تێدەگەم، ئەو ژن نییە کە مەحکومە بە ژان و ئازارەو بەزێ و بیتەبەر، بەلکو ئەو پیاو مەحکومە بە پەنج و ئارەقپێژی و هەولێ بێسەرەوت شتیک بخاتە سەر دونیا. پەحمی ژن بە شتیکی گرنگی پۆحیتی، بەلام ئێمە ی

پیاوان کامه‌یه به‌شه گرنه‌که‌ی پۆحمان؟ ... ها، کامه‌یه؟. بۆیه پیموایه ئافره‌ت مه‌خلوقیکێ ته‌واوتره‌ له‌ پیاو، تا‌که مه‌خلوقی ناو سیفری وجوده‌ که له‌شی ئاوینه‌ی پۆحیتی و پۆحی ئاوینه‌ی له‌شیتی، ئیدی تیده‌گه‌م چۆن مندا‌لدانی سه‌میره‌ یابه‌حری، لۆژیکێ پۆژانه‌ و تیگه‌یشتنی ساده‌ی ئیمه‌ی تپه‌پاندوه‌ و موعجیزه‌یه‌کی دروستکردوه‌ که به‌رله‌وه‌ی موعجیزه‌ی جه‌سته‌بیت، موعجیزه‌ی پۆح و ئومیده‌کانیت. غه‌زله‌نوس سالانیک دواتر به‌ گالته‌وه‌ تریفه‌ی ناوده‌نا «کچی نوتفه‌ خه‌یالییه‌کان»، له‌ راستیشدا ئه‌و کچی نوتفه‌ نه‌بینراو و سیراوویه‌کانی خه‌یال بوو.

تریفه‌ تا‌گه‌وره‌ش بوو هه‌ر وایده‌زانی له‌گه‌ڵ جه‌وه‌ر زاهیردا به‌زگنیک له‌ دایکبوون. له‌ مندا‌لییه‌وه‌ هه‌ردووکیان له‌ جه‌نگنیکێ کوشنده‌ و بی‌په‌رانه‌وه‌دا ده‌ژیان، دوو پۆحله‌به‌ری نه‌گونجاو که به‌ره‌می پێکدادانی دوو دونه‌ی جیاواز بوون... ئه‌و پچه‌ قوول و بۆماوه‌یه‌ی نیوان سه‌میره‌ یابه‌حری و زاهیری برای، به‌ که‌نالتیکێ نه‌پینیدا گواسترایه‌وه‌ بۆ هه‌ریه‌ک له‌ تریفه‌ یابه‌حری و جه‌وه‌ر یابه‌حریش، که له‌ راستیدا خوشک و برای یه‌ک نه‌بوون، به‌لکو دوو جه‌مه‌سه‌ری پێچه‌وانه‌ و دوو پۆلی له‌یه‌ک هه‌له‌هاتووی دوو دونه‌ی به‌یه‌ک نه‌یاربوون. تریفه‌ یابه‌حری له‌ مندا‌لییه‌وه‌ بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالۆی بوو، هیشتا مندا‌ل بوو که سه‌ری به‌سه‌ر به‌رمیلی هه‌مامه‌که‌دا شۆپده‌کرده‌وه‌ و سه‌یری ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ ئاوییه‌ خه‌یالیانه‌ی ده‌کرد که ته‌نیا ئه‌و ده‌بینین. جگه‌ له‌وه‌ش به‌رده‌وام نه‌خش و زه‌خره‌فه‌ی ئالۆزی له‌سه‌ر دیواره‌کان دروستده‌کرد که فه‌وزیه‌ وای هه‌سته‌ده‌کرد نیکاره‌کانی ده‌فین و پاده‌که‌ن و ده‌جولینه‌وه‌. پۆژیک خانمی یاسه‌می وه‌ختبوو بتوقیت که په‌تیکێ بینی سه‌ریکی له‌ هه‌وادا وه‌ستاوه‌ و سه‌ره‌که‌ی دیکه‌ی به‌ده‌ستی تریفه‌وه‌یه، کچیک بوو ده‌یتوانی په‌ته‌تین له‌گه‌ڵ هه‌ندیک که‌سدا بکات که ئه‌و نه‌یده‌توانی بیانینیت. دوا‌جار یه‌کیک له‌و پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالیانه‌

ده‌ستیگرت و به‌قادرمه‌کانی نه‌ومی دووه‌مدا به‌ره و ژووره‌که‌ی سه‌میره
 یابه‌حری سه‌ریخست. سه‌میره به‌قژکی بژ و ئالۆزکاوه‌وه، به‌نیگایه‌کی
 سارده‌وه لیپروانی و ده‌موده‌ست تیگه‌یشت ئه‌م منداله‌ که‌ه پاسته‌قینه
 - خه‌یالییه‌که‌ی خۆیه‌تی. ده‌بیت بلّین سه‌میره یابه‌حری له‌گه‌ل هه‌موو
 تیگچوون و دابران و شیتیه‌کدا، هۆشی ئه‌وه‌ی هه‌بوو دایکایه‌تی خۆی
 ئاشکرانه‌کات و منداله‌که‌ی تووشی جوّره موسیبه‌تیک نه‌کات، که‌ه ده‌یزانی
 جگه‌ له‌وه‌ی ژانی به‌تله‌یسمیکی بیته‌فسیره‌وه گریده‌دات سوودیکی دی
 نییه. جه‌وه‌ه زاهیر به‌په‌چه‌وانه‌ی خوشکه‌که‌یه‌وه، بوونه‌وه‌ریکی فیلباز
 و نه‌خشه‌کیش بوو، باوکی زۆر به‌سه‌لیقه‌ ورده‌که‌ی و توانای له‌سه‌ر
 پلاندانان سه‌رسامبوو، له‌مندالییه‌وه ئاره‌زوویه‌کی بیۆینه‌ی کوکرنه‌وه‌ی
 شت و وه‌ده‌ستخستنی یاری گرانبه‌های هه‌بوو. وه‌ک تاقه‌ وه‌چه‌ی نۆزینه‌ی
 یابه‌حرییه‌کان، ئه‌و نازه‌ی هه‌بوو هه‌موو ژانی له‌به‌رده‌مدا بکریته‌وه
 و هه‌موو خه‌ونیکی بیته‌دی، ئه‌ویش به‌سروشتی سمۆره‌یه‌کی برسی
 ده‌یویست له‌قه‌له‌مه‌وه به‌جوکه‌که‌ی خۆیدا ده‌ست به‌سه‌ر ته‌واوی دونیادا
 بگریّت. مندالیکی سورفلی قه‌له‌ویچه‌ بوو به‌چه‌ناگه‌یه‌کی چاله‌وه، به‌
 پوویه‌کی توپه‌ و چاویکی بزۆک و نیگایه‌کی شیتانه‌وه. زاهیر گه‌له‌ک
 سیفه‌تی باپیره سورفله‌کانی خۆی له‌کوپه‌که‌یدا ده‌بینیه‌وه، ئه‌و باپیره
 برۆ زه‌رده چاوپرسیانه‌ی سه‌رده‌مانیک وه‌ک له‌شکرێک له‌میروله‌ی سپی،
 ده‌یاندا به‌سه‌ر ئه‌و قافله‌ گیزانه‌دا که‌ له‌به‌غداوه کالایان بۆ هه‌ریمه
 سیه‌راوییه‌کانی باکوور ده‌گواسته‌وه، ئه‌و قافلانه‌ی گه‌رما گیزیکردبوون و
 خۆری باشوور سووتاندبوونی، هینده‌ی له‌ئاران ده‌تزازان و پێیان له‌
 زه‌نویران ده‌نا، چه‌ته‌کانی یابه‌حری پووتیانده‌کردنه‌وه و ده‌سته‌تال و
 بارخالی ده‌یانناردنه‌وه بۆ به‌وه‌واری خۆیان. جه‌وه‌ه یابه‌حری شتیک
 له‌و پۆحه‌ دونیاپه‌رست و سامانخوازی چه‌ته‌کان له‌خوینیدا بوو، به‌لام
 ده‌بیت بلّیم که‌ بریک له‌هۆشی پلاندانان و فریوبازیشی بۆ زیاده‌کردبوو

که راسته و خو له پوځی پوژگاری نه مړومانه وه وهریگر تبوو. به کورتی جه وهر یا به حری پوځله بهر یک بوو خالی له خه یال، به جوړیک له دنیا و خواسته تپه په کانیدا نومبوو، به نامیریک ده چوو جگه له غه ریزه دپ و کتوییه کان په یوه نندییه کی به دیوه کانی تری مړوفه وه نه ماییت. له مندالییه وه جه نگیکی دریز و بپرهم و پرکینه ی له گه ل خوشکه کهیدا دامه زړاند. هر زوو به غه ریزه بندوز و وردبینه کی خوی گه شته دوو پاستی ترسناک که تا ماوه یه کی دریز هه مووان نیگا و بوچوونه کانیان وهک ده مدریزی مندالیک و ورپنه ی زارویهک ته ماشاده کرد، که زیاد له پیویست نازی دراوه تی و پتر له و تخوبه ی نه دهب بواری پیده دا، زمان دریز ده کات. جه وهر یا به حری له مندالییه کی زووه وه رایگه یاند که تریفه یا به حری نه خوشکی نه وه و نه که سیکی راسته قینه شه، به لکو هیچ نییه، بلقیکی سپییه، که فیکی تپه ره، هه وایه کی به تال و پوژیک له پوژان ونده بیټ و له هه وادا ناواده بیټ و له وینه یه کدا ده تویته وه.

زورجار ژيانی مندالان هیچ نییه جگه له نیگارکی ناوینه یی و هه لگه پاوه ی ژيانی باوکانیان، هه مان نمایشه له سره سه حنه ی شانویه کی تر نه نجامده دریت، هه مان تیکسته که کومه لیک نه کتوری دی ده بخویننه وه. زاهیر یا به حریش هه رچونیک ته ماشایده کرد، له په فتاری کوره کهیدا میژووی راپوردووی خوی ده بینیه وه، سه یزیده کرد نه و کینه نه زه لییه ی نیوان نیر و میکانی نه و تایه فیه غه مگینه دووباره له په یوه نندی نیوان جه وهر و تریفه دا سه ره لده داته وه. سالانیک زاهیر یا به حری هه ولیدا خوی له تریفه نریکبکاته وه، دریقییه کی له په روره دره کردن و به خیتو کردنیدا نه کرد، هه رشتیک پیویسته بکریټ کردی، هر واجبکی باوکانه هه بوو نه نجامیدا، به لام کچه که بیتاک و که مته رخه م له دنیای خویدا ده ژیا. له قوولای دلیدا ترسیکی گه وره ی هه بوو که جه وهری کوپی، هه مان چیروکی نه و دووباره بکاته وه، زاهیر که تاده هات له

ژیر گوشاری ته مه ندا دلّی نه رمتر و پوخی پر سۆزتر ده بوو، پوژیک به دزی هه موو وهره سه کانه وه، لای پارێزه ریک و به شاهیدی چەندان هاوپی خۆی، سییه کی سامان و مولکی خۆی بۆ تریفه نوسی، نه با له دواى مردنی ئه و جه وه ره کورپی هه موو شتیک زه وتبکات و بیتاگا و بیده ریه ست ئه و کچه فریبداته سه رجاده کان. کاتیک «دواى مردنی زاهیر» وه سیته که ئاشکرا بوو، زنجیره یه ک پروداوی شیتانه ی لیکه وته وه، که دواچار کۆمه لیک دهره نجامی سه یر و تراژیدی بۆ هه موو پالّه وانه کانى ئه م چیرۆکه هینا، که ئه و دهم که سیان چاوه پوانیان نه ده کرد.

«حوسنی ماردینی» خا ولییه کی کۆن پیشانی «عه تار» ده دات «سه ره تای زستانی سالی ۱۹۹۲»

دواى ته له فونه که ی سه یفه دین مارۆ، «سه رکه وت نه زمی» بۆ به یانی پوژی داها توو که وته گه پان به دواى مامۆستای خه یالدا. ئه وه یه که مجار بوو له زیانیدا به دواى شتیکدا بگه ریت نه زانیت چیه . له و چەند ساله دا شتی سه یر و سه مه ره یان لیدا واکرد بوو. توانی بووی هه ندیک شت په یدابکات که له خه یالی که سدا نییه، فه رووی پلنگ، زویانی شیر، گولّی نه غمه خوان، بولبولی زمانزان، په پوله ی بۆنخۆش و سه دان شتی سه یر و سه مه ره ی تر. له بازاردا به «عه تار» ناوبانگی دهرکرد بوو، نیشه که ی جۆریک بوو له عه تاری نوێ. وه ک چۆن سه ره ده مانى زوو مرۆف بۆ وه ده ستخستنی شته نااسایی و دوورده سه ته کان په نایان بۆ عه تاران ده برد، ئیستاش بۆ به ده ستخستنی شته ده گمه نه کان خه لکانیکی وه ک سه رکه وت نه زمی و که سانی دیکه ی له و شیوه یه یان پاده سپارد. خۆی نازناوی عه تاری وه ک شه ره فیکی گه وره ته ماشاده کرد، توانی

بوى لە زۆر لاوه پەيوەندى سەير دروستبكات، مۆرى بالۆيزخانەكانى
 دونيا و پاسپۆرتى لۆكى زۆربەى ولاتانى دونياى لەلابوو، ھەر شتێكى
 كردبێت زانیویتى چىيە و بۆچى دەگەرێت، بەلام ئەو پۆزە بۆ يەكەمجار
 بێدەنگ دەسورپايەو و نەيدەزانى بۆ كوێ بچێت و لە كێ بپرسێت.
 پۆزێكى ئىجگار خۆشبوو، جەنجالى بازار و ھاتوھاواری دەستگێرەكان
 نەياندەتوانى فێنكى ھەوا و خۆرى نەرمدووى بەيانى بشیوینن كە لە
 برى ساردى زستان ھەواى بەھاریكى درەنگوختيان بلۆدەكردووە. بەلام
 ەتارى ھاوێرمان لەزەتێكى زۆرى لەو بەيانىيە خۆشەنەدەيىنى، بەجۆرێك
 غەمگین بوو ھەركەس دەيىنى دەيزانى بىر لە شتێك دەكاتووە كە
 دەستخستنى قورس و ئامادەكردنى زەحمەتە. ھەراقى ھەك ھەراقى پادشاى
 حىكايەتە كۆنەكان بەپوخسارىيەو دياربوو. زۆربەى ئەوانەى دەيانناسى
 فێربووبوون دەموچاوى بخویننەو. كۆرپى سەر زل بوو كەمێك پێشى
 سەرى پووتابووو، جوتێك چاوى پەشى ھەبوو، لووتىكى گرێدار،
 پێستىكى بۆرپاوى خالۆى، پێش و سەمىلى دەتاشى و بەردەوامىش بۆ
 عەرەقى لێدەھات. ھەركات شتێك بيجۆشاندایە، دوو دڵۆپ عەرەقى
 گەورە، ھەك دوو دڵۆپ شەونم بە ھەر دوو گوێیدا شۆپدەبوونەو. كە
 ناپەھەت دەبوو گوێكانى دەنيشتنە سەر عەرەق، ھاوێزى نزیكەكانى
 پێياندەگوت «گوێ ئاونگ». ئەو پۆزە تا نزیكى نیوہۆ بێھودە بە
 بازاردا دەسورپايەو بێئەوێ بزانیت چى دەكات. ھەركات ئاوا ناھارام
 و بێلەنگەربايە گرێكانى لووتى ئەستوورتر دەبوون، دەموچاوى تارىكتر
 و چاوانى دەرپەرپوتر. گەرچى تا ئەوكات كەس شتێكى ترسناكى لى
 نەبىنبوو، بەلام لە ساتى پەشوكاندا بە پياوكۆزێك دەچوو ئەمىستا
 لە لاشەى نێچىرێكى خۆى دووركەوتبێتەو. ھەك زۆربەى خەلكى ئەم
 شارە شتێك لە بێرەحمى تێدابوو كە ھەندىجار بە بێدەنگى و ھەندىجار
 بە شەرم و جارجارىكیش بە توپەبوون دەشاردەو. ئومىدێكى گەورەى

هەبوو ببێتە پاره‌دارێکی گەورە، توانیبوو سامان و دارایی خۆی لە هەرسە یەک لە دواى یەکەکانی بازار پەڕێژێت. بەلام ترسی بەردەوام لە دۆپان، دوودڵی لە تیاچوون و نوقمبوون لە بەردەم ئەو هیژە نادیار و سەیرانەدا کە پۆژانە لە شوێنی جیاواز جیاوازه‌وه وەک بورکان دەتەقینەوه ژیانیان تالکەردبوو، ئەو دەولەمەندانەى لە ئەسپی سیاسەت دادەبەزین و خۆیان دەکرد بە قەیسەری و گوزەرە تاریکەکانی بازاردا، دەرونیان هەڵتەکاندبوو. بێئۆقرەیی پیاویک دەژیا کە دەیه‌وێت ئەوێ هەیه‌تى بپارێژێت و زیاتریکات، ئەو کارێکی کردبوو فیلى نوێ و شێوێ تازەى خۆژیانندن فێریی. پۆژ دواى پۆژ پتر لە شتى سەیر و بازرگانى ناوازه‌وه دەئال. ئەوپۆژە لە دەمەو نێوه‌پۆدا ترسی ئەوێ لێنیششت کە چیدی ئەو عەتارە بلیمەتە نەبێت کە هەموو شتى سەیر و سەمەرەى دونیای لا دەستەدەکەوێت. لای نیوه‌پۆ کاتێک حیساباتی تەواوی خۆی کرد، لە دوو کەس زیاتری لە بەردەمدا نەبوو پەرویان تێبکات، یەکیکیان حوسنى ماردینی بوو، خاوەنى یەکیک لە کۆگا گەورەکانى شار، ئەوى تریان گەلاوێژ باهیریو ژنى بەپۆه‌بەرى کارگەیه‌کی مافوورچنین، کە کچیکى خەیاڵچنى هەبوو سەرپەرشتى نەخش و نیگارى فەرشەکانى بۆ دەکرد. یەکەمین جیگا پەروى تێکرد، لای حوسنى ماردینی بوو، کە دۆستێکی نزیک و پەقیبێکی نەینى و ژێره‌وانکێشى بوو. هەندیک بە حوسنى خەیاڵ ناویانده‌هێنا، چونکە پیاویکی گەلەک پەر حیکایەت و زێدە خەیاڵبازیو. حوسنى خەیاڵ دوکانێکی خاوی فرۆشتنى هەبوو، لە خاوی بە‌ولاوه‌ هیچى تری تیانەبوو، هەندیک لە خاوییه‌کانیش بۆ فرۆشتن نەبوون، بۆ دەست لێدان نەبوون، بە‌لکو تەنیا بۆ ئەوه‌بوون سەیریانکەیت و گوێ لە حیکایەتە دووردرێژه‌کانیان بگریت کە حوسنى بە لەزه‌تێکی بێئەندازه‌وه دەگێژانەوه. کاتێک عەتار لە بەر دوکانە‌که‌یدا دەرکەوت و حوسنى گوێ عارەقاوییه‌کانى بینی تێگەیششت بۆ شتێکی

تایبەتى دەگەرپت، راستەوخۆ بە دەنگى بەرز گووتى «عەتار وەرە ژوورئ، خاוליیەكم لایە ئەمیری کویت خۆی پئ وشكکردۆتەو، حەریری ئەسلە، شتى وا لە دنیادا نییە، لە کوپى قانید فەیلەقى سیم کپووتەو، باوکی رایکردووە... نەتبیسئو؟ چۆن؟ ئەو بیئشەرەفە هەفتەیکە لای جەماعەتى خۆمانە. وەرە، هى ئەو یە بیبینیت... وەرە ژوورئ، چیتە، ئەها، بۆ قسەناکەیت... دیسانەو باران لەگویت باریو؟». ئەو جۆرە شتانه عەتاریان دەخووشان، حوسنى خەيالى دەيزانى چۆن دەيگریت، دەيزانى عەتار خاوليیەكى وەرە بە پارەى زۆر دەکپت. پێشتر دووجار خاولى گرانبەهای بە عەتار فرۆشتبوو، یەکیکیان خاولى حەمامى کچە عەرەبیك بوو، زەمانیک لەو وەرە لە تەلەفزیۆنى بەغداد بەرنامەیکە گەنجانی پێشکەش دەکرد، ئەوى تریان خاولى ئەکتەریکی ئێرانی بوو، لە دەورانی شاهەنشادا ناوئاوایانگیکی باشى پچریبوو، دواى مردنى ئیمام و هاتنەسەرکاری خامنەئى فورسەتى هێنابوو لە ئێران دەرچیت، بەلام لە سەر مەرز جانتاکەى لێبەجیمابوو، هەندیک دەرپێی ژێرەو و دوو خاولى تێدابوو، حوسنى خەيال هەموویانى بە پارەیکە ناچیز کړیوو، دواتر پارچە پارچە فرۆشتبوونى و سەرۆت و سامانیکی باشى پئ پەیدا کردبوو. بەلام ئەمڕۆ عەتار مەراقیکی تری هەبوو، بە دەنگە گرەکەیکەو کە زۆر لایەقى قیافە و هەیکەلى بوو گووتى «حوسنى عەزیزم، عەفوومکە، ئەمڕۆ بۆ سەیری خاولى نەهاتووم... هاتووم پێویستیم بە یارمەتى تۆیە، یەکیکم بۆ بدۆزیتەو وەک خۆت خەيالى هەبیئت و بتوانیئت ماوہیک مامۆستایى بکات، کچی برادەرێکم هەیکە تەمەلە، دەبیئت یەکیک وانەیکە پتیلێئت بتوانیئت لە دەرس و دەور تییگات». حوسنى خەيال بە سەمیلە سەپییە ئەستورەکانییەو پێکەنى و گووتى «تا هەفتەیکە لەو وەرە پیاویکی عاقل بوویت، چى قەوماوە؟. من خاولى فرۆشم، چ کارم بە وانە گووتنەووە هەیکە؟». سەرکەوت لە بەر ئاویئەیکە گەرەدا

گوځکانی وشکرده‌وه و گووتی «هیچ، ده‌لیم ئامۆزگاریم بکه، پینماییم بکه. که‌سیکم بۆ بدۆزه‌ره‌وه کۆمه‌کمبکات، کاتم زۆر نییه و ناشزانم بچم بۆ کوئ؟». یه‌که‌مجار بوو عه‌تار وه‌ها غه‌مگین و ده‌سته‌پاچه‌بیټ، حوسنی که‌میک ئاوی دایه و گووتی «دانیشه‌ بزنام چیت ده‌ویټ؟». هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌می هه‌لکټشا و به‌پوخساری یه‌کټکه‌وه شه‌رم له‌ داواکه‌ی بکات، گووتی «مامۆستایه‌کی خه‌یالَم ده‌ویټ، ده‌بیټ ئه‌مرۆ تا ئیواره مامۆستایه‌کی خه‌یال بدۆزمه‌وه». حوسنی به‌ که‌میک تیرپامانه‌وه گووتی «به‌لام چ جوړه خه‌یالټیک؟ خه‌یال شیوه‌ی زۆره، هه‌ر شته و خه‌یالی خۆی هه‌یه». عه‌تار به‌ په‌ریشانیه‌وه ده‌ستیکی پانکرده‌وه و گووتی «نازانم. چۆن بزنام چ جوړه خه‌یالټیکیان ده‌ویټ؟ نازانم... خودایه له کوئ بزنام، خه‌یالټیک وابکات کچیکی ته‌مه‌ل له مه‌کته‌ب ده‌ریچټ، له ده‌رسه‌کانی تیښگات. مامۆستا‌کانی ده‌لټین له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌یالی نییه له هیچ تیښاگات، بۆ هه‌موو ده‌رسه‌کان مامۆستایان بۆ گرتووه، به‌لام هیچ ناچټه‌ می‌شکی، ئیستا ده‌لټین ده‌بیټ خه‌یالی خۆی چاکبکات».

عه‌تار نه‌یده‌زانی چی بلیټ، هه‌رگیز بیری له‌و جوړه شتانه نه‌کردبووه‌وه، تیڤه‌ده‌گه‌یشت کئ سه‌یفه‌دین مارۆی خستۆته سه‌ر ئه‌م که‌لکه‌له‌یه، دواي ئه‌وه خه‌یال خۆی چیه تا مامۆستای هه‌بیټ؟ ئاه گه‌ر ئیشیک بایه وه‌ک ئیشه‌کانی تر، گه‌ر شتیک بایه له بابته‌ چاککردنی ته‌له‌فریۆن، شه‌حنکردنه‌وه‌ی ماتۆپی سه‌لاجه، دانانی ته‌نکی سه‌ریان، چه‌ند ئاسان بوو. ئیستا دوا هیواي ئه‌م خاوی فرۆشه زۆربلټیه‌یه که له‌پځای خاویله‌کانیه‌وه هیکایه‌تی دونیامان بۆ ده‌گێرټه‌وه. حوسنی وه‌ک هه‌موو کاسبه سه‌بور و دلفراوانه‌کانی بازپ سه‌ری بادا و گووتی «به‌هه‌رحال ئه‌م سه‌گانه هه‌ر پۆژه و شتیک ده‌دۆزنه‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پاره بکټشنه‌وه، هه‌ر پۆژه‌ی هیکایه‌تیک داده‌هێنن». پاش ئیستیگ گووتی «به‌لام پاسته... ئه‌وه پاسته. خه‌یال ده‌توانیټ ئینسان له‌ بنه‌وه بگورټ.

خەيال دەتوانىت مەروڧ بىكاته شىتىكى تر، جۆرە خوليا و خەونىكى تىرى
 تياچىنىت». عەتار بە پەرىشانىيە وە گووتى «وامدەزانى، هېچ كەسىك
 ناتوانىت بە خەيال بىرى، من تا ئەمروا تىگە يىشتىبوم مەروڧ ناتوانىت بە
 خەيال نان پەيدا بىكات. بەلام پىدەچىت ھەلەبەم... وانىيە، لەوانە يە من
 ھەلەبەم؟». مەردىنى گووتى «خەيال ھەيە، مەروڧ دەكوژىت، واى لىدەكات
 پەيوەندىيەكى بە ژيانە وە نەمىنىتە وە، ئەمچۆرە خەيالە لە شىتىيە وە
 نىزىكتەرە وەك لە عەقلى. بەلام خەياللىش ھەيە مەروڧ زىندوودەكاتە وە، لە
 مەردن پىزگارىدەكات و ژيان دەكاتە وە بە بەر ھۆش و ھەستى مەروڧدا».
 عەتار سەرى بادا و جارىكى تر ناوچاوانى سەرى و بەسەرسامى دەنگى
 ھەلپىرى «من وا تىگە يىشتىبوم خەيال سەرمان لىتتىكدەدات، ناھىلىت زۆر
 باش لە دونيا تىگەين». حوسنى كەمىك وەستا و گووتى «نا، زۆر جار
 گەر خەيال نەبىت مەروڧ لە ھېچ شىتىك تىناگات». دواتر كەمىك دەنگى
 نەمىكردە وە بە ئەسپاسى گووتى «گەرەتە ترسى من ئەو يە خەيال
 لەمشارەدا خەرىكە دەمەرت، پۆز بە پۆز زياتر ھەستەكەم خەيال دەمەرت،
 عەتارى ھاوپىم من لە مەژە ھەستم پىكردو وە، لە مەژە، بەپاست تۆ
 ھەستى پىناكەيت؟». عەتار بە زەردەخەنەكە وە وەلامىدايە وە «حوسنى
 ھەست بەچى بگەم، پاست دەوئەت، لە ئەسلا من نازانم خەيال چىيە.
 خۆت دەزانى كە پىاو لە بازاردا ئىشىكرد لە خەيالەت دوورەكە وىتە وە.
 بىرم نىيە پۆزىك لە پۆزان ساتىكم بۆ خەيالەت و شتى وا تەرخانكردىت.
 خۆت دەزانى ژيان قورسە، شت گرانە، پارە لە بەرز و نەمىدايە،
 ئەوانە ھەموو كار لە خەيال دەكەن. من ئەو تەي لە دايكبووم لە
 بازارپەدام، لە ناو قەساب و سەلقەروشاندا چاوم كەردۆتە وە. بەلام دەزانم تۆ
 دەتوانىت يارمەتەيمبەدەيت، شىتىك لە دالەدا بۆ لای تۆى ھىنام، تۆ تەنيا
 كەسىكى دەتوانىت كۆمەكم پىكەيت». حوسنى بىئەو ھى گوئى بگەرت
 گووتى «پاستەكەيت بازار خەيال دەكوژىت، ھەق بە تۆيە، ئاھ بەلام

ژیان خوښی له بازارپنکی چه په ل و پر خو ل و خاشاک به ولاره هیچی تر نییه . من ده لیم به لکو خه یال بتوانیت له مردن پرگارمانبکات، له م ژیاڼه تاله دورمانبخاته وه، عه تاری برام حیکایه تیکم هیه له وانه یه تۆ سوودی لیببینیت . من ده زانم تۆ به شهرتکی که م خه یالیت، به لام پیاوړتکی زیره کیت، عه قلت باش ئیشده کات، ئه و به شهرانه ی عه قلیان باش ئیشده کات ده توانن له خه یالیش تیگن .

عه تار دلنیاوو که حوسنی خه یال له سهره تای ئه وه دایه چیرۆکتکی بۆ بگړپته وه، هر کات حوسنی بیویستبایه چیرۆکتک بگړپته وه، دهنگی دیاریوو، جولای دهستی ده گؤړا، چرچ له پوخساریدا نه ده ما . حوسنی دهستی برد له ژیر به سته یه کی گه وړه ی خاولیه وه کللیتکی ژهنگای بچوکی دهره یتا و به په یژه یه کی بچوکدا سرکه وته به شی سهره وه ی دوکانه کی و پاش که میک به خاولیه کی گه وړه وه هاته خورای . خاولیه کی له بهرده م سرکه ووت نه زمیدا کرده وه، خاولیه کی دوو بهری گه وړه بوو، پرپوو له و جوړه نه خشه چینیاڼه ی عه تار له سهره خفورییه کونه کانی نه کی بینیبوونی . ده ستوخه تی چینیه کان شتیک نه بوو له گه ل ده ستوخه تی تردا تیکه لاویبکات، وهک پیاوړتکی بازار ده بایه سه نه تی ولتان به وردی بزانیّت و شیوه کانیان به راستی بناسیته وه . له م سالانه ی دوا پیدا ئه و ئیرانییه کافرانه بازارپیان پرکردبوو له کالای که مبه های چینی و کوړی، له تایوان و هونگ کونگ و مالیزیاوه، له پرتگای ئه و چینیه تسکه نانه وه که بۆ بازرگانی و راپواردن ده چوون بۆ تایلاند، گریته ندی گه وړه یان مؤرده کرد و هه موو شتیکیان ده کړی، هر کالایه کی ستوک که له م سهره و سهری دنیادا بازارپی نه بوایه به پولتکی که م ده یان کړی، ده یان زانی ئه و تاجیره کورده بیویردانانه زلیش ده کړن و ساغیده که نه وه . ئاه خوای گه وړه چه ندجار ئه م مه سه له یه ی له گه ل بازرگانه کانداه باسکردبوو، به لام کن گویده گریّت، مه گهر خوا بزانیّت عه تار چ مراقیتکی

له‌وه ده‌خوارد، مه‌گەر خوا بزانیّت. خۆی له‌و باوه‌په‌دا بوو جگه‌ له‌
 هه‌خفوری و پۆرسه‌لان و بلوور، جگه‌ له‌پۆیی هه‌ریر و شالی نه‌خشدارى
 ئاوریشمین هه‌چ شتیکی چینی نییه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌بیّت مرۆف پولتیکی
 قه‌لبی تیا خه‌ساریکات. «چینییه‌کان ئه‌م مه‌ملکه‌ته‌ هه‌زار و داڕخواوانه‌
 هه‌نده‌ی دی پووتده‌که‌نه‌وه» هه‌ر کاتیکی به‌هاتایه‌ته‌ سه‌ر قسه‌ عه‌تار
 ئاوه‌ای ده‌گووت. عه‌تار شیتی ئه‌و شتانه‌بوو که‌ له‌ خۆرئاواوه‌ ده‌هاتن،
 شه‌یتده‌بوو گه‌ر یه‌کیکی بیویسته‌تایه‌ کاله‌یه‌کی قه‌لبی چینی به‌ زیمینزی
 ئه‌لمانی پیفرۆشته‌تایه‌. ئه‌و نیوه‌پۆیه‌ که‌ حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاویلیه‌ی
 له‌به‌رده‌مدا کرده‌وه، له‌ دلّی خۆیدا گووتی ئه‌م کوپی سه‌گه‌ ئه‌م شته‌
 عه‌جیبانه‌ له‌ کوئی ده‌هه‌یت؟ وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ بازاردا ئیشه‌ده‌کن
 به‌رده‌وام له‌ بۆسه‌دابوو بۆ ئه‌وانی دی، به‌غیل و پڕ ئیره‌یی بوو... له‌
 میژوو حوسنی خه‌یالی ده‌ناسی، به‌لام ئه‌و پیاوه‌ چه‌نده‌ ساده‌ ده‌ینواند،
 چه‌نده‌ ده‌مه‌به‌خنده‌ و شیرین زویان بوو، چه‌ند پوو له‌پزق و شه‌که‌رله‌فز
 بوو، هه‌نده‌ ئالۆز و سه‌یریش بوو. خودایه‌ ئه‌و هه‌موو سه‌روه‌ت و
 سامانه‌ی له‌ کوئی بوو؟ عه‌تار هه‌موو جوړه‌ کاسبیه‌کی ده‌کرد و هه‌شتا
 پیارانه‌ ده‌گه‌یشت، به‌لام ئه‌م کوپی سه‌گه‌، ئه‌م سمیل سپیه‌ پووخواشه‌
 به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌م ماندووبیّت، وه‌ک پادشا ده‌ژیا. که‌ حوسنی
 خاویلیه‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه، وه‌ک شتیکی عه‌نتیکه‌ و سه‌رسوپه‌ین
 هاته‌ به‌رچاوی. شاکاریکی جوان و پارچه‌یه‌کی په‌نگین و قه‌شه‌نگ بوو.
 له‌ قوولایی دلّوه‌ ته‌مه‌نایکرد بیتوانیایه‌ بیکریت و له‌ نیو شته‌ ئه‌نتیک
 و ناوازه‌کانی خۆیدا هه‌لیگریت، به‌لام دلّیابوو حوسنی نایفرۆشیّت.
 دیاریوو سه‌نه‌تییکی ئاسایی نییه‌، پارچه‌یه‌کی ناوازه‌ و ئیشییکی ده‌گمه‌نی
 سه‌نه‌تکاریکی کۆن بوو، سیحری ده‌هر و تۆزی زه‌مان ئاشکرا له‌سه‌ری
 نیشته‌بون، ئه‌و تۆزه‌ی عه‌تار له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی دنیا بیدیایه‌ شه‌یدای
 ده‌بوو. حوسنی بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر خه‌یالی عه‌تار بوروژینیّت و بۆی

بسهلمینیت که شته ناوازه و نه تنیکه کان لای ئه و زۆرتن، خاویلپه که ی بهرزکرده وه و گووتی «عه تاری برام سهیری ئه م خاویلپه بکه، ئه مه چیرۆکی جهنگیکی زۆر کۆن ده گێریتته وه که کهس نازانیت له چ زه مین و زه مانیکدا پوویداوه. من له میژه هه لمگرتوه، نازانم چهند ساله هه مه، به لام هه رده م سه ربورده که ی له خه یالمدای بووه. چیرۆکی سوپایه کی بیگانه که ده چیتته شاریکی کۆنه وه، سه رگوزشته ی پادشایه کی گه نج که نازانیت چی بکات، به رده وام بیت له پادشایه تی یان ببیت به شاعیر؟ خۆی پادشایه کی گه نجه که به هره یه کی گه وره ی شاعیریشی تیداوه، چهند جاریک ده یه ویت واز له ته خت و تاج بهینیت و پووبکاته شیعر نوسین و وه ک قه له نده ره کۆنه کانی ئه ده ب، پوو له هه رد و نزاران بکات، ئه شکه وت و لانه ی چه په ک و گۆشه ی له عه وام دوور بکاته هه واری خۆی، به لام گزیر و وه زیر... شالیار و مالیاری ده وریه ری ناهیلن و په شیمانیده که نه وه. واریده که ویت شاهه نشای گه نج له گه ل پادشاهیکی زۆر به جاهوجه لالی تردا که به ناویانگترین شاعیری ئه و زه مانه له دیوه خان و ده ریاریدا ده ئی، بچیتته شه پکی گه وره وه. گه نجه شای خوین گه رم و بیئارام، پرپارده دات گه ر به سه ر ئه و دوژمه سه رسه خته ی خۆیدا سه رکه وت و پادشاهی به دیل گرت له گه ل ئه و شاعیره دا بیانخاته نیو کیپرکییه کی ساده وه تا بزانیته شاهی چاکتره یان شاعیری. بۆ ئه وه ی هه ریه ک له پادشا و شاعیریش باشتترین شتی خۆیان پێشکه شبکه ن، به ده ستوپێوه ندانی ده لیت هه ر کامیکیان له و پێشپرکییه دا بیباته وه لیخۆشده بیت و هه ریه کییک بیدۆرینیت له ناوه راستی شاردا له سه ری ده دریت. ئا... عه تار گیان، باش بیرری لییکه ره وه... ئیتر چی بیت له تو نهینی، ده بیتته شه ر و گۆلمه زیکی بیسه روبن، جهنگیکی درێژخایه ن و خوینین، دوا ی چه ندین لیکه و تیکه ی زۆر، شاهی گه نج خودا هیدایه تی ده دات و سه رسه خترین دوژمنی خۆی ده به زینیت و به سه رکه وتووی

دهچېته ناو قه لا و قايمه مالى دوژمنه وه . كه گه وره ترين پادشاي دهر و ناودار ترين شاعيري زه مان به ديلي ده كه ونه ده ستي و به زنجيره وه بؤ پيشده مي شاهه نشا پاپچيانده كه ن، گه نه شا كه خوي هم شايه و هم شاعير فورسه تيكي بيويته ي بؤ ديته پيش به راوردی تواناكانی شاهان و شاعيران بکات. له گه ل هه ر يه ک له و دوو ديله گه وره يه ي خويده گه شتيك به شارددا ده کات. دواکه ي نه وه يه هه ر يه که يان به شيويه ي خوي نه و شاره ي بؤ وه سفبکه ن كه تيازياون و تيا گه وره بوون، هه ر يه که يان به نه ندازه ي توانا و به هره ي خوي به لگه و به هانه ي بده نه ده ست تا له خاپوورکردني نه و نيماره ته دوودل بيت و نه و ناوه داني و قه لايه ي لا خو شه ويست بيت... عه تاري برام سه يره که چ پادشاهيكي فيتلزان و وردبين ده بيت... بابه تيک هه لده برژيريت بؤ ژيانی خويان و ژيانی خه لک و پاشه پوژي مه ملکه تيش گرنه گ بيت» .

هه ر که سيک به اتبايه بؤ لاي حوسني ده بايه خوي بؤ نه و جوړه حيکايه تانه ناماده بکات. عه تار نه يده زاني نه م چيروکه په يوه ندي به دهر ده که ي نه وه وه چييه، به لام بيچاره گوويده گرت. که س نه بوو بوژيريت گوئ له حيکايه تي حوسني نه گرييت، خوي ده يگووت «گوينه گرتن له حيکايه ته کاني من شوومه... نينسان تووشي به لاي قورس ده کات». گه رچي عه تار باوه پري به و قسانه نه بوو، به لام له گوينگرتن به ولاوه چاريکي ديکه ي نه بوو. حوسني ده يزاني تا نه و کاته عه تار له ماناي چيروکه که تينه گه يشتووه، ده يويست به خياري ماناکه بدات به ده سته وه، ديويکي خاولييه که ي نيشانده دا و ده يگووت «ناموزا گيان ته ماشاکه، نه م ديوه ي خاولييه که حيکايه تي گه شتي شامي سه روه ره له گه ل شامي به زيوو و شکستدا... نينسان که بيرده کاته وه ده ليت، حه تمه ن شاهه نشا که مه مله که ت مه ملکه تي خويه تي، مال مالى خويه تي له هه ر که سيکي دي

باشتر ده توانیت شار وه سفبکات، چونکه ئه وه دوا هه له خوی ئازادبیت و شاره که شی ده ستبکه ویتته وه. هه لبت پادشا هه موو زیره کی و عه قلی خوی ده خاته کار تا به سهر شاعیردا سهر که ویت و تاج و سه وه لجان ی خوی وه رگریته وه... وانیه ئاغام؟ وانیه؟ سه یرکه عه تاری هاوړیم... پادشا و دیله که ی له گه ل یاوه ران و پاسه واناندا لیتره وه ده سته که ن به گه شته که یان... سه یرکه عه زیم، هه موو شتیگ به شیوه ی نه خشه کیشراوه، له هه موو ویتسگه کانی گه شته که دا پادشا و دیله که ی و یاوه رانی دروستکراونه ته وه، شاهی دواو له هه موو ویتسگه که دا ئامازه بو جیگایه که ده کات، به لام له وینه که دا جگه له وینه ی پووت و قووتی ئه و جیگایه هیچی تر نابینین، یه عنی وه سفی پادشا خه یالی تیا نییه، شوینه کان وهک خویان وه سفده کات، به درهخت ده لیت درهخت، به باغ ده لیت باغ، به ده ریاچه ده لیت ده ریاچه. که ده ست بو خانویه ک دریزده کات ده لیت ئه مه خانووه و هیچی تر. دنیا به وه سفی پادشا فه قیر و بیژه نگه... عه تار ئه وه ی خه یالی نه بیت دنیا بیژه نگ ده بینیت... سه یرکه خاولیه که وامن پیده لیت، خاولیه که له م دیوه یدا گه له ک له نه خش و نیگاردا فه قیره، وینه ی که متر و په نگی که متر و جوانی که متری تیدایه. به لام سه یری ئه م دیوه ی تر بکه، بپوانه دیوی دووه می خاولیه که، ئه مه یان هه مان ئه و شاره یه به وه سفی شاعیره که، هه مان نه خشه یه به لام په نگینتر و ده وه مندتر و پپ نیگارتر... شاعیر وه سفی درهخته کان ناکات، به لکو وه سفی ژبانی بالنده کانی سه ریانده کات، وه سفی نه خشه کان و یادگارییه کانی ئه و درهختانه ده کات، وه سفی ئه و عاشقانه ده کات که له ژیر داره کاندا خه وتوون. وه سفی خانووه کان خویان ناکات، به لکو باسکی خه یالی له ژبانی ئه وانه ده کات که له نیویدا ده ژین، سه یری ئه م گوشه یه بکه... سه یرکه ئه مه مالیکه خیزانیک به به خته وه ری تیدایه ده ژی، سه رتا پای نیگار که سه روشتی به هه شتیکی خه یالی هه یه که بینین

و نىگا کردنى ئاسوودەبى دەبەخشىت. ئەمە مالىكى دىكەيە دوو عاشق پىكەو بە ئارامى تىبا خەوتوون، ئەمە هەتئوخانەيەكە مندا لانی پرکەسەر و دەردى تىدایە، بەلام هیزی شاعیرانەى خەيال وەها ورد و قەشەنگ نىگارانی چنپو، مەروف مەست و سەرسام دەبیت. ئەمە دەریاچەيەكە پر لە ماسى سەیر سەیر کە شاعیر خۆى بە وەسف دروستیکردون... تىدەگەیت عەتار، ئەم خاویلیەت بۆیە پیشاندەدەم بۆ ئەوێ جیاوازی نێوان ئەو دوو دنیاىە بېینیەت و سەیریانبکەیت، دنیاىەك جارێك بە چاوی کەسێك کە خەيالێ نیه و جارێك بە چاوی کەسێكى دى کە پر خەيالە... ئیتر دەبیت خۆت لە کۆتایى حیکایەتەكە تىبگەیت، خۆت بزانیەت کى شایەنى ئەوێە بۆى و کى شایەنى نیه».

وەك ئەوێ عەتار لە مەبەستى حوسنى خەيال تىگەیشتبیت، گووتى «ئاه حوسنى تۆ دۆستى زۆر باشى، کەواتە دەبیت شاعیرێك بۆ کچەكەى سەیفەدین مارۆ بدۆزینەو». شاعیران مامۆستای خەيالن، وانیه... ئاخۆ لە مەبەستى تۆ گەیشتووم؟». حوسنى سەرى بادهدا و دەیگووت «من یەكێك دەناسم، یەكێك دەناسم دەتوانیت بە کەلکى دەردى تۆ بیت، پیاویكى زۆر خەيالیه، غەزەلنوسى پێدەلێن، چەند سالتیکە لە شارداناو و شۆرەتیکى باشى بۆ خۆى سەندو. دەردى تۆ لەوانەى تەنیا لای غەزەلنوس چارەبکریت، بیستوومە دەلێن پیاویكى خەيالپەرور و دوورە دنیاىە».

عەتار کەمێك پادەما و لەسەرەخۆ بیری لە قسەکانى حوسنى ماردینی دەکردهو، کەمەکێك لە سەر وشەى «دوورە دنیا» دەووستا، یەكەمجار بۆ وشەى دوورە دنیا وەك ستایش و فەزڵ بېیستیت. خودایە، دەبايە لە زووهو بیزانیبايە، کەسانیک شیفته و شەیدای خەيال بن، دەبیت خەلکانیک بن سەروکارێكى زۆریان لەگەڵ دنیادا نەبیت، خەيالآت وەها بیانبات بۆ دنیاىەكى تر بفرن و پەيوەندیەكى ئەوتویان بە

زەوی ئیمەوێ نەمینیّت. ئیستا تێدەگەیشت خەیاڵ مانای چی... ئیستا تێدەگەیشت.

دەمە و ئیوارە یەکی درەنگی هەمان پۆژ، عەتار بە خۆی و سەرە زل و عارەقاوییه کە یەو، کە پۆژ دای پۆژ کە چەلتەر و بێموتەر دەینواند، گەیشتە بەردەم مائی گەلاویژ باهیر. سالتیک لە مەوێر لە کاتی کدا خەریکی کڕینی فەرشیکی بوو بۆ یەکیک لە بەرپرسە گەرەکانی حیزب، پێگای کەوتە ئەو کارخانە چکۆلانی مافوورەو کە عەبدولقادی نیا و گەلاویژ خانی ژنی دەیانبرد بە پێو. عەتار لە منداڵییەو عەبدولقادی نیای دەناسی، «نیا» ناوی کۆگایەکی گەرەبوو کە سەید قادر شتی ئەنتیک و شوشەواتی بەنرخ و بابەتی کریستالی تیا دەفرۆشت، خوشی هەر بە ناوی کۆگاکەو بە سەیدقادی نیا بانگدەکرا. پاش چەند سالتیک کە ئیشوکاریان باش بوو، سامان و پوڵیکی زۆریان چنگکەوت، ئەو کارخانە چکۆلە و پەکەوتەیی مافووریان لە دەولەت کڕییەو کە لە قوناغیکی جەنگدا هەندیک لە کارخانە بچوکەکانی خۆی فرۆشت. ژن و میردێکی پوخۆش و دەم بە پێکەنین بوون، لە کاتی پشوو بەردەوام پێکەو تاولەیان دەکرد، هەندیک شەو لە بری ئەوێ لە جیگاکەیی خۆیاندا بخەون بە سەر تاولە کەدا خەویان لێدەکەوت. دەبیّت بلییم کەس نەبوو بە ئەندازەیی گەلاویژ خان تاولە بزانیّت. هەندیک عەسر کە هاوڕێکانی خۆیان لە کارخانەیی مافوورە کۆدەبوونەو، گەر زار نامەرد نەبوایە لە هەموو ئەو پیاوانەیی دەبردەو کە سەریان لە قیپە قیپیی هەپی بە یاز و دوو شەشدا سپی کردبوو. ژنیکی چکۆلانی لاوازیو، بە جۆریکی سەیر پوخساری خۆی پشنگووی خستبوو، قوژیکی ماش و برنجی هەلچووی هەبوو ساڵە و ساڵ شانەیی بەردەکەوت، خاتوونێکی نێریو

پتر له پازده سال بوو په کجاریش چپیه مکیاجی نه کړدبوو، به یانیاں تا سعات دوو نه کارخانه کې د بربډه پړوه، واپریابوو ئیواران سه یدقادر جیگای بگریته وه، به لام کاتیکیش نه ودهات... که لویژ هر له کارخانه ده مایه وه. له گه ل کچه ئیشکهره کاندا نانی ده خوارد، له گه ل باجیبه کاندا شویته کې پاکده کړده وه، دانی ددها به و مریشک و قاز و مروایانه ی له پشت کارخانه که وه به خپویده کړدن، ئیوارانیش له گه ل نه و پیره میړدانه ی دوستیاندا یان تاو له یده کړد، یان خه ریکی که شانده وه ی مه قلی و چا کړدنی مه زه بوو. نه و ئیواره یه که عه تار له دهرگای دا به پیکه وت له مالبوو، دوا ی ده وامی خو ی به تاکسیبه کی کوڼ که پابووه وه بو مالئ و یه که ته خته له سهر پشت لیکه وتبوو. که دهرگا که ی له عه تار کړده وه هیشتا خه و به رینه دابوو. عه تار به و سهر و بیچمه ی خو یه وه له سه فیری مه مله که تیکی دوور ده چوو پړگای ه له کړد بیت، بو ئیستیکیش که لویژ باهیر پییوابوو نه م پیاوه بالا به رزه سهر پروتاویه، که له ئیواره یه کی زستاندا ها توته به رده رگای نه و، میوانی ه له پړی یه کیک له دراوسیگانه. عه تار هرکاتیک له به رده م خه لکی به حورمه تدا قسه بی کړد بایه شتیک له شهرم و حه یای مندالی تیده که رایه وه. نه و ئیواره یه به ده میکی وشکه وه به خانمی که لویژ ی گووت «خومتان پیده ناسیتم، خانم، من ناوم سهر که وت نه زمیبه، کوپی نه زمی به گی بازرگانم، کوڼ دوکانه که مان له پشتی گوزهری ئیوه وه بوو. نه زمی به گ به کونجیخوړ به ناویانگ بوو، هه لبت ده زانن کن ده لیم، ها خانم، من کوپی نه وم... پار له هه لومهر چیکی نااسای و قورسدا به دیداری به پرتزان شادبووم، هه لبت سهر دانیکی کووت بوو، په یوه ندی به جیبه چی کړدنی هه ندیک کار و کاسبیبه وه هه بوو که له گه ل ئیوه ی پرتزاداردا جیبه جی مان کړد، گهر منیشت بیرنه بیت ئاسایه، ئا له وانه یه له بیرت نه بیت، من سهر که وت نه زمیم، خه لک به عه تار ناوم ده بن... بیوره، راستیبه که ی من بو

مامۆستایەکی خەیاڵ دەگەرپۆم و واھەستدەکەم زۆر پتوویستم بە کۆمەکی ئێوەیە. ئێوە دواھەمین هیوای من».

شتیک لە پاکێ و بیگوناھێ لە دەنگی عەتاردا بوو، بەشی ئەوێ دەکرد گەلاویژگومانی خراپی لێنەکات. بەلام سەرەتا هیچ لە قسەکانی تێنەگەشت. ئەو ژنیکی بوو گەر لە یەکیکی تێنەگەشتایە توپەدەبوو، بەلام کەمەکی دانی بە خۆیدا گرت و گووتی «کۆپی خۆم دەزانیت ئێرە مانی کێیە و تۆ بۆلای کێ ھاتوویت؟». عەتار بۆ ئەوێ ھەلەکی خۆی چاکبکاتەو، بە پەلە گووتی «دەزانم... بیگومان خانمی بەپێز دەزانم، بەپێزتان گەلاویژخانن، کەس نییە ئێوە نەناسیت، من پار مافوورم لە ئێوە کچی، ژمارەییەکی زۆر مافوور، بۆ شەیدا نەرویجی، ئەو بەرپرسە گەرەیی لەوانەییە لە حکومەتی داھاتووی کوردستاندا ببیتە وەزیر... مافوورەکان بۆ ئەوویون... بیری تۆ گووت مافووریک دەدەم خەیاڵیکی ساف و پاک چینییتی، بیرتانیە واتان بە من گووت، بەر لە یازدە مانگ لەوێر سەرەتای زستانی پێشوو، خودایە، خانم چۆن لە بیری نییە؟ ئەوکات شەیدا نەرویجی فەوجی ھەبوو. تۆ نەتووست پاستەوخۆ مافوورم پێبفرۆشیت، گووتت بۆ بۆلای پەحیمی فەرش، من پارامەو و گووتم من مافوورەکانم بۆ شەیدا نەرویجی دەوێت، پاستەوخۆ لە کارخانەکە نەبیت نایکرم، لای خۆت نەبیت نایبەم، تاقەتم نییە کەس دەستم بیری. تۆ نەتەزانێ شەیدا نەرویجی کێیە، کەمیک توپەبوو بوویت، لە منت پرسی شەیدا نەرویجی چ گەواڤیکە؟. من گووتم خانم، چۆن نازانیت شەیدا نەرویجی کێیە... تۆ سەیری کەنەلەکانی تەلەفریۆن ناکەیت، سەیری ھەوالتەکانی سەعات ھەشت و نیوی شەو ناکەیت، پۆژنامە کوردییەکانی مەملەکەت ناخوینیتەو؟. تۆ بەردەوام دەتگوت، نا سەرزێل من سەیری تەلەفریۆن ناکەم، سەیری ھەوالتەکان ناکەم، سەیری پۆژنامەکان ناکەم. من گووتم خانم ئەوەندە توپەمەبە، من کۆپاریکی باشم، بەلام تۆ ھێمن

نه بوو پته وه و هيمن نه بوو پته وه، تا وه عدم دايتي تاو له يه كت بو بېنم له به ردی مه پمې، به لام دواچار شو تاو له يه م ده ستنه كه وت، ئيدى تاو له يه كى ترم بو هيئايت له ستيلى يابانى، تو گووت هه رگيز تاو له ي وات نه بينيوه، زور دلت پيخوشبوو، ئيتړ له گه ل مندا گوراييت و دلت چاك بوو. دوايى نيمه مافووره قه شهنگه كانى تو مان كړى و پويشتين، تو ناردته وه به دوامدا و گووت گهر ئيشم هه بوو پي تبليم، من وهك كوپى تو وام و له و جوړه قسانه ي تر كه ئيوه خو تان باشتر دهيزانن».

كه لاويژ خان ئيستا هه موو شتيكى بيرده كه وته وه. ئه م كوپه سه رزله ي بيرده كه وته وه كه ساليك له موبه ر كه ميك لاوازتر و قزپتر دهينواند. عه تار كه دلنيا بو له وه ي خانمى نيا دهينا سيته وه، گووتى «به پيژن، سالى پار تو شو كه چت پيشانى مندا كه داده نيشيت و به خيال گول و نيگار و نه خشى سيحراوى سه ر فره شه كان دروستده كات. به منتان گووت، جوانى قالى و مافووره په نكي نه كانى ئيوه ده كه پي ته وه بو خه يالى شو كه چه. من بو ئيشيكي بچوك و بو ماوه يه كى كه م پيوېستم به خه يالى شو خانم هه يه، به كورتى زور شادومان ده بم گهر به پيژتان پيگام بدهن قسه له گه ل شو كه چا دا بكه م، چونكه من عه ودالى يه كي كم بو ماوه يه كى كه م ببيت به ماموستاى خه يال».

پيده چوو كه لاويژ خان ئاسان له م چيروكى ماموستاى خه ياله تي نه گات. ده بوو عه تار له نو كه وه حيكايه تى شو كه چى سه يفه دين مارو بگيرپته وه، باسى شو بكات مه سه له كه په يوه ندى به پاشه پوژى كچى به رپرسيكى بالوه هه يه. وهك هه موو شو كه سانه ي به جوړيك له قودسيه ته وه ناوى به رپر سه كه مژه كان ده هينن، ده بايه له كاتى ناوه ينانى سه يفه دين مارو دا ده نكي خو ي بگورپيايه. به لام شته كان وا ئاسان نه بوون، شو كه چى شو باسيده كرد ترسيكى زورى له ده ركه وتن هه بوو، كه لاويژ باهير نه يده توانى بريارى وه هابدات، وه لامى ته واو و راسته قينه ده بايه لاي

کچەکە خۆی بێت، بۆیە خانمی باهیر کاتیکی بۆ دانا سبەی بێت
 بۆ کارخانە و لەوێ ئەو خانمە ببینێت. دەبێت بۆ ئەو کەسە
 لە کارخانە مافوور ئیشیدەکرد و عەتار عەوداڵی بوو تریفە یابەحری
 خۆمان بوو... ئە ئازیزان سەیرتان لێ نەیت، سەیرتان لێ نەیت،
 هەر خۆی بوو... ئەو کچە باشە بە ئەسڵ و نەسب وەچەزای یەکیک
 لە بنەمالە خانەدانەکان بوو، بەلام شتگەلێکی ئەوتۆ ترسناک پوویندا،
 تریفە یابەحری بەستەزمانیان فرێدایە ئەو کارخانەییەو. کورتە
 حیکایەتەکە ئەوێە لە دواى مردنی زاهیر یابەحری، شتەکان لە دەستی
 خانمی فەزێە یاسەمی دەرچوون و جەوهر یابەحری بوو دپندەییەکی
 ئەوتۆ کە کەس نەیدەتوانی لەگەڵیدا بژی، ئیدی تریفە ماوێەکی درێژ
 لە مالى جەوهری بۆ هەڵهات و لەو کارخانە جۆکە مافووردا دەژیا.
 گەر پەلەنەکان و سەبرتە هەبێت کەمێکی تر تەواوی چیرۆکەکان بۆ
 دەگێرمەو... کەمێکی تر.

نامە یەك بەر لە مردن « نازاری ۱۹۷۵ »

بەلام ئەو مەلا غەریبی هاجەر، چی بەسەر هات؟
 ئە، مەلای هاجەر بەر لەوێ لە یەکیک لە خەستەخانەکانی شاری
 ورمیدا بمیشت، نامە یەکی دووردریژی، لەگەڵ کۆمەلێک بەلگەنامە ی تردا
 دایە دەست کەسیک و تەکا لێکرد بە هەر پێگایەکی بوو بیگەینێتە
 دەست کۆپێک بە ناوی بەهمەن ناسرەو. پێدەچوو مەلای هاجەر
 شەپێکی دووردریژی لەگەڵ مردندا کردبێت، تا ئەو نامە یە بەو داپشتنە
 بنوسیشت کە خۆی دەیهوێت. دواى تەواکردنی نامەکە، چەند سەعاتێک

له په‌نجره‌ی ژووره‌ک‌ی خویه‌وه سه‌یری نه‌و کۆتره غه‌مگینه‌ی کرد که له‌سه‌ر دره‌ختیک هه‌لکورما‌بوون، دوا‌جار به‌ بیده‌نگی چاویلکه‌ک‌ی داکه‌ند و به‌ ئاسووده‌یه‌ی کی ناوه‌خت و نا‌ئاساییه‌وه پۆ‌حی به‌ فریشته‌کان سپارد. مردنه‌ک‌ی هاجه‌ر دوا‌ی نه‌و هه‌موو پینگا سه‌خت و درێژه، بۆ یار و یاوه‌رانی گه‌لیک تراژیدی و دلته‌زین بوو، به‌لام بۆ مه‌لا خۆی کۆتایی گه‌شتیکی ترسناک و پشوو‌یه‌کی درێژی دوا‌ی گه‌رده‌لوول بوو. نه‌و ناسیاوه‌ی نامه و به‌لگه‌نامه نه‌ینیه‌کانی هه‌لگرت، به‌ پینگایه‌کی درێژ و پیچاوپێچدا گه‌رایه‌وه بۆ کۆنه هه‌واری مه‌لا، له‌ پینگای گه‌رانه‌وه‌دا چه‌نده‌ها جار به‌ کاری هیزیکی خه‌یالی له‌ شوینی نیازی خۆی دوورده‌که‌وته‌وه و پیچی ده‌خوارد، پینگاکان بۆ سه‌ر زه‌مینی تریان ده‌برد و به‌ ئه‌رز و ئاسمانی خه‌یالیدا ده‌یان‌رفاند. دوا‌ی سه‌فه‌ریکی سه‌خت و ماندوو‌بوونیکی زۆر، گه‌یشه‌ ئه‌و شاره و ناو‌نیشانی به‌همه‌ن ناسری دۆزیه‌وه. وه‌ک خۆی له‌ باریکی ترسناک و ئه‌فسونا‌وی پزگاریکات، بیوچان و بی‌ ساته‌وه‌ختیک وه‌ستان، پاسپارده‌ک‌ی برد بۆ به‌همه‌ن که له‌ حه‌وشی قوتا‌بخانه‌ی خۆیدا سه‌رقالی له‌به‌رکردنی شه‌ره‌ شیع‌ریکی «جه‌ریر» و «فه‌رزده‌ق» بوو. کابرا به‌ هیمنی له‌ به‌همه‌نی لاواز و چاویلکه‌دار نزیک‌بووه‌وه و نه‌و پاسپارده‌ پیچراوه‌یه‌ی دایه‌ده‌ستی و تکای لیکرد به‌ وردی بیخوینیته‌وه. به‌همه‌ن بیته‌وه‌ی بزانی‌ت چی له‌و زه‌رفه‌ پیچراوه‌یه‌دا هه‌یه وه‌ریگرت و خستییه‌ ناو جانتاکه‌یه‌وه و هیچی نه‌گوت. وه‌رگرتنی نامه‌که کورته ساتیکی که‌می برد و له‌ چاو‌تروکانیکدا ته‌وا‌بوو. شته‌کان به‌جۆریک خیرا و بروسکه‌ ئاسا‌بوون دواتر غه‌زه‌لنوس دل‌نیانه‌بوو، ئاخۆ نه‌و په‌یامه‌ینه‌ی نامه‌ک‌ی دایه‌ ده‌ست بوونه‌وه‌ریکی راسته‌قینه‌بوو یا‌ن خه‌یالی، نه‌یده‌زانی نه‌و ده‌ور و ته‌سلیمه له‌ راستیدا پوویداوه یا‌ن له‌ خه‌وندا. سالانیک دواتر چه‌نده ویستی پوخساری نه‌و کابرایه‌ی بیته‌وه یاد که له‌ حه‌وشی قوتا‌بخانه‌دا نامه‌ک‌ی لێ‌وه‌رگرت‌بوو، به‌لام شتیکی یادنه‌ما‌بوو... هیچ شتی‌ک.

بە ھەمەن دەیزانی پۆژیک لە پۆژان لە جینگایەکی دوورەو نامە یەکی
 بۆ دیت سەرتاپای ژانی دەگۆریت. لەو ساتەوێ فامی کرابوو، ھە
 ھەموو شەوێک لە خەونەکانیدا پەیا مەبەریکی خەیاڵی شتیکی لە دوورەو
 بۆدەھێنا و دنیای ئەو دەدا بە یە کدا. ئەو لەو جۆرە کەسانە بوو کە
 ھەردەم چاوە پوانی قاسید و پەیا مەتێکی خەیاڵین، بێت و ژانیان بۆ
 بگۆریت. وەلێ لە نێو ئەو تەرز و شیوہ خەلکەدا غەزەلنوس لە پیزی
 پاستگۆکاندا بوو. ھەندیک مەوێ ھەن، ھێندە ی دینە دنیاو، چاوە پوانی
 ئەو ھەن شتیکی کتوپر پەویدات و سەرلە بەر ژانیان بگۆریت. زۆر کەس
 لەوانە دای خولیا یەکی پوچ دەکەون و نابنە خاوەنی ھیچ شتیکی و
 ھەرگیزیش لە ھیچ جینگایەکی دنیاو ھێچیان بۆ نایەت، ئەوانە لە
 چەشنە پاستگۆکە ی ئەم توخمە لە ئادە میرزاد نین. تەنیا لە بەر ئەو ی
 ھیچ شتیکی دیان نییە خۆیا نی پێو سەرقالبکەن، چاوە دەبێرە نادیار
 و نمایشی چاوە پوانی دەکەن. بەلام چاوە پوانکە رانی پاستە قینە، خاوەنی
 ھەستیکی دوور و بۆنێکی زەمانبێر. دەتوانن بۆنی ئەو سەردە مانە بکەن
 کە ھیشتا نە ھاتوون... بۆ پاداشتیک ناگە پێن، عەوداڵی خەزە یەکی
 زێرین و خەلاتیکی کوتوپر نین، بەلکو دەزانن ئەو ی لە نادیارەو دیت
 ریشەکانی لە ناو وجودی خۆیانەو سەری ھەلداو، ئەوان شیتی پاداشتیکی
 ناوختی زەمان نیین کە کتوپر مەدالیا یەکی گەورە بکاتە نەسیبان،
 بەلکو لە نادیاردا بۆ تەفسیرکردنی لایەنە تاریکەکانی خۆیان وێڵن و
 بۆ مانایەکی شاردارو ی ژانیان عەوداڵن. غەزەلنوسیش یەکیک بوو لەو
 کەسانە ی بێئەو ی ھیچ بزائیت، پێیوابوو شتیکی نەزانراو و بێتەفسیر
 لە ژانییدا ھە یە کە پۆژیک قاسیدیک لە دوورەو دیت و پێشچاوی
 بەرامبەر ئەو نەتینیانە پۆشن دەکاتەو. نامە کە ی مەلای ھاجە ریش ئەو
 بۆچوونانە ی لا بە ھێزتر و ئەستورتر کرد. نامە کە چیرۆکی دوورودریژی

ژيانى مه لا خوۍ بوو، پرپوو له ورده كارى گه وره دهرباره ى راپوردوو، سالانى مندالۍ و عاشقبون و پيربون. ناشكرايه مه لاي هاجر هموو حرفيكي به برپاوه كي ته واوه نويسوه، دواى دوودلۍ ساله هاى سال له ناخووه گه شتو ته نه و برپاوه ى ده بيت هموو شتيك بلېت و هيچ شتيك نه شارپته وه. له دېر به دېرې نامه كدا هه ستيكي باوكانه ى گه وره ده بينرېت، باس له وه ده كات نه و پوژگارېك چ عاشقيك و چ غه زه لبازيكي گه وره بووه، بونكي گه شى مردن و په نكيكي تايبت به ئيشراقاى كوتايى له هموو برپه كاني نامه كدا ده بارېن. پنده چيټ مه لاي هاجر كيشه يه كي زوري هه بوو بيت خوۍ بگه ښته مه به ستي حيكايه ته كه و دوا قسه ى خوۍ بكات. هه لبت ناشكرايه له هه ندې شوېندا، ترسى مه لا، ترسى كه سيكه ده يه ويټ كورپه كه ى خوۍ بريندارنه كات، تا بتوانيت ئارام و بېه لا نه ښيي كه ى بو ناشكرايكات كه له وانه يه سر له بهرې ژيانى بگورېت و بيكا ته مروفتيكي ديكه.

زمانى مه لاي هاجر زمانى كه سيكه له سى و چله كاني سه ده ى پېشودا دلۍ به وشه شادبووه و له نه ښى به لاغت پاماو، ئيدى هه به به لاغته ى نه و زه مانه نامه يه كي پر له وشى عه ره بى ده نو سيټ، كه تا نه ندازه يه ك بو كوردپه روه ريكي سه ختگيرى وهك نه و سهر و ناكوك ده كه ويټه وه. له جيگايه كدا ده لېت » سه خته بو پيريكي وهك من كه قه ده ميك له قهر و نه فسي له مردنه وه دوورم يارى به حياتى كه س بكه م، به لام سه ختيشه نه م دونيا ى فانييه جيټه لېم و تو به من نه زانيت. دواچار من زياتر له وه ى باوك بم، تارمايه كم ديم و راستييه كت پنده لېم. راستييه گه وره كانيش له خه ياله وه نزيكن، نه وه ئي حساس و تجروبه ى پيريكي وهك من، خه لك ته نيا پووكه ش و سه تحى نه م عالمه ده بينن، جيهان وهك حه قيقه تيكي گه وره نانس، پووكارى نه م عالمه ئالوزه به حه قيقه ت تېده گن، به لام ئينسان ئاويته يه كي شكاه

له‌تیکى ده‌په‌رپته ئه‌م حه‌یاته‌، به‌لام له‌ته‌کانى تری له‌ کوین؟ له‌ چ
عاله‌میکدان؟ هه‌ر خودا و فریشته‌کانى ده‌زانن» .

مه‌لای هاجه‌ر، پێگایه‌کى پێچاوپێچ ده‌دۆزێته‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ى له‌
به‌همه‌ن ناسه‌ر و چیرۆکى له‌دایکبوونى نزیک بێیته‌وه‌ و ده‌نوسیت «
به‌همه‌نى عه‌زیزمان، من تا ئه‌مڕۆم پاکێشاوه‌، ئێستا له‌ به‌ینى مردن
و ژياندا وه‌ستاوم ... له‌حه‌زه‌یه‌کى ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هینده‌م نه‌ماوه‌ وه‌ک
هه‌ر عه‌بدیکى بێقودره‌ت خودا حافیزى بکه‌م، دونیا برېستى لێبرېوم و
غه‌م تاقه‌تى لێسه‌ندوم، چه‌ند سالیکه‌ پیرى له‌ گوشت و ئێسقانم
ده‌خوات و گه‌یشته‌وته‌ ئاخیرین تیکه‌ى خۆى. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه‌،
چه‌سته‌م هه‌لاک و ئاره‌زووم فه‌وتاه‌. سه‌رێک هه‌یه‌ ده‌بیت تۆ بیزانیت،
نه‌هێنیه‌ک له‌ ئه‌سرارى مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمى حه‌یات بێنتره‌ .
شته‌یکه‌ تۆ ده‌توانى ئیمانى پێهێنیت و ده‌شتوانیت به‌ وپته‌ى پیرێکى
حیساب بکه‌یت که‌ له‌ بيمارستانى ولاتیکى غه‌ریبدا سه‌رده‌نێته‌وه‌ .
شته‌یک هه‌یه‌ به‌ درێژایى حه‌یاتم ئازاریداوم . ئێستا تۆ به‌شى ئه‌وه‌
که‌ وه‌بوویت تێگه‌یت، به‌ر له‌ ئێستا هه‌ر نوته‌یکم بده‌یه‌ ده‌بووه‌ هه‌وا
و هه‌ر حه‌رفیکم بنوسایه‌ ده‌بووه‌ هه‌چ ... چونکه‌ فه‌قه‌ت پۆحله‌ به‌رێک
له‌م حیکایه‌ته‌ حالیده‌بیت، که‌ له‌ عه‌شق تێگات، مه‌عناکه‌ى بفامیت .
به‌س خواش ده‌زانیت، ئاخۆ ئێستا تۆ له‌ عه‌شق تێده‌گه‌یت یان نا؟ .
به‌س خوا ده‌زانیت ... خوا . من که‌ واجیبیکى و سه‌خت و ئه‌رکیکى و
عه‌جیب به‌سه‌ر دلێکى تازه‌ پشکوته‌وى وه‌ک دلێ تۆیا ده‌ده‌م، ئاخۆ
خۆم له‌ عه‌شق تێگه‌یوم؟ ئاخۆ ئاده‌میه‌ک و ئاده‌مزیه‌ک هه‌یه‌ له‌
عه‌شق تێگه‌یبیت؟ یاخۆ ئه‌وه‌ش سه‌رێکه‌ له‌ ئه‌سپاى ئیلاهى، قودسیکه‌
له‌ ئه‌قداسى گه‌وره‌ و جه‌لابوونى به‌ من و تۆ نامومکینه‌؟ . به‌همه‌نى
عه‌زیزمان ... هه‌ژده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر ... هه‌ژده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر له‌ شه‌ویکى
ساف و سامالدا، سه‌رگه‌رمى نیگاکردن بووم له‌ به‌حرى ئه‌ستێره‌،

له ناکاو گهنجیک که به نیکار و پوخسار له و پرهسمانه دهچوو که نهقاشه کونهکان لهسهر بهرگی کتییی شا و شازادهکان دهیکیشن، هاته ژوورهکه م. گهنجیکی سهیر، هر غهزه لیک من له بهرم بوو، ئه ویش له بهری بوو، هر شیعیکی من نویسیبوم ئه و چاکتر و باستر دهیوته وه، له ئه وزانی شیعرا دهقیق و له قافییه دا جووت و مکتوبو، وهک بهشی له من خۆی به من ناساند، وهک سیبه ریکی من و نیوهیهکی تری من خۆی نوان، وهک هر گهنجیکی جران له خۆبایی و بیپهحم بوو، به منی گووت من نیوهکه ی تری تۆم، ئه و نیوهیه ی له سهردابیکی تاریک و ترسناکدا دیلتکردوم. من نیوه خنکاو و بهدبهخته که ی تۆم. منیش باوهرم پیکرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆیکه مه وه، ئێمه وا خولقاوین هه دهستان
 بۆ عه شق برد شتیک ده شکینین. بۆیه سه رت نه سوپم، عاجباتی
 داتنه گری گه ر له م ئانوساتی ده ور و ته سلیمه دا ده ستی له رزۆک و
 نه فه سی شکسته م، له حوکی ئه م ده رده نه یه ن و شتی تر بشکینن.
 کوپی خۆم، ئه م سه ری من به ته ی ده ئیم، هه ژده سه له وه ک
 شوشه یه کی پڕ نه سه رار خسته مه ته پشت ده یان شوشه ی ته ره وه و له سه ر
 په فیکێ بڵند خه واندومه . زۆر لۆمه م مه که و عه ییم لیته گره، مه لێ
 ئه م پیره دلپه ره، چ حه یایه کی شه ر و چ ناموسیکی به ریادی هه یه.
 ئیحه ساسم وایه ئه و که سه نه ی تا سه ره مه رگ پاستی ئالین، ترسنۆکن،
 به لām هه شتا له وانه ئازاترن که ده مرن و نه ینی خۆیان ده به نه گوپه وه.
 وه ک پیریکی له رزۆک، ئیستا ده بیته به سه ر په یژه یه کی شکاودا
 سه رکه وم، که په یژه ی پارایی و ترسنۆکی خۆمه، له سه ر ئه و په فه
 به رزه، که په فه ی خه وف و سامی هه فته سه له ی عومری به باجوومه،
 به م په نه جه چرچه لۆک و بۆ ریزین شه یدایانه م، شوشه لاده م و یه ک یه ک
 له و حه وایه وه توپیانده م، شت بشکینم و شت بشکینم و شت بشکینم.

ئىنسان له له حزهى مه رگدا ده بىت سندوقى نه سرارى خوى بکاته وه،
 تا دواتر باش له حوکمی ئیلاهی تیښگات. له ساتی ده وروته سلیمدا
 ئینسان ده بىت جورته تی پوانینی له زولمته تی نه فسی خوى ه بئ،
 گهر وانه کا، نهی له سه رچی له گه ل واحیدولقه هارا قسه بکا؟. من ئیستا
 ده بىت نه زهرم تیژکه م و ده فته ری نه ینى خوم داگرم و نامه ی ره شی
 خوم بکه مه وه. نه و گه نجه هر من بووم، من که شه یدای ئافره تیکی
 شهرمن و نه جیب و پرچه یا بووبووم، هیچ که س له پیاویک به دبه ختتر
 نییه که حه ز له ژنیکی به حه یا و حورمه ت بکات، من که مردم وه ک
 میروله یه کی ته ر و نه خو ش غیره ت ده ده مه قه لب و قالبی شکاوم و به
 سه یدی مه خلوقات ده لیم که س له و عاشقه سیاچاره تر نییه که خودا
 ده یخاته به ر له عنه تی حه زکردن له ژنیکی شهرمن و ناموسباز. من
 له سالانیکدا که ته مه نم به ره و مالوا یی ده کشا و نیازم بوو تا عه تم
 توندکه م و ئیمانم قایمتر قفلده م، له و عومره دا باری ته عالا و فه خری
 کائینات، ده ردیکی بو ناردم ئیستاش له پیشه وه چزه م دئ و له
 هه ناوه وه دود و گپراوه ده پونگی و قولپ ده دات. پوژیک له خه وه هه ستام
 و سه یرمکرد عاشقم، عاشقی خانمیکی به حورمه ت و ناموسناس، که
 ناوی به هاریانو بوو، که دایکی خودالېخو شبووی ئیوه ده کات، نه مشه و
 گوپی له هر شه و پر نورتر بئ. عه شق شه ره فی نییه، ته نها شتیگ
 که له سه رو شه ره فه وه یه عه شقه. تاکه شتیگه شه یتان و خودا به قه د
 یه ک ئیشیان تیا کردوه ... به کوفر لیمی وه ره گره و به ئیلصادی
 نه فسیکی بیچاره لیی مه پوانه. عه شق شتیگه کوپم، دوو ده موچاوی
 هه یه، ده موچاویکیان شه یتان به دل دروستیکردوه، هیزی خوی تیا
 خه سارکردوه، فنونی ره شی خوی تیا به کاره یتاوه، سیحری خوی
 خستوته ناوی. نه وی تریان خوا به عه زه مه تی خوی تاشیویتی، پیوه ی
 ماندووبووه، سپی خوی تیا داناوه، پاک و ته هوور خولقاندویتی. هه موو

عەشقی دۆنیا وایە، نە خوا دەستبەرداری زەرەیه‌ک عەشق دەبێت و نە شەیتانی‌ش دەستدەگیربێتەوه، هەموو قەترەیه‌ک عەشق نیوێ مۆلکی خودایە و نیوێ مۆلکی شەیتان. ئایەمی بەدبەختیش کە دەیخوا تەوه نازانیت ژەهری هەلقوراندووە یان شەربەتێکی ئیلاهی نۆشیوێ... وەک پیرەمێردێکی بێحورمەت تەماشام مەکە، کە دەستی دەلەرزیت و نەفسی هەر پەرە لە تەماحی دۆنیا، مەن قەت عەبدی نەفس نەبووم، بەلام ئه‌وه‌ی زۆر دەرگای نەفس داخات، شتێکی تر و سەرێکی تر دێتە پێگای. نەفس سەلتەنەتی خۆی هەیە، مەخلوقاتێ خۆی و خەلقى خۆی هەیە. ئه‌وه‌ی مەن هەموو عومرم لە دواي کۆشتنی بووم، لەسەردابی پەشی خۆی لە شێوێ ئادەمییەک و گەنجی سەحرازا هاتە دەر، کە سێک هەم حەقیقەت بوو هەم خەیاڵ، هەم مەن بووم و منیش نەبووم. بەلێ کۆپم، تۆش... بەلێ تۆش هەم لەو بووێت و لەو نەبووێت».

مەلای هاجەر، لە چەندین بێگەیی تێکەڵاو و دووردرێژدا، دەیه‌وێت حیکایەتی دەرکەوتنی ئه‌و گەنجە شاعیر و غەزەلنوسە لە پۆحی خۆیه‌وه تەفسیریکات، بە دوودلییه‌کی زۆره‌وه، چەندین لاپەرە دەربارەي ئه‌و ئەزموونە سەیر و ئیرووتیکییە دەنوسبێت کە نوسخەیه‌کی خەیاڵی بەهاریانو بە نیوێیه‌کی خەیاڵی مەلای هاجەرەوه دەبەستێتەوه. بە لەزەتێکەوه کە دەبایە لە پیرەمێردێکی نیوێمردووی وەک ئه‌و دوربایە، بە ئارەزووییه‌که‌وه کە بۆنی پۆحی ئه‌و پیاوێ داخراوێ لێنایەت کە عومریکی شەرمی لە بۆتەي حەیادا بردۆتەسەر، چەندین لاپەرە لە سەر ئه‌و شەوه خەیاڵی و ئیرووسیایە دەنوسبێت کە دوو لەشی تینوو و دوو پۆحی کێوی تێیدا دەگەنە یەک. هەندێجار داوای پۆزێشده‌کات و هەندێجاریش تەواو بیریدەچێتەوه کە ئه‌و قسە لە دایکی بەهەمن دەکات. ئه‌وه فەرمانۆشده‌کات کە قسەوباسی ئه‌و دەربارەي ژنێکە، بەهەمن وەک

مەخلوقیکی پاک و بێئارەزوو سەیریکردووە. مەلا لە هیچ جێگایە کدا
 ئاماژە بە پەيوەندییەکی راستەوخۆ لە نێوان خۆی و بەھاریانودا نادات.
 کەسێکە بە خەیاڵ ژیاو، بە خەیاڵ عاشقبوو، بە خەیاڵ لەگەڵ
 بەھاریانودا خەوتوو. حیکایەتیکە پیاوان و ژنانی ئەم وڵاتە پتر لە ھەزار
 سالە تییدا دەژین، ھەزار سالە پیاوان و ژنانی ئەم مەملەکەتە تەنیا بە
 خەیاڵ لەگەڵ یە کدا دەنەون، لە دوورەو ھەز لە یە کتری دەکەن، بە
 نھێنی عاشق دەبن، وەک پراوگەر و ئامو خۆیان لە یە کدی ئاشکراناکەن،
 نایانەوێت ئە میان بە نھێنی دلی ئەو بزانی. سەدە لە دواي سەدە یە
 خەیاڵی خنکاو لە کوچە و شەقام و ژوور و ھە یوانی ئەم مەملەکەتە دا
 کۆدەبێتەو، سەدە لە دواي سەدە یە ئەو خۆگرتن و دڵخەکاندنە دەبێتە
 زانستیکی نھێنی قوول کە ھە کیم و زانای خۆی دروستدەکات، سەدە
 لە دواي سەدە کۆلانەکانی ئێمە دەبێتە سەحنە ی خەیاڵ، سەر بەرماڵ
 و بەر میحرابەکانی ئەم نیشتیمانە دەبێتە شاتۆی ئاھ و ھەناسە ی ئەوتۆ
 کە پالەوانی تراژیدیا یۆنانییەکان و خوداکانی ئۆلۆمپ نە یانبینیووە.
 پێدەچێت ئەو ھەموو خەیاڵە بەشیکی زۆری لە نەفسی تاریکی مەلا
 ھاجەردا کۆبووبێتەو، لە بنی بێقەرار و لە سەردابی قفلەدراوی دلی
 ئەودا مۆلبوو بێت، پیاویک ئەو پەپی شەرم تیکە لاوی ئەو پەپی ئارەزوو
 دەکات، ئەو پەپی دین تیکە لاوی ئەو پەپی شیعەر دەکات، سەرپە پترین
 ملکەچی بۆ مەرچەکانی دنیا، تیکە لاوی سەرپە پترین خەیاڵ دەکات.
 پێدەچێت ئەو دژایەتیە قوولە، ئەو دووگەرتبوونە بێسنوورە بە جۆریک
 لە ناو ھەو مەلای ھاجەریان لە تکرەبێت، پۆحی مەلای ھاجەر، وەک
 پۆحی ئەو سەردەمە، لە نێوان دوو مەخلوقدا دابەشبوو بێت، یەکیکیان
 سەختگیر و خۆخەکی، ئەو یتریان ئازاد و بێشەرم و پەپی شیعەر. یەکیکیان
 لەم دنیا یەدا چەقیو، گوێگری فرمایشت و مەرچەکانی، ئەو یتریان
 لە دنیا یەکی خەیاڵییەو ھاتوو، گوێگری ھێچ فرمانێک نییە. مەلای

هاجر به به‌لاغه‌تیکی کلاسیکیه‌وه ده‌نوسیت « ئاده‌میزاد تیکه‌لاویکی
 سه‌یره له مه‌خلوقاتی جیاواز، له ناوه‌وه هم وه‌حشه و هم په‌ریزاد...
 من نه وه‌حشبووم و نه په‌ریزاد، من هیچیان نه‌بووم، به‌لام هه‌زاران
 شه‌وگرم لیژپویه که ته‌نیا خه‌یاڵم‌کردوه، خه‌یاڵ که خودا سزای له‌سه‌ر
 دانه‌ناوه و ئاده‌میه‌کانی تر نایبینن. له گه‌نجی و سه‌باوه به‌دریژی
 پۆژ خۆم وه‌ک زاهید و ده‌رویشیکی خودایی نیشاندەدا، تا ده‌خزانه ژیر
 جیگا جگه له زیکری "یاخودا... یاخودا" هیچی دی له دڵدا نه‌بوو،
 به‌لام که سه‌رم ده‌نایه سه‌ر بالیفه‌که‌م و دڵنایه‌بووم عاله‌م نوستوه
 و خزم و که‌س، نه‌حباب و نه‌غیار چاویان له من نییه، هینده‌ی
 سکون داده‌که‌وت و خشپه و چرپه‌ی کائینات ده‌بپرا، شه‌به‌قیکی تاریک
 له هه‌ناوی مندا ده‌کرایه‌وه، سه‌حنه‌یه‌کی تر ده‌هاته سه‌رئ و پۆم
 ده‌بووه مه‌سه‌رعه‌ی شتیکی تر. هه‌رچی نه‌فسیک به‌پۆژ ده‌مخکاند،
 هه‌ر ته‌ماح و ئاره‌زوویه‌ک به‌ پۆژ بێده‌نگمه‌کرد، له شه‌کلی مه‌خلوقات
 عه‌جایه‌بدا ده‌هاتنه‌وه سه‌رئ، ئیحساسیکی سه‌یرم هه‌بوو که قوه‌تیکی
 خیفی من به‌ره‌و ئه‌رز و ئاسمانیکی تر جه‌زیده‌کا، ده‌مبا بۆ شوینیکی
 تر، له‌وئ شتی سه‌یر ده‌بینم، حۆری و غیلمانی پووت، ئافره‌ت که له
 خه‌یاڵی به‌شه‌ردا نیین، خوان و خواردن که خودا به‌س له جه‌نه‌دا
 وه‌عدی به به‌شه‌رداوه، له‌و کوچه تاریک و خفییانه‌دا، هه‌ر ئاوینه‌یه‌کم
 ده‌بینی له‌ویادا پوخسارم ده‌گۆپا، جار دوا‌ی جار شکل و شه‌مایلی ترم
 وه‌رده‌گرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌خلوقیکی موخه‌یه‌ربم و خودا ئه‌و نازه‌ی
 دا‌بیتمی بۆ شه‌کلی خۆم بگه‌ڕێم. ئاه، خه‌یاڵم تا ئه‌و جیگایه ده‌یبردم،
 له نێوان پوخساری ئاده‌میه‌کاندا ده‌متوانی ئه‌و هه‌یه‌ته‌ بگرم که
 خۆم ده‌مه‌وێت. ئه‌و ده‌موچاوه بکه‌مه سه‌رم که ته‌ماحم لێیبوو. له‌و
 شه‌وانه‌دا من بووم به‌ ساحیبی دیوانیکی غه‌زه‌لیات. وه‌قتی جورئه‌تم‌کرد
 و قه‌سیده‌کانم چاپ‌کرد، که‌س له‌و باوه‌رده‌دا نه‌بوو ئه‌م گه‌نجه شه‌رم

و پوو له خودایه، کتیبیکى وه‌ها بنوسیت، که خالى نه‌بوو له سیبهرى کوفر و له نه‌غمه‌ی فجور. نه‌وه مه‌حسولئ زولومات و تاریکی بوو، مه‌حسولئ ژيانیکى تر بوو که من به خفیه تیا‌ده‌ژيام. به‌لام من هر زوو هاتمه‌ده‌ست و حاشامکرد نه‌وه کتیبى من بیت، له هیچ جیگایه‌ک خۆم ده‌رنه‌خست و له هیچ مه‌جلیسیکدا خۆم نه‌نواند، له قوولایى قه‌لب و له نیهانى به‌ده‌نا، ئی‌حساسم بوو نه‌وه من نیم نه‌و شیعرانه‌م نوسیوه، من نیم که شه‌وان له به‌حرى غه‌زه‌لدا نوقمه‌بم. له نیوان من و نه‌و سه‌حنه سه‌یرانه‌دا که له دونیایه‌کی تردا پوویانده‌دا تۆرانیک دروستبوو. منیک که له‌تیکم له‌عالمیک و له‌ته‌کی ترم له‌عالمیکى تردا مه‌لیده‌کرد، بووم به‌ نه‌سیری شه‌رێک نه‌مه‌دزانی خۆم سه‌ر به‌ کویم و له‌ چ جه‌به‌یه‌کدا وه‌ستاوم. عومرێک ئاره‌زوو ده‌یه‌ینام و شه‌رم ده‌بیردم، هه‌یا ده‌یگوشیم و خه‌یال ده‌یفراندم، ناموس ده‌یخستمه‌وه سجنی به‌ده‌نی خۆم و ئاره‌زوو وه‌ک شیتیکى وه‌حشى بۆ خۆی جه‌زیده‌کردم. پۆژها دواى پۆژها و شه‌وها دواى شه‌وها زیاتر له‌تده‌بووم... به‌لام کئ هه‌یه له‌ ئیمه له‌ت نه‌بیت، کئ هه‌یه؟ کامه مروّف له‌ ناوه‌وه بوونیکى دووفاق و پۆحیکى چهند سه‌رى نییه، بابیت و به‌رده‌بارانم بکات. ئیمه هه‌موومان مه‌خلوقى دوو دیوین، زۆرمان ته‌نیا یه‌ک دیوى خۆمان ده‌بینین، چونکه جورته‌ت ناکه‌ین له‌ ئاوینه‌دا سه‌یرى ده‌موچاوه‌که‌ی ترمان بکه‌ین. شه‌ویک نه‌و مه‌خلوقه‌ی تری من هاته‌ده‌ری و بیحه‌یا و بیسلّ خۆی پیتاساندم. وتی من هر خۆتم، هر خۆتم و هیچی تر. مه‌غرور و بادیه‌وا و فیزن بوو، جوان بوو، به‌لام جوانی و جه‌مالی بۆنیکى تریان هه‌بوو. ئیستاش تیده‌فکرم و ده‌لیم بۆ نه‌مکوست؟ بۆ نه‌مکوست؟ خو نه‌وه قه‌تل نییه و نابیته‌ جورم، ئیدی بۆ نه‌مکوست؟. هه‌موو به‌شه‌ر، هه‌موو ئاده‌میه‌کانى تر به‌ له‌حزه‌و ساتی وادا عبوریا‌نکردوه و بیت‌ه‌وه‌ی دوولبن، نه‌و بوونه‌وه‌ره ده‌کوژن

و ئیجساسی ناره‌ه‌تی ناکه‌ن، هه‌ر که‌س و ده‌مامکه پیری خۆی ده‌کاته‌وه سه‌ری و ده‌پوات و پاش ئیستی‌ک یادی‌شی نامی‌نیت. به‌لام من مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر، که ئیستا چه‌ند قه‌ده‌می‌ک له‌ مرده‌وه دوورم، دان به‌وه‌ه‌قه‌دا ده‌نیم و ده‌لیم، من نه‌متوانی نه‌وه بکوژم که خه‌لکانی تر ده‌یکوژن. شتی‌که کوشتنی هه‌قه، نه‌کوشتنی زنبوی پتوه‌یه و که‌بائی‌ر ده‌هینیت. نازانم به‌لام خاتره‌م که شه‌وگه‌لی بی‌حیساب و زۆرم هه‌بوو، که من تیتدا خه‌نجه‌ردا‌ربووم و سیلاح به‌ده‌ست، ده‌متوانی ئیستی‌که‌م و خه‌نجه‌ر هه‌لکیشم، سیلاح له‌ به‌ینی من و نه‌و تارماییه مه‌لونه‌دا پاگرم. ده‌متوانی دوا‌ی فجوری نه‌و نه‌که‌وم، به‌لام درۆده‌که‌م، جازیه‌ و سیحری له‌وه قه‌ویتر بوو له‌ فیکری شتی وادابم. وه‌ک نه‌وه‌ی تینیکی لاموته‌ناهی هه‌بی‌ت، به‌ میسلی نه‌وه‌ی شه‌پۆلانی به‌حریکی پر نه‌سزار بی‌ت منی ده‌برد، زۆرجار نه‌ده‌ستم ئیشیده‌کرد و نه‌ده‌مم، که ده‌هاته‌وه هۆش و له‌ حیسابی ختوره‌تی خه‌یالی ده‌گه‌یشتم، نه‌ جه‌لدی من و نه‌ عه‌سای من سوودی‌ان نه‌بوو. هه‌ر داری‌کم له‌و ده‌دا، کسپه‌یه‌ک له‌ هه‌ناوی خۆم ده‌هات. هه‌ر قامچی‌ه‌کم له‌و بی‌ناموسه‌ ده‌سه‌ره‌واند، قامچی‌م له‌ پۆخی خۆم و به‌ده‌نی خۆم ده‌سه‌ره‌واند. ئیستا چه‌ند به‌وه‌یت بۆتی ته‌فسیربکه‌م، ته‌فسیری نییه‌، به‌لام ته‌ئریخی به‌شه‌ریش، ته‌ئریخی نه‌و تارمایی و نه‌شبا‌خانه‌یه که له‌ خه‌یالی ئینسان پرایان‌کرده‌وه، من سویندت بۆده‌خۆم که له‌ عیقای بی‌وچانی خۆمدا، درێغم نه‌کرده‌وه. به‌لام دل‌م به‌ جو‌ری ئاره‌زووی دایکی سیحری‌از و به‌پیزتانی ده‌کرد، گه‌ر ئاره‌زووی ویسالم له‌ قیامه‌تیشدا هاتۆته‌دی ده‌بایه‌ حاسلی‌که‌م. من به‌ هه‌موو زه‌ره‌یه‌کی وجودم هه‌زم لی‌یبوو، هه‌زی له‌و جو‌ره‌ش سه‌ر به‌ لامه‌کان و لازمه‌مانه‌. که شه‌ویکی مانگه‌شه‌و نه‌و گه‌نجه‌ غه‌زه‌لگو‌یه هات، له‌ ناخی شه‌وه‌کانی منه‌وه ده‌رده‌چوو، نه‌و سیما و هه‌یه‌ته‌ی هه‌بوو که ده‌شیا گه‌ر موخه‌یه‌ربم، من بۆ خۆم هه‌لا‌وی‌ردایه‌. له‌ شه‌کلێکی دلخواهی من

دەچوو کە زۆر لەسەر سەحنەکانی شەو ھەلمبژاردبوو، فجوری ئەو بەشیک بوو لە فجوری پەنھانی ناو وجودی خۆم. کە شەویەک لەگەڵ نیوہیەکی خەیاڵی تری دایکی نەجیباندا دەرکەوت، من ھەموو دونیام لیتیکچوو، بەر جۆرە دیواریک کە وتم لە تاقەتی عەقڵی من و لە قودرەتی ھۆشی من گەورەتریوو، ئیتر ئیمانم کەوتە خەتەر و دینم ھاتە زەلزەلە. نەمدەزانی چیبکەم، سیحری ئەو ھەموو شادییە و یسار گێژیکردم و ترسی ئەو ھەموو فجورەش لە توانای بەدەنم گەورەتر بوو. بەسەرێک لە بەھەشتابووم و بەسەرێک لە جەھەنەمدا، وەک دەلێن غەریقی ئاو و ئاور بووم. تۆ لەو شەوانە دروستبوویت. پاستە تۆ لە پەحمیکی پاستەقینە، دایکیکی پاستەقینە و وەک مەخلوقیکی خودا کردی تەواو لەدایکبوویت، لە ھەفتەیکدا ھاتیتە دنیا، بەرپیکەوت ھەفتە لەدایکبوونی منداڵانی ناکامل و نوستان بوو. بەلام ھیچ کەس نەیدەزانی تۆ منداڵیکی پاستەقینە نیت. تۆ کوپی خەیاڵیت، منداڵی شەو خەیاڵییەکانی منیت لەگەڵ بەھاریانودا، گەر تۆ کوپی من نیت، چ شتیک تەفسیری ئەو غەزەلە دەکات کە لە منداڵیدا لەسەر سینەت نوسرابوو، لەسەر پێست و گوشتی تۆ ھەلکەنرابوو؟

ئەو تیفلی پۆژ، تۆ بەرھەمی ئەنغامی شەوی
بەرھەمی ئەسـراری من و بەرھەمی ئەسـراری ئەوی
تۆ ناتێجی عەشقی، نە ڕکوع بە و نە سـجود
بەرھەمی ئەسـراری خەیاڵیت، بەرھەمی ئەلغازی وجود

ئەمە ئەو دێرانەبوو کە غەیری من بەشەرێکی تر نایزانیت و لە مانای تێناگات، ئەو بەیتە کافرانەبوو کە ئەو گەنجە غەزەلگۆیە، شەوان دواي مەستی دەیوت. ھەمان ئەو بەیتانەیە کاتیک لە جیماع

تیرده بوو ئیلقایده کرد. ئه و مه لایه ی تۆی ناونا، عالمیکی دین بوو، دۆستم بوو، پیکه وه له سه ر سوئالاتی ئیمان و مه کامینی شه رع جه نگ و جه ده لمان بوو. پیاویکی حافیزو لئه سرار بوو، شتیگ له عه زاباتی دلّی منی ده زانی، قه سه ممدا که نه یّنی ئه و شیعره م بۆ بیّنئ و ئه و به یته م بۆ ته دوینکات که له سه ر گوشتی نازکی تۆبوو. ئه و شیفره شکینّیکی شاره زا و موفه ککل ئه سرار بوو، ئه و نه بایه که س ته لیسمی ئه و به یته و قافیه ی ئه و سره ی بۆ نه ده خوینرایه وه. من پوژیک تا ئیوارئ له سه ر پشکو ده سووتام، له به ینی ئاگر و فرمیسکدا جولانیم بوو، که به و به یته وه هاته وه بۆلام، من واوه یلام بوو. ئه و حایر بوو له ئه شکم و مه دهووش بوو له فیغانم، ئه و هینده ی دپری یه که می وت، من ته واوی به یته کانم بۆ ئیلقا کرد، به غه م و که ره بیکی زۆره وه خودا حافیز کرد و له هیچ حاّلی نه بوو. کئ ده یوانی تیگات... کئ؟. تۆ کوپی من بوویت، شاهیدیشم ئه و دپره یه که له خوین و گوشتی تۆدا غه رقبوو. من باوکی تۆم... باوکیکی خه یالّی، تۆش کوپی منیت، کوپکی خه یالّی».

به و چه شنه نامه که ده پروات و دوا ی چه ندین حیکایه ت کوّتایی پیدیت. نامه یه کی درێژه که نوسینه وه ی هه موو به شه کانی لیره دا نه شیاو و نه کرده یه، به لام ده بایه ئیوه هه ندیک برگه ی ببینن تا له نزیکه وه له ته واوی چیرۆکه که ئاگاداربن. ئه و نامه یه ژیا نی به هه من ناسر له بنه وه هه لده ته کینیت. ئاراسته ی پوانین و جوّری ته ماشا کردنی بۆ خو ی ده گوپیت، ئیدی به هه من ناسر ده بیته مروّقیکی تر... له گه لّ ئه وه شدا هیشتا ماوه یه کی ده ویت تا ببیته خاوه نی نازناوی غه زه لنوس، که نه ویش چیرۆکیکی تایبه تییه و له هه لومه رجیکی دیکه دا دپته پیشن.

تریفە یابەحری و مافووڕەکان «سالی ۱۹۸۶-۱۹۸۷»

دوای مردنی زاهیر یابەحری گەلێک پوودوای ناخۆش پوویندا،
 کە تریفەیان ناچارکرد مالا بەجییهێڵیت و پووبکاتە ئەو کارخانە
 چکۆلانەیە مافووڕ. دوای مردنی سەمیرە دایکی، قاتی سەرەوێ
 بالەخانەی یابەحرییەکان چۆڵ بوو، دەبایە تریفەش خۆی بۆ
 تاقیکردنەوەی سەختی بەکەلۆری ئامادەبکات. ئەو بە پێنمایی فەوزیە
 یاسەمی گواستییهو بۆ نۆومی دووهم، تا لەویدا بێقرە و دوور لە هەرا
 و هوریا ی جەوهر خەیاڵ بخاتە سەر خۆیندەکە. تا زاهیر یابەحری
 مابوو، هێژیک هەبوو جەوهر حیسابی بۆبکات و لیبترسیت، بەلام
 شەوێک کە تەرمەکە ی زاهیریان لە خەستەخانەو هینایەو، یاساکانی
 یارییە کە سەر لەبەر گۆڕان، ئیدی هیچ شتیکی نەبوو ئەو جانەوهر
 پابگریت کە مردنی باوکی کردبووی بە فرماندار و داربەدەستی مالا.
 دوای ئاشکراپوونی وەسیتەکە ی زاهیر یابەحری، جەوهری سورفل بە
 چاوەشی و نیگا شەیتانییەکانییەو، کە ئەوکات گەنجیکی شەهوەتبان
 و داوین پیسی لێدەرچوو، وەک دیوانەیکە بەرەلای لێهات. جووتیک
 بروی زەرد و ئەستووری هەبوو، بالایەکی بەرز و گۆشتیکی پتەوی
 ماسولکەدار، خیزە و مرخەمرخی سنگی، ئازەلێکی شیتیان بیر مەرف
 دەهینایەو کە لە دەشتیکی بەریندا لە دەست هەندیک پاوکەر هەلبێت.
 هەوالی وەسیتنامەکە ی باوکی وەک تەوریکی تیژ بەر پۆحی کەوتبوو،
 گەر گۆزانیکی تیژیان بە دلیدا بهینایە هەر هیندە زامدار و هەر
 هیندەش خۆیندەلێن دەرەکەوت. فەوزیە یاسەمی لە زووەو ئاگاداری
 نیهادی پڕ خراپە ی کۆپەکە ی بوو، بەلام لەو باوەردا نەبوو پۆژیک

ئاوھەا بېیتە گایەک بە ھەموو ھێزی خۆی، شۆق بە دیواری بەردین و بەرەستی ئاسنیندا بکێشیت، بېیتە بەرازیککی ئەوتۆ حورمەتی ھیچ شتێکی مەرفانە نەگرت. فەزیزە سالانیککی دووردریژ زەجری نۆدی بە دەست زاھیر یا بە حریبەو ھە کێشابوو، تورەبوونە ناگاوەکانی ئەو مێردە بێمەزاج و کەم تاقەتە تووشی جۆرە غەمۆکییەکی قوولیان کردبوو، لە ژنیککی پەر ئیمانەو ھە کردبووانە خانمیک باوھەپی بە ھیچ نەبوو، سال دواي سال بپوای بە خۆی کەمتر و کەمتر دەبوو، بە جۆریک حەزی نەدەکرد چیتەر تەماشای پوخساری خۆی بکات، کە ئیستا لەبری جوانییەکی جارن، پەژارەیککی بێینی تیادەبینی. چیتەر ئەو فەزیزە شۆخە نەبوو کە دنیا شیفەتی جوانی و یقاری بوو، ئیستا خانمیک بوو غەم پۆژ دواي پۆژ دەپروخان و شەو دواي شەو تووشی بێخەویییەکی ھەمیشەیی دەکرد، دواي مردنی مێردەکی شتەکان خراپتر تێپەڕین و پووداوەکان خیراتر پوویان لە کارەسات کرد. ھەفتەیک دواي مردنی زاھیری مێردی، سەربردی ئەوتۆ غەمبار ھاتنە پێش و پووداوی ئەوتۆ سامناک پوویاندا، خانمی یاسەمی دڵنیاوو خێریک لەو کۆرەش نابینیت، کە نازی تاقانەیی و سامان و مۆلک شیتیانکردبوو. جەوھەر یا بەحری نەدەچوو ھەقلییەو سەئەیککی مال و سامانی باوکی بۆ ئەو کچە پەشتالە چکولانەییە بچیت، کە ھەردەم ھیچ و ناچیز تەماشایکردبوو. ھیچ کات باوھەپی نەکردبوو ئەو خوشکی خۆی بێت. وەک ھەموو یا بەحریبەکان بە گومانەو ھەسەری ئافرەتی دەکرد، وەک مەخلوقیککی کرمئاسا و بێبەھا کە شایستەیی بەزەیی و پەحمەت نین. بەلام لەگەڵ ھەموو ئەو دپی و سیفاتە ئازەلئاسایانەیی جەوھەردا، گەر تریفە ئاوھەا پێک و پاست بە پوویدا نەتاقاباوەو و بێ ھیچ شەرم و پەریزیکیک پێی نەگووتباوە «من خوشکی تۆ نیم، ھیچی تۆ نیم، من کچی سەمیرە یا بەحریم و لە دایک و بابی تۆ نەبووم» لەوانەبوو

شته‌کان ساده‌تر به‌پیدا بچوونایه . سه‌میره یابه‌حری ماوه‌یه‌کی کورت به‌ر له مردنی هه‌موو شتیکی بۆ کچه‌که‌ی باسکردبوو . فه‌وزیه‌ی فریشته و پووپاک زۆر هه‌ولیدابوو رایگریت و په‌شیمانیکاته‌وه ، به‌لام پیده‌چیت شه‌هوه‌تی درکاندنی حه‌قیقه‌ت لای مۆفه‌کان به‌ر له مردن تین و تاویکی تر به‌خۆیه‌وه ببینیّت . ماوه‌یه‌کی که‌م به‌ر له مردن ، سه‌میره ده‌یزانی ده‌مریّت . پۆژیک به‌وردی باسی ئه‌و مه‌خلوقه سه‌یرانه‌ی بۆ فه‌وزیه کرد که به‌ر له مردن سه‌ردانی هه‌موو که‌سیک ده‌که‌ن و کۆمه‌لیک هیما و ئاماژه‌ی ده‌ده‌نی . ئه‌و به‌ر له دواه‌مین کۆچ به‌چهند هه‌فته‌یه‌ک ، به‌شیوه‌یه‌کی ورد ئانوساتی مردنی خۆی ده‌زانی ، فه‌زلی ئه‌وه‌شی ده‌گێڕایه‌وه بۆ ته‌مه‌نیک له ئولفه‌ت و خۆشه‌ویستی له‌گه‌ل بوونه‌وه‌رگه‌لیکدا که سه‌ر به‌م دونیایه نین . سه‌میره یابه‌حری به‌ر له مه‌رگ ئاره‌زوویه‌کی کوشنده و قوولی بۆ درکاندنی حه‌قیقه‌ت و ئاشکراکردنی هه‌موو شتیکی تیاردوستبوو ، وه‌ک ئه‌وه‌ی غه‌ریزه‌یه‌ک له مۆفدا هه‌بیّت که ده‌شیّت پێی بلّین «غهریزه‌ی گووتنی حه‌قیقه‌ت به‌ر له مه‌رگ» ، شه‌ویک تریفه‌ی کچی بانگکرد و پێیگوت که تۆ کچی فه‌وزیه یاسه‌می نیت و کچی منیت . تریفه بیئه‌وه‌ی زۆر بچێته بنج و بناوانی حیکایه‌ته‌که باوه‌ری پێکرد . ده‌بیّت بلّیم خانمی تریفه له قوولایی دلّیدا ده‌یزانی ئه‌و له‌گه‌ل جه‌وه‌ر یابه‌حریدا دووانه نین ، هه‌ستیکی مۆفانه‌ی هیند وردی هه‌بوو ، ده‌یتوانی بیئه‌وه‌ی که‌س پێیبلّیّت . ده‌رک به‌و پاستیانه بکات . فه‌وزیه یاسه‌میش ئه‌گه‌رچی هه‌موو عومری هه‌ولیدابوو ئه‌و نه‌ینیه داپۆشیّت ، به‌لام له‌و ژنه ناسک و دلّسادانه بوو که هه‌رکات له‌گه‌ل پاستییدا پویه‌پووت بکرایه‌ته‌وه ، نه‌یده‌توانی درۆیکات . له‌و خانمه به‌ویقار و پر پێزانه‌بوو که ده‌یتوانی نه‌ینی هه‌لگریّت ، به‌لام نه‌یده‌توانی رێک و پاست له‌پووی که‌سدا زار به‌درۆ هه‌له‌ینیت . که تریفه‌ی میهره‌بان پرسیماری ئه‌و چیرۆکه‌ی

لێکرد و سویندی دا راستی بلێت، وه‌ک یه‌کی‌ک ته‌لیسمی عومری خۆی به‌تالێکاته‌وه‌، به‌ گریان‌وه‌ له‌به‌رده‌م تریفه‌دا ئه‌و راستیه‌ی درکانه‌ و پێی‌گوت «تۆ کچی من نیت، به‌لام خودا ده‌زانیت... خودا به‌گه‌وره‌یی خۆی له‌و سه‌ره‌وه‌ شاهیده‌ که‌ له‌ جه‌وه‌رم خۆشتر ده‌وین و بۆ تاوێکیش له‌ ژيانمدا، بیرم لای ئه‌وه‌ نه‌بووه‌ که‌ تۆ کچم نیت». پێویستی نه‌ده‌کرد فه‌وزیه‌ یاسه‌می ئه‌و قسانه‌بکات، تریفه‌ به‌ گریان‌وه‌ باوه‌شی پیاکرد و پێی‌گوت «تۆ هه‌تا هه‌تایه‌ دایکی منیت... دایکی منیت... و له‌ تۆ زیاتر که‌سم نییه‌». بێنه‌وه‌ی درێژه‌ به‌ چیرۆکه‌که‌ به‌دین، ده‌بیت بلێم به‌سه‌ره‌اتی ئه‌و شه‌وه‌ هێند دلبزۆین و کاریگر بوو بۆ کتێبێکی وه‌ک ئه‌م کتێبه‌ی ئیمه‌ ده‌ستدات، که‌ وابریاره‌ خۆی له‌ دیمه‌نی عاتیفی توند بپاریژیت. به‌ کورتی فه‌وزیه‌ یاسه‌می و تریفه‌ پێکه‌وتن «زاهیری پیر» هه‌چ له‌ حیکایه‌تی ئاشکرابوونی نه‌ینیه‌کان نه‌زانیت، چونکه‌ دای له‌وه‌ لاوازتریو به‌رگه‌ی به‌دبه‌ختی وه‌ها بگریت. پاش مردنی زاهیر به‌ هه‌فته‌یه‌ک ژيان له‌ مایه‌ یابه‌حریبه‌کاندا بووه‌ دۆزه‌خ. ئاشکرابوونی وه‌سێته‌که‌ی زاهیر یابه‌حری که‌ له‌ پوی قانونیه‌وه‌ کونبڕ و بێخه‌وش بوو، جه‌وه‌ری شیتکرد. ئه‌و درنده‌یه‌ جورته‌تیکرد و ده‌ستی له‌ دایکیشی به‌رزکرده‌وه‌، قسه‌ی ناشیرینی کرد و سیفه‌تی ئه‌وتۆی خسته‌ پال یاسه‌میه‌کان پێشتر که‌س نه‌یویزابوو جنیوی وا به‌ خه‌یڵ و عه‌شه‌ره‌تێکی پاک بدات. تریفه‌ی بێگونه‌ و خه‌یاڵزاده‌گه‌رچی به‌ له‌ش زۆر چکۆلانه‌تر بوو، به‌لام به‌ ئیراده‌ هێند به‌هێز و چاونه‌ترس بوو، ده‌یتوانی بچێته‌ پیش ئه‌و کێوه‌ گه‌وره‌یه‌ و له‌ به‌رده‌میدا بوه‌ستیت. تریفه‌ پێی‌گوت «تۆ چ درنده‌یه‌کی‌ت ده‌وێت، هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی مردنی باوکت، باس له‌ میرات و پول و پاره‌ بکه‌یت... ته‌نیا حه‌یوان ده‌توانیت وه‌ک تۆ بیت». جه‌وه‌ر به‌ راده‌یه‌ک بێرهم بوو، به‌ قز کێشیکرده‌ ده‌ره‌وه‌ و پێی‌گوت «یان به‌

ئاره زووی خۆت دهست بهرداری هه موو شتیک ده بیئت، یان سه رت
 لیڤه که مه وه، تۆ قهت خوشکی من نه بوویت، هیچ نیت جگه له ده له
 سه گینکی دز که پوژی تۆ پینت هاتوو». بوو به به زم و هاواریک،
 مه پرسن. فهوزیه یاسه می ئه و ژنه هیمن و ئاغر به پر به حه وشه که
 ده یقیژاند، جه وه ره که وهک حه یوانیک لرخه ی ده هات، به قژ ئه و
 به سه ته زمانه ی تا به رده م به رمیلی نه وته که پاده کیشا، بیته وه ی قژی
 ئه و منداله بیجورمه به رдат، ده به یهک نه وتی دانراوی پیا ده کرد و
 قه سه می ده خوارد که به زیندوویی ده یسووتیڤیت. خوشکه بیچاره که ش
 له به رده ستیدا ده که وت، فهوزیه ی به حه یا و شه رم هیند ده یقیژاند
 هه موو گه ره ک داده بارین، دراوسیگان ده رگا که یان ده شکان، جه وه ری
 بیدل و نابه شه ر قژی تریفه ی به رده دا بو ئه وه ی شقارته یهک له
 گیرفانی ده ره بیڤینیت، کچه به سه ته زمانه که ئه و هه له ی به فرسه ت ده زانی
 و له به رده ستی هه لده هات، ده چوو به سه ر پله که کان و زهق و زۆپ به
 ده موچاویدا ده یقیژاند «جه وه ری حه یوان، من خوشکی تۆ نیم، من
 له دایک و باوکی تۆ نیم، من کچی سه میره یا به حریم... تۆ حه یوانی».
 جه وه ره هینده ی تر شیتده بوو، پیاوان و خه لک و خوا ده نیشته
 سه ری و ده یانگرت، تریفه که ده سه لاتی به سه ر خۆیدا نه ما بوو وهک
 بالنده یهکی بریندار ده یقیژاند و ده گریا. پیاوان به پاله په ستویهکی زۆر
 جه وه ریان له ده رگای حه وشه ده برد به و دیودا، له ویدی وهک گایهکی
 هار ده ییوژاند، خۆی پاده پسکاند و تهکانی ده دایه خۆی، به خوشکه
 شه ریف و ئا بو داره که ی ده گووت «قه حبه»، قسه و قسه گه لی ئه وتۆ
 له زاری ده بارین، تا ئه و کاته که س له و شاردها شتی وه های به
 خوشکی خۆی نه گووتبوو. ژنه دراوسیگان له ده وری تریفه کۆده بوونه وه
 که له سه ر پلیکانه کان ده گریا. فهوزیه خان له ته ریقی و حه یاچووندا
 له هۆش خۆی ده چوو، له ناو چیمه نی حه وشه که دا ده که وت. ژنیک

دهیقیزاند «وهی فەوزیه خان مرد، وهی به قوربانت بم، وهی به ساقه‌ی
 حەیاو حورمه‌تەکت بم». پیاوانی دراوسێ ژماره‌یان نۆرتەر و نۆرتەر
 ده‌بوو، به هه‌مووان جه‌وه‌ر زاهیریان کیشده‌کرده‌ مائیکی دراوسێ،
 له‌وێشه‌وه‌ ده‌نگی ناله‌نالی ده‌گه‌یشته‌ ئاسمان، دووباره‌ له‌ ده‌ستیان
 ده‌ربازی ده‌بوو، ئه‌مجاره‌ پووی نه‌ده‌کرده‌وه‌ حه‌وشی خۆیان. پیاوان
 به‌دوایدا پایانده‌کرد و ئه‌و وه‌ک په‌شه‌بایه‌کی شیت له‌ به‌رچاو ونده‌بوو.
 ژنان به‌ په‌له‌ جله‌ نه‌وتایه‌به‌کانیان له‌ به‌ری تریفه‌ داده‌که‌ند، فەوزیه
 یاسه‌می هۆشیده‌هاته‌وه‌ به‌ر، کاتیک خۆی له‌و دۆخه‌دا ده‌بینی شه‌رمه‌زار
 و شکسته‌ له‌ ژێر بالی ژنه‌کاندا ده‌چوووه‌ ژوورێ و زمانی هه‌لنه‌ده‌هات،
 ده‌بیته‌ ژنیکی وا پاک و به‌شه‌رم له‌ کاتی وادا چی بلیته‌؟ به‌لام ئه‌و
 تاقانه‌ کوپه‌ی که‌ پۆژیک مایه‌ی شادی و به‌خته‌وه‌ری ژیا‌نی بوو وازی
 نه‌ده‌هێنا، دوا‌ی چەند سه‌عاتیک به‌ خۆی و ده‌مانچه‌یه‌که‌وه‌ ده‌گه‌راپه‌وه‌.
 به‌س خودا خۆی ده‌یزانی گه‌نجیکی مندا‌لکاری وه‌ک ئه‌و ده‌مانچه‌ی له‌
 کوێ پەیدا‌کردبوو. به‌ر له‌وه‌ی بیته‌ ژوورێ به‌ هات و هاواریکی نۆر
 ده‌رگا‌که‌ی ده‌دایه‌ به‌ر گولله‌، ناله‌ی فیشه‌که‌کان هه‌موو گه‌په‌که‌یان
 به‌ ئاگاده‌هێنا‌یه‌وه‌. هه‌ندی‌ک پیاوی به‌غیره‌ت دووباره‌ ده‌هاتنه‌وه‌
 ده‌ست، سه‌رله‌نوێ ده‌بووه‌ به‌ هه‌رایه‌کی نۆر، سه‌رله‌نوێ خه‌لک و خوا
 داده‌بارینه‌وه‌. فەوزیه‌ یاسه‌می و تریفه‌ زاهیر هه‌ردووکیان له‌ ژووره‌وه‌
 ده‌رگا‌کانیان له‌ خۆیان داده‌خست، جه‌وه‌ر به‌ خۆی و ده‌مانچه‌یه‌وه‌
 خۆی ده‌کرد به‌ حه‌وشه‌که‌دا، پیاوان ده‌گه‌یشته‌ سه‌ری و تکیان لێده‌کرد
 ده‌مانچه‌که‌ی دانیت، ئه‌و وه‌ک گایه‌کی هار به‌ هه‌ر چواره‌وری خۆیدا
 هه‌په‌شه‌یده‌کرد، گای هاری چی، وه‌ک شه‌یتانیک میتشکی له‌ده‌سته‌دانیت
 و سه‌ری هێستریکی خسته‌بیته‌ شوین سه‌ری خۆی. ناچار دراوسێیه‌کی
 موسته‌شار به‌ خۆی و پاسه‌وانه‌کانیه‌وه‌ ده‌هاته‌ یارییه‌که‌وه‌، فەوزیه‌ له‌
 ژووره‌وه‌ ده‌گه‌ریا و تریفه‌ له‌ په‌نجه‌ره‌کانه‌وه‌ ده‌یقیزاند. جه‌وه‌ر بیته‌وه‌ی

سَلْ لَه هېچ بکاته وه فېشه کی به دەرگا و دیوار و پەنجەرەکانه وه دهنّا،
 مَن دهلّیم لَه بەرازیک دەچوو شیت بوویت، ئۆه بلّین لَه سەگیک
 دەچوو هاری گرتیبتی. خودایه گەر ئه و موسته شارە نیشتیما نفروشه
 لووتی خۆی نه خستایه ته ئیشه که وه و دهستی خۆی له و شه وه شومه
 وەر نه دایه، کهس نه یدەزانی چی دهقه ومیّت، له وانه یه ئه و کچه پاکه ی
 که به شیکێ چیرۆکه که ی ئیمه ی دروستکردوه، ببوایه ته قوریانی ئه و
 جانە وەرە بیلغاوه. موسته شارە مل ئه ستورده که له فورسه تیک ده گه را
 پیاوه تی خۆی تیا دهریخات، به خۆی و پاسه وانه کانیه وه خۆیان
 کرد به حه وشه که دا. کهس نه یدەزانی بۆ ئاغای موسته شار له و شه وه
 درهنگه دا به ته وای چهک و عه تادی خۆیه وه ئاماده یه. به پوخساری
 پیاویک بیه ویت ترس بخاته دلّی به رامبه ره که یه وه له جه وه ره ی خورپ
 «هتّی کورّه ... هتّی ... ئه وه رایه چیه ناوته ته وه. پیاویک پیاو بیت
 تهقه له خوشک و دایکی خۆی دهکات ... ئا چه کیبکه ن و بیگرن ...
 ده ی هه ر ئیستا». له چاوتروکانیکدا پاسه وانه کان جه وه ره زاهیریان
 قۆلبه سترکد و بردیان. ئه وه کۆتایی شه ویکێ گرنکی ژانی تریفه
 یابه حری بوو. له و شه وه وه ئیدی جه وه ره زاهیر بوو به مۆته که یه کی
 ترسناک و له هه موو شوینیکدا به دوا ی تریفه یابه حرییه وه بوو. پۆزانی
 دواتر سه لماندیان جه وه ره بوونه وه ریک ی پق ئه ستوری ترسناکه، که
 ده بیت مروّف حیسابیکی راسته قینه بۆ هه لچوونه کوتوپره کانی بکات.
 چند پۆزیک بیترس و خاترجه م خۆی و فه وزیه یاسه می له ماله وه
 مانه وه و ده یانویست کۆی ئه و دیمه نه ترسناکه وهک به شیک له
 شانۆگه رییه کی وه حشه تناک ته ماشابکه ن که په رده کانی دادراونه ته وه
 و کۆتایی هاتوه. به لام پۆزیک تریفه یابه حری و خانمی یاسه می
 بۆ کرپنی هه ندیک پتویستی چوون بۆ بازار، ئه و له به رده م یه کیک
 له قوماش فروشه کاندا به خۆی و کێردیکی درێژه وه بۆیان دهر په پی،

بەرلەوێ دەستی بگاتە قژی تریفە، ئەو قیزانیدی و لە چنگی هەلەات. فەوزیە یاسەمی کە بەدریژیایی ژیاانی دەستی بە حەیاو حورمەتی خۆیەووە گرتبوو، لە خەیاڵی ئەودا نەبوو پۆژیک بێت ئاوا لە ناوەرپاستی بازاردا بێتە سێنەما. جەوەر لەو قەیسەرییە گەورەدا، بەو کێردە گەورەییەووە دوا تریفە کەوت کە لە کاوپیەکی شیندا خێراتر لە ئاسک پایدەکرد. خۆدایە خەلکێک هەبوون تەنیا تەماشایاندەکرد و پێدەکەنین، هەردووکیان بە خێرایییەکی ئەوتۆ تێیاندا تەقاند، کەس دەرەتی ئەوێ نەبوو بپرسێت چییە؟ چی پویداو؟ بیهێنە پێشچاری خۆتان کچیک لە ناو بازارپی ئەم شارە چاوچنۆک و بێشەرەدا بە پانتۆلیکی تەسکەووە پابکات، بقیژیت، بەسەر فەردە نۆک و جامە ماستدا بکەوێت، گوێی لیبێت ژنان پیی بلێن «بێناپووە و براکە ی لەگەڵ خەلکدا گرتویتی». بیهێنە پێشچاری خۆتان کچیکی وا نازک تەنیا بۆ ئەوێ خۆی ونبکات، لە ناو هاتوهارای خەلکدا خۆی بکات بە مزگەوتیکدا، بجێتە ئاودەستی پیاوانەووە، سێ سەعات لە ئادابخانەیی پیسدا دەرگا لەسەر خۆی داخات، نەیتەدەری، بۆنی پاشەلی پیاوانی زۆرخۆری ئەو شارە بجێ بە لووتیدا کە دەستەدەستە دین و دەپۆن، گوێی لە شلپ و هوپی دەست و باو بۆرانی قوونیا بێت. ئاە ئەووە ئەزموونیکێ هێند تالبوو تا مردن لە یادی ناچیتەووە. دواتر سەدجار ئەو چیرۆکە ی بۆ کچانی مافوورخانە کە گێرپایەووە، سەدجار گەلاوێژخان دایدەنا و دەیگوت تریفە حیکایەتی مزگەوتە کەمان بۆ بگێرەووە. هەر ئافەرەتیکیش پووبیکردبایە تە کارخانە کە، دەبایە تریفە هەموو چیرۆکە کە ی لە نوکەووە بۆ بگێریتەووە، دەبوایە هەمووان سەراسیمە بپوانن و تینەگەن، چۆن کچیکی وەها خۆی گەیانداو تە ئاودەستی پیاوان لە مزگەوت. ئاە، بەلام کە دەگەیشتە سەر ئەو بەشە ی کە چۆن ئیواری گەپاوەتەووە بۆ مال، ئیدی دەگریا. لەگەڵ فرمێسک و

فیغاندا باسیده‌کرد چون فەوزیە یاسەمی لە داخی کوپە تاقانە‌کە‌ی «بە‌رخۆ‌لە‌کە‌ی باوان» «نێ‌ری نێ‌رانی یا‌بە‌حرێ» گریاوه، چون تووشی غە‌میکی ئە‌وتۆ بووه خە‌ریک‌بووه دە‌می خواربێت، چون ئە‌و بە‌پە‌لە لە تاکسییە‌کی کۆن و پە‌پۆتدا فە‌وزیە‌ی گە‌یاندۆتە خە‌ستە‌خانه، چون دکتۆ‌ره‌کان گووتووایە ئە‌گەر زوو نە‌هاتبایتایە دە‌مرد. ئینجا باسی سێ شە‌و و سێ پۆ‌ژ گریانی بێ‌پ‌رانی‌وه‌ی فە‌وزیە‌ی خانە دە‌کرد. تریفە بە‌ دلێکی پاک‌وه ئە‌و سە‌ر‌بر‌ودە‌ی بۆ هە‌مووان دە‌گێ‌پ‌ایە‌وه، هە‌تا بۆ حە‌سەن تۆ‌فانی‌ش، کە خە‌ندە‌ی بە‌م قسانە دە‌هات. هە‌میشە کە دە‌گە‌یشتە ئە‌وه‌ی بێ‌ ئیتر بریاردا شوینی مندالی خۆم بە‌جێ‌هێ‌لم و مالاوایی لە خانە‌ی یا‌بە‌حرێ‌کان بکە‌م، فرمێ‌سک وە‌ک لێ‌زمە‌ی بە‌هار لە چاوانی دە‌بارین.

بە‌لام دە‌بێ‌ت کچێکی وە‌ک ئە‌و بۆ کوێ بجێ‌ت، جێ‌گایە‌ک هە‌م ژایانی تیا زامن بێ‌ت و هە‌م حە‌یاو حورمە‌تی؟

گیرسانە‌وه‌ی تریفە یا‌بە‌حرێ لە کارخانە‌کە‌ی عە‌بدولقادی‌ری نیادا دە‌گە‌یشتە‌وه بۆ برا‌یه‌کی پیاو‌چاکی فە‌وزیە یاسەمی، کە دۆ‌ستیکی دێ‌رنە‌ی ئاغای نیا بوو، چە‌ند سالێک لە‌وه‌وبەر پێ‌کە‌وه چە‌ند دە‌ستی‌ک مە‌حبوس و گۆ‌لبە‌هاریان کرد‌بوو. ئە‌و بە‌باشی و دلگە‌ورە‌یی خۆ‌ی تە‌لە‌فونی بۆ کاک قادر کرد، ژتە‌کە‌ی هە‌لێ‌گرت، نزیک‌ی سە‌عاتێک قسە‌یانکرد. دوا‌ی ئە‌وه لە‌یه‌ک‌تر ئاشک‌رابوون، شتە‌کان خۆ‌شتر و باشتر بە‌پۆ‌ه‌چوون. دەرکە‌وت خانمی نیا کۆ‌نە ناسیاوێکی فە‌وزیە یاسە‌می‌یە، دە‌جار لە‌ پرسە و پاشتی‌لانە‌دا یە‌ک‌تریان بینێ‌وه. کە پێ‌کە‌وه لە تە‌لە‌فونە‌کە‌دا قسە‌یانکرد گە‌لای‌ژ‌خان دە‌ی‌گوت ئە‌یە‌پۆ‌تۆ ئە‌وه نیت لە حە‌فلە‌کە‌ی مالی ئا‌فتاوی ژنی ئە‌کرە‌مدا، کە‌وا‌یه‌کی پۆ‌لە‌کە‌ی مۆ‌رت لە بە‌رابوو، لە‌لای سە‌ر‌وه دانیشتی‌بویت. ئە‌ی نە‌بوو لە تە‌عزێ‌کە‌ی

عوسماندا، ئامۇزاكەى شەفىقە خان لای مەلا گورونەوہ بوویت، ئەى نەبوو كە كچەكەى عینایەت تەخەپوجیکرد تۆ تاقمیكى زیوت بۆ هیتا... ئەى نەبوو... ئەى نەبوو. ئاواهاوو... بەپیکەوت شتەكان هەموو بەپیکى پۆیشتن، گەلاوێژ باهیر كە ئەسل و نەسەبى ئەو كچەى باش دەناسى، كە زانى بەستەزمانە ئەمسال تاقيکردنەوہى بەكەلۆرى هەبوو و وازی لە هەموو شتێك هیتاوه بۆ ئەوہى ژيانى خۆى بپاریژیت، دلێ نەرمتر و خوشپووتر بوو. كە هەموو چیرۆكەكەیان بۆ گێرپاوه بۆ دوودلێ گووتى وەك نوری چاوم هەلیدەگرم، بابیت، خۆى حەزى لە چیبە ئەوہ بکات. خانمىكى مېهرەبان بوو هیتد دلنەرم و خوشخەندە قسەى لەگەڵ فەوزیە یاسەمیدا کرد، باوہپى نەدەکرد. فەوزیەى بەستەزمان ئەو ماوہیە هیتدە زەجرى كیشابوو، وەختبوو باوہپى بە بوونى مەوۆش باش نەدەما. ئاخەر ئەوہى ئەو لە كوپى خۆى بینیبوو كەم نەبوو. كە تەلەفونەكەى داخستەوہ گووتى سوپاس بۆ بارى تەعالا، هیتشتا خەلكى وەها دلپوون و شیرین لەفز لە دونیادا ماون.

بۆ پۆژى دوایى تریفە یابەحرى چوو بۆ كارخانەى مافوورەكە، هیتدەى گەیشتە ئەوێ و تەماشای بەكەم مافوورى کرد، خەيالىكى سەیر و بیۆینەى بۆهات.

تریفە یابەحرى هیتدەى بەكەمین مافوورى بینى تیگەیشت دەتوانیت چى بکات. لە بەكەم سەعاتەوہ وەك نیگارکیشى مافوورەكان خۆى بە هەموویان ناساند. بە خانمى گەلاوێژ و سەید قادری مێردیانى گووت «بەرەهەمەتانی مافوورى سادە و ئاسایى چ سوودىكى بۆ ئێوہ نییە، ئێوہ كارخانەى كى چكۆلەن، لە هەرىمێكدە ئیشدەكەن لەسەرتاسەرى

دونیادا به مافوور به ناوبانگه . شازاده و نه‌کته‌ره ناوداره‌کانی دنیا دین و له‌م هه‌ریمه‌وه فهرش ده‌کپن، جوانترین قالی و قه‌شه‌نگترین پاخه‌ری دنیا به ئاسانی له سنووره‌کانه‌وه دین به‌م دیودا . فهرش‌فروشه‌کان سه‌نعه‌تی وه‌ستا‌کانی کاشان و ته‌وریز و کرمانیان له ده‌ستکردی ئیره پیاشته . به‌ره‌می ئیوه که‌مه و توانای ئیشتان سنوورداره ، له‌به‌ره‌وه ده‌بی‌ت شتی‌ک بکه‌ن ناوازه و تایبه‌تی بی‌ت، شتی‌ک بی‌ت جیا‌بی‌ت و بناسرپته‌وه .

ده‌بی‌ت بلیم سه‌ید قادر و ژنه‌که‌ی به‌ بۆ‌چوون و بیرکردنه‌وه‌ی تریفه به‌خته‌وه‌ری‌وون، له‌ سه‌ره‌تاشه‌وه‌ خویان وای بیربانه‌کرده‌وه ، به‌لام نه‌یانه‌زانی چی بکه‌ن؟ . ئیستا تریفه یا‌به‌حری، ئه‌و که‌چه‌ خه‌یا‌لزاده ده‌یگوت من ده‌توانم خه‌یا‌لتان پیشکه‌شبکه‌م، مافووره‌کانمان له ئیستا به‌دواوه له‌ مافووری هیچ جی‌گایه‌کی دیکه‌ی دنیا ناچیت، نه‌ له‌ فهرشی کارخانه‌کانی تاران ده‌چیت و نه‌ له‌ ده‌ستکاری قالی‌بافه‌کانی خوراسان . ئیتر له‌و نه‌خش و نیگاره‌ کلاسیکیه‌ کۆنانه‌ دورده‌که‌وینه‌وه که‌ هه‌ندیکیان سه‌دان ساله‌ دوباره‌ده‌بنه‌وه . له‌ ئیستا به‌ دواوه‌ فهرشی تر دروستده‌که‌ین، مافووری بی‌وینه و قالی نه‌وتو هه‌ر که‌سیک له‌ دونیادا ببینی‌ت کارخانه‌ی نیای بیرکه‌وینه‌وه .

تریفه به‌ نه‌دازه‌یه‌ک چاونه‌ترس و پر کاراکته‌ری‌وو، ده‌یتوانی ده‌نگی خوی به‌سه‌ر هه‌موواندا زالبکات، به‌لام به‌ ته‌رزیک ناسک و پووشیری‌نیش بوو، هه‌موو ده‌یانزانی که‌سیک نییه‌ بیه‌ویت نه‌وانی دی وه‌ک ژێرده‌سته‌ی نه‌و بنوینن . پیشنیاره‌کانیشی به‌ چه‌شنیک عاقلانه‌بوون، نه‌ده‌کرا که‌س بلیت نابیت و نا‌کریت . پلانه‌که‌ی وابوو، ته‌ونه‌ که‌وره‌کان و نامیره‌ سه‌ره‌کیه‌کان خه‌ریکی ئیشی ئاسایی خویان بن، له‌پالدا نه‌و به‌رپرسی فهرشی‌ک بی‌ت که‌ نه‌خشه‌کانی زاده‌ی خه‌یا‌لی خوی بن . خانمی نیا ژنیکی گومان‌کاربوو «به‌ پیچه‌وانه‌ی سه‌ید قادری

نیاوه که خۆی دەدایه دەم لافاو و نەیدەپرسی بۆ کویم دەبەیت». دواى بیرێکی ورد و دوودلێیهکی زۆر، بیرۆکه‌کی تریفه نەرمیکرد و گووتی «نمونه‌یه‌کم بدەری و دواتر دەپوانین دەشیت چى بکریت و چى بکەین». ئەو شەوه تریفه یا بەحرى نەخشەى یەکه‌مین مافووری خۆی کیشا «کچێکی وەک پەریزاد لە نزیک ئاوێک دانیشتووه و بە دوو چاوی پر خەیاڵەوه کتیب دەخوینێتەوه، کورپێکی شوخیش لەسەر ئەسپێکی بالدار بەرامبەری وەستاوه و تەماشایدەکات، ئاسمانی ژوور سەری کورپەکه پرە لە ئەستێرەى گەورە گەورە و درەختى خورافى، ئاوی دەریاچەکش پرە لە ماسى زێرین که بە سەرسامییەوه سەیری هەردووکیان دەکەن، فاسیلەیه‌ک لە نێوان کورپ و کچەکه‌دایه ناکۆتا و ئەبەدى دەنوینیت، پەنگەکان هەستى دابزان و بەیه‌کدى نەگەشتن دەردەخەن. پوله‌کەى ماسییەکان یەکی لە پەنگێکن و شالشانى کورپەکش لە پیشاڵی بریسکه‌داره، شتیک لە خەیاڵ و مەستى لە چاوی هەموو بوونه‌وه‌ره‌کاندایه، بایه‌کی قایم یاری بە قزى کورپەکه و یاڵی ئەسپە شیتەکه‌ی کردوه، بەلام فەزای دەوری کچەکه ئارام و سەروته، لە ئاسۆکانیشدا هەمان باى هار یاری بە تیشکیکی غەمگین و پەڕیشاندەکات».

ئەوه کورتەى بیرۆکه‌ی ئەو فەرشه‌ بوو که تریفه داڕپشت. دەبایه لە ماوه‌یه‌کی کورتدا ئەو فەرشه‌ دروستبکەن، تریفه هەموو خەیاڵى خۆی خسته ناو ئیشه‌که‌وه. وەک ئەوه‌ی ئەفسون بنوینیت و خەیاڵ لە ئاسمان پاکیشیت، پر ئومید دەینواند. ئەو خەیاڵە لافاوپەنگەى ئەو، دەستوپەنجەى کێژە مافووڕچەکانى پرکرد لە ئارەزوو، ئەوانەى ئیشیان لەگەڵدا دەکرد وایانده‌زانى مەستن و با لە پۆحیاندا هەلیکردوه، وەک ئەوه‌ی شەپۆل بیانیه‌تیت و بیانبات بە خیراییه‌کی ئەفسوناوی

دهجولان. وردهکارییهکانی تریفه، کچه قالیبافهکانی سهسامکرد، وهک
 نهوهی شتهکان لهسەر لهوحنیکی خهیاڵی چنرابن و نهو سانتیم به
 سانتیم ههلیانگریت و بیانخاته سەر نهو مافورده. چاوی لیکدهنا و
 ریز به دواي ریز دهیزانی دهبیئت ئامیرهکان چیبکهن و جولاکان چ
 دهزوویهک پاکیشن و له مهودای سهره دهزویهکدا چ پهنگیک بپواته
 پال چ پهنگیک و چ هیلیک له چ هیلیک بترازیت. وهک نهوهی هاریکاری
 دیرینی وهستا ئهرمهنییه کونهکان و خهلفهژنی پیشدهستی قالیچنه
 بهناویانگاگانی تورکومانستان بوویت، له مافوروی یهکهمهوه، نهاندازهی
 بابته و تیکهلاوی پهنگهکانی بهجوریکی هیند ریک ههلهدهسهنگاند،
 وهستا باشهکانی قالی و فهرشفرۆشه شارهزاکان ئاسان نهیاندهتوانی
 عیب له نیگارهکانی بگرن و له نهخشهکانیدا گری بدۆزنهوه. ئیلهامی
 شتهکانی له خهیاڵیکی سافهوه بۆدههات، که شهوان بهدهم خهویشهوه
 تیا دهژیا. نهو ماوهیهی کاریکرد نهیهشت کهس مافوردهکه ببینیئت،
 دهیگوت «جوانی پاستهقینه شتیکه وهک بروسکه، دهبیئت کهشوههوا
 برهخسیت تا ئیشی خوی بکات و گورزی خوی بوهشینیت». به
 قاقاوه به کههکانی دهگوت «کچی دایکم، جوانی خو ئاو نییه،
 قوم قوم بیخۆیتهوه، جوانی پمیکی تیزه و ناگههان دهتیکیئت، ئیمه
 دهبیئت ئاوها خانمی نیا و عبدولقادی میردی بپیکین».

تریفه به پتوهری پیاوانی ئهم شاره جوان نهبوو، بهلام ناسکییهکی
 ههبوو ههموو کهسی دهبزواند. هاتنی تریفه بۆ کارخانهی مافوردهکه
 ههمووانی دلخۆشکردبوو، زۆرجار کهه کرێکاره بهدبهختهکانی دهخسته
 سهر ههواي پتیکهنین و تریقهی ببیرانهوه. ههموو دهیانگوت «بهه له
 تو، ئیمه قهت پینهدهکهنین». دواي ماندوووونیکی سهیر و کارکردیکی
 بیوچان مافوردهکه تهواوو. نهو بهیانیه که دهبوايه مافوردهکه
 نیشاندن، ههمووان خویان گوپیوو و له بهردهم ئیشهکهدا وهستاوون.

تریفه که می‌ک پهن‌گزهد و په شوکاو ده‌ینواند، ده‌بایه یه‌که‌مین‌که‌س
عه‌بدولقادی نیا ته‌ماشای سه‌نعه‌ته‌ ناوازه‌که‌ بکات. کاتیک له‌به‌رده‌م
فه‌رشه‌که‌دا وه‌ستا، ناغا نه‌یده‌زانی چی بلیت. مافوره‌که‌ بیسنور
جوان بوو، پیشت‌ر شتیکی له‌و جوړه‌ی نه‌بینیوو، به‌خه‌یالی‌ئو
فه‌رش شتی‌ک بوو له‌زه‌خه‌فه‌وه‌نزی‌ک‌تریوو وه‌ک له‌نی‌گارکی‌شان.
یه‌که‌م‌جاریوو جوړه‌نی‌گاریکی وه‌ها ورد له‌سه‌ر فه‌رش بی‌نی‌ت، که‌رچی
له‌مندالیی‌ه‌وه‌له‌کو‌گا و بازار‌دا سه‌رقالی‌ک‌پین و فروشتنی‌شتی
مال بوو، به‌لام‌خودی‌ئ‌م فه‌رشه‌ی وه‌ک ورده‌ئ‌ته‌مینیک‌ده‌بینی‌که‌
خه‌یالی‌ف‌ریشته‌یه‌ک بایدای‌ت نه‌وه‌ک ده‌ست و په‌نجه‌ی‌ئ‌م که‌چه‌ساده
و غه‌م‌گینانه. چه‌ندین‌جار ده‌ستی‌لیدا و نه‌مدیوه‌و دیوی‌کرد بو
ئ‌ه‌وه‌ی دل‌نیاب‌ت ناخو‌ئ‌ه‌وه‌ی ده‌بینی‌ت‌راسته‌یان‌خه‌یال، نی‌گاره
یان فه‌رش، نه‌ته‌مینیک‌ی ورده‌یان‌قالییه‌کی‌راسته‌قینه‌یه. بی‌ئ‌ه‌وه‌ی
هیچ بلیت، چه‌ندجاریک‌به‌ده‌وری مافوره‌که‌دا سو‌پایه‌وه، چه‌ندین‌جار
سه‌ری‌بادا و چه‌ند جاریک‌هه‌ناسه‌ی هه‌ل‌ک‌شا... دوا جاریش‌بی‌ئ‌ه‌وه‌ی
هیچ بلیت، شوینه‌که‌ی به‌جی‌ه‌شت و پو‌شت.

حالی‌خانمی‌نیا له‌عه‌بدولقادی‌م‌یردی‌باشتر نه‌بوو. وه‌ک بی‌نینی
مافوره‌که‌گی‌ژیک‌ردبی‌ت و نه‌توانی‌ت‌هیچ بلیت، وه‌ک کوتوپ‌ر‌تای
ل‌ت‌ه‌اتب‌ت و سه‌رئ‌یشه‌ی‌گرت‌بی‌ت، ده‌ستی‌گرت‌به‌سه‌رییه‌وه‌و نا‌ه‌یک‌ی
ل‌یده‌ره‌ات و دوو‌س‌ئ‌جار‌گو‌تی «خوایه‌گیان... خوایه‌گیان» و
بی‌ئ‌ه‌وه‌ی هیچ بلیت، دوور‌که‌وته‌وه. پو‌ژیک‌ت‌په‌ری و که‌س‌قسه‌ی
له‌گه‌ل‌تریفه‌دا نه‌کرد. ئ‌ه‌و شه‌وه‌تریفه‌یابه‌حری‌خه‌وی‌لینه‌که‌وت.
بو پو‌ژی‌دوایی‌خانمی‌نیا و عب‌دولقادی‌م‌یردی‌بان‌گیان‌کرد و به‌را‌به‌ر
خو‌یان‌له‌کورسییه‌کی‌چه‌رمی‌گه‌ورده‌دا دایان‌زا. سه‌ره‌تا عب‌دولقادر
پی‌گی‌ووت «کچم‌تریفه»، ده‌زانم‌ئ‌ستا‌ه‌زده‌که‌یت‌پای‌ئ‌مه‌له‌سه‌ر
فه‌رشه‌که‌ت‌بزانی‌ت، هه‌ردوو‌کمان‌نا‌گادارین‌تو‌به‌دل و به‌گیان

ئىشت لەو مافوورەدا کرد، گەلەبىمان لە تۆ نىيە، گەلەبىمان لە جوانى مافوورەكە نىيە... بەلام شتىكى تىدايە لە مافوورى ئاسايى ناچىت... شتىكى سەير كە ناتوانىن بە تەواوى ناوى بنىين.

گەلاويزخان دەستى بە نىوچاوانىيەو گرتبوو، گووتى «شتىكى تىدايە بە كەلكى بازارى نايت، زياتر لە تابلوى نىگار كيشان دەچىت. فەرش جوړىكى ترە، فەرش بەبى زەخرەفە نابىت، لەوەش بترازىت ھەستەكەم ئىجگار جوانە... ھىندە جوانە مروف لىبترسىت. ھىندە جوانە مروف نازانىت چۆن نرخى لەسەر دانىت».

تريفە بە دەنگىكى گرياووەو گووتى «من دلنيام بۆ بازارى دەبىت، دلنيام، بينىرنە بازارى و ببىين. خەلكىك لىمانى دەكپن».

سەيد قادرى نيا دەستى خستە سەرشانى و گووتى «تريفە تۆ بە ھەلە تىگەىشتووت، ئىمە دەزانىن بازارى دەبىت، دەزانىن دەفروشرىت، بەلام دەرنەجامەكەى چىيە؟ تۆ بىرت لە دەرنەجامەكەى كردۆتەو؟». تريفە وەك ئەوەى لە ھىچ تىنەگات سەيرىكى گەلاويزخانى كرد و گووتى «تىناگەم، خانم گيان، ھىچ تىناگەم».

گەلاويز پىنگووت «دلنيام داواى فەرشى ترمان لىدەكەن، دلنيام بەرپرسە بەرزەكان و موستەشارەكان و پياوانى حوكومەت داوى ئەم نمونەيە دەكەون، ئىتر پىيان دەكرىتەو و ژيانمان لىتالەدەكەن. من و قادر، ھەزناكەين ئەوانە ببىين، لە دەردى سەرى زياتر ھىچيان بەدواوە نىيە. داوى ئەوە خو تۆ تا دونيا دونيايە لىرە نامىنيتەو، لەم كارخانە پىس و پوخلەدا دانانىشيت فەرش بۆ من دروستبەكەيت. دەبىت برۆيت فرياي ژيانى خو تۆ بكويت، بە تەنگ دايكە داماوەكەتەو بەيت. داوى ئەوە مافوورەكە شتىكى تىدايە لە تلياك دەچىت، مروف گىژدەكات، بەرەو خەيالات پايەكيشىت، بەرەو دونيايەكى تر، خوايە گيان، چىت بۆ باسبەكەم... كچم ھەموو كەس بەرگەى ئەو خەيالانە

ناگریټ.

تریفه ئیستا له خوښیدا پیده‌کەنی، د‌ل‌نیابوو ک‌ی‌ش‌ه‌ی فەر‌ش‌ه‌که‌ی
 ئە‌وه نییه ناچیز و نا‌پ‌یک بیټ، به‌ل‌کو ئە‌وه‌یه که قە‌ش‌ه‌نگ و بی‌وتنه‌یه .
 به ج‌و‌ش و خ‌و‌ش‌ه‌ی ه‌ه‌زه‌کار‌یک‌ه‌وه هاوار‌یک‌رد «ئاسانه خانم، با‌وه‌پ‌ت
 بیټ ز‌و‌ر ئاسانه، ل‌ی‌ره فەر‌ش نافر‌و‌ش‌ین، له به‌رده‌ر‌گا‌که ده‌نوس‌ین
 فەر‌ش نافر‌و‌ش‌ین، یه‌ک‌یک ده‌که‌ین به وه‌کیل، ه‌ه‌ر که‌س هات ده‌ل‌ت‌ین
 فەر‌شمان نییه، پار‌ه‌ی ز‌و‌ری ده‌خ‌ه‌ینه سه‌ر، با نرخ‌ه‌که‌ی ل‌ی‌ره له
 نرخ‌ی بازار‌ی به‌رز‌تر بیټ، با‌وه‌پ‌ت بیټ خانم ئاسانه، با ما‌وه‌یه‌ک
 تا‌قی‌که‌ینه‌وه و بب‌ین‌ین» .

خانمی گه‌لا‌وی‌ژ و سه‌ید قادی نیا نه‌یاند‌ه‌زانی چی ب‌ل‌ین،
 ه‌ه‌زیاند‌ه‌کرد سنووری بازار‌ه‌که‌یان گه‌وره‌ب‌که‌ن، شتی نو‌ی به‌ین‌ن، زی‌ات‌ر
 بف‌ر‌و‌ش‌ن و ئام‌ی‌ری تازه‌تر ب‌و کارخانه‌که ب‌ک‌پ‌ن، به‌لام له‌وه ده‌ترسان
 ب‌که‌ونه به‌رچا‌وی ئە‌وه ه‌موو د‌ز و در‌و‌زه‌ی له‌م شار‌ه‌دا ب‌لا‌و‌بو‌ونه‌ته‌وه .
 د‌و‌ای چه‌ند پ‌و‌ژ ب‌یر‌کرد‌نه‌وه، د‌و‌ای ئە‌وه‌ی ماف‌و‌ره‌که‌یان ن‌ی‌ش‌انی چه‌ند
 فەر‌ش‌ف‌ر‌و‌ش‌یک دا، ه‌ه‌ند‌یک ها‌و‌پ‌ی به‌سه‌لیقه قسه‌ی خ‌و‌یان ت‌ی‌ادا
 کرد، گه‌یش‌تنه ئە‌وه ب‌روایه‌ی ده‌ستی تریفه ئازاد‌ب‌که‌ن و ل‌ی‌گه‌پ‌ین
 ب‌ی‌به‌ربه‌ست ماف‌و‌ر در‌وست‌ب‌کات. ه‌موو ش‌ت‌یک باش به‌پ‌ی‌وه‌چ‌وو، ز‌و‌ر
 شتی جوان‌یان ب‌ینی و ز‌و‌ر شه‌وی شاد و خ‌ه‌یا‌ل‌یان برده‌سه‌ر. بازار‌یان
 بی‌وتنه و فر‌و‌خت‌یان ب‌ینه‌ندازه‌بوو، ک‌ا‌ل‌ایان گه‌یش‌ته ده‌فه‌ری دو‌ور و سه‌ر
 زه‌مینی د‌یکه، سا‌ل‌ان‌یک‌ی دو‌ور‌در‌ی‌ژ وایاند‌ه‌زانی، ئە‌وه ب‌ر‌پ‌اره باشت‌رین و
 بو‌ی‌رانه‌ترین ب‌ر‌پ‌اره داب‌ت‌یان. به‌لام نا، د‌و‌ای ت‌ی‌به‌پ‌ینی چه‌ند سا‌ل‌یک،
 ئ‌ی‌واره‌یه‌ک س‌ی پ‌یا‌وی ب‌و‌ش‌ناخ و ها‌و‌پ‌ه‌نگ و سم‌ی‌ل ره‌ش له به‌رده‌ر‌گ‌ای
 کارخانه‌که‌یان دابه‌ز‌ین، ئە‌وه ئ‌ی‌واره‌یه ت‌ی‌گه‌یش‌تن ئە‌وه ب‌ر‌پ‌اره هه‌له‌ی
 ه‌ه‌ره گه‌وره‌ی ز‌ینده‌گی و فر‌ی‌وی ه‌ه‌ره ترس‌نا‌کی ژیا‌نیان بو‌وه .

دوا‌هه‌مین نامه‌ی باران شو‌کور «هاوینی ۲۰۰۴»

له پۆژئکی مانگی ئابی سالی دووه‌زاروچواردا، به خۆی و جانتایه‌کی
کۆنه‌وه، له پیشده‌م ئوتیلی «به‌فر و سه‌راب» دا له تاکسییه‌ک دابه‌زی،
پیاویکی دریزی باریک بوو له پانتۆلئیکی تۆزاویدا، بالای له‌سه‌روو دوو
مه‌تره‌وه بوو، قژئکی سپی دریز و ده‌موچاویکی ساف و پاک تاشراوی
هه‌بوو، سه‌روسیمای هه‌موو تۆز و خۆلی پڭا بوو. له‌گه‌ل پیسی و
ناپئیکی جله‌کانیدا، له‌گه‌ل له‌پ و لاوازی جه‌سته‌یدا شتیک له پوخساریدا
بوو پادشا و ئه‌میره‌ کۆنه‌کانی بیر مروف ده‌هینایه‌وه. له‌وه ده‌چوو
دیمه‌نی ئه‌و شاره‌ گیزیکردبیت، که له تاکسییه‌که دابه‌زی و جانتاکه‌ی
له سندوقه‌که ده‌ره‌ینا، چاوانی به ئه‌ندازه‌یه‌ک کرابوونه‌وه، پیده‌چوو
هه‌ر ئیستا شتیکێ ترسناکی بینیبیت. به ماندووبوونئیکی زۆره‌وه، وه‌ک
یه‌کێک لاشه‌یه‌ک پاکیشیت، جانتاکه‌ی به‌ره‌و ناو ئوتیله‌که پاکیشا. دای
بیس‌توچار سال یه‌که‌مجار یوو بگه‌پتیه‌وه. که پاسپۆرت و به‌لگه
ئینگلیزییه‌کانی دا به‌ خاوه‌ن ئوتیله‌که، ده‌نگئیکی غه‌مگینی لئوه‌هات،
ورته‌یه‌کی کورت و خنکاو. خاوه‌ن ئوتیله‌که پیاویکی چکۆلانه‌ی سمیل
باریک بوو، له‌و سمیلانه‌ی له نیوه‌دیزئیکی قرتاوی سه‌ر نامه‌یه‌کی بۆر
ده‌چن. کابرا سه‌ری هه‌لبپی، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ناسروشتی و مه‌خلوقئیکی
ناشیرین ببینیت زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پیسی گرت. شتیکێ چه‌په‌ل له
پوخساریدا بوو، مه‌کرئیکی تیکه‌لاو به‌ گومان و دلپرسی. هه‌ر کاتیک
یه‌کێک له‌م کوردانه‌ی ئه‌وروپای بدیبایه، نه‌یده‌توانی پینه‌که‌نیت، هه‌موو
ئه‌وانی به‌ کۆمه‌لێک ئازه‌لی گیز ده‌زانی که ده‌توانیت به‌ که‌یفی خۆی

گالتە بە عەقلىيان بکات. پڤيکى گەورەى لىيان بوو. بە ھاورپڤکانى دەگووت، تا بۆم بکريئت قۆليان دەبرم، ئەى چۆن، ئەوان چين؟ کۆمەلتيک جانەوهرن پارەى مفتيان دەستکەوتووه. بەلام پيڤدەچوو پيشتەر کەسيکى وەھا دريژ و لاوازي نەبينبييت، کەسى نەبينبييت بەو چەشنە قژدريژ و پەنگ بزيکاوبييت. کابراى ميوان نيگايەکى وا پەشۆکاوى ھەبوو، دەتگووت ئيستا لە شەرە تەنگيکى سەخت ھاتۆتەدەرئ. گەرچى بە پوخسار و پەنگى پيستيڤا گەنج دياربوو، بەلام سەرى تەواو سېى بووبوو. تا ئەو کاتە ھەر کوردتيکى گەپاوه پووى لەو ئوتيلە کردبييت، ھەموو لووتبەرز و فيزن بوون، ھەموو دەيانەوييت وەک جۆرە «تەيريکى دانسقە» سەيریکرين. بەلام ئەمەيان پەشۆکاوتر و ئالۆزتر ديارە. لەگەل ئەو ھەموو قەد و قامەتە بەرزەيدا، لەگەل ئەو ويقارە نەيتى و دەسەلاتە سەيرەى ناو پوخساريدا شيت و بيئارام دەنوئييت. خاوەن ئوتيلەکە بە لاقرتييەو ھەگووتى «خۆشھاتيئەو، بۆ کوردستان... بېرماندەکردى، چەند سالە تۆ لە کويت؟». بيئەو ھەگويتداتە ئەو خەندە چەپەلەى سەر پوخسارى کابرا، بە کوردبيەکى ساف گووتى «ژوورتيکى ھيئمە بدەرئ، ژوورتيکى ھيئمە». لەگەل وشەکاندا بە جديەتيکى زۆرەو ھەسەيرى کابراى کرد. خاوەن ئوتيلەکە کەمەکتيک سەلمىيەو ھەگووتى «بەسەرچاو ھيئمەترين ژوورت دەدەمئ».

پاش ئيستيک بە ھەمان دەنگى قوول و غەمبارەو، پەنجەى لە پووى کابراڤا بەرزکردەو ھەگووتى «باش پاسپۆرت و بەلگەکان ھەلگرە، دوايى تۆ خۆت بەرپرسیارى، لە ھيچ شوئيئيکى دونيادا پاسپۆرتەکەم وننەبوو، تيدەگەيت، نامەوييت شتەکانم ليئە ونبين».

دەنگى بە جۆرتيک بەھيژ و نيگاي بە ئەندازەيەک پەويقار و دەسەلات بوو، کابرا خەندەکەى شارەدەو و کەمەکتيک گەپايە دواو. دياربوو لە خەندە بيئانا و پيسەکانى خۆى پەشيما نە. بەپيژتيکى زۆرەو ھەگووتى

«كەس هېچى لەلای ئىمە و ننايىت، بەرپۆزتان دەتوانن پاسپۆرتەكە هەلگرن و شوناسنامەكە جێبەجێلن، دەمانبۆرن، ئىمە شتى كەسمان ناويىت، بەلام ئاسايش هەندىك شەو دین و شوناسنامەكان دەپشكنن، ئەو پێشمەرچى ئەوانە. هەركەس شوناسنامەى نەبوو، نايىت لە ئوتیلدا بخەويىت».

بى ئەوێ سەیری كابرابەكات، گووتى «بە ئاسايشەكان بلى، ئەوێ شوناسنامەى نەيىت ئەرزى خودا زۆر و زەبەندەيە تيا بخەويىت». كابرا دلنایبوو، ئەم پیاوێ كەسێكى ئاسان نییە. پێشتر میوانى لەم جۆرەى نەبینیبوو. خۆى بە پۆزێكى زۆرەو جانتاكەى بۆ هەلگرت و بەرەو ژووری ژمارە ۲۱۲ پێشیکەوت. ئەو بەشترین ژووری ئوتیلەكە بوو، پەنجەرەكانى گەورە بوون، دیمەنەكەى خراپ نەبوو، كەمتر لە ژوورەكانى دیش دەنگى ماشین و وەرەى پاسى دەگەیشتى. جانتاكەى بۆ هێنايە ژوورێ و بە حورمەتەوێ گووتى «بەرپۆزتان پشووێ خۆتان بدەن، ئاوى گەرم هەيە دەتوانن خۆتان بشۆن، گەر خواردنیشتان ويست بۆتان داوادم، ئەم ناوێ پرە لە چێشتخانەى باش».

بێتەوێ وەلامیبداتەوێ، سەپۆزێكى ژوورەكەى كرد و دەستیكى بە دیوارەكاندا هێنا و لە ژێر لێوییهوێ گووتى «تۆ دەتوانیت برۆیت، دەتوانیت برۆیت، دەمەويىت بە تەنهايم، نامەويىت هېچ بخۆم».

كابرا بە ئارامى دەرگاى داخست و بەجێبەجێشت. كە كابرا پۆششت، بە هێمنى كراسەكەى داكەند و لەسەر لێواری قەرەوێلەكە دانیششت، ئىستىكى كورت چاوانى لێكنا و هەناسەيەكی قوولێ وەك هەناسەى یۆگىيەكان هەلکێشا، پاشان بەدەنگى بەرز گووتى «چەندەم كات دەويىت، بۆ ئەوێ بیدۆزمەوێ؟ چەندەم كات دەويىت؟ هەفتەيەك، مانگێك، سالتێك...؟؟». لەسەرەخۆ زریزەى جانتاكەى پاكێشا، لە بن ئەتلەسیكى شەرەوێ كە پتر لە بیستوچار سالت بوو بەردەوام پێى بوو. فایلیكى شینی ئەستووری دەرھێنا و كرديیهوێ، نامەيەكی لە فایلهكە

دهر هيتا و له سهره خۆ داخسته وه . پارچه كاغه زىكى ساده بوو، يه كيك به دهستوخه تىكى ورد شتگه لىكى زۆرى له سهر نوسىبوو. وهك هه موو جاره كانى تر، يه كه مجار سه يري دواهه مين لاپه ره ي كرد، سه يري ناوى پشت كاغه زه كه «باران شوکور»، ناوى خوشكه زا غه مگينه كه ي، ته نيا كچه كه ي «گولستان شاهه مان» ي خوشكى. ئه و تاكه كه سيك بوو له نيشتمان هه نامه ي بۆ ده نارد. له و پىنج ساله ي دواييدا پتر له سى وسى نامه ي بۆ نوسىبوو، هه ميشه نامه كانى وا دهستيان پىده كرد «خالى خۆشه ويستم، بىزارى خه ريكه ده مكورئت». هه ر سى وسى نامه كه ي به و جوړه دهست پىده كات، هه مووش به وه كوئايى دىن له دوا سوچى به تالى نامه كه دا، له جىگايه كدا كه به ئه ستم شوين ماوه ته وه، نوسيويتى «خوشكه زاي ناكامى خۆت - باران شوکور». هه ميشه نونى بارانه كه ي خستوته سهر ئه لفه كه، كافى شوكوره كه ي به رزكردوته وه، ئه لفى يه كه مى بارانه كه ش وهك ئه وه ي بفرىت، به رزبۆته وه. نوسينىكى سه يره، له هه ر جىگايه كه ي دونيادا ببينىت ده يناسيته وه. دواهه مين نامه ي پىنج مانگ له مه و به ر پىگه يشت، له و كاته وه ئىدى دهنگ و سهنگى نيه. له و پىنج ساله دا، ئه م ته نيا سى نامه ي زۆر كورتى بۆ نوسىبوو، دلىناش نه بوو ناخۆ نامه كانى گه يشتون يان نا؟ به لام باران وهك دلىنايىت ئه وى به رامبه ر گوپى لىده گرئت و ده يخوئىتته وه، نامه كانى به قوولى و پاستگوبى بۆ نوسيوه. كاتيك دلىنا بوو ئىدى نامه ي ديكه ي بۆ نايه ت، برياريدا بگه رپته وه و سؤراغييكات. له به ر هۆيه كه ي نه زانراو، له به ر ترسيكى قوول و ناوه كه ي پۆژ دواى پۆژ سه فه ره كه ي دوا ده خست، هه نديك پۆژ له به يانييه وه تا ئىوارى به پۆخى ده ريادا پياسه يده كرد و چاوه پوانى هاتنى نامه يه كه ي تر بوو، ئىواران ده چووه سهر به ردىكى گه وره ي نزىك كه نار و قسه ي له گه ل زه ريادا ده كرد، له و بيستوچار ساله دا فيربووبوو كه ده بىت قسه له گه ل شتىكدا بكات، له گه ل به ردىكدا، يان گوليك، يان

بالەندەیک. بەر لەو نامانە پەیوەندییەکی بە کوردستانەو نەمابوو، هیچ پەیوەندییەک، نە یوگستبوو شتیک لەو ولاتەو ببیستیت، هەتا ھاوڕێیەکی کوردیشی نەبوو. لە سەر دەمی کارەساتە گەورەکاندا سەراسیمە بەرابەر تەلەفزیۆنەکان دانیشتبوو، ئازارە گەورەکانی خەڵکی بینیوو، وەک ھاو دەردیی لە گەڵ ھەموو ئادەمیزادیکدا غەمی خواردبوو. بەلام ھەردەم شەوان پۆشتیبوو دەری، لە ھەوای ئازاد و لە ژێر ھەور و ئەستێرەدا مەست بووبوو، هیچ شتێکی نەکردبوو، پێگای نەدابوو هیچ نازاریکی نیشتمان قوول ببیریت و تیز بە پۆچیدا تێپەڕیت، ئەو دەیتوانی چی بکات؟ هیچ. لە بڕوایەکی قوولەو بپاریدابوو غەم بۆ ولات نەخوات، وەک زۆر لەوانەی سالگەلیکی بێشومار تاراوگە دەکەون، بۆ ساتیک ھەستی نەکردبوو شوێنێکی ھەیە ناوی نیشتمانە. بەدریزی ژبانی گالشی بە نیشتمانپەرەری ھاتبوو. نیشتمان ئەو جێگایەبوو کە ئەو ساتە تیا دەژیا، ئەو چرکە یەبوو کە بە ئارامی ھەناسەی تیا ھەلەمژی. زۆریە پۆز قژی دەشت، پێش و سمیلی دەتاشی، جلی چەرمی لە بەردەکرد و سوار ماتۆرپێک دەبوو و وەک شیت بەسەر ئۆتۆبانە دووردرێژەکاندا دەپۆی. نیشتمان بۆنی ئەو درەختانەبوو کە با لە کەنارەو دەیھێتایە سەر ئەو پاستە پێگا ئەژدیا پەنگانە. کوردبوون لای ئەو پیریوون بوو وەک قەرەجێک لە سەر شەقام و ئۆتۆسترا دەکانی ئەم دونیایە. کوردبوون مانای ترس لە دیوار، ھەڵھاتنێکی ئەزەلی لە بەریستەکان. کوردبوون مانای وەک شیت ماتۆرپێکەت لێخوڕیت و ئاوپنەدەیتەو، مانای بتوانیت وەک دیلێک لە دۆزەخ ھەڵھاتبیت، پێ بە بەنزیندا بنییت و نەپرسی لە درای منەو چی لە دۆزەخدا پوودەدات. کوردبوون مانای ئەوێ تووشی دەردێک بووبیت ھەموو ژبانت ھەولبەدیت دۆزەخ لە بیر خۆت بەریتەو، ھەموو شتێکی کردبوو بۆ ئەوێ دۆزەخی بیرچیتەو. بەر لە پێنج سال لە مەو بەر کە یەکەم نامەی بارانی بۆھات، نۆزدە سال بوو هیچ

هه واليكي بۆ خوشك و دايكي نه ناردبووه وه، ده يويست هه موو دونيا وا
 تيبيگات كه مردووه، ده يويست نه و ته مه نه ي ماويتي وهك گه پۆكيكي
 شيت بزي، بيره بكرپت و بيخواته وه و قوتوه كانى به پى پانكاتوه و
 به خوى بلپت من به خته وهرم. كالويكي سوورى ماتوپسواره كان بكاته
 سهر و له گه ل بادا وهك پراكييتيكي ده رپه رپو به ره و ناديار ده رچيت،
 له ماتوپره كه ي دابه زيت و سوار كه شتييهك بيت و نه پرسيت بۆ كوئ
 ده چيت، گرنگ نه وه يه هه ستيبات له دۆزه خ دوورده كه ويته وه، ده چيت
 بۆ جيگايهك هيج شتيكي تيدا نيه كه ولات و كورد و نيشتيمايى
 بيربخاته وه. به خته وهرترين ساته كانى نه و ساتانه بوون كه ده يزاني
 به رده وامه له هه لپه اتن، خۆشبه ختترين كه س لاي نه و مه خلوقيك بوو
 هه ميشه هه لپيت، هه ميشه بۆ پيشه وه ده ريازيت، وهك نه سپيكي شيت
 ته كانبدات و نه زانپت بۆ كوئ غارده دات. كوردبوون بۆ نه و غاردانيكي
 بپيرانه وه بوو وهك نه سپ، بازدانيكي گه وره بوو بۆ ناو ناديار. گرنگ
 نه وه بوو ئازاد بيت، ديواريك نه بيت ديليبكات، زنجيريك نه بيت له م سهر
 نه ستيه يه كي شيبكات نه ناو چوار ديوارى خوى تا دانيشيت و بيريكاته وه،
 بپرسيت من كي م؟ چيم؟ له كوئيه هاتووم؟. دواي بيستوچار سال
 ئيستا له م ئوتيله پيسه دا داده به زى و له م كونجه سه يره دا ده گيرسايه وه.
 ئاخ خوايه باران شوكور كييه؟ كي ده لپت هه ليه كي كوشنده له
 هه موو گه مه كه دا نيه؟ كي ده لپت خوشكه زاي واى هيه. به لام باران
 شوكور هه ر كه سيكه گرنگ نيه، گرنگ نه وه يه بۆ پينچ مانگه نامه ي
 بۆ نانسيت؟.

به په شوكانتيكي زۆره وه، وهك بيه وپت له شتيك تيبيگات، دواه مين
 نامه ي ده رهينا و دووباره به دهنگى به رز خوينا نديه وه:

«بۆ خاڵی خۆشه‌ویستم

من بیزاری خەریکه دەمکوژیت

لە نامەی پێشوووتردا هەموو شتێکم بۆ باسکردیت، شتەکان زۆر خراپ دەپۆن، هەستەدەکم میژدەکم بە هەموو شتێک دەزانیت. ئەگەرچی من نامەکانی ئەو کوڕەم هەموو سووتان، ئەگەرچی دواجار پێمگوت نامەویت ئیتر بتبینم، ئەگەرچی هیچ ئافەرتێک نییه لە دنیادا بتوانیت بەو کوڕە بلێت «نامەویت بتبینم». بەلام شتەکان زۆر ترسناک دەچنە پیشی. دوینێ شەو ناگاداریبوم میژدەکم ئەو پیاوێ هێنا... مورتەزای شەیتان... خودایە، خاڵۆ، تۆ نازانیت، ئەو چ پیاویکی خراپە. پێشتر کچێکی هاوڕێم بۆی باسکردوم، ئەو مەخلوقە ناشیرینە سەرۆفەسالی لە هەر مالتێکدا دەرکەوتیت کارەساتێک پوودەدات. ئەو دووهم جاری بوو بێت بۆ مالتی ئێمە، دوینێ وەک سەگ شانی سامانی میژدەمی ماچکرد و بە پێکەنینیکی ناشیرین گووتی «بارۆنی کولەکه ئێو هەرچییەکم پێیلێن، هەر فەرمانێک لە ئێو هەر دەرچیت، بەسەر سەر جێبەجێدەکم». ویستم بزانم باسی چی دەکەن، بەلام نەتوانی، دەرگا و پەنجەرەکانیان هەموو داخست، لە ژووریشەو هەر دەرەکیان دادایەو، ورتەیکم نەبیست، پێدەچیت لە ژووریشەو بە چرپە قسەیان کردبیت، جارجار گویم لە قاقاکانی مورتەزای شەیتان بوو، کە زۆرجار لە خۆیەو پێدەکەنیت. ئەو دووجارە یەکیکی نەناسیاو نامەیکم بۆ دەنێریت و پێدەلێت «بڕۆ، باران خان بڕۆ... چونکە بارۆن و مورتەزای شەیتان دەیانەوێت بتکوژن... بڕۆ». خاڵە تۆ نازانیت مورتەزا چ پیاویکی ترسناکە... لەچەند ئاھەنگ و داوەتدا بینیم، لە خۆیەو پێکەنیو. خاڵە گیان لە دوا ئاھەنگدا بەردەوام سەیری منی دەکرد، شەویکی ناخۆش بوو. دەبواوە بچوونایە بۆ یانە «نەمام». ئەو یانەیکە گەورەیه، تورکیکی پێس و پۆخل

دهبیات به پړوه، که نه خوږی و نه ژنه که ی له و تورکانه ناچن که له سه ته لایتدا ده یانې بنیم. کچیکې هاوړیم تورکیای بینووه، یه عنی شوویکرد به کورپیک و چوو بؤ نه سته مبول، دواتر نازانم چی پوویدا، پوژیک به گریانووه گه پایه وه و نه لقه که ی نارده وه بؤ مالی کورپه که. نه و ده لیت تورکه کان گهر مه کیاج نه که ن و عه ده سه دانه نین جوان نین. نای خوایه، خه ریکه وه که همیشه سه ری تو به شتی پړوپوچه وه ده شینیم، به لام من لیره دا له ناو نه م ژن و پیاوانه دا له شتی پړوپوچ زیاتر هیچ نابیستم. نه و شه وه شه پیکې گه وره بوو له سه نه وه ی تورکه کان جوانترن یان ئیرانییه کان، خودای گه وره پیاوه کان هه موو چرپه چرپیان ده کرد و پیده که نین، نیمه ی ژنه کان هه موو ده مانزانی ده لیتن چی، نینجا نیمه ی ژنه کانیش هه موو چرپه چرپمان کرد و پیکه نین. من سه یری چورده وری خوم ده کرد و نه مده زانی چی بلیم، ژنیکې تیدابوو ده یگووت «وه ی نیوه چوزانن، من له تاران ژیاوم، به و خوایه کورپې فارس لیتان جوانتر نییه». من بؤ نه وه ی زور گه مژه دیارنه بم، به راوردی دوو گورانییېژی کونی ئیرانی و تورکم به یه کدی کرد، کچیک گووتی «په زات خواته وه چنده کونی، که ی مودی نه وانه وه ماوه، ئیستا مودی مه نسور و تارکانه»... لیره به ده گمه ن یه کیکی عاقل ده دوزمه وه قسه ی له گه لدا بکه م، هه موو ده لیتن کچ نه و شتانه ی ناویت. هه موو ده لیتن من به خته وه ترین که سم، میرده که م ده وله مه نترین پیاوه، که چی بیتزاری خه ریکه ده مکوژیت. نه و شه وه له ناهاهنگه که دا مورته زای شه یتان زور سه یری کردم، هر جاریک که سه یریده کردم پیده که نی، نه و دانه زهر د و زه قانه ی دهمترسی نیت. سه رها له سه ر میژیکې تر دانیشتبوو، له ویشه وه سه یریده کردم، کچه که ی ته نیشتم چپانی به گویمدا «خوا په حمبکات، مورته زا زور سه یرته دکات» هه موو ژنه کانی سه ر میزه که به چرپه به یه کیان ده گووت که مورته زا زور سه یری من ده کات. ژنیکیان

دهستی خسته سەر دلّی و گووتی «توخوا وامه‌لّین... له‌وانه‌یه هیچ نه‌بیّت، ئەو ددان سه‌گه نه‌مانی نییه». من به درێژایی ئەو شه‌وه ویستم سه‌یری نه‌که‌م، به‌لام پاش ماوه‌یه‌ک هاته سەر میزه‌که‌مان، به زه‌رده‌خنه پیس و چه‌په‌له‌کانی خۆیه‌وه بیته‌وه‌ی شهرم له‌ میرده‌که‌م بکات، به‌ ده‌نگی به‌رز گووتی «باران خان، ئەمشه‌و زۆر جوانیت». خواجه گیان، خو ئێره ئه‌وروپا نییه، که‌س لێره ناتوانیّت له‌ ناو کۆمه‌لّیک خه‌لکدا به‌ ده‌نگی به‌رز به‌ ژنی که‌س بلّیت «تۆ جوانیت». با من جوان بم، پیاو نابیّت به‌ ده‌نگی به‌رز پیمبلّیّت «تۆ جوانیت». میرده‌که‌م هیچ قسه‌ی نه‌کرد، هیچ، من وامده‌زانی توپه‌ده‌بیّت. جار بووه له‌سه‌ر شتی بچوکت‌تر توپه‌بووه. که‌چی گووتی «جوان ده‌بیّت، بۆ جوان نابیّت، خه‌ریکه‌ خویندنه‌که‌ی بۆ ده‌رده‌چيّت، ده‌پوات بۆ ئینگلت‌ره یان ئه‌لمانیا». هه‌موو چه‌په‌سان، هه‌موو سه‌یری منیان کرد، من نه‌مده‌زانی بلّیم چی، خودا ده‌زانیّت ئاگام له‌ شتی وا نییه، یه‌که‌مین جار بوو شتی وابیستم. مورت‌زا به‌ ده‌نگی‌کی زۆر به‌رز پێکه‌نی، به‌ ماناوه سه‌یری‌کردم و گووتی «ژنی بارۆنی کوله‌که شایسته‌ی هه‌موو شتی‌که». من زۆر په‌ستده‌بووم که‌ پێانده‌گووتم ژنی بارۆنی کوله‌که. هه‌ستم‌کرد شتی‌کی قورس به‌ر که‌روم ده‌گریّت، هه‌موو سه‌یری منیان ده‌کرد و پێده‌که‌نین، من خه‌ریک بوو ده‌ستبه‌که‌م به‌ گریان. بۆ ئەوه‌ی له‌ به‌رچاوی ئەوان نه‌گرم، جانتاکه‌م هه‌لگرت و چووم بۆ ته‌والیته‌کان. که‌ هه‌ستم له‌ هه‌موو میزه‌کانه‌وه سه‌یریانده‌کردم، هه‌موو میزه‌کان. که‌ به‌لای ئەو پیاوه سه‌رخۆشانه‌دا تێپه‌ریم، یه‌کی توانجی‌کیان تێگرتم. له‌ ته‌والیته‌که‌ بیته‌وه‌ی گوێده‌مه مه‌کیاجه‌که‌م، بیته‌وه‌ی گوێده‌مه کراسه شیفۆن و گرانبه‌هاکه‌م گریام، زۆر گریام. که‌ ژنی‌کی تر هاته ژووره‌وه، بۆ ئەوه‌ی زۆر گوێی له‌ هه‌نسکم نه‌بیّت خووم گرت، به‌په‌له‌ چاووم سه‌ری، به‌په‌له‌ ماسکارا که‌م ده‌ره‌ینا، به

بەلە خۆم بە جۆرىك بۆيەكردەوۋە كەس نەزانىت گىراوم. بەلام ھەر كەس سەيرىيىكردمايە دەيزانى گىراوم. ئەو شەوۋە ئىتىر قسەم نەكرد. كەگەپاينەوۋە مېردەكەم مەست بوو، كە مەستدەبىت دەتوانىت باشتەر درۆبكات، پىاۋەكانى ئىرە كە مەستدەبن باشتەر درۆدەكەن، ھەموو ئەو درۆيانەى بە ھوشيارى بۆيان ناكىت بە مەستى دەيكەن. لە ئوتومبىلەكەدا بەمنى گوت «خىپىن گىيان، ئەى چۆن، دەتنىرم بۆ ئەلمانىا. ھەموويان وا دەكەن، ئن و كچى خۆيان دەننن بۆ دەرەوۋە، تۆ بۆ وانەكەيت، خۆ تۆ لەوان كەمتر نىت، تۆ نالئىت خالئىكم ھەيە لە خارىچ. چى دەكەيت، ماۋەيەك بچۆ بۆ لاي ئەو». من دەمزانى درۆدەكات، پىمگوت بۆ درۆم لەگەلدا دەكەيت، بۆ؟ من ئنى تۆم. بە نازكى سەيرىيىكردم و گوتى «ويىشش بەبە گىيان، چۆن دەتوانم درۆ لەگەل تۆدا بكەم». ئىنجا بە خىرايى لىيخوپى... بە خىرايى، ۋەك ئەوۋەى توپە بوويىت، ۋەك ئەوۋەى گالئەى بە من بىت، گالئەى بە ھەموو قسەكانم بىت، لە ناكاو ئوتومبىلەكەى ۋەستان و پىر بە دۇنيا قىزاندى «ئەى تۆ چۆن دەتوانىت درۆ لەگەل مندا بكەيت، تۆ؟». من دەستىم بە گىيان و ھىچم نەگوت، نەمەزانى چى بلىم، نەمەزانى ئەو پاستدەكات يان من؟ ئەو شەوۋە بە جيا خەوتىن، لەو شەوۋە دەترسم. خالە گىيان خۆزگە تۆ لىرە دەبوويت. ئىستا لىيدەترسم. ھەر شىتكم بۆ پوونىتەوۋە بۆت دەنوسم، ھەر شىتكم، ھىوادارم لىم زویر نەبىت، دەزانم دىتەوۋە، من دەزانم، گرنگ ئەوۋەىە بىبىنم و باۋەشت پىابكەم. غەم لە من مەخۆ، غەم لەم خوشكەزا غەمگىنەت مەخۆ. ئەگەرچى ھەندىجار زۆر ھەست بە لاۋازى دەكەم، بەلام ھەندىجار ھەستدەكەم زۆر بەھىزم. ئەگەرچى ھەندىجار ھەست بە ترس دەكەم، بەلام ھەندىجارىش ھەستدەكەم لە ھىچ ناترسم. دەبىت ئاگات لە خۆت بىت، لىرە دەلئىن ئەوروپا زۆر ساردە. ھەندىجار لە سەتەلايتەكەدا

سەیری کەناله‌کانی ئیوه دەکەم، دەلیم خویە چەند خۆشە خالم لەو
جیگا خۆشەنە دەژی. لە بەر من ئاگات لە خۆت بێت، زۆر زوو نامە ی
ترت بۆ دەنوسم، بەلام هەر چیەک بوو نیکەران مەبە. وەعدەم بەر
نیکەران نەبێت. باشە؟ چاوانت ماچدەکەم. خوشکەزای ناکامی خۆت
- باران شوکۆر»

سەدجار ئەو نامە یە خۆیندبوو، شتیکی ئەوتۆ گرنگی تیانەبوو.
کاغەزێکی سادەبوو، کچێکی سادە نوسیویو. نامە یەک بوو وەک
هەموو نامەکانی دیکە ی دنیا، بەلام هەر جارێک دەخۆیندەو دەلی
لەتدەبوو. لە پێگای نامەکانی ئەو وە زانیویو کە خوشکەکە ی مردو،
کچێکی تەنیا بوو، نە دایکی هەبوو نە باوک و نە برا. پەنگە ئەو
بێکەسییە ی وایکردبێت هانا بۆ ئەو بەریت. بەلام بۆ پێنج مانگە
هیچ نانیتریت، بۆ؟ هەستا و لە پەنجەرەکەو سەیری گۆشە یەکی
بجوکی ئەو شارە ی کرد، هیچ شتیکی لە شاری یادگارەکانی ئەو
نە دەچوو، شارێکی تریو. دەستیکی تری لە دیوارەکانی ژوورەکە
دایەو و بریاریدا کەمێک بخەوێت، ئیجگار ماندووبوو، پتر لە سی و
شەش سەعات بوو بە تەواوەتی نەخەوتبوو. هەموو ژانی لە سەفەردا
بردبوو سەر، بەلام بیری نایەت هیچ کات وا ماندووبووبێت. خۆی
نە یزانی چۆن خەوی لێکەوت، کە بە ئاگا هاتەو سەری بە جۆرێکی
سەیر بەلادا کەوتبوو، سەرەنجیدا سی سەعاتە خەوتوو و بەردەوام
لە خەویدا لەسەر دیوارێکی دوور و درێژ و بیکۆتایی ئیشدەکات. لە
دلی خۆیدا گروتی دەبێت سەرلەنوێ لێرەو دەست پێکەمەو. ئیدی
هیدی هیدی شەو دادەهات، دەبوایە هەستیت و بروات. دەبوایە
نەوەستیت... بەلام نەیدەزانی بچیت بۆ کوێ و چ ئاراستە یەک بگریت؟

دواى شۆرش، باشتىرە مروۇف ماوۋەيەك بېچىتەوۋە خەلوۋەت «خەسەن تۆفان - دواى راپەرپىن»

دواى ئەوۋى وازىم لە حىزب ھېنا و گەرامەوۋە بۆ مالى، پۆزىكىيان يەككىك
لە بەرپىرسە بەرزەكانى حىزبى نەيار و ئەغيارمان كە دەمىك سال بوو لە
يەكدىمان دەكوشت، ھات بۆ لام و گووتى «خەسەن تۆفان، تۆ باشتىرە
تەقەكەر و ئازاتىرەن چەك بە دەستى ولاتى ئىمەيت، ئىمە دەزانىن تۆ چ
خەزمەتلىكى گەورەت كىردو، دەزانىن خەلكىكى زۆرت لەبۆ دوزمانى ئىمە
لە گۆرپناو، ھەر كەسىك تۆ تەقەت لىكردىيت، ناوۋەكەيمان لايە، ئىستا
حىزىمان پىشنىارت بۆ دەكات، بېيتە رىزەكانى ئىمەوۋە، ھەر شتىكىش
داوا بەكەيت ئىمە دەينىيەنە بانچاو». ئەوۋە سەرەتاي سەردەمىك بوو، شېر
دواتر ناويدەنا «سەردەمى كىرنى ئىنسان». مەن بەو پىاۋە گەورەيەم
گووت «مەن بىرپارمداوۋە كەس نەكوژم، تازە بە كەلكى سىياسەت نەماوم،
دەمەوۋىت چەند سالىك لە مالى خۆمدا دانىشم و ھىچ نەكەم». كابرا
زۆرى لەگەلمدا گووت، تەماحىكى باشى خستەبەرم، نرخیكى بۆدانام لەو
سەردەمەدا ۋەك پارەيەكى خەيالى سەردەكرا، قسەكانى ھەندىك وردە
ھەپەشەشى تىدابوو. بەلام بەندە گووتم «سەروەرم، مەن ئارەزوۋىەكم لە
ئىشەكە نەماوۋە، ئىستا بازار پىرپوۋە لە مندال و مەزىن، بە پارەى لەوۋە
كەتر نەھەنگت لە بەحرادا بۆ سەردەبىن، ھەق نىيە ئىۋە بەو جۆرە
يارى بە بودجەى حىزب بەكەن، دواچار پىاۋەكوشتن ھەر پىاۋەكوشتنە،
مەنىش مەعدەنىكى ۋەھا دانسقى نىم، خەلك زۆرن لە مەن باشتىرەن، ھەقى
خۆيەتى بۆ ئەوانە بگەرپىن. مەن دەمەوۋىت واز لەم شەپۋالە بەھىنم و دوو
سەن سال بۆ خۆم بە بىجامەوۋە بىژىم، لە مندالىيەوۋە خەزەكەم چەند
سالىك ۋەك خەلك شەوانە شەپۋالەكەم داكەنم و جلىكى تر لە بەرىكەم،

کەمێک پشوویدەم و لەگەڵ دایکەدا خەریکی گولای دروستکردن بـم». کابرا گووتی «حەسەن تۆفان، تۆ پیاویکی پیاوانەیت، گولای دایکیشت لە شاردا دانسقەیه، ئێمە دەزانین پیاوکۆژ لەم شارەدا هەزاری بە فلسێکە، بەلام دەزانین ئێوە خەڵکی خاوەن بڕوان، دەست و خەتی ئێوە شتێکی ترە، متمانە و ناوی ئێوە بۆ ئێمە شوێنێکی زۆر دەگرت. هەموو کۆشتنێک وەک دروستکردنی مەتەلێک وایە، پرسیاریکە و دەبێت ئاسان شینەکرێتەوه، نەهێنییەکە و دەبێت تەلیسمی نەشکێت و گرتی نەکرێتەوه، ئێشەکە ی ئێوە جۆریکە لە کاری ھونەری کە عەقل و بیرکردنەوهی دەوێت. ئێمە ئێشی گەرە و کاری ئالۆزمان ھەیە کە بە منداڵ و مەزن ناکرێن، کۆشتن ھەست و تیفکرینە، وەک دروستکردنی نیگارێک و نویسنی شیعرێک وایە، لوغزسازی و فاقەکارییە». کابرا لەو قسانە ی زۆر بۆ کردم، بەلام من هیچیانم نەبیست. کابرا تێنەدەگەیشت، بۆ من لە ناکاو گۆپاوم و وازم لە هەموو شتێک ھێناوه. منیش سەرسامی ئەوە بووم، کە چی درزێک کەوتۆتە ئاسمان، نرخێ پیاوکۆژێکی نەفامی وەک من چۆتە حەوا و بەھای مرواری و ئەلماسم وەرگرتووه. دواتر زانیم کە ئێمە مەعشەری پیاوکۆژانی پێش پاپەرین، لە ھەر گروھ و تاقمێک بین، ھەموومان دوا ی پاپەرین شتێک لە زویری و غەمۆکیمان تێدا دروستبووه. ھەموومان ھەستمان وابوو حیزبی خۆمان بێقەدری بەرابەرکردوین، ئیدی ژمارەیک لە پیاوکۆژ و تەنگچانی ئەولا دزەیانکردبووه لای ئێمە، ئەوەریش دەیانەویست تۆلەبکەنەوه و ئێمە بە پارە ی زۆر بکڕن و بمانبەنە بەری خۆیان. دەبێت بڵێم ئێمە لەو داشانە بووین کە پۆژێک لە پۆژان شوێنێکی نەگۆرمان لە ناو یارییەکەدا نەبووه، دارتاشیک بووین ھەم تەختی سولتان و ھەم بلوێری مندالیشمان دروستدەکرد. کارمان بەووه نەماوو کێ کێ دەکوژیت، گەرنگ ئەوەبوو سەنەتەکە بمێنێت و ئێشەکە بگەرێ. من نەمدەزانێ ئەم پیشەییە ی ئێمە لە چ ئانوساتیکیدا

په‌یوه‌ندی به‌هیچه‌وه‌ نه‌ماوه . براده‌ره‌کانم وه‌ک ئه‌و به‌رگ‌درووه لاتانه‌یان
 لی‌هاتبوو که کورتانی که‌ر و که‌وای پادشاشیان ده‌دوریی . به‌لام من
 وازمه‌یتا و به‌بی‌ده‌نگی مال‌اواییم له‌هه‌موو شتی‌ک کرد و چوومه‌وه‌ بۆ
 لای دایکم و به‌که‌وگیریکه‌وه‌ به‌دی‌ار مه‌نجه‌له‌ پڕ گۆله‌باغه‌کانی ئه‌وه‌وه
 دانیشتم . له‌ سالانی شه‌پی ناوخۆدا، من له‌ بری شه‌ر و خه‌لک کوشتن،
 له‌گه‌ل دایک‌مدا خه‌ریکی دروست‌کردنی ئه‌و شوشه‌ گۆل‌وانه‌ بووم که
 ده‌یان‌کرد به‌ کوژراوه‌کانه‌وه . خۆش‌حالبووم دوا‌جار شتی‌کی باش بۆ
 شه‌هیده‌کان ده‌که‌م . ده‌م‌گوت، که‌ر بی‌ت و زه‌مه‌ن بگه‌ریته‌وه‌ دوا‌وه،
 له‌گه‌ل دایک‌مدا ته‌نیا خه‌ریکی گۆل‌او دروست‌کردن ده‌بم . له‌سه‌رده‌می
 شه‌پی ناوخۆدا هه‌ندیک له‌ هاو‌پیکانم نرخیان به‌ جو‌ریکی سه‌یر فڕی،
 هه‌ندی‌کیان له‌ پله‌وپایه‌ی سیاسیدا به‌رزبوونه‌وه‌ و وایان لی‌هات خه‌لکی
 وه‌ک من به‌ ئاسانی نه‌ده‌گه‌یشته‌ به‌ر قاپی ژووره‌کانیان، هه‌ندی‌کیان
 تی‌وه‌گلان و خه‌لکانی‌کیان کوشت نه‌یاری ولاتانی دی‌بوون و بۆ دا‌لده
 و په‌نا هات‌بوونه‌ شار و مه‌مله‌که‌تی ئی‌مه، هه‌ندی‌کیان هه‌ر وه‌ک جا‌ران
 مانه‌وه‌ و بوونه‌ پیاو‌کوژی زۆر پ‌سوا که‌ به‌ پارهی زۆر که‌م خه‌لکی
 زۆر ساده‌ و به‌سته‌زمانیان ده‌کوشت . سالانی شه‌پی ناوخۆ، هه‌ندی‌کات
 باری ده‌رونی‌م تی‌کده‌چوو، هه‌ندی‌کاتی دیش باش و به‌ختیار و خۆشه‌بخت
 بووم . کاتی‌کی زۆرم له‌گه‌ل ئه‌و پیری‌ژنانه‌دا ده‌برده‌سه‌ر که‌ ده‌هاتن بۆ
 لای دایکم و له‌ زه‌مین و باغی‌کی خه‌یالییه‌وه‌ گۆلیان بۆ ده‌هیتاین تا
 گۆل‌ویان لی‌بگیرن . من سوودی‌کی زۆرم له‌ حیکمه‌تی ئه‌وان بینی، هه‌رکات
 تووشی غه‌مۆکی ده‌بووم گژوگیای ئه‌وتۆیان بۆ په‌یداده‌کردم و ئاو‌یتیه‌ی
 ئه‌وتۆیان بۆ ده‌گرتمه‌وه‌ ده‌موده‌ست ده‌یکرده‌وه‌ به‌ مرۆفی‌کی خۆش‌حال
 و پور به‌ خنده‌ . بۆنی ئه‌و گۆل‌انه‌ منیان به‌جو‌ریکی سه‌یر به‌ مالی
 خۆمانه‌وه‌ گریدا، که‌ به‌ پێچه‌وانه‌ی بۆنی پی‌سی دونه‌ی ده‌روه‌وه، هی‌ند
 سیراوی بوو، وه‌ها له‌ دا‌لمه‌وه‌ ئالا، نه‌یه‌یشت ب‌جولێم و وه‌ک زنجیر

بیبه سستیکردم. ئەو بۆنه خووشانه، ئەو گۆله سىحراویانه منیان کرد به بوونه وهریکى مالى. من و دایکم پارهیەکی که ممان دەستدەکووت، بەلام زۆر ئاسوودەبووین. هەندیک شەو نەقامی سوار سەرم دەبوو و بێهێچ بەهانیەک دەکوتمە گێرانی وەى چیرۆکی پیاوکوشتنەکانى خۆم بۆ دایکم، ئەو لە ژێر بەتانییەکووە سەری دەردەهێنا و دەیگووت «ئەم بوختانە گەورانە بۆ خۆت مەکە، ئەم درۆ زلانی چیین بۆ پیرۆزنیکی وەک منى دەکەیت، عەیب ناکەیت». دایکم لە منداڵییەو بە درۆزنیکی بێشەرم و حەيام دەزانیت. لەو چەند سالا دا «شېر» سێ جار سەری لێدام و هەوالی هاورێکانمانى لەگەڵ خۆیدا هێنا. من وەها لە دنیا برابووم، نەمدەزانى لەسەر زەوى چ باسە. کاتیک دەستم لە حیزب هەلگرت و وازم لە هەموو شتیک هێنا، تەلەفزیۆن و رادیۆکەشم بەخشی و بریارمدا ئیدی گوێ لە دەنگوباس نەگرم. نیوەى موسیبهتی ئەم دونهیە بەهۆى دەنگوباسەوێه، خەبەر خۆیتندنەو لە دنیا دا هەلگرن، بزائن زەوى دەبیت بە چ میزگیکی سەوز و بەچ هەواریکى ئاسوودە. ئەو پۆژە نەگبەتى مەرووف دەست پێدەکات کە یەکەمجار گوێ لە هەوالەکان دەگریت، ئەو دەردى گەورەى ژيانى من بوو. گەر باوکی پەحمەتیم رادیۆى نەکرپایە، لەوانەبوو بێم بە پزیشک یان ئەندازیار یان هەر شتیکی گرنگى تر. من گوێگرتن لە دەنگوباس و پاکردن بەدواى هەوالدا و تیکەلبوونیکی عاتیفى توند لەگەڵ پووداوەکاندا کردمى بە پیاوکۆژ. هێندەى ئەو کرمەت تیا جولا گوێ لە هەوالەکان بگریت، بزانه تیاچوویت، ئیدی بلێ مالوا ئەى بەختەوهرى. چیدی گرنگ نییه لە دنیا دا چ باسە، گرنگ ئەوێه تۆ بۆ هەتاهەتایە بەدبەختیت و لە مەراقى پڕوپوچدا دەمریت. بۆ ئەوێه ئەو دەردە چارەبەکم بە جوریک لە دونهیای دەروە دابرام، نەمدەزانى لە شەپى ناوخۆشدا کێ براوێه و کێ دۆپاو. شارەکه مان چەند جارێک گیرا و بەردرایەو، بەندە هەمیشە درەنگ هەوالم دەبیست. تاکە سەرچاوهى

زانبارىم ئەو پىرىژنەنەبوون كە پۆژانە دەھاتن بۆلای دايكم، من درەنگ تىگەيشتم ھەندىك لەو پىرىژنەنە ئەھلى خەيال بوون، ئەو پووداوانەى دەیانگىڤاپە، پووداوى سەردەم و زەمانى تریوون. ئەوان شتەکانیان بەجۆرێك لای من تىگەلاوکرد، دواتر بۆم نەدەخرانەو جىي خویان. كە پىرىژنەكان دەھاتن و دەمپرسى «دەنگوباس چىيە؟». باسى كوشتنى مەلىك غازیان دەکرد، پۆژى ھاتنە سەرکاری پەشید عالیان وەك پوداوى ئەو ئانوساتە دەگىڤاپە، لە نەخۆشییە ژنانەكانى مەلىكە عالییە ئاگاداریان دەکردمە، باسى فەرھودى چلەكانیان دەکرد، ورد و درشتى كۆچى جوولەكە بەستە زمانەكانیان بۆ فەلەستین دەگىڤاپە، پىكەو بەو شاهەنشای ئىران و دکتۆر موسەدەق دەگریان، جنىوى زۆر خراپیان بە بەكر سەدقى دەدا. منىك كە ھىچم لە مېژوو نەدەزانى، بووم بە قوریانى ئەو پووداوە سەیر و خەيالىانەى پىرىژنەكان بۆیان دەگىڤاپە، لە كاتىكدا دنیا لە دەرەو دەور و زەمانىك دەژیا، من لەگەڵ دايكم و ھاوپیكانیدا بە سەربوردى دەور و زەمانىكى ترەو خەریكبوم.

«شېر مستەفا» سى جار ھاتە لام. ھەر سى جارەكە حیزب نادربوویان تا لە خەلوەتى خۆم دەرمبەیتىت و بگەپمەو بەو كارکردن. ئەو بە لاندكروژىكى بەرزەو دەھاتە بەرمالى من، بەلام من بە بیجامەیهكى دپاوەو دەچومە پىشوازی. جارێکیان دەستىك جلى كەتافى قاوہى تۆخى لەبەردابوو، بالای بچوك و سەمىلى وەك جارار زەرد و بریقەداربوو، كراسىكى سى زۆر جوانى لە ژىر جۆغەكەو پۆشیبوو، قزى وەك مۆدىلى باوى ئەو زەمانە بۆ سەرەو ھەلدابوو. كە منى بەو كەوگەرەو بینی پىگوتەم «بوویت بە ژنى مالمە، ئەمجارە كە ھاتم دەرپیەكى كوودەرىت بۆ دەھىتم، بە حیزب دەلێم خەنە و وسمەت بۆ بكړیت». گەر جارار یەكێك وای بگوتبايە دەمكوشت، سەردەمىك

كەس نەیدەوێرا قەسەى وا بە حەسەن تۆفان بڵێت، ھەموو پیاو کوژەکانى ئەم ولاتە حیسابىكى تايبەتیان بۆ دەکردم، بەلام ئیستا تەواو، كەس لە من ناترسێت. بە زەردەخەنەى كە ساردەووە بە شېرم گووت «ھەقە حیزب كوودەرى بۆ خۆى بكۆت، ئەو لە من زیاتر پێوستى پێتە، من ئیشىكى بچوكى خۆم ھەبە و پێدەژیم». شېر دڵسۆزانە باوەشى پیاكردم و گووتى «ھەموو دلمان لاتە، پێمانخۆش نىبە تۆ وا دووریت. سابیر ئیستا لە حیزبدا زۆر گەورە، ئەو قەدر و قىمەتى تۆى لایە، دەتوانیت لە زۆر ھەلکەشیت». لە راستیدا تێنە دەگەشتەم بۆ ھەمووان دەیانویست من لە زۆر ھەلکەش، من لەو بێبەھرە و نەفامەترى بۆم بەو جۆرە كەس لە زۆریم بگرت. دواتر ھەر شېر خۆى ھەموو شتىكى بۆ پوونکردمەووە و گووتى «ئەو ھەسەرەتای سەرھەلدانى كۆرین و فروشتنى ئىنسان بوو. لەو قوناغەدا ھەر ھێزە و لیستىك ناوى درێژى ئامادە دەکرد و نرخى لەسەر دادەنان، دەلالەكانیان دەھاتن و سەواى نرخى خۆتیاں لێدەکردیت. گەنگ ئەو ھەسەرەتای بوو مەرف ناوى بگاتە ئەو لیستە، خەلكانىك پارەى زۆریان دەدا تا یەكێك بیاختە لیستەكەووە... بازارێك بوو وەك بازارێ كۆرین و فروشتنى كۆیلە كۆنەكان، كاسبىیەكى تازە و بەدەستكەوت بوو، گەنگ ئەو ھەسەرەتای بەدۆزیتەو بگرت. لیستەكان پێوون لە ناوى جیاواز جیاواز. لەو سەردەمەدا حیزب پێوستى بە ھەموو كەسێك بوو، دەیانەویست سەرمايەى كە بە شەرى گەورە كۆبەنەو تا تەواوى سوچ و كەلتەن و پەناى ئەم دونیایە بگرن، ئیتر ھەموو شوپىنكیان داگیرکرد، ئیدى واى لێھات جگە لە خەيال شوپىنك نەمايەو نەيكەن».

شېر ھەوالى كوژرانى ھەندىك لە برادەرە كۆنەكانى بۆ ھێنام، ھەر ئەو پێى راگەیاندم جەغەرى مەغولى دواى سووكە بریندارى بەك سەفەرىكردووە بۆ ھۆلەندا. ھەولەكانى شېر بۆ راپێچكردنەوێ من بۆ

دونیایى جاران بێسوودبون، بەنده لەسەر مانەوهم لە مائەوہ سووربووم، مەرۆف تا دونیایى خۆى بچوکباتەوہ ئاسوودەتر دەژى. لە پاستیدا من بەراورد بە جاران ژيانىكى خۆشترم ھەبوو، بەلام ئاسوودەيش شتىکە مەرۆف زوو لىسى ۋە پىسەبىت. ھەندىجار زۆر بىرى دەمانچە دىرینەکەم دەکرد، ھەندىک شەو دەرمدەھىنا و بۆنم پێوہ دەکرد، دەمخستە سەر سنگى خۆم، بە خەيال تەقەم لە ھەندىک جانەوہرى ترسناک دەکرد کہ لە تاريکیدا بۆم دانىشتون. بىرى ئەو پۆزانەم دەکرد کہ لە مەترسيدا دەژيام. ئەو ھەستەى کہ ئاسوودەيى ھىدى ھىدى لە بيميشکى و گەمزەيم زيادەدەکات، غەمگين و دلتهنگى دەکردم، بەلام لەگەڵ ئەوہ شدا ئامادەنەبووم بگەرپمەوہ بۆ ژيانى جاران. نزىکى شەش سالى پىک، دەرگای خۆم بە کىلونىكى ئاسننى گەرە کلۆمدا و نەمەيشت شتىکى ئەوتۆ دەربارەى من دزەبکاتە دەرەوہ. دواى ئەو ھەموو سالا ئىستا دەلیم، برىا ھەموو ھاورپىکانم، چەند سالتىک بەو جۆرە بگەرپابانايەتەوہ مالى و دەرگای ژوورەکانيان بە کىلونى ئەستوور بگرتبايە. ئەگەرچى دەزانم راي من شتىکى ھىند گرنگ نىيە، بەلام دواى شۆرپش مەرۆف چەند سالتىکى دەوێت تا لەگەڵ سەردەمىکى تردا دەسازيێت. من بە ئەزمونە ھەزار و بىترخەکەى خۆم دەمزانى ئەوانەى سەردەمىک دەپوخىتن و وێرانیدەکەن، ناتوانن سەردەمىکى تر دروستبکەن. چون تەفەنگ لە ناكاو نابيێتە گول، ئەو کەسەى مەرۆفیش دەکوژيێت لە ناكاو نابيێتە باغەوان. من نزىکى ھەوت سال تەنبايىم پىويست بوو بۆ ئەوہى لە مێژوو بچمەدەرئى، مێژووى تايبەتى خۆم و مێژووى ئەو چەندىن سالا خوێننەى دیمەنەکانى بەردەوام لەسەرمدا دەخولانەوہ. پيريزنە گولفرۆشەکانى ھاورپى دايکم کہ لە باغىکى ئەفسوناويیەوہ گوليان دەھىنا، بۆ لە بىرکردنى ئەو دەور و زەمانە خوێننە، کۆمەکىکى زۆريان پىکردم. مەرۆف چەندە کارامە و راستگو بىت تەنيا بۆ ماوہیەکى کورت

ده‌توانیّت له میژوودا بژی، دواى ئه‌وه ده‌بیّت بگه‌پیتته‌وه بۆ مالى خۆی. له‌سه‌فه‌رى دووه‌مدا به‌ شبر مسته‌قام گووت «شبر، من و تۆ وه‌ک برا واین، ئامۆزگارییه‌کته‌که‌م گویم لێبگه‌، بپۆره‌وه بۆ مالى خۆتان و چه‌ند سالی‌ک ده‌رگا‌که له‌ خۆت داخه و مه‌یه‌ره‌ده‌ری، ئیمه‌ گه‌ر ده‌مانه‌ویّت ببینه‌وه به‌ مرۆفی ئاسای پتویستیمان به‌ خه‌لوه‌تی‌ک مه‌یه‌. مرۆفی شو‌پشگیر ئه‌وه‌که‌سه‌یه که‌ شو‌پش ته‌واوبوو بپواته‌وه بۆ مالى و هه‌ولب‌دات هه‌موو شته‌کان له‌یادبکات، من ئه‌وه‌ پۆژه که‌ ئه‌وه‌ ژنه‌م کوشت و گه‌پامه‌وه بۆ مالى جه‌غه‌ره‌ مه‌غۆلى، هه‌موو گیانم خوین بوو. ئه‌وه‌ پۆژه گووتم، سه‌رده‌مى خو‌ش و جوان به‌ من دروستناکریّت. گووتم، ئیستا کاتى ئه‌وه‌یه بپۆمه‌وه بۆ مالى و پشوویده‌م. ئیدی جله‌کانم گۆپی و هاته‌وه بۆلای دایکم. مرۆف به‌ شه‌روالیکی خویناوییه‌وه ناتوانیّت پاشه‌پۆژ دروستبکات. شبر تۆ وه‌ک براى گیانى به‌ گیانى من وایت، به‌قه‌سه‌م بکه‌ و بپۆ خه‌لوه‌تی‌ک بۆ خۆت دروستبکه‌».

به‌قه‌سه‌ی نه‌کردم، شه‌ش مانگ دواى ئه‌وه له‌ شه‌ویکی تاریکدا، که‌سیکی نه‌ناس ته‌قه‌ی لێکرد و له‌ ناوکه‌وه‌پا بۆ خوارى ئیفلج بوو. ئیستا ته‌واوی ژيانى له‌سه‌ره‌به‌بانه‌ی که‌مه‌ندامان ده‌باته‌سه‌ر، زۆرجار ده‌چم بۆ لای و ده‌به‌ینمه‌ ناو بازار، هه‌ندێجار ده‌گری و ده‌لیت «ده‌بایه به‌ قسه‌ی تۆ بکه‌م، ده‌بایه زوو وازیه‌ینم». کوپکی جوان بوو، زۆر زوو ژيانى وێرانبوو. هه‌ر کاتی‌ک خوشکه‌ه‌ی کارى هه‌بیّت، من له‌گه‌لیدا ده‌چم بۆ وه‌رگرتنى موچه‌که‌ی. جارێکیان له‌وه‌سه‌ره‌ دووردریژه‌دا کچیکی چاوسه‌وزى ناسی، که‌ ئه‌ویش خوشکی‌کی له‌سه‌ره‌به‌بانه‌ ده‌به‌ینا مانگانه‌که‌ی وه‌رگریّت. زۆر چه‌زبان له‌یه‌ککرد. نه‌ شبر ده‌یتوانی ئه‌وه به‌هێنیت، نه‌ئویش ده‌یتوانی شووبکات، به‌لام خو‌شه‌ویستییه‌کی گه‌وره له‌ نێوانیاندا دروستبوو، ئه‌وه‌ ماوه‌یه‌ک دونیای بیر شبر برده‌وه و بوو به‌ که‌سیکی ناسکی دوور له‌ حیزب و سیاسه‌ت. سالانى دواتر که‌ گه‌پامه‌وه

بۆ دۇنيا و لەگەڵ غەزەلنوسدا بووم بە ھاوپێ، شېر يارمەتییەکی زۆری
داين لەو پۆژگارانه تییگەين.

گەڤان بە دواي موراڢ جەمیلدا «ماجیدی گۆل سۆلاف - بەھاری ۲۰۰۴»

بیرون، من ماجەلانی خەیاڵیم، کە لەسەرەتادا باسی دۆزینەوێ
لاشەکەي موراڢ جەمیل بۆ کردن. دەزانم ئیستا ئەو مردووە بەستەزمانەتان
بیرچۆتەو، بەجۆریک لە وردەکاری ئەم چیرۆکەدا نوقمبیون خەریکە
مەیتی ئەو کۆرپە بەستەزمانە فەرامۆشەدەکن. وا نابێت... ئیوێ چۆن
خوێنەرێکن، یاخود بێئارام و کەم هەناسە و کورتبینن، یان لە بەشیکیەو
تا بەشیکی دی شتەکانتان بێردەچێتەو. هەرگیز لەو باوەڕەدا نەبووم
ئیوێ لاشەکەي موراڢ جەمیل لە بیرکەن و وابزانن هەروا سەرپێی ناوی
هاتووە. من دواي ئەو شەوێ لەگەڵ غەزەلنوس و تۆفان و دەرسیم
تاهیردا ئەو لاشەیەمان دەرھێنا، خەوم لێتەکەوت، لەوکاتەوێ هەستدەکەم
ئەو لاشەیە لێمەوێ نزیکە و بەردەوام لەگەڵمدا دەپوات. ئەو شەو کە لە
شوێن مەرگی ئەو دوورکەوتینەوێ هەستیکی نادیار لە دڵمدا بوو کە من
لە لاشەي خۆم دووردەکەومەوێ. تا ئەو شەوێش من بەراورد بە ھاوڕێکانم
لە ژبان دوورتر و لە زیندەگی تۆراوتریووم، بە جۆریکی دەرئاسا خۆم
تووشی ئەو سەفەرە خەیاڵییەي ناو پوێار و جەنگەڵ کردبوو. بەلام
بینینی ئەو لاشەیە منی هێناوە سەر زەوی و پریکردم لە دەرد و
پەژارەي دۇنیایی، کە گەلێک لە دەرد و پەژارەي خەیاڵی بەسووترن.
من کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بە خۆم و چاکەتە درێژەکانمەوێ بە
شاردا دەپۆیشتم و هەوا و فیزم دەفرۆشت، بینینی دەموچاوی ئەو

کوپه گه نجه ماوه یه ک خه یالی کو شتم و وانهکانی خۆم له پۆلی منداله نابیناکاندا وهستان. که دهخوتم بهردهوام خۆم له شوینی ئه و لاشه یه دا دهبینی، له نیهانی خۆمدا ده مگووت، سزای ئه وهی ئیمه له شوینی خۆی جولاندومانه، وهک مردوویه کی بپچاره ئاسوده بیمان تیکداوه، ده بیست هه روا فه رامۆشی نه که یه و شتیکی بۆیکه یه. هه زمه کرد بۆ ئه وهی خۆم له شیوه و بۆن و ده سه لاتی بپاریزم بکه ومه خزمه تکردنی. پۆرتیک دوی دۆزینه وهی لاشه که، هه موومان به ئاماده بوونی تریفه یابه حری کۆبووینه وه. من وه ها بپچاره و ده سه تپاچه بووم نه مده زانی چ جوړه پيشنیاریک بکه م، ئه وان هه رگیز پيشنیارهکانی منیان قه بوول نه ده کرد، بیرم نایه ت جاریک له جارهکان که س نرخی بۆ پيشنیاریکی من دانابیت. تریفه ئه و پۆژه پپچه وانه وهی نه ریتی خۆی، ته نوره یه کی سووری له بهر کردبوو، جووتیک بووتی سوور، چاکه تیکی سوور، سوواریکی سوور، وام هه سته کرد بۆ وپیرانکردنی خه یالی من واده کات. من له وانه بووم که رهنگی سوور خه یالی ده کو شتم. ئه و پۆژه بیده نگ دانیشتم و خۆم وا نیشاندا مه سه له که بۆ من شتیکی زۆر گرنگ نییه. ئه ز ده توانم له هه ندیک باسوخواسدا، خۆم وهک که سیکی بیمه به سه ت نیشانبده م که کاری به شته کانه وه نییه و ته نیا له فزولیکی سارد و بیباکیه کی جه نتلانه وه پرسیارده کات. ئه وه یه که مجاربوو حیکایه تی لاشه یه ک ببیته شوین قسه ی ئیمه. هه سه ن تۆفان له هه مووان وردتر سه یری شته کانی ده کرد، خۆتان ده زانن پیاوکوشتن ئیشی دیرینه ی خۆی بووه. ده م هه راشیکی منگن بوو، به هه سته کی راستگۆ و جوانه وه ترسه کانی خۆی ده خسته پوو. ئه و پیاوکۆزانه که په شیمانده بنه وه مروفی زۆر قه شه نگیان لیده رده چیت، هیتده جوان و راستگۆ دینه وه مه یدان، هه ر که سیک بیانبینیت له ناخه وه ده لیت ئاخ خودایه من بۆ پیاوکۆرتیکی ده سته پۆ و په شیمان نه بووم، تا دواتر ئاوها جوان و پاک له سه ر زه وی برۆیمه وه.

ئەو پۆژە پېيگوتىن «گەر جەغفەرى مەغۇلى دەستى لە ئىشەكەدا
 ھەبىت، دەبىت دەست لەو ە بشۆين ھىچمان بە ئاسانى دەستبەگەوئىت،
 ئەو ەيەنى گرىكە لەو ە توندتر و ئىشەكە لەو ە سەختترە بە كۆمەلە
 نەشارەزايەكى ەك ئىمە بگريتەو، ئەو مانای دەستى زۆرگەرە لە
 مەسەلەكەدا ەيە، جەغفەرى مەغۇلى پۆژىك لە پۆژان كەسى بۆ حيسابى
 خۆى نەكوشتەو. خۆى كورپىكى بئو ەيە، كيشەى لەگەل كەسدا نىيە». .
 تۆفان لەوانە نەبوو ئاسان كۆلبدات، مەيل و ئارەزوو ەكانى بە جۆرىك
 گۆرپابوون خۆشى باو ەپى نەدەكرد. لە پياوگوزىكى دەستبەكارەو ەبوو ەو
 بە جۆرە موقىكى دەست و دلپاك. ەسەن بەراورد بە من پياوئىكى زۆر
 نەخويندەوار بوو، ەتا بەراورد بە غەزەلنوس و تريفەش شتىكى ئەوتۆى
 لە زانست و ماريەت نەدەزانى، بەلام دەمەراشيبەكانى خالى نەبوون
 لە ەندىك ديوى فەلسەفى. نازانم بۆ ئەو پۆژە ئاغاي تۆفان منى
 پيشنياركرد زانيارى دەريارەى مورا ەمەيل كۆبەكەمەو. ەلبەت گەر
 خۆم پيشنيارى لەو چەشنەم بگردبايە كەس نەيدەبيست، بەلام بەو ەدا
 ەسەن تۆفان كردبووى ەمووان قەبووليان بوو. ەستمكرد غەزەلنوس
 زۆر مەبەستىتى دواى چيروكى ئەو مردنە بگەوين... لەگەل ئەو ەستەشدا
 كە من لە دەست و نيگا و سەرساميبەكانى غەزەلنوسدا دەميينى، ئەو
 بە زار ەچى نەدركاند و پوو بە پوو داواى ەچى لە من نەكرد. ئەو
 كات نەدەزانى ئەم چيروكە ەريەكەمان دەباتە سەر بنج و بناوانى
 پۆحى خۆى. لەپاستيدا من نەدەزانى چۆن و لە كوئيو دەست پېيكەم،
 بەلام ەك قەرزدارىك لە ژىرمنەتى يەكپىكى ديدا بنالئىت، دەبايە ەر
 چيبەكم كردو ە ەر پەنجىكم داو ەو كارە ەستم. خوليام بوو دواجار
 لە حيكايەتپكەو ەتئو ەگلىم لە خۆم گەرەتر بىت. لە مېژە ەزەكەم
 تپكەلوى گيرمە و كيشەيەكى ەهابم، ژيانم بكاتە فليمىكى قەشەنگ.
 گەلىك ئيرەيىم بە ەسەن تۆفان و حيكايەتەكانى دەبرد، ژيانى ەموو

ئەوانى دى لە ژيانى من پېتر و زىندوتريو. ھەركات بە ديار فليميكي
تۆم ھانكز، جۆرج كلۆنى، جيم كارى و تيم پۆينز و ئەوانى ترەو
دادەنىشتم دەستەدە كرد بە گريان. ئاخىر گەر دەرھێنەرێك بيوستبايە
ژيانى من بكا تە فليم دەبايە وێنەى چى بگرت؟ وێنەى گەنجىك بگرت
كە پېيوايە لە جۆنى دىپ دەچىت، خۆى ھەك گەنجىكى غەربزە دەى قۆز
نیشانەدات كە بە چاكەت و پانتۆلىكى ھەميشە ئوتوكراو ھە لە شارىكى
پيس و پۆخلدا لە وپەپى دونيا شەو و پۆز بەسێ چوار جادەى تۆزاي و
پيسدا بپھودە دەسورپتەو. ژيانى من دەبايە شتىكى ترسناكى تىدايىت
تا لە ژيانى موفەكانى تر بچىت.

ئەو پۆزە، ھەك غەزەلنوس بپەويىت لە زەرباي خەيالات دەرەمبھيىت
و ريگاي دونيايەكى دىكەم نيشاندات، ھەندىك زانىارى دەربارەى
ژيانى مورا دەمىل خستە بەردەستەم، من دەبايە لەوانەو زانىارى
دى دەربارەى مردنى ئەو كۆبەكە ھەو. لەسەر پۆشنایى زانىارىيەكانى
غەزەلنوسدا، ھەر زوو ئامۆزاكەى مورا دەمىل ناسى كە زۆر لە كيفن
سپەيسى دەچوو لە فليمى «ئەمىريكان بيوتى» دا. تەمەنى چل سال
بوو، بە نەزاكەت و شەرم بوو، زۆر شتىشى لەسەر ئەو كوپە دەزانی.
بە خۆويست باسى ھەموو شتىكى بۆكردم، ھەتا ھەندىك جلى مراد
جەمىلى بۆ ھىنام و گوتى «بۆ بەرى تۆ دەبىت، بالاتان بە ئەندازەى
يەك بوو». من ھەك جۆنى دىپ لە فليمى «دەروازەى تۆيەم» دا
بە چاويلكەيەكى چكۆلە و پيشىكى كەمى ژۆر چەناگە و جانتايەكى
درێژەو بەرابەرى دادەنىشتم و گویم لە چىرۆكەكانى دەگرت. سەرەتا
ھەك نوینەرى پىكخراوىكى جىھانى كە لەسەر خەلكانى ونبوو كاردەكەن
خۆم بە كەسوكارى مورا دەمىل ناساند، گووتەم نيشمان ئەو يە
تېيگەين بۆ ھەندىك خەلك مال بەجێدەھێلن و ناگەرپنەو. بۆ ئەو

باسى مردنى مورد نەكەم، بە جۆرىكى پىچاوپىچتر و نارپاستەوخۇ
 ۋەسفى مردنم كرد و گوتم « پىكخراۋەكەمان لەسەر تاسەرى دونيادا
 لەدياردەى ونبوونى مرؤف دەكۆلپتەۋە، دۇنيان جۆرە پەيوەندىيەكى
 نەينى لە نيوان ھەندىك مرؤف و ھەندىك شىۋە مەخلوقاتى دىكەدا
 ھەيە كە تەكنىكىكى بالايان ھەيە، دەتوانن خۆشەويست و ئەيزانى
 ئىمە بۇ لاي خۇيان بەرن، لە دونيايەكى تردا دىليانبەكن و نەتوانن
 بگەپنەۋە». خزمەكانى مورد جەمىل تىنەگەيشتن، من بە ۋەسفەم
 ھەر باسى مردن دەكەم، بەلام بەجۆرىكى دى و بە كەمىك پتوشەۋە.
 ئەوان چىرۆكەكەى منيان ۋەك جۆرە ھىوايەك تەماشاكرد و منىشان
 ۋەك فريادپەسنىك بينى كە دەشيت بتوانم كۆپەكەى ئەوان لە دەست
 ئەو مەخلوقانە دەرپەنم و بىھىنمەۋە بۇ ئەم دونيا. پىدەچوو شىۋەى
 قسەكردنم و خۇ ئالۆزنىشانندان و نىگاكردنم، ئەو بەستەزمان و جەرگ
 سووتوانەى خستبىتە سەر خەيال و خولايەكى ۋەھا كە من ھىزىكى
 لە پادەبەرم ھەيە و تواناگەلىكم تيا پەنھانە مرؤفى ئاسايى نىيەتى. لە
 ئەنجامى پرسەكانمەۋە گەيشتمە ئەۋەى مورد جەمىل كۆپىكى بىئەندازە
 قەشەنگ بوۋە، گەنجىكى ھەرزە كە جوانى خۇى بەشىۋەيەكى سەرپەپانە
 بە كارھىناۋە، جۆرىك لە كازانۇفا كە بىياكانە لە شارىكى ۋەك ئەم
 شارەدا تۆپىكى گەۋرەى پەيوەندى لەگەل دەيان كچدا دروستكردۋە،
 بىئەۋەى بىر لە دەرەنجامە ترسناكەكانى بكاتەۋە. بە قسەى ئاموزاكەى،
 مورد پۆژىك بى پركىشىيەكى عاتىفى نەزىاۋە، لە چىرۆكىكى ترسناكەۋە
 چۆتە ناو چىرۆكىكى تر، لە بەزمىكدا ئۆقرەى نەگرتۋە و بازىداۋەتە
 ناو بەزمىكى تر. كۆپە بەستەزمانەكە لەو بوۋنەۋەرە خەيالپانەبوۋە
 كە پىيوابوۋە دەتوانىت ھەموو ژنى دونياى خۆشبويت، بىزىكى ئەوتۇ
 عاتىفەى تىدابوۋە وايزانىۋە بەشى ھەموو خانمانى ئەم ئەستىزەيە
 دەكات. لەوانەبوۋە كە ويستويىتى لە ناۋەپاستى كچگەلى ئەم شارەدا

بوه‌ستیت و به‌ده‌نگى به‌رز پټیان بلیت « ده‌توانم هه‌مووتانم خوشبویت و هیشتا هه‌ر دلم پرپیت له سۆز». به وینه‌كانیدا گه‌نجیكى هیند جوان بووه، كچیک یان ئافره‌تیک نه‌بووه به خوشه‌ویستی ئه‌م فریشته گه‌نجه بلیت نا. به قسه‌ی ئامۆزا غه‌مگینه‌كه‌ی « ئه‌وانه‌ی كه‌ه‌زیان لئ نه‌كردوه، ئه‌وانه‌بوون كه‌خۆیان له‌وه به‌بچوكت‌ر بینیه، كورپكى وا‌ه‌زیان لیكات». پۆزیک ئه‌م زانیاریانه‌م برده‌وه بۆ ناو هاو‌پټكانم، هه‌سه‌ن توفان به‌پټچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی منه‌وه، توره‌بوو و گووتی قسه‌كانی من هیچ نین جگه‌له‌پا‌پۆرتیكى خه‌یالى كه‌له‌ژۆر كارىگه‌رى فلیم و كتیبدانوسیومه و سوودیكى بۆ ته‌فسیری ئه‌و دۆخه‌ ئالۆزه نییه كه‌مورادى تیا كوژراوه. من گووتم، هه‌لبه‌ت ماوه‌یه‌كم ده‌ویت تا فێرده‌بم وه‌ك ئه‌فسه‌ریكى هه‌والگر سه‌یری شته‌كان بكه‌م و خۆم له‌نیگای ده‌ره‌ینه‌ریكى پۆمانسى دووربخه‌مه‌وه، كه‌هه‌میشه به‌شیك بووه له‌كاراكته‌رى من. جارى دووم شته‌كان باشت‌ر تپه‌پین و دانیشه‌كه‌مان خوشتر و دۆستانه‌تریوو. ئه‌و جاره ئامۆزا دلسۆزه‌كه‌ی، ئه‌رشیفیكى زۆر گه‌وره‌ی خسته به‌رده‌ستم كه‌بریتیویو له‌سه‌دان نامه، له‌وینه‌ی ده‌یان كچ و ژنى جیاواز كه‌موراد به‌ر له‌وینوونى هه‌موویانى به‌ئهمانه‌ت لای ناغای كیفن سه‌په‌یسی دانابوو. ئه‌و كاته‌ی ئه‌و ته‌واوى ئه‌رشیفه‌كه‌ی بۆ هینام، پتر له‌سێ هه‌فته بوو موراد دیارنه‌مابوو. یه‌كه‌مجار ئه‌رشیفه‌كه‌م بئسوود بینى، زۆربه‌ی وینه‌كان بئناو‌بوون و زۆربه‌ی نامه‌كان بئ به‌روار. له‌زۆر جیگادا كچه‌كان ناوى پاسته‌قینه‌ی خۆیان نه‌نوسیوو، نامه‌كانیان زۆربه‌ی به‌و پسته و كلیشه‌ خراپانه‌نوسرابوون كه‌به‌پاست و دروستی تین و تاوى عاتیفه‌یان تیا‌ده‌رناكه‌ویت. له‌پۆزانی سه‌ره‌تای گه‌نجیمدا ئه‌و جۆره‌ نامه‌نه‌ وایان كرد بۆ هه‌تا‌هه‌تایه‌ واز له‌دلداری به‌یتم. دوو كچم خوشویست، هه‌ردووکیان ماوه‌یه‌ك به‌و نامه‌ خراپانه‌ دایانگرتمه‌وه، نامه‌كان به‌پاده‌یه‌ك له‌یه‌كده‌چوون و به‌جۆزیک پرپوون له‌و گوزاره

كلّيشه بيانه، چيتر ناماده نه بووم کاتي خوم به و قسه پوپوچانه به بادهم که کچان له به ريهک ده ياننوسيه وه. به گشتي له دونيادا که م که س ده توانن نامه ي راسته قينه ي دلداري بنوسن، عاشقه کاني مورد هيجيان له و توخمه نه بوون، به لکو له توخمى نه و دوو کچه بوون که کاتي خوي دلداريان به من ته رککرد. من هيج يهک له خاوه ني ويته کانم نه ده ناسي، بيرم نه ده هات به پيکه وتيش چاوم به پوخساري نه و خانمانه که وتبيت. به لام دياربوو ناموزا غه مباره که ي هه نديک له کچه کاني ده ناسي و له بهر ترس ناشکراي نه ده کردن. که له داننشتنيکي ديهکدا نامه و ويته کانم برد بو ناو هاورپيکانم، نه مجاره حه سه ن توفان پوخوستر و باستر پيشوازي ليکردم و گووتي «نه م نه رشيفه شتمان زور بو ناشکراده کات، له وانه يه نه يني مردني نه و کوپه له کاغه زيک له و کاغه زانه دا بيت». حه سه ن به وردى سه يري ويته کاني کرد، نه و له من و تريفه دونياديه تر بوو، خه لکي زورتر ده ناسي، به لام پيشتر حه وت سال چوويوه خه لوه ته وه، ياده وه ري لاوازيوويو، خوي زور هه وليدا و هيج يهک له ويته کاني بو نه ناسرايه وه، غه زه لنوسيش هيجي نه گووت. ئيدي حه سه ن هه نديک له ويته کاني هه لگرت و له گه ل خويدا بردني، هاورپيه کي هه بوو له خوي خه لکناستر بوو، کوپيکي مووزه ردی جوان بوو، له سه ر عه ره بانه يه کي که مئه ندامان ده سوپايه وه. زورچار توفانم ده بيني له نيوان مه زاتخانه که و گوزه ري هه لاجه کان و کوچي فليم فروشه کانداهاتوچوي پيده کرد، هه ميشه ده ستيک جلي پاكي له به ردابوو، پيده چوو سه رده ماننيک کوپيکي خو شبه خت بووييت. من ناويم نه ده زاني، به لام پوزيک گويم لي م بوو يه کيک له وانه ي له مه زاتخانه که راديو ده فروشن، بانگيکرد «شبر... شبر، ته حسين ته سجيليکي بو تو داناه، وه ره بيه».

که حه سه ن ويته کاني برد دلنيا بووم ده يانبات بو شبر. به لام خوم وا نيشاندا که هيج نازانم.

ژووری عه شق «ناوه راستی حه فتاکان»

غزلهلنوس «کاتیک نامه‌کی مه‌لای هاجه‌ری خوینده‌وه» گه‌نجیکی زیره‌ک و بیده‌نگ بوو، جووتیک چاویلکه‌ی گه‌وره‌ی له‌ چاودا بوو، قژیکی لوولی ره‌شی مه‌بوو، پیستیکی سپی و پاک، بالای باریک و لاواز بوو، جوړه جوانییه‌کی تیدابوو زیاتر خه‌لکانی زیره‌کی کیشده‌کرد. له‌و مندالانه بوو گه‌ر بتدیایه ده‌تگوت «ئه‌ها، ببیت و نه‌بیت، ئه‌مه‌ له‌ ماتماتیکدا به‌توانایه». ده‌سته‌کانی باریک و دریژ بوون، په‌نجه‌کانیشی هه‌روه‌ها. که‌م قسه‌یده‌کرد، به‌لام گه‌ر قسه‌ی بکردبایه به‌جوړیک ده‌ستی ده‌جولاند وات هه‌ستده‌کرد له‌ هه‌وای ژوور سه‌ری خویدا بۆ شتیک ده‌گه‌ریت و به‌ وشه شتیک له‌ هه‌وادا ده‌چنیت. هیچ سیفه‌تیکی تیدا نه‌بوو و له‌ مرقوف بکات بلیت ئه‌مه‌ له‌ پاشه‌پوژدا ده‌بیته غزلهلنوس، له‌ شیوه‌دا پتر له‌و که‌سانه ده‌چوو که‌ له‌ زانسته سروشتیه‌کاندا بلیمه‌تن. نه‌ له‌ باوکی ده‌چوو و نه‌ له‌ به‌هاریانوی دایکی، شتیکیشی له‌ مه‌لای هاجه‌ر تیدانه‌بوو «که‌ وینه‌کانی له‌ ئه‌رشیفی شوڤشی ئه‌یلودا، پیره‌پیاوکی پیش سپیمان نیشاندده‌نه‌وه، به‌ لچیکی ئه‌ستوور و جووتیک بروی زله‌وه». که‌ نامه‌کی پیگه‌یشت، پینج سال بوو دایکی کۆچیکردبوو. به‌همه‌ن به‌بی دایک له‌ مالتیکی گه‌لیک فراوان و پر ژووردا گه‌وره‌بوو. مالتیکی و بۆ کوپیک و باوکیکی پیر، پووبه‌ریکی به‌رین و گه‌وره‌ بوو، پیده‌چیت ئه‌و پووبه‌ره گه‌می زوری به‌ پوانین و خه‌یالاتی کوپه‌که‌ کردبیت. باوکی کلیلداری خه‌زینه‌بوو له‌ په‌روه‌رده، بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌سیده‌کان و په‌نگی دره‌وشاوه‌ی میتاله ده‌گه‌نه‌کان

چاويان كز كردبوو، بهجۆريك له ناو كاغهز و ليستى دووردرىژى هاتن و پويشتنى سولقات و كلۆر و يۆددا نوقمبوو، كاتى بۆ كوپهكهى نه مابوو. بههمهن هيند منداليكى بيسه ره رشت و ته نيا بوو، مه شق و شيكاري پرسياره كانى قوتابخانهى له سه ر ديواره كانى مال ئه نجامده دا. كاتيک باوكى هوشيهاته وه و سه رى هه لېرى، عاجباتى له وه هات سه رتا پاي ديواره كان، له بنميچه كانه وه تا خواره وه، هه موويان شيكاري پرسيارى ماتماتيک و نوسينه وهى بيردۆزه كانى ئه ندازه و تۆمار كردنه وهى هاوگي شه كيميایيه كانن. ئه وه رزه ساليك بوو ديواره كانى كردبووه په شنوسى خو، به لام له پال شيكاري لۆگاريتمات و ئيعرابى عه ره بى و نوسينه وهى وشه به وشه وانه كانى ئينگليزىدا، باوكى نيگارى چه نده ها باغ و گول و گولزاري به رين و لاله زاري په نگاو په نگيشى بينى كه بههمهن دروستي كردبوون.

دواى گه يشتنى نامه كهى مه لای هاجه ر، بههمهن به قوناغيكى تيفكرينى قوولدا تپه پى، له ناكاو ته واوى وانه كانى فه رامۆشكرد و بريارىدا واز له قوتابخانه بهيئيئت. گۆپانى بههمهن به جۆريك سه ير و خيرا بوو، كه س باوه پى نه ده كرد، گه نجىكى وه ها له خۆرا و بى هيچ به هانه يه ك واز له خویندن بهيئيئت. پيئه چيئت نامه كهى مه لا غه ريبيى هاجه ر هاوگفتى شتيكى دى بوويئت كه پيشتەر له ناوه وهى هه رزه كاره كه دا ئاماده بووه، يان واده رده كه ويئت پۆحى هه ر له سه ره تاوه بۆ بيستنى هه واليكي له و جۆره له سه رپى بوويئت. كه نامه كهى خوینده وه خه يالى بۆ هيچ خه وشيكي ئه خلاقى نه ده چوو، نه يگوت دايكم به هه رام منى له پياويكى تر خولقاندوه، به لكو دلخۆش و پووگه ش خوى بۆ جۆره ژيانىكى تر ئاماده كرد، ژيانىك له گه ل پۆحى ئه م حيكايه ته تازه يه دا بگوئچيئت. باوه ريكي ته واوى هه بوو كه ئه و زادهى خۆشه ويستيه كى

ئەفسانەییە... لەبری ئەوەی کاتی خۆی بە زانستی بێهۆدەوه بکوژیت،
 لیبرا ژيانی بۆ شتی گەورە تەرخانبكات. پۆژیکیان نامەیهکی بۆ
 مامۆستاکانی نوسی و پێیپاگەیاندا ئەوەی ئیدی وازی لە قوتابخانە دەهێنیت.
 منداڵانی ئەو سەرەدەمە زۆریان بە هۆکاری تەمەلی و هەژاری لە
 خۆیندا دوور دەگەوتنەوه، پێشتر کەس بە نامەیهکی لەو جۆرە وازی لە
 خۆیندا نەهێنابوو. نامەکی کامبۆون و کرانەوهی هوشیاری مۆفیکی
 پێوە دیارە کە بۆ مانایەک دەگەرێت. لە نامەکهیدا نوسیویتی «بەپێزان
 خۆیندا پۆچی من سەردەکات و دەمکات بە پیاویکی بێسوود، من
 لەم چەند سەڵەدا دەمویست لە پێگای ئێوهوه و لە پێگای وانهکانەوه
 فێری شتیکی سوودبەخش بێم. فێربم چۆن حەزم لە ژیان بێت و
 بکڕمەوه، لە خۆ ئامادەکردن و لەبەرکردن و تیگەشتندا کەمتەرخەم
 نەبوم، هەر ئەرکێک قوتابییهک پێیەڵەستێت بەوردی پێیەستام،
 بەلام پۆژ دواي پۆژ زانستەکان لە بەرچاوی من نرخی خۆیان دۆراند،
 ئیدی حەز دەکەم دواي زانستیک بکەوم کە لییدلنیام و دەزانم سوودیکی
 بۆ مۆف هەیە». کە غەزەلنوس ئەو پستانەي بۆ مامۆستاکانی نوسی،
 خۆشی تەواو لە ماناکەیان نەدەگەشت، نەیدەزانی چ زانستیک دەشت
 لەو زانستانە سوودبەخشتەر بێت کە لە قوتابخانە دەخۆیندا.

گەر بە وردی بگەرێنەوه بۆ ڕوداوە تاریکەکانی ئەو سەرەدەمە،
 دەتوانین تیگەین بۆچی غەزەلنوس هێندە زوو پووی لە دونیای پاستەقینە
 وەرگیرا و گەشتە ئەو پنتەي تییدا شتەکان بوون بە خەیاڵیکی ساف.
 لەو سەڵەدا کە غەزەلنوس وازی لە خۆیندا هێنا شتەلێکی ترسناک
 ڕوویاندا، شۆرش هەرسێهێنا، شکست بە جۆریکی سەیر تیکەلاری
 پۆچی هەموو مەخلوقاتەکان بوو، بەهاریک تیپەری بێئەوهی کەس هیچ
 غونچەیهک ببینیت، ژیان بۆنی کۆتایی و زەوی بۆنی خەلۆزی کۆژاوهی
 لییدەهات. کپییک و بێرەنگییک کە لە کپی دواي سووتانی کێلگەیهکی

گه نم ده چوو بالی به سهر خاکدا کیشا، مړوښه کان خه یالیان مرد و زه و ییه کی بیته و زه مانیکی مسناسا سهریان ه لدا، سهدان هه زار مړوښه شکستی شو پشیان وهک شکستی تایبه تی خویان ته ماشاده کرد. نه و ییه که هاته پیشی که ده یویست زوو هه سستیته وه، «هر نه و ییه کیش بیه ویت زوو له شکست هه سستیته وه، نه و ییه کی ترسناکه». ئیتر خوین و خهون به جوړیک تیکه لاویوون بیوته بوو.

غه زه لنوس ویستی بی زیان له و جه نکه بیته ده ری، نامه که ی مه لای هاجر بوار و ده ریا زکی سهیریو تا له و یوه پووبکاته خه یال. له و ساله دا ته نیا له شته کان ورده بووه وه، له و پروایه دابوو هه موو مړوښک ده بیست سالتیک له ژیا نی ته نیا بو ته ماشاکردن تر خانیکات، ته نیا نیگار هه کان و دخی شته کان و پوخی هه وائاسای بوونه وه ره کان له خویدا بنوسیته وه. له و ساله دا وهک شیت به کوچه ساده و سارد و بیمانا کاند ده گه را، شته کان و هه کال و بی پوچوون له به رچاوی، نهیده توانی دنیا وهک جه هه نه میکی گه وره نه بینیت. هه ستیده کرد له هیچ جیگایه کی نه م شاره دا پیشه ی نییه. وهک نه و هبوو له هه وادا وه ستاییت و هیچ شتیک نه یگریت. له و پوژانه وه ویستی بو جوړه سروشتیکی تر بگه ریت، شوینیک خوی له ناودا و نیکات و نه و هه سته قولی و نیوون نه یخنکییت. له و ساله دا توانی به مه شقیکی دوو ردریژ، پووکاری نه و دنیا به بگریت که تیا ده ژیا، هه موو دره خته کانی به خه یال په نگکرد، بونی دیکه و شیوه ی دیکه ی به خشی به گه رهک و بازار و به رده رگاگان، شه قامه کانی پرکرد له په نگی دیکه. به خه یال نه خشه یه کی تری کیشا و شاریکی تری دروستکرد، یه که یه که کوچه کانی نه و شاره شی له دلی خویدا نوسییه وه، به جوړیک ئیدی له سهر نه خشه یه کی تر و له وینه یه کی تری دنیا دا ده سوپایه وه. دیاره له وه زیره کتربوو به ئلیت بگاته سنووری

شیتى، ئەو ھىزەى لە خۆیدا دروستکرد بىتوانىت دۇنيای راستەقىنە
ون نەكات. لە يەككاتدا دوو جىھان و دوو پوانگەى ھەبوو، دەيتوانى
بە خەيالدا بېرات و دەشيتوانى بازىداتەوہ بۆ دۇنيا، بۆ ناو بۆن و
بەرامە ناخۆشەکان، بۆ سەرزەمىنى پەنگە دیزەکان، بۆ ناو سىبەرە
تارىکەکانى زەوى و خاشاکی خەراباتەکانى شار.

ئىوارەيەك لە ناو جىھانە پەنگاوپەنگەكى خۆیدا دەسوپايەوہ،
جىھانئىك ئاسمانەكى ئەرخەوانى و زەويیەكى نىلۇفەرى و ئاسۆکانى
زەردبىوون. لە ناکاو دیمەنى گەنجىكى غەمگین وەستاندى، گەنجىك
پوخسارىكى گەلىك پەر ژانى ھەبوو، بەلام خەندەيەكى فريشتەيى
لەسەر لیوى بوو، جلەکانى لە جلى بەگزا دەيەكى سالانى بىست
دەچوو، بەلام قۇر دىزى و لاجانە پانەكى مۆدىلى ئەو سەردەمە بوو.
لەو خویندەوارە بىئوقرانەى دەکرد کە بە دواى ئافرەت و ناوبانگدا
ئاوارەدەبن، لە ساتىکدا دەرکەوت کە تىیدا غەزەلنوس لە بەحرى
پەنگەکانى خۆیدا وىل و لە شىفتەى بۆيەکردنى دۇنيادا ونبوو. خۆى
وا نیشاندا چاوەپوانى کەسىكى دیکە دەكات، بە خەندەيەكى تەماويیەوہ
يارى بە زىزەكەى دەکرد. کە بەھمەن گەيشتە ئاستى کورپەکە، ئەو
بە دەنگىكى ساف و قوول گووتى «نامەكەى مەلا غەربىيى ھاجەر ژيانى
تۆشى تىکدا؟». بەجۆرىک غەزەلنوسى راجلەکاند پەنگەکانى پىشچاوى
فەرىن و جوانییەکانى نىو نىگای کرژانەوہ، ئاسمان پەنگى دىزى ھەور
و زەوى پەنگى بۆرى خۆل و ئاسۆکان پەنگى شەويان گرت. دەنگىكى
قوول بوو، ترسناک بوو، بەلام پەرسو لە خەيال. بەھمەن ناسر بە
ترسەوہ لیپەرسى «تۆ کىت؟». گووتى «من دۆستم».

وہک لە خەودا بىت و يەکىک بە پەتىكى باریک بەدواى خۆیدا
پايكىشیت، کەوتە دوى ئەو گەنجە کە بە حورمەتى پۆشنفىكرىكى

كۆنەو دەواى لىكرد لەگەڵیدا بېروات. گەنجىكى باريك بوو لە پۆشتنىدا
خۆشحال دەينواند، لەشى بەجۆرىكى هارمۆنى و پىك دەجولايەو،
پەلەكردنى دوور بوو لە شپىزەيى و پارايى، بەكەسىك دەچوو پوون
و ئاشكرا ئامانجى خۆى بزانييت. بەهمەنى زۆر دوورنەخستەو، پاش
چەند كۆچەيەك دەرگای مالىكى كۆنى بۆ كردهو. بەهمەن هيندەى
يەكەم هەنگاوى خستە ئەوديو دەرگاگەو، بە توندى بۆنى سەردەمىكى
ترهات بەسەريدا. پىكەو چوونە ناو حەوشىكى كۆن، چوونە ناو
دونيایەك بۆنى گلى تەپ و ديوارى تليساو و زەمانى خوساوى ليدەهات.
بە تەنافىكەو كۆمەلىك جلى كۆنى بينى، پيدەچوو دەيان سالى بىت
ئەو جلانە بەو تەنافەو بن، بارانى دەيان وەرز ليدابن و خۆرى
چەندىن سالى وشكى كرديتتەو. بايەكى ناوخت لە حەوشەكەدا وەك
پاساريەكى ديل شيتانە دەسورايەو. گەنجەكە سەيرىكرد و گووتى
«ئەمە ئەو خانووە ديريەى مەلای سوختەيە، باوكى راستەقينيەى تۆ،
ئەو عاشقە گەورەيەى ليرەدا ژيا و مرد».

گەنجەكە وەك بير لە سەردەمىكى زۆر دوور بكاتەو، گووتى «چەندىن
سالى لە مەوېەر مەلا غەريپى هاجەر لەگەل باوكى تۆدا، لەم حەوشەيەدا
دەستيان دايە يەخەى يەك. ئەو يەكەمجار بوو مەلای سوختە ئاشكرا
لە پوويدا هەلگەپيتەو، لە بن ئەو دارە گەورەيەدا بەرابەرى وەستا و
ليياخيپوو. ئەوسا مەلای سوختە پلانى هەبوو تۆ بفرپيت و بتهينيت
ليرەدا بەختوتبكات. بەلام هاجەر سويندى خوارد گەر كارى وابكات
لە سزادا چى كتيپىكى غەزەل لە دونيادا هەيە ئاگرى تيبەردەدات،
كيتلى گوپى هەموو عاشقەكان دەشكيتيت، خۆى دەكوژيت و لەگەلشيدا
مەلای سوختە دەكوژيت».

بەهمەن كە سەراسيمە سەيرى ئەو دونيا داپروخواهى دەكرد، بە
دەنگىكى كز پرسى «بەلام تۆ كيت؟ بۆ واقسەدەكەيت، وەك ئەوەى

تۆ لەو پۆژەدا لێرە بووییت. تۆ مەلای سوختە لە کوێ دەناسیت؟»
 بە شتێک لە خەمەوہ گووتی «من ھاورپیی باوکت بووم، ھاورپیی مەلای
 سوختە، بەرەحمەت بێت لەم پازدەسالە ی دوایدا ھەموو ژیا نی لێرەدا
 بردەسەر، لەدوای مردنی بەھاریانووہ لەم مائە نەچووہ دەری، تەواوی
 عومری لێرەدا غەزەلی ئیلقادە کرد، شەو و پۆژ غەزەلی دەخویندەوہ.
 مندالبووم کە ناسیم، پۆژیکیان بەدوای تۆپیکدا ھاتمە ئەم حەوشە یە،
 ئەو ھەک دەرویشیکی پریشن و قەلەندەرئاسا لە سەر کورسییەکی کۆن،
 لە ناوہراستی حەوشە کەدا شیعی دەخویندەوہ، نزیککی سەعاتیک گویم
 لێگرت، دەنگی لە دەنگی ھێچ پۆحلەبەرێکی زیندو نەدەچوو، نە
 پیشتر و نەدواتر شتێک نەبیستوہ سەدای گەری ئەوی ھەبێت.
 بێئەوہی ئەو ئاگاداریبێت، من بێئەو و مەجروب نیگای ئەوم دەکرد.
 یادای بەخێریبێت، پەیوەندی لەگەڵ جیھانی چواردەوری خۆیدا نەبوو.
 بەردەوام لە جیھانیکی تردا دەژیا، ئەو پۆژە کە منی بینی، دەستبەرد
 و جامیک ئاوی بۆ درێژکردم و گووتی تینوتە؟ بیخۆرەوہ. کە لەو
 ئاوم خواردەوہ تووشی ئەفسونیک ھاتم و حروشیک لە ناخەوہ دلای
 بە سۆزیک گەرم پرکردم، وامزانی تام لێھاتوہ و لەشم سەرتاپای
 بۆتە ھەست. مندال بووم، جەستەم لاوازیوو، دەستەکانم باریک و پۆحم
 ناکامل بوو، کاتیک لەو ئاوم خواردەوہ بۆ یەکەمحار ھەستمکرد لەشم
 ھەیە، گیانم لێوان لێوہ بە ئارەزوو. ئیتەر بووم بە ھاورپیی. دەھاتم و
 ئیشم بۆ دەکرد، غەزەلەکانیم تەدویندەکرد. یاداشتم تەنیا ئەو جامە
 ئاوە ساردانە بوو کە تامی شەرابی بەھەشتیان دەدا، ھەرکات ئەو
 ئاوم دەخواردەوہ ئارام و پەر ئومێد دادەنێستم و گویم لەو سەدا
 قوول و فینکە ی دەگرت. تا گەورە نەبووم چیرۆکی خۆی نەگێراپەوہ...
 یەکەمین نھینی کە درکاندی، نھینی تۆ بوو».

بههمان ناسر له ناوه پاستی جیگایه کدا که بۆنی پوخانی کوتوپر و تیگچوونی ناکاوی لیده هات، سهیریکی خۆی کرد، نهیده زانی له کویادا وهستاوه و ئهم کۆپه باسی چی بۆده کات. به نیگه رانییه وه سهیری دار و پهردوی پوخاوی شوینه که ی کرد و گووتی «مه لای سوخته سالتیک له مه و بهر، له خهسته خانه یه که له ورمی مرد».

گه نجه که گووتی «نا، ئه وه ی له ورمی مرد، مه لا غه ریبی هاجهر بوو، مه لای سوخته دوا ی ماوه یه کی که م له بیمارستانی ئیره مرد. پۆحیک بوون، به لام بوویوون به دوو ئاده میزادی جیاواز، له بهر ئه وه مردنیان یه که مردن بوو که له دوو شوین و دوو کاتی جیاوازا پوویده دا. هه ردوویکیان ده رگای ئه مبه ره و به ری سه ر یه که پیاو یاق بوون. مه لای سوخته ئاگاداری هه موو شتیکی مه لای هاجهر بوو، ده بیئت بلیم ئه و نامه یه ی بۆ تۆ زۆر توپه یکرد، وه که ئه وه بوو مه لا غه ریب تا دوا چرکه سات هه ر خاشا له سوخته بکات، تا دوا هه ناسه ش ئومیدی وابوو، هاجهر بیته وه هۆش خۆی و تیبگات مروف ناتوانیئت شتیک بیئت جیاواز له وه ی هه یه».

بههمان گووتی «مه لای هاجهر هه موو شتیکی بۆ من پوونکردۆته وه».

گه نجه که پیکه نی و گووتی «تیگه یشتن له و دوو مروفه ئاسان نییه. له و چهند ساله ی دوا ییدا، به رده وام غه زه لیا ته کانی مه لای سوخته م ته دیونده کرد، له و ساته وه که مه لای هاجهر ده ستیکرد به نامه نویسن بۆ تۆ، ئه ویش له هه مان ساتدا نامه یه کی بۆ تۆ نویسی، ده بیئت تۆ گویت له سوخته ش بیئت، چیرۆکه که له نیگای ئه وه وه شیوه یه کی دیکه ی هه یه».

غه زه لنوس پرسی «ئه و نامه یه لای تۆیه ؟ ئیستا تۆ هاتوویت ئه و نامه یه م بده یتی... وانیه ؟».

گه نجه که پیش بههمان ناسر که وت بۆ ژێرخانیکی بۆنخۆش، له

کورسییهک و تهختیکی خه و به‌ولاره هپچی دیکه‌ی تیانه‌بوو، بۆنی کپی
 لیڤه‌هات و ئاسمانی لیوه‌دیار نه‌بوو. گووتی «من ناوم سه‌راب به‌هجه‌ته،
 باوکم له‌سالی شه‌ست و هه‌وتدا له‌ شه‌پدا کوژرا، ئیستا مالممان له
 کوژانی ئه‌ودیوه، کوچه‌یه‌ک له‌ پشته‌وه‌ین. که‌س نه‌یده‌زانی مه‌لای
 سوخته لیڤه ده‌ژی من نه‌بیّت، ئه‌و هه‌میشه ته‌نیا بوو. دواى ئه‌وه‌ی
 تو له‌دایکبوویت، جه‌نگی نیوان سوخته و مه‌لای هاجه‌ر گه‌وره‌تر بوو،
 هه‌ردووکیان به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر ئازاری یه‌کتریان ده‌دا. پۆژیک مه‌لای
 هاجه‌ر گه‌یشته ئه‌و به‌روایه‌ی ئه‌م ماله‌ چۆلبکات، سوخته ماوه‌یه‌ک
 دواکه‌وت، ده‌یویست مه‌لای هاجه‌ر بیکوژیت و پرزگاری بیّت، ئاره‌زوویه‌کی
 راسته‌قینه‌ی بۆ ژیان نه‌ما‌بوو. به‌لام دیاریبوو مه‌لای هاجه‌ر ناتوانیّت
 بیکوژیت، کوشتن ئاسان نییه. شه‌ویک سوخته شکست و ناومیڤد
 گه‌پایه‌وه و له‌م ماله‌دا ژیا، زۆریه‌ی کاته‌کانی خو‌ی له‌م ژێرخانه‌دا
 ده‌برده‌سه‌ر، هه‌ندیک شه‌و دره‌نگ ده‌چووه نه‌وومی دووهم و تا ده‌مه‌و
 به‌یان نه‌ده‌هاته‌خوارێ، ئه‌وێ ژووری خه‌وتنه سیه‌راوییه‌کانی خو‌ی بوو
 له‌گه‌ڵ به‌هاریانودا. به‌لام بۆ ساتیکیش چیه‌، پێگای به‌ من نه‌دا بچه
 ئه‌و ژووره‌وه، تا نه‌مرد نه‌متوانی ئه‌و ده‌رگایه‌ بکه‌مه‌وه. که‌ دواتر
 سه‌رکه‌وتم و ده‌رگا که‌م کرده‌وه تیگه‌یشتم چ هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌م کرده‌وه،
 تیگه‌یشتم بۆ ئه‌و ساله‌های سال پێگای نه‌دام سه‌رکه‌وم. پیاویکی
 به‌په‌حم بوو، به‌ر له‌وه‌ی له‌گه‌ڵ سێ هاو‌پێدا بیخه‌ینه ده‌سته‌به‌ریه‌ک
 و بیبه‌ین بۆ بیمارستان، جاریکی تر به‌رۆکیگرتم و ئاگاداریکردمه‌وه
 نه‌چمه ئه‌و ژووره‌وه، ته‌نیا که‌سیک بۆی هه‌بوو بچێته ئه‌و ژووره‌وه
 تو بوویت. به‌لام من فزولم هیڤه‌ توند و خه‌یالم هیڤه‌ برسی بوو،
 خۆم نه‌گرت. پۆژیک دواى مردنی سه‌رکه‌وتمه سه‌ره‌وه، به‌ هیمنی وه‌ک
 ده‌رگای موسیبه‌تیک بکه‌مه‌وه ده‌رگای ئه‌و ژووره‌م کرده‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی
 بایه‌کی به‌هیژ لیمبدا، هه‌ستم به‌ فینکییه‌ک کرد، هه‌ستمکرد شتیکی

کوشنده دلم ده بریت، هیزیک له پشه وه پامده ته کینیت و به توندی به ره و خوی جه زیمده کات. به همن ناسر، نه وهی بچیته نه و ژوره وه مه حکومه به وهی تا هه تاهه تایه غریب بیت... له ویدا نه وه وایه له مرؤف ده دات که گیرۆدهی سیحری غه زلهی ده کات».

به همن له هه وای شیداری نه و ژیرخانه دا، چاویلکه که ی داکه ند و گووتی «ده بیت مه لای سوخته ویستبیتی من تووشی نه و درده بم... ده بیت؟».

گه نه که که میک دهستی به قزیدا هینا و گووتی «مه لای سوخته به دریزایی ژیا نی غه زله کانی خوی بو هیچ که س نه خویندبو وه، نه و غه زله نه به شیک بوون له به حرکی گه وه که له سینه ی نه ودا شه پۆلانیان ده دا. له م چند ساله ی دوایدا ههستی به شکستی خوی ده کرد، دلنیا بو مه لای هاجه ر توانیوتی بیبه زینیت و له بیر دونیای بیاته وه. توانای عاشق بوون تاکه سه رمایه یه کی نه و پیاوه بوو، له عه شقیکی جاوید و نه به دی زیاتر خاوه نی هیچی تر نه بوو، ده یویست نه و سامانه بو تو جیه یلایت، دوا جار ده یویست دوا ی مردنی یه کییک هه بیت نه و ئازاره بچیزیت و له مانای غه زله کانیدا قوولبیته وه، پیموایه له تو زیاتر که سی تری نه ده ناسی».

غه زله نوس به ده نگیکی کپ که بۆنی ترسی لیده هات، دهستی خسته سه رشانی سه راب و گووتی «به لام نه م ماله ده پوخیت، نه م دیوار و دار و په ردوانه له کو تاییدان. سه رتا پای شوینه که بۆنی ته پین و هه ره سی لیدیت، هه سته ده که م نه م شوینه ده ور و زه مانای ته وایو وه».

سه راب گووتی «زیاتر له شانزه ساله نه م جیگایه فه رامۆشکراوه، نه و جلانه ی به ته نافه که وهن، جلی شانزه سال له مه و به ن، مه لای هاجه ر به یانییه ک زوو، له گه ل شه به یخوندا ماله که ی بارکرد و پویشت،

ئەو سالانەى سوخته لىره ده‌ژيا، ده‌ستكارى هىچى نه‌کرد. نه‌یده‌توانى وه‌لامى زۆر پرسىار بداته‌وه. دواى مردنى سوخته، چەند مانگىک له‌مه‌وبەر کوپه‌کانى هاجەر هاتن و ده‌رگاکه‌يان شکاند. خانووه‌که‌ له‌ تاپۆ مولکى ئەوانه، دوو هه‌فته‌ له‌مه‌وبەر هاتنه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو خۆم تىکه‌لاویانکرد و ده‌رباره‌ى نیاز و خواستیان پرسىارمکرد، واتىگه‌يشتم له‌ چەند پوژىکى دیکه‌دا لىره ده‌پوخىن. هه‌ستده‌که‌م له‌وه‌دا له‌سه‌ر هه‌قن، شوپىنگه‌ به‌ که‌لکى نىشته‌جىبوون نایه‌ت. به‌لام به‌ر له‌وه‌ى ئەم ماله‌ به‌پوخىت ده‌بايه‌ تۆ بىیت و ببىنیت. ئەوه‌ دواهه‌مین وه‌سىه‌تى ئەو بوو، هه‌ر ئەو پىیگوتىم، سه‌بریکه‌م و زوو نامه‌که‌ت نه‌ده‌مى، هه‌ردووکه‌مان دلنیا‌بووین تۆ کاتىکى زۆرت ده‌وێت تا له‌ هه‌موو شتىک تىده‌گه‌یت».

غه‌زەلنوس گووتى «ده‌مه‌وێت ئەو ژووره‌ ببىنم. پىوێسته ئەو ژووره‌ ببىنم، هه‌موو ئەم چىرۆکه‌ له‌و ژووره‌وه‌ ده‌ستى پىکردوه، له‌و پوژوه‌ که‌ مه‌لاى هاجەر له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ى خۆیه‌وه‌ له‌ نه‌ۆمى دوهم سه‌یرى به‌حرى ئەسته‌یره‌ى ده‌کرد».

سه‌راب پىش غه‌زەلنوس که‌وت و گووتى «تا نامه‌که‌ى سوخته نه‌خوینیت‌وه، له‌ دارشتنى چىرۆکه‌که‌دا په‌له‌مه‌که‌، مرۆف ده‌بىت به‌ وردى هه‌ر دوو نامه‌که‌ بخوینیت‌وه و به‌راوردیان‌بکات. به‌وه‌دا تۆ ده‌بیت‌ه‌ خواوه‌نى هه‌ر دوو نامه‌که‌ ده‌توانیت وردتر بریارپه‌ده‌یت».

سه‌راب به‌ هیمنى پىشیکه‌وت... له‌سه‌ره‌خۆ ده‌رگای ئەو ژووره‌ پر ئه‌فسونه‌ى بۆ کرده‌وه... وه‌ک پىبخاته ئوقیانوسىکى ترساناکه‌وه، به‌ر له‌ به‌همه‌ن په‌که‌م هه‌نگاوى نا. غه‌زەلنوس ده‌ستى خسته‌ نىوان ئەمبه‌ره‌ و به‌رى ده‌رگاکه‌ و وه‌ک هه‌واى ته‌لیسمىک لىیدا، بۆنىکى به‌هه‌شتى چو و به‌سه‌ریدا، بێته‌وه‌ى بزانییت چۆن، خۆى له‌ ناو توفانىک له‌ شنه‌باى فینک و گه‌رداویک له‌ گول‌لادا بینیه‌وه.

ماجه لانی راسته قینه و دیواره کان

که دوی بیستوچار سال له ئوتیلی « به فر و سهراب » دابه زیم و تیکه لاوی ئەم شه قام و کوچانه بوومه وه، دهنگیک له دلمدا پییگوتم « برۆ... جانتاکهت هه لگره و بگه پیره وه، تو چی ده کهیت له م شاره پیسه دا ». به لام من زورجار پیچه وانه ی دهنگی دلی خۆم، پیچه وانه ی عه قلی خۆم بریارمداوه، مرۆف ده بیئت بتوانیئت به دلی خۆی بلێ « بیده نگ به ئە ی دل »، به سهر خۆیدا هاواریکات و بلێت « بیده نگ به ئە ی هۆش »... من ئە زموونیکی درێژ له ده ریا و له وشکانیدا، سه فه ریکی درێژ به مسهره و سه ری زه ویدا، به دورگه گه وره کان و به ئیمپراتورییه ته بچوکه کاند، ئە و بره وایه ی تیا سه و زکردم که من له سه ر ئەم زه ویه بیوینه و له م خاكانه دا بیهاوتا و له م ده قهره دا بیینه زیرم. بوهستن، من پیتان ده لیم بوهستن، نا من به ئیوه نالیم بوهستن... به لکو به م دیوارانه ده لیم که هه رده م گه مارۆم ده دن، رهنگه پیتان سه یریئت، یه کیک هاوار له دیواره کان بکات بوهستیت؟. دیواره کان گه وره ترین ئافه تی سه ر ئەم ئە ستیره یه، پتر له با ده جولین و خیراتر له شه پۆل ده پۆن. ئاه ئە گه ر دیوار نه بایه، شه رم نه ده بوو، شه رف نه ده بوو، مۆلک نه ده بوو، جهنگ نه ده بوو. لیمه گرن ده زانم ئە مه لۆژیکی پیاویکی عاقل نییه، به لام راستیه کی ساده و له بیرکراوه، ئیمه ی مرۆف بۆ ئە وه ی تۆزیک باران لیمانه دات ئە و هه موو ده رده مان بۆخۆمان دروستکرد. به لام دیواره کان ناوهستن... ده یانبینم ئابلۆقه مده دن. من پۆزیک له پۆزان باوه پم به بیده نگه ی و نه جولانی شته کان نه بووه،

هه‌موو مه‌خلوقاته‌کانی تر و شته بینه‌فه‌سه‌کانیش ده‌جولێن... ئا، باوه‌پم پێبکه‌ن، هه‌موویان ده‌جولێن. گوێیگرن، من باس له‌ گوپان ناکهم، باس له‌ جولّه و نه‌سه‌ره‌وتن و ئارام نه‌گرتنی شته‌کان ده‌که‌م. من ئه‌و مروّهم پتر له‌ هه‌مووتان زه‌ویم له‌م سه‌ره‌وه‌ بۆ ئه‌و سه‌ر ته‌یکردوه‌، له‌ هه‌مووتان زیاتر گه‌راوم، هه‌زاران شه‌و بێئارام، بێسه‌ره‌وت، بێجیگا له‌م نه‌ستیره‌یه‌دا بیه‌اوده‌م و بێئامانج سوپاومه‌ته‌وه‌، سه‌دان شه‌و تا به‌ربه‌یان له‌ ژێر باران و له‌ ناو گه‌رده‌لوولدا بووم. من له‌ جولّه‌ی شته‌کان و له‌ بزێوی ئه‌و بوونه‌وه‌رانه‌ ده‌ترسم که نه‌گۆپ و بێوزه‌ دیارن و وه‌ک شته‌گه‌لیک ده‌رده‌که‌ون که ناجولێن. له‌ راستیدا من له‌ هه‌موو ئه‌و شتانه‌ ده‌ترسم که ناجولێن. من ئێستاش نازانم ئه‌و هه‌موو پۆیشتنه‌م، ئه‌و پیاسه‌ دوورودێژهم به‌ زه‌ویدا، له‌ چی دوورده‌که‌وته‌وه‌ و به‌ره‌و پووی چی ده‌پۆیشتهم. ئه‌ی دڵ... ئه‌ی دلی بێقه‌رار، دوا‌ی سالانێکی درێژ، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ئوقیانوس و کیشوهره‌ دوورانه‌، دوا‌ی ئه‌و هه‌موو گه‌شته‌ هیمن و شیتانه‌یه‌ به‌زه‌ویدا، نازانم ئاخۆ له‌ شتیکی هه‌لدیم یان به‌ دوا‌ی شتیکیه‌وه‌م لیم هه‌لدیت. گه‌ران و پاگردن ئه‌وه‌ ژبانی منه‌، له‌ زه‌مانیکدا که‌س بیرى له‌ ئازادی نه‌ده‌کرده‌وه‌، سه‌ربه‌ستیم گرێدایه‌وه‌ به‌ بازیکى شیتانه‌وه‌ بۆ ئه‌و دیو... ئه‌ودیوی هه‌موو شتیکی. ئه‌ی دڵ، من له‌ گه‌نجیمه‌وه‌ وه‌ک شیتیک له‌ ده‌ریایه‌کی له‌ خۆی شیتتر بپاړێته‌وه‌ هاوارمکرد بازده‌ ئه‌ی پیاوی شیت.. بازده‌. وه‌ک ناحالیه‌ک که‌ چاو ده‌نوقیتیت و له‌ لیوی خه‌ره‌ندیکه‌وه‌ به‌ره‌و ناو زه‌ریایه‌کی شیت و نا‌ارام بازده‌دات، بازمدا. هاوپریم ژبان بازیکى کوێرانه‌یه‌، هیچ زینده‌گییه‌کی گه‌وره‌ نییه‌ بازیکى کوێرانه‌ی بۆ ناو تونیلێکی تاریک تیدا نه‌بیّت. ژبان بریتییه‌ له‌وه‌ی بچیته‌ لیواری خه‌ره‌ندیکی و چاو بنوقیتیت و بازده‌یت. ئه‌ی ئه‌وانه‌ی گویتان لیمه‌، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی خوشالان به‌ عه‌زایم، به‌خته‌وه‌رده‌بن که‌ تلانه‌وه‌ و شه‌په‌زه‌ییم ده‌بینن، پێتانخۆشه‌ کوردیک دوا‌ی بیستوچوار

سال به دبهخت و بالشكاو بگه پښته وه. گهر ژيان تان نه و ساته ی تيا نيه... ساتيک چاوت ده نوقښت و بښه وه ی بزانت له کويوه و بو کوي بازده دهیت، له جيگايه که وه خوټ فریده دهیت، بښه وه ی بزانت چنه به رزه، چنه قووله و بو کوي ده چیت، تا زوه ته مه نی خوټان به بازیکي وا کويړ و شیتانه بپارښنه وه. به رزي نينسان له وه دايه له جيگايه که وه بازیدات، نه زانیت چنه به رزه، نه زانیت بو کوي ده چیت و له چيدا کوتايی دیت.

له بیرمه بیستو چوار سال له مه و بهر له دیواره کانی نه م شاره پامکرد. پاکردن له دیواره کان دهر دیکي گه وړه ی منه، نه و دهر ديه که سه رمای شه وه توفانيه کان و گهرمای پوړه تر سناکه کانی هاوین نه یان توانی له مندا بیکوژن. هه موو وهختیک وهک شیت له دیواره کان پاده که م، به لام مروټ بیهوده له دیوار پاده کات... بیهوده. پوړیک له شاریکی دوردا پښکه و ته ناو که رنه فالیکي گه وړه، له ویدا کاتیک مه ستانه سه یری جوانی و قه شه نگی بیسنووری ژيانم ده کرد، کاتیک به پیکیک شه رابه وه سه مامده کرد، له به رده م کچیکي په شپښستی نیجگار جواندا به ده نگی به رز گورانيه کی خوټیوم ده گوته وه، بو چرکه یه ک گیزبووم و وهخته بوو هاو سه نگی له ده ستچیت و بکه وم. بو نیستیکی زور کورت شته کان له پیشچاوم په شپوون و وامده زانی کويړبووم، به لام له نا کاو شه پوټلیکی گه وړه ی هوش و خه یالم تیگه پایه وه و تیگه شتم هه لہاننی من بیهوده یه. ژيان خو ی، به جوانی و کامه رانيه گه وړه کانیشه وه، به نازادیه کانیشه وه دیواریکی گه وړه یه، دیواریکه دهر پوات و نابړپته وه، مروټیش نا هوپیه کی تر ساوه به پوخی نه و دیواره دا پاده کات. من له و سه فهره دورودریژانه مدا گه پریده یه کی زورم بینییوه، خه لکانیکي تری وهک من، که هه موویان له دیواری ماله کانی خو یان، دیواری شاره کانیان، دیواری نیشتیما نه که یان هه لہاتوون. مروټ پاده کات و پیویایه دیواری کوچه که ی خو یان، له

هه‌موو دیوارێکی دیکەى دونیا بە‌دترە. بە‌لام کە زۆر بە‌سەر زە‌میندا دە‌گەرێت، کە دە‌ست لە دیوارە‌کانى تر دە‌ده‌یت، کە عومریکی درێژ خەریکی تاقیکردنە‌وه‌ی دیوارە‌کان دە‌بیت، دواى ماوه‌یه‌ک تێدە‌گە‌یت دیواری شارە‌که‌ی تۆش، وه‌ک دیوارە‌کانى دیکە‌یه، خراپتر و بە‌دتر و ترسناکتر نییه، نا... دلنیا تانده‌که‌مه‌وه کە خراپتر نییه، شتێکی ئاساییه، دیوارە‌و تە‌واو... لە‌بەر ئە‌وه دروستیکە و بێ‌دە‌نگ بە و لە ناویدا نیشته‌جێ بە. من ئە‌و پۆژه کە دە‌ستم لە کە‌مه‌رى ئە‌و خانە‌ بە‌ردا، ئیشراقێکی پەش لە ناوه‌وه پێ‌گیوتم کە ژبان پ‌رە لە دیواری سە‌یر و نە‌بینراو، هە‌تا لە و ساتانە‌دا کە هە‌ستدە‌کە‌یت لە تروپکی ئازادیدایت و سە‌مادە‌کە‌یت، ئا لە و ساتە‌دا تە‌واو تێدە‌گە‌یت بۆ‌هەر کوێ‌یه‌ک ب‌رۆیت دیوارە‌کان بە‌دواتە‌وه‌ن. هاو‌پێ‌یان ئاوا سە‌یرمه‌که‌ن، ئێ‌ستا دواى بیستوجوار ساڵ گە‌رانی ب‌یوچان بە‌م سەر ئە‌ستێ‌ره‌یه‌دا دە‌گەرێ‌مه‌وه بۆ شاری مندا‌لیم. کراسێکی درێژم لە‌بە‌ردایه، قژم وه‌ک دە‌ریاوانه پیره‌کان س‌پی و خاو و درێژ هاتۆ‌ته‌خواری، پ‌یش و سمێ‌لم تاشیوه، بالام لە‌و کاته بە‌رزتره کە ئێ‌رم بە‌جێ‌هێ‌شت، پ‌یتان سە‌یر نە‌ب‌یت گەر ب‌ل‌یم من پ‌یچە‌وانه‌ی یاسا فیزیکییه‌کانی گە‌شه‌ی ئاده‌میزاده‌وه، تا چلوپ‌ینج ساڵه‌ش بە‌رده‌وام بالام بە‌زده‌بوو، ئێ‌ستا لە‌سەر و دوو مه‌تره‌وه ئارامگرتووه، باریک‌تر و غە‌مگین‌تر له جاران دە‌نوێ‌نم، چە‌نده‌ها زمان دە‌زانم، لە‌چە‌نده‌ها پرشته‌دا قال و لە زۆریه‌ی شارە گ‌رنگه‌کانی دونیادا می‌وان بووم. تە‌مه‌نم بیستوجوار ساڵ بوو کە ئێ‌رم بە‌جێ‌هێ‌شت، دە‌ستگیراندا‌ربووم، عاشق‌بووم. تە‌نیا عە‌بیبێکی گە‌وره لە ژیانمدا ئە‌وه‌بوو وه‌ستای دیوار‌بووم. لە هە‌ژده سالییه‌وه بووم بە وه‌ستای دیوار، لە هە‌ژده سالییه‌وه. کە وازم لە قوتابخانه ه‌ینا خۆم کرد بە لال و وشه‌یه‌ک چ‌ییه له‌گە‌ڵ ه‌یچ ئاده‌میه‌که‌دا نە‌م‌گ‌ورپیه‌وه، هە‌تا ئە‌و کچه‌ش کە حە‌زی لێ‌کردم، پ‌تر حە‌زی لە و نامه ناگ‌رینانه دە‌کرد کە من دە‌منوسی، ئە‌و بە‌دبە‌خته بە جۆ‌ریک حە‌زی لە

نامەکانم بوو، بەلایەوه گرنگ نەبوو من ناتوانم زارم بە نوتقیکی پوون
 ھەلھێنم. بە ھەرحال عاشقیکی بێدەنگ سەدجار لە عاشقیکی زۆر بۆل
 چاکترە. ئەزموونی دواتریشم پێمەلێت ژنان ھەندێجار پیاوی بێزمان و
 کەمدووێان لە پیاوی تورپ و زۆر بۆل لا پەسەندترە. ئەو خۆلەکەرنە
 دواتر موسیبەتی گەورە بۆھێنام، پۆژیک پیاوھەکانی دیکتاتۆری گەورە
 ھاتن و منیان بۆ دروستکردنی بەندیخانە یەکی نھێنی راپێچا، لەو زەمانەدا
 ئەستەم بوو دیوارسازیکی دەستپەنگین و لێزان و لالی دیکەیان
 دەستکەوت، بۆ یەکیک دەگەرێن نەتوانیشت حیکایەتەکان بگێڕیتەو،
 شوێن و شیوەی بەندیخانەکان بۆ کەسیکی دیکە ئاشکراکات. پێدەچوو
 ھەموو ولات بۆ وەستا و کرێکاری بێزمان گەراییەت. لە شەویکی دەبجوردا
 منیان گرت، وامدەزانی وەک ھەموو بێگوناھەکانی دیکە دەمکوژن، بەلام
 ھەر ھەمان شەو لە ئوتومبیلیکی داخراودا لەگەڵ پێنج کرێکاری لالی
 دیکەدا بردیانین بۆ شوێنیکی نادیار و نھێنی، لەوێو سەفەری من وەک
 وەستایەکی لێزان و دەستپەنگینی بەندیخانەکان دەستی پێکرد. لە یەکەم
 شەووە زانیم بەندیخانە ی تاریک و ترسناکم پێ دروستدەکەن. ھەر ئەو
 شەو تەقەم لە دەستەکانی خۆم کرد، بەلام لەو ترستۆکتربووم بتوانم
 دەستیەکم یان پەنجە یەکم بشکێنم، خۆم لە سەر دیواریکی بەرزو
 بەردەمەو و دەریازیم، ئەو کات باوەڕم بەم بازە شێت و مەستانانە ی
 ئەمڕۆ نەبوو. شارە و شار من و کرێکارە لالەکانیان گێرا، لە ھەرجیگایەدا
 تونێلیکی نھێنی و لە ھەر کونجێکدا ژێرزەمینێکی پەنھانیان بوستبایە
 ئێمەیان دەبرد، لە دۆکو مینتە پەسمییەکانی دەوڵەتدا ناومان گروھی
 ئیشکەرە لالەکان بوو. من ئەو چەند سالا دەترسام شەویک بە دەم
 خەووە بدویم و نھێنیم ئاشکراپێت و دەمۆدەست بمکوژن، سەدان شەو
 لە ترسانە دەخوتم، ئەو ھێندە ی ترکەنەفت و بێھیزی دەکردم. شەوان
 بە چاوی بەستراووە دەیانبردینە ئوردوگا و سەریازگە و بنکەکانی

ئاسایشه‌وه، ده‌یانبردینه سائۆنه تاریک و ترسناکه‌کانی وه‌زاره‌تی به‌رگری، وه‌ک کۆیله دێرینه‌کان ئیشیان پێده‌کردین و وه‌ک سه‌گ نانیاں ده‌داین. من دیوارسازێکی گه‌وره‌بووم، ئیستا که به‌م قیافه‌ت و پوخساره بۆشناخه‌وه ده‌مبین، که هه‌مووتان واده‌زانن من کۆنتێکی ئه‌وروپی یان ده‌ریاوانێکی دێرینه‌م و له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌پاسته‌وه هاتووم، به‌هه‌له‌دا چوون. ئه‌ز خۆمتان پێده‌ناسینم، به‌خۆم و ناوه‌عاجباتیه‌که‌مه‌وه «زوه‌دی شاه‌مان». ئه‌وه ناوه‌پاسته‌قینه‌کی منه، ناویکی بێمانا و بێتاهه‌نگ و بێته‌غمه‌. به‌ئێ، من زوه‌دی شاه‌مان سه‌رده‌مانێکی زۆر دیوارسازێکی لال‌بووم، خۆشم نازانم چه‌ند په‌ناگای نه‌یتنی و چه‌ند به‌ندیخانه‌ی تاریکم دروستکردوه... ئه‌وانه وایانکرد ر‌قم له‌ دیوار بێت. پ‌وژێک سه‌ربازه‌کان ئازادیانکردم و له‌ پیکاپێکی سه‌وزدا منیاں هێتایه‌وه. ئه‌وه‌ی به‌لامه‌وه عاجباتی بوو، ئه‌وه‌بوو ده‌ستگیرانه‌که‌م دوا‌ی چوار سائیش هێشتا چاوه‌پوانیده‌کردم، بێه‌وده کچیتێ بێگه‌رد و سۆزی ناگرینی خۆی بۆ من هه‌ل‌گرت‌بوو. به‌لام چیت‌ر نه‌مه‌دته‌وانی له‌ هیچ ژوورێکی ئه‌م دونیا‌یه‌دا ئارام بگرم، تووشی ئه‌و ده‌رده‌بووم که خۆم له‌ دیواره‌کان به‌ دووربگرم، شتێک له‌ د‌ل‌مدا پێیده‌گووتم دووباره‌ ده‌مگرن و ناچارمه‌که‌ن دیوار له‌ دوا‌ی دیوار دروستبیکه‌م. خولیا‌ی ئازادی عومری منی له‌ بنه‌وه‌پا هه‌له‌ته‌کاند. ده‌ستگیرانه‌که‌م کچیکێ به‌ده‌خت بوو، ئه‌و جاره نه‌مویست هه‌موو شتیکێ به‌ نامه‌ بۆ پ‌وونیکه‌مه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی خواحافیزی لێیکه‌م و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ جیببھی‌ل‌م، راستی خۆم لاد‌ر‌کاند و گووتم چ عه‌یبێک له‌ ده‌م و زمانمدا نییه‌ و هه‌رده‌م توانیومه‌ قسه‌بکه‌م... هه‌رده‌م، به‌لام به‌ ویست و ئیراده‌ی خۆم بێده‌نگیم هه‌لب‌ژاردوه، ئیستا ده‌بێت مالا‌وایست لێیکه‌م و ب‌پ‌و‌م به‌ دوا‌ی خۆمدا بگه‌ر‌پ‌یم. له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ هه‌ر که‌سێکت بگووت‌بایه‌، ده‌مه‌وێت خۆم بدۆزمه‌وه، ئاسان باوه‌ری پێده‌کردیت، ده‌ور و زه‌مانێک بوو مر‌وف زیاتر بۆ خۆی ده‌گه‌پ‌ا، وه‌ک ئیستا نه‌بوو ئاده‌میه‌کان

حەز لە خو و نکەردن و خو لە بیرکردن بکەن. کچە بەستە زمانەکی دەستگیرانم، شتەکانی سادە و ئاسایی وەرگرت و بە دلێکی ساف و زەرەخەنەییکی غەمبارەوێ خواحافیزی لێکردم و گووتی «تەمەردن» منی بیرناچیتەوێ. دواى ئەو خانمە چکۆلانەییە، هەرگیز کچیکی وەها سادە و دلەساف و بێگرم نەبینییەوێ، بەلام یادەم نییە پۆژیک لە پۆژان غەمییکی قوولم بۆ خواردبێت، نا یادەم نییە هەرگیز غەمییکی قوولم بۆ هیچ ئافەرەتییکی دنیا خواردبێت. دەبێت راستی بڵێم ترسی قوولێ من لە دیواریەکان منی لە ناخەوێ دوو کەرتکرد، هەمیشە خەیاڵم لای شتی تریبوو، ئەگەرچی ئەو شتانەى پەڕیوەندیان بە ئافەرەتەوێ هەیه پووبەریکی گەورەى خەیاڵی منیان داگیرکردوێ، بەلام هەردەم لە دۆخە دەرونییە نالەبارەدا ژیاوم کە پێموایەت شتیکی گەرمتر لە غەم و دەردەکانی ئەوان لە ژیاى مندا هەیه. هەمیشە پێموایە ئەو بایەى لە سەر زەمینی خانمانەوێ هەڵدەکات، من ناکوژیت. من شتیکی تر و نەپێنێیەکی تر دەمخکێنیت، شتیکی تاریک و پەش کە لە ناو خۆمدایە. دواى بیستوچوار سالی خۆم و تارماییە تاریکەکی خۆم گەرمایەوێ، لەو بیستوچوار سالیەدا لە ژێر زۆر دیواری گەورەى دنیا دا خەوتم و دەریای گەورەم بێ، ئەگەرچی بە درێژایی ژیاىم لە دیواریەکان هەڵتاتووم، بەلام پووم لە زۆر زەمین و لە زۆر ئاوەدانى دوورکرد بۆ ئەوێ سەیری دیواری بە ناویانگ و خورافیەکانیان بکەم، دەستیان لێدەم و تاقیانکەمەوێ، بە زۆر خێل و نەتەوێ نەبیستراو تێکەڵاویووم و هەزاران تەرز شەرایم نووسی و لەگەڵ سەدان ئافەرەتى جیاوازدا خەوتم. لەبەرئەوێ هەمیشە بە پەلە لە ولاتیکیوە دەچووم بۆ ولاتیکی و لە زەریایەکی دەپەڕیمەوێ بۆ زەریایەکی، بیرم نییە هیچ کات لە ژیاىمدا دووجار لەگەڵ یەک ژندا خەوتم. لەدواى ئەو خانمە چکۆلەییەوێ هەرگیز عاشق نەبوومەوێ، بەلکو لە شارە دوور و لە پۆخە ساردەکانی ئەم زەمینەدا هەردەم یەکیکم دۆزیوەتەوێ لەگەڵمدا

بخه ویت، بۆ یهک شهو، بۆ یهک سهعات، بۆ یهک یادگار. تا دواچار له م شاره تۆزایه دا، که به روکهش پیتاچیت ژنیکى تیدابیت، زۆر له هونه رى خهوتن و سه رجیکردن بزانیّت، ئه و ژنه ئه فسوناوییه م ناسی، که تپروانیین و تیگه یشتنی منی له سه ر سیکسکردن گوپی، تا ئه وکات وامده زانی نهیّنی کیشه که له وه دایه که به رده وام ئه و ژنه بگوپیت که له گه لیدا ده چیته ناو جیگا، سه رکه و تن ئه وه یه زۆرتین ژماره له خانم نه رمبکه یت. به لّام له م شاره دا که گوپینی کچ و یاریکردن به مه عشوقه ئاسان نییه، ئه و ژنه گه نچ و بیتامانه فییریکردم که نهیّنی کاره که له گوپیندا نییه، به لّکو له دووباره کردنه وه دایه. له زه تی هه ره گه و ره له یه که مجاردا نییه، به لّکو له دووه مجار و سیّه م و چواره مدایه. ئه و ژنه ناسک و لیزان و هیمنه تییگه یاندم که یه که مجار هیچ نییه جگه له تاقیکردنه وه یه کی بچوک، وهک ئه وه وایه په نجه یه ک بخه یته ناو به حرّیکه وه و هیچی تر، تییگه یاندم نهیّنی و شادومانی و فرین له و ئیشه دا پابه ندی دووباره کردنه وه یه تی له هه لومه رجی شاعیرانه دا، ئاه چ شاعیریکى گه و ره بوو، چ شاعیریک بوو. به لّام ده بیّت بیده نگم، چونکه ناتوانم پیتان بلّیم من و ئه و چیمان به سه ر هات، ناتوانم پیتان بلّیم.

عه تار و ده رسم تاهیر «سه رده می شه ری ناوخۆ»

له گه رمه ی شه ری ناوخۆدا عه تار یه که مین خانووی گه و ره ی خۆی کپی، ده توانم بلّیم، ئه و له پێشهنگی ئه و که سانه دا بوو که بیران له دروستکردنی کۆشکی گه و ره کرده وه، بریکى گه و ره ی سه رمایه که شی خسته کرپینی زه وی و زاری ئه و تۆوه که سه ره تا بێنرخ دیاربوون، به لّام

به مه زنده ی ئه و پاشه پۆژژکی باشیان هه بوو. نازناوی عه تار وه ک
 کپاریکی گه وره ی ئینسان ده گه پتیه وه بۆ چه ند سالیک دوا ی ئه و
 نیوه پۆیه ی له گه ل حوسنی خه یالدا بریه سه ر، دوو سال دوا ی ئه و
 ئیواره یه ش «گوئی ئاونگ» پیاویکی ئاسایی و کاسبیک بوو له هیلی
 کاسبانی دی و له مۆرالی بازار دوورنه که وتبووه وه. ناویانگی عه تار وه ک
 بازگانیکی گه وره ی ئینسان هه نگاو به هه نگاو ده ستیپیکرد، سه ره تا
 بیزیان و ساده پۆ بوو، شتیکی تیدا نه بوو مرۆف لیبترسیت، گه له ک
 درهنگ پوخساری درپدانه ی ئیشه که ی دره که وت و خوشی که وته ئامیزی
 حیکایه تی سه یر سه یره وه که خه لکوخوا ی بازار تاماوه یه ک باوه پیا
 پینه ده کرد. یه کیک له و شتانه ی عه تاری خسته سه ر ئه م که لکه له یه
 پوخساری ئینسان بوو، رهنگه ئیستا ئیه پیتان سه یرییت، یه کیک
 بتوانیت کاسبی به سیمای ئاده میزاده کانه وه بکات، بتوانیت پوخساریان
 بفروشتیت، به لام عه تار که سیک بوو ده یتوانی کاسبی به هه موو شتیکه وه
 بکات. سیمای ئینسان شتیک بوو، وه کو هه موو شته کانی دی بۆ
 فروشتن. سه ره تا له وه وه ده ستی پیکرد که کۆمه لیک پوخساری زۆر
 تایبه تی بۆ فیلم سازیکی ئیرانی دۆزییه وه، که بۆ کۆمه لیک ده موچاوی
 بیخهنده و غه مزه ده ده گه را. دره ینه ریک بوو له سه ر نه کته ری ئاماتۆر
 کاریده کرد، بۆ جوړه سه روسیمایه ک ویل بوو په ژاره یه کی قوول و سیبه ری
 کاره ساتیکی بیپرا نه وه یان له سه ر بیت. برای دره ینه ری ئیرانی وه ک ئیمه
 عه تاری نه ده ناسی، وه ک ئیمه شاره زای به هره و توانا کانی ئه و نه بوو،
 باوه پی نه ده کرد سه رزلیکی وه ها به لووتیکی گرئیاری و پیستیکی وه ها
 دیزه وه، تیبگات پیاویکی هونه رمه ند و هه لاویردکاری وه ک ئه و بۆ چ جوړه
 نه کته ریک عه وداله و له چ پوخساریک ده گه پت، به لام هیزی عه تار
 له وه دا بوو ده یتوانی به دروستی بزانییت تۆ چیت ده ویت، هه میشه ئه و
 شته ی په یداده کرد که نیازداران له دووی بوون. عه تار ئه و ئیواره یه تاقمه

دەموچاویکی بۆ فیلمسازە ئێرانییە کە برد، ئاغای عەجەم گەشکە پوو
 وەستا و نەیدەزانی چی بڵێت، گەر خۆی بگەراییە، بە چەندین مانگ ئەو
 سیما و قیافەتە غەماویانە ی نەدەدۆزییەو. ئەو یەکەمین کاسبیکردنی
 عەتاریبوو بە پوختساری مۆفەو. دواتر چەندەها جار پوختساری مۆفی
 لە بازارەکاندا کۆپی و فروشت، هەندیک سیمای بە پارە یەکی زۆر بە
 فۆتۆگرافیککی یۆنانی فروشتەو کە فلیمیکی دۆکۆمێنتی لەسەر ژانی
 بێئارایشت لە خۆرەلاتدا ئامادە دەکرد. وەک ئەو ی نەخشە ی نهێنی ئەم
 شارە لە گیرفانییدا بێت، ئێوارە یەک لە ماو ی چەند سەعاتیکدا دەیان
 قەمووری بۆ پزیشکیکی پەیدا کرد، کە دەربارە ی کاریگەری هەتاو
 لەسەر گەشە ی سروشتی مۆف وانە ی دەگووێتەو. دەتگوتت خواوێ
 سندوقی شتە سەیرەکانە، کەس نازانێت ئەو هەموو قەموورە شەرمەن و
 نیو پوو ی لە کوێو هێنا کە پێدەچوو سەلەهای سەل بێت پوناکیان
 نەدیبێت و هەتاویان بەرنەکەوتبێت. وای لێهات عەتار بوو بە یەکیک لە
 پەسپۆرە وردەکانی تێپارمان و تێگەشتن لە سەروفەسەلی بەشەر. ئەو بە
 کاوێخۆ لەو کیمیا نهێنییە تێگەشت کە لە پشت نیگا و تەماشاکردن
 و زەردەخەنە ی مۆفەو یە. کیمیایەک عەتار دەیتوانی بیگۆرێت بۆ کالاً
 و بیفروشی. پووکاری ترسناکی ئێشەکە ی ئەو پۆرە دەستی پێکرد،
 کە دەبوایە کۆمەلێک گەنجی گەمژە و نەخوێندەوار بدۆزێتەو، تا
 بیانکەن بە پاسەوانی یەکیک لە وەزیرەکان. لەو پۆرەو وەک بازرگانێکی
 گرانبەهای ئینسان لە ناو سیاسییەکاندا ناوبانگی پۆی، وەک یەکیکی
 کارامە کە دەتوانێت پاسەوانی تاییەت بکڕێت و بفروشی، بوو بە
 میوانێکی بەردەوامی سەر سفەرەکانی ئەوان. لەسەرەتادا تەنیا پۆلی دەلال
 و میانەچی لە نێوان کڕیار و فروشیارەکاندا دەبینی، بەلام پۆزێک کەوتە
 سەر کەلکەلە ی کڕین بۆ خۆی. یەکەمین مۆفی پاستەقینە کڕیبیتی،
 مندالێک بوو ناوی شەهرە یاری شوشە بوو، دەیتوانی ئەو دیو دیوارەکان

ببینیت، به پاره‌یه‌کی خه یالئی مندالّه‌که‌ی له باپیری کریه‌وه، شوینئیکی تاییه‌تی بۆ ته‌رخانکرد، ئه‌وه له‌و کالایانه بوو که نه‌یده‌فرۆشت و ته‌نیا به پاره‌ی بیۆینه ده‌یدایه کریئ. که‌ستان له‌وانه‌یه نه‌زانن ئه‌و مندالّه چ پاره‌یه‌کی بۆ عه‌تار په‌یدا کرد و چ پولئیکی به‌ره‌مه‌ینا، عه‌تار تا نه‌بوو به‌ خواهنی ئه‌و مندالّه چاوتیژ نه‌یده‌زانی چه‌ها می‌ردی دلپیس له‌م شاره‌دا هه‌یه، چه‌ها ژنی پاراو دوودل هه‌یه، چه‌ها سیاسی حیه‌باز و بازرگانی فاقه‌چین له‌ بازاردان. جاریکی دی کچیکی چکۆلانه‌ی له‌ دایکی کریه‌وه « له‌ کاتی شه‌پی ناوخۆدا له‌ شوینئیکی نه‌یتیدا شار‌دیه‌وه و به‌ پاره‌ی زۆر زۆر نه‌بایه‌ ده‌رینه‌ده‌خست ». کچیک بوو، ده‌یتوانی پیت بلّیت له‌ چل و هه‌شت سه‌عاتی داهاتوودا ده‌ژیت یان ده‌مریت، ئه‌وده‌مه‌ شه‌پکه‌ره‌کان زۆر پیوستیان به‌جۆره زانیاریه‌یه‌کی وا هه‌بوو تا هیزی جه‌نگ و غیره‌تی پیک‌دادانیان هه‌بیّت. بیکه‌لکترین بوونه‌وه‌ری کۆمه‌له‌که‌ی، ده‌رسیم تاهیر بوو، ئه‌و می‌ردمندالّه لووتنه‌ی ده‌یتوانی له‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا هه‌ر لاشه‌یه‌ک له‌ ژیر زه‌ویدا بیّت ببینیت و ده‌ریبه‌یتیت. ده‌رسیم تاهیر یه‌که‌مجار له‌ بن بالئی عه‌تاره‌وه ده‌رپه‌ی و هاته‌ده‌ریئ. ئه‌و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی مندالّه‌کانی عه‌تاری بۆ باسکردین، باسی ئه‌و کوپه‌ی کرد که ده‌یتوانی گولله‌ بوه‌ستیتیت، ئه‌و کچه‌ی گه‌ر سه‌یری زه‌رده‌خه‌نه‌کانیت بکردبایه‌ خه‌وت لیده‌که‌وت، ئه‌و کوپه‌ی له‌ شوینی فرمیسکه‌کانیدا گولئیکی بۆنخۆش ده‌پوا، ئه‌و کچه‌ی ده‌یتوانی به‌ ده‌ست جنسی مندالان له‌ زگی دایکیاندا بگۆپیت. عه‌تار له‌ پڭای ئه‌و مندالانه‌وه له‌ چه‌ند سالئیکی که‌مدا پول و پاره‌یه‌کی بی‌شوماری خسته‌ سه‌ریه‌ک. عه‌تار وه‌ک چۆن شتی عه‌نتیکه‌ی کۆده‌کرده‌وه، ئاوها ئاده‌میزادانی سه‌یر و ناوازه‌شی ده‌کپی.

ده‌بیّت بلّیم که‌ په‌فتاری عه‌تار له‌گه‌ل مندالّه بلیمه‌ته‌کانیدا په‌فتاریکی جوان بوو، له‌گه‌ل پۆحی سه‌رده‌م و ئیقاعی پۆژگارا ده‌گونجا، ئه‌و

مندالە بلیمەتانەى كە نەیاندهویست لە دایك و باوكیان جیاپنەوه،
 پەیمانێكى كارى لەگەڵدا مۆركردن و لای دادگا پێى ئیمزاکردن و لێگەپا تا
 كاتى پتویست و پۆزى راستەقینەى بەرەم لای دایك و باوكى خۆیان بن.
 ھەموو شتەكانى لە ژێر ناوینشانى گریبەستى ئیشكردندا تۆماردەکرد. ئەو
 چەند سالەى لە ناو قەيسەرى و مەزاتخانە و بەر سینەماكاندا بردبویە
 سەر، ئەزمونیكى بۆ دروستکردبوو كە دەتوانیت ھەموو مۆفیک بکړیت،
 دەیتوانى لە سەرۆكى حیزبەكانەوه، تا بەرپرەكانى ئاسایش، تا
 داوەرەكانى دادگا ھەموویان بەشتیک نەرمبكات، لای ئەو ھەموو مۆفیک
 شتیكى ھەبوو بتوانیت لێوھى بچیتە ناوھو و نیازى خۆتى لێبستینیت.
 ئیشەكانى خەوشیكى قانونیان تێدانەبوو. بۆ ئەو مندالانەى دیکەش كە
 لە خەلكى پێبوار و پاگوزەر كړیبوونى، شوپى پاك و جلى نوێ و
 ھەوشى تاییەتى یاریکردنى بۆ دروستکردبوون. لای پێكخواوەكانى مندالان
 و لە بەشى جەھێلانى دادگا مۆلەتى چاوەدێرى و سەرپەرشتیكردنى
 وەرگرتبوو. لەوھش گرنگتر ھەتار كاسیبكى شیت و توپەنەبوو، ھەموو
 جارێك كە دەكەوتە سەواکردنى شتێك، گەر بیزانیایە بەرابەرەكەى
 كەللەشەق و بیسەبرە، خۆى خەندەيەكى دەستكردى دەگرت و دەیگوت
 «ھەفالى، توپەمەبە، بازارپەغنى زەردەخەنە، ئیستا زەردەخەنەيەك بگرە
 و دەبینیت پێك دەكەوین». لەگەڵ كالا ئادەمییەكانیشدا پەفتارى جوان و
 بەپێزبوو، گرنگترین شت لای ئەو پارە بوو، زەردەخەنە و پێزیش شتێك
 بوون پارەیان پادەكیشا. لێرەو نەگلايە ئەو كاسیبیە خراپانەى پیاوھ
 سووك و بێبەھرەكان تێدەكەون، وەك كړپن و فروشتنى ئافرەت، ھێنان
 و بردنى سۆزانییەكان بە ناوى سكرتیرەوھ، شكاندنى شەرەفى كچان بە
 بەھانەى دامەزراندنیان لە ئیشكدا. دەبێت بڵێم لەو پووەو پیاوێكى
 پاك بوو. بەلام وەك دواتر دەبینن دەستێكى ترسناكى لە گەلەك شتى
 تردا ھەبوو، كە دواى ئێوھى بەپێزیش بەپوونى تێیاندەگەن.

ئەگەرچی ئىشەكانى ھەندىجار كارەساتيان دەنايەو، بەلام لە قوولايى
 دلدا خۆى بىخەتا دەبينى... دونيا وابوو، ئەو ھەموو ھەولايكى دەدا
 شتەكان باش و لەسەرەخۆ بپۆن، ھەر دەردىك كە دروستدەبوو بە
 سادەترين و گونجاوترين شيۆە ليىدەرچىت. لەگەل ئەو شدا بەھرەى
 مندالەكانى بەجۆرىك ترسانكبوون، لە ژىر مەرجى زۆر سەخت و بە
 گفىتى زۆر قورس نەبايە نەدەچوو ژىريارى ھەندىك ئىش، دلنابوو
 ئەو مندالانە دەتوانن نەيىنى ئەوتۆ بزائن كە فيتنەى گەورەى لە دوايە.
 دەشىت ژيانى ئەوانىش و خۆشى بكەوتتە ئەگەر و نەگەرەو، ئىدى بۆ
 ئەو ھەى لە مەترسى كەمبكاتەو و بپى قازانجىش بالابەريت، نرخى ئەوتۆ
 خەيالى دانا كە تەنيا ھەندىك پارەدارى كەم پىيان دايندەكرا. دەرسىم
 تاهير بىخىترىن و سەرسەختىن كەسيك بوو لەوانەى عەتار پارەى
 پىدان، مىردمندالايكى لووتزل و ناشيرين بوو، ژيانى مندالەكانى دىكەشى
 تالكدربوو. سالى ۱۹۹۸ لەبەغداد لە سەربازىكى عەرەبى كپىيەو.
 دەرسىم ئەوكات تەمەنى چوارەسالى بوو، خپىكى كورت، بەسەريكى
 زل و ورگىكى خپەو، گەر لووتى نەبايە، لە پشيلەيەكى پەشى زۆرخۆر
 دەچوو، كوردى و عەرەبىشى بە تەواوى دەزانى. شەش سالان بوو لە
 يەككە لە ئۆردوگاكاندا و لە شەريكى عەشايەريدا باوكى كوژرا، خۆى
 بە چاوى خۆى تەرمەكەى ئەوى بينى بۆ پىدەشتىكى دوور پايانكيشا،
 سى پياوى تورەبوون سوينديان خواردبوو بىكوژن و كوپونىيەن. گەر
 دەرسىميان بدبايە ئەويشيان دەكوشت، بەلام پىكەوت كۆمەكى مندالەكەى
 كرد و لەدەست پياوكوژان دەريازىبوو. دەرسىم لە خالايكى چاوبرسى و
 پارەپەرسىت بەولاه كەسى دىكەى نەبوو، دواى كوژرانى باوكى چەند
 پۆژىك خالە بىعاتيفەكەى لە كادانكدا گليدايەو و نەيەيشت دەركەويت،
 شەويكيان دەرسىمى چكۆلە دەركاى كادانەكەى شكاند و بەرەو پىدەشتە
 ترسناك و پى گورگەكان تىيەقاند، ئەو لە ھەموو دونيادا تەنيا باوكى

هەبوو. بەو شەوێ گەرمەى ھاوین بەناو دێک و دالدا هەلەت، چەندین پۆڤ بەدوای لاشەى باوکیدا بۆنى زەویکرد، لەو کاتەوێ هەستیکرد دەتوانیت لەدوورەوێ بۆنى لاشەکانى ژێر زەوى هەلمژیت و بیانبینیت، بەو چنگە چکۆلانەى زەوى بدڕیت و گۆپى مردووەکان هەلداتەو، لە دوو شەویدا چەندین لاشەى دۆزییەو، تا دواجار لە کەندیکی دێکاویدا گەشتە سەر لاشەى باوکى و دەریهێنا. کەخالى بە حیکایەتەکەى زانى تێگەشت دەرسیم مەخلوقیکی ترسناک و نەفرەت لێکراو، گەر لێرە بمینیتەو سەرى خۆى و ئەویش دەخوات. بێتەوێ بوارى بدات، هەر ئەو شەوێ بردى بۆ لای نەقیبى ئیستیخبارات قەحتان سابیر و تەواوى حیکایەتەکەى بۆ گێرایەو. جەنابى نەقیب پێشتر نەیبستبوو کە سێک لە دنیاى هەبیت بەو جۆرە مردو بۆزیتەو. تەلەگرافیکى بەپەلەى نارد بۆ دەزگای بالای ئیستیخبارات لە بەغداد و تەواوى چیرۆکەکەى تیانوسى، هەمان شەو لە بەغداوێ وەلام هاتەو و دەرسیم تاهیریان بەرابەر پارەیهکی دیاریکراو لە خالى کرپەو، کە بێتەوێ منداڵەکە ماچبکات دایە دەست عەرەبەکان و بە خۆى و جامانە قیتەکەیهو لە دەزگای ژوورەکەى نەقیب هاتەدەر.

دەبایە دەرسیمی بچکۆلە لەگەڵ هێزیکى تاییەتدا لە سنوورەکان و لە مەیدانەکانى جەنگدا، بۆ لاشەى ئەو سەربازە عێراقیانە بگەریت کە سالانى دووردریژی جەنگ لە بەرەکانى شەپدا کرابوون بە ژێرگەو. پتر لە پێنج سال لە هەلومەرجى جیاواز و شویتى جیاوازا هەمان ئیشیکرد. هەموو منداڵى خۆى لە ناو بۆنى لاشەى سەربازى عێراقى و ئێرانیدا بردهسەر، لەباشوورەوێراست بەست بەست و بازنە بازنە زەوى دەپشکنى. شەوان لەگەڵ سەگ و هێستى سوپادا دەیانخەواند، مەروڤیکى لێدەرچوو هەستى بە پاکوتەمیزی و جوانى نەبوو، هەستى بە سووکایەتى نەدەکرد، وەک ئازەلێکی ملهوپ لێیانەخوپی و ئازاریانەدا. لە دواى

سالی ۱۹۹۲-هه، دهولت نهو گوردانه‌ی هه‌لوه‌شاندوهه و دهرسیم تاهیر وهک مه‌یته‌ریکی نه‌سپ له خزمهت یه‌کیک له نه‌فسه‌ره به‌رزه‌کانی سوپادا مایه‌وه. له‌گه‌ل نه‌سه‌په‌کاندا ده‌ژیا و له‌ناو نه‌واندا نانی ده‌خوارد. به‌هوی نه‌و بۆ ته‌رسه‌ی لی‌یده‌هات، نه‌یده‌و‌پ‌را ته‌ویله‌که جی‌به‌ی‌لیت، بۆن‌یکی وه‌ها کوشنده‌ی هه‌بوو، ئاده‌مییه‌کان بۆیان قه‌بوول نه‌ده‌کرا. که ته‌مه‌نی بوو به‌چوارده و هی‌دی هی‌دی بالق‌بوو، وهک مه‌ی‌مون‌یکی بی‌شه‌رم که هیچ له حه‌یاو حورمهت فێرنه‌بووه، شه‌رمی له ده‌رخستنی هیچ شو‌ین‌یکی خۆی نه‌ده‌کرد. له دی‌سداشه عه‌ره‌بییه دراوه‌کانیدا شتی ناشیرین و سه‌روده‌ری خراپی لی‌ده‌وه‌شایه‌وه، خه‌ریک بوو ده‌بووه باریکی قورس به‌سه‌ر نه‌فسه‌ره‌که‌وه. کابرای پایه‌دار، پۆژ‌یکیان به‌په‌یام‌نێره‌که‌ی خۆیدا، ناردی بۆ حه‌مام و جلی نو‌یی بۆ ک‌ری و شوشه‌یه‌ک عه‌تری به‌سه‌ردا رشت و به‌جی‌بیکی تایبه‌ت په‌وانه‌ی نه‌قل‌یاتی باکووری کرد. کابرا بریاریدا‌بوو به‌پاره‌یه‌کی که‌میش بی‌ت، بیداته ده‌ست کورد‌یک و خۆی لی‌ده‌ریازیکات. دوو پۆژ کورد‌یکیان نه‌بینی نه‌م مه‌خلوقه‌ لووتزل و ناشیرینه‌ی به‌فلس‌یک بو‌یت. سی‌هه‌م پۆژ به‌پ‌یکه‌وت عه‌تاری به‌دبه‌خت، له‌دوای ساغ‌کردنه‌وه‌ی باره‌فه‌رش‌یکی قاچاغ، بۆ جی‌به‌جی‌کردنی ئی‌شی‌ک چوو بۆ نه‌قل‌یات. په‌یام‌نێره‌که‌ که‌ دوو پۆژ بوو بۆ به‌دوای ده‌ست‌که‌وت‌یکدا عه‌ودال‌بوو، دواچار له‌عه‌تاردا نه‌سیبی خۆی دۆزییه‌وه. دوای باسو‌خواس‌یکی در‌یژ، که‌ تی‌یدا فرو‌ش‌یاره‌ ماندووه‌که‌ سی‌فه‌ته‌ دان‌سقه و که‌مه‌اوت‌اکانی دهرسیم تاهیری ژمارد، پاره‌یه‌کی ناچیزی وه‌رگرت و خواحافیزی له‌هه‌ردووکیان کرد و به‌خۆی و بی‌رییه سه‌ریازیه‌که‌یه‌وه شاد و شو‌گور له‌نه‌قل‌یات چوووه‌ده‌ری. سه‌ره‌تا عه‌تا‌ره‌به‌ته‌واوه‌تی نه‌یده‌زانی پاره‌ی خست‌وته‌ک‌رینی چ جو‌ره‌ ئاده‌مییه‌که‌وه، دل‌خۆشی خۆی به‌وه‌ده‌دایه‌وه که نه‌و پاره‌یه‌ی له‌ک‌رینی دهرسیمدا خه‌رج‌یک‌رده‌ پاره‌ی قه‌لیکی خرت نییه. ده‌یزانی گه‌ر سوودی نه‌بی‌ت ده‌یبه‌خش‌یتته‌ پ‌یک‌خراوه‌کانی مندا‌لان،

دەیدات بە ھەتیوخانەکان، چیرۆکیکی بۆ دروستدەکات و لای بە پێوە بەری
ئاوارەکانی جەنگ خۆشەویستیدەکات. لە راستیدا عەتار زۆر درەنگ زانی
کە نە دەبایە دەرسیم تاهیر بکڕیت، بە لām تازە کار لە کار ترازابوو.

عەتار مالىکی زۆر خۆشی بۆ مندالەکان تەرخانکردبوو، ئافەرەتییکی
دڵسۆز و بێدەنگ خەزمەتیدەکردن، ھەر کامیکیان کێشەى ھەبایە خۆی
ئامادە دەبوو، گەر نە خۆش بکە و تەنایە پزیشکی بۆ دەبردن، لە وەرزى
سەیراندا ھەموویانی دەخستە مەشتە کەووە و لە قەرەغشار کە مەینێکی
ھاوینەى بۆ دەسازاندن. بە لām دواچار ھاتنى دەرسیم تاهیر ژيانى
مندالەکانى تێکدا، بە پيس و پۆخلییە کەى، بە بێدەنگییە کەى، بە
بیشەرمییە کەى، بەو بۆن ئەسپەى بەردەوام لێدەھات، بە مێزکردنە
ناوھەخت و نابەجێکانى، بەو لووتە زلەییەو کە سەرى بە لادا قورسکردبوو.
مندالێک بوو بە لەش لەوانى دى گەرەتر، بە لām بە عەقل چکولانەتر.
قەسەى نە دەکرد، یاری نە دەزانی، گەر قەسەش بکردایە تەنیا باسى دوو
شتى دەکرد لاشە و ئەسپ.

لەو ماوەیەدا عەتار زۆر ھەولیدا سوود لە دەرسیم تاهیر ببینیت،
ماوەیەک تەنیا لە سۆراغى ئەویدا بوو، بزانیت کەس ھەبە بێوەیت
جیگا لاشە یەک بدۆزیتەو؟ لە نێو بازاردا پرسیاریدەکرد، لە ھاوڕێکانى،
لە ناو سیاسى و دەولەتەکاندا. بە لām زۆر بە لایەو سەیریوو کەس
لەو ولاتەدا بە دواى لاشەدا نە دەگەرا. مردووھەکان یە کجار مردبوون و
فەرماو شکرابوون، یە کێک ناستبوونى و دواتر بە تەواوى بیرچووبوونەو.
عەتار دەیزانى لەم شارە و لە شارۆچکەکانى دەورووبە ریشدا بەردەوام
خەلک دەکوژیت، دەیزانى سالانە کۆمەلێک لاشە بە نەینى دەکرین
بە ژێر زەویەو، تەماحى لەو بوو لە قیكى کاسبیبە کەى بباتە ناو
پەیداکردن و فروشتنى ئەو لاشانەو، بە لām ھەرچیبە کە دەکرد لە نەینى
و نەبوونى لاشەکان و کەمەرخەمى دونیا تێنە دەگەشت. خەلک زیاتر

لاشه‌کانیان ده‌شارده‌وه و گۆپونیا‌نده‌کردن، نه‌وه‌ک بیر له‌ ده‌ره‌ئیان و دۆزینه‌وه‌یان بکه‌نه‌وه. هه‌ندیک له‌ هاورپیکانی ئامۆزگاریانکرد، له‌ ده‌رگای هه‌ر شتیک ده‌دات، له‌ ده‌رگای مه‌رگ نه‌دات، چونکه هیچ شتیک له‌ زیندوو‌کردنه‌وه‌ی حیکایه‌تی لاشه‌یه‌ک ترسناکتر نییه. هه‌موو هاورپیکانی گوتیان «عه‌تار، زۆر ئاساییه له‌ کوشتنی که‌سی‌کدا به‌شداربیت، به‌لام ئاسایی نییه کۆزراویک له‌ خه‌وه‌ستینیت». عه‌تار زۆرباش له‌ و قسانه‌ تێده‌گه‌یشته، دوا‌ی نو‌و مانگ بریاریدا ده‌رسیم تاهیر له‌ کۆل خۆی بکاته‌وه و بیفرۆشیت. به‌لام بریاریکی بێمانابوو، چونکه کرپاری ده‌ستنه‌ده‌که‌وت. تاکه چاره‌یه‌ک له‌ خه‌یالیدا‌بوو نه‌وه‌بوو بیبات بۆ غه‌زه‌لنوس که ئه‌و کات له‌ مائی خۆیدا به‌ کۆمه‌کی پێکخراویکی بیانی هه‌ندیک مندا‌لانی بیسه‌ره‌شتی به‌خێوده‌کرد.

ئێواره‌یه‌کیان عه‌تار ده‌رسیم تاهیری خسته پێشی ماشینه‌که‌یه‌وه و چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس. هه‌له‌یه‌ک نه‌ده‌بایه بازارپاناسیکی وه‌ک ئه‌و تییبکه‌وێت. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و مندا‌له‌ لووتزله‌ بێخه‌ره‌دا ده‌کرا چیتر بکات؟... ده‌بوو چ پێگایه‌ک هه‌لبژێریت و چ چاره‌یه‌کی هه‌بوو؟.

مافووره قه‌شه‌نگه‌ کان و خانمه غه‌مگینه‌کانی

زۆر مافووریان چنی که خه‌ڵکانیان بۆ خه‌یال پاده‌کێشا و بینه‌رانیان به‌ره‌و چیرۆکی ئه‌فسانه‌یی ده‌برد. هه‌ر ئه‌و مافوورانه‌ی ئه‌وه‌بوون کارخانه‌ی نیا‌یان خسته‌ پرێزی کارخانه‌ ناسراوه‌کانه‌وه، پرپوون له‌ نیگار و نه‌خشی پێشتر نه‌بینراو. ئێواره‌ترین زنجیره‌ فهرشیک که ده‌ست و نه‌خشی تریفه‌ی به‌ ده‌ره‌وه‌ ناساند، زنجیره‌ مافووری «خوشکه‌ غه‌مگینه‌کان» بوو. ئه‌وه سه‌دایه‌کی ئه‌وتۆی له‌ بازاردا هه‌بوو، خه‌ڵکانیک له‌ و لاتانی

دوورەو ھاتن و کریان .

ھەندئ لە مافوورەکانی پەسەمی کۆمەڵیک کچ بوون ... جارێک لەسەر دەریا وەستا بوون و بە دەموچاویکی خەیاڵییەو دەگریان، فرمیسکەکانیان بابردبووی و لە ئاسماندا دڵۆپ دڵۆپ بوویوون بە نەورەس . لە شوێنێکی دیکەدا ھەمان ئەو کچانە لەسەر تروپکی چیا یەکی سەخت، با یاری بە قژیان دەکرد و ئەشکیان بوویو بە پاساری ... لە مافوورێکی دیکەدا ئەو کچانە لە بەلمیکدا گریابوون و فرمیسکیان لە ئاوەکەدا ماسی بوو ... لە شوێنێکی دیشدا بەسەر ھەندیک کتێیدا نوشتابوونەو و فرمیسکیان لە ھەوادا پەپولەبوو .

دوای ئەو زنجیرە یە، کۆمەڵە مافووری «کچ و کوکوختییەکان»، «ئەمیرەکانی شەو»، «کچە پاوکەرە مەستەکان» یان دروستکرد .

لە سالی ۱۹۹۰ ھەو تا سالی ۱۹۹۲، واتە لە پۆژگاری داگیرکردنی کویتەو ھە تا دروستبوونی یەکەمین حکومەت لە کوردستان، کارخانە ی نیا فرۆشیکی ئەوتۆی نەبوو، بەلام بە درێژایی ئەو دووسالە ئیشیان نەو ھەستا، بە پیچەوانەو لەسەر دەمی فەرھود و تالانیدا، عەبدولقادی نیا دەستی گەیشتە ھەندیک مەکینە ی نوێ و پارچە ی بەسوود و دوو ھۆلی تری بۆ ئامێرە تازەکان دروستکرد . لەو ماوەیەدا تریفە و کچەکان، وەک ئەو ھە ی خەیاڵ دلیکردبن شەو و پۆژ لە خولیای ئیشکردندا بوون، وەک ئەو ھە ی خەویکی موگناتیسیان لیکەوتبیت بەردەوام ئیشیان دەکرد . خەیاڵە ئەفسووناوییەکانی تریفە سەرپای کارخانەکە ی بەدوای خۆیدا کیشدەکرد، وەک ئەو ھە ی خودی ئامێرەکانیش تەسلیمی ھەمان ئیقاع و تیکەلی ھەمان سیحربوویتن، بەجۆریکی مۆسیقی و بیئتیکچوونی لە ناکاو بە باشی دەگەران . لەو دوو سالەدا تریفە لەگەڵ باجییەکی دیکەدا لە کارخانەکەدا دەخەوت . فەوزیە یاسەمی دایکی کە نەخۆشی

یهک له دواى یهک پړوی تیگردبوو، لهو پوږه سهختانه دا «که خه لک له ناوهرپاستی عیراق و باشووره وه بهر و کوردستان پاینده کرد» هراسان له دهست جهوه ری کوړی، مالی جیهیشت و چوو بۆ لای بریه کی خانه دانی خوئی له به غداد و دواتریش هر له وئی گیانی سپارد. سهرتا فهزیه خولیای و ابو تریفه ش له گه ل خویدا بهریت بۆ ئه وئی، به لام که چیرۆکه گانی نه وئی بیست و خوئی به چاوی خوئی، رهفتاری پولیس و ناسایشه گانی نه وئی دهره ق به کچان و ژنانی نه و اشاره به دبه خته بینی، هه موو شتیکی تیگدا و پیی باشبوو تریفه هر له سهر ئیشه که ی خوئی بمینیتته وه. لهو ماوه یه دا کچانی کارخانه که بیپشوو کارینده کرد، هه تا له پوژانی پاپه پین و له سهرده می په وه گهره که ی خه لکیشدا که سهر له بهری زه مینی هه ژاند، نه وان له ئیشکردن نه وه ستان. کار به جۆریکی سهر فرییدا بوونه دهره وه ی میژوو و له مهمله که تیکی تردا ده ژیان. کچانی کارخانه که سالانیکی دریز له زه تیکیان له چین و خوشیه کیان له ئیشه که یان نه بینیبوو، به لام هاتنی تریفه به خه ونه پره گانییه وه، شادی خستبووه ناو پوچ و سهر دهستوپه نجه ی نه وانیش. مرؤف له هر سهرده م و زه مانیکدا ئیشبات، گهر ئیشه که ی خالی بوو له خه یال، واته نزیکه له مهرگ. هر بویه تریفه به و خه یال په پره وه هه مووانی له ژیان نزیک کرده وه. هه موو ده زانین که خانمی یابه حری، مندالی خوئی له گه ل بوونه وهرگه لیکی نه بینراودا بردبووه سهر، به لام پیده چیته نه و بوونه وهره سهر و نه بینراوانه ته نیا پاسه وانی مندالی نه وی خه یال زابوو بیتن. هینده ی له ته مه ندا هه لکشا و که میک گهره بوو، له گه ل قورسبوونی وانه گانی قوتاخانه دا، له گه ل تیکه لاو بوونی به دونیای کتیب و خویندنه وه ی بیوچاندا، هه موو شتیکی نه وانی بیرچووه وه. به لام له بری نه وان شه وانه په یتا په یتا خه یالاتی بۆده هات، وینه ی سهر سهر که دواتر هه ندیکانی له دروستکردنی مافووره کاندا به کاره یتا.

شاری دەبینی لە خۆلەمیش، کوچی دەبینی لە بەردی پەش، مالى دەهاته پيشچاو تاريك وهك تونيليكى نه‌به‌دى. بۆ هەر كوييهك ده‌چوو وينه‌ى تيكه‌لاو له‌ غه‌م و سه‌رسامى نوقميانده‌كرد. مافوره‌كان ئه‌و هه‌له‌يان خسته‌ ده‌ست به‌هره‌ كىوى و خه‌ياڵه‌ پامنه‌كراوه‌كانى خۆى له‌ شوينى‌كدا بنوسىته‌وه. تا نه‌گه‌يشته‌ ئه‌و كارخانه‌يه‌، خۆى وهك نه‌خۆش ده‌هاته به‌رچاو كه‌ وريته‌يه‌كى سامناك به‌خۆرا ئازاريده‌دا. چ شتيك له‌وه‌ دلشكي‌نتر نيه‌ نه‌زانى خه‌ياڵه‌كانى خۆت چى لي‌بكه‌يت، ئه‌ويش نه‌يده‌زانى سوودى ئه‌م هه‌موو خه‌ياڵه‌ چيه‌ كه‌ به‌شيوه‌ و په‌نگى جۆراوجۆر له‌ سه‌ريدا سه‌مايانده‌كرد. به‌ر له‌ مردنى زاهير يابه‌حرى باوكى، ماوه‌يه‌ك پئويستى به‌ چاره‌سه‌رى ده‌رونى هه‌بوو، پاسته‌ كچه‌كه‌ ئه‌سمه‌ريكى چكۆلانه‌ و خۆشپووبوو، بيته‌وه‌ى بيحورمه‌ت و زۆرپوو دياربييت له‌گه‌ڵ بيگاناندا ده‌كرايه‌وه‌، كه‌ كه‌سيكى غه‌ريبى بديبايه‌ پاسته‌ و پاست ده‌بووه‌ هاوپيى، كه‌له‌ك زووش ديواره‌كانى له‌ نيوان خۆى و خه‌لكدا هه‌لده‌گرت، هه‌رده‌م له‌گه‌ڵ خه‌لكدا پووكه‌ش و ده‌م پر خه‌نده‌ بوو. به‌لام له‌ ماله‌وه‌ ته‌نيا و غه‌ماوى و په‌شه‌وا ده‌ينواند، به‌رده‌وام سه‌رى پر بوو له‌ خه‌ياالى خۆلەميشى. زۆرجار ده‌يگوت بۆنى ژيانى من له‌ بۆنى فانوسىكى كوزاوه‌ ده‌چي‌ت، بۆى جه‌سته‌م بۆى ئاگردانىكه‌ يه‌كيك له‌ ناكاو خاموشيكردبي‌ت. پي‌ده‌كه‌وت به‌ هه‌فته‌ توشى هيرشى ئه‌و خوليا و وينانه‌ بي‌ت كه‌ له‌ جي‌گادا ده‌يانخست، به‌چه‌شنيك هه‌ستى ده‌گۆرا پي‌يوابوو له‌ پي‌خه‌في‌كدا خه‌وتوو هه‌مووى چيلكه‌ و خاشاكه‌، ناو نوينه‌كه‌ى لي‌ده‌بوو به‌ سه‌رحييه‌كى پر خۆلەميش، وهك به‌ له‌شى ته‌په‌وه‌ كه‌وتبي‌ته‌ ناو كا‌دانىكى گه‌وره‌ و سه‌ر تا خوارى بووي‌ته‌ پوش، پاي‌ده‌كرد هه‌مامه‌ سارده‌كه‌ و سه‌يرى له‌شه‌ لاوازه‌كه‌ى خۆى ده‌كرد. به‌ كورتى خه‌ياڵه‌كان ئه‌شكه‌نجه‌يان ده‌دا، به‌لام له‌ كارخانه‌ى مافوره‌كه‌ به‌خته‌وه‌ربوو، له‌وى وريته‌كانى له‌و

ههوا تاریکه هاتنه ده رۆ و پوخساری پهنگاوپه نگیان گرت.

له گه‌ل هه‌موو خۆشروویی خۆیدا، فهرشه‌کانی پڕپوون له کچی غه‌مبار. به ده‌گه‌ن فهرشیکی هه‌بوو کچیکی گریاوی تێدانه‌بێت. له کارخانه‌ی مافووره‌که چهنده له خه‌یاڵ و قوولایی نه‌ندیشه نه‌فسوناوییه‌کانی خۆی تیگه‌یشت، هینده‌ش له ژیانی کچه به‌سته‌زمانه‌کانی کارخانه‌که نزیک‌بووه‌وه. ئه‌و نه‌زموونه بڕوایه‌کی له تریفه‌دا چاند که هیچ مرۆفیک خالی نییه له خه‌یاڵی قوول، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لک کاتی نه‌وه‌یان نییه ده‌ستبه‌رن بۆ ناو پۆخی خۆیان تا بزانن چی تێدایه. هاوڕیکانی کۆمه‌لیک کچ بوون به چهنده شه‌فتیکی جیاواز کاریانده‌کرد، ئه‌و له هه‌موو کاته‌کاندا له‌گه‌ڵیاندا بوو، له‌و پڕوه‌شه‌وه باریکی قورسی له کۆل گه‌لاوێژ خان که‌مک‌دبووه‌وه، که به‌ر له هاتنی تریفه به‌ته‌نیا غه‌می هه‌موو کچه‌کانی ده‌خوارد. زۆربه‌یان خانمی غه‌مگین و چاو له نه‌شک بوون، کێشه‌کانیان شتیک نه‌بوو مرۆف بتوانیت چاره‌بیکات، زۆربه‌یان کچی هه‌ژار و به‌سته‌زمانی ئه‌و خێزانه لادیانه‌بوون که له زه‌وی و زاری خۆیان هه‌لکه‌نرابوون و ده‌بایه بژۆییه‌ک په‌یدا‌که‌ن. تریفه له سه‌ره‌تای ئیش‌کردنیدا کۆمه‌لیک کچی بێده‌نگ و شه‌رمی بینی که وه‌ک گونا‌ه‌باربن، چاوشۆپ و کزنیگا له‌سه‌ر ئامێره‌کان ده‌ستیان ده‌جولاند. ئه‌و ترسه‌ی نێو چاویان و ئه‌و نیگا کزانه‌یان تریفه‌یان په‌رێشان‌کرد، به‌لام فه‌زای کارخانه‌که وه‌ها پووته‌ن و سارد‌بوو جگه له غه‌م هیچی تری له‌و مه‌خلوقه لاواز و بێتینانه‌دا نه‌ده‌بژواند. به‌یانیان، هاوڕێ به‌کزه‌ی ساردی زستان یان شنه‌ی فیتکی هاوین به‌خۆیان و له‌چکیکی چلک‌نه‌وه له پاسیکی کۆن داده‌به‌زین و ده‌هاتن بۆ ئیش، شه‌وانیش به‌ده‌سته و په‌نجه‌ی کوپ و خوین تیزاوه‌وه ده‌گه‌رانه‌وه بۆ ماڵ. بۆنی عاره‌ق و برسیتی له له‌چک و عه‌باکانیان ده‌هات. جگه

له ئيشکردن بۆ سەيد قادری نيا و شەپکردن لەگەڵ يەکدا هيجی
 تريان نەدەزانی، بەلام خۆشحالبوون که لایەنی کەم وەک کارخانەکانی
 تر نیری شەپوال پيس و پياوی چاوجنۆکیان لەگەڵدا نییە. لە
 کارگەکانی ترەو هەوایی ئەو ژيانە تالەیان بۆدەهات که کچان و
 ژنانی ئيشکەر تیا دەژین، ئيشی زۆر، موحەی کەم، پیاوانی نەخۆش و
 کە لەباب مەزەب. هەردەم دلخۆشی خۆیان بەو دەدايەو، که لێرە،
 لە بەردەستی خانمی نیادا، شەرەفيان سەلامەتە. دەبیست بلێم که
 هاتنی تریفە سەرلەبەر ژيانی کچەکانی گوپی. وەک خوشکێکی نازدار
 سەیریان دەکرد که لەپال هەندیک و دە ئێرەیی و کەمە پەدا، هەمووان
 لەسەر پێزگرتنی پێکبوون. لەگەڵ ئەوە شەدا کەسیان نەیانوێرا خیرا
 دلی خۆیان بکەنەو. بەلام ئاخر ئەو بێدەرەتان و بەدبەختانە دلی
 خۆیان چۆن بکەربایەتەو؟ چما بەستە زمانانە دەیانزانی دلیان هەیه؟
 دەیانزانی شتیک هەیه ناوی دلکردنەو هەیه؟. زۆری بیست تا تریفە یەک
 بە یەک ناسینی و خۆشیویستن، مەراقی ئەوان زۆر شتی لە تریفەدا
 گوپی. گەر ئەو کچانە نەبانایە لەوانەبوو تریفە لە کچێکی پرخەيال
 زیاتر هيجی تر نەبایە.

تریفە پۆژ بە پۆژ، و کەم بە کەم دلی ئەوانی بۆ خۆی پاکیشا و
 پاش سألوهختیک تیکەلی و دلناییی، هیدی هیدی بنی ئەو ئوقیانوسی
 غەمەیی بۆ دەرکەوت که هەر کچێکیان لەگەڵ خۆیدا دەگێرێت. نابیت
 وابزانین که تریفە یابەحری بەپلان شتی وەهای کردو، بەلکو خەيال
 جورئەتی بەخشییە ئەو کچانە قسەبەکن، خەيالیش کیسەلێکی خاوە،
 زۆری دەوێت تافییری فرین دەبیست. شتەکان سروشتی و خۆپسک
 هاتن، کاتییک تریفە بییری لەوە کردو وە خولیاکانی بکاتە مافوور، هیدی
 هیدی دەنکه زێپینەکانی خەيال وەک بارانییک بەر ئەو کچانە کەوت،
 که هیندەیی مافووریکیان تەواو دەکرد شیتانە لە دەوری کۆدەبوونەو

و لئیراده مان و خوشحالانه چه پله یان بۆ لیدهدا و به شهرمه وه پیی سه سامبوون. پۆژ دوی پۆژ و مانگ دوی مانگ پتر باوه پریان بهم کچه په یداده کرد که ده تگوت له نه ستیره یه کی تره وه هاتوه. تریفه یا به حری له کاتی نیشدا وهک ئیلهامزه ده یهک، وهک بالنده یهک به ده م خه وه وه بفریئت، هه موو له شی سروشتی تارماییه کی وه رده گرت که له ئاستی پووه دستی شته کان به رزبوویته وه و له زهوی براییت. تریفه خۆی هیچی نه ده کرد، له سه ر کورسییه ک داده نیشت و چاوی لیکده نا و خه یالیده کرد، ده زوو ده زووش نه و خه یالنه ورده ی ده گوازه وه بۆ سه ر مافوره کان، به قالیبافه کانی ده گوت چیبکه ن و چی نه که ن، له سه مفۆنیستیک ده چوو تۆته کان پیشت له سه ریدا نوسرابن، نه وکاتانه ی ئیشیانده کرد، کچه کان بیوستی خۆیان نه یانده توانی له کاره ستن. به شیوه یهک له خه وی تریفه دا نوقمده بوون ده بوو به خه وی خۆیان. هه موو ده یانبینی تریفه له و سه ر کورسییه کالتر و کالتر ده نوینیئت، ده بیته خه یال، ده بیته بوونه وه ریک نه ویدیوی دیاره. نه وانه ی شه فتی شه و له گه ل تریفه دا کاریانده کرد، ده یانگوت سات هه بووه به ته واوی ونبووه، له وه ده رچووه جه سته ی هه بیئت و بۆته خه یالیک ساف.

من ده لیم مرۆف خۆی بوونه وه ریکه هیند بویر نییه خه یال بکاته وه، هه رده م پیوستی به یه کیک هه یه له نزیک بیئت و به رده وام خه یالاتی هه بیئت تا نه ویش ده سته بری و ده رگای گه نجینه ی فه نتازیاکانی خۆی بکاته وه. ترس له خه یال شتیکه پشه کانی قوول له پۆخی مرۆفدا چه قیوه، چونکه مرۆف نازانیئت خه یال بۆ کوپی ده بات، نازانیئت چ ده رگایه کی لیده خاته سه ر پشت، ترسی مرۆف له خه یال له ترسی مرۆف له دوپشک و نه ژدیه ا و گورگی برسی به هیژتره. کچه کانی مافورخانه ی نیا هه موو گه نج بوون، ته مه نیان له نیوان چواره

و سی سالدّا بوو، سیانیان ژن بوون و شوویانکردبوو، به لام هر سیکیان به دبخت و چاره په شیبوون. یه کیکیان میړده که ی سرخوشتی به دمه ست بوو که شه وان لیږده دا و به یانیان به بهرچاوی شینه وه دهاته وه بو ئیش، یه کیکی دییان میړده که ی نه خو شبوو، به دمه گمن له ژیر به تانییه که ی دهاته دهرئ، له و باوه په دابوو کومه لیک دوزمن له دهره وه چاوه پوانیده که ن بیکوژن. سته میان میړدیکي باش و دلگه وړه ی هه بوو، به لام له شه ردا ده ستیکي په پریوو و نه یده توانی کاربکات. کن دهیگوت نه مجوره بوونه وهره به دبختانه ده توانن خه یالیان هه بیت، ده توانن به خه یال مه ستبن و بویرن خه و بینن. به لام هاوریتی تریفه به ره و جیهانیکي تری بردن، جیهانیک تیایدا غم دهیتوانی ته نیا غم نه بیت، به لکو په تی گریدانه وه ی پوخی نه م مخلوقه پر بازارانه بیت له گه ل یه کدا، نه م مه مخلوقه بیچاره و بچوکانه که ئیستا وه ک چوون مه یخوړیک به نه لکهول رادیت، له و سالتونه سارد و پر جیکه جیکي نامیره دا به خه یالاتی تریفه راهاتبوون، له گه لیدا ده فرین، هه ستیان به ماندوویوون نه ده کرد، هه ستیان به دهرده کانی جه ستیان نه ده کرد، ژانه کانی مال و غمه کانی هه ژاریان له بیرده چووه وه، خه یال زه وییه کی بو دروستده کردن که من و توی به سته زمان ناییبینن.

چیدی مافوره کانی کارخانه ی نیا کومه لیک زه خره فه ی گیز نه بوون که سه مبولی قه پنه دووره کان و دینه بابچووه کانی بو دهینانین، به لکو ئیشیک بوو پر له چاوه پوانی، دووریوو له دووباره بوونه وه.

مانگ له دوی مانگ و سال له پستی سال، کچه کان فیربوون چیروکی خویان بو تریفه بگیزنه وه، فیربوون خه ون بینن، خه ون ته نیا به فیکه ر و نیگار و فه زای ناو فره شه کانه وه نا، به لکو خه ون به ژیانی خویان و پاشه پوژی خوینانه وه. نیوه پوان له سر نانخوردن

شہریان بوو کامیان له نزیک تریفه وه دانیشیت و باسی خوی بکات، تریفه به زهرده خنه گه وره که ی خویه وه، به و قولہ باریکه ره شانیه وه که پریو له گهنده مووی رهش، دهستی دهخسته سهر دهستیان و دهیگوت «شلیر گیان بۆم باسکه، دهته ویت جیم پتبلتیت؟»، « نازنازی گول، چ مهراقیکته، وه ها غه مباری، بیر له چی ده که یته وه، خوشکه نه شمیله که ی من، خوییه چاوت خفه تیکی تیدایه بهرد ده توینتیه وه، تو بۆ وای گولی من»، «گزنک گیان، که بهرده وام ناوا بیده نگ و شهرمن ده تبینم ده لیم خوییه ئه م کچه چۆن ده ژی، تو زیک چاوبکه ره وه» .

به کاوه خو توانی وایان لیبکات قسه بکه ن، خه ونه کانی خویان بگپنه وه، باسی ئه و شته جوانانه بکه ن که حه زیان لیته تی، باسی ئه و کورانه بکه ن که له دل وه ئاواتیان بۆ ده خوازن ... وایان لیتهات چیتر بوونه وه ری سارد و مردوو نه بوون، که له ژیر له چکه کانیانه وه پیشاون و له پشت شه رمیانه وه مردوون، به لکو پۆژ دوی پۆژ په یوه ندی ئه و کچانه به ژیان وه گۆرا، دوی هه موو مافووریک و دوی هه موو مه له کردنیک له خه یالدا ئازایه تی و جورتهات و بویریان ده چووه سه ری. سه ید قادری نیا سه یری لیتهات که له ماوه ی چهند سالیکی که مدا ئیدی کیزه کانی پروگه شتر و دم به خه نده تر و ئازاتر ده بیینی. هه لبهت له سیمای هه ژاری و به دب ختی پاک نه بوونه وه، به لام ئیستا ده یان توانی شتگه لیک بکه ن که پیشتر نه یانده ویرا. خه یالیش هیچ نییه جگه له سه ره په پترین شوینی ئازایه تی، ئازایه تییه که که ده شیت زۆرجار کوشنده بیت.

نامە کە ی مەلای سوختە

غەزەلنوس لەو ژوورەدا کە شەنبای عەشق لێیدا و هەوای سۆزێکی ئاسمانی هەلگیرت، جۆرە عەشقیکی گەردونی و سەرتاسەری تیا سەوزبوو کە تا مردن لەگەڵیدا بوو. زۆر کەمن ئەو مەرفانە ی ئەو ساتە دەژین کە تیایدا عاشق دەبن. عاشقبوون بە مانا مەرفانە سادەکەی نا، وەک ئەوەی کتۆپەر هەستبکەیت دیلی مەرفیکی تریست و ناتوانیت لێدەر یازبیت و بیرێ لێنەکەیتەو. بە مانا سۆفیسست و دینیەکەشی نا، کە عەشق جۆرە پەییوەندییەکی قوولە بە خالێق و وێنە جیاوازه کانییەو، بە لکو بە مانای ئەو هیژە گەورەیی مەرف و الێدەکات خەمخۆری مەرف بێت، مەرف بەرەو پەییوەندییەکی قوول لەگەڵ ژیاندا بەریت و وا لە مەرف بکات بۆ مەرفەکانی دی بگری، ئیدی هەر مەرفییک بێت، لە هەر جیگایەک... عەشق بەو مانایە بمانکات بە عەشقی ئازارەکانی ئینسان، بمانکات بە خاوەنی نیگایەک مەرفمان لە بەرئەو خۆشبویت، چونکە بوونەوەرێکی ئەشکەنجەگێشە، قوربانییەکی ئەزەلییە، بێهاودەردیکی هەتا هەتاییە.

غەزەلنوس دواتر کۆی ژیانی لەبەر پۆشناوی ئەو هەوایەدا تەفسیردەکرد کە لەو ژووری عەشقادا بینیبوو، ئەو ساتە ی بە ساتی راستەقینە ی لە دایکبوونی خۆی دەزانی، پێیابوو هەموو مەرفییک دوو پۆزی لە دایکبوونی هەیە، پۆزێکیان تیا دیتە دۆنیاو، پۆزێکیان مانای لە دایکبوونی خۆی دەدۆزیتەو. ئەزموونییک بوو لە دەرەوێ توانا بچوکه کانی زمان، هەوایەک بوو وەک ئەوەی لە هەموو سوچ و کەلێنێکی دۆنیاو بێت و بپۆزیتە جەستەییەو، وەک ئەوەی لە قوولایی زەمین و زەمانە دوورەکانەو، چی عەتریک خەوتوو، هەلگیرت و لە پۆحی ئەودا خالێبکاتەو. وەک ئەوەی بە هەموو پێشە قوولە کانییەو باغ هەلگیرت و لە دایدا بپوینیت، خۆر

به هموو تیشکه کانیه وه به ریت و له ودا بیشاریته وه، زه ریا بچوکباته وه
 بۆ شه پۆلێک و بیخاته هه ناویه وه، جهسته یه کی دیکه ی باتن، سه ره نوێ
 به ناو گێژه نێکدا بیبات و دووباره له دایکبیته وه. جۆره هه ستیک بوو
 له دهره وه ی توانای وشه و له دهره وه ی هه ره وه سفیک... شتیک بوو نه
 یاده وه ری هه لیده گرت و نه هوشیاری ته فسیریده کرد، نه زمونیکی بوو
 ته نیا خه یال ده ی توانی هه ندیک به شی ئاماده بکاته وه و هه ندیک ساتی
 دروستبکاته وه. له و ساته دا، له گهرمه ی نه و گه رداوه دا غه زه لنوس له
 پاستیه کی گهره ی ژیا نی خۆی تیده گه یشت، تا نه و کات گه نجیکی ساده
 بوو به هه له له شته کان تیگه یشتبوو، گه نجیکی چاوکزی نه قام بوو که
 خراپ دونه ی له خۆی شیواندبوو، واتیکه یشتبوو بۆیه کردنیکی جوانی
 کوچه و کۆلانه کان له وه پزیی و خراپه ی دنیا پزگاریده کات. ده یگووت
 په نگکردنیکی دیکه ی شه قامه کان، خه یالاندنیکی دی بۆ کوچه کان ده توان
 ژیانم بگۆین... نه قام بوو... نه قام... دوا ی شه ویکی دریزی تیفکرین،
 دوا ی خوماربوونیکی قوول به هه وایه ک که ئیسکه کانی پرده کرد له بۆن
 و به رامه ی شه رابیکی سیحراوی، گێژ به قژه لوله که ی خویه وه، مه ست
 به چاوه بچوک و چاویلکه ته نکه کانیه وه، وه ک قامیشیک بای شه و
 بیشکینیته وه، ده نوشتایه وه و به ئازاریکی سه خته وه ده یگووت «خه یال...
 تیگه یشتنه له حه قیقه ت».

هه ره نه و شه وه غه زه لنوس نامه که ی مه لای سوخته ی خوینده وه،
 نامه یه ک بوو به هه مان زمانی نامه که ی مه لای هاجر نوسرابوو. وه ک
 نه وه بوو هه مان که س، به لام له دۆخیکی ده رونی دیکه دا نوسی بیستی.
 بۆ نه وه ی کات زۆر نه گرین و خۆتان له نزیکه وه ئاگاداری نه م چیرۆکه
 سه یه رهن، باشتره نیگایه ک له هه ندیک به شی نامه که ی مه لای سوخته ش
 بکه ین. مه لای سوخته ئاوه ده ست پیده کات

«سهخته بو پیریکی وهک من که قهدهمیگ له قهبر و نهفهسن له مردنهوه دوورم یاری به حیاتی کهس بکه، بهلام سهختیشه ئهم دونیای فانییه جیهیلم و تو به من نهزانیته. دواچار من زیاتر له وهی باوک بم، تارماییه کم دیم و راستییهکت پیدهلیم. راستیه گه ورهکانیش له خهیا له وه نزیکن، ئه وه ئیجساس و تهجروبهی پیریکی وهک منه، خه لک ته نیا پروکesh و سهتیی ئهم عالمه دهبینن، جیهان وهک حهقیقه تیکی گه وره ناناسن، پروکاری ئهم عالمه ئالوزه به حهقیقهت تیدهگه. بهلام هه رچییهک بیته ئینسان بوونه وه ریکی گه وره یه، ئهم زه مین و زه مانه مائی ئه وه، ئیره عالمی ئه وه مهخلوقه جاویده یه، ئیره نیسته جیی ئه وه و مهکانی ئه به دی ئه وه، که ئینسان نه ما وجود وهک حه یوانیکی خه وتووی لیدیته، نه هیچ شتیکی لامه حدود ههست به ناموتناهی بوونی خوی دهکات، نه هیچ که یه نونه یه کی فهوقانی له ئیمتیا ز و علوی ده ره جاتی خوی تیدهکات. ئه وه ئینسانه مه حدود و نامه حدود دهزانیته، بهرز و نزم جیا دهکاته وه، نرخ به ته لا ده دات و قیمهت له خوله میش و خاشاک دهستینیتته وه».

مه لای سوخته بهردهوام ده بیته و به هه مان وشهکانی مه لای هاجه ر ده نویته « به هه منی عهزیزمان، من تا ئه مرۆم پراگیشاوه، ئیستا له بهینی مردن و ژیا نده ستاوم... له حهزه یه کی نه سته م ده ژیم و هیندم نه ماوه وهک هه ر عه بدیکی بیقودرهت خودا حافیزی بکه، دنیا برستی لیبرپوم و غه م تاقه تی لیسه ندوم، چه ند سالی که پیری له گوشت و ئیسقانم ده خوات و گه یشتوته ئاخیرین تیکه ی خوی. پوحم په رپوت و پوچ بووه، جه سته م هیلاک بووه و ئاره زووم فه وتاوه. سړیک هه یه ده بیته تو بیزانیته، نه نیه یه که له ئه سراری مه رگ قوولتر و له ته لیسمی حه یات بیبنتره. شتی که تو ده توانی ئیمانی پی به نیت و ده شتوانیت به ورپه ی پیریکی حیساب که یته که ئیستا نا ساتیکی دی سه رده نیته وه.

شتیک هیه به دریزایی حیاتم نازاریدوم، ئیستا تۆ بهشی نهوه گه وره بوویت، تیبگیت، بهر له ئیستا هر نوتقیکم بدایه ده بووه ههوا و هر حهرفیکم بنوسیایه ده بووه هیچ... چونکه فهقات پوخله بهریک له م حیکایه ته حالیده بیئت، که له عه شق تیبگات، مه عناکه ی بقامیئت. بهس خواش ده زانیئت، ئاخۆ ئیستا تۆ له عه شق تیده گیت یان نا؟. بهس خوا ده زانیئت... خوا. من که واجبیکی وا سهخت و ئه رکیکی وا عه جیب به سه ر دلکی تازه پشکوتوی وهک دلی تویا ده دهم، ئاخۆ خۆم له عه شق تیگه یووم، ئاخۆ ئاده مییهک و ئاده مزایهک هیه له عه شق تیگه بییئت یاخو نه وهش سپیکه له ئه سپاری ئیلاهی، قودسیکه له نه قداسی گه وره و جه لا بوونی به من و تۆ نامو مکی نه؟. به ههمنی عه زیزمان... هه ژده سال له مه و بهر... هه ژده سال له مه و بهر له شه ویکی ساف و سامالدا، سه رگه رمی نیگا کردن بووم له به حری نه ستیره، له ناکاو پیریکی له ده رگای دام، پیریکی ناگرین و پووگرژ، پیریکی نیگای له نیگای نه و نه هریمه نانه ده چوو که نه قاشه کۆنه کان له سه ر به رگی کتیییک له کتیه کانی دۆزه خ ده یکشین، پیریکی سه یر، هر غه زه لیک من له به رم بوو، نه ویش له به ری بوو، هر شیعریک من نویسیبووم نه و چاکتر و باشتر ده یوته وه، وهک به شی له من خوی به من ناساند، وهک سیبه ریکی من و نیوه یه کی تری من خوی نواند، وهک دلکی وشکه نه و به ردسروشت بیژه حم بوو، به منی گووت من نیوه که ی تری تۆم، نه و نیوه یی سی و پینج ساله له سه ردا بیکی تاریک و ترسناکدا دیلتکردوم. من نیوه خنکاو و به دب خته که ی تۆم. منیش باوه یم پیکرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆیکه مه وه، ئیمه وا خولقاوین هر ده ستمان بۆ عه شق برد شتیک ده شکینین. بۆیه سه رت نه سوپم، عاجباتی داتنه گرئ گه ر له م ئانوساتی ده ور و ته سلیمه دا ده ستی له رزۆک و نه فه سی شکسته م، له حوکمی نه م ده رده نه یه ن و شتی تر بشکینن. کوپی

خۆم، ئەم سەرەى من بە تۆى دەلێم، هەژدە سائە وەك شوشەىەكى پەر
 ئەسەرار خستومەتە پشت دەیان شوشەى ترەو و لەسەر پەفێكى بڵند
 خەوانومە. وەك پیرێكى لەرزۆك، ئێستا دەبێت بە سەر پەیزەىەكى
 شكودا سەرکەوم، كە پەیزەى پاراپى و ترسنۆكى خۆمە، لەسەر
 ئەو پەفە بەرزە، كە پەفەى حەفتاسائەى غەزەلى بەباچوومە، بەم
 پەنجە چرچەلۆك و بۆ پزین شەیدایانەم، شوشە لادەم و یەك یەك
 لەو حەوايەو توریاندم، شت بشكێنم و شت بشكێنم و شت بشكێنم،
 ئێنسان لە لەحزەى مەرگدا دەبێت سندوقى ئەسەرارى خۆى بكاتەو، تا
 دواتر باش لە حوكمى ئیلاهى تییگات. لە ساتى دەورووئەسلیما ئێنسان
 دەبێت جورئەتى پوانینى لە پوناكى نەفسى خۆى هەبێ، گەر وانەكا،
 ئەى لەسەرچى لەگەڵ واحیدولقەهارا قسەبكا؟. من ئێستا دەبێت نەزەرم
 تیزكەم و دەفتەرى پازى خۆم داگرم و نامەى پەنگینى خۆم بكەمەو.
 ئەو پیرە هەر من بووم، من كە شەیدای ئافرەتێكى شەرم و نەجیب
 و پەرچەیا بووبووم. هیچ كەس لە پیاویك بەدبەختتر نییە كە حەز
 لە ژنیكى بەحەیا و حورمەت بكات، من كە مردم وەك میرولەىەكى
 تەپ و نەخۆش، غیرەت دەدەمە قەلب و قەلبى شكوم و بە سەیدى
 مەخلوقات دەلێم كەس لەو عاشقە سیاچارەتر نییە كە خودا دەیخاتە
 بەر لەعەتى حەزكردن لە ژنیكى شەرم و ناموسناس. من ئەوكات
 گەرچى لە تەمەندا هەرزەكار نەبووم، بەلام پۆجى گەنج و هەواى عەشق
 بەشێكى گەورەى وجودم بوو، سەرپای پۆجم ستایشى مەعشوقە و
 غەزەلى میهرى ئەو بوو. لەو دەمەدا كە ئەو پیرە شەپانى و بەدنیگایە
 لە ژوورەكەمدا دەرکەوت، من بارى تەعالا و فەخرى كائینات پەحمەتێكى
 تێگرتبووم ئێستاش لە ناخەو دەشینم و لە هەناوێك گولۆ و عەتر
 و عەنبر دەبارێنم. چەندین سائە لەمەوێر، پۆژێك لە خەو هەستام و
 سەیرمكرد عاشقم، عاشقى خانمێكى بە حورمەت و ناموسناس، كە ناوى

به هاریانو بوو، که دایکی خودالینخو شېووی ئیوه ده کات، نه مشه و گوږی له هر شه و پر نورتریټ. عه شق شه ره فیکې گوره یه که ته بیعت به که کسی ده به خشیت، ته نیا شتیکه له وبقاری و گوره پیدا هیچ شتیکې مه زن و لاموته نامی نایگاتئ. عه شق ته نیا شتیکه که سه نعتی مړوف خوږه تی، تاکه شتیکه شه یتان دهستی تپیدا نییه و خوداش پابه و مەرجه عی نییه. خودا خوږی مه عشوقه، مه عشوقی راسته قینه ش خوږی عه شقی خوږی ده سترکرد دروستناکات، خودا بابته عه شقه نه وه ک خالقی بیټ، گهر خوږی خالقی عه شق بیټ، ده بیټ به مه عشوقیکې ساخته، وهک نه وهی من سامانیک یان کوپه یه که ته لا له خه زینه ی تودا بشارمه وه، تا دواپی تو بیده یته وه به خوږم، له بهرته وه ته نیا نه فام و گه مژه کان واده زانن عه شق ده سترکردیکې ئیلاهییه، خودا گه مه کاریکې وابه له د نییه، عه شقت بداتئ تا عاشقی بیټ... ئای خودابه، نه مه چ سووکایه تییه که به خالق. عه شق تاکه شتیکه خودا و شه یتان دهستیان تپیدا نییه. شه یتان له بهرته وهی عه شق نایگریته وه، له بهرته وهی عه شق دوور و نریک به ئیقلیمی نه ودا ناروات، به خاکس نه ودا تپناه پریټ، ناچپته وه سهر حيله و مه کری نه و. هر که سیک ئیدیعای پابیته ی نیوان شه یتان و عه شق بکات، له شه یتانه وه نریکه نهک له عه شق، شه یتانه و بو کوشتنی عه شق هاتووه، نه وهک عه شق بیټ و دهستی شه یتانی پتوه بیټ. هر ته فسیریک عه شق بپاته وه سهر خودا یان شه یتان، له مه نروری وه هاوه ته ماشایبکات، هیچ نییه جگه له موفه سیریک که فنونی خوږی بو سووکایه تی به ئینسان به کارده هیټیټ. گوره یی ئینسان و بچوکیشی ته نیا له عه شق دایه، موحیبه ت مقیاسی به شه ره، مقیاسیک له هه موو مقیاسه کانی تر گوره تره، نه ئیمان مقیاسی پوڅی ئیمیه، نه نه خلاق، به لکو موحیبه ت جه وهری به شه ر و مقیاسی نه وهل و نه خیریټی. خالیبون له مه حبه ت خالیبون له هه موو شتیک. کوږم

و ەک پیرەمێردێکی بێحورمەت تەماشامەکە، کە دەستی دەلەرزێت و نەفسی ھەر پەرە لە تەماحی دنیا. من ھەمیشە عەبدی ئەو ئینسانە ی ناو خۆم بووم، ئەوەی عەبدی ئەو ئینسانە ی ناو خۆی نەبێت، ناتوانێت عەبدی خودا بێت. بەلام ئێمە ی بەشەر کە لاوازی و ناچیز تەماشای خۆمان دەکەین، ھەمیشە شەیتانیکی ترسناک ھەیە بە گوێماندا دەچێنێت، خۆت فەرامۆشکە، خۆت فەرامۆشکە، خۆت فەرامۆشکە، لە خالیقدا بتوێرەو، لە عەشقی ئیلاھیدا زەوەبانکە... زەوەبان. چونکە ئەو ساتە ی ئینسان خۆی لە یاددەکات، دەبێتە ھیچ. ئینسان کە عەشقی بۆ خۆی نەما دەبێتە گورگ، لە ھەر شتێکدا زەوەبانی کرد ماھییەتی خۆی لە دەستدەدات، ماھییەتی ئینسانیش عەشقە، ھیچ مەخلوقێکی شەیتانیەتی ناتوانێت کە خۆی دۆراند خودا بباتەو. لێرەو ئینسان دەبێت عەقل بخاتە گەر و ھۆشی بێتێتە مەیدان، ئەو خودا نییە داوامان لێبکات لە عەشقی ئەودا بتوێنەو، ئەو شەیتانە ئەو داوایە مان لێدەکات، خودا خۆشەویستی خۆی بە ناو خۆشەویستی ئینساندا بردو، مەرجی مەحەبەتی خودا مەحەبەتی ئینسانە. بەلام ئەو پیرە وەسواسناسە ی ناو من، ئەوەی سەردەمێک نابەدڵ لە گەلمدا غەزەلی دەگووت، کە خودا نیعمەتی عەشقی پێدام و بە نوری موحیبەت ئاوەدانیکردمەو، ئەو ھەراسان لە من، ھەراسان لەو غەزەلیاتانە ی دەمگووت، لەسەردابی پەشی خۆی لە شیوەی ئادەمیەک و پیریکی پەقەزەبدا ھاتەدەرێ، کە سێک بوو ھەم حەقیقەت بوو ھەم خەیاڵ، ھەم من بووم و منیش نەبووم، بەلێ کویم، بەلێ، بەلام دڵنیا بە تۆ لە من بوویت و لەو نەبوویت». «بەھەمنی ئازیز. من و ەک مەلایەک دەستم پێکرد، علومی سەردەمی خۆم خوێند، ناوی حەقیقیم مەلا غەریبی ھاجەرە، و ەک زۆریە ی مەلاکان خلاقێکی ئەوتۆم لە نێوان مەلایەتی و غەزەلیاتدا نەدەبینی. غەزەلیات فەنیکی مەعشەری مەلایان بوو کە لە کۆنەو مابوو، کاتیکی ناوی

مه‌لای سوخته‌م وه‌ک له‌قهب هه‌لبژارد، ته‌قلیدی‌کم ئیجراده‌کرد شوعه‌رای
 پیش منیش هر وایان‌کردبوو، پۆژیک ژماره‌ی نه‌شعارم زیادیکرد و دیوانی
 یه‌که‌می خۆم چاپکرد. له‌گه‌ڵ چاپکردنی دیوانی یه‌که‌مدا، بۆیه‌که‌مجار
 نه‌و وه‌سواسه‌ سه‌یرانه‌م زیادیان‌کرد و گه‌یشتنه‌ پله‌یه‌ک هاوده‌می خه‌وف و
 سامیکی بیین بوون، وه‌ک نه‌وه‌ی شه‌و و پۆژ ته‌وریکی په‌نهان له‌ ناوه‌وه
 دووکه‌رتمبکات، وه‌ک نه‌وه‌ی بیلا فاسیله‌ چه‌قویه‌ک زه‌ره‌ زه‌ره‌ دابه‌شمبکات.
 هه‌ستمکرد شتی‌ک له‌ ناوه‌وه‌مدا دابه‌شده‌بی‌ت. نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌، هێژیک
 بوو دوو دیو، وایده‌کرد دوو ژیان بژیم، له‌سه‌ری‌که‌وه‌ وه‌ک هر مه‌لایه‌کی
 دیندار و خوداناس خێزانم پێکه‌وه‌نابوو، له‌ حورمه‌ت و ناموس ده‌ترسام،
 له‌سه‌ری‌کی تریشه‌وه‌ فیتنه‌ی عه‌شقیکی خه‌یالی که نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌ و
 له‌ کویوه‌ هه‌لده‌قولی‌ت، له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیردم. له‌لایه‌ک غه‌زه‌لخوی‌تی‌ک
 وه‌ک بولبول له‌ ناومدا ده‌یخویند، به‌لایه‌کی دیش مه‌لایه‌کی به‌ویقار به
 پوه‌یه‌کی جیدی و به‌جه‌به‌روتی ئیمانداریکه‌وه‌ له‌ زی‌کردابوو. شه‌پی ناو
 من شه‌پی نیوان چاکه‌ و خراپه‌، یان نه‌فین و پق نه‌بوو، نا... به‌همه‌نی
 نه‌زیز، بێمیشکن نه‌وانه‌ی له‌ت له‌تبوونی من به‌ له‌ت له‌تبوونی ئاسایی
 به‌شه‌ر له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا ته‌شبهه‌ده‌که‌ن. هه‌موو ئینسانێک له
 نه‌عماقی خۆیدا له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا له‌ت له‌ته‌. نه‌وه‌ له‌ به‌دیه‌یه‌ته
 که ئینسان له‌ شتی‌ک چاکه‌ و شتی‌ک خراپه‌ دروستبووه‌، حیکمه‌تی‌کی تێدا
 نییه‌ ئینسان تیبگات که خێر و شه‌ر له‌ پۆچیدا شه‌رده‌که‌ن، شه‌پی ناو
 ناخی من شه‌پی نیوان دوو مه‌خلوقی جیاوازه‌بوو، من و مه‌لای هاجه‌ر
 له‌ یه‌ک شتدا جیاوازه‌بووین، نه‌و پیاویکی ترسنۆک و من پۆحیکی ئازاد
 بووم. من له‌ میژه‌ نه‌زه‌رم خستۆته‌ سه‌ر مه‌خلوقاتێ ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌،
 له‌ میژه‌ ته‌ئه‌مولیان تیا‌ده‌که‌م، به‌پێکه‌وتیش ئینسانێکم نه‌بینیوه‌ نمونه‌ی
 گونا‌ه‌باری گه‌وره‌ بی‌ت، پۆحیک هی‌ند خه‌تاباری‌ت شایسته‌ی نه‌وه‌ بی‌ت
 مرۆف بلی‌ت خودایه‌ ئه‌مه‌ نمونه‌ی نه‌و ئاده‌میزاده‌یه‌ که تو سه‌ه‌رت بو

پاخستوو و شایسته‌ی جه‌ه‌نه‌می تویه . من دلن‌یام جه‌ه‌نه‌م هیچ نییه
 جگه له ته‌ش‌بیه‌یکی مه‌جازی، که بۆ ده‌رخستن و تیگه‌یشتنی فیرده‌وس
 دروست‌بووه . ئینسان کائینیکی له‌وه پاکتره شایه‌نی دۆزه‌خ بیت . هاجه‌ر
 پیاویکی خراپ نه‌بوو، هه‌موو هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی منی هه‌بوو . به‌لام
 سالل دوا‌ی سالل ترسه‌کانی گه‌وره‌تریون و هه‌فته له دوا‌ی هه‌فته‌خه‌وفی
 زیاتری لێنیش‌شت . تامن زیاتر شیعرم بگوت‌بایه ، زیاتر عاشق بوومایه ، ئه‌و
 زیاتر ده‌ترسا ، موده‌تیکی درێژ له گفتوگۆی ئه‌وه‌دابووین ئاخۆ من ئه‌وم
 ناچار‌کردوه ئیقلیم و هه‌واری خۆی جیا‌بکاته‌وه یان ئه‌و منی ناچار‌کردوه .
 زیاتر ئه‌و ده‌ستی ده‌خسته هه‌ناسه‌م ، ئه‌و به‌ناهق خۆی به‌ساحیبه‌ی
 هه‌موو شتی‌ک ده‌زانی ، ئه‌و ده‌چوو له‌ی هاوسه‌ره‌که‌م و له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وت ، هه‌موو ئه‌واده شه‌رعییه‌کانی منی به‌ئهلادی خۆی ده‌زانی ،
 منی وه‌ک ئازده‌لیکی به‌ره‌لا ده‌بینی که له‌کوله‌یه‌کی شکاوی سه‌ر
 عه‌ردیکی بیته‌تراف و پڕئافاقی ئه‌و به‌ریووم . خۆی وه‌ک په‌وزیکی ئیمان
 ته‌ماشاده‌کرد که خاریکی په‌شی تیا پهاوه . هه‌ندی‌ک شه‌و من فورسه‌تم
 ده‌هینا و وه‌ک عاشقیکی غه‌زه‌لخوین له‌هاوسه‌ره‌که‌م نزیکه‌بوومه‌وه ، وه‌ک
 عاشقیکی سه‌وداسه‌ر و لێزان له‌فنون‌ی بیسنووری جیما‌عه‌دا له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وتم ، که ئه‌و به‌ئاگا ده‌هاته‌وه وه‌ک به‌و‌ریکی برینداری لێده‌هات ،
 به‌چرنوک له‌ئازای جه‌سه‌دم به‌رده‌بوو ، من جیما‌عه‌ سارد و خه‌را و
 کورته‌کانی ئه‌وم ده‌بینی و ده‌مگوت مه‌لای هاجه‌ر له‌زه‌ت له‌ژیان به‌ره‌ ،
 له‌زه‌ت له‌جه‌سه‌دی خۆت وه‌رگه‌ره ، نیکاح به‌م نه‌وعه‌ زولمه‌ له‌ته‌بیعه‌ت .
 به‌لام پۆژ دوا‌ی پۆژ و سالل دوا‌ی سالل منی دوورخسته‌وه ، وه‌ک سه‌گ‌یک
 خۆی کرد‌بیتته‌ پاسه‌وانی خه‌زنه‌یه‌ک منی ته‌رانده‌ مه‌کانی وه‌ها تاریک و
 چه‌ژو‌لومات ، گه‌ر نوری عه‌شق نه‌بایه کوێرده‌بووم و به‌سه‌ر و به‌سیره‌شم
 ده‌دۆراند . ترس و خه‌وف تا ده‌هات زه‌فه‌ریان پێده‌برد ، عاله‌میان وه‌ها
 لێته‌سکرده‌بووه‌وه جیگایه‌ک بۆ نور نه‌ما‌بوو . شه‌وانگه‌لیکی زۆر به‌سه‌ر

شانمدا دەگريا، فيغان و بوکاي دليان له پيشه دههيتا. دهويست وهک من بژي، بپواته دهري، تهماشاي جوانيبيکات، له زهت وهريگريت، مهی بنوشيت، بهديار ساقی و پيالوه گورانی بلت، بهلام نهیده توانی. لهو دهمه دا شهوان به دزيه وه له گووتنی غه زهلياتدا بهرده وامبووم، بهلام هه رچييهک من به شهو دهمنوسی مه لای هاجه ر به پوژ دهيدپاند. هه ر پهنجيک به شهو ده مکيشا، نهو به پوژ تيکيده دايه وه. من ده مزانی ئیدی پيکه وه نازين، غه زه لخوايتيکی بيتهرم و خوداناسيکی وشکه لوک، هيچمان له يهک ناچيت. زه مانیک هاته پيشی که عه شقی به هاريانو هه موو شتيکی له نيوان من و مه لای هاجه ردا پساند، من و به هاريانو پيکه وه دژ به ئيراده ی نهو، تو مان دروستکرد، دژ به ئيراده ی نهو و دژ به ئيراده ی به هاريانويه کی شهر من و ناموس په رست که له ناخدا نهو ژنه عاشق و پرجوشه ی نازارده دا. به هه منی نازين، هه موو يه کيک له ئيمه له ناوه وه له کۆمه ليک مه خلوقاتي جياواز خولقاوين. ئينسان شتيکی پر نه لوانه، توپيکه به هه زار چه شنه بۆيه په نگه راوه که به وردی بيسوپرينته وه له هه ر جوژنيکی بچوکدا له ونیک و ته بيهه تيکی هه يه. که مژهن نه وانه ی قسه له ته بيهه تيکی سابت ده کهن، ئينسان له شکرکی که وره يه له مه خلوقات که له پيستی يهک کائيندا کۆبوونه ته وه ... »

« دواي نه وه ی مه لای هاجه ر کۆچيکرد، من وهک شه به چيکی بي مه ئوا و په ش لهو ماله دا مامه وه، ژيانم جگه له په قسيکی بي ئاخيره ت له ناو ستايش و مه ديحي بيسووری حه بيه دا هيچی تر نه بوو، شهو و پوژ من به م شوينه دا ده گه رام، له يل و نه هار بۆنی نهو شه وانه ی له گه ل به هاريانودا برده بومه سه ر له زه نه مدا، له نه حاسيسي قوولمدا جو شيانده دا. نهو ژووره بوو به ژووری عاسيفه و بوړان و به رقی عيشق. ساله های سال من و به هاريانو له م شوينه دا له م ماله دا که به زاهير خه رايات و به

باتین پریازی بههشت بوو پیکه وه خهوتین. وهک پاسهوان ئه م جیگایه م
 پاراست، وهک شه به حیکی ترسناک خه لکم هه موو له م بهیت و مه ئوای
 عیشقه ته راند. مه لای هاجره هه راسان له دهست ئه و هه موو مه نزه رهی
 فجوره هه لاهات، من و بانو، دوو شه به حی ئه زه لی بووین و لیژه بووین. من
 دهستمده دایه ئه و ده رگایه و به پیخاوسی و فه قیری ده چوومه ئه و ژووره،
 چاوه رپمده کرد تا ده هات، چ شتی که له ئینتیزاری یار خوشت و ناخوشت
 نییه. بهر له قدومی ئه و، ئه نواعی بۆن، ئه نواعی میسک و عه نبه ر،
 عتوری عه تاره کانی چین و ماچین، به سه ر نه فسمدا ده باری. بای به حره
 دووره کان و شنه ی ئه و شه ماله نازکه ی له موحیتاتی گه ورده ا سه فینه ی
 شیت نازک نازک به ره و ئه عماقی فینک بابه خشده که ن، منیان ده برد،
 گولی هه موو جینانی دونیام تیا سه وزده بوو. به هه شتی لایه جوزی عیشق
 که دوو ده رگای هه یه، یه کیکیان بۆ عاشقانی ساده یه و یه کیکیان بۆ
 عاشقانی که دلایان بۆ موسته حیل لیده دا، ده رگای دووه می خو ی بۆ
 ده خسته سه ر پشت. عیشق مه مله که تیکی دوو ده رگایه، ده رگایه کیان بۆ
 مه خلوقاتی بچوکه، بۆ به شه ریکه که بۆ مه له کردنیک له به حری عیشقا
 غه وسده که ن و دینه ده ری، بۆ غه واسی نه فسکورتیه که جاریک دین و
 خو یان به ئاوی عه شق ته رده که ن و ده پۆن، ده رگای دووه م بۆ جو ره
 غه واسیکی تره که یه کجار ده چنه ناو به حری عیشق و ئیدی بیوه ستان
 و بیلافاسیله به ره و بنی ئه م به حره ده پۆن و به بیی پاچه ت تا ده مرن
 بۆ ئه عماقیکی بیین په لده هاو ن. من له ده رگای دووه مه وه پویشتم و
 ئیدی تا مردن له بیجاری عیشقا غه رق و له هه وای موحبیه تدا فریم.
 ساله های سال له غه زه ل زیاتر پیشه م نه بوو، له عیشق زیاتر خو راکم
 نه بوو، له که لامی پر موحبیه ت زیاتر به رو بووم نه بوو، پوژ دوا ی پوژ
 دیوانی من گه وره و گه وره تر ده بوو، به جو ریک ئیحساسم وابوو هیچ
 ساحیب نه فه سیکی تر هینده ی من غه زه لی نه چریوه و ستایشی ئینسان

و موحیبه‌تی نه‌کردوه . ئیستا که ده‌مرم ته‌نیا ئیرسیک بۆتی جێده‌هێلم
 ئه‌و هه‌موو غه‌زه‌له‌یه، سه‌دان هه‌زار به‌یت، که ته‌نیا ستایشی یارناکات،
 به‌لکو مه‌دیحم مه‌دیخی ئاده‌میزاده، مه‌دیخی جنسی به‌شه‌ره، مه‌دیخی
 جه‌مالی بێکه‌رانی ئاده‌مییه . ده‌بی‌ت شه‌به‌حیک پیری وه‌ک من له‌ غه‌زه‌ل
 به‌ولاوه‌ چی جێبه‌ی‌لێت... غه‌زه‌ل له‌ دوا‌ی غه‌زه‌ل، که هه‌موویان له‌
 چه‌ندین جلدی که‌وره‌دا نوسراون، له‌ سندوقی که‌وره‌ که‌وره‌دا قوفلی
 ئه‌سه‌راتیان لێدراوه، تۆ تاکه‌ که‌سیکی واریسی ئه‌و هه‌موو ئه‌شعاره‌ی،
 تۆ تاکه‌ مه‌خلوقیکی خودایت ده‌توانیت ده‌ست بۆ ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ به‌ریت.
 من به‌نیاده‌م نه‌بووم، من تۆمه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌کانی خودا نه‌بووم،
 من غه‌زه‌لخوین بووم و هیچی تر. به‌شکلێ له‌ به‌حری مه‌حبوبه‌دا
 غه‌رقبووم، پێم نه‌بوو به‌ره‌و نور سه‌رکه‌وم و بیر له‌ نه‌شیدکردنی
 ئه‌شعارم بکه‌مه‌وه . شیعرێ من له‌ به‌حری ئه‌سراردا هاته‌دی و له‌ زاری
 پۆحیکه‌وه‌ چرا که‌ پێکای عالم و مه‌عبه‌ری زنده‌گی ونکرد، من جگه‌
 له‌ به‌سته‌یه‌ک کلیل، جگه‌ له‌ ده‌یان سندوقی پر غه‌زه‌ل هیچم بۆ تۆ
 نییه، ئه‌وه‌ نسیبی تۆیه، ئه‌وه‌ تۆیت ده‌توانیت ئه‌و ئه‌شعارانه‌ به‌ دنیا
 بناسینیت... ئه‌وه‌ تۆیت... که‌ جلی من له‌ به‌رده‌که‌یت و ئه‌شعاری من
 به‌ ناو به‌نی به‌شه‌ردا نه‌شوده‌که‌یت»

نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ له‌وه‌ درێژتره‌ له‌ جو‌ره‌ کتێبیکی وه‌هادا
 جێگای بێته‌وه، له‌وه‌ قوولتر و تاریکتره‌ که‌ هه‌موو خوێنه‌ریک هی‌زی
 به‌سه‌ر نه‌ینیه‌کانیدا بشکێت. که‌ به‌همان ناسر له‌ خوێندنه‌وه‌ی نامه‌که‌
 بووه‌وه، داینا و له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌یه‌وه‌ سه‌یری ده‌ریای ئه‌ستێره‌ی
 کرد، به‌ خۆشه‌ویستییه‌کی بێ‌وێنه‌وه‌ سه‌یری دونه‌یای کرد، سه‌یری شنه‌ی
 هه‌ندی‌ک دره‌ختی دووری کرد، بۆنی ئه‌و ده‌ریا دوورانه‌ی مه‌حه‌به‌ت که‌
 له‌ شوێنیکی دیکه‌ی ژیا‌نه‌وه‌ ده‌هاتن چو‌و به‌سه‌ریدا. چاویلکه‌که‌ی داگرت

و دەستیکی بە قزیدا هینا، هەستیکرد پەنجەیی بە ناو هەوایەکی فینکدا
تێدەپەرپیت، بۆنی شیداری هەندیک باغی نزیکی کرد، هەستی کرد
هەندیک بالەندە، خامۆشی شوو دەشکێنن و وەک نەیزەک بە ئاسماندا
دەفین. بەلام هەموو شتەکان فریوی خیال بوون، هەناسەییکی قوولی
هەلکیشا و دەستی خستە سەر دلی خۆی، هەستیکرد خۆشی پارچەیک
خیالە... خۆشی بۆنیککی ئەفسوناوییه و با بەرەو نادیار دەییات.

یەكەمین یه كتر بینینی غەزەلنوس و تریفه یا به حری له مائی سه یفه دین مارۆ «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

له سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲ دا، کاتیک حوسنی ماردینی له گەڵ
عەتاردا بە سمیلە سپیەکی، بە پێکەنینە بەرز و ویقارە بازارپێهەکیەو
له بەر مائی غەزەلنوسدا دەرکەوت، دڵنیابوو بە ئەرکیکی باش و بە
نیازیکی پاک هاتووە بۆ لای غەزەلنوس. بیروکەیی مامۆستای خیال بۆ
غەزەلنوسیش شتیکی نوێ بوو، بیروکەیک بوو دوورنەبوو له فەلەکی
ژیانی ئەو، بەلام سەیر و تازە هاتە بەرگوێی.

ئەو یەكەمین جار بوو غەزەلنوس «عەتار» ببینیت، بیری نەدەهات
پۆژیک له پۆژان پێکەوتی سەرۆکەلەییکی وەها سەیری کردبیت. عەتار
له هاو دەمی حوسنی ماردینیدا خۆی وەک پیاویکی بچوک و شەرم
دەرخست، بەلام له دڵەو دڵنیابوو گەریه ویت دەستبەلایی خۆی
دەریخات دەتوانیت شتی بپۆینە بکات، ئەو زەفەری بە زۆر شت دەبرد
کە ماردینی زەفەریان پێنابات، بەلام ئەمڕۆ ئیشیکی وەها گرنگی بە
ماردینی بوو، پێویستی نەدەکرد بپێهەلای وەها بنوینیت و ماردینی بخاتە

حالتیکه وه کۆمه‌کی نه‌کات، هه‌ر کاتیک ئیشیکێ گرنگی به‌ که‌سیک هه‌بوویه خۆی بۆ بچوکه‌کرده‌وه، به‌لام له‌ ناخدا نه‌وه‌شی به‌ فیلتیک له‌ فیله‌کانی گه‌وره‌یی خۆی ده‌ژمارد. گه‌رچی خۆی به‌ مامۆستای شته‌ ناوازه‌کان ده‌زانی، پێیوابوو هیچ شتیکی عاجباتی نییه‌ نه‌و پسیپۆری نه‌بێت، هیچ که‌سیکی گرنگ نییه‌ نه‌یناسیت، سه‌یری لی‌هات له‌ ژیانیدا نه‌م غه‌زه‌لنوسه‌ی نه‌دیوه. نه‌وکات غه‌زه‌لنوس گه‌له‌ک قۆناغی سه‌یری به‌ری بوو، قژیکی درێژی شه‌په‌زه و پیشیکی پری هه‌بوو، چیت‌له‌و گه‌نجه‌ باریکه‌ شه‌رمه‌ی جارێ نه‌ده‌چوو، به‌و نیگا و پشه‌وه‌ زیاتر به‌ شاعیرێکی وێلگه‌رد یاخود ده‌رویشیکی نا‌ئومیدی ده‌کرد، نیگا‌کانیشی خالی نه‌بوون له‌ نیگای فیزیکناسیکی غه‌مبار که‌ له‌ لابۆریکی گه‌وره‌دا گیرێ خوار‌دیی. شتیک له‌ هێمنی و کاملی و قوولی له‌ نیگایدا بوو، شتیک وای لێده‌کرد له‌ هیچ ئاده‌میزادیکی تر نه‌چیت، شتیک وایده‌کرد که‌س نه‌توانیت ئاسان تییبگات و بچیت نه‌وای. ئالۆزنه‌بوو، به‌لام هیند ساده‌ و ساف و بێگه‌ڕ هاته‌ به‌رچاوی عه‌تار، که‌میک ترسا و هه‌ستیکرد شتیک له‌ شوینی خۆیدا نییه‌. پێشتر که‌سیکی وه‌ها سافی نه‌بینبوو، که‌سیک سه‌یری چاوی بکات و نیازیکی دونیایی تیا نه‌خوینیته‌وه. نه‌و بازار پتیریکردبوو، هه‌موو جوله‌یه‌کی مرۆف تیبگات، به‌ ده‌نگدا، به‌ نیگادا مرۆف هه‌له‌سه‌نگینیت، به‌لام غه‌زه‌لنوس به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک ساده‌بوو، عه‌تاری قفل‌کرد. زانسته‌کانی نه‌و، نه‌و مه‌عریفه‌ته‌ی له‌ بازار پتیرکردبووه‌و سوودیان نه‌بوو، لێرده‌ا و به‌رابه‌ر نه‌م مه‌خلوقه‌ نه‌یاندە‌خوارد که‌ پێده‌چوو شه‌ره‌زاییه‌کی زۆری له‌ بازاردا نه‌بێت. غه‌زه‌لنوس هیند خێرا به‌ بیروکه‌ی مامۆستای خه‌یال‌پازیبوو، عه‌تاری تووشی ترسیکی گه‌وره‌کرد. گه‌ر بازار و مامه‌له‌کردن و په‌دوبه‌ده‌لی نێو کپیار و فروشیاره‌کان ناوهای لیبیت، ژیان ده‌بیت به‌ جه‌هنه‌م. نه‌و هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی نه‌و زانسته‌دا به‌سه‌ربردبوو، گه‌ر نه‌و زانسته‌ نرخێ نه‌میینیت، نه‌و هیچ

شتیکی دی نازانیت. لە راستیدا مامەلەکردن لەگەڵ غەزەلنوسدا بێمانا و دلشکێن بوو، هەستیکرد هیچ شتیکی نەکردووە، بەهیچ جۆریک هونەری خۆی تاقی نەکردۆتەووە، نەیتوانیوە بەو سەرۆسەودایە هیچ لەم پیاووە تییگات، کە لە کراسیکی زەیتونی و بلوسیکی زەیتونیدا دانیشتبوو، بە جۆریک پووخواش بوو، پێدەچوو هەرتیستا لە دادگایەکی گەورە بێگوناھ دەرجووپیست.

«مامۆستای خەیاڵ... مامۆستای خەیاڵ» غەزەلنوس چەند جارێک وایگوت و وەک یەکیەک داوەتی سەفەریکی کردییت و ئەویش قەبوولی بیست، گووتی باشە. بێئەوێ لە هیچی تر بپرسییت، بێئەوێ بلیت سەیفەدین مارۆ کێیە؟ مەهناز خان کێیە؟ گرتی چییە؟. حوسنی ماردینی کە تەواو لە پەشوکانی عەتار تێدەگەیشت، دەیزانی لە نێوان دوو پۆخدا وەستاو کە دوو جەمسەری پێچەوانەیی دوو دونیان کە هەرگیز بە یەک ناگەن، جیهانی بازار و جیهانی خەیاڵ. ماردینی بە سمێلە سپییەکیەووە وەها پێکەنی دیوارەکانی ئەو ژوورە سەیر و خاڵییە غەزەلنوس لەرینەو. ژوورێکی چۆڵ چۆڵ بوو، تەنیا هەندێک کورسی نایلۆنی تێدابوو، هەندێک کورسی و هیچی تر، لەودیوەوە گوێی لە دەنگە دەنگ و پێکەنین و گریانێ هەندێک منداڵ بوو، تا ئەوکات نەیبیستبوو غەزەلنوس منداڵی هەبیست، بەلام هیندەیی بەتالی ژوورەکە سەرەنجی ڕاکێشا، دەنگی منداڵەکان سەرقاڵی نەکرد. ماردینی هەر جارێک پێکەنیا، لەسەدای دەنگی خۆی دەترسا و بە سەرسامییەووە سەیری ئەو فەزا کراوێی دەکرد و هیچی نەدەگوت. شتیکی پڕوی نەدا شایستەیی باس بیست و عەتار بیکات بە حیکایەتی خۆی. ئەفسوس سەد ئەفسوس کە ئەمڕۆ وەها بیتام تیپەپی، ئەفسوس سەد ئەفسوس کە شتەکان وەها منداڵانە چوونە پیشی. غەزەلنوس بێئەوێ هیچ پرسیاریک بکات، هیچ گری و گۆلێک بخولقیییت، پێکەوت سەبەیی شەو دواي کەوتنی

تاريكى، له گهال ئه م پياوه سه رزله دا كه له بالويى جيه نه م ده چوو
بجيت بو مالى سه يفه دين مارو.

ناه، گهر دواتر نه و چاپيگه وتنه سه يره ي له گهال خانمى گه لاويى
نيادا نه كرده بيه، گهر نه و ژنه خه والووه كه ميگ نه بيه نايه و نه بيردايه،
هه ستیده کرد پوژيكي بيخير له عومرى پويوه.

بو پوژيى دوايى تريفه يابه حرى به عه تارى گووت «من سه رقالييه كي
نور و ئيشيكي بيوچانم ليتره هه يه، كارخانه ي مافووره كه ئيستا نور
پيويستى به منه، ئيشه كان بي من نارون. نور زه حمه ته بتوانم ئيشيكي
تر بكه م، به لام بوه سته، له وانه يه پوژانى هه ينى، ئا له پوژانى هه يني دا
كه پشوو ده ده ين، بتوانم ئيواران وانه يه كي خيال به مه ناز خان
بليم... به داخه وه له پوژانى هه ينى به ولاوه، من پوژيكي ترم نيه،
سه يرمكه هه ميشه شتيكم هه يه بيكه م، ئيشي كارخانه كه به جوژيگ
نوره به هيجى تر دا پاناگه م، له م وه خته شدا كه بازارمان توژيگ جو لاوه،
نا به پريزم... سوپاسته ده كه م، تو منت وه ها له بيريووه، به لام بيئه وه ي
زويربيت و دلت بشكي، من له پوژانى هه ينى به ولاوه كاتى ترم نيه...
ديم و ده بينم گهر حه زم به ئيشه كه كرد، ده يكه م».

له راستيدا عه تار پيويستى به يه ك ماموستاي خيال هه بوو، به لام
بو نه وه ي خو ي وه ك كه سيكي هه مه چيزه ده رخات و پتر خو ي له
سه يفه دين مارو نزيكخاته وه، مه به ستي بوو دوو ماموستاي خيال به ري،
مه به ستي بوو خو ي وا نيشانبدات هيجى بو سه خت نيه و شتيك نيه
له م دونيايه دا له ده ستي ده رچيت، جگه له وه ش ده يوست بزانيه ئه م
ماموستاي خه يالانه چ جوړه ئاده ميزاديكن و چي ده كه ن. بيئه وه ي خو ي
پازي نيشانبدات، له گهال تريفه يابه حريشدا ريگه وت كه ئيوارى هه مان پوژ،
دواي كه وتنى تاريكى، له كارخانه كه وه بيبات بو مالى سه يفه دين مارو.

بیتەوہی لە وردەکاری بێمانادا نوقم بین، دەبیت بلێم غەزەلنوس لە
 سالۆنە گەرەکەیی مائی سەیفەدین مارۆدا بۆ یەکەجار تریفە یابەحری
 بینی. دیمەنی ئەو سالۆنە، پەنگی سووری مۆبیلەکان، بۆنی ئەو عەترانەیی
 خانمی شەمس و مەھناز مارۆ دابووێان لە خۆیان ھەرگیز لە یادەوەرێان
 دەرناچوو، سالەهای سال دیمەنی ئەو ئیوارەییە دپی بە شەپۆلەکانی
 خیال دەدا و دەھاتەوہ سەرئ، چەند سال دواتر کە تریفە یابەحری
 لە پۆژیککی تاریکی مالاًواییدا دەستی خستە دەستی غەزەلنوسەوہ و
 دەربارەیی ئەو ئیوارەییە پرسیاری لێکرد، غەزەلنوس ھەموو شتیککی
 لەبیریوو، بۆنی تیکەلای عەتری تیرۆز و ھاوای و فۆن مان شو، بۆنی
 ئەو گۆلە نایلۆنانەیی لە سوچیککی ژوورەکەدا دانرابوون، پەنگی پرتەقالی
 پەردە تەنکەکان، گۆلی وردورد و زێپینی سەر ئینجانە شینەکان،
 تیشکی شیریی ئەو گلۆپە گەورانەیی بە ھەر چوارەوہری سالۆنەکەدا
 ھەلواسرابوون، مەلمەسی قەیفەیی مۆبیلەکان، بۆی چەرمی دەسکەکانیان،
 ئەژنۆ سپییەکانی خانمی شەمس لە تەنورە تەسکەکەیدا، قژی خا و
 شانەکراوی مەھناز مارۆ کە دەوری ئەمیرەییکی شەرمی دەبینی. ھیچ
 شتیک... ھیچ شتیک نەبوو لەو سالۆنەدا بیرێان چوو بیتەوہ، ھەتا
 ھەردووکیان ئەو دوو تابلۆ گەرەییەشیان لە یادماوو کە یەکیکیان وێنەیی
 کەرویشکیک بوو بەرەو ناو ئاگریکی داگیرساو پایدەکرد، بەرەو ناو کلپە
 و نیلەنیللی جەنگەلێکی گەرگرتوو، ئەوی دیشیان دیمەنی شەوێکی تاریک
 و بەلەمیککی فەرامۆشکراو بوو لە پۆخی ئاوێکی ھێمندا.

خانمی شەمس ژنیککی سپیکەلانەیی جوان بوو، سەیفەدین مارۆش
 سەر پووتاوہییکی سەرزل، کە دادەنیشت لەشی وەک نایلۆنیککی تواوہ
 بەسەر شوینەکەدا دەپژا، چەورییەکی زۆر کە لە ملاولای پانی و سمتی و
 کەمەرییەوہ دەھاتنە خوارئ. بەلام مەھناز مارۆ بوونەوہریکی جوان بوو،
 لە پانتۆلێکی پەش و تی شیرتیککی نیوقۆلی سپیدا دانیشتبوو، قژیککی

خاوی زەردی هەبوو، لیۆیکی دەنۆکی چکۆلە، جوتی چاوی کال و کراوە لەسەر پوومەتییکی باریک و سپی. جوانی مەهناز مارۆ بە جۆریک بوو، نە عەتار و نە غەزەلنوس کانتیکی ئەوتۆیان بە تەماشاکردنی تریفە یابەحرییەوه سەرف نەکرد، بەلام تریفە لەو کچانە نەبوو ئەو شتانە برینداریبکات. لەگەڵ ئەوەشدا دەبێت بڵێم کە تریفە لە شەوی یەکەمەوه هەستی بە جۆرە نزیکایەتییهکی پۆخ و خزمایەتی دڵ لەگەڵ غەزەلنوسدا کرد، نا غەزەلنوس بەو قژە لوولەیهوه، بەو چاویلکە بچوکیهوه، لەو کورپانە نەبوو لە نیگای یەکەمەوه هەیرانیان بیت، بەلام شتییکی تێدابوو، نیگایەکی تاییهتی، سحرێک کە لە مڕۆفە ناوازه و تاییهتییهکاندا هەیه، جۆرە جەزبیکە پەیهەندی بە جوانییەوه نییه بەلکو هەندێجار لە جوانی بەهێزتره، شتیکە وەک درەوشانەوهی بڕوا وەهایه، وەک ئەوهی لە ناکاو هەستەکهیت لەبەردەم شوشەیهکی سافدايت، لەبەردەم یەکیکدايت پۆشن دەدرەوشیتەوه، لە بەردەم کەسێکدايت جگە لە پوناکی هیچی دیکەت بۆ ناهێنیت. بەلام دیمەنی سەیفەدین مارۆ و شەمسی ژنی تریفەیان ترساند، هەر لە یەکەم نیگایەوه بۆ یقاری خانمی شەمس و چاوه سەیرهکانی سەیفەدینی مارۆ بپاریدا نەگەریتەوه ئەو ماله، هەلبەت ئەو کات نەیدهزانی قەدەر بە چ پێگایەک و لە چ فەزایەکدا جاریکی تر ئەو دەهینیتەوه ناو ئەم ژوورانە. کە گەراییهوه بۆ کارخانەى مافوورهکە بە درێژایی شەو دەیویست غەزەلنوس لە خەیاڵی خۆی دەریکات، دەیویست بییری لێ نەکاتەوه بەلام نەیتوانی، جۆرە ئامادەگی و سەیرکردن و وەستانییکی هەبوو تریفە یابەحرى بۆی فەرامۆش نەدەکرا. پوخسار و قسەکردن و نیگاکردنی ئەو کورپە بە جۆریک بەسەریدا زالبوو وەخت بوو هەمان شەو تەلەفون بۆ عەتار بکات و ناوێشانی مالهکەیان بپرسیت، بەلام شەرمییکی کچانەى قوول دەستیکرت و پەشیمانیکردەوه. ئاگاداربوو کە غەزەلنوس بە کەمێک بێبایەخى و فەرامۆشییهوه سەیری ئەوی کرد،

به لّام گرنگ نه بوو، گرنگ نه وهیۀ ئو له که سټک ده چوو له بیګوناهمی
هه لکټشرا بیټ. له که سټکی ئاشنا ده چوو، یه کټک بوو تر یفه دلنیا بوو
ده یټوانی زوو داگیر بیګات، چه نده دوور بیټ ده سټی پیا بګات... دلنیا بوو
ئو کورپه پوټیک له ژیا نیدا ده بیټیت... به لّام چ پوټیک؟ نه یده زانی.

ئو پوټه ده سټگیرانه که ی مه ناز ماروش ئاماده بوو، کورپکی بالا به رزی
سمیل پشه، له و گه نجان به بوو گه ر به یانیا ن چاکه ت و پانتوټل بپوشن،
ئو ازان ده بیټ بیکه ن به جلی کور دی، گه ر عه سر شه پوال و مرا خانی
له به ریکه ن، شه و ده بیټ بیکه نه وه به پانتوټل و کراس، له و که سانه بوو
که گوړینی خیرا خیرای جل و شیوه و په نگی پو شاکه کانی جوړه
گریه کی ده رونی و هه سټکی قوټی نادلنیا یی ئاشکراده کرد، شیوه ی
وه ستان و سه یر کرد نی شی ئو جوړه دوو دلییه ی تیدا بوو. ئاشکرا ئیدبعای
ویقاری کی ده کرد که تیا نییه، ته زیحی کی درټی به ده سته وه بوو، به
جووټیک چاوی پشه و بری ئه سټووره وه سه یری هه موو میوانه کانی
ده کرد و هیچی نه ده گوټ. عه تار ده یناسی، ناوی نه جو ئه شکانی بوو،
کونه پیشمه رگه یه که له دوی پاپه پینه وه به پاره یه کی بیتشوماره وه
هاتبووه باز پاره وه، له گه ل کومه لټک باز رګانی دراو و به برسی به توانا دا
سه روکاری هه بوو، له وانه بوو که بۆ فرسه تی گه وړه ده گه پا، گه رچی ئیجگار
قوزبوو، به لّام به زحمه ت ده چوو ده لّوه. له وانه بوو که حیکایه تی ئه م
مامو ستای خه یالّه ژور بیتاقه تی کرد بوو، ده یو یست له نزیکترین کاتدا
مه ناز بگوټی ټته وه و بیټه ژنی، به لّام خوا سټی ئاسنینه ی خانمی شه مس
پړګای لیده گرت. له گه ل ئه وه ی هه ندیجار پوټی پیاوی خاوه ن قسه ی
ده بیټی، به لّام له به رده م ئو ئیراده ئاسنینه ی شه مس خاندا که به رابه ر
نه جو به جوړه ناسکییه کی ژنا نه ده یسه پاند، هیچی بۆ نه ده کرا، ته واو
ده سته پاچه بوو. خانمی شه مس ده یو یست هه رچوټیک بووه کچه که ی
زانکو ته واو بیګات، به و مه رجه دابووی به شوو. کردنه وه ی ئو زانکو

تازه يه که برپارېو له وه رزه کانی داهاتوودا بکه ویتته گه پ، هه موو خیزانه ده وله مند و خاوه ن ناوبانگه کانی شاری خستبووه هه له که سه ما، ئیستا چون ده کرا که که ی نه و تاقه مندا لکی نه م شاره بیت که نه چیت بو زانکو، شتی وا چون ده بیت، خانمی شه مس مردنی له وه پیاشتر بوو. ده بیت بلیم که مه ناز هیچ جوړه هه ستيکی تاییه تی بو نه م کورپه نه بوو که ته نیا له ناو کونه پيشمه رگه و پياوani بازارپدا ده يتواني قسه بکات. دواي شه ش مانگ ده سنگیرانی، دانیشن و چوونه دهره وه کانیان به په رده به کی بیوینه ی شهرم و پړزی وشک داپوشرايوو. هه رکات به جووته بو چيشخانه به کی تازه ده چوونه دهری، یاخود ټاهه نگیک یان سه یرانیکی به کومه ل کویده کړنه وه، زوړبه ی کاته کان هه ر دوکیان بیده نگ بوون، مه ناز هه ستيده کړد له که ل نه ودا پتر داده خریت و ده به ستریتته وه. راسته نه شکانی جوانیبه کی پياوانه ی هه بوو، به لام له و کورپه ناسکانه نه بوو که خه یالی هه رزه کارانه ی مه نازیان تیره کړد. نه جو یه که مجار له ټاهه نگیکی نه ورژدا مه نازی بینیبوو، یه کسه ر برپاریدابوو خوازیتنی بکات، نه وه ی کاره که ی بو ناسانکړد نه و به رپرس و هاوړی و دوسته حیزبیانه بوون که سه یفه دین مارویان ده ناسی. مه ناز که حیکایه تی داواکاریبه که ی بیست، هیچی نه گووت، هه لبت ده يتواني بلیت نا، نامه ویت شووی پتیکه م، به لام شتيک له شیوه ی کورپه که دا بوو په تکرده وه ی ناسان نه بوو. که که کانی هاوړتی په سمه که یان بیني، گووتیان «مه گه ر شیت بیت شووی پتته که ییت، چند کورپی وا له م شاره دا هه یه؟». باوکیشی ده یگووت پاشه پوژنکی پوناکی له حیزیدا ده بیت، به لام خانمی شه مس له سه ره تاوه نه یده ویست شوو به م کورپه بکات که ده یگووت هیشتا بوونی گه وړی لادی لیديت. راسته کورپه که هه رکات قات و بوینباخی ده به ست هیچی له نه نازیار و ده وله منده شاریبه کان که متر نه بوو، به لام خانمی شه مس ده یگووت کورنکی بی شه هاده یه، نه خوینده واره،

سه‌روزمانی مه‌جلیسی ئەم زەمانەیی نییه ... دوانەوه شار پەرە لە کچی لادێی جوان که لایەقی ئەون، کچی ئێمە که به ناز گەورە‌کراوه، بۆ ئەو نابێت.

دەبیّت بڵێم که خانمی شەمس لەسەر هەق بوو، گەرچی کچەکه خۆی بیباک و که‌متەرخەم سه‌یری مه‌سه‌له‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام گەر گونجان و هه‌ل‌کردن ب‌خه‌ینه‌ حیسابه‌وه، ده‌بایه‌ نه‌جۆ ئەشکانی خاڵۆزایه‌کی خۆی بخوازیّت که شیتی نه‌جۆ بووبوو. به‌لام نه‌جۆ بیرێ له‌ پاشه‌پوژ ده‌کرده‌وه، له‌ یه‌کێک له‌ به‌رپرسه‌ به‌رزە‌کانی حیزب نزیك بووبووه‌وه، هیدی هیدی به‌ پاره‌‌کانی ئەوه‌وه و له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا قاچیکی له‌‌بازاردا داکووتیبوو، گه‌‌یشتنی به‌ کچی سه‌یفه‌‌دین مارۆ ده‌رگایه‌کی تری لێده‌کرده‌وه، ئەمه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که کچەکه‌ نو‌قول بوو، چیتەر هه‌رچییه‌کی ده‌کرد ئاره‌زووی له‌و کچه‌ لادێیانه‌ نه‌ما‌بوو که سالانی پێشمه‌رگایه‌تی هه‌ندیکی لیتا‌قی‌کردبوونه‌وه، سو‌یندی خواردبوو ده‌بیّت ژنه‌که‌ی له‌م کاوبۆ له‌به‌ره‌ شار‌یانه‌ بیّت، له‌ هه‌ره‌ جوان و ناسکه‌‌کانیشیان.

له‌و ئیواره‌یه‌وه نه‌جۆ ئەشکانی رقی له‌ غه‌زه‌لنوس هه‌ل‌گرت، بیهۆ، بێ هیچ به‌هانه‌یه‌کی ئاشکرا. جۆره‌ رقی‌ک هه‌موو م‌ر‌وف‌یک جارێک له‌ ژیانیدا تا‌قی‌کردۆته‌وه، رقی‌که‌ به‌هانه‌یه‌کی دیاری‌کراوی نییه‌، به‌لام له‌ رقی ئاسایی توند‌تر و کوشنده‌تر و ته‌مه‌ن درێژ‌تره‌. ده‌بیّت بڵێم نه‌جۆ له‌و جنسه‌ ئاده‌میزادانه‌ بوو که رقیان له‌و که‌سانه‌یه‌ که شتی‌ک ده‌زانن ئەوان نایزانن و تی‌ینا‌گه‌ن، له‌و به‌شه‌رانه‌بوو که ته‌نیا پوو له‌ یه‌ک‌جۆره‌ کۆر و کۆبوونه‌وه ده‌که‌ن، له‌گه‌ڵ یه‌ک‌جۆر ئاده‌میزاددا ده‌توانن بک‌رنه‌وه، دل‌یان به‌ یه‌ک شیوه‌ قسه‌‌ویاس پ‌ۆشنی لێده‌گه‌ریت. پ‌ۆژی‌ک پێش‌تر سه‌یفه‌‌دین مارۆی خه‌زوری به‌ ته‌له‌فون باسی ئەو مام‌وستای خه‌یاڵه‌ی بۆ کرد، ئەو وه‌ک ده‌ستگیرانی کچه‌ ده‌بایه‌ خه‌به‌ری له‌ هه‌موو شتی‌ک هه‌بیّت، هه‌ر مام‌وستایه‌کیان بۆ گرتبوو ئەو له‌ نزیکه‌وه ئا‌گاداری هه‌موویان بوو،

به لام هيچ يهك له ماموستاكانى تر ترس و ئيره بيايان تيا نه بزواندبوو،
خودايه ئاختر ترسى له كى هه بووايه له سه عيد بايو، له خه سرهوى
جه بر، له عه له توان دوو، يان له مه جه ئىكسيلا نسى ئىنگليزى. نا،
هيچيان سه رو پوخسارى نه وه يان نه بوو، نه جو نه شكاني كوپه قوزه كهى
هه ريمى سه د و سى وسى، پيشمه رگه پىكووشه كهى پوزانى سه ختى
شوپش، ئيره بيايان پي به ريت و به شايستهى به راورد يان بزانيت. به لام كه
يه كه مجار شه غه زه لنوسهى بينى دلى راجله كا، هه لبه ت خوى به قوزتر
و له بارتر ده زانى، دلنابوو به رابه به قامه ت و سميل و چاو و بروى نه و
غه زه لنوس هيچ نيه، به لام هه ستى كرد شتيكى تيدايه كه نازانيت چيه،
شتيكه له ده ره وهى تواناي زمانى نه وه، جو ره شتيكه له ده سه لاتي
فه ره نكي نه ودا نيه كوينا كه نه وه. كه ته وقهى له كه لدا كرد فيتكيه كى
سه ير له ده ست و په نه كاني دا بوو، دلنابوو جو ره مه لمه سى كى وه ها
ئا فره ت راده چله كينيت، به لام جگه له وه شيوهى سه ير كردنى و سروشتى
هه لكه وتنى ده موچاوى و نه و گونجانهى له نيوان ده نگ و پوخسايدا
هه يه، تاي به تمه ندي به كيان دا وه تى كه كه س ناتوانيت ئاسان چاوى
له سه رلابات. ئاه خواى مه زن ده بيت ناوى راسته قينهى خوى چيبيت؟
ده بيت مروفيتك هه بيت ناوى غه زه لنوس بيت؟. نه جو تا نه و دانيشته
ته واو بوو، سه يري مه هنارزى ده كرد، سه يري نه وهى ده كرد چون ته ماشاى
غه زه لنوس ده كات، به لام هيچ شتيكى له نيگاي مه هنارزا نه خوينده وه،
له راستيدا كه س نه يده توانى هيچ له نيگاي نه و كچه دا بخويندته وه؟
ده موچاوى شتيك بوو نه ده خوينا ريه وه. هه تا عه تار به هه موو بليمه تى
خويه وه هيچى تيا نه خوينده وه.

خانمى شه مس نه و شه وه به رده وام نه وهى دووباره ده كرده وه كه
ده يه ويت كچه كهى بخوينيت، سه يفه دين ماروش بيته وهى زور گويدا ته

هەست و نەستی منداڵەکی پێی لەسەر ئەو دادەگرت کە کچەکە
 بێمیشکیکی گەورەیه و هیچی لێ سەوز نابێت. ئەوێ لای تریفە زۆر سەیر
 بوو ئەو بوو، گەرچی قسەکانی باوکی زۆر بە ئیش و بریندارکەریوون،
 کەچی کچەکە دڵتەنگی و برینداری پێو دیار نەبوو، گەرچی تەواوی
 دانیشتنە کە لەسەر بێمیشکی ئەو قسە دەکرا، بەلام بۆ ساتیکیش چیه
 دەموچاوی نەگۆرا. تریفە تێنە دەگەشت ناخۆ ھۆکاری ئەو ھێمنییە
 دەگەرپێتەو بۆ کە مەھۆشی یاخود بۆ بڕوابەخۆبوونیکی گەورە. غەزەلنوس
 لەو دانیشتنەدا گوتی «خەیاڵ ماوێکی درێژی دەوێت تا پێدەگرێت،
 چونکە یاریکردن بە خەیاڵ ھەر وا ئاسان نییە، دوو جۆر لە خەیاڵ
 ھەیە، یەکیکیان کوشندەیه، لە بێنی حەقیقەت دوورمان دەخاتەو،
 جۆریکی دیش مەرۆف دەگۆرپێت سەر بوونەوهریکی دی، وای لێدەکات
 لە یەککاتدا بتوانێت لە دوو دونیادا بژی، کاریکدەکات مەرۆف زیاتر لە
 پاستی تییگات». غەزەلنوس مەبەستی نەبوو زۆر لەسەر شتەکان بپروات،
 دانیشتنە کە کەسیکی وەھای تێدا نەبوو لە شەرحیکی قوول بۆ خەیاڵ
 تییگات، بەلام ئەو وشە کە مانە تریفەیان ھەژاند، وەک ئەوێ نەبەوێت
 لەویدا هیچ بلیت، وەک کۆی شوینە کە بە جیگایەکی گونجاو بۆ جۆرە
 قسەویاسیکی وا نەزانیت، بە زەردەخەنەیک لە زەردەخەنە گەورەکانی
 خۆی سەیری ھەمووانی کرد و هیچی نەگوت. سەیفەدین مارۆ بە گشتی
 کۆی ئیشەکی بە شتیکی بێسوود دەزانی کە شەمسی ژنی بە زۆر
 سازیکردووە. بەلام دایکی دەیکووت، کچەکە پێویستی بە مامۆستایەک
 نییە توتیانە بایۆلۆژی و فیزیای بۆ باسبکات، بەلکو پێویستی بە
 یەکیکە خەیاڵی بکاتەو. دوا قسەویاسیکی زۆر پێکەوتن غەزەلنوس
 ھەفتەێ دووجار وانەێ دادات، ئەو دوا ھەول و تەقەلایەک بوو سەیفەدین
 مارۆ لەگەڵ مەھناز مارۆدا بیدات کە چارەنوسی وەک قوتابییک تەواو
 لە مەترسیدابوو.

ئەو شەو ەتار نەبیت ھیچ یەك لە سالتۆن نشینەکانی مائی
سەیفەدین مارۆ ئاسۆدە سەری نەخستە سەر سەرین، ەموو پتیان وابوو
شتیک لە ژانیاندا گۆپاوە، بیئەوێ کەسیان بزائن چییە . دەرکەوتنی
غەزەلنوس لەو مالددا شتەکانی بەجۆریکی کتوپر سەرەو ژوور کرد، وەك
ئەوێ سحریکی نەینیان لیکرایت، ەموویان بە شیوەی جۆراوجۆر
بیریان لەو دەکردهو . وەك ئەوێ غەزەلنوس ەوای دونیایەکی تری
هینابیت، ەموویان تووشی پاچەنینیکی ناوێکی بووبوون . سەیفەدین
مارۆ کە سالتیک زیاتر بوو جگە لە چەقەقی بەرپرسە حیزبیەکان
و بۆلەبۆلەکانی شەمس ھیچی نەبیسنبوو، لە ەمووان پەڕیشانتربوو،
دوچار دەترسا ئەم پیاو ەخەیاڵپەرەرە شتیک لە مال و مندالەکەیدا
بشکیتیت کە بە زەحمەتیکێ ژۆر و بە چەندین سال پەنج و ماندویتی
فێرکردبوون، ئەو سالەهای سال بوو بە ژن و مندالەکەێ دەگووت ژیان
کۆمەلێک جەنگ و جەبر و راھاتنە، ئیستا گەر ئەم غەزەلنوسە دەرگای
شتیکێ دی بخاتە سەر پشت، تەنیا خودا دەزانیت عاقیبەتەکەێ چی
دەبیت . بەلام خانمی شەمس بە پیچەوانەو، ەستیدەکرد کۆرەکە شتیک
لە فیتکی و کرانەوێ لەگەڵ خۆیدا ەتیاو، کە لە میژە لە ژانیاندا ونە .
حەزیدەکرد کۆریکی ناوھا میردی کچەکەێ بایە، حەزیدەکرد خووشی لە
سەرەتاو ژانی پێچکەیهکی وەهای نەگرتبايە و تووشی میردیکی وەھا
نەبايە، بەلام وای لیھاتبوو نەیدەتوانی بی سەیفەدین مارۆ پیشبینی ژانی
خۆی بکات، وەك ئەوێ ەر لە سەرەتاو لەگەڵ ئەودا لەدایکبوویت،
سەیفەدین چیدی لە میرد نەدەچوو، بەلکو لە نەخۆشییەکی کۆنەماک
دەچوو کە ەر لە ئەزەلەو تووشیبوویت . بەلام کەس وەك تریفە
یابەحری لە ناوہو نەجولابوو، تریفە دواي چەند سالتیکیش لەو پۆژە
هیشتا دلی خوێ بە بەردیک دەشوبھاند، کە ئەو شەو با لە جیگای

خۆی جولاندویتی، ھەركات ھىكايەتى ئەو سالۆنەى دەگىزپايەو، باسى
پەنگى كراسەكەى خانمى شەمسى دەكرد، قسەى لە بۆنى مۆبيلەكان
دەكرد، لەو ھەستانە دەدوا كە پەنگى تابلۆ و ڤەرش و ئىنجانەكان لە
ناويدا دروستيانكردو، دەيگوت «بای ئەو ئىوارەيە دلى جولاندەم».
ھەر ئەو شەو شەھناز مارۆ جوړە خەونىكى ترى بينى، خەونىك لە
خەونەكانى جاران نەدەچوو، بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا لە شيرين خەودا
پاچلەكى و ھەستى بە تىنۆتتییەكى گەورەكرد، ھەستىكرد پىويستى بە
ھەوايە، ھەستىكرد دەيت پەنجەرەكان بكاتەو، بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا
حەزیدەكرد ھەواى پاك ھەلمژىت و بگرى، وەك ئەوەى ھەموو شتىك
لە دونيادا گۆرابىت، ھەستى بە داماييەكى گەورە كرد. لە ژوورەكەى
چووەدەرئ، بە حەسرەتتىكى بپۆینەو دەمى نا بە ئاوى بەلۆعەكەو،
كەمىك دەموچاوى خۆى تەركرد و دەرگای بالکۆنەكەى كردهو و خۆى
دایە بەر ھەواى ساردى شەو، بۆ يەكەمجار ھەستىكرد لە ناخى دلەو
پقى لە نەجۆ ئەشكانییە ... ژۆر پقى لە ئەشكانییە ... ژۆر ژۆر.

گەپانى بەردەوامى ماجیدی گۆل سۆلاف بەدواى كاراكتەرى لاشەكەدا ھاوینی ۲۰۰۴

دەبوایە لە ھىكايەتى ئەو لاشەيە تىبگەين... ئىشى ئیمەبوو لەو
لاشەيە تىبگەين. گەرچى من حەقیقەت خەيالەم دەكوژىت، بەلام وەك
ئەوەى لاشەكەتەلىسمى لیكردبم، دەمويست بىسەرەوت دواى چىروكەكەى
بكەوم. لە ژياندا دوو شت ئەفسونى پاستەقینەيان لەسەر من ھەيە،
دوو شت و ھىچى تر، يەككىيان ئەو شتەيە كە پىیدەلین حەقیقەت،

نهوى تریشیان نهو شتهیه که پییده لّین خه یال. میژوو، سیاست، خۆشه ویستی، یق و هه موو شته کانی دی نه م گهردونه ملکه چى نهو ململانی گه وره یه که له نّیوان نهو دوانه دا پرووده دات. نهوه له سه ره تاوه تا نه مپو یتگه یشتنی من بووه له زیان. مرویش مه خلوقیکه ده بیّت له ناوه راستی نهو گیزه لووکه یه دا بژی، ده بیّت خه تیکی گه وره له نّیوان نهو دوو دونیا یه دا بکیشیت، شارستانییه ت هیه نییه جگه لهو هیله نه ستوریه ی مروّف له نّیوان حه قیقه ت و خه یالدا ده یکیشیت، زانست هر نهو هیله یه، هه تا هونه ریش زورجار توخکردنه وه ی نهو هیله یه. کهستان باوه رده کهن که من ماجیدی گول سولاف که خۆشحالانه نازناوی ماجه لانی خه یالیم وه رگرتووه، پوژیک که وتبیتمه سه ر که لکه له ی پیشکه شکردنی کوژیک له سه ر سنوره کانی خه یال و حه قیقه ت له هونه ردا، ها، کهستان باوه رده کهن؟ به لام من هه شت سال له مه و به ر ویستم کوژیک له سه ر نهو بابته پیشکه شبکه م، خۆم به پاره ی خۆم هۆلّیکم به کریگرت، له هه موو جیگایه کی شاردا پوستر و نوسراوی تاییه تیم بۆ هه لواسی، به لام هه تا یه ک مرویش نه هات، هه تا یه ک که سیش چییه پووی نه کرده نهو کوژه. لهو کاتانه دا ته نیا خه یال مروّف پزگارد هکات، من بیته وه ی گوئیده مه هیه، ته واوی هۆله که م پرکرد له گوئگر، پرکرد له کوپ و کچی خه یالی که بیچرپه گوئیان له باسه که ی من ده گرت له سه ر هونه ر. من له ویدا گووتم، هه تا هونه ریش کیشانی هیلیکی نه ستوربووه له نّیوان خه یال و حه قیقه تدا. من تاکه که سیک بووم نهو هیله نه ستورم ده پاراست، هه ز یه ک له تریفه یابه حری و غه زه لنوس به رده وام له خولیای تیکدانی نهو هیله دابوون، من به جوژیک له جوژه کان گیرم خواردبوو، به لام خۆشحال و کامه ران بووم گه ر بتوانم له گه ل گه مه کانی نهوانیشدا برۆم. من که سیکم حه زده که م هر دوو کیشوهره که تا دوورترین قوولایی خویان بدۆزمه وه، تا نهو

جیگایه برپوم له بنکدا، له دوا پنتدا که خیال دهگاته دوا سنووری
 خوی و حهقیقهت دهگاته دوا شیوهی خوی. ههمووان سهیرکردنی من
 به سهیرکردنی گهمزهیک تیدهگن که دهیهویت سهیرهختی بنوینیت و
 خوی له بهرهی دژدا دروستبکات. چونکه واتیدهگن خیال نزیکبونه وهیه
 له راستی و راستی نزیکبونه وهیه له خیال، واتیدهگن گهر مروف له
 یه ککاتدا قاجیکی له م جیهان و له وی دیشدا نه بییت شیت ده بییت. نه وان
 وهک من دژایه تی و جیاوازی له نیوان نه و دوو جه مسهر و دوو پوله
 دژ و دوژمنه ی بووندا نابینن، نه وه زورجار تووشی شیتی و غه موکی
 و ته نه اییم دهکات. من ناتوانم وایم، زور هه ولمداوه وایم، به لام ناتوانم.
 کاتیک ده بم به ماجیدی گول سولاف چیترا ماجه لانی خیالی نیم،
 کاتیک ده شبم به ماجه لانی خیالی و له سهر نه و نه خشه خورافییه ی
 خوم سوار که شتییه کم ده بم نیترا ماجیدی گول سولاف نیم، من
 خه ته کانم پی گرنکه، گهر مروف نه و هیله لاهریت، شیت ده بییت، هه موو
 شته ترسناکهکانی خیال و گهمه کوشندهکانی نااگاییمان ده پژیته وه ناو
 دونیا. که ستان فلیمی «ژمانژی» پوین ویلیامزتان بینیه، یان فلیمی
 «ساتورا»، گهر نه و هیله له نیوان راستی و خه یالدا نه پاریزین دونیا
 ده که ویته ناریکی و شپرزیه کی وها ترسناکه وه، وهک له و دوو فلیمه دا
 ده بینن. بهیننه پیشچاوی خوتان گهمه یه که هیه و مروف ده بییت به
 راستی بیکات، وهک نه و شه تره نه ترسناکه ی هاری پوتر له به شی
 یه که می پومانه که ی جوانا پولینگدا ده یکات، که هه م گهمه یه و هه م
 راست، هه م سیجره و هه م حهقیقهت.

که من بریارمدا له نویسی کتبی باغه خوینینهکاندا به شداریم،
 ده مزانی نه و کتبی به ره و ناو جه رگی راستیم ده بات. من نادیارترین
 کاراکته ری گروه که بووم، نه وکات غه زه لنوس وهک شاعیریک ناسراو بوو،

تريفه يابه حرى له گه ل گروپه كانى ژناندا پۆلێكى له دونيادا هه بوو، هه سه ن
تۆفان له هه موو كونج و كه له به ريكي و لاتدا ده يانناسى، ناويانگى پشت
و په نايه كى گه و ره بوو بۆى، به لām من كه س نه يده ناسيم. گه رچى پۆزانه
چه ندين سه عات پياسه م به شاردا ده كرد، به لām كه س نه يده بينيم، بيرم
نايه ت له هه موو ژيانمدا كه س سلāوى ليكرديم، تاكه هاوړي م ئه و مندāl
كويزانه بوون كه ئه وانيش نه يانده بينيم. ئه وهى بيم به ئاده ميزاديكي
بينراو و كه ميك له زه تى مه ترسى بچيژم شه يدايكرده بوم. بيرۆكه ي كتيبي
مردن بيرۆكه ي تريفه و غه زه لنوس بوو، ئه و و تريفه پيشتر له ريگاي
كۆمه ليك روداوى ترسناكه وه، ئه زموونى تال و ئازارى بيوينه ي كۆمه ليك
قوريانيان بينيبوو، شته كانيان به جوړيک تال و به سوئ ده گيرايه وه، من
باوه رپم نه ده كرد. به برپاوى من مروف بوونه وه ريكي درۆزنه، چونكه
زۆرجار وه سه وه سه ي تيكه لاوكردى خيال و پاستى ده كه ويته سه رى.
به لām تريفه و غه زه لنوس منيان وهك خه تخوشيكي ببپروا ته ماشاده كرد
كه تا ئاقارى سووكايه تيكردن به ئازارى مروف ده رۆم. بيرۆكه ي كتيبه كه
شتيكي ساده بوو، ده بايه ميژووى مردن له دواى راپه رينه وه بنوسينه وه،
واته شتيك بنوسينه وه كه كه س نه يده ويتره بينوسيته وه، من كتيبه كه م
لاى خۆمه وه ناونا بوو «كتيبي هه زار لاشه»، هه لبه ت ئه و ناوه شتيكي
مه جازى بوو بۆ ئه م شاره و بۆ هه موو شاره كانى ترى ئه م هه ري م،
ناويك بوو من بۆ ئه و كتيبه م دانا بوو، هه ر يه كه مان ناويكمان بۆ ئه و
كتيبه هه بوو، غه زه لنوس ناوى نابوو «باغى خوين»، تريفه يابه حرى
ناوى نابوو «ده فته رى دۆزه خ». كتيبه كه له سى به شى سه ره كى
دروستبوو بوو، به ناوى فه سللى خوين و فه سللى ئاگر و فه سللى ئاو.
فه سللى خوين به شى ئه و مردوانه بوو كه ده كوژرين، فه سللى ئاگر به شى
ئه و مردوانه بوو كه ده سووتين، فه سللى ئاو به شى ئه و مردوانه بوو كه
ده خنكين. ئيشى ئيمه ئه وه بوو كۆمه ليك حيكايه ت كۆيكه ينه وه، بچينه

ناو هۆی مردنه کانه وه، ژیاڼی کوژراوه کان و خه ونه کانیاڼ بنوسینه وه. مړوف گهر له شاریکی پر مردندا بژی، ده بیټ له مردن تیښگات، ناکریت تا هه تاهه تایه چاوی خۆی بگریټ و نه ویریت سهیری مردووه کان بکات. به لام گرنگ نه وه بوو پاستی خه یالم نه کوژیت و سهر له سه فهره سحر او بیه کانی خۆم تیکنه دات. غزلهلنوس ده یگوت «ئهم کتیبه هیزی نه وه مان ده دات سهری مردووه کانی ئهم شاره بکهین، سهر کردنی مردووه کان سهر کردنی حقیقه ته». غزلهلنوس ده یویست گه شتی دورودریژی خۆی به سهر زه مینی خه یالدا له ئامیزی حقیقه تدا دواپی بیت، به لام من که شتییه خه یالییه که ی خۆم به ئارپاستی سهر زه مینی حقیقه ته نه سه ولاند... ئیستاش که دورم له و که شتییه، هه ست ناکه م ئه و له و پویاره خه یالی و له و سهر زه مینه بیکه رانه دا جگه له خه یال ئارپاسته یه کی دی هه بیټ و جگه له سهر که وتنی بیوچان به بواری به ک له دوا یه کی چه م و جه نگه لدا پښکای تری گرتبیته بهر.

شه ویک که لاشه که ی مورادمان دۆزییه وه ده می سال بوو چیرۆکمان کوډه کرده وه، ده فته رداره کانی ئیمه به کوژانه کاند ده گه ران و ده چوونه مالی مردووه کان و حیکایه تی کوچ و مالئاوایی نه وانیاڼ ده هینایه وه، به لام پېشتر هه رگیز خۆمان پښگامان نه که وتبووه سهر لاشه یه کی غه مگین، لاشه یه ک بجیته خه ونه کانمانه وه و به رده وام داوامان لیښکات شتیکی بۆبکهین. ئه مپرو ده توانم سویندتان بۆ بخۆم که هاملیت درۆی نه کردوه و به پاستی تارمایی ئه و مردووه ی بینیه، چونکه من له و چه ند شه وه دا چه ند هه جار تارمایی موراد جه میلیم بینی، ده مبینی له ناو ماله که ماندا ده گه پیت، ده مبینی له و به ری شه قامه کانه وه بانگمه دکات، له کاتی پیاسه کاند هه ندیجار له ته نیشتمه وه ده پروات، هه ندیجار به ره و پوم دیت. سهره تا وامده زانی هه ر من وام، هه ر من ئه و تارماییه ده بینم، به لام دواتر تیگه یشتم غزلهلنوس و هه سه ن توفانیش خالی نین له و

خوليايه ... ئهوانيش بهردهوام تارمايى ئه و كوپه دهبنن. ئه و پۆژه كه
 حهسهن تۆفان ويتهكانى هيئايه وه، پۆژيكي سهيربوو بۆ من، حهسهن
 ناوى دوو كچى له خاوهن ويتهكان هيئابوو، دوو كچ له وانهى كه دهبايه
 من بياندۆزمه وه و به جۆريك له جۆرهكان زانياريان ليدهربهيتم. به وهدا من
 دهمزاني ههنديجار دهرهيئاني ئاو له لمى بيايان له دهرهيئاني زانيارى له
 كچييك دهربارهى دلدارييهكانى پيشووى خۆى ئاسانتتره، ويستم خۆم له
 گههكه دهربهيتم و تريفه يابهحرى پاسپيرم كه وهك كيژيكي له بار و دهم
 بهخهنده ئه و كارهم بۆ تهواويكات، بهلام ههركاتييك پيوستم به تريفه
 ههبووايه سهرسهختييهكى مندالانه دايدهگرت و نهيدهكرد. تريفه پاي وابوو
 له بهرئوهى من بيميشكم و هيچ له ئافرهت نازانم و له خۆههلكيشيكي
 بيمايه زياتر هيچى تر نيم كه بهردهوام به جوانى خۆمه وه دهنازم،
 ئيستاش له و راستييه تيئهگه يشتوم كه له م جۆره حيكايه تانهدا ژن
 پتر بپوا به پياو دهكهن نه وهك به ژن، دلپان بۆ كوپيكي جوان
 دهكهنه وه نه وهك بۆ كچييك. من نه گه رچى زۆرجار به قسهكانى تريفه
 برينداردهبووم، بهلام نه مدهگرت له دل، دلنيابووم تريفه له ناخه وه منى
 وهك براييك خۆشدهويتم، ئه وهنديجار پاگوزهر پيئگوتبووم كه دلى
 منى لا مه بهسته، بهلام زۆر زوو ئه و قسانهى بيردهچوو وه و له يهكهم
 دهرفتهدا پيامدا ههلهشاخا. له راستيدا من پتر له چوار سال بوو له
 تريفه يابهحرى زياتر كچيكي ديكهم نه دهناسى، له پۆژيكه وه بپارمدا بوو
 چيتر دلدارى نهكهم و دلى خۆم به عهشق وه نه يشيتم، كه متهرخه ميهكى
 قوولم به رابه ر ئافرهت تياروستبوو بوو. كه حهسهن تۆفان ويتهى ئه و
 دوو كچهى خسته بهردهستم، خۆم و نيشاندا كه قسه توندهكانى تريفه
 كارى تيئهكردوم. گه ورتين هيئى من ئه وهبوو كه دهمتوانى ههست و
 نهستى خۆم بشارمه وه و يقارى خۆم نه دۆپيتم. ههنديجار له ناخه وه
 دهگريام، بهلام له پوخساردا شتيك پيوه ديارنه بوو، نه مدههيشت ئه و

ویقاره جوانه‌م بژاکیت. ئه‌و پۆژه که تریفه قسه تونده‌کانی کرد، من خۆم به وینه‌کانه‌وه سه‌رقالکرد، دوو کچی جوان بوون، یه‌کیکیان ناوی سه‌لما نه‌جیب بوو، ئه‌وی تریان گولزار خالید، دوو ناوی بی‌مانا که له ناوی ئه‌و ژنانه ده‌چوو که له‌لای به‌قالئیکی دراوسێمان مانگانه با‌یعیان وهرده‌گرت. من به هیمنی وینه‌کانم هه‌لگرت و گووتم ماوه‌یه‌کم بده‌نئ، تا ده‌یان‌دۆزمه‌وه. وامگووت و به‌ویقاری خۆمه‌وه هه‌ستام و دانیشتنه‌کم به‌جیه‌یشت. بی‌ئه‌وه‌ی به‌یلم که‌س بزانیت من چه‌ند بریندارم.

سه‌لما نه‌جیب مامۆستای قوتابخانه‌یه‌کی ئاماده‌یی بوو. بی‌ئه‌وه‌ی شه‌رمبکه‌م به‌جانتا دیبلۆماسییه‌که‌ی ده‌ستمه‌وه، له‌جله‌ ئوتوکراوه‌کاندا له‌پێشده‌م قوتابخانه‌که‌یدا وه‌ستام و چاوه‌ڕێمکرد، ته‌نیا چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک به‌ر له‌ده‌ست پێکردنی ده‌وام، به‌ناز و عیشوه‌ی مامۆستایه‌کی جوانه‌وه گه‌یشته قوتابخانه. من به‌حورمه‌تیکی زۆره‌وه لێی چومه‌ پێشی و به‌ئه‌ده‌بێکی به‌رزوه که که‌مجار ژنان له‌پیاوانی ده‌بینن، خۆم پێناساند و گووتم له‌پێک‌خراویکه‌وه هاتووم کاری لێکۆلینه‌وه‌یه له‌چاره‌نوسی که‌سانی بزربوو، پتووستم به‌وه‌یه چه‌ند ساتنیک له‌کاتتان بگرم. هیند پر ئه‌ده‌ب قسه‌مکرد باوه‌ری پێکردم و له‌گه‌ڵ خۆیدا برده‌می بۆ ژووری مامۆستاگان. دیاره‌ به‌شی ئه‌وه هۆشم هه‌بوو پتیبیلیم که ده‌ییت قسه‌کانمان دوو به‌دووبن. به‌وه‌دا ئه‌و سه‌ره‌تا هیچی له‌بابه‌ته‌که نه‌ده‌زانی، پتیبوو هاتووم ده‌ریاره‌ی که‌سێک له‌یه‌کێ له‌قوتابییه‌ که‌ه‌کان پرسیاربکه‌م. که‌تێگه‌یشت پرسیاره‌کان ئاراسته‌ی ئه‌و ده‌کرێن، به‌حه‌په‌سانیکه‌وه سه‌یریکردم و نه‌یزانی بلێت چی. من نه‌موست مامۆستاگانی دی هیچ بزائن. به‌رله‌وه‌ی بگه‌ینه به‌ر ژووری پر ژاوه‌ژاوی وانه‌بیژان ده‌رفه‌تم وهرگرت و خێرا وینه‌یه‌کی مو‌راد جه‌میل نیشاند و گووتم خانم ده‌مه‌ویت ده‌رباره‌ی ئه‌م کو‌ره قسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌م. که‌ وینه‌که‌ی بی‌نی په‌نگی سه‌پی بوو

و به دهنگى گه مگين گووتى «ليره؟ ليره؟ له ئىستادا؟ ناکریت». دهنگى شتىک له پارانه وهى تىدابوو، له بولبولىک دهچوو قاچى بوويىت به فاقهيه کى ئاسنه وه. نه وه يه که مجارم بوو ترسى کچىک ببينم له حهياى خوئى، پيشتر شهرفى نه وه ساته وه ختم پينه برابوو ئافره تىک ببينم له ترسى ئاشکرابوونى نه ئىييه کى دهستى بله رزىت، ويستم که ميک له سهرى برؤم، به لام نه وه به و پهنگه بزىکاو و دهنگه له رزؤکهى خوئيه وه گووتى «تکات لىده کهم، من ئىستا ژنى ميژدارم، سبهى ئىوارى دواى دهوام له شوئى وه ستانى پاسهکانى پشت بيمارستانى گه وره چاوه پوانمبکه، له وئى که سواربووم وهره ته نيشتمه وه، ژماره ته له فونىکت ده ده من ده توانيت به و ژمارهيه قسم له گه لدا بکهيت». من سهرم له وه سوپما چؤن به خيراويه کى وا سهر توانى بيرىکاته وه و هه موو شته کان به و جوړه جهه نه ميه پىکبخات، خودايه ئافرهت له و شتانه دا چهنده له ئيمهى پياو زيره کترن، راستيتان ده ويىت ئيمه له و جوړه کارانه دا به راورد به خانمان هيج نين جگه له کوژه لىک ده بهنگى گه وره. من که نيازم نه بوو شتىک بکه م حهياى نه وه ژنه بريندار بيىت، به زهرده خه نه کى چه په له وه دوور که وتمه وه، به زهرده خه نهى پياو يکه وه ئامانجىکى پيسى پىکايىت. به سه برىکى زؤره وه چاوه پوانى پؤژى داهاتووم کرد. بو پؤژى دوايى وشه به وشه زانباريه کانى نه وم جييه جيکرد و له پاسىکدا که دهچوو بو گه په کىکى دوور له ته نيشتييه وه سواربووم، له پاسه که دا به زهرده خه نه کى گه وره وه سه يريکردم و پارچه کاغه زىکى نايه مستم. پىدهچوو له زه تىکى زؤر له و کاره ببينىت، وهک نه وهى بيزى جاران و ساته کوژه کانى دلدارى بکاته وه. ده بيىت بلئيم که نيگاي سه لما خالى نه بوو له سؤزىکى عاشقانه، له خواستى ژتىک بيه ويىت سه رله نوئى خوئى فپىداته ناو چيرؤکىکى تازهى نه فینه وه. من له کاتى دابه زيندا وهک کوپىکى لىزان به چاو خواحافىزىم لىکرد و به ئاراسته يه کى ديدا گه پامه وه بو

مالئ. پارچه کاغه‌زه‌که‌ی ته‌نیا یه‌ک ژماره‌ی ته‌له‌فون و یه‌ک سه‌عاتی دیاریکراوی له‌سه‌ربوو. من له‌و کاته‌دا ته‌له‌فونم بۆ کرد، ژنیکی هاوړی هه‌لیگرت، له‌چند ساتیکی کورتدا بۆیان بانگکردم، به‌ر له‌وه‌ی من هیچ بلیم، به‌ده‌نگی‌کی پر مه‌کرکه‌هیچی له‌ده‌نگی نه‌و ماموستا ترساوه نه‌ده‌چوو که له‌سالتونی قوتا‌بخانه‌که‌دا منی دواند، گووتی «من ژنم شووم‌کردوه، تاقه‌تی دل‌داری و شتم نه‌ماوه، نازانم بۆ وازم لینا‌هینیت، بۆ به‌منه‌وه‌گرتووته؟». قسه‌کانی به‌جۆرێک بوون وه‌ک بلئ «تینگه‌... گهر تۆزێک له‌گه‌لمدا خۆت ماندوویکه‌یت، ده‌شیت له‌گه‌لتدا بیمه‌هر به‌زمیکه‌وه که ته‌نیا خودا و پیتغه‌مبه‌ر سه‌ره‌نجامی ده‌زانن». به‌هیمنی تیمگه‌یاند که من جگه‌ له‌کۆمه‌لیک زانیاری ده‌رباره‌ی مورا‌د جه‌میل، هیچی دیم له‌و ناو‌یت و جۆره‌ مه‌به‌ست‌یکی دیاریکراویشم نییه‌. وه‌ک نه‌وه‌ی نا‌ئوم‌ید‌بوو‌یت گووتی «ئاخ‌ر ده‌ترسم که باسی مورا‌د جه‌میل بۆ کردی، دوا‌یی داوا‌ی شتی تریش بکه‌یت».

من دل‌نیا‌م‌کرده‌وه که هیچ شتیکی ترم ناو‌یت، به‌لام نه‌و هه‌ر به‌جۆرێک قسه‌یده‌کرد وه‌ک نه‌وه‌ی من شتی ترم بو‌یت.

قسه‌کانی سه‌لما نه‌جیب زۆریان چوونه‌ ناو کتییی گه‌وره‌ی مردنه‌وه، نه‌و به‌ده‌نگی ژنی‌ک گه‌لی‌ک ساتی شاعیری و جوان له‌گه‌ل مورا‌دا ژیا‌ب‌یت قسه‌یکرد، ده‌نگی پر‌پوو له‌ته‌زووی یادگاری سیحرا‌وی، هیچی ده‌رباره‌ی مردنی مورا‌د نه‌ب‌یست‌بوو، منیش نه‌مو‌یست غمی بده‌می و گووتم، کو‌په‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ دیار نییه‌ و ئیمه‌ بۆی ده‌گه‌ر‌پ‌ین. نه‌و یه‌که‌م که‌س بوو به‌دریژی باسی نه‌و نه‌ست‌یرانه‌ی بۆ‌کردم که مورا‌د به‌ج‌ید‌ده‌ه‌یش‌ت، به‌که‌م‌یک ب‌یش‌ه‌رم‌یه‌وه که پ‌یش‌تر له‌ده‌می کچان نه‌م‌ب‌یست‌بوو گووتی «که یه‌که‌مجار له‌گه‌ل مورا‌دا ده‌وتم، وامده‌زانی ئاساییه‌، به‌لام دواتر کۆمه‌لی‌ک ورده‌ نه‌ست‌یره‌ له‌سه‌ر له‌شم ده‌رکه‌وت، کۆمه‌لی‌ک نه‌ست‌یره‌ی

پاسته قینه و دره وشاوه، له زۆر شوینی له شمدا، موراڊ له ههر جیگایه ک، له گه‌ل ههر کچیک یان ژنیکدا بخه‌وتایه کۆمه‌لیک ئه‌ستیره‌ی له‌دوای خۆی به‌جیده‌هیشت. له‌نیوان مه‌مکیدا، له‌سه‌ر شانی، له‌ههر جیگایه‌کی ترڊا که‌ تۆ خه‌یالت بۆی بجیت، هه‌ندجار ئه‌ستیره‌ی له‌سه‌ر دیواره‌کانیش به‌جیده‌هیشت، ئه‌ستیره‌ی گه‌وره‌ گه‌وره‌ که‌ تاماوه‌یه‌ک له‌ هه‌وای ماله‌که‌دا ده‌مانه‌وه. من ئه‌ستیره‌کان وه‌پزیان نه‌ده‌کردم، دوای گه‌پانه‌وهم بۆ ماله‌وه ده‌رگای ژووره‌که‌م داده‌خست و خۆم پووتده‌کرده‌وه و سه‌یری ئه‌ستیره‌کانم ده‌کرد. هه‌ندجار که‌ زۆر مه‌ست و چه‌یران بوومه‌یه ئه‌و ئه‌ستیره‌نه‌ چه‌ند پوژیک له‌سه‌ر له‌شم ده‌مانه‌وه».

سه‌لامم وه‌ک کچیکی پاستگژ هاته‌ به‌رچاو که‌ نه‌گه‌ر ژیان ناچارى نه‌کردبایه له‌وانه‌یه وه‌ک ئافره‌تیکی ئازاد له‌ ده‌ره‌وه‌ی په‌یوه‌ندی ژن و مێردایه‌تی بژیا‌بایه. سه‌لاما ئه‌و پاستیه‌ی پێگوتم که‌ موراڊ هه‌میشه له‌ مه‌ترسیدا بووه، به‌لام خۆی کورپکی بی‌پاک بووه، هه‌رگیز خه‌یالی لای مردن نه‌بووه، کورپک بووه‌ خودا بۆ ئه‌وه‌ دروستیکردوه به‌ جوانی خۆی شیرینه‌ترین یادگار له‌ دلی ده‌یان کچدا به‌جیبه‌یلت. به‌لام سه‌لاما نه‌یده‌زانی دوای شووکردنی ئه‌و موراڊ چی لی‌هاتووه. که‌ ئه‌و زانیاریانه‌م بۆ چه‌سه‌ن تۆفان برده‌وه زۆر گرنگ ته‌ماشای نه‌کرد، ئه‌وه‌ی به‌لاوه گرنگ بوو بزانی‌ت موراڊ له‌و چه‌ند مانگه‌ی دواییدا په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل کیدا هه‌بووه، به‌سه‌رسه‌ختیه‌کی بی‌ماناوه‌ گووتی چیرۆکه‌ کۆنه‌کانی موراڊ نرخیکی گه‌وره‌یان نییه، ئه‌وه‌ی موراڊی کوشتووه په‌یوه‌ندیه‌کی ترسناک بووه که‌ له‌ دوا‌هه‌مین پوژانی ژیانیدا تیا ژیاوه. ئه‌وه‌ی ده‌رگای نه‌ینیه‌یه‌کانی نیشاندام گولزار خالید بوو، ئه‌و ژنه‌ی بۆ نه‌شته‌رگه‌رییه‌کی کتوپری زراو له‌ خه‌سته‌خانه‌ که‌وتبوو. من نه‌خوشیه‌که‌یم به‌ هه‌ل زانی و فرسه‌تم لی‌هیتنا و له‌سه‌ر پێخه‌فی بیماری قسه‌م له‌گه‌ل‌دا کرد، هیشتا

سۆندەكە لە لووتیدا بوو، بەلام بە غەمی یەكێكەوہ بۆ ساتێكیش
مورادی لە یادنەكردبێت بە دەنگێكى نەخۆش چپاندی بە گوێمدا و
گووتی «من هیچ نازانم، هیچ، یەخەى من بەردە. ژنەكەى بارۆنى
مەرشك بدۆزەرەوہ، ژنەكەى ئەو ھەموو شتێك دەزانێت».

بەو جۆرە من یەكەم كەسبووم دونیای بارۆنەكانم دۆزییەوہ، ئەو
دونیاىەى چیرۆكى خەيالێ ئیئە، دەستكردى راستەقینەى ئەوانە.

یانەى پیاوكوژە بێئیشەكان

ھاتنەدەرەوہى ھەسەن تۆفان لە خەلۆت لە سالى ۱۵۱۹۹۸

دواى زیاد لە شەش سال گۆشەگیرى، شەویکیان دایكم كۆچى دواى
كرد و لەگەڵ دوو سێ پیاوى دراوسێ و ژمارەيەكى بێشومار پیرۆژندا
بردەمان بۆ گۆرستان، ئەو یەكەمجار بوو مردوویەك بەریت و لە برى
پیاوان تەنیا ژنان بێبەن بۆ گۆرستان. پیرۆ دواى مردنى جگە لە
كەرەستەى گولۆ دروستكردنەكە و دەستەيەك كلیلێ گەرە، هیچى
دیکەى دواى خۆى جێنەھێشت، من سەرەتا نەمدەزانى ئەو كلیلانە چين.
كە پیرۆ مرد، من بە چاوى پەر فرمیسكەوہ دەستمكرد بە گیرفانیدا،
ھەستم بە شتێكى سەیركرد، تادەستم بە گیرفانى پیرۆدا دەبرد قوولتەر
و قوولتەر دەبووہوہ، ھەرچارە و چەند كلیلێك دەھات بە دەستمەوہ،
گیرفانى پیرۆ لە كلیل زیاتر هیچى دیکەى تیدا نەبوو، من لە ژيانمدا
ئەو كلیلانەم بە پیرۆى نەبینیبوو، نەمدەزانى كلیلێ چين و دەبێت چ
دەرگایەك بكەنەوہ. دواچار ھەموو كلیلەكانم كرد بە ئەلقەيەكى ئاسنینى
گەرەوہ و بێئەوہى بزانم سوودیان چیبە، ھەك دواھەمین یادگار و

پاشماوه‌ی پر نه‌ینی نه‌و ژنه پو‌حسووک و پر خه‌یاله له شو‌ینیکی گونجاودا هه‌لمگرت. ئیستا دوا‌ی نه‌و هه‌موو ساله ده‌لیم گیرفانی هه‌موو مردوویه‌ک کۆمه‌لیک کلیلی وه‌های تیدایه، گهر مرو‌ف به لی‌زانی ده‌ستبه‌ریت و به‌سه‌لیقه‌وه په‌نجه‌بجولینیت‌ه‌وه، ده‌توانیت ده‌ریانبه‌ینیت. مردنی «پیزۆی گولّو» که هاو‌پئی گه‌وره‌ی پیریژنه‌کانی نه‌م ولاته بوو، بو‌شاییه‌کی گه‌وره‌ی له ژبانی مندا به‌جیه‌یشته. دایکم ناوی پیرۆز بوو، به‌لام من له مندا‌لیدا به‌هۆی نه‌فامی و ناکام‌لی زمانه‌وه هه‌ر به پیزۆ بانگم‌کردبوو، ئیدی له ناو خزم و ناسیاودا به پیزۆی گولّو ناوی پو‌یشته. له پو‌ژی ناشتنه‌که‌دا سه‌راپای گو‌رستانه‌که په‌ش ده‌چووه‌وه، سه‌دان پیریژن که هه‌موویان بو‌نی گولّوی دایکمیان لیده‌هات، ته‌واوی گرده‌کان و شو‌ینه نزیکه‌کانیان پر‌کردبوو. دوا‌ی پرسه‌ی پیاوان، چواره پو‌ژی پیک من پیشوا‌زی نه‌و پیریژنانه‌م کرد که له شو‌ینی جیاوا‌زی دونه‌یاوه بو‌ سه‌ره‌خو‌شی ده‌هاتن بو‌ لام، هه‌ندیکیان بو‌نی ده‌ور و زه‌مانی تریان لیده‌هات و پو‌حی ئاواره‌ی پو‌ژگاری تریان له‌گه‌ل خو‌یاند ده‌گی‌را. که‌سیان منیان به‌ ناوی سه‌ه‌ن تو‌فان نه‌ده‌ناسی، نه‌وان پیانده‌گروتم «سه‌ه‌نی پیزۆی گولّو». هه‌موو پیکرا نه‌وه‌یان دووباره‌ده‌کرده‌وه که من کو‌پی نه‌وانم و ئیدی نه‌وان دایکی منن، له پر‌یکدا بی‌شومار دایکم بو‌ دروستبو‌بوو که دلس‌ۆزانه ده‌یان‌لاواندم. دوا‌ی ته‌واوبو‌نی پرسه‌که، ئیدی من جگه له‌وه‌ی له مال ده‌رچم و بگه‌پیمه‌وه بو‌ ژبان کاری ترم نه‌بوو. دوا‌ی زیاد له شه‌ش سال، له پاییزی سال‌ی ۱۹۹۸ دا بوومه‌وه به مرو‌فیکی ئاسایی و تیکه‌لاوی دنیا بوومه‌وه. سه‌ره‌تا به کۆمه‌کی دو‌ستیکم وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی خانه‌نشین ناو‌نوسیان‌کردم و مو‌چه‌یه‌کی که‌مم ده‌سته‌کوت، چونکه دوا‌ی مردنی دایکم ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو در‌یژه به گولّو دروست‌کردن بده‌م، هه‌ستمده‌کرد نه‌و حه‌وت سال‌ی له گولّو دروست‌کردندا برده‌سه‌ر ئیشی خو‌یان کردو منیان له ریشه‌وه گو‌پی و

کردیانم بە مۆڤئیکی تر. بۆ ھەر کوئیک بچومایە ئەو بۆن گولاوە بە جۆریک لە خەیاڵدا چەسپیبوو، دەگێژامەو بە بۆ ئەو سەردەم و پۆزگاری بریاری پاکبوونەوێم تێدا دابوو. ئیدی ئاسایی بوو بگەرێمەو بە بۆ ناو خەلک و درێژ بە ژانی ئاسایی خۆم بدەم... ھەک یەکیک پابوردی خۆی بنیژت، دەمانچە و ئەسبابی گولاو دروستکردنەکەم خستە ژێر زەمینی مائەو و بە قفلئیکی ئەستور قفلدا و خۆم بۆ ژانیکی تازە تەیار و پڕئومید کرد.

سەرەتای گەپانەوێم ھەک قەلەندەریکی گێژ بەردەوام بە شاردا دەسورامەو، ئەو ھەوت سائە زۆر شوینی بیربردبومەو و زۆر شت لە پیشچاوم گۆردرابوو. لە ماوەی یەکەمدا ھیچم نەکرد جگە لەوێ بە بازاردا بسورێمەو و سەوای شت بکەم. ھەندێجار دەچومە دوکانیکەو و سەوای ھەموو شتەکانم دەکرد، لە نرخى ھەموو شتیکم دەپرسی. پۆزئیکان لای داپووفروشتیک سەرقالی ھەلسەنگاندنی جۆرەکان و شیوەکانی گولاوپووم کە لە پشتهو یەکیک دەستیکردە ملم و گووتی «برای غەریبم تۆ لە کوئی؟». یەکسەر دەنگیم ناسییەو، فەرەى تونجی بوو، کە پازدە سائ لەوێوەر لە بەردەم ماسیفرۆشەکاندا تەقەمان لە ئەفسەریکی ئاسایشکرد و فەرە چوو سەر سەری و ھاواریکرد «ئەو کوپی قەحەبەم کوشت... ئەو خوشک حیزەم کوشت». ھاواریک بوو زۆرجار دەھاتەو گۆیم، لە زۆر خەودا دەمبینیەو، لە زۆر ساتی وریایدا بیتۆ دەھاتەو بیرم. فەرە پیاویکی بێرەحم بوو، ھەریکات بیرم لە دلرەقى و بێرەحمی ئەو دەوروزەمانە بکرایەتەو، دەموچاوی ئەو دەھاتەو یاد، لە پۆژانی شوپشدا زۆر ئیشی خراپی کردبوو، یەکیک بوو لەوانەى زۆر سلّم لێدەکردەو. ئەو ناوینشانی شوینیکی دامى و گووتی شەوان برادەرە کۆنەکان ھەموو لەوێ کۆدەبینەو، تۆش وەرە بۆ ئەوێ.

شوینەکە یانەیکە گەورەى خواردنەو بوو، سەر بە ئوتیلئیکی گەورە

له قه راغ شار، شۆفۆرۆکی پیر له تاکسییه کی کۆندا منی گه یانده نهوئ. له سالۆنی ئوتیله که دا گارسۆنۆکی نه سمهری بچکۆلانه، که خالۆکی زۆر گه وره له سهر لووتی بوو، پێشمکهوت و بردهمی بۆ ژوورۆکی دی که ده که و ته دهسته چهپی سالۆنۆکی خواردنه وه وه. یه که مین که س له وئ بینیم فازیل قه ندیل بوو، که به خۆی و په رداخیکی پر بیر وه پێشوازی لیکردم. پێشتر شوینی وه ها سه یرم له ژیانمدا نه بینیبوو، هۆلۆکی گه وره بوو، پرپوو له و که سانه ی له ئیفتیالاتدا چالاکبوون، له هه فتا و هه شتاکاندا هه موویانم له بۆنه ی جیاواز و پێگای جیاوازه وه ناسیبوو، ته نیا نه وانه نا که له حیزبی ئێمه دا کار یانده کرد، به لکو نه وانه ش که دوژمنی ئێمه بوون، ته قه یان لیکردبووین، بۆ حیسابی حیزبی تر و گروپی سیاسی تر چالاکبوون. تونچی له گه ل کورپۆکی قه له وی سمیل په شدا قسه یده کرد، که منی بینی هه ردوو ده سستی بۆ کردمه وه و به ده نگۆکی به رز هه مووانی بێده نگکرد و گووتی «کورپینه سه یرکه ن کئ لێره یه، سه یرکه ن، شیخی گه وره مان، مامۆستا و هه کیمی هه موومان، هه سه ن تۆفان». هه موویان منیان ده ناسی، که س نه بوو پۆژیک له ئیفتیالاتدا ئیشیکرد بێت هه سه ن تۆفان نه ناسیت. به لām من هه وت سال بوو که سیانم نه بینیبوو، سه یرم لێده هات دوا ی نه وه موو ساله له شویتۆکی وادا بیانبینمه وه. هه مووان پێشوازییه کی گه رمیان لیکردم، من وامده زانی له خه ودام، ته نیا خه و ده یوانی نه وه موو پوخساره کۆن و نه وه موو پیاوه نه یاره له یه ک ژووردا کۆبکاته وه. هه موو پیکرا هه ستیانکرد که من که مێک گێژ و سه راسیمه م، وه خته هه ناسه م تونده بیئت. بۆ نه وه ی پێگای هه ناسه دانم بۆ بکه نه وه کورسییه کی تایبه تیان نیشاندام و به عاده تی دانیشتن له سهر نه و میژانه تونچی و فازیل قه ندیل هاتنه ته نیستمه وه. من پوخساری هه ردووکیانم وه ک دوو پوخساری ناو خه و بینی، دوو ده موچاوی درۆژیان هه بوو، دوو ده نگه گپ

و به ته‌زوی شه‌راب ته‌پ. تونچی گووتی «حه‌سه‌نی برام، نازانیت چه‌ند
خۆشحالم که لی‌ره ده‌تبینمه‌وه، ئیمه‌ دوی تو پۆژی ناخۆشمان زۆر بینی،
تا سه‌ره‌تای شه‌پی ناوخۆش، قه‌در و حورمه‌تیکمان هه‌بوو، ئیشمان
هه‌بوو، به‌لام ئیستا ئیواران لی‌ره کۆده‌بینه‌وه، ئیستا تاکه‌ خۆشیمان
ئهم زوور و سالۆنه‌یه که تیا ده‌خۆینه‌وه و چاوه‌پێده‌که‌ین».

فازیل قه‌ندیل که‌میک مه‌ست بوو، که‌ فه‌ره‌ی تونچی به‌ ده‌موچاوه
داکه‌وتوو و سمیلّه‌ بۆر و لووته‌ کونجه‌که‌یه‌وه قسه‌یده‌کرد، ئه‌و وه‌ک
خه‌و بیینیت به‌ ده‌موچاویکی هیمن و پۆمانسییه‌وه، به‌ دوو چاوی پر
خه‌یاڵه‌وه سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد. دواچار وه‌ک توپه‌یه‌کی زۆر له
خۆیدا بخواته‌وه، وه‌ک ئیشیکی دورودریژ بخاته‌وه ناو دلی خۆی، به
لووت هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژی و بیره‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا و
گووتی «تونچی، هه‌موو شتیکی پێبلێ، هه‌موو شتیک، حه‌سه‌ن تۆفان
که‌سیک نییه‌ من و تو شتی لی‌بشارینه‌وه، تۆفان هاوپی ئیمه‌ بووه،
دلی ئیمه‌یه، نوری چاوی منه‌ . پێبلی کییان هیناوه‌ بۆ حیزب، چ حیز
و لوسکه‌یه‌کیان کردوه به‌ پیاو».

تونچی وه‌ک یه‌کیک بیه‌ویت هه‌والی وه‌فاتی نازیزیکم پێبلێت، که‌میک
چووه‌ دواوه‌ و ئیستیکی کرد و ده‌ستیگرم و گووتی «ئیمه‌ لی‌ره یانه‌یه‌کمان
دروستکردوه، ناوی «یانه‌ی قاره‌مانه‌ بیئیشه‌کانه‌»، هه‌ندیکمان بۆ گالته‌
و لاقرتی پێیده‌لێن «یانه‌ی پیاوکۆژه‌ بیئیشه‌کان». هه‌لبه‌ت هه‌ندیکمان
چووینه‌ته‌ سه‌ر ئیشی تر، به‌لام هه‌ندیکی ترمان به‌ پۆژ تا ئیوارێ
ده‌خه‌وین و ئیواران دیین بۆ ئی‌ره‌ و ده‌خۆینه‌وه، پێده‌که‌نین و گۆرانی
ده‌لێین و مه‌ستده‌بین. تۆفانی برام ئیمه‌ هه‌موومان لی‌ره‌ین، ئی‌ره‌ وه‌ک
مالی خۆت و ئیمه‌ وه‌ک برای خۆت ته‌ماشابه‌ک. شوێنه‌که‌مان ماوه‌یه‌که‌
ناسراوه، که‌سیک ئیشی هه‌بیّت دیّت بۆ ئی‌ره‌ بۆلامان، تێده‌گه‌یت،
گه‌ر شتیکیان هه‌بیّت دین بۆ لای ئیمه‌، من و فازیلی قه‌ندیل. من

و ئه وه موو شته كان دياریده كهین، ئیشه كان دابه شده كهین، پاره كان دياریده كهین، واده كهین كهس بیبهش نه بیئت.

به ترسیگه وه پرسیم «یه عنی تا ئیستا خه لك ده كوژن، وانیه تا ئیستا خه لك ده كوژن؟».

فازیل قه ندیل دهستی برده وه بۆ په رداخه كهی و گووتی «مه رج نییه، ئیستا وهك جاران نییه. كوشتن گهر به فهرمانی زۆر تایبه تی نه بیئت، ناكریت. نا به پاستیمه ئیستا وهك جاران نه ماوه، ده بیئت یه كیكت له پشت بیئت، یه كیك له سه رزله كان، له هه ره هه ره زله كان، گهر واته بیئت ئاسان نییه. ماوه یه كه قانونی یارییه كه گۆپاوه. ئیش هه یه به لام زۆر نییه، به ترس و له رزیکی زۆره وه ده كریت، بۆ شتیکی پێویست نه بیئت حیزب ده ست بۆ چهك نابات، به پاستیمه، شته كان گۆپاون... زۆر گۆپاون... كه سمان چاوه پانمان نه ده كرد وای لێ بیئت».

من به فزولێکی زۆره وه پرسیم «ئه ی ئیوه چی ده كه ن؟».

تونچی لووته كو نه كهی خوراند و گووتی «هه ندیكمان له ته شكیلاته كانی تردا جێمان بۆته وه، هه ندیکی دیشمان چوینه ته ناو سوپا، به لام ئیره شوینی سه ره کی ئیمه یه، ئیستا كهس ناتوانیئت بۆ حیزب ئیشبكات، ده بیئت بۆ خه لكی تر ئیشبكهیت، ده بیئت لیره دانیشیت و بخوێته وه و گورانی بلێیئت تا دین، تا ئیشیكت پێده سپین. حیزب ئیشی زۆر نه ماوه، به لام براده ره حیزبیه كانمان ئیشیان پێمان ده بیئت».

فازیل ده ستیكرده ملم و به دهنگی یه كیك هیدی هیدی مهستی زه هه ری پێیبات گووتی «حه سه ن تۆ نوری چاوی منیت، تێده گهیت، له عه زیزه كانیت، له هه ره عه زیزه كان. ئه وه ی كاری پێمان بیئت دیت بۆ لامان، تێده گهیت، خووی دیت بۆ لامان، به لام كوشتن هاتۆته كزی. من ده زانم حیاكه ته كهی تۆ ده زانم، ده زانم تۆ ناته ویئت جاریکی تر كهس بكوژیت، مه لئ چۆن... به لام بیستوومه، هه موو شتیك ده زانم.

ئىستا شتەكان ئاسانتەن، كوشتنى تيا نىيە، ھەندىجار ھەرەشەيە،
 لىدانە، ھەرپەپاندە، تەقە بەسەردا كەردنە . سەگبایىك پارچەيەك زەوى
 ھەيە لىي دەستىنيت، يەككى تر دوكانىك چۆل ناكات، تۆ بە شەق
 پىي چۆلدەكەيت . يان ئىشىكى ترە كە مەسئولەك پىت دەسپىرەت،
 گواستەنەوى پارەيەكى زۆرە، دەرکردنى ھەرەيەكە بۆ ئەو دىو سنوور،
 دەرکردنى كرىچىيەكە . ھەر پزىكى ترە كە خوا لە لاوە بىنيرەت .
 پارەشى تىدايە، خەرىكە وردە وردە دەجولەت، شەش مانگ لەمەوپىش
 گىرفانمان قالۆنچە تىدەبوو، ئىستا باشترە، پۆز بە پۆز باشتر دەبىت،
 ئىشەكە جولۆرە، لە جارانىش پاكترە، زۆر لە جارەن پاكترە . ھەسەن
 باپىت بلەيم، بەچاوى ھەزىم، بە گۆپى مردوم، ھىچ مەبەستم نىيە،
 ئىشىشم پىت نىيە . ھەر ئەو ھەيە تۆ لەگەلماندا بىت بۆ ئىمە خۆشتەرە .

نەمزانى چى ھەلامى قەندىل بدەمەو، ھەستام و سەيرىكى دەورەبەرى
 خۆم كەرد، ھەواى سالۆنەكە ھەپەر دوكل و بۆنى بىرە بوو، خەرىكبوو
 دەخناك . دەموچاوەكان ھەمويان دىرەتر و سەيرتر، دەرەكان دوورتر و
 بەسەداتر دەھاتنە گویم . بەشى ھەرە زۆرى ئەوانەم دەناسى كە دەمىنەن،
 بەلام لە دلەشەو ھەستەمەكە سەيان ناسام و بايەكى غەرىب منى
 ھىناو ھە بۆ ئىرە . واژەواژىكى گەرە لە دەورى سەرم سەمايدەكەرد، دەيەھا
 پىاوبوون پىرەتى و سەرسپىتى دەستى لىوھەشاندەبوون، گەنجىتيەكى
 پوچيان بەجىيەشتەبوو و بەرەو شوینىكى نەزانراو دەچوون، ھەندىكەيان
 فەربووبوون قات لەبەرىكەن، بەلام قاتەكانيان جۆرىكى تر لە بەرياندا
 ھەستابوو، لەو قاتانە نەدەچوو كە پىشتەر مەن بىنەبووم، زۆرىيان ھىدى
 ھىدى مەست دەبوون، جگەرە لەسەر جگەرە دەيانكىشا . دەرەكان بە
 جۆرىك لەسەرى مندا تىكەل دەبوون، ھەك دەرەكى دەھۆلىكى رەق و
 گەرەيان لىدەھات كە بەبى ئاواز گەرمەى دىت . بىئەو ھى ھىچ بلەيم،

بێتەوهی بتوانم وه لآمی فازیل قەندیل بدەمه وه سه یڕیکی درێژی هەردووکیانم دەکرد. ژاوه ژاویک دەچوو سه رمه وه به سه ره موو شتیکیدا زآلده بوو، ئیتر هیچم نه ده بیست، سه رم پرده بوو له دهنگی ته قە ی کۆن، له یادگاری ئەو نالە و شریخانە ی حەوت ساڵ له یاده وه ریمدا کیم کردبوون، هەناسەم پرده بوو له بۆنی باروت، باروتی ئەو فیشەکانە ی ئیمە ته قانده بوومان، سه یری دەستی خۆم دەکرد و یه که یه که سه یری دەستی ئەوانی دیشم دەکرد، هەلمی زەمانیکی مردوو و هالآوی قە پنیکی خویناویم له نیوان په نجه کانیاندا ده بینى، ده ستمده گرت به لیواری میزه که وه و هەلده ستم، ئاگام له تونچی و قەندیل نه ده ما... له ناکاو ئەو بۆن گولآوه ده هات به سه رمدا... ئەو بۆن گولآوه ی پیزۆ له دووره وه بانگیده کردم و ده ییردم، بۆنیک بوو منى پاده کیشا... وهک دواى ئەفسونیک که وتبم چاوم لیکنه نا و ده پۆیشتم. هەستمه کرد دهنگه کان دوامده که ون، وهک به زمانیکی تر قسه بکه ن هیچ تینه ده گیشتم، کورپیکی گه نجم له به رده رگا که ده بینى، ئەو گارسۆنەم ده بینیه وه که خالکی گه وره به لووتیه وه بوو، وهک بپاریمه وه ده مگوت بمبه ره وه بۆ مآلى. له تریکم ده دا و یه کیک ده یگرتم. ده مزانی خه ریکه ده که وم، ده که وتم و ئیدی هیچم له بیر نه ده ما... هیچ شتیکی.

که چاوم کرده وه له مآلى شبر مسته فا بووم. که له هۆش خۆم چوو بووم، که س مآلى منى نه زانیبوو، یه کیک ته له فونى بۆ شبر کردبوو، ئەویش رایسپاردبوو بمبه نه ئەوئ. تا ئەو کات نه مده زانی شبر له سه ر کورسییه کی که مئه ندامه کان ده جۆلێته وه، ئەویش هیچ هه والکی منى لانه بوو، که هۆشم هاته وه و شبرم به و جۆره بینى، ده ستم کرده ملی و تیر بۆی گریام، ئەویش زۆر له گه لمدا گریا و گووتى «حه سه ن ژیاى من هه ر ده بایه وا دواى بێت». که شبرم به و جۆره بینى، له غه مدا

چیرۆکی بورانەوێکی خۆم لە یادکرد. شبر ئەو شەوێ زۆر شتی لەسەر
یانە پیاو کوژە بێئێشەکان پێگوتم. لە دوا پاپەڕینەو هێدی هێدی
ئێشی ئەوان هاتبوو کزی، یانە پیاو کوژە بێئێشەکان ناویکی گالته کار
و بێرۆکی سەیری شبر خۆی بوو، تا هەموو ھاوێکان کۆبکاتەو
و لەوێ بێر لە پاشەپۆژی خۆیان بکەنەو. ئەو بەچاوی پڕئەشکەو،
دەستی بە قژە درێژ زەردەکەیدا دەهێنا و دەیکووت «من بێرم
لەو دەکردەو لەو یانەیدا دووبارە بێر لە ژانی خۆمان بکەینەو،
حیکایەتی خۆمان بنوسینەو، ئێش بدۆزینەو، کۆمەکی یەک بکەین، لە
مەسەلە سیاسییەکاندا دەنگمان هەبێت، شاعیرەکان بانگبەین شیعرمان
بۆ بخوینەو، مۆسیقارە باشەکان بهێنین و مۆسیقامان بۆ لێبدەن، لە
پێکخراوەکانی تردا چالاکبین و کۆمەک بە ئێشی باش بکەین. دەمویست
نیگارکێشەکان بهێنم و فیڕی پەسمان بکەن، ماوە ماوە بچینە باغچەکانی
ساوایان و لە منداڵانەو شت فیڕببین، گەر کرا کۆمەک کۆبکەینەو بۆ
ژنەیان و مائێ دروستکردنی یەکتەری، ئەو خەونی من بوو... بەلام هیچ
شتێک سەری نەگرت، چونکە ئەوانە لووت لە هەموو شتێک دەژەنن،
لە هەموو شتێک».

شبر چیدی ئەو کۆپە نەبوو کە جارێ دەمناسی، هەستیدەکرد بە
خۆپا ژانی خۆی و گەنجی خۆی دۆزاندو، ناو میدییهک و تورپیهیهکی
گەورە لە دەنگیدا بوو، هەموو ئەو پوداوانە بەسەریدا تێپەریبوون
لە پێشەو هەڵیانته کاندبوو، چیتەر باوەڕی بە ھاوێ کۆنەکانی
خۆی لە حیزیدا نەما بوو. دوا بڕینداربوونی چەند جارێک لە زەرفی
سپیدا پارەیان بۆ ناردبوو، ئەو هەموو جارێک پارەکانی دابوو و
بە دەمچاویاندا و داوایکردبوو لێیگەرێن، ئێستا مۆچەیهکی بچوکی
کەمەندامی هەبوو بەو دەژیا. سەردەمێک خولیا ی ئەو بوو پێکخراوێک
بۆ ھاوێ کۆنەکانی دروستبکات، کە زۆریان بێئێشبوون، بەلام کە

ئەو يانەيەى دروستکردبوو، زوو لە چنگيان دەرھێناو. ئەو شەو دەيخواردەو و بێئارام لەسەر کورسییەكەى دەجولۆ قسەیدەکرد، چاوى پڕبوویو لە فرمێسك، لەو وپێش نەمدییو شېر لە کاتى قسەکردندا بگى. دەستى دەگرت بە چاویەو و دەیگووت «حەسەن، ئەوانە فێرى گریانیشیان کردم، تێدەگەیت، ئیستا وام لێھاتوو لە خۆمەو دەگریم. دەزانیت چیان کرد؟ دواى هەفتەيەك لە دامەزاندنى يانەكە، تونچيان بۆ نارد، ئەو دوپشكە كە حەوت چىزوى جیاوازی هەيە، دەزانیت چ كەسێك بە چ جۆرە ژەھرێك دەمریت و بەو ژەھرە پێوەیدەدات. پیاو بەرزەكانى حیزب، سەرۆكەكانمان، ئەوان تونچيان بۆ ناردین. جگە لە خۆيان نایانەوێت پۆحلهبەركى تر هەناسە بدات... بە قسە لوسەكان و درۆ گەورەكانیان هاتن و هەموو شتێكیان تێكدا، تا دنیا دنیاى ناهێلن كەس لە یارییەكە بچیتەدەرێ، ناهێلن... یان دەبێت حەوت سأل بچیتە ژوورەو و بیر دنیاى بچیتەو وەك تۆ كردت یان ئەوان بە جالالۆكەكانیان چواردەوهرت دەتەنن، دەست و قاچت دەبەستن و تا بەر ئەو كۆنە پاتەكێشن كە دەیانەوێت. هەفتەيەك نەبوو من ئیشمەدەکرد... فازىلى قەندیلیان نارد، هیدایەتى گورجیان نارد، پۆستەمى عەزیز ئاوارەیان نارد، خەلیل كیسەلێان نارد، فاتىحى مەجید باجەریان نارد... هەرچى هەيە و نییە لەو سندوقە پڕ ژەھرەیاندا دەریانھێنا و کردیان بە گژمدا. ئەو يانەيەیان وا لێکرد ببیت بە شوێنى ئیش، ببیت بە مەیدانى كار. وەك چۆن خەلك بۆ كرىكار دەگەرێت و دەچێت بۆ مەیدانى كرىكاران، هەر كەس بۆ پیاو كۆژێك بگەرێت دەچێت بۆ ئەوێ. پاش مانگیك من خۆم و عەرەبانەكەم لەسەر جادەكە بووین... تێدەگەیت، من خۆم و عەرەبانەكەم فرێاندامە دەرێ، ئینجا بە عەریف بستەكدا پارەیان بۆ ناردم، تێدەگەیت، هەر كات بیانەوێت بتكێنەو بە عەریف بستەكدا پارەت بۆ دەنێرن، جارێك و دوو و سەد... ئیستا زۆر پێویستیان بە

پياوگوتى وهك من و تو نيبه، زياتر ژميريار و موحاسيبهكان خەلكيان
بۆ دهكوژن... تێدهگەيت؟ » .

من گوتم « شېر گرنگ ئەوێه خەلك نەكوژن، تێدهگەيت، گرنگ
ئەوێهە خوینی تیا نەپژیت، شتەکانی تر گرنگ نین » .

من بەپاستم بوو، بەلامەوێه گرنگبوو خوین نەپژیت. ئەو گووتی « تو
وادهلێیت، هەفتە، بەلام فیشەك هەموو شتێك نيبه، زۆرجار فیشەك
لە هەندێ كوشتنی تر بەرەحمتەرە، دوائەوێه وامەزانە خەلك ناکوژن،
وامەزانە » .

شېر نامۆزگاریکردم كە چیدی نەچمەوێه بۆ ئەو یانەیه... ئەو شەوێه
كە لە سالتۆنەكەى مالى شېر مستەفادا خەوتم هیشتا هەناسەم پریوو
لە بۆنى گولۆهەکانی دایکم، هەستمکرد ئەو گولۆه ناهێلێت تێكەل بە
پابوردوو بېمەوێه. بۆ پۆژی دواى شېرم بە كورسى كە مەندامەكانەوێه برد
بۆ بازار... لەو پۆژەوێه من و شېر بووین بە دوو هاوڕێی زۆر نزیک، دوو
هاوڕێی كە تەنیا مردن لە یەكمان جیا دەكاتەوێه.

یاداشته كانی بارۆنی خەيال

ئێستا دووبارە نۆرەى منە قسەبەكم، ئەوان زۆریان گووت، وهك
ئەوێه من لە دەرەوێه یاریبەكەم، وهك ئەوێه نەخشەى ئەم دونیایە
هەندێك پیاوی بێتەخشە و بێتیاز كە خۆپسك پەواون دایرێژن، وهك
ئەوێه میزى بلیاردەكە تەنیا دارنوکی غەزەلنوسی لەسەر بێت و من
تەنیا توپێكى سادە بێم كە بێهودە لە ناو چێوێه میزەكەدا دەسوڕێمەوێه.
نا، بیرتان نەچیت، من یەكێكم لە یاریزانە گەرەكانی یاریبەكە، یەكێكم
لەتۆپەگرنەكان، هێندەوێه دەزانم كەى و لە كویدا و لە چ توپێكى

دی ددهدم. ئیستا که میک بیرتان لای منیش بیت و گویم لیگرن. دواى دهستپیکردنى سدهى بیست و یک به ماوهیهکی کم، حیکایهتی دهفتهریکی گهړوک که وته ناوانه وه، دهفتهریک له شارددا به مهجازی ناویان نابوو «دهفتهری بالدار». دهفتهرکه به شیوهیهکی کتوپړ و سهیر له و مالاندهدا دهردهکهوت که بهجوریکی تراژیدی خه لکیکیان لی مردوه، داوه تیکی پرمانابوو تا هر که سه و به شیوهی خوی چیرۆکی مردنی نه زیزانی خوی له ناودا بنوسیته وه. من له ریگای هه واداران و دلسوزانی خومه وه، چیرۆکه کم بیست. گهرچی من باوه پریکی زورم به هیزی خیال هیه، به لام سه ره تا ته وای حیکایه ته کم وهک خورافه تیک له و خورافه ته پوژانانه هاته به رچاو که خه لکی نه م شاره، بئ هیچ شهرمیک دروستیده که ن. به لام چیرۆکه که به جوریک به ربلاوبوو نه دهکرا هه روا ئاسان پشتگوی بخریت، نه وکات به پویه بهری ئاسایش و دهزگاکانی هه والگری حیزب شتیکی نه وتویان له سه م سه له که نه ده زانی، له بهر نه وه من زیاد له که سیکی دلسوزی خوم بۆ سؤراغی نه و مه سه له یه خسته بازاره وه که پیکرا بوونی جورده دهفتهریکی وه هایان سه لماند. هر له ریگای نه و مرقفه دلسوزانه وه هه ندیک خه لکیشم بینى که به راستی خویان دهفتهرکه یان بینیبوو و شتیشیان له ناودا نویسیوو. نه وهی بنده له ته وای حیکایه ته که تیگه یشت «به پچه وانیهی تیگه یشتنی عوامه کانه وه»، مه سه له که په یوه ندی به بوونی زیاد له دهفتهریکه وه هه بوو که به جوریکی نارپک به ته وای شارددا ده که پان، هه ندیک خه لکی نه ناسراو و سه یریش ده یانگتپرا، که هیچ که س ئاسان نه یده توانی ره چه له ک و شوینی نیشته جیبوونیان بزانتت. ته نیا مه به شتیشیان کوکردنه وهی حیکایه ته کانی مردن بوو. من له کوپوونه وهی بیروى سیاسى حیزبى خومان و له کوپوونه وهی هاوبه شی حیزبه کوردستانییه کانیشدا حیکایه تی نه و دهفتهر بالدارانه م

باسکرد، به‌لام وهک هه‌میشه به‌چاوئیکی سه‌یر و سارد و بی‌ماناوه
سه‌یریانکردم و هیچیان نه‌گوت. له‌و سه‌رده‌مه‌دا ترس له‌گه‌رانه‌وه‌ی
هیزه‌کانی سه‌دام حوسه‌ین یان دابه‌زینی سوپای تورک له‌باکووره به
جۆریک گه‌وره‌بوو، بوون و نه‌بوونی وه‌ها ده‌فته‌ریک سه‌ره‌نجی که‌سی
رانه‌ده‌کیشا. به‌لام من له‌دوای راپه‌رینه‌وه، مه‌ترسی پشتگوئ خستنی
ئه‌م ورده‌شتانم ده‌زانی. هه‌لبه‌ت شته‌که مه‌ترسییه‌کی راسته‌وخۆی
له‌سه‌ر ئاسایشی نه‌توه‌بییمان نه‌بوو، بیرۆی سیاسی حیزبیش له‌
باشترین حالدا، ته‌واوی مه‌سه‌له‌که‌یان وهک که‌مه‌ی مندا‌لانه‌ی هه‌ندیک
که‌سی بئیش سه‌یره‌کرد، که‌باشتره‌ لیئانگه‌رئین چی ده‌که‌ن بیکه‌ن.
که‌حیکایه‌تی ئه‌و ده‌فته‌رانه‌مان بیست، تازه به‌تازه له‌سۆراغی
قه‌سیده‌کانی غزله‌لنوسدا بووم. تا ئه‌و کات بیرۆکه‌یه‌کی ئه‌وتۆم له‌سه‌ر
ئه‌و نه‌خشه‌یه نه‌بوو که‌ده‌بایه‌ بیکیشم و به‌ته‌واویش نه‌مه‌زانی چی
ده‌که‌م و سه‌رو کارم له‌که‌ل چ جۆره‌ بوونه‌وه‌ریکدایه. به‌لام پۆژیکیان
زۆر سه‌یر و کوتوپر جه‌نابی سه‌رۆک بانگیکردم و پڕۆژه‌یه‌کی له‌که‌لدا
باسکردم که‌به‌نده له‌په‌نهانی خۆیدا ده‌میوو بیری لیکردبووه‌وه،
به‌لام جورئه‌ت و ئازایی ئه‌وه‌م نه‌بوو به‌ده‌نگی به‌رز باسیبکه‌م. به‌لن،
سه‌رۆک بانگیکردم و پیشگوتم نه‌خشه‌یه‌کی وه‌ها له‌خه‌یالییه‌تی که‌
له‌بیست سالی داهاتوودا بناغه‌ی گه‌ره‌کیکی خه‌یالی دابه‌مه‌زرئیت، که‌
نمونه‌ی خه‌یالی به‌رز و ئه‌فسوناوی بئت، شتیک بئت، بیه‌ته‌ پروکاری
«ئه‌زمونه‌ تاییه‌تی و دیموکراسیه‌که‌ی کوردستان» و بشیت که‌
میوانانی بیانی هاتن به‌شانازییه‌وه‌ نیشانیان بده‌ین و بلێن «ئاغایان
ئه‌مه‌یه‌ کورد، که‌ر ده‌رفه‌تی ده‌ستگه‌وئیت موعجیزه‌ دروستده‌کات...
موعجیزه‌». له‌که‌ل پڕیمدا بۆ جه‌نابی سه‌رۆک، ده‌بیت بلێم که‌ ئه‌و
به‌دروستی نه‌یده‌زانی باسی چی ده‌کات... نه‌یده‌زانی چۆن برینی
من ده‌کولێتیه‌وه. ئه‌و کات سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک بوو،

تازه گه په کی نویمیران دروستده کړا، هه نډیک کوشکی ته واووبوو، هه نډیکشی هیشتا له کارداوو. من بڼه سهرؤکم باسکرد که چ په نډیکم داوه، چ ماندووونیکم چه شتووه بڼه وهی نه هیلم نویمیران بیته شوینیکی داخراو و ناسایی، به سهرؤکم گووت «گه وره هه موومان و رابه ری مه زن، من ویستم له جیگای نه م گه په که تازانه ی ئیستا بماغه ی بڼه داده نین، شتیکي تر دروستبکه م، شتیکي خه یالی، شتیک که مروف پیخسته ناوی، واهه ستبکات، له سهرزه مین دهرچوه و چوته ناو فته تازیاه... من ئیستاش له وه دام بڼه رځله بهرگه لیکي خه یالی بگه پیم کومه کمبکه ن و له دروستکردنی نه و شاره دا ده لیل و هاوکارم بن». من بیته وهی بزانه چی ده که م، نه و فرمانه م خسته نه ستوی خوم که بیر له دروستکردنی گه په کیکی خه یالی بکه مه وه. به لام حیکایه تی نه و ده فته ره بالدارانه پشویان لی بریووم. من لیتانی ناشارمه وه، خه یال وهک هیژیک تیگه یشتووم، مردن و نازار و تاریکی بیر مروف ده باته وه. خه یال م بویه پیویسته تا راستیه کی تر دروستبکه م، راستیه ک له هیچ یه کیک له و راستییانه نه چیت که ئیستا له م شاره دا ده بیینم. خه یال وهک جیگری حه قیقه ت. به لام حیکایه تی نه و ده فته رانه زور نازاریان ده دام، شتیک بوو له ده ستکردی جوړه خه یالیکي تر، خه یالیک نایه ویت راستی بیربچپته وه. من گه له ک ورد که و تمه دواي نه وانه ی که ده شیت له پشت نه و ده فته ره گه پوکانه وه بن، به لام هیچم ده ست نه که وت، پیده چوو نه وانه ی نه و کاره ده که ن هیند مه خلوقاتي خه یالی بن ناسان نه دوزرینه وه. مروف به ناسانی ناتوانیت بوونه وهریکي خه یالی بگریت، به لام که کرتیشی و نه یوانی ده سته مزیبکات... خواي گه وره نه ی ده بیت چی لیکات؟

ماجەلانی راستەقینە تووشی ھەندیک کیشە دەیت «ھاوینی ۲۰۰۴»

دوای ھەفتەیک لە ئوتیلەدا زوھدی شازەمان ھیدی ھیدی
چاویکرایەو و بە کوچە و بازارەکان ئاشنابوووە. خاوەن ئوتیلەکە
دەیویست ھەرچۆنیک بوو دلی پارزبکات. بێھۆ ترسیکی نادیارێ لەم
پیاوھ بالابەرزە قۆدریژە ھەبوو کە وردە وردە دەنگۆ و حیکایەتی سەیر
و نەسەلمیترای لەسەر بلۆدەبوووە. یەکیک دەیگوت کۆری یەکیک
لە خاوەن مولکدارە گەرەکانە و بە ھۆی مەسەلەئ نیرس و ناکوکی
گەرەووە لەسەر بەشە وەرەسەئ خۆئ ھاتۆتەو، یەکیکی دیش
دەیگوت پیاویکی زۆر دەولەمەندە کە لە ژنی بیگانە وەرزیووە و ھاتوو
کچیکی باش بدۆزیتەو و لەگەڵ خۆیدا بیبات بۆ ئەوروپا، حیکایەتیکی
دیکەشیان وەک سیخوڕیکی ئینگلیزی باسیدەکرد کە بۆ جێبەجێکردنی
ئیشیکی نھیتی لێرەئە. خاوەن ئوتیلەکە یەک دوو جار چوو ژوورەکەئ
و شتەکانی پشکنی و ھیچی ئەوتۆئ نەدۆزیووە، چەند جارێک دۆسییەئ
نامەکانی دەرھینا و جگە لەوئ تێگەیشت خوشکەزایەکی ھەئە ناوی
باران شوکۆرە لە ھیچی تر حالئ نەبوو. نامەکان شتیکی ئەوتۆیان
تێدانەبوو کابرا پوون و ئاشکرا تێیانبکات. ژیانی دوورودریژئ وەک خاوەن
ئوتیلێک فیتریکردبوو، ژووری میوانەکانی بپشکنیت و پارچە پارچە سەیری
کەلوپەلەکانیان بکات، بێئەوئ ھیچ ئاسەوارێک جێبەجێلێت. چەند جارێک
ویستی خۆئ لێنزیکبکاتەو و شتیکی لێدەرھینیت، بەلام کابرا لەو
پەقتر و داخراوتریو ئاسان خۆئ بدات بەدەستەو، لەو کەسانەبوو
دیواریکی ئەوتۆیان لە نیوان خۆیان و بەرابەرەکەیاندا دروستدەکرد،
ئاسان نەدەشکینرا.

کابرای ئوتیل دیقیده کرد بۆ ئه وهی بزانیّت ئه م کابرایه کتیه و چی دهوئیت؟ به لام خۆشی نهیده زانی چهند ده مینیتته وه، نهیده زانی ده بیّت چی بکات، وهک ئه وهی چاوه پوانی موعجیزه یه ک بیّت، تا ئه و ساته هیچ که سیکى نه وتۆی نه بینیبوو پرسىارى باران شوکوری لیبکات. ده بایه به وریاییه وه نزیک بیته وه، دلنیا بیّت که باران سه لامه ته، دلنیا بیّت هیچ پوینه داوه، ئاه، ئه ی ئه گهر شتیکی به سه ر هاتبیّت؟ نا، نهیده توانی ئه گهری وا دابنیت.

ئه و شه وه که گه راپه وه بۆ ئوتیله که یه که مجار ژنی خاوه ن ئوتیله که ی بینى، ژنیکی چکولانه ی ئه سمه ر و چاوپه ش. ئافره تیکی گه نچ که به دوو نیگای پپ شه وه وه سه یریکرد. بلوسیکی شینی که میک ته نک و ته نوره یه کی مۆری له به ردابوو، به پوخساریدا خوینده وارتر و شاریتر له ئیشکه رانی دیکه ی ئوتیله که ده ینواند، له وانه بوو که چاویلکه یه کی په ش ده که ن به ناو قزایندا. خانم که کليلة که ی دایه، خه نده یه ک له سه ر لیوی بوو. ژنیکی جوان بوو، به لام شتیکی له شیوه ی مه کیاجکردنه که یدا زوه دی شازه مانى پاچله کاند، که کليلة که ی وه رگرت، هه ستیکرد خانمه که مه به ستی بوو ده ستی به ر ده ستی بکه وئیت. شازه مان سه ره تا وایده زانی ته نیا کچیکی ئیشکه ره و ئه و پینشتر پیکه وتی نه کردوه، به پپچه وانه ی عاده تی خۆیه وه که پیاویک بوو بیده نگى هه لده بژارد، پرسى «خانم تو لیره ئیشده که یته؟». به چرپه وه وهک ئه وه ی نه ئینییه کی پیللیت، گووتی «من ژنى ئه وم». به شیوه یه ک گووتی، وهک ئه وه ی دلنیا بیّت ئه و جوړه قسه کردنه، له و یه کتر بینینه سه ره تایى و کورته دا به خیرایی کۆمه لیک گریده کاته وه و هه ندیک به ریه ست ده شکینیت. چرپه یه کی ناسک و قوول بوو، له و بیستو چوار ساله دا زوه دی شازه مان ده نگى هیچ

ئافره تېكى كوردى نەبىستبوو بەو چەشنە پاستەوخۇ قسەى لەگەلدا بکات،
ئەو ناسکىيە ناوہختە تەزويەكى سەيرى تىادروستکرد. بىستوچار سأل
بوو تەنيا بە پېکەوت لە زارى ئافره تەوہ گوئى لەم زمانە بوويوو، ھەر
جېگايەک کوردان تيا مۆليان بېەستايە ئەو نەدەچوو، ھەتا گوئى لە
مۆسيقا و گۆرانى کوردیش نەدەگرت. ئېستا ئەو پستە کورتە، ئەو
دەنگە کچانە ناسکە کە بە ئولفەت و دۆستايەتییەوہ دوانى شتېكى تيا
گوپى، سەرى بەرزکردەوہ و بېئەوہى پېکەنیت يان تەعبىرېكى ديارىکراو
لەسەر پوخسارى بېت، گووتى «ئەھا، تۆ ژنى ئەویت». ئەو دەستېكى
بە قژىدا ھېنا و بە چرپەيەكى سووکتر لەوى پېئشو گووتى «ئە، ئەى
چۆن مەن ژنى ئەوم، ژنى خاوەن ئوتیلەکەم».

ئەم شارە لەو شارە کەمانەى دونيايە کە ژيانى شەوى تېدا نىيە،
بەلام لەگەل چۆلى و بېژيانى شەقامەکانیشدا گەرمای ئاب کارىکيدەکرد
ھاتنەدەرەوہى شەوان خۆشتر بېت. ئەو چەند پۆژە بېئەوہى ھېچ
دەروازەيەكى دەستبکەوېت بەردەوام دەگەرا، زۆر شوین دەگەرا، لە
ھەندېک چاخانەدا دادەنىشت و گوئیدەگرت، بەلام نە ھېچى دەستکەوت
و نە ھېچ سەرەداوېكى بۆ دۆزرايەوہ. بەو قژە درېژ و چاوە گەش و
گەورانەوہ، بەو پوخسارە پاک و نىگا قوولانەوہ، دەچووە ھەر شوینىک
پاستە و پاست ئيرەيى و گومانى دەبزواند. پياوېكى جوان بوو، بەلام
لەو جوانيانەى خەلکى سادەى ئەم شارە لێدەترسن. ئەو شەوہ دواى
ئەوہى بە عادەتى ھەمیشەيى خۆى بەر لە خەوتن قژە درېژەکەى
بەست، سەرى خستە سەر سەرىنەکە و ھەستىکرد چرپەى ژنى خاوەن
ئوتیلەکە لە گوئیدا دەزىنگىتەوہ. ژيانى پېبوو لە چرپەى ژنان، بەلام
ئەمجارەيان شتېكى تریوو، شتېكى تر. ھەستىکرد ھېدى ھېدى نوقمەبېت
و وندەبېت... نەیتوانى بخەوېت، ھەناسەيەكى ھەلکېشاو و لەخۆى پرسى

«ئەي پياۋى غەرىب و بەدبەخت بۆ كۆي دەچىت... بۆكۆي دەچىت و چىت دەۋىت؟»... لەو چەند سالە زۆرەي غەرىبىدا فېرېۋىۋو بەو زمانە قسە لەگەل خۆيدا بىكات، بەلام خۆشى نەيدەتوانى ۋەلامى خۆى بداتەۋە.

بىنىنى ژنى خاۋەن ئوتىلەكە ھۆيەكى گەرەبۈۋو بۆ ئەۋەي لەو ئوتىلەدا بىنىتتەۋە، لە ماۋەي ئەو ھەفتەيەدا چەند جارىك بىرى لە گۆرپىنى ئوتىلەكە كىرەبۈۋە، بەلام ئەو چىپە ناسكە ۋەستاندى، ھەندىجار ئافىرەتتىكى جوان و ناسك ئەۋە دەھىتتە مۆۋف شارە و شار و كىشۈەرەۋ كىشۈەر بۆي بىرۋات. ھەندىجار مۆۋف تەنبا لە پىناۋى يەك ئافىرەتدا بە جىگايەكى دونياۋە دەنوسىت، خوۋ بە شارىك يان شارۋچكەيەكەۋە دەگىرىت و تەۋاۋى دونيا ۋەرامۆشەكەت، ئەو ماۋە كەمەي لەو شارەدا بەسەرىبىرەبۈۋ، ئەزموونىكى تال بۈۋ، شارىك بۈۋ جگە لە دەنگى ئوتومبىل و قىرەقىرە شۆڧىر و دىدەي پاسى نەفەرەر ھىچى دىكەي تىانەبۈۋ. بەلام چىپەي ئەو ژنە ناسكە، سىچر و ئەفسونىكى ئەۋتۆي تىدابۈۋ لە جىگاي خۆى ۋەستاندى، ۋەك ئەۋەي پىيىلىت ئەم شارە لە ژىرەۋە بەحرىكى قوۋلتەر و پىرەننىتەرە. چىپەيەكى كوشندەبۈۋ، ۋەك ئەۋەي ھەرچى فرىو و نازكىيەك لە ئافىرەتى دونيادا ھەيە لەو چىپەيەدا كۆبۈۋىتەۋە. چىپەيەك بۈۋ دەيتوانى لەم شارەدا دىلىبىكات. گرنگ نەبۈۋ لەگەل چەند ژنى دونيادا خەۋتوۋە، لە كچە ئەسمەر و تورت و لىۋىپرەكانى سانتياگروە تاكىكەردبۈۋە تا ئەو چىنىيە قۇرپەشە بىمەكانە كە ھەردەم بە توكەبەرە نەرم و قوۋنە سىفتەكانىانەۋە بۆنى جۆرە بەھاراتىكى چىنىيان لىدەھات كە ئەو ھەزى پىنەدەكرد. لەۋكاتەۋەي لەم ئوتىلە دابەزىبۈۋ ھەستىدەكرد ئەم پىاۋىكى لەۋە بىشەرمترە بتوانىت لە شارىكى ۋا بە ھەيا و حورمەتدا بژى. لە ھەمۈۋ سەفەرەكانىدا خۆى لەو شارانە دەپاراست كە بە ھەيا و حورمەتن. لە قوۋلايى دلىدا دلىابۈۋ كە

گهرمترین ئافره تانی دنیا و شیتترین و مهستترینیشیان له م شاره توژای و به شهرفانه دا دهژین، به لام دۆزینه وه و پیگیشتن و ناسینیان هیئد سهخته، ته نیا به و پیاوانه ده کریت که له ناو هه مان بازنه ی شهرم و شهرفدان، به هه مان شیوه ش شیت و مهست و داغن. ئه و له و پیاوانه نه بوو که هه ول بۆ ئافره تی دوورده ست و سه رسه خت بدات، هه میسه بۆ ئافره تی سووکه ده ست و تیپه پ که رایوو، بۆ ئه وانه ی پییده گووتن «کوتری یه ک شه وه». بۆ سۆزانییه کان، بۆ ئه وانه ی شه و له سه ر شه قامه کان ده وه ستن تا شوڤیره کان ه لیا نگر نه وه، بۆ ئه و ژنانه ی له پشوو ی سالانه دا له پۆخه گهرمه کانی دنیادا، بی پیاو، بی هاوپی ده سوپی نه وه و به چاویاندا دیاره بۆ شه ویکی په نگین ویلن. زۆریه ی ئه زموونه کانی له گه ل کچانی به جیماوی باره کان و ژنی ماتۆپسوا ری ویلگه ردی وه ک خۆیدا بوو. به لام بیر ی نایه ت چه یه کی وه های بیستبیت، وه ک ئه وه ی هه موو ژیا نی به دوا ی ده نگیک ی وا فیتنه کار و فریوده ره وه بوو بیت، وه ک ئه وه ی بۆ ژنیک گه راپبیت مه ستیه ک له ده نگیدا بیت، مه ستی ئه لکه ول نه بیت، به لکو مه ستی خانمیک بیت که یاری ده کات... یاری ده کات و هیچی تر. تا ئه و کاته به رابوردو ی خۆی شاد و به خته وه ریوو، هه ستیده کرد زۆر زیاتر له پیاوانی دیکه ی دنیا ژیا ن و شادی وه رگرتوو ه. دوا جار کوردیکی ویلگه پ به سوار ماتۆپیکه وه، ده بیت چیتری ده ستبکه ویت؟ جگه له سۆزانییه به جیما وه کانی نیوه شه و، جگه له و ئافره تانه ی بۆ شه ویک ده گه رپن ئازاری ژیا نیان بیر به ریته وه. ئه «کوردیکی ویلگه پ به سه ر ماتۆپیکه وه» ئه و وینه یه له ناخی دل وه زۆر ئازاری ده دا، ئیستا هه ستیده کرد چۆنه ته مه نیکه وه ناتوانیت به رده وامبیت، هه ندی جار هه ستیده کرد که درۆ ده کات ئه و به دوا ی باران شوکورد نه گه راوه ته وه، به لکو ماندوو بوون و پیریتی و بیکه سییه کی کوشنده هیناویانه ته وه، وه ک کوردیک که به درژیایی ژیا نی خیانه تی له خۆی کردوه، ئیستا ها توته وه بۆ ئه وه ی سزای خۆی

وهرگریت... سزایه که له میژ ده زانیت چاوه پوانیده کات... به لام چ جور سزایه که؟ نه یده زانی.

شه و درهنگ ههستا و گه پاپیه و بۆ سالۆنه بچوکه که ی پیشدهم پیشه نگدهری ئوتیله که، یه کهم شه و بوو ههست به گهرمای ئاب نه کات، به پیچه وانیه و ژور سهرمای بوو، نه یده زانی سهرمایه کی پاسته قینه یه، یان ته نیا جور ههستیکی نادیاره که پیاویک له سهره تای پیریتیدا ههستی پیده کات. له سالۆنی ئوتیله که دا ئه و پاسه وانیه ریوه له ئه سمهره ی بینی به سمیلکی بژ و ژاکاو و دوو چاوی ماندوووه، له بهردهم ته له فزیونه که دا ئه بله ق سهری که ناله ئیرۆتیکیه کانی ده کرد. بیته وه ی شهرم له و بکات یان که ناله که بگوریت، سهریرکرد و هیچی نه گوت. نه یده زانی بۆ وای ههستکرد که سیبهری ئه و ژنه له ژوره که دا ئاماده یه، به دهنگی یه کیکی نه خۆش له پاسه وانیه که ی پرسى «خاوهن ئوتیله که لیڤه یه؟». ئه و وهک ئاره زووی وه لامدانه وه ی نه بیته، ژور به کورتی گووتی «نه، لیڤه نییه». زوهدی شازه مان به هه مان دهنگی نه خۆش دوباره پرسیاریرکرد «ئه ی خانمی خیزانی... ئه ویش لیڤه نییه؟». کوپه که سهرسام سهریرکرد و گووتی «مه به ستت ئه فسانه خانه؟». زوهدی شازه مان سهری له قاند و گووتی «مه به ستم ئه وه». وه لامیدایه وه «نا... ئه فسانه خانیش ئه م شه و لیڤه نییه».

مه به ستی بوو بزانیته ناوی چیه. ئیستا دهیتوانی له ئه فسونی ناوه که شی پامینیت. ئه و شه وه ژور به زهحمهت خهوی لیکهوت، بۆ پوژی دوا یی که به ناگاهاته وه سهرتاپای گیانی عارهق بوو، بیرى نه دههات خهونى بینبیت، به لام ههستی به سهر ئیشه یه کی کوشنده کرد، دوا یی دوشیکی خیرا، به خۆی و قزه ته په که یه وه گه پاپیه و بۆ سالۆنی ئوتیله که. خاوهن ئوتیله که به چاکه تیکى په شی کۆن و سمیلکی قهیتانی باریک و خنده یه کی پیسه وه که ددانه زهرده کانی پیستریان

کردبوو، چاوە پوانیدە کرد. بە دەنگ و پوخساری کەسیکەو بە دەختی خەلک شادومانیدە کات، گووتی «یەکیک لە ئاسایشەو، هاتوو بۆ لات». زوهدی شازەمان سەیری سالۆنەکی کرد و پیاویکی بچکۆلە و پانی لە قاتیکی مەدەنی ئوتوکراودا بینی. ئەفسەرێک بوو هەموو شتەکانی پان بوون، لەشی، سەری، دەموچاوی، لووتی، دەستی، قوونی. قاتیکی نیلی و بۆینباخیکی سووری بەستبوو، گرتی بۆینباخەکی تا نزیک خنکان لە ملیدا توندکردبوو. لەو ئەفسەرەنەبوو کە وادەزانن هەندیک لە گەمە منداڵانەکانیان دەتوانن هەموو مەخلوقێک بترسێنن، بێئەوێ پێیکەنیت تەوقەیهکی ساردی کرد و گووتی «دوو چامان بۆ بهێنن». زوهدی شازەمان بێئەوێ هیچ قسەیهک بکات لە سەر یەکیک لە قەنەفەکان دانیش. کابرا بە دەنگی قرخن گووتی «من نەقیب سەمەدم، لە ئاسایشەو هاتووم، یەک دوو پرسسیاری چکۆلەم هەیە و دەپۆم».

زوهدی شازەمان سەیریکی درێژی کرد و هیچی نەگووت. کابرا وەک لە نیگا پاسپۆتینییه تیز و بڕندەکانی بترسیت، سەری دانەواند و گووتی «کاک زوهدی پێدەچیت خەلکی گومانی لێتان هەییت، ئەو راپۆرتانە لە سەر تۆ هاتوون باش نین، کەس نازانیت تۆ کێیت، لەم شارەدا چی دەکەیت و لەم ئوتیلەدا ئیشت چیه؟». زوهدی شازەمان گووتی «من زوهدیم، زوهدی شازەمان، هیچ ناکەم، ئەم شارە شاری منداڵیمە، لێرەدا ژیاوم و گەورەبووم، هاتوومەتەوێ دوای یادگارییهکانم بکەوم، بۆینباکەم. لەبەرئەوێ کەسم نەماو، خێزانیک شک نابەم بچمە لای، لەم ئوتیلەدا دابەزیوم».

کابرا وەک بیر لە پرسسیاریکی قوول بکاتەو، گووتی «بەلگەت چیه، کە تۆ خەلکی ئەم شارەیت؟». زوهدی شازەمان بە جیدییهتیکی زۆرەو، بە نیگایهکی خاڵیهو لە ئاسەواری هەر خەندەیهک گووتی «بەلگەم ئەوێ کە زۆر رقم لێهەتی. مەووف رقی لە شاری خۆی

نەبیت ناتوانیت بیستوچار سال ئاواره بێت، بیستوچار سال جیبیہیلیت و بروت. ئەوانەى ھەموو ژانیان لەسەفەردان، کەسانیکن رقیان لە شاری خۆیانە».

کابرای ئاسایش کەمیک وەستا و گووتی «بەلگەى تەرت نییە؟». زوھدی گووتی «بەلێ، بەلگەکەى تەرم ئەوہیە، کە گەراومەتەوہ. مەرۆف چەندە دونیا بگەرێت، دووبارە دەگەرێتەوہ بۆ شاری خۆی، ئەوہ ناشیرینترین نەخۆشى ئینسانە. مەرۆف ناتوانیت ئەو شارەى بیربجێتەوہ کە بە مندالی تیاژیاوہ، ئەوہ ناشیرینترین دەرددێتى».

کابرای ئاسایش وەک نەرخیک بۆ قسەکانى دانەنیت، وەک نەوێت تیبگات، بەو لووت بەرزىیە ئاسایى و ھەمیشەییەى ئەفسەرانى ئاسایشەوہ گووتی «دەمانەوێت ژوورەکەت پیشکەنین؟». زوھدی بەسەر سوپمانەوہ کەمیک سەیریکرد و گووتی «لە جانتایەک زیاتەر هیچى تەرم نییە، لەو کاتەوہى لە سنوور ھاتووم بەو دیویدا ھەژدە جار پیشکەنیوتانە، دەتانەوێت کتیب لەسەر دەرپێ کورتەکانم بنوسن، بۆ ھێندەى دەردەھێنن و دايدەنێتەوہ؟». نەقیب سەمەد بۆینباخەکەى زیاتەر توندکرد و بە پوویەکی گەژەوہ گووتی «واجیبمانە». زوھدی بە ھێمنی گووتی «گەر دەرپێ کورتەکانم خەتەرن، چاکترە جانتاکەم بەرن بۆ ئاسایش، من دێم لەوێ لە پێیان دەکەم». ئاسایشەکە بێتەوہى گوێ لە قسەکانى شازەمان بگرێت، دواى ھەندیک چەرە چرپ لەگەڵ یاوہریکی گەنجدا کە ئەوساتە خۆى کردبوو بە ژوردا، بێتەوہى ھێچ بێت ھەستا و لەگەڵ خاوەن ئوتیلەکەدا بە ئاراستەى ژوورەکەى ئەو پویششت. پاش ئیستیک بە دۆسییەى نامەکانەوہ گەراوە و نەقیب سەمەد لەو دیو دەرگاى سالتۆنەکەوہ، وەک قسە لەگەڵ یەکیک لە وێنەکانى سەر دیوارەکەدا بکات گووتی «کاک زوھدی دلتەنگ مەبە، تۆ ھێچى دیاریکراوت لەسەر نییە، ئیشى ئاسایشە لەگەڵ ھەندیک غەریبەدا پەرسىار و وەلامى ھەبێت».

ئیس‌تا ده‌نیترین ئەم نامانە کۆپییکەن و تۆش دەتوانیت ئەو شتە بکەیت کە دەتەوێت». زوهدی گوتی «ئەو نامانە نامەی تایبەتین، منیش گوناھێکم نەکردووە، بە چ مافیەک کۆپیدەکەن؟». نەقیب سەمەد لە کاتی‌کدا بەرەو دەرەووە هەنگاوی‌دەنا، بە پێکەنینەووە گوتی «تۆ نازانیت، ئاسایش مافی هەیه هەموو شتی‌ک کۆپییکات. هەموو شتی‌ک. هیچ کەسیش نییه لە دنیا‌دا گوناھی نەکردبێت».

ئەو پۆژە کە نەقیب سەمەد پۆی، ئیدی نەگە‌پایەووە، زوهدی شازەمان د‌ل‌نیابوو نامە‌کانی تیا‌چوون. هەستی‌شیکرد شتی‌ک هەیه ئەو تێیناگات. دوو پۆژ تێپە‌ری و هیچ شتی‌ک پ‌و‌وینە‌دا، بە‌لام پۆژی سی‌هەم دوو شتی گە‌ورە لە ژیا‌نی زوهدی شازەمان‌دا پ‌و‌ویان‌دا کە سەر‌لە‌بەر ژیا‌نیان گۆ‌ری.

غەزەلنوس و پ‌ۆ‌ح‌لە‌بەرە خە‌یالێ‌یه‌کان «ک‌ۆ‌تایی سالا‌نی حە‌فتا و سەرە‌تای هە‌شتا‌کان»

غەزەلنوس لەو ژوورە ئەفس‌وناوی‌یه‌ی عە‌ش‌ق‌دا، چە‌ندین س‌ند‌وقی پ‌ر غەزەلی د‌ۆ‌زی‌یه‌و. لە شە‌وی‌کی تار‌یک‌دا بە ئ‌وت‌وم‌بیلی ها‌و‌پ‌ت‌یی‌ه‌ک هە‌موو ئەو شی‌عرانە‌ی گ‌وا‌ستە‌و. ب‌ۆ م‌ال‌ی خ‌ۆ‌یان، دە‌یه‌ها س‌ند‌وقی پ‌ر غەزەل، کە دە‌ک‌را م‌ر‌ۆ‌ف هە‌موو ع‌وم‌ری خ‌ۆ‌ی لە خ‌و‌ی‌ندە‌ووە و تە‌فس‌یریان‌دا بیا‌تە‌سەر.

بە‌ه‌مەن ناس‌ر لە ک‌ۆ‌تایی س‌ال‌ی ١٩٧٥-ه‌و لە‌گە‌ڵ غەزەلە‌کانی م‌ە‌ل‌ای سو‌خ‌تە‌دا چ‌وو. ژوورێ، شە‌ش س‌ال ک‌ت‌ی‌ب ک‌ت‌ی‌ب و دی‌وان و دی‌وان چە‌ندێ دەرە‌قە‌ت هات و چە‌ندێ توانی ئەو غەزەلانە‌ی لە‌بەر‌کرد. لەو شە‌ش س‌الە‌دا کە‌م‌تر پ‌ە‌ی‌و‌ە‌ندی بە دنیا‌و‌هە‌بوو، لەو س‌الا‌نە‌دا با‌و‌کی

بيٺه وهى هيچ بليت، بيٺه وهى پڙگري لڀڪات، بيٺه وهى دهر بارهه وهى وهى
سندوقه سهير و توڙاوى و ڪونهه هيچ پرسيار ڀڙڪي لڀڪات لڳهه ڀا وهى
مالهه دا بڙي، ته نيا جاري ڪيش لڀي نه پرسى بو ناچي ته دهري، لڀي نه پرسى
له چ گڙاوي ڪدا نوقميت وهى ڪٽي به سهرانه باسى چيدهه ڪهن، به لڪو
وهه ڪ پاسه وانڀڪ نيشي وهى به بيهت لهه لاهه ڪي ڪوندا قارهه مان ڀڳي نه خوش
پار ڀڙيت، خزمهه تي ڪرد. پهيوه ندى ناسر سهه عيد به ڪوپهه ڪهيه وهى، لهه هه موو
شتي ڪ دهه چيٽ لهه پهيوه ندى باوڪ و ڪوپ نه بيهت، باوڪي ڪي بيدهه ننگ ڪه
جگه لهه وهى دهيه ويٽ ڪوپهه ڪه وهى سهه فهره دريڙه لهه گه ل ڪٽي به ڪاندا
تهه واو ڀڪات خواهستي ڪي تري نيهه. وهى هه موو سالهه باوڪه بيدهه ننگ و
ڪوپهه شهه ڍاڪه وهى جگه لهه هه ندي وشه وهى ڪهه، هيچي دي ناگورنه وهى،
لهه واوهيه دا ناسر سهه عيد نيشي وهى به هه سرچاوهيه ڪ غزه لنوس
لهه تيگهه يشتنى قه سيدهه ڪاندا پڙويستي بيهت، بيڪريٽ و پهه ڍا ڀيڪات و
بيهيٺي ته مالهه وهى. غزه لنوس لهه وهه ش سالهه دا وهه ڪو دهه گوت «بوو
بهه وهه واسي ڪي ناو بهه حري ڪلاسيڪ».

غزه لنوس پڙويستي بهه وهه موو سالهه هه بوو تا بهه توانيت عاشق
بيٽ، عاشق بهه مانايه وهى ڪه خوشه ويستي مروف بهه هيچ مهري ڪه وهى
گري نه دهه يته وهى. وهى ڪا ته وهى غزه لنوس لهه خه لوهه تي خوي هاته دهري،
سهه ردهه مي ڪي سياسي تاريخ و ترسناڪ بوو، غزه لنوس لهه چنده مانگي
سهه رتهه اي خه لوهه تشڪيني دا يهه ڪه مين نه زموني عه شقي خوي ڙيا. وهى
دهه مودهه ست دواي شڪاندي خه لوهه و ڪوتايهه يتهه نا بهه گو شهه گيري، عاشقي
ڪچيڪ بوو ناوي «نيرگز فورات» بوو. ڪچيڪي قڙ پهه شي نه سمهه بوو
بهه لڙي ڪي نه ستوور و جووتن چاوي شينه وهى، وهى بهه مين عه شقي
غزه لنوس بوو.

بيٺه وهى لهه شتهه بهه ڪه ڪاندا ويٺين و سهه رودهه ونهه ڪهين، دهه بيهت

بَلَّيْن، سەرەتا غەزەلنوس ھیزی غەزەلیاتەکانی خۆی لەگەڵ نێرگز فوراتدا تاقیکردەوہ، کە دیارە وەک زۆریە کچانی دڵ ناسکی ئەم شارە لەو دۆخە عەقڵی و پۆچیەدا نەبوو لە قوولایی غەزەلەکان تیبگات. غەزەلنوسی دۆستمان سەرەتا دواي فێربوونی عەشق و مەستبوون بە ئەدەبیاتی ستایشی مەعشوق، دەیویست بە جۆریک لە جۆرەکان بەو پێگایەدا بپروات کە مەلای سوختە و بەھاریانو پیاپۆیشتن، بەوھەشدا خۆی بە بەرھەمیکی خەیاڵی دوو مەعشوقی خەیاڵی دەزانی، تەیکردنی ئەو پێگایە ئاسان و بێگرتی دەبینی. بە کورتی لەو دەمەدا بەھەمن ناسر وەک زۆریە شیعەرە پەیداوانی دنیا کە بەپاستی دەچنە ناو بەحری عەشقەوہ، ئەو ھیزە پۆچی و ئامادەگییە وێژدانییە تێدابوو چیرۆکیکی جاوید و شیتانە ئوین بژی. نێرگز فورات سەرەتا لەبەردەم ئەو جۆرە غەزەلە نەبێستراوہدا، بێئەوہی بزانی ت غەزەل مانای چییە بووہاوپەوتی ئەو شیعەرە. ھێچ ئافەرەتێکی دنیا نییە بە غەزەل شادومان نەبێت، بەلام جیاوازییە کە لەوہدایە تا چەند پێی مەستدەبیت و ئەو مەستیەش چەند دەتگرت؟ زۆریە ئافەرەتان غەزەلیان تا ئەو شوێنە پێ قەبوولە کە لەگەڵ ھاتنەدی ئارەزووہەکانی دیکەدا بێت. ئەو کچانە عەشقیان تەنیا وەک عەشق دەوێت، جنسیکی کەمن لە ئادەمیزاد. دەبێت بۆ ئینساف بَلَّيْن ئەو جۆرە پەگەزە لە نێو پیاوانیشدا دەگەن و کەم وێنە. ئەوہ راستییەکی تال و پشەشکێتە بۆ خوداوەندە جۆراوجۆرەکانی عەشق گەر بزانی، عەشق بێھێچ یاوەرێک، وەک شۆرەسوارێکی تاقانە بە دەفتەریک لە غەزەلیاتەوہ، وەک ئەسپسوارێک جگە لە تیری عاتیفە ھیزی تری نەبێت، دیاردەھەکی کەمبەین و فرە دانسقە. بەلام غەزەلنوس جگە لەوہی ئیرسیکی گەرە ئەدەبیاتی عەشقی بۆ بەجێماوو، یەکیکیش بوو لەو شۆرەسوارە تەنیاوانە لە ھیزی ئەفین بەولاوہ ھیزی تری نەبوو. ئیستاک زەحمەتە مەرۆف بەتەواوەتی تیبگات کە لە چ ئان و

زه مانیکدا جوړه عه شقیک هه بووه خالی له هیچ نیازنیک جگه له خولیاى
 عه شق خوۍ. پیده چیت له سرده می زودا، له پوژگار ه زور کوته کاند،
 دهور و زه مانیک که دنیا تاکه تاکه مه خلوقاتى وهک لاس و غه زالى
 دروسته کرد، جوړه سوچ و که لیتنیک له سیستم و سروشتدا هه بوو بیت،
 نه مجوړه عاشقانه لیوه ی دزه یانکرد بیته دنیاوه. غه زه لنوس سره تا له و
 شاسواره کلاسیکیانه ده چیت که عه شق به تنیا ده خنه جه نگه وه. که
 له گه ل نیرگز فوراتدا بووه دوست، جگه له نه فین هیچی تری نه بوو،
 له کاتیکدا کچه ی به سته زمان جگه له عه شق شتی تریشى ده ویست،
 ده ویست مالى هه بیت، شوویکات، مندا ل دروستبکات و میړده که ی له
 پیشى ماشینیکى بخت و بیبات بو شارانی تر و زه وی و خاکى دیکه ی
 نیشاندات. داواکارییه ساده و دنیا ییه کانی کچه که، غه زه لنوسی به جوړیکى
 سهیر تووشی ناو میډی و په شوکان کرد، که شیتانه و عاریفانه له
 عه شقدا نو قمبوو. نه و خواسته سهیرانه ی نیرگز فورات غه زه لنوسیان به
 جوړیکى سهیر گیرایه وه بو دنیا، بو سر زه مینى شته بیړه حمه کان،
 بو نه و شوینه ی حقیقه ت ده موچاوی ناشیرینی خوۍ له دهره وه ی
 هر فته تازیا و خه یالیک نیشاندات. دوورکه وتنه وه ی غه زه لنوس له
 نیرگز فورات، دوورکه وتنه وه شى بو له وه ی خو شه ویستی مروف به
 گشتى له خو شه ویستی یهک ئاده میزادا کورتبکاته وه. هیچ شتیک له وه
 ترسناکتر نییه، مروف ته واوی خو شه ویستی خوۍ بخاته به رده ستى یهک
 مروفه وه، یهک مروف که دواتر ده شیت ته واوی نه و خو شه ویستی یهک
 یاریچه یه کی مندا لانه ته ماشابکات و له بالکونی به رزی مالیکه وه توپیدات
 و بیشکینیت. خو شه ویستی سامانیکى نه و توپیه مروف ده بیت وهک چو ن
 خه زنه یه کی ته لا به سر زیاد له کونچ و جیگا و که لیتنیکدا به شده کات،
 ده بیت له زور شت و زور شوین و زور نامانجدا بیشاریته وه. پیده چیت
 غه زه لنوس دواى خویندنه وه ی مه لای سوخته، دواى قو لوبونه وه له مانای

خۆشەویستیدا، دواى ھەرەسى يەكەم ئەزموونى خۆشەویستى خۆى، لەو پاستىيە تىگەيشتبىت كە لە عەشقدە ئەوەى بۆ مامۆستا پاستە بۆ قوتابى پاست نىيە، مەلای سوخته ئەو پاستىيەى فێرى غەزەلنوس كرد كە ھىچ شتىك لەسەر زەوى وەك عەشق جىاواز و فرەرپو نىيە. بەوھدا ئەفین نە سەرچاوەيەكى خودایى و نە كانگایەكى ئەھرىمەنانەى ھەيە، سەنەتیکە مەرۆف دەبىت بە دەستى خۆى بىناشیت و شیوەى بداتى و بىخاتە جىگای خۆى، ئىدى بە ئەندازەى جىاوازی مەرۆفەكان، عەشقیش پەنگى جىاوازی ھەيە. غەزەلنوس دواى نیرگز فورات لەو پاستىيە تىدەگات، عاشق ئەو كەسە نىيە كە مەعشوقەى خۆشدەوێت، ھەموو ئادەمیزادىك دەتوانىت يەكێكى دى خۆشبویت، ھەموو مەرۆفىك دەشىت بۆماوھەك عاشق بىت، ھەتا ترسناكترین مەرۆفەكان دەشىت جارێك لە جاران عاشق بووین. گرنگ ئەوھە لە عەشقى یارەوہ چۆن بەرەو عەشقى نەیار دەگوازىتەوہ. گرنگ لە مەحەبەتدا ئەوہ نىيە مەرۆف چۆن دەبىەخشىت بە يەكێك، گرنگ ئەوھە چۆن دابەشىدەگات، عەشق وەك جۆگەلەيەك وایە گرنگ نىيە تا بنى درەختىك پايكىشیت، گرنگ ئەوھە وەك خەتیک بە ژىر ھەزاران داردا بىبەیت، بە ناو دەیان پىچ و بەرەو ھەزاران گىای پەشموردە و پووەو چەندین گۆلى سىس پايكىشیت، مەرج نىيە ھەموو درەختىك بزانیت چۆن ئاوى عەشق دەخواتەوہ و ھەموو گۆلىك بتوانىت بە خۆشەویستى بكرىتەوہ. غەزەلنوس لەو باوہرەدا بوو كە پەيوەندى نىوان ئەو و مەلای سوخته وەك پەيوەندى نىوان گۆلىك وایە كە تۆوى ئەفینى ھەلگرتووە لەگەڵ بايەكدا كە ئەو تۆوہ بە زەویدا دەبات. سوخته ئەو باغە گەورەيە بوو كە بيشومار تۆوى غەزەلى دروستدەكرد و بەھەمن ناسر ئەو بايەبوو كە دەبايە ئەو تۆوانە ھەلگرىت و بەدونیادا پەخشیانبكاتەوہ. ئەو پۆژەى نیرگز فورات لەبەر شتەگەلیك كە سەر بە باغى عەشق نەبوون، دلى غەزەلنوسى شكاند و

عاتیفه‌ی بیمارکرد، تیگه‌یشت، نه و ناتوانیت بایه‌کی شیت بیت، ناتوانیت گه‌رده‌لولویک بیت بی هق و بی پرسیار عه‌شق په‌خشان و ته‌خشان بکات. له و پږزه‌وه غه‌زنلنوس، مه‌لای سوخته‌ی وهک نه‌قلیدسی موحیبه ته‌ماشاده‌کرد که له هه‌موو کتیه‌کانیدا بیردوزه‌کانی عه‌شقی نویسه، نه و بیردوزه زورانه‌ی گزسه جیاوازه‌کانی پوچی نینسانی تیدا پیاوه و هیله نالوزه‌کانی دهرونی تیدا نه‌خشکرده. خوژی به و نه‌ندازیاره دهرانی که ده‌بیت ده‌ستپیکات و شاریکی پر شوری موحیبه ته‌و بیردوزه دروستبکات. به لام نه‌یده‌زانی چون ده‌ست پیکات، گه‌ر نه و ده‌بی توی موحیبه ته‌لگریت، چون ده‌بیت هه‌لیگریت و له کیس دونه‌ای نه‌دات؟ گه‌ر نه و نه‌ندازیاره و ده‌یه‌ویت شاری موحیبه دروستبکات، ده‌بیت له ژیر چ ناسمانیک و له چ پارچه زه‌ویه‌که‌وه ده‌ست پیکات؟. نیرگز فورات که ژیانیکی کورت و په‌یوه‌ندیه‌کی تیپه‌پ و زوومردی له‌گه‌لدا دروستکرد، هه‌ر زوو ناشکرا‌بوو که دره‌ختیک نییه عه‌شق گه‌شای پیبدات، زه‌ویه‌ک نییه غه‌زنلنوس دهرانه‌ی نه و شاره‌ی پیدروستبکات. غه‌زنلنوس سالانیک دواتر که ته‌واوی گورانکاریه پوچییه‌کانی خو‌ی بو ماجیدی گول سولاف باسده‌کرد ده‌یگووت «من دوا‌ی نوشوستی یه‌که‌م عه‌شقم تیگه‌یستم، من مه‌لای سوخته‌نیم له خه‌لوه‌ته نه‌به‌دیه‌که‌ی خویدا، به‌لکو سوخته‌م که دیته‌ده‌ری بو دنیا، سوخته‌م که قاچ و ده‌ست په‌یدا ده‌کات و له‌م دونه‌یا‌ده ده‌گه‌ریت».

غه‌زنلنوس باوه‌ری وابوو نه‌گه‌رچی عه‌شق به‌بی خه‌یال نه‌کرده و نه‌شیاوه، به هه‌مان شیوه‌ش خه‌یال به‌بی عه‌شق ترسناک و کوشنده‌یه.

که‌س به دروستی نازانیت، کی یه‌که‌مجار قاچی به‌همه‌ن ناسری بو

ناو ئه و یانه ی مه ی و شه رابنۆشینه پاکیشا، کئ به هه مهنی کرد به
 کرپاری کوپی شه وانه ی ئه و مامۆستا و فه رمانبه ره بچوکانه که ویستگه ی
 سه ره تای سه فه ری دوو رو دریزی غزه لنوس بوو به جیهاندا. غزه لنوس
 دوا ی جیا بونه وه ی له نیرگز فورات له گه ل هاو پیه کی چکۆلانه دا که
 سمیلکی په شی قۆز و لووتیکی چکۆلانه و جووتیک چاوی زه ردی
 هه بوو ئیواران له و یانانه دا ده رده که وت. له گه نجیکی بیته زموون ده چوو،
 بیه ویت شوینیکی له ریزی ئه وانه دا هه بیته که خویان به دانا و زانای
 هه موو شتیک ده زانن. غزه لنوس هه ر ده بایه له وپوه ده ست پیکات، له
 جیهانی ئه و مروقه بیتومید و بچوکانه وه که ژانیان مه ستی و دیسانه وه
 مه ستی و هه میشه مه ستی بوو. یه که مین قه سیده ی ناو غزه لیا ته کانی
 سوخته ی بو ئه و پیاوه مه ستانه خوینده وه. سه ره تا چند شه ویکی
 بیده نگه ی له و یانه یه دا برده سه ر، دوا جار شه ویکی باران له ژیر کاریگه ری
 ده نگه ی لیزمه و بوئی شه رابدا که وته سه ر هه وای خویندنه وه ی یه کییک
 له غزه له کان. که ده ستی به ئیلقای چند به یته یه که م کرد، یا وه ره
 چکۆلانه و سه رزل و سمیل په شه که ی باوه پی نه ده کرد به هه من شیعی
 وه ها سه یر و نازک بزانیته، قه سیده کانی هۆشی ده هیته وه بهر مردوو،
 هه ستی وه ها له و مه ستانه دا ده گپرا ده یخسته نه سه ر جوړه خه یالیک
 پیشتر تامیان نه کرد بوو. ئه و شه وه باران به جوړیکی شیتانه ده باری،
 غزه لنوس قه سیده کانی ده خوینده وه و پیاوه بیکه س و مه سته کانی شه و
 بالیان ده گرت، وه که ئه وه ی بفرن له گه ل وشه کاندایه تیکه ل ده بوون و
 ده ستیان ده جو لاند، ئه ویش به وینه ی سه ره پویه کی بیهۆش که خۆشی
 له ده رخسته نی مه ستی و شیتیتی خوی بیینیته، وه که یه کییک چاکه تی
 و یقار داکه نیته و توپیداته ژیرپی، به هه موو هاوار و نالینی ناو غزه له
 ناگرینه کانه وه هۆلی گه رمی یانه که ی جیده هیشت و بیهۆ، بیته وه ی
 که س له حیکمه تی ئه م شیتیه تیکات، رایده کرده ناو چیمه نی

حه وشه که وه بۆ بهر باران. عومریک بوو حه زیده کرد شیتی خوی له بهر باراندا تا قییکاته وه. ئیستا شهوی پاکیشانی مهستی و بیهوشی بوو تا نه وپه پێ، ده یویست له ژیر ئهم باراندا قه سیده کانی خوی بخوینیته وه و ته ماشابکات چۆن وشه کانی خه لک مه سته که ن. یاوه ره سمیل په شه که ی یه که مین که س بوو بۆ ژیر په هیلله و توفانی شه و دایکه وت، به لام دهنگی غه زه لنوس هیدی هیدی هه موو مه سته کانی پاکیشا، ئه وانه ش که هیشتا که میک هوش و وبقاریان مابوو خویان نه گرت و به ره و ژیر بارانه که دایکه وتن. مه سته کانی ئه و شه وه، ئه و پیاوانه ی قه سیده کان خستبوونیه سه ره وه ای عه شقیک که له ئه زه له وه خودا له دلایاندا خه واندبووی، له ژیر بارانه که دا مه ستانه دای ئه و دهنگه گر و پر عه شقه ی ئه و گه نجه ته په که وتبوون که جوړه کلاسیکیاتیکی ده خویند که سیان نه یان بیستبوو، که س به ته واره تی نازانیت کامه له و فرمان به ره مه ست و موچه خوړه هه ژارانه دهنگی به زر کرده وه و هاواریکرد «غه زه لنوس بهرده وام به، بهرده وام به، من ئاماده م هه موو شه و تا هه له اتنی سوڤ له ژیر باراندا بوه ستم و گویت لیبگرم».

ئه وه یه که مجار بوو مه خلوقیک به هه من ناسر به «غه زه لنوس» بانگبکات. پشتر هه تا به هه من ناسر خوشی ناوی غه زه لنوسی نه بیستبوو. ئیدی له و شه وه که س نه پرسی ناوی ئهم کوپه شه یدایه چیه که به حرک له کلاسیکیات له سینه یایه تی، له و بهر بارانه دا به هه من ناسر مرد و غه زه لنوس له دایک بوو. له و پوژه وه به «غه زه لنوس» ناسرا و به و ناوه وه بانگیانده کرد، له گه ل تیپه پینی کات و به سه رچوونی زه مانیشدا ناوی راسته قینه ی خوی بوو به جوړه یادگارێکی کۆن و شیوه میژویه کی دیرین که خوی نه بیست که س یادی نه مابوو. ده بیست بلتین که به هه من ناسر کاتیک ئه وه ی قه بوولکرد فرمان به ره شه ونشین و موچه خوړه شه را په رست و ماموستا مه یزه ده کان به غه زه لنوس بانگیبکه ن له قوولایی

دلیدا دلنیا بوو، نهو دهرکه و ته یه کی دیکه ی مه لای سوخته یه . له و پوژوهه ی
له و ژوره ته لیسماوییه ی عه شق هاته دهری، دلنیا بوو مه لای سوخته به
همو هیژ و تینوتاوی خویه وه له ژیر پیستی نه ودا جیگژیرووه، نهو
شش ساله ش که له گه ل قه سیده کاندایا، به جوریک له وشه کان و
به یته کاندایا ونبوو، خوی ته نیا وهک پاسه وانی خه زنه نوسراوه کانی مه لا
نه ده بیینی، به لکو خوی به هه لگری پوچیان ته ی نهو ده زانی . نهو کوپی
مه لای سوخته نه بوو، نهو خودی مه لای سوخته بوو، نهو کوپی به هاریانو
نه بوو، به لکو خودی به هاریانو بوو.

له پیزی نهو موچه خورانه دا که سانیکی لیژان و شاره زا له کلاسیکیاتدا
هه بوو که نهو قه سیده سهیرانه خستنییه سه ر خولیا ی دۆزینه وه ی
نوسه ری پاسته قینه ی نهو به ی تانه . له کتییخانه کۆن و له به یازه دپاوه
دیژینه کاندایا که وتنه پشکنین و هیچیان ده ست نه که وت، دواتر یه ک
دوو نمونه ی قه سیده کان که وت به ده ستی نهو دکتۆرانه ی زانکو که
ئیدیعیای شاره زا بوونیان له کلاسیکیاتدا ده کرد، نه وانی ششتیکی پوشتنیان
لیده رنه هیئا و قسه یه کی پوونیان دهریاره ی نه بوو. که س باوه پی نه ده کرد
نهو شاکاره قوولانه ده ستکردی گه نجیکی وه هابیئت، هه موو خویان
ده جه پاند له به یازیکدا، له جیگایه کدا سه رچاوه کانی بدۆزنه وه . به لام
هه رچییه ک بیئت، نهو شه وه غزه لنوسی گوپی بو نهو پوچه ئاواره یه ی
ئیرسی عاشقه خه یالیه کانی به زه ویدا ده گیپا . له و یانه چکۆلانه یه ی
فرمانبه راندا، شه و دوا ی شه و هه مووانی مه سته ده کرد. نهو موچه خوره
به سته زمانانه له غزه له کانی نه ودا به خه یال نهو سه رزه مینی عه شقه
ده ژیان که به پاستی نه یانینییبوو. یه که مین گوپیگران و عاشقانی نهو
غزه له سیهراویانه، نهو سه رخۆش و عاره قخورانه بوون که خیزان و دایک
و باوک نه فره تیان لیکردبوون، ژنه کانیا ن بیترخ و هیچ ته ماشایانده کردن،

منداڵەکانیان لێیانده ترسان و قیژیان له بۆنیان دههاتهوه، شهوان که به بۆینباخه خوار و دهمه لیکای و چاوه گێژهکانیاندهوه دهگهپانهوه بۆ مائێ، هه مووان وهک جانهوه رێک سهیریاندهکردن که شایستهی پێز نیین. بهلام له نێو ئهوه مەخلوقه نهفرهت لیکراوانه دا بوونهوه ری ئهوتو جوان هه بوو که غهزله نوسیان سه رسامکرد، ئهوه ماوه که مهی ئهوه له گهڵ پیاوه مهستهکاندا بریدییه سهه، سه رهتای مامه له کردنی ئالۆز و پرکێشه ی غهزله نوس بوو له گهڵ وینه بێشومارهکانی موقدا. زۆریه ی ئهوه فه رمانبهره چاکه تخوار و پش هاتوو و ددان زهر دانه، زۆریه ی ئهوه پیاوه شیواو و نارێک و ئه لکهولیکانه که به پوخسار و بۆن و دهنگ له مهخلوقات ی ترسناک دهچوون، له ناوهوه مرقی ئاومید و زولم لیکراو و شکسته بوون که بچوکتیرین غهزله دهیخستنه جۆش و که مترین سۆز دهیخستنه گریان.

له پۆزگاری شهپی ههشت سائهی ئێراندا «ئهوه شهپی پوخساری جیهانی بۆ ههتا ههتا یه گۆپی»، غهزله نوس کۆپ و کۆبوونهوه به ناویانگهکانی خۆی گێپا و گهسته به ناویانگهکانی خۆی نهجامدا، لهوه کۆپانهدا غهزلهکانی مه لای سوخته ی دهخویندهوه. کاریگه ری شیعه رهکان به جۆرێک بوو خه لکی له هۆش دهبرد. وهک یه کێک له گهوره ترین غهزله نوسانی گهوره ی میژوو، ناو و ناویانگی به نێو خه یالبازان و شیعه رێوستاندا پویشته. لهوه کۆپانهوه په یوه ندی به پۆله به ره خه یالپیه کانهوه دروستکرد، سهیری لێده هات ئهوه هه موو پۆحه خه یالپه روه ره لهوه شاره ناچیز و ناشاده دا هه بیته، به دیوانهکانی غهزله وه دهچووه سهه سه کۆکان و غهزله سیحراوییهکانی دهخویندهوه، شیعه رهکان توانای عهشق و خه یالپیان له موقدا بینه ندازه گهوره دهکرد، له سه ره سه کۆیه ک داده بهزی، گهنج و پیره خه یالپه روه رهکان گه مارۆیانده دا، ئهوه که سانه دهوریان دهگرت که

ته نیا دواى بیستنی ئه و شیعرانه تیډه گیشتن عاشقن، ئه وانه ی شیعره کان به جوریک مه ستیده کردن دهم و ده ست ئاماده بوون تیشوو بۆ سه فه ری خه یال ئاماده بکه ن و به ره و سه ر زه مینی په نهان برقن و نه گه پرنه وه . له و کۆرانه وه ، جه معیه تی عاشقه خه یالیه کانی ناسی، ئه و مروفانه ی سه رتا پا عه شقبوون به لام مه عشوقه یان نه ده دۆزیه وه . هیه شوینیک له دونیادا به ئه ندازه ی ئه و شاره عاشقی بی مه عشوقی تیډانه بوو، ئه و مروفانه ی هه ستیانه کرد توانایه کی بیسنووری عه شقیان تیډایه ، به لام هیه مروفیک لئیان وه رناگریت و که س پیوستی به میهر و مه حبه تی ئه وان نییه . یانه ی ده نگخۆشه سیحراویه کانی ناسی، ئه وانه ی کاتیک گۆرانیان ده چپی ته وای شته حه قیقیه کان ده بوون به سیبه ر و له بری ئه وان زه وی تر و خه ونی تر و نیگاری تر له خه یالدا سه وزده بوو. عاشقه ئه به دیه کانی ناسی که مردن و خۆشه ویستیان له هاوکیشه یه کی سه یردا پیکه وه گریډه دا، بووه هاوپی راوچی پلنگه خه یالیه کان، بووه دۆستی ئه و ماسیگره خه یالیا نه ی دواى ماسیه کی سه وز که وتبوون که هیه توپکی ئاسایی نه یده توانی راوییکات، له هه موو شوینیک غزه له کانی خۆی ده خوینده وه ، له جه نگه له کاند، له دارستانه دووره کاند، له سه ر به له مه کان، له ناو جووتیاره کاند. له هه ر شوینیکیش ئه و غزه لی خۆی چریبیت، له مه ر و ئه سته نگه سه خته کانی به رده م خه یال شکاون و مروفه کان شتگه لیکیان بینیه که پیشتر نااشناو و نه بینراویه وه . به هیزی ئه و قافییه سیحراویانه ، به هیزی ئه و وشانه ، ماسیگره کان ئاسانتر به پووی ئاوی خه یالدا ده پویشتن، کوچه نه نینییه کانی دارستان پتر پوناک ده بوونه وه . هه ر پۆخله به ریک گوپی له غزه له کان ده بوو، وه ک نامه یه کی نه ینی و ئاماژه یه ک له قه ده ره وه تیډه گیشت، وه ک ئه وه ی خه یالی ناو ئه و قه سیدانه بانگه وازیکی خودایی و ئیلهامیکی ئاسمانی بیت به تایبه ت بۆ ئه و هاتبیته خوار. له سالانی شه یردا غزه لنوس شاره

و شار و کوچه و کوچه گهرا، نیشی نه وه بوو پوخله به ره خه یالیه کان بدوژیتته وه، نه و مروفانه ی له دنیای پاستیدا هیچیان چنگ نه ده که وت و نیدی به ره و زهریای بیسنووری خه یال ده پویشتن. توپزکی گه وره ی له نیوان نه و مروفه سهیرانه دا دروستکرد، زهوی و زه مانه جیاواز و پارچه پارچه کانی خه یالی له یه ک نزیک کرده وه، هه ندیجار ده یویست هه موو سه ر زه مینه خه یالیه کان بدات له یه ک، دارستانه خه یالیه کان و باغه خه یالیه کان بکات به یه ک هه ریم، جوپیاره چکوله کانی خه یال بخاته سه ر یه ک و پویاری نه فسانه بیان لیدروستبکات. خه یال له و سه ر زه مینه دا، کومه لیک هه ریمی په رته وازه و جیاواز و دوور له یه ک بوو، پریوو له ترس، له کوچه ی تاریک و نه دوژراوه، له خواستی نه ینی که غه ریزه په شه کانی مروف ده یانجولاند، نه و ویستی بیانگوریتته سه ر پزگیاهی کی کراوه و ناکوتا بو هه موو نه وانه ی ده یانه ویت بیسنوور به خه یالدا سه فه ریکه ن. قه سیده خه یالیه کانی مه لای سوخته وه ک چرای سه ر مناره یه کی بهر ده ریا وه هابوو، که له هه موو زه مین و زه مانیکه وه که شتی راده کیشا، شه وقیکی هیند به تینی هه بوو، پوخله به ره خه یالیه خه وتوو ه کانی له قوولاییه هه ره دوور و تاریکه کاندا له خه و هه لده ستان. به لام ده بیت بلین، مروف گه ر خو ی دلکی پر خه یالی نه بایه له غه زه لنوس تینه ده گه یشت، غه زه له کانی نه و ته نیا کاتیک هیز و ناسه واریان ده رده که وت که پوخله به رزکی خه یالی ده بیستن.

له و ده ور و زه مانه وه غه زه لنوس وه ک پیاویکی پیشن، به قزکی لوول و ده رویشناساوه، به ده ستیک جلی زه یتونی کاله وه، به هه گبه یه که وه که هه ندیک کزپی دیوانه کانی غه زه لی تیدابوو ده گه را. له سه ر سنووره کان تیکه ل به به تالیونی نه و پیشمه رگه خه یالیا نه بوو که بو کوردستانی کی خه یالی شه پریانده کرد، کوردستانی ک ته نیا له خه وه سه یر و پونا که کانی نه واندا هه بوو، نه و شه هیده غه مگین و خه یالیا نه ی ناسی که بو باغیک

دەگەر پان ئاشتى و ئاسوودەییەکی ئەبەدى تێداییت. شیعری بۆ ئەو باغەوانانە خوێندەووە کە درەختەکانیان میوەی پێ پۆشنایی دەگرت، هەموو ئەو پۆخەبەرانی ئەو لەو گەشتانەدا ناسینی، کەسانیک بوون وەک خۆی، نیوەیان لە حەقیقەت و نیوەیان لە خەیاڵ دروست بوویوو. غەزەلنوس پۆژیک بە دەم غەزەل خوێندنەووە گەیشتە دەشت و تەلانیکی سەوز، وەک دەرویشی دەرووزەمانە دوورەکان، گۆپالیکى درێژی پێبوو، بە خۆی و هەگبەیهکی کۆنەو بە پێگادا دەپۆشت، پێشی تا سەر سنگی هاتبوو، قژیکى لوول و قەترانی تاسەر شانی بەردابووەو. لە ناکاو ژنیکی بەتەمەن هاتە سەر پێگای و گووتی « ھا غەزەلنوس بۆ کوێ دەچیت؟ »، غەزەلنوس بە دەستووری پالەوانی ناو حیکایەتە ئەفسانەییە کۆنەکان گووتی « داپیرە، چۆن دەزانیت ناوم غەزەلنوسە ناوماش دەزانیت بۆ کوێ دەچم ». پیریژنە کە گووتی « کەواتە دوامکەو، ژنیک هەیه ئیحتیاجی بە هاو دەستی تۆیە ». غەزەلنوس چوار شەو و چوار پۆژ بە بێدەنگ دواى ئەو داپیرە کەوت. بە خاکی گەلیک سارد و بە سەر زەمینی زۆر گەرمدا پابوردن، بە باغی گەلیک سەوز و بە جیمەنى زۆر پەژمورده و بێئاودا تێپەڕین، بە گونددا پابوردن نوقمی وشکەسالی بوو، بە ئاوەدانى بە خوڕەم و پریپزیشدا گوزەریانکرد. دواجار گەیشتنە گوندیکی زۆر بێدەنگ و فەرامۆشکراو، گوندە کە تەنیا لە چەند مالتیکی چکۆلانە و نزم و داڕوخا و پێکھاتبوو. لە یەکیک لەو مالانەدا غەزەلنوس ژنیکی چکۆلانە و نەخۆشی بینی لە سەر جیگایەکی چکۆلانە و پەپسوت کەوتبوو. دۆشەکیکی داپا، لێفەیک بە مێللیکی بۆر و سەرنیک لە سوورمەى مۆر و هەلۆشاو، هەموو شتیک سارد و کۆن و بێرەونەق دەینواند، پیریژنە کە گووتی « تۆم هێناو بۆ کۆمەکی ئەم ژنە. ئەمە زەستانیکی نەخۆشە، پەنگ و پووی دیارە کە دەمریت. هەفتەیکە مەندالیکى زۆلى بوو، برازای منە، باوکی دەمیکە ئەمری

خوای جی‌پیناوه، خوشکێکی به‌شووێ هه‌یه، می‌رده‌که‌ی بزانیت ئه‌ویشی پێوه ده‌کوژیت، هه‌وت پۆژه کوپێکی بووه، به‌رله‌وه‌ی به‌ریت وستی تۆ ببینیت، له‌ترسی خوشکه‌که‌ی نه‌بوویه، سه‌رشینی وام نه‌ده‌گرتنه‌ خۆم، قه‌حه‌ی وا».

ئافه‌هه‌تیکی گه‌نج بوو، ئاسه‌واری جوانیه‌کی مردوو به‌ پوخسارییه‌وه بوو، جوانیه‌که‌ له‌وانه‌ی ژایانی سه‌خت و کاره‌ساتی له‌ ناکاو ده‌یانکوژیت. گه‌رچی جلی کێژێکی گونده‌کی له‌به‌ردابوو، به‌لام خانمێکی که‌ساسی شاری بوو، په‌نگی به‌جۆرێکی ترسناک زه‌ردبووبوو، له‌ ژێر لیڤه‌که‌یه‌وه سه‌ری ده‌ره‌ینا و سه‌رسامانه‌ گووتی «غه‌زه‌لنوس تۆ لیڤه‌یت، تۆ لیڤه‌یت، چۆن لیڤه‌یت؟». وا قسه‌یکرد وه‌ک ئه‌وه‌ی زۆر له‌ می‌ژیت غه‌زه‌لنوس بناسیت. له‌سه‌ره‌خۆ و به‌زه‌حمه‌تیکی زۆره‌وه‌ خۆی له‌ جیگا که‌ راستکرده‌وه‌ و گووتی «له‌ و باوه‌رده‌ نه‌بووم پۆژیک له‌ پۆژان بتبینمه‌وه». غه‌زه‌لنوس به‌ وردی سه‌یریکرد، جگه‌ له‌ ژنێکی نه‌خۆش و په‌نگزه‌رد که‌ هیوای ژایانی لی‌ناکریت هه‌چی دیکه‌ی تیا نه‌بینی، به‌ ئه‌ندازه‌یه‌که‌ لاوازیو ئێسه‌که‌انی په‌نجه‌ و مه‌چه‌کی یه‌که‌یه‌که‌ ده‌ژمێردان، گووتی «خانم تۆ ئیچگار نه‌خۆشیت، ده‌بی‌ت بته‌یه‌ن بۆ به‌مارستان، بۆ لای پزیشک، بۆ له‌م ژووره‌ تاریکه‌دا که‌وتوویت؟». که‌چه‌که‌ به‌ زه‌حمه‌ت هه‌ناسه‌ی بۆ ده‌دا. به‌ هه‌منی وه‌لامی غه‌زه‌لنوسی دایه‌وه «نا، ناکریت، ناتوانم بچم بۆ خه‌سته‌خانه، نامه‌وێت پزیشک ببینم، من که‌سیکی مردوم، دل‌نیام». غه‌زه‌لنوس گووتی «چۆن دل‌ناییت، چۆن، هه‌یج که‌سیک نابیت ئاسان ته‌سلیمی مردن بی‌ت. تا تۆ ده‌ژیت و هه‌ناسه‌ده‌ده‌یت شتیک نییه‌ ناوی مردن بی‌ت». که‌چه‌که‌ به‌جۆرێکی سه‌یر ده‌له‌رزێ، وه‌ک چه‌ندین پۆژ نانی نه‌خوارد بی‌ت لاواز و بی‌گیان ده‌ینواند. به‌ که‌ساسی گووتی «غه‌زه‌لنوس پێم خۆش بوو هاتیت، له‌ و بپوایه‌دا نه‌بووم پورم بتدۆزیته‌وه، من دوو

سَالْ لەوہوبەر لە کۆپێکدا گویم لە غەزەلەکانی تۆبۆ، ئەو غەزەلانەی
تۆ ژيانی منیان گۆڕی». غەزەلنوس وەک سەبری ئەو قسانەى نەبیت
وہ لāmیدایەوہ «تۆ زۆر نەخۆشیت، زۆر، دەبیت بچیت بۆ لای پزیشک،
هیچ قسەیک نەکەیت، هەستیت و من بقبەم بۆ لای پزیشک». کچەکە
گووتی «دەتەوێت ئابرووی هەموو خزمەکان و خوشکەکانم بەریت،
ئەوکات هەموو دنیا دەزانیت من مندالێکی بێباوکم بوو، مندالێک
باوکی نییە، دوانەوہ من بپۆم بۆلای پزیشک و نەپۆم هەر مردوم.
غەزەلنوس، من مردوم، من شوینێکم لەم دنیاوەدا نەماوہ، گەر زیاتر
بژیم نازانم چیکەم، تاکە ئومیدیکم ئەوہیە پەناگایەکی باش بۆ کۆرپەکەم
بدۆزمەوہ». غەزەلنوس بە ناپەخەتییەوہ، پرچە دەرویشانەکەى بادا و
گووتی «تۆ دەلێیت چی، چۆن دەبیت وا قسەبکەیت، چۆن دەبیت وەها
حورمەتى ژيانى خۆت بگريت. نابیت وا بلێیت، من دەتوانم باوکی ئەو
مندالە بدۆزمەوہ، بیدۆزمەوہ و وابکات مندالەکەى خۆى بەختوبکات،
وابکەم خۆى چاکبکات و تۆ بەینیت و پێکەوہ بژین». ژنەکە کەمێک
پالینا بە سەرینە مۆرەکەوہ و گووتی «غەزەلنوس من چەندین پۆژە
مردوم، بەلام نەمویست دنیا جێبھێلیم، بۆ ئەوہى تۆ ببینم، هیچ
کەس ناتوانیت باوکی ئەو مندالە بدۆزیتەوہ، هیچ کەس، لەبەرئەوہى
من لەگەڵ یەکێکدا دروستمکردوہ کە ئاگای لى نییە، لەگەڵ کەسێکدا
لە خەیاڵدا لەگەڵیدا خەوتووم، تەنیا لە خەیاڵدا، ئەو ئاگادار نییە. من
و ئەو سێ سالی یەکترمان خۆشویست، بەلام پێکەوہ نەخەوتین، قەت
پەنجەمان بەر پەنجەى یەکتەى نەکەوت. من سویندت بۆ دەخۆم کە
پێکەوہ نەخەوتوین، بەلام کەس باوەرپم پێناکات، من هەموو شەویک
بە خەیاڵ لەگەڵیدا بووم، هەموو شەویک، ئەم کۆرپە بەرھەمی خەیاڵی
منە، من غەزەلەکانی تۆم دەخویندەوہ و بیرم لەو کۆرپە دەکردەوہ،
هەموو شەویک بەر لەوہى بخەوم ئەو غەزەلانەم دەخویندەوہ، من زیاد

له ههفتهیه که مردوم، دهستم لیڤده، من وهک ئاسن ساردم، گهر بمبهیت
بۆ لای پزیشکه کان ده بیته گالته جار، تیده گهیت، من ئیستا لاشهیه کم
حهوت پۆزه مالاوایم له دونیا کردوه.

غزه لنوس دهستی دا له دهستی کهکه، لاشهیه کی سارد و بیخوین
بوو. وهک باوه پنه کات گووتی «تۆ مندالیکت بووه خۆشه ویستی
دروستیکردوه، عه شقیکی گه وره دروستیکردوه. خانم تۆ ژنیکى مه زنیته
ده توانیت شوڕای موعیزه بشکینیت». کهکه سهیری غزه لنوسی کرد
و سهیری نزیک کردوه و گووتی «ئو غزه لانه واده کن مرۆف شیتیت،
مه دهوشانه عاشق بیت. غزه لنوس له م دنیا گه وره یه دا ته نیا تۆ تیده گهیت
من باسی چیده کهم، ته نیا تۆ ده توانیت ئو منداله به خۆبکهیت،
ئو مندالی غزه له، ئو مندالی تویه، نابیت جیبه یلیت». دهنگی
ژنه که پارانه وهیه کی قوولی تیدابوو، نهیده زانی ئو خانمه به راستی
یان ههردووکیان له خهوندان، نهیده زانی ئاخۆ ئو خۆیه تی تیکه ل
به خهونی ئو ژنه بووه، یاخود ئو ژنه یه هاو ته خهونی ئو، به لام
دلنیاوو یه کیکیان له دونیای حهقیقهت و ئه ویتریان له دونیای خه یال دان.
غزه لنوس گووتی «به لام خانم من ده توانم چی بۆ ئو منداله بکه م،
چی؟». کهکه به غه مگینی گووتی «نازانم، به لام گهر تۆ ئو منداله
هه لئه گریته وه ده مریت، له تۆ زیاتر هیچ که سیکی نییه، نه باوکی هیه
نه دایک، ئه م پیری ژنه ئو زه حمه ته ی کیشا و هات به دوای تۆ دا تا
تۆ ئو منداله ی له کۆلبکه یته وه. من چوار مانگه له شار پامکردوه و
هاووم بۆ لای ئو... چوار مانگه». غزه لنوس گووتی «ئو له هه ر
که س باشت ده توانیت منداله که به خۆبکهات، من ده توانم کومه کیبکه م،
دلنیا به من کومه کیده کهم». کهکه چهاندى «بیده نگ به، بیده نگ،
گهر بزانیته تۆ منداله که نابهیت ده یخنکینیت، تیده گهیت، بیده نگ بیت
باشتره، من ههفتهیه که شیرى مردوو به و کوپه ده ده م، شیریکى خه یالی

لەم مەمکە بێرۆحەم بۆ ئەوێ بۆی. ئیستا بزانییت، تۆ ئەو کوپەت ناوێت دەیکوژیت، ئەمشەو دەیخنکێنیت و دەینێژیت، ئەو پورمە، چوار مانگە دەیهوێت من بکوژیت، تێدەگەیت، ئەو کوپە ببە و برۆ. تێدەگەیت ببە و برۆ». غەزەلنوس، جاریکی دی دەستی لە دەستی ئەو کچەدا و بە ئەسپایی گووتی «تۆ بە پاستی مردووت، هەست بە تریەیی دڵت ناکەم، هەستی پێناکەم». کچەکە دەستی پاکیشا و گووتی «غەزەلنوس وەرە گوێ لە دڵم بگرە، وەرە و گوێی لێبگرە». غەزەلنوس سەری نا بە سنگی ئەو کیزەووە و هاواریکرد «خوای گەرە، خانم تۆ جەستەیهکی سارد و سڕیت، سارد و سڕ». کچەکە بە کەمێک تورەییەووە گووتی «پێویستە ئەو مندالە پزگاریکەیت، ئەو مندالە چاوەرپوانی تۆیە، تێناگەم بۆ لەووە تێناگەیت. دوائەووە تۆ دەبییت ئەو مندالە ببینیت، دەبییت ببینیت، پورئ پورئ، پورئ». بە دەنگێکی زۆر بەرز کە لە دەنگی مردووە دەچوو، بانگی لە پیریژنە کە کرد. داپیرە مەرج و مۆنە کە وەک ئەوێ گوێی لە هەموو قەسەکان بوو، بە خوێ و مەلۆتکەیهکی بچووکەووە هاتە ژوورئ، مندالە کە خستە باوەشی ئافرەتە کە و گووتی «مندالە کەت بگرە، برسییەتی. داپژی بۆ چ دایکێکت، کوپە کە برسییەتی». مندالێکی چکۆلانی فریشتەرەنگ بوو، پێستیکی سپی و جووتی چاوی چکۆلانی و قژیکی نەرم. بە پێچەوانەی دایکە کەووە لە مندالێکی برسی و ماندووە نە دەچوو، پێدەچوو هەر ئیستا لە پویاریکی پاکدا شۆرابییت. غەزەلنوس کە بینی لە دلی خۆیدا گووتی «وادیارە لە باغیکی سىحراوییهووە هاتووە». کە گرتی بە دەستییهووە هەستیکی سەیری هەبوو، وەک ئەوێ ئەو ساتە ژیاپییت، وەک ئەوێ پێشتر بە جۆرە ساتیکی وەها دا رابوردییت، وەک وشەکانی مەلای هاجەر لە ناکاو بگەرێنەووە خەیاڵی و لە پۆچیدا دووبارە بدرەوشێنەووە. بە پەلە مەلۆتکە کە کردووە، ویستی بە پووتی تەماشاییکات، ویستی دەست لە پێستە سپی و ناسک و سىحراوییه کە

بدات. له و کاته‌دا سنگی مندالّه‌کی بینی، موچرکّیکی قوولّ و ته‌زویه‌کی سارد به گیانیدا تیپه‌ری، نه‌ده‌یزانی هه‌له‌یه یا پّیشکه و پّیشکه‌ی چاو، پاسته یان خه‌یالّیکه زاده‌ی ماندوو‌بوونّیکی زۆر و که‌مخۆراکییه‌کی درّیژه، به‌لام به پۆشنی ده‌یتوانی بیینیت، به پۆشنی. به‌یتیک شیعر که وه‌ک برینّیکی قوولّ له‌سەر سنگی نه‌و کۆرپه‌یه هه‌لکه‌نرابوو:

ئه‌ی تیفلی ره‌ش، ئه‌ تۆ گولّ —وویت ئه‌ من سووت
ئه‌ی ناتيجی غه‌زهل، له‌ من عه‌شق و له‌ تۆ پروت
تۆ به‌ره‌می شمشالّی خه‌یالّی، به‌ره‌می ئه‌نغامی وجود
زاهیر به‌ وه‌کو باغ و ده‌رکه‌وه وه‌کو یاقووت

ژنه‌ گه‌نجه‌که ئاگاداری سه‌رسوپمان و حه‌په‌سانی غه‌زه‌لنوس بوو، سه‌یریکرد و گووتی « ئیستا ده‌بینیت، ئه‌مه‌ برای تویه، برای تۆ. به‌لام تۆ ده‌ته‌ویّت فرّی بده‌یت. ئه‌مه‌ له‌ تۆوه‌ نزیکه، له‌ تۆوه‌ نزیکه، چهند خۆت له‌ خۆته‌وه‌ نزیکیت، هه‌نده‌ له‌ تۆوه‌ نزیکه. » غه‌زه‌لنوس بۆ ئیستیک وه‌ک تاساو وابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی دونیا له‌ده‌وری خول بخوات، وه‌ک کۆی شته‌کانی چواره‌وری بپوخین، گیژ و سه‌راسیمه‌ سه‌یری ئه‌ و ئافره‌ته‌ نه‌خۆشه‌ی کرد و هه‌یچی نه‌گووت. ژنه‌ گه‌نجه‌که مندالّه‌کی له‌ ده‌ست غه‌زه‌لنوس وه‌رگرت و ده‌ستی‌کرد به‌ پّیچانه‌وه‌ی مه‌لۆتکه‌که و گووتی « ئیستا تیده‌گه‌یت، تۆ به‌ته‌نها نیت، ده‌بینیت خه‌لکانّیکی تره‌ن خه‌یالّ و غه‌زه‌ل تّیکه‌لاوی هه‌موو ژیا‌نیان بووه، له‌وانه‌یه تۆ نه‌تدییت، به‌لام جنسیک له‌ مروف هه‌یه، که وه‌ک تۆ ده‌ستکردی غه‌زه‌لن، چهند ومخته به‌ زه‌ویدا ده‌گه‌پّیت و مروفی خه‌یالّی ده‌بینیت، به‌لام پۆزّیک هه‌ستت نه‌کرد خه‌لکّیکی دی هه‌ن وه‌ک خۆت مندالّی غه‌زه‌لن، عه‌شق

دروستیگردون. مەرۆف کە بەپراستی نەتوانییت لەگەڵ مەحبوبی خۆیدا
بخەوێت، باغیکی سىحراوی و خەیاڵی هەیه پرۆدەکاتە ئێوێ و لەوێ
مەعشوقی خۆی دەبینییت. بمبۆرە غەزەلنوس، مەرۆف ئەگەر بێمیشک
نەبییت لەو تێدەگات. خەلکێک هەن بێمیشکن، گەمژەن، وادەزانن کە
دوو دلدەر بەپراستی پێکەووە نەخەوتن، ئیتر پێکەووە نەخەوتوون. ئەو
درۆیه، هەموو عاشقەکانی دونیا بە خەیاڵ پێکەووە دەخەون، بەلام
بمبۆرە غەزەلنوس، هەندێجار هەستدەکەم تۆش زۆر گەمژەیت، هێندە
گەپاویت ناتوانییت تێبگەیت. هەموو کەسێک شوپینیکی خۆی هەیه، لەوێ
هەموو ئومێدەکانی دینه دی، من لەوێبووم، تێدەگەیت سەدان شەو لەوێ
بووم، سەدان شەو، سەدان شەو. بەلام تۆ زۆر ماندووییت، غەزەلنوس
زۆر ماندووییت. تۆ ئەم ماوێه زۆر شوپینت بینی، بینینی زۆر خەیاڵت
ماندوودەکات... دەبییت ئاگات لە خۆت بیّت».

بە هیمنی سەری بەرزکردووە و گوتی «ئێستا ئەم منداڵە لە تۆ
زیاتر کەسی نییه، ناتوانییت تا هەتا هەتا یە دانیشیت و بیربکەیتەووە.
دەبییت ئەو برا بچوکه ی خۆت هەلگرت و برۆیت، لە بیریشت نەچیت
ئەو منداڵە لە تۆ زیاتر کەسی نییه».

غەزەلنوس تا ئەو کات نەیدەتوانی قسەبکات، کچەکە گوتی
«بیرکردنەوێ زۆر مەرۆف دەگوێزێتە سەر کەسێکی پارا، تۆ پێگایەکی
زۆر درێژت لەبەرە، منیش دەبییت بڕۆم، تۆ و ئەمانەتی ئەو کۆرە، هەر
خۆت ناوی بنی، مردووەکان نابیت زیندووەکان ناوینن... بەلام پێتبلیم،
بڕۆ بۆ لای ئەفسانە، تێدەگەیت، بچۆ بۆ لای ژنیکی ناوی ئەفسانە یە لە
ئوتیلی بەفر و سەراب، ئەو یارمەتیت دەدات... ئەو یارمەتیت دەدات،
بەلام بیرت نەچیت ئەو منداڵی تۆیه... لە تۆ زیاتر کەسی نییه».

غەزەلنوس بێدەنگ مەلۆتکەکی وەرگرت و بە هیواشی نای بە

سنگیەو، لە دەرەوێ بەیەکی سارد هەڵیدەکرد، شەو هێدی هێدی دەکشا و بێکۆتایی دەینواند، بێئەوێ ورتەبکات منداڵەکی بەخۆیەوێ نوسان و ئەو ئوورە بەجێهێشت. ئەوکات ناوێ پاستی پاییزی سالی هەشتا و هەشت بوو، سەرما یەکی ناوێخت و زوو وادە هەڵیکردبوو، غەزەلنوس بێئەوێ بوەستیت، بێئەوێ لە پێگا و با و شەو بترسیت، بە خۆی و کۆرپە یەکەوێ گەپا یەوێ بۆ شار، ئەوێ یەکەمین منداڵی غەزەل بوو ئەو ببینیت، یەکەمین مەخلوقی پاستەقینە و هاوشیوێ جنسی خۆی بوو.

پەڕیناز لە گۆلیکی ژەهراوی دەخوات «ماجیدی گۆل سۆلاف — هاوینی ۲۰۰۴»

من یەکەم کەس بووم باسی بارۆنەکانم وروژاند. پێشتر غەزەلنوس و تریفە یا بەحرێ ناوی «ئاغا، میر، خواجایان» بیستبوو، بەلام وشە ی بارۆنیان بەرگۆی نەکەوتبوو. نەمەزانی ئاخۆ حەسەن تۆفان شتێک دەرپارە ی ئەوان دەزانیت یان نا، هێند ناوی بارۆنەکانم هێنا بێوستان سەیری پوخساری ئەوێ کرد، وەک مۆچرێکی یان لەرزێکی کتوپر لە هەناویدا ببینم وەها بوو. ئێوارە یەکیان هەر سێ هاوێی گەرەکی زیانم، کە پۆژ دوا ی پۆژ تارمایی مورا د جەمیل لەسەر هۆشمان گەرەتر و تاریکتر دەبوو، بێپارماندا بۆ بارۆنەکان بگەڕین. دوا دانیشتنێکی دووردرێژ، وەک ئەوێ مورا د جەمیل پادشایەکی نەخۆشبیت و سێ فەرەندە دلسۆزی هەبیت و بەدوا داپوویەکی دەگمەندا بکەوێ، هەر سێکمان پێکەوتین تا کۆتایی دوا چیرۆکی ئەو کۆرپە بکەوین و تاسەر دۆزینەوێ بکۆژەکانی نەوێستین. دەبیت بلێم کە غەزەلنوس بەردەوام بە جۆرێکی بێمانا و سەیر دەیگوت «خۆتان مەخەنە

تەهلۆکەو، بۆ من یاری بە ژیاڵی خۆتان مەکن. تا ئێ و شوینە
 بپۆن کە دەزانن مەترسی گەورە ی تیدا نییە». ئەوکات تینە گەشتە بۆ
 غزەلنوس واهەستدەکات ئیمە ئێ و ئیشە بۆ ئێو دەکەین؟ هەستیکی
 بێمانابوو کە هەمووانی ئازاردەدا. لە راستیدا ئیشکردن لەسەر پابوردووی
 ئێ و مردوو بۆ من شتیکی تایبەتی و پۆحی خۆم بوو، وەک جۆرە
 قولاییک وابوو منی لە دنیا یەک دەر دەهێنا و دەیخستە ناو دنیا یەکی
 تر... سەرەتا دەمویست بە تەنھا هەموو ئیشە کە ئەنجام دەم، بەلام
 کە سەیری چاوی ئێوانی دیم کرد، هەستکرد گریکان بە جۆریک ئالۆزن
 و کێشەکان بە ئەندازە یەک قورسن، لێرە بە دواو و من بە تەنیا لە
 هیزیان نایەم. هەموو پێیان وابوو من کەستی کارامە نیم، دەیانزانای
 هەمیشە خەیاڵم لای ئێ و فلیمانە یە کە بوون بە بەستیکی گەورە ی
 ژیاڵم، خەیاڵم لای ئێو یە چۆن پۆژیک لە پۆژان بپۆم بۆ هۆلیۆد، لەوێ
 بپەرە یەک لە گەڵ مۆرگان فریماندا بخۆمەو، لە گەڵ کامیرون دیازدا بە
 ماشینیکی سەر بە تال لە تەکساسو وە بچم بۆ کالیفۆرنیا، لە گەڵ
 جولیا پۆرەرتدا لە چێشتخانە یەکی شیکاغۆدا نان بخۆم. گەر ئێ بە دوا ی
 بارۆنەکاندا ئیشی من بوو، بەلام هەموو دەیانزانای هیچ سەر داویکم
 بە دەستو و نییە، نازانم لە کوێو دەست پێیکەم، پە یوهندی هیند
 قوول و بەربلایویشم نییە بیکەمە پرد. هەمووش دەیانزانای هەندێجار بە
 شێو یەکی بێمیشکانە خۆم دەخەمە مەترسییەو، لەزەت لەو دەبینم
 خۆم فرێدەمە تەهلۆکەو، خۆشییەکی گەورە دەچێژم کە دەبینم
 کەوتومە تە دۆخیکی وەها پەشیو و مۆلەقەو خەریکە نەینییەکانم
 ئاشکرا دەبن و دەبێت شتیکی بکەم پێستی خۆم دەربازیکەم. ناوی
 بارۆنەکان جۆریک لە گەورە یی و شکۆ ی تیدابوو، هەموومان ی ترسان.
 هەستی ئێوان بە مەترسی، لە هەستی من قوولتر و وردتر بوو، بە
 تایبەت حەسەن توفان کە زوو بۆنی مەترسیدەکرد و دروست دەیانزانای

له چ خائیکدا مروّف پښ دهخاته هریمڼکی ناټاساییه وه، دهیزانی هیله سووره کان له کویدان. وشه ی بارونه کان، وهک نزیکوونه وه وایو له بازنه یه کی نادیار و ناټاسای، شتیکی نوی بوو، که نه دهکرا مروّف ټاسان وهریگریټ. گهرچی ته وای گروپه که ټرکیکیان به من نه سپارد به لام بریارمدا چیم له دهست بیت بیکه، نه ده بوو هه میسه وهک که سټیکی سووکبار و بیسوود ده ریکه وم که ټیسه ساده و ساکاره کان نه جامده دم، ټوه له گه ل وینه ی مندا نه ده گونجا که خوّم وهک پوڅیکی سهرکه ش و کیوی و پامنه کراو ده بینی. وشه ی «بارونی مریشک» ته نیا سهره داوی ده ستم بوو. سهرتا له ناو مریشک فروشه کانه وه ده ستم پیکرد، من به ده گمن پیمده که وته ناو بالنده فروشه کان، هه میسه شیوه ره فتاری ټوه فروشیارانه تووشی له رزوتای ده کردم، ټوه شیوازه ی ده ستیان بو ناو قه فزه کان دریژده کرد و بالنده کانیان پاده کیشا، ټوه جوړه ی پټیان ده خسته سهر بالیان و چه قو کوله کانیان به ملیاندا ده هیټا، ټوه هه موو خوینه ی له سهر شوسته کان جیټیانه هیشت، پټکرا کومه لیک دیمه بوون نه مده توانی ټاسان ته ماشایان بکه. هیچ یهک له مریشک فروشه کان نه یانده زانی وشه ی بارون مانای چی. هه ولما به زمانیکې ساده لیټیان بیرسم، کټ به ناوبانگترین بازرگانی مریشکه، به لکو له وړنگایه وه ده رگام بوکه نه وه و بگه به ر قاپی نه ټینییهک. له راستیدا که س نه یده زانی کټ به ناوبانگترین بازرگانه، زوړ به یان فروشیاری چکولانه بوون له هندیک کیلگه ی تاییه تی مریشک به خټوکردن بالنده به سته زمانه کانی خوټیان ده کړی. به کیکیان پیگوتم، باشته له و مریشک فروشانه بیرسم که مریشکی به ستوو ده فروشن، بازرگانه گوره کانی مریشک ټه وانه، نه وهک ټه م فروشیاره چکوله و ناچیزانه که به دیار قه فزه زیک بالنده وه داده نیشن. دوا ی گه پانټیکی زوړ دوکانداریکې جامانه به سهر، به خو ی و سمټلټیکی کاکه پییه وه، به پیچه وانه وه ی فروشیاره ده نگ وشک و

بیخه‌نده‌کانی ئەم شاره، پوخۆش و پڕ خه‌نده و سه‌رشار به ژیان پییگوتم «برام بۆی مه‌گه‌پۆ، که‌س له‌ بازاردا ناوی بارۆنی مریشکی نه‌بیستوه، ئەو ناوه له‌ ده‌ستکردی خه‌لکی ناو بازار ناچیت... ئەوه ئیشی یه‌کیکه‌ شتیک له‌ دنیا تێده‌گات، به‌رۆ و له‌ جیگایه‌کی تر بپرسه». ئەو شه‌وه ناویمید گه‌رامه‌وه بۆ مائی و نه‌مه‌زانی بچم بۆ کوێ، به‌رده‌وامیش ئەو لاشه‌ جوانه‌ی مورا‌د جه‌میل له‌ پیشچاوم بوو، که‌ پێده‌چوو تیا‌مدا به‌پا‌پتیه‌وه شتیکی بۆ بکه‌م. دلنیا‌بوم ها‌وپێکانم به‌ زانیاری زیاتره‌وه ده‌گه‌پینه‌وه، ئەوان پێگای تر و کچه‌ی ئەوتۆ شار‌ه‌زان که‌ من زه‌فه‌ریان پێنا‌به‌م. له‌وه‌ست و تیفکینه‌شدا هه‌له‌ نه‌بووم، له‌ کاتی‌کدا من نه‌گه‌یشتمه ئە‌نجامیک، ئەوان هه‌ر سێکیان به‌ کۆمه‌لێک زانیاری گرنگه‌وه گه‌پانه‌وه. ناوی بارۆنه‌کان ناویکی تازه‌بوو، له‌ سه‌ره‌تای به‌هاری دووه‌زارو‌چوار دا که‌ ته‌رمه‌که‌ی مورا‌دما‌ن دۆزییه‌وه، بارۆنه‌کان هێشتا له‌ قو‌نا‌غی دروستبوون و گه‌وره‌بووندا بوون. وه‌ک هه‌میشه‌ سه‌ن تۆفان له‌ هه‌مووان زیاتر زانیاری پێبوو، وه‌ک هه‌میشه‌ش هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆی نه‌ده‌درک‌اند، من هێنده‌ تێگه‌یشتم که‌ بارۆنه‌کان گروه‌یک ده‌وله‌م‌ندن له‌ سی‌اسه‌تمه‌دار و با‌زرگان و مو‌لکداری گه‌وره‌ دروستبووه که‌ پێکه‌وه کارده‌که‌ن، هه‌ر که‌سه‌یان له‌ شتیکی ژیان به‌رپرسن، زۆربه‌ی شه‌وان پێکه‌وه داده‌نیشن، پێکه‌وه ده‌خۆنه‌وه، پێکه‌وه ئێشده‌که‌ن، پێکه‌وه سه‌یرانده‌که‌ن و پێکێشه‌وه حوکمه‌ده‌که‌ن، ئەم شاره‌ پاسته‌وخۆ و نا‌پاسته‌وخۆ له‌ ده‌ستی ئەواندا‌بوو. دیاره‌ ئەو جو‌ره‌ زانیاریه‌ هێنده‌ سه‌یر و سه‌ره‌تایی بوو سوودیکی پاسته‌قینه‌یان بۆ پوونکردنه‌وه‌ی مردنی مورا‌د جه‌میل نه‌بوو، من له‌و کاته‌دا گو‌رزی خۆم وه‌شاند و تۆله‌ی خۆم له‌ ئاغای تۆفان کرده‌وه و وشه‌ به‌ وشه‌ پیم‌گوت «به‌رپۆز سه‌نه‌ی پیزۆ، هیوادرم لێم زویر نه‌بیت، به‌لام واهه‌ستده‌که‌م ئەم زانیاریانه‌ی تۆ سوودیکی پاسته‌قینه‌ی

بۇ تېگەيشىتىن لە كۆچى دوايى موراڧ جەمىلى جوانە مەرگ نەبىت،
 كە وەك بەرپىزتان دەرزانن ئىمە بە دواي پوونكرندنە وەى وردەكارىيەكانى
 كۆچى ئەو وەهەين و ھىچى تر». دەمزانى ئەو شىۋە قسەكرندنەى من
 پۇجى ھەسەن تۇفان دەرەدەھىتت، وەھا وەرپز و بىتاقەتى دەكات، دلى
 دەرپىت و ھەناسەى بۇ نەدرىت، ھەندىجار دانى بە خۇيدا دەگرت و
 ھەندىجارىش وەك تۈۋشى بەلەيەكى گەورە بووبىت، بە دەموچاۋىكى
 گىراۋەو سەرى بۇ ئاسمان بەرزەكردەو و دەيگوت «ئاخ، خوايە...
 ئىستا چى لىيكەم». ئەو پۇرە ھەسەن تۇفان پاش بىدەنگىيەكى كەم،
 دەستى بۇ دەستىنوسى كىتپە گەورە و بەناوبانگەكەمان برد كە من بە
 خەتلىكى جوان دەمنوسىيەو و گوتى «گەر دەمانەوئىت ئەم كىتپە
 تەواۋىكەين، گەر دەمانەوئىت مىژۋى مردن لەم شارەدا بنوسىنەو،
 مىژۋى پاستەقىنەى مردن، دەبىت برۆينە ناو بارۆنەكانەو، تىدەگەن
 يانى چى برۆينە ناو بارۆنەكانەو، يانى نابىت لە مردن بترسىن، دەبىت
 يەككىمان ھەبىت لە مردن نەترسىت و بچىتە ناو كونى ئەژدېھاكەو». .
 من بىنەوەى بىرىكەمەو گوتىم «من دەچىم، من لە ھەمووتان بىياكتر
 و چاۋنەترستىرم». ھەسەن تۇفان گوتى «بۇ ئەم ئىشە يەككىمان
 دەوئىت بىياك نەبىت و چاۋنەترسىش نەبىت، واتە يەككىمان دەوئىت لە
 تۇ نەچىت، پىاۋىكى لە تۇ عاقلترمان پىۋىستە».

ھەر كەسىكى دىكەبوۋايە دەمودەست لەوئىدا كۆبوونەوەكەى
 جىدەھىشت، بەلام من برىندار و دلىپىكراۋ، گوتىم «ھەسەنى پىزۇ، چۆت
 پىخۇشە باۋابىت، بە ئارەزۋى دلى خۆت دەتوانىت برىندارمبەكىت،
 بەلام من ئامادەم بچىم و بەو جۆرەش كارىكەم كە ئىۋە دەتانەوئىت،
 ھەق نىيە ئاۋما سووك و بىمايە سەبرى من بكەن، من دواچار كەسىكم
 دەتوانم شتى گەورە ئەنجامىدەم».

من هەلێکم دەویست تا توانا و بەهرەى خۆم وەک کەسێکی
سەرکەش و چاوەتەرس بەسەلمێنم. بەلام غەزەلنوس قەسەکانی پێبپریم و
گووتی «گۆل سۆلاڤى بڕام، ئێمە تۆ ناخەینە مەترسییەوه، هیچ یەک
لە ئێمە دەست نادات بۆ ئەو کارە، ئەوەی دەبێت لە ناو بارۆنەکانەوه
زانباریمان بۆ بهێنێت، پێویستە یەکیەک بێت لە بارۆنەکان، دەبێت
یەکیەک بێت لە خۆیان».

غەزەلنوس لەسەر هەق بوو، بەلام ئەو کارێکی نەکردە و نەستەم
بوو، چۆن دەمانتوانی لە ناو بارۆنەکاندا کەسێک بدۆزینەوه هەوالی
بارۆنەکانمان بۆ بهێنێت، ئەو خەونیکی تریوو لە خەو بێماناگانى
غەزەلنوس.

لە پاستیدا ئەوکات لە هیچ تێنەدەگەیشتم، ئێمە ئەوکات لە بەردەم
دەرگایەکی داخراودا بووین.

من غەمگین و ناوومێد پشوووەکەى خۆم پچرپان و گەرامەوه بۆ
سەفەرە خەیاڵییەکانم لەسەر نەخشە خەیاڵییەکەى خۆم. هەستمکرد
ئەو بێتواناییە گەورەییە لە دنیای پاستییەکاندا هەمە دەتوانم لە
دنیای خەیاڵدا قەرەبوویکەمەوه، بە جۆریک لە جۆرەکان سەردارباشی
کەشتییەکی گەورەبووم کە بە زەوییەکی بێسنوور و ئەفسوناویدا
دەمگێرا، هەرچی لاوازییەک لە دنیای شتە پاستەقینەکاندا هەستم
پێدەکرد بە گەشتە خەیاڵییەکانم پرمەدەکردەوه.

لەوکاتەوهی لەگەڵ منداڵە کوێرەکاندا دەستم بەو سەفەرە خەیاڵییە
کردبوو ژيانم لە جاران ئاسوودەتر و پوونتريوو. پێگایەکی پاستەقینەى

خۆم هه‌بوو، له پێگای هیچ ئاده‌میزادێکی دی نه‌ده‌چوو. که‌شتیه‌کی خۆم هه‌بوو به‌ ئازادی به‌ پواریکی درێژ و بێ‌پرانه‌وه‌دا سه‌ولمه‌ده‌دا، که‌ناری ئه‌و پوباره‌ پڕپوو له‌ شانشین و ولاتی خه‌یالی، که‌ به‌ ره‌نجیکی ورد چنێبووم. ئه‌و پۆژه‌ که‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ ناو منداڵه‌ کوێره‌کانم هه‌موو چاوه‌پوانیانه‌کردم، دوا‌جار که‌ گه‌شته‌که‌مان وه‌ستان له‌ پۆخی شارێکدا بووین گۆپه‌کانی وه‌ک گۆپی ئاسایی نه‌بوون، به‌لکو کۆمه‌لیک بالنده‌ی پوناک‌بوون به‌سه‌ر ئاسمانی ئه‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌سوپانه‌وه‌، کۆمه‌لیک بالدار شه‌وان له‌ دارستانه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌فرین و وه‌ک کۆمه‌لیک چرای گه‌وره‌ داده‌گیرسان و ده‌فرین و تا هه‌لهاتنی خۆر نه‌ده‌نیشتنه‌وه‌. من و منداڵه‌کانم که‌ هه‌ریه‌که‌یان ده‌ریاوانیکی چکۆلانه‌ و که‌شتیه‌وانیکی شاره‌زای لێده‌رچوو‌بوو، له‌ شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌ چاودا له‌ پۆخی ئه‌و شاره‌ سیحراوییه‌دا ده‌وه‌ستان و له‌نگه‌رمان به‌ که‌شتیه‌که‌مان ده‌گرت، له‌و گه‌شته‌دا هه‌مووان منیان به‌ ماجة‌لانی گه‌وره‌ بانگه‌کرد. له‌و سه‌فه‌رانه‌دا من سێ ده‌ست جلی هه‌لبژاردم هه‌بوو، که‌ به‌ نۆره‌ له‌به‌رم ده‌کردن، یه‌کیکیان له‌ جله‌کانی پای دانتۆن ده‌چوو له‌ فلیمی «تۆله‌ی ساندۆکان» دا، ده‌سته‌جله‌که‌ی دیم له‌ جله‌کانی ئه‌نتۆنی کوین ده‌چوو له‌ فلیمی «کاروان» دا، شتیکی تێکه‌لاو بوو له‌ مۆدی‌لی خۆره‌لاتی و خه‌یالی خۆرئاوایی، ده‌سته‌جلی سی‌هه‌میشم وه‌ک سیپالی ژیرار دیپاردیۆ وابوو له‌ فلیمی «داگیرکردنی به‌هه‌شتا» دا، که‌ باس له‌ گه‌شتی دۆزینه‌وه‌ی ئەمریکا ده‌کات له‌لایه‌ن کریستۆف کۆلۆمبسه‌وه‌... به‌لێ من به‌و سێ ده‌سته‌ جله‌وه‌ بۆ سه‌زه‌مینی خه‌یاڵ داده‌به‌زیم. له‌ زۆریه‌ی شاره‌کاندا شوناسی خۆم ئاشکرانه‌ ده‌کرد و وه‌ک که‌شتیارێکی ساده‌ خۆم نیشاندده‌دا که‌ هه‌ندیک منداڵی کوێر به‌ دنیادا ده‌گێرم. له‌و سه‌فه‌ره‌ خه‌یالی و سه‌یرانه‌ماندا که‌ ماوه‌یه‌کی درێژ‌بوو ئێمه‌ی به‌ پۆخی درێژترین پواری دنیادا ده‌برد، گه‌یشتینه‌ گه‌لیک شاری سه‌یر و به‌ زۆر کوچی

بیۆینه دا گه پراین. له سه فهری سه ره نه خشه خه یالیه وه تیگه یشتم
دو جور شار له دونیادا هیه، جوریکیان چه شنه شاریکه ناتوانیت
بجیته ناوی، هه تا که ده شجیته ناوی، هه رگیز نه چوویت ناوی، هه میسه
له دهره وهیت، هه میسه به دهری شوراکانیدا ده سوپیت وه، هه میسه
دووریت و پیت تیته خستوه، شاریکی دیکه ش هیه که هه رگیز
ناتوانیت لییده رجیت، یه کجار ده جیته ناوی و بۆ هه تاهه تایه له ناویدا
به زیندانی ده میتیته وه، بۆ هه ر جیگایه ک بجیت تۆ هه میسه له ویت،
ده توانیت تیگه ل به شوینی تری بکهیت، ده توانیت بیخهیت ناو شاری
گه وره تره وه، ده توانیت وهک قالبی کیک شاری دیکه ی بخهیت سه ر،
به لام بتوانیت لیی دهر بازیت؟ نه وه کاری نه کرده یه. نه و ئواره یه من
و که شتییه وانه کویره کانم گه یشتبوینه شاریک له و شارانه ی رینگات
پیده ده ن بیانبینیت، به لام هه رگیز رینگات پتاده ن بجیته ناویان، هه مو
نه و شارانه ی که ونده بن فورمیکی بازه ییان هیه، شه قامه کانی به
جوریکی ترسناک ده خولینه وه، تۆ پیتوایه له سه ر هیلک ده جولیتیه وه
که له دهره وه به ره و ناوه وه ده تبات، به لام به پیچه وانه وه هه میسه تۆ
له سه ر هیلک ده سوپیتیه وه که له ناوه وه بۆ دهره وه ده تبات. چه شنه
شاریکه لۆژیکیکی هیه جیاوازه له لۆژیککی گه پیده و پیواره کان، له
کاتیکدا گه پیده و گه راله کان له سه ر بازه یه کی سپرنگ ئاسا به ره و
ناوه وه ده پۆن، نه و جولیه بۆ خودی شار ئاراسته یه کی پیچه وانه ی
هیه، لییره وه له کاتیکدا تۆ پیتوایه تۆ به ره و ناوه وه ده پۆیت شار
پیی وایه تۆ به ره و دهره وه ده پۆیت، به وه شدا تۆ هه رگیز ناگه یته
ناوه وه، ناتوانیت فیلبکهیت و به ره و دهره وه بپۆیت تا شار به ره و ناوه وه
تبات، لییره وه تا هه تا هه تایه تۆ له دهره وه یته. به پیچه وانه ی شاره
خنکینه ره کانه وه، نه و شارانه ی مروف زیندانه که ن و که س ئاسان له
داویان دهرناچیت. شارگه لیکن تۆ پیتوایه بۆ دهره وه ده پۆیت، به لام

شار بۆ ناوه وه ده تبات، لیڤه وه تو چەند بۆ دەرە وه بپۆیت پتر خۆت
 له ناوه وه ده دۆزیته وه. ئیدی من و کهشتیه وانه کانم له یهک کاتدا له ناو
 ئەندازه کی ئەستم و نه کرده دا ده سوپایه وه، به سه ریک بیئە وه ی بچینه
 شاریکه وه لیڤه دەرە چووین بۆ شاریکی تر، به سه ریکی تریش بیئە وه ی
 له شاریک دەرچووین له شاریکی دیدا بووین. هاوکی شه یه کی خه یالی
 سه خت و قورس بوو که ده بایه من و هاوړیکانم پیکه وه پیاپۆین و
 پتی پابیین. پاسته دوا جار هه موو ئەو شارانه ی ئیمه پوومان تیڤه کردن
 ته نیا له سه ر نه خشه خه یالییه که ی من بوونیان هه بوو، به لام ده بیست
 بزانی خه یالکی مه حکه م و چنراو ئەندازه یه کی هه یه ئالۆز و سه خت و
 دەر بێردۆز، ماتماتیکی خه یال هه ندی مه رج و بێردۆزی هه یه قورستر
 له ماتماتیکی ئاسایی. من به سوار ئەو کهشتیه خه یالییه وه تیڤه ی شتم
 که خه یال ئازادی په ها نییه، دونای خه یال دوناییه کی ئیجگار پر
 مه رج و ئەندازه ییه، من تا ئەو کاته ی ده ستمکرد به داپشتی نه خشه
 خه یالییه که ی خۆم، لام وابوو هه ریم و کیشوهره خه یالییه کان، سه رزه مینی
 ئازادی پاسته قینه ن، به لام نا، سه رزه مینی خه یال شوینیکی بیئە ندازه
 نییه، جیگایه ک نییه بتوانیت چیت ده ویت تیا ئەنجام ده یته، خه یال
 هه ندی جار له حه قیقه ت جه برگه راته ر. زۆر جار هه ستمکردوه به کۆمه کی
 خه یال ده توانین له حه قیقه ت تیڤه گه ین، به لام به کۆمه کی حه قیقه ت
 ناتوانین له خه یال تیڤه گه ین. من له پۆزی یه که می ناسینی غه زه لنوسه وه،
 که وتمه به ره یه کی دیه وه، من پیموایه خه یال زۆر جار وه ک حه قیقه ت
 ترسناکه، حه قیقه ت به روارد به خه یال زه مینیکی ئارام و له سه ره خۆ
 و که مکی شه یه، به لام ئەزموونی من له و گه شته درێژدا به پۆخی
 پو یاریکدا که هه رگیز کۆتایی نایه ت، فیزیکردم که خه یال زه مینیکی
 پر بوونه وه ری سه یر و موۆفی پیتشبینی نه کراوه، موۆف له جیهانی
 پاسته قینه دا دره خت و بانئنده و ئەستیره کان ده ناسیته، فیزی جوړه

سیستمیکی ژیان و مامەلەکردن بوو، بەلام لە خەیاڵدا ھەموو شتەکان دەگۆڕین، ھەموو شتەکان بە مەرۆف نامۆن، نازانیت کە ی پێتخستۆتە ناو خاکێکی ترسناک و کە ی لە پواری سام و ترسەو بەرەو پۆخیکی شاد و دلنیا پەریوییتەو، زۆر بەمان ئاسان بە ناو تاریکی و زۆلوماتی حەقیقەتدا تێدەپەڕین، بەلام بە دەگمەن دەتوانین لە زۆلوماتی خەیاڵ تێبگەین. ھەموو جار کە لە گەڵ دەریاوانە چکۆلەکاندا دەکەوتینە گەشت، لێیاندا پەرسیم سەردارباشی بۆ ھێندە لە تاریکی دەترسیت، ئە ی ئەم زەویە خەیاڵیانە خۆت دروست نەکردون؟ پرسیاری کەشتیکارە کوێرە چکۆلانە کانم ئە گەرچی زۆر دووبارە دەبوو، بەلام ھەموو جار مایە ی سەرسامی و تێپامان بوو بۆ من. من ھەندێ جار دەمگوت «کەشتیدۆستانی خوشەویست، سەول بە دەستە ئەفسانەییەکانی من، مەرۆف کە بە خەیاڵ جێگایە ک دروستدەکات، سەرەتا تەنیا چێو ی ئەو جێگایە دەکێشیت، خەتیکێ سادە دەکێشیت و پەنگرێژی دەکات، دەسەلاتی من بە سەر خەیاڵدا ھەندێ جار لە سنووری ئەو ھێلەدا دەووستیت، ئیتر چی لەو دیو ئەو ھێلەو ھە یە نازانم... ھەندیک خەلک ھەن خوشەبەختن، خەیاڵی گەلە ک فراوان و گەورەیان ھە یە، بەلام ھەموو شتیک دەبینن، تا کوتایی چ باغیک ھە یە چاویدەکەن و چ گولیک ھە یە دەیناسن، بەلام خەیاڵی سەردارباشییە بە دەبەختە کە ی ئێو جۆریکی ترە... تاریک و ئالۆزترە. تۆ دەتوانیت ھەموو شتیک دروستبکەیت، بەلام بەردەوام پووبەریکی گەورە بۆ شتی نادیار و کتوپر دەمیڤیتەو، مەرۆف ناتوانیت بە عەقل مەترسییەکانی خەیاڵ لە ناوبەریت. شتە خەیاڵییەکان لە ناکو دینەدەری. من لەوانەم کە نازانم پێشوەخت چی شتیک لە خەیاڵدا نوستو، دەتوانم شاریک بە خەیاڵ دروستبکەم، بەلام ناتوانم ھەموو کوچەکانی ئەو شارە و ھەموو کۆلانە تاریکەکانی زامبکەم، دەتوانم دارستانی خەیاڵی گەورە گەورە دروستبکەم، بەلام لەو دارستانانەدا

چ جانہ وهریک دہڑی، جی پوودہ دات، چوں دہکریٹ بہ نیو تاریکی و چرستانی ئو جہنگ لہ دا برؤین، ئوہیان جوہر پړسا و یاسایہ کی ھہ ماموستا سیاچارہ کی ئیوہ ناتوانیت دہستیشانیبکات. زورجار مروث نازانیت لہ خہ یالدا بوچی دہگہ پړت، چاوہ پوانی جی دہکات، لہ پوژگاری زوودا ئم دؤخہیان ناودہنا ئیلہام یان غہیبینی. ئیلہام ئو سیفہ تہ کوتوپر و سہیر و ناوہختہ ی خہ یالہ کہ لہ ناکاو پہ لامار دہ دات، ئینسان سہرہ تا تہ نیا شیوہ ی دہرہ وہ ی خہ یال دہبینیت، بہ لام کہ س نازانیت لہ ناوہ پوکہ تاریک و قوولہ کہیدا جی تیدایہ».

من پوومدہ کردہ مندالہ نابیناکان و دہمگوت «سہولبہ دہستہ نازاکانی من، ئہ ی پیوارانی پړگای خہ یال، مروثہ کان دوو جوړن، جوړیکیان ناتوانن پیبخنہ سہر خاکی خہ یال، ئووانہ خہ لکانیکی سہ لامہ تن، بہ لام ببہ شن لہ جوانی خہ یال، لہ تامکردنی ئو مہ ترسیانہ ی خہ یال، خہ لکانیکی ش وک ئیمہ کہ سوار کہشتیہک دہبین و دہمانبات، بہ لام لہ کوئ دہگیرستیہ وہ؟ چ شاریک چاوہ پماندہ کات؟ چ شیوہ و چ ھہستیکی نہ بیستراو و نہ بینراو دہڑین؟ نازانین. ھہچ نادیاریک لہ تاریکی و زولوماتیدا ناگاتہ نادباری خہ یال».

من لہ وانہ بووم کہ باوہ پریان وایہ خہ یال ھیزیکی نازادہ، دہبیت لیگہ پړین چوں دہمانبات بمانبات، خو مان بدہینہ دہست نہینیبہ کانی، ھہلبہت مروث بو ئوہ ی تامی خہ یال بکات پیویستی بہ عقل ھہ، خہ یال بیھوشی نیبہ، ناٹاگای و مہستی نیبہ، بہ لام ئوہ ی چاوہ پوانی ئوہ بیت عقل ھہ موو شتیکی ناو خہ یال بخوینیتہ وہ، بزانت جی تیدایہ، ئوہ ویرانکردن و کاولکردنی سہر زہ مینی خہ یالہ، من لہ سہرہ تاوہ جیاوازیبہ کی گہ ورم لہ نیوان کہسانی عاقل و پوچی خہ یالزادا دہکرد، من پوچیکی خہ یالزاد بووم، نہ زانا بووم و نہ دانا، ھہ سہنی

پیزۆ پاستیده کرد که هه رده م له بئته قلی من ده ترسا . من بۆ ئه وهی
 خه یالزایه کی پاسته قینه بم، ده بایه نه زانم ئه و که شتییه بۆ کویم ده بات،
 هه میسه چاوه پروانی په حمهت و نه فره تی خه یال بم، ده بایه ئه وانه ی
 له و که شتییه شیته دا له گه لمد ا سواره بن نه زانن چی چاوه پروانیانده کات،
 خه یال نابیت له حیکایه تیک بجیت که بیستووته، به لکو ده بیت چیرۆکیک
 بیت نه توانی پیشبینی کوتاییه که ی بکه ییت . ئیستا هه سته ده که م ئه وه
 جیاوازی هه ره گه وره ی نیتوان من و غزلهلنوس بوو، ئه و له سه ره تاوه
 کوتایی ژیا نی خۆی ده بین ی، من له وه دا له و به خته وه رتر بووم و وه ک
 کویر هیچ نه ده بین ی . سه فره کانی من له سه ر ئه و که شتییه له بری
 دونیای پاسته قینه بوون، زۆرجار هه ستمه ده کرد غزلهلنوس پتر له وه ی
 خه یالزاییت عاشقه . من هه موو جار به بیزاریه وه ده مگووت غزلهلنوس
 تۆ شه مه نده فره ت هه یه، شه مه نده فره کی زۆر دریز که پرتکردوه له
 مه خلوقات ی خه یالی، ئیمه ی پۆحه به ره خه یالییه کان هه موومان میوانی
 ئه و شه مه نده فره ی تۆین، ئه م شه مه نده فره ی تۆ له سه ر دوو سکه
 ده پروات، دوو ئاسنه پئی دریز و بیگوتایی، ئاسنه پئییه کی شه مه نده فره که ی
 تۆ خه یال و ئاسنه پئییه کی تریان حقیقه ته، شه مه نده فره که ی تۆ له
 دیوێک ده جیت دوو لاق ی هه بیت، لاقیکیان خه یالییه و لاقیکیان پاستیه،
 ئه م دیوه ی تۆ ناتوانیت ده سته ردار ی هیچ یه ک له و دوو لاقه بیت،
 گه ر بیت و یه کییک له و دوو لاقه لایه ده ییت، دیوه که ی تۆ ده که ویت و
 هه موو شتییک دوا بیدیت، به لام من جو ره ئاده میزادیکی ترم . من وه ک
 تۆ شو فیری شه مه نده فره یک نیم که له سه ر دوو سکه ده پروات، من
 که شتییه وانم، که شتییه که ی من لاق ی نییه، خۆی که شتییه کی خه یالییه،
 له ئاوکی خه یالیدا مه له ده کات .

تا ئه و جیگایه ی مه خلوقاته خه یالییه کان ته نیا له خه یالدا هه ن،
 مه ترسییه ک له گو پئی نییه، تا ئه و جیگایه ی سنووری سه ر زه مینی

خەيال بەسەر زەمىنى حەقىقەت تىگەل نەبوو شتەكان ئاسايىن، بەلام لە يەكدانى ئەو دوو دونيايە كارەساتى لێدەكەوتتەو. من ئەگرچى لەگەل ئەوانى ديدا لە هەموو شتێكدا بەشداربووم، بەلام من لەو مەخلوقانەم كە مەترسسىم لەسەر دونيا نىيە ... من لە پۆخەبەرە خەيالئىيە بۆوێهەكانم، كەشتى من كەمتر خەلك سوارىدەبوو، كەمتر دەبينرا و كەمتر هەستى پێدەكرا.

ئەو شەو كە لەگەل كەشتىيەوانە بچكۆلە و كۆيرەكاندا بە دەورى ئەو شارەدا دەسوڤامەو، پێگايەكمان نەدەبينى لێوێ بپۆين، خەيال زۆرچار سوڤانەوێه بەدەورى جوغزىكى بۆشدا، سوڤانەوێهكى بازنىي و ئەبەدييە بەسەر يەك خولگەدا كە تا هەتاھەتايە گێژتەدات و بوارت پێنادات لێدەرجيت، بالەندە داگيرساوھەكان بەسەر سەرماندا دەفريئ، بەلام ئەو شارە دەروازەيەكى پێنەدەبەخشين. گەر جېگايەكى خەيالئى بوارى نەدا پووى تىگەيت، بە هێمنى بگەپۆو و سەرسەختى لەگەلدا مەنوئە، زۆرچار مەووف لە پێگاي كۆلنەدان و سەرسەختىيەو دەتوانئت حەقىقەت بدۆزئتەو، بەلام سەرسەختى و كۆلنەدان لەگەل خەيالدا سووديان نىيە، خەيال دەرگايەكە يان خۆى دەكرئتەو ياخود هېچ هېزئىك نىيە بېكاتەو، من زۆرچار توانا گەردەلوولناساكانى خۆم بەكاردەهئنا بۆ ئەوێ ئەو دەرگا داخراوانە بكەمەو، بەلام هەركاتئىك دەرگايەكى خەيالئى عاسى بوو، هېچ مەشكئە، بپۆ و ئىدى پوو لەو پنتە مەكەرەو. من لە بەردەم دەرگاكانى ئەو شارەدا كە نەمدەزانى لە كۆپو بۆى بچم، هەستەمكرد ئەو سەرسەختىيەى لە شىكرەدەوێ كلافەگريكانى مەرگى موراد جەملىدا دەمنواند ناتوانم بىنوئتم، پاستە من لێرەدا سولتانى ئەو كيشوەرە بووم، بەلام سولتانىك نىيە بتوانئت سەرسەختى و كەللەپەقى لەگەل شاخىك لە شاخە عاسىيەكانى

مەملەكەتەكەيدا بنوینیت. لە بەردەم دەرگای ئەو شارەدا كە وەك شیت
بۆ دەروازەیهکی كراوە دەگەراین بپۆینە ناوی، هەستەمكرد حەقیقەت
چەندە سەخت و عاسییە خەیاڵیش هەمان شیوە ناوالاو نەكراوەیه.
ناثومیدی من لە دۆزینەوێ حەقیقەتی مردنی موراډ جەمیلدا، ئیستا
هاورپی ناثومیدیم بوو لە تیکەلبوون و شكاندنی دەرگاكانی ئەم شارە
خەیاڵییە، كە شارێكە تاریك بە كۆمەلێك قوڵەیی بەرز و بالەندەیی وەك
چرا داگیرساووە.

ناثومیدی لە هەر شت زیاتر خەیاڵم دەكوژیت، ناثومیدی و مردنی
خەیاڵ یەك شتن. ئەو شەو بۆ ئەوێ مندالە كوێرەكان زیاتر هەست
بە بیتوانایی من نەكەن، بۆ ئەوێ نەلین لەمە زیاتر لە بەردەم دەرگای
ئەم شارەدا پامانەگرە، بۆ ئەوێ لێمنەپرسن ئەو تۆ خۆت سولتانی
ئەم پوبار و نەخشە گەورانە نیت؟ تۆ نیت ئەم شارەت لێرەدا لەسەر
ئەم نەخشە مەلعونە دروستكردو؟ هەر خۆت نیت بەست بە بستیت
لێرەدا خولقاندو؟ ئیستا چۆن ناتوانیت بپۆیتەو ناوی؟ پۆیشتم و لەو
پێگایە دووركەوتەو. گەر پرسباری وایان لێكردمایدە دەبایە پێیان
بڵێم ئەزیزانی ماجەلان، ئیوە لێتان تێكچوو، خەیاڵ یادەوێ نییە،
ئەو پاستییە كە یادەوێ هەیه نەوێك خەیاڵ، مەرۆف هەرگیز دووجار
ناتوانیت بچیتە ناو شارێكی خەیاڵییەو. ئەو دژیە كە هیراكلیتس
دەلێت مەرۆف ناتوانیت دووجار بچیتە یەك پوبارەو، پوباری حەقیقەت
دەكریت مەرۆف دەیانجار بچیتە ناوی و هەمیشەش هەمان پوبار بیت،
ئەو پوباری خەیاڵە كە هیراكلیتس باسیدەكات. من چەندەهاجار
لەگەڵ هاوكارە چكۆلە و بیئەزمونەكانی خۆمدا تاقیمكردۆتەو، شارێكی
خەیاڵیمان چۆلكردو و دواتر گەراوینەتەو ناوی، هەرگیز ئەو شارەمان
نەدۆزیو، هەرگیز... مەرۆف یەكجار دەتوانیت بچیتە ناو شارێكی
خەیاڵییەو، با ئەو شارە لەسەر نەخشەیهکی خەیاڵیش بیت كە تۆ

دروستکردوه، شارهکانی خه یال هه تا کاتیک دپلېشده کهن، هه تا کاتیک وهک شیت به دهوری یهک کوچه دا ده تبه ن و ده تسورپینه وه، هه میشه شتیکی نوییان هه یه، هیچ کات ناتوانیت بجته وه ناو هه مان کوچه، خه یال هه میشه توند ده ستکاری هه ر نه خشه یهک ده کات که تو کیشاوته وه. من له نه زمونی خومه وه قسه ده کهم، نه زمونم وهک ماجة لانی خه یالی نه و پیاوه ی به خه یال کیشوه ریکی نه فسانه یی دروستکردوه، تاقیمکردوته وه من هه رگیز نه و نه خشه یه م وهک خوی نه بینوه ته وه، هه ر نه خشه یهک بو خه یال بیکشیت دواتر شتیکی تری لیده رده چیت، شتیک که چاوه پروانت نه کردوه. به کورتی من نه خشه یه کی خه یالی گه ورده م هه بوو که له ساری ده پویشتم، نه خشه یه کی زور ورد و گه وره، به لام نه وه من بووم که له سر نه و نه خشه یه ده پویشتم، خه یال خوی له سر نه خشه یه کی تر ده پویشتم، نه و نه خشه یه ش له ده ره وه ی هیزی من یاسای خوی هه بوو.

نه و شه وه بو نه وه ی دریزه به نا ئومیدییه گه وره کانم نه ده م، پاشه کشیم به سوپا چکولانه کهم کرد و سوار که شتییه کهم بوومه وه. له سر نه و که شتییه، هه ندیجار هه ستمان به ئازادی و خوشبه ختی ده کرد، هه ندیجاریش له کومه لیک پیاوی هه له اتوو ده چوین که له پوباریکی شیتدا له کومه لیک هیزی ترسناک هه لدین، هه ندیجاریش به کومه لیک زیندانیمان ده کرد هه ندیک پاسه وانی خه یالی له که شتییه کی چکولانه دا به ره و دورگه یه کی نه زانراو و دور بمانبه ن. به لام هه رده م هه ستمان کردوه که ئیمه کویله ی شارگه لیکی زورین، نه و شارانه ی خه یال که چوو بووین و بو هه تا هه تابه ئیمه یان دیلکردبوو بانگیانده کردین، نه و شارانه ی له سه ره تاوه گووتم دامیت ده گرن و ئازادت ناکه ن، نه و شوینانه ی تو واهه سته که یت جیته یشتوون و به لام هه رگیز جیت

نەهیشتون، ئەو شوینانەى پاتدەکیشنەو، فیلت لیدەکن... تۆ بەرەو
جیگایەکی دیکە، بەلکە پوباریکی تردا بەرەو و جۆرە سەرچاوەیەکی
نادیاری دیکە لیدەخوڤیت، دەبینیت شوینیک بانگتدەکات، شوینیک بەر
لەوێ لەسەر نەخشەکان بوونی هەبێت لە سەری خۆتدایە، لە خەیاڵی
خۆتدایە، کاتیک دەچیتە پێش و لەنگەردەگرت، دەبینیت هەمان ئەو
شارەیه کە دیلیکردویت، کە فریویداویت، شاریکە فیلت لیدەکات و بە
شیوێ جۆراوجۆر خۆی دەگۆڤیت. هەموو ئەوانەى لەسەر نەخشەى
خەیاڵی سوپاوەتەو، دەزانن مانای چى ببیت بە دیلی شوینیکى
خەیاڵی. دیلبوون بۆ شارە خەیاڵییەکان ئەو نێهەردەم لەهەمان
شوین و هەمان کۆچەدا خۆت ببینیتەو، بەلکو ئەو هەستە ئاشکرایە
کە جیگایەک فیلت لیدەکات، پەنگى خۆی دەگۆڤیت بۆ ئەوێ بترگرت،
خۆی جواندەکات بۆ ئەوێ نەهیلێت دەربازیبیت، خۆی لە هەر خۆ
دووبارەبوونەوێک دەپاریزیت بۆ ئەوێ تۆ هەستبکەیت دەپۆیت، لە
شوینى جیاواز و کاتى جیاوازا دیتەو پێگات. بەلئ... دیلی لە
خەیاڵدا بریتى نێهە لە وەستان لە جوغزێکدا، بەلکو ئەو هەستە
سەیرەیه بە پۆشتن لە کاتیکدا تۆ وەستاویت.

ئەو شەو بەناو جیگایەکی زۆر تەنگەبەرى لکە پوباریکی زۆر بەر
تەسکدا داگەراين، هەمووان ترسمان لەمبەرەو بەرى پوبار هەبوو،
پێدەکەوت لەو گەشتە سەیرانەماندا لەو بەرى ئاوەو، خەیاڵی زۆر
فریودەر بانگمانبکات، بەلام ئەو کەسەى لەسەر زەوى خەیاڵ بچوڵیتەو
نابیت فریوى هەر شیو و هەر بانگ و هەر ئاماژەیک بخوات. لە
جیگایەکی پوباردا، لەدوورەو کۆمەلێک چرامان بینى، لە جیگایەکی
پێدەنگدا لەنگەرمان گرت، منداڵە نابیناکان گەرچى هەموو ژيانیان لە
تاریکی بەولاو جیگایەکی تریان نەبینیبوو، کەچى هەركات من باسم
لە زۆلمەتى جەنگەل و تاریکی نیشتووى سەر سینەى ئاو دەکرد

نه وان پیکرا ترس دایده گرتن، من به وهدا ده مزانی تاریکی ناو خه یال له تاریکیه کانی دیکه جیاواز تره، نه و مندا لانه به تاریکی راسته قینه پاهاتبوون، به لام تاریکی خه یال یان نه بینیبوو، له به ره وه وهک من لییده ترسان. نه و شه وه له که شتییه که دابه زین و پوشنایی گوندیکی نزدیکمان بینی و پیکرا به پی به ره و پووی پویشستین، گوندیکی پاک و پر خانووی نوئی بوو، له ریگای کومه لیک ناسکی زامداره وه که به برینداری به ره و پوومان پایانده کرد تیگه یشتین گونده که به شیکه له خاکی شکارستان، خاکی نه و پاوکه رانه ی هه میشه له گه ل نیچیره کوژراوه کانیا ندا ده ژین.

تا ده پویشستین پتر پاوکه رمان ده بینی به خویان و تفهنگه دریژ و جله سهیره کانیا نه وه ده هاتن و ده چوون، زۆریه یان غه مگینبوون، به لام نه وه ی بۆ ئیمه سهیره بوو، نه و نیچیره بریندارانه بوون که به کوچه کانداه سوپانه وه، نه و ناسکانه ی به خوینه وه ده گه پان، نه و که رویشکانه ی له نیوان باغ و چیمه نه کاندایارینده کرد و نه و کۆتره کوژراوانه ی له سه ر شانی پاوکه ره کانیا ن نیشتبوونه وه. له و شاره دا زۆریه ی نه و جان هوه ره سهیره مانه بینی که مروف به دریژای میژوو پاویکردون، نه وه یه که مجاریوو مندا له نابینا کانم وا به پوونی هه ندیک بالنده و ئازله بینن، نه و بالنده و ئازله لانه ی من له فلیمه کانداه بینیبووم و نه وان نه یان بینیبووون. سهیره مان لیهات کاتیک تیگه یشتین هیچ پوخله به رییک نه ماوه مروف پاری نه کات، له زهرنه قوته وه بیگره تا شیر و پلنگی زور دپ. له و شاروچکه یه دا ماسیگره کانمان بینی به خویان و توپره کانیا نه وه، ماسیه کانمان بینی له پوباری گه وره گه وره ده مه له یانده کرد، به ته نیشته ناویکی بیگره راندا پویشستین، شوینیک له کوتایی زه ریایه کی گه وره ده چوو، له ویدا نه ههنگی غه مگینمان بینی له ئاوه کان سه ریانده رده هینا و سهیریانده کردین، چاویان هینده سهیره و نیگایان وه ها پر غه مبوو،

که شتییه وانه بچوکه کانی من گریان. ئیدی نه وه کیشی هره گه وری
 زۆری شوینه خه یالیه کانه، تو به حیسابی جیگایه کی چکولانه
 ده چیه ناوی، به لام هیدی هیدی ده کړتیه وه، پرده بیته له پوډاری تر،
 پرده بیته له ده ریا، له کوچی نه وتو که کۆتایی نایه، سه رشارده بیته
 به نه خشی گه وری تر و سه یرتر که هر گیز له کاتی ئاساییدا له سه ر
 نه و نه خشی به نه پتیه ی تو دیارنیز. بویه سه فیری خیال هیچ وهخت
 له سه فیری راسته قینه ناچیت، له سه فیری راسته قینه دا مروف ده زانیت
 بو کوئ ده چیت، به لام له سه فیری خه یالدا تاکه شتیک بکړیت لړی
 دلنیا بیت نه ویه ئایا ده پویت، یان وه ستاویت. هه تا زانینی نه وهش
 ئاسان نییه، ئاه، هیچ شتیک له سه فیریکی خه یالدا ئاسان نییه.
 هه موو گه شتیک راسته قینه به سه ر زه مینی خه یالدا، گه شتیکي خاو و
 به کاوه خو و هیمنه، نه و ماوه یه ی بو بینینی هه موو دنیا ده مانه ویت،
 هه زار انجار له و ماوه یه که مته که بو بینینی ته واوه تی یه ک شاری
 خه یالی پیوستان پیته تی. نه و شه وه له و شارده هه ندیک ماسیگر
 داوه تی ماسی خوار دنیان کردین، من خو م که سیک ماسی خوړ نیم،
 به لام ماسی خه یال جوړه تامیک تری هیه، له پوخی ناویکی هیمن
 له گه ل کۆمه لیک راوکه ری پیردا خوشتین ماسی ژانمان خوارد،
 خوار دنیک که ئیه هه رگیز ناتوانن بیخون، چونکه نه وه ی نه و پرت
 سوار که شتییه کی خه یالی بیت و له گه ل سه ر دارباشیه کی وهک مندا
 به ره و نادیار سه رکه ویت، تامی خوړاکه خه یالیه کانیش ناکات. ده بیت
 پیتان بلیم که نه و پوژانه ی سوار که شتییه که ده بووین، من و مندا له
 خه یالیه کانم به درژیایی پوژه که هیچ جوړه خوار دنیکی راسته قینه مان
 نه ده خوارد. دلنیا بووین، نه م که شتییه ده مانباته شوینی نه وتو که
 خوانی خه یالی تیدایه. ئیمه له و سه فیرانه دا گه لیک میوه ی خه یالی و
 سه وزه ی نه بینراو و داوه تی نه فسانه یمان خوار دبوو، هه میسه له خه یالدا

سفره یه کی ئاوه لا هه یه که ده توانیت له سه ری دانیشیت. ئیمه ئه و شه وه کاتیک گازمان له و ماسیه خه یالیا نه ده گرت، په رینازی چکولانه که تاکه گياخوړی تیپه که مان بوو، هه ندیک گولئ چکولانه ی ده خوارد، هه ندیک گول که به درهختیکی سهیره وه بوو، درهختیکی تاقانه و غه مگین، وهک ئه وه ی شه یان بؤ فریودانی ئیمه له ویدا پروانده بیستی. درهختیک بوو، گول ه سپیه کانی له گولئ دارچواله یه کی سهروه رزی بهر ده چوون، به لام بیگومان دارچواله نه بوو. له کاتیکدا ئیمه سه رقوالی ده رهیتانی ئه و درکه خه یالئ و نازکانه بووین له ماسیه کان، په ریناز له ناکاو زگی دایه ژانیکو کوشنده، ژانیکو نااسایی، من ئه وه ته ی هم له وه ده ترسم پوژیک درهختیکی ژه هراویمان تووش بیت و هه موومان بکوژیت، چونکه ده زانم دارستانه کانی خه یال پین له درهختی ژه هراوی. نازاره کانی په ریناز وه ها توند و ترسناک بوو، من دهسته پاچه و بیکار ماوه یه ک سه یرمه ده کرد، هه موو وامانده زانی ده مریت، من ترس دهستی به ستبووم و زمانی گرتبووم، سه یرم لیها ت کاتیک ئه و ماسیگره خه یالیا نه م بینئ، په ریناز هه لده گرن و به ره و که شتی که پانه وه مان ده یرفیتن، ئه وان پاده که ن و ئیمه ش به دوا یاندا. من له که رمه ی پاگردندا هو شم ده هاته وه بهر خو م، ده مزانی ده بیت به په له په ریناز بگه ینمه خهسته خانه، من بهر پرسی ئه م منداله کویرانه بووم، به لام له پاستیدا باوه یم نه ده کرد ژه هریک به خه یال بیخویت به پاستی ژه هر خواردت بکات. که گه یشتینه که شتیبه که من به ره و باشوور پیچم پتکرده وه و وهک شیت به ره و دوا که پامه وه، مرو ف هه رگیز نازانیت چو ن و له کویدا له و نه خشه یه دیته ده ری، به لام هیند له و ئه فسونی خه یال ه دابه زین، په رینازمان بینئ به پاستی بیماره. وهک یه کیک فره ندیکی خو ی له مردن پژا ربکات، به منداله کاندا هه وال م بؤ که سوکاری نارد و به ده ست هه لمگرت و به په له که یاندمه بیمارستان، که گه یشتینه ئه وئ په ریناز هیشتا ژیا نی

تیا مابوو، به‌لام که‌س نه‌یده‌زانی ده‌ژی یان ده‌مریت. به‌پاره‌وی به‌شی چاره‌سهری خیرادا باوه‌شمکرد و فراند، له‌گهرمه‌ی پاکردندا، هه‌ستمکرد که‌سیکی تر له‌ته‌نیشتمه‌وه‌پاده‌کات، که‌سیکی نه‌ناس، که‌سیک پۆژیک له‌پۆژان نه‌مبینیوه. له‌کاتی‌کدا هه‌ردوو‌کمان به‌پاره‌وه‌که‌دا پامانده‌کرد، ئه‌و پیاوه به‌قه‌لافه‌ت و نه‌ناسه‌پیی‌گوتم «من‌ناوم «میر‌سه‌فین» هه‌، خه‌لکانیک به‌«بارۆنی بوکه‌شوشه» بانگمه‌که‌ن، مه‌ترسه، من له‌گه‌لتدام، من‌خاللی په‌رینازم من‌کۆمه‌کتده‌که‌م». من‌به‌ده‌م پاکردنه‌وه‌گوتم «زۆر سوپاس بۆ لوتفت. هه‌لبه‌ت پیوستیم به‌یارمه‌تی ده‌بیت». من‌خیراتر پامده‌کرد و ته‌واو خاللی نه‌ده‌بووم ئه‌و ده‌یگوت چی. له‌به‌ر په‌ریناز «که‌له‌نیوان ژیان و مردندا ده‌گه‌را» ناگام له‌هیچ نه‌مابوو، به‌لام ئه‌و پاکردنه‌خیرایه‌ی ئه‌و پیاوه، ئه‌و سه‌ره‌که‌چه‌له‌بیتوکه‌ی، ئه‌و پیشه‌سپیه‌بریه‌داره‌ی، ئه‌و ده‌نگه‌په‌ر موسیقایه‌ی له‌خه‌یال و گویمدا مایه‌وه. شه‌وێ که‌سه‌رم خسته‌سه‌ر جیگا‌که‌م بۆ ئه‌وه‌ی بخه‌وم، له‌ناکاو پاچه‌کیم و ناوه‌که‌یم بیره‌که‌وته‌وه‌«بارۆنی بوکه‌شوشه... بارۆنی بوکه‌شوشه... بارۆنی بوکه‌شوشه». وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌وتبیتمه‌ناو چالیکێ تاریکه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌ملووشیک قووتمدا، هه‌ستیکی ته‌لخ و قورس له‌سه‌ر د‌ل‌م نیشته. هه‌ستمده‌کرد هیزیک به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌به‌ره‌و خوار پامده‌کیشیت، به‌ره‌و ناخیکێ زۆر دوور و تاریک، به‌ره‌و جیگایه‌ک که‌نازانم کویتیه.

ئه‌و شه‌وه‌خه‌وتم و خه‌ونم به‌بارۆنی بوکه‌شوشه‌وه‌بینی، که‌شان به‌شانی من له‌سالۆنی درێژی بیمارستانه‌که‌دا به‌خۆی و پیشه‌سپیه‌بریه‌داره‌که‌یه‌وه‌پایده‌کرد و قسه‌یده‌کرد.

زانبارىيە كانى شېر دەربارەى بارۆنە كان

لەو پۆژەوہى لەگەڵ شېردا بووینە ھاوپى، ھەولمەدا بىر لە پابوردوونەكەینەوہ . من و ئەو پابوردوویەكى ھێند پاک و سەرفەرازان نەبوو، بىكەینە بابەتى گەفتوگۆ. ھەردووك پەمان لە پابوردووی خۆمان بوو، بەلام ئەو نەفرەت و پشتتەڵکردنە لە پابوردوولای من بەرەو گۆشەگیرىيەكى سەخت راپیچیکردبووم، كەچى بۆ شېر ھێند قورس و پەرسوئ نەبوو. شېر بۆ ھاوپى و كەسانى نزیكى خۆى كورپىكى دلسۆزبوو، كەمجار لە ھاوپى و دۆستەكانى دادەبەرا. ھەلبەت ئەو چەند سالەى دوایى زۆر لە دۆستە نزیكەكانى بووبوون بە بەرپەرسى بەرز و كەسیان بىریان لای ئەم كورپە قەزەردە چاوكالە نەبوو كە بىكەس لەسەر عەرەبانەك دەسوڤایەوہ. لە حیزىدا ھێندەى دوو ھەفتە ونبووت و سەروفەسالى خۆت دەرنەخست ئىدى كەس حیسابت بۆ ناكات. ئەوكات من خۆشحالانە یارمەتى شېرم دەدا، كۆمەككردن بەو كورپە بووبوو بە بەشىكى ژيانم، زۆربەى پۆژ لە بەھار و ھاوین و پاییزدا، ئىوارانى شاد و پەتیشك، كاتىك سىبەرى فینكى پێش مەغریب ئومىدى بۆ دەھیناين، پالم بە عەرەبانەكەى ئەوہوہ دەنا و دەمگێرا. شېرۆك ھێندە قسەخۆش و پووكراوہبوو، ناسیایىيەكى بەربالۆى بۆ خۆى پەیداكردبوو، خەلك تێنەدەگەشتن من بەم دەموچاوہ مۆنەى خۆمەوہ، چۆن ھاوپى ئەو كورپە پووخۆشەم كە دنیا دەلاوینیت و بێپۆج دەھینتە زمان و بە راست و چەپدا قسەى شیرین بلۆدەكاتەوہ. پێشتر ئادەمیزادىكم نەبینیبوو بە ئەندازەى ئەو بگورپیت، بوو بوو بە ئادەمیزادىكى كراوہ و ئامادە بۆ لێبوردن. دیارە لە ناو بازاردا خەلكانىكى زۆر ھەبوون منیان نەدەناسى، زۆربەى خەلك سەردەمانىك ناوى ھەسەن توفانیاں بیستبوو، بێئەوہى

بزانن کیتییه، ئیستاش ئه‌و سه‌رده‌مه بۆ هه‌تا هه‌تایه به‌سه‌رچوو بوو، من هه‌ر که‌سیکم بناسیبایه تکام ده‌کرد به‌هه‌سەن پیزۆ بانگمبکات، نه‌مه‌دو یست که‌س ناوی تۆفانم لیبنیت، چیدی له‌هه‌ولی ئه‌وه‌دا بووم پوخساری خۆم له‌پیاوکوژیکێ به‌ناویانگ و ناسراوه‌وه بگۆرمه‌ سه‌ر شیوه‌ی که‌سیکی بێده‌نگ که‌هه‌ست و نه‌ستیکی ئاشکرای نییه‌. له‌پاستیدا زۆرکه‌م له‌جه‌نجالی بازار و قه‌ره‌بالغی که‌وره‌نزیکه‌ده‌که‌وته‌وه‌. ئیواران که‌شبرم ده‌گێرا، زۆریه‌ی کات تا ئه‌و جیگایه‌ی مه‌به‌ستی بوو ده‌مکه‌یاندا و له‌گه‌ڵ دۆسته‌کانی خۆیدا جیمده‌هێشت و ده‌پۆیشتم. ژیانم بێده‌نگیه‌کی که‌وره‌ و ئارامیه‌کی بێسنور بالی به‌سه‌را کێشابوو، ده‌گه‌پام و هه‌ستمده‌کرد که‌س له‌م شاره‌دا نامناسیت. ئه‌و خه‌لکانه‌ی من له‌گه‌لیاندا که‌وره‌بووم یان له‌جه‌نگدا کوژران، یان بۆ هه‌نده‌ران پۆیشتن، یاخود بووبوون به‌پاره‌دار و ده‌سه‌لاتدار و منیان نه‌ده‌ناسی. ئه‌و بێده‌نگیه‌ سه‌رسامیده‌کردم، هه‌زمده‌کرد تا بتوانم ئه‌و هێمنیه‌ قوولتر و قوولتر بکه‌مه‌وه‌. له‌و سه‌رده‌مانه‌دا هه‌ستمکرد توانایه‌کی سه‌یرم تیا دروستبووه‌، توانایه‌ک هه‌چ ئاده‌میزادیک نییه‌تی من نه‌بیّت، ده‌متوانی بیستم دابخه‌م و بیکه‌مه‌وه‌، چۆن خه‌لکی به‌ئاره‌زووی خۆیان ده‌توانن قسه‌بکه‌ن و بێده‌نگبن، من ده‌متوانی به‌ئاره‌زووی خۆم گوێگرم و گوێنه‌گرم. ده‌متوانی گوێی خۆم داخه‌م و له‌بێده‌نگیه‌کی بێسنوردا نوقمبیم. زۆرجار له‌و چایخانه‌لاتهریکانه‌دا داده‌نیستم و چه‌ناگه‌م ده‌خسته‌ سه‌ر سنگم و به‌سه‌عات له‌هێمنیه‌کی که‌وره‌دا نوقمده‌بووم، له‌و ساتانه‌دا جگه‌ له‌بۆنی گوڵ له‌هه‌چی دیدا نه‌ده‌ژایم. زۆر پۆژ هه‌بوو هه‌زمده‌کرد مرقیّیک هه‌بیّت قسه‌ی بۆ بکه‌م، به‌لام که‌س نه‌بوو. شبر هاوپی له‌من زۆتر بوو، له‌من زیاتر شاره‌زای دنیا بوو، ئه‌و هه‌شتا ئاره‌زوویه‌کی قوولی هه‌بوو بزانیّت له‌دنیا‌دا چی ده‌گوزهریّت، من به‌پێچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌وه ئاره‌زوویه‌کم نه‌ما‌بوو بزانی‌م له‌م مه‌له‌که‌ته‌ی

ئىمه دا چى ده قوميت و چى پوده دات، ده ترسام هر تيوه گلا نىكى نوئ
 گىرودهى سياسه تم بكا ته وه، خوم وهك يه كييك ده هاته پيشچاو كه به
 په ره شوت له ناسمانه وه كه وتوته خورائ و هاتوته شار كيه وه كه ناتوانيت
 له گه ليدا ببيتته دوست. كه وا ده ليم ماناي نه وه نيه كه من له م شار هدا
 ناموم و بهس، له راستيدا من له هه موو دونيا ناموم، له ئاده ميزاد
 ناموم و له خوم ناموم. له دواى كۆچى دوايى دايكم و گه پانه وه م بؤ
 دونيا، هيشتا هر بيده نگ و غه ريببووم. په نگه تا ئىستا زؤره تان
 چه نجار پرسيارتان كرديت، پياوكوژيكي وهك من، مه خلوقيكى بيسود
 و له كار كه وتوى له وينه ي حه سنى پيزؤ، چكوله و ديز و ناشيرين
 و منگن چى كردى به هاوپي خه لكانىكى ناسكى وهك تريفه يابه حرى
 و غه زه لنوس؟. خوم ده زانم، من جگه له تفهنگى ژه نكاوى سه رده م و
 زه مانىكى تر، هيچى دى نيم. له كونه پياوكوژيكي ليكه وته ي حيزب
 به ولاوه هيچى دى نيم. زؤر شه و له گه ل شبردا قسه مان له وه كر دوه، ئيمه
 چه قوى كولى ناو مؤزه خانه يه كى داخراوين، كه ره سته يه كى كۆنى تاوانين
 كه هيشتا خوينى قوربانى يه كانمان له سه ره و كه س نه يسرپوين. ئيوه
 هه قتانه وابلين. من كه سيكي له وه خراپتريووم شايسته ي نه و جور ه
 مه عشه ره ناسك و ميهره بانه بم، به لام ژيانى منيش وه ها پؤى، گولاوه
 نه فسوناوييه كه ي پيزؤ منى و ابرد كه ده بايه له ناو نه و پوخله به ره
 ساف و پاكوژانه دا بگيرسيتمه وه.

بيشاگاي خوم بووم به يه كييك له پوخله به ره خه يال ييه كان. له
 راستيدا مروف نازانيت چون ده بيتته پوخله به ريكي خه يالى، شه ويك له
 شه وان هه ندئ پيريژنى روخوش هاتن بولام و گووتيان حه سنى پيزؤ
 تو دايكت قوتا بخانه يه كى گه وره ي گولاو دروست كردن بوو، كليلى زؤره ي
 باغه عاسيه كانى دونيا لاي نه و بوو، هه موو كليله كانيشى بؤ تو
 به جي هيشت، ئىستا تو به وئيت و نه ته وئيت كليلدارى ده يان باغيت كه بئ

تو گولہکانیان دهمریت، نیستا وهرزی ئه و گولانه یه و ساتی گرتنی
 گولوه له و باغانه، گهر تو ئه و دهرگایانه مان بو نه که یته وه، دهیان جور
 گولی خه یالی دهمرن. من هیچ له و پیریژنه پوخوشانه تینه که یستم که
 ههموویان به جلی پش و له چکی پش و گولوانه ی پش سهرشانه وه
 هاتبوون بولام. شهویک له شه وه تاریک و نهنگوسته چاوه کان من له گهل
 کومه لیک پیریژنی پوخوش و دهم به خنده و سوحبه تچیدا که و تمه ریگا
 بو جیگایه کی نه زانراو، پیموایه ههموو سه فهره سهیرهکانی مروف له و
 ههنگاوه وه دهست پیده کات، که به ئاراسته یه کی نه زانراو دهینیت. بو
 نه وه ی بییت به پوحله به ریکی خه یالی ده بیت سه رتا ئه و ههنگاوه
 بنیت، جاریک له جاره کان ریگایه ک بگریته بهر که نازانیت بو کوئ
 دهچیت. من باوه ریکی زورم به و پیریژنانه هه بوو، به لام نه مده زانی چ
 نه نینیه کیان له ژیر سهردایه، مانای ئه و کلیلانه ش که دایکم جیهیشتن
 گینگلیان پیده دام. دهمزانی جگه له م پیریژنانه هیچ که سیک دی نییه
 ئه و نه نینیه م بو والابکات. نیتر ده بایه هیز بده مه خوم و کلیله کانم له
 جیگایه کی نه نینی دهر به نیم و دوی ئه و پیریژنه جوانانه بکه وم که
 به رده وام باسی کومه لیک باغی سیحراویان بو ده کردم، گهر بیت و من
 فریایان نه که وم دهمرن و وشکده بن. ئه و شه وه پیریژنه کان منیان به ره و
 گهره کیک برد که پیشتر ههستم نه ده کرد ئه م شاره شوینی وه های
 تیدابیت، ناوی «هه زارباغ» بوو. پیشتر ناوی ئه و گهره که م نه بیستبوو،
 گهره کیکی گهره بوو، پر له و پیریژنانه ی شه و بوژ گولویان ده گرت،
 بونی کوچهکانی پریوو له بون عتریک مهست و شهیدای ده کردی. له
 سه رتهای کوچه بونداره کاند کومه لیک پیریژنی تر پیشوازیان لیکردم،
 ههموویان به جوریک له جورره کان له پیزوی گولوه دهچوون، ئه وان
 به ره و باغیکی گهره پیشمه و تن، له ویادا ئه و گولوه سهیرانه م بینی که
 پهنگه ته نها له به هه شتدا هه بن. من له سالانی گوشه گیریدا هه ندیک

له و گولانه م بينی بوو، به لام به وده دا پياوځکی گولناس نه بووم، ژيانم
 دوور له دنيای په ننگين و قه شهنگي لاله زار و باغچه کان برديووه سره،
 هرگيز پوژيک له پوژان له پيزوم نه پرسى، ئه رڼ پيزو گيان هم
 گولانه له کوڼ بوو، نه مپرسى هم چ باغيکه هم هم موو گول
 عاجباتيانه ى له خوگرته ووه. نه وه به که مين شه وى ژيانى من بوو به
 پونى تيبگه م، له پشت هم ژيانه ساده و ئاساييه وه، من مالځيکى
 دیکه م هم يه ده توانم په نای بؤهرم. ديمه نى نه و باغه سيجراويانه له
 ژير شه وقي مانگه شه ودا به جوړيک سر ساميکرم، چه زنده کرد هرگيز
 نه يه مه ده رڼ، هرگيز پوو له جيگايه کى تر نه که م. هر کاتيکيش
 گه يشتيته جيگايه ک و ويستت نه يه يته ده رڼ، نه و دلنياه پيتناوته سره
 زه مينى خه يال. پيرژنه کان منيان گه يانده بهر هه نديک ده رگای داخراو،
 که ده بابه به کليله کانى خو م بيانکه مه وه، دواى تاقيکردنه وه يه ک به
 يه کى کليله کان، هم موو ده رگا داخراوه کانى نه و باغه خه يال ييه م کرده وه،
 له گه ل پيرژنه کاندا چوومه گوزهرى پيچاوپيچى نه و گولستانه گه ورانه وه،
 گولۍ وه ها سه یرم بينى هيچ شاعيرځيکى دونيا به خه ون نه ييينيوه.
 باغه کان وه ها جوانبوون ده کرا مړوف تا مردن به ناوياندا بگه رڼ و
 هه ست به ماندوويوون نه کات، له و باغانه دا من راپوردوى خو م
 بيرچووه وه، پيشتر هه ستم نه ده کرد بشيت باغى وه ها گه وره ده رگا له
 حه سن توفان بکاته وه. نه و شه وه سه ره تاي ناواره بوونى من بوو له
 باغى پيرژنه خه يال ييه کاندا، باغى نه و دايکه پير و پاکانه ى به هه شتيکى
 نه يتيان بؤ خو يان دروستکردبوو، له ويوه به شى هم موو هم شار و
 مه مله که تانه ى نزیکمان گولاويان دروستده کرد. له و شه وه من بووم به
 ياوهرى نه و خاتونه سه ننگين و سه لاره پيرانه که له جيهانځيکى پر گول
 و گولزاردا منيان ده گيړا و هر شه وه ى ده رگای باغيکيان پيده کرده وه
 و هر جاره ى جوړه گوليکيان پي ناوده دام. هر نه و پيرژنه سه روزمان

شیرینانەش منیان بە غەزەلنوس ناساند. غەزەلنوس یەکیک بوو لەو
 پیاوێ زۆر دەگمەنانەکی گەشتبوونە ئەم باغە. من لەوێدا غەزەلنوسم
 ناسی، لەوێدا بووم بە هاوڕێی ئەو. غەزەلنوس لە ژایانی جەنجالی
 خۆیدا وەک بەناوبانگترین غەزەلخوێنی ولات برێکی زۆر پۆحڵەبەری خەیاڵی
 ناسیبوو، یەکیک لەو پۆحڵەبەرانی «گولستان خان» بوو، کە بەرپرسی
 چەندین باغی ئەم گولستانە بوو. گولستان خان کچیکی ئیجگار جوانی
 دەبێت کە سستەری خەستەخانەیی و بەردەوام بۆن گوللۆیکی سەیر لە
 پرچ و هەناسەیی دیت، بۆنێکی وەها هەر کەسێک بەلایدا دەهوات دەم و
 دەست عاشقی دەبێت. بۆنێک نەخۆشەکان لە دەردێک چاکدەکاتەو و
 دەردێکی تریان دەدات. کچە کە ناوی سەبرییە، جوانی نیگاکانی و بۆی
 پرچ و هەناسەیی سالانێک دەبێتە سەردێپی گەورەیی گۆرانییژان و بابەتی
 یەکەمی حەیرانبیژانی ئەم دەفەرە. ژمارەیک خەلک هێند شیتانە
 عاشقی سەبری دەبن دەیانەوێت لە بەر پێیدا بمەن و دەیانیان شەوان
 وەک پاسەوان لە بەرقاپی مالهەیدا بخەون، کچە کە سەری لێ تێکدەچێت
 و نازانیت چۆن لە دەستیان هەلبێت و بەرەو کوێ سەری خۆی هەلگرێت.
 بۆ ئەوەی لە نەفرەتی ئەو هەموو عەشقه ئازاد بێت، بۆ ماوەیک خۆی
 لە ناو گولەکانی گەرەکی هەزارباغدا دەشارێتەو. ئەگەرچی پیریژنەکانی
 هەزارباغ ناھێلن منداڵەکانیان بێتە ئەم کوچەیی، چونکە هەر گەنجیک
 پوو لەم باغانە بکات، بە جۆریک شیت و شەیدای گولەکان دەبێت،
 ژایانی بیردەچێتەو و دۆنیای راستەقینە فرامۆشەدەکات. بەلام سەبری
 کە لە منداڵییەو بۆن گوللۆی ناو پەحمی دایکی گرتوو، پیریژنە
 بەرەحمەکان وەک کچیکی بەدبەخت تەماشایدەکەن کە دەبێت دەردی
 جوانی بکێشێت. بۆ ئەوەی سەبری لە گۆرانییژ و شاعیر و عاشقه
 بێشومارەکانی بشارنەو، ماوەیک لە ناو گولە خەیاڵییەکاندا دالەدە
 دەدەن. بەلام ئەو باغانە بەجۆریک سەحراوین گەر مەزۆف زۆر لە ناویاندا

مایه‌وه، ناتوانیت جاریکی دی به‌رگه‌ی بینینی شته ئاساییه‌کان بگریت و بگه‌ریته‌وه بۆ دنیا. سه‌بری که بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ به‌رده‌وام له باغه‌کاندا ده‌ژی، ئیدی ناتوانیت بیت‌وه ده‌ری و ده‌بیت به‌به‌شیک له باغه‌کان... که‌که تاقانه‌ی گولستان خانیسه، نو‌قمبونی که‌ه له به‌حری بیسنوری گولدا، مه‌راقیکی گه‌وره تووشی دایکی ده‌کات که وه‌ک هر دایکیکی دی هه‌زی لێه که‌که‌ی شووبکات و ببیته‌ خاوه‌نی می‌رد و مندالیکی پاک و ئاسایی. هه‌رچی هه‌ولیک گولستان خان ده‌یدات بۆ هه‌تانه‌وه‌ی سه‌بری و ده‌ره‌تانی له سنووری گولزاره‌کانی هه‌زارباغ بیسووده، ئه‌و به‌رده‌وام له ناو باغه‌کاندا ده‌سو‌پیت‌وه‌و ده‌لێت « شوو ناکه‌م ». دوا‌جار پیریژنه‌کان هه‌ولده‌ده‌ن سه‌بری به‌ شتیکی سی‌حراو‌یتر له سی‌حری گوله‌کان پرا‌کتیسه‌ده‌ری. تاکه‌ شتی‌ک که له ئه‌فسون و سی‌حریدا به‌رته‌قای جوانی و ئه‌فسونی گوله‌کانه، شی‌عه‌رکانی غه‌زله‌نوسه. پیریژنه‌ گول‌اوسازه‌کان که زۆر له‌سه‌ر پاراستنی نه‌ینی ئه‌م با‌غانه سو‌ورن، ناچار هه‌قیقه‌تی خۆیان وه‌ک کۆمه‌لێک مه‌خلوقات‌ی خه‌یالی لای غه‌زله‌نوس ئاشکراده‌کن و به‌ره‌و گه‌ره‌کی هه‌زارباغ پێش‌یده‌که‌ون. غه‌زله‌نوس که ده‌گاته ئه‌و با‌غانه به‌جۆری‌ک سه‌راسیمه و سه‌رسام ده‌وه‌ستیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌وتبیته‌ خه‌یالیکه‌وه قوول‌تر له هه‌ر خه‌یالیکی پێشینه‌ی تر. ئه‌ویش وه‌ک من، چه‌ندین جار به‌پۆژ به‌لای هه‌زاربا‌غدا تی‌په‌پی‌بوو، به‌لام وه‌ک هه‌زاران هه‌زار خه‌لکی دیکه‌ی ئه‌و شاره نه‌یده‌زانی ئه‌م گه‌ره‌که نا‌چیزه‌ی له کاتی ئاساییدا به‌ گه‌ره‌کی سی‌باغ ده‌ناسریت، شه‌وان کاتی‌ک دنیا ده‌خه‌و‌یت، ده‌گۆریت و جوانی پاده‌په‌ریت و ده‌بیته‌ گولستانیکی گه‌وره. له‌و با‌غه‌دا غه‌زله‌نوس بۆ یه‌که‌مه‌جار سه‌بری بینێ... تا ئه‌و کات وایده‌زانی سه‌بری ته‌نها که‌چیکه له ده‌ست‌کردی خه‌یالی گورانی‌بیژه‌ میلییه‌کانه. چیرۆکی غه‌زله‌نوس و سه‌بری چیرۆکی‌کی درێژه که دواتریش با‌سده‌کریت. به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه من له کۆتاییه‌کانی

سه‌ده‌ی بیستدا، له شه‌ویکی تاریک و فینکی هاویندا کاتی‌ک پیاسه‌یه‌کی
دوور و دریزم به باغه خه‌یالییه‌کاندا ده‌کرد، له پیچی یه‌کی‌ک له
کوچه‌کانی گولستاندا گویم له قه‌سیده‌یه‌کی ئه‌فسوناوی غزله‌لنوس بوو،
که له ژیر شه‌وقی مانگه‌شه‌ودا بۆ سه‌بری ده‌خوینده‌وه. ئه‌و شه‌وه که
له ناو بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌و گولانه‌دا گویم له‌و قه‌سیدانه‌ بوو، هه‌ستم‌کرد
شتی‌ک قوول له ژیاندا گوپراوه، گو‌یگرتن له غزله‌لنوس ده‌رفه‌تیکی
که‌وره‌ی پییه‌خشیم پۆحی خۆم بناسم، من تا ئه‌و ساته‌ی گویم له‌و
غه‌زله‌نه‌بوو بوو له بوون و نه‌بوونی پۆح دلنیا‌نه‌بووم. ئه‌و شه‌وه به
نه‌ینی تا دره‌نگ گویم له غزله‌لنوس گرت، به‌ربه‌یان خۆم لیناش‌کرا‌کرد
و گووتم تا مردن ناتوانم ئه‌م شه‌وه‌م بیرچیته‌وه، تا مردن له ژیر
کاریگه‌ری ئه‌و غزله‌لانه‌دا ده‌ژیم و سیحری ئه‌و شیعرانه‌ له دلم ناچنه
ده‌ره‌وه. دیاره ئیستا هه‌موو سه‌یرتان لیدی‌ت پیاو‌کوژیکی وه‌ک من که
زۆرکه‌م سه‌روکارم له‌گه‌ڵ شیعردا هه‌بووه، ئاوما بکه‌ومه ژیر سیحری
ئه‌و قه‌سیدانه‌وه. له راستیدا شیعه‌ره‌کانی غزله‌لنوس و بۆنی گوله‌کان و
جوانی مانگه‌شه‌و و هیمنی هاوینه‌ی ناو باغ پیکرا ئه‌و ئه‌فسونه‌یان
دروست‌کرد که من لاواز و که‌متین له پیش‌ده‌میدا ده‌رکه‌وتم، به‌لام دواتر
وام هه‌ست‌کرد شیعه‌ره‌کانی غزله‌لنوس سیحری شته‌کانی ده‌وربه‌ری پیکرا
هه‌لم‌ژی‌بوو، له‌و ساته‌دا بۆنی گوله‌کان و تریفه‌ی مانگ و هیمنی ناو
باغه‌که ته‌نیا له ڕیگای غزله‌لانه‌وه ده‌رده‌که‌وتن. من له کازیوه‌ی
ئه‌و پۆژه‌وه بوومه هاو‌پیتی غزله‌لنوس، هه‌ر ئه‌و به‌یانیه‌ سه‌ری‌وردی خۆم
له نوکه‌وه بۆ گێ‌پا‌یه‌وه. حیکایه‌تی من به‌جۆ‌ری‌ک مایه‌ی سه‌رسوپمانی
بوو تا ماوه‌یه‌کی دریز باوه‌پ‌ی پینه‌ده‌کردم. پیش من پیاو‌کوژی دیکه‌ی
نه‌ناسی‌بوو، هه‌رگیز باوه‌پ‌ی نه‌ده‌کرد من یه‌کی‌ک بم له‌وانه‌ی ده‌ستم له
کوشتنی ژناندا هه‌بووه. به‌لام ده‌بوایه هه‌موو شتی‌کی لا بدرکێتم،
بپارم‌دابوو پابوردووی خۆم له پۆ‌حیکی وه‌ها پاک نه‌شارمه‌وه، له‌و

شەوی غەزەلەوێ ئێو کۆرپە قژلۆولە غەمگینە بوو بە نزیکترین هاوڕێم. ئێستا دەتوانم گەر غەزەلنوس حەقیقەتی منی نەزانیبایە ئێستم بوو لە ناو چەندین پۆحله‌بەری خەیاڵیدا، من بۆ نوسینی ئێو کتێبە دەربارەی مێژووی مردن هەڵبژێرت. ئێو شەوێ کە پێکەوێ تەرمەکە ی مۆرد جەمیلان دەرھێنا هەستەکرد بە راستی وەک یەکێک لە خۆیان حیسابم بۆ دەکات، وەک یەکێک لە پۆحله‌بەرە خەیاڵییە راستەقینەکان. من کە چۆمە ناوێو زوو تێگەیشتم غەزەلنوس زۆر پێویستی بە منە، گەرچی غەزەلنوس شارەزایەکی وردبوو، ژبانی ئێم شارە ی وەک کتێبێک سەیردەکرد کە بەرگی پێشەوێ حەقیقەت و بەرگی دواوێ خەیاڵە، لەگەڵ ئەوێ ئیجگار شارەزای هەردوو دنیا کە بوو، بەلام هێزی ئەوێ نەبوو وەک من بپروێ ناوێو، بۆ ئێو جیگایە ی ماشینەکانی مردن ئێشەدەکن. من کۆرپی راستەقینە ی ئێو دنیا یە بووم، لەو دنیا یە دا گەورەبووبووم، بەرغو بە بەرغو شارەزای مەکینەکان بووم، دەمزان ی چۆن ئێشەدەکن و کە ی ئێشەدەکن. غەزەلنوس لە من زیاتر دنیا ی دیبوو، بەلام ئەو دنیا یە ی ئێو بینیبووی لەو دنیا یە نەدەچوو کە من بینووم، ئەو پۆژیک لە پۆژان لە نزیکەوێ تێگەلاوی دنیا ی سیاسەت‌بازانی کورد نەبووبوو، لەو باوێ دەم کە سەردەمانێک وەک خەلکی زۆر پاک و نیشتمانی‌نەرۆر سەیری هەمووانی دەکرد، وەک دەیان هەزار خەلکی دیکە ی ئێم ولاتە دوا ی پاپەرین تووشی ناوێمیدی و غەمۆکی بووبوو. لە دوا ی پاپەرینەوێ بەردەوام بە دوا ی سەر زەمینێکی خەیاڵیدا گەرابوو، پێموا یە حەزیکردبوو هەموو کوردستان وەک کۆچەکانی هەزارباغی لێبێت. من بەش بەحالی خۆم تێناگەم، چۆن پۆشنفیکرانی ئێم ولاتە خولای وادەپێتە سەریانەوێ لە شارێکی وێرانەدا، شارێک کەسانی وەک فازیل قەندیل و تونچی تیادەژین، لە هەموو کونجێکەوێ چاوەپوانی دەرکەوتنی هەزارباغ بکەن، چاوەپوانی سەرھەلانی لالەزارێک بکەن وەک غەزەلنوس

دە یگروت «گولۆه کە ی بەشی ھەموو بە شەریەت بکات». من ھەمیشە گوتووومە، ھەندێجار پۆشنفیکران دەبنە بێمیشکترین خەلکی دونیا، ئەوان گەر وەک من تونچی و ھیدایەتی گورجیان دەناسی ھەرگیز چاوەڕوانی شتی باشیان لەم شارە نەدەکرد. کە غەزەلنوسم لەو باغەدا بینی، یەکەمین شت پێمگوت ئەو بوو « ھێمنی ئەم باغە لە گەل دونیادا تێکەڵاوەکە». لەو پووەوە من لە ماجەلانی خەیاڵییەو نزیکیووم، ئەو کوڕە لە خۆباییە، کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بۆشناخ خۆی دەگوێزێت و قسە لە کەشتییەکی خەیاڵی دەکات کە بەسەر زەمینێکدا دەپوات دوورە لە دنیای پاستەقینە. من ماجیدی گول سۆلاڤم زۆر درەنگ ناسی، پاستە ئەو وەک ھەموو پۆشنفیکرەکان گەنجیکی لە خۆباییو، بەلام دەمانیک دادەنیشتم و پەرە لە دای پەرە چیرۆکەکانی خۆم لە ناو کتیی مێژووی مردندا دەگێرایەو ئەو بە دەستوخەتە قەشەنگەکی خۆی بۆی چاکدەکردم و بۆی دەنوسیمەو. گەنجیکی بێمایە و بێزەرەر بوو، تەنیا بە خەیاڵی خۆیەو دەنازا، بەلام دەبێت بلام ماجەلانی خەیاڵی دەستوخەتێکی ھێند جوانی ھەبوو، ھەرکەسیک سەیری بکردبایە پاستەو پاست دەکەوتە خەیاڵەو، لەو دوايەدا ھەندێجار بە گالتهو ناومدەنا «بارۆنی خەت»، بەلام ئەو بەردەوام تەکای لێدەکردم بە «سەردارباشی» بانگییکەم. ئەگەرچی لە ھەمووان تەنیا تر و لاتەریکتر و پەرەوازەتر دەردەکەوت، ھەموو خراپ سەرکۆنەمان دەکرد، بەلام ئێستا ھەستدەکەم ئەو پاستەقینەترین پۆخلەبەری خەیاڵی دونیا بوو، ھەتا لە غەزەلنوسیش پاستەقینەتر و خەیاڵیتر بوو.

ئەو پۆژەیی ماجیدی گول سۆلاڤ گەپایەو و ناوی بارۆنی مریشکی لەسەر پارچە کاغەزێکی سپی نوسیو، من ھەستمکرد ھیدی ھیدی پێدەخەینە ناو ھەرمیکێ ترسناکەو. ئەو ناو پاستەوخۆ فەلەکرانی

پیوه‌لای به‌یادامیتنام‌وه. له ناوه‌پاستی سالانی هه‌شتادا فه‌له‌کزان نامه‌یه‌کی پتچراوه‌ی دامی بیهم بۆ سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو چیاکان. وه‌ک عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆم، له پێگا نامه‌که‌یم کرده‌وه و خویندم‌وه، له‌سه‌ری سه‌روه‌ه نویسیبوی «بارۆنی گه‌وره‌مان، سالۆیکی کوردانه و شورش‌گیرانه». ئه‌وه یه‌که‌مینجار بوو له ژياندا ئه‌و ناوه بیستم، بۆیه کاتیک ماجیدی گول سۆلاف ناوی بارۆنی مریشکی خسته به‌رده‌ستم، هه‌ستم به‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌کرد. دیاره ده‌بایه خۆم ده‌رنه‌خه‌م و ترسی په‌نه‌انم له‌وانی دیکه‌شدا نه‌پوینم. من نه‌مه‌ده‌زانی وشه‌ی بارۆن یانی چی، ئه‌وکات بۆ ئه‌وه‌ی کردنه‌وه‌ی نامه‌که ئاشکرانه‌بیّت له‌که‌سم نه‌پرسی وشه‌ی بارۆن مانای چی. دواي ئه‌و هه‌موو ساله که ئه‌و ناوه‌م بیسته‌وه، ترسی ئه‌و سه‌رده‌مه و سیبهری ئه‌و دونیا کۆنه‌م هاته‌وه بیر که به‌رده‌وام لێی هه‌لده‌هاتم.

گه‌رچی من غه‌زله‌نوسم له ناو باغه‌خه‌یاڵیه‌کاندا ناسی، به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار هه‌ستمده‌کرد من هه‌رگیز پۆحله‌به‌ریکی خه‌یاڵی نیم، هه‌ستمده‌کرد خراپی و پیسی من له‌وه قوولت‌ره بیم به‌یه‌کیک له‌و پۆحله‌به‌رانه، ده‌بایه پێگایه‌کی سه‌خت بگرم تا هه‌ست به‌پاکبونه‌وه بکه‌م. که شه‌ویک له‌به‌رده‌م غه‌زله‌نوس و ماجیدی گول سۆلاف و تریفه یابه‌حریدا سویندم خوارد له پێک‌خستن و پاراستنی کتێبی گه‌وره‌ی مه‌رگدا به‌شداریبکه‌م، ده‌مزانی ئه‌وه ته‌نیا پێگا و تاکه ده‌رفه‌تی منه خۆم به‌هاورپێی راسته‌قینه‌ی ئه‌وان بزانم. ده‌بایه هه‌موومان له‌کۆکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کاندا کۆمه‌ک به‌یه‌ک بکه‌ین. ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کانی ئالۆزکرد، ئه‌و منداڵه‌ لووت زله‌ بوو که ده‌یتوانی مردووه‌کان له ژێر زه‌ویدا ببینیت و ده‌ریان‌به‌هێنیت. که لاشه‌که‌ی مورا‌د جه‌میلمان ده‌ره‌یتا، ده‌مزانی چیرۆکی ئه‌م لاشه‌یه ئیدی لێناگه‌پێت ئاسوده‌ بژین. له‌گه‌ڵ بیستنی ناوی بارۆنی مریشکدا بووه‌ خولیا‌یه‌کی گه‌وره‌م بزانم ئه‌و چ جۆره ئاده‌میزادیک و ژنه‌که‌ی

چ جۆره خاتوونیکه . تاکه لهنگەر و کۆمهکم لهو دۆخ و باره سهختانهدا
شبر بوو . شبر له نزیکهوه ئاگاداری دونیا بوو، کهم شتی گرنگ
هه‌بوو نه‌ییبستیت . کاتیک بابته‌که‌م لا وروژاند و باسی بارۆنی مریشکم
له‌گه‌لدکرد، له‌ هه‌یوانه‌ سپی و پاکه‌که‌ی خۆیاندایه‌ تانییه‌کی دابوو به
قاجیدا و گویی له‌ گۆرانیه‌کی زۆر کۆنی «سێلدا باگچان» ده‌گرت . که
ناوی بارۆنی له‌ من بیست، ته‌سجیله‌که‌ی خامۆشکرد و که‌میک سه‌رسام
گووتی « بارۆنی مریشک؟ تۆ بارۆنی مریشک له‌ کوێ ده‌ناسیت؟ » . من
نه‌ده‌باهیه‌ راستی بلّیم، شبر تا ئه‌و کاته‌ هه‌یج شتیکی له‌ په‌یوه‌ندی من
و پۆخه‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان و سه‌فه‌ره‌کانی من به‌ گۆلزاره‌کانی هه‌زارباغدا
نه‌ده‌زانی، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ گووتم هاوڕێیه‌کم کێشه‌یه‌کی هه‌یه‌ و دۆستیکی
ئامۆژگاریکردوه‌ داوی کۆمه‌ک له‌ ژنی بارۆنی مریشک بکات . شبر گووتی
«سه‌یرم له‌وه‌ دیت ناوی بارۆنه‌کان وه‌ها بلّاو بووبیتته‌وه‌، چونکه‌ نازناوی
بارۆن جۆره‌ ناویکی تاییه‌تییه‌ کۆمه‌لێک خه‌لکی تاییه‌تی له‌ ناو خۆیاندایه‌
به‌کاریده‌هێنن» . من قسه‌کانی شبرم به‌ هه‌ل زانی و پرسیم «شبر
ده‌بیست وشه‌ی بارۆن مانای چی بیست؟ پیشتر ئه‌م وشه‌یه‌م به‌ر کوێ
نه‌که‌وتوه‌ و هه‌یج له‌ ئه‌سل و فه‌سلێ نازانم؟» . شبر به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌
که‌شه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گووتی «هۆ و حه‌سه‌نی پیرۆ، بارۆن نازناوی
پیاوه‌ گه‌وره‌کانه‌، جۆره‌ پیشناویکی نه‌وروپیه‌، ئه‌وان سه‌رده‌مانی زوو
به‌کاریانده‌هێنا، وشه‌یه‌که‌ بۆ خه‌لکی خانه‌دان و شکۆمه‌ند به‌کاردیست .
وشه‌که‌ به‌ جۆریکی سه‌یر هاوتۆته‌ دونه‌ی ئیمه‌وه‌، له‌م چه‌ند ساڵه‌ی
دواییدا که‌ سه‌روه‌ت و سامان زۆریوه‌، خه‌لکانیک که‌ فه‌رمانپه‌وای ئه‌م
ولّته‌ن، فیزیوون به‌ یه‌کتری ده‌لێن بارۆن . سه‌ره‌تا نازناویک بوو بۆ
پێکه‌نین . تۆفان تۆ خۆت ده‌زانیت، ئه‌وان به‌ هه‌موو شتیکی پێده‌که‌نن،
به‌ هه‌موو شتیکی . یه‌که‌مجار به‌یه‌کیان ده‌گووت میر یان به‌گ یاخود
میرزا، دواتر که‌ ئه‌و نازناوه‌ که‌وته‌ ناوانه‌وه‌، شه‌وان که‌ داده‌نیشتن، که‌

دهكهوتنه نوكته گيڙانه وه له سهر به كترى، بؤ گالته كردن ناوى باروڼيان له به كده نا. به كه مين كه س كه ناوى باروڼيان ليئا «غهنى كرمانچ» بوو. تۆ ده زانيت غهنى كرمانچ كيته؟ ده يناسيت... زؤر چاكه. جاران له حيزدا به پررسى كاروبارى پښخستن بوو، پياندگوت دكتور غهنى، دواى راپه پيڼ، كه شه پى ناوخو ه لگيرسا به ه نديك هيلى زؤر نهينى و تايبه تى له توركيawe كه وته هينانى ئارد، حيزب ده پياراست و شه ريكي له حيزبه كانى تريشدا هه بوو. له ماوه يه كى كه مدا مليونه ها دولارى كوكرده وه، شه وان كه به كومه ل داده نيشتن و سهرخوش ده بوون، هاوپڼكانى بؤ گالته پيكردن ناويان ده نا «باروڼى ئارد». نه وهى من بزانم باروڼى ئارد به كه مين كه سه نازناوى وه هاى هه بيت. من له ميژه غهنى ده ناسم، پياويكى رقاوييه، له وانه يه نه و نازناوه زؤر ئازارى داييت، به تاييت ده لئين ناوه كه تا سهرى سهر وهه رويشتوه، خه لكانيك ده لئين هه تا سه روك خوئى له كويبونه وه گه وره كاندا به ناوى باروڼى ئارد وه غهنى بانگكردوه. به هه ر حال هه رچونيك بيت، نه م نازناوه وهك پزيسك له پوش به رييت، خيرا كلپه يكرد و بلاويووه وه، هيدي هيدي بووه نازناويكى راسته قينه. له گه ل زؤربوونى ژماره ي ده وله مهنده كاندا، نه وانه ي له به ككاتدا ده سه لاتي حيزب و حكومت و بازاريان به ده سته وهيه، يانه ي بارونه كانيان دروستكرد، كه شوپننكي داخراوه، جگه له ده سته يه كى بالا له پياوانى گه وره ي حيزب و خاوه ن كومپانياكان و به رپوه به ره گه وره كان و په رله مانتاره كان و وه زيره كان كه س بؤى نيهه بجيته ناوى. توفانى برام مروف ئاسان ناگاته دونياى بارونه كان، مروف ده شييت جاريك به لايدا تيپه ريت، بؤ كومه كيك له ده رگاي به كيكيان بدات، ئيشى لاي به كيكيانى هه بيت و به كيكي ديان بكاته واسيته. به لام نه وهى به ته واوه تى تيپه گيت له دونياى بارونه كاندا چى ده گوزه ريت، بؤ خه لكانى كلولى وهك ئيمه ئاسان نيهه... گه يشتن به دورگه ي واق

واق، سەرکەوتن بە سەر قوللە ی قافدا لە گەشتن بە دونیای بارۆنەکان و هەڵدانه‌وه‌ی نەینییەکانیان ئاسانتەر» .

دواوەمین وشەکانی شبر زۆر منیان ترساند، وام هەستکرد ئەو شتێک دەزانیت و سوسە ی نەینییەکانی منی کردووە و بە ئارامی و ویقارەوه ئاگادارمەدەکاتەوه، سەیری چاوانیم کرد، غەمێکی قوولێ تێدابوو، وەک ئەوه‌ی ئاگادارمەبکاتەوه، وەک ئەوه‌ی بزانییت چ شتێک لە خەیاڵی مندا، وەک ئەوه‌ی تێگەشتبیت، منیش وەک هەزاران مۆشی تری ئەم ولاتە، گینگلی ئەوه دەدەم شورای ئەو دونیایە بێرم و بە سەر دیواری نەینییەکانیاندا سەرکەوم. لیمپرسی «شبر من و تۆ هاوڕێین، پێمبۆی تۆ چون ئەو وردەکاریانە دەزانیت» .

توند بە تانییەکی لە خۆیەوه پێچاو بە زەرەدەخەنە یەکی دۆستانەوه سەری هەلبێری و گووتی «تۆفان من کوپێک دەناسم خزمەتچی بارۆنی ئارده، سالا‌ه‌ی سالا ئیشکەر و قاپشۆر و سفرەپاخەری ئەوه . تێدەگەیت، ئەوان چینیکی گەورە ی خزمەتکار و ئیشکچی و پاسەوانیان لە دەوری خۆیان دروستکردووە، حەسەنی تۆفان تۆ لەوانە یە باوەرپنەکەیت، ئەو لەشکەرە ی خزمەتی بارۆنەکان دەکات، دەیانجار لەوه گەورەترە کە من و تۆ دەیزانین، لە تۆ وایە من و تۆ لەم شارەدا دەژین؟ نا حەسەن، من و تۆ دوو قەرەقۆزی پەککەوتەین لە پەراوێزی ئەم دونیایەدا کەوتووین. من و تۆ گەر بچینە قوولایی ئەم شار و مەملەکەتەوه، نایناسینەوه، زۆر ئیوارێ کە تۆ جێمەهێڵیت و تەنیا پوو لە کونجی چایخانە یەک دەکەیت، دلشاد و خۆشەخت دەبم، حەزەدەکەم تۆ لەم چیرۆکانە بە دوربیت. من و تۆ تازە لەوه دەرچووین خەلکی ئەم شارەبین. هەر ئیوارە یەک دەچمە دەری واهەستدەکەم شارەکی دوینی نییە، پۆژ دوا ی پۆژ دەگۆڕیت،

کوچه‌کان ده‌گورپښ، شه‌قامه‌کان و خانووه‌کان و پوځله‌به‌ره‌کانی... هه‌موو به‌رده‌وام ده‌گورپښ. حه‌سه‌ن گوښگره، من پیاوځکی زانا نیم، به‌لام خوت ده‌زانیت من له‌گه‌نجیمدا یه‌کڼک بووم له‌مارکسییه سه‌رسه‌خته‌کان، نیستا ده‌می ساله کتیب ناخوینمه‌وه، من و هاوړیکانم زوره‌مان وازمان له‌کتیب خویندنه‌وه هیناوه، به‌لام هه‌ندیک شت پیده‌لیم که راستین. گه‌ر پوړیک بی من تیکه‌لی نه‌و دنیایه بوویت و تووشی گڼچه‌لی گه‌وره هاتیت. بزانه له‌مشاره‌دا هه‌زاران هه‌زار خه‌لک هه‌ن خزمه‌تکاری بو بارونه‌کان ده‌که‌ن. که‌سانی وه‌کو من و تو بیکه‌سین. به‌قسه‌ی من ده‌که‌یت خوت له‌دنیای نه‌وان بپاریزه، چون دوور به‌دوور ده‌ژیت، هه‌روابه. نیستا له‌من ناترسن، به‌لام حه‌سه‌ن تو هیشتا به‌پیوه‌یت، هیشتا نه‌که‌وتوویت».

هه‌ستمکرد شبر بونی شتیک ده‌کات، ده‌زانیت من خه‌ریکه پیده‌خه‌مه دنیایه‌کی پر مه‌ترسییه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌سته کال و بیده‌لیله‌شدا، هیچم بو نه‌درکانه‌د. دلنیا‌بووم گه‌ر شتیک بلیم به‌جوړیک ده‌مترسینیت کار له‌نیشکردنم ده‌کات، ده‌بایه له‌نه‌ینی مردنی موراد جه‌میل تیښگه‌ین. من نه‌و نیواره‌یه شبرم به‌بازاردا گه‌ران، نیواره‌یه‌کی فینک و خوش بوو، به‌لام شبر به‌جوړیک سیر بیتاقه‌ت و وه‌پس بوو، تا نه‌و کاته که‌م ده‌یخواره‌وه، نه‌و پوژه پیښگوتم «بمبه بو لای شه‌هایی فه‌ل». من نابه‌دلیم نه‌کرد و تابه‌ر مه‌یفروشییه‌کی شه‌هاب پالم پیوه‌نا، که‌غم دایده‌گرت سووکت ده‌بوو، جورمی خوی ده‌دوړاند، ده‌بووه پارچه‌یه‌ک خه‌فته‌ی بابرده‌له. نه‌و نیواره‌یه بو یه‌که‌مجار له‌ژیانیدا دوو بوتل عاره‌قی تورکی کرې، پیشت هه‌ندیجار بیرهی ده‌خواره‌وه، به‌لام نه‌وه‌ی بیه‌ویت سه‌ربکاته سه‌ر خواردنه‌وه‌ی قورس شتیک تازهبوو، من ده‌مزانى ته‌ندروستی پښگای پینادات، له‌شی به‌رگه‌ی کحولی زور

ناگریت. ئەو پۆڤە قسەم نەکرد، بەلام هەستمکرد ترسیکی گەورەى لە چارەنوسى من هەيە، ئەوە يەكەمجاریوو هەستبەكم مەژۆشك غەمى مان و نەمانى منى هەبێت. بە بوتلەكانەوە منى برد بۆ گەپەكێكى قەرەغشار. من بێتەوەى هەست بە ماندووبوون بكەم پالم پتووەدنا. ئیوارەيەكى ئیجگار سىحراوى بوو، شەنبەيەكى فێنك یاری بە قژە زەرەكەى شېر دەکرد، كۆپێكى هێند جوان بوو، پېش و سەمێلێكى زەرد و قژێكى وەها ئالتونى هەبوو، كچێكم نەدەبینى تەماشای جوانى ئەو نەكات. كە بە كوچە و كۆلانە كۆنەكاندا دەمەبرد خەلكى يەكتريان بانگدەکرد بۆ ئەوەى سەیریكەن، من نەمەزانى كە دەگرى. لە پێگا وەستام بۆ ئەوەى لە دوكانێك ساردییەكى بۆ بكېم، شوشەى بېسییەكەم داىە دەستى و سەیرمەكرد دەگرى. شېر لەو ئیوارە خوێشەدا بەزەيى بە خۆى و مندا دەهاتەو. من فرمیسكەكانم بۆ سەرى و پێمگوت «شېر مەگرى، ئەو ناهێنێت». پێیگوتم «حەسەن، ژيان ناهەقە، زۆر ناهەقە، وانییە؟». بە هێمنى سەرىم ماچكرد و گوتم «شېر گيان، ژيان زۆر ناهەقە، ئینسان خوێشى زۆر ناهەقە».

ئەو ئیوارەيە دلتیابووم شېر بەپاستى دەیهوێت من بپاریزێت، دەزانیت كە مەكینەيەكى ترسناك و گەورە هەيە من نايناسم، وێنەى من لەسەر دونیا هێشتا وێنەى پۆزگارى جارانه. شېر مەبەستى بوو پێمبەلێت حەسەنى پیزۆى تۆ هەلەیت، دونیا بە جۆرێك گۆپاوه تۆ تێیناگەیت. ئەو مەكینەيەى جاران من و تۆ ئیشمان لەسەر دەکرد و لە ناویدا بووین، ئەو نەماو. ئێستا ماشینیكى زەبەلاح و سەیرتر و ئالۆزتر ئێشەدەكات، كە تۆ تێیناگەیت. شېر نەیدەویست راستەوخۆ وام پێبەلێت، بەلام بە فرمیسكەكانى تێیگەیاندم و ئاماژەيەكى لەو جۆرەى دامى.

وانه‌ی خه‌یال وه‌ک وانه‌کانی تر نییه... مه‌هناز خان زستان و به‌هاری سالی ۱۹۹۲

«دهرسی خه‌یال وه‌ک دهرسه‌کانی تر نییه... مه‌هناز خان. خه‌یال له هیزه ههره گه‌وره‌کانی دونیایه، مروّف ئه‌و ساته دروستده‌بیّت که خه‌یال دروستده‌بیّت، حه‌قیقه‌ت سه‌ره‌تا له خه‌یالدا هه‌یه، مه‌هناز خان له تو وایه مروّف له سه‌ره‌تای سه‌ره‌تاوه باغچه‌ی هه‌بووه؟ بێگومان نا. هه‌موو شتیکی ئه‌م دونیایه به‌ره‌می خه‌یال، ئه‌م باغچه‌یه‌ی ئیوه سه‌ره‌تا له خه‌یالدا هه‌بووه، ئه‌م گولانه سه‌ره‌تا له ناو سروشتدان، به‌ر له‌وه‌ی مروّف ده‌سته‌به‌ریّت و به‌پاستی بیانه‌ییت بۆ ئیره، بۆ ناو ئه‌م باغه، به‌ خه‌یال ده‌یانه‌ییت و ده‌یانه‌ییت. گه‌ر باغیکی خه‌یالی له سه‌رماندا نه‌بیّت، ناتوانین باغیکی راسته‌قینه دروستبکه‌ین. هه‌ندیک هه‌ن ده‌یانه‌ییت باغیکی راسته‌قینه دروستبکه‌ن، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی باغیکی خه‌یالی له سه‌ریاندا نییه ناتوانن دروستبکه‌ن. مروّف سه‌ره‌تا به‌ خه‌یال خانوو دروستده‌کات، به‌ خه‌یال ئامیره‌کان داده‌ییت. مه‌هناز خان، زانست سه‌ره‌تا خه‌یال، هه‌تا جه‌نگ سه‌ره‌تا خه‌یال، خوڤه‌یستی سه‌ره‌تا خه‌یال، خودا سه‌ره‌تا خه‌یال، هیچ شتیکی نییه سه‌ره‌تا خه‌یال نه‌بیّت، هه‌تا به‌ر له‌وه‌ی وشه هه‌بیّت خه‌یال هه‌یه».

غه‌زه‌لنوس له باغه‌کێ مالی سه‌یغه‌دین مارۆدا به‌و جوّره باسی خه‌یالی بۆ مه‌هناز ده‌کرد. مه‌هناز به‌ کراسیکی زه‌رده‌وه به‌ جوړیک له ناو په‌نگی زه‌ردی چیمه‌نه‌که‌دا نوقمبوو، به‌ ئه‌سته‌م چاو له باغه په‌ژمورده‌کێ جیا‌ده‌کرده‌وه. کچه به‌سته‌زمانه‌که پێشتر وانه‌ی وه‌ها سه‌یری نه‌بیستبوو، وانه‌یک له یه‌که‌م دێپیه‌وه مروّف له بێزاری

ئازادبەكات و فێرى شتە سەرەتاییەکانی ژيانى بەكاتەو، ئەو شتە زۆر سادە و سەرەتاییانەى كە هێندە سادە و سەرەتاییەن هیچ ئادەمیزادىك نایزانىت. ئەو شتانەى مەهناز لە منداڵییەو دەبویست فێریانىت و نەیدەزانى چۆن؟. غەزەلنوس دەگوت « مەهناز خان، بۆ ئەوێ مەزۆف سەرەتا فێرى خەیاڵ بێت، دەبێت فێرى شتە سادەکانى تر بێت، بۆ ئەوێ بتوانىت خەیاڵبەكاتەو، دەبێت بتوانىت ببینىت، بۆنبەكات، لەمى هەبێت. هیچ شتێك لە بۆنکردنى تەواوەتى گۆلىك زەحمەتتر نییە، هەركات فێربوویەن بۆنى گۆل بەكەن، مانای وایە فێربوویەن خەیاڵ بەكەن. یەكەمین لێشاوى گەورەى هەست، یەكەمین لێشاوى خەیاڵیشە».

مەهناز لە وانەى یەكەمەو هەستىكرد ژيانى شتێكى گەورەى كەمبوو، هەستىكرد تا ئیستا لەسەر ئەم ئەستێرە نەژیاو و پۆرەكانى بەتال و خالى پۆشستون، هەستىكرد تێنەگەيشتنى لە مەكتەب دەگەرێتەو بۆ تێنەگەيشتنى لە شتە سادە و ئاسانەكانى دونیا، تەمەلى لە بايۆلۆژى و فیزىك و ماتماتىكدا دەگەرێتەو بۆ تێنەگەيشتنى لە باغەكەى مالى خۆيان، دەگەرێتەو بۆ تێنەگەيشتنى لە درەختە بچوكەكەى حەوشەكەيان، لە منداڵە تەنهاكانى كۆلان، لە چۆلەكە برسییەكانى بەر پەنجەرەكەى خۆى. لەوانەى یەكەمەو هەستىكرد ئەو چەند لە هیچیدا ژیاو، لە دونیایەكدا ژیاو بێتەوێ لە مانای ئەو شتانەى دەورەبەرى تىبەكات. غەزەلنوس پێیدەگوت « مەهناز... بۆ ئەوێ تىبەگەیت دەبێت حەقیقەتە سادەكان بە خەیاڵ بانگهێشت بەكەیتەو، تۆ ناتوانىت تەنیا بە چاوى گۆلى حەوشەكەى خۆتان ببینىت، بەلكو پێویستت بە خەیاڵ، حەقیقەت شتەكان دەگۆرێتە سەرشتى یەك دیو و سادە. كە باسى خەیاڵت بۆدەكەم مەفرە بۆ دوور، خەیاڵ سەرەتا نىشتەوێ لە باغەكەى مالى خۆتاندا، نىشتەوێ لە لای یەكەمین چلە گىا و لە لای نزیكترین پاسارى، دواتر هەر ئەو شتە بچوكانە خۆيان دەتەن بۆ شوێنى زۆر

دوور».

کاریگه‌ری غه‌زنه‌لنوس له‌سه‌ر مه‌هناز سه‌یفه‌دین سه‌یر و سه‌رسوپه‌ینه‌ریوو، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا که‌که‌ تووشی کرانه‌وه‌یه‌کی قوول و گه‌وره‌هات. گۆرپانی له‌وانه‌کاندا جی‌گای باوه‌پنه‌بوو. سه‌عید بایۆ به‌ره‌وپیش‌چوونی که‌که‌ی وه‌ک موعجیزه‌یه‌کی بایۆلۆژی ته‌ماشاده‌کرد. مه‌هناز به‌خیراییه‌کی سه‌یر کرایه‌وه‌ و به‌هره‌ و توانایه‌کی ناوازه‌ی ده‌رخست. وانه‌کانی خه‌یال له‌هه‌مان کاتدا وانه‌ی عه‌قل و سۆز و هه‌ستیش بوون، که‌که‌ ته‌نیا نه‌بوو بو به‌قوتابیه‌کی به‌توانا که‌ به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌ له‌وانه‌ قورسه‌کاندا ده‌چوو پێش، به‌لکو بوو بو به‌کچیک که‌کاتیکی زۆری له‌سه‌یرکردنی باغ و سروشت و هه‌ور و ئاسماندا ده‌برده‌سه‌ر، نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌، به‌لکو مه‌هناز مارۆ عاشق‌بوو، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و شیتانه‌ و نه‌یتی و بیده‌نگ‌ه‌زی له‌م مامۆستا بیۆینه‌ و قه‌شه‌نگه‌ی خه‌یال کردبوو، که‌ هه‌رده‌م به‌چاویلکه‌یه‌کی چکۆلانه‌وه‌، به‌قۆتکی شیته‌وه‌، به‌پیشیکی ده‌رویشانه‌ی په‌شه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت و ده‌ریایه‌ک له‌ سه‌رسامی ده‌هیتا. مه‌هناز له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه‌ که‌ غه‌زنه‌لنوسی بینی، هه‌زی لێکرد، هه‌زی شیتانه‌ی کچیکی هه‌رزه‌کار که‌ له‌ ناکاو هه‌ستده‌کات پۆحیکی گه‌وره‌ و خه‌یالیکی بیسنوور و هه‌ناسه‌یه‌کی شاعیرانه‌ی بێپه‌ی به‌ر ده‌رگای پۆحی گرتوو. له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه‌ که‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی کرده‌وه‌، که‌ ده‌رگای بالکۆنه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پشت، هه‌ستی به‌رقیکی گه‌وره‌ کرد به‌رابه‌ر نه‌جۆ نه‌شکانی، هه‌ستیکرد پیشه‌ی ئه‌و‌رقه‌ی ده‌گه‌پته‌وه‌ بۆ جۆریک له‌هه‌ستی سه‌ره‌تایی به‌رابه‌ر غه‌زنه‌لنوس. پاسته‌ ئه‌و‌ کچیکی ته‌مه‌ل بوو، پاسته‌ هه‌موو وه‌ک بێمیشک سه‌یریانده‌کرد، به‌لام له‌و شه‌وه‌وه‌ که‌ غه‌زنه‌لنوسی بینی، که‌ ئه‌و‌ مامۆستا سه‌یره‌ی خه‌یالی بینی، له‌ هه‌ست و نه‌ستی خۆی تیگه‌یشت. پێشتر هه‌میشه‌ به‌رابه‌ر بپیاره‌کانی خۆی دوودل بوو، به‌لام نه‌مجاره‌ دلنیا‌بوو چی ده‌وێت. له‌و شه‌وه‌وه‌ هه‌چ

دهرفه تیکی له دهست نه ددهدا بۆ نه وهی له گهل نه جو نه شکانیدا شه پیکات .
 خانمی شه مس له هر کس زیاتر په فتاری کچه کی پی سه یربوو،
 نه و دهیزانی گهر کیژ به سته زمانه که هه ست و نه ستیکیشی هه بیت،
 نه و له ژیر گوشاری زوری ماموستا و دایک و باوک و خزمه کانیدا
 ناتوانیت ناشکراییکات. نه وهی نیستا دهیتوانی له گهل نه شکانیدا
 شه پیکات شتیکی تازه بوو، نیشانه ی گورانیکی راسته قینه بوو که دیار
 نه بوو به چ ناراسته یه که ده جولیت و به ره و کوئ دهروات. دوی ده وانه ی
 خه یال، ته نیا ناستی خویندن و شیوه ی بیرکردنه وهی مه ناز نه گورابوو،
 به لکو ته وای کاراکته ری به ره و گوران ده چوو. چیر خوی به شیوه ی
 جاران پیک نه ده خست، نه و بایه خه زوری سهروه ختیک به قز داهینان و
 ئوتوکردنی جلهکانی ددهدا، له ناکاو به جوریک سهیر و توندپه وانه بوویوو
 به فه راموشی و خو له بیرکردن. پوریک مه ناز به قزیک کوران ی کورته وه
 له سالتونی قز برینه که ی هاوسیان گه رایه وه، ماوه یه که بوو وهک جاران
 جلی ناسایی ده فگرتووی کچانه و وهک کیژانی هاوته مهنی مودیلی نوئی
 له بهرنه ده کرد، له ماوه ی دوو مانگدا هه موو شتیک گورا، له کچیک
 شیکه وه که کورانی گه پهک ناویان ددها «کچی بورده»، بووه کیژیک
 یاخیبوون و چاوقایمییه کی گه وره له جلوه رگ و په فتاریدا بوو.

سه یفه دین مارو خوی به نیشی نه ماموستای خه یال سه رسامبوو،
 به لام نه یده زانی چون شته کان هه لسه نگیتیت، له سه ریکه وه زیره کبونی
 له ناکاوی کچه که شتیکی دلخوشکه ربوو، به لام له سه ریک تریشه وه
 گورانیک کتوپر و شیتانه و بیده نگی ده بینی که نه یده زانی له کویدا
 ده گیرسیتته وه. له به ره ویه کی نه زانراو چیروکی نه ماموستایه ی خه یالی
 له هاوپیکانی خوی شارده وه. به پیچه وانه ی شه مسه وه که به شانازییه وه
 باسی باشبوون و زیره کبونی کچه کی ده کرد، سه یفه دین هه ستیده کرد،

کچه که ی به جوریکسی هیئند خیرا ده گوریت عاقیبه تی دیار نییه . نه جو
 نه شکانی له هه مووان زیاتر برینداربوو، له گه ل ده رکه وتنی ئه م ماموستای
 خه یال ده مه هناز ته واوله گه لید گورابوو، له زوریه ی چوونه ده ره وه کاندای
 بیده نگ و بیزار ته ماشایده کرد و هیچی نه ده گووت . سه ره تا که مه هنازی
 ده ستنیشانکرد ههستی به شتیک له ساردی و که مه ترخه می کردبوو،
 به لام به گشتی وادیار نه بوو که به هاوسه رگیری و شووکردن نارپازی بیت .
 بیده نگی دورودریژ و شهرمی قوولی نیوانیان وایده کرد نه توانیت زور لی
 نزیک ببیته وه ... پش ئه وه ی سه روفه سالی ئه م غه زه لنوسه ده رکه ویت،
 کاتیک ده چوو بۆ مالیان هه ستیده کرد بینینی ئه م خوشحالیده کات، گه ر
 جلیکی تازه ی بکریبایه ده پیرسی «ها، نه جو جوانه له به رمدا؟» . گه ر
 پرستورانتيکی تازه بکرا بایاته وه ده یگووت «ها نه جو حه زده که ییت بیت
 له گه لمدای؟» . به لام ئیستا بیته وه ی پرس به و بکات، بیته وه ی زه وقی
 نه وی به لاهه گرنگ بیت، قزی وه ک کورپیک کورته ده کاته وه و لییشی
 ناپرسیت . به دیوه که ی ترده فراموشکردنی مه هناز بۆ ئه و، به بایه خیکی
 بیوتنه بۆ ئه و ماموستا پریشنه ی خه یال ده ره گه رابوو، له به ر خاتری ئه و
 ده یویست زیره ک بیت، ده یزانی گه ر زیره ک نه بیت، دایکی ناھیلایت چیت
 غه زه لنوس ببینیته وه . ئاشکرا بوو، مه هناز هه موو شتیک ده کات بۆ ئه وه ی
 غه زه لنوس ببینیته وه، نه جوش به غه ریزه ی نیریک و عاشقیکی بریندار
 ههستی به هه موو شتیک ده کرد .

مه هناز ئیستا ده یویست ئازابیت، غه زه لنوس به رده وام پئیده گووت
 «بۆ ئه وه ی خه یال بکه یته وه، ده بییت ئازا بیت ... خه یال و ئازایه تی
 یه ک شتن» . ئازایه تیش ئیستا نه وه بوو به نه جو نه شکانی بلایت «شووت
 پیناکه م» . کچه که له ماوه یه کی که مدا خه یالی به جوریکسی سه یر
 گه رده بوو بوو، غه زه لنوس خوشی باوه پی نه ده کرد . له ماوه ی ئه و چهند
 سال ده کومه لیک ئافره ت هاتبوونه سه ر پڭای که به شیوه ی جوراوجور

خۆشیانویستبوو، بەلام پۆزیک لە خەیاڵی ئەوەدا نەبوو کچیکى وهک
 مەهناز مارۆ ئەوی خۆشبویت. دواجار ئەو مامۆستا بوو، مامۆستای
 کچیکى دەستگیراندار که چەندین ساڵ لەو منداڵتربوو، هەر هەلەیهکی
 چکۆلانە ژيانى کچه بەستەزمانەکهی وێرانده کرد. بەلام مەهناز چەنده
 رقی لە سەروسمیڵە رەش و قیافەتە سەریازی و زمانە بێبەهرەکهی نەجۆ
 دەبوووه، هێندهش غەزەلنوسی خۆشدهویست. ئیستا بە هۆی ئەو توانا
 گەورانەیهوه لەسەر خەیاڵ دەیتوانی دنیا بگۆرپتە سەر شوێنیکى تر.
 ژوورەکهی خۆی شەوان دەبوو بە باغیکى بێسنور، دەیتوانی هەموو
 مالهەکه پرپکات لە بولبول، لە بالندهی سەیر سەیر که خۆی بە
 خەیاڵ دروستیدهکردن. غەزەلنوس هەردەم پێیدهگوت «قورستین شت
 یەکهمین بالندهی خەیاڵییه، که مرۆف توانی یەکهەم بالندهی خەیاڵی
 دروستبکات، دواى ئەوه هەموو شتیکی تر ئاسانە». مەهناز زۆر زوو
 یەکهمین بالندهی خەیاڵی خۆی دروستکرد، بەجۆرێک ئالودهى ئەو جیهانە
 خەیاڵییه بوو، گەر ئەو خواسته قوولەى نەبایە بۆ بینینی غەزەلنوس
 لەوانەبوو جارێکی دی نەگەرپتەوه بۆ دنیای شتە پاستەقینهکان. ئەو
 لە هەموو کەس باشتەر خۆی دەناسی، پۆزیک لە پۆژان کچیکى دەبەنگ
 نەبووه، هەموو وادهزانن کچیکى دەبەنگە، خۆشی بەردهوام خۆی وا
 نیشاندەدات، هەموو بە کچیکى جوانى بێ میشک سەیریدهکەن که هیچ
 نازانیت. بەلام بە دیرزای سالی پابوردوو، بە تاییەت لەوکاتەوه که
 نەجۆ ئەشکانی بووبوو بە دەستگیرانى، ئارەزووی فیربوونی هیچ شتیکی
 نەماوو. کچیک دڵنیاویت ژيانى لە وێنەیهک دەچیت پێشتر ئەوانى دی
 هەموو شتیکیان تیاکێشاوه، ئیدی ئارەزووهکانى دەمرن. تا غەزەلنوس
 نەهاتبوو ژيانیهوه، هەستیدهکرد ژيانى سفرهیهکی ئامادهیه و ئیشی ئەو
 ئەوهیه بێتە سەر سفرهکه و بخوات و هەستیتە سەرپ، چ پێوستیهکی
 بەوه نەبوو گوێ لە سەعید بایۆ و مەجه ئیکسلاند بگریت. بەلام ئیستا

نا، ئیستا هه‌ستده‌کات ژیا‌نی زۆر بچوک و هه‌زار‌بوه . هه‌ستده‌کات تا ئه‌و کاته گول‌ی نه‌بینیوه، بال‌نده‌ی نه‌بینیوه، باغ‌ی نه‌بینیوه . ئیستا ده‌یویست فیر‌بی‌ت، هه‌موو شتی‌ک بزانی‌ت، چیت‌ر رقی له‌و وینه‌یه‌ی خۆی بوو، وینه‌ی کچی‌کی جوان‌ی هه‌میشه ریک‌پۆش و جل ئوتوک‌راو، شیک و ناسک، ده‌ستگیران‌دار و مسۆگەر، که به‌ده‌نگی‌کی باریک و ده‌ست‌کرده‌وه ته‌نیا ئیش‌ی ئه‌وه‌یه به‌خیر‌هاتن و خود‌احافیزی له‌ میوانه‌کان‌ی دایک و باو‌کی بکات... کچی‌ک برپاره تا مردن له‌ هه‌موو ئاهه‌نگی‌کدا، له‌ هه‌موو چوونه‌ ده‌ره‌وه‌یه‌کدا، له‌ هه‌موو داوه‌ت و سه‌یران و نان‌خواردنی‌کدا له‌گه‌ڵ نه‌جۆ ئه‌شکانیدا بی‌ت، ئه‌و پیاوه‌ی ته‌نیا سیحری ژیا‌نی شان‌ازیک‌ردنه به‌ قره‌ ئالتونی و درێژه‌که‌ی ئه‌مه‌وه، ده‌بی‌ت له‌ هه‌موو شوینی‌کدا وه‌ک کچی‌ک ده‌رکه‌و‌یت که یه‌کی‌ک له‌ کوپه‌ بۆشناخ و پاره‌دار و بازار‌پاسه‌کان‌ی بۆ خۆی سه‌ندوه . سه‌ره‌تا وایه‌زانی ژیا‌ن به‌و جۆره‌یه، به‌لام هاتنی غه‌زه‌ل‌نوس شتی‌کی نیشاندان که که‌چه‌کان‌ی دیکه ناتوانن بی‌ینن . م‌رو‌ف که د‌ونی‌ای خه‌یالی بی‌نی ناتوانی‌ت به‌ که‌سانی وه‌ک نه‌جۆ ئه‌شکانی که له‌ باسی خواردن و پاره و سیاسه‌ت به‌‌ول‌اوه هیچ شتی‌کی دی نازانن پ‌ازی‌بی‌ت . هه‌ر شه‌وی‌ک بی‌ری له‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی بک‌ردایه‌ته‌وه، ده‌بایه په‌نجه‌ره‌که بکاته‌وه و هه‌وا هه‌لم‌ژێ‌ت . ئیستا به‌رده‌وام شه‌وان په‌نجه‌ره‌کان ده‌کاته‌وه، هه‌ستده‌کات بوونه‌وه‌ره خه‌یالی‌یه‌کان له‌ودیهو په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ن، شه‌و به‌و قره‌ کوپانه تازه‌یه‌وه ده‌چی‌ته بال‌کۆنه‌که، نه‌ته‌له‌فون بۆ هاو‌ری‌ک‌انی ده‌کات و نه‌ گوی له‌ گ‌ورانی ده‌گر‌ی‌ت، تاکه شتی‌ک ده‌یکات ئه‌وه‌یه بی‌ر له‌ غه‌زه‌ل‌نوس ده‌کاته‌وه، بی‌ر له‌ گ‌ول‌ه خه‌یالی‌یه‌کان‌ی خۆی ده‌کاته‌وه، خه‌یالی لای ئه‌و ب‌ول‌ب‌وله ئه‌فس‌وناویانه‌یه که له‌سه‌ری‌دا ده‌خو‌ینن . ئیستا دل‌نیا‌یه ناتوانی‌ت له‌گه‌ڵ نه‌جۆ ئه‌شکانیدا بزێ، گه‌ر شوو به‌و پیاوه بکات خه‌یالی ده‌مر‌ی‌ت . هیچ شتی‌ک وه‌ک دی‌مه‌نی ئه‌و سم‌ی‌له په‌ش و برۆ په‌ش و یقاره سیاسیه‌ی ئه‌و خه‌یال ناک‌و‌ژ‌ی‌ت . ئه‌وه قسه‌ی خات‌وو شه‌مسی

دایکی بوو، که خو پەقکردن و وەستانی نەجۆی بە «ویقاری سیاسی» ناودەنا. هەر پۆژیک نەجۆ ئەشکانی بێنیایە، بە زەحمەت دەیتوانی بگەریتەو بۆ ژوورە خەیاڵییە بچوکه‌کە‌ی خو.

دوای شەش مانگی بەردەوام مەهناز یەکیک بوو لە پۆخەبەرە خەیاڵییەکان. غەزەلنوس سالانیک دواتر که باسی مەهناز مارۆی دەکرد، دەیگوت «یەکیک بوو لە پۆخەبەرە خەیاڵییە تەنیاکان، لەو پۆخەبەرە خەیاڵیانە‌ی خۆیان دروستدەبن و لە هیچ گروە و کۆمەڵێکدا ناتوێنەو...». لە ماوە‌ی ئەو شەش مانگەدا غەزەلنوس چەندین جار هەولیدا مەهناز تێکە‌لاوی هەندیک لەو پۆخەبەرە خەیاڵیانە بێت که ئەو دەبناسین، بە‌لام مەهناز نەیدەتوانی بە هیچ کۆمە‌ڵە ئادەمیزادیکە‌و بە‌جە‌سپیت، دنیا خەیاڵییە‌کە‌ی مەهناز ژوورە‌کە‌ی بوو، ئەو دەیگوت «هەندێ مۆقی خەیاڵی هەن، جیهانە خەیاڵییە‌کە‌یان لە سنووری مائی خۆیان تێناپەریت، مەهناز لەوانە‌بوو».

لەگە‌ڵ سەرەتای خۆنامادە‌کردندا بۆ تاقیکردنە‌و هە‌وره‌کانی کۆتایی سال، مەهناز ئیوارە‌یە‌ک بە نەجۆ ئەشکانی گوت نامە‌و‌یت شووت پێیکە‌م. شە‌وێک پێشتر لە داوە‌تی یەکیک لە ناسیاو‌ه‌کانی نەجۆدا لە کاتی‌کدا ئەو بە دەنگی بە‌رز باسی شە‌پ و ململانێ‌ی هە‌میشە‌یی نێوان دوو حیزبە‌ سیاسیە‌ گە‌وره‌کە‌ی وڵاتی دە‌کرد، مەهناز بە پێچە‌وانە‌ی چاوه‌ڕوانی هە‌مووانە‌و «که پێکرا فی‌ربو‌یوون گۆییان لە دەنگی نە‌بیت» گوتی «نەجۆ ئەشکانی، لە‌م باسانە‌ زیاتر هیچی تر نازانیت، ناتوانیت لە‌م قسە‌ پڕپو‌چانە‌ی سیاسە‌ت بە‌ولاوه‌ باسی هیچی تر بکه‌یت؟». قسە‌کانی هێند راستە‌وخۆ و پە‌ق و بریندارکە‌ری‌وون، ئەشکانی بۆ‌ماوه‌یە‌ک وە‌ها و‌پ‌وو نە‌یدە‌زانی سە‌یری کوێ بکات. سە‌خت‌بوو بۆ نەجۆ لە‌ناو

خزمه‌کانی خویدا، له جیگایه‌کدا له هه‌ر شوپینکی دی زیاتر و یقاری
خوی به‌لاوه گرنه‌گ بوو بشکینیت. ئه‌و شه‌وه که مه‌هنازی برده‌وه،
به جوریک توپه‌بوو، خه‌ریک بوو ماشینه‌که‌ی ده‌دا به‌عه‌مود و دار
و دیواره‌کانی پێگادا، به‌لام مه‌هناز وه‌ک کارپکی به‌توپی ئه‌وه‌وه
نه‌بیت، له پێشه‌وه وه‌ک خانمیک به‌ویقار دانیشتبوو و نیگاریکی وه‌ها
خه‌یالیشی هه‌بوو، ده‌تگوت نوقمی نه‌شه‌ و پۆشناییه‌کی خودایی بووه.
که‌گه‌یشتنه‌ به‌رده‌رگا، له‌کاتیکدا نه‌جۆ ئه‌شکانی که‌فی ده‌رده‌دا، مه‌هناز
به‌ئارامییه‌وه ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و گووتی « نه‌جۆ، گوئیگره‌،
من و تۆ بۆ یه‌ک نابین، که‌ له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌بم ناتوانم خه‌یال بکه‌مه‌وه،
ده‌مبوریت، به‌لام گه‌ر وازم لێبه‌یتیت، تۆش خوشتی ده‌ژیت».

مه‌هناز مارۆ له‌ ژیا نیدا وه‌ها ئازا نه‌بوو، هه‌مووان وه‌ک ترسنۆکیک
سه‌یریانده‌کرد، به‌لام ئیستا ده‌یتوانی تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر سنووری مه‌رگ
نازابیت. چه‌ندین هه‌فته‌بوو برپاری خوی دابوو، له‌ نیوان مه‌رگ و نه‌جۆ
ئه‌شکانیدا، مه‌رگی هه‌لده‌بژارد. ئیستا شه‌وان که‌ هه‌لده‌ستا و به‌ ماکسیه
ئه‌رخه‌وانییه‌که‌یه‌وه ده‌چوووه‌ بالکۆنه‌که‌، بیرى له‌ مردن ده‌کرده‌وه، مردنیک
له‌ سه‌یفه‌دین مارۆی باوک و له‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی دوورباته‌وه، ئیواران
زۆرجار له‌و باغه‌ خه‌یالییه‌ی خویدا ناچارده‌بوو، گوئى له‌ باوکی و نه‌جۆ
بگریت، قسه‌ بپێرانه‌وه‌و دووباره‌کانیان له‌سه‌ر سیاسه‌ت بیستیت. ئیستا
هه‌رکات گوئی له‌ باسی سیاسه‌ت ده‌بوو، ده‌یویست بپشیته‌وه‌ و بمریت.
جگه‌ له‌ غه‌زه‌لنوس که‌سی تر له‌ ژیا نیدا نه‌بوو باسی گوڵ بکات، باسی
ئه‌و پۆخانه‌ بکات که‌ شه‌وان له‌ ژێر تریفه‌دا گه‌وره‌ده‌بن و به‌یانیان ده‌مرن،
جگه‌ له‌ غه‌زه‌لنوس هه‌چ که‌سیکی تر نه‌بوو فی‌ری هونه‌ری نزیکبونه‌وه‌ی
بکات له‌ بالنده‌کان. چه‌ند سه‌یریوو که‌ ده‌بیینی غه‌زه‌لنوس ده‌توانیت
کوکوختیه‌کان پازیبکات له‌سه‌ر ده‌ستی بنیشه‌وه‌. دلنیاوو غه‌زه‌لنوس
ناتوانیت تا هه‌تا هه‌تایه‌ له‌گه‌ڵیدا بیت، ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین غه‌می ژیا نی

بوو، چوڻ ده توانيت جاريكي تر بي نه م باغه خيالي و بالنده سهيرانه
 بږي، چوڻ ده توانيت ههستهکانی بگيرپتهوه بو نه و کاتهی که هيشتا
 غزلهلنوسی نه بينيبيوو. دووچار به دزی سيفهدين مارو و به مؤلهتی
 خاتوو شه مس له گهل غزلهلنوسدا چوبوبوه دهرهوه، دوو تاقمی خيالي
 بينی بوو، دوو گروپ له و مروفه خياليانهای هر دهسته يه کيان له
 جوړيکی تايبه تی خيالدا قال و بليمه تن. به لام نه و پوچيکی ته نيا بوو،
 له شه مسی دايکی به ولاره که سی تری نه بوو، ناره زوويه کی نه بوو تيکه ل
 به هيچ پوخله بريکی تر بيت، خوئی دونيايه کی هه بوو، دهرسا گهر
 له مال بيته دهری نه و دونيايه ی له دهست بجيت. له گهل نه و ترسه شدا
 هه موو شتيکی ده کرد بو نه وهی غزلهلنوس له ژيانيدا بميتپتهوه،
 هه موو شتيک. چهند پوژيک به رله وهی به نه جو نه شکانی بلت باواز
 له يه کدی بهنين، شه ويک به دريژايی بیری له خوتن ده کردهوه له گهل
 پياويکی وهک نه جوډا، يه که مجاريوو له ژيانيدا بير له له شی پووتی
 پياويک بکاته وه، نه و ههستهی که دهستی نه جو ده که ويته سر له شی،
 شيتيده کرد، مردنی له وه پي چاکتريوو له گهل نه جوډا پووتبيته وه. به لام
 ده بيت خوتن له گهل غزلهلنوسدا چوڻ بيت، چ سحرک و چ خياليک
 بيت؟.

دهبايه به رله وهی بجپته تاقیکردنه وهی کوژتاييه وه هه موو شتيک له گهل
 نه شکانيدا بپريپته وه. دهيزانی سيفهدين مارو هه رشتيک قه بوول بکات،
 نه وه قه بوول ناکات. دهيزانی گهر سره تا لای خاتوو شه مس نه و
 مه سه له يه باسبکات، له وانه يه شته کان ودها خراب بشکپته وه له دهست
 دهرچن و دواتر نه گيرپته وه. به لام بو خوئی تاقی نه کاته وه؟ بو نازايه تی
 خوئی نه خاته بهر نه زمونځیک که درهنگ يان زوو ده بيت پياپروات؟.
 ئيستا دهبايه برياربدات، دهبايه بجپته به رده می سيفهدين مارو و
 بلت من شوو به نه جو نه شکانی ناکه م. نيتر دواي نه وه هه رچپيه ک

پووده دات... به جه ه نه م.

سه يفه دين مارؤ شه وان تا درهنگ خه ريكي ته له فونكردن بوو. تا يه كه م
 هه لئباردني گه وره ي ولات، ماوه يه كي زؤر كه مي له به رده مدا مابوو، حيزب
 پاي سپارد بوو له ديار يكردي ليستي هه لاويزداندا به شدارييكات، سه يفه دين
 چهنده له ماله وه پياويكي پهق و بي سه بر و زوو هه لچوويوو، له دهره وه
 زمان يكي ديبلؤ ماسي و نه رم و به شيوازي هه بوو. چهنده شه و مه ه ناز
 چاوه پوانبوو، به لام باوكي كاتي بو هيچ شتيك و هيچ كه س نه بوو.
 شه ويكيان دواي چهندين سه عات ته له فوني دورودريژ، مه ه ناز بي شه وه ي
 گو ييداته هيچ شتيك، چوو ه ژوره تاييه تيبه كه ي باوكي، نه و ژوره ي
 له وي شه قسه ي له گه ل سه راني حيزب و كانديده تازه كان ي هه لئباردندا
 ده كرد، هه ر له وي شه دكتور و نه نازيار و پاريزه ره كان ي ده خسته سه ر
 كه لگه له ي خو كانديكردن بو يه كه مين هه لئباردني نازاد له مي ژووي
 خوره لاتي ناوه راستدا «وهك سه يفه دين مارؤ له به رده م نه جو نه شكاني
 و خانمي شه مسدا، به دلن يايي و فه خره وه داني پياده نا». دواي چهندين
 سال نه وه يه كه مجار بوو مه ه ناز شه ويكي وا درهنگ و بو ئيشيكي
 تاييه تي بجي ته ژوره كه ي باوكي. سه يفه دين مارؤ نه زمونيكي سياسي
 نه وتوي هه بوو بزانييت، مرؤف چ وه ختيك شتيكي گرنگي بو گووتن
 هه يه. بيري نه ده هات له و چهنده سال ي دوايدا دانيشتن يكي هاوړپيانه ي
 له گه ل كه چه كيدا نه نجامدا بييت، هوكه شي هينده ي نه و دوره په ري زي و
 بيته نكيه گه وره يه ي مه ه ناز بوو، كه مته رخه مي و سه رقالي سه يفه دين
 نه بوو. به گشتي له زن و مندا لدا خو ي به كه سيكي به دبخت و بيته ره م
 حيسابده كرد. به رده وام هه ستيده كرد زنه كه ي هينده ي ئافره تيكي زؤربلي ي
 خو هه لگيشه، خانميكي كومه ككه ر و گرفتشكي نيبه، كه كه شي زؤر
 بي هوش و كه م عه قل و ساكار ده هاته پيشچاو، به لام دلي خو ي به وه

خۆشدهکرد، بلّیت مندالّی ئەم سەردەمە پێکرا وهان. سەیفەدین مارۆ دلی بەم مامۆستای خەیاڵەش نەدەکرایەوه. جۆرە پیاویکی دەگمەن بوو، پێشتر پێکەوتی تەرزە مەخلوقی وهای نەکردبوو، نە لە سیاسییەکان دەچوو، نە لە دکتۆر و ئەندازیارەکان، لە خەلکی ناو بازار و لە گۆرانپێژەکانیش نەدەچوو. هەتا وەک پۆشنبیرەکانیش نەبوو، پۆشنبیران شتیکی ترن، ئەم دەیانناسیت، زۆریەیان بە یارمەتی کەم پازیدەبن، سەرە گەورەکانیان حیزب مسۆگەریکردون و خستونییه ته بنگلی خۆیەوه. لەو کاتەوه کە بووبوو بە سەرۆکی لیژنەی هەلبژاردنی کاندیدەکانی پەرلەمان هەرکەسیکی دەبینی بەچاوی ئەوهوه تەماشایدەکرد ئاخۆ بۆ پەرلەمان دەستدەدات یاخود نا؟ دلی بەوه خۆشبوو، کە ماوێهەکی دیکە، خولێک یان دووانی دیکە نەجۆ ئەشکانی زاوای کاندیدیکی باش دەبیت بۆ پەرلەمان. قیافەتی، دەم و سمیلّی، شتێوی پاوهستان و پێز دەربڕینی هەموو هی پەرلەمان بوون. سەیفەدین مارۆ زۆر دلی بەو زاوایە خۆشبوو، بۆ مەهناز مێردیکی نمونەیی بوو. ئەو شەوه کە مەهناز چوو ژووری، خەیاڵی بۆ هەموو شتێک دەچوو، ئەو قسانە نەبیت. لەو باوه‌پەدا نەبوو، کچیکی وا مندالّ بەو جۆرە چاوپووی کرابیتەوه، لە بەردەم باوکیدا بێتەرس بلّیت من ئەم کابرایە بە کەسیک نابینم، شایستەیی ئەوه بیت لەگەڵیدا پووتبیمەوه و بخەوم. جۆریک بوو لە بیژەدەبی، لە بێحورمەتی بێۆینە و لە ئەندازەبەدەر. ئەو شەوه سەیفەدین خەوی لێتەکەوت، تا بەیانی لەناو نوینەکاندا لۆلەدەبوو و دەکرایەوه، دەکرایەوه و لۆلەدەبوو. بە پێچەوانەی مەهنازەوه کە بە قرە کورتەکەیهوه، بەو بیجامە ساتانە سفت و لووسەوه، خۆشەبەخت وەک یەکیک باریکی گەورەیی لە ئەستۆی خۆی داگرتبیت، ژوورەکەیی مارۆی جێدەهێشت. دەبایە پوون و ئاشکرا بلّیت کە شوو بە نەجۆ ئەشکانی ناکات، دوو مانگ بوو دەیویست ئەم پستەیه ئاشکراکات و نەیدەتوانی،

هه تا نه يده توانی لای غه زه لنوسیش ئه و قسانه بکات. به لام ئیستا ته واو، تا هه تاهه تايه ته واو، سهیر له وه دابوو که ته وای جهنگ و جه دهل و هه را که که وته پۆزی دواتر. برپاره که بۆ خانمی شه مسیش وهک بروسکه وه ها بوو، وهک دۆغایه کی ناوه خت که ده ست و دهمی مروف ده به ستیت و ئیفلجیده کات. ئه و پۆزه به ته له فون مامۆستاکانی ئاگادار کرده وه، که له بهر هۆیه کی خیزانی هه موو وانه تاییه تییه کان دواده که ویت و ده خرینه کاتیکی تر. راسته خانمی شه مس سه ره تا دژی شوو کردنی مه هناز بوو به نه جۆ نه شکانی، راسته دلی به و کوپه نه ده کرایه وه، راسته کچه که ی خوی به شایسته ی که سیکی باشتر ده زانی، به لام ئیستا بۆ سالیکی زیاتریوو ده ستگیریانی بوو، پیکه وه له چنده ها بۆنه دا ده رکه وتبوون، پیکه وه گه رابوون و شه و درهنگ هاتبوونه وه مالی، کوپه که هه موو شتیکی کردبوو، ئالتونی ته واو، مالی ته واو، یهک به یهکی مه رجهکانی ئه ویشی قه بوو لکردبوو. به هانه یهک نه بوو په شیمان بینه وه، هه چ به هانه یهک نه بوو. دوانه وه قسه ی خه لک، ئه و هه موو حیکایه ته ی که بلأوده بیته وه، ئه و هه موو پرسیاره ی که ده کړیت، ئه و هه موو عیبه یه ی جیده مینیت. نا چیت نه ده کرا مه هناز په شیمان بیته وه، په شیمانی هه روا ئاسان نییه، دوانه وه بۆ په شیمان بیته وه، هه مووان به دیمه نی نه جۆ نه شکانی و سه ردانی ئیوارانی راهاتبوون. مه هناز قسه یه کی گونجاو و به هانه یه کی راسته قینه شی نییه. خانمی شه مس هه چ له قسهکانی مه هناز تینه ده گیشته، ده رباره ی ئه وه ی بینینی نه جۆ خه یالی ده کوژیت ... هه چ تینه ده گیشته ... هه چ. خه یال خوی چیه، تا بینینی نه جۆ به سته زمان بیکوژیت؟

سه یفه دین مارۆ ئه و پۆزه ده بایه تا درهنگ له گه ل هه لآوێردهکانی هه لآوێردندا ته له فونبکات، کوپوونه وه یه کی له گه ل سکرتری سهرۆکدا بۆ کاروباری هه لآوێردن هه بوو، دانیشتنیکی له گه ل بهرپرسی پروپاگنده دا

هەبوو، دەبایە لەگەڵ دوو خانمدا سەبارەت بە کاندیدە ژەکان قسەبکات. پۆزێکی ئیجگار جەنجال بوو، ئیجگار. بەلام بەردەوام خەیاڵی لای مەھناز و قسەکانی ئەو بوو. مەواڵی پەشیمانبوونەوی کچەکەی دواي سالتیک لە دەستگیرانی، کاریگەرێیەکی خراپی لە ناو حیزیدا دەبیت، نەیارەکانی بەکاریدەهێنن بۆ ئەوێ ناویانگی بزپێنن، نەجۆ دەبیت بە دوژمنی، خەلکانیک ناوی کچەکەی دەخەنە بازارەوه. دەبایە هەرجییهکی کردووە کچەکە لەو ئارەزووە کتوپر و بێمانا و بێهەقلانەیه پزگاریکات. ئیستا دڵنیابوو کاریگەری ئەو «مامۆستای خەیاڵە سەگبایە» لەسەری کوشندەیه، لە سەرەتاوه دەبایە بە هاتنی ئەو گەنجە ئالۆز و سەیر و فیتنەکارە پازێ نەبیت، کە پێشێکی وەک پێشی دەروێشەکان هێشتۆتەوه و خۆی ناوناوه غزەلنوس. دەبایە پیاویکی لەوه عاقلترین پێگا بە مامۆستایەکی خەیاڵ بەدات پێخاتە مالهەکی. سەیفەدین کە بەیانی چوووەدەرێ، دەیزانی بەزێمی گەرە دەکەوێتە ئیوارەوه، ئەو کاتەي دەگەرێتەوه. خانمی شەمسێش دڵنیابوو کە سەیفەدین هەروا ئاسان لێناگەرێت کورپێکی وەک نەجۆ ئەشکانی لە دەست بجێت، هەموو گوشاریک دەکات تا مەھناز پەشیمانبکاتەوه، بپاریدابوو لەو کارەشدا پێگری نەکات. هەر بەیانی زوو پێک و پاست بە کچەکەی گووت «گەر باوکت سەریشت ببێت، کارم پێوه نییه، ئەوەندەم لەسەرە چەقۆکی بۆبێنم». مەھناز بێئەوهي بترسێت، گووتی «گەر بمدا بە نەجۆ ئەشکانی، پێویست ناکات سەرمبێت، چونکە بێسەرپرین کوشتوومی».

هیچ شتێک لەگەڵ مەھناز مارۆدا سوودی نەبوو. هێزێک نەبوو لەم دونیایەدا پەشیمانبکاتەوه.

سالانیک دواتر غزەلنوس بۆ ماجیدی گۆل سۆلافی گێڕایەوه «ئێوارەیهکیان چووم بۆ مامی مەھناز مارۆ، وەک ئێوارەکانی تر بێناگا لە

هه‌یج شتێک و بێخه‌یال له‌ هه‌ر غه‌می‌ک، ساده‌ و ساکار پۆیشتهم، خانمی شه‌مس له‌ سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیاندا پێشوازی لێ‌کردم. خاوییه‌کی دا به‌سه‌ر ئه‌ژنۆیدا و به‌ هه‌یمنی به‌راهه‌رم دانیشتم، گووتی مامۆستا بمبوره‌، له‌م‌پۆوه ئیتر ده‌رسه‌کانی خه‌یال ته‌واویون، من و سه‌یفه‌ هه‌ستده‌که‌ین وانه‌کانی توو کارێکی خراپی له‌ که‌چه‌که‌ کردبیت، باوکی پێیوايه‌ وازه‌یتانی له‌ نه‌جۆی ده‌ستگیرانی په‌یوه‌ندی به‌م ده‌رسانه‌وه هه‌بیت که‌ له‌ تووی وه‌رده‌گریت. وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌چه‌که‌ په‌پییته‌ دونه‌یايه‌کی تـره‌وه‌، ئاگای له‌ خۆی نه‌ماوه و به‌رده‌وام قسه‌ی سه‌یرده‌کات.

من ئه‌و پۆژه قسه‌م نه‌کرد، ده‌مزانسی هه‌رچییه‌ک بلێم بێسووده‌، هه‌یج یه‌ک له‌ خانمی شه‌مس و سه‌یفه‌دین مارو نه‌یانده‌توانی تی‌یگه‌ن من ده‌لێم چی، مرۆف گه‌ر خۆی پۆحله‌به‌ریکی خه‌یالی نه‌بوو، چه‌ند باسی خه‌یالی بۆ بکه‌یت تی‌ئاگات. دوو پۆژ دای ئه‌وه ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ که‌چیک نامه‌یه‌کی مه‌هناز مارۆی بۆ هه‌یتام، نامه‌ی دلێکی گه‌نج و تی‌کشکار، به‌ گرپانه‌وه‌ نوسیبه‌وی منی خۆشده‌وێت و له‌به‌ر من وازی له‌ ئه‌شکانی هه‌یتاوه‌، ناتوانیت بێ من بزێ و ده‌بیت هه‌رچییه‌کم کردوه‌ پزگارییه‌کم، چونکه‌ گه‌ر من نه‌بینیت خه‌یالی ده‌مریت. من نه‌مه‌دزانسی چییه‌کم؟ هه‌یج شتێک له‌وه ناخۆشتر و غه‌مگینتر نییه‌، که‌چیکی منداڵکار و گه‌نج تووی خۆشبویت. هه‌یج ئازاریک له‌م سه‌ر زه‌مینه‌ وه‌ک ئه‌و ئازاره‌ نییه‌، پیاویک بیت و کیژیکی ناسک خۆشی بویت و توو له‌ به‌ر هه‌زار هۆ و هه‌زار پێگری بێمانا نه‌توانیت خۆشتبوێته‌وه‌. من ئه‌وکات به‌خه‌لیلم به‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی ده‌بردا، نه‌مه‌دزانسی ده‌توانم چی بۆ ئه‌و که‌چه‌ بکه‌م، نه‌مه‌دزانسی چۆن ده‌کریت کۆمه‌کییه‌کم. مرۆف نابیت هه‌ست و نه‌ستی که‌چیکی گه‌نج به‌ گالته‌ وه‌ریگریت، من ئه‌وکات ئه‌و ئه‌زمونه‌ گه‌وره‌یه‌م نه‌بوو. ئیواره‌ی ئه‌و پۆژه نه‌جۆ ئه‌شکانی به‌ جووتیک چاری سووره‌وه‌، به‌ هه‌ستێکی پقاوییه‌وه‌، به‌ لمۆزی به‌رازیکه‌وه‌ هاته‌ به‌ر ده‌رگام، منی

به‌وه تاوانبارکرد که مه‌هنازم له خشته بردییت، نه‌مانه‌تی مامۆستایه‌تییم خستبیتته ژیرپیتمه‌وه و قوتابییه‌کی به‌سته‌زمانی خۆم فریودابیت. من به‌و په‌ری توند و تورپییه‌وه تۆمه‌ته‌کانم دورخسته‌وه و گووتم ئاگام له هیچ حیکایه‌تیک نییه. به‌لام کۆپییه‌کی نه‌و نامه‌یه‌ی مه‌هناز بۆ منی نویسبوو، لای نه‌ویش بوو، هه‌ر نه‌و کچه‌ی که مه‌هناز نامه‌که‌ی پیا‌ناردبوو، کۆپییه‌کی نامه‌که‌شی به‌ نه‌جۆ نه‌شکانی فرۆشتبووه‌وه. به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو نه‌و چی ده‌زانیت یان نازانیت، نه‌وکات ته‌نیا خه‌یالَم لای مه‌هناز بوو، من به‌ نه‌شکانیم گووت واز له کچه به‌سته‌زمانه‌که به‌ینه، دلنیاَم نه‌و کچه منی خۆشناویت، به‌لام رقی له تۆیه، هینده رقی له تۆیه ناچار بۆ که‌سیکی تر ده‌گه‌ریت، بیکات به‌ پشت و په‌نای خۆی. گه‌ر ده‌ته‌ویت نه‌و به‌سته‌زمانه‌ تووشی ده‌ردی گه‌وره نه‌که‌یت، لێگه‌په‌ی با جاریکی تر له‌سه‌رخۆ و به‌ هیمنی خۆی بدۆزیتته‌وه. نه‌جۆ نه‌شکانی گویتی له قسه‌کانی من نه‌بوو، نه‌و له‌و مه‌خلوقانه‌بوو که به‌هره‌یه‌کی که‌می خه‌یالیشیان نییه، له‌وانه‌ی گه‌ر شتیک ئاسان نه‌هات به‌ ده‌ستیانه‌وه به‌ زۆر ده‌یسینن. ئیدی ماوه‌یه‌ک من هیچ ناگایه‌کم له مه‌هناز مارۆ نه‌ما، له‌و ماوه‌یه‌دا ویستم له‌ پێگای هونه‌ره‌کانی خه‌یاله‌وه بیدۆزمه‌وه، به‌لام سودیکی نه‌بوو. ده‌مزانسی پێگای نه‌وه‌یان لێبه‌ستوه بچیتته قوتابخانه‌ش. ئیدی مه‌هناز مارۆم له‌م دنیا پاسته‌قینه‌یه‌دا به‌ یه‌کجار و بۆ هه‌تا‌ه‌تایه‌ ونکرد و نه‌مبینیه‌وه».

دوورکه‌وتنه‌وه‌ی غزله‌لنوس له‌ خانمی مه‌هناز مارۆ ده‌ره‌نجامی کوشنده‌ی هه‌بوو، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌مووان زانیان کچه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی شیتانه عاشقی نه‌م مامۆستای خه‌یاله‌بووه، سه‌عید بایۆ له‌هر که‌س په‌شیمانتر بوو که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ جۆره‌ پێشنیاریکی وه‌های کردبوو، کێ ده‌یزانی شته‌کان به‌و جۆره‌ ده‌شکێنه‌وه؟. هه‌زی مه‌هناز له‌ غزله‌لنوس به‌جۆریک

بوو، داوايکرد گهر پښگايېدهن غه‌زه‌لنوس ببينئیت، ناماده‌یه شوو به نه‌جۆ نه‌شکاني بکات، به‌لام نه‌عورف و نه‌عقل پښگيان به‌شتي وه‌ها نه‌ده‌دا. به‌پيچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی مه‌هنازه‌وه دايکی و سه‌يفه‌دين مارؤ ئيجگار دل‌په‌ق و خالی له‌هر نه‌رم و نيانيه‌ک به‌پارياندا کچه‌که له‌بری نه‌وه‌ی تاقیکردنه‌وه‌کاني کوتايی سال نه‌نجام‌بدات و بچیت بؤ زانکؤ، شووبکات و به‌زوترين کات به‌واته مال و مي‌ردی خوی. نه‌وه دوا به‌پياری سه‌يفه‌ بوو که شه‌مسيش به‌ناچاری و ملکه‌چی قه‌بووليکرد. هيچ که‌س به‌ته‌واوی حياکيه‌تی دوايه‌مين پوژده‌کاني ژيانی مه‌هناز مارؤ نازانيت، دايک و باوکی قسه‌له‌ته‌نهاییه‌کی قبول و بيده‌نگيه‌کی ترسناک ده‌که‌ن، مه‌هناز هيچ شتيک نالئیت، هيچ شتيک ناکات. چوار سه‌عات به‌ر له‌وه‌ی نه‌جۆ نه‌شکاني، به‌خوی قيافه‌ته‌سه‌ريازی و سميئه نه‌ستوره‌کانيه‌وه، به‌جلی کۆنی پيشمه‌رگايه‌تیه‌وه «که‌تاييه‌ت بؤ پوژي زاواوونی هه‌لگرتبوو» بگاته به‌ر ده‌رگا، له‌چيمه‌نه‌که‌ی خوياندا، ناگر له‌خوی به‌رده‌دات و هيچ خوله‌مي‌شيک دواي خواي جيتاهيئیت، هيچ که‌سينک دواي سووتانی مه‌هناز ئيسکيکی سووتاو، يان پاشماوه‌ی جه‌سته‌يه‌کی خه‌لوزين نادۆزئته‌وه، وه‌ک نه‌وه‌ی کچه‌که هه‌وا به‌رديئتی، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌شی له‌واوه‌يه‌دا بوويئیت به‌هه‌نديک ئيسک و پروسک و په‌پوالي خه‌يالی. شه‌مس و سه‌يفه‌دين مارؤ هه‌ردوکیان ده‌بيبنن که له‌ناوه‌راستی چيمه‌نه‌که‌دا خوی ده‌سووتئيت، به‌لام نه‌بۆنی بۆکپوزي جه‌سته‌يه‌ک ده‌که‌ن، نه‌دواي ناگره‌که خوله‌مي‌شيک ده‌دۆزنه‌وه. هه‌موو خه‌لک پييانوايه‌ حياکيه‌تی خو سووتانی مه‌هناز هيچ نيه‌جگه له‌درويه‌کی گه‌وره بؤ داپوشيني شتيکی عيبت‌ر و شه‌رمينتر، ده‌نگويه‌ک بلاوده‌بيتته‌وه که مه‌هناز له‌گه‌ل کورپکی تردا پايکردبيئت بؤ ده‌ره‌وه‌ی ولات. به‌لام نه‌و شتانه‌ی دواي مردنی مه‌هناز پوياندا وانالينن، دواي تپه‌پرينی پرسه‌که به‌چه‌ند پوژيک، مالی مارؤ، پرده‌بيئت له‌و گوله

خەیاڵیانەى بە ھەموو لایە کدا دەپوین، پرپەبیٹ لەو بآئندە سەیرانەى
کەس نەیبینیون، پرپەبیٹ لە دەنگى مەخلوقاتى سەیر کە دەنگى
گۆرانیان لە ناو پارەو و ژووڕەکاندا دەنگەداتەو، گىایەکی درپندە و
کۆیوش بە سەر زەویيە کەدا دەکشیت، خانمى شەمس و سەیفەدین چەند
ئەو گولانە لە دیوارەکان دەکەنەو، چەند ئەو بآئندانە دەردەکەن، چەند
ئەو گىایانە لە پێشە دەردەھێنن، سوودی نییە. خانوو کە دەھێننە سەر
فرۆشتن، عەتار وەک یەکەمین کەپار دیت و لە بینینی ئەو ھەموو گول
و گىا و بآئندە یە سەرسامدەبیٹ، وەک ئەو ی لە نەفرەتیک بترسیت،
بە پە لە دەکشیتە دواو و ھیچ نرخیک لە سەر شویتیکى وەھا سەیر
دانانیت. لە ماو یەکی کورتدا مآلى سەیفەدینی مارۆ بە جۆرێک دەگورپیت
ھیچ کەسیک ناتوانیت تیا بزى. سەیفەدین و خێزانە کەى دەگوازنەو بۆ
خانویەکی دی لەو پەپى شار. ماو یەک ھیچ کەس ئەو خانوو ناکرپیت
و نایگریت، بە لام دواى ماو یەکی کەم پۆژیک کەپاریکی سەیر دیت و ئەو
خانوو بە نرخیکى بەرز دەکپیتەو.

پۆژیکى سەیر لە ژيانى ماجەلانى راستەقینە «پۆژیکى ئابى سالى دوو ھەزار و چوار»

زۆھدى شازەمان لە پۆژانى دی زووتر بە ئاگاھاتەو، ھیشتا خۆر
تەواو نەکەوتبوو، سەرەتا لە جیگا کەیدا ھەستى بە جولە یەکی سەیری
پەردەکان و فیتکییەکی ناوخت کرد، کە لە گەل گەرمای کوشندەى
شەودا نەدەگونجا، ھەستیکرد ھەوایەکی زۆر بە ھێز لە پەنجەرەکانەو
دیتە ژوور، ھەوایەک لە گەل خۆیدا فیتکییەکی سىحراوى دەمەوبەیانى
دەھینیت. ئەو چەرچەفیکی سبى تەنکی دابوو بە سەر خۆیدا، بیری بوو

شه و که خهوت په‌نجره‌کانی داخست تا ه‌وای فینکی‌سازه‌کان که‌میک ژوره‌که ساردبکه‌نه‌وه . که س‌ری ه‌ل‌ب‌ری ه‌ستی به‌شتیکی س‌یر کرد، بیده‌نگیه‌کی نا‌اسایی و قوول که له بیده‌نگی پ‌ژانی دی نه‌ده‌چوو، وه‌ک نه‌وهی بوونی شتیکی دی یان ئاماده‌گی ته‌نیککی گ‌وره نه‌و ج‌وره بیده‌نگیه‌ی سه‌پاندبیّت . وه‌ک له ترسی جان‌وه‌ریکی زه‌به‌لاح ر‌اچله‌کیت، ق‌ژی لادا و له جیگای خ‌وی پ‌استبووه‌وه . پ‌یاویکی باریک و لاواز و در‌ژ ق‌ژی له کورسی به‌رام‌به‌ر سیسه‌مه‌که‌دا دانیشتبوو، پ‌یاویک له‌وه‌ویه‌ر نه‌ییینیوو، که‌سیکی ناشیرین بوو به دوو ده‌ستی ده‌ماراوی ز‌ور در‌ژ‌وه، پ‌یشتر له ژانیدا پ‌یکه‌وتی دیمه‌نی وه‌های نه‌کردبوو، له نا‌کاو ر‌اچله‌کیت و مه‌خلوقیکی غ‌ریب به‌رابه‌ری بیّت . ه‌ستی به‌ ترسیکی کت‌وپ‌ر کرد، له‌چ‌ند چ‌رکه‌یه‌کی کورت‌دا عاره‌قیکی سارد به له‌شیدا هاته‌خواری، گ‌ر نه‌و عاره‌قه سارده نه‌بایه پ‌ی‌یوابوو که هیشتا خه‌وتوو و مه‌خلوقیکی در‌ژو ده‌بینیّت له‌وانه‌ی جار‌جار دزه‌ده‌که‌نه ناو خه‌ونه‌کانییه‌وه . به‌لام به پ‌وونی گو‌یی له‌و ده‌نگه گ‌رم و خ‌وش‌حاله‌ی کاب‌را بوو گو‌وتی «به‌پ‌یز زوهدی شازه‌مان... زوهدی شازه‌مان، مه‌ترسه و مه‌شله‌ژئ، مه‌ترسه و مه‌شله‌ژئ... هه‌موو شتیک ساده و ئاساییه، ساده و ئاساییه، وه‌ک به‌یانییه‌کی به‌هار، وانیه، سه‌یرکه، له په‌نجره‌که‌وه سه‌یرکه، ئیجگار فینکه، وه‌ک به‌یانییه‌کی به‌هار وایه، که‌م‌جار به‌یانی و‌ا جوان پ‌یک ده‌که‌ویّت، هه‌وا س‌ی‌ح‌راوی بیّت، شار بیده‌نگ بیّت، فینکی دل‌ب‌کاته‌وه، سه‌یرکه، فینکی چه‌ند دل‌ده‌کاته‌وه». زوهدی به‌ زه‌حمه‌تیکی ز‌ور خ‌وی ک‌و‌کرده‌وه و گو‌وتی «ت‌و کیت؟ چ‌ون ناو‌ها بی‌پ‌رس دینه ژوره‌که‌ی من؟ ئیره کو‌یی، ئوتیله یان خوم‌خانه‌یه، ک‌ئ ئی‌وه‌ی نارد‌وته ئیره، ک‌ئ؟ نابینیت ئیره ژو‌وریکی یه‌ک نه‌فه‌رییه، نابینیت؟». پ‌یاوه‌که وه‌ک نه‌وه‌ی گو‌یی له قسه‌کانی زوهدی نه‌بو‌ییت «هی هی هی هی» پ‌یکه‌نینیکی سه‌یر پ‌یکه‌نی و گو‌وتی «زوهدی شازه‌مان هی هی... ده‌لیتیت

چى، من زۆر حەزم لە بەيانىيانى ھەيڤىيە، شىتتى بەيانىيانى ھەيڤىيە، ئاھ
 حەزم لەم كەش و ماتىيە سەيرەيە، حەزم لىيەتى، من مەخلوقىكى
 بىخەوم، حەزم لە بەيانىيە، حەزم لە بەيانىيە، بەتايەت كە ئاوا ھىمەن
 بىت، ھەوا ساف بىت، شەقامەكان چۆل بن، مەزۇف بەدەرەو ھەيڤىيە،
 ويىيى، بەيانىيانى ھەيڤىيە لە مانگى ئابدا، بەيانىيانى ھەيڤىيە، تۆ نازانىت
 ئەو ھەيڤىيە... چە خۆشە... چە خۆشە... زوھدى گووتى «تۆ كىت؟
 من كارم بە بەيانىيەو ھەيڤىيە، دەمەوئەت تىڭگەم تۆ چى دەكەيت لەم
 ئورەدا؟». كابرە گووتى «چۆن كارت بە بەيانىيەو ھەيڤىيە، مەزۇف لە
 بەرخاترى ھەندىك بەيانىيە خۆش دەزى، ئاخ ئەگەر بەيانىيە خۆش ھەيڤىيە،
 ھەيڤىيە ھەيڤىيە ئىيان دەيڤىيە بە جەھەنەم. ھەر ئىنسانە و بۆ شىتەك دەزى،
 من بۆ بەيانىيانى ھەيڤىيە دەزىم، بەيانىيانى ھەيڤىيە خۆشترىن كاتى ئىانە،
 سىولالا، گەر بەيانىيە ھەيڤىيە ھەيڤىيە، شەوانى شەھمان تاميان نىيە». زوھدى
 بە تۆرەيەو گووتى «باشترە ھەر ئىستە بۆيەتە دەزى، من
 دەمەوئەت بەيانىيانى بىخەوم، ھەر كەسەك ھەيڤىيە، بۆرە دەزى، گەر كارىشت
 بە منە، دەتوانىت كاتىكى تر بىيەتەو، من ئىستە دەمەوئەت بىخەوم». پىاو
 ھەيڤىيە كە گووتى «خەوتن؟ بەرەز زوھدى شازەمان، خەوتن؟ لە
 پۆزىكى وادا، لە بەيانىيەكى و خۆشدا، لە ساتىكى و ھەيڤىيە؟». زوھدى
 شازەمان بە سەرسامىيەو پەرسى «پەيدەچىت لە ئاسايەتەو تۆيان
 ناردىت؟ گەر لەوئە ناردىيانىت قەسەكە، دواجار دەمەوئەت بزانم تۆ
 كىت و چىت دەوئەت؟». پىاو ھەيڤىيە بۆ يەكەمجار ھەستايە سەرىي،
 پىاوئەكى دىزى بوو، بالاي لە قامەتى زوھدى خۆيەو نىكبوو، ھەردووكيان
 دوو مەخلوقى بارىك بوون، بەلام زوھدى بە قزىكى دىزى پىك و ئەو
 بە قزىكى كورتى زۆر ناپىكەو. كابرە لە شىكى پىچخواردى زۆر ناشىرىنى
 ھەبوو، شەپۆلانەك و كۆپىيەك لە جەستەيدا بوو ناشىرىنتى كۆدبوو،
 لەگەل بالا زۆر بەرەكەيدا شىكى لە جەمىنەو و قەمورى تىادەيىنرا،

لايهكى شانى به جورىكى سەير داكه وتبوو، هەركەس بیدیبایه هەستى دەكرد يەكێك له دەستهكانى لەوى دىكه یان درێژترن، دانە دەرپەریو و شاش و زەردەكانى، لیۆه بەرز و پوكە سوورەكانى، پوخسارى جانەوهرىكى ناوازه یان پێبەخشیبوو. به پێكه نینه سەیرهكەى خۆى گوتى «زوهدى شازەمان، من دەزانم تۆ ئىشت به منە؟، تۆ لەوپەرى دونیاوه هاتوویتەوه، به دواى مندا بگەرێیت؟ وانیه، تۆ به دواى مندا هاتوویتەوه؟». زوهدى وهك ئەوهى لەم پیاوه ناو میدبوویت، گوتى «گەر ناوى خۆتم پێ نه لێیت، گەر نه زانم چ كارەیت، ئیستا ئەم ژووره و ئوتیلەكەش جیدەهێلم؟ تێناگەم ئەمە چۆن ژيانێكە لەم ئوتیلەدا؟ چۆن ژيانێكە؟». پیاوهكە لەسەر هەمان پێتمى پێكه نین گوتى «نا، نامەوێت ئازارت بدەم، من مورتەزام، مورتەزای شەیتان، تۆ بەدواى مندا ناگەرێیت؟». زوهدى وهستا و سەیریكرد و گوتى «مورتەزا؟... مورتەزای شەیتان؟». كه میك بیریکردەوه و گوتى «ئاوها، تۆ مورتەزایت، ئیستا دلنایام ئەو ئەفسەرە دەبەنگەى ئاسایش، هەموو نامەكانى منى داوه به تۆ، وانیه، هەموو نامەكانى منى داوه به تۆ؟ چەند پوچ و بیمانایه». زوهدى شازەمان ئیستا جیدیتەر دەینواند، قزى به شتێك بەست و وهك چاوه پوانى شتێك بكات گوتى «كێ دەلێت من به دواى تۆدا دهگەرێم؟ من به دواى تۆدا ناگەرێم، من به دواى باران شوکورددا دهگەرێم، من کارم به تۆ چیه، تۆ کێیت تا به دواتدا بگەرێم؟». مورتەزای شەیتان له شوێنى خۆى دانیشتهوه و وهك یارى به زوهدى شازەمان بكات گوتى «ئەگەر باران شوکور نه دۆزیتەوه، دواتر بۆ من دهگەرێیت؟ وانیه؟ من هەموو نامەکانم خوێندەوه، نامە جوانەکانى خانمى باران شوکور، ژنى به پێزى بارۆنى کولهكە، كه له ژێرەوه له گەڵ گەنجىكى جواندا دەستى تێكه لکړدبوو، هیهیه هۆ هیهى». زوهدى شازەمان گوتى «تۆ دەزانیت باران له کوێهه؟ وانیه دەزانیت؟».

مورته‌زا به پیکه‌نینه شه‌یتانییه‌که‌ی خۆیه‌وه گووتی «وابلّیت لیت زویرده‌بم؟ زۆر زویرده‌بم، زوهدی شازەمان. تۆ پیاویکی عاقلیت، وانیه؟ عاقلیت یان هیچ تیناگەیت؟...». لەو ساتەدا وەک لەسەر کورسییە‌که سەما‌بات، خۆی بە‌ده‌داو چە‌ندین جار ئەو پستانە‌ی دووبارە‌دە‌ک‌رده‌وه. زوهدی تە‌ماشایە‌کرد و دە‌یزانی سە‌روکاری لە‌گە‌ڵ مە‌خلوقیکی فیت‌لباز و لی‌بۆکیکی ترسناک‌دایە. بە‌رابە‌ری وە‌ستا و گووتی «مورته‌زا بە‌پاست تۆ نامە‌کانی باران شوکورت خویندۆتە‌وه؟ بە‌پاست؟». مورته‌زا دە‌وه‌ستا و کە‌مێک یاری بە‌دە‌موچاوی دە‌کرد و دە‌یگووت «هیهی هیهی. من خوینە‌ریکی زۆر باشم، حە‌زم زۆر لە‌ خویندە‌نە‌وه‌یه، هە‌ندێ‌جار دە‌چم بۆ‌لای ھاو‌پێ‌کانم لە‌ ئاسایش، دۆ‌لابی فایله‌کان دە‌کە‌مە‌وه، ئی‌فادە‌ی تاوان‌بارە‌کان دە‌خوینە‌وه، هی هی، زوهدی شازەمان، هیچ شتێک لە‌وه خۆشتر نییە کە‌ مرۆ‌ف خۆی بێ‌گونا‌ه بێ‌ت و گوێ لە‌ تاوان‌باران بگرێ‌ت، هی هی. من حە‌زم لە‌ خویندە‌نە‌وه‌ی کتێ‌ب نییە، بە‌لام حە‌زم لە‌ خویندە‌نە‌وه‌ی فایله‌کانە، لە‌ ئاسایش، لە‌ دادگا... تە‌حا تە‌حا... پۆ‌ژیکی زۆر خۆشە، پۆ‌ژیکی زۆر خۆشە، بۆ من لە‌ هە‌موو کاتێک خۆشترە». زوهدی شازەمان وەک هە‌ول‌بە‌دات، بی‌رو‌زینی‌ت و لە‌و مە‌زاجە‌ دای‌گرێ‌ت گووتی «نامە‌کان وەک جانە‌وەرێک باسی تۆ دە‌کە‌ن، وەک کە‌سیکی ترسناک، وەک پۆ‌حله‌بە‌ریکی ناشیرین. کە‌ ئێ‌ستا خۆشت دە‌بینم، هە‌ستە‌دە‌کە‌م تۆ زۆر لە‌وه‌سفە‌کان ناشیرینتریت، زۆر ناشیرینتریت». مورته‌زا بێ‌تە‌وه‌ی هیچ شتێک لە‌ مە‌زاجی گۆ‌پایی‌ت گووتی «شازەمانی برام گوێ‌یگرە، هە‌موو وام پێ‌دە‌لێ‌ن. باران خان، زۆر خراپ سە‌یری منی دە‌کرد، ژنان هە‌موو خراپ وە‌سفی من دە‌کە‌ن، بە‌لام من حە‌زم لێ‌یه خە‌ڵکیک لێ‌م بترسن، حە‌زم لێ‌یه، گرنگ ئە‌وه‌یه من دە‌ستم پاکە، بێ‌گونا‌هم، گرنگ ئە‌وه‌یه، گرنگ ئە‌م دە‌ستە‌یه، تێ‌دە‌گە‌یت هی هی هی... کە‌ دە‌ستت پی‌س نە‌بوو، شتە‌کانی تر باشن، وانیه، هە‌موو شتێک باشە». زوهدی بە‌رابە‌ری

وہستا و گووتی «ہیشتا ناتناسم، نازانم، بەلام بە شیوہ لە جانەوہر دەچیت؟». مورتەزا بە قاقایەکی بەرزوہ ھەڵدەستا و دەیگووت «مورتەزا ناناسیت، مورتەزا پەپولەییە. من قەت خراپ نەبووم، قەت». زوھدی شازەمان دەیگووت «تۆ دەزانیت باران لە کوێیە؟ وانییە؟ دەزانیت». مورتەزا لە ناکاو دەگۆرا، دەنگی جیدیتر و گەرمتەر دەیتواند و دەیگووت «زوھدی شازەمان، بۆیە من لێرەم، تا لە تۆ بپرسم، باران شوکۆر لە کوێیە؟ قەسەم بەم بەیانییە جوان و فیتکەیی جومعە، قەسەم بە خوۆشی ئەم سەپییدەییە، بۆیە لێرەم، ئەو پیاوہ باشە ناردومی، من لەو پیاوہ بێئەدەبانە نیم کە سەعات شەشی بەیانی ھەڵکووتنە سەر خەڵکی خەوتوو، ھیبھیی، ئەو پیاوچاکە بە زۆر ناردومی، دەزانسی مەبەستم کێیە، ھا دەزانسی؟ مەبەستم بارۆنی کولەکەییە، ئەو شەو ھات بۆ لام و پێیگووتم، کە دەبێت بێم، شەو زۆری لێکردم، سەبری لێپرابوو، لە تەیرێکی بریندار دەچوو، لەو پۆژەوہی کە ژنەکی دیار نییە لە تەیرێکی سەرپراو دەچیت، لای ھەموو خەڵک درۆدەکات، لای ھەمووان دەلێت بارانم ناردوہ بۆ ئەلمانیا، ھیبھیی ئەوئەندەیی درۆکردوہ، خوۆی بەزەیی بە خویدا دیتەوہ، ئیستا خەڵک بزانی تۆ خالی باران شوکۆر لێرەیت، دەبێت بە حیکایەت؟ سیولالا... سیسی، بەس خوا دەزانیت دەبێت بە چ مەحشەریک. ئەو بەستەزمانە لای ھەموو خەڵک گووتوویتی، من ناردومە بۆ لای خالی. بەستەزمانە درۆ دەکات، درۆدەکات، ئەوئەندەیی درۆکردوہ ناتوانیت سەیری ئاوێنە بکات، دەزانیت چ شورەییە گەر بزانی ژنەکی ھەلھاتوہ، پایکردوہ، دیارنەماوہ؟ خۆت دەزانیت گەر ژنی بارۆنی کولەکە ھەلگیرا، دەبێت بە چ حیکایەتێک لە شاردا. بەستەزمانە تەحەمولێکی ھەیە بە ئەیوبەوہ نییە، من ناوم ناوہ بارۆنی سەبر، بارۆنی تەحەمول، بارۆنی ئیرادە... بەلام دوینی شەو کە ھات بۆلام، لە تەیرێکی سەرپراو دەچوو، کەس بارۆنی کولەکە وەک من ناناسیت، من

دهیناسم، دهیناسم، زۆر باش دهیناسم. داماو له ژندا بهختی نییه، وهک من، وهک من. هه ر پیاویک له ژندا بهختی نه بیئت بهدبخته، با بارۆنی کولهکش بیئت، با پادشاش بیئت... هه ر بهدبخته».

مورتهزای شهیتان به ههردوو دهست ههلهدهسوپا، باله خوار و درژهکانی له ههواى ژورهکهدا سهمایاندهکرد، یهکه مجاریوو جیدی دهینواند، بهلام لهوانهبوو که مرؤف نازانیت پاستهکه ن یان درۆ. زوهدی شازهمان به غه میکه وه سهیریدهکرد و دهیگوت «ئهی کهواته باران شوکور له کوپیه؟ له کوپیه؟». مورتهزای شهیتان دهستی پادهوهشاند و دهیگوت «میرده بهسته زمانه که ی له تهیرتکی بریندار دهچیت، له چۆله که یهک دهچیت واشه لییدابیت، بهسته زمانه بهسه ر زهوییه وه نییه، چه ندین مانگه بهسه ر زهوییه وه نییه، چه ندین مانگه ناگای له دونیا نییه. هییه هییه، به ویزدانیکى نارهحه ته وه درۆدهکات، بیته وه ی گوناھى هه بیئت ههست به گوناھ دهکات. من که نامهکانی باران شوکورم دهستگوت، یهکسه ر بردم بۆی، بیته وه ی بوهستم، نامهکانم له نهقیب وهرگرت و بردم بۆی، هییه هییه، سیولالا، نهقیب دهناسم، خواى گه وه، واههسته که م من هه موو دونیا دهناسم، هه موو دونیا. گه ر دهتبینی ئه و کاته ی نامهکانی کرده وه و سهیریکردن، گه ر دهتبینی. وهک تهیرتکی بریندار بۆنی به کاغه زهکانه وه دهکرد، هۆن هۆن وهک ژنیک دهگریا، هییه هییه... قه سه م به م به یانی جومعه یه وهک ژنیک دهگریا، بۆنی به کاغه زهکانه وه دهکرد و دهیگوت باران گیان تۆ له کوپى، پیاویکی تر نییه وهک بارۆنی کولهکه، تیدهگهیت. پیاویکی تری وهک ئه و له م دونیا یه دا نییه. فریشته یه کی ته واهه، مه لاکیکى بى باله و له ئاسمان به ربۆته وه، دهیزانى که باران په یوه ندی له گه ل ئه و کوپه دا هه یه، هییه به لام سه بریده کرد، تهحه مولی هه بوو. که نامهکانم بۆ برد، به لایه وه گرنگ نه بوو چى تیانوسراوه، ئه و قسه سارد و سووکانه ی بارانى بۆ گرنگ

نه بوو. گرنګ بوو بۆنی نامه کان بکات، سهیری دهست و خه ته که ی بکات، ناوه که ی ماچبکات... قه سه م به هرچی نه سحابه یه، هیه ی هیه ی نه و پیاوه به سته زمانه نامه که ی بارانی به رز کرده و و ماچیکرد، ناوه که ی ماچکرد، سی و سی جار، له هر سی و سی نامه که دا ناوه که ی باران شوکوری ماچکرد. هیه ی... من له ژیره وه سه یرمه کرد و پیده که نیم، هر که سیکی تر بوایه تفیده کرد، به لام له به رنه وه ی بارونی کوله که فریشته یه، له جنسی مه له که، سی و سی جار ناوی ژنه خیانه تکاره که ی ماچکرد. هه موو هیوای نه وه یه تو شوینی نه و بزانت، تو بلئیت، من ده زانم باران شوکور له کوپیه. نه و بو نه و ساته ده ژی، به سته زمانه له ته یریکی بالشکاو ده چیت. نیوه ی سه روه ت و سامانی خویت ده داتی، تو پیی بلئی باران شوکور لای منه، نیوه ی زیاتریش... هیه ی، من به قه د نه و باش نیم، به لام نه و له جنسی به نی ئاده م نییه. مه لایکه تی ناسمان بیبینن خویشانده ویت، به لام باران خان رقی لیوو، هیه ی. من که نامه کانم بینی یه کسه ر بۆم برد، نه قیب سه مه د ناسیاومه... وهخت بوو شیت بیت، سیولالا، من چوومه ژیریاالی، ده ستم گرت، گووتم بارونی سه بر دان به خوئدا بگره، بارونی ته حه مول خوئ به پیوه پاگره و بوه سته، هه موو شتیک باش ده بیت. هیه ی هیه ی... پیاویکی سه یره که ده لئیت هه موو شتیک باش ده بیت، یه کسه ر واهه سته دکات هه موو شته کان باشده بن، هه موو شته کان».

مورته زای شه یقان به قه د و قامه ته خواره که یه وه هه ستابوو، له شی به له شی ئاره لئیک ده چوو بای خوارد بیت، ترۆپکی چه ماوه یه ک له پشتییه وه ده سته پیده کرد، له که مه ریدا ده که یشته نرمترین شوینی خوئی، له سه ر قوونی که میک به رز ده بووه و له ژیر نه ژنۆکانیدا ده چووه وه قوولی. سه رتا پای له شی له زیکزاکیکی ناریک ده چوو، به لام دهنگی ساف و کاریکه ربوو، دهنگیک بوو دهیتوانی هه ناسه ی پۆحیکی مه کریان

بگواڤتته وه . زوهدى شازهمان كه له ميژيوو تيگه لاوى نه مجوره دونيايه و نه مشيوه ئاده ميزادانه نه بووبوو، نه زموونى زورى له گه‌ل دونيادا به‌شى نه وهى نه ده‌كرد، پاست و درۆ له قسه‌كانى مورتەزادا جيا بكا ته وه . وهك نه وهى فريوى مورتەزاي شه‌يتانى خوارد بييت گوتى «ده‌توانم بارۆنى كوله‌كه ببينم؟ من ده‌مه‌وييت بارۆنى كوله‌كه ببينم، من هيچ شتيك ده‌رياره‌ى باران نازانم، هيچ شتيك، هه‌تا له ژيانمدا ويته‌يه كيشيم نه‌بينيوه، تيده‌گه‌يت، نازانم بۆ، به‌لام هيچ كات ويته‌يه‌كى خوى بۆ نه‌ناردم، زۆرجار هه‌ستده‌كه‌م كه‌س يك له‌م دونيايه‌دا نيه‌يه ناوى باران شوكر بييت، هيچ كه‌س نيه‌يه ناوى باران شوكرور بييت، هه‌مووى خه‌يال يكي بيتمانايه، مۆته‌كه‌يه‌كه، سبه‌ر يكه له‌سبه‌ره ترسناكه‌كانى راپوردوو كه راوم ده‌نييت» .

مورتەزاي شه‌يتان به‌ خه‌نده‌ى پياويكى چه‌په‌له‌وه ته‌ماشاي زوهدى شازهمانى ده‌كرد، كه له‌سه‌ر لي‌توارى قه‌ره‌وي‌له‌كه وهك نه‌وهى له‌گه‌ل خويدا بدوييت قسه‌يده‌كرد، مورتەزا وهك نه‌وهى په‌يه‌ك له‌ مه‌كرى خويدا سه‌ركه‌وييت، گوتى «من گووتم، من به‌درژايى دويى شه‌و به‌ بارۆنى كوله‌كه‌م گووت، عه‌زى من بارۆن، دلى من بارۆن، ئه‌م شازهمانه پياويكى به‌سته‌زمانه، پياويكى خه‌تر نيه‌يه . له‌وانه‌يه بۆ هاوينه‌هه‌واره‌كان هاتبيته‌وه، له‌وانه‌يه سه‌ر له‌ شوين ياديكي مندالى بدات، له‌وانه‌يه هيهى هيهى بۆ لاي ژنيك هاتبييت . ئينسان ژنى جوان له‌ بيرناكات، هيهى من خۆم ژنى جوانم بيرناچيته‌وه، هيهى بيرم ناچيته‌وه . ئاخ گه‌ر ئينسان بيرى نه‌بووايه، گه‌ر بيرى نه‌بووايه، سيولالا، چه‌ند خۆش ده‌ژيا . كى چوزانييت تۆ بۆچى هاتووييت؟ گه‌ر ئه‌و نامانه نه‌بووايه، گه‌ر له‌ ئاسايش ئه‌و مه‌لعونه نه‌وه‌نده فزول نه‌بووايه، ئه‌و نه‌قبيه‌ى ئاسايش كه‌ه‌زى له‌سه‌ير كردنى ده‌رپى كورتى نه‌وانه‌يه كه له‌خارجه‌وه دىن . هه‌زه‌كات له‌ سه‌يته‌ره‌كان بوه‌ستيت، خوى بكات به‌ ئوتيله‌كاندا و جانتاكان هه‌لبداته‌وه

و سهیری ده‌رپی کورته‌کان بکات، نه‌خۆشه هیهی هی، به شه‌ره‌فم نه‌خۆشه. بارۆنی کوله‌که نازانیت، هیچ نازانیت، ماوه‌یه‌که له هه‌موو شتیک ده‌ترسیت، له پاسارییه‌ک ده‌چیت دال لئیدا بیت، من پێیده‌لیم، من پێیده‌لیم و نه‌و گویم لئناگریت».

زوه‌دی شازه‌مان گووتی «ده‌مه‌ویت بارۆن ببینم، ده‌بیت ببینم، من به‌دوای باران شوکورد هاتومه‌ته‌وه، بۆ هاوینه‌هه‌وار نه‌هاتومه‌ته‌وه، بۆ هیچ نه‌هاتوم، ده‌مه‌ویت بزنام باران شوکور له کوپیه؟ بارۆن می‌ردی باران شوکوره، ده‌بیت نه‌و بزانیته له کوپیه؟ وانیه، تۆ نامه‌کانت خویندۆته‌وه. تێده‌گه‌یت بۆ وا ده‌لیم».

مورته‌زا به ده‌نگیکی خنکاو له پێکه‌نیندا ده‌یگووت «قه‌سه‌م به هه‌رچی نه‌ستیره‌ی ئاسمان هه‌یه، قه‌سه‌م به فه‌له‌که به‌رزه‌کان که نه‌و هه‌موو جورمه‌ عاجباتییانه له‌سه‌ریان ده‌سوپینه‌وه، قه‌سه‌م به هیهی هیهی به ... هیهی ... به نور که له‌دووره‌وه دیت، به تیشک که که‌س سه‌رچاوه‌ی نازانیت، قه‌سه‌م به به‌یانیانی هه‌ینی له مانگی ئابدا. بارۆنی کوله‌که هیچ نازانیت، هیچ».

زوه‌دی ده‌یگووت «منیش نازانم، منیش نازانم، به‌لام ده‌بیت به‌کیک هه‌بیت بزانیته، وانیه ... واز له‌م پێکه‌نینه شوومه‌ی خۆت به‌ینه، که ده‌نگی هه‌ندیک ته‌یرم به‌یادا ده‌هینیته‌وه که نه‌گه‌ته‌ی ده‌هینن. نه‌م پێکه‌نینه‌یه واده‌کات له جنۆکه‌یه‌کی به‌دفعه‌سه‌ل بجیت ... ناتوانیت پێنه‌که‌نیت، ناتوانیت؟ پێمبێن من ده‌توانم بارۆنی کوله‌که ببینم یان نا؟ ده‌توانم یان نا؟».

مورته‌زای شه‌یتان وه‌ک نه‌وه‌ی شه‌پۆلێکی گه‌وره‌ی خۆشی راپێچیبکات، پێکه‌نین به‌ر گه‌روی ده‌گرت، پێکه‌نین ده‌یخست به‌زه‌ویدا، له‌سه‌ر ته‌ختی ژووره‌که له قاقادا کلا‌فه‌ده‌بوو. قاچه‌ نارێکه‌کانی له‌حه‌وادا

جووتەیان لە ھەوادەدا، دەستەکانی ھەک دەست و قاچی قالدۆنچەیکە
کە وتبێتە سەرپشت دەجولانەو، زوھدی ھەک سەیری لیۆکیک بکات،
بێئەوێ بزانیت بەچی پێدەکەنیت لە مورتەزای شەیتان پادەما. مورتەزا
ھەک خۆی لە سەحنە شاتۆیکە بکێشیتەو، ھەلدەگەرا و بە چنگۆلان،
بە دەم قاقاو ھەسەر ھەر چوارپەل ژوورەکی جێدەھێشت. بێئەوێ
ھیچ بلایت، بێئەوێ ھیچ گفتیک بە زوھدی شازەمان بدات، دەرۆشت
و وندەبوو.

شازەمان لە ژوورەو ھەستیدەکرد پێکەنینی ئەم مەخلوقە ناشیرینە،
پێکەنینیکی جەھەنمی سەیرە، بۆنی شەیتانی لیدیت... بۆنی شەیتان
و ھیچی تر.

کە مورتەزا پۆشت، ماوێک نەیدەزانی چی بکات، نەیدەزانی بەدواید
بەرواتیان لێگەرپێت. شتیک لە غەریزە زیرەک و ھەستە ژێرەوانکیکانیدا
دەیگوت «لێگەرپێت بەروات... لێگەرپێت». دڵنیابوو، ئەم پیاوێ جارێکی
تر دیتەو، تەفسیری بۆ ئەم دەرکەوتنە سەیر و لە ناکاو نەبوو.
شەکان ھەک خەو ھاتنە پێشچاوی، پێشتر جۆرە بوونەوێکی ھەما
ناشیرینی نەبینیبوو. نەیدەزانی چ جۆرە مۆفیکە. بەلام دڵنیابوو لەگەڵ
بینینی ئەودا سەفەرەکی چۆتە قوناغیکی نوێو. ئەو پۆژە تا ئێوارە
بیتاواستە پیاوێ کرد، بازارە کۆنەکانی شار و قەیسەرییە تازەکان ھەموو
گەرا. ھەک پیاوێکی بیتاز و بێبەرنامە و بیتومێد لە چەندین چاخانە
چکۆلانەدا چایخواردەو. بەدرژیایی ژیاڵی پیاوێکی بیتاز و بیتومێد
بیتاواستەبوو، بەدرژیایی ژیاڵی ھەر پێگاہیکی گرتبێتە بەر ھەک یەک
بوو. ئێستا دەبێت بوەستیت و چاوہەرپێکات، لەو پۆژەوێ ھاتبوو ناو
ئەم شارە ھەستیکی سەیری ھەبوو کە شەکان بەرەو لای ئەو دین.
ھەموو گەرانەکانی خۆی بێھودە و کەم مانابوون، دەبایە بوەستیت و
چاوہەرپێت تا شەکان خۆیان بەرەو پەروی دین.

که ئیواره گه پایه وه بۆ ئوتیله که، ژنی خاوه ن ئوتیله که له سالفونه که دا له گه ل خانمیکی دیکه دا قسه یده کرد، زوهدی شازه مان خۆی وا نیشاندا که نابینیت. کليلة کانی وه رگرت و به هیمنی پوویکرده ژووره که ی خۆی، هیشتا پیتی نه خستبووه ناو ده رگای ژووره که ی، خانمی نه فسانه له دواوه و به چپه یه کی نه فسونای گووتی «ده مه ویت قسه ت له گه لدا بکه م». دهنگی هه مان نه و سیجره ی سه ره تای تیدابوو، هه مان نه و فریوه ی یه که مین سات که له پیشه نگه ری ئوتیله که دا بینی، دهنگی هه یج ئافره تیک پیشتر وه ها کاری تینه کردبوو. بیته وه ی نه و لاوازییه ی خۆی ده ربخات گووتی «فه رموو ده توانیت، قسه م له گه لدا بکه یت». ژنه که به هه مان سووکی پرسى «ده توانم بیمه ژووره وه؟». شازه مان گووتی «گه ر تو بته ویت بۆ نا، ده توانیت».

زوهدی شازه مان له ژووره که دا پتر جوانی نه و ژنه ی بینى، خانمیکی باریکه له ی چاوپه ش بوو. به دهنگیکی ناسک، که به مه به ست ناسکتری ده کرده وه گووتی «بمبوره، به لام نه مرۆ بیستم که نه م به یانییه مورتەزای شه یتان لیژه بووه. نه م به یانییه بیستم. به یانی زوو ویستم بیم بۆلات، به لام تو له ژووره وه نه بوویت، به راستی من خه می تۆمه، نازانم ئیوه نه م پیاوه ده ناسن یان نا؟». قسه کانی خانمی نه فسانه سه یریوو، هاتنه ناوه یه کی خیرابوو، شتیک له خه مخۆری له دهنگی نه و ژنه دابوو ده بهینا مرۆف بۆی بمزیت، زوهدی شازه مان له ژیانیدا ئافره تیکی خه مخۆری نه دیبوو، ئیستا نه و دهنگه ده یتوانی نوقمی گیزاویکی بیۆینه ی بکات. وه ک یه که مجاری بیت قسه له گه ل ئافره تیکیدا بکات، هه ستی به که میک شله ژان کرد. مرۆف چه ند نه زمونی له گه ل نه و جنسه دا هه بیت،

هەندىجار پىڭەوتى ئافرەتلىك دەكات دەگىتپتەو، بۆ سەر سفر، وەك ئەو، پىشتەر خانمىكى لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەدىيىت، وەك ئەو، ھەرچىيەك تا ئەو كاتە فىرى بوو، بىمانا و بىكارىگەر بىت. يارى پىاو لەگەل ژندا لە بارو پەيزەيەكى بىمانا دەچىت، تۆ چەند خۆت بە شارەزا و خۆگرتو دەريخەيت، لە ناكاو خانمىكت لى پەيدا دەبىت، لە سەرى سەرەو، بەرەو خوارى خوارەو دەگىتپتەو. بە جۆرىك مەووف دەتوانىت بلىت سىزىف پىاوپىك نىيە كە بەردىكى گەرەي بە شانەو، بەرەو تروپىكىكى بەرز سەرىدەخات، سىزىف بەدەختىكە كە ئافرەتلىكى لەسەر شانە دەگەتپتە سەر لوتكە و لەوئە لە دەستى ھەلدەيت و دەبىت دواجار بەدوايدا پابكات و سەر لەنوئ سەرىيخاتەو. زوھدى شازەمان لەگەل بىنىنى ژنى خاوەن ئوتىلەكەدا تووشى ئەو دۆخەبوو، تا ئەو كاتە چى لە ئافرەت دەزانى ھەمووى بوو بە ھەوا و دەبايە لە سفرەو دەست پىيەكەتەو. بەسەر سامىيەو پرسى «خانم تۆ لە كوئى مورتەزاي شەيتان دەناسىت؟». ئەفسانە گووتى «من ناوم ئەفسانەيە، گرنگ نىيە لە كوئى دەيناسم، گرنگ ئەو، يە تۆ ئاگادارى بىت». زوھدى لەسەرەخۆ پىڭاى بۆ كەردەو و لەسەر كورسىيەكە دانىشت، كەمجار خانمىكى بىنى بوو و ھەما درەوشانەو، يەكى تايەتى ھەبىت. جەستەيەكى ناسكى چكۆلانەي ھەبوو، لەگەل بارىكى و چكۆلانەي جەستەيدا جوانىيەكى ھەما زالى ھەبوو، مەووفى شەيدادەكرد. وەك ئەو، بزانىت ئامادەگى ئەو چ كارىگەريەكى گەرەي لەسەر شازەمان ھەيە، بە عەيارىيەو قىزى ھەلدەيەو و گووتى «بىگومان تۆ ھەرپى ئەو نىت، من دەزانم تۆ ھەرپى ئەو نىت، تۆ ھەرپى كەس نىت لەم ئوتىلەدا. بەزەيىم بە تۆدا دىتەو، تۆ شايستەي جىگايەكى باشتىت». ھەمىشە بەچە قسەيدەكرد. شازەمان بەرامبەرى دانىشت و گووتى «خانم تۆ لە كوئى من دەناسىت؟ كى دەلىت من شايستەي شوينىكى باشتىتم؟ نامەوئ

بچم بۆ هيچ ئوتتېلىكى تر، لايه نيكه م له م ئوتتېله دا ژنيكى جوانى وه كو
 تو هه يه مروف بيبي نيت، ئوتتېله كانى دى چى ليه؟». نه فسانه بيت هه
 له سهر ناوه پوكى قسه كان به سستيت، وهك بيه ويت به خولادانى يه كه م
 پتر له م پياوه نزيك بته وه، به و دهنگه چرپه ناميز و سيجراويهى خوى
 گووتى «مورته زاي شه يتان پياوى يه كه مى بارونه كانه، تيده گيت؟ هه ر
 ژنيك بارونه كان بناسيت، نه ويش ده ناسيت، من خوم زور نايناسم،
 خه لكىك ده ناسم كه زور باش ده يناسن، شتى سه يرى ليده گپنه وه،
 له وانه يه تو باوه پنه كيت، نه وانه ي له خارجه وه ده گپنه وه باوه پ به
 زور شت ناكه ن». زوهدى به سهر ساميه وه گووتى «به لام من نازانم
 بارونه كان كين؟ زانيارم له سهر كوردستان له و شتانه تيناپه پيت كه
 به گشتى له ده نگوباسدا باسده كرين، ناره زويه كى زوريشم له سياست
 نيه، سياست زه لكاو يكي كه وريه». نه فسانه قاچى خسته سهر قاچى
 و گووتى «زانيم تو نايناناسيت، زانيم بارونه كان ناناسيت؟ لي ره ش هه مو
 كه س نايناناسيت، هه موو شتيكى نه م شاره به ده ست نه وانه». دهنگى
 به جورىكى سه ير نزم كرده وه و به چرپه گووتى «ميرده كه شم نيش
 بۆ نه وان ده كات، تيده گيت، نه م ئوتتېله هى خوى نيه». زوهدى
 شازه مان پرسى «تو بارونى كوله كه ده ناسيت؟». سه رى بادا و گووتى
 «ناويم بيستوهه، به لام نايناسم، گه ربه ويت ده توانم بېرسم، ده توانم». زوهدى
 شازه مان كه ميك وه ستا و گووتى «حه زده كه م يارمه تيمبه ديت،
 به لام حه زده كه م بشزانم بۆ ده ته ويت يارمه تيمبه ديت؟». خانمى نه فسانه
 به په له گووتى «له به رنه وهى تو غه ريبيت، له به رنه وهى چه ند پژه هه موو
 ده يانه ويت بزائن تو چى ده كيت، تو نازانيت هاتويه چ شارىكه وه،
 وانويه؟ تو زور له ميژه ئيره ت نه بينيوه، وانويه؟ زور ده ميكه؟». زوهدى
 به ماندويتيه كى زوره وه گووتى «به س ته نيا خودا ده زانيت
 چه ند ساله من پويشتوم، راست ده ويت واهه سته كه م لي ره نه زياوم،

تاکە شتێک لە بیرمە مەلمەسی دیوارەکانە، مەلمەسی دیوارەکان». نافرەتەکە بە ھەموو نازکی خۆیەو پرسى «چی؟ دیوارەکان؟ بۆ دیوارەکان؟». زوھدی چاوی لێکنا و گووتى «لەبەرئەوێ پەيوەندییەکی سەیرم بە دیوارەکانەو ھەبە، لێیانەترسم... ھەستەکەم بۆ لای ئەوان گەراومەتەو». ئەفسانە بەوێنەى پۆحیک بیهوێت لێرەدا نەوەستیت و پتر لەمپەرەکان بشکێنیت، دەستێکی ھێمنی خستە قژییەو و گووتى «بێستوو مە کە تۆ بۆ باران شوکور دەگەریت؟ راستە، راستە کە تۆ بۆ باران شوکور دەگەریت؟ راستە یان درۆیە؟». یەكەمجاریو دەنگی جیدیەتێکی گەورەى تێدابوو. ھێچ شتێک لەم دونیایەدا لە نافرەتێکی ناسک جوانتر نییە کە لە ناکاو دەبێتە بوونەوێکی جیدی. زوھدی سات دواى سات پتر گیرۆدەى دەبوو، بەسەر سامییەو پرسى «تۆ چۆن حیکایەتى باران شوکور دەزانیت، چۆن؟». ئەفسانە بە چرپەو گووتى «گویم لێبوو، نەقیب سەمەد قسەى بۆ مێردەکەم دەکرد، گویم لێبوو کە باسى باران شوکور یان کرد، من سەیرم لێھات، سەیرم لێھات، چونکە ئێمەش بۆ باران شوکور دەگەرین». زوھدی بەسەر سامییەو پرسى «ئێو کێن؟». ئەفسانە تەواو خۆى لە زوھدی نزیککردووە و بەچرپەو گووتى «زانیم نامانناسیت، زانیم، من زانیم». زوھدی گووتى «چۆن بتانناسم، من پیاویکی غەریبم، کەس ناناسم، ھێچ کەس. ناشناسیم بەم شارە زۆر لەو کەمترە کە تۆ بیرى لێدەکەیتەو». وەك نەپتییەکی گەورە بدرکێنیت گووتى «من سەر بە کۆمەڵەى ژنە سەرگەردانەکانم، ژنە پەرژمورە و غەمگینەکان، ئێمە بەشتێکین لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکان، من سەرەتا تۆم بینی وامدەزانى یەکنکیت لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکان». زوھدی وەك لە شتێک بترسیت، کەمێک کشایەو دواو و گووتى «بەلام ئێو بۆ لە باران شوکور دەگەرین، چ کارتەن بە باران شوکورەو ھەبە؟ خۆی گەورە، حیکایەتى ئەم کچە جیبە؟ وردە وردە دڵم تەواو

دەكەوئیتە مەترسییەو». ئەفسانە بە ھەمان سووکی و سادەیی گووتی «چۆن وادەلئیت، چۆن؟ باران یەکیک بوو لە ئیمە، کچیک بوو تازە وەرمانگرتبوو، ژنی یەکیک لە بارۆنەکان بوو، من لە سەرەتاوە دژی وەرگرتنی بووم. من پەم لە ژنی بارۆنەکانە، ھەموو دەیانەوئیت خۆیان بەدبەخت و غەمبار نیشاندەن، بەلام درۆدەکن، سەرەتا وادەزانسی ئەویش درۆدەکات، زۆر نەبوو ھاتبوو ناو جەمعییەتی ئیمەو، من زۆر نەمدەناسی، بەلام لە ناكاو ونبوو، بیئەوێ کەس ھیچ شتیک دەریارە ی بزانئیت، ھەموو چەند وەختە بەدوایدا دەگەرئین، یەکیک لە مەرچەکانی ئەو کۆمەلەیە ئەوێ کە ژنەکان مشووری یەک بخۆن... ناگایان لە یەکتربیت». زوھدی پرسی «دەتوانیت پێمبەلئیت پۆخەبەرە خەیاڵییەکان چیین، ژنانی سەرگەردان کێن؟ من ئەم شتانەم نەبیستوو». ئەفسانە بە سادەیی گووتی «دەزانم نەتبیستوو، بەلام مەترسە ھیچ نییە، ئیمە کۆمەلێک ژنی غەمگینین کە خەیاڵات کۆیکردوینەتو، ھەریەکەمان لە پال ژیانسی ناخۆشی خۆماندا، ژیانئیکی خەیاڵیمان ھەیە، تێدەگەیت، ژیانئیکی خەیاڵی، ھەموو پەمان لە مێردەکانمانە، زۆربەمان نەزۆکین، تێدەگەیت؟ زۆربەمان مندالمان لە مێردەکانمان نابیت». ئینجا دەنگی زۆر زۆر نزمکەردووە و بە ناسکترین چرپە ی دنیا گووتی «لەبەرئەوێ نامانەوئیت مندالمان لەو جانەوەرانە ببیت، باران شوکوری وابوو، ئیمە کۆمەلێک ژنی نەزۆکین کە بە خەیاڵ دەژین».

شتەکان بۆ زوھدی شازەمان سەیرتر و ئالۆزتر بوون لەوێ چاوەروانیدەکرد. وەک کەوتیبێتە گێژەنی کۆمەلێک شتەو کە لە مانایان ناگات بەئەفسانە ی گووت «تۆ ژنیکی قەشەنگیت، ژنی خاوی ئوتیلئیکی گەورەیت، بۆدەبیت بەدبەخت بیت؟». ئەفسانە بیئەوێ پێکەنئیت یان خەندەبگرئیت، گووتی «لەبەرئەوێ ئەمە ئەو پیاوێ نییە کە دەمەوئیت لەگەڵیدا بژیم، ئەمە ئەو شەقامە نییە کە دەمەوئیت ئیشی تیاکەم،

ئەمانە ئەو ھاورپىيانە نىن كە دەبىت من خەزمە تىانبىكەم، ئەمە ئەو شۆينە نىيە كە دەمە وىت سەرپەرشتىبىكەم، ئىرە ئەو باغە لى نىيە كە دەمە وىت بۆى بچم، ئىرە ئەو كىتەبى لى نىيە كە دەبىت بىخوینمەو. من لىرە مەيتىكم بەسەر ئاوەو، بىستوچار سەعات دەبىت ژنىكى بەرپىز بىم... ھىچ ئادەمىزادىكى عاقل نىيە بتوانىت پۇژ بىستوچار سەعات بەرپىزىت، بەلام لىرە ھەموومان مەھكومىن بەو... تىدەگەيت؟ تىدەگەيت مەوۆ ھەموو ژيانى مەھكوم بىت بەو ھى بەرپىز بىت... مانای چى؟ چى شتىك لە دۇنيادا لەو خراپترە تا ھەتاھەتايە لە جەھەنمدا بىت و وىقارى خۇشت تىكنە دەيت، لە جەھەنمدا بىت و خۇشت بەختەوەر نىشانبدەيت. من دەزانم لەمن بەدبەختەر ھەيە، بەلام منىش بەدبەختم، منىش بەدبەختم... ھەر ژنىك لەگەل ئەو پىاوەدا نەژى كە خۆى دەيە وىت، لەو شۆينەدا نەبىت كە خۆى دەيە وىت، لەو خىزانەدا گەورە نەبىت كە خۆى دەيە وىت، بەدبەختە». زوھدى قسەكانى پىپىرى و گووتى «تۆ لەو جەھەنمدا نەبىت بەدبەخت بىت». ئەفسانە ھەك پەلەى بىت، ھەك لە شتىك بىرسىت، ھەك ئەو ھەست بە زىادەرەوى بىكات گووتى «ئەو گىرنگ نىيە من چىم، نەھاتووم باسى بەدبەختى خۆم بىكەم، باوەرپت بىت بۆ ئەو نەھاتووم من دەمە وىت بزانم، تۆ بەدوای باران شوكردا دەگەرپىت يان نا؟». زوھدى گووتى «چىت لىبشارمەو، باران شوكر خوشكەزای منە، چەندىن مانگە دەنگى نىيە، لە من زىاتەر كەسى نىيە... ھاتوومەتەو سۆراغىبىكەم». ئىدى ئەو لە شۆينى خۆى ھەستا و گووتى «دەمورىت، دەمورىت، من كاتىكى نۆرم نىيە، بەپرەتاو ھاتم و وىستم تىبگەم، گىرنگ بوو بزانم تۆ چى بارانىت، دەبوايە بزانم. دوايى پىتدەلەيم دەبىت چىبەكىن، دوايى، ئىستا دەبىت بپۆم، دەبىت بپۆم». لە بەر دەرگا كە بە ھىمنى و بەچپە سىحراويە كەى خۆيەو گووتى «شەوان دەرگا كە دامەخە، تىكايە. لە ھەر دەرفە تىكدا بىت

دیمه لات، گهر ویستیشْت ئوتیلَه که جیبهیلّیت پیشتَر ئاگادارمبکه ره وه،
نه پۆیت بهرله وهی ئاگادارمبکه یته وه.»

که ژووړه که ی به جیبهیلّیت، زوهدی هه ستیکرد له وسه ری دونیا وه بۆ
بینینی ئه م ژنه هاتووه. هاتوته وه بۆ ئه وهی له م ئوتیلَه ناچیز و پیس
وچه په له دا به م خانمه سیراوویه بگات. له وساته دا هه زیکی سهیری
تیاوو جاریکی تر نامه کانی باران شوکور بخوینیته وه، بیوستی خو ی
دهستی برد نامه کان دهر بهیلّیت، تا جانتا که ی نه کرده وه بیرى نه که وته وه
نامه کانی باران ئیستا لای بارونی کوله که یه.

له یاداشته کانی بارونی خه یال

هه موو دونیا ململانییه کی سامناکه له نیوان خه یال و دهسه لاتدا...
ئاوها له جیهان که یشتووم، به لام من هه وایه کی شیتانه چوو بووه
سه رمه وه که هه موو ئه م پیتاسیه هه لیه، پیم پیمه که نن، نه با وبقاری
خۆم له دهسته بدهم، خه یال دهسه لات و دهسه لات خه یال. خه یالی
بیدهسه لات، هیچ نییه جگه له که فیکی سارد و سپی که ژیان دهییات
و نایگیرپته وه، دهسه لاتی بیخه یالیش، حوکیکی سارد و خالی له
خونه. دهسه لاتیکی بیخه یال و کویله کی خه یالو ی به یه کده چن،
هه ری که یان هیژیکی گه وره یان که م و که رهسته یه کی کارایان لیدووره.
ئیه تیگه ن و تینه گه ن وه کو یه که، من پتووستیم به خه یالی هه موو
مروقه خه یالداره کان هه بوو، ئه وهی بیهویت شتیکی جوان له سه ر
زه وی دروستبکات دهییت سل له وه نه کاته وه بۆ هه موو خاوه ن
خه یالیک سوژده بهریت. من ناوی ده نیم شه ر له نیوان نه خشه و

خه‌یالدا. پوژیکیان چووم بۆ لای حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاویل‌فروشه
 پوو‌خۆشه‌ی خاوی ناوازه‌ی هه‌بوو. شه‌ویک له‌ شه‌وانی مه‌ستی، ئه‌و
 عه‌تاره به‌دمه‌زه‌به‌ چیرۆکی ئه‌و خاوییه مه‌لعونه‌ی بۆگێرامه‌وه، ئه‌و
 خاوییه‌ی حیکایه‌تی سه‌رکه‌وتنی خه‌یال به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا ده‌گێژیه‌وه.
 تکام له‌و پیاوه کرد، لێپارامه‌وه، و یقار و هه‌یه‌تی خۆم خسته‌لاوه، ئه‌و
 خاوییه‌م نیشانبدات. خۆم وه‌ک نه‌جییزاده‌یه‌کی ئه‌م شاره‌ ده‌رنه‌خست،
 گه‌رچی کوپی وه‌هاغزاده‌کان و ئاغا به‌ حورمه‌ته‌کان بووم، گه‌رچی
 یه‌کیک بووم له‌ سیاسیه‌ گه‌وره‌کان، به‌لام ئه‌وکات هه‌شتا سیمایه‌کی
 نه‌ناسراو و ده‌موچاوێکی که‌م بینراو بووم. ئه‌وانه‌ی بۆ ئه‌سل و
 ئوسول ده‌گه‌ران، ناوی منیان بیستبوو، به‌لام خه‌لکانی ره‌شوکی و
 مسکینی نێو کوچه و بازار منیان نه‌ده‌ناسی، خۆگه‌رین و خۆنکردن
 ئاره‌زووی نه‌یتی و گه‌وره‌ی من بوون. له‌م شاره‌دا مرۆف به‌ یه‌ک
 ده‌موچاوه‌ نا‌ی... سوێند ده‌خۆم گه‌ر ده‌مامک نه‌بییت، مرۆف پيسوا
 ده‌بییت. من له‌ گه‌نجیه‌وه‌ فێر‌بووم ده‌مامک له‌سه‌ر بکه‌م، حه‌قیقه‌تی خۆم
 ده‌رنه‌خه‌م، به‌ ناوی جیاواز و به‌ جلی جیاواز و به‌ ده‌مامکی جیاوازه‌وه
 پوو له‌ مه‌یدانه جیاوازه‌کانی ژیان بکه‌م. به‌جۆریک خۆم ده‌گه‌رێ
 که‌س منی نه‌ده‌ناسیه‌وه. جاریک وه‌ک بازرگانی ئه‌سپ و ره‌شه‌ولاغ،
 جاریکی‌ش وه‌ک قاچاخچیه‌کی بێ‌ده‌نگ پوومه‌کرده‌ ناو خه‌لک. ئه‌و
 پوژه‌ی چووم بۆ لای حوسنی خه‌یال، وه‌ک کۆندۆز و ته‌تیکناستیک
 خۆم ناساند، به‌زه‌حمه‌ت رازیمکرد ئه‌و خاوییه‌م نیشانبدات، گوتم
 له‌ شاریکی دووره‌وه‌ هاتووم و له‌سه‌ر خه‌یال له‌ ئه‌ده‌بیاتی دیریندا
 ده‌نوسم، بێته‌وه‌ی به‌ی‌لیت نیگاری بکێشم یان وینه‌ی بگرم، ئه‌و پارچه
 ده‌ستکرده‌ی خه‌یالی پێشاندام. خاوییه‌کی ئێجگار قه‌شه‌نگ بوو، زۆر
 سحرایی و دل‌ه‌ژین. ئه‌و شه‌وه‌ی حوسنی خه‌یال ئه‌و خاوییه‌ی
 پێشاندام، وه‌ک ئه‌وه‌ی فریوی ده‌ردیکی هه‌تا‌ه‌تایی بخۆم که‌وته‌وه

ناو گیزاوی ئه‌و پرسیاره قوولانه‌ی له گهنجیه‌وه ده‌مه‌یتن و ده‌مبه‌ن. ده‌سه‌لات یاخود خه‌یال؟ ئه‌وه پرسیاره ئه‌به‌دی و ترسناکه‌کی منه. ئه‌و پوژده‌ی حوسنی خه‌یال ئه‌و خاولیه‌ی عاجباتی و ناوازه‌یه‌ی نیشاندانم، من چیرۆکه‌که‌م به‌ جوړیکی تر خوینده‌وه، هه‌ستمده‌کرد ئه‌و جه‌نگه‌ گه‌وره‌یه‌ هه‌رگیز له‌ راستیدا پووی نه‌داوه، سه‌رتاپای ئه‌و شه‌ره‌ شتیکه‌ له‌ خه‌یالی ئه‌و پادشا شاعیره‌دا به‌پویه‌چووه. شه‌پیکه‌ تیتیدا نیوه‌ شاعیر و ناسکه‌هرسته‌که‌ی ناو پادشا، نیوه‌ ده‌سه‌لاتدار و حوکمرانه‌که‌ی کوشته‌وه. به‌لام چی ده‌ییت گه‌ر مرۆف شاعیر ییت و ده‌سه‌لاتداریش ییت؟ ئه‌و خاولیه‌ی شتیکی بوو ده‌یتوانی ژیا‌نی من بق‌ه‌تاهه‌تایه‌ ویرانبکات. له‌ میژبوو من به‌ ده‌ست ئه‌و پرسیارانه‌وه ده‌منالاند. هیدی هیدی و پوژ له‌ دوا‌ی پوژ تیده‌گه‌یشتم، خه‌یال ته‌نیا کاتیک مانای هه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر پلانیک‌ی گه‌وره‌ نیشبکات. خه‌یال چیه‌ که‌ر ده‌سه‌لاتیک‌ی گه‌وره‌ی له‌ پشت نه‌ییت؟ من ده‌بوو به‌ ئارامی نیشبکه‌م، هه‌چ شتیکی وه‌ک پلان و نه‌خشه‌ی دوورودریژ پر نه‌شکه‌نجه‌ نییه‌، به‌لام ئه‌وه‌ی بیه‌ویت هه‌یزیک‌ی گه‌وره‌ی هه‌ییت، ده‌ییت به‌ وردی پلان دانیت، هه‌م نه‌رم و نیان ییت و هه‌م ئارام. هه‌م دل‌ره‌ق ییت و هه‌م به‌سۆز. ده‌بوو دوا‌جار من نه‌خشه‌یه‌که‌م هه‌ییت و هه‌موومانیش له‌ ناو ئه‌و نه‌خشه‌یه‌دا بن. وامه‌زانن گه‌ر یه‌ک‌یک‌ کوپی وه‌چاغزاده‌کان بوو، ئیدی ده‌رد و ئازاری نییه‌. من وه‌ک شیت ده‌موچاوی خۆم ده‌به‌ست و به‌شاردا ده‌که‌پام، له‌ پیاوه‌ داناکان و مامۆستاکان و خه‌لکی ساده‌ و ره‌شوکیشم ده‌پرسی «گه‌ر تق‌ هه‌یز و ده‌سه‌لات هه‌ییت چی ده‌که‌یت؟». هه‌موو ئاده‌میزادیک‌ بق‌ ئه‌وه‌ی بتوانیت وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ بداته‌وه، پتو‌یستی به‌خه‌یاله‌. خه‌یال له‌ ده‌سه‌لات به‌ستینه‌وه، وه‌ک کویری لیدیت، نازانیت چۆن به‌روات و بق‌ کو‌ی به‌روات. من پوژیک‌ له‌ پلینیومیک‌ی حه‌یزدا، گوتم «هاو‌پتیان، هه‌قالانی من،

ئیمه کویرین نه وهک له بهرته وهی نایینین، به لکو له بهرته وهی خه یالمان نییه». نا ئیوهش به هه له تیمه گهن، وامه زانن من شیفته و شیت و شهیدای خه یالم. ئه وانیه به بچ دهسه لات خه یالبازیی ده گهن، سامانیکی بیسوودیان ههیه، میژیکیان ههیه ته نیا خویانی پی ویرانده گهن. من هیچ خۆشه و یستیه کم بق ئه وانیه نییه که وزهیه کی گه وره ی خه یالیان ههیه و نا یخه نه خزمه تی میژیکی له خویان گه وره تره وه. من پیزم بق سیحرباز و فالگره وه و ئه ستیره دۆزه کان و فه له کناسی سولتانه کان له وانه زیاتره. لیتمه گرن... نا لیتمه گرن، به لام پیتان ده لیم، خه یال ده بیته ملکه چی په های میژ بیته، خزمه تکاری بچوکی بیته، به ردهستی بیته، ئه وسا مانای ههیه. خه یال له وانیه به ته نیا بتوانیت جارێک له جاران پۆحی یه کیک پزگار بکات، به لام له گه له دهسه لاتدا ده توانیت به هه شت دروست بکات... به هه شت. خودای گه وره کۆمه کم به و ده ست به بالمه وه بگره. بۆنی به هه شت له سه ر زه وی، ئه وه من شیته دکات... گه ر ئینسان له سه ر زه وی بق بۆنی به هه شت نه گه پیت، دیوانه یه، دیوانه ی ته واهه تی و ئه به دییه. که یه که مجار ئه و خا ولییه م بینى هه ستمکرد چ حیکایه تیکی ترسناکه، ئاخو ر چ شتیک له وه ترسناکتره بق دونیا شا و شاعیر بیته شهریان و شاعیر بیباته وه و جیهان بى شا، بى سه مبولی گه وره ی دهسه لات بژی، ئاخو ر ده بیته شتیک له م دونیا یه دا هه بیته له وه ترسناکتر؟ که من له مانای قوولی ئه و چیرۆکه رامام، جوانی و سیحری نه خشه کانم له بیر چووه وه... هه فته یه کی دوو رو درێژ بیرم کرده وه، وێژدانی خۆم ده کرده هه که م، دوا جار ئاماده بووم، به لی ئه زیزانی من بق هه موو شتیک ئاماده بووم. ئیواره یه که درهنگ هه ر له جلی ئه و کۆندۆزه ئه نتیکه په رسته دا چوومه وه بق لای حوسنی خه یال، واپریار بوو گه ر ئه و خا ولییه م نه داتى بیکوژم، میژی ئه وه م تیدا بوو، ده یان گولله بنیم به و جهسته سپی و سه ره زله یه وه، میژی ئه وه م

هه‌بوو بینێرم بۆ جه‌ه‌نم و هه‌موو دوکانی خاوی فرۆشییه‌کی
 ئاگر تێبه‌رده‌م. سه‌ره‌تا وه‌ک دوو کاسب قسه‌مانکرد که له‌سه‌ر نرخێ
 کالایه‌ک ڕێناکه‌ون. نه‌یده‌ویست ئه‌و خاوییه‌ مه‌لعونه‌ بفرۆشیت...
 نه‌یده‌ویست. خۆی وا نیشاندا که ده‌یه‌ویت تا مه‌رگ ئه‌و خاوییه‌ی
 له‌گه‌لدا بیت. من به‌ سه‌بری دێرینه‌ی خۆم له‌گه‌لیدا جولا‌مه‌وه، سه‌ره‌تا
 هه‌زار به‌ هه‌زار سه‌رده‌که‌وتم، دواتر ده‌هه‌زار ده‌هه‌زار. ته‌ماحی
 مولک و ما‌لم خسته‌ به‌ر، ته‌ماحی سه‌فه‌ر و ژنی جوان و سۆزانی
 گه‌نج، به‌لام هه‌یچیان سوودیان نه‌بوو. نه‌مه‌ده‌ویست کاربگاته‌ ئه‌وه‌ی
 ده‌مانچه‌که‌م ده‌رخه‌م. به‌لام دوا‌جار بیسه‌بری و تو‌ره‌یی و شیتیتیم
 ده‌رکه‌وتن و هه‌موو شتیکیان تێکدا. نه‌ده‌بوو ئه‌م خاوییه‌ ترسناکه‌ تا
 قیامه‌ت له‌ دوکانی ئه‌و پیاوه‌دا بیت و پێشانی هه‌موو ئاده‌میزادیکی
 بدات. پێده‌چوو ئه‌و نیازی منی وه‌ک گالته‌ی هه‌رزه‌کاران وه‌رگرتبیت،
 له‌ گه‌رمه‌ی قسه‌کردندا پێمگوت « ئاغای خه‌یال، حیسابی خۆت
 ڕابگره‌ و سه‌رت لێته‌شی‌ویت. من وازی ناکه‌م و گه‌مه‌ نییه‌، به‌ هه‌ر
 نرخێک بووه‌ ئه‌و خاوییه‌م ده‌ویت». ئه‌و قوول سه‌یری چاوی کردم
 و تێگه‌یشت شته‌کان سه‌واو مامه‌له‌ و گه‌مه‌ نییه‌. به‌ ترسیکه‌وه‌ ده‌ستی
 خسته‌ سه‌ر خاوییه‌که‌ و گووتی سه‌د هه‌زار دیناری سوپسری دانێ
 و بییه‌. گه‌ر داوای زۆرت‌ریش بکرایه‌ ده‌مدا. من ده‌بایه‌ ئه‌و خاوییه‌
 مه‌لعونه‌ هه‌لگرم و بیشارمه‌وه‌... چ گونا‌هه‌تیکی گه‌وره‌یه‌ شاعیران شا‌کان
 بکوژن... نا ئه‌زیزان، من خه‌وم به‌وه‌وه‌ ده‌بینی شا له‌گه‌ل شاعیردا
 پێکه‌وه‌ دانیشن و خه‌یالات بگورنه‌وه‌. ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌و خاوییه‌م
 هه‌لگرت و له‌ جێگایه‌کی قایمدا شارده‌مه‌وه‌، جێگایه‌ک من نه‌بیت هه‌چ
 ئاده‌میزادی‌ک نه‌یده‌زانی.

چیرۆکی بارۆنی بوکەشوشە ئەیلولی دوو ھەزار و چوار

لە پۆزانی دواتردا بارۆنی بوکەشوشەم زیاتر ناسی، پتر ئەو پۆحەم لە ناکۆکییە سەیرەکانی خۆیدا بینی و ھەستکرد ئەو نوێنەری بەشیکی سەیر و دەرەعەقلی دونیای ئێمە، ئەو دیوێی کە مەرۆف چەند بێھەیت تەفسیریبات ھەمیشە لە زمان پادەکات و لە ڕافەکردن عاسیدەبێت. تاکە وشەیکە بتوانم بارۆنی پتر وەسفبکەم ئەوێە پۆحیکی ھەمە دیوی سەیربوو، کۆکەرەوێی گەلیک سیفەتی سەیری ناو کۆی بارۆنەکان بوو. بەدیوێکدا لە شاھەنشای ناو شاتۆنامەکانی شکسپیر دەچوو، بەدیوێکیشدا بوونەوێکی جەنگەلنشین دیاربوو، دەکرێت بۆ شتێک لە پۆحی ئەو کوردە کۆنەیشی تێدایوو کە لەسەدە کۆنەکاندا ژیاون و لە جەنگەل و دارستان و شاخ و پاو زیاتر ھێچیان نەزانیو، بەلام وێقاری بازگانە لیژانەکانیشی ھەبوو، کە دەشی تەرۆف لە سەفەرێکی دووردا لەسەر کەشتییەک بیانبینیت. بارۆن لە پوانینی منەو خالیش نەبوو لە خەیاڵی ئەو پیاوێ ئازایانە بە دواي زێریان ئەلماس یان ھەر کانتیکی نەینی دیکەدا خۆیان فرێدەدەنە تەھلوکەو. ئەو لە پەوتی ژیاویدا لەبەرەي زۆر دوور و جودا لە یەکدا جەنگی بوو. ماوێەک لە سوپادا لە گوردانی تۆپ ھاویژەکاندا خزمەتیکردبوو، لە پێشمەرگایەتیدا پلەو پایە بەدەست ھێناوو. بارۆن شاعیریش بوو، بەو مانایە نا کە دیوانی شیعری ھەبێت، بەلکە بەو مانایە مەرۆف شیعەر بدوێت و شیعەر بژی، من کە یەکەمجار بینیم نەمدەزانی بۆ ئەم پۆحەبەرە لە کوردیکی پاشماوێ سوپای ئیمارەتە غەمگینەکان دەچێت یاخود دەوڵەمەندیکی ترسناکی

دواى پاپه پينه كه ده زانیت له ژېړه زار چه شنه پهنګ و شپوه و وشه وه
خوى بشاريته وه. بوونى له ناو بارونه كاندا وهك شتيكى سهر و
ناوازه هاته بهرچاوم، سهره تا واتيكه يستم بوونى نه و له ويدا هه له يه كى
كه وړه يه، به لام دلم به جوړيكى سهر پاجله كى كه زانيم نه و به
پاستى بارونه كانى خوشده ویت. نه و به نه سل له به گزاده كان بوو، وهك
نه وهى نه ميره كه وړه كانى كورد ته ماشاى خوى ده كرد، فله سه فه يه كى
ئاغايانه و پوځيكى په ترياريكى سهرى هه بوو، كه من هيدى هيدى
ناسيم و تتيكه يستم.

پوژيک بارون داوه تيكردم و من خوشحالانه داوه ته كيم قه بوولكرد،
له و پاره داره بېترسانه بوو كه هه موو كه سيان داوه تى سهرسفره و خوانى
خويان ده كرد. له دانېشتنى يه كه مدا سفره يه كى سهرى پازاندېووه وه،
زياترو و كه وړه تريو له سفره ي دوو كه س، لي مېرسى «چه نابی مير
سه فين چه زده كم بزنام تو بوى ناوى بارونى بوكه شوشه ت هيه، بوى
جوړه ناويكى وه هايان به سهردا بريويت، تو كييت و بارونه كان كي؟».
نه و قاتيكي ناوړيشمين و كراسيكي شينى بريقه دارى له بهر دابوو،
پياويكى شيك كه پيشه سپى و سهره پووتاوه كى نه ده بووه پنگرى
نه وهى ژنان شيفته ي و يقار و دهم وقسه ي بن. به و زمانه پر له
نغمه و ناوازه وه نه و قه ده رگه راييه سهره ي خوى بوى ناشكر اكردم، به
ويقاريك ته نيا له لؤرانس تولىفييه م بيني بوو گووتى «پوچه كان وهك
په پوله وه مان، گيانه كان كه پوكن، پوحي ئينسان پوحي بولبوليكى
پاكه. بولبول كه ر له قه فه زدا بيت يان له ئاسمانيكى ئازادا بفرېت،
هر بولبوله. ئيدى وه هايه و قه ده ره، پيشهاتيكه نازانين تاريكه يان
پوناك، چاره نوسيكه تيناگه ين سياه يان سپى، كه زه وى ده چه رخيت
و له گه ليدا قه ده رى ئيمه خوله خوات، هر يه كه مان له جيگايه كدا
ده وه ستين و له شوينيكدا ده وه رين، ئيمه هه ميشه له گيژاوينكدا ين

که فریمانده‌دات، نه‌مشه و خولانه‌وه‌ی دونیا ده‌مانخاته سه‌ر پښگایه‌ک و سبه‌ی شه‌و ده‌مانخاته سه‌ر پښگایه‌کی تر، نه‌مړو له‌سه‌ر سفره‌یه‌کین و به‌یانی له‌سه‌ر سفره‌یه‌کی تر، ئیستا ئیمه‌ین که له‌ گوشتی نه‌وانی دی ده‌خوین و سبه‌ینئ به‌کیکی دییه که له‌ گوشتی ئیمه ده‌خوات، ئینسان خو‌ی شو‌ینی خو‌ی له‌م گه‌ردونه‌دا هه‌لنا‌بژیریت، نه‌وه گه‌ردونه شو‌ینمان ده‌داتئ، من بارو‌نی بوکه‌شوشه بم یان کو‌تریکی غه‌مگین که ئیستا به‌سه‌ر باغ‌یکی زه‌رددا ده‌فریت، پو‌حیکم وه‌ک پو‌حه‌کانی تر ده‌سورپمه‌وه، من و می‌روله بی‌چاره‌کان له‌ چاوی نه‌م سروشته کو‌یر و بی‌سنوره‌دا وه‌ک یه‌کین، ده‌نگی هاواری وه‌حش‌یکی ترسناک و جوانترین غه‌زل له‌ گو‌یی نه‌م گه‌ردونه‌دا وه‌کو یه‌که، گو‌ئ به‌ ناو‌ه‌کان مه‌ده و یاری خو‌ت بکه. هه‌میشه ده‌لیم یاری خو‌ت بکه، یاری خو‌ت بکه. له‌ چ سفره‌یه‌که‌وه نزیک‌ی دانیشه و لئی بخو، نه‌و یارییه بکه که لیت‌وه نزیکه. گه‌ر که‌وتیته ناو بارو‌نه‌کان‌وه بارو‌ن به، گه‌ر که‌وتیته جه‌نگ‌وه جه‌نگاو‌ر به، گه‌ر که‌وتیته به‌حره‌وه که‌شتیه‌وان به، گه‌ر بال‌یشت هه‌بوو، مه‌ل به یان فریشته. له‌ هه‌ر جی‌گایه‌کی بیه، نه‌وه تو‌ نیت له‌و‌ییت، نه‌وه ده‌ستی‌که تو‌ی له‌ویا داناوه، من و تو‌ ئیستا وه‌ک یه‌کین و نزیک له‌ یه‌کین، به‌لام دوورین و دوورین و دوور. مړو‌ه‌کان به‌ر یه‌کده‌که‌ون، به‌لام چاره‌نوسه‌کان نا. هیچ هی‌زیک نییه له‌م گه‌ردونه‌دا تو‌ بکاته بارو‌نی بوکه‌شوشه و من بکاته ماجیدی گول سؤ‌لاف، هیچ هی‌زیک نییه قف‌لی من بشک‌ینیت و پو‌حی تو‌ بخاته جه‌سته‌مه‌وه، من و تو‌ به‌یه‌کده‌گه‌ین، وه‌ک چو‌ن دوو بال‌نده‌ی بی‌میشک و بی‌نیاز و بی‌خه‌یال به‌یه‌کده‌گه‌ن، به‌لام ژیا‌نمان به‌یه‌ک ناگات. گه‌ر مه‌حکوم‌بو‌وین به‌ جه‌نگ با به‌رهمه‌وه یه‌ک بکو‌ژین. مړو‌ه‌ ته‌نیا ده‌ستی به‌سه‌ر یه‌ک شتدا ده‌شک‌یت، یه‌ک شت، پ‌رحم. که که‌وتیته جه‌نگ‌وه چ چاری‌کت هه‌یه گه‌ر جه‌نگاو‌ره‌ن‌بیت که که‌وتیته ناو‌ه‌وه

چ چارځکت هه يه گهر مه له وان نه بښت، که که وتيته بازاره وه بازارگان به، گهر پټويست بوو بکوږيت تا نه کوږيټ، ئه ي عه زيزم بکوږه، به لام به زه بښت له ياد نه چټت، بکوږه به لام نه وهت له بير نه چټت که ده بښت بو کوږاوه کان بگريټ، گهر توانيت نه هټلټ نازاريان بگات، مه هټله نازاريان بگات. نه وه ي که ئيستا من ده مرمر و تو نامريت، تو ده مرمر و يه کيکي دي نامريت، تو ده بښت کوږاو و من بکوږ، من ده بښه راوگر و تو نيچير، شتيکه من و تو ديارى ناکه ين... باز نه يه کي گهر يه و سوږده خوات، گيږاو يکه و هر يه که مان فرېده داته سر خانه يه ک، وهک چو ن سهر يازيکي شه تره نج ناتوانيت بيرسيټ من بو فيل نيم، بو شاليار نيم، بو نه سپ نيم، منيش بو نيمه بيرسم من بو بارو نيم و تو بارو نيمت».

من ماجيدى گول سولاډ ده مزاني ناتوانم شويني خو م له گه ل هېچ مه خلوق يکي نه م دونيا يه دا بگوپمه وه، به لام له و باوه په دانه بووم مروډ گهر که وتنه ناو درنده کانه وه، ده بښت نه وېش بلورينيټ. وهک يه کيک له يه که م پرسته وه نه يني خو ي بدرکينيټ، گوتم «نه وه قه دهر نيمه، کوپيکي گه نج بکوږيت که په يوه ندي له گه ل ژنيکدا هه يه، وانيه، ئينسان ده توانيت ته سليمي قه دهر ي وانه بښت؟». بارو نيم ده ستيکي به پېشه پر و يقاره که يدا هټنا، به گومانه وه سه يريکرم، نيگاي نه رقي تيا بو نه خو شه ويستی و گوتم «به دبه ختين گهر وهک کو تريکمان ليبيټ و ايزانيټ دارستان به هه شته. به دبه ختين گهر تينه گين چ خوينيکي دووږديږ پږاوه. به دبه خته نه و که سه ي به مروډ ده لپت نه کوږيت و نه کوږيټ، ئيمه ته نيا نه وه مان له سهره مروډمان خو شبويت، به لام پي بلين مه کوږه، گونا مه که، دزي مه که، درو مه که، نه مه تيگه يشتني خودا کانه، تو بو هه مان داوای خودا کان له من ده که يټ؟ خوا مروډي وهک فرېشته دروست نه کړوه، به لام داوای ليده کات فرېشته بښت. تو

بۆ داوای وا دووباره دهکه یته وه؟. ماجیدی گول سۆلاف من چوومه ته
جهنگه وه و مړۆقم کوشتوه، به لām بوکه شوشه شم فرۆشتوه و مندالām
شاد و بهخته وه رکړده وه. من باوه یم به بیگوناھی نییه، شتیګ نییه
له م سهر نه سستیږه یه بیگوناه بیت، لیږه تاوانبار و بیتاوان نییه، به لکو
براهه و دۆپاو هیه.».

ده مزانی تیګه یشتنی ته واوه تی له بارۆنی بوکه شوشه ئاسان نییه.
سهره تا واتیګه یستم که نه و بارۆنیکی راسته قینه نییه، واده زانی
ده کړیت به کامی دل پلانه کانی خۆمی پېیلیم، من پۆزی یه که م دیوه
فریشته ئاساکه ی بارۆنم بینی، به لām که چند جار ټک دواتر به و قاته
ئاوریشم و پیلاره ئیتالیه بریقه دارانه وه بینیم، هه ستمکرد میر سه فین،
میریکی راسته قینه یه، میریکه له وانه ی پرن له هیژ و شکۆی میریتی
و سهرشاره له هه وای به گزاده یی. بۆ یه که مجار له ماشینه که ی نه ودا
سوار ئوتومبیلکی کرانه های گه وړه بووم، تا نه و کات من ته نیا سوار
پاسه نه فهره ره کانی شار بوو بووم. بیرتان نه چیت من پینگه پکی گه وړه
بووم، گهر حیسابی نه و ماوانه م بکردبایه که به پئ له سنووری نه و
شاره دا سوپاومه ته وه، به پئ دوودلی کۆی میل و مه ودا کانی له و ماوه یه
زیاتریون که مارکۆپۆلۆ یان ههر گه رالیکی تری دنیا بریوتی.
چۆن بالنده یه کی بچوک له قهفه زه که ی خۆیدا نه مبه ره و به رده کات،
منیش سهرتا پای عومرم وهک نه و بالنده بچوکانه ی ناو قهفه ز له
نیوان جاده کانی نه م شاره دا نه مبه ره و به رم کردبوو. سه یرم لیها ت که
بارۆنی بوکه شوشه سوار ئوتومبیلکه ی کردم، نه وه یه که مجارم بوو
ئاده میزادیګ بانگمبکات سوار ئوتومبیلکه ی بم، من گه رچی له وانه بووم
که ده شیت به نه وه ی دوا ی راپه رین ناوم به پئن، به لām هه تا بۆ
جاریکیش له ژیاندا سوار ئوتومبیلکی وه ها نه بوو بووم. هه موو ژیانم
به پئ ده مکروتا و به پئ ده هاتم و ده چووم. بارۆن سه یری لیها ت که

زانی تا شهوات له پاس به ولاوه ماشینیکی دیکه ی گه پوکم له سره زهوی به کارنه هیڼاوه، باوه پی نه ده کرد مړو فی وهک من له دنیا دا هه بیټ، چه ندین جار سهری با دا و نه یده زانی باوه پم پیټکات یاخود نا. که زانی له م شاره نه چوومه ته دهره وه پتر پیم سه رسامبوو. شهوی پالی پیوه نا بیټه هاوپیم و به نزیکیم خو شحال بیټ، شهو په روه رده سینهماییه زور و شاره زاییه بیټونه یی من بوو له دنیا یی فلیمدا. من له سینهمادا وها شاره زابووم، وای هه سته ده کرد من دروده کم، بریک له عومرم له هولیود ژباوم یاخود سینهمام له یه کیچ له په یمانگا کانی فلیمسازی ته واوکرده. که سوار شهو ئوتومبیله سهیره ی شهو بووم تیگه یستم مانای چی مړوف بارون بیټ، تیگه یستم بو کاتیچ مړوف لهو دنیا یه نزیکه ده ویټه وه نایه ویټ جاریکی دی لییده رچیټ و بیټه ده ری. من ده بایه له گهل باروندا له په ریژدا بم و به په له دیواره کان نه شکینم و به شیوه یه ک خوم نزیک نه که مه وه گومانم لیټکات. ویستم بیمه دؤستی، بیټه وهی و ایزانیت مه به سستی کم هیه. پیمگوت «جه نابی بارون من ده ستوخه تیکی جوانم هیه، جوانترین ده ستوخه تی دنیا یه. له ئیشی پاگرتنی حیساباتدا که مه به هره یه کم هیه، بؤنامکه یته ده فته رداری خوت؟». بارون به پیکنینه وه گوتی «سی کچم له لایه ئیشی ده فته رداریم بؤده کهن، ده ستوخه تیان زور جوانه و خوشیان له ده ستوخه تیان جوانترن. چ پیویستیم به تویه کاری وام بو بکه یټ؟ گهر ده ته ویټ ببین به هاوپئ بیر له ئیش مه که ره وه لای من، هر که س لای بارون ئیشبکات، ده بیټ به ئیشکری بارون، حه زده کم تو هاوپیم بیټ».

به سووکیه کی گهره وه باسی شهو که سانه ی کرد که له لای ئیشده کهن. گوتی «که مړوف بارون بوو، ده بیټ ئیشکهره کانی پیزی بارونی لیبنین، گهر ببیت به ئیشکهرم وینه کهت له پیشچاوم ده گورپټ».

من هېچم نه گوت، گرنگ نه وه بوو بېرته ناو بارۆنه کانه وه، له ویش بارۆنی مریشک بناسم و هه ولېدهم دهمم بگاته ژنه که ی تا سه بارهت به موراد جه میل قسه ی له گه لدا بکه م... نه وه گه وره ترین ئامانجی من بوو. له کاتیکدا بارۆن به شه وقوه ماشینه که ی لیده خوړی من لیمپرسی «بارۆن، تێمناگه ینیت، ته نیا تو بارۆنیت یان خه لکی تریش هه ن وهک تو بارۆنبن؟». به لچار سه ییرکردم و گووتی «بارۆنه کان ترۆپکن، لوتکه ن، پروناکیان هه یه و ده شسوتینن، گه ر ده ته ویت ده توانم بته م بو ناویان، پوخۆش و گه شن، دهم به پیکه نین و مه شره بخۆشن، شتیک نین جیاوازی بن له مروفه کانی تر. پیده که نن و جنیوده دهن و سه رخۆشده بن و پاشقول له یه کدیش ده گرن. هینده هه یه، سامان و ده سه لاتیان ژۆرتره. لاوزه کان به سروشتی خویان پقیان له وانه یه که خاوه نی سامان و ده سه لاتن، وهک جنسیک لئیانه پروانن له باغی ئینساندا نه پوابن. لاوزه کان پقیان له هیز و ویقاری هیزه. من خۆم کوړی میره کان بووم، حه زمه کرد بېم به نه فسه ری توپخانه و شه پیکه م، ناو ئاگر ببینم، په لاماریده م. «هیزی خۆت تاقییکه ره وه نه ی ئاده می» نه وه دروشی من بووه، ماجید سۆلاف «به رده وام وا بانگیده کردم» گه ر له ناو گه وره کاندای جیگات نه بووه وه، مه به ره پشیله یه کی سپله، لێگه پێ گه وره کان له زهت له گه وره یی خویان ببینن. لێگه پێ... مه پرسه گه وره کان چۆن گه وره بوون، نه و پرسایاری لاوزه کانه».

من هېچم نه گوت، سه رسام بووم که بارۆن نه و جوړه بپوا سه یه رانه ی هه یه. نه مده ویست وهک پیاویک ده ربکه وم که بپوای سیاسی نه وتۆم هه یه سه رودلی بارۆنه کان ده گریت. له سه ره خۆ گووتم «جه نابی بارۆن تو به شیوه یه کی هیند جوان باس له بارۆنه کان ده که یهت، پر به دل حه زده که م بیانناسم. به لام نازانم که سیکی وهک من تا چه ند به که لکی نه وه دیت له سه ر میزی نه و پیاوه به رزانه دانیشیت؟».

بارۆن وهك حهز له و جۆره گه مانه بكات، گووتى «تۆ له بارۆنىكى راسته قينه ده چيت؟ سويند ده خۆم سيمای بارۆنىكى سه دهى نۆزدهت ههيه، سوودىكى گه ورت له ته ماشاكردى فليمه كان بينيوه، هيچ يهك له بارۆنه كان وهك تۆ ويقاريان نيبه، دلنيام به م پوخساره وه ده توانم وهك بارۆن به وانى تريت بناسيتم»، ها، ده لئيت چى، ناوت ده نيتم بارۆنى حيكايهت». بۆ ساتيك من تروسكه يهكى شادى به پۆحمدا تپه پى، به لām زۆرى نه برد ده ستىكرده به پيكنه نين و گووتى «فيللى وا به سهر ميره تازه كانى ئه م شارهدا تينا په ريت. كه له كى وا به سهر مير و وه چاغزادهى هيچ شار و مهمله كه تىكى تريشدا ناگوزه رى. تۆ بارۆن نيت، بارۆنه كان له و پوه وه غه ريزه يه كى په وشه نيان ههيه، ده زانن كى به راستى مير و بۆته مير، كيش نه بووه. مه سه له كه ته نيا ناويك نيبه مروف و هريگرىت، به لكو ئه خلاق و په فتارىكيشه له پۆحدا دروست ده بىت».

دواتر گووتى «نا، وانا كه م، وهك ميوانىك به وانت ده ناسيتم، وهك حيكايه تخوانىك كه به چيروكه كانت ده توانيت سه رسامانكه يت. به لām ده بىت زۆر بيرى لى بكه يته وه، ئه وهى بچيته نويميران به ئاسانى ناتوانيت بپته ده رى».

ئه و كات تينه ده گه يشتم مه به ستى چيبه، بپته وهى بيريكه مه وه، گووتم «شه ره فىكى گه وريه بيمه ئه و دونيايه وه، شانازيبه بۆ كه سىكى بچوك و ناچيزى وهك من پيخه مه دونياى ئپوه وه».

به ده م ليخوړپنى ماشينه كه وه گووتى «شه ره فه ياخود نه فره ته، دواى ده رده كه وىت، دواى. ئيست ههچ مه لى، به لاغه تى مردوو و هه رفى بيگيان چووزان ته عبير له شتىك بكه ن كه نه بينراوه. كو ترىك كه به سهر دره ختىكه وه ده نيشيته وه چووزان تىت گولله چاوه پوانيده كات يان پۆشنابى، هه نديچار ئاو زۆرى ده وىت تا ماسيه مردوو هه كانى

خۆی دەناسیتەوه، شەو نۆزی دەوێت تا ئەستێرە خەوتوووەکانی خۆی دەدۆزیتەوه. نیازی تاریک لە دڵدا هەلەمەگرە. من بە هەموو میرەکانی ھاورێم دەلێم «خواجه و شاسوارە خۆشەویستەکانی بڕام، دەرگاتان بۆ ھەر کەس کردەوه، پێیبلێن، نیازی تاریک لە دڵدا هەلەمەگرێت...». ھەیه ھەک گەدا دێت بۆ دونیای میرەکان و ھەک بارۆن دەپواتە دەرەوه، ھەیه ھەک بارۆن دەپوات و ھەک گەدا دەگەرێتەوه. دەسەلات و سامان ھەک جوانی و ھەیا ھەم بەختەو ھەرتدەکەن و ھەم شیتتدەکەن. نۆزین لەوانەى ھەک فیلبازیک دەخزێنە ناو بارۆنەکان و ھەک سەگیکى تۆپیو کۆتاییاندی. ئەمە جەنگە جەنگ، ھەر کەسیک لە جەنگدا دەستی بلەرزیت دۆراوه، کە دێت بۆ ناو بارۆنەکان کەس ناتوانیت بپارێزیت، تەنیا خۆت دەتوانیت پەرحەم بە خۆت بکەیت. لە ناو بارۆنەکاندا مەرووف دەبێت خۆی پەرحەم بە خۆی بکات».

من ھیچ شتیک لەو قسانەى بارۆن تێنەگەیشتم، بێتەوهى بزانم دەلێم چى، گووتم «بارۆنى بوکەشوشە، بمبە بۆ ئەوئ، بمبە بۆ ناو بارۆنەکان، ھەستدەکەم من بە ھەلەم دونیایەدا لە دایکبووم». بە ھەسرەتەوه سەیریکردم و گووتى «تۆ دەبایە لە ناو میرەکاندا لە دایک ببیت، بەلام لەوئ لە دایک نەبوویت، ھەر کەسیکیش لەوئ لە دایک نەبێت واتە میر نییە. ئەوەت بێر نەچیتەوه کە تۆ میر نیت، وەسوەسەى وا نەچیتە سەرتهوه».

کەمێک بێدەنگ بوو گووتى «دەبێت ئیشیکت بۆ بدۆزمەوه بگونجیت و لایەق بیت، دەبێت سەبەرت ھەبیت، سەبر».

من بە ئەسپایى گووتم «سەبەرم دەبێت، جەنابى بارۆن سەبەرم دەبێت».

غەزەلنوس و ئەفسانە و ھەزارباغ کۆتایی سالانی ھەشتا

لە کۆتایی سالانی ھەشتاکاندا باوکی غەزەلنوس، ناسر سەعید بە یەکیک لە دەردە نەزانراوەکانی پیریتی مرد و ئەو مائە گەورەیی بۆ ئەو جێھێشت، لەو چەند سالەدا غەزەلنوس سندوقە بێشومارەکانی غەزەلی لەو ژێر زەمینە گەورە و کاشیکراوەی مائەویدا ھەلگرتبوو. سندوقی چی؟ ھەر یەكەیان دەروازەی زەریایەك بوون لە غەزەل. لەو ھەموو سالەدا ھەموو پۆژیک غەزەلی لەبەر کردبوو. سەدان ھەزار بەیت غەزەلی لە بەربوو، بەلام نەگەشتبوو کۆتایی. پۆژ دواي پۆژ لەگەڵ ھەر دیوانیک و ھەر غەزەلیکدا کە دەیخوێندەو، دەگەشتە ئەو بڕوایی مەلای سوختە ئەو کتێبانە بەتەنیا نەنوسیو، بەلکو پۆچی ھەموو مەخلوقاتى دڵ بە عەشق لە زەوی و ئاسماندا، لە دەریا و وشکانیدا کۆمەکیانکردو. پۆژ دواي پۆژیش کە کاریگەری ئەفسوناوی غەزەلەکانی دەبینی، ھەستیدەکرد ئەو کتێبانە سەمبولیکی گەردونین بۆ خەیاڵیک کە ھەمیشە پاک و عاشقانە دەمێنیتەو. ئەو دواي گەرانەوێ لەگەڵ ئەو کۆرپەیدا، منداڵە چکۆلانەکی ناونا «خەیاڵوان». چەند ھەفتەی یەكەمی بەخێوکردنی خەیاڵوان سادە و ئاسان ھاتە پێشچاوی، بەلام قسەکانی ئەو کچە زەرد و نەخۆشەیی سەبارەت بە «ئەفسانە» ناویک لە یادەنەکرد کە دەشیئە یارمەتیبدات. دواي مانگیك، غەزەلنوس ئیوارەیک منداڵە چکۆلانەکی لای ژنی ھاوڕێیەکی دانا و خۆی چوو بۆ ئوتیلی «بەفر و سەراب». ئوتیلیکی دوو قاتی چکۆلانە بوو، کە لە کۆتایی سالانی چلدا بۆ پێشوازی ئەو جووتیارانە دروستکراو کە لەلادیو بۆ فەحسی توتن و بینینی نەینى و سیحری شار دەھاتن، لە سەرەتای ھەفتاکاندا جارێکی

تر بۆ پیشوازی سەیرانکەرە عەرەبەکان نوێکراپووە، لە هەشتاکانیشتدا بۆ پشووێ ئێو سەربازانەیی لە بەرەکانی جەنگەو دەگەرپانەو گەرەتر و خۆشتر کراپوو. ئێو ئیوارەییە کە غەزەلنوس چوو ئوتیلەکە، خانمی ئەفسانە لەگەڵ باجییە کدا لەوانەیی ژوورەکان پاکدەکەنەو هەندیک بەرگە پشنتی شۆراوی پێکدەخست. ئەفسانە لە کۆتایی سالی هەشتاو هەشتدا تەمەنی بیست و دوو سال بوو، نزیکي پینچ سال بوو شووی بەو خاوەن ئوتیلە کردبوو. گەر بهاتبایە و یەکیک شانسێ هەبایە و ئەفسانەیی لەو دوو پۆژە جیاوازدەدا بیدیایە، جارێک ئێو ئیوارەییە کە غەزەلنوس چوو بۆلای و جارێکیشت ئێو ئیوارەییە زوهدی شازەمانی بینێ، هەستیدەکرد ئێو خانمە لەو شازەدا سالدە، جگە لەوێ جوانتر و سێحراوێتر بوو، نە پیریبوو و نە گۆراو. غەزەلنوس لە یەکەم ئیوارەو ناوینا «خانمی چرپە ئەفسوناوییەکان». ئێو پیشتر غەزەلنوسی بینیبوو. بێئەوێ شەرمبکات دەستگیر و بردی بۆ سالتۆنی نانخواردنی میوانەکان، بە چرپەو پێیگوت «دەزانین هەموو دەزانین کە نەشمیل مردو، پێمەڵێ، هیچم بۆمەگیرەو، منداڵە کەش لای تۆیە، دەزانم... دلم لای ئێو منداڵە چکۆلانەییە، غەزەلنوس دلم لایەتی، پێمەڵێ ناوت ناوە چیی؟» «ناوی خەیاڵوانە». ناوی منداڵە کە لای ئەفسانە ناوازی و بیۆینەبوو. ئەفسانە باسی ئێو چیرۆکی بۆ کرد کە نەشمیلی گەیانده سەر پێخەفی مەرگ. خۆی بە یەکیک لە هەرە کەسە نزیک و دۆستە قایمکارەکانی ئێو خاتونە نیشاندا، وەک شتیکی سەیر بەدرکیئیت بە غەزەلنوسی گوت «سالانیک لەووبەر نەشمیل منی برده ناو «جەمعییەتی ژنە پەژموردهکان»-ئەو. ئێو یەکەمجار بوو غەزەلنوس ناوی ئێو جەمعییەتە بیستیت. هەر ئەفسانە پێیگوت ئێوان هەفتەیی جارێک کۆدەبنەو و باسی ئازارەکانی خۆیان دەکەن، قسە لە شاسواری خەیاڵ و خەونەکانیان دەکەن، باس لەو شوینە سێحراوی و زەمانە قەشەنگ و هەریمە پۆمانسیانە دەکەن

کە دەیانەویّت بۆی بچن و تیا بژین. هەر ئەو پۆژە خانمی ئەفسانە، غەزەلنوسی بۆ خوێندنەوهی هەندیک غەزەل بۆ ناو خانمانی پەژمورده داوه تکرد. ئەو سەرەتای تیکە لاوبوونی راستەقینەى غەزەلنوس بوو بە و ژنە غەمگینانەى کە پەریوون لە خەیاڵ و ھەسرەت و ئومێد. غەزەلنوس لەو چەند سالا دا چەندەھا جار غەزەلی بۆ خوێندنەوه. لە پێگای ئەو ئافەرەتانەوه ئەو مندالە خەیاڵیانەشی ناسی کە لە پەییوەندییە خەیاڵی و ناشەرعییەکانی ژنانی ئەم شارە دروستبووون. خەیاڵوانی چکۆلە و گپۆز دواھەمین مندالی ئەو وەچە سىحراویە نەبوو کە یەکی دێرێک غەزەل لەسەر سنگیان بوو، بە لکو گەلەک مندالی خەیاڵی دیکەى بە دوا دا هات.

جەمعییەتى ژنانی سەرگەردان گەورەترین جەمعیەتێک بوو غەزەلنوس دیبێتی، لەو چەند سالا دا بە چەندەھا گروپی خەیاڵکاری بچوک گەیشتبوو، بە چەندەھا باغدا سەفەرێکردبوو، بەسەر شاخی بەرزدا سەرکەوتبوو کە ترۆپکەکانیان لە خەیاڵدا دواى دەهات، لە ھەموو جێگایەکی نیشتمان مۆفی پەر خولیا و خەیاڵی بینیبوو، جەمعیەتى بچوکی گەنجان و شاعیران و خەیاڵپەرستانی بینیبوو، بەلام هیچیان وەک ئەم جەمعیەتە گەورە و بێسنور دیارنەبوون. هەندیک لە ژنانی ئەو جەمعیەتە دایکی مندالەگەلێکی خەیاڵی بوون کە لە عەشقی ناکام دروستبووون. هەندیکیان لەبارێکدا بوون دەیاننوانی مندالە خەیاڵییەکانی خۆیان بەختوبکەن، بەلام هەندیکى دیکەیان دەبایە کۆرپەکانی خۆیان بگەیننە دەست ژنانی تر تا مندالەکانیان بپارێزن و لە مردن پزگاریاننکەن، لە ماوہیەکی کەمدا غەزەلنوس لە پێگای جیاواز و بەشیوہی جیاواز... لە باغی جیاواز و لە کوچەى جیاوازهوه بووہ خاوەنى کۆمەلێک لەو مندالە خەیاڵیانە کە جگە لە مالى غەزەلنوس شوێنێکی دیکەییان لە دنیادا نەبوو. ئەو شەوہى مەھناى ناسی، باوکی سێ مندالی

خەیاڵی بوو، کە کچانی نەناسراو لە عاشقی نەناسراو دروستیانکردبوون. هەموو ئەو مندالە حەرامزادانە، بەرھەمی تەسلیمیوون و توانەوێ دایکە غەمگینەکانیان بوون لە ساتە خەیاڵی و بیسنوورەکانی عەشقادا. بۆ غەزەلنوس سەیریوو ببینیّت ئەو ژنانە ی لە ئامیزێ مێردەکانیاندا مندالیان نابێت، لە پێگای خەزە ئاناسایی و ناشەرعییەکانیانەو دەتوانن مندالی بەو چەشنە سىحراوی و جوان دروستبکەن. پۆژیک لە گەڵ خانمی چرپە ئەفسوناوییەکاندا گەرا، وەک ئەوێ بە دواى بەھاریانوی دایکیدا بگەڕێ، وەک ئەوێ لە بینینی ئەو ژنانەدا بۆ رابوردوی خۆی عەوداڵ بێت، حەزیدەکرد تیپگات، بۆ جگە لە خۆشەویستی میژیکى دیکە نییە فەپ و بەرھەکتى مندالبوون لە هەندیک لە خانمانى ئەم دونیایەدا بخولقینێت. ئەفسانە هەندیک لەو خێزانانەى نیشانی غەزەلنوسدا کە ئەو کۆرپە حەرام و خەیاڵیانەى عەشقیان لە خۆگرتووە. ئەفسانە بە چرپەکانى خۆی گووتى « پق وادەکات پیاوان یەکتى بکوژن، بپۆن بۆ جەنگ، بەلام ژنانیش نەزۆک و غەمگین دەکات». پینچ سأل بوو شووی بەو خاوەن ئوتێلە کردبوو، لە شەوی یەكەمەو هەلانی دانابوو بیکوژیت و نەیدەتوانى. غەزەلنوس لە پێگای ئەوێ ئەو ئەو ژنە غەمگینانەى بینى کە لە کەنارى شێتى نزیکبوون و لە سەر سنووری دیوانەگى دەژیان، ئەو ژنانەى لە کۆبوونەوێ جەمعیەتى ژنە خەیاڵییەکاندا جگە لە فەنتازیاکانى عەشق جۆرە فەنتازیاىەکی تریان نەبوو، هەندیکیان بە ئەندازەیک پرقیان لە مێردەکانیان بوو، تووشى وپێنەى تاریک و مۆتەکەى دلخەنکێن بوویوون. غەزەلنوس تاکە پیاویک بوو بۆی هەبێت دانیشیّت و گوێ لەو قسە نەپێنێانەى نێوان ژنانى ئەم شارە بگرێت. هەمیشە لە ژووری تاریک و کونجى فەرامۆشکراودا یەکیدان دەبینى، لە جیگای ئەوتۆدا هیچ پیاویکی ئەم دونیایە گوێی لە پازەکانیان نەبێت، زۆریەیان بە ئەندازەیک پەنگ زەرد و نەخۆش دیاربووون بۆنى مردنیان

لێدەهات. ژنانى هەمەچیزەبوون، لە ژنى پیاوانى زۆر هەزارهوه كه نانى پۆزىيان نيه تا ژنى دەسه‌لاتدار و پاره‌داره‌كان، لە ژنانى نه‌خوێنده‌واره‌وه تا خانمانى شاعير و شانۆكار، پێكرا بوونه‌وه‌رى غەمگينبوون كه بۆ چەند ساتێك ئاره‌زووى پاسته‌قینه‌ى خۆيان باسده‌کرد. لە ناو ئەو ژنانەدا غەزەلنوس تێدەگە‌یشت ئەو لە هەرمێمێكى دونیادا دەژی، شتە سادەكان لە هەمانكاتدا شتە هەره‌ خەیاڵییەكانن، شتە ئاساییەكانیش شتە هەره‌ ئەفسانەیی و دوورده‌سته‌كانن. لەو كۆبوونه‌وه‌ داخراوانەدا، هەموو بە بازنیەكى گەوره‌ لە دەورى مۆمێك دادەنیشن، هەندێکیان پووى خۆيان ئاشكراده‌کرد و هەندێکیان بە نىقاب و پەچه‌وه‌ قسه‌يان لە تاریکترین خواست و خەیاڵترین ئاره‌زووى خۆيان دەکرد، هەندێکیان بە جلى جوان و هەندێکیان وه‌ك ته‌داره‌كى تايبه‌ت بۆ سروتێكى نه‌ینى خۆيان ده‌گۆپى. هەندێکیان نه‌يانده‌توانى قسه‌بگەن، لە برى قسه‌ سه‌مايانده‌کرد یان ده‌گریان. خەیاڵ دواه‌مین مالى ئەوان بوو، گەر ئەو خەیاڵانە نه‌بایه‌، ده‌بوونه‌ دلێكى ترسناك و ده‌ستێكى كوشنده‌. لە دوا به‌شى پرۆگرامه‌كاندا، دواى ئەوه‌ى ژنان ته‌واوى ئازاره‌كانى خۆيان باسده‌کرد و هەموو ئەو پرستانه‌يان ده‌دركاند كه لە زمانى پۆزانەدا حەرام و لە قسه‌ى ئاساییدا قه‌ده‌غەن، ئەو وه‌ك وزه‌به‌خشیكى گەوره‌ ده‌هات و قه‌سیده‌ سىحراوییه‌كانى خۆى ده‌خوێنده‌وه‌. غەزەله‌كان هێنده‌ى تر خولیا و ماخۆلان و شێتێ تیا دروستده‌کردن، وه‌ك ئەوه‌ى بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئەو كانگا پاسته‌قینه‌یه‌ى لێوه‌ى هاتوون، بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئەو دونیایه‌ى ته‌نیا دونیایه‌كه‌ ئەوان بۆى ده‌گە‌پێن، بە جۆریك به‌ غەزەله‌كان مه‌سته‌ده‌بوون، غەزەلنوسیان وه‌ك نوێنه‌رى پۆحى ئەو پیاوه‌ خەیاڵى و سوارچاكه‌ ئەفسانەییانه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو كه لە مندالییه‌وه‌ بۆى ده‌گە‌پێن و نایگرن. جیهانى ئەو خانمه‌ په‌نگ زه‌ردانه‌ گه‌رچى هەزارتر و نه‌هینتر و داخراوتر لە دنیاكانى تر ده‌ینواند، به‌لام بۆ غەزەلنوس دوورتر و

نااساییتترین باغی سەر ئەم ئەستیرەیه بوو. ئەوئ جیگایەک بوو لە
 ھەر شوئێنێکی تری دونیا زیاتر دەتوانی دلی کچە پەر ئازارەکانی تیا
 ببینیت، تییگات چۆن تەسلیمی ساتە سىحراویيەکانی ئەفین دەبن و
 جەستەیان بۆ شەنەبای خەيال دەکەنەو. «خانمی ئەفسانە» باسی
 ئەو دیوہ تاریکەى پۆحی ژنانى بۆکرد کە لەم تاریکیەدا نەبیت، لەناو
 ئەم جەمعیەتە نەینییەدا نەبیت، ناتوانیت بێتەدەرئ و پوناکی ببینیت.
 نیوہیەک پەر لە خۆشەویستی و پقی حساب نەکراو، لە ئازار و خۆشى
 کە ملکہچى ھەمان ئەو یاسا و پرسیانە نین کە دیوہ ئاشکراو و
 بىنراوہکەى مەرؤف دەبەنەپتوہ، بەو چرپە ئەفسوناویيە کە لە چرپەى
 ژنى خاوەن ئوتیلێک نەدەچوو، بەلکو لە ھەناسە و گەروى ژنێک دەچوو
 ژيانى لە خوێندنەوہى شیعردا بردبیتە سەر، باسى ئەو باغە نەینییانەى
 کرد ھەر ژنێک لە دلی خۆیدا ھەلیدەگریت، باسى ئەو جەھەنمە تاریک
 و ئازارە قوولانەى لە دەھلیزە داخراو و بێپێگا و بیکلیلەکانى ناوہوہى
 ئافرەتدا ھەيە. ھىدى ھىدى غەزەلنوس تیدەگەشت کە جگە لە عەشقى
 زۆر و غەمى زۆر، ھىچ پێگایەکی دى مەرؤف ناگەینیتە ئەوسەرى خەيال.
 ھەر لەو سالانەدا ژنێک بە ناوى گولستان خان غەزەلنوسى برد بۆ
 ھەزارباغ، لەوئ بۆ یەکەمجار لە ژيانیدا لەوپەرى دلەوہ عاشق بوو، لە
 ھەزارباغ «سەبرى» ناسى، ئەو خانمە خەيالپيەى لە مێژبوو لەو باغە
 بێسنوورە نەھاتبووہدەرئ، گۆرانپێژەکان نەوہ لە دواى نەوہ گۆرانپان بە
 جوانى ئەودا گووتبوو، جوانپيەکی جاویدان و نەمر کە ھەموو شەویک
 بۆنى گولەکانى ئەو باغە سىحراویانە دووبارە دەیانگەشاندەوہ. کیزێک لە
 ترسى عاشقە بێشومارەکانى چووبووہ ئەو باغانەوہ و ئیدى لەو سەرزمینە
 سىحراویيە نەترازابوو. شەویک غەزەلنوس بە ئومىدى ھێنانەوہى بۆ دونیا،
 بە خولپای جیاکردنەوہى لەو لالەزارە بێسنوورە، چووہ ناو باغەکان.
 سەرەتا غەزەلەکانى خۆى بە زمانى یەکێک بۆ خوێندەوہ شەیداییکات

و بیخاته نیو بیھوشی و خولیا به که وه کیشی بکاته وه سەر زه مین، به لکو به غه زهل که مه که مه خه ویکی سحرای لیخت و به دهم خه وه وه له ده رگا نه فسونا و بییه کانی هه زارباغ بهیئینه ده ری. به لام شه و دوی شه و غه زهل به دوی غه زهل سحر له ساحیر وه رگه را و وای لیها ت غه زه لنوس نه توانیت نه و جوانی به فه راموش بکات، له ماوه به کی کورتدا غه زه لنوس خوی به عاشقی بینیه وه. نه گه رچی نه و گه وره ترین غه زه لخوین بوو، هه موو پئینا و ابو نه وه ی دهی خوینیه وه له خوینی دلی عاشقانی دنیا هاتوته ده ری، له گه ل نه وه شدا تا نه و ساته ی له گولستانه کانی هه زارباغدا سه بری بینی به راستی عاشق نه بوو بوو. پیده چوو قه ده ر هه لیگرت بیت، دوا جار له ده ره وه ی نه م دنیا راسته قینه یه ی نه م، له گولزاریکی خه یالیدا کچیکی خوشبویت که له میژیوو گولکان کردبوویان به مه خلوقیکی خه یالی. کچی که ره گیز ناتوانیت مالی له گه لدا دروست بکات، ناتوانیت له گه لیدا بچینه ژیر ساباتیکه وه، ناتوانیت له ژیر خوری شاره کانی من و تودا، له کوچه ی گه ره که غه مگینه کانماندا پیاسه یه کی له گه لدا بکات، کیژیک به جوریک تیکه ل به لاله زار بووه، به نه ندازه به ک نوقمی تریفه و گول بووه، ژبانی له ده ره وه ی باغه خه یالیه کان نه کرده یه. غه زه لنوس له به که م شه وه وه تیده گات نه م کچه ته نیا له نیو نه م باغه دا ده ری، له ده ره وه ی نه م گول خه یالیه ده بیته توژ و سه راب، نه و نمونه ی نه و کچه خه یالیه به که تا نه به د پئینا گیت و نایگرت. شه و له دوی شه و ده گه ریته وه و غه زهل بو نه م خانمه ناھوناسایه ده خوینیه وه که هه ندیجار ده سته م و نیان و غه زه لمه یله، هه ندیجاریش سرک و هه لاتوو و بیسووکنا یه. سه بری هه ندیجار غه زه له کان پاید ه گرن و ده وه سستیت، هه ندیجاریش هه لاتو و نه گیره و هه لدیت. غه زه لنوس به دوی نه و خانمه دا زور کوچه و زور کونجی هه زارباغ ده گه ریته، به که مجار هه سته دکات مانای چی مرؤف له ناوه وه بو نافرته تیک بسووتیت. شه وان دره نگ منداله

چکولانه کانی خوۍ داده پوښۍ و ده چیت بؤ هه زارباغ، به یانیانیش بهر له وهی خور هه لبت و که له بابی به یانیان بخوینن ده گه پتته وه. هه زارباغ هه ریمیکه ده رگا کانی ته نیا له شه ودا ده کریته وه، به پوژ چهند کوچه یه کی هه ژاره که پره له گه نجانی شه پوال له پښ و کچانی شهرمن و ترسنوک، ده گووتریت له کون زه ماندا سی باغی چکولانه له ویدا هه بووه، دواتر له گه ل کشانی شار و گه وره بوونی مالنشینه کاندای بوون به ژتر شه قام و چیمه نتو و نه سفه لتي په شه وه. نیستا نه و سی باغه شه وان که نیمه ی ناده میزادانی بیخه یال ده خه وین، به دیوکی تری دونیادا ده کریته وه و ده بنه لاله زاریکی بیکوته، کللی ده رگا خه یالیه کانی شیان ته نیا لای نه و پیریژنه په شپوښ و غه مگینه یه که گوله کان ناوده دهن و چه پکیانده کهن و گولاویان لیده گرن. سه بری تاکه کچیکه که به پوژ باغه کان نایکه نه ده ره وه، تاکه کچیکه کاتیک خور هه لبت و هه زارباغ ناوده بیت نه ویش له گه ل گوله کاندای ده پوات و ناوده بیت، که شه ویت و باغ هه لبت وه نه ویش دیت و هه لبت وه. سه بری جوړه جوانیه که له سه رو پیوه ره کانی نیمه و جهره سه خته کانی ژاکان و پیریوونه وه. غزه لنوس به هه موو هیزی غزه لی خوۍ ناتوانیت ده ستموییکات، نازاریکی سه خت و سوییه کی ترسناکی عه شق ده چیته دلپیه وه، نه و پیاوه ی له سه ر زه وی کچان و خانمان له پیشده م غزه له کانیدا ده شکین و به لادا ده که ون، له عه ردی خه یالدا عاشقی جوانیه کی جاویدان و سرک ده بیت که غزه ل به ئاسانی نایگریت، له ویدا هه موو ژانی نه فین و دوزه خی موحیبه ت ده چیریت، نه و غزه لانه ی غزه لنوس له هه زارباغ ده یانخوینتته وه نه و غزه لانه نین که له کتیه کانی سوخته دا له به ریکردن، یه که مجار غزه لنوس بؤ عه شقی خوۍ غزه لسه رای دیه کات و قه سیده ی خوۍ ده خوینیت. سه رها باوه پناکات، واده زانیت نه و قه سیدانه ی وهک عاشقیکی شیت له کوچی گوله جاویدانه کاندای ده خوینیت، به شیکن له غزه له کانی سوخته. که

پۆڭ ده بېته وه به په له ده گه پېته وه ناو کتېبه کانی غه زهل و به راوردی سروده کانی شه وی خوی و ده که کانی سوخته ده کات، ده بینیت نه وه ی باغاتی گولدا خویندویتی له غه زه له کانداییه، دروستکراوی دلی خوی و خه یالی عاشقانه تی. له و شه واندا له ژیر تریفه کانی هه زار باغدا تیده گات له ناو هه موو مروفیکدا غه زه لنوسیکی شار دراوه هه یه که پۆڭیک له پۆڭان سرودی خوی ده چریت و ناچېته وه سهر غه زه لی که س.

کهړان بو بارونه کان «حه سه ن توفان — ته موز و ئابی ۲۰۰۴»

پۆڭیک هه موو شتیکم لای شبر درکاند و پیمگووت من به شیکم له کومه لیک خه لک که ناومان پوخله به ره خه یالییه کانه. خه لکانیکین هه ر که سه مان پارچه زه وییه ک و جیگایه کی تاییه تیمان له دونیایه کی تر هه یه که له خه یالی خوماندايه، باسی هه زارباغ و گوله نه فسوناوییه کانم بو شبر کرد، باسی غه زه لنوس و شیعره سحر اوییه کانی که هه ر که س بیان بیستیت پوو له جیگایه کی نه زانراو و هه ست به مهستییه کی نه بیستراو ده کات. قسمه هینایه سهر باسی پویاره خه یالییه که ی ماجیدی گول سولا ف که له گه ل خویدا کومه لیک مندالی کویر به ره و سه رزه مینی خه یال ده بات. شبر سه رته پای وابوو گالته ده که م و ته نیا بو گهرمکردنی ده مه ته قی دونیایه کی ترم بو خوم دروستکردوه که ته نیا له خه یالدا هه یه. من بیته وه ی پوخساری خوم تیگبده م، به ده نگه منگن و قووله که ی حه سه نی پیزووه، پیمگووت، نیشمان نه وه یه میژووی مردن له ده سالی رابوردودا بنوسیته وه، باسی نه و هه زاران ژنه م کرد که سووتان، نه و هه زاران گه نجه ی له پښگان ونبوون و

خەنکان، کوژراوەکانی شەپ، دواتریش ئەو کوشتن و خۆکوشتنە زۆر و لە
 ناکاوەی لەم شارەدا پووێژ دەن. شەبەر سەیری لێهات، منیکی سەردێزی
 شەپۆل لە پێی لە دونیای وا جوانەو نالابم. بەلام من بەتکاو داوی
 یارمەتیم کرد و پێمگوت دەبیئت زانیاری زۆرترمان دەربارەی بارۆنەکان
 و سەرانی حوکمراڤ هەبیئت و پۆلیان لە کۆی دیمەنەکاندا بزانین. شەبەر
 سەرەتا پێوابوو قسەکانم بوارێکی خەیاڵین بۆ پەڕینەو لە پوچی و
 سادەیی ژبانی پۆزانە خۆم. بەلام بە وردی بۆم پوونکردووە کە ئیستا
 لەسەر تەلیسمی لاشەیهکی نەزانراو نیشدەکەین، لاشەی کورپێک ناوی
 موراڵ جەمیلە، باسی ئەو شەم کرد یەکیەک لەو سەرەداوە بچوکانە
 لە بەر دەستماندا یە دەمانباتەو بۆ ناو بارۆنەکان. کە قسەم هێتایە
 سەر بارۆنەکان، شەبەر هەلۆیستەیهکی کرد و بە نیگەرانییەو گوتی
 «ماوێه کە هەستەم کردووە تۆ خۆت دەخەیتە تەهلۆکەیهکی گەورەو، خۆت
 دەخەیتە شەپێکەو لە توانای تۆدا نییە». دڵنیام کردووە و گوتم «شەبەر،
 ئێمە ناچینە شەپەو، ئێمە کتییێک دەنوسین کە تا دنیا دونیایە
 تەواو نابێت، پۆزێک لە پۆزان چاپ ناکرێت، هەموو ژانمان خەریکیین
 ناتوانین بەشیکی بچوکی حیکایەتەکانی مردن بنوسینەو. کێ دەتوانێت
 چیرۆکی ئەو هەموو ئافەرەتە بنوسیێتەو کە سووتان و دەسووتێن؟ مەرۆف
 دەتوانێت هەندێک حیکایەت بنوسیێتەو، هەندێک حالەت، ئەوێ ئێمە
 دوایکەوتووین خەیاڵە، ئەو کتیبەش کە دەنوسین کتییێکی خەیاڵیە،
 دواتر ئەو کتیبە تەنیا بۆ ئێمەیه، بۆ پۆلەبەرە خەیاڵییهکانی خۆمانە،
 بۆ مندالەکانمانە، بۆ ئەو کچانەیه کە ئەگەر سەد سالی تر بە ئازادی
 لەدایکبوون بزانن ئەو ئازادییە ئێوان لەسەدە بیست و یەکدا هەزاران
 ئافەرەت بە ئاگر کرپویانە. مەترسە... شەبەر... ئەو پڕۆژەیهکی تازه
 نییە، سەرەتا غەزەلنوس دەستی پێکردووە، دواتر تریفە یابەحری. بۆ
 ئەو نییە ناویانگی پێدەریکەین، یان باسی پیاوکۆژەکان بکەین و ناویان

بهيننه ناوانه وه، نه وكتيبه بۆ خۆمانه، بۆ ئه وهچه خه يالپهروه رانه ي
 دواي ئيمه يه كه خه يال ژورجار راستيان ليونده كات، بۆ ئه وه يه خه يال
 كارىك نه كات راستيمان بيريجيته وه. راستى و خه يال هه ر دووكيان يه ك
 بازنه ن، له هه ر جىگايه كه وه ده ست پتيكه يت ده گه يته ئه وي تريان،
 راستى له وه پى خه يال وه ده ست پيده كات. وه ك چۆن خه يال يش له وه پى
 راستيه وه ده ست پيده كات، به هه ر پىگايه كدا تا ئه وسه ر برۆيت ده گه يته
 پيچه وانه كه ي، ئيمه ش ده مانه و پت بازنه كه ته واوبكه ين... گه ر نه و كتيب
 نه نوسين يانى له ناوه راستى خه يالدا ده وه ستين، ماناي بازنه كه مان ته واو
 نه كرده». ئه وه يه كه مجاربوو شبر من ببينيت واقسه ده كه م. ده يزاني
 برىك له و وشه و پستانه له كه سانيكى له خۆم زيره كتره وه فيزبوم.
 شبر گه رچى هه ستى به مه ترسييه كان ده كرد، به لام شته كان سه ير
 و سه ره نچراكيش هاتنه به رچاوى، له ساتيكدا وا هاته به رديده م وه ك
 بپرسيت، ئه ي بۆ ئه وه له پۆحله به ره خه يال ييه كان نيبه ؟. من بۆ ئه وه ي
 جوړه غه ميكي واى تيا دروست نه كه م گووتم «شبر تۆ ته نيا كه سيكي
 له م دونايه دا ده توانم ئه م راستيه ت پيبلنم و ئه م نه ينييه ت لا بدر كننم،
 تۆ ئيستا بوويت به ته نيا مروفىك كه پۆحله به ريكي خه يالى نيت و
 چيروكي ئيمه ده زانيت. بۆيه پيئده ليم تا بزانيت تۆ چ هاوپييه كي
 گه وريه منيت... تا ناگاداربيت من چه ند پيوستم به تۆيه». قسه كانم
 شبرى دلشادكرد، له سه ر كورسى كه منه ناميه كه ي تۆزىك وه رچه رخوا
 و به ده نكيكي هين گووتى «حه سه نى پيزۆ، بۆ تۆ واده زانى من له
 ژيانى خۆم ده ترسم؟ برام، له و پۆژه وه ي كه وتمه سه ر ئه م عه ره بانه يه
 خۆم به زيندوو حيساب ناكه م، تا به مجۆره په كم نه كه وت، نه مده زانى
 ئيمه چه نده بچوكين، چه ند شتيكى بيترخين، ماوه يه ك به كارمانده هين
 و دوايى فرتمانده دن. پيزۆ، من له تۆ ده ترسم. شتيكت پيئده ليم
 باش بيري لييكه ره وه، خۆت ده زانى من له دواي پا په پينه وه ماوه يه كي

دریژ ئیشم لەگەڵدا کردون، خەڵکم بۆ کوشتون، شەپم بۆ کردون. ئەوان دوو شتیان زۆر خۆشە و دیت هێزی خۆیان و پاکیان. ئیستا وەک جاران سەیری هێز ناکن، سەر دەمێک کە ئێمە پێشمەرگەبووین، لە شانە حیزبییەکاندا ئیشماندەکرد، هێز شتیکی تر بوو، ئەوەبوو دەست لە داگیرکەرەکان بوو شینین، خەڵک بەئینە پێزەکانی شۆرشەو، بستیکی کوردستان لە چۆکی فاشیستەکان پاکبکەینەو، ئا هێز ئەوکات شتیکی لەو جۆرە بوو، پیزۆ ئیستا هێز ئەوێهە هەموو شتیکی ئەم دنیایە هی ئەوان بێت، لە خانوووە جوانەکانەو بۆ بازارە گەورەکان، لەو شارە بچوکانەو کە ئیستا دروستیدەکن بۆ سەیرانگا خۆشەکان، بۆ بینا بەرزەکان، بۆ بورجەکان، بۆ ئوتومبیلەکان، بۆ ژنە جوانەکانی ئەم شارە، بۆ شاعیرەکان، بۆ ئەوانەی مۆسیقا لێدەدەن، بۆ ئەوانەی دەنوسن. هەموو شتیکی... حەسەنی پیزۆ... هەموو شتیکی. من پێتدەلێم، ئەوان هەموو کەسیکیان دەوێت، ئامادەن هەموو کەسیک بکڕن، هەموو کەسیک. حەسەنی پیزۆ من دواي پاپەرین ئیشم زۆر بۆ کردن، هەموو کەسیکیان دەوێت، لەوانەو کە پێش نوێژیدەکن تا ئەوانەی لەشیان دەفرۆشن، نرخێ گۆترەش لەسەر ئادەمیزادەکان دادەنێن. ئەم ولاتە دەبێت هی ئەوان بێت لە پۆژنامەکانەو بێگرە بۆ یاریگا و حەوزەکانی مەلە، لە چاپخانەکانەو تا چێشتخانەکان، لە سالتۆنەکانی قەزیرنەو تا زانکۆکان، لە هەندیک لەو لۆتییه تێکەنانەو کە ئاهەنگیان پێسازدەکن تا مامۆستاکی زانکۆ، لەو لیبۆکانەو کە دروستیانکردون خەڵک بەئینە پێکەنین تا فرمێسکی ژن و کچی شەهیدەکان، دەبێت هەمووی هی ئەوان بێت. هەموو شتیکیان دەوێت حەسەنی پیزۆ، هەموو شتیکی. ئەو سۆزانیانەیان دەوێت کە لە ولاتانی ترەو دەیاننێن، کچە پاکیز و داوێن پاکەکانی ئێرەشیان دەوێت، جەبی مەلاکان و ستیانی سەماکەرەکان، پیاوکۆژێکی وەک تونچی دەکڕن و

ناسکترين مۇسيقارۋەنىش. تەنيا لە وړگايه وه ده ژين و ده توانن مانايان هەبیت. ئەوه جوړه ژيان و پړکخستنیکه من و تۆ تييناگەين، نازانين چۆن ئيشده کات، بەلام حەسەنى پيرۆ به و جوړهيه. حەسەن، بەلام پاکى خوښيان ئيجگار خوښده ویت، شیتى ئەوهن هەميشه ئەو پياوه پاک و خەباتگير و خوښه ويسته بن که ميژوو کرداره کانيان تۆمارده کات. من ده يانناسم، تۆ له دواى راپهړين خو ت دوورخسته وه و پوښتيت، بەلام من ده يانناسم، له هېچ که سيک نابورن لکه داريان بکات، پتيانوايه به هشتيکى گه وريان بۆ خويان و ئيمهش دروستکړدوه، قه بوولى ناکه ن کەس يارى به و وینه به بکات».

نەمدەزانى ئەو وینه يه شېر نىگاريدە کات تا چ ئەندازه يه ک پاسته. من به جوړک له و شارەدا غەريب بووم، نەمدەزانى چى پووده دات، گەرچى شەش سالت زياتر بوو ده گەرام بەلام له هېچ تينه ده گەيشتم، ژور مەبەستم نەبوو له ژيانى نهينى ئەو شارەدا قولبېمه وه، خەلکانىک هەن ده يانه ویت به ده هليزه نهينى و شاردر او هکەى شاردا برۆن، خەلکانىکيش هەن ده يانه ویت به کوچه و بلواره خەيالييه کانيدا گوزەربکەن، شېر له جوړى يه کەم و من له جوړى دوهم بووم، ئەو ژور باوه پى به و دونيايه نەدەکرد که من تيا ده ژيام و منيش ژور باوه پى به و دونيايه نەدەکرد که ئەو تيا ده ژيا، بەلام ئيستا هەر دوو کمان ناچار بووين شەقامه کانمان له يه کتر نزىکبه ينه وه، پړگا کانمان وا ئاراسته بکەين له جىگايه کدا يه کتر بېرڼ.

ئەو پوځى من و شېر قسەمانکرد، نزىکى شەش سالت بوو يانهى پياوکوژە بيشه کانم نەبينبوو، هەندىجار له کوچه و بازاره کاندا يه ککىک له هاوپى دتيرينه کانى سەرده مى زووم ده بينييه وه و سلاوئىکمان له يه کدى دەکرد و ده پوښستين. ئەو پوځه که بۆ شېرم درکاند پيوستيم به زانيارى لەسەر بارۆنه کان هەيه، له گەل هەموو گومانىکدا گووتى «دەبیت برۆين

بو یانه‌ی پیاوکوژده بئیشه‌کان، نه‌وئ تاکه جیگایه‌که هه‌ندی‌ک زانیاریمان ده‌ستبه‌وئیت، به‌لام نابیت واده‌رکه‌وئیت که بو کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری ده‌چینه نه‌وئ، تیده‌گه‌یت، نابیت. ده‌بیت سه‌برت هه‌بیت».

یانه‌ی پیاوکوژده بئیشه‌کان به‌راورد به‌شه‌ش سال له‌وه‌به‌ر گۆپانی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا هاتبوو، جیگا‌که به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر پازینه‌رابوووه، پاره‌یه‌کی زۆر له‌دیکۆر و نه‌ساسدا سه‌رفکرابوو، کاتیک من و شبر پۆشیتین هیشتا شه‌و دانه‌هاتبوو، جگه له‌یه‌ک دوو که‌س که له‌سوچیکدا ده‌یانخواردوه که‌سی‌کمان نه‌بینی. کچیکی گه‌نج پێشوازی لیکردین و گووتی گه‌ر شونا‌سنامه‌ی تایبه‌تیمان نه‌بیت ناتوانین دابنیشین، تا نه‌مانگوت، ئیمه‌هاو‌پیی نزیکی تونچی و حاجی کۆته‌رین وازی لینه‌هیتاین. موسیقایه‌کی هیمنیان خستبووه سه‌ر و جیگا‌که‌یان ناونا‌بوو «سوارانی زۆزان». پیده‌چوو شبریش ماوه‌یه‌کی درژبیت نه‌هاتبیت، به‌لام به‌نه‌سپایی گووتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، له‌ماوه‌ی ئهم چهند ساله‌دا دنیا زۆر گۆپاوه، ئیستا هه‌موویان گوئ له‌موسیکا ده‌گرن، هه‌ندیکیان گۆرانیبیژی خۆیان هه‌یه، پاره‌ی خه‌یالی ده‌ده‌ن به‌هه‌ندی‌ک ده‌نگخۆش که له‌ده‌ره‌وه‌ی مه‌له‌که‌ته‌وه ده‌یانه‌ینن، با پیت بلیم، هه‌ندیکیان بگه‌ر ته‌پی موسیقای تایبه‌تیا‌ن هه‌یه». من گووتم «به‌جه‌ه‌نه‌م هه‌ر چیه‌که ده‌که‌ن، به‌جه‌ه‌نه‌م، به‌س خه‌لک نه‌کوژن». نه‌وه نه‌و پرسته سه‌یره‌بوو که من به‌رده‌وام دووباره‌مده‌کرده‌وه. نه‌و شه‌وه نوای دانیشتنی ئیمه‌هیدی هیدی یانه‌که‌پرپوو له‌ناسیاوی دیرین و هاو‌پیی کۆن. نه‌وان پێشوازی‌یه‌کی گه‌وره‌یان لیکردین، هه‌موویان به‌پاده‌یه‌ک به‌و سه‌ردانه‌ی ئیمه‌سه‌سامبوون باوه‌ریان به‌چاوی خۆیان نه‌ده‌کرد. هه‌موو گۆپا‌بوون و به‌جۆریکی ترسناک قه‌له‌و‌بو‌بو‌بوون، زۆربه‌یان قاتی په‌ش و کراسی سپیان له‌به‌ردابوو. هه‌موو میزه‌کان پرپوون، من که‌سانیکی زۆرم بینی که پێشتر نه‌مبینیبوون و نه‌مده‌ناسین، لیگه‌پام شبر به‌سه‌روو زمانه

شیرین و له‌فرزه شه‌کهرینه‌کانی خوئی زانیاریم بۆ کۆبکاته‌وه، ئه‌و به
خوئی و عه‌ره‌بانه‌که‌یه‌وه، به‌و سه‌ر و پیشه‌ زه‌رد و زێڤینه‌وه، به‌ خوئی و
شوشه‌یه‌که‌ بیره‌وه سه‌ر می‌زه‌کان ده‌گه‌پا، له‌گه‌ڵ هه‌موویاندا قسه‌یده‌کرد،
قاقای لێده‌دا. هه‌ندیجار له‌ دووره‌وه بانگیده‌کردم و به‌ده‌نگی به‌رز به‌سه‌ر
هه‌موو می‌زه‌کاندا هاواریده‌کرد و ده‌یگوت «حه‌سه‌ن تۆفان ئاگات لێیه‌،
به‌ شه‌ره‌فم ئه‌م شوینه به‌ هه‌شتی سه‌ر پووی زه‌مینه‌، ناوی سوارانی
نۆزانه. سوارانی نۆزان گویت له‌م شیعهری خله‌ می‌روه “ ئێره‌ شوینی
سوارانی نۆزانه‌ کوا ژنی که‌لله‌ گه‌رمی ئاران — شه‌وی پرشتنی باده‌یه‌،
مه‌یکه‌ به‌ گه‌رمه‌ و باو بۆران ”». من ده‌مێ سāl بوو خله‌ می‌روم ده‌ناسی،
پیریک بوو له‌گه‌ڵ شۆپشدا گه‌وره‌بووبوو. خه‌باتی دووردیژ هه‌چ شتیکی
نه‌وتۆی بۆ نه‌کردبوو، به‌هره‌یه‌کی گه‌وره‌ی تێدابوو بۆ گووتنی شیعی
بی‌مانا، دواچار ئه‌و شیعه‌ پرپوچانه‌ کردبوویان به‌ کاراکته‌ریکی ناودار
و له‌ مه‌جلیسی به‌رپرس و سیاسه‌تمه‌داراندا شوینیکی گه‌وره‌ی بۆ خوئی
کردبووه‌وه، هه‌ندیجار به‌ پاره‌ی زۆر ئه‌و شیعه‌ بی‌به‌هایانه‌ی ده‌نوسی،
وه‌ک شبر ده‌یگوت له‌ ماوه‌ی ده‌سālدا به‌ ئه‌ندازه‌ی هه‌موو شاعیرانی
کو‌رد له‌ باب‌ه‌ تاهیری هه‌مه‌دانیه‌وه تا ئه‌م‌ڕۆ ده‌ولمه‌ندبووبوو. خله‌ می‌رو
شه‌وان له‌و یانه‌یه‌دا سه‌رخۆشده‌بوو و ئیدی ستایش و هیجای ده‌هۆنیه‌وه،
من پرشانه‌وه‌م به‌ شیعه‌کانی ده‌هات. ئه‌و شه‌وه‌ چه‌نده‌ها مه‌خلوقات
وه‌ک خله‌ می‌روم بینیه‌وه که‌ ده‌مێ سāl بوو نه‌مبینیبوون. شبر زۆر
ئاسان ده‌یتوانی بگه‌رێته‌وه ناویان، وه‌ک ئه‌وه‌ی کلێلیکی سحرای
پێبیت، له‌گه‌ڵ ئیفلجی و په‌که‌که‌وته‌بوونیشیدا هیشتا ئه‌فسوونیکی گه‌وره‌ی
له‌سه‌ر هه‌مووان هه‌بوو. تونچی وه‌ک چاوه‌پوانی ئێمه‌ بکات شتیک بڵێین،
جگه‌ له‌ حورمه‌ت و پێز و خۆشه‌ویستی شتیکی تری نه‌نواند، به‌لام
ده‌مزانی له‌ ناخه‌وه ده‌پرسی‌ت و گومانده‌کات. شبر شه‌وی یه‌که‌ممانی
ناوده‌نا شه‌وی به‌زم، ئه‌و شه‌وه‌ من تا‌کۆتایی له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ی

خۆم نه جولاَم، قاپیك فستق و قاپیك له بلبه بيم خوارد و هیچی تر، به لام شبر بیباک ده بخوارده وه، شه و درهنگ که گه پاینه وه بۆ مائی، من هیچم چنگ نه که وتبوو، به لام شبر گووتی «له وییوون، بارۆنه کانیش له وییوون، بارۆنی ههنگوین و بارۆنی پهش، ههردووکیان له وییوون. که بارۆنه کان له وییوون مانای شتیك نه جامده دهن، هه رگیز به ته نیا و به بی ئیش نایه بۆ شه و جیگایه. زۆریه ئیشه کان و پیکه وتنه کان له و یانه مهلعونه دا نه جامده دریت، به له عنهت بیت بۆ چ جیگایه که، به له عنهت بیت.». من به سه رسامیه وه پرسیم «شبر پیمبلئی، بۆ شه و کارانه به پیاوانی خۆیان ناکه ن، گه ر ده یانه ویت شتیك بکه ن، له کی ده ترسن؟ خۆیان پیاویان هه یه، ده ست و دایه رهیان هه یه. وانیه، شه وه که ی قسه یه تۆ ده یکه یه... وانیه؟». شبر گووتی «حه سه نی پیرۆ له که یه وه وا که مژه بوویت، که س ئیستا ئیش به پیاری خۆی ناکات، تیده گه یه، هیته ده نه فام و که م ده رک نین، وه ها ده ستی خۆیان ده رخن. ده ستیکی نه ئینی شته گه وره کانی شه م ولاته نه جامده دات، تۆ گه مژه یه یان بیئاگا، شتیکی موقه ده س له م ولاته دا هه یه ناوی نه ئینییه، زۆرجار وانیشانه ده ن که هه موو شتیکیان دیار و ئاشکرایه، هه ندیجار که میك له قوونی خۆیان ده رده خه ن و ده لێن سه یرکه ن ئیمه هیچی شاردراره مان نییه. کوپی پیرۆ، تۆزیک له ده ریپیکانیان ده هیته خواره وه و ده لێن سه یری دیموکراسیه ت بکه ن، شه وه دیموکراسیه ته نایبینن. به لام له م ولاته دا یه ک شتی پیرۆز و موباره ک هه یه، شه ویش نه ئینییه، نه ئینی دینی شه م ولاته یه، سیازده ساله له م ولاته دا یه ک دین له سه روو هه موو شته کانه وه یه، شه ویش نه ئینی په رسته نه. تۆزیک گه وره هه یه وه ک گێژی ئاو وایه، نا هیلایت هیچ تاوانیکی گه وره ئاشکراییت. برۆ بۆ به ندیخانه کان، برۆ بۆ شه وئ، شه وسا ده زانیت من باسی چی ده که م، جگه له تاوانباری بچوک، جگه له وانه ی له خواره وه گونا هه که ن

کەسی تری لئ نیه ... ». شبر به ئەندازەیکە توپەبوو، ترسام لئم زویربوو، بەلام لە قسەکانی ئەوەوە تیگەیشتم کە نەینی پۆلەبەرە خەیاڵییەکان بەراورد بە نەینی بارۆنەکان زۆر ناچیز و بچوکە. شبر بە جۆریک پقی لێیان بوو گەر ئەو توپەییە ترسناکە ی خۆی بەو جۆرە خالی نەکردایەتەو دەمرد. پۆژیکیان پیمگووت «شبر بۆ وا لە حیزب توپەیت، راستت دەوێت، گەر بتهوێت ئەوان پێرت لێدەنێن، پارە ی باشت بۆ دەبنەو، مالت بۆ دروستدەکن، هەمووی سوچی خۆتە؟». پێگەنی و گووتی «کێ دەلێت لەوان توپەم، کێ دەلێت؟ حەسەنی پیزۆ، من لەو بچوکتەم بتوانم لەوان توپەم. من لەو توپەم کە پازدە سالی خەلکم دەکوشت و وامدەزانی خزمەتی مەسەلەیک دەکەم، تێدەگەیت، لەو توپەم، پازدە سالی نیشمەدەکرد و دواتر تیگەیشتم هیچ مەسەلەیک لە گوپی نیه. من پۆژیک لە پۆژان پیزم بۆ خۆم نەما، حەسەنی پیزۆ، کە مەوێ پیزنی بۆ خۆی نەما ئیدی مردووە. تۆ مەخلوقیکی سەیری، پیزۆ سوێند دەخۆم کەسی وەک تۆ لەم دنیایەدا نەبێت، لەوانە یە لە هیچ ئەستێرەکی تریشدا نەبێت، نازانم بە راستی تۆ چیت؟. وادەزانی من نازانم مافم هەیه، تێدەگەیت؟ وادەزانی نازانم هەقی راستەقینە ی خۆمە مالتکم هەبێت تیا بژیم، مۆچەیکەم هەبێت برسی نەبم؟ نازانم. من بەچی دەزانیت بە حیوان یان چی؟. بەلام ئەوان ئەوە نازانن، تێدەگەیت، ئەوان کە مۆچەیکە ی خۆشت دەدەن نالێن ئەوە بەری پەنجی خۆتە، بەری ماندووبوونی خۆتە، ئەوان پێیانوایە دەتکێن ... حەسەنی پیزۆ، وابیردەکەنەو». وەک لە بێدەنگی من بسلەمیتەو گووتی «کە مۆچەت دەدەن نالێن ئەوە پاداشتی خەباتی خۆتە بۆ خەلک و نەتەو، و نالێن. دەلێن ئەوە نرخێ دەستەکانتە، ئەوە نرخێ قاچتە، نرخێ ئەو دەمەیه کە دەبێت ئیدی دایبخەیت و قسەتەکەیت...». هەستمکرد هیچ هیزیک نیه شبر والیبکات جاریک دی حیزب قەبوڵبکاتەو، هیچ

هیزیک.

چند شهویکی دی له سهر یهک گه پاینه وه بۆ ئه و یانه یه، شبر هه موو
شهویک هه مان گه مهیده کرد، ده چوو ه سهر هه موو میزه کان و قسه ی
له گه ل هه موواندا ده کرد، بیرهی ده خوارده وه و مه ست ده بوو. شهویکیان
که گه پاینه وه به سه رسامیه وه گووتی «حه سنی پیزۆ، جه عفری
مه غۆلی لیږه یه، تیده گه یت، جه عفری مه غۆلی لیږه یه. من نه مشه و
زانیم که جه عفری مه غۆلی ماوه یه کی دریژه لیږه یه». ئه وه سه یرترین
هه والیک بوو له وه رزه دا بییستم. هاوامکرد «شبر، ده مه ویت بیبینم،
پیویسته بیبینم». به پیکه نینه وه گووتی «چۆن ده توانیت بیبینیت،
ئه وه له ناو بارۆنه کاندایه ژۆی؟... تیده گه یت له کوئی؟ له نویمیران، که سانی
وهک من و تۆ ناتوانین بچینه ئه وه گه ره که، ئه وه شوینیکی تاییه تییه
که دامای وهک من و تۆ نایگاتئ». شبر پاستی ده کرد، که س به
ناسانی نه ده گه یشته نویمیران... به لام دۆزینه وه ی جه عفری مه غۆلی بوو
به خولیای گه وره م. له وه شه وه وه دلنیا بووم که درهنگ یان زوو مه غۆلی
ده بینمه وه، به لام چۆن و له کوئی نه مده زانی.

ئای چ باغیکی قه شه تگت هه یه... مه هناز خان

«غه زه لنوس - زستانی سالی ۱۹۹۳»

له دوا ی مردنی مه هنازه وه بۆنی لاشه ی سووتاو به رۆکی غه زه لنوسی
به رنه ده دا. شه وان به رده وام له سهر نه و بۆکپوزه سارد و ترسناکه ی جه سته ی
ئاده مییان به ئاگاده هاته وه، بۆنیک شه و دوا ی شه و دووباره ده بووه وه، له
هه ر جیگایه ک بایه ئه و بۆنه ده هاته ژوورئ و سه ره وتی لیږه بپی، چهنده
ده رگاکانی کلۆمده کرد و په نجه ره کانی داده خست و په رده کانی داده دایه وه،

که چي نهو بۆنه هر هه راسانیده کرد. له هیزکی گهره و نهینی ده چوو بانگیبکات و بیه ویت شتیکی پیلایت. ده یزانی نهو بۆنه هیچ نییه جگه له پۆهی سووتاوی مه هناز که به ژیا نی نهو دا ده سوپیتوه. پۆزانی دیدار که بیمارستانه کانی شار ده رگایان بۆ میوانان ده خسته سه رپشت، نهو بۆ نهوهی له نهینی نهو بۆنه تیبگات، ده پۆیشه بیمارستانه گهره کان، خۆی ده کرد به بهشی سووتاوه کاند، له قاوشه کۆن و پیسیو کاند ده سوپایه وه، هر پۆزیکیش نهو گشته پۆخته زین و دلسووتینهی بکردایه، ده یان کچی نه خۆشی ده بینی له سه ر قهره ویله کان نازاریکی نه فسانهیی و له وزه به ده ریان ده چه شت.

نهو ده مهی مه هناز مارۆ مرد، غه زه لنوس جگه لهو ماله گهره یه ی باوکی که خۆی و منداله خه یالیه کانی تیا ده ژیان، دوو خانووی گهره ی دیکه شی هه بوو که ئیرسی باپیرانی بوون. دوا ی تپه پرینی شه ش مانگ به سه ر مردنی مه هنازدا، چیرۆکی نهو باغه نه فسوناوییه سهیره ی که مالی به سه یفه دینی مارۆ و شه مسی ژنی چۆلکرد، یه کیک بوو لهو چیرۆکه سهیر و به ربلاوانه ی له هه موو جیگایه کی شاردا باسده کرا، چیرۆکه که ده ماوده م گه یشته وه غه زه لنوس. ماله که وهک شوینیکی سوکنا به خپو و تارمایی ناویانگی پۆیشت، پشتر هیه خانوویه ک له گهره که ده وله مه نده کانی شاردا بهو جوړه باس نه کرابوو، چونکه نهو گهره کانه خه لکیکی خوینده وار و پاره داری تیا ده ژیا که پییانوابوو توژی خورافه تیان له خۆیان ته کاندووه، به لام وه رگه پان و تیکچوونی نهو ماله بۆ باغیکی پامنه کراو، چیرۆکیکی درۆ نه بوو، هه موو کهس به چاوی خۆی ده ییینی.

سه یفه دین مارۆ که دوا ی مردنی کچه که ی ماندوو و که فته کار ده ینواند، سهیری لیتهات که ئیواره یه کی درهنگ وهختی زستانی سالی نه وه دوسی ده بایه کتوپر له سالیونی ماله تازه کهیدا پیشوازی غه زه لنوس بکات

که به پیش و چاویلکه و یقاره بۆهیمییه که یه وه بئ هیچ پئکه و تنیکی پیشو هخت، بۆ دیداریکی گرنه هاتبوو. مارۆ له ناخی دلدا ئەم مامۆستا غه مگینهی خه یالی به گونا هبار ده زانی، ئیستا هه موو دونیا ده یزانی که مه هنان به ره له مردنی عاشقی ئەم پیاوه ده رویشناسا سالوکه بووه. له قوولایی دلیدا هه زیده کرد سه ره به و باله مه ده نییهی حیزب نه بایه که باس له ناشتی و مافه بنه په تییهکانی خه لکی سفیل ده کهن، ئاواتی ده خواست له و باله سه ره باز ییه بایه که ته نیا باوه پیاو به تۆله یه، له دل وه هه زیده کرد نه جو ئه شکانی پۆژیک تۆله له م پیاوه بکاته وه که ده رگای دۆزهخی له خۆی و مال و مندالی خسته سه ره پشت. سه یفه دین مارۆ که لای هه موو کهس خۆی وهک کۆتری ناشتی نیشاندده، نه یده ویست له چاوی هه وادارانی دیموکراسییهت و لایه نگرانی حیزبه وه وهک پیاویکی توندپه وه ده ریکه ویست، به ناچاری دانی به خۆیدا گرت و ئازارهکانی خۆی له دلیدا په نهان کرد و به یقاری پیاویکه وه که خۆی وا ده رده خات هه رگیز عه قلی خۆی له ده ست نادات و ناهیللێت عاتیفه بیشکی نلێت، پیشوازی له غزلهلنوس کرد. ده بیست بلیم خانمی شه مس دواي خۆسووتاندنی مه هنان مارۆ، به پئچه وانهی سه یفه دینه وه، هه موو ده رد و نه گبه تی خیزانه که ی ده گپرایه وه بۆ نه جو ئه شکانی و بپه حمی له ئه ندازه به ده ری سه یفه دین مارۆ. بۆ یه که مجار له ژانیدا بیری له وه کرده وه سه یفه جیبه یلێت و چه ند سالیک بخزیته کونجیکه وه و بۆ که چه که ی بگری. وه لی فشاری که سوکار، ده نگه دهنگی ژنانی ناسیاو، نه هی شیخ و مه لا په شیمانیا نه کرده وه. دواي مردنی مه هنان سه روکی حیزب کۆشکیکی پیشکش سه یفه کرد له سالانی نه وه ده کاندایۆینه بوو. مارۆ به خۆی و ورگییه وه بوو بوو به یه کیک له و ئیداری و سیاسه ته دارانه ی له ناو حیزیدا شوینێکی به رچاوی هه بوو، که مه که مه خه ریک بوو ده بووه به رپرسی ته وای بودجه کان، خۆی فایلی حیساباتی گومرگی له گه ل سه روکدا تاوتویده کرد، خۆی سه ره رشتی

ئەو غەقاراتانەى حىزبى دەکرد كە كەم گەورە دەبوون و لە پێژە نەدەهاتن. سەیفەدین لەو ماوەیەدا تەنیا مۆلكى كریبوو، بۆ خۆى و بۆ حیزب، بەلام مۆلكى نەفروشتبوو. سەرسام بوو كە تىگەشت غەزەلنوس هاتووە خانووە دێرینەكەى لىبكەرت. شەش مانگ بوو بۆ كەپارىك دەگەرا و دەستى نەدەكەوت، بەلام ئىستا ئەم دوژمنە ناشیرینە، ئەم سالوكە بە كراسە زەبىتونى و چاویلەكە بچوكە كانىیەو هاتووە ئەو خانووە بكەرت. نەیدەزانى بلیت چى، گەر بەم كەپارە پازى نەبایە، دەیزانى ئاسان كەسى تری چنگ ناكەوێت، لە دونیادا كەپارىك نییە خانوویەكى وەهاى بویت ژوووەكانى پەڕى لە گز و گيا، لە درەخت و بالندە، پەنجەرەكانى دانەخەرن، بۆنى دارستانىكى شىت لە دەرو دیوارى بىت، پەڕىت لە جۆرە شەوقىكى تىكەلاو لە پەنگى خۆر و تریفە. بەلام بە سەرىكى دىش هیندەى پق لە غەزەلنوسە، فروشتنى هەر شتىك بەو غەمگین و دلگرانى دەكات. لە ناخى دلیدا واتىگەشت غەزەلنوس نایەوێت ئەو خانووەى لىبكەرت، بەلكو هاتووە مەهنازى بە مردووى لىبكەرتەو. بىئەوێ هىچ گەفتىكى تەواویدات، بە شىوێەكى دۆستانە مالاوایى لە غەزەلنوس كرد، بە جۆرىكى دیبلۆماسى بۆى پێكەنى و گووتى لەگەڵ شەمسى خیزانمدا بە وردى تاوتوێیدەكەین. «ئەوكات وشەى تاوتوێ تازە پەربوووە سەر زمانى سیاسىیەكان، سەیفەدین مارۆ بە راست و بە هەلە بەكاریدەهێنا». سەیفە لەو پیاوانەبوو لە راگەیاندى حیزب بەولاه گوێى لە هىچى تر نەدەگرت، بپاریدبوو تەنیا باوەر بەو شتانە بكات كە حیزب دەبلیت، لەبەرئەو هەرچى وشەىەكى نوێ بهاتبایاتە راگەیاندى حیزبەو، یەكەمین كەس ئەو بەكاریدەهێنا.

كە غەزەلنوس پۆى، شەمس لە دلى خۆیدا بپاریدا ئەگەر نەمجارە كوشتووایە دەبیت كارىك بكات ئەو خانووە بۆ غەزەلنوس بىت، ئەگەر كچەكە بە زیندووتى بە عەشقى خۆى نەگەشت دەبیت بە مردووى

پېیڭگات. دلنیا بوو غەزەلنوس بەم کړینه، ئەو هەلە کوشنەدە دەسپرتەو
 کە لە دواوە مین پۆژەکانی ژيانی مەهنازدا کردی، کاتیک فەرماویشیکرد
 و بیتاکانە تەسلیمی چارەنوسیکی پەشی کرد، کچە هەرزەکارێکی عاشق
 کە خۆشەویستی یەکی بێتومید شیتیکردبوو، مرد و هیچ کەسێکیش لەم
 دونیایەدا تێنەگەشت، هیچ کەسێک. کە غەزەلنوس پۆی، شەمس وەک
 خۆی بۆ جەنگ تەیارکردبێت، چوو بەردەمی سەیفە و وەک فەرمانتیک
 برپاو و ترسناک دەریکات گووتی « ئەو خانوو دەفرۆشیت بەو کورە،
 هیچ نەبێت پیاویکی هێندە بە هۆش و ئینسافە نایەوێت یادگاری
 کچەکەت بکەوێتە دەستی کەسێک نرخی نەزانیت». سەیفە بێتەوێ
 هیچ بلایت، لەسەرەخۆ خۆی گوێی و ویستی بچێتە دەرەو. کاتیک
 بۆ بەستنی بۆینباخەکی، چوو بەردەم ئاوێتە ی ژووری نوستنەکە، لە
 دلەو دەگریا... بێویستی خۆی دەگریا. هەرگیز برینی مردنی مەهناز
 لە دلیدا سارپۆز نەبوو، هەموو دنیا دای مەهناز هیچ نەبوو جگە
 لە درۆیەکی گەورە کە خۆی پێ هەلەخەلەتاند، هەندێجار کە لەگەڵ
 سەرۆکدا دادەنیششت خاتیرەیک یان وێتەیکە مەهناز بە بەردەمیدا
 پادەبورد و هەموو خۆشی دنیای دەکوژاندەو. ئیستا هەندیک پۆز بە
 دزی شەمسەو دەچوو وە بۆ ئەو ماله کۆنە، لەویدا لە بەردەرگای
 ژوورەکی ئەودا دەووستا و مەهنازی دەهێنایەو پێشچاوی خۆی...
 لە ناو درەخت و گیا و بالندەکاندا دەووستا و دەگریا. بۆ ئەوێ
 لەو خولیا جەهەنمیە پرگاری بێت، هەرچیبەکی کردو دەبایە ئەو
 خانوو بفروشت. دلنیا بوو کوشتنی غەزەلنوس ئاسوودە ی ناکات، گەر
 بیزانیایە لە ناو بردنی ئەم پیاو ئاسوودەیدەکات، دەیکوشت، بەلام
 دلنیا بوو ئاسوودە نابێت، لەگەڵ ئەو شدا هەر دەویست بیکوژیت، ئەو
 وەک خواستیکێ نەیتی هەر لە پۆچیدا بوو. ئیوارەیکە ساردی زستان
 بوو بە تەنیا پیاسەیکە بە ئوتومبیلەکی کرد، دوو مانگ بوو پێ

پاسه وان نه ده چووه ده ري، به لام ئيستا حه زنده كرد به ته نيا كه ميگ
 بروت. ماوه يهك بوو به هؤي قه له وي به رده و امه وه تووشي دل ئيشه ي
 كتوپر ده بوو، له ناو ماشينه كه يدا عاره قه ي ده رده دا و خاوده بووه وه
 و له ماندوويتي و غه مدا وهك پياويكي نيوه هؤش ئوتومبيله كه ي وهك
 عه ره بانه يه كي كوئن كه كومه ليك نه سپي نه خووش پايگيشن، ده ئاژوو.
 ئه و پوژه وهك ته سليمي قه ده ريگ بيت، وهك له هه موو شتيك پابكات،
 وهك دلنيا بيت ناتواني ت له سهراب و پوچي ده ربازي بيت، به خوي و ئه و
 ورگه ناشيرينه وه كه قه ده ر بو ي بريبووه وه برياريدا ئه و خانووه بدات
 به غه زه لنوس و ئيدي وابزي وهك ئه وه ي له ژياندا كچيكي نه بووييت
 ناوي مه ناز بووييت. سياست فيري ئه وه ي كردبوو چون بو پيشه وه
 پابكات، ئيستا ده يويست قاچه كورت و گوشتن و سسته كاني هه لگري ت
 و به گريانه وه پابكات، تا ده توانيت پابكات، بو جيگايهك بتواني ت ببيته
 كه سيك به رابوردوويه كي تره وه .

دوو پوژ دواي ئه وه، كليله كاني دايه ده ست غه زه لنوس و برياريدا
 تا هه تا هه تا يه ژياني خوي بو حيزب ته رخان بكات. غه زه لنوسيش هه ر
 دوو مو لكه كه ي خوي فروشت و كليله كاني ئه و ماله ي له سه يفه دين
 مارو وه رگرت و له شه ويكي زستاني سالي نه وه دوسي دا بو يه كه مجار
 چووه ئه و ماله وه. غه زه لنوس ده يان جيگاي عاسي و ده يان كوچه ي
 خه يالي و ده ربه ندي پر ته ليسمي بريبوو، هه ستي به ترس نه كردبوو،
 به لام ئيستا له حه وشي ئه و ماله دا ساميكي بيوتنه دا يگرت. بايه كي
 خيرا له ده ره وه ياري به دنيا ده كرد، وهك ده ستيك به ره و ژوره وه
 پايگيشيت، ته وژميكي گه و ره به ره و ناوه وه بردي. سالونه كه بو بوو به
 نيسته جيگاي و دره خت، چه ندين بالنده ي ئارام و خه وتوي له ناو
 دره خته كاندا بيني، هه مان ئه و بالنده خه يالييه سه يرانه بوون كه له
 وانه كاني خه يالدا ئه و و مه ناز به يه كه وه دروستيان كردبوون، هه مان ئه و

گوئه درنده و گه‌ورانه بوون که دواچار بۆنه خه‌یالیه‌که‌یان مه‌هنازی بۆ شوینی نادیار پراکیشابوو. سه‌رتاپای ماله‌که وه‌ک جه‌نگه‌لیک وه‌هابوو، له‌دوره‌وه‌هاتبیت و به‌په‌لاماریکی کوتوپر ئه‌و ماله‌ی داگیرکردبیت و نه‌یه‌ویت چۆللیبکات. پله‌که‌کانی قاتی سه‌ره‌وه‌ه پوره‌ه‌کیکی شیت و په‌لکش گرتبوونی، تیشکیکی مات له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی نادیاره‌وه‌هه‌موو شتیکی پۆشنده‌کرده‌وه‌، به‌هیمنی به‌ناو گیاکاندا تا ژوره‌کۆنه‌که‌ی مه‌هناز سه‌رکه‌وت. چه‌ندین مانگ له‌وه‌وبه‌ر ژورریکی ئاسایی بوو وه‌ک هر ژورریکی تری دنیا، ژورری ناسکی کچیک هیتد نه‌بوو له‌دونیای مندالی ترازابوو و پی‌خستبووه‌جیهانی گه‌وره‌کانه‌وه‌. که‌چی گه‌وره‌بیره‌حه‌کان، نه‌وانه‌ی تیناگه‌ن گه‌نجیتی و مندالی چیه‌، به‌و جۆره‌ترسناکه‌ پی‌شوازیان لی‌کردبوو. مامۆستا‌کان له‌ویدا مه‌هنازیان چه‌وساندبووه‌وه‌، بچوکیان‌کردبووه‌وه‌، تواناو هۆشیان ئیفلج‌کردبوو. غزلهلنوس که‌ده‌رگای ئه‌و ژوره‌ی کرده‌وه‌، له‌بری ژور، باغیکی بی‌سنووری بینی، باغیکی پۆشن و دابراو له‌دنیا، پر‌گولی په‌مهی گه‌وره‌گه‌وره‌، جیگایه‌کی بی‌وینه‌له‌جوانیدا که‌وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌لیسم و نه‌فسانه‌بیت تا نا‌کوتا دریزده‌بووه‌وه‌، ئه‌وه‌باغی خه‌یاله‌نه‌فسوناوییه‌کانی مه‌هنازبوو که‌دوای مردنی خۆی له‌ویادا به‌جیمابوو. که‌غزلهلنوس به‌وباغه‌دا گه‌را له‌خۆی پرسى ده‌بیت سه‌عید بایۆ و مامۆستا‌کانی دی زانیبیتیان باغیکی وا‌سیحراوی و خه‌یالی له‌دلی مه‌هنازدایه‌؟ ده‌بیت چه‌ند مروّفی وه‌ک مه‌هنازه‌بیت که‌له‌ده‌ره‌وه‌بی‌به‌هره‌دیارن و له‌پۆحیاند باغی وه‌ها‌سیحراویان هه‌لگرتووه‌؟ غزلهلنوس به‌دریژیی شه‌و له‌وباغه‌خالی و غه‌مگینه‌دا سو‌راپه‌وه‌، باغیک بوو پر‌له‌گولی دره‌وشاوه‌، پر‌له‌بالنده‌که‌تا هه‌تاهه‌تایه‌ده‌فپین و ده‌یانخویند. غزلهلنوس هه‌ستیکرد ئه‌م باغه‌سیحراوییه‌به‌رته‌قای مولکی هه‌موو زه‌مینه‌. له‌ویدا ده‌یتوانی نزیک له‌پۆحی مه‌هنازه‌وه‌بژی، ده‌یتوانی تا هه‌تا هه‌تایه‌سه‌یری جوانی ئه‌و که‌چه‌

بکات، جوانییهک دواى خوئى له وینهى باغیکدا جیهیشتبوو. دلنیاوو مهناز ئه و باغهى بۆ ئه و بهجیهیشتوو... له پۆژى سووتانى ئه وه وه ئاسوودهگى نه بینیبوو، به ئه رکیکى پۆحى گه وهى دهزانى له م باغه وه نزیک بیّت، ئه مه باغى ئه و بوو، باغى غه زه لنوس بوو، گه وه ترين دیارى بوو له هه موو ژيانیدا مه خلوقیک پیشکه شیکرد بیّت. دیارییهک وهک مولکیکى ئه فسوناوى ده مینیته وه .

بیروکهى کتیبى مردن له سه رى غه زه لنوسدا یه که مجار له ناو ئه و گوڵه په مه ییه گه ورا نه دا، له نێوان ئه و گه لا سه وز و پان و بۆندارانه دا له دا یکیوو. له و باغه دا هه ستیکرد ده بیّت چیرۆکى مه هناز و ئه م باغه بنوسیته وه . دواى ئه و بۆنه ترسناکانه ی سووتان ئیستا ئه م باغه گه وه یه بانگیده کات و خوئى بۆ ده کاته وه . دلنیاوو ئه م لاله زاره په مه ییه، به شیکه له پۆحى ئه و، به شیکه له جیهانى ئه و کچه ناسک و پا که و دواى مردن بۆ ئه وى به جیهیشتوو. ئیستا دلنیاوو هه موو مروفیک باغیکى وه های له ناودایه، به لام که م مروف هه ن بتوانن باغه که ی ناو خوئان بۆ ئه وانى دى جیهیلن. مه هناز ئه مسه ره وه سه رى حه قیقه ت و خه یالى نیشاندده دا، داواى لیده کرد وهک چۆن بۆنى مردنى بۆ هه لگرتوو، ئه و باغه شى بۆ هه لگريت. ئیستا دلنیاوو مه هناز به م باغه گه وه یه، پییده لیّت « غه زه لنوس ته ماشاکه، تۆ باسى خۆشه ویستى خه یالى ده که یّت، من خۆشه ویستى راسته قینه ت نیشاندده م» .

ئیستا دلنیاوو به بى خۆشه ویستى ئه سته مه مروفه بتوانیت له خه یاله وه بیته وه بۆ راستى و له راستیه وه بچیته وه بۆ خه یال، ئه و سه رده مانیکى دریز ته نیا گه ریده ی خاکه بیپه یى و عه رده بیکه رانه کانى خه یال بوو، ئیستا له نێو گوڵه ئه فسانه ییه کانى باغى مه هنازدا ده وه ستا و له ژیر کاریگه رى ئه و سیحه سه یره دا که خه یال له پۆحیدا جیهیشت، بریاریده دا شتیک بۆ ئه م دونیا یه بکات. ده بایه ئه و پێگایه

تەواویکات کە لە خەیاڵەوه دەستی پێکردبوو، دەبایە حەقیقەتی ئەم باغە بنوسێتەوه. بەلام دەبایە لە کوێوه دەست پێکات؟ نەیدەزانی. تا ئەو شەوهی لەگەڵ تریفە یابەحریدا و لەو باغەدا یەکتریان نەبینی و پێکەوه بپاریاندا کتییەک دەریارە یە مردن بنوسن... درێژترین کتییی دونیا... نەیدەزانی دەبێت چی بکات.

شەویەک لە گەڵ ئەفسانەدا «ماجەلانی راستەقینە - ئابی ۲۰۰۴»

چاوه پوانی ئەوه بووم مورتەزای شەیتان دەربکەوێت، بەلام دەرنەکەوت. پێنج پۆزی سارد و بێدەنگ تێپەڕین. وهک ئەوهی بیهێت یاری بە دلم بکات... ئاه ئەی دلە سەبوور، ئارام بگره... دلنیا بووم ئەوان نازانن من کێم، جگە لەو زانیاریانەی خاوهن ئوتیلەکە دابووی بە ئاسایش هیچی دیان لەسەر من نەدەزانی، چاکتره هیچ شتیک لەسەر من نەزانن. لەبەرئەوهی لەم مەملەکەتەدا گەر مەرۆف وهک خاوهن نەینییەکی گەوره دەرنەکەوێت، کەس حورمەتی ناگرێت. گەر نەینییەکم نەبێت، هەمووان بە پیاویکی بچوک و بێحورمەت لەقەڵەمەدەدەن، بە چاوی سووک سەیرمەدەکن. بەلام من جگە لە دەنگی ئەو ئافرەتە سەحیرازە کە بەردەوام چرپەکانی لە گوێمدا دەزڕینگانەوه، نەینیی گەورەم نەبوو. ئەی ئومێدی بەباچووم، دەشێت باران شوکوریش نەینیی بێت؟ دەشێت؟ بەلام نازانم، هیچ شتیک تێناگەم و هیچ شتیک نازانم. لەو پێنج پۆژەدا دووجار ئەفسانەم لە پێشەنگدەری ئوتیلەکەدا بینی، هیچ جارێک قسەی لەگەڵدا نەکردم، هەموو شەویەک دەرگای ژوورەکەم بە کراوێی جێدەهێشت و چاوه پوانمەکرد، بەلام هیچ شتیک پووینەدا. لەم سەر زەمینەدا هیچ

له‌وه ترسناکتر نییه ژن و پیاویک به‌رابهر یه‌کتری بوه‌ستن و هیچ شتی‌ک له‌ نیاوانی‌ندا پوونه‌دات، نه‌وه ئیدی قیامه‌ت و کو‌تایی دونیا‌یه، ده‌بی‌ت شتی‌ک پوویدات، شتی‌ک، هر چی‌یه‌که گرن‌گ نییه، به‌لام ده‌بی‌ت شتی‌ک پوویدات. من به‌ دل‌ای سه‌بووری خۆم گووت چاوه‌پوانب‌کات، تیم‌گه‌یان‌د که شتی‌ک پوو‌ده‌دات... شه‌وی شه‌شم، له‌ نزیک‌ی سه‌عات سی‌ی به‌یانیدا له‌سه‌ره‌خۆ ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و ها‌ته ژووری، بۆن‌یکی نه‌فسونا‌وی مه‌بوو، له‌ هیچ شوین‌یکی دونیادا ئافره‌تی‌کم نه‌بینیبوو، بۆن‌یکی وه‌ها سه‌یر و هه‌ژینی هه‌بی‌ت. چرا‌که‌ی دانه‌گیرسان‌د و له‌سه‌ر لی‌واری قه‌ره‌وێله‌که‌م دانیشت. نیم‌چه‌ پرووت له‌ ناو جی‌گا‌که‌مدا چاوه‌پوانمه‌کرد، هه‌ستم به‌ ده‌سته‌ ناسک و نه‌فسونا‌ویه‌کانی کرد له‌سه‌ر شانم، ده‌ستی ژنی‌ک په‌نجه‌ له‌ هر شتی‌ک بدات ده‌یکات به‌ پارچه‌یه‌ک خه‌یاڵ. که ده‌ستی لی‌دام، وه‌ک له‌ نه‌ستیره‌ دروستبو‌یم دره‌وشامه‌وه. وه‌ک نه‌وه بوو هه‌ست به‌ ته‌ژمی‌کی نه‌فسونا‌وی بکه‌م به‌ ناو پۆحمدا، وه‌ک یه‌که‌مجار بی‌ت ژنی‌ک له‌سه‌ر ئه‌م نه‌ستیره‌یه ده‌ستم لی‌بدات، جۆره‌ ساردییه‌ک و خاوبوونه‌ویه‌کی ته‌لیسمای له‌شی داگرت‌م. به‌ ئارامییه‌کی بی‌ۆینه‌وه ده‌ستیم گرت، هه‌ردوو‌کمان بی‌ده‌نگبو‌وین. هه‌موو نه‌وانه‌ی شاره‌زای ئافره‌تن ده‌زانن نه‌و بی‌ده‌نگییه‌ چی‌یه، ده‌زانن نه‌وه قورست‌ین و سه‌خت‌ترین ساتی دونیای ژن و پیاوه، له‌و بی‌ده‌نگییه‌دا نه‌وه‌ی قسه‌ده‌کات نی‌ر و مێ خۆیان نین، به‌لکو شتی‌کی تره‌، هه‌ندی‌جار ده‌لیم نه‌وه نه‌یتی وجوده‌ له‌و بی‌ده‌نگییه‌دا وه‌ستاوه، هه‌ندی‌جاریش ده‌لیم، نا... نا، نه‌وه دووری و ترس و شه‌رمه‌ زمانمان گریده‌دات، هر دوو پۆحله‌به‌ری‌ک نه‌و ساته‌ بیه‌رن که‌توانن پێ‌که‌وه دوور... زۆر دوور بپۆن، من ئاماده‌ی نه‌وه بووم بۆ دوور بپۆم، زۆر دوور، دوورتر له‌و جی‌گی‌یه‌ی عاشقه‌کان باسی‌ده‌که‌ن، من به‌ دوا‌ی هه‌ناسه‌ی نه‌و ژنه‌دا تا قوولا‌یی جه‌مه‌نه‌میش ده‌پۆیشتم. من له‌ می‌ژبوو ئه‌م ولاته‌م ونکردبوو، نه‌مه‌دزانی چی‌ی پاسته‌ و چی‌ هه‌له‌، بی‌نه‌وه‌ی کاتی نه‌وه‌م

هه‌بیّت بیر له هیج بکه‌مه‌وه، هه‌ستمکرد به ئەندازیه‌ک لیم نزیکه گویم له دهنگی هه‌ناسه‌یه‌تی. نازانم چ به‌کیک له ئیمه هه‌وایه‌ک زیاتر هاته پیشی به‌جۆری پێگا بۆ به‌که‌مین ماچ خوشبکات. هیج شتی که له‌م سه‌ر ئەستیره‌یه له به‌که‌مین ماچ ئەفسوناویتر نییه، له‌گه‌ڵ به‌که‌مین ماچدا شه‌ریعت و ده‌ستووره ترسناکه‌کانی دنیا بێده‌نگه‌بن. هه‌موو شتی که ده‌وه‌ستیت و ئیدی ناوه‌وه‌ی مرۆف، قوولایی دلی، ئاره‌زووه پاسته‌قینه‌کانی قسه‌ده‌که‌ن. به‌که‌مین ماچی نیوان من و ئەفسانه له‌و ماچانه‌بوو که ژیان ده‌گۆڕن، واده‌که‌ن دنیا پیش ئەو ماچه و دواي ئەو ماچه هه‌مان شت نه‌بیّت. من گووتم ئەو دل بێده‌نگ به و ئەو له‌ش هاواریکه. باسی ناسکی لیوی ناکه‌م، باسی ئەو ته‌زووه ساردانه ناکه‌م که پۆچی ئەو به‌ منه وه‌ گرێدا، باسی ئەو ده‌سته باریک و قامکه‌ گولتاسایانه‌ی ناکه‌م که هینای به‌ قۆمدا، باس له‌وه ده‌که‌م که به‌که‌م ماچ، به‌که‌مین تاقیکردنه‌وه‌یه دوو له‌ش پیاده‌پۆن، له‌و ماچه‌دا ئاشکراده‌بیّت چه‌ند ده‌توانن تیکه‌لای یه‌ک بن، چه‌ند ده‌توانن له‌به‌که‌وه نزیکبن. له‌و ساته‌دا که هیشتا فاسیله‌یه‌کی زۆر کورت له نیوان لیوانماندا بوو، فاسیله‌یه‌ک نه به‌ کات و نه به‌ پێوانه‌ حیساب ناکریت، فاسیله‌یه‌که تێیدا لیوه‌کان به‌ریه‌کده‌که‌ون و ناکه‌ون، من ناوی ده‌نیم مه‌ودای پۆح، جیگایه‌که هیشتا گوشتی ئاده‌میه‌کان ته‌واو له یه‌کی نه‌داوه، به‌لام پۆحه‌کان به‌خێرای یان به‌ره‌و پووی به‌کده‌پۆن، یان له یه‌کدی جیا‌ده‌بنه‌وه. ئا له‌و فاسیله‌یه‌دا هه‌ستم به‌ پاکێشان و جه‌زیکی فشاره‌ین و بێه‌روا کرد، دلنیا‌بووم له‌و سه‌ری زه‌ویه‌وه بۆ ئەم ماچه‌ هاتومه‌ته‌وه. وه‌سفکردنی خودی ئەو ماچه‌ په‌نگه سه‌ختترین شتی ژيان‌ی من بیّت. ئاه، ده‌زانم ئیوه‌ وا تیده‌گه‌ن من له وه‌سفی ئەو ماچه‌ی نێو تاریکیدا زیاده‌پووبده‌که‌م، واتیده‌گه‌ن ماچیکی ئاسایی ناو تاریکی‌تان وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک بۆ وه‌سفه‌که‌م، به‌لام ئیوه‌ هه‌ل‌ه‌ن، هه‌ل‌ه‌ن. مرۆف له‌ میژووی خۆیدا هه‌رگیز

نەیتوانیوه بە قوولسی باسی یەكەمین ماچی خۆی بكات، نە نوسەر
گەرەكانی ئەم سەر زەمینە، نە ئەفسانەكانی مرۆف، نە فلیمه
سیحراوییهكان، هیچیان ئەفسونی ئەو ساتەیان بە قوولسی نەگواستۆتەوه.
شەو بوو، من و ئەو ماچماندەكرد، من و ئەو خیانهتمان دەكرد، ئەو
هەستەئە كە خیانهتدەكەیت سیحراویتترین هەستی ناو مرۆفە. ئەو دەیزانی
خیانەت لە چی دەكات، بەلام من نەمدەزانی، ئەو خیانهتی لە مێردایەتی
و پاکی دەكرد، بەلام من خیانهتم لە هەموو ئەو پابوردوو سەیرە
خۆم دەكرد، كە خاڵی بوو لە هەر پردیك لە نیوان پۆج و لەشەدا.
بەدرزایی ژانم لەگەڵ هەر ئافرەتێكدا خەوتبیتم، لەشم لە جیگایەك و
پۆجم لە جیگایەكی تر بوو، هەمیشە گووتوو مەئە پۆج بپۆ و لێم
دووركەوەرەوه، بپۆ و جارێ پوختاری خۆت دەرەخە. تا ئەو شەو بە
پۆج لەگەڵ هیچ ژنیكی دنیادا نەخەوتبووم، لە ژانمدا پۆجی خۆم
نەبردبوو ناو پێخەفەوه. بەلام ئیستا نا، یەكەمین ماچی من لەگەڵ
ئەفسانەدا، لەو ماچانەبوو كە مرۆف لەگەڵیدا خۆی دەدۆزیتەوه. گەر
بیستوچار سال لەمەوبەر ئەم ژنەم بدیایە ئەم ولاتەم چۆل نەدەكرد،
بیستوچار سال بوو بە سوار ماتۆرەكانەوه لەسەر شەقامە دووردۆزەكانی
دنیا بۆ نیشتمانیك و بۆ ئافرەتێك دەگەرەپام، ئەو شەو كە ژنی
خائینی ئەو خاوەن ئوتیلەم ماچكرد، هەستەمكرد ئافرەتێك دۆزیووەتەوه
كە لە ئەزەلەوه بۆی دەگەرپێم، هەستەمكرد ئەم بوونەوەرە چكۆلانە و
ناسكە خودا بۆ منی دروستكردووە و ئەم خاوەن ئوتیلە ناشیرینە
دزیویتی، هاو دەمی منە و ئەو فراندویتی. ئێوه نازانن من باسی چیتان
بۆدەكەم، ئەو خانمێك بوو سیحری هەموو ژنی دنیا لە مەلمەسی
ناسكی دەستیابوو، دەستدانێكی بچوك لە مەكەكانی وەك دەستدان
وابوو لە سیحری هەموو گەردون. چرەكانی لە گەروییەكی كەمێك
نوساوووە دەهاتنەدەرەوه، نوسانیك سەیرترین مۆسیقای تێدابوو. جاویدانە

ئەو مەرفەئەى ماچ وەها بىيات فەيىداتە دەرهوہى زەمان . مەن نازانم چۆن
 مەرفەئەى ماچەوہ بەرەو شىوہەکانى تەرى عەشق دەگوازىتەوہ، لەگەڵ ھەر
 ئافەرەتەىکدا خەوتەبەتەم ئاگادارىووم، ھەستەمکردوہ ھوشيار و بەخەبەرم، گەر
 لە پەنخەفدا بەئاگا و ھۆشمەند بوويت، ئەو سىحەرى يەكەمەن ماچ وەها
 بىھۆشى نەکردوويت زەمەن و ئەفلاکت پەنخەرامۆشەبەكات . مەن ئەو شەوہ
 تاكە شەوى ژيانم بوو لە پەنخەفدا خۆم لەبەركەم، ھەندە دەزانم
 لەسەرەخۆ، بە ئىشىكى ورد و دوورودرێژ پووتبووینەوہ، شەتەك لە نەوان
 لەشى مەن و لەشى ئەودا بوو لە عەشق قوولتەربوو، وەك گەزەنەىكى
 پەنگەن، بەلام پەركەش و تابنەبەر . مەن و ئەو سىحەرى ئارەزووئەكى گەورە
 كەشیدەكردەن، ئەوہى بىيەنە دوو لەش تا ئەندازەى خەيال يەكتەرى بەدەنە
 دەست يەك . مەن بەبىھۆشى دەمتوانى لەشى ئەو لە تارىكەدا بىيەنم، ئەو
 ئارەزووہى لەشى مەن و ئەوى دەدا لەيەك لە عەشق بەھەزەتەربوو . مەن
 زوھدى شازەمان ھەرگەز باوہەم بە عەشقى يەك لاينەى جەستە ياخود
 پەنجەنەبووہ، عەشق شەتەكە نە تەنیا بە جەستە و نە تەنیا بە پەنج
 ناكەت، بەلكو تاكە شەتەكە ھەردوو ھەزە ترسانەكەى ناو مەرفەئەى تايادا
 دەبەت بە جۆرەىكى بىيەنە تەكەلەبن . لە خۆشەويستیدا گەر لەش نەيەتە
 ناو گەمەى پەنجەوہ، پەنجەكان وندەبن و ناگەن بەيەك، گەر پەنجەش
 نەخەزەتە ناو گەمەى لەشەوہ، ئەوكات لەشەكان بىزاردەبن و دوور دەكەونەوہ .
 عەشق تاقىنايەتەوہ تا لەش بەيەك نەگات، پەنج بە تەنیا ھەزە ئەوہى
 نەيە خۆشەويستى بپارێزەت . ھەلەيە مەرفەئەى تەيگات مەرفەئەى تەنیا لە
 پەيوەندى پەنجەوہ دەست پەيدەكات و دواتر دەگاتە جەستە . نا، زۆرجار
 بە پەنجەوانەوہ دەبەت سەرەتا لەش قەسەبەكات، تا پەنجەكان بتوانن پەرد
 ھەلەستن و لەيەكدى نەزىكەبنەوہ . بە پای مەن گەورەترین دۆزەمانى پەنج
 ئەوانەن كە پەريان لە جەستەيە . مەن ئەو شەوہ كە لەگەڵ ئەفسانەدا
 پووتبووہوہ، كە دەستم بەر ئەو پەستە ئەسمەرەى كەوت، كە لێوم

گه‌یشته عاسیتترین جیگا‌کانی له‌شی، که تامی هه‌موو جوانییه نه‌فسانه‌یییه‌کانی پ‌ژایه سه‌ر په‌نجه‌م، که به نارامی وه‌ک کردنه‌وه‌ی گو‌لێک له‌ چلێکی خه‌وتوو هه‌لمگرت، وامده‌زانی مانگ هه‌لده‌گرم، ده‌ست له‌ تیشک ده‌ده‌م، په‌نجه‌م به‌ر گه‌وره‌یی خالیق ده‌که‌و‌یت. پووتبوو، پ‌رپوو له‌ ئاره‌زوویییه‌کی پامنه‌کراوی ژنانه‌، ئاره‌زوویه‌ک سنووری عه‌قل ده‌به‌زین‌یت و وه‌ک خه‌یا‌لێکی بی‌سنوور له‌ چاوی ده‌تک‌یت. هیچ شتێک له‌م دونیایه‌دا له‌و خه‌یا‌له‌ قوول‌تر و جوان‌تر و ساف‌تر نییه‌ که له‌کاتی پێکه‌وه‌خه‌وتندا له‌ چاوی ژنێک ده‌تک‌یت. هیچ شتێک له‌و ئاره‌زووه‌ سیه‌راویتر نییه‌ که له‌ ناکاو له‌ په‌نجه‌کانتدا وه‌ک ته‌زوویییه‌کی نه‌ه‌یه‌م‌نکرد له‌ خه‌و هه‌لده‌ست‌یت، هیچ شتێک له‌و وشانه‌ عاسیتر نیین که له‌ نیوان لیوێکی تینوو و له‌شیکی ناماده‌ و کراوه‌دا دروستده‌ی‌یت، شتێکه‌ ناخ‌رێته‌ ناو پیت و له‌ هیچ ده‌نگ‌یکی دونیادا جیگای نابێته‌وه‌. چه‌ند هه‌ول‌یده‌م تامی نه‌و خانمه‌ پ‌ر چ‌ریه‌یه‌تان بۆ باس‌بکه‌م، سی‌حر و ئاره‌زووی نه‌و ژنه‌ خائینه‌ی خاوه‌ن ئوتیله‌که‌ بگ‌یرمه‌وه‌ فی‌لتان لێده‌که‌م، من و نه‌و به‌ جو‌رێک پێکه‌وه‌خه‌وتین هیچ زمان‌یکی سه‌ر نه‌م نه‌ست‌یره‌یه‌ ناتوان‌یت وه‌سف‌ی‌بکات. یه‌که‌مجار بوو هه‌ست‌بکه‌م ده‌ست‌دان له‌ پووتی ئاف‌ره‌ت مرۆف بۆ پله‌یه‌کی بال‌آتر سه‌رده‌خات، له‌ ئاست‌یکی پۆحه‌وه‌ به‌ره‌و ئاست‌یکی بال‌آتر به‌رزیده‌کاته‌وه‌. له‌شی له‌ هه‌ری‌رێک ده‌چوو، به‌ سی‌حری باغ‌یکی دوور په‌نگ‌را‌بی‌یت، بۆن‌یکی هه‌بوو، مرۆف ده‌بی‌ت هه‌موو گو‌لی دنیا بۆن‌بکات، تا تی‌بگات ئاخۆ ده‌توان‌یت نه‌و بۆنه‌ بدۆز‌یت‌وه‌، ده‌نگ‌یکی نه‌رم و نوساوی هه‌بوو، که مرۆف ده‌بی‌ت گو‌ی له‌ مۆسیقای هه‌موو دنیا بگ‌ر‌یت، تا بزانی‌ت ئاوازی وه‌ها نه‌فسوناوی له‌هیچ ئام‌یر‌یکه‌وه‌ د‌یت‌ه‌در‌ئ. هه‌ستم‌کرد نه‌وه‌ یه‌که‌مین جاره‌ له‌گه‌ل ژن‌یکی سه‌ر نه‌م نه‌ست‌یره‌یه‌دا ده‌خه‌وم، پ‌یش‌تر هه‌رچ‌یه‌کم کرد‌بوو، جو‌ره‌ خو‌خ‌ا‌لی‌کردنه‌وه‌یه‌کی میکانیکی و جو‌ره‌ عیش‌ق‌بازییه‌ک بوون به‌ پۆح‌یکی مردوو، به‌لام له‌گه‌ل

ژنی خائینی خاوەن ئوتیلە کەدا ئەوسەری خەیاڵم بینی، چۆمە جیگایەکی
هیچ ئادەمیزادێک نەیبینیوو. ئاھ ئەی دڵ بێدەنگ بە... ئەی زار سەرەوتی
خۆت مەدۆزێتە و ئارام بە.

کە تەواو بووم تەزوو سەحراوییه‌کانی لەشی ئەو ژنە ماوێه‌کی درێژ لە
لەشماندا بوو. دواى تەواو بوون بڕیسکەى سەیری ئەو تەگە عەرەقانەى سەر
جەستەى وەک یاقووت سەر تاپای لەشی پونا ککر دبوو، هەموو شتیکی
برۆنزی دەینواند. بە هێمنی وەک کە رویشکیکی ماندوو لە تەنیشتمەو
خەوت، لە مەخلوقێک دەچوو دواى جەنگیکی موبارەک خەوتبێت، وەک
بێهۆشێک لە ناو گژو گیای باغچەیه‌کی تاریکدا کەوتبێت، بە نەرمی
دەستی خستبوو سەر دلى خۆی. دەترسام پۆژ هەلبێت و مێردەکەى
بەمجۆرە لە پێخەفەى مندا بیدۆزێتەو، بەلام دلم نەهات خەبەرێکەمەو...
ئامادەبووم بمرم و خەبەرى نەکەمەو. بێئیرادەى خۆم هەندیک لە دلوپە
ناسکەکانی عەرەقم لە دەورى ناوکی بە لیو سڤى، دەمویست عەرەقه‌ى
جەستەى تامبکەم، پەنجى ئارەزووکانى تامبکەم، چێژ لە ماندوو بوونە
پاکەکەى ببینم. تا دنیا پونا کبوو، تەنیا تەماشای جەستەیم دەکرد،
لەسەر پێخەفەکەم دادەنیشتم و لە لەشیم دەپوانى، سانتیم سانتیم لەو
سیحرو درەوشانەو قوولەى جوانى ئەو وردەبوومەو. تا ئەوکات چەند
جەستەى پووتم بینی بوو، هیچیان لە پێکی و هارمۆنییه‌تى و گونجاندا
نەدەگەیشتنە ئەم لەشە چکۆلانە و لاواز و پەر ئارەزووێ ئەفسانە.
دەمویست تادەمرم هیچ نەکەم و تەنیا سەیری ئەو پووتییه‌ سەحراوییه‌ى
ئەو بکەم، ئەو هەستەى من لە ناو جەستەیدا بووم، لە ناو قوولایى
ژنیته‌ى و شەرمیدا بووم، لە ناو تەپتی وجود و شیلەى ژیا نیدا بووم
جۆریک لە شانازی تیا دروستەکردم. کە دەستیکی ناسک بەسەر
کەمەریدا دەهێنا، کە بە سەرى پەنجە بە هێمنی پانە چکۆلەکانیم
دەلاواند، کە بە دەستیکی گەورە ئەژنۆکانیم دەکردەو، حەزمەکرد

پۆژىك بىت بىتوانم ئەو شەو سەرتاپاي بنوسمەو، بىتوانم حىكايەتى ئەو شەو لەگەڵ ژنى خائىنى خاوەن ئوتىلەكەدا بۆ ھەموو دونيا بگێرمەو. بەلام دەمزانى ئەستەمە مەزۇف بگاتە ئاستىكى ئەوتۆ لە زمان و خۆشەرحکردندا، ئەو ساتە بە ھەموو تەزىو و ھەلچوون و فرىنەكانىيەو بنوسىتەو، ھىچ پەرەيەكى دونيا نىيە بىتوانىت بەرگەى وەسفىكى وەھا بگريت و نەسووتىت.

دواى سەعاتىك خەو، لە ناكاو خەبەرى بوو ھەو. بىتەو ھىچ بلىت، بىتەو ھى ھەست بە پەشۆكان و ترس بكات، زۆر لەسەرەخۆ خۆى گۆپى، بە ئارامىيەو جەلەكانى ژىرەو ھى لە بەركرد، دەرپى و ستىيانىكى پەمەيى شىو ھەريرى لە بەردابوو. زولفى بە جۆرىكى سەير پەشۆكابوو، نىو ھوت لە بەردەمدا وەستا، وەك ئەفسونى خۆى لە چاومدا بخوینىتەو، بە ئەسپايى ماچىكردم و بەو دەنگە نوساوەى گووتى « دەبوایە وابوایە ». تىنەگەيشتم مەبەستى چىيە، ھىچى دىكەشى نەگووت، تەواو خۆى گۆپى، چەند جارىك دەستى بە قزىدا ھىنا و بە ئەسپايى دەرگای ژوورەكەى كەردەو و چوو ھەرى. مەن وەك بىھۆشەكان، وەك ئەوانەى دەبورىنەو خەوتم، كە بە ئاگا ھاتمەو خۆرئاوا بووبوو. پۆژىك بەسەر مەن و ئەفسانەدا تىدەپەپى كەچى لەشم ھىشتا گەرمى لەشى ئەوى تىابوو. خۆم شت و چوومە سالتۆنەكە، لەوتىوو، دەستىك جلى نوپى ئىجگار قەشەنگ و گرانى لە بەردابوو، قزى وەك تاجىكى گەورە بەرزكردبوو ھەو، وەك ھەمىشە بىننىنى مەستىكردمەو، يەكەمجارم بوو ھەستبەكەم لە شىتییەو نەزىكم، زۆر زۆر لە شىتییەو نەزىكم، زۆر.

ترىفە يابەحرى و غەزەلنوس
سالانى ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶

پۆژێک له پۆژان تریفه یابه‌حرى و غزلهلنوس له بیمارستانی شاردرا
 پێکه‌وتى یه‌کیان کرد. ئه‌و یه‌کدى بینینه سه‌ره‌تای نزیک‌بوونه‌وه‌ی
 پاسته‌قینه‌ی تریفه یابه‌حرى و غزلهلنوس بوو. تریفه تا ئه‌وکات هه‌چ
 شتیکی له‌سه‌ر چاره‌نوسی مه‌هناز مارۆ نه‌بیستبوو، هه‌والی مردنی ئه‌و
 که‌چه‌ به‌سته‌زمانه‌، له‌ دل‌وه‌ غه‌مگینیکرد. غزلهلنوس به‌ ده‌نگێکی ماندوو،
 وه‌ک یه‌کیک ئازاریکی نه‌یتی له‌ ناوه‌وه‌ بیخوات، یه‌که‌یه‌که‌ ده‌رده‌کانی
 خۆی بۆ تریفه‌ گێژاپه‌وه‌، باسی ئه‌و دوکه‌ڵ و بۆکپوزه‌ سه‌یرانه‌ی بۆ کرد
 که‌ ژيانى به‌ر ناده‌ن، باسی که‌شتی هه‌فتانه‌ی خۆی به‌ بیمارستاندا و ئه‌و
 ژنه‌ سووتاوانه‌ی سه‌ریان لێده‌دات. به‌ که‌ساسیه‌یه‌که‌وه‌ که‌ ئیجگار جوانتر
 و ناسکتري ده‌کرده‌وه‌ گووتى « له‌م مه‌مله‌که‌ته‌دا سیاسه‌ت، عه‌شق،
 بیرکردنه‌وه‌، ئومێد، شه‌ره‌ف، هه‌موو پێکرا له‌ بیمارستاندا ته‌واوده‌بن...
 دوا وێستگه‌ی که‌شتی مرۆف ناو پێخه‌فه‌کانی ئه‌م بیمارستانه‌یه‌». تریفه
 یابه‌حرى که‌ ئه‌و پۆژه‌ سه‌ردانی کێژێکی مافوورچنى نه‌خۆشى ده‌کرد،
 به‌ بینین و ده‌نگ و قسه‌ی ئه‌م کوپه‌ وه‌ها مه‌ستبوو، وه‌ک نه‌شته‌ریکی
 پر مه‌ی برینداریه‌کات وه‌ها بوو. که‌س نازانیت چۆن گه‌یشتنه‌ ئه‌وه‌ی
 پێکه‌وه‌ سه‌ردانی ژنانى سووتاو و خه‌لکانى بیمار بکه‌ن. تا ئه‌و کاته
 تریفه یابه‌حرى زۆرجار ئه‌و هه‌یزه‌ سه‌یره‌ی له‌ خۆیدا بینیبوو ئارامی
 و هه‌یوری ببه‌خشیته‌ ئازاره‌ کوشنده‌ و قوول‌ه‌کان، بۆ ناکریت ئێستا
 که‌مێک ئاسوده‌یی بدات به‌م هه‌موو ده‌رده‌دارانه‌. خواستی ئه‌وه‌ی له‌م
 کوپه‌ش نزیکبیتته‌وه‌ له‌ ناوه‌وه‌ پایدیه‌کی‌شا، بێته‌وه‌ی شه‌رم ئیفلجیه‌کات
 غزلهلنوسی بۆ سه‌یرکردنی مافووره‌ خه‌یالییه‌کانی خۆی داوه‌تکرد و
 گووتى به‌خته‌وه‌ر ده‌بیت گه‌ر بیت و هونه‌ره‌کانی خه‌یالی ئه‌و ببینیت.
 کاتێک غزلهلنوس یه‌که‌مجار چوو بۆ کارخانه‌ی نیا، بینینی ئه‌و وێنه‌ و
 نه‌خشه‌ سىحراویانه‌ی تریفه‌ سه‌رسامیانکرد، وای هه‌ستکرد له‌ زۆر شوین
 و له‌ زۆر فه‌رش و له‌ زۆر جیگادا یابه‌حرى هه‌مان ئه‌و نیگار و مه‌خلوقات

و شوینانه‌ی ره‌سمکردۆته‌وه که ئه‌و به‌ خه‌یال بینه‌ونی و به‌ ناویاندا تیپه‌ریوه، به‌لایه‌وه ئاسایی بوو که زانی فه‌رشه‌کانی یابه‌حری گرانبه‌هاترین فه‌رشه‌ی شارن، هه‌تا له‌و فه‌رشه‌ فارسییه‌ ره‌سه‌نانه‌ی کاشانیش گرانترن که باشتترین وه‌ستاکانی دنیا به‌ ئاوریشم ده‌یچن. بینه‌ینی ئه‌و فه‌رشانه‌ هۆیه‌کی گه‌وره‌بوو غه‌زه‌لنوس هه‌ولبدات زیاتر له‌ نه‌یتی ئه‌و کچه‌ تیپگات. چه‌ند سه‌فه‌ریکردبوو، چه‌ند به‌ دنیا دا گه‌رابوو، پۆژیک له‌ پۆژان له‌ هیچ شوینیک پیکه‌وتی قالی و مافووری وه‌های نه‌کردبوو. که پیکه‌وه دانیشتن تیگه‌یشت مافوره‌کانی خانمی یابه‌حری خه‌لکانیک ده‌یکهن پاره‌داری گه‌وره‌ و به‌رپرسی سیاسین. حه‌یفی له‌ وه‌هات که مافوره‌ خه‌یالییه‌کانی تریفه‌ وه‌ها خه‌لکیک له‌سه‌ری داده‌نیشن بێخه‌یالتترین بوونه‌وه‌ری دونیان. تریفه‌ تا ئه‌و کات هیچی له‌ دنیا ی پۆخه‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان نه‌ده‌زانی، نه‌یده‌زانی غه‌زه‌لنوس هاوپی ئه‌و مۆفه‌ دوو که‌رتانه‌یه‌ که نیوه‌یان له‌ حه‌قیقه‌تدایه‌ و نیوه‌یان له‌ خه‌یال‌دایه‌. کاتیک به‌ هیمنی باسی دروستکردنی مافوره‌کانی بۆ غه‌زه‌لنوس کرد، باسی ئه‌و سروت و فه‌زایه‌ی کرد تییدا فه‌رشه‌کان دروستده‌بن، غه‌زه‌لنوس به‌سه‌رسامی سه‌یریکرد و گووتی «خانم تۆ له‌ کارخانه‌یه‌کی خه‌یالیدا ئیشته‌که‌یت». ئه‌و پسته‌یه‌ بۆ یابه‌حری وه‌کو پاچه‌نینیکی ترسناک وابوو، تا ئه‌و کات کارخانه‌که‌ی وه‌ک شوینیکی ئاسایی و به‌شیک له‌ دنیا بینه‌ی بوو، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نا‌کاو چاوی له‌سه‌ر پاستیه‌کی ترسناک بکریته‌وه‌ شیوه‌ی شته‌کان له‌ پیشچاوی گۆران، له‌ وینه‌ی سمۆئاغای پاسه‌وانه‌وه‌ که هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ ئاغایه‌کی خه‌یالی، تا وینه‌ی ئیشکه‌ره‌ غه‌مگینه‌کان که به‌رده‌وام نو‌قمی خه‌یالی بێهوده‌ و نا‌کام بوون، وه‌ک کۆمه‌لێک که‌سی خه‌یالی هاتنه‌ پیشچاوی. تریفه‌ یابه‌حری سه‌یری چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی غه‌زه‌لنوسی کرد، سه‌یری ئه‌و قژه‌ ده‌رویشناسایه‌ی کرد، سه‌یری ئه‌و پیشه‌ ره‌شه‌ی کرد. دوا‌جار وه‌ک کچیک بۆیه‌که‌مجار هه‌ست به‌ تروسکه‌ی عه‌شق بکات

گووتی « غزلنوس، تۆ چیده کهیت؟ ... حه‌قیقه‌تم بیرده به‌یت‌ه‌؟ ».
 نه‌ و رسته‌یه پردی راسته‌قینه‌ی تیکه‌لاوبوونی نه‌ دوو مرؤفه بوو. که
 له‌ و ساته‌وه تامردن ده‌که‌ونه سهر خولایای خه‌ونیککی نه‌کرده و نه‌ستم،
 خه‌ونیک ده‌شیت یه‌کیک بیت له‌ سه‌ختترین خه‌ونه‌کائی مرؤف له‌ میژووی
 دور و نزیککی خویدا، خه‌ونی هه‌موو ژن و پیاوه‌گه‌وره‌کائی دونیا، خه‌ونی
 هه‌موو شاعیر و پیغه‌مبه‌ره‌کان، خه‌ونی نه‌وه‌ی بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی بیت
 و حه‌قیقه‌تیشیت بیرنه‌چیت‌ه‌.

له‌ و پۆژه به‌دواوه ههر یه‌ک له‌ تریفه‌ یابه‌حری و غزلنوس چه‌ندین
 جار یه‌کدیان بینیه‌وه، غزلنوس هه‌ندیجاری دیکه‌ سهردانی کارخانه‌که‌ی
 کرد. پیکه‌وه سهردانی سه‌دان ژن و کچی ده‌رده‌داریان کرد، سهردانی ده‌یان
 خه‌لکی بیمار و بیچاره‌ که له‌ چاوه‌پوانی مردندا له‌سهر قه‌ره‌ویله‌کانیان
 ده‌تلانه‌وه، تریفه‌ ده‌ست و په‌نجه‌یه‌کی هیند سحرای هه‌بوو، کاتیک
 ده‌ستی له‌ ده‌ستی نه‌خۆشه‌کان ده‌دا، بۆ ماوه‌یه‌کیش بایه‌ ئازاره‌کانیان
 هتۆرده‌بووه‌وه. نه‌وه سهره‌تای نه‌ و په‌یوه‌ندییه ئالۆزو ته‌لیسماییه بوو،
 که بناغه‌ی نه‌م چیرۆکه‌ی داپشت که ئیمه‌ له‌ سهره‌تاوه باسیده‌که‌ین...
 هه‌سته‌که‌م له‌ و پۆژانه‌وه غزلنوس عاشقی خانمی یابه‌حری بوو، له‌ و
 کاته‌وه که سه‌یری نه‌ و میهر و سۆزه‌ی له‌ چاویدا کردوه، که سهره‌نجی
 نه‌ و ئارامی و ئاسوده‌گییه‌ی داوه، که بیماران به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی نه‌ و
 هه‌ستی پیده‌که‌ن. چاری نه‌بووه، هیچ چاریکی نه‌بووه، جگه‌ له‌وه‌ی
 خوشیویت.

به‌لام چۆن چیرۆکه‌که‌مان گه‌یشه‌ نه‌وه‌ی تریفه‌ یابه‌حری و غزلنوس
 ماوه‌یه‌کی درێژ پیکه‌وه له‌ ژیر سه‌قفیکدا بژین، نه‌وه‌تان به‌مجۆره‌ی
 خواره‌وه بۆده‌گیژمه‌وه.

له سالى حوتهدا جهوهر يابهحرى شوين و حشارگاي تريفه
 دوزيهوه. لهو حوت سالددا دونيا زور گزرايوو، فوزيه ياسمى سالانه
 جاريك يان دووان سهردانى تريفه كردهبوو، نهوانه خوشترين ساتهكانى
 نهو دهمه تريفهبوون كه جاريكى دى له باوهشى پر ميهري فوزهيه
 ياسهمييدا مندالى خوى وهك بههشتيكي ون ددوزهيهوه. لهو حوت
 سالددا جهوهر يابهحرىش بوو بوو به كهسيكى تر، چيتر نهو شيته
 زنجيرسيته جاران نهبوو كه بهويته گايهكى هار پهلاماريدات،
 تيگه لاويوني به كاسبه تازهكان و خاوهن قازانجه نويكان، حهزي گهوره
 بو سهركهوتن و بهرزبوونهوه، جوريك له نارامى و هيمنيان بهسهردا
 سهپانديبوو. دهيزانى ويچار و سهبر و زمان لوسى بهرهميان له تورپي
 و هيرش و شهرانگيزى زياتره. پورتيك كه هات بو كارخانهكه، مهبهستى
 نهبوو شتيكى خراب بكات، چيتر نهو كوپه نهبوو له ناوهراستى بازاردا
 چهقو له خوشكهكهى هلكيشيت، بهلكو پوييهكى سورويو كه يارى
 نالوتر و بازركانى گهورهترى دهكرد. كاتيگ له ريگاي هاوريكانيهوه
 چيروكى فهرشهكانى تريفه بيسست، حهزیده کرد خوى نيشانيدات و ترس
 و سامى خوى تاقيبكاتوه. لهو سالدوهى لهگهله سياسهتمهدارهكاندا
 تيگه لويويو بهكهمين وانهيك فيريانكردهوه بوو ترساندن له كوشتن
 باشته، سام دروستكردن له خويترشتن خيرتر بهردهگريت. جهوهر لهو
 شمش سالددا سامانتيكى گهورهى دروستكردهبوو، بهلام لهگهله نهوشدا
 هميشه چاوى لهسهر نهو چند دونه زوييه بوو كه باوكى بو
 تريفه جيهيتتبوو. نهو بهشيگ بوو له تورپيكي گهوره كه چهك و
 تفاق و كهستهى سهريزيان به نهيني له باشوورى عيراقهوه بهرهو
 نيران دهردهكرد، له نيرانهوه باري گهوره گهورهى همهپهنگيان بهرهو
 باشوور دهگوازهوه، كهسانى گهوريان له پشت بوو، به ماشيني زور

نوئ هاتوچۆيانده کرد. ئه و ئىواره يه که له کارخانه کهدا ده رکه وت، نيازى نه بوو هيچى ده سته که ویت، ته نيا قولاييکى هه لدهدا. هه لسه که وتى زۆرى له گه ل سياسيه کاندایى فیرى قولاپ هه لدانى کردبوو. تريفه سه ره تا که جه وه رى بينى خورپه يه کى کوشنده ی تیگه را و ويستى هه لبيت، به لام دهنگیک له دهرونيڤا پتيگوت تريفه يابه حرى له چى ده ترسیت، چیت هه يه بيدۆرپنیت؟. ئه و ساه دهووردیژانه ی خیال له ناوه وه دلکى تریان بو دروستکردبوو. دواوه له و کارخانه يه زیاتر ده يتوانى به ره و کوئ هه لبيت؟ هيچ جیگایه کى نه بوو.

هه موو ده يانزانى تريفه يابه حرى مولکىکى زۆرى هه يه، به لام شوپنى خراپى زه وييه کان و دۆخى خراپى خۆى ده رفه تیکى پینه ده به خشى سوود له و مولکانه ببينیت، ئیستا هینده ی نىگارى ناو مافوره کان مال و مولکى راسته قینه ی ئه ويوون، هيچ پارچه زه وييه کى دنيا مولکى ئه و نه بوو. تريفه له و پۆخه به ره کهم و ده گه نانه بوو که هيچ سامان و ته لایه ک، به نه ندازه ی چينى مافوریک ده رفه تى ئازادبوون و فپین و مه سته بوونى پيشکه ش نه ده کرد. لای ئه و هه موو سامانه گه وه کانی دنيا کللى خزنه يه کى خه ياليان نه ده هینا که چاوى مرؤف به سه ر زه وى و زه مانیکى ترده ده کاته وه. ئه و پۆزه که تريفه يابه حرى جه وه رى بينيه وه هه سته به هیزیکى گه وه کرد له خۆيدا، هه موو کات ئه و کچیکى به هیزبووه، به لام هه ميشه ش ترسیکى ناديارى له مردن، له دپنده یى، له خه نجه رى ناکاوى نيو تاريکى هه بوو. ئه و شه وه له به رده م ده سته زۆرى کارخانه کهدا سه یرى ده موچاوى خۆى کرد، کچیکى ماندووبوو، به لام چتر ئه و مرؤفه نه بوو که په ژاره و په شوکانى له ناکاو ئيفليجيانده کرد. ئه و خانمه په شه هوا و فيگرتوه وى جاران نه بوو، که سه رئیشه ی کوشنده ده يگرت و نه يده زانى له م دنيا يه دا ده بيت چى بکات. کاره ساتى گه وه رى مرؤف ئه وه يه که نه زانیت چى بکات، هه ميشه چاوه پوانى ئه وه بيت

ژیان شتیکی پیشکه شبکات و ئەم به دواي هیلهکان و داوهکان و شوین پیکانیدا پابکات. ئیدی دهیزانی بۆچی دهژی، ئەوه له هەر شتیکی تر گرنگتر بوو، ئەو بۆ ئەم کچه به دبەختانهی کارخانه که دهژیا، بۆ ئەم کریکاره ئافره ته به دبەختانه دهژیا، که دالده و په نایه کیان له سەر ئەم ئەستیره نه بوو، بۆ ئەو خه یالە سحر اویانهی خۆی ده ژیا که دهیتوانی به خته وه ریه کی قوول و هه می شه یی له ناخی ئەم ژنه به سته زمان و غه مگینه نه دا برۆینیت. گەر چه وهر یا به حری زه وییه کانی ده ویت ده توانیت هه موویان به ریت، هه ره موویان و ته نیا پاره ی مالکی بۆ به جیبه یالتیت، یه ک خانوو و هیچی تر.

بۆ جاری دووهم که چه وهر یا به حری به ناوی کرپنی فره شه وه که پاپه وه بۆ کارخانه که، بیته وه ی سلی لیکاته وه یان بترسیت، مۆله تی لیخواست و له ژووره چکۆله که ی خانمی نیادا دوو به دوو دانیشن. شه ش سال زیاتریوو پوو به پوو سه یری چاری یه کتریان نه کردبوو، هه ردوکیان دوو دوژمنی گه وری یه ک بوون، دوو چه مسه ری جیاواز که هیژیک له م سەر ئەستیره نه بوو بتوانیت کۆیان بکاته وه، وه ک دوو دوژمن که دواي جهنگیکی درێژ له سەر میژیک دوا هه ق و حیسابی جهنگ ده بریننه وه، به رامبه ر یه کتری دانیشن و دوا حیسابی خویان کرد. هه موو شتیکی خیرا و ئاسان پویشیت، تریفه یا به حری به رابه ر نرخی خانویه کی گه وره ده سته ردار ی هه موو مۆلکه گه وره کانی خۆی بوو، که له پاستیدا گه ر ده ست کراوه بایه دهیتوانی به قازانجی زۆر گه وره تر بیانفرۆشیت. به لام له و ساته دا پیویستی به بره پاره یه کی گه وره بوو، پاره یه کی زۆر به یه کجار بیته دهستی.

هه لبه ته ده سته ردار بوونیکی ئاسان نه بوو، وه ک ئەوه بوو تریفه خیانه ت له و خه ونه دیرینه ی سه میره یا به حری دایکی بکات که بۆ پاراستنی به شه

مافی میکانی عه‌شره‌تی یابه‌حری تریفه‌ی هینابووه دونیاوه، وه‌ک نه‌وه
 بوو شکستی ژنان له‌و تایه‌فه مه‌لعونه‌دا پابه‌ی‌نیت، به‌لام نا... له‌گه‌ل
 هه‌موو ترسی ژور و سامی که‌له‌که‌بووی ناو ده‌مار و دل‌دا، دل‌نیا‌بوو نه‌و
 به‌شیوه‌یه‌کی دی ده‌توانیت هی‌زی له‌ بن نه‌هاتووی ژنانی یابه‌حری و ژنانی
 نه‌م شاره‌ به‌سه‌لم‌ینیت‌وه، دل‌نیا‌بوو. نه‌و پوژه جه‌وه‌ر زاهیر مه‌ست به
 سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره له‌ کارخانه‌که‌ چووه‌ده‌ری و ده‌ستی له‌ ژنانی تریفه
 کیشایه‌وه. نیدی له‌و پوژه‌وه یه‌ک‌دی‌ان نه‌بینیه‌وه، هه‌تا له‌ پرسه‌ی خانمی
 فه‌وزیه یاسه‌می دایکیشدا له‌ پایته‌خت که‌س نه‌یتوانی ناشتیانبکاته‌وه
 و پیکه‌وه بیانخاته‌وه سه‌ر یه‌ک سفره. به‌لام ونبوونی سی‌به‌ری جه‌وه‌ر
 ناغای یابه‌حری له‌ ژنانی کچه‌ چکۆله و ناسک و نه‌سه‌ره‌که‌ی ناو
 چی‌رۆکه‌که‌ماندا، مانای نه‌وه نییه‌ که‌ پیاوانی هاوشیوه‌ی نه‌و، نه‌وانه‌ی
 ده‌یانه‌ویت سه‌راپای دنیا مولکی نه‌وان بیت، واز له‌ خانمه‌که‌مان ده‌هین
 و ده‌ست له‌ پاوکردنی به‌رده‌دهن. سالانیک دواتر که‌ تریفه یابه‌حری و
 کیژانی هاوړپ‌ی له‌ به‌رده‌م شه‌هره‌یاری شوشه‌دا و چه‌ک‌داره‌کانی وسو
 ناغادا وه‌ستان، تریفه پوونتر تیگه‌یشت، زه‌وی پره له‌و جوړه پیاوانه‌ی
 سی‌به‌ری یه‌کن و پیکرا ته‌واوکه‌ری نه‌و سه‌فه‌ری پاوانان و پاوکردنه‌ن که
 جه‌وه‌ری برای له‌ مندالییه‌وه له‌گه‌لیدا ده‌ستی پیکردبوو.

په‌نگه ئیستا هه‌مووان بپرسن چی وای له‌ تریفه یابه‌حری کرد
 ته‌واوی مال و سامانی خو‌ی وه‌ها ئاسان به‌ه‌ده‌ری‌دات؟ بو ویستی ژنانی
 خو‌ی به‌رابه‌ر شتیکی وه‌ها که‌م له‌ چنگ سی‌به‌ری ترسناکی جه‌وه‌ر
 ده‌ره‌ی‌نیت؟ تریفه نه‌و چه‌ند ساله‌ی له‌ کارخانه‌که‌دا ئیشیده‌کرد،
 جگه له‌ نازاری ژنان و بیکه‌سی و بی‌شوینیان چی‌رۆکی تری نه‌ده‌بیست،
 گه‌وره‌ترین هی‌زی پیاو نه‌وه‌بوو که‌ هه‌موو شوینه‌کانی نه‌م شاره‌یان
 داگیرکردبوو، کوچه‌کان و مال‌ه‌کان و شه‌قامه‌کان سه‌رتاپا مولکی نه‌وان
 بوون. له‌و کاته‌وه ده‌یویست مالیک دروستبکات و بیخاته‌ بنده‌ستی

ئەو ژنانەووە کە شویتیان نییە، کە بیچارە و بیتومیدن. هیندە ی هەقی خۆی لە جەوهر یابەحسری وەرگرت، بە کۆمەکی سەید قادری نیا خانووییەکی گەورە ی کەری. تریفە ئیشیکێ ژۆری لەو خانووەدا کرد، بۆ ئەو ی ببیتە پەناگای ئەو کچە بیکەسانە ی جیگایان نییە خۆیان ی تیا بشارنەووە. لە پێگای خانمی نیاووە پەییوەندی بە پێکخراوە کاراکانی ژنان کرد و ماله تایبەتیەکی خۆی خستە خزمەت ئەو لیقە و ماوانەووە کە لە مێرد و کەسوکار هەلدین. ئەزموونی دوورودریژی لە گەڵ ئازاری کچانی مافوورچندا هینابوویانە سەر ئەو برۆا قوولە ی دەبیت ژیان ی خۆی بۆ جۆرە کاریکی وەها تەرخانبکات.

نابیت ئەو شەمان بیریچیت کە مافوورەکانی تریفە ناویانگیان وەها بە دنیادا پۆیشت، کاری کارخانە ی نیا بە هۆی خەیاڵی زێڕینی ئەووەوە لە گەڵ تیکچوونی زەمان و ناخۆشی دەوران و هەژاری خەلکیشدا هەر لە برەودا بوو، خەیاڵەکانی تریفە یابەحسری بە قاچاخ دەگەشتە دیوێخان ی سولتان و سەرۆک و ئەمیرەکان. هەر ئەو ناویانگەش دواجار بوو مایە ی نەهامەتی و خۆکاولی تەواوی کارخانە کە. ئەو فرۆشە ژۆرە ی مافوورەکان بە دەستیان هینا و ئەو سامانە گەورە یە لە دوا ی سالانی نەووە دوووەوە پەیدا ی کرد، لە بری ئەو ی ببیتە مایە ی خۆش بەختی، بە دەبەختییەکی گەورە ی لە گەڵ خۆیدا هینا. لە یەکیەک لە پۆزانی بەهاری نەووە دوو شەشدا، ئیوارە یەکی درەنگوێخت، سەید قادری نیا لە پەنجەرە ی بیرو تازە کە ی خۆیەووە لە کارخانە کە تەماشای دەرەو ی دە کرد، سێ پیاوی پارەدار و بەرپرس و دەست پۆیشتووی ئەو شارە ی بین ی لە ماشینیکی تازە دابەزین و بەرەو پووی کارخانە کە هاتن. لەو ساتەدا کە لە پەنجەرە کەووە سەیری ئەو سێ پیاو ی دە کرد، کە لە ژێر نەرمە بارانیکی بەهارەدا بەرەو لای ئەو هەنگاویان دەنا، بیر ی کردەووە کە نە دەبایە

ئەم چەند سالە پێگا بە تریفە یابەحرى بدات ھىند خەیاڵى ئەفسوناوى
 بھىنئىتە ئەم کارخانە چکۆلە و ناچیزەو، بەلام چىتر کار لە کار ترازابوو.
 بە ھەنگاوى ئەو پیاوانەدا، بە نەرمە پەوتیاندا، بەو وىقارە دەستکردەى
 لە ھەنگاوەکانیاندا بوو تیگەشت بۆچى ھاتوون. سى پىاوى گەورەبوون
 ھاتبوون ئىشىكى گەورە جىبەجىبکەن، کاتىک ھاتنە ژوورى فەرمانیاندا
 کەس نەیتە ژوورى و دەرگاگان بۆ کارىکى نھىنى دابخرىن. وەک سى
 کەس کە مەشقىکى زۆریان لەسەر حورمەت و پىزنواندن وەرگرتووە
 پەفتاریانکرد، شتىک لە ئاکارى جەنتلمانى نوئ و لە ھەواى ئاغا
 کۆنەکان لە دانىشتن و وشەکاریاندا بوو. سى سمىلى قەترانیان ھەبوو،
 پىشى سەریان کەمىک پووتابوووە، زەردەخەنە و جولەى دەست و
 شىوہى سەیرکردنیاں زۆر لە بەکترى دەچوو، گەر شىوہى لووت و درىژى
 چەناگەیان نەبايە، مەوۆف دەىگوت ھەرسىکیان بەیەک سەک بوون یاں
 دەستوخەتى نىگارکىشىکى نەشارەزا لەسەر یەک وىنە کۆپىکردنەتەو.
 بەپىژىکى زۆرەو قەسەیان لەگەڵ سەید قادرى نىادا کرد، بە یەک شىوہ
 زمان، وەک ئەوہى پىکرا یەک جۆر کاسىتیاں قووتدايىت سەید قادریان
 وەک پىاوىکى نىشتىمانپەرەو سەتاشکرد. قادرى نىا دەیزانى مردن
 لەم وڵاتەدا بەمچۆرە ئاوازانە دەست پىدەکات. ئەو شارەزایىکى زۆرى
 لە بازاردا ھەبوو، زۆرەى کاسبە خۆکردەکانى شار دۆستىبوون. لە
 مەژبوو دەیزانى ھەموو قولاپىکى ئەم پىاوانە پارچەیک شىرىنى پىوہیە،
 سەرەتا شىرىنىیەکە دەرەھىن و دواتر قولاپەکە ئاشکرا دەيىت. بە
 ترس و غەمىکى زۆرەو گووى لىگرتن، لە پىش پاپەرىندا لەوہ دەترسا
 پىاوانى ئاسايشى بەعس تۆمەتىکى درۆى بۆ دروستبکەن و تىابچىت،
 بەلام لە دواى پاپەرىن و ھەلبژاردنەکانەو بەردەوام بىرى لەم ئىوارەى
 کردبوووە. دەیزانى درەنگ یاں زوو پۆژىک لە ئوتومبىلەکانیاں دادەبەزن
 و بەو ھەنگاوە سەیر و نەگزانەو، بەو سەر و سمىلە بەو وىقارەو دىنە

ٿورو و پييده ٿين دهرگاو په نجره کان داخات و گوڀگرښت. له به هاري سالي نه وه دودووه به رده وام نه و خه وهی ده بينی، به لام هيچ جارځک ترسه کانی خوۍ لای گه لاوږښش ناشکرانه کړدبو. ټيستا خوۍ به رابه نه و پياوانه ده بينی وه، که پښتر چندين جار هاتبوونه خه ونی. به زمانځکی پر ماناو پيچ و په نا ټيپانگه ياند که حيزب ټاگاداری هه موو شتيکی ناو کارخانه که یه، به لام کارخانه که شتيکی ټيدا نه بوو سید لیۍ بترسیت. دلنیا بوو یاریده که ن، نه و جوړه یاریکړنه هونه ريکی سهخته که ماوه یه کی دريژي ده ویت تا مړوډ فيږی ده بیت، له ولاتانی دی خه لکانځک وهک زانست ده یخوږنن، به لام ليږه خوۍان به هوۍ نه زموونی دووړو دريژه وه فيږی ده بن. په کيک له سۍ پياوه که گوتي «حيزب به هه موو شتيک ده زانیت، له چوښتي کړینی خوری و به ن و په نگه وه تا شيوهی دروستکردنی مافووره کان، تا یه که یه که کړيکاره کان، تا ده گاته چوښتي به کارهينانی ټيوه بو بازار و نه و ريگایانهی مافووری پياده نيږن بو دهره وه، هه موو شتيکمان له ټاستی ژور به رزدا خستوته بهر باس و ليکولینه وه» . سید قادری نیا ده يزانی قسه کړدن و نه کړدن وهک یه که، ټیدی به رامبهريان دانیش و چاوه پوانی دوا هه مين پستهی نه وانی کړد. پاش چنده ها چيروک و هينان و بردنی سیر، دواۍ تيکه لاوکړدنۍ چندان قسهۍ خوښ و هه په شهۍ ژيره وانکۍ، دواۍ باسکړدنۍ هه ولی حيزب بو چاککړدنۍ ژيږخانی ټابووری و گه وړه کړدنۍ سنووری پيشه سازييه خؤمالیيه کان، هاتنه سر نه و داوايهی حيزب ده یه ویت کارخانه که به هه موو شته کانیه وه بکړيته وه، به کړيکار و ماشين و بينا و بيړوکانييه وه. له ميژبوو هاوړيکاني سید قادری نیا ټاگاداریانکړدبو وه که تا زووه کارخانه که ی به نرخيکی باش به په کيک بفروشيټ، چونکه درهنگ يان زوو به جوړيکی قانونی زه وتیده که ن و هيچيشی بو ناکړيت. به لام هه رکاتيک بچو بيايه ته ناو سالونی مافووره کانه وه،

تریفه یابه حری له ساتی خه یالکردندا ببینیا یه، ئه و کچه غه مگین و بیکه سانه ی ته ماشا بکردبایه که زیان و ئاسوده بیان گریډراوی ئه م ئیشه بوو، بیروکه ی فروشتنی کارخانه که ی له میسکی خو ی دهرده کرد. بینینی ئه و فره شه خه یالکردانه، ئه و ده ست و په نجه مه ستانه، ئه و کپیاره دلگه رمانه ی مافورده کانی یابه حری سه ری لیده شیواندن و نرخ ی خه یال یان ده گووت، هه موو به هانه ی گه وره بوون سه ید قادری نیا نه چپته ژیرباری ئه و قسانه وه، نه یده زانی دوا ی ئه و کارخانه یه چی بکات و چۆن بز ی. به پزیک ی نۆر و حورمه تیک ی بیوتنه وه به سئ میوانه که ی گووت، ئه م کارخانه یه هه موو زیانی منه، ناتوانم ده سته رداریم و بیفروشم. سئ پیاوه که نه زمونیکی زوریان له کپین و فروشتندا هه بوو، ماوه یه ک بوو بویه کیک له به رپرسه بالا کانی حیزب ئیشیانده کرد، هه رگیز قسه یه کی ناشیرین و توندیان به کارنه هینابوو، هه ره شه کانیا ن هه میشه له ژیر توکیکی شیرین و له چپوه ی قسه ی ناسکدا ده پچایه وه، ئیشی ئه وان دوورنه بوو له پاک ی و په وشتی به رز. که کار ده گه یشته قسه ی توند ئه وان ده چوونه دواوه و خه لکانیک ی تر له سه ر شاتۆ دهرده که وتن. ئه وان پسپۆی قسه ی خۆشبوون، نه ده بایه هه رگیز له و یقاری خۆیان ده رچن، هه ولیانده دا به به رامبه ره که یان بلین، مه سه له که له گه ل ئیمه دا به رپته وه باشته ره، نه وه ک له گه ل که سانیکدا که هه مان ئاکار و پزیران نییه. خۆیان وا نیشاندا که قسه کانی سه ید قادری نیا گه له ک ئاسایی و سروشتییه و تیگه یشتنی ته وایان بۆ هه موو هه ست و نه سته ناسکه کانی سه ید هه یه، به لام پیاانگووت ده بیته وردتر بیریکاته وه و له مه سه له که پتر پابمیتیت، چونکه ئه وان هه یچ نین جگه له وه ی فره مانیک له ده سه لاتیک ی به هیژتر و گه وره تره وه ده گوازنه وه که شیوه ی دیکه ی بۆ رازیکردن له لایه.

که ئه وان به هیمنی و پزیره وه بیروکه یان به جیهیشت، سه ید قادر دلنیا بوو، بۆ هه تاهه تایه کارخانه که ی له ده سته چووه، به لام نه یده ویست

هەروا ئاسان و کەمترخەم هەموو شتێک بدات بە دەستەوه . دواى چەندین پۆژ دیسان ئەو پیاوانە گەپانەوه، بە هەمان زمانى جارى پێشوو قسەیانکرد، بە حورمەت و پەر پێزیبون، بەلام کە هەستان گووتیان «کاکە سەیی، باش بیرى لێبکەرەوه، لە چەند پۆژى داهااتوودا شتەکە لە دەست ئێمە دەردەچیت. دواى خەلکی خراپتر دەکەونە ئێشەکەوه و هەموو لایەکمان لکەداردەبین... ئەمشەو سێ و دووی دلی خۆت بکە و بە ئومیدی خودا دەگەیتە بریارێکی پاست و دروست، کە کەسمان شەرمەزارنەکات». لەگەڵ هەموو ئەو قسانەدا سەید قادری نیا سووریو لەسەر بریاری خۆی. دە شەو دواتر هەندێک چەكدارى نەناسراو، سەید قادیان لەبەردەم مالى خۆیاندا فڕاند و لە ناو هەندێک دار و درەختى باشووری شاردا دواى ئەزىبەتانیکی زۆر نیوێ مردو بەجێیانەشت. بەلام سەید قادر بریاریدا بوو تا ئەو جێگایەى دەتوانی و هیزی بەسەر گەمەکەدا دەشکێت شەپکات. دەیزانى کەس نییە لەم جۆرە شەپەدا سەرکەوتووبێت، بەلام گرنگی شەپ ئەوه نییە دەیبەیتەوه یاخود دەیدۆرێنیت، گرنگ ئەوهیە بزانیت گەر نەیکەیت، دۆژمنەکەت دواى تۆ تا کوێ دەپوات. جەنگاوەرى پاستەقینە بەرگری لە خۆی ناکات، بەلکو بەرگری لە دواى خۆیەوه دەکات. تا ئەوکات شەپەکانى سەید قادر لە سنووری زار و تاوڵە و هاوهارى مەرز و قاپووت و گۆلبەهاردا گیرانکردبوو، ئێستا کاتى ئەوه هاوهارى شەپ بوو شتێکی گەورەتر بکات، بوو ئەم کارخانە چکۆلانەیه، بوو ئەم کێژانە کە دەبێت بیانفرۆشیت. بیرێکی جەهەنەمى هات بە خەیاڵیدا، بێئەوهى بترسیت، دەبایە ئەمجارە بە دەستی خۆی زارەکان هەڵدات. شەویک بەسەر و گۆیلاکی بەستراوێه، لە کاتیکیدا هەموو ئێسکەکانى ژانیاندهکرد، هاوێ پیرەکانى خۆی کۆکردەوه، هەموو ئەو پێش سەپى و پەککەوتانەى لە چاکەت و پانتۆلی خوار و کورتدا بەردەوام تاوڵەیاندهکرد و بە دەم چا

خواردنه‌وه‌وه شه‌وانی بی‌کۆتایی زستان و هاوینیان به یاری ده‌گوزه‌راند. پتر له بیست پیره‌می‌ردبوون که هه‌ندیکیان خانه‌نشین و په‌ککه‌وته‌ی مāl و ئەوانی دیکه‌شیان کاسبی پیر، تاوڵه‌چی چاوکز، کۆنه‌هاوپی دیرینی سه‌ید بوون. هه‌موویان له‌وانه‌بوون له‌و چهند ساله‌دا چهند جارێک هاتبوونه‌ئو شوینه و له‌سه‌یرانه‌کانی پشت کارخانه و له‌پیش‌برکێ درێژ و بی‌کۆتاییه‌کانی تاوڵه‌دا به‌شداریان‌کردبوو. سه‌ید قادر د‌ل‌ن‌یا‌بوو ئەم پیره‌می‌ردانه ناتوانن شتیکی گه‌وره‌بکه‌ن، به‌لام ده‌توانن له‌و شه‌ره‌دا کۆمه‌کیبکه‌ن. ئەو شه‌وه‌ پێکرا، بیست پیره‌می‌رد به‌یارمه‌تی یه‌کتر به‌یاننامه‌یه‌کیان نوسی، پۆژی دوا‌یی سه‌دان دانه‌یان کۆپیکرد و به‌کوچه‌و کۆلانه‌کانی شاردا بل‌ا‌وی‌ان‌ده‌کرده‌وه. به‌یاننامه‌یه‌ک چیرۆکی کارخانه‌ی نیای ده‌گی‌زایه‌وه، له‌سه‌ره‌تاوه‌تا ده‌گاته‌هه‌ول‌ی زه‌وت‌کردنی. پیره‌می‌رده‌کان ئیجگار چاپووکانه‌ئو کاره‌یان‌کرد، به‌خۆیان و پشته‌کۆم و ددانه‌پزێو و تاقمه‌شله‌کانیان‌وه، به‌خیراییه‌کی‌ئهو‌تۆ که له‌ته‌مه‌نی‌ئهو‌ان چاو‌ه‌پ‌وان ناکریت، وه‌ک ئەوه‌ی با‌هه‌لیان‌گریت و تینیکی‌ئه‌فسانه‌یی چووبیت‌ه‌قاچیان ده‌یان دانه‌یان له‌و به‌یاننامه‌یه‌به‌دیواره‌کاندا هه‌ل‌واسی و خستیانه‌مالانه‌وه. له‌گه‌ڵ به‌یانی پۆژی دواتر‌دا‌شار له‌سه‌ر چیرۆکی کارخانه‌ی نیا به‌ئاگاهاته‌وه. سه‌ید قادر د‌ل‌ن‌یا‌بوو، که‌گه‌وره‌پیاوان لی‌ی نابوون، ئاشکرا‌بوو له‌گه‌ڵ بل‌ا‌بو‌ونه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌دا ده‌گه‌نه‌سه‌ری، پیش‌ه‌وخت تریفه‌یابه‌حری بانگ‌کرد و هه‌موو چیرۆکه‌که‌ی بۆ گی‌زایه‌وه، هه‌تا ناوی هه‌موو پیره‌می‌رده‌سه‌رسپیه‌کانیشی لادرا‌ک‌اند و وه‌ک هاوپی گه‌وره‌و د‌ل‌سۆزی پاسته‌قینه‌وه‌سفیکردن. چهند سه‌عاتیک دواتر هی‌زکی نه‌ناسراو سه‌ید قادری نیای به‌ره‌و جی‌گایه‌کی نه‌زانراو برد. له‌چهند پۆژیکی که‌مدا خانمی گه‌لاوپی‌زی نیا، که‌هی‌وای گه‌وره‌ی به‌وه‌بوو ده‌ست‌به‌رداربوونی‌ئو له‌کارخانه‌که‌می‌رده‌که‌ی ئازادبکات، به‌ناچاری و له‌گه‌ڵ لاقاوی فرمی‌سک‌دا‌عه‌قدی فروشتنی کارخانه‌که‌ی بۆ‌ئهو‌س‌ی

سمیل پشه مؤرکرد و به پاره‌یه‌کی ناچیز ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتی‌ک بوو، به‌لام قادری نیا نه‌گه‌پایه‌وه .

له‌و نیوه‌نده‌دا تریفه یابه‌حری و کچانی کارخانه‌که هه‌ستیانکرد هیزیکی دیوناسا فراندوونی و به‌ره‌و قوولایی تاریکیه‌کی گه‌وره ده‌پۆن . هه‌ولای بی‌وچانی پیره‌مێرده‌کان بۆ پرگارکردنی سه‌ید قادر بی ئه‌نجام بوو، گروپی پیاوه سه‌رسپیه‌یه‌کان چه‌نده‌ها به‌یاننامه‌ی دیکه‌یان نوی و بلایانکرده‌وه، به‌لام به‌رپرسه‌کان وه‌ک هه‌میشه حاشایان له‌وه کرد ناگیان له‌ مه‌سه‌له‌که بی‌ت . ئه‌و سه‌رده‌مه سه‌ره‌تای دارپشتنی ده‌سه‌لاتیکی نوێ بوو له‌ بازاردا، سه‌ید قادر یه‌کی‌ک بوو له‌ قوریانیانی ئه‌و شه‌پۆله گه‌وره‌یه‌ی هه‌موو شتی‌کی له‌پیش خۆیدا راده‌دا . سێ سمیل پشه‌که به‌رده‌وام به‌ خانمی نیایان ده‌گه‌وت «نه‌ده‌بایه هه‌له‌ی وابکات، ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمه‌یان نارد چه‌زبان له‌ نیشی وا نییه، هاوالاتی باش که‌سی‌کی عاقله، عاقلیش واته هاوالاتی باش . حیزیی باش پیویستی به‌ هاوالاتی عاقله، هاوالاتی باشیش پیویستی به‌ حیزیی عاقله . حیزیی عاقل ده‌بی‌ت به‌شدار بی‌ت له‌ عاقلکردنی هاوالاتیاندا، کۆمه‌لگای عاقلیش به‌بی حیزیی عاقل ناژی، که‌واته سزای هاوالاتی بی‌عه‌قل به‌شیکه له‌ کرداری دروستبوونی کۆمه‌لگای عاقل، نیشی حیزیی عاقلیش پاراستنی کۆمه‌لگای عاقله، که‌ هاوالاتی بی‌عه‌قل نه‌توانی‌ت تیا ئاسوده بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی عاقل ئاسوده‌بن، ده‌بی‌ت که‌مینه‌یه‌کی بی‌عه‌قل ئاسوده نه‌بن، خانمی نیا شته‌کان هه‌موو ساده و ساکارن ... وانیه‌؟» . خانمی نیا بی‌ته‌وه‌ی هیچ تی‌بگات، ده‌ی‌گه‌وت «وايه، وايه، ئیوه راسته‌که‌ن، به‌لام گه‌ر به‌ریبه‌دن، ده‌بی‌ت به‌ هاوالاتیه‌کی عاقل» . پیاوه سمیل پشه‌کان ده‌یانگه‌وت «مرو‌ف ده‌بی‌ت به‌ر له‌ گرتن عاقل بی‌ت ... خانمی نیا وايه یاخود وانیه‌؟» .

دوا جار خانمی نیا هه‌ستی‌کرد له‌ بازنه‌یه‌کی خالی و پوچدا

ده‌سورپته‌وه .

پیره‌کان وه‌ک هه‌نگ کاریانده‌کرد . که‌س له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو نه‌م
که‌نه‌فت و چرچه‌لۆک و په‌که‌وتانه، به‌مله‌ کوپ و چاویلکه‌ گه‌وره
و چاوه‌ کزه‌کانیان‌ه‌وه‌ له‌ پشت‌ ئه‌و هه‌موو به‌یاننامه‌یه‌وه‌ بن . گوپ و
تینێکی گه‌وره‌یان تیگه‌پا‌بوو، هێژیکێ سه‌یر پالی پتوه‌ده‌نان ئیشبکه‌ن،
به‌لام په‌نجی ئه‌وانیش وه‌ک په‌نجی زۆر خه‌لکی دی که‌ ده‌یانویست
شتیک له‌م شاره‌دا بچولێتن بی‌سوودبوو . ئه‌و پۆژه‌ی به‌رپرسه‌ تازه‌کان،
کارخانه‌ی مافوره‌که‌یان وه‌رگرت، ناردیان به‌ دوا‌ی تریفه‌دا و گووتیان
«خانمی یابه‌حری تۆ نازانیت ئیمه‌ چهند خۆشحالین که‌ تۆ ده‌بینین،
ئیمه‌ هه‌ر چیه‌که‌مان کردوه‌، بۆ ئه‌وه‌ بووه‌ نرخی زێر له‌سه‌ر خه‌یالی
تۆ دانئین، هه‌ر پاره‌یه‌که‌مان خه‌رجکردوه‌، بۆ ئه‌وه‌بووه‌ ئه‌و خه‌یاله‌
جوان و به‌ر فراوانه‌ی تۆ ببێته‌ مولک و مالی ئیمه‌ . گویمه‌ ده‌ره‌ پاره‌،
خه‌یالی تۆ به‌ پاره‌ ناکیشری‌ت و به‌ دراو حیساب ناکریت، مافووری
سیحراویمان بۆ بچنه‌، ئیمه‌ش ده‌بیه‌ین و ده‌یگه‌ینینه‌ ده‌رباری پادشا و
ئه‌میره‌ گه‌وره‌کان، بۆ هه‌موو مافووریکێ جوان تۆ خه‌لاتیکێ گه‌وره‌ت
هه‌یه‌، ژیانیکت بۆ دروستده‌که‌ین ژنی شاهه‌نشا‌کانی ئیران و خاتوونی
سولتانه‌ تورکه‌کان به‌و جووره‌ نه‌ژیا‌بن، ده‌توانیت که‌نیزه‌کت هه‌بیت و
به‌رده‌ستان لی‌ره‌ و له‌ مالیش له‌ پێشده‌متدا کاریکه‌ن، هێند هه‌یه‌ خه‌یالی
خۆت بخه‌ره‌ کار و فهرشی نوێ و ناوازه‌مان بۆ بچنه‌» . به‌لام تریفه‌
یابه‌حری له‌ پۆژی یه‌که‌مه‌وه‌ هه‌ستیکرد ناتوانیت کاریکات، له‌ سه‌عاتی
یه‌که‌مه‌وه‌ به‌ خاوه‌نه‌ نوێکائی کارخانه‌ی گووت نایه‌و‌یت کاریکات . ئه‌وه‌
یه‌که‌مه‌و‌بوو هه‌ستبکات که‌سانیک هه‌ن ده‌یان‌ه‌و‌یت خه‌یالی لی‌بکرن،
ئو له‌و کارخانه‌یه‌دا خۆی دۆزی‌بووه‌وه‌، له‌ ناو ئه‌و مافووره‌دا شو‌ینه
دووره‌کانی دنیا و نیگاره‌ ئه‌سته‌مه‌کانی جیهانی بینیبوو، که‌چی ئیستا
هه‌ستیده‌کرد خه‌یالی ئیشناکات . دوا‌ی فروشتنی کارخانه‌که‌ هه‌موو شتیک

گورابوو. هه‌لبه‌ت ژانێکی بێسنوور بوو بۆ ئه‌و، هه‌سه‌ره‌تێکی گه‌وره‌بوو ئه‌و کچه‌ به‌سته‌زمان و بێگه‌س و بێپه‌نایانه‌ جێبه‌ژێلێت، که‌ جگه‌ له‌ ئێشکردن تا مردن چاری دییان نه‌بوو. به‌لام هه‌سته‌ده‌کرد گه‌ر خه‌یالی خۆی به‌م پیاوه‌ کوشندانه‌ بفروشت، ده‌مریت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی ترسناک ده‌بی‌ت، سه‌ری پرده‌بی‌ت له‌و درپنده‌ و مۆته‌که‌ سامناکانه‌ی شه‌و و پوژ لێناگه‌رێن بجه‌وی‌ت و هه‌ناسه‌ بدات. که‌ له‌ ده‌رگای سه‌ره‌کی کارخانه‌که‌ چوو ده‌ری، دڵنیا‌بوو ناتوانی‌ت ئاسوده‌ بژی، به‌ هه‌موو هی‌زی خۆی ده‌یوی‌ست ژيانێکی نوێ ده‌ست پێ‌بکات. له‌گه‌ڵ کێژێکی بێگه‌سی کارخانه‌که‌دا چوو خا‌نوه‌ تازه‌که‌ی خۆی و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پشووی‌دا، نه‌یده‌زانی چۆن درێژه‌ به‌ ژيان‌ی بدات و ده‌بی‌ت چی بکات. هه‌ر له‌و ماوه‌ کورته‌دا سه‌روه‌ف سه‌الی عه‌تار ده‌رکه‌وته‌وه‌. ئه‌مجاره‌ خۆی وه‌ک په‌وه‌انه‌کراوی خا‌وه‌نه‌ تازه‌کان‌ی کارخانه‌که‌ پێشکه‌شکرد، سو‌پندی خوا‌ردبوو هه‌موو پێگایه‌ک ده‌گرێته‌ به‌ر تا خانمی یا‌به‌حری سازبکات و بێگێژپته‌وه‌ بۆ ئێشکردن. پوژانی دواتر تریفه‌ خۆی له‌ ژێر فشارێکی ترسناک‌دا بێنیه‌وه‌، عه‌تار وه‌ک تا‌عو‌نیکی په‌ش به‌دوا‌یه‌وه‌ بوو، هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا چه‌نده‌ها کپیری تر و کارخانه‌ی تر و پیاوی نه‌ناسراوی دی ده‌رکه‌وتن که‌ هه‌موو ده‌یانوی‌ست خه‌ونه‌کان‌ی تریفه‌ یا‌به‌حری پاوان‌که‌ن و له‌ کاسبیه‌ سه‌یر و کالā نا‌وا‌زه‌کان‌ی خۆیان‌دا سو‌دی لێ‌بینن. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موویان پابکات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وی‌ته‌ ئه‌و چاله‌ تاریک و تونێله‌ بێنه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ زارای بۆ والا‌ کردبوو، ده‌با‌یه‌ بپوات و ونی‌ت. هه‌ر له‌و ده‌مه‌ش‌دا تریفه‌ یا‌به‌حری سه‌ره‌تای ئه‌و ده‌رده‌ ترسناکه‌ی تیا ده‌رکه‌وت که‌ دواتر ژيان‌ی له‌ بنه‌وه‌ هه‌ڵته‌کاند، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ترس له‌وه‌ی بخو‌ری‌ت، بوو به‌ مۆته‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی ژيان‌ی. له‌ سه‌الی نه‌وه‌دو شه‌ش‌دا کاتی‌ک شه‌ری نا‌وخۆ گه‌یشه‌ چله‌پۆپه‌ی خۆی، له‌ سه‌رده‌مێک‌دا هه‌زاران مرۆف پایان‌کرد و نیشتی‌مانیان به‌جێهێشت، تریفه‌

یابه‌حری و غەزەلنوس پیکه‌وه دەستیان بە ئەزموونیکی سەیر و ناوازه و دووردریژ کرد، که شتیک بوو له نێوان عەشق و خۆکوژییدا، ئەزموونیک له لاپەرەکانی دیدا بە وردی هەندیک بەشی بچوکی دەگێرمەوه.

ئەو پۆژەیی که بووم بە حیکایەتخوانی مندالی بارۆنەکان «ماجیدی گۆل سۆلاف - حوزەیرانی ۲۰۰۴»

چیرۆکی راستەقینەی من لەو پۆژەوه دەستی پێکرد که لەگەڵ بارۆنی بوکه شوشەدا چووم بۆ گەرەکی بارۆنەکان. نیوہ پۆیەکیان بە ئوتومبیلە گەرەکەیی هات بە دوامدا و گووتی ئیشیکم لە نویمیران بۆ دۆزیویتەوه. نویمیران ناوی ناسراوی گەرەکی بارۆنەکان بوو له سەر نەخشەکانی شارەوانی و لە پاگیانندنی پەسمیدا. من خۆشحاڵانە قژم وەک کوپە پادشایەکی غەمگین داھێنا، جوانترین جلی خۆم پۆشی و وەک بچم بۆ پیشوازی شاژنێکی گەنج، لەگەڵ بارۆندا سواربووم. بارۆن بە جلوبەرگ و خۆگۆرینی من سەرسام بوو، لایەنیکەم وەک هیچ پیاویکی دیکەیی ئەو شارە خۆم نەدەگۆپی، قاتەکانم بەجۆریک لەگەڵ باریک و پێکی جەستەمدا دەگونجان دەکرا پێکپۆشتەترین کوپی دنیا ئیرەیم پێبەرن. لێتانی ناشارمەوه که بێباکی من بەرابەر بە کچان، بەشیکی دەگەرپایەوه بۆ سەرسامیم بە جوانی خۆم. راستە ئەوانەیی هاورپی نزیکیی من بوون، بەردەوام گومانیان تیا دروستدەکردم، بەلام هەر کات خۆم لە ئاویئەدا دەبینی، هەستم بە سیحری نیگا و جوانی پوانینەکانم دەکرد. دڵنیابووم دەتوانم دواجار لە ناو بارۆنەکاندا سوود لەم پێکپۆشی و قەشەنگییە ببینم تا بگەمە شتیک ئەوانی دی ئاسان نایگەن. نویمیران که من ناومناو بوو بارۆنستان گەرەکیکی ئیجگار گەرە و نوێ بوو له ناوہ پاستی شارد.

له نتيوان ئه و گه په که و به شه کانی دیکه ی شارد، زه و بیه کی باز نه یی
 گه وره یان جیه یشتبوو خالی له هر جوره پوهه ک و گیانداریک. باز نه یه کی
 گه وره که هیچ شتیکی تیا سه وز نه ده بوو، نه و ده شته تاخت و بیگیانه
 وهک دیوار یکی نه ستور، گه په کی بارونه کانی له سه رجه می دنیا جیا
 ده کرده وه. جگه له و باز نه ساراپه نگه، ته لبه ندیکی نه ستوریش دنیای
 بارونه کانی له دنیا داپریوو. به لام له راستیدا نه گه یشتنی خه لک به
 نویمیران به هو ی نه و ته لبه نده وه نه بوو، به لکو به هو ی ترسیکه وه بوو
 له سه ره تاوه ده ستیکی نه ناس ده رباره ی نه و جیگایه دروستیکردبوو. من
 بهر له وه ی ناوی بارونه کانیش بیستم شتیکم له سه ر گه په کی نویمیران
 بیستبوو، خه لکانیک که ده چوونه نه و نه ی به جوریک شیفته ی ژیان
 و شیوه ی کوشکه کان و نه اندازه ی مال هکان و نه ته کپته کانی خواردن و
 خه وتن و عه شقبازی ده بوون تا هه تا هه تابه له و نه ده مانه وه و ده بوونه
 به رده ست و نیشکه ر و خزمه تکاری بارونه کان، یاخود نیوه شیته به خه یال
 و خولیا ی گه یشتنه وه به پله و پایه ی جینشینانی نویمیران ده گه پانه وه.
 گه په کیکی نیجگار گه وره بوو، مرقف ده بایه بپواته ناوه وه تا هه سته
 پیپکات. نه و ماوه یه ی من له و نه ژيام سه دان مالی گه وره م ژمارد که
 به جوریک نه اندازه یی هیند نالوز پیکرا بوون ژماردنیان ئاسان نه بوو.
 له وهش سه ختتر نه و باغچه دووباره و وهک یه کانه بوو که بۆ ونکردن و
 سه ر لیتیكدانی نابه لده و نه شارازه یان دروستکرا بوون. نه وه ی وایده کرد
 چوونه ناو نه و گه په که وه سه خت بیت، نه و سه سه ره ته بوو که له دل ی
 خه لکانی بیتوانادا دروستیده کرد، سه رده میک هاتوچو ی نیوان نویمیران
 و گه په که کانی تری شار ئاساییوو، به لام نه وه ی ترسی خسته دل ی
 بارونه کانه وه نه وه بوو، هه موو نه و که سانه ی که ده هاتنه نه م گه په که
 خه ونیان به وه وه ده بین ی له ویدا جیگایان بیته وه. سیحری شه قام و
 کوچه کانی، جوانی خانمه کانی، شیوه ی باغچه کانی، هیژیک ی پاکیشانی

ئەوتۆيان ھەبوو مۆۋى شىتدەدەرد. ئەو خواستە گەرەيە، سەردەمىك
 ۋەك ھىستىريايەكى بەربىلۋى لىدىت و بارۋنەكان ناچارەكات، نويميران
 بە تەلبەندىك لە دونيا جىباكەنەۋە. ھەر بارۋنەكان خۇيان ئەو بازىنە
 وشك و بىگىيانەيان كىشا، كە ۋەك شورايەكى ئەستور جىھانى ئەۋانى
 لە ئىمە داپرى. دۋاى سالى دوو ھەزار «ئەو سالى من غەزەلنوسم
 تىاناسى» بارۋنستان بوو بە خاكىكى جىاۋاز و سەربەخۇ كە جگە
 لە سياسىيە گەرەكان و ئەندازىارە پارەدارەكان و بازىرگانە ناۋدارەكان
 نىشتەجىي كەسى تر نەبوو. نرخی زەۋى لە ۋاچەيەدا بە جۆرىك
 زىادىكرد، خەلكانى ئاسايى لە ۋەرىمە تەكىنەۋە و پوويان لە شوئىنى
 دىكە كرد. كە ۋەزىر و پەرلەمانتار و پراۋىژكارەكانى حكومت لە ۋاۋەدا
 نىشتەجىيۋون، ئەۋە بەھانەيەكى بەھىزىۋو، گەرەكە نرخیكى سياسى
 ۋەرىگىرت و پاراستن و جىاكردنەۋى بىيىتە بەشىك لە ستراتىژى كارى
 ئاسايش و شارەۋانى. ئەو چىرۋكانەۋى دواتر دروستىانكرد سەبارەت بە
 گەرپوۋن و نەخۋشكەۋتن و مردنى ئەۋانەۋى دەيانەۋىت دزەبەكەنە ئەو
 گەرەكە، دەستكردى ئەندازىارە نەئىنيەكانى نويميران خۇى بوو. ئەو
 پۆژە كە من لەگەل بارۋنى بوكەشوشەدا كەۋتمەرى، ترسىكى نەئىنى و
 ئارەزوۋىەكى ترسناك لە دالدا بوو. زانىارىيەكانم لەسەر نويميران كەم
 و تەماۋىبوو. بارۋنى بوكەشوشە بە دەنگىكى گىر و قوۋل پىنگوۋتم »
 ماجىد سۇلاف، ئىشەكەۋى تۆ شتىكى قورس نىيە، دەبىت حىكايەت بۆ
 كچ و كورپىكى مندال بگىرپتەۋە. يەككىيان كچى بارۋنى سىبەرە و ئەۋى
 دىيان كورپى بارۋنى مەيكەدەيە. من دەمى ۋەختە ئاگادارم، مندالەكان
 ھەر دووكيان غەمۆكى و بىگەسن، ئەم نويميرانە مەلەۋنە بۆ مندالان
 جىگايەكى خۇش نىيە. بۆ پىاۋان خۇشە، بۆ ژنان بەھەشتە، بەلام بۆ
 مندالان نا، جىگايەكى خۇش نىيە. ئىستاش نازانم چ شتىك مندالان
 دلخۇشەكات؟ گەرچى بىست سالى بوكەشوشە فروشم و گەرەترىن

بازرگانی یاری مندالانم له‌م هه‌رمه‌دا، به‌لام ئیستاش به‌پوونی له‌دلی
 مندالان تیناگه‌م... پاستنده‌وێت به‌ر له‌وه‌ی بی‌مه‌ نویمیران باشتەر له‌
 مندالان ده‌گه‌یشتم، ئه‌وه‌ی دێته‌ ئه‌م گه‌ره‌که‌ مندالی خۆی بیرده‌چێته‌وه‌،
 من زۆر ورد سه‌ره‌نجمداوه‌، دانیشتوانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ که‌سیان مندالی
 خۆیان له‌ یاد نییه‌... تو‌ ماجید سۆلاف پیمبلی، مندالی خۆت له‌
 بیره‌؟». له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ هیمنی وه‌لاممدایه‌وه‌ گووتم «جه‌نابی بارۆن،
 هه‌ستده‌که‌م من گه‌وره‌نه‌بووم. له‌ دایکبوونمه‌وه‌ تا ئیستا وه‌ک خۆم.
 دیاره‌، جه‌نابی بارۆن مه‌به‌ستم قه‌د و قامه‌ت و بالā نییه‌، به‌لکو شیوه‌ی
 سه‌یرکردن و تیگه‌یشتنه‌ له‌ دنیا. هه‌ر کات مرۆف ته‌نیا بوو له‌ نێوان
 سه‌رده‌می مندالی و گه‌وره‌یدا جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی بۆ ناکریت، چونکه‌
 مندالان به‌ گشتی ته‌نه‌ان، به‌لێ جه‌نابی بارۆن، مرۆف به‌ ته‌نیا یی له‌
 دایکده‌بی‌ت... جه‌نابی بارۆن، گه‌ر پاست ده‌وێت، ته‌نیا یی جه‌وه‌ری
 ئینسانه‌. ده‌رد و مه‌ینه‌تییه‌ گه‌وره‌کانی مرۆف ئه‌وکات ده‌ست پێده‌کات
 که‌ مرۆف گه‌وره‌ده‌بی‌ت و ده‌یه‌وێت ئه‌و ته‌نیا یی به‌شکێنێت. به‌لام به‌رێزم،
 له‌به‌رئه‌وه‌ی من تا ئه‌مرۆ ته‌نیام، هه‌ستده‌که‌م هیشتا مندال و جیهانی
 دێرینه‌ی خۆم جێنه‌هیشتوه‌. سه‌یرکه‌ جه‌نابی بارۆن، ئیمه‌ی به‌نیاده‌م
 هه‌ر له‌ مندالی ده‌ترازێین، ده‌که‌وینه‌ سه‌ر خولیای دل‌داری و عه‌شق و
 ئه‌و جو‌ره‌ خواسته‌ پرپوچانه‌ی تر. به‌لێ جه‌نابی بارۆن... من مندالان
 باش ده‌ناسم، وه‌ک چۆن فیه‌ریک ده‌زانیت ماشینی‌ک به‌چی ئیشتده‌کات
 و چۆن ده‌که‌وێته‌ کار، منیش به‌و شیوه‌یه‌ له‌ دنیا یی مندال شاره‌زام.
 مندالان به‌ ته‌نیا یی خۆیان کامه‌ران. ترس له‌ ته‌نیا یی سیفه‌تی پیر
 و گه‌وره‌کانه‌. به‌لێ... جه‌نابی بارۆن... مرۆف تا منداله‌ له‌ ته‌نیا یی
 ناترسیت، به‌لکو ته‌نیا یی خۆشترین مال و نیشته‌جێیه‌تی. ئه‌وه‌ ده‌ردی
 خۆشه‌ویستییه‌ واده‌کات مرۆف له‌ ته‌نیا یی خۆیدا ئارام نه‌گریت، جه‌نابی
 بارۆن عه‌شق ده‌ردیکی پیسه‌، که‌ مرۆف عاشق بوو واته‌ ده‌یه‌وێت

تەنیا نەبێت. جەنابی بارۆن قسەیک لە من وەرگرە، لە منداڵی تەنیا مەترسە، ئەوان ژيانى پاستەقینەى خۆیان دەژین، لە پیاوانى تەنیا مەترسە ئەوانیش هیشتا منداڵن و گەورە نەبوون، لەو کەسانە بترسە کە لە تەنیاى دەترسن».

بارۆن ئەو پۆرە چاکەتیکى سەپى و کراسیکى پەشى لە بەرکردبوو، جووتیک پیللوی قاوەیى نوێى لە پێدا بوو، پێدەچوو تا نێو پۆ لە گەرماویکی تاییەتیدا لەشى خۆى نەرمکردبێت، بۆ ئەتربیکى لێدەهات نە هێند بەهێزیو تەواو هەستى پێکەیت، نە هێند بپۆش بوو هەستى پێنەکەیت. ماشینە پاپۆرئاساکەى بە جوریک خۆش و پشوو هێن بوو، دەمویست تا پۆرى قیامەت نەگەینەجێ و دانەبەزم. کاتیک سەبارەت بە منداڵان قسەمکرد، وەک پێشتر بۆچوونى وەهای نەبێستبێت، کەمیک بیریکردەو و گوتى «منداڵان دەیانەوێت یاریبکەن، وانیه، دەیانەوێت یاریبکەن یان نایانەوێت؟».

ئەو جورە بەلاغەتە سادە و ساکارە، بەزارى بارۆن نامۆبوو. من گوتم «منداڵان کاتیک یاریشەدەکەن تەنیا، ئەو ئیمەین منداڵان ناچارەکەین بە کۆمەل یاریبکەن، ئەوان کاتیک بە تەنیا یاریدەکەن لەزەت دەبینن... جەنابی بارۆن... خۆشتەین یارى ئەو یاریانە کە مەزۆف بە تەنیا دەیکات».

پێنەوێ نۆر لەسەرى برۆات، وەک ئەو پێداگرتنەى من لەسەر تەنیاى ماندروویکات گوتى «ئیشى تۆ ئەوێە چیرۆک بۆ ئەو دوو منداڵە بگێڕیتەو، دەبێت چیرۆکەکانت وەها جوان بن، دۆنیاى لە بیربباتەو و بکەوێ جیهانیکەو وەزى لێکەن، ئەو سەنەتەى تۆیە کاریکبکەیت دواتر هەموو شەویک داواى چیرۆکە ئەفسووناوییهکانت بکەن، تۆ لەمپووە حیکایەتخوانى منداڵانى نویمیرانیت... ماجید سۆلاف من لەلای بارۆنەکانى دۆستم، ستایشیکى بپۆنەى تۆم کردو، بارۆنەکان بۆ

شتی پیویست نه بیټ ناهیلن غه ربه یه ک بجټه مالیان، نه و دوو منداله نامون و غه موکین، پیویستیان به هاوړې هه یه ... له بهر نه وه زور له سر ته نهایی مه پو.

نویمیران جیگایه ک بوو، وه ها ئاسنین و کونکریت ئاسابوو، ده بایه من وهک ماجة لانی خه یالی خومی لینه دهم و خواستی پشکینیم نه بیټ، به لام خولیاى کومه ککردن به موراد جه میل له خوینمدا بوو. بو نه وه ی هه سټبکه م له گوشت و خوینم، ده بایه وه ها پرکیشیه ک بنوینم و به گز سر زه مینیکى وه ها پاسته قینه دا بچم. نه وه ته ی سر نشینی نه م که لوه گه وره یه م که به زور ناوی شاریان لیناوه، من هه موو ژیانم له سر شه قامه پیسه کانی ئیره دا بردوته سر، که چى نه وه تا هیچ ناده میزادیک نامناسیت، له دواى هاتنه دهره ودم له قوتا بخانه بووم به گه پوکیکى بیټیش، ئیستا دمه ویت شتیک بکه م پوچى تیا بیټ، دمه ویت ژیانم وا لیبکه م له ژیان بجټ. نازانم له گه ل هه موو نه و نه فرته شدا، له گه ل نه و هه موو ئاسن و قهرمید و به رده دا که نه و گه په که یان دروستکردبوو، وام هه سټکرد نه م نویمیرانه گه وره یه به ره مه مى خه یاله، به لام خه یالی هه ندیک مه خلوقى نیوه شیت و نیوه شاعیری وهک من و غه زه لنوس نا، به لکو خه یالی که سانیک که له نیمه به هیژترن، نامیریان هه یه، چیمه نتو و کونکریت و شیش و نه سفه لټیان هه یه، کریکار و په نجبه ر و کویله ی شادومانیان هه یه، ده توانن خه یاله درنده و شټته کانی خویان له سر زه وى دروستبکه ن. که ماشینه که له به شه پوته ل و بیړوخساره که ی شاره وه گه یشته به رده م پاسه وانه چکوله و کاسکیت له سره کان، وهک نه وه وابوو له سنوورى ولاتیکه وه بجټه سنوورى ولاتیکى دى، پاسه وانه نه جیبه کان نیمه یان رانه گرت و بارون به خیراییه کی وه ها لیخوړې، وامده زانى ئیستا نا ساتیکى دى وهک ئوتومبيله که ی پوین ولیامز له

فلیمی «فلۆپەر» دا دەفرین. بارۆن دەرفەتتیکى جینەهیشت بە وردى ئەو
 پزگایە ببینم، کە چوینە نێو مالهەکانى بارۆنستانەووە من لەسەرسامى
 زیاتر هیچى تەرم نەبوو، گەشتن بەو جیگایە خەونى زۆر کەس بوو،
 وەک گەشتن وابوو بە سەرزمینى ئەفسانەیی پادشا کۆنەکان، دەرگا
 و پەنجەرەى مالهەکان زیاتر لەوێ سەرەنجى شارێكى نوێ خولقاوم
 پێبەخشن، دیکۆرى ئەفسانەیی هەندێک لە فلیمە کۆنەکانیان بە
 یاداهێنامەووە. نیوهرۆیهکى گەرم بوو. گەرچى جوانى مالهەکان و زەخرەفە
 سەیرەکانى زۆر پرایانگرتەم، بەلام هەستەمکرد هیشتا هیچ لەو میعمار و
 بیناسازى و فۆرمە ستاتیکىیانەى ئەوێ حالى نەبووم. باوەرم بەو نێه
 نیوهروانى گەرم لە ژێر هەتاوى زەق و زۆپدا سەیری دونیا بکەم، بۆ
 ئەوێ لە جیگایەک تێبگەم دەبێت ئیواران ببینم یاخود شەو، یان
 بە ماوێهەک بەر لە کاریووە و شەفەق، بەلام نیوهرپوان نا. هەتاوى
 زۆر سیحری شوێن دەمرێنێت و پەنگەکان دەکوژێت، من لەوانەم کە
 باوەرم بە هەتاو نێه. هەموو جیگایەکی دونیا غەمى قوول و تاییەتى
 خۆى هەیه، هەتاو ناھێلێت ئەو غەمە ببینن. هەموو ئەو میلەتانەى
 زۆر لە بەر هەتاودا ژیاون، کامەرانی و ئازاریان ئاسان بۆ لەیەکدی
 جیاناکرێتەووە. کەس لە خۆى پرسىووە بۆ دونیا لە ساتى خۆرئاواووندا
 دەگاتە پۆمانسیتەرىن و جوانترین ساتى خۆى؟ چونکە لەو ساتەدا زەوى
 لە ژێر پەحمى هەتاو و لەژێر مەنتى تریفەدا نێه، لەو ساتەدا زەوى
 خۆیەتى، ئا لەو کاتەدا سەیری درەخت و ئاو و هەور و جەنگەل بکەن،
 سەیری شارەکان بکەن، سەیری مەزرا و باغ و جۆپیارەکان بکەن، تەنیا
 لەو ساتەدا پووە پاستەقینە و غەمگینەکەى دونیا بە پوونى دەردەکەوێت،
 هەتاو جۆرێکە لە کۆمەکی ئیلاھى تا بەردەوام ئەو غەمە نەبینن کە
 لەسەر هەموو گەلایەکی جیھان و لە ناو هەموو دۆپە ئاوێک و لە
 هەموو گزنگیکى ورددايە... من بۆ ئەوێ لە نوێمیران تێبگەم، دەبایە

له ژير هه تاودا نه يبينم، ده بوو بوه ستم و چاوه پوانبم.

بارۆنى بوکه شوشه شه ره فیکى گه وهى لينا م و بر دمییه مالى
خوى. تا نه چوومه کۆشكى بارۆن تینه گه یستم بۆ بینینى ئەم شوینه
مه ترسییه کی گه وهى له سه ر خه یالى ئاده میزاد هه یه. کۆشکىک بوو
هه موو ئەو په گه زه خه یالیا نه ی تیدا بوو که ئەنداز یاره کانی ئەم مه مله که ته
پیتیگه یشتبوون، ئاشکرا بوو ئەو گروپه له ئەنداز یار به شیوه یه کی سه یر
که وتوونه ته قه فه زى ئاره زووی بارۆنه کانه وه. میرى بوکه شوشه به ره و
سالۆنیکى ئیجگار گه وه ره پێشمکه وت، له ویدا گه وه ره ترین چلچرای دونیام
له سه قفه که دا بینى. سالۆنه که له شیوه ی باز نه یه کی گه وه ره دا بوو که
به دوو چه شن قه نه فه ی شاهانه پرکرا بووه وه، به ئەنداز یه ک فینک بوو،
وهک ئەوه ی ئەنداز یاره کان لوله یه ک له هه وای به هه شتیان بۆ ئەم سالۆنه
پاکیشابیت. بێته وه ی هه یچ بلیم ماوه یه ک ته نیا له ده ور به رم ده پوانى،
له و شته ئەنتیک و سه یرانه ورد ده بوومه وه که پێشتر له خه یاله کانی
خۆشما نه مبینیبوون. له سوچیکى سالۆنه که وه پلیکانیک به ره و
سه ره وه به رز ده بووه وه، له پلیکانه ی سىحرا ی ناو تابلۆکانى مۆریس
ئیشه ر ده چوو، وادیاریبوو تا فه زایه کی قوله ئاسا بروات و له ویدا له
سالۆنیکى دیکه دا ته واو بێت که له سه ره ورا به جۆریکی باز نه یى به سه ر
ته واوی پوه به رى ماله که دا ده کشیت و به سه ر هه موو شاریشدا ده پوانیت.
سالۆنه که ی میر سه فین وهک زۆریه ی سالۆنه کانی دیکه ی بارۆنستان،
هه م باغچه بوو هه م شاتۆ، هه م ژوور بوو هه م مۆزه خانه. پرپیو له
گه لای سه یر که پێشتر له هه یچ جیگایه کی دنیا دا نه مبینیبوو، هه وزى
ماسى که سه دان ماسى ورد و په نگا وره نگیان تیدا بوو، چه ن دین په یکه رى
سپى و برۆنزی که وهک په یکه ره یۆنانییه دیرینه کان دروستکرا بوونه وه،
هه ندیک مافوور که به ئەنداز یه ک قه شه نگ بوون، مرقف هه زیده کرد
ئه ژنودادات و به سه عات ته ماشای ورده کارى نیگاره کانیان بکات. بارۆن له

ماله‌که‌ی خۆیدا قیت تر و گورجتر هاته به‌رچاوم. وه‌ک چۆن حه‌قیقه‌تی
من وه‌ک ماجة‌لانیکی خه‌یالی ته‌نیا له‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌م ده‌رده‌که‌وت،
ویقاری پاسته‌قینه‌ی بارۆنی بوکه‌شوشه‌ش ته‌نیا له‌م سالۆنه‌دا ته‌واو
ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌موو مرۆفیک له‌لانیکی پاسته‌قینه‌ی خۆیدا له‌ شیر
ده‌چیت، میر سه‌فینیش له‌ سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چوو.
بارۆن وه‌ک بزانی‌ت بیر له‌ چیده‌که‌مه‌وه، گووتی «چی تیده‌گه‌یت؟
وه‌ک ئه‌وه‌ی هاوینیکی گه‌رم بی‌ت، وه‌ک کاتی‌ک بی‌ت گول به‌ هه‌تاو به‌رمیت
و ئیمه‌ له‌سه‌ر کانییه‌کی جاوید دانیشتبیتین و فیتیکی به‌مانخواه‌؟. هه‌موو
نه‌زانی‌ک واده‌زانی‌ت ئه‌وه‌ی له‌ بورجیکی وه‌ها جواندا بزئی، چاوی له
جیهان دووره و دلی له‌ مه‌خلوقاتێ تر غافل و هه‌ناسه‌ی له‌ هه‌ناسه‌ی
ئاده‌میزادان ناچیت. به‌لام ماجید سۆلاف، مرۆف لی‌ره‌وه‌ جوانتر دونیا
ده‌بینیت، ئه‌م قه‌لا چکۆلانه‌یه‌ش قه‌لغانی منه. ئه‌م ماله‌ شوین جه‌نگی
منه‌ له‌گه‌ڵ دونیادا. ئه‌وه‌ی له‌ شیر به‌ترسی‌ت ناتوانیت ده‌سته‌مۆبی‌کات
و تیبی‌گات، ئه‌وه‌ی له‌ ئاو به‌ترسی‌ت ناتوانیت مه‌له‌ی له‌ ناودا بکات،
ئه‌وه‌ی له‌ تیشک به‌ترسی‌ت ناتوانیت هاوینی خۆشبویت. منیش له‌م شاره
ناترسم. من دونیام فه‌رامۆش نه‌کردوه، واتیمه‌گه‌ که‌ له‌ جۆره‌ کۆشکیکی
وه‌هادا بوویت، ئیدی له‌ دنیا غافل و له‌ غه‌م په‌خساویت. من دونیام
بۆ له‌ بیرناکریت. چاوه‌پوانی چیت، ئیمه‌ لی‌ره‌دا به‌خه‌وین؟ سیاچاره
و بی‌پاشه‌پۆژه ئه‌و بارۆنه‌ی که‌ تیناگات له‌ پشت ته‌لبه‌نده‌کانی ئه‌م
گه‌ره‌که‌وه‌ چی پوده‌دات».

قه‌سه‌کانیم وه‌ک گه‌مه‌ی پیاوی‌ک ته‌ماشاکرد لی‌زانانه‌ ده‌توانیت به‌لاغه‌ت
به‌کاربه‌نینیت. ئیستا به‌ دلناییه‌وه‌ قاچی خستبووه‌ سه‌ر قاچی و
به‌رامبه‌رم دانیشتبوو، هی‌دی هی‌دی سی‌گاریکی گه‌رده‌دا و مژی قوولی
ده‌کیشا، بالابه‌رز و پر ریز ده‌ینواند، که‌سێک به‌سه‌ر و سیما پیر
بوو، به‌لام به‌ جوله‌ و له‌ش له‌ هه‌ر گه‌نجیک چاپوکت‌ر بوو. پیاویکی

خۆدار كە پشوو زۆر و خۆشى ژيان نەيخستبوو، لە ئازەلئىكى پتەو و تۆكمە دەچوو كە بشيىت بۆ شەپى گەورە لە قەفەز بەرىدەيت. تا ئەو كات سەرەنجى ئەو ھەموو ئەنگوستيلە زىزانەى دەستيم نەدابوو، بەلام دواجار پتر لە دە ئەنگوستيلەم لە پەنجەكانيدا بينى، ھەر يەكەيان جۆرە نەخشىك و شيو نقيميكيان ھەبوو. بۆ ئەو ھەيلىم گومانم لايىكات، خۆم و نيشاندا پەلەمەو جۆشايى زۆرم بۆ بينينى منداڵەكان ھەيە. بەلام بۆ ئەو ھەي ميريش ناوئۆمىد نەكەم گووتم « مائەكەت ئەندازيارىكى زيرەك و دەستپەنگينى ھەبوو، كە چى ھونەريكى زانيو ھەردا بەكارپەتەو». مير سەفين بە پيەكەنيەو گووتى «ھەروابوو، دونيا بىدەدە. ئەندازيارەكان ھەردەم بەروبو مى باغيك بۆ خويان دەبن كە خەلكى دى دەچيئەت. ھەموو كەس وادەزانيت ئەم گەرەكە بەرھەمى ئەندازە و خەيالى ئەندازيارەكانە، بەلام وانيە شارە تازەكان، كۆشكە پيوتەكان، بالەخانە نھۆمدار و بلندەكان، يەكەمين جار لە سەرى ئيمەدا دروستدەبن. وەك چۆن ئەو ھەي باران دروستدەكات ئاسمان نيبە و دەريايە، ئەو ھەي كۆشكەيكيش دروستدەكات، ھيىزى ھيلىكاري و زيرەكى ئەو نەخشانە نيبە كە ئەندازيارىك دەيكيئەت، بەلكو ئەو خەونەيە كە لە مندااليەو ھەسەرى خاوەن كۆشكەكاندا خەوتوو. خەيالى كۆشك دروستكردن لە مندااليەو ھەسەرى خاوەن كۆشكەكاندا سەوزدەبيت. پيش ئەو ھەي ئەم گەرەكە لە سەرى نەخشەى ئەندازيارەكان بەرزپەتەو، لە خەيالى ئيمەدا خولقاو، پيش ئەو ھەي ئەم مائەكاري ئەندازيارىكى زيرەك بيت، كاري خولياكانى منە. من لە مندااليەو ئەم مائەم لە خەيالى خۆمدا دروستكردبوو، بۆ ئەو ھەي كۆشكەيكى جوانت ھەبيت، سەرەتا پيويستيت بە خەيالە».

قەسەكانى كەمەك پايانچەلەكاندم، سەيربوو بەلامەو بارۆن وەك پۆخلەبەريكى خەيالى قەسەكات. من لە بيركردنەو ھەدا بووم كە بارۆن داوھەتيكردم سەيرى بالندە و گولەكانى بكەم، بەو ھەدا من خەيالىم لاي

ئەو بوو چۆن ئەو ئىوارەيە دەبەمەسەر، لە نىوان وەسفى گول و ستايشى بالەندەکاندا ھەموو دەرەتەيەك بەکار دەھێنا لە پەوى دەرونيەو ھەم بۆ شتە چاوەپوانە کراوەکان ئامادە بکەم، مەر سەفین ھەستى بە ماندووئيتى و گىژىم کرد و گووتى ئىستا دەتەمە جىگايەك پشوو بدەيت. دواى ناساندنى گول و توتى و کەنار يەکان، دەرگای ژور يەكى بۆکردمەو و گووتى ئەمە ژور يە ئەلبومەکانى منە. يەكە مجاریو لە ژياندا شتەك ببیستم ناوى ژور يە ئەلبوم بێت، ژور يەكى زۆر گەورە بوو، دیوارەکانى سەرپا بە وێنەى گەورە پارا بۆووە، وێنەکان نىگارى بارۆن بوون لە گەل سەرۆک و سیاسى و ھەزیرەکاندا. ژورەكە سى پەفى درێژى تێدا بوو، دەیان ئەلبومى نىگار لەسەر ئەو پەفانە دانرا بوون. ناسیاوى من لە گەل بارۆندا ھىشتا توێژاللى و پووکەش بوو، زۆر خۆش لەو ھات مەر ھەمە تىکرد و منى بردە يەكەك لەو ژورانەو کە جىگايەكى گرنگى خۆى و خانەوادەكەى بوو. تا ئەو کاتە نەمەدەزانى بارۆن خولیايەكى ھەمە زۆرى وێنەگرتنى ھەيە. پەفنىکیان وێنە کۆنەکانى بنەمالەكەيان و کۆمەلەيەك نىگارى ناوازە بوو کە مێژووى ھەندىکیان دەگەرايەو بۆ سەدەى نۆزدە. دوو تاقەكەى دیش، ئەو وێنەبوون کە بارۆن لە ژيانى خۆیدا گرتبوونى، لە مندا لێیەو تا ئەمڕۆ، دەیان ئەلبومى گەورە کە ھەموویان بە پێى سالتۆژ پۆلینکرا بوون. بارۆن لە گەنجیدا کور يەكى مەر پەشى قز درێژ بوو، بەردەوام لە شارە گەورەکانى دەوروبەر وێنەى گرتبوو، ھەك زۆریەى گەنجى ئەو سەردەمە بر يەكى زۆرى وێنەکانى لەسەر خواردنەو و مێزى يانەکان بوو. بارۆن نىگارى کچ و کور پەکانى خۆى نیشاندەم کە زۆریەيان ئىستا لە دەرەو ھى ولات بوون. ئەو دووجار ژنى ھێنا بوو، پارزە مندا للى ھەبوو کە ئىستا بەسەر زەویدا دابەش بوو بوون، ھەندىکیان لە ئەمریکا و ھەندىکیان لە ولاتە جیاوازەکانى ئەوروپا و چەندان ئىکیشیان لە ئوسترا لیا دەژيان، من و بارۆن لەو ژورەدا چەند

جاریک قاوه و چامان خوارده وه و بهرده وام خه ریکی سهیرکردنی ویتنه کان بووین، پتده چیت بارۆن له گه‌ل هه‌موو میوانیکی نویدا نه‌و کاره‌یکردبیت. نیشاندانی نه‌و ویتانه به‌شیکیبوون له‌سروتی پزیزلینان و نزیکبوونه وه لای بارۆن، شانازییه‌کی گه‌وره‌ی به‌ژیانی خۆیه وه ده‌کرد، پابوردوی خۆی وه‌ک پابوردوویه‌کی ناوازه نیشانداده‌ا، ژیا‌نی وه‌ک پوباریکی نه‌وه‌ستاو نیگاردده‌کرد که پۆژه‌کانی پرن له‌سیبهری ئیش و له‌تارمایی په‌یوه‌ندی و له‌و‌یستگه‌ی پر له‌پیریاری گه‌وره‌گه‌وره. من زوو هه‌ستم به‌وه‌کرد بارۆن به‌ستایش و سه‌رسامی من خۆشحال ده‌بیت، که‌سیک بوو بو‌ نه‌وه ده‌ژیا نه‌وانی دیکه سه‌رسامبکات، ده‌بایه‌ پزیزکی زۆر و مه‌ده‌هۆشییه‌کی گه‌وره نیشاندبه‌یت تا وانه‌زانیت تو‌ نرخ بو‌ نه‌و ژیا‌نه جه‌نجال و دل‌ه دونیا‌گه‌ره‌ی نه‌و دانانیت، نه‌و په‌وشه پر سه‌رکی‌شیه‌ی ژیا‌نی که له‌کوپی تاقانه‌ی دارتاشیکه وه‌کردبووی به‌بارونیککی گه‌وره، لای خۆی سه‌فه‌ریکی سه‌ندبادناسای گه‌وره‌بوو که ده‌بایه بنوسریتته وه، من بو‌ نه‌وه‌ی خۆم نزیکبکه‌مه‌وه، به‌رده‌وام ده‌مگوت «جه‌نابی بارۆن تو‌ که‌سیکی زه‌جری زۆرت کی‌شاوه، مه‌ینه‌تیه‌کی زۆرت بینوه، ماندوو‌بوویت، شته‌کان ئاسان نه‌بوون». نه‌و به‌ویقاریکی شاهانه وه‌دیگوت «هه‌ن زێرن و ده‌وه‌رێن و ده‌بن به‌خۆله‌میش و خاشاک، هه‌ن له‌مه‌عه‌ده‌نی ترن و ده‌توانن بین به‌زێر. هه‌ن له‌دایکه‌بن و چنگیان پر له‌ته‌لا، به‌لام که‌ده‌مرن کی‌لی گو‌په‌کانیان له‌بلۆکی شکاوه، هه‌شن له‌دایکه‌بن برسین و که‌ده‌مرن تابووته‌کیان له‌زێر. من له‌جۆری دووه‌مم، نه‌وه‌ی ده‌زانیت چۆن له‌سه‌رزه‌مینی په‌ق ته‌لا ده‌ره‌یتیت».

ده‌مه‌وئوارێ بارۆن منی له‌گه‌ل خۆیدا برده‌ده‌ری و پیاسه‌یه‌کی گشتی به‌«نویمیران» دا پیکردم، گه‌په‌کیکی له‌وه‌گه‌وره‌تریوو که‌من چاوه‌پوانمه‌کرد. دوو یانه‌ی گه‌وره‌ی نیشاندام، یه‌کیکیان له‌م سه‌ری نویمیران و نه‌وی تریان له‌وسه‌ری بوو، یانه‌یه‌کیان ناوی «یانه‌ی نه‌مام»

بوو ئه‌وی دیکه‌یان ناوی «مرواری» بوو. بارونه‌کان و خیزانه‌کانیان
 پتر ده‌چوون بۆ ئه‌و دوو یانه‌یه، باسی له کۆمه‌لیک مه‌زرا و خانووی
 هاوینه‌ش کرد که له دهره‌وه‌ی شار بۆ پشوو دروستیکردون. بارۆن
 پئیگوتم «نویمیران گه‌په‌کیکی گه‌وره‌یه، سنووریکی دیاریکراوی نییه،
 له ناواخندا سه‌یرتر و گه‌وره‌تره وه‌ک له شتیوه‌ی دهره‌کی و پووکاری
 دهره‌وه‌دا ده‌ییینیت. کتیییکی سیحره له داخراندا بچوک و له کرانه‌وه‌دا
 گه‌وره‌یه. ژیان له‌نویمیران وه‌ک ژیان وایه له ناو مه‌ته‌لیکدا، حیسابیکه
 ریکه‌وت پۆلیکی گه‌وره‌ی تیا‌ده‌بینیت، هه‌چ که‌س ناتوانیت دلنیا‌بی‌ت که
 یه‌کێک له دهرگا‌کان ده‌کاته‌وه چی ده‌بینیت. لی‌ره هه‌موو دهرگا‌کان به
 جو‌ریک له جو‌ره‌کان ته‌لیسمای و سه‌ر به دونای نه‌ئین. ته‌نیا ئه‌و
 که‌سانه ئاسووده‌ده‌بن که نایانه‌و‌یت مه‌ته‌له‌کان شیکه‌نه‌وه. وه‌ک چۆن
 نه‌ئنی ئاسمان به تی‌گه‌یشتن له نه‌ئنی ته‌نیا ئه‌ستیره‌یه‌ک ناشکیت، نه‌ئنی
 ئیره‌ش به شکاندنی ته‌لیسمی ته‌نیا مرو‌فیک یان ته‌نیا مال‌یک ناشکیت...
 ئیره وه‌ک تیه نییه، ده‌زانیت تیه کو‌ییه. ها، وامه‌زانه بارۆنی برات
 گیل و هه‌چ نه‌دیده‌یه، باسی ئه‌و شاره مه‌لعونه‌ت بۆ‌ده‌که‌م که ئۆ‌دی‌بۆ‌س
 چوو و له‌وئ ژۆ‌کاستای دایکی خۆی ماره‌کرده‌وه، ئه‌و دی‌وه گه‌وره‌یه‌ی
 پیش شارت له بیر، ها، له‌بیرته، خۆ ئه‌مه حیکایه‌تیک نییه که‌س
 نه‌ی‌یست‌بی‌ت. تو که شاره‌زایه‌کی وه‌ها زۆرت له سینه‌مادا هه‌یه، ده‌زانیت
 ئۆ‌دی‌بۆ‌س کی‌یه، دل‌نیام ده‌زانیت، ئه‌و مه‌ته‌له‌ت له بیر که هه‌ر که‌س
 هه‌لینه‌ه‌ینیت «سفینیکس» ئه‌و شیر‌ئاده‌مه ترسناکه که له‌سه‌ر به‌ردیکی
 زل دان‌یشت‌وه ده‌یکو‌ژیت. نا برای من، ئیره تیه نییه، لی‌ره د‌پنده‌یه‌کی
 تر حوکمه‌ده‌کات، لی‌ره به پ‌یچه‌وانه‌وه هه‌ر که‌س وه‌لامی مه‌ته‌له‌کان بزانی‌ت
 ده‌کو‌ژیت، هه‌ر که‌سێک مه‌ته‌له‌کان شیکاته‌وه له‌وانه‌یه تیا‌ب‌ج‌یت. شو‌ین
 هه‌یه به مه‌ته‌له‌کانی ناوی ده‌ژی و ده‌م‌ی‌ن‌ته‌وه، نو‌یم‌یران له‌و شو‌ینانه‌یه.
 نه شه‌رمه و نه کوشتنی خو‌ره، نه نه‌ئنییه و نه شکاندنی زولمه‌ت‌گا‌هی

شهوه، نويميران نيشتمانی نهينيه وردهكانه. هيچ كهس به دروستی نازانيت نهيني گه وړه ی نه م گه په كه چييه، به دبخته نه وه ی بۆ نهينيه كي گه وړه ده گه پښت، هه موو شته كان نهيني بچوك بچوك. نويميران مانای هه زار ده رگا له پشت هه ر ده رگايه كه وه هه زار ته ليسم، له كۆی نه و ته ليسمانه شتيكي نوئ دروستبووه، دونياه كي تر... نه و به نويميران». تينه گه يشتم بۆ باروون نه و زانياريانه م ده داتئ، به لام هه ستمكرد باروون ده به ويټ هه ر له سه ره تاوه دلچنوكی و نيهاندوزيم بكورژت، نه با زور نه و حه رمانه بېرم كه تووشی دهر د و گيچه لی گه وړه م ده كهن. هه ر له و گه شته گشتی و خپرايه دا به كولانه بيدهنگه كانی قه لای بارونه كاندا مير سه فين، به ده ستيكي شو فيزی ده كړد و به ده ستيك جگه ره ی ده كي شا و قسه يده كړد، گه له ك به ساده يی گووتی «كوناه، گوناھی بارونه كان نييه، له هه ر شوينيك مرؤف مه حكوم بيت به نه خلاق، سه رتا پای ژيان ده بيته نهيني. مرؤف بۆ نه ووه دروستنه بووه، بوونه وهریكي به نه خلاق بيت». پاش ئيستيك گووتی «دوی عومريكي دريژ گه يشتوومه ته نه و بپروايه ی، نهيني نه و شته نييه كه مرؤف له وانی دی ده شاريتته وه، به لكو نه و شته يه كه مرؤف له خوی ده شاريتته وه، خه لكی نه م گه په كه به ر له وه ی شته كان له دونيا بشارنه وه له خویانی ده شارنه وه... له به رنه وه هه موومان زور به خته وهرين». هه ستمكرد بارونی بوكه شوشه ده به ويټ كه سيك له دهره وه ی نه م جيهانه، له دهره وه ی هاوپئ و كه سه نزيكه كانی خوی، يه كيك له خواری خواره وه ی دونيا گوئی له بۆچوونه كانی بيت، زور مه به ستي بوو من شتيك له بۆچوونه كانی سه باره ت به دونيا بزائم. زورجار بيدهنگ ده بووم و گويمده گرت، خوم وهك گه نجيك نيشانده دا كه زور خوشحاله كه سيكي به نه زمونی وهك بارونی ده ستيكه وتووه قسه ی بۆ بكات. گه رچی هه ستم نه ده كړد بارونم خوشبویت، به لام هه ستم نه ده كړد پقيشم ليی بيت. قسه كانی سه باره ت به نهيني بۆ من سه ير و دوومانا

بوون، من وا تیگەیشتم ترسی بارۆنەکان لە خۆیان، وادەکات لە ھەموو شتێک بە گومان بن. لەسەرەخۆ و بەشەرەمەو بە بارۆنم گووت «میری ئازیزمان، گەر وابێت ئەوا مرۆف تاکە بوونەوەرێکە دەتوانیت درۆ لەگەڵ خۆیدا بکات، پێتوانییە کە هیچ بوونەوەرێکی تر جگە لە مرۆف ئەو توانایە تیا نییە کە درۆ لەگەڵ خۆیدا بکات؟». بارۆن گووتی « ھەر کات نەینییەک ئاشکرادەبێت، مرۆف دەبێت پوو بە پوو سەیری پوخساری خۆی بکات. ھەبێت شکێنە مرۆف ناچارکەیت سەیری خۆی بکات، ھەموو ئەو کەسانەمان خۆشدەوێت، کە ناھێلن ناخی خۆمان ببینن، ھاوڕێتی ئەوێە پێگامبەدەیت پتر لە خۆم ونبم... ھەر کاتێک ئەو ھەڵە کوشتنەدەیت کرد و بوویتە مایە ئەوێ بارۆنتیکی ئەم شارە سەیری ناو دڵی خۆی بکات، سەیری نەینییەکانی خۆی بکات، بزانە تیاچوویت، دەبێت برۆیت و ئەم ولاتە بە جێبھێڵیت». لەم قسانە ی بارۆن زۆر ترسام، بەلام دەمزانسی تازە ناتوانم پاشەکشییەکەم. ئوتومبیلە کە ھەندێجار ھێند خاوەن دەپۆی، گەڵای بابردوو پێشماندەکووت، باغەوانێکمان بینی چیمەنەکانی ئاودەدا، کۆترێکمان بینی دوو دڵ بوو لە نیشتنەو، پاسارییەکمان بینی سەیری پاسارییەکی تری دەکرد. پاش کەمیەک، لە بەردەم مائیکێ ئیجگار ئەفسانەیی و گەورەدا وەستا، دیوارەکانی بەردی سپی و پەنگی پەنجەرەکانی شەرابییوون. خانوویەکی سێ نۆمی گەورە کە پێدەچوو شەیتان خۆی ئەندازیاری بوویت. لەگەڵ ھەموو جوانییە کەیدا شتێکی شەپانی تێدابوو، شتێک راستەوخۆ نە لە دیکۆر و نە لە کەرەستە ی تەلارە کەدا بەدەرەدەکووت، شەپانگیزییەکی شاردراو و نادیار، کە پێدەچوو بە تەنیا من ھەستی پێیکەم. بارۆنی بوکەشوشە بەدەنگێکی گەڕ و خالی لە ھەر نەغمەیک، وەک گۆپی کەسیک نیشانبدات گووتی ئێرە مالی بارۆنی سیبەرە. من ھەنگاوی یەکەم بەرەو دەرگا کە نا، ھەستمکرد سیبەرەکانمان زۆر لە پێش خۆمانەو دەپۆنە ژووری.

ناوى پاسته قينهى بارۆنى سيّهر، مه هدى خوداداد بوو، له و كه سانه بوو كه له دوى سالى نه وه دوحه وته وه دهوله مه ند بووبوون. سه رها ته نيا به رده ستى يه كيّك له بهر پرسه گه وره كانى حيزب بوو، له وانه بوو كه بازاپى بو ده كردن، له نانه و خانه نانى بو ده هيتانه وه، ئوتومبىلى دهشت، دواتر بوويوو به يه كيّك له پاره گيّره كان. كه سيّكى سورفلى چكولانه بوو به ده موچاويكى گوشتن و پر گريوه، له پيتهر ئه ستينوؤف ده چوو له فليمى «سوپانه وه به ده ورى زه ويدا له هه شتا پوژدا» له گه ل پيرسى برۆساندا زه مانتيك كه برۆسان تازه ئه ستيره ي ده دره وشايه وه و هيشتا پو له ئه فسوناوييه كانى خو ي له زنجيره فليمه كانى جهيمس بوندا نه بينييوو. به لام مه هدى خوداداد ده وله مه ندبوونى به هانا يه وه نه هاتبوو. چا كه ت و پانتولتيكى په شى بريقه دارى له به ردا بوو، ورگيكي وه ها ده رپه رپوى هه بوو، هيچ جليكي جوانى دونيا راستى نه ده كرده وه، قزليكي خاوى چه ور به سه ريه وه بوو كه هيند خراپ په شى كردبووه وه، هه ر كه س بيديبايه ده يزاني خراپترين جو ره بويه ي هيندى و پا كستانى به كاره ده ينيّت. بارۆنى بو كه شوشه گو تى «بويه ناويان ناوه بارۆنى سيّهر، چونكه هه ندېك وا هه سته ده كه ن به ئاسان بو ته بارۆن، له هيچه وه دروستبووه، له بهر سيّهر وه هاتووه، وهك ئيمه په نجىكي دوورودريژى نه كيّشا وه، عاره قه ي نه پشتو وه. به لام هه ندېكي دى وهك پياويكي ژيره وانكي سه يريده كه ن كه له ژيره وه، له دونيا ي سيّهر و تاريكي دا كاره كات».

بارۆن پيشوازي گه رمى ليكردين، خولقيكي زو ي قسه كردنى هه بوو، هيند له بالكو نه قه شه نگه كه ياندا دانيشتين له گه ل بارۆنى بو كه شوشه دا كه وتنه باسكردنى نه وه نه گه ره زورانه ي دوى پوخانى ديكتاتور هاتوونه ده ست، له قسه كانياندا تيگه يشتم ژماره يه ك بارۆن هه ندېك له به ردى ناوازه و ئاسه وارى سه يري موزه خانه كانى باشووريان ده سته كه وتو وه و به

پاره‌ی خه‌یالی فروشتوویانه‌ته‌وه به ئیران. به‌لام له ناکاو بابته‌کانیان
 گوپی و که‌وتنه باسی پرۆده‌یه‌کی که‌وره‌ی ئاوه‌پۆ، که بارۆنی سییه‌ر
 به‌ته‌مایه له‌گه‌ڵ یه‌کیکی دیدا جیه‌جیبه‌کات. وه‌ک گوپی‌گرێکی شه‌رمن خۆم
 له‌ باسه‌کان وه‌رنه‌دا و به‌ هیمنی سه‌یری ده‌ست و قاچی بارۆنی سییه‌رم
 ده‌کرد که له‌ کاتی قسه‌کردندا ده‌جولاند، پیشتر که‌سیکم نه‌بینیوو وه‌ک
 ئه‌و له‌ کاتی قسه‌کردندا هینده‌ قاچی بجولێت، ئاده‌میزاده‌کان زۆربه‌یان
 نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌یان ده‌جولێتن، به‌لام بارۆن، به‌ جوړی‌کی کۆمیدی و
 خۆنه‌ویست یاری به‌ قاچی ده‌کرد. میر به‌ هه‌موو ویقاری خۆیه‌وه به‌رابه‌ر
 مه‌هدی خوداداد دانیشتبوو و به‌ وردی گوێده‌گرت. ئاغای «سییه‌ر»
 سه‌ره‌تا بایه‌خێکی وه‌های به‌ من نه‌دا، که‌رچی قسه‌کانیان له‌گه‌ڵ میر
 سه‌فیندا گشتی و هه‌مه‌کاته‌بوو، شتیک نه‌بوو پێویست و زووکاریت،
 له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا وه‌ها خێرا ده‌ستی ده‌جولاند و به‌ ئاره‌زوویه‌کی وا که‌رم
 باسی له‌ شته‌کان ده‌کرد، وامده‌زانی له‌ شتگه‌لیک ده‌دوێت بۆ ئه‌و
 زۆر ترسناک و گرنگن. له‌ نیوان قسه‌کاندا دووجار کوپی‌کی گه‌نج به‌
 جووتیک چاوی شین و قژی‌کی درێژ و کاله‌وه، کاکاو و بسکویت و جوړه
 شیرینییه‌کی دیکه‌ی بۆ هێناین که‌ پێموابوو له‌ خورما و گوێزی هیندی
 و بادهم دروستکراوه، ئه‌و شیرینییه‌ هیند به‌ تام بوو ئومێد و چاوه‌پوانی
 و هیوای تیا دروستکردم، هه‌ندیک تام هه‌ن وه‌ها دلت خوش ده‌که‌ن
 دواتر هه‌نده‌که‌یت زۆر بژیت.

بالکۆنه‌که‌ی بارۆن به‌ چه‌شنیک شاعیری و هیمن بوو، پرپوو له‌ ده‌نگی
 بولبوله‌ خوشخوانه‌کانی ئیوارانی هاوین، من ده‌مویست زۆرتیرین ماوه‌ لی‌ره
 دانیشم و له‌و شیرینییه‌ خوشه‌ بخۆم و گوێ له‌ ده‌نگی بولبوله‌کان
 بگرم. وه‌ک ئه‌وه‌ی بارۆنی سییه‌ر بزانی‌ت من گوێ له‌ بولبوله‌کان ده‌گرم،
 گووتی «خودایه ئه‌م بولبوله‌ مه‌لعوانه‌، خودایه له‌ ده‌ست ئه‌م بولبوله‌
 مه‌لعوانه‌، هه‌موویان هه‌له‌هاتووی قه‌فه‌زن، هه‌موویان له‌ قه‌فه‌زه‌کان هه‌لدین

و دەپۆن و لە دەرەوێ لەسەر درەختەکان دەخوینن، بۆ ھەر کوێ بفرێن
 دینەوێ بۆ نویمیران، لە بەھاردا پادەکەن و تا دەخوینن دەخوینن و
 دوایی دەمرن. من لە بۆلبول تێناگەم، پاستیت دەوێت جەنابی میر
 من ھیچ لە بۆلبول تێناگەم». من بەلامەوێ سەیر نەبوو پیاویکی
 وەھا لە بۆلبول تێنەگات، دواتر زانیم بە گشتی بارۆنەکان لە بۆلبول
 تێناگەن. دواى ماوێھەکی درێژ، پووێکردە من و گووتی «کەواتە تۆ
 حیکایەتخوانەکەمانیت، پێمبێ، تۆ چ جۆرە حیکایەتیک دەگێڕیتەو؟»
 پرسیارەکەى کتوپەر و لە ناكاو بوو، من کەمێک پاجلەکیم. ھەمووتان
 دەزانن ئەو چ پرسیارێکی بێمیشکانە، تەنیا ئەوانە دەیکەن کە ھیچ
 لە حیکایەت نازانن. بێئەوێ بیریکیەمەو بە ھێمنی گووتم «جەنابی
 میر، حیکایەتێ ئەو فریشتە پاکانەى کە لە ئاسمانەوێ دین و ماوێھەک
 لەسەر زەوی دەمێننەو، حیکایەتێ پەپولەیکەى پەش کە لە نێوان دوو
 باغدا شەپکی گەورە ھەلەدەگێرسیت، حیکایەتێ «ھەنگوینی خەیاڵ»
 کە ھەر کەس بێخوات شیوێ و پەنگی دەگۆرێت و لە سیمای پوخساری
 پەرییان نزیکدەبێتەو، حیکایەتێ کچیکى نەخۆش کە ناوی فرمیسکە
 و بەردەوام لەگەڵ ئەو مروایانەدا قسەدەکات کە لە گۆمى ئەشکی
 ئەودا مەلەدەکەن... ئەوانەو سەدان حیکایەتێ تریش». ئاڤای سیبەر
 کەمێک پێشی خوراند و گووتی «حیکایەتێ خەیاڵی شتیکى باشە، بەلام
 ھەزەدەکەم منداڵەکانم فیڤی بینینی دونیا بن، فیڤی پەوشتی بەرزین،
 فیڤی خۆفیداکاری بن و نیشتیماوەکەى خۆیان خۆشبویت». لەو ساتەدا
 ھەستیکى سەیرم تێدابوو پێلاوێکانم داکنم و بیدەم بەسەری بارۆنى
 سیبەردا، من رقم لەھەموو ئەو پیاو و ژنانەى کە زۆر باسی نیشتیما
 دەکەن. لە منداڵیمەوێ دەزانم ھەموو ئەوانەى زۆر باسی نیشتیما دەکەن،
 لەوانى دى زیاتر ئەگەری خیانت و دلەرقى و بیویژدانیا تێداى. بەلام
 بە نەزاکەت و پێزەوێ گووتم «جەنابی بارۆن، منداڵان بەر لەوێ فیڤی

خۆشەوێستی نیشتیماں بێ، دەبیّت فێری خۆشەوێستی ژیاں بێ، دەبیّت
 فێرین پەپولەیان خۆشبویت، حەزیاں لە دەنگی بۆلبول بیّت، جەنابی
 بارۆن، نیشتیماں لە کۆمەڵیک شتی بچوک درستیوو، مەرف گەر
 ئەو شتە بچوکانەى خۆشنەوێت نیشتیمانیشی خۆشناوێت». پێدەچێت
 قسەکانم بۆ بارۆن سەیر و تازە بووین، بەلام هەستمکرد هەلەیهکی
 گەرەم کردو، نەدەبایە لە یەکەم پستەو بەو چەشنە تۆوی گومان
 سەوزیکەم. بەلام خۆشەختانە کابرا لەو گیل و کالغامتریو لەو قسانە
 تێبگات. سەیرم لێهات بارۆن قسەیهکی توندی بەرابەر نەکردم، دواتر
 تێگەیشتم بارۆنەکان ترسیکی گەویان لەو خەڵکانە هەیه کە پێیانده‌لێن
 پۆشنییر، دیاریوو ئەویش منی لە ریزی ئەواندا حیسابکردو. پێدەچوو
 لە ساتی یەکەمەو بۆیستی خۆم، وەک پۆشنییریک خۆم ویناکردیّت.
 بارۆنی سییەر دواى ئەو قسانە پووێ لێوهرگێرام و بە شتیک لە گەرمی
 و خێراییه‌وه، وەک ئەوێ شتیک وشەکان لە گەریدا پراوینیّت بە میر
 سەفینی گووت «بە هەر حال، منداڵەکانم حەزیاں لە هەموو چیرۆکیکە،
 بارۆن منداڵی ئێمە و ئەوان نابێت بە یەک، وانیه، وانیه نابێت بە
 یەک، نابێت بە یەک». ئەو بەهەنەیه‌کی دی بوو، ئەم پیاوهم خۆشنەوێت،
 ئەو مەرفانەى منداڵی خویان بە منداڵانی دیکە بەراوردەکەن ترسناک،
 دەشیّت هەمیشە لە بۆسەداین بۆ ئەوێ تۆلەى خویان لە جیهان
 بستین. من حەزمەکرد زوو بەو منداڵەم بناسین کە دەبایە چیرۆکی
 بۆگێرمەو. من پۆحیکى غەمگینم تەنیا لەگەڵ منداڵاندا ئارام و ئاسوودە
 دەبم. بەلام هەردوو بارۆن بیئەوێ گۆیدەنە من، بەردەوام قسەیانده‌کرد،
 ناوی کۆمەڵیک سیاسى و بازرگانیان دەهینا من نەمدەناسین، هەندێجار
 ناوی یەکیک لە کۆمپانیاکان دەپێیه‌وه ناو پستەکانیانەو، هەردووکیان
 دلنایبوون من سەر لەو قسانە دەرناکەم. کە ئێوارێ پووێ لە تاریکی
 کرد، بارۆنی سییەر بەو قامەتە خرچەشنەى خۆیه‌وه، پێشمکەوت بۆ

قاتي سهره وه، ماله كه ي بارونيش سهرتاپا فهرش و هورتي گرانبه هابوو، خاموشييه كي قول و بيده نكييه كي سهر بالي به سهر ته واوي كوشكه كه دا گرتبوو. بارون له سهره وه ده رگاي ژوركي گه وره ي كرده وه و پيكه وه چوپينه ژورئي. سهرتا به هوي تاريكييه وه هيچ نه بيني، له ناكاو وهك تيشك به ليشاويكي گه وره په لامارمانبدات، چهندها گلپ داگيرسان، پيشتر له ژيانمدا ژوركم نه بينييو هينده زور گلپي تيدايت، تا چند چركه يهك به رده وام گلپ داده گيرسا، بو ئيستك پوناكي هيند زوربوو من ده ستمگرت به چاومه وه، له ناوه راستي ژورره كه دا وه ستم و نه و منداله م له ده ستيك جلي سپيدا بيني، كراسيكي سپي و كاوبويه كي كچانه ي سپي. له سهر قه راغي قهره ويلاه كه ي دانيشتبوو، كه ميگ تورپ و غه مگين دياربوو، هيچ شتيكي له باوكي نه ده چوو، ده موچاويكي باريك و ساف و سپي هه بوو، قزيكي نهرمي زور رهش، جله كانى و پوخساري به جوريك سپييون ديمه نيكي ترسناكيان پتبه خشيبوو، به لام نيگاي هيمن ده ينواند. ژوروي منداله كesh له وه خوشتريوو له ژوروي مندالان بجيت، پريوو له دولاىي گه وره گه وره كه پيكرپ له تهخته ي زور گران و ناياب دروستكرايون، قهره ويلاه كesh له ديكور و شيوه دا له شيوه ي دولفيينيكي بچكوله دا نه خشكرايوو. هه ستمكرد بينيني باروني بوكه شوشه منداله كه ي دلخوشكردوه، به نيگا و سهر كردنه كانيدا دياربوو باوه پي به بارون له باوه پي به باوكي گه وره تره. گهرچي بارون پياويك بوو هيچي نه وتوي له مندالان نه ده زاني، به لام به هوي ديارى و ياربيه كانيبه وه مندالان خوشيانده ويست. ناغاي ستيهر مني به منداله كه ي خوي ناساند، كچيكي نو سال بوو به ناوي «نه ونيگا» وه، بارون به نه ونه و بانگيده كرد. جووتيك چاوي سه وز و گه وره و سيحراوي هه بوو، له چاوي پشيله يه كي رهش ده چوو له تاريكيدا بدره وشيته وه. بارون وهك هه موو نه و پياوه بيميشكانه ي نه م ولاته كه نازانن قسه له گهل مندالدا بكن، ده مي

پانکرده‌وه و گووتی «کاک ماجید حیکایه‌تی خوشت بۆده‌کات». منداڵه‌که به چاوه‌گه‌شه‌کانی سه‌یریکردم و هیچی نه‌گووت، نه‌ئو هه‌ستی به شتیکی تاییه‌تی کرد و نه‌من. ترسناکه منداڵان له‌ ساتی یه‌که‌مه‌وه رقیان لیتبیت، دواتر زۆر به‌ زه‌حمت ده‌توانیت شته‌کان پاستبکه‌یته‌وه. له‌ پاستیدا منداڵان زۆر پاک و بێگونه‌ن، هه‌موویان به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان جۆره‌ حوکه‌مکی پێشووه‌خت و کیناویان له‌ دلدا هه‌یه. که «نه‌ونیگا» سه‌یریکردم له‌وه ده‌ترسام پێشووه‌خت رقی لیتبیت، به‌لام شتیکی نه‌وتۆ تاییه‌تیم له‌ چاویدا نه‌خوینده‌وه. پێم سه‌یریوو که بارۆن به‌ر له‌ خودا‌حافیزی به‌ ئه‌سپایی به‌ منی گووت، نه‌ونیگا کچی ئه‌و نییه، به‌لکو برازای ژنه‌که‌یه‌تی که له‌ پووداوێکی نادیاردا تیاچووه ... منداڵه‌که‌ش دوا‌ی مردنی باوکی تووشی کۆمه‌لێک دۆخی ده‌رونی سه‌خت بووه که مرۆف ده‌بی‌ت زۆر ئاگاداری بی‌ت.

پاش ئیستییکی که‌م ئه‌وان پۆشتن و من و ئه‌و پێکه‌وه له‌ ژووره‌که‌دا ماینه‌وه. دوو سه‌عاتم هه‌بوو له‌گه‌ڵ نه‌ونیگادا بیبه‌مه‌سه‌ر. له‌گه‌ڵ پۆشتنی ئه‌واندا خامۆشییه‌کی گه‌وره‌ بالی به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا کێشا، ئه‌وه‌ی له‌ مالی بارۆنی سیبه‌ردا سه‌یریوو ئه‌و بێده‌نگیه‌بوو، بێده‌نگیه‌کی هێند قوول و ده‌ستسalar بوو مرۆف ده‌ترسا. بۆ ئیستیک وه‌ک شتیک ئیفلجیکردبم، سه‌یری ئه‌و منداڵه‌م کرد و له‌ شوینی خۆم نه‌جولام. پاش تۆزیک ئه‌و گووتی «تۆ به‌راستی ناوت ماجیده، به‌راستی، یان گالته‌ده‌که‌یت؟». ئه‌وه منی تۆزیک ئارامکرده‌وه و گووتم «به‌راستی ناوم ماجیده، به‌راستی». به‌ چاوه سه‌یره‌کانی گووتی «تۆ چه‌ند حیکایه‌ت ده‌زانی؟». چوومه ته‌نیشتییه‌وه و گووتم «هه‌زار حیکایه‌ت. له‌وانه‌یه زیاتریش ... به‌ته‌واوی نازانم؟ که‌س ناتوانیت بزانی‌ت چه‌ند حیکایه‌ت ده‌زانیت، که ده‌ستده‌که‌ین به‌ ژماردنی حیکایه‌ته‌کان، ورده ورده چیرۆکی تریشمان بیرده‌که‌ویت‌ه‌وه که حیسابمان نه‌کردون». به‌ شه‌رمه‌وه گووتی «به‌لام من دوو حیکایه‌ت

دەزانم، دووان و ھىچى تر. پورە نەرمىنىم دەلئىت، دوو ھىكايەت بۆ كچىك لە تەمەنى مندا زۆر كەمە». من دەستىكى بچوكم بە قۇيدا ھىنا و گوتم «من دلنيام تۆ لە دوو ھىكايەت زياتر دەزانىت، دلنيام». بە خەفەتتىكەوہ گووتى «نا من بەس ھىكايەتى سەندىرلا دەزانم، لەگەل ھىكايەتى «ئاونگى كچى پادشا»... لەوہ زياتر، ھىچ شتىكى تر نازانم. من سەيرمكرد و بە دلنایىيەوہ گوتم «نا تۆ ھىكايەتى زۆرتر دەزانىت، مەرف زۆر شت دەزانىت كە وادەزانىت نايانزانىت. زۆر شتىش نازانىت كەچى وادەزانىت دەيانزانىت، ئىمەى مەرف وەھاین».

بەسەرسامىيەوہ سەيرىكردم، چاوەكانى بە ئەندازەيەك جوان بوون، مەرفى دەترسان. من لە سەفەرە خەيالىيەكانىشما، چاويكى وەھا پاك و ساف و بريسكەدارم نەبينبوو. بە ئەسپايى پرسى «ئەى تۆ ھىكايەتتىك دەزانىت، كە من دەيزانم و كەچى وادەزانم نايانم؟». تۆزىك وەستام و سەيرى بوكەشوشەكەى تەنىشتىم كرد و گوتم «بىگومان، ھىكايەتى ئەو بوكەشوشەيە، كە يەككىكە لە ھىكايەتە خۆشەكان، تۆ دەيزانىت و كەچى وادەزانىت ناياننىت». سەيرى بوكەشوشەكەى كرد و گووتى «مەبەستت ھىسۆيە؟». من بە كەمتەرخەمىيەكەوہ شانم ھەلەكاند و گوتم «ھەلبەت مەبەستم ھىسۆيە». بە خەفەتتىكەوہ سەيرىكردم و بە ئەسپايى بۆ ئەوہى بوكەشوشەكە گوئى لىتەبىت گووتى «بىدەنگ بە، ھىسۆ باوكى مردوہ، نابىت برانىت». من گوتم «ئاه، باوكى مردوہ؟ چۆن مردوہ، بۆ پىنالىيت كە باوكى مردوہ؟». بەچرپەوہ گووتى «باوكى لە ئەسپ كەوتۆتەخوارى، تىدەگەيت؟ باوكى لە شەردا لە ئەسپ كەوتۆتە خوارى و مردوہ». گوتم «ئەى ھىسۆ ئىستا چى دەكات؟». بە ئەسپايى گووتى «ھىچ ناكات، بە پۆژ دەچىتە بەر ئەو پەنجەرەيە و چاوەروانى باوكى دەكات، من ناھىلەم كەس پىيى بلئىت، تىدەگەيت، ھەتا تۆش بۆت نىيە پىيى بلئىت، پورە نەرمىنىش بۆى نىيە

پىيى بلىت». بە ئەسپايى گووتم «گەر تۆ حەزەنەكەيت، من پىيناڵىم، بەلام دەتەوئیت تا كەى پىيى نەلئیت؟». بوکە شوشەكەى گرتە باوەش و گووتى «تا هەتا هەتاىه». من دەستم بەسەرىدا هینا و گووتم «زۆرىاشە پىيى نالئین، تیدەگەيت؟ پىيى نالئین، من و تۆ پىكەو نامەى بۆ دەنوسین، تیدەگەيت دلخوشیدەكەین، دەلئین ئەو نامەى باوكتە، دیارى بۆ دەنئیرین، دەلئین باوكت چوو بەو ولا تىكى تر، تا بتوانئیت لەوێو دیاریت بۆ بنیرئیت». زەر دەخەنەكەى گەرەكەوتە سەر پوخسارى و بە گەرمییەو گووتى «دەلئین باوكت چوو نالتون بدۆزئیتەو، تیدەگەيت چوو نالتون بدۆزئیتەو». خۆشەختانە هەستمکرد لىم نزیکدەبیتەو. من گووتم «دەبینیت، تۆ حىكایەتى هیسۆ بە تەواوەتى دەزانیت، ئیتر پورە نەرمین ناتوانئیت بە ئاسانى پىتبلى تۆ حىكایەت كەم دەزانیت، ناتوانئیت، تۆ ئیستا سى حىكایەت دەزانئیت». بەسەرسامییەو گووتى «بەلام ئەوێ هیسۆ حىكایەت نییە، باوكى هیسۆ بە راستى مردووە». منیش پىمگوت «دەزانم، بەلام كە تۆ دەبگىرپیتەو دەبیت بە حىكایەت، هەر وەختىك تۆ بە جوانى شتىك بگىرپیتەو، ئەو حىكایەتە... گەرنى نییە راستییە یان نا». بە گومانەو سەیرىکردم و گووتى «بەلام نامەوئیت حىكایەتى هیسۆ بۆكەس بگىرپەو، گەر پورە نەرمین بزانیئیت، هیسۆم لیدەسەنئیت، چونكە ئەو دەلئیت، من نابیت قسە لەگەڵ هیسۆدا بكەم، هیسۆ بوکە شوشەى، پۆحى لە بەردا نییە». من نەمزانی بلىم چى، گووتم «نەونیگا، گوئیگرە، من ئەمشەو دوو چىرۆكت فێردەكەم، دوو چىرۆك، دەتوانیت سەبەى هەردووکیان بۆ پورە نەرمین بگىرپیتەو، من هەر شەوێك بىم دوو چىرۆكت فێردەكەم، پاش ماوێهەكى تر تۆ لە پورە نەرمین چىرۆك زیاتر دەزانیت». بە خۆشحالىیەو سەیرىکردم و گووتى «ئىتر دەتوانم بە پورە نەرمین بلىم كە بۆنى پىازى لیدئیت، دەتوانم پىشى بلىم لەو حىكایەت زیاتر دەزانم، دەتوانم واشى لىبكەم

بگری». من سه یرمکرد و پیمگووت «به لئی، ده توانیت وای لئی که ییت بگری».

زۆریه ی مندالانی نویمیران غه مگینبوون، زۆریه یان وهک نه ونه و چیرۆکی نهینی له دلایندا بوو، ته لیسیمیک و گریهک له ژانیاندا هه بوو که نه یانده ویست که س بیکاته وه و بیژانیت... دواتر که له دونیای ژن و پیاوانی نویمیرانیش نزیکبومه وه، بۆم ده رکه وت نویمیران گه په کیکه سه رتاپای له نهینی دروستبوه.

ئه وه شه وه ده ستمکرد به گێرانه وه ی که مین چیرۆکی خۆم بۆ نه ونیگا...

به و جۆره بووم به حیکایه تخوانی مندالانی بارۆنه کان، له ماوه یه کی که مدا چیرۆکه کانم له نویمیراندا ده نگیاندا یه وه، ئه وه حه زه بیسنووه ی مندالان له حیکایه ته کانم ده رگای هه موو نویمیرانی بۆ خسته سه ر پشت، وای لێهات له ئیواره وه به سه ر مالی بارۆنه کاندا ده گه رام. کۆشکی هه چ بارۆنیک له کۆشکی ئه و ی دی نه ده چوو، هه میشه له به رده رگا ئیشکه ریک یان خزمه تچیهک ده رگای لیده کردمه وه و به ناو سالۆن و پاره وێکی درێژدا منی ده برده قاتی سه ره وه، مندالانی نویمیران هه موویان تیکرا له قاتی سه ره وه ده ژیان. ده میک ده چومه مالی بارۆنه کان، کۆشکه کانیا و هه ها خامۆش و بیده نگبون، ترسم لیده نه یشت. چه ندین هه فته کارمکرد و یهک ئافره تیشم له نویمیراندا نه بینی، وامده زانی ئه م گه په که گه وره یه ته نیا پیاوان و مندالان تیا ده ژین، پێگای منیان وای پێکخستبوو نه چیت ه سه ر پێگای هه چ ژن و کچیک ئه و گه په که، وهک ئه و ی یه کیک به نه خشه یه کی ورد هه موو پێگای هاتوچۆی منی کێشابییت. تا شه وێکیان بارۆنی بوکه شوشه داوه تیکردم و له و داوه ته دا جوانترین ژن و کچانی بارۆنستانم بینی و له ویدا ژنی بارۆنی مریشکیشم ناسی.

له شهوگاری ئەم شارە پامام و خوینم بینی «حەسەن تۆفان - مایس و حوزەیرانی ٢٠٠٤»

یەكەمجار غەزەلنوسم لە بەهاری سالی ١٩٩٨ دا ناسی، ئەوكات
ئەو لە میژوو بە هەزارباغدا دەسوپایەو. غەزەلنوس زۆر بە ئاسانی
دەرگای مانی خۆی بۆ خەڵکی غەریب دەكردهو، لەدوای پاپەڕینهو
مالەكەى ناوناو بوونكەى منداڵانى بیسەرپرشت. خۆى دەرهمەتییكى وەها
گەورەى نەبوو، كۆمەڵێك پێكخراوى بیانی لە بەختیكردى منداڵەكاندا
كۆمەکیان دەكرد. ماوێهەك بەر لەوێ دەستبەگەین بە نوسینی ئەو كەتیبە
گەورەیه، ئیوارەیهك چووم بۆ مانی غەزەلنوس و منداڵە خەیاڵییەكانی
ئەو م بینی. بەختیكردى دە منداڵی كچ و كوڕ لە ئەستۆى غەزەلنوس
بوو، پیریژنیك و پیرەمێردیكى چكۆلانە لە بەختیكردى منداڵەكاندا
كۆمەکیان دەكرد. زارۆ خەیاڵییەكانی جوانترین منداڵی دنیا بوون،
هەموویان شتیك لە نیگاری فریشتە و كەمێك لە عەترى ئاسمانیان
پێوهبوو، ئەو هەردەم بە شانازییهو دەیگووت «ساف خەیاڵن و پاك
عەشقن». بەیانیان شوڤیژێكى پیر بە پاستیكى كۆن دەهات بەدوایاندا
و دەبێردن بۆ خوێندنگا، هەمیشە بە هاتوهاواری زۆر و بە سەرسەدانى
ببۆینه ئەو مالەیان پێ كردهبوو لە دەنگ. كە دەرسیم تاهیرم لە ناویاندا
بینی سەرسامبووم، ئەو تەنیا لەوانى دی گەورەتر و ناشیرینتر نەبوو،
بەلكو بۆنێكى خراپیشى لێدەهات. گەنجیكى سەرزەل كە بەجۆرێكى
بێمانا شەرم و ترسنۆك دیاریوو، جۆلە و پۆشتنى لە ئەسپ دەچوو
نەوێك مەرووف، لووتى بە ئەندازەیهك بوو مەرووف لە تەماشاكردنى
دەترسا. هەولەكانى غەزەلنوس بۆ پاهێنان و فێركردنى تێكرا مایهپوچ
و بیسوودبوون، ئەم كۆرە لە دۆخێكدا نەبوو هیچ فێربێت. پۆژێك

که سټیک به ناوی عه‌تاره‌وه دابوویه غه‌زه‌لنوس و له‌و کاته‌وه غه‌زه‌لنوس سه‌رپه‌رشتیده‌کرد. تاکه به‌هره‌ی ئه‌وه‌بوو ده‌یتوانی گۆږ هه‌لکه‌نیت و لاشه‌ بدۆزیته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی لاشه‌ی موراد جه‌میل بدۆزیته‌وه، که‌سمان باوه‌رمان به‌ تواناکانی نه‌ده‌کرد، غه‌زه‌لنوسیش به‌ گومان بوو له‌ هی‌زی ئه‌و، به‌لام دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و لاشه‌یه، سه‌ره‌تای برپای به‌تینی من بوو به‌ به‌ره‌ سه‌یر و توانا نه‌ینیی‌ه‌کانی ئه‌و. دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی موراد داوام له‌ غه‌زه‌لنوس و هاو‌پیکانی دیکه‌م کرد، تا ته‌لیسمی موراد جه‌میل شینه‌که‌ینه‌وه به‌ دوا‌ی هی‌چی دیکه‌دا نه‌گه‌رئین، ئیمه‌ گروپیک‌کی له‌وه‌ بچوکتربووین بتوانین له‌ یه‌ک کاتدا دوا‌ی کۆمه‌لێک حیکایه‌ت بکه‌وین، دوا‌ئه‌وه‌ ئیشه‌که‌ش له‌وه‌ پر مه‌ترسیت‌ر بوو که‌ حیسابمان بۆ کردبوو. ئه‌و شه‌وه‌ی ده‌رسیم لاشه‌که‌ی له‌ پێشچاومان ده‌ره‌ینا، من له‌و باوه‌رپه‌دا نه‌بووم ژيانمان به‌و جو‌ره‌ بگۆڤیت، پێش ئه‌و لاشه‌یه‌ هه‌ر یه‌که‌مان کۆمه‌لێک حیکایه‌تی له‌به‌رده‌ستدا بوو، زۆریان پر ته‌م و سه‌رشار له‌ نه‌ین‌ی بوون، به‌لام پووی ترسناکی مه‌رگ ئه‌و کاته‌ ده‌ست پێده‌کات که‌ مرۆف لاشه‌یه‌کی نه‌ناسراو ده‌دۆزیته‌وه. هی‌چ شتیک له‌ لاشه‌یه‌کی نه‌زانراو سی‌حراو‌تر نییه‌. سال‌گه‌لێک که‌ پیاو‌کوژی‌بوم، هه‌رگیز نه‌چووبوومه‌ سه‌ر قوربانیه‌یه‌کانم، به‌رده‌وام له‌ دووره‌وه‌ ته‌قه‌مده‌کرد و وه‌ک با هه‌لده‌هاتم، ئه‌گه‌رچی خه‌لکانێکی زۆرم کوشتبوو، به‌لام دوو به‌ دوو له‌گه‌ڵ لاشه‌یه‌کدا نه‌ما‌بوومه‌وه، به‌ دیار کوژاوێکه‌وه‌ نه‌وه‌ستا‌بووم. من پیاو‌یک بووم له‌ لاشه‌کان هه‌لده‌هاتم بۆیه‌ ناویان نابووم تۆفان. دوا‌ی دۆزینه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی مورادیش من شته‌کانم ئاسایی وه‌رگرت، به‌لام هی‌دی هی‌دی هه‌ستمکرد ئه‌و مردووه‌ کاریگه‌رییه‌کی سه‌یری له‌سه‌رم هه‌یه، هه‌ستمکرد شه‌وان دێته‌ خه‌وم، چهند شه‌ویک بۆ ئه‌وه‌ی له‌ مۆته‌که‌ و نیگاری ترسناکی ئه‌و ده‌ربازیم هه‌لده‌هاتم بۆ هه‌زاریاغ، به‌لام ئه‌و مه‌يته‌ به‌دوامه‌وه‌ بوو. دوا‌جار مرۆف چهند دل‌په‌ق و بی‌زحم بی‌ت، چهند ژيان‌ی له‌ کوشتن و

خوینپرشتندا بردیته سەر، مردوویه کی بۆ پهیدا ده بیئت وازی لینا هیئتیت.
 مورداد جه میل له و مردووانه بوو که ده سته ررداری مروق نابن و ده بیئت
 دواى چیرۆکه که یان بکه ویت. ئاده میزاده کان هه موو ده مرن و ده کوژرین،
 ئه وه چاره نوسی مروق، به لام له ناو ئه و لیشاوه ئه به دییه دا، مردوویه که
 له ناکاو له نیوان هه موواندا ده رده که ویت و مردنی وه که ته لیسم و
 سیحرێکی جیاواز و ببین ده رده که ویت، وه که ئه وه ی چی نه ینیه که له
 دونیادا هه یه له مردنی ئه ودا خوێ قفلدا بیئت. من زۆر بیرم لیکردۆته وه،
 هه موو مردنیک له سندوقیک ده چیت. مردن هه یه سندوقیکى کراوه یه
 و ده توانین ئاسان سه ری هه لبدینه وه و ته ماشای ناوه که ی بکه ین،
 ده توانین ده سته برین و له بنی ئه و سندوقه دا هه موو نه ینیه که ده ره یینین،
 به لام مردنیش هه یه سندوقیکى داخراوه، گهر سندوقه که ش بشکینین
 نه ینی زیاتر و زیاتر ده دۆزینه وه که بۆمان ته فسیرنا کریت. راسته من
 پیاو کوژبووم، له سالانی هه شتادا خه لکانیک زۆر کوشته ی چه کی من
 بوون، له نیو ئه وانه دا خه لکانیکى خراپی تیدابوو که شایسته ی مه رگ
 بوون، یاخود به بیرکردنه وه ی شوێر شگرتانه ی ئه و سه رده م و زه مانه به
 شایسته ی مردنم ده زانین، خه لکانیکیشی تیدابوو بیگونه اه بوون، هیند
 هه یه به جوړیکى دی بیران له شوێش و ژیان ده کرده وه. له گه ل
 ئه وه شدا هه ستم نه ده کرد هیه یه که له و مردوانه پامده گرن و واده که ن
 بیریکه مه وه. هه موو شوێر شیک له گه ل خویدا کۆمه لیک مروقى له و جوړه
 دروستده کات، که ده کوژن و ناگه پینه وه سه ر ته رمی کوژراوه کان. دواى
 مردنی دایکم من به جوړیک له و گولستانه گه وره یه دا نوقمیو بووم، به
 جوړیک سه رقالى کردنه وه و داخستنی ده رگا نه ینیه کهانى هه زارباغ بووم،
 خه ریکبوو له یادمه کرد چی له م دنیا یه دا هه یه. به لام ئه و لاشه یه ی
 مورداد جه میل منى ناچار کرد بگه پیمه وه دنیا، وه که ئه وه ی لاشه ی من
 بیئت و نیشى من بیئت ئه و که سه بدۆزمه وه که کوشتومی. هه ندیک مردن

و ەك ئاويىنە وايە، كاتىك سەيرىدەكەين خۇمانى تيا دەبينىن. من لەو شەو ەو ە سەتمەدەكرد لە ژىر گوشارى ئەو مردو ە دام. ئاە، ەندىچار بينىنى لاشەيەك لە خویندە ەوى ەزار ككتىب زياتر كار لە ژيانى مرؤف دەكات، من لەو شەو ەو سەراپاي تىروانىنم گۆرا و دەمگوت دەبىت شتىك بۆ ئەو لاشەيە بكەين.

من ئومىدم ئەو ەيە كەس پىگاي نەكە ۆيتە سەر لاشەيەك، بەلام گەر پىگاتان كەوتە سەر جەستەيەكى ەما جوان، نابىت ەلبىن و پشتى تىبەن، دەبىت تاكۆتايى لەگەلدا برون.

ماو ەيەك بەسەر دۆزىنە ەوى لاشەكەدا پۆيشت و ئىمە ەيچ شتىكى گرنگمان چىگ نەكەوت. بە ئركى خۇمانم زانى، لاشەكە بگوازينەو ە بۆ جىگايەكى لايەقترو بە نەينى لە سوچى گۆرستانىكى بە حورمەتدا بينىژىن، ئەو كەمترىن شتىكە مرؤف بتوانىت بۆ لاشەيەكى بىكەسى بكات. ئىوارەيەك ويستم بىئاگاي غەزەلنوس، لاشەكە بگوازمەو ە بۆ گۆرستانى گەورەى شار و بە نەينى لە ناو گۆرەكاندا جىگايەكى بۆ بكەمەو ەو بە جۆرىكى بە حورمەتە بىخەمەو ە ژىر خاك. ئىمە تازە دەستمان لەو شتبوو پۆليس و ئاسايش شتىك بدۆزنەو ە. ەموو دلىابووين بكوژانى موراڊ جەمىل گەر بىت و بە دەردى خودا نەمرن و تووشى بەلاى دى نەبن، تا ەتاهەتايە بە ئازادى دەسوپىنەو ە. شەويك گەرامەو ە بۆسەر گۆپى ئەو مردو ە غەمگىنەى لە كەندەلانىكى چەپەكى قەرغشاردا نىژابوو، شوپىن لاشەكەم ەلدايەو ە بەلام ەيچى تىدا نەبوو، ەيچ شتىك. وەك شىتم لىهات، وەك ئازەللىكى ناؤمىد زەويم بە چوار دەورى خۇمدا ەلدەكەند، بەلام سوودى نەبوو. ئاشكرا يەكيك دواى ئىمە دووبارە گۆرەكەى ەلدابو ەو ە و لاشەكەى دەرھىتابوو. من ەندىك وردە جل و ئاسەوارى دىكەم لە جىگاكەدا دۆزىيەو ە كە ئاشكرا لە كاتى گواستە ەوى لاشەكەدا كەوتبوون، لە ەموويان گرنگتر پارچەيەك

قوماشی کراسە پرتەقالییەکە ی بوو. ونبوونی تەرمی موراڤ جەمیل تەلیسمیکی گەورە ی تریوو کە ھاتە ناو حیکایەتەکەوہ. کە چیرۆکەکەم بۆ غەزەلنوس گێڕایەوہ بێتەوہ ی بايەخ بە چیرۆکەکە بدات بە جۆریکی پێ خەیاڵ سەیریکردم و ھەندیک شتی لەبەر خۆیەوہ گووت کە ئەو کات ھێچی لێ تێنەگەیشتم. ئەو ھەم وا تەفسیرکرد کە غەزەلنوس ھێندە ی مەراقی دۆزینەوہ ی نھێنی کوشتنەکە یەتی، مەراقی لاشەکە ی نییە.

ونبوونی ئەو لاشە یە بووہ خولیا یەکی کوشندە ی من، واتێگە ی شتم ئەوہ ی موراڤی کوشتووہ یە کە مین جار نەیتوانیوہ لاشەکە ی بشاریتەوہ، بە لکو خێرا لەو کەندە لانیەدا کردویتی بە ژێر گلەوہ، دواتر پاش ماوہ یەک لە بەر ھەر ھۆیەک بێت، لاشەکە ی گواستۆتەوہ بۆ جیگایەکی دی، جیگایەک کەس دەستی نەگاتی. شەویکیان بۆ یەکەمجار دوا ی چەندەھا ساڵ دەمانچە کەم دەرهێنایەوہ و کەوتە ئەو دەشت و دەرانە ی قەراغ شار. ئەو چەند شەوہ ی پێشتر لە یانە ی پیاو کوژە بێئیشەکاندا بردمەسەر، ئەو ھەستەیان تیا دروستکردم کە بە شەو شتگە لیکی ترسناک لەم شارەدا پوڤەدەن، شت گەلیک کەس نایببستیت و نایببیت، ئەوانەشی دەیبیستن و دەیزانن بێدەنگی لێدەکەن. بێتەوہ ی بە ھێچ کەس بلێم، شەوان بەرەو ئەو پێدەشتە ساردانە ی نزیک شار دەکەوتە پێ، دلنیا بووم گەر دان بە خۆمدا بگرم، گەر سەبرم ھەبێت، شتیک دەبینم. من چەند شەویکی دی لە گەڵ دەرسیم تاهیردا چوومە دەری و پووبەریکی زۆری دەشتایی و پووتەنە خۆلاوییەکانی نزیک شارمان پشکنی، بە لām ھێچی تازەمان دەست نەکەوت. دەرسیم بە چنگە بلدۆزە راساکانی بە خێرای چەندەھا جیگای ھەلکۆلی، لە ھەندێ جیگادا کە لاکی ھەندیک ئازەل و ئیسکی بە جێماوی سەگێک و کۆمەلێک کەللەسەری مانگامان دۆزییەوہ، بە لām نەگەیشتینە شتیک پە یوہندی بە ئیشەکە ی ئێمەوہ ھەبێت. ئەو ماوہ یە ھێند شەوان دەرسیم ھێتابووہ دەری، بێخەوی

و ماندویتییه کی زۆر له سه ر پو خساری بوو. گه نجیک بوو نهیده توانی
 بلێت نا، هه ر شتی کمان پێگوتبایه ده یکرد و زۆر که میش قسهیده کرد.
 به جۆریکی سه یر گوێپایه لی غه زه لنوس بوو، هه ستمده کرد له دله وه
 خۆشیده ویت، گه ر غه زه لنوس لێی زویربایه تووشی توپه یی و هه لچوون
 و نا ئارامیه کی گه و ره ده بوو. به وه دا زۆر جار خراپ له گه ل منداله کانی
 دیکه دا ده جولا یه وه، غه زه لنوس زویریده کرد و زۆر پیا هه لده شاخا، له گه ل
 نه وه شدا هاوکاریک و دۆستیکی نزیک ی نه بوو، زۆر پۆژ نه و نانی
 ده کپی، نه و ورده شتی بۆ مندالان ده هێنایه وه. نه و ماوه یی من شه وان
 ده مبرد بۆ پشکنینی ده و روبه ری شار، گوێپایه ل و بیچرپه بوو، هه موو
 شته کانی وه ک خۆی ده کرد، هه ستمده کرد جۆره توانایه کی نه ین ی له
 ناخیا یه تی گه ر مروف باش ئاراسته یی کات، له وانه یه شتیکی دیکه ی
 لیده رچیت. که زه وی ده دپی له ئامیزکی گه و ره ده چوو، به لام دواتر
 ماندووبوونیکی سه یری پێوه دیاریوو، زۆر جار ئامۆزگاریم ده دایه که
 له سه رخۆ ئیشبکات، به لام له زوو هه ل هاتنی خۆر و ئاشکرا بوونی به یانی
 ده ترسا. هه رده م به ر له پونا کبونه وه ی دنیا ده مگێپایه وه بۆ شوینی
 خۆی، که ده گه یشتی نه وه مالی غه زه لنوس، وه ها ماندوویوو سه رتا پای
 پۆژه که یه ک ته خته ده خه وت.

دوا جار بریارمدا به ته نیا و بی دهرسیم تاهیر پووبکه مه قه راغ شار.
 شتیکی تاریک و په ش، خواستیکی نه ین ی بۆ تیگه یشتن له م شاره
 پیس و پۆخ له ده ییزواندم. چهنده ها شه و بیهوده سوپامه وه، له و دیو
 شه قامه که مه ربه ندیه که ی شاردای بۆ سه م داده نا. چوار شه وی یه که م
 شتیکی نه و تو م نه بی نی، له شه وی پینجه مدا له که نده لانی کدا خه وم
 لیکه تبوو له سه ر ده نگ ی و په وپی ماشینی ک به ئاگا هاتمه وه، ماشینی ک
 لای ته کانی کوژاند بووه وه به هه موو ده شتدا سه رده که وت، دوو سه د
 مه تر دوور له من وه ستا و دوو که س دابه زین و ده رگای پشته وه ی

ماشینه که یان کرده وه و یه کییک به دهنگی بهرز هاواریکرد «کوپری حیز دابهزه». هاوار که وه ها بلند و بهرزیوو وامده زانی نه وه شه و خۆیه تی ده قیرپنیت. له بهر پۆشنایی مانگه شه وه که دا بینیم کوپریکی گنجیان داگرت و که وتنه لیدانی. یه کییک له ناو ماشینه که وه گووتی «کوپری قه حبه، دایک حیز، خوشک له باوهش، که پیمگووتی لئیده رده چیت، یه عنی لئیده رده چیت، تیده گهیت، لئیده رده چیت... کوپری حه یوان، ئیتر تووشی سه رنیشه مان ناکهیت». کوپه که بۆ ئیستیک له بهرچاوم ونبوو، دلنیا بووم له سه ر زه وییه که که وتوو. به وردی نازانم لیدانه کانیا ن چه ندی خایاند، به لام ماوه یه کی دريژ له کوپه یان دا، له ماوه یه دا گویم له دهنگی پیاویکی دی بوو که پیده که نی و ده یگووت «ئاغا گیان، نه زیه تی مه ده، قه سه م به م تاریکیه پاکه، قه سه م به پۆشنایی سو یح که توژیکی دی ته واوی دنیا پونا کده کاته وه، نه م کوپه به قسه مان ده کات. ئاغام، من هه سته ده کم به قسه مان ده کات، نه مه که سیکی دلپاک و به حورمه ته، ژۆر به ناموسه، تابلایی ساحیبی نه زاکه ته...». پیاویکی دريژیوو، دهنگی له تاریکیه که دا له دهنگی هه مووان بهرتر بوو، به رده وام پیده که نی و له جوړه قسانه ی ده کرد، ژۆر له و قسانه ی کرد، باسی جوانی سو یحی کرد، سویندی به بولبول و عه نده لیبه کانی باغ خوارد، سویندی به بۆنی که نیره و پچانه خوارد، وه ها ناسک قسه یکرد سه یرم له و سه روزمانه شیرینه ی هات. نه وانی دی جنیویان به کوپه که دده و نه و به و شیوه یه دلنه وایی ده دایه وه. جار جار یه کییک له ناو ماشینه که وه داده به زی و هه ندیک شه قی له کوپه که هه لده دا و ده یگووت «گه ر به خۆشی خۆت لئیده رنه چیت، یه ک هه فته ی تر فلیمی خوشکه که شت بۆ لیده ده م، تیده گهیت... ته نیا دوو پوژت هه یه لئیده رچیت و هه موو نه وانی تریش پازیبکهیت، تیده گهیت». ماوه یه کی ژۆر دريژ له کوپه که یان دا، به دريژیایی نه و ماوه یه چرکه یه کم لینه بیست، دوا ی نه وه ی ماندوو بوون،

سوار نوتومبيله کهيان بونه وه و پښستن. من له و ماوه يه دا چنه د
جاريک خه يالئ ته وه که و ته سهرم خوم بهاومه ناو مه سه له که وه، به لام
نه مده توانئ پيشبيني دهره نجامه کان بکه م، ده تر سام شته کان پښگايه ک
بگر نه بهر دواچار به من نه گيرئ ته وه و نه و کوړه به د به خته ش تيا بچيت.
وه سقام و چاوه پوانئ ته وه م ده کرد شته کان په وشئ سروشتي خويان
وه رگرن. که نه وان پښستن و ماشينه کهيان گه يشته سهر شه قامه که
و جاريکئ دئ لايته کانئ پوښنبوونه وه، من خوم گه يانده نه و گه نجه
به سته زمانه، که پنده چوو نازاريکئ زور به سهر و سنگئ گه يشتبئت.
کوړه که ئيجگار بيچورم و چکوله بوو، تينه گه يشتم چوئن بهر گه ي نه و
ليدانه ي گرتووه. سه يري ليها ت له و شه وه تاريخه دا، له و ده شته کاکی
به کاکی و پووته نه دا، به کيک دم و ده ست بگاته سه ري و يارمه تي
بدات، پنده چوو به ته ماي مردن بوويئت و هيوايه کي به ژيان نه مايئت.
من هلمگرت و سه ريم خسته سهر رانم و دلسوزانه ليئمپرسی «چيت
بو بکه م؟». به هيواشئ گووتئ «بمه بو مائي خوئت، بو جئگايه ک
پشوويده م، ناو بخومه وه». دام به کوئلئ خومدا و له ليوارئ شه قامئ
گه وره وه دواي چاوه پوانئيه کي زور به تاکسييه کي خه والووي ده مه ويه يان
گه ياندمه ماله وه. نازاريکئ کوشنده له زگيدا بوو، ويستم بيبه م بو
بیمارستان، به لام تکايه کي زور و نااسايي تيا کردم نه يبه م، گووتئ
برينه کانئ کوشنده نين و له بیمارستان تووشئ دهرده سه ري گه وره
ده بيئت. منيش بيئه وه ي هيچ پرسيارئکي ليکبه م وازم ليه ئينا بخويئت. به
شيويه ک شه که ت و ماندوويو، هه شت سه عاتئ بيوچان خه وت، که به
ناگاهاته وه دووي پاش نيوه پو بوو. من خواردنم ناماده کرد و سفره يه کي
فه قيرانم پازانده وه، له ده موچاو شتندا کومه کمکرد و پئمگووت « به
برايه کي خوئت حيسابم بکه و چ شتيک به من ده کرئت من کومه کتده که م». .
دياريو گه نجیکی وه فاناسه و به پښيکئ زوره وه گووتئ، تامردن نه و فه زل

و یارمەتییهی منی لە یادناچیت. بێتەوهی من هیچ بۆلیم خۆی حیکایەتی
خۆی گێڕایەوه و گووتی ئەمە دووهم جاره لێدەدەن، ئەوانەشی لێیانداوه
پیاوانی قەیسەرن. بە قەسەئەو قەیسەر شابازرگانی شارەکهیه
نزیکیەتییهکی زۆری لە حوکمران و پیاوانی دەسلەتەوه هەیه، هاوڕێی
زۆریهێ بەرپرسە گەورەکانە. مەسلەکه ئەوهیه قەیسەر که شەریکی دوو
بەرپرسی زۆر پایەدارە بە پارەیهکی ناچیز بازارێکی کۆنی کڕیوەتەوه،
ئەوه سێهەمین گوزەرە که دەیکڕیتەوه، ئەمجارە دەیهوێت هەموو
دوکاندارەکان دەربکات بۆ ئەوهی بیروخییت و شتیکی نوێی لە جێگادا
بەرزبکاتەوه، ئەم و هەندێ دوکانداری دیکە سوتیندیان خواردوه دەرەنچن.
بەلام دواي ئەو لێدانەي دوتنی شوو دڵنیاوو گەر دەرەنچیت دەیکوژن.
من نەمزانی چۆن نامۆزگاریبکەم. لێمپرسی «ئەوانە دەناسیت که لێیان
دایت؟». گووتی «بیانناسم و نەیانناسم سوودی نییه، ئەوان هیچ نین،
کریکارن، نیشی خۆیان دەکەن و پارە وەرەگرن». ئەو پۆژه بە غەمیکی
زۆرەوه مالاوایم لەو کۆپە گەنجە کرد و چووم بۆ لای شەبەر و تەواوی
حیکایەتەکەم بۆ گێڕایەوه. شەبەر بەلایەوه سەیر نەبوو. بە پێکەنینەوه
سەیریکردم و وهک گالته بە عەقڵی من بکات گووتی «هەموو پۆژیک
شتی لەوه خراپتر پوودەدات... هەموو پۆژیک، حەسەن تۆفان تۆ لە
مێژە لەم شارەدا نازیت».

من لەو پۆژەوه بپارمدا بەردەوامم، دەبایە بزائەم چی لەم شارەدا
پوودەدات، لاشەکهی موراو جەمیل بەردەوام بەرەو ئەو دەشتاییه
پایدەکێشامەوه، شەوان هەستەمەکرد لاشەکه بە ژیانمدا دەسورپیتەوه،
دەبوایە بزائەم و ببینم و تێبگەم. لە شەوی بێدەنگ و ترسناکی ئەم
شارەدا شتی سەیر و عاجباتی پوویاندا. لەو شەوه سەیرانەدا،
ئافرەتیکم بینی کۆشتیان و لاشەکهیان لەگەڵ خۆیاندا برد، کۆرێکم
بینی بە بلۆک سەریان پانکردەوه و لاشەکهیان سووتاند، کۆمەلێک

مندالْم بینی پیره‌میردیک به به‌رد ده‌کوژن، خه‌لکی تریشم بینی ده‌هاتن و له چۆله‌وانیدا ده‌گریان، دزی بچوک و ناچیزم ده‌بینی که پارچه ئالتونی دزراویان ده‌هیتنا و ده‌یانشارده‌وه، ژن و پیاوم ده‌بینی له ناوئه‌و به‌رده‌لانه‌دا به‌دهم ترس و له‌رزیکه‌وه که ده‌ماری ده‌ته‌زاند پراینده‌بوارد، کچ و کوپم ده‌بینی ده‌هاتن و بیتنه‌وه‌ی په‌نجه بۆ یه‌ک ببه‌ن به‌سه‌ر شانی یه‌کدا ده‌گریان و ده‌پۆیشن. هه‌ستمکرد له‌و شه‌وانه‌دا به‌رزبوونه‌وه و نزمبوونه‌وه‌ی فریشته‌ش له‌ نیوان زه‌وی و ئاسماندا ده‌بینم، خودا خۆی ده‌بینم داده‌به‌زیت و سه‌رداننکی کوچه‌ خه‌وتوه‌کانی ئه‌م شاره‌ ده‌کات و ده‌پوات. هه‌موو شتیکم به‌ چاوی بینهریک‌ی غه‌مگین ته‌ماشاده‌کرد، نه‌مه‌توانی ده‌ست له‌ هیچ وه‌رده‌م، نه‌مه‌توانی هیچ بگۆپم. من له‌و شه‌وانه‌دا تیگه‌یشتم که گه‌وره‌ترین دپنده‌یی و بی‌په‌حمی ئه‌م دونیایه‌ی ئیمه‌ له‌وه‌دایه‌، گه‌ر مرۆف ده‌ست بۆ چه‌ک نه‌بات ناتوانیت هیچ بگۆریت، به‌لام من ناشیرینی دونیام زیاتر پی‌قه‌بوول بوو له‌وه‌ی به‌ چه‌ک بیگۆپم، چه‌کیش هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ تاوانیک که مرۆف ده‌یخاته سه‌ر تاوانه‌کانی دیکه‌. له‌و شه‌وانه‌دا چۆن ماجة‌لانی خه‌یالی سه‌یری فلیمه‌ سه‌یر و عاجباتییه‌کانی خۆی ده‌کرد، منیش سه‌یری فلیمی ترسناکی ئه‌م دونیایه‌م ده‌کرد، منیش وه‌ک گوڵ سۆلاف ته‌نیا بینهریک‌بووم له‌ سینه‌مایه‌کی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر و کراوه‌تردا. هه‌ندیک شه‌و هینده‌م خه‌و ده‌هات، به‌و ئیسکه‌ په‌ق و ئیراده‌ ئازه‌ل‌په‌نگه‌ی خۆمه‌وه، له‌ ته‌پوتۆزی نزیک ئه‌و شه‌قامه‌ بازنه‌یییه‌ مه‌لعونه‌دا شه‌که‌ت و بی‌په‌ست، وه‌نه‌وز گێژیده‌کردم و وام هه‌ستده‌کرد هه‌موو ئه‌و شتانه‌ به‌ده‌م خه‌وه‌وه ده‌بینم. به‌لام هه‌ندێ شه‌ویش به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک وریابووم فینکی ده‌مه‌وه‌بیان و سه‌رمای به‌ر له‌ کۆتایی شه‌و به‌خته‌وه‌ریانده‌کردم. گه‌ر کاره‌با هه‌بایه‌ هیچ شتیک له‌ دونیادا به‌ ئه‌ندازه‌ی بینینی ئه‌و هه‌موو گۆپه‌ داگیرساوه‌ی شار له‌لام جوان نه‌بوو... به‌لام بینینی ئه‌و هه‌موو خوینه‌ی ناو شه‌و

غەمگینیکردم. جاران وام هەستەکرد ئەم شارە بە خەوتووێی جوانە،
بەلام ئیستەنا، هەستەکەم بە خەوتوویش پەرە لە تارمایی و جنى
پەش، بە خەوتوویش پەرە لە خوین و غەم.

مەعشوقە یەکی راستی لە باغیکی خە یالیدا
یان مەعشوقە یەکی خە یالی لە باغیکی راستیدا؟
«غەزەلنوس و تریفە یابەحرى لە دواى سالى ۱۹۹۶ وە»

کە تریفە یابەحرى لە بەهارى سالى ۱۹۹۶ دا ونبوو، عەتار وایدەزانی
لەگەڵ قافلە یەکی قاچاخدا دەرچوو بە دەرەوێ و لات. ئەو بە حوکمی
ئەوێ نزیکیەتی یەکی زۆری لەگەڵ هەموو قاچاخییەکاندا هەبوو،
ئاگاداری ئەو گروپانەبوو کە بە شەو پێکدەخران و لە شارەو بەرەو
ئەستەمبول دەکەوتنە پێ. چەند هەفتە یەک بێپشوو تەواوی قاچاخی و
پیشکاروانەکانی بەسەرکەدەو و پرسیاری ئەو کچە چکۆلانە چاوپەشی
لێکردن. بەلام هەولەکانی بێسوودبوون، کەس زانیاری یەکی ئەوتۆی
نەدەزانی، ئاخەر لەم شارەدا چەند کچی ئەسەر و چکۆلە و چاوپەش
هەبوو؟ سەد هەزار؟ نازانم لەوانە یە زۆرتیش. جگە لەو ئەوانە ی کە
بۆ ئەستەمبول دەکەوتنە پێ، زۆریەیان شوناسی نادروست و ساخەیان
بێبوو، کەس ناوی راستەقینە ی کەسی نەدەزانی.

لەو دەمەدا کە عەتار بۆ تریفە یابەحرى دەگەرێ، خانمی یابەحرى
لەمالی غەزەلنوسدا بوو. لەو ماوەیەدا پێکەو چووبوونە بیمارستانەکان،
پێکەو گولیان بۆ ئەو کچە نەخۆشانە بردبوو کە لەسەر قەرەوێلەکانی
بیمارستانی گشتی بێهاو دەم و هاو غەم میشت تێیدا بوون. ئەو نزیکیە
شتیک لە ئولفەت ی لە نێوانیاندا دروستکردبوو، لە هەوای سەرەتای

مه‌حه‌به‌ت ده‌چوو. كيشه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی غه‌زه‌لنوس نه‌و عه‌شقه‌ سىحراوى و قووله‌ی بوو بۆ شازنى هه‌زارباغ، كه‌ وه‌ك نه‌ينيه‌كى گه‌وره‌ی ژيانى ده‌پياراست، شتيك بوو نه‌يده‌ويست تريفه‌ يابه‌حرى بيزانيت، نه‌ده‌بايه‌ هيچ ژنيكى نه‌م دونيايه‌ به‌ حيكايه‌تى نه‌و خوشه‌ويستيه‌ نه‌ينيه‌ی بزانيت له‌گه‌ل كچيكدا كه‌ هه‌مووان به‌ په‌مزيكى خه‌يالى ناو گورانى گورانبيژه‌ كورده‌كاني سالاڤنى زوى ده‌زانن. نه‌و پژه‌ی تريفه‌ يابه‌حرى له‌ كارخانه‌ی مافوره‌كه‌ هاته‌ده‌ري به‌ جوړيك ته‌نيا و تيكشكاو بوو، هه‌موو دليك بۆى ده‌سووتا. خۆى به‌بوونه‌وه‌ريكى پووت ده‌بينى كه‌ كه‌سيك نيه‌ بپاريزيت، نه‌و پياوانه‌ی كارخانه‌كه‌يان كرپوو ئاسان لينه‌ده‌كه‌پان بروات، ترسيكى گه‌وره‌ی هه‌بوو وه‌ك سه‌ى قادري نيا بيرفين و وه‌ك كۆيله‌ كارى پيكه‌ن، ترسى هه‌بوو بيخۆن «ماوه‌يك بوو له‌و قۆيا سه‌يره‌دا ده‌ژيا كه‌ جانه‌وه‌ريكى گه‌وره‌ له‌ ناو تاريكيه‌وه‌ سه‌يره‌ده‌كات و ده‌يه‌ويت بيخوات».

شه‌ويكى باران بوو چوو بۆ مالى غه‌زه‌لنوس، ترسه‌كاني به‌جوړيكبوون، جگه‌ لاى غه‌زه‌لنوس له‌ هيچ جىگاهه‌كى دى دونيا ئارامى نه‌ده‌گرت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هيشتا شتيكى نه‌وتۆى له‌سه‌ر نه‌م پياوه‌ پيشنه‌ نه‌ده‌زانى كه‌ به‌ غه‌زه‌له‌ سه‌ير و خه‌يالييه‌كاني دونياى پرکردبوو. پيشتر بيرى له‌وه‌ نه‌کردبووه‌ كه‌ ده‌خوازيت و له‌ خه‌ياليياه‌تى شووبكات، وه‌ك كچانى تر عومريكى له‌وه‌دا به‌سه‌ر نه‌بردبوو، بير له‌ سيفاتى مي‌ردى پاشه‌پۆڙ بكاته‌وه‌. له‌و كچانه‌بوو كه‌ زۆر كه‌م بير له‌ شووكردن و پياو و سۆز ده‌كه‌نه‌وه‌. ده‌بيت بلنم ني‌مه‌ له‌ ولايتيكداين له‌و جوړه‌ ئافره‌ته‌ ئاسنينانه‌ى زۆر تيدايه‌، له‌و ژنه‌ په‌قانه‌ى گه‌ر بمرن ئاماده‌نين بچوكترين هه‌واى سۆز له‌ پوخسارياندا ده‌ركه‌ويت، به‌لام له‌ پاستيدا تريفه‌ له‌و خانمه‌ كه‌له‌په‌ق و بنزگ به‌ردينانه‌ نه‌بوو، به‌لام ژيانى وه‌ها پويشتبوو پيكه‌وتى پياويك نه‌كات ژنيى له‌ خه‌و هه‌ستينييت. زۆربه‌ى نه‌و خانمانه‌ى

ئاوها سارد و پەنگ زەرد و خێوناسا زەوی تەیدەکەن، خەلکێکن دواچار
 کەسیک نەبوو لە خەویان هەستییت، ئەو تەوشی سەھۆلبەندانی دڵ و
 بەتەختەبوونی لەشی کردون، وەک چۆن مەرۆف دەبیّت ماندووپیّت تا
 بپھۆشێک دەھێنیتەو سەرخۆی، دەبیّت پیاویش ئاوها ماندووپیّت تا
 لەژێرەو پرا پشکووی خامۆش و سووتەکئاسای ژنیتی لەوانەدا دەگەشییتەو،
 هەندیک پیاو هەن دەتوانن خامۆشتەین خۆلەمیّش داگیرسیّنەو، بەلام
 زۆریە پیاو ئەو سەبرەیان نییە، راستەوخۆ مەخلوقیکیان دەوێت بۆیان
 پووتبیّتەو و هەموو هونەرەکانی پێکەوتن بپشەرمانە بزانیّت و
 ماندووپیونی نوێت. وەلێ دەبیّت بزانیّن، مەرۆف تەنیا بەسەبر دەگاتە
 ئەو پلەیە، بە سەبری زۆر. تریفە لەو کارخانەیەدا جگە لە مەستی و
 خەیاڵ هیچی دی نەژیاوو، لەبری ئەوەی بیر لە لەشی خۆی و عەشقی
 خۆی بکاتەو، خەیاڵی لای ئەو پالەوانە مەستانە بوو کە لە مافورەکاندا
 بو ئومێد و بەختەوهری و وەفا و خۆشەویستی دەگریان. دڵی لای ئەو
 کچانەبوو کە هاوکار و هاودەمی بوو، ئازاری ئەوان بە چەشنێک دەبیرد
 خۆی لە بێردەچووە. ئەو چەند سالی کارخانە کە سالانی نزیکبوونەو
 بوو لە ئازاری ئەو کچە کرێکارانە، ماندووپیونی کارخانەیان لە چاوی
 نۆزەخی مالدای بەبەهشت دەزانی. هەردەم دایەن و برینپێچ و لەلەیان
 بوو، پەنگە ئەو ژنانە خۆیان نەبن کەس نەزانیّت تریفە چەند بە تەنگ
 ئیش و ئازاریانەو هاتوو. هەموو دەردی خۆیان دەبردە بەردەمی ئەو،
 تا وای لیھات تریفە ساتیکی نەبوو تەماشای ژیاڵی خۆی بکات. ئەوانە
 مەراق و کێشەکانی خەلکی دەیانبات زۆرجار دەکەونە ناھەقی دەرھەق
 بە مەرۆکەکی ناو خۆیان، بەلام هەموو دەزانیّن دادپەرورترین مەرۆف ئەو
 کەسە کە دەرھەق بە خۆی بپەرھەمە. تریفە کە لەو کارخانەیش
 هاتەدەری هەردەم بیر لای ئەو خانمە غەمگین و کەساسانە بوو. ئەو
 پۆزە دەیویست لە عەتارەلّبیّت چوو بۆ لای یەکیک لەو ژنە چالاکانە

له کۆمه‌ک و یارمه‌تیدانی ژناندا ده‌ستبه‌کاربوون، کللیلی خانووه تازه‌که‌ی خۆی خسته به‌رده‌می و گووتی «من ماوه‌یه‌ک ده‌بیت له پیش چاو نه‌می‌نم، هه‌ندی‌ک کیشه و دهردی تاییه‌تی خۆم هه‌یه، هه‌ر کات ویستتان که‌سیکی به‌دبه‌خت هه‌شاربدن ئه‌وه کللیلی مائی منه، خۆتان چۆنتان پی باشه وابکه‌ن». ئه‌و پۆژه‌ی که‌ تریفه کللیلی ماله‌که‌ی خۆی دانا و ویستی خۆی ونیکات، له راستیدا نه‌یده‌زانی بۆ کوئی بجیت. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس، پی‌یوابوو وه‌ک سه‌ره‌تا ئه‌و ده‌شیت کۆمه‌کیبکات و جیگایه‌کی بۆ بدۆزیته‌وه. ده‌ترسا خۆی لای که‌لاویژی نیا یاخود لای کیژانی تری قالیچن هه‌شاربدات، کی ده‌یزانی ژیا‌نی ئه‌و به‌سته‌زمانانه چۆنه؟ دوا‌ئه‌وه عه‌تاریش له‌وه شه‌یتانتر و فی‌لچنتره له‌و جیگایانه‌دا نه‌یدۆزیته‌وه. غه‌زه‌لنوس دوا‌هه‌مین هیوای پاسته‌قینه‌ی بوو، دانیابوو که‌س خه‌یالی بۆ‌ئهم پیاوه پریشنه پۆمانسی و خه‌یا‌لزاده‌یه ناچیت. له‌و کاته‌وه‌ی غه‌زه‌لنوسی ناسیبوو زۆرجار ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی هه‌بوو ماله‌که‌ی ببینیت. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا فزولیکی کچانه نه‌بوو، به‌پێچه‌وانه‌وه هیزیکی نه‌ینی و ناوه‌کی و قوول ئه‌و هه‌زه‌ی تیا سه‌وزده‌کرد. که‌ گه‌یشه‌ لای غه‌زه‌لنوس له‌و باوه‌رده‌دا نه‌بوو له‌ جیگایه‌کی وه‌ها سه‌یردا بژی، مائی غه‌زه‌لنوس له‌ دهره‌وه‌ بچوک و خه‌وتوو و ساده ده‌ینواند، له‌ یه‌کی‌ک له‌ هه‌ره‌ کۆنترین گه‌ره‌که‌کانی شارد‌ا بوو، جیگایه‌ک ماله‌کان هیشتا تۆزی ئه‌ماره‌ته‌ دیرینه‌کانیان لێهه‌لده‌ستا، شار له‌ویدا هیشتا بۆنی ئه‌سپسوا‌ری دیرین و بۆنی تاعوون و بۆنی باجگره عوسمانیه‌یه‌کانی لیده‌هات. تریفه که‌ پی‌ی خسته کۆلانه‌که‌یا‌نه‌وه هه‌ستی ئه‌وه‌ی هه‌بوو ده‌گه‌رپته‌وه بۆ دوور، ده‌چیته‌وه بۆ سه‌رده‌مه‌ دیرینه‌کان، بۆ پۆژگاری فه‌قیی عاشق و مه‌لای له‌ ئیلاهیاتدا خنکاو. به‌لام که‌ به‌ره‌و مائی غه‌زه‌لنوس هه‌نگاوینا هیزیکی له‌ خۆی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر ده‌ی‌فاند. له‌به‌رده‌رگا‌که‌دا ته‌ماشای خۆی کرد، له‌ یه‌کی‌ک نه‌ده‌چوو بی‌گونا‌ه بیت و

بۆ کومهک بگه پښت، به لکو به خانميکي ده کرد دواي سهفه رڼکي پر له
 کاری حه رام به شه رمه وه بگه پښته وه بۆ مالې خوی. پيشوازي غزلهلوس
 پيشوازيه کی گهرم بوو، گهرچی هاتنی کوتوپړيوو، به لام وه ها دياريوو
 وهک نه وهی پڅخراييت و نوسراييت و به کيکي دی به وردی ناماده يکړدبيټ.
 مالې غزلهلوس و باغه که ی له ناوه وه شتيکی دی بوون، ټيځگار پر
 شکو و سحر او دی ده ياننوا ند. له دهره وه که ليت ده پوانی ته نيا يهک دوو
 درهختی سهوز دياريوو، به لام له ناوه وه گوله کان و داره کان شکوی
 خویان و هه ييه تی شاهانه ی خویان هه بوو. وهک نه وهی له شکوی
 باغه که ی شهرميکات، وهک له بيري چووبيته وه نه ویش له نه وهی يه کيک
 له خيزانه ناوداره کانه، به ترس و شهرميکی گهره وه له ژووری ميوانه که دا
 دانيشت و سه يری له وه موو مندا له فريشته په نگه هات که به ده وریدا
 پايانده کرد و ده يانقيژاند و هاواريانده کرد. که نه وه موو مندا له ی بينی
 واهاته خه يالې که غزلهلوس چه ندين ژنی هه بيټ و حيكايه تی ژيانی
 خوی به دروستی بۆ نه وه نه گيټ پايته وه. له و کاته وهی نه و کوپه ی دييوو،
 نه و جوړه هه سته سه يره ی هه بوو، هه ستيک که وه سف ناگريټ، وهک
 نه وهی له نا کاو هه وایه کی سارد ناخت بگريټ. نه وکات نه يده زانی
 خو شه ويستی چييه، عه شق تا نه وساته ش لای نه و نرخیکی نه خلای بوو
 که وهک کچيکی گه نج ده بایه به رگری ليکات، به لام پيشتر نه زمونيکی
 عاشقانه ی پاسته قينه ی نه دييوو. ئیدی دونيایه کی عه جيبه خه لکانتيک
 هه ن نازان عه شق چييه و دهن به پاسه وانی، خه لکانتيکيش هه ن
 عاشقن و دهن به جه لادی. به لام دلنيا بوو نه و ئيواره يه شتيکی
 ناسروشتی له دلایه تی، شتيک کاتی ده ويټ تا به ته واره تی بزانيټ
 چييه. هه لپه ت خو شه ويستی وهک دهر د وایه، نزيکايه تی و خرمايه تيبه کی
 زوری له گه ل نه خوشيدا هه يه، نه و چند مانگه ی دوايی که چند جاريک
 غزلهلوسی بينی بوو، که پيکه وه سه يری مافووره خه يالييه کانيان

کردبوو، هه‌موو جارێک ئه‌وه‌سته ساردیه‌ی هه‌بوو، شتی‌که‌ وات لێ‌ده‌کات
 هه‌زیکه‌یت به‌تانییه‌ک له‌ خۆته‌وه‌ بپێچیت و خۆت داپۆشیت، هه‌ستیکه‌
 وه‌ک سه‌رمای پێش داگیرساندنی ئاگرێکی گه‌وره‌ وه‌هایه‌ له‌ ناخدا.
 تریفه‌ ئه‌وه‌ پۆژه‌ که‌ له‌ ژووری میوانه‌ خاڵی و ساده‌که‌ی غه‌زهلنوسدا
 دانیشت، چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد دایکی مندال‌ه‌کان ده‌رکه‌وێت و
 به‌خێرهاتنی بکات، به‌لام هه‌یچ که‌س دیارنه‌بوو. له‌ ناکاو هه‌ستی به‌
 ئولفه‌ت و مالمخۆیی کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی جارێکی دیکه‌ له‌م ماله‌دا بووبوێت،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌رابێته‌وه‌ بۆ جیگایه‌ک که‌ جیگای راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی.
 خودایه‌ چه‌ند سه‌رسامبوو که‌ چیرۆکی ئه‌و مندال‌انه‌ی له‌ ده‌می غه‌زهلنوس
 بیست، له‌و کاته‌دا بروسکه‌ئاسا کۆی ژیا‌نی خۆی به‌به‌رده‌میدا پابورد،
 تیگه‌یشت ئه‌وه‌ی ئه‌وی به‌ره‌و ئه‌م ماله‌ هی‌ناوه‌ ده‌ستی رێکه‌وت نییه‌،
 به‌لکو‌ هی‌زی چاره‌نوسه‌. تریفه‌ له‌ سه‌ر کورسییه‌کی ساده‌ له‌ هۆله‌که‌ی
 مالی غه‌زهلنوسدا داده‌نیشت و به‌ چاوی پر فرمی‌سکه‌وه‌ گوێیده‌گرت،
 غه‌زهلنوس حیکایه‌ت دوا‌ی حیکایه‌ت چیرۆکی ئه‌م مندال‌انه‌ی ده‌گێرپایه‌وه‌
 که‌ به‌ره‌می عه‌شقی خه‌یا‌لی بوون، کچ و کوپی کۆمه‌لیک دایکی
 بیچاره‌بوون که‌ له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانی خۆیاندا خه‌وتبوون، به‌هه‌رام
 عه‌شقبازی خه‌یا‌لیان کردبوو، دوا‌جار ئه‌م مندال‌ه‌ بێکه‌سانه‌یان
 دروستکردبوو که‌ ئه‌گه‌ر غه‌زهلنوس نه‌یگرتبانا‌یه‌ته‌ خۆی له‌وانه‌بوو خۆیان
 و دایکیشیان بکوژرێن. غه‌زهلنوس بۆ ئه‌وه‌ی مندال‌ه‌کان له‌ کوشتن و
 سه‌رپرین پزگاری‌بکات جار دوا‌ی جار له‌م بنکه‌ی ته‌نها‌یه‌ی خۆیدا ئه‌م
 کوپ و کچه‌ فریشته‌ئاسا و خه‌یا‌لیانه‌ی گرت‌بووه‌ خۆی، نه‌وه‌یه‌کی
 هه‌رامزاده‌بوون که‌ نیوه‌یان له‌ جوانی و نیوه‌یان له‌ نه‌فره‌ت دروستبووبوو.
 جگه‌ له‌ غه‌زهلنوس که‌س نه‌ی‌نی راسته‌قینه‌ی ئه‌وانی نه‌ده‌زانی. تریفه‌
 یابه‌حری تا کۆتایی گوێیده‌گرت، به‌ چاوی پر ئه‌شکه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌ستی
 غه‌زهلنوسدا ده‌نووشتا‌یه‌وه‌ ماچی‌بکات، پێیده‌گه‌وت «تۆ فریشته‌یت، تۆ

لهجنسی مړوف نیت، تو وهک ئیمه گوناخت نییه». وهک شیت یه کیک له مندالهکانی هلهدهگرت و دهگریا، وهک شیت یه که یه که دواى نهو منداله بچوک و گه ورانه دهکوت و دهگریا، خوئ به خوشکی هه موویان دهزانى، بهدهم فرمیسکه وه دیپ دیپ حیکایه تی خوئ دهگتپایه وه، حیکایه تی زگپرپوونى دایکی بهو، چیرۆکی له دایکپوونى به بئ باوک له ژنیکی نه خوئ، ژيانى وهک کچیکى بیکهس له گهل جه وهه ر یابه حریدا. شته کان بۆ غزلهلنوس سهر و سهرایپوون، نهو لهو کچانه بوو که وزه یه کی سهری گتپانه وهی هه بوو. تا نهو کات کچیکى وهها کاملی نه بینیبوو، به رهه می نهو عه شقه ناکام و ئاره زووه خه یالپانه بیت که له برى نه وهی بمرن و بین به سهراب، له شیوهی مړوفیکى خه یالیدا ده رده که ون. هه ر لهو شه وه سهره دا غزلهلنوس به سهر دهسته سهرایپیه کانیدا دنوشتایه وه و ماچیده کرد و دهیگوت «تریفه یابه حرى شووم پتیکه و ببه به هاوړپى ژيانم». کهس نازانیت داوایه کی واسه سهر و کتوپر له چیه وه هاتووه؟ ده بیت ریشهکانى لهو کولتووره له ناکاو و پهله یه وه هاتبیت که نترانى نهو ولاته چه ندین سه ده یه دهیگره بهر؟ نهو کولتووره ی پیاوئیک له ناکاو دهچیته به رده می خانمیک و داوای په یوه ندی لیده کات، داوای هاوسه رى لیده کات و له هه مان ئان و ساتیشدا وه لامیکى پۆشن و پوونى دهوئیت؟ یان له شهیدایى غزلهلنوس و سهرسامیه وه به تریفه یابه حرى سهرچاوه ی گرتووه، یان له هه ولئیکى جوامیرانه ی پیاوئیکى مه رده وه هاتووه که به راستى و یستوئیتى ئافره تیک له میحه نه تیکى راسته قینه و گه وه ده ره پئیت؟. هه موو نهو مندالانه ی نهو شه وه هاتنى تریفه یابه حریان له نزیکه وه دى، ته واوای ورده کارپیه کانى نهو چند سه عاته یان له یاده، هه موو نهو ساته یان له بیره که غزلهلنوس وهک نه وهی جنۆکه یه کی رهش دهستی لئوه شان دبیت، یاخود بووئیت به داوای یه کیک له خه یاله بیپه روا و بالداره کانى تریفه وه، له

بەردەمیدا کەرنۆشەدەبات و دەلێت «ئاسمان و هێزە سەیر و نادیارەکانی دۆنیا تۆیان ناردووە، من و تۆ بە پێکەوت بەکترمان نەبینیوە، تۆ ئەمشەو هەروا ئاسان پووت لە مائى من نەکردووە، من وەچەى غەزەلنۆسەکان و تۆ کچی خەيالە ناکامەکان، تەمەردن ھاوپیّت دەبم. پێیوستیم بە تۆیە و تۆش پێیوستت بە منە، تۆ ئەو نیوە خەيالێیەى منیت کە فەریووت و کەوتوویتە سوچیکى تری دۆنیاو» . سالانێکى درێژ منداڵان ئەو قەسە سەیرانەى غەزەلنۆسیان دەگووتەو... ئەو تۆن و شێوە گەوتەنیان وەک خۆى لاساییدەکردووە، کۆپەکان دەچوونە بەردەم کەچەکان و کەرنۆشیان دەبرد و بە لاقرتییەو دەیانگووت « ئەم شەو خەيال تۆى ناردووە، تا پەزگارمبەکەیت و پێگام بەدەیت پەزگارتبەکەم» .

پووداوەکانى ئەو شەو بە هەر جۆریک گوزەریانکردیّت، نیشانەى ئەوەن کە تەریفە یابەحرى و غەزەلنۆس لەو ساتەو زانیویانە کە بەبێ یەک ناتوانن بژین، هەموو دەزانین ئەوەى ئەوکات بەیەکییەو بەستوون خۆشەویستى نەبوو، بەلکو هێزیکى لە خۆشەویستى گەورەتر و ئالۆزتر و قوولتر بوو کە خەيالە . خۆشەویستى بەبێ خەيال وەک پێکەوتنى دوو دوکاندارە لەسەر تێکەڵکردنى دوکانەکانیان . ئەوەى سەحری خەيال پێکیانەو دەبەستیت، پەيوەندیان درێژتر و خۆگرتەدیّت، خۆشەویستى پووت، نۆو پێردەبیّت و دەمریّت . بەلام دوو بوونەوەر کە دوو خەيالێ ناکۆتایان هەبیّت، هەستبەکن هەردووکیان بە پێگایەکی درێژدا ھاوون و ئەو پێگایە لە دورى دورووە بە جۆریک ئاراستەى وەرگرتوو بەگاتە یەک، هەر یەکەیان تیشووییەکی درێژى ئازار و خەيالێ پێیّت و بیەیت نیشانی ئەوى دیکەى بدات، ئەوکات دەکەونە ناو دەریایەکی ناکۆتاو کە تەنیا مەرگ دەتوانیّت کۆتایی پێبەنێت، خەيال یەکیتیەکی قوولتر و پتەوتر لە خۆشەویستى لە ناو ئادەمیزادەکاندا دروستدەکات .

ئەو کاتەى یەکتریان ناسى غەزەلنۆس کۆپیکى پێ ئەزموونتر و دۆنیا

دیده‌تر بوو، تریفەش خەیاڵیکى دەر و سافترى ھەبوو، بە لām ھەردووکیان نەیان دەزانی چۆن درێژە بە ژانیان بدەن، مەرۆف چەند خەیاڵى بە ھەیز و بەرین بێت، پێویستی بە حەقیقەتێک ھەبە بۆى بژى. لەو شەویدا دوو کەس بە یەك دەگەشتن و ھەر یەكەیان بە شیوہى خۆى بۆ پاستییەكى گەورە دەگەرا. تریفە پێیوابوو لەو مالا دا خەیزان و قەبیلەى خۆى دۆزیووەتەو، دواى پیریوون و نەخۆشکەوتنى فەوزیە یاسەمى ئەو کچیکى بێکەس بوو. بە لām ئیستا دانیابوو کە ئەو ھەمیشە یەكێک بوو لە پۆلە بەرە خەیاڵییەکان. غەزەلنوس باسى ئەو دابەشبوونە ترسناکەى خۆى بۆ دەکرد لە نیوان خەیاڵ و حەقیقەتدا، بەو شەو دەستیدەگرت و ھەك شیت دەبیرد بۆ باغى مەھناز، پێکەو دەرگای ئەو خانووە خەیاڵییەیان دەکردەو، غەزەلنوس ئەم جێگایەى ھەك کە عەبەى خۆى تەماشادەکرد. تریفە بەو باغەدا دەگەرا، دەستى لە گۆلە پەمییەکان دەدا، بۆنى پۆحى کچیکى دەکرد گۆلستانیکى بێسنوورى جێپێشتبوو. تریفە ئەو باغەى ھەك خەیاڵێک دەبینى کە پەلامارى حەقیقەت دەدا، ئیستا کە بۆنى بەو گۆلنەو دەکرد، دەیزانى ھەموو خەیاڵێک دەبێت بە جۆریک لە جۆرەکان پەلامارى حەقیقەت بدات، دەبێت ھەموو مەرۆفێک برێک لە خەیاڵى خۆى لە ناو جەرگەى حەقیقەتدا سەوزیکات، ئیدى لە شیوہى گۆلێکدا بێت، لە شیوہى باغیکى چکۆلەدا بێت، یاخود لە شیوہى مندالیکى خەیاڵیدا بێت. غەزەلنوس لە ناو گۆل و بالندە و تریفەکانى مەھنازدا کەمێک پەشۆکاو دەردەکەوت، نەیدەویست پاستەوخۆ وانیشانبدات کە پێشنیارى ھاوسەریتى لەلایەن ئەووە بەرەنجامى غەمخۆرییەتى بۆ ژيانى تریفە، یاخود بە ھۆى ترسى ئەووەیە لە سەرگەردانبوونى خانمێک کە ھەك دوورپێکى دەگمەن و یاقوتیکى بێۆینە دەبینى. بریاری ھاوسەریتى لەگەڵ تریفەدا بریارێکى شیتانەبوو، ھەموو مەرۆفە عاقلەکان بە جۆریکى شیتانە ژندەھێنن و شوودەکان، ئەو تەنیا

کەسانی دۆنیایەریست و قازانجپێون بە وردی هەموو شتێک هەڵدەسەنگێن و بپیری هاوسەری دەدەن. ژنەپێنان شتێکە هەمیشە بپێک لە شیتێ و هەلەشەیی و بیروەلاوەنانی دەوێت، گەر مەرۆف زۆر وردەکار پێوانەکاری بکات، ناتوانێت هاوسەرگیری بکات. غەزەلنوسیش یەکیەک بوو لەو پیاوێ شیتانە کە زۆری پەوشی ژیاانی ببیرکردنەو تەیکردبوو، خەیاڵزایەک بوو کە خەیاڵ و خولیا ی لە ناکاو دەیهێنا و دەبیرد، وازەپێنانی لە قوتابخانە شیتانەبوو، خەلوەتی شەش سەلە ی لە ناو غەزەلدا شیتانەبوو، بازداانی بۆ سەر مینبەرەکانی شیعر شیتانەبوو، سەفەری بە کیشوهری خەیاڵدا شیتانەبوو، لەخۆگرێتی بۆ منداڵە بیاوکەکان شیتانەبوو، بوونی بە مامۆستای خەیاڵ شیتانە بوو، کپینەوێ بۆ مائی سەیفەدین مارۆ شیتانە بوو، حەزی بۆ سەبری شیتانەبوو... هەموو شتێکی شیتانە بوو، بەلام شیتیبەکی پڕویقار، شیتیبەک مەرۆف بە ئومێدەوێ گریڤەدات. ئیدی بۆدەبیت ژنەپێنانی، بوونی بە مێرد و باوک شیتانە نەبیت؟ بەلام چۆن دەتوانیت لە سەعاتێکی جۆش و داخبوونی دل و هەستانی سۆزدا بپیری وەها گەورە بدات، کە ی ئەو لەگەڵ ئەو ویقارە دەرویشییە ئەودا دەگونجیت کە شیتانە غەزەل دەخوینیتەوێ و جیهان بە خۆی هەستدەکات؟ نا ئەوێ غەزەلنوسی ئازاردەدا، ئەو عەشقە ئەستم و ناکام و هەلەاتووی ئەو بوو بۆ سەبری، بۆ گولستانەکانی هەزارباغ. عەشقی هەرە گەورە ی ژیاانی ئەو سەبری بوو، کە بوونەوێکی شەوانە و سەرابی و نەگیراوە، بوونەوێکە جگە لە ئیلهامی غەزەل، جگە لە پەيوەندی بە هەموو کانگایەکی نەمری خەیاڵەوێ، پێگایەکی بۆ ئەم سەر زەمین و دۆنیایە پێ نییە. سەبری ئەو خانمە ئەفسانەیی و نەگیراو و خەیاڵییە کە هەموو پیاوێکی دۆنیا لە خەونە تاریک و نەینییەکانیدا پراویدەکات، ئەو ئافەرەتە ئەفسانەییە کە مەرۆف دەبیت بەش بەش لە ناو هەموو ئافەرەتانی دیکە ی دۆنیادا بیدۆزیتەوێ، سەبری نمونە ی

ئو ژنه بوو که عاشق نابيت، بهلکو ته نيا عاشقی دهن، له بهرئووه مولکی هيچ يهک له عاشقانی نيه. ئووه نهينی گه وره دی دلی بوو که ده بایه تا هه تاهه تايه بيشاريتووه. سهخته مروّف به نافره تتيک بلّيت تو ده که مه هاوسهرم له بهرئووه دی برّیک له و سيفه تانه ت تديا به که له و خانمه خه يالّيهی ناو باغهکانی پوحمدا هه يه، هيچ پياويک به جوړه زمانتيکی وه ها له گه لّ ميینه يه کدا قسه ناکات. به لام پيډه چيّت غزه لنوس هيّند به خه يالّی تريفه و کاراکتر و ژيانی سه رسامبوويّت، برّیکی نوری ئو سيفه ته سه ير و خه يالّيانه ی تيا بينيبيّت که له و خانمه نمونه ييهی ناو باغهکانی خه يالّيدا هه بووه.

تريفه له و کچه ئه سمهره پوچ سوکانه بوو که مروّف پاسته و پاست حه زده کات بييت به هاوړتيان. له و کچانه بوو به ديتنی شتيک له هيّمنی و برّوا و مه ستبوونت تيا دروستده بوو، له وانه ی گهر په نجه يهک بدات له ده ست، نازاريکی گه وره شت هه بيّت هتور ده بيته وه و له سه ره خو ژانه کانت نارامده بڼه وه. شتيک له چاوه په شه کانيدا بوو که پاسته وخو خه فته ی ده برد و ئاسووده یی بانگده کرد. هه موو ئو و ژانانه ی تر که هاتبوونه سه ر پيگای غزه لنوس ژنبوون، قه شه نگبوون، پر خه يالّ بوون، به لام هيچيان بوونه ورّیک نه بوون به سه يرکردنی چاويان پوچ له نازارهکانی پاکبيته وه. تريفه له و ژانانه نه بوو که سيجريان به سه ر هه موو جه سته ياندا دابه شده بيّت، بهلکو له و کچه چکوله بيّجورمانه بوو که ده بيّت له نزیکه وه سه يری چاوی بکه يت. هه موو سيجری له و چاوه په شه سه يرانه يدا بوو که له ناکاو زيره کی و برّيسکه و غه مخورييه کيان تيا ده رده که وت ده گمن و پوچه ژيّن بوو. غزه لنوس هه رجاريک يابه حری بينی بوو، سه ره نجی ئو و چاوه سه يرانه ی دابوو، سه ره نجی ئو و ده ستانه ی دابوو، گهر ده يخستنه سه ر شانی هه ر که سيّک وه ها پر سؤزبوون، تيشک و شه بهنگی ناو پوحي پاسته وخو له سيمای درده داره کاندا وهک ئاسووده گييه کی قوول

دەردەكەوتەو. لەو ماوەیەدا كە پێكەوێ دەچوون بۆ لای خەلكانى نەخۆش، ئەو دەستانەى تریفە، ئەو پەنجە بارىكانەى، ئەو چاوانەى كە لە ناكاو بە سۆزىكى سەیر دەدرەوشانەو، غەزەلنوسیان ماندووكردبوو. ئەو لەگەڵ جەمعیەتى ژنانى سەرگەردان و پەژموردا هەزاران ژنى لەم شارەدا بینیبوو، ژنانى سەدان جار لە تریفە جوانتر و غەمگینتر، بەلام هیچ كات چاویكى وەها ئارام و پڕ خەیاڵ و بینىزى نەبینیبوو، چاویك جگە لە مەحەبەت نىگایەكى تری بۆ دنیا تیا نەبێت، دەستیكى دیکەى وەهاى نەبینیبوو. غەزەلنوس دەیزانى پیاوانى دى وەك ئەو ئەو سىحرەى تیانابینن. پیاوانى ئەو شارە، سىماو پێست و مەمك و سەمتى ئافرەت شىتێانداكە، بەلام كەسێك حەز لە دەستى كچێك بكات، حەز لە پەنجە بارىكەكانى بكات، تیشكێكى نەینى ناو چاوشىتیبكات، ئەو شىتێكى دەگمەن بوو.

تریفە لەوە زیرەكترىو تێنەگات غەزەلنوس بەو سەرسام و مەدھۆشە، بەلام هیشتا شىتێانە عاشقى نییە. بىڕۆكەى زەماوەندكردن شىتێكى كۆپى و قورس، بەلام بزۆین و خەیاڵنەنگیز بوو. لە قوولایى دلێدا حەزیدەكرد شوو بە غەزەلنوس بكات، بەلام وەك سەرسەختیەكى كچانە پاییچیت، وەك ئەوێ بۆ شىتێكى قوولتر و خەیاڵتر بگەریت، پەزەماندى شىتێانە و پەلەى خۆى ئاشكرانەكرد. ئەو شەو تا درەنگ پێكەوێ لە باغى مەھنازدا مانەو، هەولەكانى غەزەلنوس بۆ پارێزكردنى تریفە یابەحرى بێسوودبوون. ئەگەرچى ئەزموونێكى لە خۆشەویستیدا نەبوو، بەلام غەریزەىكى قوولێ كچانە وای لێدەكرد بلیت «تەنیا ئەو عەشقانە نەمرن كە ناگەن بە یەك». قەناعەتێكى دێرىن و سۆفیانە و كلاسیكى بوو كە ئیستا جوانییەكى زیاتر و سەیرتر و كۆپى دەدا بە تریفە. ئەو شەو لەگەڵ مەموو دەردەكانیدا، واهەستىكرد شەكەكان خێرا و ئاسان تێدەپەڕن، بەلام تێگەشتنى ئەو بۆ خۆشەویستى قورستر و ئالۆزتر بوو.

خوی گه لیک سووک ده هاته پيشچاو، گهر له شه ويکی وه هادا شويکات. دواتر حياکيه ته که بۆ هه ييه ت و يقاری کچانه ی قورس ده که وته وه، وهک شه وه ی له شه ويکی ليقه وماندا پرويکرديته مالی که سيک و هر له و شه وشدا له بهر ترسی ويلي و بيکه سی شوويکرديت. شه له ميژه شه وهسته سه يره ی بۆ غزه لنوس هه بوو، له و شه وه دووره وه که له ماشينه که ی عه تاردا يه کيان بينی، له و کاته وه به ئومیده بييينيته وه. به لام ئیستا شته کان وها ئاسان ده هاتن، هه چ خه يالبارتيکی راسته قينه ی نه ده خسته سه ره وه و جوش و خروش، خه يالبارزی راسته قينه به عه شقی وها ئاسان پازی نابیت. تريفه شته کانی ئالۆزتر و قورستر ده ويست. له ده می مندالييه وه، له سه رده ميکه وه که له گه ل مه خلوقه نه به يراوه کاندایاریده کرد، گه ران بۆ شتيکی نه ستم و خه يالی له دلیدا بوو. هه چ گه مه يه ک له وه عاشقانه تر نييه، ببیته عاشقيکی نه گيراو، که بۆ مه عشوقيکی نه گيراو ده گه ریت.

ئیستا دواي چه ندين سال که مروف بير له و پۆژه ده کاته وه، وهک شه وه وایه ده ستيکی نه ينی پالی به غزه لنوس وه نابیت له سه ره تاوه ده ستيکردينی تراژیدی ده ست پيیکات. شه وه مو ژيانی له غزه لدا برده بوو سه ر، دلنيا بوو خوشه ويستی شتيکه له سه رکه وتندا ده مريت و له نوشوستیدا ده ژي. شه وه له هه موو جیگایه ک ناوی وهک عاشقيکی جاويد پويشتبوو. ئیستا که بير له و خولیا کتوپر و سه يره ی ده که ينه وه، له شه ويکی وه هادا، له ميوانتيکی وا ناسک و شهرمن داوی هاوسه ری بکات. هه قمانه بپرسين؛ کي ده لیت غزه لنوس هر له سه ره تاوه نه يزانيوه که تريفه يابه حری مه خلوقيکی سه رابی و نه گيراوه؟ شه وه له و پياوانه بوو که پيشه يان شه وه يه سه راب بدۆزنه وه و دوايکه ون. من واهه سته ده کم غزه لنوس دواچار ويستويتی خوی به خوشه ويستی ناکام و نه ستم گه مارۆيدات... بۆيه هه مان شه وه تريفه ی برده بۆ باغي مه هناز تا

نیشانیبیدات عه شقی ناکام چ سحر و جوانیبه کی نه به دی به جیده هیلتیت، چ باغ و لاله زاریک سازده کات و چ خه یالئیکی ناکوتا ده خولقینیت. غه زه لنوس ویستویتی له عه شقدا هر گیز نه گاته کوتایی. نهو شیتییه کتوپر و خوفزدانه له ناکاوهی بۆ بهرپیی تریفه یابه حری پنگایه ک بووه بۆ نهو هی دریزه به غه زه له کانی بدات، به جۆریک له جۆره کان دلنیا بوو سه روکاری له گه ل چ بوونه وه ریکی سه ختدایه. ویستویتی له عه شقیکی نه فسانهیی و نه سته مه وه بازیدات بۆ عه شقیکی نه فسانهیی و نه سته می تر. په نگه له ساتی یه که مه وه دلنیا بوویت که تریفه یابه حری هه مان یاری له گه لدا ده کات، هه مان گه می ئومید و نا ئومیدی که عاشقان شیتده کات. هر دووکیان که م تا زۆر نهینی گه مه که یان زانیوه، زانیوانه ته نیا کاتیک ده توانن تا هه تا هه تایه پیکه وه بن که ده ستیان نه گاته یه ک. نهو هی عه شق پله یه ک له زه وییه وه به ره و ئاسمان به رزه کاته وه نهو یه له مه عشوقه دا بۆ دیوه نه سته م و خه یالئییه که ی بگه رییت. مرؤف له هه موو چه شنه کانی خو شه ویستیدا بۆ نهو که سه راسته قینه یه ناگه رییت که له به رده میدایه، به لکو له ناو نهو که سه راسته قینه یه دا بۆ بوونه وه ریکی دیکه ی خه یالئی ده گه رییت. خو شه ویستی سه ره تا ته نیا بینینی نهو بوونه وه ره یه، سه ره نجدانی تارمایی نهو مه خلوقه یه که له ژیر به رده یه کی نه ستوره وه ده جولیته وه، عه شق که گه وره ده بییت نهو په رده یه هی دی هی دی ته نک و ته نکتر ده بیته وه، به لام که ده مریت نهو په رده یه هی دی هی دی نه ستور و نه ستورتر ده بییت، ئیتر چیتر مرؤف نهو مه خلوقه خه یالئییه ی ناو نهو هی دی نابینیت.

نهو کات که له باغی مه هنازدا ده سوپانه وه، هر دووکیان سه یری چاوی یه کیان کرد و قوول نهو پۆحله به ره خه یالئییه یان بینیی، هه رکاتیک نیر و مییه کی سه ر نه م زه وییه سه یری چاوی یه ک ده که ن، بۆ نهو بوونه وه ره خه یالئییه ی ناو یه کدی ده گه رین، وه لی که مجار ده یدۆزنه وه.

تریفە یابەحری سووربوو لەسەر ئەوێ دەبیست هەموو شتیەک تەنکتر
بیست، سووربوو لەسەر ئەوێ هەر دووکیان گەمەکە تا دوورترین جیگا
پاکێشن. عەشق یارییە، بەلام یارییەکی قورس. ئەوانە ی عەشق زۆر
ناسان دەکەنەو دەیکوژن. تریفە یابەحری وا بیردەکردەو.

ئەو شەو کە تریفە نوست، هەستیکی سەیری هەبوو، هەستیکی
تیکەڵاو لە خۆشی و نازار، یەکەمین جاریبوو لە ژانییدا لە مالتیکی
گەورەدا لەگەڵ پیاویکی غەریبدا بنوێت، پیاویک لە جیگایەکی نەزانراوی
ئەو مالدەدا وەک ئەو خەوتبوو. تا بەرەیان بیرى لەو پێشنیارە سەیر
و کتوپرە ی غزەلنوس دەکردەو. دلنیاوو لە ناو ئەم غزەلنوسەدا
مەخلوقیکی تر هەیە کە ئەم دەبیینیست و ناییینیست، دەرەکەوێت و
دەرپات. ئەو ئەم مڕۆفە نەبینراو و خەیاڵییە ی خۆشدەوێت، نەوێک ئەم
کەسە ی لە گوشت و خوین و ئێسک دروستبوو و لە بەردەمیایەتی.
دەبوو بگاتە ئەو کەسە، بگاتە ئەو مەخلوقە خەیاڵییە. بەیانی کە
هەستا هەموو بیرکردنەوێکانی شەوی بە غزەلنوس گووت. لەو پۆژەو
پێگای ئەو پەيوەندییە سەیرە ی نێوان تریفە و غزەلنوس درێژ بوو،
هەر دووکیان چاوەروانی ئەو ساتە سێحراویە ی ئاشکراوونیان دەکرد...
ساتیک مڕۆف نازانیست پێدەگات یاخود نا؟

تریفە یابەحری وەک بەرپرستی سەرەکی مندالە بێسەرپەرشتەکان لەو
مالدە مایەو. ئەو پێکخراوە بیانیانە ی کە دەرمانەتی بەخێوکردنی ئەو
مندالە هەتیوانەیان گرتبوو ئەستو، شادومانبوون ئافەرەتیەک سەرپەرشتی
خانەکە بکات. مالدە کە چەپەک و دوورەزار بوو، ئەوانە ی دەهاتنە ئەوێ
خەلکانی تاییەت و بڕواداربوون، بەوێدا شوێنەکە وەک بێکە ی کۆمەڵێک
مندالێ بێدایەن سەیردەکرا، مانەوێ تریفە وەک سەرپەرشتیار و بەخێوکر
و دادە ی مندالەکان ئاسایی و بێگرتێ چوو پێو. ئەو ماوێە غزەلنوس
زۆرە ی کات لە ژێر زەمینەکەدا خەریکی غزەلیات بوو، پێشکی درێژتر و

قزّیکی دەرۆشناساتر و نیگایه‌کی له جاران غه‌مگینتری هه‌بوو، ماوه‌یه‌ک بوو ته‌نیا غه‌زه‌له‌کانی له به‌ر نه‌ده‌کرد، به‌لکو خۆشی غه‌زه‌لی ده‌نوسی. به‌یانیان که له هه‌زارباغ ده‌گه‌رایه‌وه، غه‌زه‌له‌کانی شه‌وی تۆمارده‌کرد که له لاله‌زاره‌کاندا به ئیلهامیکی نه‌ینی بۆیده‌هات. هه‌ندیجار به خۆی و کراسه زه‌یتونییه‌که‌یه‌وه ده‌هاته‌سه‌رئ و تا ماندووده‌بوو کۆمه‌کی به منداله‌کان ده‌کرد و یاری له‌گه‌لدا ده‌کردن، هه‌ندیجاریش هه‌ندیک له غه‌زه‌له‌کانی خۆی بۆ تریفه یابه‌حری ده‌خوینده‌وه و مه‌ست و دیوانه‌ی ده‌کرد. له‌یه‌ککاتدا نزیک یه‌ک و دووریش له یه‌ک ده‌ژیان. ئه‌وه یاسای گه‌وره‌ی هاوسیتی و هاوپییه‌تیان بوو. پۆژ دوا‌ی پۆژ ئاگرێکی چکۆلانه له ناخیاندا گه‌وره‌ده‌بوو، پۆژ دوا‌ی پۆژ هه‌ستیانه‌کرد شتیک له ناوه‌وه ئازاریانده‌دا، هه‌ر دووکیان بۆ ئه‌و ئازاره‌ ده‌گه‌ران، ئه‌و ئازاره تاکه نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که نزیکن له‌یه‌ک و بۆ یه‌ک ده‌ژین. ئه‌وه ئه‌و پێوانه کلاسیکییه‌ی ئه‌فین بوو که هه‌ردووکیان له باوانیانه‌وه بۆیان مابوووه «عه‌شق گه‌ر تاسه‌ر ئیسقان ئازارت نه‌دا، ناتوانیت کامه‌رانتبکات».

غه‌زه‌لنوس هیدی هیدی پوخساری دەرۆشیتی شیتی وهرده‌گرت، ئیستا له کۆپ و کۆبوونه‌وه‌کاندا وه‌ک دیوانه‌یه‌ک دهرده‌که‌وت، وه‌ک جاران ته‌نیا غه‌زه‌لی نه‌ده‌خوینده‌وه، به‌لکو هه‌ندیجار غه‌مگین و ئه‌شکبار ده‌ینواند. شه‌وان هه‌میشه ده‌چوو بۆ هه‌زارباغ، تریفه یابه‌حری ماوه‌یه‌کی درێژ ئاگاداری ئه‌و گه‌شته شه‌وانانه‌ی غه‌زه‌لنوس نه‌بوو، ئه‌و هه‌موو شه‌ویک منداله‌کانی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، دایده‌پۆشین، ئاوی ده‌دانئ، ده‌ستیده‌دا له ده‌موچاویان. شه‌ویکیان «مراوی ئاوی» نه‌خۆشبوو. مراوی کچیکی چکۆلانه‌بوو، ئاوی پاسته‌قینه‌ی خۆی هه‌رمین بوو، به‌لام له مندالییه‌وه هه‌مووان به‌ مراوی ئاوی بانگیانده‌کرد، شیرین و په‌ریئاسا بوو. کچه‌که تایه‌کی وا زۆری هه‌بوو مرۆف دلی بترسیت. تریفه یابه‌حری هه‌موو ئه‌و ماله به‌ دوا‌ی غه‌زه‌لنوسدا گه‌را تا له خه‌و بیداریبکاته‌وه و کچه‌که به‌ریت

بۆ بیمارستان، به لām نه یدۆزییه وه . شه وانی دیش دیسانه وه ئه و چیرۆکه دووباره بووه وه . تریفه یابه حری دلنیا بوو غزلهلنوس رۆبه ی شه وان ده چیت بۆ جیگایه کی نادیار، له شوینتیکى دیکه و له سهر زه مینتیکى خه یالیدا ونده بیئت. ئه و پیاوه له پال نه ئینییه گه وره کانى ژیانیدا خاوه نی نه ئینییه کی تاریکتر بوو که تریفه ئاسان بۆی ته فسیر نه ده کرا.

غزلهلنوس پۆژ دواى پۆژ له نیوان دوو عه شقى خورافى و نه سته م و بیحاسلدا دابه شده بیئت.

نیستا که بیرى لیده کهینه وه خه یالنه نگیز و باوه رنه هینه، ژن و پیاویکی گه نچ که هه ر دووکیان به جوریک له جوره کان شه یدای یه کن، به لām ماوه یه کی دریز له مالیکدا ده ژین، پیکه وه کارده که ن، به لām ده ست بۆ یه ک نابهن، لیویان به ر لیوی یه ک ناکه ویئت، له زه ت له وه ده بینن که دورین، ده ستیان نه گاته یه ک و ئازار بچیزن. ئاشکرا دوا ئومیدیان ئه وه بووه بگه نه پله ی سوتان، دوا ئاواتیان ئه وه بووه ئه زمونى سۆفییه کۆنه کان دووباره بکه نه وه . له دوو پۆح نه ده چوون سهر به م سهرده مه بن، دوو جه سته ی نامۆبوون به م شاره و به م سهر زه مینه . غزلهلنوس بۆنى کتیبه کۆنه کانى غه زه لى لیده هات، بۆنى ئه و لاپه ره زه ردانه ی مه لای سوخته ی لیده هات، وه کو ئه وه بوو مه حکوم بیئت به وه ی وه ک شاعیره کۆنه کان بژی، وه ک عاشقه دیزین و قه له نده ره کان عومر به پتیکات، تریفه ش نه وه ی مافوورچنه خه یالیه کۆنه کان بوو، له کچى سهر فره شه خه یالیه کانى خۆی ده چوو... ئه و کچانه ی عاشقیان ده بین و نایانگه رین. ئه مپۆ دواى ئه و هه موو ساله وا تیده گه ین، خولیاى تریفه یابه حری بۆ عه شقى سوتینه ر، بۆ حه سره تیک که تیرنابیئت، ره نگه په رچه کرداریکی پۆحى بووبیئت به رابه ر سهرده میک که هیدی هیدی شار تیدا پرده بوو له خواستى ژيانى پر له زه ت و ئاسان. سهرده میک هه یچ مرقفیک نه یده ویست کاربکات، ولات پرپوو له پیاوی بیئیش، له ده یان هه زار جووتیار که

کێلگه‌کانیان به‌جێده‌هێشت و له‌ کۆمه‌ڵێک شار و شارۆچکه‌ی تاریک و نوته‌کدا له‌سه‌ر و په‌وپێ دینه‌مۆ، شه‌و و پوژ نانیا‌نده‌خوارد و سه‌یری سه‌ته‌لایتیان ده‌کرد، م‌رو‌ف سیحری زه‌وی له‌ یادکرد و سروشت به‌هایه‌ک و ئیش نرخیکێ نه‌ما، خه‌ڵک هه‌موو پێکرا شادومان بوون، هه‌موو پێکرا ئاسوده له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتیکدا ده‌زیان هه‌ولیده‌دا بێئیشی خۆی وه‌ک ئیش نیشانبدات. سه‌رده‌می‌ک، ده‌روازه و سه‌ره‌تای ئه‌و پوژاگاران‌ه‌ی دواتر بوو که پاره‌ی زۆر، خواردنی زۆر، له‌ ئاسمانه‌وه‌ ده‌بارین. خه‌ڵکانیک دروستبوون که ته‌نیا شیتێ ئوتومبیلی په‌ونه‌قدار بوون و شه‌ویش له‌ ناو ئوتومبیله‌کانیا‌ندا ده‌خه‌وتن. خه‌ڵکانیکێ تریش تا تووشی دڵپه‌شێوی ده‌بوون و ده‌مردن سه‌یری فلیمه‌ ئیروئتیکیه‌کانیان ده‌کرد، که تازه به‌ تازه به‌ لێشاو پ‌و‌ویده‌کرده‌ ئه‌و شاره‌. له‌ شاردای هه‌ندی‌ک گروپی سه‌یر و په‌فتاری پێشتر نه‌بینراو ده‌رکه‌وت. ئه‌و گروپه‌ په‌یدا‌بوون که گه‌نجیکێ له‌ خۆبایی به‌ ناوی «میزپاشا» وه‌ سه‌رکردایه‌تیده‌کردن، په‌لاماری کتێبخانه‌کانیان ده‌دا و میزبان به‌ کتێبه‌کاندا ده‌کرد. گروپی ئه‌و گۆرانیبێژ ده‌نگ ناخۆشانه‌ سه‌ریان‌ه‌ل‌دا که که‌چه‌لێکی کاسکێت له‌سه‌ر به‌ناوی «بولن بولن» پێشه‌نگیان بوو، له‌ هه‌ر جێگایه‌کدا گۆرانیان بگوتایه‌ سه‌دان پو‌جی مه‌یمون‌اسا له‌ده‌وریان سه‌مایده‌کرد. ئه‌و یانه‌ و چێستخانه‌ تایبه‌تانه‌ کرانه‌وه‌ که م‌رو‌ف ده‌یتوانی له‌وێ تا وه‌ک به‌رازی لێدێت بخوات. شه‌قامه‌کان به‌ شه‌و پرده‌بوون له‌ بۆنی پشانه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رخۆشانه‌ی هه‌موو شاربان وه‌ک ئاوده‌ستخانه‌کانی م‌الێ خۆیان سه‌یرده‌کرد، خه‌ڵک له‌و شارهدا ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه‌، ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه‌. شه‌وان بای پ‌و‌وه‌و باشوور، دوکه‌لی ئاگردانی پیاوه‌ مه‌ست و بخۆره‌کانی له‌ چیاکانه‌وه‌ ده‌گێرایه‌وه‌ و له‌ ناو شاردای ئه‌و دوکه‌له‌ م‌رو‌فی ده‌خنکاند. ئیواران سه‌دان هه‌زار سه‌یرانکه‌ر ده‌چوونه‌ قه‌راغشار و به‌رابه‌ریه‌ک داده‌نیشتن و وه‌ک له‌ کێبڕکێیه‌کی ترسناکی خواردن‌داب‌ن،

یەك پيشانی یەكتریان دەدا كە دەتوانن چەند ژۆر بخۆن. مژۆف بۆ ھەر جیگایەك دەچوو ئادەمیزادێكى بە لەفەيەك گوشتی گەرەو دەبینی. تریفە یابەحری كە ئەوكات چەند سأل بوو لە بەحری خەیاڵدا تەنیا مافووری قەشەنگی چنێبوو، لەم دونیا تازەيە تێنە دەگەشت. لەو دەمەدا كە خەریكى مامەلەي كړینی خانوو كەي بوو، بۆ ھەر لایەك دەپوشت خەلكی دەبینی لە پارەوی دائیرە و لەسەر میزی ئیشەكانیان بە پارووی گەرەو دەنیشتون، ژنانی قەلەوی دەبینی بە گوپی پرپەو، فایلی تاپۆ و باج و موڵكداریان لە نێوان ژوورەكاندا دەھێنا و دەبرد. ولاتێك بوو لە ژووری سەرۆكەكانەو، لە ھۆلی پەرلەمانەو تا ناو كتیخانەكان و ھۆلی زانكۆكان ھەمووی بۆنی چیشخانەي لێدەھات. ھەندێك لە سەركرەكانی ولات و ئەندامی بیرویی سیاسی حیزبەكان و ھا ئاوسابوون، مژۆف دەترسا پۆژێك با وەك میزەلەن بیانفرێتیت بۆ ئاسمان. ھەر لەو ساللەدا گروپێكى ئیسلامی بچكۆلە دەرکەوت كە شێخێكى بە حورمەت سەرۆکیان بوو، مژۆفیان سەردەبەری و گوشتەكەیان دەخوارد. ھەموو شتێك لەو شارەدا دەخورا و ھەموو شتێكیش لە دەوری خواردن دەسورپایەو، جگە لە بیركردنەو لە خواردن ئادەمیەكان بیریان لە ھیچی تر نە دەكردهو. تریفە یابەحری سەیری لێھات كە دەبینی، شۆفیری تاكسییەكان ھەموو بە دەستێك سوكان دەگرن و بە دەستێك لەفە دەخۆن، پۆلیسە قەلەوكانی ھاتوچۆ لە فولكەكاندا دەوستان و پێكرا بابۆلەي گەرەو گەریان بە دەستەو بوو. تاكە ھونەرێك كە باوكان فێری كۆرەكانیان دەكرد، ئەو بوو چۆن شیش لێدەن و چۆن لەفە بپێچنەو، تاكە ھونەرێك كچان لە دایكیانەو فێردەبوون ئەو بوو چۆن چیشت لێبنێن و پیاوان بە مەزاقی گوشت سەرشتێكەن. سەردەمێك كە خانمی یابەحری لەگەڵ غەزەلنوسدا چوو بۆ بیمارستان، سەیری لێھات كە دەبینی پزیشكەكان بە لەفەو دەچن بۆ سالتۆنی نەشتەركاری و بە

لەفەوێ دەتێ دەری. لە بەر خواردن مۆڤەکان ئەوەیان لە بیرکردنەوەدا بەیشت باغچەکانیان ئاویدەن، شار و شکیبەکی گەورە و درەختەکان ئافاتی سەیر پەوی تێکردن. لە هەموو جێگایەدا خوان دەپازێنرایەو و سفرە دەکرایەو، تریفە سەیری هەر جێگایەکی دەکرد دەیبینی شێوازی خواردن و پەفتاری بخۆری تەواوی دونیای گرتۆتەو. مۆڤەکان قسەیان لەگەڵ یەدا نەدەکرد، بەلکو یەکتریان دەخوارد، کوێ کچی خۆشنەو دەویست، بەلکو دەیخوارد، ژن مێردی خۆشنەو دەویست بەلکو دەیخوارد، فرۆشیار کڕیارەکانی دەخوارد و کڕیاریش فرۆشیارەکان. ئەو پۆژەیی سەیی قادری نیا بانگیکرد و حیکایەتی فرۆشتنی کارخانەکی بۆ گێرایەو دڵنیابوو سەیی قادر خوراو. بەیانیان کە دەچوو ناو کێشکارەکانی مافوو و سەیری چاوی ژنەکانی دەکرد، دڵنیابوو، مێردەکانیان شەو دەیانخۆن، لەو دەمدا فۆبیا و ترسی خواردن لە تریفە یابەحریدا دروستبوو. بەو ترسە گەورەییەو چوو بۆ لای غەزەلنوس، ئومێدەواریو ئەو کوێ نەبخوات. کە غەزەلنوس پێشنیاری هاوسەری بۆ کرد، تریفە یابەحری هێشتا لەو ترسەدا دەژیا. ئەو شەوی بڕیاریدا مەسەلەیی شووکردن بە غەزەلنوس دوابخات، دەویست بکشیتهو بۆ جێگایەکی خەیاڵی، بۆ ئەو دیو پەرژینیکی نەبینراو، بۆ جێگایەکی بێتوانی سەیری دونیا بکات و نەخوری.

تریفە ژۆر زوو لەگەڵ منداڵەکاندا پاهات. ئەو کات پتر لە نۆ منداڵ لەو مالاڵەدا دەژیان، سەیری لێهات پیاویک بە تەنیا توانیبیستی ئەو هەموو منداڵانە بەو چەشنەو هەها گەورەبکات، راستە بەردەوام باجییهکی چکۆلە و پیرەمێردیکی پوخۆش لەوێیوون بۆ کۆمەکی، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا غەزەلنوس پەنجی ژۆری دەدا کە لەسەر و تاقەتی مۆڤەو بوو. تریفە لە یەکم شەووە بەر لە خەوتن منداڵەکانی دادەنا و حیکایەتی بۆ دەکرد. منداڵەکان هەندیکیان وردبوون، تەنیا سێ لەوانە هێدی هێدی خەریکبوو

ده پرسکان و گه وره ده بوون، خه یالوان و بولبول و باخان... بولبول کوپکی نابینا بوو هه مووان به «بولبولی کوپر» بانگیانده کرد. باخانیش کچیکی چاو کال و سپیکه له بوو که به نه اندازه یه که له بوکه شوشه ده چوو، ده بایه دهستی لیبدیهیت تا بزانیته مرۆفه و زیندوو. خه یالوانیش مندالیکی هیمن و غه مگین بوو، به رده وام بۆنی گوئی ده کرد و بیهۆشده بوو، نه وه گه وره ترین دهردی ژیا نی بوو، پۆحی هیند ناسک بوو به رگه ی بۆنی گوئی نه ده گرت. هه ر سیکیان به زوویی بوون به هاوپی تریفه. گه ر منداله کان له قوتابخانه یا خود له باغچه ی ساوایان بوونایه، غزلهلنوس هه میشه به یانیان ده خهوت، ده مه و نیوه پوان به قزکی ده رویشناساوه هه لده ستا، ده بایه به رده وام به ناوی سارد خۆی بشوات بۆ نه وه ی خه به ری بیته وه، عه سرانیش به قز و پیشیکی ته ره وه ده که وته ناو به حری غه زه لیاته وه. شه ویکیان سه رکه وته سه ره وه بۆ لای تریفه یا به حری، نه و شه وه بۆ یه که مجار نه و شه ره گه وره یه دهستی پیکرد که ده توانین به شه پی غه زه ل ناویبه یین، غه زه لنوس هی دی هی دی ده گیشته نه و برپوایه ی که نه م ئافره ته چکۆلانه یه ی خوشده ویت، ده بایه پۆژانه غه زه ل بۆ تریفه یا به حری بخوینیته وه، غه زه له کانی خۆی، نه و غه زه لانه ی له خوینی دلی تکابوون. ده بایه تریفه شه و و پۆژ له گه ل هیزی نه و غه زه لانه دا له جه نگدا بیت، له گه ل هه موو غه زه لی کدا هیزیکی گه وره به ره و ئامیزی نه و پیاهه پالی پیوه ده نا. به لام نه ده برو وه کو ژنانی تر عاشق بیت، ده بوو له و کاته دا که پیویستی به نزیکیه دوریکه ویته وه، نا له به رنه وه ی ناویرت جه ستی خۆی بخاته یاریبه کی وه هاوه، به لکو له به رنه وه ی مه عشوقه ده بیت تا هه تا هه تابه وه که خه یالیکی نه فسانه یی و نه ستم بمینیته وه. مه عشوقه که سیک نییه له به رده متدا، به لکو نیگاریکه له خه یالندا، کۆی غه زه له کانی غه زه لنوسیش به و پڭایه دا ده پویشتن. تریفه پۆژ دوا ی پۆژ زیاتر هه ستیده کرد که غه زه لنوس هه مان یاریده کات، یاری

هەلەتەن بە جەستە و نزیكبوونەو بە پۆج. هەندێجار پێكەو دەچوون بۆ باغی مەهناز، پووێیان لە ناو گۆلە پەمەیی و جاوید و بۆندارەكان دەکرد. پۆژێك لە پۆژان غەزەلنوس لە نیوان درەختەكانی ئەو باغی حەسرەتەدا پێیگوت دەیهوێت چیرۆکی مەهناز مارۆ و باغە ئەفسانەییەكەى بكاتە كەتییێك، لە شتێكدا بینوسیێتەو و بۆ منداڵەكانى بەجێبهێڵێت. «بەلام ئەى هەزاران كوژداو و مردووی تر، ئەى ئەوانەى لە جەنگدا دەكوژێن، ئەى ئەو كوردانەى لە ئاوەكانى سەفەردا دەخنكێن، ئەى ئەوانەى حەسرەتى كەتوپر دەیانكوژێت، ئەى ئەوانەى بە مردوویی بەسەر زەویدا دەپۆن، ئەى ئەو نەخۆشە بێئومێد و بێدەرمانانەى لەسەر قەرەوێڵەكانى بیمارستان كەوتوون، ئەى ئەو پیرانەى دەمرن بێئەوێ هێچ لەم سەر زەمینە حالى بووبێت، ئەى ئەو كێزانەى دى كە لە مسەرەو بە پۆ ئەوسەرى ولات لە ناكاو گەردەگرن، ئەى ئەو كۆرانەى بێهۆیهكى دیاریكراو خۆیان دەكوژن، ئەى ئەو لاشە نادياریانەى ناو بە ناو دەردەكەون؟». لەو باغەدا بێرۆكەى ئەو كەتیبە خەيالىيە گەورەیه لەدايكبوو، كەتیبێك لە هەموو كەتیبەكانى دۇنيا گەورەتریبێت، كەتیبێك كە هەرگیز كۆتایى نایەت، چیرۆكێك چیرۆكى هەموو ئادەمیزادەكان لە خۆبگرێت.

تریفە یابەحرى ئیجگار سەرسامبوو بەو بێرۆكەیه. ئەوێ كەتیبێك بنوسن هەرگیز دواىى نەیت. كەتیبێك درێژترین كەتیبى دۇنيا بێت، هەتا هەتایە مۆفەكان تیا بنوسن و كۆتایى نەیت، كەتیبێك بەردەوام هەڵیدەیتەو و نەگەیتە دواھەمین لاپەرە، چونكە هەمیشە كەسێك لەم شارەدایە بە ئەشكەنجەو دەمرێت، ئەشكەنجەیهك كە سەروشت و خودا نەیانناردو، بەلكو مۆف دروستیكردو. ئەو بێرۆكەیه وەك پێگایەكى گەورە وەهابوو، بۆ ئەوێ خۆیان لە ئازارى ئەفین دووربخەنەو. چەندەھا پۆژى دى بیریان لەو كەردەو كە دەبێت تیبێكى گەورە بسازێن، دەبێت ئەوانە بۆزنەو كە لە نوسینی ئەو كەتیبەدا كۆمەکیانەكەن. ئیدی

غزەلنوس دەبایە بگەرێت و بگەرێت. ئەو لە گەپانی خۆیدا گەلەک
هاوێتی زۆری دۆزییەوه، تەوێ ئیمپراتۆرییەتە خەیاڵییەکی گەورەبوو...
بوو بە خاوەنی هەرمیک تەماحی تێکەن.

با لێردا گەمیک بوەستین و بتانگێرمەوه بۆ سەرەتای کتێبەکم
بۆ ئەو شوێنە پرسیاریکم لێکردن و هەروا سادە و ساکار و بێوەلام
بەجێمەشت، پێمگووتن لەگەڵ خۆتاندا بیر لەو پرسیارە بکەنەوه
کە دەشت «مروۆی تەواو کێی بیت؟». داوامکرد سەبرم لێکەن تا
تەکنیکی پێکخستن و گێرانی وەکان وەها پێکدەخەم، بتوانم لە جێگایەکی
وەلامی ئەم پرسیارە بدەمەوه. هەستدەکم ئێرە شوێنێکی باش بیت
کەمیک پاتانگرم و پێکەوه لە وەلامی ئەو پرسیارە ئەبەدییە رابمێنن،
کە لە میژە مروۆهەکان و کۆمەلگەکان ئازاردەدات. هەریکات بیر لەو شەوه
دەکەمەوه کە تێیدا تریفە یابەحری پێشنیاری هاوسەری غزەلنوسی
پەتکردەوه، هەستدەکم هەریەک لە تریفە یابەحری و غزەلنوس
هەردووکیان لە قوولاییدا، کوشتەیی ئەو گەپانە بوون بۆ مانای «مروۆی
تەواو». لە هەر شوێنێکی دنیادا کە شتەکان دەپوچێن و پێوەرەکان
دادەبەزن و ئادەمیەکان لە ئازەلی نەوسن نزیکدەبنەوه، لەو شوێنانەدا
هەردەم خەلکەلێک پەیدادەبن پتر بۆ کەمال و هەستپێی دەگەرێن،
دەیانەوێت پڕسۆز و ئەقینەخش بن. لەو ساتانەی میژوودا کە زۆرینەی
مروۆهەکان خۆیان تاپاردەمی میش و مەگەز، بەراز و گورگ نزمەکەنەوه،
ژیانیان بچوکه بێتەوه بۆ سەر هەندیک پنتی تەسک و خەیاڵیان نامێنێت
و زەبەیان راستی وەرناگرێت و چاویان ئەودییوی شتەکان نابینێت، لەو
ساتانەدا مروۆهەلێک لەدایکدەبن کە کەمالی خۆیان لەوەدا دەبینن،
فراوان و بێسنوور و هەمەدەست و بالداردڵ بن، کەسانێکن پۆحیان لە

فرین ناوه‌ستیت و بیوه‌ستان له ناو پېچاوپېچه‌کانی وجوددا ده‌سوپتنه‌وه .
 مه‌خلوقگه‌لیکن، وه‌لامی بچوکبونه‌وه‌ی مرؤف و ته‌سکبونه‌وه‌ی جوگرافایای
 خولیاکانی به‌وه ده‌دنه‌وه هه‌ولبدنه له هه‌موو جینگایه‌کی دونیادا بن،
 له‌م سه‌ری خه‌یال و له‌و سه‌ری حه‌قیقه‌تدا بژین، له‌م سه‌ری ته‌نیایی
 و له‌و سه‌ری تیگه‌لی و هاوده‌ردیدا بسوپتنه‌وه، بیسنوور خویان بن و
 بیسنووریش بۆ نه‌وانی دی لیره‌بن، ته‌نیابن و تیگه‌ل بن، خود بن و
 جیهان بن، دره‌ختیکی بچوکی قه‌راغ جۆگه بن و ته‌واوی دارستانه‌که‌ش
 بن. غه‌زله‌نوس که‌سیک بوو ده‌یویست له یه‌ککاتدا نه‌و سه‌ری سنووری
 خه‌یال و نه‌وسه‌ری سنووری حه‌قیقه‌ت پیکه‌وه بژی. ده‌یویست له‌و
 کاته‌دا که له حه‌قیقه‌تدا نو‌قمده‌بیّت، له خه‌یالیشدا مه‌له‌بکات. له‌وکاته‌دا
 که نه‌وپه‌ری جوانی و ته‌لیسم و زیندویتی خه‌یال ده‌ژی، نه‌وپه‌ری تالی
 و تاریکی و ژینکوژی حه‌قیقه‌تیش ببینیت. مرؤفی ته‌واو لای غه‌زله‌نوس
 نه‌وه‌بوو که حه‌قیقه‌ت و خه‌یال له ناویدا ده‌توانن سه‌یری یه‌کبکه‌ن. نا،
 نالیم پیکه‌وه ئاسوده‌بژین، یان پیکدانه‌ده‌ن، یان له‌گه‌ل یه‌کدا نه‌چه‌نگن،
 به‌لکو ده‌لیم سه‌یری یه‌ک بکه‌ن. مرؤفی ئاسایی که‌سیکه حه‌قیقه‌ت
 له ناویدا ناویریت سه‌یری خه‌یال بکات، حه‌قیقه‌ت ئاسان ده‌توانیت
 خه‌یال بکوژیت، مرؤفی خه‌یالیش مرؤفیکه ناویریت زۆر توخنی پاستی
 بکه‌ویّت، دونیای پاسته‌قینه وه‌ک ویستگه‌یه‌کی شه‌مه‌نده‌فر ته‌ماشاده‌کات
 که لیوه‌ی به‌ره‌و خه‌یال ده‌پوات، به‌را به‌ر دنیا بیباک و که‌مه‌رخه‌م
 ده‌رده‌که‌ویّت. به‌لام مرؤفی ته‌واو هه‌ردووکیانه، هه‌ردوو بوونه‌وه‌ره‌که‌یه،
 هه‌ردوو مه‌خلوقه‌که‌یه که به‌را به‌ری یه‌ک داده‌نیشن و چاوده‌برنه یه‌ک
 و قسه‌ده‌که‌ن. خۆشه‌ویستیش لای مرؤفی ته‌واو نه‌وه‌یه که مه‌حبوبه
 بوونه‌وه‌ریکی پاسته‌قینه بیّت و بتوانیت وه‌رگه‌ریت و ببیته بوونه‌وه‌ریکی
 نه‌گیراو و خه‌یالی، هه‌روه‌ها بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی بیّت و بشیّت و بتوانیت
 ببیته حه‌قیقه‌ت. مه‌عشوقه لای مرؤفی ته‌واو که‌سیکه که مرؤف نازانیت

پاستیه یان خه یال، بوونی ههیه یاخود وههمه، لێرهیه و دهیبینین
یاخود تهنیا له خهوندایه. لێرهوه ژيانى مرۆفى تهواو و عهشقى مرۆفى
تهواو، ژيان و عهشقى تهستهمه.

تریفه یابهحرى لهو ساتهدا که ئهفینى غزلهلنوس پهتدهکاتهوه،
دهزانیت گهر بیهته ژنى غزلهلنوس، دیوه خه یالیه کهى خۆى دهخاته
به رگه مهیهکی ترسناکهوه و دهیهته بوونه وهریکی دونیایى، دهیهته
که سیک له گوشت و خوین و جهسته... به لام تریفه لهو کێژانه نییه
بتوانیت پۆلى جوهره دلداریکی وها بیهیت، ئهوه له ئهندیشهى ئهوه دایه
چون بیهته مهعشوقهیهکی خه یالى... که پیده چیت لای ئافرهت بالاترین
پلهی به مهعشوقه بوون بیت.

یاداشته کانی بارۆنى خه یال

پوژیک بۆیه که مجار مافووریکی خانمى یابهحریم بینى، پێى
سه رسامبووم، سه رهتا و امده زانى دهستکردى قالیچه سىحر بازه کانی
ئێژانه. دواتر بۆم ده رکوت که به رههمى کارخانهیهکی بچوک و
چه پهکی خۆمالیه. ههتدهى چاوم بهو فهرشه کهوت تیکه یهستم که سیک
دروستیکردوه، سه رقالى خه یالات و پهروه ردهى تیرامانى شاعیرانهیه.
له زۆر شوینی دى، پهنجه سىحراوییه کانی ئهوه مافوورچنهم بینیهوه،
له زۆر مالى پاره دار و لای که لهک بهرپرسى به مهقام فهرش و
پاخهرى ئهوه دهسته ئهفسووناویه بهرچاوکهوت. من بووم له نیهانی
خۆمدا گروتم دهیهت، ئهوه دهستهى ئهوه مافوورانه دروستدهکات، ئهوه
خه یاله ی بیریان لیدهکاتهوه، ئهوه ئامیره ی دهیانچیت، مولکی من بن.
من پێویستم بهوه بوو خه یالاتى ههموو دنیا کوبکه مهوه، نازانم کهى

ئەو خولیاپە چووە سەرمەو بە یەكەم كریاری خەیاڵ. نا مەلێن خەیاڵ شتێكە ناكردبێت، بە درێژایی میژوو هەر مڕۆف و خەیاڵی خزی دەفروشت، یەكەم شتێك مڕۆف لە میژووی خۆیدا فروشتبیتی خەیاڵە. پیاوانی ئاین لە خێلە سەرەتاییەكاندا، ئەوانە ی پێكولكەری دین بوون، سەرەتا جگە لە خەیاڵ هیچی دیان نەبوو بفرۆشن، دین سەرەتا بریتیوو لە هونەری فروشتنی خەیاڵ. من كە ئەو مافوورانەم بینی تیگەیشتم ئەمشارە پوچێکی نەفرین و دلەژینی خەیاڵ گرتویتی. پێشتر بەو چەشنە لە هیچ كوچە یەكدا بەر هیز و تەوژمی خەیاڵ نەكەوتبووم، كە لەك كۆتیی كۆنیشم لەسەر ئەم شارە خویندەو، لە یادداشتی گەرال و گەپیدە كۆنەكانەو تا دەگاتە سەر ئەو میژوو تازانە ی هەندێك میژوونوسانی كورد لەسە دە ی بیستدا نوسیویان. پێناچیت میژووی دوور و نزیک ئەم شارە شتێکی ئەوتوی لەسەر خەیاڵ تێدا بێت. هەر شارێكیش ئاشكرا شتێك لەسەر خەیاڵاتی خزی نەدرکێنیت، لە ژێرەو پراستی ترسناك تیا پوودە دەن. وامەزانن من كە سێکی بێیاكەم كە قەسە ی بێمانا فرێدە دەم، من كوچە بە كوچە و گوزەر بە گوزەر ئەم شارە گەرلوم، لە پوگەشدا ئەم شارە ئاسەواریکی خەیاڵی تێدا نییە. من هەمیشە پرسیم دەبێت خەیاڵ چوو بێت بۆ كوێ. وامەزانن من ئەوانەم كە دەمەوێت پەیکەر بۆ خەیاڵات دروستبکەم، نا، من لەگەڵ هەموو حەز و سەرسامی و پێژێكدا بۆ خەیاڵ، لەو كەسانەم كە لە خەیاڵ دەترسن. خەیاڵ لەو شتانە یە كە مڕۆف تا دەبینیت و ئاگاداریتی ئاسایی و قەشەنگە، بەلام كە دیارنەما، كە بە شارێكدا پیاسە تەكرد و شوێندەستی خەیاڵت نەبینی، ئەوا بترسە. هیچ شتێك لە خەیاڵ ترسناكتر نییە كاتێك دەبێت بە هیزێکی نەینی. من لەگەڵ دەفترەری سیاسی حیزب و لەگەڵ جەنابی سەرۆكیشدا دوو بە دوو قەسەم لەسەر ئەم مەسەلە ترسناكە كرد. گەر تێنەگەین ئێنسانەكان ئاشكرا خەیاڵ لە

چی دهکهنه وه، پاشه پروژیکی تاریک و ترسناک چاوه ریمانده کات. خیال له ژیره وه ده بیته خولیا ی ترسناک، ده بیته به وه سوه سه ی کوشنده، به ئاره زوویه کی حرام که کهس له که نار و بنی ده ریا که ی تینا گات. که زور بهم شاردها پیاسه ده کم، که سهرنجی گومز و مناره و قهلاکانی ددهم، که به قهیسهریه سارد و په شوقاوه کانیدا ده که پریم، ههست به و خوشاردنه وه ترسناکه ی خیال ده کم. خیال لهم شاردها به رده وام له ژیره وه ئیشده کات. من شه و که له گهل ژنه قه شنگ و سپیکه له و بالا به رزه که ی خومدا ده خوتم، ههستم به هیچ خیالیک نه ده کرد، له شی سارد و بیخه خیال و بیته فسون ده هاته بهرچاوم، جاریک تاقیم کرده وه له گهل ژنی به ره لای کونه دۆستیکی کهنجیمدا خوتم، که یهک به ههزاری ژنه که ی خوم جوان نه بوو، له گهل ئه ودا شته کان جوریکی تر و تامیکی تریان هه بوو. من چووم بۆ لای مه لایه کی ناسیاو که زور ئیمانم به ده ستپاکی و خودا ناسی هه بوو، هه موو حیکایه ته کهم بۆ گتپایه وه، پیمکووت خیالات مرؤف به ره و حرام ده بات، به ره و بیرکردنه وه ی خراپ. ئهم شاره خیالی تیا نییه، پیمبلئ مامؤستا خیالاتی مرؤفه کان که وندهبن ده چن بۆ کوئ؟ مه لای فره زانستم پیمکوتم «هه موو خه یاله کان ده چنه ژیره وه و دواتر وهک شه هوهت و ئاره زووی خراپ دینه وه ده ری، وهک هیزیک که دهسته مؤناکریت و دهستی به سه ردا ناگیریت». به لام له گهل ئه وه شدا گووتی «خه یالی خنکاو و شاردراره، له خه یالی ئازاد و به ره لا باشتره». مه لاکان و سیاسیه کان پیتانوايه ئه مشاره بهم روخساره بیخه خیال و شه رمن و کونه یه وه که متر وه سوه سه ی خراپ و خولیا ی حرام دروستده کات. به لام من ده زانم خه یال نامریت، وهک شیرپه نجه یه کی به د و بیدهرمان له ژیره وه که ورده ده بیته و که ورده ده بیته. من ده مویت هه موو خه یال بازه کان بکرم و بیانناسم و بیانکه م به دۆست. کهر سه ریشی نه گرت له سه ر

زهوی بیانسر مه وه. من بووم پوژیک نهو سئ پیاوه دلسۆزه من نارد کارخانهی مافوره کهم بق بکرنه وه، سئ کهس له وانهی ده زانم له سهواو مامه له دا دهستکراوه و لیزانن. سه سهختی نهو خاوهن کارخانه به ده بخته تووشی به لای که وری کرد. من له گهل کوشتندا نیم، تا نه که مه بهردهم یه کیک که وهک بارگیریکی چه موش سه سهختی ده نوینیت... نا له گهل کوشتندا نیم. به لام که که یشته نه وهی یه کیک وهک بارگیریکی چه موش سه سهختی بنوینیت، ئیتر رهحم له دلما نامینیت و خۆم بق جله و ناکریت و شتی خراپم لیده وه شیتته وه. تا دوا جاریش که عه بدولقادی نیا هر نه یویست په ره و په یمانی فروشتنی کارخانه که مۆربکات، من له بهرده میدا دهستمکرد به گریان و ویستم به ریدهم، چونکه وهک که سیک پیزم بق ژیا نی مه خلوقاته کان هیه، ده مه ویت به ئاسوده می له ولاتیکی قایم و پیکدا بژیم، کوردستانیکی ئارام بق هه موومان، نه وهی نه مییدی من... له بهر نه وه پوژیک له پوژان نه مویستتوه کهس بمریت. مروف مادام زمان و پاره ی هیه، واته ده توانیت هه موو شتیک بن کوشتن بباتبه پتوه. مروف تا ناماده بیت پاره ی زۆرتر سه رفبکات، که متر پتویستی به چه قو و تفهنگ هیه. هیچ شتیک وهک پاره میژووی له توندوتیژی زیاد پاک نه کردوته وه. به لام هه راو هوریا ی شه ریکه بی می شکه کان، ده نگه دهنگی هه ندیک له وانه ی له ده فته ری سیاسی ئاگاداری مه سه له که بوون، ترس له وهی قسه کان به جۆریک بکه ونه وه جه نابی سه روک لکه داربیت، نه وانه قادری نیایان کوشت و له و گورستانه نه یینییه دا ناشتیان. بهر له وهی کار له کار بترازیت دوا هه ولم له گهل قادری نیادا دا و بی سوود بوو. پیمکووت ئیستا خوینی خۆت له که ردنی خۆته، من هه موو شتیکم له گهلدا کردی. له و ساته دا که قادری نیایان کوشت، سئ پیاوه دلسۆزه که ی من سووک و هه رزان کارخانه که یان له و ژنه سه رسپییه مه کربازه

کریه‌وه که دواى مردنى پیره‌میژده‌کەى میژدی عه‌قلیش و خه‌یالیشى له‌ده‌ستدابوو. به‌لام ده‌ردى راسته‌قینه‌ى من ئه‌وکات ده‌ستی پێکرد که تریفه‌ یابه‌حرى له‌و کارخانه‌یه‌ هه‌لهات، وه‌ک جانه‌وه‌ریکی وریا به‌هر داویکی دوور و نزیک، وه‌ک بالداریکی کێوی که له‌ دووره‌وه‌را شیوه‌ی پاوکه‌ر و نه‌یار ده‌خوینیته‌وه، بیته‌وه‌ی توژیک بوه‌ستیت خۆی له‌و کارخانه‌یه‌ کیشایه‌وه، ده‌بایه‌ ته‌واوی دونیای به‌دوادا ته‌یکه‌م. هه‌رچه‌ند مردنى قادری نیا ده‌سته‌کانی شلکردم، له‌به‌رده‌م سه‌رۆکدا گریام. به‌لام پێویستبوو تریفه‌ یابه‌حرى بدۆزمه‌وه، ده‌بوایه‌ داینیم و بینیم به‌چ خه‌یالێک و به‌چ هه‌تێک ده‌توانیت ئه‌م موعجیزانه‌ دروستبکات. شه‌ویک چووم بۆ لای عه‌تار، لێپیارامه‌وه‌ تریفه‌ یابه‌حریم بۆ بدۆزیته‌وه. خه‌لاتی که‌وره و ته‌ماعی قورسم خسته‌ به‌ری. ده‌مزانى ئه‌و هه‌موو شتێک ده‌کات. پێمگوت «توندوتیژی و پق و بێهره‌مى نه‌ییت، هه‌موو کارێک بکه‌». من که‌ کارخانه‌که‌م کهری مه‌به‌ستم کهرینی خه‌یاله‌کانی تریفه‌ یابه‌حرى بوو، ئیشیکم به‌و ئامیره‌ بێهۆخ و قالییافه‌ بێیه‌هرانه‌ نه‌بوو، که‌ له‌سه‌ر که‌ته‌لوگی ئاماده‌ ئیشیانده‌کرد و بێخه‌یال مافووریان ده‌چنی. چه‌ند هه‌فته‌ من و عه‌تار عه‌ودالی دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و که‌چه‌بووین که‌ وه‌کو ئاسمان هه‌لیکته‌شیت و زه‌مین قووتی بدات ونبوو. هه‌یج جێگایه‌ک نه‌ما بۆی نه‌که‌رێن و نه‌ماندۆزییه‌وه. عه‌تار «شه‌هره‌یاری شوشه‌»شی به‌کاره‌ینا و نه‌که‌یشه‌ هه‌یج. پۆژیکیش که‌ زانیم تریفه‌ یابه‌حرى له‌ کوێه‌، من ئیدی کارخانه‌ی مافوره‌که‌م فرۆشتبوو، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌یشتا وه‌ک شیت به‌دواى کهرینی خه‌یالی ئه‌وه‌وه‌ بووم. من به‌رده‌وام له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌کی ورد ده‌پۆشستم، ده‌مویست هه‌موو خه‌یال و خولیای ئه‌م شاره‌ دواچار بێن و بپۆشه‌ ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی منه‌وه... به‌رده‌وامیش ده‌مگوت «ئه‌ی خودای مه‌زن، له‌ چاکه‌و خراپه‌دا پشتم به‌ و کۆمه‌کم که‌».

حه‌سه‌ن تۆفان و مورت‌ه‌زای شه‌یتان «سه‌ره‌تای هاوینی ۲۰۰۴»

سه‌ره‌تای هه‌شتاکان سه‌ره‌تای ئیش‌کردنم بوو وه‌ک گه‌نجیکی چالاک له‌ شان‌ه‌کانی ئیغتیا لاتدا، ئه‌و کاته‌ تاریکی و ته‌متومان و نه‌ئینی قبیله‌گای من بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر سه‌ره‌نجی پوخساری پیاوکوزه‌کانم نه‌ده‌دا، ده‌بی‌ت پاستی بلّیم، ئه‌وکات پوخساری مروّف شتیکی گرنگ و سه‌ره‌نج‌راکیش نه‌بوو، پوخساره‌کان وه‌ک یه‌ک و بی‌ سیحر و بی‌ جیاوازی بوون له‌لام. له‌گه‌لّ تپه‌پینی زه‌ماندا پتر له‌ ده‌موچاوی هاوپی کۆنه‌کانم پاده‌مام، خه‌لکانیکیان تیدابوو به‌ کرده‌وه‌ خوینپێژ و به‌ پوخسار وه‌ک فریشته‌ وه‌هابوون، هه‌ندیکیشیان به‌ هه‌ردوو پووکاردا دیمه‌نکی ترسناکیان هه‌بوو. من خۆم له‌ هیچیان نه‌ده‌چووم، غه‌زه‌لنوس پییده‌گووتم من پیاوکوزیکی خه‌یا لیم. له‌گه‌لّ ناسینی غه‌زه‌لنوسدا ئه‌و هه‌ولّه‌ سه‌یرانه‌ی ئه‌و بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی پۆحم ده‌ستی پێکرد، سه‌ره‌تا من ته‌نیا گویم له‌و غه‌زه‌لانه‌ ده‌گرت که له‌ هه‌زارباغدا بۆ سه‌بری ده‌خوینده‌وه‌. شه‌وان که پووم له‌و نیو گولزاره‌ ده‌کرد، له‌ نابەینی پێچاو پێچه‌ ئالۆزه‌کانی باغدا خۆم هه‌شارده‌دا و له‌ناو ئه‌و بۆ عه‌تره‌ زۆره‌دا به‌ نه‌ئینی گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی ده‌گرت. گوێگرتن له‌ غه‌زه‌لنوس وه‌ک سه‌فه‌رکردن وابوو بۆ سه‌رده‌مه‌ کۆنه‌کان، بۆ پۆژگارێک باغات نرخ‌ی هه‌بوو، شیعیر به‌ مه‌ستی له‌ لاله‌زاره‌کاندا ده‌خوینرایه‌وه‌، شاعیره‌کان به‌های گولیان ده‌زانی. که له‌و باغه‌دا گویم له‌و شیعیرانه‌ ده‌گرت، ئاره‌زوویه‌کی سه‌یرم بۆ شه‌راب و مه‌ی تیا دروستده‌بوو، مروّف وای لیده‌هات به‌ مه‌ستییه‌وه‌ بۆ مه‌ستی بگه‌پیت.

شهوان که هیدی هیدی له بهربیان نزیکده بووینه وه. له په ناگای
خۆم ده هاتمه ده ری و وام ده رده خست ته نیا پیاسه ی پیکهوت بۆ ئه
کوچه یه هه لیگرتووم. غزه لنوس له و باوه په دابوو، ئه و ده ساله ی من
له شانەکانی ئیغتیا لاتدا گوزه راندومه، سالی خه یالین. سالگه لیکن بۆ
ئازاردانی خۆم دروستمکردون، من هیچ نیم جگه له پیاوکوژیک به
خه یال. ئه و خولیا یه سه ره تا شتییده کردم، به لام غزه لنوس باوه ریوا بوو،
که من له م باغه دا حه قیقه تی خۆم دۆزیوه ته وه و نابیت و نیبکه م، به
بروای ئه و من به درێژایی ژبانم گولآوساز بووم، هه رچی حیکایه تی
کوشتن و خوین و دلّره قی هه یه، له ئاوازی نیوه یه کی خه یالکرد و
شه رانگیزی منه که ته نیا ئازاری نیوه باشه که م ده دات. من پۆژیک
وهک شیت چووم بۆ لای شبر و داوای کۆمه کم لیکرد، ئه وکات شبر
هیچی ده رباره ی غزه لنوس نه ده زانی، پیمگووت « شبر وه سه وه که
له دلمایه ده بیت بو تی بدرکینم، من هه ندیجار واهه سته که م هه رگیز
پیاوکوژ نه بووم، واهه سته که م ئه و ده ساله ته نیا خه یال بوون، من له و
ده ساله دا ده ستم بۆ پۆحی هیچ ئاده میزادی که نه بردووه، هیچ که سی کم
نه کوشتووه، هه رچی شتی که له دلمدا هه یه، ته نیا خه یاله، خه یاله
و هیچی تر، منیش هیچ نیم جگه له پیاوکوژیکی خه یالی». شبر
قسه کانی منی لاسه یز بوو، گووتی « حه سه نی پیزۆ، مروّف ناتوانیت
پاوردووی خۆی بگوریت... ده توانیت درژی بیت، به لام ناتوانیت ته وای
بیسریته وه». به لام له گه ل ئه وه شدا بیرو که ی ئه وه ی من پیاوکوژیکی
خه یالیم، هانیده ده دام به ئاراسته یه کی دی برۆم. له راستیدا هیچ کات
تاسه ر نه مده توانی له گه ل ئه و قسانه دا برۆم. ماوه یه ک شه وانه ئه و
ده مانچه کۆنم ده رده هینا و سه یرمه دکرد، ئه و ده مانچه یه مایه ی
دلّنه واییم بوو، هه میشه دوا به لگه ی ده دامی که من پیاوکوژیکی
راسته قینه م، هینده سووک و ساده و دۆستانه له ده ستمدا بوو، وهک

ئەو ە بوو بىرى پەنجه كانم بكات.

من تىنە دەگە يىشتم غەزەلنوس چۆن ئەو ە موو پەحم و بەزەيى و خەيال و ئەقىنەي كۆكردۆتەو، من نەمدە توانى وابم... نەمدە توانى دونيا و باغچە و پوناكى و ئەستىرەم وەھا خۆشبویت، كەسك بوو ە موو شتىكى ئەم دونيايەي بە ەيزىكى بۆينەو ە خوشدەويست، من ئەو ماو ە درىژەي گۆيم لە دەنگى دەگرت تىدەگە يىشتم كە تىن و تاوى غەزەلەكانى تەنيا لە مانا و شىو ەي بەيتەكاندا نىيە، بەلكو لەو راستگۆييە قولەو ە سەرچاو ە دەگرت، كە لە دليەو ە ەلدەقولا. ەندىجار وامدەزانى يەكك لە ئاسمانەو ە قسەم لەگەل دەكات، يەكك لە ە ە ە دوورترين جىگاي ئاسمانەو ە. دواتر زانيم، زۆريەي ئەوانەي گوييان لە غەزەلنوس دەگرت، بۆيىستى خويان سەيرى ئاسمانيان دەكرد. زۆرجار كە بەو باغەدا دەگەراين باو ەپمەدەكرد كە غەزەلنوس راستدەكات، من پياو كۆزىكى خەياليم. شەويك وام ەستكرد شېرىش پياو كۆزىكى خەيالايە، ئەويش وەك من كوشتەي وە ەمەكانى خۆيەتى. گەرچى من چەندىن جار جى گوللەكانم لە سەر جەستەي بينىبوو، بەلام دەمگوت ە موو ئەوانەش جى گوللەي خەيالين.

دواي ونبوونى لاشەكەي موراد جەميل، ژيانم لە نيوان ەزارباغ و پىدەشتە تاريك و شەقامە ساردەكانى شاردا دابەشبوو، لەو كاتەو ەي حىكايەتى ئەو كتيبە كەوتبوو ە كەلەمان، ئىشيكى زۆرم لەگەل ئەو دەفەردارە چكۆلانانەدا دەكرد كە پىويستيان بە نەخشە و پلانە وردەكانى من ەبوو. بۆ ئەو ەي بىتەرس بگەنە شوينى مەبەست و بگەريئەو ە. ئەو كات بۆ سۆراغى بارۆنەكان و بە ئوميدى بينينى جەغفەرى مەغولى ەفتەي دوو شەويش لەگەل شېردا دەچووين بۆ يانەي پياو كۆرە بىئىشەكان. شەويكيان لە ەوشى يانەكەدا لەگەل دوو دوستى دىريندا قسەمدەكرد، لە پشتەو ە گۆيم لە دەنگىك بوو گوتى

«ئو خوایە، چ بەستەزمانە، چ بیکەسە، قەسەم بە تامی مە ی هیندە ی خواردۆتەو لە زەوی بپاوه، قەسەم بە زپینگە ی جامی بادە ئاگای لە خۆی نییە. با پیکرا دۆعای بۆ بکەین، خودا پەحمی پێبکات و بێتەوە هۆش خۆی». هەمان ئەو دەنگەبوو کە چەند شەویەک پێشتر لە پێدەشتەکەدا دڵنەوایی گەنجەکە ی دەدایەو، شیوە ی قسەکردنی هیند تایبەتی و سەیر و بێباکانەبوو، دەمۆدەست ناسیمەو، دڵنیابووم هەلەم نەکردووە... ئەو بوو، هەمان ئەو پیاوێکی کە لە تاریکیدا سوێندی بە دەنگی بۆلبۆل و عەندەلیبەکان دەخوارد. کە ئاوپەدایەو، پیاویکی بالابەزم بینی لە دەستیەک جلی کوردیدا، جوتێک سمیڵی ناپێک و بژی هەبوو. برۆ ئەستوورەکانی برۆی هەندێک لە پیاوکۆرە دێرینەکانی هێتایەو یادم. شەڕ بە ئەسپایی پێیگوتم «ئەو مورتەزای شەیتانە، یەکیکە لە ترسناکترین خەزەتکاری بارۆنەکان، پەیوەندییەکی تایبەتی لەگەڵ ئەورەحمان نەجیبیدا هەیە کە ئێستا بە بارۆنی پۆرسەلان دەناسرێت». بارۆنی پۆرسەلان بازگانیکی گەورە ی شوشەبوو، بیرۆیەکی لە تاران و بیرۆیەکی دیکە ی لە دۆبە ی هەبوو، لە حیزیدا پلە ی زۆر بەرزبوو. بە کۆمەکی کەسانی وەک مورتەزا و بە یارمەتی ئەو تۆپە گەورەیی لە نێو حیزبەکاندا چنیبووی، تەواوی بازارپی شوشە ی لە ولاتدا داگیرکردبوو، بازگانه بچوکهکانی پلێشاندبوو، بە لێدان و هەپەشە و مەرجی قورس یەکە یەکە دەریکردبوون، هەر کەسیک بە مەرجەکان و دەستوورەکانی ئەو پازی نەبایە، بە شیوازی خۆی پازیدەکردن. سەیرم لێهات کە شەڕ گوتی مورتەزا دۆستیکی نزیکی جەغەری مەغولییە و جەغەر یەکیکە لە پشت و پەنا گەورەکانی ئەم پیاو. بەوردیش باسی ئەوێ کرد کە گومانێکی زۆر دەکرێت، کە مورتەزا لە پشت هەندێک لە و ژنکوژیانەو بێت کە بەردەوام لەم شارەدا پوودەدەن. مورتەزا لەگەڵ پوخواشییەکییدا شتیکی ترسناک لە

دهنگ و نىگا و سهيرکردنه كانيدا بوو، گهرچى قسه‌ى خراب له ده‌مى
 نه‌ده‌هاته‌ده‌رئ، گهرچى پي‌ده‌كه‌نى، به‌لام نه‌يده‌توانى له دي‌وه‌زمه و
 ده‌عجانيكى سامناك نه‌چي‌ت. به‌قسه‌ى شبر، مورته‌زا سه‌ره‌تا نه‌كه‌ريكى
 شانوى سه‌ركه‌وتوو بووه، دواتر له سه‌رده‌مى ديكتاتوردا له سه‌ر ئه‌وه‌ى
 كومه‌كى به‌ هاو‌پييه‌كى كردوه، ژنه‌كه‌ى خوى به‌ چه‌قو بكوژي‌ت،
 شه‌ش سال چو‌ته زيندان، دواى به‌ريوونى به‌ هوى خزمايه‌تى باروونى
 پورسه‌لانه‌وه له شه‌وانى نه‌م يانه تاريك و سه‌يره‌دا كه خراپ‌ترين
 مه‌خلوقاتى نه‌م شاره‌ى كو‌ده‌كرده‌وه، له ناو دو‌كه‌لى جگه‌ره و بوونى
 عاره‌ق و مه‌ناسه‌ى شه‌راباوى نه‌م پياوانه‌دا كه شه‌و و پوژ باسى پاره
 و قه‌جبه و به‌رپر سه‌ بالاكان و شه‌پى ناو بالاكه‌انى حكومه‌ت و حيزب
 ده‌كه‌ن، ريگاده‌گري‌ت و شوينى خوى ده‌دوژي‌ته‌وه. ئيستا مه‌مووان وه‌ك
 سه‌گى تاييه‌تى باروونى پورسه‌لان سه‌يريده‌كه‌ن. ئه‌و كات مورته‌زا له
 ناو گروهى «بليارد»دا زور ده‌رده‌كه‌وت و سه‌روكارىكى زورى له‌گه‌ل
 نه‌واندا مه‌بوو. بو ئه‌وه‌ى بزنان گروهى بليارد چيه‌ ده‌بي‌ت شتيكى
 كه‌م له‌و دابه‌شبوونه ناوه‌كييه‌ى ناو يانه‌كه‌ حاليبين. ئه‌و ماوه‌يه‌ى من
 ژيانى نيو ئه‌و ئاده‌ميانه‌م له نزيكه‌وه بينى، مه‌ستمكرد له‌ناو يانه‌كه‌دا
 جو‌ره دابه‌شكردنيكى نه‌پنى كار مه‌يه. جو‌ره پريزبونيك له به‌رزوه
 بو نرم له‌ گوپييه، بچوكترين و نرم‌ترين تا‌قم گروهى «خه‌سيوه‌كان»
 بوو، نه‌وانه زوربه‌يان خزمه‌تكار و ئيشكه‌ر و پاسه‌وان و پوژنامه‌نوس
 و وه‌والدزى به‌رده‌ستى ميره‌كان و بارونه‌كان بوون، هر كه‌س تازه
 تيكه‌ل به يارييه‌كه ببوايه له پله‌ى خه‌سيوييه‌وه ده‌ستى پي‌ده‌كرد و
 كه‌مه كه‌مه به‌ره‌و سه‌ره‌وه سه‌رده‌كه‌وت، شبر گوتى «خه‌سه‌نى پيزو
 يه‌كه‌مجار كه‌ مروف ده‌چي‌ته ئه‌و گروهه‌وه، له‌وي‌دا به‌ كارىكى ورد و
 نه‌شته‌ركارييه‌كى زيره‌ك عه‌قل و خيال و په‌حمى ده‌خه‌سي‌ئن... دواتر
 پله‌يك و ناويكى ده‌ده‌نى، ئه‌و پله‌يه مه‌رجى مه‌موو سه‌ركه‌وته‌كانى

دواترە». لەوان بالآتر و گرنگتر گروپێک بوون ناویان گروپی «پازیانە» بوو، ناوەکە سەرەتا بۆ من بمانا و سەیریوو، دواتر تیگەیشتم ئەو گروپە ئیشیان ئەوەیە بەدوای ئەو بیروکە سەیر و خولیا پەشانەدا بگەڕێن کە لە بازاردا سەرەلەدەن، سەرکاریان لەگەڵ هەندێک خەڵکیشدا بوو لە دەرەوێ سنوور، ناوی کالای سەیر و سەمەرەیان بۆ دەناردن. خۆیان پارەدار نەبوون، بەلام دراو لە هەر دەرگایەکەو بەتایبەتە ئەم ولاتەو دەیانزانى. گۆییان هەلەخست، بۆنیانەکرد، هێندەى بیزانیایە هەر کەسێک بیروکەیک یان پڕۆژەیکى ناوازی هەیه، بە پەله هەوالیان بۆ بارۆنەکان دەهێنا و ئەوانیش بە کۆمەکی کۆمەڵێک گروپی چکۆلە، لە ژێر گوشاری هەپەشەدا یان دەبوونە شەریک یاخود تەواوی پڕۆژەکیان داگیرەکرد، لەبەرئەوێ بەردەوام لە بازاردا بوون، بۆنى کاری و زەنجەفیل و بەهارات و پازیانەیان گرتبوو، ئیدی ئەو ناوەیان بەسەردا برابوو. گروپێکی دی هەبوو ناویان تیپی «بلیارد» بوو، ئەو گروپە یەکیک بوو لە ترسانگترین تاقمەکانی یانەکە، ئیشیکى سەیر و ئالۆزیان هەبوو، نرخیان بەرزەکردهو و دەیانشکاند، پارەیان بالادەفران و نزمەکردهو، نرخى مولک و عەقاراتیان دەگۆڕی، بە پلان و بەرنامە بەهای شوئینیان دەشکاند و بەرزەکردهو، نرخى بەزینیان دەگۆڕی، نرخى ئوتومبیلیان دەشکاند، سنووریان دەبەست و دەیانکردهو، یەکیک بوون لە هەرە بەهێزترین کەسانیک کە راستەوخۆ فرمانیان لە دەفتەری حیزب و ئەندامە بالاکان و بارۆنە زۆر زۆر گەورەکانەو وەرەگرت. شېر پێیگووتم «زۆربەى ئەوانەى دەبن بە بەرپرسی گەرە، دەبن بە بەپێوەبەرى گەرە، بە ئەندامى ئەنجومەنە جۆراوجۆرەکان، بە فرمانبەرانی دەست پۆیشنوو، لێرەو دەست پێدەکەن، لەم گروپەو دێنەدەری و دواتر بەپێى توانایان تا پلەى وەزیری بەرزەبنەو... ئەمانە هەموو ولات

وەك سەرمىزىكى بليارد تەماشادەكەن، ئارەزوويان لە ھەر تۆپىك
 بىت لىيدەدەن، ھەموومان بەجۆرىك لە جۆرەكان كۆمەلىك تۆپى
 چۆلانەى سەر مىزى ئەوانىن». ئەم تاقمە ئىواران كە دەھاتن
 بۇ يانەكە ويقارىكى ئۆريان دەنواند، وەك سىياسەتمەدار پەفتاريان
 دەكرد، مۆف بەخىلى بە حىشمەت و ھەيىەتيان دەبرد. بەلام دواتر
 ھىندەيان دەخواردەوە مىزيان دەكرد بە خوياندا و دەرشانەوہ. سەير
 بوو بەلامەوہ ئەم پياوانەى بەردەوام بۆنى مىز و جگەرە و غارەقيان
 لىدەھات دەتوانن پۆلىكى و ھا گرنگيان لە حوكمكردنى ئەم شارەدا
 ھەبىت. ئۆرجار مورتەزا لەسەر مىزى ئەوانە دادەنىشت... ھەندى
 شەو كە مەستدەبوو دەچووە سەر مىزەكان و سەمايدەكرد. ھەرجارىك
 دەمىنى. دىمەنى ئەو شەو دەھاتەوہ ياد، ئەو وشانەم دەھاتەوہ بەر
 گوئ كە لە تاريكىدا بىستبووم. بەردەوام بە دوو چاوى حەپەساوہوہ
 تەماشامدەكرد، ئۆرجار دوور بە دوور سەيرى يەكترمان دەكرد و بۇ
 يەكتر پىدەكەنين، مەن نەمدەزانى ئاخۆ مەنم چاودەيرى ئەو دەكەم
 ياخود ئەو چاودەيرى مەن دەكات. شەويكىان ھەستەمكرد مورتەزاي
 شەيتان ئۆر لىمدەپوانىت. دلىابووم ترسىكى بىيۆنە لە چاوپايەتى...
 لەو شەوہوہ ھەستەمكرد لىم ھەلدەيت و تەماشام ناكات، بەلام چۆن
 واشەيەك بۇ كەرويشكىكى بچوك و ترسنۆك دادەبەزىت ئاوا دواى
 كەوتم، لە يارى و نواندن و خۆپەنگەردنەكانى نەترسام... وەك چۆن
 يەكەك بەدواى پەنگى پاستەقىنەى حەربايەكدا پادەكات، دوايكەوتم و
 ھەموو ئومىدم ئەوہبوو واى لىبەكەم پەنگى پاستەقىنەى پۆحى خۆى
 بىيىت... واى لىبەكەم ھەستەكات، ئەويش تۆپىكى بلياردە... تۆپىك
 ئەمجارە مەن لە دوورەوہ دىم و خۆمى پىادەكيشم.

گه رانه وهی عه تار

ئه و کاتهی غزه لنوس و تریفه یابه حری بۆ خه لکانیک ده گه پان له ئاماده کردنی درێژترین کتییی میژوودا کۆمه کیان بکه، گه له ک مه خلوقاتى ناوازه هاتنه ژيانانه وه. سه رها ئه و دوو براه له ژياناندا ده رکه وتن که له هه ریمیکی دووره وه هاتبوون و ده یانگوت به دواى ئیلهامیکدا ده گه پین درێژه به ئیشه کانیان بدن. دواى گه شتیکی درێژ به ناوچه کانی باکووری خۆره لاتدا پوویمان له م شاره کردبوو، توانایه کی گه وره یان هه بوو زه وییه وشک و خاکه به یاره کان سه وزیکه، دوو برا بوون ماوه یه ک له هه ر کێلگه یه کدا به مانایه ته وه ده یانکرده لاله زار و سه وزه وار. پیاوانیک بوون هیژیکى سحریان له سه ر سروشت هه بوو. له هه ر جیگایه کدا بوونایه ده بوو به باغ. له سه ره تای نه وه ده کانه وه به شداری ئاوه دانکرده وهی گه له ک گوندیان کردبوو، هه ر وه رزه و له گوندیکدا نیشه جیده بوون، ئیشیان ئه وه بوو به سۆز و مه حبه ته وه سه یری کێلگه کان بکه، سه یری ده رخته کان بکه، گیا و گول به نیگا بلاوینن، بۆ ئه وهی سه وزببیه ته وه. هه میشه چه ند هه فته یه کی پیده چوو تا به یری نیگا کانی خویان ده بینى، به لام چاویان هه لای نه ده کرد و به ره میان مسۆگه ر و دا بینبوو. یه کیکی نه ناسراو، ئه و برایانه ی ناردبوو بۆ لای غزه لنوس تا ئیلهامی زیاتر وه رگرن، تا له وێ نیشه جیین و له گوند و کێلگه و مه زرا وێرانه کانی قه راغ شاره وه ده ست به سه وزکرده وهی دنیا بکه. که له حه وشه که دا ده رکه وتن، که میک ماندوو و چه په ل دیاربوون، پیشه اتوو و سه رگه ردان ده یاننواند، غزه لنوس و تریفه پیشوازیانکردن، گه رماویان بۆ سازکردن و له سه ر سو فره ی خویان دایاننان، غزه لنوس شیعرى خۆی بۆ خویندنه وه و به غزه ل هیژ و تین و تاوکی تری پێبه خشین. ژوو ریکی

چه په کیان دانئ و لږگه پان خوږیان بکه نه وه و جلی سهر کار و نیو باغ بگوږن و پشووبده. هاتنی نه و دوو برایه به جوړیکي کتوپر ژيانی غه زه لنوس و تریفه یابه حری پرکرد، پوژانیکي زور هر چواریان پیکه وه له دهشتاییه کان و گونده کان و مه زراکانی نریک شاردا ونبوون، بؤ باغی بیحاسلی جووتیاری هه ژار و کتلگه ی بیبه ری خه لکانی بیده رته تان ده گه پان، سه وزیکه نه وه. له و پوژه وه برا سه وزه کان که هه مووان به برایانی دولبه ر ده یانناسین، هر کات له سه وزکردنی باغیک ده بوونه وه ده گه پانه وه بؤ لای غه زه لنوس، ماوه یه که پشوویانده دا و پیاسه یانده کرد و به شاردا ده گه پان، گوږیان له غه زه ل ده گرت و وزه ی نوږیان ده کرده بهر پوچیان.

له و سه رده مه دا غه زه لنوس و تریفه یابه حری هه سستیانکرد هاوړپتی زور قه شه نگیان هه یه، له زور شوینی دونیاوه دوست پوویان تیده کات، سنووری نیمپراتورییه ته خه یالئییه که یان بیوینه گه وره ده بییت، غه زه له کان له هه موو شوینیکي شار و هه ریمه نریکه کانه وه خه لکیان راده کیشا. له و ماوه یه شدا خانووه که ی تریفه یابه حری بوو یو به یه کییک له سه نته ره گرنگه کانی حه شاردانی ژنان، به پوکه ش نیشته جی ژن و میړدیکي ته مه ندار بوو، به لام له ژیره وه په ناگای هه ندیک له و خانمه پاکردووانه بوو که جیگاهه کیان نه بوو خوږیانی تیابگر نه وه. له یه کییک له پیکخواوه سه ریه خوکانی ژنانه وه، کیژیک به ناوی «نه وره سی گول سؤلاف» کرابووه سه رکار و نه یینپاریزی نه و ماله. کچیکي باریکه له ی نه شمیل بوو به قژیکی کال و جووتیک چاوی گه شه وه، تریفه یابه حری بؤ یه که مجار ماجیدی گول سؤلافی له مالی نه ودا بیني، نه وره س و ماجیدی گول سؤلاف، خوشک و برایه کی ناکوکبوون و له گه ل دایکیکي پوخوش و دم به خنده دا ده ژیان. کچ و دایکه که ماجیدیان وه ک شیتیکي بیسوود سه یرده کرد که هه موو کاتی خو ی له سه یرکردنی فلیم و دروستکردنی نه خشه یه کدا ده باته سه ر که نه مانای هه یه و نه کوتایی. برایه کی دیکه یان هه بوو ده میک سال بوو له

سکوتله‌ندا ده‌ژیا، مانگانه به پۆستیکی تایبەت کۆمەڵیک فلیم و گوڤاری
 ئینگلیزی تایبەت به سینەمای بۆ ماجید دەنارد. خیزانیکی که‌م دەرەمەت
 بوون به‌ خانه‌نشینییه‌کی کۆنی باوک و به‌ موچه‌یه‌کی که‌می نه‌وره‌س و
 کۆمەکیکی بچوکی برا ئاواره‌که‌یان ده‌ژیان. ماجیدی گۆل سۆلاف جگه‌
 له‌وه‌ی خۆی وه‌ک لۆردیکی ئینگلیزی ده‌گوپی و پیاسه‌یده‌کرد، کاریکی دی
 نه‌بوو، به‌دریژی ژیانی بێئیشبوو، تا ئه‌و کات هاوڕییه‌کی نه‌بوو، کورپکی
 بیکه‌س له‌وانه‌ی مڕۆف هه‌میشه‌ به‌ ته‌نیا ده‌یانینیت. که‌ تریفه‌ یا به‌حری
 بۆ یه‌که‌مجار چووه‌ مآلی نه‌وره‌س، ماجید هێند نه‌بوو ده‌ستیکردبوو به‌
 وانه‌دادانی ئه‌و منداله‌ کوێرانه‌. هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ تریفه‌، گۆل سۆلافی
 وه‌ک کورپکی که‌میک به‌ده‌وا و خوویست هاته‌ به‌رچاو که‌ له‌گه‌ڵ هه‌موو
 خرابیه‌کیداشتی که‌ له‌ ناسکی و سیریشی تیدا به‌. کورپکه‌ هه‌ر له‌
 بۆشناخی و یقاردا زیاده‌رپه‌وی نه‌ده‌کرد، به‌لکو جوړیک له‌ کاریزما و هیزی
 نه‌ئیشی تیدا بوو، که‌ مڕۆف ئاسان تینه‌ده‌گه‌یشت له‌ چیه‌وه‌ سه‌رچاوه‌یان
 گرتوه‌. دواي چهند هاتوچۆیه‌کی دۆستانه‌ نه‌وره‌سی گۆل سۆلاف و تریفه‌
 یا به‌حری بوون به‌ دوو ده‌سته‌ خوشکی دلسۆز و به‌وه‌فا بۆ یه‌ک، دوو
 که‌چ ده‌یانتوانی هه‌موو نه‌ئینییه‌ک لای یه‌کتري بدرکێتن و پاژه‌کانی قوولایی
 دلی خۆیان بۆ یه‌کدی باسبکه‌ن. پۆژیک تریفه‌ و نه‌وره‌س، ده‌رگای ژووره‌
 داخراوه‌که‌ی ماجیدیان کرده‌وه‌، له‌و دیو ئه‌و ده‌رگایه‌وه‌ تریفه‌ دونیا به‌کی
 تری بینی، هێنده‌ی چاوی به‌و نه‌خشه‌ سه‌یره‌ی ماجید که‌وت، تووشی
 جوړیک سه‌رپوون هات. ماجید درێژترین نه‌خشه‌ی خه‌یالی دونیای له‌سه‌ر
 دیواره‌کانی ئه‌و ژووره‌ دروستکردبوو. نه‌خشه‌یه‌کی ئه‌به‌دی و بیکۆتا بوو که‌
 ده‌کرا تا هه‌تا هه‌تایه‌ پریکړت له‌ شار و گوند و ده‌شت و ده‌ری خه‌یالی.
 ناوی جیگاکان هێند سه‌یر و شاعیرانه‌ بوون، تریفه‌یان سه‌رسامکرد
 «زه‌مینی به‌ور» «به‌حری گومان» «پێگای خه‌ون» «شاری چاوه‌پوانی»
 «شاخی ئومید» «که‌ناری کۆتران» «که‌مانستان» «په‌روانه‌ی شین»

«باغى خۆكۈشتىنى ئەستىرە» «گۈمى سەوسەن» «شارۋچكەى شكۆفە» «جۆگەى غەم» «باغى پلنگ» و دەيان ناوى سەيرتەر. تريفە لە سەيركردنى ئەو نەخشەيەو تىگەيشت كە سەروكارى لەگەل مەخلوقىكى خەيالىدايە، مەخلوقىك كە دور لە دۇنيا و بىئاگا لە ھەموو بوونەو ەرە خەيالىيەكانى دىكە دەرى. ژورەكەى لەپال ئەو نەخشەيەدا، پرىوو لە سەدەھا فلىمى قىديو و كتيى ئىنگلىزى و ەرەبى و كوردى، كە بە فۆرمى كتيىخانەيەكى قەشەنگ پىكخابوون، شوینەكە بەجۆرىك پاك و شىك بوو، مرقف ئارەزوويەدەكرد زۆرتەر تيا بمىنىتەو. كە خانمى تريفە يابەحرى لەو ژورە ھاتەدەرى دلىابوو دۇنيایەكى تايبەتى و دەگمەن و ئاناساى بىنيو. لەگەل گەپانەویدا بۆ مال، چىروكى ئەو نەخشە سەير و خەيالىيەى بۆ غەزەلنوس گىپرايەو، گەنجىك كە نەخشەيەكى ناكۆتاي جىھانىكى تر لەسەريايەتى كە سەرتاپاي خەيالە. حىكايەتى ئەو نەخشەيە بە جۆرىك غەزەلنوسى وروژاند، دەيوست ھەر ئەو ساتە بروت و سەيرى ئەو نەخشەيە بكات. پۆرىك دواتر، تريفە يابەحرى بولبولى كۆيرى برد و لەو قوتابخانە خەيالىيەى ماجىدى گول سۆلافا ناوونوسىكرد، ھەلسوكەوتى گول سۆلافا لەگەل خانماندا بە جۆرىك پرى وىقار و بەپىزىوو، زياتر سەرەنجى خانمى يابەحرى پاكىشا. وانەكانى گول سۆلافا سەفەرکردن بوو لەسەر كەشتىيەكى خەيالى بەخاكىكى ناكۆتا و نەپراویدا. ئەو پۆژە كە بولبولى كۆير بۆ يەكەمجار چوو قوتابخانە خەيالىيەكەى ماجىدى گول سۆلافاو، تريفە ھەك لەسەر ئاگر بىت چاوپوانى ھاتنەوەى كرد، لەگەل گەپانەوەى بولبولدا، بە وردى ھەموو حىكايەتەكەى پىگىپرايەو، بەلام بولبول بە جۆرىك مەست و وروژاويوو، نەيدەتوانى ئاسان ھەموو شتىك بگىپىتەو. منداڵەكە بە پاستى گەشتىكى پاستەقینەى بەسەر زەمىنىكى تردا كرىبوو، بۆ يەكەمجار ھەستىدەكرد شتەگلىكى بىنيو كە لە تارىكى كۆپرىدا پىشتەر نەبىنيون، بە وردى وەسفى ھەندىك باغ و

ئاو و لاله‌زاری دەکرد، باسی بآلداری خورافی و ئەسپی فرەسەر و ماری زمانزانی گێڕایەوێ که تەنیا لە دارستانە دوور و خاکە نەبێنراوەکاندا هەن. ئەو غەزەلنوسی پتر خرۆشان و زیاتر وای لێکرد بێر لە هاوڕێتی ماجید بکاتەو: پۆڕێک لە دەرگای پۆلە خەیاڵییەکی ماجیدی گۆل سۆلافا دەرکەوت، گەلەک ئاسان لە زمانی یەکدی تێگەشتن و زۆر خێرا بوون بە دۆستی یەک. دواى پیاوێکی درێژ، غەزەلنوس بۆ یەکەمجار هەندێک لە غەزەلەکانی خۆی بۆ خوێندەوێ. مەوێ چەند بەدەوا و لە خۆپازیبایە ئەو غەزەلە شتێکی نەینى و قوولیان تیا دەبزوێند. کاریگەری غەزەلەکان لەسەر دای گۆل سۆلاف وەها گەورەبوو، لەویدا دەستی کردە ملی غەزەلنوس و گووتی «بە کۆمەکی ئەم غەزەلە تۆ دەکریت سنووری نەخشە خەیاڵییەکی خۆم بێتەندازە گەورەبکەم». مەرئەو پۆڕە بێ وەستان و دوودای غەزەلنوسی بۆ بینینی نەخشە خەیاڵییەکی خۆی داوەتکرد. گۆل سۆلاف پێشتر دەرگای ژووری خۆی بۆ کەس نەکردبوو، هێچ کەس پێشتر بە ئاگاداری و پەزماەندی ئەو چاوی بەو نەخشە نەگەوتبوو، کەچی بۆ یەکەمجار لە ژانییدا داوەتی غەزەلنوسی کرد و هەموو نەخشەکی خستە بەردەم. جۆرە داوەتێکی وەها وەک بەستنی پەیمانێکی قوول و ڕاگەیانندی هاوڕێتیەکی ئەبەدی وابوو. ئەو سەر زەمینەى گۆل سۆلاف دروستیکردبوو، سەدانجار لەو دەفەرە خەیاڵیانە گەورەتربوو کە غەزەلنوس بینیبووی، بەلام غەزەلنوس دایابوو هەردووکیان بە چەند دارستان و پێدەشت و باغ و دەریاچەى وەک یەکدا تێپەریوون. دایابوو خەیاڵ کیشوهرێکی راستەقینە، هەموو ئەوانەى پیا گۆزەردەکەن زۆر جار هەمان شت دەبینن، بەلام هەرگیز... هەرگیز پێکەوتی یەک ناکەن.

دواى چوار سال نه وره سى گول سؤلاف، تريفه ي برده وه بؤ مالى
 خوى. بؤ ناو نهو كچه په ژموردانه ي به نه ينى له خانووه كى نه ودا
 ده ژيان. پوژيک نهو پيڅسته وه نه وئ، پړپړو له بؤنى نه شك، له
 كچى وهك تارمايى، له مه خلوقاتيک باوك و برا و ميړد به خه نجر
 و چه قو و چه كى ديكه وه به دواياندا ده گه پان. كؤمه ليك نافرهت نه م
 خانووه نه ينييه نه بيت، بستيك زه رى دى نه بوو بيانگريته خوى. تريفه
 خوى به به خته وه رترين كچى نه م دونيايه ده زانى، كه توانيويى پوچى
 نه م به دبې ختانه پزگاريكات. كچانكي بيهيوا و ترساو كه نه م ماله
 دواپه تاگايان بوو، ئيدى زوو زوو ده گه پايه وه بؤ ناو نهو كيژانه، هه نديك
 شه و له گه لياندا ده خه وت. كؤمه ليك بوونه وه رى ديلبوون كه ده بابه تا
 هه تاهه تايه ديلبن. هه ر له يه كه م پوژه وه تريفه كه وت وه سه ر خوليای
 نه وه ي دووباره ته ونكي چينى مافوور په يدا بكاك و نهو كيژه دلته نگانه
 فيرى قالى و مافوور چنين بكاك، دلنباو نهو تاهه شتيكه بتوانيت له
 پښگايه وه خو يشى و نه وانى ديش به ختاريكات. نه وره سى گول سؤلاف
 سه يري ليهاك كه بينى تريفه پاش ماوه يه كى زور كه م ته وارى ژير زه مينى
 نهو ماله ي بؤ جوړه كاريكى وه ها پښخستوه و ناميرگه ليكى ساده ي
 له ويدا داناوه و كه ره سته ي ته ون و جو لا يى دامه زرانده و ده توانيت هه ر
 ئيستا ده ست به مافوور چنين بكاك.

نهو ورزه له سالى يه كه مى سه ده ي نويدا، نارام و بيده رده سه ر
 دياربوو، دؤستى زور پووى ده كرده مالىان و پوخله به ره خه يالييه كان
 هه رده م له گه وره بووندا بوون. تريفه ويژدانى ناسووده و پوچى پړ
 له شادوماني ئيشكردن بوو، ژيانى ياريكردنى به رده وامبوو له گه ل
 منداله كاندا، به ته نكه وه هاتنيكى دايكانه بوو بؤ فيركردن و پاراستنيان،
 شه وانه ش به سه عات له گه ل نه وره سى گول سؤلافا به ته له فون
 قسه يده كرد، به خته وه ربوو كه ژيانتيكى پړى هه يه، هه ميشه شتيك هه يه

بیگات. به لām له گه ل نهو هه موو دلنیا یی و ئاسووده ییه دا ههستی به زیاد بوونی ترسه کانی خو ی ده کرد، ههستیده کرد به رده وام جان وه ریک به دوا یه وه یه تی و ده یه ویت په لاماری بدات. شه وائی ک که له هه شاری ماله که ی خو ی ده هاته ده ری و ده یو یست بگه ریته وه بو لای منداله کان، له ریتگای گه رانه وه دا نهو ترسه سه ره تای و تاری که ی وه ها زیادیده کرد، ده بایه به خیرایی خو ی فری داته تاکسی به که وه و به په له بگه ریته وه. ترسه که ته نیا بو خو ی نه بوو، به لکو وا ههستیده کرد جان وه ریک هه یه ده یه ویت منداله کانیش بخوات، ده یه ویت غه زه لنوس بخوات، ده یه ویت نه وره سی گول سولا ف و کچ و ژنه پاکر دوه کان هه مووی بخوات. ترسه کانی به رده وام سروشتی سه یر و شیوه ی پیشبینیه کی تاریکیان وه رده گرت. به یانی به ک وه ک ده نگیک ی رهش له ناویدا هاواریکات، ههستا و به غه زه لنوسی گووت ده بیت کتیه کانی غه زه ل بشاری ته وه، ده بیت کتیه کانی غه زه ل بیه یته جیگایه ک دهستی ههچ ئاده میزادی ک نه یگاتیت، ده بیت له م ماله دووریخه یته وه، من خه وم بینیه، تیده گیت، خه وم به و کتیه بانه وه بینیه ده سووتین، خه وم بینیه، ده بیت نهو کتیه بانه به بیت بو شوینیک له خو ت زیاتر ههچ ئاده میزادی ک نه یزانیت، نابیت منیش بیزانم و نابیت ههچ که سیک ی دیش بیزانیت.

داوا که ی تریفه هیند سه یر و توند بوو، نه ده کرا غه زه لنوس گو یی لینه گری ت. پوژیک غه زه لنوس بریاریدا زو ربه ی ده ستنوسه کانی خو ی بگوازیته وه بو جیگایه کی نادیار. بو شوینیک نهو کات جگه له خو ی ههچ ئاده میزادی ک نه یده زانی. به لām ته نیا دوا ی چهند سال له و پوژه ده رکه وت، ههسته کانی تریفه یابه حری چهند دووربین و ورد و تیزنیگا بوون.

چوار سال دواى شاردانه‌وى «کټیځانه‌ى غه‌زل»، له کوټایى سالى ۲۰۰۳ دا، چند مانگیک بهر له دوزینه‌وى لاشه‌کى موراد جه‌میل، عه‌تار به خوی و سه‌روغه‌ساله تاییه‌تیه‌که‌یه‌وه ده‌رکه‌وت، ئیستا سه‌رى زلتر و نیگا‌کانى چلیستر و غه‌مگینتر دیاربوون. ئیواره‌یه‌ک بئ هیچ واده‌یه‌کى پی‌شوه‌خت و ناگاداریه‌کى پی‌شین، تویتا تازه‌کى خوی له به‌رده‌رکى مالى غه‌زلنوسدا وه‌ستان و هاته ژوورئ. پیاویکى چکولانه و پړوه‌له‌ى ترى له‌گه‌لدا بوو که سالانیک له‌مه‌وبه‌ر شاگرد قه‌سابیکى له‌ر و نه‌خوش بوو. ئیستا زیاده‌ه‌وت سال به‌سه‌ر هه‌لها‌تنى تریفه یا به‌حریدا له کارخانه‌ى مافوره‌که تپه‌پړیوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بینینه‌وى عه‌تار دلئى خانمى یا به‌حرى راچله‌کانه. پنده‌چوو عه‌تار زورشت بزانیټ، دوزینه‌وى تریفه یا به‌حرى له‌م ماله‌دا سه‌رسامیکرد، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کى وه‌ها پیس و به‌مانای گرت، خانمى یا به‌حرى ترساند و له دل‌وه راچله‌کانه... ئه‌و پوژه تریفه یا به‌حرى تیگه‌یشټ عه‌تار هه‌میشه و هه‌میشه تا مردن به‌دوايه‌وه‌یه‌تى. غه‌زلنوس له میژیوو عه‌تارى نه‌بینیوو، دواى وه‌رگرتنى ده‌رسم تاهیر، به‌رکه‌وت یه‌کجاری دى لای حوسنى خه‌يال سلاویان له‌یه‌ک‌کردبوو. به‌لام ئه‌و پیاوه چکولانه‌یه‌ى هاوده‌مى ئه‌وى باش ده‌ناسى، ئه‌ویان «خه‌سیو عه‌زیز» بوو، له شاگرد قه‌سابه‌وه هیډى هیډى سه‌رکه‌وتبوو تا بوو بوو به‌مول‌کفروشیکی گه‌وره. خه‌سیو ئیستا له بازارى عه‌قار‌تدا هیرش و پمبارینى خوی هه‌بوو، بازرگانه گه‌وره و راسته‌قینه‌کان حیسابیان بو ده‌کرد، شاره‌زایه‌کى بی‌وینه‌ى زه‌وى و زار و کیلگه و باغ و ده‌قه‌ره کشتوکالیه گرنه‌کان بوو، یه‌کیک بوو له‌وانه‌ى له ژیره‌وه پاره‌وپولئى له بنه‌ها‌تووى سیاسه‌تمه‌داریکى گه‌وره‌ى ده‌گیړا. ئه‌و ئیواره‌یه پنده‌چوو بو کاریکى زور تاییه‌تى و گرنه‌ها‌تیټن. عه‌تار ده‌ستى خسته سه‌رشانى غه‌زلنوس و گووتى «غه‌زلنوسى برام، ماموستای گه‌وره‌ى خه‌يال، به کاریکى گرنه‌ها‌توینه‌ته مالى

تۆ، هیوادارم دلمان نەشکێنیت، ئێمە پاسپاردە ی پیاویکمان پێیە، کە نایەوێت ئاشکرا خۆی دەرخات. ئەم برا عەزیزەم کە ناوی «عەزیز ھاوشارییە»، بەرپرستی مۆلک و مائی ئەو پیاوچاکە یە. بە هیوای ئەو ی لە سەر نرخیەک بگیرسیینەو کە هەمووان پازیبکات». عەتار لە ماوێ ئەو چەند سالا دا گەشە یەکی بۆینە ی بە دیپلۆماسییە تی کڕین و فرۆشتنی خۆی دا بوو. تۆرکی تایبە تی و نەینی لە هەوالگرو خەبەرنا س پێکھێنا بوو لە هێز و متمانە دا بەر تەقای دەزگا دەوڵەتی یەکانی پۆلیس و ئاسایش دەبوو. وەک هەمیشە گوێ ئاونگی یەکانی تەپ و سەر کە پووی دلوپێک عارەقی پەشی پێو هەبوو، دەبا یە لە گەڵ دەست پێکردنی مامەڵە و حیسابدا زوو زوو دەستەسەر پێک دەریهێنیت و نۆچاوانی و شکبکاتەو، ساڵ دوا ی ساڵ زیاتر سەری دەپووتایەو، بەرەو ئەو دەچوو لە ماو یەکی کورتدا تالە موویە ک چییە بە سەری یەو نەمی نیت. عەتار بە هەمان لێزانی خۆ یەو گووتی «هەموو دەزانی ن تۆ کتیبخانە یەکی گەورە ی غەزەلیات هە یە، سالگەلیکی زۆرە تۆ لەم کتیبخانە یە دەخوینیتەو، خەیا لاتی جوان دروست دەکەیت، بیستوومە کە تۆ بە شیعەر بەدبەختی دەگۆریت بۆ خۆش بەختی و غەم دەکەیت بە جۆرە گولۆپێک کە پۆج ئاسوودە دەکات، من خۆم لە بواری شیعەر و ئەدەبیاتدا دەست سپی و بێبەهرەم، لە پاستیدا دەرەقە تی ئەدەبیات نایەم، سەری لێدەرناکەم و لە نرخی تێناگەم. دیارە هەرچی یەک لە دنیا دا بکڕیت و بفروشریت ئیشی تیا دەکەم. عەزیزم کاسبی مەکی نە ی ژیا نە، مەکی نە ی ژیا نە ... لای برا بچوکتان کاسبی لە سەروو عەشقی شەو یە. کاسبی نەبی ت بازارپیش نابیت، کە بازارپیش نەبوو ژیا ن نابیت، من دەلێم بازارپیش وەک ئەدەب مەحەکە، مەحەکی گەشە و پەرەسەندنە. میللەتێک بازارپ و ئەدەبیاتی نەبی ت دەمریت ... بازارپ و ئەدەبیات، ئەو پێوانە ی هەموو شتی کە. عەفوومکە لەوانە یە ئێو بۆچوونیکی تر تان هەبی ت، کە بێگومان من

زۆر خوشحالاڻه گويى ليدنه گرم، به لام بهنده زۆر ناووناوبانگى غه زه لياتى
 ئيوه بيسستوه، ليره له ويى غه زه لى جه نابستان بهر گويمان كه وتوه .
 به لام عه زيزى من، نرخى زير لاي زه پهنه گر، نه مړو ئيمه له سهر داواى
 به كيك له پياوه چاكه كانى نه م شار، كه گهنچكى به لوتف و پوښنبيير
 و نه ده بدوسته، ليره ين تا شتيك له و كتيخانه گه وره يه ئيوه له بواري
 غه زه لياتدا بكرينه وه . به لى عه زيزى من نه و كتيخانه گه وره و ده گمن و
 بيوينه يه غه زه ليات كه بيسستومه ده لىن سامانيكى نه ته واويه تى گه وره يه
 و ده بيت له شوينى گنگدا بپاريزيت، نه م پيشنيارى پياوچاكيكه
 كه حه زه كات تو زه نكيښكات و نه ده به كه ش له به لاي كتوپر و ناگه هان
 بپاريزيت، پياويك له بهر هه نديك ئيعتباراتى تاييه تى خوئ نايه وييت
 ده ريكه وييت و كه س بيناسيت، به لام هه موو دلىناين چ مه به ستيكى پاك
 و چ نيازى كى راستگو يانه ي هيه .»

غه زه لنوس بيرى له وه نه كردبو وه هه چ كه ستيك هه بيت بيه وييت
 كتيخانه ي غه زه له كه ي ليكرپته وه، پيشنياره كه كتوپر و سه ير و شوين
 گومان بو. نه و كتيخانه مولكى نه و نه بوون تا بتوانيت بيانفروشييت،
 له سه ره تا وه هه ستيكردبو نه و غه زه لانه مولكى هه موو پوخله به ره
 خه يالويه كانه، مولكى نه و ژماره ئاده ميزاده كه مه يه كه تا ئيستا شيعر
 ده توانيت مه ستيانېكات، جنسيك هيدى هيدى به ره و كه ميوونه وه ده پوات،
 مولكى نه وانه يه كه ده توانن چاو بنوقيئن و خه ون به دونياهه كى تر وه
 ببينن، با نه و دونياهه نه ستم و نه كرده و نه فسانه ي بيت، به لام
 مړوف هه ميشه پتويستى به وه يه له پال نه م دونياهه دا دونياهه كى ترى
 هه بيت، نه له بهر نه وه ي ده بيت به ره و نه و جيهانه ي دى رپاكات، به لكو
 له بهر نه وه ي به ي نه و جيهانه ي دى ناتوانيت له دونياهه خوئ تيگات. نه و
 غه زه لانه ده ليلى غه زه لنوس بوون بو ناو نه م شار، بو كوچه ته سك
 و تو زاوويه كانى، بو ژيانى غه مگينى ژنان، بو نه و خه وانه ي له قوولايى

پیاواندا خه‌وتوون. به‌بێ ئه‌و غه‌زه‌لانه نه‌یده‌توانی له‌ پیسی و خوین و ئازاری ئه‌م شاره‌ تییگات، له‌ کوپه‌ ناکامه‌کانی نزیک بپیته‌وه، بۆ کچه‌ عاشقه‌کانی بگری، له‌گه‌ڵ پیره‌می‌رده‌ سه‌رسپییه‌کانیدا بپیته‌ هاوپی، پیریژنه‌کان بپوا و متمانه‌ی پێبکه‌ن. ئیستا چی ده‌بی‌ت گه‌ر ئه‌و غه‌زه‌له‌ سیه‌راویانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ست که‌سیکی جادوویاز که‌ ته‌نیا پۆح فریوده‌دات و دڵ نه‌شکه‌نجه‌ده‌دات؟ چی ده‌بی‌ت ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ست یه‌کیک که‌ ده‌یه‌وێت له‌ پێگای خه‌یاله‌وه‌ حه‌قیقه‌ت له‌ بیر مرۆف به‌ریته‌وه‌؟ سیه‌ری خه‌یال ئه‌وه‌یه‌ که‌ تێمانده‌گه‌نێت له‌سه‌ر چ زه‌ویه‌که‌ ده‌ژین، چی ده‌بی‌ت ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ستی که‌سیک نه‌یه‌وێت له‌ موحیبه‌ت تییگات؟ بکه‌وێته‌ ده‌ست عاشقی درۆزن، که‌ هێنده‌ی خۆیان مه‌به‌سته، عه‌شقیان لا گرنه‌گ نییه‌؟ چی ده‌بی‌ت گه‌ر غه‌زه‌له‌کان بکه‌وێته‌ ده‌ست که‌سانیک که‌ به‌رته‌قای خه‌یال میهر و موحیبه‌تیان نییه‌؟ ئه‌و له‌ ماوه‌ی ئه‌و چهند سه‌له‌دا هه‌موو شتیکی کردبوو، غه‌زه‌له‌کان کۆمه‌ک به‌ مرۆف بکه‌ن پووتتر خه‌یال‌بکات، زیاتر له‌ ئه‌فین نزیک‌بپیته‌وه، پتر پۆحیان بۆ یه‌کتر بکه‌نه‌وه‌ و هێزی خۆشه‌ویستیان تیا‌بی‌ت. ئه‌ی چی ده‌بی‌ت گه‌ر یه‌کیک بیه‌وێت ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ بسوتینێت، ئه‌م غه‌زه‌لانه‌ داگیربکات و پاوی مه‌عشوقه‌ی پێبکات؟ چی ده‌بی‌ت گه‌ر به‌کار‌بیه‌ینێت بۆ ئه‌وه‌ی هێزی پێ‌دروستبکات؟ ئاخ‌ر خه‌یال ده‌توانیت هێزیکی وه‌ها گه‌وره‌بی‌ت، دنیا سه‌ر له‌به‌ری بگه‌ڕیت. ئیستا چۆن ده‌توانیت ئه‌م دوو مرۆفه‌ تییگه‌نێت که‌ داوای کرینی شتیکی ده‌که‌ن که‌ نافروشریت؟ غه‌زه‌لنوس له‌ ژانیدا چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی نه‌کردبوو یه‌کیک بیه‌وێت غه‌زه‌له‌کانی بگه‌ڕیت، به‌لام ئیستا دڵ‌نیا‌بوو مرۆف‌یکی نادیار هه‌یه‌ که‌ به‌دوای خه‌یاله‌کانیه‌وه‌یه‌تی. به‌ هێمنی بپته‌وه‌ی توپه‌ بی‌ت و خۆی زویربکات به‌ عه‌تاری گوت «عه‌تاری ئازیزم، من تیده‌گه‌م، ئیوه‌ کاس‌بێکی زیره‌ک و فره‌به‌هره‌ن. تیده‌گه‌م بازار و قه‌یسه‌ری شاری ئیمه‌ وه‌ک باغی مه‌یمونی لێهاتوووه‌ که‌

هه موو كه سىكى عاجباتى و هه موو جانه وه ريكي به جو له ده توانيت كلكى
 تيوه ردا ت. ماوه يه كه بازار به جو ريكي ترسناك گه وره بووه، مروف گه ر
 دوكاندار نه بيت شهرم له حالى خوى دهكات. من ده زانم شارى نيمه
 هه موو شتيكى تيا ده فرو شريت، هه موو شتيك، له سه ره سو ده وه تا مروف.
 به لام عه تارى عه ريز، هاوشارى برا، هه نديك شت نافرو شرين، هه نديك
 شت هه ن به ماناي مروفه وه گريدراون. نايا پوماننوسيك پومانه كه ي خوى
 ده به خشيت كه سيك كه نازانيت وشه كان و قاره مانه كان و نازاره كانى له
 كوئوه هه لقوليون؟ مي زى هه نديك شت له سه رچاوه كه يدايه، له وه دايه له
 ده ستي كي دايه. من نياز يكم نيه به يازى غه زه له كانم بفروشم، چونكه
 نافرو شرين، من ته نيا ده توانم بو خه لكى عاشقى دواي خوم جيان بهيالم.
 كتبخانه ي غه زه ل شتيكه گه ر عاشق نه بيت و ده ستنت به ر كتبه كانى
 بكه ويت، ده بنه تو ز و غوبار، كتبخانه كه ي من جو ريكه ته نيا من ده توانم
 ده ست بو لاپه ره كانى به رم، پاسپارده ي مه خلو قيكه كه نه مانه تى خوى
 خستوته گه ردى من... له به ره وه عه تارى برام به و پياوه دلپاك و
 ده ستپاك بل، كتبخانه كه ي من كتبخانه يه كه ي خه يالييه كه بو فروشتن
 نيه، مروف ده توانيت كوئ له غه زه له كانى بگريت، به لام ناتوانيت
 بيكريت، مروف ناتوانيت غه زه ل بگريت، به لكو ده توانيت تيا بزي.»
 نه سته ميوو عه تارى سه رزل و كوئ به ناو نك له گه ل خه سيو عه ريزدا
 له قسه كانى غه زه لنوس تيگه ن. پتيانوابوو، كيشه ي هه ره گه وره ي
 پيشده م هه ر مامه له يه كه ي دنيا ريكنه كه وتنى ئاده ميزا ده كانه له سه ر نرخ.
 لاي عه تار هيچ شتيك نه بوو له م سه ر زه وييه دا بو فروشتن نه بيت،
 هيئد هه يه مروف ده بيت نرخى ته واوى له سه ر دانيت. خه سيو عه ريز
 له شه روا ل و مراخانيه ته سكه كه يدا واده ره كه وت بودجه يه كه ي به رز
 و كراوه ي خرابيته به رده ست، له پيشنيارى باغى ساده وه ده ستي
 پيكره تا گه يشته نه وه ي ده فهرى گه وره و مه زراي هه زاران فه دانى

پېبەخشیت، له خەزنەى پې پارەوہ تا سندوقى پې گەوہەر و مروارى
پېشنیاریکرد و سوودی نەبوو. خەسیو عەزیز پتر لە پەوانەکراوی
سولتانیك دەچوو ھاتیبت خوازیینی کچەشارادەيەك بکات. ئەو پۆژە کە
دەشکاو لە مالى غەزەلنوس ھاتنەدەرئ، پېیانگووت «ئەو پیاوہ ئەدەب
دۆستە بە جۆریك عاشقى غەزەلەکانى تۆ بوو، دەستبەردارى ھېچ
پښگایەك نابیت، پەشیمانى تۆى پى بکړیت». غەزەلنوس دەستى خستە
سەرشانى ھەردوو دەلالە غەمگینە کە و گوتى «بەو پیاوچاکە بلین کە
شیعر مولكى ھېچ ئادەمیزادیك نییە، کەس ناتوانیت شیعرى ھەبیت،
کەس ناتوانیت غەزەل لەسەر خۆى تاپۆبکات، تەنیا دەتوانیت شیعر
غەزەل و خەيال بەکاربېنیت تا دونیای لیوننەبیت و خۆى ونەکات».

ماجیدی گول سۇلاف بۇ یە کە مجار بارۇنى خەيال دەبینیت ماجیدی گول سۇلاف - ھاوینی ۲۰۰۴

وہک گووتم، شەویکیان بارۇنى بوکەشوشە داوہتى ئاھەنگیکى
گەورەى کردم و چووم بۆ ناو بارۇنەکان. بارۇنى بوکەشوشە دەیزانى
من لەو جۆرە ئاھەنگانەدا سەرودەرم نییە و دەشیۆیم و دەست و قاچى
خۆم وندەکەم، لەگەل ئەوہشدا کە ھەوالەکەى پښگووتم، زۆر پښیداگرت
بچم و لەوئى ئامادەبم. ئاھەنگیکى خیزانى گەورە بوو کە بارۆن بەبۆنەى
گەپانەوہى کورپیکییەوہ لە ئەوروپا سازیکردبوو. تەلەیک بوو لە تەلە
زیرپنەکانى بارۆن تا کورپەکەى ناچارىکات، کچى یەکیک لە میرە
گەورەکان ھەلبژێرت و نیشانەبکات. ئەودەم ئەو جۆرە ئاھانگانە
باوبوون، ئەوانەى کورپیان لە ھەندەرانەوہ دەگەپانەوہ، بۆنەى وایان
دروستەکرد تا کورپەکانیان بتوانن دلخوازی خویان بدۆزنەوہ. زۆربەى

ژنان و کچانی نویمیران له‌ویببون، هه‌موو جوانترین و سه‌یرترین جلی
 خۆیان له‌به‌رکردبوو. چهند وهخت من له‌و شاره‌ پيس و پۆخله‌دا
 ژيابووم، تا ئه‌و کاته نه‌مه‌زانی جوړه‌ ئاهه‌نگی وا گه‌وره‌ی تیا
 سازده‌کړیت. بۆ ئه‌وه‌ی وهک گه‌مژه‌یه‌ک ده‌رنه‌که‌وم و زۆر نه‌که‌ومه
 به‌رچاو که‌می‌ک دره‌نگ چووم بۆ یانه‌ی «مرواری» که ئاهه‌نگه‌که‌ی
 لیسازده‌کرا. که گه‌یشتمه‌ سالۆنه‌که‌ پرپوو له‌ میوانی بۆندار و به‌ پرشه
 و ورشه، به‌لام هیشتا خزمه‌تچییه‌کان ده‌ستیان به‌ خزمه‌ت و تیپه
 موسیقییه‌کان ده‌ستیان به‌ گورانی نه‌کردبوو. شوینیکی سه‌یر و بۆنه‌یه‌کی
 بیۆینه‌بوو بۆ من، پێشتر له‌ هه‌موو ژیانمدا هینده‌م کچ و ژنی جوان
 ئاوها به‌سه‌ریه‌که‌وه نه‌بینیبوو. هه‌موو به‌ وبقاریکی زۆره‌وه له‌سه‌ر
 میژه‌کانی خۆیان دانیشتبوون، هیشتا میکیاجه‌کانیان نوێ و بۆنی
 عه‌تره‌کانیان تیزبوو، سه‌رتاپای سالۆنه‌که‌ بۆنی جوړه‌ گوناھیکی نادیا‌ری
 لیده‌هات. «بارۆنی بوکه‌شوشه» که منی بینی ئامیزنی بۆ کردمه‌وه و
 به‌ گه‌رمی پیشوازی لیک‌کردم و به‌ گوێیدا چرپاندم «کوپی خۆم،
 ئیواره‌یه‌کی خۆش بزی». به‌ عه‌قلی نه‌وکاتم خۆشحالبووم که بارۆن
 به‌ کوپی خۆی بانگی‌کردم. به‌ هیمنی بارۆنم جیه‌ه‌شت و وهک که‌سیکی
 نابله‌د و ده‌سته‌پاچه، له‌ دوا پرزی هۆله‌ گه‌وره‌که‌دا له‌سه‌ر میژیک
 دانیشتم. داوه‌ته‌که‌ که‌سانی ده‌ستخالی وهک منی که‌م تیدابوو، زۆر
 به‌یان له‌گه‌ل ژن و کچی خۆیاندا هاتبوون، پیاوانی بیئافره‌تی وهک من
 یاخود له‌ پێشی پێشه‌وه یان له‌ پشته‌ی پشته‌وه‌ی سالۆنه‌که‌دا
 دانیشتبوون، به‌ جوړیک ده‌بایه له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دیا‌ربین که ئیمه‌ بیئاوسه‌ر
 و هاوده‌می ئافره‌تین. جوړه‌ جیا‌کردنه‌وه‌یه‌کی نامرۆفانه‌بوو، ده‌رکردن و
 به‌لاوه‌خستنیکی گه‌وره‌بوو، به‌لام سوودیکی هه‌بوو، هه‌ندیک له‌ ژنان و
 کچان زیاتر ته‌ماشایان ده‌کردین. له‌گه‌ل ئه‌و په‌راویزنشینیه‌دا، چونکه
 جوانترین جلی خۆم له‌به‌رکردبوو، قژم به‌ سه‌یرترین شیوه‌ داهینابوو،

له نئو هه‌موو گه‌نجه‌کانی سالۆنه‌که‌دا، نامۆ و ناوازه ده‌رده‌که‌وتم. له سه‌ره‌تاوه کوپێکی گه‌نج له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم، که پێده‌چوو ئه‌ویش ته‌نیا بیټ، به ده‌نگێکی غه‌مگین، به‌لام دَلنیا و زیر، خۆی پیتاساندم ناوی «پێرس» بوو، «پێرسی ئه‌ندازیار». به نیکایه‌کی که‌می‌ک گومانای و ناپاکه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «تۆ کوپی حیکایه‌ته‌کانیت، وانیه، کوپی حیکایه‌ته‌کان؟». نه‌مزانی مه‌به‌ستی چیه، بیئیه‌وه‌ی وه‌لامی‌ده‌مه‌وه گووتی «من ده‌تناسم، من باش ده‌تناسم، من بارۆنی ده‌ریاچه مامه، ده‌زانم تۆ شه‌وان حیکایه‌ت بۆ مندالان ده‌گێڕته‌وه، ده‌زانم، پێویست ناکات بترسیت، پێویست ناکات». من به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یرمکرد و گووتم «ناترسم، بۆ بترسم؟». گووتی «منیش له بارۆنه‌کان نیم، هی‌ند هه‌یه، ئه‌ندازیاری کاره‌بام، ئیشیان بۆ ده‌که‌م. واتده‌زانی من له بارۆنه‌کانم، ها واتده‌زانی من له‌وانم، ده‌زانم که تۆ واتده‌زانی منیش له‌وانم، به‌لام من له بارۆنه‌کان نیم، من ئیشیان بۆ ده‌که‌م، موه‌لیده‌یان بۆ داده‌نێم و بۆیان چاکده‌که‌م، کاره‌بایان بۆ دا‌بینده‌که‌م، هه‌موو شتیکیان بۆ ده‌که‌م، منیش وه‌ک تۆ وام، ده‌توانم بچمه ناو مائی بارۆنه‌کانه‌وه». زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانا و پیسی گرت و به‌چه‌ گووتی «منیش ده‌توانم بچمه هه‌موو ژووره‌کان، هه‌موو ژووره‌کان، ده‌توانم بچمه حه‌مام و ته‌والیته‌کانیش». به‌هیمنی ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گووتی «من براتم، برا، له هه‌ر که‌س ده‌ترسیت له‌ من نه‌ترسیت، تیده‌گه‌یت، به‌برایه‌کی خۆتم دابنێ. منیش رقم لی‌ئانه، به‌لام ده‌بی‌ت ئاگات له‌ خۆت بی‌ت، زۆر ئاگات له‌ خۆت بی‌ت». من ته‌ماشامکرد و هیچ نه‌گووت. ئه‌و چپاندی به‌گویمدا «سه‌یرکه بارۆنی توتی ده‌بینیت، ئاه ده‌زانم تۆ نایناسیت، تۆ که‌س نایناسیت، تۆ تازه‌یت. بارۆنی توتی، یه‌کی‌که‌ له‌ ده‌وله‌مه‌نترین بارۆنه‌کان. سه‌رۆک چی بلێت وه‌ک توتی ده‌ی‌لێته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ناویان ناوه بارۆنی توتی.

ئەى بارۆنى ئاسك؟ ئاھ، من بە بارۆنى ئاسك سەرسامم. دەزانى بۆ ناويان ناوہ بارۆنى ئاسك؟ نازانیت. لە بەرئەوہى كەستىكى تر لە دۇنيادا نىيە بتوانیت وەكو ئەو بتوانیت ئاسك پراوبكات. گەورەترین پراوكەرى ئاسكە، بە پاكردنەوہ ئاسك دەگریت، من ئەمبىنيوہ بەلام بىستووہ، دەلێن دەتوانیت سوار پشتيان بىت و دەستەمۆيانبكات و شتى تريش». ئەو دەويست شتىك بلیم، من بۆ ئەوہى هىچ گومانىك دروست نەكەم، گووتم «ئەى بارۆنى چىنى كوا، دەمەويت بارۆنى چىنىم پىشانبدەيت؟». لەو كاتەدا كە قسەمان دەكرد، هیدى هیدى دەنگەدەنگ و غەلبەغەلبىكى زۆر دەكەوتە سالتۆنەكە، تىپى مۆسیقاكە كەمەكەمە ئامىرەكانيان تاقیدەكردەوہ، دەنگى ناسكى هەندىك كچ و دەنگى پىكەنىنى دوو ژنى قەلەو لە بەردەمماندا نەياندەهشت تەواو تىبگەم چى پوودەدات. كە پرسىارى بارۆنى چىنىم لە پىرس كرد كەمىك سەرى خوران و گووتى «هم، بارۆنى چىنى، بارۆنى چىنى نابىنم، ئەو يەكەم كەس بوو پىگای بازركانى لەگەل چىندا كردهوہ، بەلام پىاوئىكى هىچە. ئاھ تۆ نايناسيت سەرىكى دیز و جوتىك چاوى بچوكى هەيە، لە كوپەيەكى شكاو دەچیت بە كەتيرە نابىتيانەوہ بەيەكەوہ». شىوہى بارۆنى چىنىم بەلاوہ گرنگ نەبوو، دەمويست سوود لە ئىوارەكە وەرگرم تا سەرەداوێكم دەستكەويت بمگەننیتە ژنەكەى بارۆنى مرىشك. ئەو ئىوارەيە پىرس زۆربەى بارۆنەكانى نىشاندام، ژيانى زۆربەيانى دەزانى، لە هەوالى دەولەمەندبوون و سەرجاوہى سامانەكانياندا پسپۆرپرو. من ھەرگىز شتىكى وام نەدركاند گومانم لىبكات. هیدى هیدى ئاھەنگەكە دەستى پىدەكرد و وىقار و بىدەنگى سەرەتا نەدەما. لەسەرەخۆ جارجار بە ھەيەتتىكى مىزانەوہ قومىكم لە بىرەكەم دەدا، خۆشحال و وریابووم، نەدەبايە شتىك بكەم ئەو شوینە بدۆرینم كە بە دەستم ھىتابوو. وىقار ھىزى من و بەشىكى

گه‌ورده‌ی فله‌سه‌فه‌ی ژیانم بوو، هه‌ستمده‌کرد له‌گه‌ل گه‌رمبوونی ئاهه‌نگه‌که و خاوبوونه‌وه‌ی کۆته‌کان و ته‌نکبوونه‌وه‌ی شه‌رمدا ژماره‌یه‌کی زۆر له کچان و ژنانی ناو هۆله‌که سه‌یرمه‌که‌ن. هه‌ندیک له پیاوان هه‌ر له سه‌ره‌تاوه و هه‌ا سه‌رخۆشبووبوون، نه‌مه‌ه‌زانی دوا‌یی به‌چی ده‌گیرینه‌وه و چۆن دینه‌وه هۆش خۆیان. ده‌نگی مۆسیقا‌که‌ش وه‌ها به‌هیز و دل تیک‌ده‌ر بوو، جه‌سته‌کان ته‌نیا ده‌یان‌توانی به‌خواری و نا‌پێکی، به‌ده‌رچوون له فۆرمی ئاده‌می له‌سه‌ر جوۆره مۆسیقا‌یه‌کی وه‌ها هه‌لپه‌پن. پێرس هێدی هێدی ده‌یخواره‌وه و غه‌مگین ده‌بوو، دیار‌بوو له‌و به‌دمه‌ستانه‌یه‌که ده‌خۆنه‌وه و به‌غهم و ده‌رده‌کانی ژیا‌نه‌وه ده‌یگرن. به‌لام له‌گه‌ل زۆری باده و مه‌ینۆشیشدا هیش‌تا هۆش‌پێکی کراوه و داگیر‌ساوی هه‌بوو. زوو زوو به‌منی ده‌گه‌وت «وامه‌زانه، که‌ برا‌زای بارۆنی ده‌ریا‌چه‌م ئیتر ته‌واو، بارۆنی ده‌ریا‌چه‌؟ ... ه ... ه ... گه‌وا‌دی وا، چ سوودی‌کی بۆ من هه‌بووه‌؟ شه‌و و پۆژ له‌ ناو موه‌لیده و بۆنی به‌ن‌زین و گر‌مه‌گر‌می دینه‌مۆدا کاس‌بووم ... ه ... بارۆنی ده‌ریا‌چه‌، بارۆنی ده‌ریا‌چه‌. سه‌عۆلی خله‌ به‌پۆن، مامی عه‌زیزم، خۆی ناوناوه‌ میری ده‌ریا‌چه‌، ئاغای سه‌ر ئاوه‌کان، بارۆنی به‌حر ... بیرو‌ی هه‌یه‌، ها‌ها ... سه‌عۆلی خله‌ به‌پۆن سه‌کر‌تیره‌ی هه‌یه ... پاستت ده‌و‌یت من حه‌زم له‌ سه‌کر‌تیره‌که‌ی کردوه، پيشانت بده‌م، ها حه‌زه‌که‌یت بیناسیت، حه‌زه‌که‌یت؟». کچێکی باریکه‌له‌ی ئیجگار ناسکی له‌ کاوبۆیه‌ک و تیش‌سیر‌تیکی سووری کال‌دا پيشاند‌ام و گووتی «ئه‌وه سه‌کر‌تیره‌که‌ی بارۆنی به‌پۆنه ... سه‌یری‌که و خۆت قسه‌به‌که، من هه‌چ نا‌ئیم». له‌کاتێک‌دا ئه‌و سه‌کر‌تیره‌که‌ی بارۆنی به‌پۆنی نیشاند‌ه‌دام، کچێکی دی له‌ ته‌نیش‌ت سه‌کر‌تیره‌که‌وه بوو به‌ شیوه‌یه‌کی به‌رده‌وام و عاشقانه سه‌یری منی ده‌کرد. کچێک بوو باریک و که‌له‌گه‌ت، قزڤکی زه‌ردی کورتی هه‌بوو که‌میک ل‌وولیک‌رد‌بوو، جووتیک چاوی ئیجگار کال‌ی پێوه‌بوو، وینه‌ی ئه‌و چاوانه‌م ته‌نیا له‌ سینه‌مادا بینیب‌وو. سویند‌تان بۆ

دەخۆم لە «جیسیکە لانگ» دەچوو لە فلیمی «پۆستە بەر دووچار لە زەنگ دەدات». هەمان سەیرکردن، هەمان درەوشانەوێ ئیڕۆتیکى، هەمان سىحر کە ئەژنۆى مەرۆف دەشکێنێت. جۆرە کچیک بوو من لە خەونەکانمدا دەمبینى. سەیرکردنەکانى هێند قەشەنگ و خەیاڵییوون، وامدەزانى ئەو کچەم لە جیگایەک لە جیگاگانى ناو ئەو مەملەکەتە گەورەییەى خۆمدا بینووە، وام هەستدەکرد پۆژیک لە کەشتى دابەزیوم و لە جیگایەکی نادیار، لە نزیک جەنگەلێکی گەورەو بەم کچە گەشتووم. بەلام خەیاڵ بوو، خەیاڵێکی پڕپوچ، هەرگیز نەمبینیوو. لەو کچانەبوو کە هێند جوانن ناوێریت خەونى ئەو بێینیت لێیان نزیکبیتەو. لەگەڵ گەرمبوونى ئاھەنگەکەدا، لە کاتیگدا من و پێرسى ئەندازیار چەند جارێک جیگای خۆمان گۆڕی، هەڵدەستاین و دادەنیشتین، دەپۆشتین و دەگەڕاینەو، لە میزى خواردنەو کە نزیکدەبووینەو، قاپى گەورەى زەڵاتەمان تێدەکرد، پێزى هەلپەپکێکەرەکانمان تێکدەدا، بەدرێژى ئەو کاتە، لەناو جەنجالی هۆلەکەدا، هەستدەکرد ئەو کچە زیاتر لەوانى دى بۆم دەگەرێت و سەیرمەدەکات. لە پێرسم پرسی «ئەو کچە دەناسیت کە لەگەڵ سکرتێرەکەى مامتا وەستاو؟ ئەو کچە کراس پەمەییە، ئەوێ تەوقەییەکی سەپى بە قژیەوێتی؟». پێرس گوتى «ئەها مەبەستت تیشکان تاهیرە، ئەو کێژیکى تازە، دەلێن لە مالى بارۆنى مەدەنیدا ئیشدەکات. بەقسەى من دەکەیت، پرسیار لە کچى واکەیت، بارۆنى مەدەنى لە هەموو پیاوانى نوێمیران ژنبازتەر، تێدەگەیت، لە هەموویان ژنبازتەر، لە مەسەلەى ئافەرەت و سۆزانی و ژنى خراپدا شارەزاترین پیاوى ئەم شارە، ئەم شارەى چى، بلى ئەم مەملەکەتە، لە بەسرەو قەحبەى خۆى هەیه تا دەگاتە سەر بۆسفۆر. خەلکێکی تاییەتى هەن ئیشى بۆدەکەن. پێیوایە جنس بەشیکە لە شارستانیەت و مەدەنیەت، لەبەرئەو ناویانناو بارۆنى مەدەنى. تا ئیستا ژنى

نه هيئاوه . ئه وهى من دهيزانم، ئه م تيشكانه كچى هاوپييه كى خويه تى، به قسه كچى بازركانتيكى كورده له وانهى له دواى پاپه پينه وه چوونه ته به غدا، باوكى له كاتى گرتنى به غدادا له لايه ن ئه مريكييه كانه وه كوژراوه . ته نيا ئه م كچهى مه بووه كه بارۆنى مه ده نى كردويى به دايه نى خوشكه زايه كى چكولانهى هه شت سالانه به ناوى «سيوان» وه . له راستيدا نازانم ئه و حيكايه ته راسته يان نا، به لام به و جوړه بيستومه . سيوان يه كيك بوو له و مندا لانهى من حيكايه تم بو ده كرد، تا ئه و كات دووجار حيكايه تم بو كردبوو، به لام هيج كه سم له و ماله دا نه بينيىوو . بيته وهى بتوانم ئه و كچه قززه رده له خه يالى خوم ده ريكه م، له ده رغه تيكي گونجاودا پرسيم «براى ئه ندازيار، كه سيك هه يه ناوى بارۆنى مريشك بيت، تو ناوى وات بيستوه ؟». پيرس پيكنه نى و گووتى «ئه وه بارۆنى مريشكه، ئه وه يه». پياويكى باريك و زور كه له كه ت و سه ر پووتاوهى پيشاندام كه سه رو سميللى وه ها ره شكردبوو، له ده و له مه ندى نيو فليمه توركييه كونه كان ده چوو . له ناوه راستى پريزىك ژنى ئالووالادا ده ستى گرتبوو هه لده په پى . پيرس به كه ميك گيژييه وه گووتى «كى هه يه بارۆنى مريشك نه ناسيت، نيوهى ئه م شاره مولكى بارۆنى مريشكه». من بو ئه وهى واده رنه كه وم نيازى كم هه يه، گوتم «راستت ده وييت، من ناوبانگى ژنى بارۆنى مريشكم بيستوه، هه لبه ت وهك ژنيكى به په حم و باش، حه زمه كرد بييينم، هه ر ئه وه نده، ئيدي هيج ده ربارهى ئه و خيژانه به پريزه نازانم» .

زور خواردنه وه هيدى هيدى كارى له ئه ندازياره كه ده كرد، به خاوى سه رى هه لپرى و گووتى «ژنى بارۆنى مريشك، ئه و كراس شينه يه، ئه و ژنهى له وسه ر له كه ل دوو كچى كه نجدا دانيشتوه، كه وايه كى پوله كهى له به ردايه» .

ئه و شه وه بو يه كه مجار ژنى بارۆنى مريشكم بينى، له دووره وه به

ژنيکی باريک و غه مگين ده چوو، چەند سالئیک له ميژده کەي گەنجتر دياربوو، له ژن و کچه کانی دى که متر تيکه لاوى ئاههنگه که ده بوو. ئه و شه وه شا دهره فەتى من بوو بگه مه ژنى بارۆنى مريشک، له وانه بوو تا سالئیکى ديش هەلى وه ها نه په خستیت و پيکه وتى وه ها نه يه ته ده ستم. پيرس زۆر خيرا و له سه ريه ک ده بخواره وه، چەند جاريک پيمگووت که ئه و جوړه خواره وه يه خراب مه ستیده کات، به لام گووتى له شازده سالئيه وه وا بيميشکانه ده خواته وه و ئيستنا ناتوانيت خوئى چاکبکات. ده مزانی له ماوه يه کى کورتدا چيتر توانای قسه و بير کردنه وه ي نامينيت، من که مه که مه له پيرس دوور که و تمه وه بۆ ئه وه ي دهره فەتيک بهيتم و له گەل ژنى بارۆنى مريشکدا قسه بکه م. بيئه وه ي شتيکی نه وتۆ له هه لپه رکى بزانم چەند سوپيک تيکه لاوى باز نه کان بووم و هاتمه دهره وه، هه ر جاره ي ده چوومه ده ستي که سيکه وه، ماوه يه کى دريژيش له هيج ده ستيکدا نه ده مامه وه. له ناوه راستى ئاههنگه که دا، هه ستمکرد ژنى بارۆنى مريشک ده يه ويئت هه لپه ريئت، دهنگى گورانيبيژه که هيئند ناخووش و بيويقار بوو، گورانييه کانی هيئنده ساده و گه مژه دووبوون، مروف ده بایه به هه لپه رکى دهنگى گورانيبيژه که له خه يالى خوئى دهرکات و له بير خوئى به ريته وه. له بهر نه وه هه موو به شيوه يه کى شيتانه هه لده په رين، به جوړيک قاچيان ده دا به زه وييه که دا ده ترسام چلچراکانى سه قفه که بکه ويته خواري. هه ستمکرد ئه و هه لپه رکى هيستيرييه هه مووانى وه ها مه ستمکردوه، که س ئاگای له خوئى نيه. له يه کيک له سوپه کاندا فورسه تم هيئاو چوومه ده ستي ژنى بارۆنى مريشکه وه. هيئنده ده ستمگرت به په له گووتم « خانم من کاريکی گرنگم به تويه، کاريکی زۆر گرنگ، په يوه ندى به چيروکى مردنى مورا د جهيله وه هيه ». هيئند ئه و قسانه له زارم ترازان، هه ستم به په شوکان و پاچله کانيکی قوول له له شيدا کرد، ده ستي ساردييه کى کتوپري

تېگەرا و بېدەنگىيەكى كوشندە گەروى گرت. بەلام وەك بترسەيت، وەك
 ھەلبەيت، پاش ئىستىكى زۆر كورت دەستى بەردا و ھەلپەپكىكەى بە
 جىيەشت و گەپايەو ھە سەر مەزەكەى خۆى. مەن بىنەو ھەى بشلەزىم و
 وىقارى خۆم تىگبەم، لە سەر ھەلپەپكى بەردەوامبووم. ھەستەمەردە لە
 دورەو ھە چاوپكى ترساو سەيرمەدەكات، ئا لەو ساتەدا بەجۆرىك دالم
 بۆى سووتا، ھەزەمەدەكە ھەرىچىيەكم كەردە كارىكەكم ئارامىيەكمەو،
 بە تايەت زىنكى گەلەك غەمگىن و پاك ھاتە بەرچاوم، بە جوانىيەكى
 تراڭىدەو، جوانىيەك ھەستەكەيت غەم دروستىكەردە نەو ھەك سەروشت
 يان خۆشەختى. دالەيابووم لە نىازم تەنەگەيشتو، ترستىكى بىھۆ و
 بىبەھانەى تيا درستبوو. مەن ئەو كات ھىچ شتىكم لەسەر پەيوەندى
 زنى بارۆنى مەرىشك لەگەل موراد جەمىلدا نەدەزانى ھىچ شتىك. لە
 بەرئەو نەمزانى وشەكانم چىيان لای ئەو بەجىيەشتو. لە خەياللى
 ئەو ھەدا بووم كە بەجۆرىك لە جۆرەكان خۆم بگەينمەو ئەو، بەلام
 لە ناكاو دوو شتى سەير پەوياندا، ھەر دووكيان تەواو كەرى يەكبوون و
 ھەردووكىشان پىكەو ژیانى مەيان سەر لەبەر گۆرى. دواى دوو سەر
 ھەلپەپكى زۆر گەرم، گەپامەو بۆ لای پەرس كە نىو ھۆش لەسەر
 كورسىيەكەى دانىشتبو، لە دونيا بربوو و بەدەنگىكى زۆر نەزم مەستانە
 گۆرانى بۆ خۆى دەگووت. لەگەل دانىشتەندا ئەو كە قەزەردەى لە
 جىسىكە لانگ دەچوو بە مەبەست بە بەردەمەدە ھات و لە ژىرەو، بە
 دوو پەنجە سەلۆى لىكردم و بە زمانىكى ناسك و بە دەنگىكى ئەسپايى
 گووتى «كوررى حىكايەتە خۆشەكان، چۆنەت؟». واىگووت و بىنەو ھەى
 چاوەروانى وەلامەكم بەكات تىپەرى. مەبەستى بوو تەنیا پردىكى بچوك
 دروستبەكات، پردىك كە دەشتە دواتر مەروف ئاسان ئىشى لەسەربەكات
 و بەھىزەر داپەرزەيت. دواى چەند چەركەيەكى كورت لەو لە كاتىكدا
 ھىشتا سەيرى ئەو گۆلە سپىيە جوانەم بە قەزى ئەو كەو ھەدەكەرد،

كوپىكى گەنج ھاتە بەردەم و گووتى «بەپىز ماجىدى گول سۆلاف،
بەمبۆرە دەپىت كەمىك لە ئاھەنگە كە دوور تەخە مەو، مىرى خەيال لە
ژوورىكى تايەتدا لە قاتى سەرەو چاوە پىندە كات... ژۆر حەزە كات
بەپىنىت».

نازانم، ئاخۆ كەس لە ئىو ھەستە ژيان، دواى ئەو ھەي پىتان
خستۆتە ژوورىكەو، ھەستەكەن ژيان و چارەنۆستان سەرپاى گۆراپىت.
من دلىام ئەو جۆرە ھەستەنە دەگەنن، بەلام شەوئىك كە پىمخستە
ئەو ژوورە تايەتەى بارۆنى خەيالەو جۆرە ھەستىكى وام تيا دوستبوو.
پىشتر ناوى بارۆنى خەيالەم نەپىستبوو. ژوورەكەى لە قاتى سەرەو
بەجۆرىك گەرە و فراوانبوو لە ژوورى كابتنى كەشتىيەكى ئەفسانەى
دەچوو. تەواوى يانەى مروارى مولكى ئەويوو. قاتىكى پەشى ئاورىشى
لە بەردابوو، كراسىكى قاوہى تۆخ. لە ھەموو ئەو بارۆنانە گەنجتر بوو
كە بە دىداريان گەيشتەووم. كەسىكى بارىكبوو بە جوتىك برۆى پىك
و درىژەو، سەمىلى نەبوو، بەلام خالىكى پەشى سەر لىوى بىوئە
قۆزى كەردبوو، لەوانە دەچوو كە ماوہەكى ژۆر لە خۆرئاوا ژيان
و دواتر خۆشگوزەرانى و دەولە مەندى ئىرە فرىویداون و گەپاونەتەو.
بەلام لەگەل ئەو پوخسار و شىوہ نىگارە فەرەنگىيەدا، ئەو لە خۆرئاوا
نەژابوو. ھەك خۆى دەيگوت كوپى ھەمىشەى ئەم شارەبوو. ئەو
شەو ھەي منى بانگەپشتى ژوورەكەى خۆى كەرد، ھەستە بە ھىچ نەكەرد،
نەمەزانى چۆن بىردەكەتەو و بىر لە چى دەكەتەو. يەكەك بوو لەو
پۆخانەى گەر چاكەكاربن يان خراپەكار بە ئاسانى تىيانناگەيت. سەرەتا
وام ھەستەكەرد بۆ ئەو بانگەكەردوم لەسەر ھەندىك لەو ھىكايەتە
قەسەم لەگەلدا بەكات كە بۆ مەندالانى نوپىمىرانيان دەگەپمەو. بە

نازناوی «چیرۆکنوسی منداڵانی نویمیران» پیشوازیکردم. ھیدی ھیدی ئەو جوړە ناوانە بەسەرما دەپران، خەلکی لەو گەپەکا دا منیان بە «حیکایەتخوانی منداڵی بارۆنەکان» بانگەکرد. بەلام بارۆنی خەيال ھەما گەرم پیشوازیکردم، پووگیڕ و دەستەپاچەبووم. گووتی «من ناوبانگی چیرۆکەکانی تۆم لە منداڵانی نویمیرانەوہ بیستووە. ھەموویان تۆ وەک فریشتەیک تەماشادەکەن لە ئاسمانەوہ ھاتبیت». لە راستیدا من حیکایەتخوانیکی باش نەبووم، جگە لە منداڵان نەمدەزانی لەگەڵ کەسی تردا ئازا و ئازادانە قسەبکەم. ئیستاش دەلێم منداڵانی نویمیران ھێندەیی حەزیان لەو نەتییانە دەکرد کە لەگەڵ مندا بەشیانەکرد، حەزیان لە خودی حیکایەتەکان نەدەکرد. بارۆنی خەيال بە ناوی «سەحەر ئاغا» وە خۆی پێناساند، ھەندیک لە بەرپرسە حیزببەکان بە «میرسەحەر» بانگیانەکرد، لە باپیرە دەرەبەگەکانییەوہ زەوی و زاریکی پیشوومار و بێحیسابی بۆ بەجێماوو، لە زۆر شوینی شاردای زەوی و مولکی گەورەیی ھەبوو، لە حیزبدا پلەوپایەیکی بەرچاوی گرتبوو. ئەوکات نەمدەزانی لەبەرچی ناویان ناوہ بارۆنی خەيال، خۆی گووتی حەزی ھەرە گەورەیی خویندەوہی حیکایەتی سەفەرە خەيالییەکانە، بەراورد بە بارۆنەکانی دیش، خویندەوارتر دیاربوو. پێکەوہ باسماں لە سەفەرە خەيالییەکانی گیلغەر کرد، حیکایەتی زۆربەیی گەشتە گەورەکانی جۆل فیژنی خویندبووہوہ، ھەردووکمان تەبابووین لەسەر ئەوہی «فۆرپست گامپ» جوانترین فلیمی سالانی نەوہدەکانی ھۆلیوود. تەبابووین لەسەر ئەوہی کە ئەدەبیاتی سەفەر، یەکیکە لە سىحراوێترین لقی ئەدەبیات. بە غەمگینییەوہ گووتی «مروڤ حەقیقەتی خۆی تەنیا لە گەشتدا دەخویننیتەوہ، بەلام ھەموو گەشتیک نا». ھیدی ھیدی ھاتینە سەر باسی سەندبادی دەریاوان، ئاماژەیکە پراگوزەری دا بە ماجەلان و گەشتە سەیرەکانی و خولیا شیتانەکی بۆ سوپاندنەوہ بە

دهوری زهویدا. به دهنگیکی پرمانا لیپرسیم «به پای تو، چند جور زهوی دیکه هیه، مروف به دهوریدا بسورپته وه؟». گوتم «جه نابی میر سهحر، هر مروفه و زهوییه کی نهینی له ناخایه تی که ده توانیت به شیوازی خوی به دهوریدا بسورپته وه». به نیگایه کی خه یالییه وه لیپرسیم «واته هه موو که سیک کیشوه ریکی دور و نه دوزراوه له پوخیایه تی؟». له سه ره خو گوتم «واده زانم وه ما بیت وهک نیوه فرموتان، هه موو مروفیک کیشوه ریکی دور و نه دوزراوه له ناخایه تی، به لام هه میشه له نیوان نیمه و نه و کیشوه ره دا ده ریایه کی به رین و تاریک هیه... ده ریایه کی به رین و تاریک». هه تاسه یه کی غه مگینی هه لکیشاو گوتمی «هه موو که سیکش ناتوانیت نه و ده ریایه بپریت، وانییه، ناتوانیت». منیش به هه مان سه سه ره ته وه گوتم «به لن، جه نابی بارون، که من نه وانه ی ده توانن بیپن». به جوریکی کتوپر لیپرسیم «تو ده توانیت یارمه تیمدهیت، نه و ده ریایه بپریم، ده توانیت؟». له وساته دا هه ستمکرد بارونی خه یال زور زیاتر شت له سه ر من ده زانیت، له وه ی ده ریده خات. ساتیکی بیدهنگی و ته ماشا کردنی قول که وته نیوانمان، نه و سهیری منی ده کرد و من سهیری نه وم ده کرد. بو نه وه ی زور نه مترسییت گوتمی «هه موو که سیک پیویستی به یه کیکه له برینی نه و ده ریای تاریکه ی ناو خویدا کومه کیبکات». بو نه وه ی زیره کانه بابته که بگورم گوتم «میر سهحر، زور که س هه ن، ته ماحیان له داگیرکردنی ده ریای ناو پوخی نه وانی تره، گه ر هر مروفه بایه خیکی گه وره به ده ریای ناو پوخی خوی بدات، گه ر وابکات، هه موو که س ده توانیت نه و دنیا خنکاوه ی ناو پوخی خوی بدوزیتته وه». وهک نه وه ی هر دوکمان به تامازه له یه کدی گه یشتبیتین، وهک نه وه ی نه و چند وشه قول و کاریگه ره بو نه مشه وه جه ناله به س بیت، بارون بیدهنگی منی به هیمنی وه رگرت و پرسیاره سه یه که ی خوی دوباره نه کرده وه،

دوچار بە حورمەتتیکى زۆرەو پېشمەكەوت و داواى لىبوردنى لىكردم و پەيمانى دامى كە بەزوىى يەكدى دەبينەو. بەرلەوہى بچمەدەرئى گووتى «مامۆستا، من لە نويميران بەرپرسى ئاسايشىشم، ھەر كاريكت ھەبوو دوودل مەبە، عەزىزم لە خزمەتدام». نەمزانى ئاخۆ دوا پرستەى ھەرەشە يە ياخود پېشنيارىكى دۆستانە، بە ھىمنى سەيرمکرد و گووتم «جەنابى بارۆن وادەكەم... دلنابە وادەكەم».

كە گەرامەوہ بۆ سالتۆنەكە بە جۆرىك شپىزە و سەرتىكەل بووم ھىچ شتتېكم بە پوونى نەدەبينى، پوخسارم وەھا پىر پرسىار و شپىزەيم وەھا سالار بوو، كاتىك لە بەر ئاوپنەى تەوالىتەكاندا تەماشای خۆم كرد، لە جۆنى دىپ دەچووم لە ھەندىك لە دىمەنەكانى فلىمى «فېرم ھىل» لەگەل «ھيسەر گرام» دا، ئەو فلىمە خويناويىيە كە مروف تووشى خەوى ناخۆش و ترسناك دەكات. سەرم بە جۆرىك دەخولايەوہ نەمدەتوانى كەس ببىنم، نەمتوانى جىگاگەى خۆم بدۆزمەوہ، لەسەر كورسىيەكى خالى دانىشتم و لىگەرام دەنگى ترسناكى گۆرانىبىژەكە ئازارمەدات. وەك ئەوہى كۆمەلىك چاوە سەيرمبەكەن و چاوەدىرمبەن، وەك ئەوہى ھەموويان بە نەپتى من بزانن ترستىكى سەير دايگرتم، دەمويست ھەلبىم و نويميران بۆ خويان و مندالەكانيان بە جىبھىلتم. لە ناكاو بارۆنى بوكەشوشە ھاتەبەردەم و بە نىگايەكى سەير و پىر ماناوە سەيرىكردم و لىپىرسىم «ماندوويت، كوپى خۆم ماندوويت؟». بە ئەسپايى گووتم «جەنابى بارۆن، من ئەمجۆرە ئاھەنگانەم زۆر نەبينىوہ، پانەھاتووم شەو تا ئەم كاتانە گوئى لە مۆسىقاي وا بەرز بگرم. گەر لوتف بفرموون و بە يەككىدا تا دەرەوہى نويميران بمبەن، لەوێوہ خۆم پىگا شارەزام و دەگەرپمەوہ، سوپاستاندەكەم، ئىوہ ھەردەم لووتفتان ھەيە، ھىند ھەيە كەمىك خواردنەوہى زۆر تووشى سەر ئىشەى كردوم... ھەستدەكەم بە جۆرىكى بىمانا گىژ و ناجۆر كەوتووم». مير سەفین،

به سهرساميه وه گووتى «خواردنه وهى زۆر؟ ... خواردنه وهى زۆر؟ ... به دوو پهرداخ بيره ده لاييت خواردنه وهى زۆر؟». ئه وکات زانيم به دريژايى ناهنگه که چاوه ديريانکردوم. گهر چاويکى ورده کار هه موو شتيکى منى بۆ بارۆنى بوکه شوشه نه گيژاوه ته وه، بارۆن له کوئى ده زانيت، من ته نيا دوو پهرداخ بيره م فرکردوه. ئه و شه وه که گه يستمه ده ره وهى نويميران وامده زانى له جه هه نه م هه له اتوم، جه زى بيسنورم بۆ سه رکيشى و ته هلوکه لاواز و بيتين که وتبوو، پيموابوو بارۆنه کان هه موو شتيکى نيو پۆحى من ده بينن و ده توانن بمخوينه وه. هه زار پرسيارم له خۆم ده کرد، که نه مده توانى وه لآمى هيچيان بده مه وه. بۆ ده بيت بارۆنى خه يال منى بانگ کرد بيت؟ بۆ باسى ماجه لانى له گه لدا کردم؟ بۆ ويستى من کۆمه کيکه م ده ريا خه يال يه کهى ناو دلى خوى بپریت؟ ده بيت ژنى بارۆنى مريشک کى بيت؟ ده بيت هيچ شتيکى لاي بارۆنى خه يال و بارۆنى بوکه شوشه درکاند بيت؟.

تا ئه وکات هيچ شتيکى لاي هاوپرگانم نه درکاند بوو، ئه مشه وه ستمکرد يارييه که ورده ورده خه ريکه ترسناک و ئالۆز ده بيت ... بۆ پۆژى دوايى له مالى غه زه لنوس کۆبووينه وه و به شانازييه وه گوتم هاوپريان من بيتاگاي ئيوه ماوه يه که ده پۆم بۆ ناو بارۆنه کان، ئيشيکى گرنگم له نويميران ده سته وتوه و تیکه ل به مندا لانى ئه و گه ره که بووم. وه ها به شانازييه وه قسه مکرد، خۆشم و نه وانى ديش سهرسامبوون، پر فه خر و شکو خۆم ده رخست، شه رمکرد باسى ترسه کانى خۆم بکه م، وا خۆم نواند که نيه تم وه هايه تا نه ينى کوشتنى موراد جه ميل نه دۆزمه وه له نويميران نه يمه ده رى.

به لام له ناخى دلدا، له تاريکايى ده روندا، جه زمده کرد هه لبيم و برۆم بۆ جيگايه کى تر.

بينىنى بارۋنى كۈلەكە «ماجەلانى راستەقىنە - ھاۋىنى ۲۰۰۴»

ئاتوانم لىرە ماتۋر لىخوپۇم... مەۋف بۇ ئەۋەى ماتۋر لىخوپۇت،
پىۋىستى بە شەقامە، شەقامى راستەقىنە. جىاۋازى نىۋان شەقامى ئاسايى
و راستەقىنە ئەۋەى، شەقامى راستەقىنە ئەۋەستەت پىدەبەخشى لە
ئاسمانىت، ئازادىت، سنوورىك ناتگرىت، پىگايەك ھەى دەىگرىت و ۋەك
شىت دەۋرۇت و بەربەستىك ناتۋەستىت. ئەۋەستەت ھەى كە تا
ئەۋسەرى گەردون لە بەردەمتدا كراۋەتەۋە و تۆ دەتۋانىت پىابفريت. ئاە
ئەى شەقامە بىكۇتا و گەۋرەكان، ئۆتۋسترا دە بىكۇتايىەكان، خىراپى
دوۋرودىرژەكان... ئىۋە منتان لە خۇرئاۋا گىركرد، بىست و چۋار سالا
ئەۋەستەم ھەى كە دەفۇم، ئاۋر لە ھىچ نادەمەۋە، بىپاك لىدەخوپۇم
و تەۋاۋ، ئەزىزان لىخوپۇنى ماتۋر لە گۈىگرتن لە مۇسىقا دەچىت،
ھەمان پىتمى بىسەرەۋت، ھەمان شەنەباى بەرەۋ ۋەۋ، ھەمان بەرزى و
نزمى و لارىۋونەۋە، زۇرجار ھەمان كەۋتن و پەرىن و مردنىش. بەلام ئەم
شارە بەدبەختە، بە شەقامە تەسكەكانىيەۋە، بەۋ ھەزارەھا ئوتومبىل
و ماشىنە كۈنەۋە كە پىگاكانيان گرتۋەۋە، دەتگرىت و ناھىلىت بېۋىت.
پاستىتان دەۋىت ھەمۋو شارەكانى دۋنبا ناشىرىن، بەلام ھەندىك شار
ھەى پاتناگرن و دەتۋانىت خىرا پىا تىپەپىت و بېۋىت، ھەندىك شارىش
پىتمى پۋىشتن لە نىۋىدا بە جۇرىك خاۋ و پىرگىيە، ھەردەم دەبىت
بۋەستىت و تەماشابكەىت، لە كاتىكدا مەن ژيانى خۇم وا بەرنامەكردبۋو،
نەۋەستەم و تەماشانەكەم. ۋەلى نادەمىان بەدبەخت و بىدەربازن، دۋاجار
ھەم مەۋفە و شتىك ھەى پادەگرىت و دەىۋەستىت. لەشى ئەفسانە
بۇ مەن ئەۋ قولاپە نەتىيە بۋو كە لە ئاۋى خۇم دەرىپىنام و بەرەۋ

دهريايه کي دیکه ی بردم، ئیستا شه و پوژ بیر له له شی ژنی خائینی خاوهن ئوتیله که دهکه مه وه . هه سته ده که م ونبوونی باران و له شی ئه فسانه ، منیان به م شاروه گریدا . دوو ئافره ت که یه کتیکانم نه بینیه ، نازانم له چی ده چیت، نادیار و نه گیراوه ، ئافره تی کیش بی شه رم هه موو له شی خویم ده داتئ و بیسنور له که لمد ده کرتیه وه . ئه م دووانه به جۆریک سه ریان له من شیواند ، بۆ هه تاهه تایه منیان به م زه وییه وه گریدا . هیچ شتی که وهک ئافره ت پیاو به شوینه وه نابه ستیته وه ، نه فره تی ئافره ت و نه فره تی شوین یه ک شتن . گه ر ئن نه بیته ، پیاوان جه سته یه کی گه پۆکن که له هیچ جیگایه ک سه ره وت ناگرن .

ئو پووتیه نه رم و نیانه ی ئه فسانه ، ئو که مه زیریه سیحراوییه ی سه ر پیستی ، ئو دابه شبوونه ناهاویه که ی ساردی و گه رمی له جه سته یدا ، منیان دیوانه کرد . ته ماشا کردنیکی چاوه خه والووه کانی هه موو پوناکی و تاریکیه کانی ناخمیان تی کدا ، بیستنی وشه یه ک له وه دنگه نوساوه ی هیمنی و سه قامگیری منی شیواند . له گه ل هه ر ئافره تی کدا خه وتبیتم هه ستم نه کردوه وه ها تاریک یان به و جۆره ده دره وشیمه وه ، هه ستم نه کردوه له شی ئه وان شوینی وه ها دوور و نه بینراو له پۆحمدا پۆشنده کاته وه . به لام له گه ل ئه فسانه دا تیشکی ناو ژیانم ده جولا ، ژۆر جیگای پوناک له پۆحمدا وه ک شه وه زه نگ ده رده که وت و جیگای نوێ و هه ریمنی تازه پوناکده بوونه وه . کاتی که پێکه وه ده خه وتین هه ستمده کرد ، په شه بای ئه م شاره له جه سته مدا له دایکه ده بیته وه ، بۆنی کوچه کان له خه وه لده ستن ، مه خلوقاتی نوێ ده پوین ، بالنده ی تازه ده بینم ، ئه ستیره ی گه وره گه وره به ناو سه رمدا تیده په پین ، نه یزه ک به ر جه ستم ده که ویت ، هه وا جۆره ده سته یکی دیکه ی هه یه ، په شه با پزگارمه ده کات ، شه پۆل له نزیکمه وه ده دویته و گول له دلما ده یکات به توفان . نا وامه زانن ئه وانه هه سته شاعیرانه ی پیاویکی دووره شیعره که دواجار به شیعر وه سفی هه سته ی

دهکات که به وشە ئاسایی ناکریت، ئەوانە راستییوون، من تیا دەژیام و دەمبینی... ناتوانم پەیوەندی خۆم و ئەفسانە بە خۆشەویستی ناویبەم، من و ئەو یەک وشە باسی خۆشەویستیمان نەکرد. لەشی ئەو شوینی لەدایکبوونەوهی هەستەکانی من بوو، خۆشەویستی نەبوو، بەلکو دۆزینەوهی کیشوهرێکی تر بوو، وەک ئەوهی لەوپەڕی خێراییدا لە ناکاو هەستبکەیت خۆت و ماتۆرەکەت لە ئاسمانن، هەستبکەیت فریویت و لەسەر دەریاچەیهک، مێرگیەک، شارێکی ئەفسونای وەستاویت، هەستبکەیت لە ناکاو لەسەر ماتۆرەکەت بوویت بە مەخلوقێکی تر، جۆرە دەستیکی تر و چاویکی تر و بۆنێکی تەرت هەیە... ئەفسانە عەشق نەبوو... پیاویکی وەک من که بەسەر لەشی سەدان ئافەرەتدا تێپەریووم ناتوانم قسە لە خۆشەویستی بکەم، دەتوانم تەنیا قسە لە شەیدابوون و دۆزینەوه و سەرسامییەکەم. من زۆر شار و دورگە و پۆخی سیحراوی دونیام بینیوه، بەلام هیچیان ئەو سروشتە میخەکبۆ و بوغردناسایە لەشی ئەو ژنە خائینەیان نەبوو. شەویکیان لەگەڵیدا خەوتبووم، هەستمکرد بۆنی باغ دەکەم، بۆنی زەوییهک دەکەم دیواری تێدا نییه، مەوێ هەر دەپوات و دەپوات و ناگاتە کۆتایی. هەستمکرد لەشی ئەم ژنە خائینە تاکە کوچەیی راستەقینەی ئەم شارەیه. ئەفسانە لای من تەنیا ژنێک نەبوو که دەکرا عاشقی بم، بەلکو پۆخی ئەم شوینە بوو، ئەو هەناسەیه بوو که لە گۆلی مردووی ناو باغه‌کانی ئەم شارەدا دەمبینی، ئەو بالەبوو که بالەندە غەمگینەکانی سەر ئوتێله‌که پێیدەفرین. هەركات لەگەڵیدا دەخەوتم لەگەڵ زوڵومات و نهێنی و ئارەزووه تاریک و کوژراوه‌کانی ئەم جیگایەدا دەخەوتم، لەشی ئەو، هەموو ئەو باغ و بۆن و مەلمەسەیی هەلگرتبوو که سەدان ساڵ بوو لێرەدا نیژدایوون. که لەگەڵیدا دەخەوتم دەمزانی ئاوات و ئارەزووی هەزاران پیاو دەهێنمەدی که سەله‌های ساڵ هاتبوون و بەم ئوتێله‌دا تێپەریبوون و ئەفسانەیان بینیوو، ئەویش

که له گه لَمدا ده خهوت وهک نه وه بوو له گه لَ تینویتی هه موو پیاوانی
دونیادا بۆ سۆز و ماچ و جهسته بخهویت. دلنیا بووم نه فسانه ده زانیت،
من کاتیک به کوچه و شه قامه نارپکه کانی نه م شارهدا ده گه پیم، به
خه یالی خۆم واده زانم نه م شارهم بینوه. نه و ده یوست به و سحر و
نه فسونهی له شی خۆی پیمبلت، کوچی هه ره پاسته قینهی نه م شاره،
نه م ناره زووه خنکاوانه ی له شی منه. جیاوازی نیوان له شی نه فسانه و
له شی نافرته کانی دیکه ی دونهی نه وه بوو که قامی له شی نه و قامی
دۆزینه وه ی باغیکی نهینی هه بوو... له شی نه فسانه باغیکی گه وره بوو،
به لام تا ده تکرده وه پتر بۆنی نه فسوناویت ده دۆزییه وه. هه ر باغیک
له میژیت داخراپت، که ده یکه یته وه ده بینیت بووه به شوینی گوڵ و
میوه ی نه بینراو.

نیواره یه کیان کۆمه لیک پۆژنامه ی نۆرم کپی و گه پامه وه بۆ ژوره که م،
نه و ماوه یه هه موو پۆژنامه بیمانا کانی نه و ولاته م ده خوینده وه. هیچ
شتیک به نه ندازه ی خوینده وه ی پۆژنامه یه کی خراپ، بۆ تیگه یشتن له
هه ره سی پۆخی شاریک باشتربیه. مرۆف تا پۆژنامه کان نه خوینتیه وه
نازانیت چۆن نه قامی و گه مژه یی له م شارهدا بلایبوونه ته وه، من له وانه
نیم که له زهت له خوینده وه ی گه مژه یی ده بینن، به لام له هاوینی
گه رمی نه و شارهدا نه مده زانی چیکه م، به ده گمه ن نه فسانه م ده بینن،
که یه کدیشمان ده بینن هه ردوو کمان بیده نگبووین و هیچی نه وتومان
نه ده گووت. من شه و پۆژ چاوه پوانی ده رکه و تنه وه ی مورته زای شه یانم
ده کرد، له دوورپانیک سیهردا ده ژيام، سحری نه فسانه و نه و له زهت
خه یالیانه ی له گه لَ نه ودا ده مبینی له وه گه وره تر بوون بتوانم ناسان
جیانبه یلَم و برۆم، به لام نه شمه توانی پيشنیاری نه وه ی بۆ بکه م
له گه لَمدا هه لیت و پیکه وه بچین بۆ ولانیک تر. هه ستمده کرد نه و
سحره ی من به نه فسانه وه گریده دات، ته نیا له م شارهدا کارده کات و

مانای هیه . بۆنی قوولایی ئەم شارە لە لەشی ئەو ژنە دەهات، بۆنی ئەو خەیاڵە خەوتوانە ی دەیانەوێت لە خەوهستن لە مەمک و ناوک و پانە ئەسمەرەکانی دەهات . گەر من لە شوێنێکی دیکە ی دنیادا لەگەڵ ئەفسانەدا بخەوتبامایە ، لەوانەبوو ئەو لەزەت و ئەفسونەم لێنەدیایە . وەک چۆن سیحری زیندانییەک زۆرجار بە زیندانەکیەوه گرێدراوه ، سیحری ئەفسانەش بەم شارەوه گرێدراوو . کە بۆنی لەشی ئەووم دەکرد، بۆنی باغە خەوتووەکانی ئەو شارەم دەکرد .

دوچار ئیوارەیک مورتەزای شەیتان بە خۆی و قاتیکی خۆلەمیشییەوه دەرکەوت، پرسیو لە خەندە ی ناشیرین، پێیگوتم «ئێستا دەتوانم بێم بۆ لای بارۆنی کولەکە» . بێنەوه ی بیربکەمەوه ، خوشحال و پەر لە چاوه‌پوانی دوایکەوتم . بە دەم گۆرانی گووتنەوه پێشمکەوت، وەک یەکیک لەسەر پەتیکی باریکی سێرک بپوات لەنجەولاری دەکرد، هەندێجار ئاوێ ئێدەدامەوه و بە دەنگێکی بەرز پێدەکەنی . ماوه‌یه‌کی درێژ بە ناو بازار و کوچه و کۆلانیکی زۆردا منی کێشکرد، هەمیشە لەبەرخۆیه‌وه گۆرانی دەگووت، فیکە ی لێدەدا، خۆی بەختەوهر نیشانەدا . بەلام لەگەڵ ئەو بەزم و نواندەشدا بەراورد بەو بەیانیه‌ی کە خۆی کرد بە ژوورەکەمدا کەمدووتر و ئالۆزتر دەهاتە بەرچاوم . هەستمکرد بۆیه‌ گۆرانی دەلێت تا زمانی خۆی بگرێت و شتیکی نەدرکێنێت . لەگەڵ هەموو ئەو پوختسارە پەر بزه‌ییدا سەرقال و خەیاڵپەر دیاربوو، ئاشکرا لە کاتی گۆرانی گووتندا بیرى لە شتی تر دەکردەوه ، مەزۆف کەمجار دەتوانیێت لە کاتی گۆرانی گووتندا بیر لە شتی دی بکاتەوه ، بەلام دڵنیابووم، مورتەزا دڵپەشیۆ و نااسوودەیه و بیردەکاتەوه . دواى سەعاتێک پۆشیستن، منى برد بۆ جیگاىەک، پێدەچوو گەنجینه‌یه‌کی کۆن بێت و لە میژبێت کەس پووی تێنەکردبێت . خانوویه‌کی کۆنی گۆل کە وەها بەد داکەوتبوو، پێدەچوو بەرگە ی بارانی ئەم زستانە نەگرێت . بەنیوان گەلیک ژووری داخواودا

پويشتين . پاپه ويكي دريژمان ته يکرد و له پشته وه پا حه وشه يه کمان بيني که دوو ژووري ساده ي چيمه ننتوي له سه ربوو . له يه کيک له و دوو ژوورده دا باروني کوله که چاوه پوانی مني ده کرد . گه نجیکی سپيکه له ي سميلرپه ش بوو ، جووتیک چاري بچکوله و لووتیکی بچکولانه تر و دوو گوپی نه ستور پوخساري مه غولييه کی غه مگينيان پيښه خشيبوو ، دوو دهستی ژور گه وره شی هه بوو ، له ژيانمدا ناده ميزادیکم نه بينیبوو چه پوکاني وا گه وره بیت ، به قامه تيکی دريژ و قزيکی خاو و کورته وه له ژوورده که دا ده هات و ده چوو . پياويک بوو هيچی له و ويښه يه نه ده چوو که مورته زای شه يتان بؤ مني نيگار کردبوو ، بارانیش له هه موو نامه کانيدا باسی نه وه ي نه کردبوو چوڼ شويی به م پياوه کردوه . له زبهي نامه کاندا به پياوه که م يان «شووه به دبه خته که م» ناوی ده هينا ... پيشتتر چه ندين نيگار و ويښه م له خه يالی خؤمدا بؤ کيښابوو ، به لام هيچيان دروست نه بوون و وهک نه و ده رنه چوون . که چوومه ژوورئ ، زهرفی نامه کاننی باران له سه ر ميژه که دانرابوو . ته وقه يه کی له گه لدا کردم و جيگايه کی نيشاندام ، په رداخيک و بوتليکی ناوی مه عده نی خسته به رده ستم . گووتي «که واته تۆ خالی بارانيت؟» . بيښه وه ي هيچ بلیم خوی به من ناساند و گووتي «خؤزيا له شوين و کاتيکی تر دا يه کترمان بنا سيايه» . ويقاريکی ده سترکرد له ده نگيدا بوو . مورته زای شه يتان ويستی هه ستيت و بپوات ، بارون دايانا و گووتي «مورته زای نازيز ، بؤ کوئ؟ خؤت ده زانيت بئ تۆ من هيچم بؤ ناکريت» . به که ميک غه مه وه گووتي « گه ر باران ليږه بايه ، به بينيني تۆ خوښحال ده بوو» . من به ساردييه که وه گووتم «جه نابي بارون ، من هاتووم تا بزنام باران له کوپيه ؟ له وسه ري دونياوه گه پراومه ته وه تا بزنام باران له کوپيه ؟ و ابزانم تۆ له هه ر که س زياتر ده توانيت يارمه تيم بدهيت» . نه و ده ست پيکردنه سارده ي من ، که ميک باروني ترساند و به گومانه وه سه يري ده وروبه ري خوی کرد و گووتي «من ؟ من ناتوانم

یارمەتیت بىدەم... منىش نازانم باران لە کوپپە؟ ھا، جەنابى زوھدى
 شازەمان، لینگەپە، ئەو لکەيەكى پەشى گەورەيە بە ئاپرۆمەو،
 لینگەپە، من نازانم چى بکەم و چى بە خەلک بلێم... ھىندەم خەيال
 ھەبوو گووتوومە ژنەکەم بۆ خویندن سەفەرى ئەلمانىاي کردوھ...
 ئەوئەندەم خەيال ھەبووھ... دلتىابووم درۆدەکات، شتیک لە دەنگ و
 دەست و نىگايدا بوو پيئیدەگووتم بارۆنى کولەکە درۆدەکات. بە ھىمنىيەو
 پالمدايەو و گووتم «باران ژنى تۆ بوو، دەبیت بزانیست چى لىھات...
 دەبیت بزانیست». بارۆن بە پەشۆکانەو گووتى «شەويکیان گەرامەو بۆ
 مالمەو باران ئەمابوو... ھەموو ئەم شارەم بەدوادا تەيکرد و نەمدۆزىيەو،
 ھەلبەت دەبیت لەگەڵ ئەو کورپە نامەردەدا پايکردبیت، دەبیت وایکردبیت،
 دەبیت حورمەت و پڕىز و شەرەفى منى خستبیت ژىر پيئەو، دەبیت
 خوشەويستى منى بۆ ھەتيويکی دەستبەر فروشتبیت کە پيش باران
 نيوەى ژن و کچى ئەم شارەى لە خستەبردبوو... تۆ بە من بلێ، خالى
 نازىز تۆ بە من بلێ، چۆن دەتوانم بيدۆزمەو». من بە ساردىيەو
 سەيرمکرد و گووتم «جەنابى بارۆن تۆ بارانت کوشتووە يان نا؟». لەو
 کاتەدا مورتەزای شەيتان خۆى ھاويشتە ناو حىکايەتەکەو و گووتى
 «شازەمانى عەزىز... شازەمانى بىرام، تۆ چۆن وادەلێیت، بارۆن و
 کوشتن... بارۆن فریشتەيە، کوشتن؟ خودای گەورە، کوشتن؟ تۆ چۆن
 بىر لە شتى وادەکەيتەو... کى دەلێت باران خان کوژراو؟ ھا کى
 دەلێت باران خان کوژراو؟ چۆن خەيالتان بۆ شتى وادەچیت؟».
 ھەستەمدەکرد ھەردوکیان نەمايشیکی گەورەم لەگەڵدا سازدەکەن. بێئەو
 بترسم گووتم «سەيرکە جەنابى بارۆن، گەر باران ھەلبەتايە، گەر
 بيوستايە خۆى بکوژیت، گەر سەفەرى دەرەوہى ولاتى بکردبايە، منى
 ئاگادار دەکردەو. باران يان لە جىگايەکدايە کە دەستى بە کەس
 ناگات، ياخود نەماو، يەکیک کوشتووتى و کردووتى بە ژىر گلەو.

خوت ئىم پۇرئانه پۇرئانه كان دەخوئىتتەو، دەرزانىت ئەمبۇرە حىكايەتانه چەند زۆر... تىدەگەيت لەم دوو پىگايە زياتر پىگاي تىرنيە». بارۆن گووتى «ئەگەر ئىككى تىرىش ھەيە، ئەمبۇش خوشكەزاكەي ئىوھ لە جىگايەكى ئەم دونيايەدا، لەگەل دەنكە تازەكەيدا بە جۆرىك نوقمى خوئشى و كەيف بوو، ئىمەي بىرچۆتەو... ئەو ئەگەرەش ھەيە». بە تورپەيەو گووتىم «دۇنيام وانىيە، دۇنيام... لەوانەيە حەزى لە يەككىكى دى بوويىت، بەلام ئەو وئەيەي تۆ لەسەر باران دەيكىشىت پاست نىيە». مەبەستم بوو بارۆن تورپەكەم، بەلام مورتەزاي شەيتان وەك ھەمىشە لەو ساتانەدا خوئ دەخستە ناو قەسەكان و نەيدەھىشت بارۆن لە پاستەپى دەرچىت. مورتەزا گووتى «شازەمانى عەزىز... ھىيى. ھۆ و شازەمانى عەزىز، ھىيەي تۆ لە دەرەوھ بوويىت، خودا شاھىدە كە تۆ ھىشتا لەم شارە حالى نەبوويىت. ھىندە دىپاك و خوئنىيازىت كەس ناناسىت، تۆ دىكى واسافت ھەيە بە زەحمەت لە خەلكى ئەم دونيا تازەيە تىدەگەيت. قەسەم بە ھەر ھەورىكى پاك كە ئىستا بەسەر ئەم شارەدا دەپوات، تۆ لە دونيايەكى تردا زىاويىت و ھىچ لەم شارە تىناگەيت، خانمى باران... ئاھ، خانمى باران. تۆ نازانىت بارۆن چەند ئەو ژنەي خوئشەويست، نازانىت چۆن لە ھەوا دەپياراست و چۆن ئىرەيى بە نەسىم دەبرد گەر بەرىكەوتبايە، ئوھ خوئى عالەم، تۆ خەيالت بۆ شتى زۆر خراپ دەپوات. نازانىت كە مەحەبەتى بارۆن بۆ خانمى باران بە ئەندازەيەك بوو، بىرىدەكرەوھ بە كىشى خوئ ئالتۆنى بۆ بىرپىت و بىكات بە ديارى بۆي. مەن ئىستاش تىناگەم ئەوھ چ سادە و ساكارىيەك بوو، چ بەدبەختىيەك بوو ژنىكى سەنگىن و سەلارى وەك ئەو دواي فرىوى دەمپووتىكى وا بىئەزاكەت كەوت كە جگە لە دەمچاويكى جوان و زمانىكى لووس زياتر ساحىبى ھىچى دى نەبوو... ژن ھەندىجار مايەي بەدبەختىن، بۆ خوئان و بۆ پياوھ بىچارەكانيان. ئىستاش ناچىتە

میشکمه وه مرۆف چۆن دەتوانیت بارۆن بە منداڵێکی وەها بێنەزاکەت و کەم و یقار بەراوردبکات. تۆ بارۆن ناناسیت، بارۆن ناناسیت». من پرسیم «گەر وایە، گەر ئێوە ئەو کوپە دەناسن کە باران پەویەندی لەگەڵدا هەبوو، لە ئەو چ باسە، ها دۆستان لە ئەو چ خەبەرە؟». بارۆنی کولە کە سوور هەلگەرا و گووتی «ئەویش سەروشوینی نییە، من ماوێکی درێژ سەرقالی سۆراغکردنی بووم و هیچم دەستتەگەوت... هیچ». بە ئارەزوویەکی گەورەو پرسیم «دەتوانم بزەنم ناوی چیبە... دەتوانن پێم بڵێن ناوی چیبە؟ تا منیش بکەومە سۆراغی... من نازەنم ناوی چیبە... نازەنم؟». بارۆن بە پەشۆکانەو گووتی «چ سوودیکی هەیە ناوی بزەنیت... چ سوودیکی هەیە... ماوێکی درێژە من و ئاسایش و خێزانەکەشی بە دوایدا دەگەرێن و هەوالمان لێی نییە، کەسیکی بێسەروشوینە... لەو شەووە کە باران ونبوو، ئەویش بێسۆراغە و دیارنییە... حیکایەتە کە پوون و ئاشکرایە، هەردووکیان پێکەو هەلھاتوون... پێکەو پوویان لە شارێک، لە ولاتیکی تر کردووە...». بە سەبرەو گووتم «بەلام جەنابی بارۆن، گەر ناوی ئەو کوپە بزەنم، لەوانەیە بتوانم بیدۆزمەو، لەوانەیە». دواي کەمێک گومان و دوودلی گووتی «ناوی موراڵ جەمیلە... تێدەگەیت، ناوی موراڵ جەمیلە». هێند بە پڕەو ناوی ئەو کوپە هێنا، من کە وەتمە گومانەو، خەریکبوو زیاتر قسەبکات، مورتەزای شەیتان پەرییەو نێوانمان و گووتی «قەسەم بە خودا، قەسەم بە هەوای پاک، قەسەم بە گۆلی خەوتوو، یەکیک بوو لەو گەنجە سەرکەشەنە کە کێشەئێ گەورەئێ لەم شارەدا دروستکرد، یاری بە ناوبانگ و شەرفی زۆر خێزانی نەجیبزادە و پەسەن کرد. یەکیک بوو لەو مەلعونانە کە خودا بەهەرەکی پەشی پێخەشیبوو، تێناگەم و نازەنم و تەفسیرم بۆی نییە، گەر بڵێم ئافاتیکی بوو، دواجار بارانی برد و پۆیشت. وەک دەستیکی شەیتانی، ئای خواپە گیان وەک

ده ستيكي شه يتاني پيس و نهمك نه ناس كه ديت و له ماله كه تدا شتيكي به نرخ ده بات ... ». من به گومان هه سه يري هه ردووكيانم كرد و گووتم « له وانه شه يه كييك باران شوکور و موراد جه ميلي پيکه وه کوشتييت، له وانه يه ... شه وش نه گه ريکه له نه گه ره کان ». مورته زا گووتي « تکايه ... تکايه به پريز شازه مان، تکايه له به ردهم باروندا قسه ي وامه که، تو هيچ شتيک ده رباره ي دلي نه م پياوه نازانيت، ناي خوايه، ناي خودايه، قه سه م به دهنگي بولبولي به ربه يان، قه سه م به ترپه ي دلي کوکوختي و کوتر، سيولالا ... عه زيزم ... سيولالا ... تو هيچ له مه حه به تي نه م پياوه تيناگه يت، بمبوره، به لام گه ر مردن شتيكي هه قيش بيت، نه و بو باران مردن به هه ق نازانيت ». به سه سه ختييه كي گه وره وه قسه کان به مورته زا بري و په نجه م به رزكرده وه و گووتم « جه نابي بارون، من ده ست له خوشكه زا كه م هه لئاگرم، له وسه ري دونياوه هاتوومه ته وه تا تي بگم ». نه مده زاني ده توانم چيبكه م، به لام ناو ميدييه كي قوولم له چاوي باروندا بيني، هه ستمكرد بارون مني بو نيره بانگكرده تا گه مه يه كم له گه لدا بكات، به لام به هو ي نه زاني و نه بووني كارامه ييه وه، به هو ي رقيكي نه ينييه وه، نه يده تواني گه مه كه تا كو تايي پاكيشيت. وهك گه نجكي ترساو هاته به رچاوم كه ده يو يست من له شتيكي ترسناكدا بيلايه نبكات. نه مده زاني شويني مورته زاي شه يتان له و گه مه يه دا چيبه، به لام زور له چاوه بچكوله كاني بارون ترسام.

نه و شه وه كه گه پامه وه بو ئوتيله كه هه ستمكرد تارماييه كي چكولانه و ره ش به دوامه وه يه. نه مده زاني بارون ده توانيت چي بكات، بريارمدا بكه ومه گه ران به دوي موراد جه ميلدا، به لام به ر له وه ي ده ست به گه ران بگم، نه و پوداوه پوویدا كه بو ماوه يه ك مني له و شاره دوورخسته وه.

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

گرنگ ئه وهیه کهس نه تناسیت، به جۆریک خۆت بگۆریت کهس نه زانیت تو چ جۆره خه یالیکت له سهردایه، گه ران بهم شاره دا ئاسان نییه، گه رچی ئه مشاره شوینیکی یه که نه ته وه و یه که دینه، به دهگمه خه لکی غه ریب و نه ناس پووی تیده کهن، له پووی ریژه ی تاوان و دزی و خراپه وه شاریکی ئاسایی و بیترسه، که چی بق هر چیگایه که ده چیت، کومه لیک چاو به گومانه وه سه یرته کهن. واهه سته کهم خه لکی ئه م شاره پیکرا ده ره ق به یه که خویان به نامۆ ده زانن، به دهگمه مروفیک ده بینیت متمانه ی ته واو به خشیته ئه وانی دی. له و پۆزانه دا که خۆم ده گۆری و وه که نه ناسیک به شاردا ده گه رام، ترسیکی تاریک له دلمدا بوو که له سوچیک له سوچه کاندایه کتیک ئامبازی سه رم ده بیت و به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مکوژیت. خه یالی ئه وه ی من به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مرهم، خولیا یه کی بیمانای مندالی منه، ئیستاش تیناگه م، بق واهه سته کهم وه که خه لیفه عومه به خه نجه ریکی ژه هراوی ده کوژریم. په نگه ئه وه کاریگه ری خراپی وانه کانی دین و میژوو بیت که ئه و وینه ترسناکانه یان له سه ری مندا سه وزکردوه. گه رچی دوا ی گه وره بوونم بوومه پیاویکی سکولار و تا پله یه کی بالا له یه کی له حیزبه عه لمانییه کاندایه رزبوومه وه، به لام لیقان ناشارمه وه که خه یالم هه رده م په ربوو له خولیا و ترسی دینی. ئه وه ی به پله ی یه کهم پالی پتوه نام بیمه سکولار، په وایه کی فه لسه فی قوول نه بوو، به لکو ترس بوو له دهنگی مه لاکان، له دوعای به ربه یان و هاواری ته راویح و بانگ و سه لای به یانیانی جه ژن. باوکم پیاویکی

دینداربوو که ئومئیدیده‌کرد بیمه یه‌کیک له سه‌رکرده‌کانی ئیسلام، هه‌لبه‌ت گهر بمایه‌و منی له ئامیژی ئه‌و هه‌موو پیاوه قات له‌به‌ر و ئه‌فه‌ندییه‌سکولاره‌دا بدیبایه‌ته‌وه، که‌له‌ک خه‌فه‌تبار و غه‌مگین ده‌بوو. من له میژده ده‌مویست باوکم له بیربکه‌م، زۆچار واهه‌ستده‌که‌م گهر خۆم نه‌ده‌مه ده‌ست ئه‌و پرۆژه خه‌یالیانه‌ی ناو سه‌رم، ناتوانم ئه‌و نیکا غه‌مگینه‌ی ئه‌و فه‌رامۆشبه‌که‌م، که له ویدیو قه‌بره‌وه تیمده‌گریته. دلنایام «خۆی غه‌ریقی په‌حمه‌ت بیته و گۆپی په‌ر له نور بیته» ئیتستاش ده‌شیت ئومیدی ئه‌وه‌بیته چاک بیمه‌وه و پوو له ئیمان بکه‌مه‌وه و بیم به‌رابه‌ریکی دینی ناسراو. ئه‌و ترسه‌ی که له تاریکیدا یه‌کیک به‌خه‌نجه‌ر ده‌مکوژیت، به‌شیکی درێژکراوه‌ی ئه‌و ترسه‌ی ناو پۆحم بوو به‌رابه‌ر باوکم. هه‌ندیک شه‌و دوورونزیک هه‌ندیک پاسه‌وانی تایبه‌تیم دوا‌ی خۆم ده‌خست، به‌جۆریک بتوانن بمپاریزن و سه‌ریشم لێته‌شیوینن. که‌له‌ک چاوم له هه‌موو کوچه‌یه‌کدا بلاوکرده‌وه و زۆر گوێی تایبه‌تیم هه‌له‌سه‌ارد هه‌والم بق به‌یتن، به‌پویه‌به‌ری ئاسایش و فه‌رمانده‌ی گشتی پۆلیس و لێرسراوانی هه‌والگر له‌حیزبدا هاوپه‌یمبوون و ئاماده‌بوون بق هه‌موو کۆمه‌کیک. هه‌ریه‌که‌یان ته‌مانایانده‌کرد من کاریکیان پێیسپێزم، هه‌موو ده‌یانزانی من چه‌ند له سه‌رۆک نزیکم و چه‌ند دلی منی ده‌ویت، به‌لام به‌ده‌گمه‌ن ده‌یانزانی من بق چ جۆره هه‌والیک عه‌ودالم. ئه‌و دونیایه‌ی من بقی ده‌گه‌رام و ئه‌و زه‌وییه‌ی من بق دۆزینه‌وه‌ی ویلبووم زۆر له‌دورکه‌دوور و عاسیه‌یه‌کانی ناو ئوقیانوس تاریکتر و ترسانکتر بوو. دواچار له‌پێگای که‌نجیکی تۆسیرام خۆره‌وه، له‌وانه‌ی بق په‌یداکردنی پاره‌ی شوشه‌یه‌ک ده‌رمان هه‌موو شتیکی ده‌فرۆشن، چیرۆکی ئه‌و عاشقه‌ ئه‌به‌دییانه‌م بیست که‌کۆده‌بنه‌وه و له‌سه‌ر چه‌ند به‌یتیکی ئه‌فسوناوی هه‌ندئ سروتی عاجباتی عه‌شق و سه‌مای

ده‌رویشانه به‌پژوه‌ده‌بن. ئه‌و دێره په‌راکه‌نده و سه‌یرانه به‌جۆریک کاریگر و دل‌ه‌ژین‌بوون منیان خسته سه‌ر خولیای گه‌رانیکی دوورودریژ بق غه‌زه‌لی تر. هه‌ستده‌که‌م ئه‌و غه‌زه‌لانه له سه‌ره‌تاوه هیزیکی پاکیشانی گه‌ره‌یان هه‌بوویت که هه‌موو که‌سیکیان خستبێته سه‌ر خولیای بیستی هه‌رچی زۆرتر و زۆتری غه‌زه‌له. سێحری خه‌یال ئاده‌مییه‌ک دروستده‌کات، هه‌رگیز ماندوونابیت له‌وه‌ی بێی‌کردنه‌وه تا کۆتایی به‌روات، به‌وه‌دا خه‌یال کۆتایی نییه، ئیدی پو‌حیکی تێرنه‌خۆر دروستده‌کات که سنوور و مه‌ودا ناناسیت، من له‌گه‌ل بیستی ئه‌و چهند به‌یته په‌راکه‌ندانه‌ی غه‌زه‌لدا که‌ومه سه‌ر شه‌وقی ئه‌وه‌ی غه‌زه‌لی زیاترم هه‌بیت. پێشتر ناوی غه‌زه‌لنوسم بیستبوو، به‌لام نه‌مده‌زانی که‌سیکی چ کاره‌یه. پیاوانی ده‌وله‌ت و سیاسه‌تمه‌دارانی ئێمه هه‌رگیز تێنه‌گه‌یشتون پو‌لی قه‌سیده‌بازیک، ئه‌ده‌بنوسی‌ک ده‌شیت چ گه‌ره‌بیت. سه‌ره‌تا خۆم له‌ هه‌ر پو‌وبه‌پو‌وبوونه‌یه‌ک له‌گه‌ل ئه‌و پیاوه‌دا پاراست، هه‌له‌یه که نیازیکی نه‌ینیت هه‌بوو، زوو پو‌خساری خۆت ده‌رخه‌یت. باشتره‌ دوور به‌ دوور زه‌وی بکلیت و مه‌رام خۆشبه‌که‌یت و خۆت ده‌رنه‌خه‌یت. من له‌ دوا‌ی هه‌له‌هاتنی تریفه‌ یا به‌حریبه‌وه ئامۆژگارییه‌کی قوولی ئه‌و عه‌تاره مه‌که‌ربازهم گرتە گو‌ی، که پێشگروتم، ده‌بایه له‌ بری کارخانه‌ی مافووره‌که، سه‌ید قادری نیامان بکریبایه. من ئیستا فێربووم، به‌ر له‌وه‌ی کالاکان بکرم، گه‌ر بۆمکرا یه‌کیک له‌ نزیک کالاکانه‌وه ده‌کرم. له‌ گه‌شتی سه‌ره‌تایی و سه‌یرمدا به‌دوا‌ی غه‌زه‌له‌کاندا نه‌ینی عاجباتیم دۆزییه‌وه. بق یه‌که‌مجار دوو مه‌خلوقی سه‌یر که ناویان به‌مۆ و مه‌مۆ بوو ده‌رکه‌وتن و پشان پا‌که‌یاندم که کومه‌لیک غه‌زه‌لیان هه‌یه لای هه‌چ ئاده‌میزادیکی تر وا به‌ کاملی ده‌ستناکه‌ون. ئه‌وان حیکایه‌تی ده‌رکه‌وتنی غه‌زه‌لنوس و شه‌وه سه‌یره‌کانی یانه‌ی فه‌رمانبه‌رانیان

گيرايه وه. پيئانگوتم كه ئه وان له وشه وانوه تيكستی ته واوی ئه و
 غه زه لانه يان له به ره كه به يازه كانی غه زه لنوس و ناو سه ری ئه وانی
 لیده ره چیت نوسخه يان له هيچ جيگايه کی دونيادا نييه، نرخیکی
 گه وره يان له سه ر غه زه له كان دانا و پاره ی خویان وه رگرت و
 کرپییه کی ئه و شيعرانه يان بۆ جيهيشتم، هه ر ئه وانیش له بوونی
 رۆحه به ره خه يالییه کان ئاگاداریانکردمه وه. پيشتر ده مزانی
 رۆحه به ری خه يالی هه ن كه دور له يه ک و بيئاگا له يه ک و
 په رته وازه ده ژين. به لام وهک نه يتييه کی ترسناکم بۆ ئاشکرا بکه ن،
 وهک بيانه ویت غه زه لنوس تووشی ته هلوکه يه کی گه وره بکه ن،
 پيئانگوتم «غه زه لنوس، خوليای ترسناکی هه يه، خوليای ترسناک».
 ئه وانیش به وردی نه يانده زانی ئه و خولیا ترسناکانه چيین، به لام
 منیش دلنیا بووم هه ر مروفیک هیزی وه ها گه وره ی هه يیت خوليای
 ترسناکیشی ده يیت. دواي ئه وه ی كه ئه و غه زه لانه م ده سته که و ت،
 چهند شه ويک له سه ري هک نه خه وتم، سه ره تا ته نیا بیرم له جوانی
 دپه ره کان و موسیقای قافییه کان و قوولی مانا کان ده کرده وه، به لام كه
 زیاتر لیان رامام تيگه يشتم سیه ری گه وره ی ئه و غه زه لانه له وه دایه
 كه پال به مروفه وه ده نیت به روات و ورد سه یری نه يتی هه موو ژيان
 بکات. وا سه یری من مه که ن وهک ئه وه ی نه فام و نه زان بم و مال و
 سامان و بيئیشی یاخود تیربوون و وه رزبوون له پوتینی ئاسوده یی
 منیان خسته يته سه ر خولیا و كه لکه له ی خه يالات، نه يتی ئه و خه يالانه
 له وه دایه كه وامان لیده که ن شتيك بکه ين، بجولین، سه یری ناوه وه ی
 خۆمان بکه ين، ئه و کيشوهره خه يالییه بدۆزینه وه كه له دلماندايه.
 له و کاته وه ی من ئه و غه زه لانه م له به مق و مه مق کرپه وه، كه و ته
 خوليای چاوه ديزيکردن و به دوا داچوونی ئه و پیاوه. هه سته ده کم من
 زۆر درهنگ به چيروکی ئه وم زانیوه، هه ميشه به کوچه کان و

کولانه‌کانی ئەم شارەدا دەگه‌پام و دەمگوت «کوا خه‌یال؟». ناکریت شاریک له‌سه‌ر ئەم ئەستێرەیه‌ هه‌بێت که به‌ هیچ چۆریک ئاسه‌واری خه‌یالی تیا نه‌بێت، نابێت، ده‌بێت خه‌یال له‌ چێگایه‌ کدا خۆی شار دێته‌وه‌ که من نایینم. سه‌رده‌میک مافوره‌کانی تریفه‌ یا به‌ حریم بینی، هه‌ستمکرد سه‌رده‌واوێکم به‌ره‌و ئەو په‌نا و هه‌شارانه‌ دۆزیوه‌ته‌وه‌ که خه‌یال خۆی تیا شار دۆته‌وه‌. من گه‌له‌ک شاری دیکه‌ی دنیا چوم بۆ ئەوه‌ی تێگه‌م خه‌یال چۆن ئێشده‌کات، چۆن ده‌رده‌که‌وێت، هه‌موو ئومێدم ئەوه‌بوو گه‌ره‌کیکی ئەفسوناوی و خه‌یالکار له‌م شارەدا دروستبکه‌م، له‌ شارەکانی دیکه‌دا مرقوف به‌ زوویی خه‌یال ده‌دۆزێته‌وه‌، له‌ شیوه‌ی بی‌نا و باغه‌که‌کاندا، له‌و په‌یکه‌ره‌ جوانانه‌دا که باغه‌کان ده‌پازێنه‌وه‌، له‌ چاوی عاشقه‌کانیادا، له‌ کتێخانه‌ گه‌وره‌کانیادا، له‌ موزه‌خانه‌کاندا، له‌ سه‌ر شاتر و ئۆپراکان، له‌ جل و به‌رگی ژنه‌کانیادا، له‌ دیمه‌نی کلێسه‌ و مزگه‌وت و په‌رستگاکاندا، له‌ پێک‌خستنیاندا بۆ ژیان، بۆ گول، بۆ سوفره‌ و خوان. لێره‌ نه‌بێت له‌م شاره‌ پێسه‌دا نه‌بێت که له‌ گه‌نجیمه‌وه‌ وه‌ک شیت به‌ کوچه‌کانیدا ده‌گه‌پیم و ده‌پرسم «کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال». له‌ ده‌ره‌نجامی سه‌فه‌ره‌کاندا گه‌یشتمه‌ ئەو یه‌قینه‌ی دوو شیوه‌ شار له‌سه‌ر ئەم ئەستێرەیه‌ شه‌یتان دروستیان ده‌کات، یه‌کیکیان ئەو شارانه‌یه‌ که خه‌یال تیا به‌ره‌لا و بێسنور و بێج‌له‌وه‌، خه‌یال تیا سالار و سه‌روه‌ره‌، خۆی سه‌رداری هه‌موو یاسا‌کانه‌ و ده‌ستی کراوه‌یه‌ و ئازاده‌ چی ده‌کات بیکات و چی ده‌لێت بیلێت، جۆره‌ شاریکی ترسناکی دیکه‌ش هه‌یه‌ که ئەویش ده‌ستکردی شه‌یتانه‌، وه‌ک ئەم شاره‌ی ئێمه‌ که خه‌یالی تیا نییه‌، کوچه‌ و کولانی خالییه‌ له‌ په‌نگی خه‌یال، تیشکی ئەستێرەکانی وه‌ک تۆزه‌ و تریفه‌ی مانگی غه‌مگین و بێگیانه‌. ده‌رۆیت و جگه‌ له‌ پیسی حه‌قیقه‌ت هیچی تر نایینیت، له‌م شارانه‌دا مرقوف بۆ

ئه وهی خه یالدار دیار نه بیئت، وهک بوونه وهریکی ته پۆ و چه پهل و
 بیشاره زوو خۆی ده رده خات. که سه ر به ر زده کاته وه و ته ماشای
 ناو نیگای ده که یت، ده مه ویت خه یاله کانی بشاریته وه... وهک چۆن
 سمۆره له دارستانه کاندای گویز دهشاریته وه، ژن و پیاوی ئهم شاره
 خه یاله کانیان دهشارنه وه و دواتریش هه رگیز ناچنه وه سه ری. ها،
 ئیوه که ستان له خۆتان پرسویه بق له گهل هه موو ئه و بق و
 دلره قبییه ی له م شاره دا هه یه، مرۆقه کانی شه رمن ده نویتن؟ چونکه
 شه رم ئه و دیواره یه که نا هیلیت ئه و خه یالانه بخوینینه وه که هه ر
 ئاده میزادیک به نهیتی له سه ری خۆیدا هه لیانده گریت. پۆزی
 وه هابوو به سه عات به ده وری کوچه کان و مزگه وته کان و مناره و
 قه لا و بورج و ده بق غه مگینه که ی ئهم شاره دا سو راومه ته وه و
 سه یری چاوی خه لکم کردوه، هه یج ئاده میزادیک نا هیلیت ماوه یه کی
 زۆر به پوونی سه یری چاوی بکه یت، نا هیلیت گلته ی هه یج
 ئاشکرا بکات و هه یج بلیت. ئهم شاره خه یال ده کوژیت، منیش ئه وه
 ده زانم... ئه وه راستیه که زۆر درهنگ مه خلوqe خه یالییه کانی ش
 قیده گه ن. نازانن بینینی ئهم قه لا و گومه ز و قه سه ریه تاریکانه
 چه ند کاریگه ری خراپیان له سه ر خه یال هه یه. من ده زانم پشتر
 ده سه لاتداره کونه کان ده رهق به خه ون و خولیا دلره قبوون و
 خۆلیکی کپ و هه وایه کی گو پئاسایان به سه ر ئهم شاره دا کردوه،
 من ده مو یست ده سه لاتیکم هه بیئت، خه یال خۆی له پشچاو م ون
 نه کات. ئه وه خولیا ی هه ره گه وره ی منه، خه یالی ئاده میزاده کان
 ببینم، له زه تیان لیوه رگرم، سو ودیان لیوه رگرم. گه ر تر سناکیوون
 ده سه تهمۆیان بکه م، گه ر یاخیوون رایانه یتم، بیانکر م، بیان به خشم،
 بیان لاوینم و بیان تر سینم. من ویستم پلان بق دروست کردنی گه ره کی یک
 دا بنیم بۆنی ئه فسانه ی لیتیئت، به لام له م شاره نه گری سه دا هه ر

هینده‌ی پلانیکت هه‌بوو، هینده‌ی نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بوو، جتۆکه‌کان
تیتده‌تالین و ده‌یانه‌ویت بزانی چی ده‌که‌یت، بۆ ده‌یکه‌یت، بۆ کیتی
ده‌که‌یت. پۆژگارێک که به‌فرمانی مه‌کته‌بی سیاسی حیزب،
زه‌وییه‌کانی نویمیران به‌سه‌ر به‌رپرس و په‌رله‌مانتار و وه‌زیره‌کان و
پاره‌داره‌ گه‌وره‌کاندا به‌شکرا، من ده‌مويست شارێکی خه‌یالی
دروستبکه‌م، به‌لام ژماره‌یه‌ک له‌ ئەندامانی بیرۆی بالای حیزب هیند
گه‌مژن ناتوانن «بۆنی پاره» له‌ «بۆنی خه‌یال» جیابکه‌نه‌وه.
گه‌ره‌کیکی خه‌یالی دروستبکه‌یت، جیاوازه‌ له‌وه‌ی گه‌ره‌کیک
دروستبکه‌یت، کۆشکه‌کانی بۆنی ده‌وله‌مندی لیتیت. من له‌ راستیدا
نه‌مه‌هزانی گه‌ره‌کیکی خه‌یالی ده‌بیت چۆن بیت، به‌لام ده‌مزانی ده‌بیت
شتیک بیت وه‌ک مافووره‌کانی تریفه‌ یا به‌حری، شتیک بیت وه‌ک
غه‌زله‌کانی غزله‌لنوس... ده‌شمزانی که جۆره‌ جیگایه‌کی وه‌ها به
که‌سانی وه‌ک تریفه‌ یا به‌حری و غزله‌لنوس دروست ناکریت. من به
ئه‌زمونی به‌چوک و که‌م به‌های خۆمه‌وه‌ ده‌لیم، زۆربه‌ی بوونه‌وه‌ره
خه‌یالییه‌ راسته‌قینه‌کان پریان له‌ ده‌سه‌لاته‌. بێته‌وه‌ی له‌وه‌ تینگه‌ن
جوانی و له‌زه‌تی ده‌سه‌لات له‌ جوانی و له‌زه‌تی خه‌یال که‌متر نییه‌.
خه‌یال به‌بێ ده‌سه‌لات و پێته‌یه‌کی شیرینه‌... ئه‌وه‌ ته‌نیا ده‌سه‌لاته
ده‌توانیت بوون به‌خشیه‌ خه‌یال، بیکات به‌ حه‌قیقه‌ت... ترسانن
ئه‌وانه‌ی نایانه‌ویت جوانی ناو خه‌یاله‌کانیان بپێته‌ حه‌قیقه‌ت... ترسانن
ئه‌وانه‌ی تیتاگه‌ن ده‌بیت هیزیک و پلانیکی گه‌وره‌ هه‌بیت که
ئاده‌میزاده‌کان هه‌ر یه‌که‌یان به‌ حوکه‌می شوینی خۆی به‌شیکی
به‌چوکی ناو ئه‌و پلانه‌ بیت، به‌ده‌خته‌ ئه‌وه‌ی له‌ جۆره‌ پلانیکی وا
را ده‌کات... به‌ده‌خته‌ ئه‌وه‌ی جیگای راسته‌قینه‌ی خۆی جێده‌هێلێت و
ده‌یه‌وێت خۆی شاهه‌نشای خه‌یالی خۆی بیت...

دریژترین کتیبی میژوو

دریژترین کتیبی دنیا، له سەر دهفته رێکی ئیجگار تایبه تی و گه وه ده نوسرا، نه و کتیبه له مالى غه زه لنوس له ناوه پاستی ژوورێکی تایبه تیدا له سەر میژێکی گه وه دانرابوو. دریژی و قه واره ی دهفته ره که به جوړیک بوو، نمونه ی له هه چ دهفته رفرووشیه کی دنیا دا ده ست نه ده که وت. غه زه لنوس لای یه کی که له سه حافه خه یالبازه کان به کردی دابوو، کابرایه کی چاویلکه له چاوی پیر، که له کتیبخانه یه کی پر کتیبی دینیدا به رگی بۆ نه و ده ستنوسه کۆنانه دروستده کرد که خه لکی به یازناس و پسپۆی تایبه ت هه تابه و یانن بۆ نه م شاره .

له کۆتایى سه ده ی بیست و سه ره تای سه ده ی بیستویه کدا، پۆله به ره خه یالییه کانى نه م شاره که وتنه نوسینه وه و کۆکردنه وه ی حیکایه ته کانى مردن. پێمویه له و قۆناغه دا هوشیارى مرۆفای ئیمه به رابه مردن گۆرانکاریه کی ریشه یی و قوولای به سه ردا هاتبیت، په نگه هۆکاری نه و گۆرانکاریه به پله ی یه که م بگه رپته وه بۆ کزبوونی جهنگی ئیمه و ده ولته ته داگیرکه ره کان. به دریژایی سه ده ی بیست مردن وه ک شتیکى جوان ته ماشاده کرا، به لام له گه ل پاپه پیندا مردنگه لیکى وه ها ناشیرین په یدابوون، که مردنیان له کارێکی پۆمانسییه وه گۆپی بۆ پووداویکی دژو و پوچگه را و تاریک. نه وکات گروپه گه لیکى نقد هه بوون وه ک «نه ندازاره خه یالییه کان» «کوپه سه فه ریه کان» «پاسه وانانى نیرگس» «کتیب په رسته کان» «ژنانى په ژمورده» «کچانى باراندوو» و که پیکرا تخوبه گه وه کانى ئیمپراتوریه ته که ی غه زه لنوسیان له م شاره دا پیکده هیتا. غه زه لنوس سه رۆک و شاهه نشامی هه لته بژێردراوی هه موو نه و تاقمه خه یالیانه بوو، که له رێگای غه زه له وه ده یانناسی. نه وان هه موو له

نوسینی درٲٲٲترین کتبی دنیادا به‌شدارباندہ کرد، زٲٲریہ یان تہنیا زانیاریان
 لہسہر شوٲن و مالی قوریانییہ کان کٲدہ کردہ وہ، ئیشیان ئوہ بوو مالی
 کچانی سووتا و ناکام دہستنیشانیکہن، شوٲن مالی قوریانییہ کان شہری
 ناوخٲ بدٲزنہ وہ، دایک و باوکی ئو کٲرانہ بدٲزنہ وہ کہ لہ دہریای
 ئیجہ دا خنکان، سٲراغی ئو ژن و پیاوہ بیسہروشوٲنہ بکہن کہ لہ
 ناکاو وندہ بوون و کہس شتیکی دہریارہ ی چارہ نویان نہ دہ بیستہ وہ .
 ئوانہ ی دہفتہ رہ کانیان دہ گٲرا، ئو دہفتہ رانہ ی دواتر بہ ناوی دہفتہ رہ
 بالدارہ کانہ وہ ناویان پٲشست، گروپیکی چکٲلانہ ی حہوت کہسی بوون کہ
 تریفہ یابہ حری سہر بہ رشتیدہ کردن . جگہ لہ تریفہ، دوو کوٲ و چوارکچی
 دیکہ تہ واوی کارہ کانیان دہ برد بہ پٲوہ، ئو گروپہ ناویان دہفتہ ردارہ کان
 بوو . ناوی ئو گروپہ ہہ میشہ وک نہیئی دہ میٲٲتہ وہ و دہ بیٲ وک
 نہیٲیش بمیٲٲتہ وہ، چونکہ ئیشی ئو دہفتہ ردارانہ دہ شیٲ لہ ہر
 کاتیٲکدا بیٲ دووبارہ دہست پٲیکاتہ وہ، کاری ئوان تا ئیستا تہ واو
 نہ بووہ، بٲیہ ہہ موو ناوہیٲان و ئامازہ یہ کی ہلہ لہ وانہ یہ ژانیان بخاتہ
 مہ ترسییہ وہ . تہنیا شتیکی بتوانین لہسہر دہفتہ ردارہ کان بیٲٲین، ئوہ یہ
 کہ پتر لہ فریشتہ دہ چوون، ہہ ندیک لہ و کہسانہ ی دہفتہ ردارہ کانیان
 بینیوہ، لہ و باوہ رہ دان ئوان مہ خلوقاتی ہیٲد بہرہ حم و ناسکن، ہیچ
 ئادہ میزادیٲک گہر نہیٲیشیان بزانیٲ ناتوانیٲ ئاشکرایانیکات . وک
 فریشتہ، بی ہیچ وادہ یہ کی پٲشوہخت، لہ حہوش و مالی قوریانییہ کاندا
 دہ ردہ کہ وٲن، ئو وکات وادہ و شیوہ ی ئو دہرکہ وٲنہ زٲریہ ی کات
 غزہ لنوس و حہسہ نی پیزوی گولاو دایاندہ نا، شتہ کان بہ جوریک
 پٲکدہ خران، ہیچ دہفتہ رداریک نہ کہ وٲتہ بٲسہ یہ کی کتوپرہ وہ . پیزو،
 ئہ نذازیاری پاستہ قینہ ی نہخشہ کان بوو، کہسیک بوو ہہ موو زانیارییہ کان
 خو ی لہ بارہ ی خوشاردنہ وہ و خوگورپین و خو دہرباز کردنہ وہ لہ و بارہ دا
 خستہ کار . ئوہ ی ئیستا ش سہیرہ و شوٲنی برپا نییہ، ہہستانی تریفہ

يا بەحرىيە بە سەرپەرشتىکردنى گەشتى دەفەدارەكان. خۆتان دەزانن، خانمى يا بەحرى بەردەوام ھەستىدەكرد، جانە ھەر يەككى گەورە بەدوايە ھەتتى. ئىدى چۆن چۆتە ژىر بارى ھەما كارىكە ھە كە خالى نىيە لە ترسى كۆپىر ھەلۆيىستى لە ناكاو؟. ھەك دواتر و دواى سۆراغ و تىفكرىنىكى ژۆر پىيگەيشتم، پىدەچىت خانم تەنيا بۆ خۆرپزگارکردن لە و ترسانە، ياخود بەگژداچوونە ھەي ئەو جانە ھەرە خەيالئانەي ناو ژيانى بە و كارە ھەستابىت. لە دەستپىكى سەدەي بىستويەك و سالانى دواتردا، ئەو تىپە ئىشىكى ژۆريان لە نوسىنى ئەو كىتەبەدا كەرد، سەدان چىرۆكى سەيرى ئەو سالانەيان كۆكردە ھە. دەفەدارەكان بەردەوام بە دەفەرى پەرە ھەھاتنە ھە و دەفەرەكانى خۆيان دەدايە خانمى يا بەحرى و دواتر ماجىدى گول سۆلاڧ بە دەستوخەتە سىحراويەكەي خۆي دەيگوازتە ھە سەر ئەو كىتەبە گەورەيەي كە دەبايە ھەردەم لەو ژوورە تايەتايەدا بەمابايە. كاتىك لاشەكەي موراڧ جەمىل دۆزايە ھە، ئەوان زىاد لە چوارسال بوو بە نەيتنى ھەسلەكانى ئەو كىتەبە گەورەيەيان دەنوسى. ئەو سالانە ماجىدى گول سۆلاڧ ھەفتەي پۆژىك يان دووان لە دوانىوەرۆيەكي زووە ھە تا شەويكى درەنگ ناوەرۆكى ئەو دەفەرانەي دەگوازتە ھە و بە خەتتىكى ئىجگار قەشەنگ كە ھەموو نەو ھەكانى داھاتوو بتوانن بىخویننە ھە بېرگە دواى بېرگە چىرۆكەكانى دەنوسىيە ھە. ھەمىشە كەمدوو و بادىيە ھەبوو، لە خۆي زىاتر كەسى بە پۆخلەبەري خەيالى نەدەزانى. شەكانى ھەردەم پىر و يقار و بە حورمەتانە بوون، بەلام بۆشناخي و خۆگۆرپىن و تەماشاكردنى جۆرىك لە خۆبلىندى تىدابوو كە ھەردەم لەگەل يا بەحرى و ھەسەنى پىزۆدا مايەي پىكدادانى بچوك و نەرمەكاريوو. تا ماوہيەكي درىژ كەس لەو گروپەدا ھەستى نەدەكرد مەترسى لەسەر بىت. لە ھەموو لايەكە ھە چىرۆكى ترسناكى مردن و تياچوون دەگەيشتە ئەو كىتەبە گەورەيە، بەلام لەو ماوہيەدا شتىكى ئەوتۆ پووينەدا بترسن و دەست لە خەونى نوسىن

بکێشەنەو. بەلام ئەو چیرۆکانه بۆنی زۆریە ی کۆچەکان و هەناسە ی شێداری نێو مائە کۆنەکان و بۆغەمی زۆریە خەلکی بێگەسی ئەو شارە ی هێتایە ناو ئەو کتێبەو کە لەگەڵ کردنەویدا مۆف هەستی بە هالۆیکی سەیردەکرد، هالۆی هەناسە ی مردووەکان و بۆنی بەجێماوی ژانیان و شەنی غەریبیان.

هەرچی پەیوەندی نێوان غەزەلنوس و یابەحریشە، تا دیت بەرەو غەمگینی دەروات. هەموو خۆشەویستییه‌کی پاستەقینە برێکی زۆر خۆنازاردانی تێدا یە. بەلام عەشق بەو پۆخە سۆفییه‌و کە نەگەشتن بە مەحبوبە تاکە پێگای مانەو و بە ئەبەدیوونی بێت، لای تریفە یابەحری پۆژ دوا ی پۆژ و سال دوا ی سال شێوێه‌کی توندتر و سەرپە پتر وەردەگرێت. ئەو ماوێه‌ بۆ غەزەلنوس و تریفە یابەحری، دەمی تێپەڕین و پاهاتن بوو بە پێبازی قوتابخانە یە کە سۆفیستە کۆنەکان ئوستاد و سەر مەشقی بوون. هەر دووکیان مەشقی ئەوێان دەکرد چۆن ئەو بوونەوێه‌ پاستەقینە ی پێشە دەمیان بگۆرپە سەر پۆحێکی خەیاڵی دوورە دەست. هەر دووکیان سەر بەو قوتابخانە خۆرەلاتییه‌ ی خۆشەویستی بوون کە ئیش لەسەر گۆرینی مەحبوبە دەکات لە بوونەوێه‌ رێکی پاستەقینەو بۆ کەسێکی خەیاڵی. وەک ئەوێ بۆ عاشقان تەنیا دوو جۆر بە یە کەگەشتن لەسەر زەمین هەبێت، جۆرێکیان بە یە کەگەشتنێکی پاستەقینە و دونیایی و جەستەییە، ئەویدیشیان بە یە کە شادبوونێکی خەیاڵیە. هەر دووکیان لە قوولایی دلێاندا باوهریان وابوو کە مانەوێ خۆشەویستی گرێدراوی یە کەگرتنێکە لەم دونیا و لە ئاستی پاستەوخۆی جەستەدا پوونادات، بەلکۆ لە ئاستی پۆحدا و لە جێگایه‌کی دیکەدا دێتە ئەنجام.

سەرەتا تەنیا ئەو ئازارە ئازادییەخشی ئەشکەنجە ی دەدان، بەلام دواتر مەترسی پاستەقینەتر و گەورەتر سەریانەلدا. پۆژ بە پۆژ ناوی غەزەلنوس و ئێشە سەیرەکانی پتر دەبێستەران، شتێک زۆر سەرەنجی دونیای بۆ

مالی غزه‌لنوس پراکیشا برایانی دولبر بوو، که به‌جۆریکی سه‌یر له
 هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستانه‌وه خه‌لک بۆ سه‌وزکردنه‌وی زه‌وییه‌ بێهر
 و باغه‌ وشکه‌کانیان داویانده‌کردن. برایانی دولبر هێند چر و به‌خوهره‌م
 کێلگه‌ مردووه‌کانیان سه‌وزده‌کرده‌وه، ناوبانگیان به‌ گوند و مه‌زرا و دێ
 پوخواه‌کاندا بلأویسووه‌وه، ئه‌وان ته‌نیا دره‌خت و سه‌وزیان نه‌ده‌هێنا،
 به‌لکو جوانیان دروستده‌کرد، ئه‌و دره‌ختانه‌ی ئه‌وان سه‌وزیانده‌کردنه‌وه
 تابلۆی سحرای بوون، ئه‌و گولانه‌ی ئه‌وان ده‌یانپواندن په‌نگ و بۆیه‌کی
 نه‌بینراو و نه‌بیستراویان هه‌بوو. دای زیندووکردنه‌وی هه‌ر کێلگه‌یه‌ک، به‌
 بۆن و به‌رامه‌ی گه‌نم و جۆوه، به‌ عه‌تری گولوه‌ ده‌گه‌پانه‌وه بۆ هۆبه
 بچوکه‌کیان لای غزه‌لنوس و وه‌ک دوو مندالی پۆچپاک له‌ کتێبخانه‌کی
 غزه‌لنوسدا داده‌نیشتن و تکیانده‌کرد غزه‌لیان بۆ بخوینێته‌وه.

تا ئه‌و ئیواره‌یه‌ی عه‌تار ده‌رکه‌وت و ویستی کتێبه‌کانی غزه‌ل
 بکڕێته‌وه، غزه‌لنوس هه‌ستی به‌ مه‌ترسی نه‌کردبوو. باوه‌ری وابوو خه‌یال
 و خولیاکانی ترسیان بۆ که‌س نییه‌. هه‌ر شتیکی کردبێت بۆ ئه‌وه‌بووه
 بیسه‌لمینێت که‌ ئه‌و و پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی دی له‌ خه‌یالدا ناژین،
 به‌لکو کوپی ئه‌م سه‌ره‌مه‌ینه‌ن. دای ده‌رکه‌وتنی عه‌تار به‌ ماوه‌یه‌ک
 ئه‌و لاشه‌یه‌ی مورا‌د جه‌میلیان دۆزییه‌وه. به‌لام له‌و ماوه‌یدا شتگه‌لیکی
 زۆر پویاندا‌بوو که‌ ده‌بێت ئێوه‌ ناگاداریانبن. سه‌رده‌میک تریفه‌ یا‌به‌حری
 خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو کێژ به‌په‌ناکان فێری مافوورچنین بکات، چه‌ند مالتیکی
 دی هاوشیوه‌ی مالی ئه‌و له‌و شارهدا هه‌بوو، به‌پێی هه‌ندیک ئامار که‌
 دواتر له‌ پۆژنامه‌یه‌کدا خویندمه‌وه، ژماره‌ی ئه‌و جۆره‌ مالانه‌ ئه‌و‌کات
 له‌ سه‌روو هه‌شت مالی نه‌هینیه‌وه بوون که‌ خه‌لکانی پیاوچاک و مۆفدۆست
 بۆ پاراستنی ژیا‌نی ئه‌و ژنه‌ بێکه‌سانه‌ ته‌رخانیانکردبوون. چه‌ند سالتیک
 له‌وه‌به‌ر یه‌که‌مین پوودای ترسناک پوویدا، کاتی‌ک ده‌ستی‌کی نه‌ناس له‌
 کاتی شیرین خه‌ودا ئاگری له‌ یه‌کی‌ک له‌و مالانه‌ به‌ردا و سی‌ کچ و

دوو ژن تئیدا بوون به زوخال، دواتر له پووداویکی تردا و له مائیکی دیکه‌دا ژنیکى تر سه‌ربردا که ده‌مى سالبوو له‌ده‌ست مئرده‌کەى و براکانى هه‌لهاتبوو، زۆرى نه‌برد دوو خوشکى دیکه‌ش ژه‌هرخواردکران و له‌ماوه‌ى چهند سه‌عاتیکدا هه‌ردووکیان مردن، پاشان چه‌کداریک چووه سه‌ر په‌ناگایه‌کى دیکه و ده‌ستپژیکى کوپړانه‌ى به‌ناو ژنه‌کاندا کرد و کچیکى کوشت و دووانیش برینداریوون. ئه‌و پووداوانه‌ مایه‌ى نه‌وه‌بوون، ئه‌و خانمانه‌ى له‌ پشت دروستکردنى ئه‌و مالانه‌وه‌ن تئیکه‌ن ژيانى ئه‌و ژنانه‌ى له‌ په‌ناگاکاندا ده‌ژین له‌ مه‌ترسیدایه . چاویکی زۆر به‌کار و نه‌ینى له‌ دواى دۆزینه‌وه‌ى ئه‌و حه‌شارگایانه‌بوو. به‌پى ئه‌و چیرۆکانه‌ى نه‌وره‌سى گول سؤلاف به‌رده‌وام بۆ تریفه و که‌ه‌کانى دیکه‌ى ده‌هینا، بریک له‌و مالانه‌ ته‌واو به‌ره‌و هه‌له‌وه‌شانه‌وه‌ ده‌چوون، له‌ ماوه‌ى ئه‌و ساله‌دا ژماره‌یه‌ک له‌و ژنانه‌ى له‌و مالانه‌دا ده‌ژيان هه‌لهاتبوون، هه‌ندیکیان به‌کۆمه‌کى هه‌ندیک پیکخراوى چالاک له‌و بواره‌دا گه‌یشتبوونه نه‌وروپا، هه‌ندیکیشیان پوویان له‌ به‌غدا و شاره‌کانى باشوور کردبوو، هه‌ندیکیان له‌ پرستوران و ئوتيله‌کانى نه‌سته‌مبول خویان گرتبووه‌وه، چه‌ندانیکیش له‌ قاتى سه‌ره‌وه‌ى ئوتيله‌کانى مه‌رجه‌ نه‌بیئت له‌ دیمه‌شق شوینی دیکه‌یان ده‌ست نه‌که‌وتبوو. ئه‌و کیزانه‌ى دواى هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ى ماله‌ نه‌ینیه‌کانى دى بیجیگا ده‌مانه‌وه‌ به‌سه‌ر په‌ناگاکانى دیدا دابه‌شده‌کران. تریفه‌ یابه‌هرى سه‌ره‌نجى ئه‌و ترسه‌ قوول و به‌رده‌وامه‌ى ده‌دا که‌ ژن و که‌ به‌سته‌زمانه‌کان تیا‌ده‌ژین، بۆ نه‌وه‌ى ئه‌و ترسه‌یان له‌ بیربیا‌ته‌وه‌، ناچاربوو زیاتر له‌ دونیای خه‌یال و مافوورچنیندا قالیانبکات. خۆیشى تا ده‌هات بیده‌نگتر و غه‌مگینتر ده‌بوو، زۆر له‌ جاران زیاتر ده‌گریا و زۆر زیاتریش ده‌ترسا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا هیدى هیدى ده‌گه‌پایه‌وه‌ ناو دونیای مافووره‌کانى خۆى. وه‌ک دواتر نه‌وره‌سى گول سؤلاف بۆى باسکردم، تریفه‌ له‌و چهند ساله‌دا به‌رده‌وام له‌گه‌ل ئه‌و کیزانه‌دا مافوورى

چنبيوه و هاليوه شاندو ته وه، هه وگيز مافوريان بو ته وه نه چنبيوه شتيك به ره مه پيژنن، به لكو بو ته وه بووه ته عبير له پوحي خويان و ترس و نازاره كانيان بكن. وهك ته وهی له خويان زياتر هيچ بينه ريك له سه ره ته م نه ستيره يه نه بيت شايسته ی ته ماشاكردي ته وه نه خشانه بيت، يا خود له دواي مافوريكي خه يالي بن و بويان دروست نه كریت و پيینه گهن. جاريك نه وره سی گول سولا ف له تريفه ده پرسیت « بو مافوره كان هه لده وه شيته وه، بو ناهي ليت دواي خو ت خه لك له زه ت له سه يركردني ته وه نه خش و نيگاره جوانانه ی تو بينن؟ ». يا به حری ده ليت « نه وره سی خو شه ويست، ته وانه ی تيمه هه لئانده وه شيته وه مافور نين، هيچ نين، ته نيا مه شق و خو ناماده كردن بو پوژيک جوانترين فهرشی هه موو دونيا ده چنين. من و ته و كچانه بو فهرشيک ده گه پيژن هه موو ژيان و بوونی خو مانى بخه ينه ناو، بو مافوريك ده گه پيژن كه داتخست و چوويته سه ري و ابرانيت له باغيكي خه ياليداييت، له جيگايه كي له ده ره وه ی ته م زه مينه، له شوپنيكي ترس و بيكه سی و ديوار و ژوري داخراوی تيا نيه ». هه ره وه وه زه ده ژنكوژي ده گاته نويميرانيش، كچي هه نديك ده وله مه ندي ناسراوی شار و ژني هه نديك پياوی حيزبي له هه لومه رجي زور ته ماوی و نابياردا ونده بن و كه سيش ناتواني ت فايلى مه سه له كانيان بكا ته وه.

به ره له دوزينه وه ی لاشه كه به ماوه يه كي كورت، شه ويكيان پياويكي غريب خو ی كرد به مالي غه زه لنوسدا، ده ستيك جلي له به ردابوو، كه ميك له جلي قه شه كان ده چوو. پيشيكي سه يري هيشته بووه وه، عه تريكي ميسكبو ی دابوو له خو ی، كه ره واتيكي سپي دريژي به سته بوو، چاو و برو ی له چاو و برو ی يه كيك ده چوو له جهنگ له وه هاتبيت، سه ره تا

لە سالۆنەکەى مالى غەزەلنوسدا دانىشت، گەنجىكى بەهەببەت بوو،
 لەوانەى مەرۆف ناتوانىت ههچ جۆره شوناسىکيان بداتى. بە حورمەتتىكى
 دەستکردەوه لە ژورە ههمن و بێدەنگەکەى مالى غەزەلنوسدا، سلاوى
 لە غەزەلنوس گەرد و وەک «پاوگەرى شاکارە ئەدەببەکان» خۆى بە
 غەزەلنوس ناساند. شتەکانى بە چیرۆکى وەستىتتىکى باوکى دەستپێکرد
 کە دارا و نەدارى خۆى بۆ کۆکردنەوهى دەستنوسى کۆن و بەیازى
 شاعیرە کلاسیکییەکان سەرفکردبوو. بەجۆرىکى وەها قسەیدەکرد هەموو
 کەس باوەرپێدەکرد. لە جانتایەکى دەستى چکۆلانەوه وەرەقەیهکى
 لولکراوى درىزى دەرھێنا و بە ئەسپایى نەخشەى شارىکى پىشانى
 غەزەلنوسدا و گووتى «ئەمە هیلکاری سەرەتایى شارى خەونەکانە،
 شارىک تىکەلەیهکە لە بەهەشت بە مانای خودایى و بەهەشت بە
 مانا ئینسانییەکەى». غەزەلنوس بەسەرسامى سەیرى ئەو نەخشەیهى
 کرد و چەند جارێک لە بەرخۆیهوه گووتى «شارى خەونەکان.. ئاھ...
 شارى خەونەکان...». بە کەمێک تێپارمانەوه پرسى «دەبێت چ جۆره
 جیاوازییەک لە نێوان بەهەشت بە مانا خودایى و بەهەشت بە مانا
 ئینسانییەکەیدا هەبێت؟». پیاوه غەریبەکە پێکەنى و گووتى «جەنابى
 غەزەلنوس، ئێوه لەمن کارامەتر و پڕفامترن، یەکیک لە هەلە گەورەکانى
 ئاین، هەموو ئاینەکان ئەوێه یەکجۆر تێپارمان بۆ بەهەشت دروستدەکەن،
 هەر سەردەمە و بەهەشتى خۆى هەیه، هەر شارە و بەجۆرىک تەماشای
 بەهەشت دەکات، ئەگەر نەلێم هەر مەرۆفە و بەجیا جۆره بەهەشتىکى
 هەیه لە بەهەشتى ئەویدى ناچێت... ئاغای غەزەلنوس پەنگە بەهەشت
 لای تۆ باغىک بێت، پڕبێت لە شاعیر و غەزەلنوسى گەورە، کتێبخانەیهک
 بێت پڕبێت لە کتێبى شیعەر. بەلام بۆ یەکیک کە یارى تۆپ دەکات،
 بەهەشت جیگایەکە دەبێت گۆرەپانى یاریکردنى تێداپێت، بۆ یەکیک
 کە حەزى لە شەترەنجە، بەهەشت دەبێت پڕبێت لە یاریکەرى باشى

شه ترهنج... بۆ كه ناوى به ههشت ديت، مروف پاسته وخو حورى و غيلمانى بير دهكه و يته وه، نازانم ؟ هه مروفه و به جورىك به ههشتى دهويت، نهو خرابانهى مروف له سه رزهوى ناتوانيت بيانكات، دهيه ويت له به ههشت بيانكات. به لام له پال نه وه دا من ده پرسم ناخو ئيمه وهك مروفى نه م سهردهمه ده توانين بيرۆكهى به ههشتىك به بى كۆمپيوتهر به بى سه تهلايت، به بى فپۆكه و شه مه نده فهر و كه شتى گه و ره به يني نه پيشچاوى خومان، به يني نه پيشچاوى خوت به ههشت ده بيت چ جىگايه كى ناخوش بيت به بى سينه ما، به بى ياريگا، به بى ئينته رنيت... به گشتى خه يالى به ههشت خه يالىكى موباره كه، مروف بى نهو خه ياله نازى... من خوم به كه سيكى ئيماندار ده زانم. به لام به داخه وه به ههشت شتيكه هه ر سهردهمه و به جورى خوى دروستيده كات».

هاتنى نه م ميوانه له ناكاو و غه رييه غه زه لنوسى تووشى په شوكان كرده بوو، پيشى خوى خوراند و پرسى «جا پيتوايه بيرۆكهى دروستكردى نه م گه ره كه به هه شتمان بۆ ده مي نيت؟». پياوه غه رييه كه كه له كاتى قسه كردندا خوى به ناوى «جه واهير سهر فه راز» به غه زه لنوس ناساند بوو، گووتى «پيموايه نه گه رى دروستبوونى به هه شت له سه ر زه مين له نه گه رى پيراگه يشتنى له قيا مه تدا گه و ره تره، نه وهى من له كتي به كونه كاندا له سه ر به هه شت خويندومه ته وه، جىگايه كى خوش نيه، تاكه ئيشيك له وى مروف به ئاسانى ده توانيت بيكات نه وه يه ده توانيت به ئاسانى سوار حوريه كان بيت، نه م وينه يه ي به هه شت، چيتر له گه ل خه يالى خه لكى نه م شاره دا جووت نايه ته وه. به هه شت به بى چيشته خانهى خوش، به بى ئونوموبيل، به بى سه تهلايت... شوينيكي ناخوشه. بارى ته عالا وينه يه كى به هه شتى كي شاهه كه نه م شتانه ي تيانيه، نه وهى جه لاله تيان باسيده كات، بۆ مروفى ده ور و زه مانى دي زين خوش و نه فسانه يى بووه، به لام بۆ ئيمه ي ئاده ميزادانى نه م

پۆژگارە بەهەشت بەبێ ئینتەرنێت، بەبێ مۆبایل، بەبێ سینەما، بەبێ زۆر شتی تر مانای نییه...». غزەلنوس سەیریکی جەواھیر سەرفرازی کردو گوتی «بەلام ئەم نەخشە بپۆجە چون دەکرێتە بەهەشت؟ تۆ چون دەتوانیت لەم هێلە مردوانەو بەهەشت بسازینیت... چون؟». «جەواھیر سەرفراز» بە غەمگینییەو سەیری غزەلنوسی کرد و گوتی «ئاغای غزەلنوس، من بۆ ئەو مەبەستە لیڤەم... بۆ ئەو مەبەستە؟ من پێویستیم بە خەيال، مەرۆف تەنیا لە پێگای خەيالەو دەتوانیت بەهەشت دروستبکات... بەهەشت جێگایەکی خۆش نییه، جێگایەکی نییه کە ئارەزووێ جەرامەکانی تیا تێردەبێت، مەرۆف زۆر لە تێگەیشتنی بەهەشتدا هەلەدەکات، بەهەشت شوێنێکی خەيالێیه... جەنابی غزەلنوس، بەهەشت جێگایەکی خەيالێیه؟». غزەلنوس بەسەرسامییەو گوتی «دەزانم بەهەشت پەيوەندییەکی زۆری بە خەيالەو هەیە، بەلام نازانم ئاخۆ خەيال بەهەشتە، یان بەهەشت خەيالە؟ ئەو پرسیارێکی سەختە من وەلامم بۆی نییه، ئاخۆ خەيالە ئەو جێگایە دروستدەکات، یان ئەو جێگا عاسییە خۆی لە شوێنێکی نادیاردا هەیە و ئێمە بە خەيال بۆی دەپۆین». جەواھیر سەرفراز کەمێک بۆینباغە سپییەکی چاککرد و گوتی «وا دەزانم کە وەلامی ئەو پرسیارە دەزانم، باشتر لە مەخلوقاتە خەيالێیەکان، باشتر لەوان». کەمێک بەماناوێ سەیری غزەلنوسی کرد و گوتی «من ماوێکی کەم لەوێبەر بە چیرۆکی پۆحەبەرە خەيالێیەکانم زانی. بەخت یارمبوو، شەویک لە دانیشتنێکی پیاوێ دەنگ خۆشەکاندا بەشداربووم، ئەوانە ی گۆرانی دەلێن و بەدەنگی بەسۆزیان خولیای هەمەجۆرت تیا سەوزدەکەن، ئەستێرە و مانگت نیشانەدەن، بەیانێ و ئێوارە، کاریوێ و پۆشنێ تریفەت بۆ دەخەنە ناو ئاوازەو. لە دەنگی ئەو پیاوێشەو، لە پێگای هەندێک ژنی پەشموردەوێ چیرۆکی تۆم بیست. چەندجاریک و بە چەند شتیوێک

ھىكايەتى غەزەلەكانى ئىۋە بەرگۈيم كەوت. پىموابوو غەزەلنوس ناۋى
 كۆنى شاعىرىكى دىرىن بىت كە من نەمناسىۋە و نەمدىۋە، ناۋەكەتان
 بۆنى سەردەم و زەمانىكى ترى لىدېت، كەمىك كۆن و كال دەنۆيىت، بۆ
 يەكىكى ۋەك ئىۋە كە ھىشتا تەۋاۋ نەچۈنەتە سن و سالەۋە، كەمىك
 سەير و پرتەلىسم كەوتتەۋە، ۋەك ئەۋەى ئىۋە دۋاى سەردەمى خۇتان
 لەدايكبوۋىن. بەلام غەزەلەكانتان قەشەنگ و ئەفسونكارن، ھىچ شىتېم
 نەبىنىۋە و نەبىستۋە ۋەھا كارىگەرىيىت، ۋەھا خەيال دروستېكات.
 مروف ناتوانىت دۋاى بىستىنى ئەو غەزەلانە ئاساىى و ئاسۋودە بژى.
 بەلام جەنابى غەزەلنوس بابگەپىمەۋە سەر بابەتى بەھەشت، من و تۆ
 ھەردوۋىكەن بە جۆرىك لە جۆرەكان رۆر بىرمان لە بەھەشت كرەتەۋە.
 من پىتدەلېم، ھەموو خەيالېك ناتوانىت بەھەشت دروستېكات، خەيال
 ۋەك دەرگا ۋەھاىە، ۋەك پىگا ۋەھاىە، راستە ئەۋەى بەو پىگايەدا نەروات
 ناگاتە بەھەشت، بەلام مەرج نىيە ئەۋەى بەو پىگايەدا پۆيشت بگاتە
 بەھەشت. خەيال ھەزاران پىگاي لىدەبىتەۋە، يەكىك لەو پىگايانە دەگاتە
 بەھەشت... كىشەى گەۋرەى تۆ ئەۋەىە تا ئىستا بىرت لە دۆزىنەۋەى
 ئەو پىگايە نەكرەتەۋە كە دەتبات بۆ بەھەشت... ئەۋسەرى ئەۋسەرى
 خەيال بەھەشتە. ئا، جەنابى غەزەلنوس، مروف دەبىت بگاتە بەھەشت،
 ئەۋسا گەشىتتە ئەۋپەرى خەيال. عەزىزم، من بوۋنەۋەرىكى خەيالى
 نىم، بەھەرىەكى ئەۋتۆم لە خەيالدا نىيە، عاشقى شىعەرم، عاشقى كىتېم،
 عاشقى غەزەلىاتى كۆنم، عاشقى سىنەمام، عاشقى بىناسازىم، عاشقى
 تابلىۆم. شىتى ئەۋەم تىبگەم خەيال چىيە... بەلام لەگەل ئەۋەشدا
 بەھەرىەكم نىيە، خەيالېكم نىيە، لەبەرئەۋە پوومكرەتە ئەۋەى ۋەك
 پلاندانەرىك، ۋەك بەرپۆۋەبەرىك ئىشېكەم... من پىۋىستىم بە تۆيە، بۆ
 ئەۋەى گەپەكى خەۋنەكان دروستېكەم، پىۋىستىم بە تۆيە، پىۋىستىم
 بە ھەموو بوۋنەۋەرە خەيالېيەكانە... پىۋىستىم بە غەزەلەكانتە، من ئەو

كەسەم كە دەمەوێت غەزەلەكانت لێبکړم ... ئەو كەسەم».

غەزەلنوس گووتی «جەواھیری سەرفراز، ئەوسەری خەیاڵ بەهەشت نییە. نا... نا بەرپز وانییە. بەهەشت لای من ئاسوودەیی نییە، شۆنێکی جوان و بیغەم نییە. خەیاڵ ڕینگایەکی تیانییە بمانبات بۆ بەهەشت، ئا، من لە ئەزموونی خۆمەو قسەدەكەم، خەیاڵ چەكێكە لە چەكەکانی شەپ لە جەھەنمدا... بەلامەو گرنگ نییە بەهەشت دروستبکەم، ھەرگیز بۆ بەهەشت نەگەپاوم، بیرم لە شتی وا نەکردۆتەو. من بە كۆمەکی خەیاڵ بەسەر زەویدا دەگەرێم... بە ناو باغە شاردراوەکانی ناو مۆفدا. خەیاڵ شتێكە یارمەتیمەدات پتر لە مۆف تێیگەم... خەیاڵ بازدان نییە بەسەر حەقیقەتدا بۆ ناو خەون... تۆ بە ھەڵە تێگەشتوویت... تەواو بە ھەڵە لە من تێگەشتوویت. ئەوسەری خەیاڵ حەقیقەتە، ئەوپەری حەقیقەتە، لەوانەشە مردن بێت، چونکە مردن ھیچ نییە جگە لەوپەری حەقیقەت. من خەونم نییە عزیزم، من خەیاڵم ھەیە، فەتازیا ھەیە. دەزانم... لە میژو دەزانم، خەیاڵ خەونی سەیر سەیر لە مۆفدا سەوزدەكات، بەلام زۆری وەخت خەون شتێکی ترسناکە، خەون لە جینگایەكدا ناوەستێت، دەبێتە لافاوێکی ترسناک كە دەیهوێت ھەموو دنیا پادات و شتێکی تر دروستبكات... من و تۆ دوو مەخلوقی جیاوازی، تۆ خەونت ھەیە و من خەیاڵم ھەیە... ئەو گەورەترین جیاوازییە بکەوێتە نێوان دوو مەخلوقەو... بیرت نەچێت، من غەزەل دەلێم، غەزەل... شاری خەیاڵی و گەرەکی ئەفسانەیی دروست ناکەم، من غەزەل دەنوسم... ئەوانەی خەیاڵیان ھەیە لەم دنیا ھەڵناھێن، بێر لە چارەنوسی ھەموو مەخلوقاتەکانی سەر ئەم زەویییە دەکەنەو، بە تەنگ گۆل و میروولەکانیشەو دین. من وام عزیزم من وام. بەلام ئەوێ خەونی ھەیە دەیهوێت ھەموو ئادەمیزادەکان بخاتە خزمەتی ئەو خەونی خۆیەو... جەواھیری سەرفراز، دیکتاتۆرەکانی دنیا، حاکمە دلپەرەکان،

ئیمپراتۆره سامناکه‌کان، هه‌موو خه‌ونیان هه‌بووه . به‌لام شاعیره‌کان خه‌یالیان هه‌یه ... ترسناکترین شت نه‌وه‌یه خه‌یال وهرگه‌پیت و ببیته‌ خه‌ون ... ده‌بیت خه‌یال وهرگه‌پیت و ببیته‌ هیزى بینینی حه‌قیقه‌ت ... من وا له دنیا گه‌یشتوم».

وه‌ک نه‌وه‌ی کابرای غه‌ریب سه‌راسیمه و ده‌سته‌وه‌ستان بیت، وه‌ک له‌و جیاکارییه سه‌یر و تونده تیئه‌گات که غه‌زله‌نوس باسیده‌گات، گووتی «جه‌نابی غه‌زله‌نوس، خه‌یال چ سوودیکی هه‌یه گه‌ر موعجیزه‌یه‌ک دروست نه‌گات. ئیشی خه‌یال‌داری گه‌وره نه‌وه نییه خۆی به‌ چاره‌نوسی مه‌خلوقاته‌ نزم و بچوکه‌کانه‌وه سه‌رقالبکات. می‌ژووی مرۆفایه‌تی هه‌ره‌مه‌کان و تاج مه‌حه‌ل و شورای چینی پاراستووه، نه‌وه‌ک چاره‌نوسی گول و میرووله وه‌ک ئیوه ده‌لێن. لیگه‌پێ گول بۆ خۆی بگه‌شتیه‌وه و به‌مریت، به‌لام مه‌هێله‌ خه‌یالتان به‌خه‌سار بچیت و بپینیشانه‌به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌روات. غه‌زله‌نوس من و تۆ دۆست نین، به‌لام ماوه‌یه‌که‌ه‌زیم له‌دوای سو‌راغی تۆم، من نرخى تۆ ده‌زانم ... خه‌یالی تۆ ده‌توانیت دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن و بزوینى موعجیزه‌یه‌ک بیت، ئه‌م پۆحه‌به‌ره‌ جوانانه‌ هیزیکى له‌بنه‌هاتوون ... هیزیکى گه‌وره‌ن و واهه‌ستده‌که‌م کللی هه‌ندیکیان له‌لای تۆ بیت. گوپیگه‌ره‌ه‌زیم، له‌شه‌پى سه‌فه‌وى و عوسمانیه‌کانه‌وه ئه‌م شار و گوند و عه‌رده‌ی من و تۆ، ئیمپراتۆر و له‌شکر و حاکم پیا‌تیده‌په‌ن، له‌ پێش نه‌و زه‌مانه‌شه‌وه ئه‌م خاکه‌ هه‌ر په‌ڕیوه له‌ شاعیر و غه‌زله‌نوس، به‌لام سه‌یرکه‌ ئه‌م خاکه‌ی من و تۆ شوین ده‌ستی هه‌چ خه‌یالیکى پێوه دیار نییه ... سه‌له‌های سه‌له‌ وه‌ک شیت ده‌گه‌پیم و ده‌لیم کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال؟ ئاه ... وێرانه‌یه، وێرانه‌ . غه‌زله‌نوس ئه‌و کتیبانه‌م پێغه‌روشه، ئه‌و غه‌زله‌لانه‌م بده‌ری، با له‌م شاره‌دا گه‌ره‌کیک دروستبه‌که‌م بپوینه‌بیت، شتیک له‌ یاده‌وری به‌شه‌رییه‌دا به‌مێنیه‌وه ... ئه‌م شاره‌ی من و تۆ ده‌بیت شتیک دروستبه‌کات، موعجیزه‌یه‌کی هه‌بیت تا دنیا سه‌ری بۆ

نەزمبکاتەو، پېژىبگىزىت، بېپارىزىت» .

غەزەلنوس چەند جارېک بە تېفکرىنەو ە چاويلکە چکولانەکەى پاککردهو ە وگووتى « ەزىزم قسەکاتى تۆ قەشەنگن، منىش ەزەدەکەم ئەم شارە خاوەنى ئەفسانەى خۆى بىت، بەلى شارېکى بىخەيال و فەقىرە ... لەگەلتدام، گەرەکەکانى تۆزوى و تەسک و ناپىکن . شەقامەکانى پىس و بىسەوزى و بېزەنگن . بەلام مۆفەکان ناتوانن خەيالى خۆيان يەکبەخەن، لەوانەىە بتوانن بە کۆمەل يەک ە حەقىقەتيان ەەبىت، بەلام ناتوانن بە کۆمەل يەک خەياليان ەەبىت ... چونکە جەوهرى ئازادى ئىنسان لە خەياليابەتى، چۆن شىعرى شاعىرەکانى دونيا لەيەک ناچن، خەيالى مۆفەکانىش لە يەک ناچن ... بېهتە پېشچاوى خۆت ەەموو شاعىرانى دونيا بۆ نوسىنەو ەى شىعرىک کۆبووبىنەو، بېهتە پېشچاوى خۆت، لەوانەىە ئەو شىعرە دواچار تىکستىکى بىمانا دەرچىت، چونکە پۆحى راستەقىنەى ەىچ يەکىيانى تيا نىيە . خەيالى ەەر مۆفىک بە پۆح و بوونى ئەو ەو ە گرێدراو ... شتىک نىيە بچىتە ناو ەىچ خەونىکى گەورەو ... بېرۆ گەرەکىکى خەيالى بۆ خۆت دروستبکە ... نەخشەکەت کۆبکەرەو ە و بېرۆ، تۆ دەتوانىت بىت و بە خەيالى مندا سەفەرىکەيت، بەلام ناتوانىت خەيالى من بەرىت بۆ خۆت ... دەتوانىت من داو ەتبکەيت و بەو شارە خەياليىەى خۆتدا بىگىرېت، بەلام ناتوانىت بىکەيتە کرىکار لەو شارەدا . ئەھرامەکان موعجىزەى خەيال نىن ... موعجىزەى ئىشن ... موعجىزەى ماندوئىتىن . گەرەترىن موعجىزەى خەيال ئەو ەىە مۆفىک دروستبکات بە قوولى لەم دونياىە تىبگات، ەەمىشە عاشق و ئىلھامبەخش بىت ... لەو ەدەرچىت، خەيال موعجىزەىکى ترى نىيە» .

جەواھىر سەرفراز بىتەو ەى خۆى زویر نىشانىدات گووتى « خەيال بە تەنيا دەبىتە وړپنەىکى بىنرخ . لەمىزە ئەم ەدرە گەرەىە دەناسم، ەدرىکى کۆنە شاعىران و نوسەران زۆر تووشى ەاتوون . منىش ەزانم

خەيال تۈانا و قودرەتە، بەلام بۆئەوئى شتىك بەجىبەتلىت، دەبىت لە ناو نەخشەيەكدا ئىشېكات... تۆئە نەخشەيەت لانىيە، ئەو نەخشەيە لای مە... دەبىت مەن و تۆكۆمەكى يەك بەگەين».

غەزەلنوس ھەركات ئاۋھا بە ئارامى لەسەر كورسىيەكەى خۆى دابنىشتايە، بىرمەندتر و ھەكىمتر دەينۈاند، بېئەوئى راستەوخۆ تەماشاي مېوانەكەى بكات، بە پىگەننەو ھەگوتى «بەلام خەيال نەخشەيەكى خۆى ھەيە، ھېچ كەس ناتوانىت بزانىت نەخشەى خەيال چىيە، مۆف كە زانى خەيال بەرەو كۆى دەپوات، چىتر خەيال نىيە. ھارپىم تۆلەو دا ھەلەيت، ببورە، ببورە بەرپىز، تۆ خەيال ھەك جۆرىك لە دىكۆر تەماشادەكەيت، لە كاتىكدا خەيال ژيانى راستەقىنەى ئىمەيە... خەيالى ئىمە ناتوانىت ژيان جوان بكات، چونكە بەشىكە لە ژيان خۆى. تۆ دەتەوئىت خەيال لە شىۋەى شارىكدا، كۈچەيەكدا، گەرەككىدا دروستبەكەيت... ھەك پادشاكەن، ھەك ئەمىر و سىياسەتمەدار و سەركرەكەن كە ھەمىشە ھۆكۈمرانى بە خەونىك و بە خورافەتلىك دەپازىننەو... ھەموو پادشاھەك و ئەمىرىك كە لە بىننىنى ھەقىقەت بىزاردەبىت، بىر لە خەونى گەرە دەكاتەو. بەلام بىرام، تۆ شتىك ھەرامۆشەكەيت، بەدرىژايى مېژوو، ئەو كەسانەى خاۋەن خەيالى قوۋل و گەرەبوۋن خەلكىك بوۋن گومانىان لە بوۋنى بەھەشت ھەبوۋە. بەھەشتى مۆفە خەيالىيەكەن لە ناو پۇچياندايە، لە خەيالىياندايە، لە ئىشراقانەدايە كە نىشانى جىھانى دەدەن. بەھەشتى مەن لە ھەشقە ناكەم و بىدەرەنجامەكاندايە، لە دىو دەرگەى ئەو باغانەوئەيە كە دەبىت بە ئاراستەيان بېرۆم. خەيال ھىزە، بەلى، بىرەى ئازىزم تۆلەسەر ھەقىت، خەيال ھىزە... بەلام خەيال تەنبا دەستكارى پۇچ دەكەت، نەو ھەك دەستكارى دۇنيا».

جەواھىرى سەرغراز بە سەبرەو ھەگوتى « غەزەلنوسى ھەزىز، پىمبلى، ئايا ئەم شارە شايسەتى شتىك نىيە، دواتر ھەستەكەين

ئادەمیزادەکانى سەر ئەم زەوپیە خەيالیان هەبوو؟ شایستەى ئەو
 نییە؟. من نە فەیلەسوفم و نە شاعیر، من بەلێندەرم، ئا ئاغام، من
 بەلێندەرم، جەواھیری سەرفراز پاوکەری شاکارەکان و پاوکەری پۆحەکان
 و خەيالە جوانەکانە. من دەزانم دەتوانم چ جوړە شارێک دروستبکەم...
 بەلام پێشووخت دەبێت هێزی تۆم لەگەڵدا بێت، ها ئاغای پر غەزەل،
 چیت دەوێت؟... چى شتیکت لە سامان و مولکی دونیات دەوێت تا
 بیخەمە بەردەستت... ئەو مەملەكەتەى من خەونى پێو دەبینم بى
 شاعیران، بى غەزەلنوسان، بى دەنگخۆشە گەرەکانى ئەم شارە...
 دروست نابێت. چ کۆشکێکت حەز لێیە لەم شارەدا، چ کێلگەیک، چ
 مەزرایەك، چ ئافرەتێک، چ شتیکی مەحال پێمبێ... پێکەو من و تۆ
 شارێک یان گەرەکیک دروستدەکەین کە خەيالێ تۆ و هێزی من پێکەو
 نەخشەى دادەپێژن... گەرەکیکی جوان و بچکۆلە... من لەوباوەرەدام،
 مەرۆف بەبى خەيال ناتوانیت حوکمانى ئەم ولاتە بکات... بۆ وەك دوژمن
 سەیرمەدەکەیت؟... بۆ لە مانای حەرفەکانم ناگەیت... ئەگەر دەتەوێت
 دنیا جوان بێت دەبێت شاعیر لە بورجى خۆى بێتەدەری، پادشاش
 لە کۆشكى خۆى دەرچێت، دەبێت پێکەو لە ناوەرپاستى شەقامێکدا
 بەیەكبەن و لەویدا، بەلێ عەزیزم ئا لەویدا بیر لە دروستکردنى
 شتیکی تر بکەنەو. ئەوا من هاتوومەتە مالى تۆ... هاتوومە بەر
 دەرگات، من رەقم لە کەللەرەقى و بەدەهواى و سەرسەختییە... تێبگە
 غەزەلنوس ترسناکە پادشاكان ناویمیدبەگەیت، تێبگە هیچ شتیك لە
 پادشایەك ترسناکتر نییە کە بە تورەیی بگەرێتەو بۆ مالى. خۆت
 بخەرە دۆخى ئەووەو، پادشاییت و دەتەوێت دنیا جوان بکەیت و کەس
 نییە کۆمەکت پێبکات... ها... ترسناکە پادشا کە سێک نەدۆزێتەو
 دونیای لەگەڵدا جوانبکات... دەستى خۆتم بەرێ و بیدەنگ بە».

غەزەلنوس گووتى «ناتوانم دەستى خۆمت بدەم». خەيال بۆ ئەو

نه دراوه به مروّف پيسی و کاره سات و ویرانه یی جوانبکات. باغه کانی خه یالّ بویه جوانن چونکه نابنه دیکوری حه قیقهت. گهر خه یالّ بیته شتیک که راستی دهشاریته وه، ده بیته هیژکی ترسناک... بمبوره ئی برای غریب، واهه سنده که م تو ده ته ویت من و تو پیکه وه شتیک دروستبکه یین که پيسی و ناشیرینی ئه م شاره بهشاریته وه... گهر ده ته ویت خه یالّی من کومه کت پیبکات، شتیک مه که ئه م هه موو دزیویه نه بینین، خه یالّ سه فهریکی قه شه نگه، به لام نابیت کاره سات له بیر مروّف به ریته وه».

جه واهیری سه رفراز ده یگووت «غه زه لنوس، به دریژیایی میژووی مروّف کاره سات و دلته نگی و غه م هه بووه و هه ر ده مینیت. تیبگه، مروّف ناتوانیت به هه شتیک گه وره دروستبکات، به لام ده توانیت هه ندیک به هه شتی بچوک بچوک دروستبکات... هیچ کهس، هیچ سه روک و شاهه نشا و میریکی سه ر زه وی نه یتوانیوه غه م و خوین بسپریته وه، به لام ده توانیت شتیکبکات هه سستی مروّف به غه م و خوین که متر بیت... نه وه یه ئومیدی من».

غه زه لنوس ده یگووت «نازانم پادشاکان ده توانن چیبکه ن... نازانم. به لام دلنیا م خه یالّ بو ئه وه نه هاتووه، هه سستی غه م له مروّفدا بکوژیت... پوچله به ره خه یالّیه کان پوچله به ری غه مگین».

ئه و شه وه جه واهیر سه رفراز هه ولّیکی زوری دا غه زه لنوس والیبکات، له دروستکردنی گه ره کی خه ونه کاندای کومه کیبکات. به لام بیسوود بوو. شه ویکی دره نگ به هیمنی له مالّی غه زه لنوس هاته ده ری، به لام له قوولایی دلیدا هه سستی به رقیکی قوولکرد، رقیک له وه و به ره که متر هه سستی پیکرد بوو، پر به دل ئه و خواسته له پوچیدا بوو بگه ریته وه و بیکوژیت.

ژنى بارۋنى مريشك بەوردى چىرۋكى نەوجەوانى چىنى بۇ گىزآمەوہ تەموزى ۲۰۰۴

دواى حىكايەتتىكى درىژدەربارەى فېلىكى گەورە كە ئەستىرە لەلايەكى
ئاسمانەوہ دەبات بۆ لايەكى تر، لە مالى «بارۋنى شىر و شەكر»
ھاتمەدەرى. دەبايە بچوبامايە بۆ مالى بارۋنى ھەرمى، تا بۆ كچەكەى
ئەويش حىكايەتتىكى نوئ بگىپمەوہ. وەك جارەن لە دەرگاي مالى بارۋنمدا
و ئىشكەرئىكى مندال دەرگاي كردهوہ، بە ھىمنى بە پلەكەكانى كۆشكى
مىرى ھەرمىدا سەر كەوتم، كچەكەى بارۋنى ھەرمى ناوى «پۆزان» بوو،
يەككە بوو لەو مندالە شىرىنانەى ھەردەم بەر لەوہى بگەمە ناوہپاستى
چىرۋكەكان خەوى لىدەكەوت. بەلام پرسىياري زىرەكانەى لىدەكردم،
پرسىيارگەلىك منى دەخستە سەر ئەو بپوايەى مندالان پىكرا، ھەتا
ئەوانەى كە لە ناوہپاستى حىكايەتتشدا دەخەون، مەخلوقاتى بلىمەتن.
ئەو پۆزە وەك ھەمىشە دەرگاي ژورەكەى خانمى چكۆلەم كردهوہ، بەلام
سەرسام و سەراسىمە لەگەل پۆزانى ناسك و شىرىندا «كە ئەو پۆزە
دوو پرچى پەشى چكۆلانەى دروستكردبوو» دوو خانمى قەشەنگ و بە
ويقارم لە ژورەكەدا بىنى. دەمودەست ژنى بارۋنى مريشك ناسىيەوہ.
تەنورەيەكى كەمىك تەسك و كورتى لە بەردابوو، گەنجتر و چىژبەخستەر
ھاتە پىشچاوم لەو شەوہى لە ئاھەنگەكەدا بىنىم. پىدەچوو خانمەكەى
دىكە، ژنى بارۋنى ھەرمى بىت. پاش سلاۋىكى كورت، ئەو لەگەل
مندالەكەيدا بە خىرايى ژورەكەيان بۆ من و خاتونى مريشك چۆلكرد.
ژنى بارۋنى مريشك ئەم پىگايەى بە باشتىرەن پىگا زانىبوو بۆ ئەوہى من
بىبىنىت و كەسش گومانى لى نەكات. كراسىكى پرتەقالى لە بەردابوو،

قژئىكى خاوى مېشكراو، ده موچاوى باريك و چاوه كانى كراوه و غه مگين بوون. ژئىكى جوان بوو، به لّام پېده چوو له و يقاريدا لاسايى يه كىكى دى بكا ته وه، ده سته كانى پرېوون له بازن، مه كيا جىكى ته نكى كرديوو كه به مه كيا جى يه كىك ده چوو تازه له پرسه هاتبېته ده رڼ، گولڼىكى ئالتونى گه وړه دابوو له سهر سنگى. هر له سهره تاوه شتېك له ترس و شه ررم له چاويدا بينى، كه كه متر له چاوى خانمه باروڼه كاندا ده رده كه وت. كه ژووره كه چولېوو، به رله وهى ئه و قسه بكا، گوتم «خانمى نازيزم، بيوره، بيوره من ئه و شه وه ئيجگار نه زان و بيحورمه تانه، ئاهه نكه كه م له ئيوه تىكدا... باوه رتبېت، مه به ستيكى له و جوړم نه بوو، به لّام پرڼا يه كى ترم شك نه ده برد... ده بايه ئيوه بزائن من ده مه وېت قسه تان له گه لدا بكه م».

وهك ئه و ژتانه ي كه له كاتى قسه كردندا سه يري شوينىكى ناديار ده كه ن، سه يريكى ده ستي كرد و به ئه سپايى پرسى «تو كيت و چى ده كه يت له نويميران، دلنېام تو بؤ شتېكى تر هاتووېته ئيره؟... دلنېام». به ئه سپايى گوتم «به پېز من بؤ حيكايه تكدردن بؤ مندا لان هاتوومه ته نويميران، به لّام زور مه به ستيشم بوو ئيوه بينم، من له پرېكخراوېكى بيانيدا ئيشده كه م كه سؤراغى خه لكانى ونبوو ده كه ن، ده بايه هه نديك زانيارى كه م له سهر موراد جه ميل كوښكه مه وه، گه پران و پشكنينه كانم بؤ لاي ئيوه يان هېنام... خانمېك كه يه كىك بوو له دوسته زوره كانى موراد جه ميل ناوى ئيوه ي بؤ من هېنا، وهك ئه وهى دوا نه ئينى موراد جه ميل لاي ئيوه بېت، به لّام له پاستيدا من تا ئيستا ناوى پاسته قينه ي ئيوه نازانم، هه موو هر به ژنى باروڼى مريشك ناوتانده هېتن».

به چاوه غه مگينه كانى سه يري كردم و بزه يه كى ته نك و پر ته ليسم كه وته سهر ليوى و گووتى «ناوم سه يرانه، زوريه ي ژنى باروڼه كان وه خته ناوى

خۆیان بیرجیته‌وه، کهس ناوی راسته‌قینه‌ی ئیمه به کارناهیئیت. وهک ئه‌وه‌ی شه‌رم و شه‌ره‌یی بی‌ت یان شتی‌ک». که به‌و جو‌ره قسه‌یکرد، که لیک جوان و ناسک هاته به‌رچاوم، ساده‌یی و پاکیه‌کم تیابینی تا ئه‌وکات وامده‌زانی مرؤف له نویمیران ده‌ستی ناکه‌و‌یت و نایدۆزیته‌وه. له‌گه‌ل قسه و ته‌ماشا و جو‌له‌کانیدا تیگه‌یشتم له‌و ژنانه‌یه، که حه‌زبان به‌هه‌موو شتی‌که و له‌هه‌موو شتی‌کیش ده‌ترسن، سه‌ره‌تا قفل‌دار و پووبه‌ست ده‌نوینن، که ده‌شکرینه‌وه بی‌سنوور و بی‌له‌مپه‌ر و‌الاده‌بن. هه‌ر به‌هه‌مان ساده‌یه‌وه گووتی «ئیمه به‌مورادمان ده‌گووت «نه‌وجه‌وانی چینی»، وهک چۆن له‌حیکایه‌ته‌کو‌نه‌کانی جاراندا که به‌مندالی بۆیان ده‌کردین، کو‌پی پادشا ده‌چیته ئه‌شکه‌وتیکه‌وه و نیگاری کچی ده‌دۆزیته‌وه و عاشقی ده‌بی‌ت، دوا‌ی ده‌رده‌که‌و‌یت ئه‌و وینه‌یه نیگاری کچی پادشای چین و ماچینه، موراد جه‌میلیش ئاوه‌ابوو، هه‌ر که‌سیک وینه‌که‌ی بدیبایه‌یه‌که‌سه‌ر عاشقی ده‌بوو، له‌کو‌ره پادشایه‌ک ده‌چوو که خۆی گو‌پی بی‌ت و هات‌بی‌ت بۆ ئه‌م شاره، له‌به‌ره‌وه من و ژنه‌کانی هاو‌پیم به‌کو‌پی پادشای چین و ماچین ناومانده‌نا، ناوه نه‌یینه‌که‌ی له‌نۆماندا «نه‌وجه‌وانی چینی» بوو».

پیشتر ئه‌و ناوه‌م نه‌بیستبوو. به‌سه‌رسامی سه‌یرمکرد و گوتم «نه‌وجه‌وانی چینی... نه‌وجه‌وانی چینی... ناویکی سه‌یره، وهک ناوی نۆر حیکایه‌تی‌ک». هه‌ستمکرد زۆر خیرا له‌گه‌لمدا ده‌کریته‌وه، وهک ئه‌وه‌ی ئه‌و نه‌یینه‌ی که‌وتۆته نۆوانمان پر‌دیکی پته‌وی له‌بر‌وا له‌لا دروستکرد‌بی‌ت، که‌میک ته‌نوره ته‌سکه‌که‌ی پاکیشا که له‌گه‌ل دانیشتندا تاده‌هات کورتر ده‌بووه‌وه و گووتی «پیاوی کورد هه‌زار ساله، هه‌ر وهخت له‌حیکایه‌تی‌کدا باس له‌جوانی بکه‌ن ده‌لێن «ده‌تگووت کچی پادشای چین و ماچینه «ده‌تگووت کچی قه‌رالی فه‌ره‌نگه» ها... وا نییه. نه‌بوو جارێک به‌راستی جوانی ئیمه بکه‌ن به‌ناو‌نیشان، وانیه کاک ماجید، وانیه. ئیمه‌ش که

جوانی موردمان بینی، که همو پیکرا عاشقی نهو بووین، که وها ته لیسمی لیکردبووین، تولهی نهو هزار ساله مان بهو جوړه کردهوه، جوانی موردیش له جوانی پیاوونی نهو شاره نه دهچوو. وهک نهوهی له چین و ماچینه وه هاتبیت، وهک کوپی قه پالی فهرنگ بیت. شتیکی تر بوو، نهو شتیکی تر بوو. هه سته دهکم خویشی زور حه زی لهو ناوه ده کرد، من به رده وام پیمده گووت نهوجه وانی چینی. به که مجار که بینیم خوم نه گرت و پیمگووت تو خه لکی چ شار و مهله که تیکی وها جوانیت؟ پیشتروام به هیچ پیاویک نه گوتبوو. سهیریکردم و بهو دهنگه پر سوزده وه که همو نافره تیکی شیتده کرد، به پیکه نینه وه گووتی خه لکی چین و ماچینم». وهک بیر له یادگارکی تال بکاته وه گووتی «هه ندیک له ژنانی نویمیران ناویان نابوو «نهوجه وانی فهرنگی»، به لام من حه زده کرد پتیبلیتم «نهوجه وانی چینی». من زور حه زم لهو ناوه بوو. نازانم چ کچیک یان ژنیک دایه تیبوو... مورد له دهره وهی نویمیران نافره تی زوری ده ناسی، له وانه به یه کیک له وان نهو ناوهی پیبه خشیبیت، له وانه به خوی به خوی به خشیبیت، کهس نازانیت. گرنگ نهو بوو لای نیمه ناوی نهوجه وانی چینی برو». به رابر سهیران خان دانیشتم، دهسته سرپکی سپیم له جانتا کهم دهره تیا و گووتم «خانم دهزانیت، که مورد چی به سهر هاتووه، دهزانیت؟». به غمه وه سهیریکردم و گووتی «همو دهزانین چی لیها تووه، همو دهزانین، هیچ ژنیک نیبه له نویمیران نه زانیت چی لیها تووه، به لام چون و کهی و له کوئ، کهس نازانیت... کهس نازانیت». من به غمه وه پیمگووت «نهنینیه کت پیمده لیم، نابیت لای هیچ کهس بیدرکینیت، من زانیاری ته ووام هه به که مورد جه میل کوژراوه... زانیاری ته واو». وهک من دهسته سرپکی له جانتا کهی دهره تیا و فرمیسیکی چکولانهی سپی و گووتی «همو دهزانین که کوژراوه... همو دهزانین».

ئەو شەو لەبری ئەوەی من حیکایەت بۆ کچەکی بارۆنی ھەرمەن بکەم، ژنی بارۆنی مریشک، منی دانا و حیکایەتی راستەقینەى نەوجەوانی چینی لە نوکەو بۆ گێڕامەو، ھەلبەت چیرۆکە کە وەھا درێژ و پڕناوھ کە گێڕانەوێ بەتەواوەتى زیانیکی زۆری بۆسەر ئابووی گشتی و ئەخلاقی کۆمەڵایەتیمان ھەیە، لەبەرئەو بە ناچارى بەمۆرە بۆتان کورتدەکەمەو «نەوجەوانی چینی گەنجیکی ئاسایی ئیجگار جوان دەبێت، کوپی یەکیکە لە خێزانە ھەژار یان مامناوئەندەییەکانی ئەم شارە، کە خودا بەھەریەکی بێۆینەى دەدات کە لە زۆرینەى پیاوانی دونیای ھەرامکردو، ئەویش ئەوێ زۆرینەى ئەو ئافەرەتانەى دەکەوئە سەرپرێگای ھەزى لێدەکەن. ھەلبەت نەعمەتێکی وەھا، کە ھەموو پیاویکی دنیا خەونی پێوەدەبینێت، لە شارێکی وەھا پۆختەنگ و دڵخالیدا دیویکی ترسناکیشی ھەیە. بەلام مۆراد گوێ بەو دیو ترسناکەى پەیوەندییە زۆرەکانی نادات. شتێک لە ھەرھەنگیدا نییە ناوی بەقا و مانەو بێت، لە یەککاتدا دەتوانیت بێشومار ژنی خوشبویت و بێشومار پەیوەندی ببەستیت. سەیر لەو ھادیسە ھیچ ژنیکیش نایەوێت مۆراد بۆ خۆی داگیربکات، وەک ئەوێ ھەموو ژنیک بزانیت کە مۆراد جۆرێکە لە مۆراری، مۆرۆف ناتوانیت ھەلگیریت بۆ خۆی، بەلکو دەتوانیت تەنیا جارێک دەستێکی لێبەت یاخود نیگایەکی بکات، یان بۆ جارێک یان دووان بیباتە ناو جیگاوە. بەرلەوێ ئەو گەرکە گەرەییەى نویمیران دروست ببێت و خانەوادە خانەدانەکان بێنە ئەم بەشە تاییبەتى و ناوازیەو کە سەرھەتا میراویان پێدەگووت، مۆراد سەرھەتا لەگەڵ کچی یەکیک لەوانەدا دەبێتە دۆست کە تریلە شوڤل و لۆری گەرەیان دەنارد بۆ ئێران. کۆرە کە سەرھەتا شوڤیری لۆری دەبێت، بەھۆی ئەوێ کە ئیشی ئەوێ لۆرییەکان تا سەر سنوور لێبخوێت، دەرگایەکی لێدەکرێتەو تا ئاسان تیکە لاوی ماله دەولەمەندەکان و خەلکانی پارەداربێت. لەبەر ھەر ھۆیکە بێت مۆراد زووتر و بێگرفتتر

له هەر شۆفیرێکی تر که لۆپەل و بار و ماشینه کان له پاسگه و خاله کانی گومرگ ده په پێنێتهوه، ئهوه واده کات خۆشه ویست و شوێنی متمانه بێت. بهرلهوهی موراڤ بکه وێته ناو ژنانی خانه دان و میرئاسای شارهوه، په یوه ندی که لیکێ زۆری له گهڵ کچانی ههژار و خانمه فه رمان به ره بپه یواکاندا هه بووه، که به جوانی خۆی و به غه زه له کانی مه ستیده کردن. به لێ به غه زه له کانی، من بۆ یه که مجار له ده می ژنی بارۆنی مریشکم بیست که موراڤ جه میل شیعر بیژ و غه زه لخوا پێکی ده نگخۆش و مه ستهین بووه. ئه مپۆ هه موو ده زانن ئه وهی ژنانی نویمیرانی تووشی ده ردی «نهوجه وانی چینی» کرد، ئه و وێنه یه بوو که له ده ستهی خانمی گۆلبه هاره وه داکه وت «که دیاره له بهر هه ندیک هۆی ئه خلاقی ناوی راسته قینه ی خۆی لێزه دا ئاشکرا ناکه ین». پێده چیت گۆلبه هار له سه ره تای سالی دوو هه زاردا عاشقی نهوجه وانی چینی بووییت، زۆریه ی ژنانی نویمیران ئیستاش گونا ه ی ئه و ده رده که زیاتر له ئه نفلو نزیاه کی سه خت ده چیت تا عه شق، ده خه نه پال گۆلبه هار. گۆلبه هار ئه و وێنه یه ده هینیت و پیشانی ژنی بارۆنی هه نگوینی ده دات، که ئه وه کات بهرله وهی وشه ی بارۆن داکه ویت، پێیان ده گووت «میری میرانی هه نگوین». ژنی هه نگوین به جۆرێک ئالوده ی وێنه که ده بییت، خراپتر له ئالوده بوونی پاله وانی حیکایه ته کۆنه که مان به نیگاری هه لکه نراوی ناو ئه شکه وته که، سویند ده خوات که ئه و وێنه یه راستی نییه و مه خلوقی وه ها مه گه ر له خاکی چین و ماچیندا هه بییت، واته له خاکی خه یال و ئه فسانه دا. ئه وه گۆلبه هار ناچار ده کات، بۆنه یه ک بدۆزێته وه که نهوجه وانی چینی پیشانی ژنی هه نگوین ئاغا بدات. پێده چیت یه که م یه کدی بینینی نێوان ئه و دووانه له دوکانی ستیانفرۆشیکی هاوړی موراڤ بووییت، ژنی بارۆن که هه لبه ت خانمیکی به حورمه ت و پڕ پڕزه و پێشتر چ جۆره سه رکه شیهه کی ژنانه و بپه یسابی نییه، دوا ی ئه وهی موراڤ ده بینیت، دوا ی ئه وهی گوړی

له یهک دوو غه زهل ده بیټ عاشقی موراډ ده بیټ. ئه م حاله ته بۆ هه موو
عاشقه کانی دیکه ی موراډ جه میلیش راسته. گولبه هار که دلنیا به ناتوانیټ
موراډ بۆ خۆی هه لگریت و تا قیامهت به مولکی خۆی حیسابییکات.
له خۆبوردوانه و بیته را و بگره به کی ئه وتۆ، که له م جوړه په وشانه دا زۆر
له نیوان ژناندا پیکدیټ، بۆ ژنی بارۆنی هه نگوین ده ست له موراډ
به رده دات. هه موو ئه و کیژ و خانمانه ی به خۆشه ویستی موراډدا
تیپه پیوون، دوی که ناچارده بن بۆ خانمیک یان کیژکی دی ده ست له
موراډ به رده ن، واهه سته ده کن ته وای ئه و نه زمونه یان هیچ نه بووه جگه
له خه ونیک، سه فه ریک بۆ ئاسمان، گرتنی سه راییک بۆ ماوه به کی
کورت، هه مووش به نه ندازه به ک له به کتر تیډه گه ن، هیچ به کیکیان
هه ست ناکات به و په یوه ندیبه حه رامیکی شکان دیټ یاخود شه ره فی
لکه به کی گرتبیټ. دواچار موراډ وهک خه ونیکی ده ستاوده ستی لیټیټ که
هه موو خانمه جوان و بیکه س و مه حرومه کانی نویمیران به ک ده یدهن
به وی دیکه یان. تاکه شتیک له و خه ونه دا ده گوردریټ کورتی و
دریژی به که به تی، که پیډه چیت تاکه شتیکیش بیټ موراډ خۆی پکیفی
به سه ریدا هه بوو بیټ. ئه وهی موراډ له نویمیران و له نیو خانهدان و
پاره داران و ئاهه نگه کانپاندا ده کاته میوانی هه میشه یی نه وه به که
سه رده میک واز له شۆفیری لۆری ده هینیټ، له گه ل خاوه نی به کیک له
هۆله گه وره کانی شاردا ده بیټه پیکخه ر بۆ ئاهه نگی شه کراو و شایی و
پۆژی له دایکبوون. له و هۆله دا ژنان و کیژانی گه نج به به رده میدا ده پۆن
و به شه پۆل عاشقی ده بن. پیډه چیت کوره که له دوا دوو سالی ژیانیدا
مه یلیکی زۆری به لای کچ و ژنه ده و له مه نده کاندا لادروستبو بیټ، بیته وهی
له هه ندیک په یوه ندی خیرای دیکه ش له گه پره ک و کۆلانه هه ژاره کاندا
ده ستی پاراستبیټ. که س به دروستی نازانیټ چهنډ کیژ و چهنډ ژنی
خانهدان به راستی په یوه ندیان له گه ل موراډدا هه بووه، ئه وهی که گرنگه

ئەو ئىستېرە سەيرانەيە كە لەسەر لەشى خانمان يان لە فەزاي ئەو شۆينەدا جېيەدەھيلىت كە ژوانى نيا دەكات، وەك ئەوەي كوپى ئاسمان ياخود باليۆزى ئەستېرەكان بىت. ھەر ئەو ئەستېرەنەش دواچار نەيتى ئاشكرادەكەن. مەرۇف ناتوانىت بزانىت ئاخۆ سەرەتا پياوان و كوپانى نويميران تا چەند ئاگادارى ئەو پەيوەنديانەبوون، بەو دەدا مورا پەيوەنديەكانى زۆربوون و زوو زووش گۆرپونى، كەس تاسەر نەيتوانىو بەلگەيەكى تەواوى لەسەر بگرىت، حىكايەتەكەشى لە ناو ژناندا وەك نەيتىيەكى گەرە و موقەدەس كە پىكرا دەبىت بپاريزن، ئاسان نەچۆتەدەرەو و نەبۆتە بابەتى غەيبەتە ئاسايەكان. ژنى بارۆنى مريشك رايوابوو كە نەوجەوانى چىنى وەھا فرىشتەپرەنگ و خودايى دەرکەوتوو، پىكرا ژنان وەك نەيتىيەكى ئاينى سەيرى عەشقى خۆيان بۆ ئەو گەنجە كردو. ژنى بارۆن لە قسەكانيدا سى جار بۆ منى دووپاتكردو وە كە «نەوجەوانى چىنى، بۆنى خەيالى لىدەھات». ئەگەر چى من خۆم بە يەكەك لە پسپۆرەكانى خەيال دەزانى، بەلام پىشتر جۆرە گوزارەيەكى وەك «بۆنى خەيالم» بەرگوئ نەكەوتبوو. وازەندەكەم كە گەر پياوانى نويميرانىش برىك لەو حىكايەتەيان بىستبىت باوهرپان پىنەكردو. ئەوەي حىكايەتەكەي ھىناو تەسەر ئەو كۆتايىە غەمگىنە، ئەوەيە كە پىدەچىت دواچار نەوجەوانى چىنى خۆى عاشق بوويىت. ئەوە گۆرانكارىيەكى ترسناكى لە چۆنىتى و ئاراستەي يارىيەكەدا دروستكردو. حىكايەتەكە بەو جۆرەي من لە دەمى سەيران خانم بىست، بەمشىوہە بوو. ژنى بارۆنى مريشك دوا خانمە لەو زنجيرەيەدا كە مورا پەيوەندى لەگەلياندا ھەبوو. بەلام پىش ژنى بارۆنى مريشك، نەوجەوانى چىنى ھەزى لە ژنى بارۆنىكى گەنج كردو بە ناوى «بارۆنى كۆلەكە» وە. ژنى بارۆنى كۆلەكە كە ھەر وەك من لە دەمى خانم بىست ناوى «باران شوکور» بوو، كە ئويش كچىكى بىئەندازە جوان و گەنج بوو، بىئەندازە

سیحراوی، گەلەکیش پەر لە خەیاڵات و حەز، کچەکە یەک دایکی پیری
 ھەبوو کە چەند سالتیک لەو ھەوێر مردووە، لەو زیاڵتر کەس ھیچ شتیکی
 دەربارە ئێسڵ و پەچەلەکی نەزانێو. نەوجەوانی چینی دواي باران
 شوکۆر بۆ ماو ھەیک دەچێتە پەيوەندییەو لەگەڵ ژنی بارۆنی مریشکدا.
 بەلام نەوجەوانی چینی کە دەگاتە سەر نۆرەي خانمەکەي بارۆنی
 مریشک، وەھا غەمگین و دلەنگە پێشتر کەس وەھا نەیبینیو. ئێو
 چەند جارەي نەوجەوانی چینی لەگەڵ ژنی بارۆنی مریشکدا دادەنیشیت،
 بەشی زۆری کاتەکیان بەو ھەوێر دەپوات، فرمێسکەکانی موراو و شکبکاتەو،
 کە شیتانە حەزی لە ژنی بارۆنی کولەکە کردو و شەرم لەو ھەش ناکات
 بۆی بگری. موراو ناتوانیت ھەرگیز باران شوکۆر لە بیربکات و تاکە
 ئومیدی ئێو ھەیک کە ژنی بارۆنی مریشک یارمەتیبدات. من لە قسەکانی
 خاتوونی مریشکەو تیگەیشتم کە ئێو کەمتەرخەمیەکی نەکردو، بە
 پێچەوانەو پێدەچیت ژنی بارۆن دلسۆزانە کۆمەکی بە ھەردوو عاشقەکە
 کردبیت. ئێو ھەیکەمجارە نەوجەوانی چینی ھەنگاوێک بۆ دواو بگەریتەو
 و بۆ کۆنە یاریکی وەھا پەرۆش و شیت بیت. لە قسەکانی ژنی بارۆنی
 مریشکەو تیگەیشتم کە باران شوکۆر و نەوجەوانی چینی بۆ نزیکي
 سالتیک لە پەيوەندییدا دەبن. ئێو ھەي چیرۆکەکیان ئاشکرا دەکات ئێو
 ئێستێرانەي کە موراو لەسەر جەستەي ژنی بارۆن جێدەھێلێت و جار
 دواي جار دووبارە دەبێتەو. موراو ئێستێرەکانی خۆي تەنیا لەسەر لەشی
 باران جێناھێلێت، بەلکو ئێستێرەکانی ئێو لەسەر دیوار و پێخەف و
 قەرەوێلەکانیش جێدەمێنن. بارۆنی کولەکە کە کوپێکی وریایە ھەر زوو
 سەرھنجی ئێستێرەکان دەدات، بەو ھەدا بارۆنی کولەکە خوشی کەسیکی
 داوینپاک نییە پێدەچیت لە دەمی ژنیکی لەو ژنانەي لەگەڵیاندا خەوتوو،
 ھیکایەتي ئێو ئێستێرانەي بیستبیت و لە حەقیقەتي چیرۆکەکە
 تیگەیشتبیت. چیرۆکی ئێستێرەکان سەرھەتا لە بارۆنی کولەکەو

داده که ویت، له ووه هه ندیک له پیاوانی نویمیران یاده وهری خویان
 تیزده که نه وه و یادبان ده که ویت وه که پوژیک له پوژان نه ستیره ی سهیر
 و پوناکی گومان لیکراویان له سه له شی ژنه کانیا و له فه زای
 ماله کانیا اندا بینیه . له پنگای نه و حیکایه ته وه زور له بارونه کان پقیکی
 شیتانه و کویر له نه وجهوانی چینی هه لده گرن. خانمی بارونی مریشک
 پیوابوو، چیرۆکی نه و نه ستیرانه پاست نییه، به لکو خودی نه و
 پوناکییه، جوړه تیشک و کرانه وه و پوناکییه که که هه موو ژنیک ناسایی
 دواي ژوانیکي پاسته قینه پیی دهره وشیتته وه. هه موو خانمیک دواي
 خه وتنیکي عاشقانه ی قوول، که هه ستبکات پیاویک هیه و به پاستی
 دهیه ویت بیبات بو به هه شت، پر دهیت له وه ها جوانی و وه ها نوریک.
 خانم هه روه ها پای وابوو به وهدا ژیا نی نویمیران سارد و تاریک و
 بیروشناییه، نه و نه ستیرانه لیره پوژشنتر و سافت دهره که وتوون. نه ز بو
 خوم له میژبوو ئافره تم بو گرنه نه بوو، ته وای حیکایه ته که ش بو من
 وه ک فلیمیک وابوو که له ژیا نی پاسته قینه تیا ده ژیا م، له پاستیدا
 نه مده زانی که ی ده شیت ئافره ت بدره وشیتته وه و که ی نه دره وشیتته وه،
 به لاشمه وه گرنه نه بوو که ی دهره وشیتته وه یا ن نادره وشیتته وه. به لام
 دواي دره وشانه وه کانی باران شوکور، ئیدی بارونی کوله که ژماره یه کی زور
 چاو ده خاته دواي تا به ته واهه تی تیده گات نه و کوپه ی ژنه که ی شیتانه
 عاشقی بووه موراد جه میله. ژنی بارونی مریشک باوه پی وه ها بوو،
 بارونی کوله که بو نه وه ی ئابرووی نه چیت، بارانی نارده وه بو لای
 خالیکي له دهره وه ی ولات، بو نه له مانیا یا ن ئینگلستان... دلنیا شبوو،
 کوشتنی موراد به ته نیا دهستی بارونی کوله که ی تیدا نییه، به لکو
 پلانی ژماره یه کی زور له میر و ئاغا و بارونه کانی نه م ولاته یه».

یاداشته کانی بارونی خه یال

هیچ که سیک له م شارهدا نییه، ناوی جهواهر سهر فراز بیت، نه وه من بووم شهویکی نه یلولی دوو هزار و دوو پووم له مالی غزلهلنوس کرد و خۆم وهک کپیری دهستنوسی کۆن و پاوکه ری شاکاره نه ده بییه کان نیشاند، نه وهی من له غزلهلنوس تیگه یستم نه وه بوو که هر مرۆفه و شاری خه یالی خۆی ههیه، به لام نه وهی لای من ترسناک بوو، نه وه بوو که نه وایده زانی پادشا و شاعیر ناتوانن پتکه وه له دروستکردنی شاریکدا ئیشبکه ن. باوه پی وابوو شاعیر شتیکی نییه پتیکه ششی پادشای بکات. نه و قسانه ی له خۆ به بچو کزانیه وه سه رچاوه یان نه گرتبوو. به لکو له هه واو غروری که سیکه وه بوو که ده زانیت ده لیت چی. نه ویان وهک پیاویکی ساده بۆ وه سفکردبووم، به لام بلندین و سه رکه ش هاته پیشاووم. ئیستا تیده گم که غروری شاعیر جۆره غروریکه هه موو که س ناییینیت. کاتیک قسه یده کرد قوول سه یری نۆ چاویم ده کرد، زۆر قوول. هه ستمده کرد شتی زۆر ترسناکی تیدایه. ده مزانی گه وره ترین په رسیاری نه و ساته ی نه م شاره نه وهیه چۆن شاعیر و پادشا، پتکه وه ئیشبکه ن... چۆن پتکه وه له سه ر سفه ریه ک دانیشن و بیر له جوانکردنی نه م شاره بکه نه وه، بیر له چاره نوسی نه م ولاته بکه نه وه که تازه به تازه نه سیمی ئازادی به ر پوخساری ده که وت. خۆم له وه چه ی میر و به گزاده کان بووم و ده مزانی سه رۆک به ته نیا نه وهی بۆ ناکریت، ده زانم... من ده سال زیاتربوو تیکه له به سیاسه ته داره کانی نه م مه مله که ته بوو بووم که س نه یده زانی چی ده که ن و چیان ده ویت. به کومه لیک کویر ده چوون، له ترۆپکی شاخیکی به رزه وه به ره و بنی خه په ندیکی قوول خله ده بوونه وه،

پیشانوابو له دامیتی ئه‌و شاخه‌دا ده‌که‌ونه باغیکی سه‌وزه‌وه، به‌لام
من ده‌مبینی که بنی ئه‌و چیا سه‌خته هیچ نییه جگه له خه‌ره‌ندیکی
بیین. من ده‌مزانی له‌که‌لیاندا تا بنی ئه‌و خه‌ره‌نده به‌رده‌بمه‌وه، به‌لام
ده‌مویست شتیک بکه‌م، که‌ره‌کیک، باغیک، کوچه‌یه‌ک دروستبکه‌م.
ده‌مویست هه‌ستبکه‌م که من وه‌ک ئه‌وان به‌رنابه‌وه، به‌لکو ده‌فرم و
خه‌ون ده‌بینم. به‌لام غه‌زه‌لنوس وه‌ک ره‌حیکی ته‌نیا ئیشیده‌کرد من
ده‌مویست خه‌یالی خۆیم بداتی، ئه‌و باسی حه‌قیقه‌تی بۆ ده‌کردم.
هر ره‌حله‌به‌ریکی خه‌یالی زۆر باسی حه‌قیقه‌ت بکات، ترسناکه. من
دوای ئه‌و دانیشتمه‌م له‌که‌ل غه‌زه‌لنوسدا ماوه‌یه‌ک چومه‌ خه‌لوته‌وه
و چه‌ندین کتیم له‌سه‌ر ده‌ردی قوولی شاعیره‌کان و نه‌خۆشییه
ده‌رونیه‌کانیان و ئه‌و بیمارییه‌ جه‌ستی و ره‌حیانه‌ خوینده‌وه که
تووشی دین. له‌ ده‌ره‌نجامی پشکنین و خویندنه‌وه‌کانمدا که‌یشتمه‌ ئه‌و
به‌روایه‌ی شاعیران پیکرا نه‌خۆشییه‌کی ترسناکیان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه
هه‌رکات داویان لیده‌که‌یت له‌ بونیادنانی دنیادا به‌شداربن، ئه‌وان
به‌ره‌و خه‌یال و ته‌لیسم و ته‌فسانه‌ راده‌که‌ن، که‌ لێشده‌که‌ریت ره‌و له
خه‌یال بکه‌ن و پێیاندله‌یت ئاغایان فهرموو به‌رۆن و ئه‌وه‌امی ره‌نگینی
خۆتان بۆین، ده‌که‌رینه‌وه‌ بۆ دنیا و به‌ده‌نگی به‌رز دژ به‌ پادشاکان
و به‌ دنیا ده‌یکه‌نه‌ ده‌نگه‌ده‌نگ و سه‌کردن. به‌دریژی میژوو ئه‌وه
ده‌ردی شاعیران بووه. هاواری انا الحق ی حه‌لاج له‌ کاتی مردندا
چییه‌ جگه‌ له‌ هه‌له‌اتتیکی خه‌یالی بۆ پێشه‌وه، یاخود ته‌ماشاکردنی
لۆرکا بۆ ئه‌ستیره‌کان پێش له‌ مردن... چییه‌ جگه‌ له‌ پاکردن
به‌ره‌و خه‌یال. ئه‌و شه‌وه‌ که‌ چووم بۆ لای غه‌زه‌لنوس داوام لیکرد
کومه‌کبکات، ئه‌و شتیکی هه‌بوو، که‌ ئیمه‌ نه‌مانبوو، هیزیک ده‌یتوانی
هه‌موومان جوانبکات و به‌هیزمانبکات. به‌لام ئه‌و غروره‌ قووله‌ی،
ئه‌و خواسته‌ شه‌یتانییه‌ی که‌ ده‌ست نه‌خاته‌ ده‌ست مه‌خلوقیک وه‌ک

خوی شاعیر و خه یال ناس نه بیت، ئەو خواستە ی بلیت «سەیرکەن، من گەرچی بوونە وەرێکی خە یالیم، بەلام دەتوانم حەقیقەتیش ببینم و لە شاگردانی راستیش پوونتەر بیدرکێتم»، ئەو شانازییە درۆیە کە شاعیران لە ئەلیادە و ئۆدیسەو بە بالای خۆیان بپریو، لە فێردەوسی و خە یام و مۆتەنبی و مەولانا خالیدەو تووشی هاتوون، هەموویم لە چاوی غەزەلنوسدا خویندەو... شاعیران بە هەشتیکی خۆیان هەیه پیشانی کەسی نادەن. وا هەستە کەم لە دێرژەمانەو و هەها بوو، ئێمە ی ئادەمیزاد هەموومان لە بە هەشت دەرچووین و ئەوان لەو ئ ماونە تەو. تێدەگەن؟ من لە دەرەنجامی گەڕانی زۆرمدا بەو هەها راستییەک گەیشتم. ئەو شەو دەتوانی بیکوژم. هەر وەختێک گوێم لە شاعیرێک دەبێت باس لە جیاوازی نێوان خۆی و دنیا دەکات دەمەوێت بیکوژم. زۆرجار دەچمە چاپخانە ی شاعیرەکان و لە جل و بەرگی لادێییەکی نەخویندەواردا سوچێک دەگرم و گوێدەگرم کە باسی خۆیان دەکەن، باسی جیاوازی و گەورەیی خۆیان دەکەن، هەموویان ئەو غرورە پەشە لە وشە و پەفتاریاندایە، کە وادەکات شیتبم و لە پێستی خۆم دەرچم. من لە خویندەو و گەڕانەکانمدا، گەیشتمە ئەو برۆایە ی شاعیران بۆ ئەو ی گۆل و ئەستێرە و بۆلبولیان خۆشبویت، دەبێت رقیان لە پادشاییت، رقیان لە سەرۆکەکان بیت، رقیان لە میر و وەزیر و جەنگاوەرەکان بیت... هەر شاعیرێک جۆرە رقیکی وای تیا نەبێت، ئەو خۆینی پاکێ ئەو جنسە بەدە بە دەماریدا ناگەرێت. ئەوان هەموو دنیا وەک مەیدانی جەنگی نێوان خۆیان و پادشاکان دەزانن. لەو ماوەیدا چەندەها جار ئەو خاویییە ترسناکەم دەر دەهێنا، ئەو پەرۆ سامناکە ی لە هەموو ژیانمدا لە هیچ شتێک و هەها نەترساوم، دەرمدەهێنا و سەیرمدەکرد... ئەو خولای شاعیرەکانە، ئەو یە خولیا بەدەکیان سەرکەون بەسەر هەموو شتێکدا کە شیعر

نییه. له‌وه زیاتر هر قسه‌یه‌ک بکه‌ن، درې ده‌که‌ن... هه‌تا کاتیک که باس له پیسی دونیا ده‌که‌ن، بق نه‌وه‌یه بلین، نه‌ها ئیته چهند جوانین... چهند پاکین... من بق میژوو ده‌لیم، نه‌و شه‌وه شتی زور ترسناکم له چاویدا خوینده‌وه، شتی زور ترسناک. گهر پیویستیم به هیزی نه‌و غه‌زه‌لانه نه‌ده‌بوو، ده‌مکوشت، به‌لی هر نه‌و شه‌وه له‌ویدا ده‌مکوشت. نه‌و هم‌وو شتیکی له چاومدا ده‌خوینده‌وه، به‌لام نه‌ده‌ترسا. وه‌ک نه‌وه‌بوو بیه‌ویت تورهمبکات و وابکات ده‌مامکی خوم دامالم و هم‌وو قسه‌یه‌کی ناو ناخمی پیلیم. به‌لام من سه‌برمگرت و ناسوده وه‌ستام و خوم وه‌ک پیاویک نیشاندا که ده‌توانم جله‌وی دلی خوم بگرم. که هاتمه‌ ده‌ری، پرېووم له ناره‌زوویه‌کی تاریک بق نه‌وه‌ی بزائم له‌و ماله سه‌یره‌دا چی ده‌گوزه‌ریت؟ نه‌م پیاوه کتیه و چی ده‌کات؟

من بووم «ته‌رخونه‌ی»م نارد بق نه‌و ماله. پوژیک چووم بق لای عه‌تار و پیمکووت، ده‌مه‌ویت یه‌کیک له‌و ماله‌دا سه‌وزبکه‌م، چاویک بچینم و گوچکه‌یه‌ک بروینم که ببینیت و بییستیت. من دلم کرمی و خوليام پر له پرسیار و سه‌رم سه‌رشار بوو به‌ گومان. عه‌تار نه‌وه‌ی به‌ کاری نه‌کرده حیسابکرد و گووتی شتی وا به‌و ناگریت، به‌لام نه‌و بلیمه‌تیکی وه‌ها بوو که‌سی ناوومید نه‌ده‌کرد. زوری نه‌برد هه‌والی نه‌وه‌ی بق هیئام که غه‌زه‌لنوس بق ماموستایه‌کی حیساب ده‌که‌ریت، چونکه‌ من‌داله‌کانی له‌ زانستدا کؤل و له‌ حیسابدا نه‌زانن. خوی هم‌وو شتیکی پیکخست و ته‌رخونه‌ی کرد به‌ ماموستای من‌داله‌کانی غه‌زه‌لنوس. به‌ر له‌وه‌ی ره‌شید ته‌رخونه‌ی بق وانه‌وتنه‌وه‌ پرووکاته مالی غه‌زه‌لنوس، داوه‌تمکرد و له‌ که‌ره‌می خومدا نوقمکرد. پیاویکی باریک و دریز و پووخوش بوو، له‌وانه‌ی

دەتوانن هەزار دەموچاویان ھەبێت. پێمگوت من پیاویکی بەسەبرم، سەرھتا ھێندەم دەوێت خۆت خۆشەویستیکەیت و گومان لەسەر خۆت دروست نەکەیت. تەرخونچی چەند مانگێک بێسوود سەردانی مالی غەزەلنوسی کرد، زۆرجار پاپۆرتی بێمانای دەربارەی تەمەلی مندالەکانی غەزەلنوس لە حیسابدا بۆ دەنوسیم، بەلام دەبێت بڵێم کە پاپۆرتەکانی توانایەکی وەسف و وردەکارییەکی بێئۆتەیان تێدابوو، کە بۆ مامۆستایەکی حیساب ناسروشتی ھاتە بەرچاوم. لەرێگای ئەو پاپۆرتانەو ئەشنای جوگرافیای راستەقینەی ئەو مالە بووم، ژمارەی ژوورەکان و دەرگاكان و چلچراو گلۆپ و پەردەکانیشی بەوردی لەو پاپۆرتانەدا نوسیویو، باسی ئەوێ تێدابوو کە غەزەلنوس دوو کتێبخانەی ھەیە، یەکێکیان ئاشکرایە و ئەویدی نەیتییە، بەوردی باسی سروشتی کەمدوو و غەمگینی ئەویشی کردبوو. لەزۆر شوێندا گومانی ئەو دەکات عەشقیکی کەرولال لە نیوان تریفە و غەزەلنوسدا ھەبێت. تەرخونچی لەو ماوەیدا ھەردەم فێلێکی بەکار دەھێنا تا بتوانێت بەو مالەدا بسوڕێتەو، خەیاڵوان کە یەکێک لە مندالەکانی غەزەلنوس بوو، بەردەوام بە بۆنی گول بپھۆشدەبوو، ھەر کەسیک چەپکێک گولی بخستبایەتە بەر لووتی لە ھۆش خۆی دەچوو، لەو کاتژمێرانەدا کە دەبایە تەرخونچی وانەی ماتماتیک بە مندالە بەستەزمانە کە بڵێت، ھەندێجار گولێکی دەخستە بەر کەپووی و مندالە دەبۆرایەو، ئاوا فرسەتی دەھێنا بەو مالەدا بگەرێت و بۆنبکات و گوێگریت، ھەر کاتێک یەکێک دەبینی دەیکردە ھاوار و ھەرا کە بچن بە کۆمەکی مندالە بپھۆشەکانەو کە لە بینینی کتێبی حیساب دەترسێت و ژمارەکان بپھۆشیدەکن. لە رێگای پاپۆرتەکانی ئەو دەوێت کە یشتە ناوی ئەوانەی ھاتوچۆی مالی غەزەلنوس دەکن. کەوتە گومانێکی قوولەو کە زانیم کەسیک بە ناوی ھەسەنی پێزۆی گولای،

کونه چالاکیکی ناودار له تپهکانی ئیغتیا لاتى ناو شاردا هاتوچوى غه زه لنوس دهکات. پوژیک لیستیکم له ناوى ئه و که سانه داواکرد که دیدارى ئه و دهکهن. ههلبهت ئامادهکردنى ئه و لیسته بۆ تهرخونچى که وهک ماموستای ماتماتیک دیدهنى ئه و مالهى دهکرد، ماوهیهکی دريژى ويست، بهلام دواچار ئه و لیسته بوو که هه موو ژيانم بۆى دهگه رام. هه ر له پىگای راهۆرتهکانى تهرخونچیه وه ماجیدى گول سۆلاقم ناسى. هه ر ئه و تهرخونچیه سه رکز و پوو خۆشه ناوى زۆربه ی پوخله به ره خه یالییهکانى بۆ هیئام... ناوى ئه و ئه نداز یارانە ی له سه رى خۆياندا بورج و پرد و باله خانه ئه فسانه ییان دروستده کرد، ئه و باغه وانانه ی ده یانتوانى ته نیا به سه یرکردنى خاک، گول و چیمه ن به روینن، ئه و عاشقانه ی به هه ر شه قامیکدا به رویشته بانیه دیوار و به رد و پایه بیروحه کانیش بۆنى خۆشه ویستیان ده گرت، ئه و بالنده بازانه ی ده یانتوانى به چه پله یهک ئاسمان پرکه ن له مه ل و په له وه رى جوړاوجۆر. ئه و کهانه ی به تهک هه ر باغیکدا گوزه ریان بکړدبايه ئاو له زهوى ده ته قى و له دوپان فواره وهک شیت به ره و هه و ده پویشته. ئه و دارتاشانه ی کورسییه کانیا ن هه سته فرینیا ن ده داینن و ئه و چیشته که رانه ی میزه کانیا ن بۆنى خوانى به هه شته لیه له ده سته. ئه و فروشیاره شه رمنانه ی هه ندیک له کالایان ته نیا بۆ سه فه رى خه یالى به کارده هات، ئه و ده رمان فروشانه ی دا پرویا ن خه ونى گوله کان و تامى تیشک و مه لمه سى تریفه ی ده داینن... لیستیکى وه ها دريژ بوو کو تایی نه ده هات. من پتو یستیم به هه موویان بوو... پتو یستیم به یه که یه که ئه و مه خلوقانه بوو که ده هاتن و له و کتیبخانه خه یالییه ی غه زه لنوسدا گو ییان له غه زه ل ده گرت... من پوژیک به یرامدا هه موو ئه و مه خلوقاتانه مولکی من بن... به یرامدا هى من بن... هى من...

هه‌وئیکی سه‌رنه که‌وتوو بو رفاندنی ماجة‌لانی راسته‌قینه ئابى ۲۰۰۴

شه‌و دره‌نگ بوو، وه‌ک هه‌موو شه‌وه‌کانی دیکه‌ی ئه‌و ماوه‌یه
چاوه‌پوانی نه‌فسانه‌م ده‌کرد... چاوه‌پوانی ماچ و خه‌ون و حه‌رفه‌کانی
ناو ئه‌و ده‌نگه‌ پپ ته‌لیسه‌م ده‌کرد. له‌پیدا یه‌کیک ته‌واوی کاره‌بای
ئوتیله‌که‌ی کوژانده‌وه، شه‌وان تا به‌یانی ئیش به‌ ماتوری کاره‌باکه‌ ده‌کرا،
گه‌ر وا نه‌بایه‌ گه‌رما هه‌موومانى ده‌خنکاند. زۆریه‌ی شه‌وان تاریکی‌ پالێ
به‌سه‌ر کۆی کوچه‌ و شه‌قامه‌کانی ده‌وریه‌ردا ده‌کیشا، تاریکیه‌کی وه‌ها
کپ و سه‌نگین مژوئی بیتۆقره‌ ده‌کرد. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و شه‌وه‌زنگه‌
په‌شه‌ی ده‌ره‌وه‌شدا، به‌وه‌ خو‌ش‌حالبووم که‌ له‌ ناو ئوتیله‌که‌دا پوناکی
هه‌یه. ئه‌و شه‌وه‌ بیتۆ نه‌بوو هه‌ستم به‌ ترس کرد. دواى خامۆشبوونی
چراکان به‌ ماوه‌یه‌کی کورت، یه‌کیک به‌هێزکی بیتۆنه‌وه‌ پالێ به‌ده‌رگای
ژووره‌که‌مه‌وه‌ نا. گویم له‌ ده‌نگی پپ و هه‌ناسه‌ی دوو که‌س بوو که‌
خو‌یان کرد به‌ ژووردا، له‌جیگای خو‌م هه‌ستام و دلم وه‌ک دلی بالنده‌یه‌ک
ده‌له‌رزی. له‌ ساتیکی کورتدا شتگه‌لیکی زۆر به‌دلما پابورد. دواتر که‌
بیرم له‌و چرکه‌یه‌ ده‌کرده‌وه، به‌وه‌ سه‌رسام بووم، چۆن له‌ ساتیکی
وه‌ها کورتدا شتگه‌لیکی هێند زۆر و هێند جیاواز به‌ خه‌یالی مژوفا
پاده‌بوریت. له‌ نێوان هه‌ستانی من و وه‌ستانمدا به‌ ته‌واوه‌تی، یه‌کیکیان
لایتکی ده‌ستی وه‌ها راسته‌وخزی تیگرتم ئیدی هه‌چم نه‌ده‌بینی، به‌لام
هه‌ستمکرد له‌ پشت ئه‌و دووکه‌سه‌وه‌ خه‌لکانیکی تریش له‌ به‌رده‌رکی
ژووره‌که‌دان. یه‌که‌مین که‌سیان که‌ به‌ هه‌ست تارماییه‌که‌یم له‌وانی دی
جیاکرده‌وه، پیاویکی زه‌به‌لاح بوو. بیتۆ وه‌ی دودل بیت یان هه‌چ بلیت،
به‌ چ تین و توانایه‌ک خودا به‌ جه‌سته‌ گه‌وره‌که‌ی به‌خشیبووی، پالێکی

نا به سنگمه وه و به خواری که و تمه وه سه ر جيگا که م. مروف زورجار له وه ها ساتيکدا ته نيا فريای نه وه ده که ويته بير له مردن بکاته وه، به لام من وه که عه قلایک که له سه ختيرين ساته کاندا غروري خوئی له ده ستنادات، بيرم له هه لهاتن کرده وه. هه ستم به قورسايی که و ره ی نه و پياوه کرد له سه ر له شم، به لام پنده چوو باش حيسابی که و ره یی و هيژی منی نه کرد بيته، له که ل نه وه ی که ويستی ده ستم بگريته و به جوریک بايدات نازارم بيته، تاريکی کومه کی نه کرد و ناسان خوم پاپسکان و وه رکه پام و ده ستي لايته که يم گرت و کيشام به ده رکی دولا بی جله کاندا، به جوریک لايته که خاموش بوو و زوره که دووباره ته و او تاريک داهات. ساتيک بوو نه وانی دی به پوونی هيچيان نه ده بينی، من نه و کورته ساتم به هه ل وه رگرت و پالایکی وه هام به پياوی دووه مه وه نا که وت به سه ر کوميد بيه کی بچوکدا له به کيک له سوچه کاندا. ناگاداربووم که سيکی دی له به ر ده رگا که دا ده يه ويته لايته دووه م داگيرسي نيته، به رله وه ی نه و وه ها کارتيک بکات خوم که يانده به رده رگا، کابرای که و ره که له تاريکيدا به دوامدا هات، که وت به سه ر هاوپيکه ی خویدا و هاواری له پياوی سيهم کرد «مه هيله ده رچيته». به لام من لوقيکی وه ها دريژم هه بوو، پاکردنيکی وه ها خيرام هه بوو، نه و نه يتوانی بمگريته. وه ها به خييرا له پله که کانه وه بو ده رگای ده ره وه ده رچووم، خوم به خيیرای خوم سه رسامبووم. دلنیا بووم که که ر له به ر ده رگا ته قه م ليته که ن نامگرن. له به ر ده رگای نوتيله که دا به کيک هاواري کرد «خه سيو جوجی... خه سيو جوجی... گوی سگ... گوی سگ... بيگره». پنده چوو نه و نوتومبيله ی که هيتاويانه، شو فيريکی خه و آلوی بيياکی هه بيته، که وايژانيوه نيشی ته نيا ليخوپينه، به رله وه ی نه و بيته ده ست، من به هه موو تين و توانای خوم به ره و کولانيکی ته سک هه لهاتم که ده که وته به رابه ر نوتيله که وه، له ويوه به هه رچی هيژيک که خودا به

منی به‌خشیوه پامکرد، ده‌مزانى گەر خه‌یرایکه‌م ده‌گه‌مه ناو زنجیره کۆلانیکی وه‌ها ته‌سک و ته‌یکه‌لاوه‌وه به‌ ئوتومبیل ناتوان دوامبکه‌ون و به‌ پێیش ئاسان له‌ پێچاوپێچه‌کانیدا نامدۆزنه‌وه . ئاوها بێته‌وه‌ی ئاوڕیده‌مه‌وه و دوودلیبکه‌م له‌ یه‌که‌م هه‌ولێ گرتن و پ‌فاندن ده‌ریازبووم .

شه‌و ونبییت ئاساییه‌، به‌لام سامناک ئه‌وه‌یه به‌یانی نه‌زانی پوو له‌ کوێ بکه‌یت. به‌ درێزایی ئه‌و شه‌وه به‌ ترسیکی بێته‌ندازه‌وه له‌ هه‌موو سیبه‌ریک، له‌ هه‌موو تارماییه‌ک کوچه به‌ کوچه سوپامه‌وه . تاکه‌ که‌سیک ده‌یتوانی یارمه‌تیمبدات ئه‌فسانه‌بوو، ده‌بایه تا به‌یانی چاوه‌پێیکه‌م . به‌یانی به‌خت زۆر یارمبوو و وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌فسانه دلی ده‌لیلی بی‌ت، له‌ هه‌ر پۆژ زووتر هاتبووه‌وه ئوتیله‌که . به‌ترسیکی زۆره‌وه گه‌پامه‌وه و چیرۆکی پووداوه‌کانی شه‌وم بۆ گه‌یراه‌وه . ده‌ستی گرتم و ماچیکردم و گووتی دلنیایه هه‌مووی له‌ ژێر سه‌ری بارۆنی کوله‌که و مورته‌زای شه‌یتان دایه‌، گووتیشی ئه‌و نیشه بی‌ئاگاداری می‌رده‌که‌ی ئه‌و نییه . پێشیگوتم که‌ ژيانم به‌راستی له‌ مه‌ترسیدایه و باشته‌ر بگه‌یتمه‌وه بۆ ئه‌وروپا . به‌لام من ته‌یمکه‌یاند که‌ ناتوانم له‌و دووربکه‌ومه‌وه و تا چاره‌نوسی باران شوکوریش ئاشکرانه‌که‌م ناگه‌یتمه‌وه . پاسپۆرت به‌ریتانییه‌که‌ی له‌ قاسه‌ی ئوتیله‌که بۆ ده‌ره‌ینام و ژماره ته‌له‌فونی خانمیکی ناسیاوی خۆی دامی و په‌وانه‌ی شارۆچکه‌یه‌کی کردم نزیکى ۱۵۰ کیلۆمه‌تر له‌و شاره‌وه دووریوو . هه‌ر خۆشی له‌ به‌رده‌مدا ته‌له‌فونی بۆ ئه‌و خانمه‌ی ناسیاوه‌ی کرد و ژووریکیان له‌ ئوتیله‌کدا بۆ گرتم، پێشیگوتم به‌ زووترین کات شویتنیکم بۆ په‌یداده‌کات و ده‌نێرتته‌وه به‌ دوامدا و ده‌توانین له‌و شویتنه‌دا به‌ ئازادی پێکه‌وه بخه‌وسن . ئینجا زۆر ماچیکردم و خۆی به‌ سنگمه‌وه نوساند و گووتی «بپۆ و چاوه‌پێمبه‌» . به‌و شیوه‌یه ماوه‌یه‌ک له‌ ئه‌فسانه‌وه له‌و شاره‌ دووربکه‌وته‌وه .

پژويکى دريژ له ژيانى ماجيدى گول سولاډ و غه زه لنوسدا

هر سيکيان به رامبه رى گول سولاډ دانىشتوبون، وشه به وشه هه موو چيروکى نه وجه وانى چينى بؤ گيړانه وه. ستايشيکى زوريان کرد که له ماوه يه کى وه ها کورتدا نه وه موو زانياريه گرنه گى ده سته و توه. که گول سولاډ چيروکه کى ته واو کرد پرسى رى گه وره نه وه بوو دواى نه وه ده توانن چى بکه ن، چؤن به رده وام بن و بؤ کوئ برؤن و چ ناراسته يه که وه رگرن؟. غه زه لنوس پاى وابوو بارؤنه کان ترسناکن و که س ناتوانيت به ناشکرا بچي ته جه نکه وه له گه لياندا، تاکه شتيک ده توانن بيکه ن نه وه يه دواى چيروکى باران شوکور بکه ون و چاره نوسى راسته قينه ي نه و ناشکرا بکه ن. به بؤ چوونى نه و ده بابه نه و ماوه يه گول سولاډ له نويميران ده مينيت وه، هه ولى کؤ کردنه وه زورترين زانيارى له سر باران بدات. هه رچى تريفه يابه حريشه نه و پؤژه بيده ننگ و خه يالوى و په ننگ په رپو دهرده که وت، به دريژايى دانىشته که هيچى نه گووت، هه ر سيکيان سه رنجى نه وه يان ده دا که تريفه جار دواى جار کالتر و بيړه ننگر و بيده ننگر دهرده که ویت. هه ر جاريک له هؤى بيده ننگى و په ننگه رديه کى پرسى ريان ده کرد، به زه رده خه نه يه کى ناسکه وه ده يگووت «به هؤى ماندوييتى و که م خه وى و خه يالى زوره وه يه». نه و ماوه يه تريفه به سه ريک سه ربه رشتي منداله کانى ده کرد، به سه ريکى ديش له گه ل کيزه پاکر دوه کانى نيو مال که ي خويدا خه ريکى چينى مافورتيک بوو که ده بابه بيپته جوانترين فهرشى هه موو دونيا. نه مه جگه له کارى هه ميشه يى خوى له گه ل ده فته رداره کاندا. تريفه يابه حرى له وانى دى زياتر نه و چيرؤکانه ي مردنى ده خوینده وه، هه نديک شه و له ژير بارى نه و حياکيه تانه دا نه ده خه وت و تا به يانى ده گريا. ماوه يه که غه زه لنوس داواى

لێکرد، ئەو حیکایەتە نەخوێنتەوه، چونکە کاریکی وەها کوشندە ی
لێدەکەن لە مۆفبۆونی خۆی شەرمبکات و لەوانە یە بیر لەو بکاتەو
نیو ئەم توخمە بێرەحمە ی بوونەوهران جێبەجێلێت و پووبکاتە دونیای
جانەوهران و درپەندەکان. تریفە بە خوێندنەوه ی ئەو چیرۆکە نە بە جۆرێک
پەرغەم دەبوو تەنیا لە چینی ئەو مافوورەدا کە مێک دڵنەوایی و دڵخۆشی
تێدەگەرایەوه، تا نەگەشتبایەتەوه سەر کورسییەکی خۆی و نەکەوتبایەتە
چنین لە دەست ئازاری ئەو حیکایەتە سامناک و غەمگینانە ی مردن
پزگاری نەدەبوو کە لەبەرەو پۆحیان دەخوارد.

ئەو پۆزە دوای تەواوبوونی کۆبوونەوه کەیان، گۆل سۆلاف تەکای لە
غەزەلنوس کرد، پێکەوه قسەبکەن.

لەدەوری هەمان ئەو میزە ی کەچەند سەل بوو غەزەلنوس کاری
لەسەردەکرد، بەرابەر یەک دانیشتن، وەک ئەوه ی حیسابیکی قورسیان
لەگەڵ یەکدا هەبێت و نەزانن لە کوێو دەست پێکەن، ماوێک
بێدەنگبوون. ژوورە کە کتییخانە یەکی گەورە ی تێدابوو کە گۆل سۆلاف
هەندێجار کتیب و پۆمانی لێدەخواست. سەرئای ژوورە کە بە کورسی
و میزەکانیشەوه بۆنی کاغەزی کۆنی لێدەهات و پەنگی دەستنوسیکی
دێزینی گرتبوو. غەزەلنوس کە لە هەر کات پەشتۆتەر دیاریوو، وەک
یەکیک زۆر بەرگە ی بێدەنگی نەگرت، گووتی «گۆل سۆلاف، دەزانم تۆ
لەسەرەوه هەموو حیکایەتە کە نەگێڕایەوه ... دەلێم لەوانە یە هەندێک
شت مابێت بتهوێت بە تاییەتی بە منی بلێیت... واتێگە یشتەم؟». گۆل
سۆلاف قوول سەیری چاوی غەزەلنوسی کرد و گووتی «من هەموو
چیرۆکە کەم گێڕایەوه، غەزەلنوس، هەرچییە کەم دەزانم پێمگووتن. یەک
بەشی چکۆلانە نەبێت، ئەو بەشەش تاییەتە بە تۆ... بەرلەوه ی هیچ
بلێم دەبایە گوێم لە خۆت بێت، دەبێ تێگەم». غەزەلنوس وەک خۆی
نادیدە بکات پرسى «بەشێک پەیوەندی بە منەوه هەبێت؟ دەشیت گۆل

سۇلاڧ دەشەيت... بەلام سەرەتا پەيم بلىن، تۇ چەيت بېنيوۋە و چەيت بېستوۋە ۋەھا پەر گومان دەتبېنم؟». گول سۇلاڧ بە ھىۋاي ئەۋەي ۋەلامىكى دەستبەكەۋىت، پەرسى «غەزەلنوس، تۇ لە كەيەۋە مۇراد جەمىلت دەناسى؟». ۋەك پەرسىارىكى زۇر سەختى لىكرابىت، پالېدا بە كورسىيەكەۋە و پاش تىپرامانىكى زۇر گوتى «چەند مانگىك دۋاي مەردنى مەھناز مارۇ بوو... چەند مانگىكى كەم، سەردەمەك بۇكرۋى ئافەتەنى سۈۋتاۋ ژيانى مەنى گرتىۋو، يەكەمجار كە ھات ھەندە جوان بوو ۋامدەزانى خەيالە... ئەۋە يەكەمجار بوو، ئەۋ كات زۇر گەنج بوو... زۇر...».

ماجىدى گول سۇلاڧ گوتى «نەۋجەۋانى چىنى، لە ناۋ خانمانى نۆيمىراندا جۆرە غەزەلىكى خۆيىدۆتەۋە. لە كاريگەرىدا لە غەزەلەكانى تۇ دەچن... پەيدەچەيت ئەۋ زۇر ھاۋپى تۇ بوۋىت... زۇر».

غەزەلنوس گوتى «ھاۋپى؟ نازانم مەۋف دەتوانىت ناۋى ھاۋپىتى لېبىت ياخود نا؟... مەن ۋ ئەۋ ھاۋپى نەبوۋىن... جۆرە پەيۋەندىيەكەمان ھەبوو ئاسان ۋەسەف ناكەرت... لە سەرەتاۋە نەمتۋانى ھىچتان بۇ باسبەكەم، چۈنكە خۇشەم تا ئىستا ناتۋانم ھەموو شەتەك تەفسىرىكەم، ناتۋانم شەكەكان ناۋبىنەم، گومانم لە خۇم ۋ لە ئەۋ ۋ لە ھەموو دۇنيا ھەيە. ۋەك ئەۋەي چەندەھا جار كەسەك لە تارىكىدا بېبىنىت ۋ قەسەبەكەن، بەلام نەزانىت لەگەل كېدا قەسەدەكەيت، تەنەگەيت ئەۋەي بەرابەرت، دۈستە يان دۈزەن؟ بەشەكە لە خۇت يان ئەھرىمەنەكە ۋ دەيەۋىت فرىۋىتەدات؟ خەيالەكى پۈۋتە يان پاستىيە؟ مەن لە ھىچ دۇنيانەبووم ۋ لە ھىچ دۇنيانەم».

ماجىدى گول سۇلاڧ «تۇ دەتزانى كە ناۋى نەۋجەۋانى چىنىيە... دەتزانى؟...»

غەزەلنوس گوتى «گول سۇلاڧ، دەبەيت ھەموو شەتەك لە سەرەتاۋە

بۆ بگێرمەو، ھەموو شتێک. مارەيەک بێدەنگ بەو پرسىيارى زۆرم
 لێمەكە. كەمێك سەبەرت ھەبێت و دواتر دەتوانیت ھەموو شتێك بپرسیت.
 شەوێك لە دواى مردنى مەھناز، دواى ئەوێ لە كۆپێكى عاشقانەدا
 كۆمەلێك غەزەلم خۆتێدەو ھەپامەو ھەم مالى. ئەو ماوێە كۆپگەلێكى
 زۆرى كەساس و تەنیا كە ئومێدىيان بەم وڵاتە نەمايوو، زۆریەیان لەسەر
 سەفەربوون بۆ خۆرئاوا، زوو زوو منیان بۆ ئیوارەيەكى شیعەر خۆتێدەو
 بانگەكرد و منیش بەپێى توانا و بەقەد وزەى ئەو سالانەم كە گەنجتر
 و پڕ ھىواتر بووم، چەند سەعاتێك غەزەلخۆتێم بۆ دەكردن. ھىچ
 شتێك لە دونیادا لەو خۆشتر نییە لە ناو كۆمەلێك گەنجدا كە عەشق
 سووتاندونی، غەزەلخۆتێنى بكەیت... ئەودەمە لە تاو ئازارى دەرون و
 بۆنى مردنى مەھناز نەمدەزانى بەرھەو كۆئ ھەلبێم، لەو زەمانەدا چەندین
 جار بیرم لێكردەو، لەگەڵ قافلەى كۆچبەراندە بەرھەو دەرھەو بڕۆم و
 خۆم لە ئاو و بۆنى ئەم وڵاتە دووربەمەو كە لە پوختسارى مەوێ
 غەمگین زیاتر، زۆرێكى دیکە و شاكارێكى تری تیا نییە. بەلام
 ئارەزوویەكى ترسناك بۆ خۆئازاردان، منى ھێشتەو. من خۆشەویستی
 ئەم دونیایەم لەو ئازارەدا دەبینییەو، دەبێت غەم بۆ درەخت و باغ و
 پەپولە بخۆم تا بزانم عاشقم. من لەو سالانەدا ھەزاران جار لە خۆم
 پرسییو، من كۆپى كێم؟ كۆپى مەلای ھاجەرم یاخود مەلای سوختە؟
 كۆپى ئەو پۆحەم كە تا سەر ئیسقان خۆى ئەشكەنجە دەدات تا
 نەھێلێت عەشق بەسەریدا سەرکەوێت یان كۆپى ئەو پیاوھەم كە نامرد
 خۆى بۆ ستایشى عەشق تەرخانكرد؟ من كۆپى كێم؟ ھىچ كەس لەسەر
 ئەم ئەستێرە نەبوو وەلامەبداتەو. دەزانى چەند سەختە پرسىيارى
 گەرە لە ناوھەراستى ژانندا بێت و كەس نەبێت كۆمەكت پێبكات،
 پێكەت بۆ پوناكباتەو. من پۆحەبەریكى غەمگینم ئەو تەى ھەم بە
 تارىكیدا دەپۆم. ھىچ كەس بە ئەندازەى من بە ناو شەو و تارىكستانى

ژیانی خویدا نه گه پاره . هه میسه دوو هیزی ترسناک و گه وه له ناوه وه یاریم پیده کهن . به سهریک من غه زه لنوسم ، په یامبه ری خو شه ویستی ، شاعیری عه شق ، نه و مروه ی هه موو عومری له خویندنه وه و تیگه یشتن و نویسی غه زیاتدا بردوته سهر . به سهریکی دیش ، نه و پیاوهم که هه موو زیانم له عه شقی دونیایی پاده کهم ، وهک نه وه ی بهر نه فرهت که وتبم ، عه شق و دوزه خم پتکه وه گریداوه ، نه فین و نازارم تیگه لکرده . من کامیانم ... ؟ گول سولا ف کامیانم ؟ . بویه له تو ده پرسم چونکه ناتوانم له تریفه یابه حری پرسم ، من و نه و بریارمانداوه له غه رییی یه کتردا بمرین و لیومان بهر لیوی یهک نه که ویست . ناتوانم له حه سه نی پیزوی گولاو پرسم ، چونکه عاشق نه بووه . ده بیست له تو پرسم ... له تو . من هه میسه نه و نازارهم هه بووه که من کیم ؟ . نه و شه وه ی له و کوره گه پامه وه ، له سهر میزی نانخواردنه که چاویلکه کهم داکه ند ، پرشم له ته پوتوی نه م شاره پاککرده وه ، که میک نانمخوارد و ویستم که میک زوو بخوم تا بهر به یان فریای گه شتیکی هه زارباغ بکه وم . نه و باجییه ی نه و کات لیتره خزمه تیده کرد ، مندا له کانی خه واندو و ویستی بگه پیته وه بو مالی خوی . من کلیله کانم لیوه رگرت و خودا حافیزیم لیکرد و سهریکی مندا له خه وتووه کانمدا و له ژووری خه وتنه که ی خو مدا پاکشام ، ئومیدمبوو ماندویتی نه و پوره م لیده رچیت ... مورد جهمیل له و شه وه دا ده رکه وت . من له نیوان خه ون و وریایدا هاتو چۆمده کرد ، گه نجیک ده رگای کرده وه و گووتی « غه زه لنوس ناتوانیت تا قیامت لیم هه لبییت . ناتوانیت ، من دیوه راسته قینه که ی تو م ... من نه وه م که تو خه ونی پیوه ده بینی » . گه نجیکی نیجگار جوان بوو . ده رکه وتنی به و چوره کتوپره ده رکه وتنی مه لای سوخته ی بیرخستمه وه له خه لوه تگا که ی مه لای هاجه ردا ، یان به پیچه وانه وه ده رکه وتنی مه لای هاجه ر له غه زه لخانه که ی مه لای سوخته دا . سهره تا وامده زانی گه نجیکه له وانه ی غه زه له کان خه یالیا ن تیگده دا ، به لام

پوخساریکی هیتده پوون و سهیری هه بوو، هیتد دلنیا و له سه ره خو
 قسه یده کرد، ترساندمی. هه موو ژیانم زور له و که سانه ترساوم که
 به ئارامی قسه ده که ن، ئه وانیه به هیمنی و خه یال ساردی خویان پیتده لیتن
 ده زانن چییان ده ویت و بۆچی ده ژین. من هه میسه نیشته جیتی ناو کوپی
 ئه وانیه بووم که هه سته ده که ن له دونیادا ویل و له ژیاندا بیتامانجن. خه یال
 ده رگایه که ئه و که سانه پیا تیده په پن که ونبوون، ئه وانیه پاسته پی
 خویان ده زانن که متر ده بنه بوونه وهری خه یالی... مرؤف که زانی به ره و
 کوئ ده چیت پیوستی به خه یال نییه. پیگیوتم «ماوهیه که له زۆریه
 کوپه کاندا ئاماده یه، حه رف حه رف گویده گریت و به پۆج و جه سته تامی
 غه زله کانم ده کات». من پیشت نه مبینیوو، له خۆم پرسی، ده کریت
 مرؤف کوپکی وه ها به پوخسار فه رامۆشبات؟ ده بیت له کوئ بویت...
 بۆ زۆرجار پوخساری هه موو ئه وانم له یاده که له کوپ و ئه لقه و زیکره
 پر خه یاله کاندا ئاماده ده بن، بۆ ئیتسا پوخساری ئه م گه نجه م ناکه ویته وه
 یاد که دیه نیکی هه یه، هه ر که سیک یه کجار ببینیت، تامردن فه رامۆشی
 ناکات. من پیگوت «تۆ پاست ناکه یه، تۆم له هیج کوپکدا
 نه بینیه... تۆ سه ر به هیج ده سته و تاقمیک نیت، له وانیه پیوستیان
 به غه زله کانیه منه تا له سه ر زه وی هه لکه ن و دریزه به سه فره ی پر
 پوئیای خویان بده ن». ژوره که م یه ک کورسی تیدابوو، به ئه ده بیکی
 زۆره وه پوخسه تی خواست و له سه ر ئه و ته نیا کورسییه دانیشته. به
 غه مگینییه کی زۆره وه گووتی «من به دریزایی هه موو کوپه کان وام
 هه سته کردوه تۆ له کاتی خوینده وه ی غه زله کانتدا ته نیا سه یری من
 ده که یه... به ئه ندازه یه ک پیتم سه یریوو مرؤفیک وه ها بیته رمانه سه یری
 ناوچاوی یه کیکی دیکه بکات... به لام غه م مه خو، تۆ ته نیا نیرینه یه ک
 نیت که من نابینیت، زۆریه ئه وانیه ده یانناسم پییانوایه من به جوړیک
 خه یالی و جوانم، مرؤف ته نیا له خه یالدا ده توانیت بمبینیت... پیاوان

تەنیا ساتىڭ مەن لە خەيالەكانياندا دەبينن كە بىر لەو بەكەنەو بە پلەيەك قۆز و ناوازەبن، پوخسارى فرىشتە وەرگىرن... كە مۆف بۆ جۆرە پوخسارىكى جوان گەرا كە پوخسارى خۆى نەبىت، ئەوسا مەن دەدۆزىتەو». وەلامەكەى بۆ مەن سەير بوو، خۆى بە شىۋەيەك جوان بوو، ھەموو پياۋيەكى سەرزەمىن گەر دەرەتەبىدەن شىۋەى خۆى ھەلبۆزىت، وەھا جوانىيەك ھەلدەبۆزىت. لەو جۆرە جوانيانەبوو گەر لە نىۋ خانماندا جوانى وەھا ھەلكەوئىت، ھەموو ژنى دونيا ئىرەيى پىدەبەن و رقيان لىيدەبىتەو، گەر لە پياواندا شىۋەى وەھا بىتە مەيدان، پىكرا پلانى كوشتنى دادەپۆزن. مەن لىمپرسى «چىت لە مەن دەمەوئىت؟ دەتوانم چى بۆ تۆ بىكەم؟ بۆ وەك دز ھاتوئىتە مالم؟». بە دلىيى و ھىمىيەو گوتى «مەن زۆر گويم لە غەزەلى تۆ گرتوۋ. وەھستەكەم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نىن... نەبىت ھى تۆ بىن...». مەن گوتىم «تۆ راستدەكەيت، ئەو غەزەلانە ھى مەن نىن، بەشى ھەرە زۆرى غەزەلىياتى مەلای سوختەن كە شاعىرىكى كلاسكى نەناسراو، جار جار قەسىدەى خۆمى تىدەكەوئىت. ھىند ھەيە مەن بەجۆرىك دەخوئىنمەو خەلكان زياتر مەستدەكات، كۆمەكيان پىدەكات خەياللى خويان بۆين، مەن ھىندە ئەو غەزەلانەم خوئىندۆتەو بۆتە بەشىك لە وجودم، ھەستناكەم لە نىۋان مەن و ئەواندا مەودايەك ماو و فاسىلەيەك ھەيە، مەن دىزىكراوۋى مەلای سوختەم، ھەر ئەوم لەسەردەمىكى ترو لە شىۋەيەكى تردا دەژىم و دىزىزە بە پەيامەكەى دەدەم». كەمىك تىفكەرى و گوتى «مەبەستم نىيە، بزانم ئەو غەزەلانە كى نوسىۋونى، مەبەستم نىيە. دەمەوئىت بلىم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نىن، نەبىت ھى تۆ بىن، تۆ خۆت ھىچ نىت جگە لە عاشقىكى ترسنۆك، ئەو غەزەلانە ھى مەن، مەن دەتوانم ئەو غەزەلانە بەكاربەينم... مەن پىۋىستىم بەو غەزەلانەيە بۆ ئەوۋى بۆ ئەو ژن و كىزانەى بخوئىنمەو كە عاشقم دەبىن... تۆ تەنیا باسى عەشق دەكەيت

له پووه خه‌یالییه‌که‌یدا، منم که عه‌شق له پووه پاسته‌قینه‌که‌یدا ده‌ژیم... من ئه‌و به‌شهی تۆم که له وجودی خۆتدا خنکاندوته. تۆ ده‌ره‌قه‌تی دیوه پاسته‌قینه‌که‌ی عه‌شق نایه‌یت». به‌سه‌رسامیییه‌وه‌ سه‌یرمکرد و گووتم «ئهی تۆ ده‌ره‌قه‌تی دیوه خه‌یالییه‌کی عه‌شق دیت؟ عه‌شق که ده‌بیته ده‌ریایه‌کی بیبن، ده‌بیته خواستیک وه‌ک گیزاو مروّف به‌ره‌و قوولایی ئه‌م دونیایه‌و کۆی نه‌یّی ئه‌م وجوده‌ پاده‌کیشیت؟... تۆ ده‌ره‌قه‌تی ئه‌وه‌ دیت که عه‌شق ده‌بیته به‌سه‌فه‌ریکی ناکوتا به‌باغیکی خه‌یالیدا که هه‌موو‌خه‌ون و جوانییه‌کانی مروّفی تیدایه، ده‌بیته گه‌شتیکی بیپړانه‌وه‌ به‌گولزاریکدا تاسه‌ر ئیسقان ئازارته‌دات و به‌خته‌وه‌ریشته‌ بو دیتیت. خۆشییه‌که‌ی له‌ سووتان و شادییه‌که‌ی له‌ ناکوتا‌بوونیدایه‌؟». ئه‌و بیته‌وه‌ی وه‌لاممبداته‌وه‌ باسی په‌یوه‌ندییه‌کانی خۆی بو‌کردم، ئه‌وکات زۆر گه‌نج بوو، تازه‌ له‌سه‌ره‌تای ئه‌و گه‌شته‌ درێژه‌دابوو که دواتر به‌ره‌و شوینی ترسناکی برد. به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر پیتی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ داگرت که ئه‌و غه‌زه‌لانه‌ ده‌بیته‌ مولکی یه‌کیک بن‌بتوانیت له‌ عه‌شقی پاسته‌قینه‌دا، له‌ ناو‌جه‌رگه‌ی ژياندا، له‌ گه‌رمه‌ی خۆشه‌ویستی و سه‌رجیکردندا به‌کاریانبه‌یتیت. ماجیدی گول سۆلاف، من هه‌میشه‌ به‌رامبه‌ر حه‌قیقه‌ت لاوازیووم، هه‌میشه‌ لاوازیووم. له‌سه‌رده‌میکه‌وه‌ که به‌ کۆلانه‌کانی ئه‌م شاره‌دا ده‌پۆیشتم و دره‌خت و بالنده‌ و پایه‌ و دیواره‌کانم په‌نگده‌کرد، له‌و کاته‌وه‌ ئه‌و وه‌کو کۆی برینه‌کانی من بناسیت و ده‌ستی خستبیتته‌ سه‌ر ده‌ردی گه‌وره‌ی من، گووتی «من ئاگاداری چیرۆکی که‌که‌ی سه‌یفه‌دین مارۆم، کیزیکی زۆر جوان بوو، گه‌ر منی خۆشبو‌یستبایه‌ وه‌ها به‌دبه‌ختم نه‌ده‌کرد، ئه‌و کچیکی پر‌خه‌یال بوو، هینده‌ی به‌سبوو تۆ بلّیت خۆشده‌ویت، هینده‌ی به‌سبوو، به‌لام به‌شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کان تۆ کوشتت. شتیک هه‌یه‌ غه‌زه‌لنوس ده‌بیته‌ باش بیزانیت، مروّف هه‌رگیز له‌ داخی ئه‌وانه‌ خۆی ناسوتینیت که‌ پقی لیانه، مروّف له‌ غه‌می ئه‌وانه‌دا

خۆى ده كورژيت كه خوشيده وښ». من گووتم «مه هناز قوتابيه كى ناسكى من بوو، من ههستم نه ده كرد كه خوشيده وښ، ههستم نه ده كرد، نه مده زانى». به پيکه نينه وه گووتى «ژنان باسى دللى خويان ناكه ن، دلنيا به، ژنان باسى دللى خويان ناكه ن... وهك مه ته ليك له وږدا به جيده هيلن و ده بيت نيمه بيخوينينه وه، به وردى بچينه ناوى و شيبكه ينه وه». دواتر زياتر پيکه نى و گووتى «تو چوږ غه زه لنوسيت كه له و راستيه تينه گه يشتوويت». به ده نكيكى غه مگينه وه گووتم «من ده بايه مه هناز فيريكه م خه يالى هه بيت، نه وه نيشى من بوو، كچيكي گه نج بوو، هه تا ناره زووشم ليبايه نه مده توانى ده ستى بو به رم... تو چى ده لئيت؟». وهك نه وهى پتر بمبوغزيت و بيه ويت به مه به ست نازار مبدات، گووتى «سه رزه مينكي خه ياليت نيشانى نه و كچه به سته زمانه دا، له هه موو شتيكى سر نه م زه وييه دوور تخسته وه، خه ياليت پر كرد له باغى په نكاوپه نگ... وات ليكرد رقى له ده ستگيرانه كى بيت وه... دواتر به جيته شت و هاتيه ده رڼ و پويشتيت. ده تتوانى پيبلئيت خوشته وږت... هر شتيكى ساده ي پيبلئيت بتوانيت تا ماوه يهك دللى رابگريت. عه شق نه و شته نه فسانه يى و نه مر و قوول و نالوزه نيه كه تا كوتايى ده بيت وهك په ت له مى موږدا بيت... عه شق ناسانتره، تيده گه يت، تيكه لېبون و نزيكېونه وهى دوو پوڅله به ره. خوشه ويستى موږف ده كات به هاوپى يهك، نه وهكو بيانكات به كويله ي يهك». من قوول ته ماشام كرد و گووتم «من ناتوانم وهك تويم... نه م ده ستوره غه رپه نكه ي تو له عه شقدا له گه ل ده روئيكي كه يلى وهك ده روى مندا ته با نابيت، من سهرى سوږيه كونه كانى خوږه لات له سهر شانمه و تو له شى هه وه سبازيكي فهره نگيت هه لگرتووه... من و تو نابين به يهك». بو يه كه مجار به غه ميكي قوول وه ليپروانيم و گووتى «من ژنان پيمده لئين، نه وجه وانى چينى... چونكه هه موو كه س ده زانيت من

بۆنى خەيالىم لىدىت ... ھەموو كەس دەزانىت. من بوونەوهرىكى خەيالىم
 ۋەك تۆ، بەلام من بەراستى عەشق دەكەم ... تۆ ناوېرىت عەشق بەراستى
 بكەيت و دەتەويت بەجۆرى ترخۆت لە بەحرى حەقيقەتدا ونبكەيت ...
 تاكە شتىكى راستەقىنە كە مەخلوقىكى خەيالى بىكات عەشقە» .
 ماجىدى عەزىزم كە ناوى «نەوجەوانى چىنى» ھىنا، من موچركىكى
 سامناك بە ھەموو جەستەمدا ھات، ئەوساتە تيگەيشتم ئەم مەروەى
 بەرامبەرم بەشىكە لە من. ھەناسەيەكى قوولم ھەلكىشا و ۋەك يەكەك
 ببورىتەو ھەوتم بەسەر جىگاگەمدا و بىھۆش كەوتم، كە ھۆشم ھاتەو
 ئەو لەو ژوورەدا نەمايوو. ئەو شەو ۋەك شىت گەرامەو ھەو ناو
 غەزەلەكان، پەرە بە پەرە ھەلمدانەو ھەگەرام، دۇنيابووم ناوى نەوجەوانى
 چىنىم لە نىو ئەو كىتابانەدا بىنيو، دۇنيابووم. شەوتا بەر بەيان
 گەرام، نىزىكى كازىو ھەم دىرەم دۆزىيەو:

دىت و دەرويت و دەمرىت، گەردەلوول و پەشەبايت
 نەوجەوانىكى چىنىت، غەزەلخوئىتىكى تەنھايت
 ئەستىرەت لىدەبارى و كىتپىكى بىنەوايت
 لە حەقيقەت دەچىت و سىحر و خەيالى پەھايت

دواى چەندىن سەعات خوئىندەو، بەيتىكى دىكەم لە ناو ئەو
 غەزەلانەدا خوئىندەو كە سەرسامىكرەم، ۋەھا منى خستە بەر تەلىسمى
 وجود، تا ئىستا لە دۆزەخى دەرنەچم.

ئەي مندالى خەيالى، ئەي نەوجەوانى چىنى
 لەخەيالدا دەژىت و حەقيقەتىش دەبىنى
 تۆ تريفەي ئەم باغەيت، ئەستىرەيت و ئەفنىيت
 لەم پىدەشتەدا دەمرى و كورى چىن و ماجىنىت

پیمبلئی ماجیدی گول سؤلاف مرؤف دوی شه‌ویکی وه‌ها چۆن ده‌توانیت ئاسوده بژی، چۆن؟. ناوی نه‌وجه‌وانی چینی یه‌که‌مجار له‌م غه‌زهلانه‌وه‌ داکه‌وتبوو، من نه‌وجه‌وانی چینی بووم، تیده‌گه‌یت، ئه‌وه‌ ناویکی تایبه‌تی بوو که‌ خانمیک له‌وانه‌ی من به‌ غه‌زهل ده‌مخستنه‌ خه‌یاله‌وه‌، پینگوتم. ئه‌ویش له‌م غه‌زهلانه‌ی وه‌رگرتبوو... تیده‌گه‌یت، له‌م شیعرا نه‌ ده‌ریه‌تنبوو. من... من نه‌وجه‌وانی چینی بووم و نه‌وجه‌وانی چینی من بووم».

پیده‌چوو غه‌زهلنوس ماندووبیئت، ماجهلانی خه‌یالی سه‌راسیمه‌ و پر له‌ پرسیار سه‌یریکرد و بیته‌وه‌ی دلی به‌ ماندووبوونی بسووتیت گووتی «غه‌زهلنوس، چۆن به‌شیک بوو له‌ تۆ؟ چۆن؟ تۆ چۆن ئه‌و بوویت و ئه‌و چۆن تۆ بوو؟».

غه‌زهلنوس به‌ ماندوویی پالیدیاه‌وه‌ و گووتی «به‌دریژی زیانم ویستومه‌ ئه‌و مه‌ته‌له‌ بدۆزمه‌وه‌، به‌لام بیسوودبووه‌. هه‌میشه‌ له‌ چیرۆکی مه‌لای هاجه‌ر و مه‌لای سوخته‌وه‌ ده‌ستم پیده‌کرد... پرسیاره‌که‌م ئه‌وه‌بوو چۆن مرؤفیک ده‌بیئت به‌ دوو پۆحی جیاواز و جودا و نه‌یار به‌یه‌ک... چۆن؟ من ساله‌های سال ئه‌و پرسیاره‌م ده‌کرد و وه‌لام بۆی نه‌بوو، هیچ مرؤفیک ناتوانیت وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ بداته‌وه‌. دوی چه‌ندین سال ئیستا ده‌زانم که‌ ئه‌و پرسیاره‌ چ هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو. مرؤف زۆرجار ناتوانیت وه‌لامیک بدۆزته‌وه‌، چونکه‌ تیگه‌یشتن و دارپشتنی بۆ پرسیاره‌که‌ هه‌له‌یه‌. ماجهلانی برام، سه‌ردارباشی دۆستم... مه‌لای هاجه‌ر و مه‌لای سوخته‌یه‌ک پۆح نه‌بوون بووبیئت به‌ دوو، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ دوو پۆح بوون و ویستویانه‌ بین به‌یه‌ک. ساله‌های سال من بیرم له‌و حیکایه‌ته‌ کردۆته‌وه‌، هه‌زارانجار ئه‌و دوو نامه‌یه‌م خویندۆته‌وه‌. دوی ئه‌و هه‌موو ساله‌ ئیستا باشت ده‌توانم له‌و چیرۆکه‌ تیگه‌م. به‌دریژی ئه‌و هه‌موو ساله‌ هیچ یه‌ک له‌ مه‌لای هاجه‌ر و مه‌لای سوخته‌

نەگەشتنە وەلامیکی یەقین دەرەق بە خۆیان، چونکە بە ئەندازە یەک لێک نزیکبوون، پێیانوابوو جیاپونە وەیان کەرتبوونی یەک پۆخە بۆ سەر دوو کیشوهری جیاواز، لە کاتی کدا تراژیدیای پاستەقینە ی ئەو دوو مەلای ئەوەیە کە دوو پۆخی نزیک و ناتوانن بێن بە یەک. مەلای ھاجەر و مەلای سوختە دوو مەلای بوون جودا، کە ھەردووکیان لە سەر خوانی یەک عیشق کۆبوونەتەو، ھەر دووکیان یەک ئەفین فراندوونی، ئەفین پۆخی شوبھاندوون بە یەک. بە تەفسیری من مەلای ھاجەر، جەنگیکی کوشندە ی دژ بە و ئەفینە ھەلگیرساندو، ھەموو ھیز و تینی ژیا نی خۆی خستۆتە خزمەت ئەو ی لەو عەشقە پابکات. مەلای سوختەش بە پێچەوانە وە ئارەزووی گەورە ی تەمەنی ئەو بوو کە بۆ ئەو عەشقە بژی، بێگە ینیت بە خەیاڵترین پلە ی خۆی و بە بلندترین شیوہ. بەلام لە دەرونی مەلای ھاجەردا ئارەزوویەکی قوول ھەبوو بۆ ئەو ی ئەو مەلای سوختە بێت، وەک چۆن لە قوولایی مەلای سوختەشدا ترسیکی خودایی قوول ھەبوو و ویستویتی مەلای ھاجەر بێت. مەلای ھاجەر ھیچ نەبوو جگە لە دیوہ خەیاڵییە کە ی مەلای سوختە و مەلای سوختەش ھیچ نەبوو جگە لە دیوہ خەیاڵییە کە ی مەلای ھاجەر...

دوو مەلای بوون ویستوویانە لە یە کدا بتوینەو. ھەموو مەلایکی ئەم شارە بۆ دیوہ خەیاڵییە کە ی خۆی دەگە یت، ئەم شارە ھەموو مەلایک دەکات بە دوو کەرتەو، مەلای لەم شارەدا تەنیا دەتوانیت نیوہ ی خۆی ھەلبژیت، بەشیکی بچوکی خۆی ھەلبژیت و بەو بەشەو بژی. ھیچ مەلایک نییە سەرتاپا و جود ی خۆی ئاشکرا بکات و دان ی پیا بنیت. مەلای سوختە و مەلای ھاجەر ھیچ نین جگە لە قەدەرێک کە ئەم کۆچە و گوزەر و شەقامانە دروستیان کردون. ھەموو کەسیکی ئەم وڵاتە نیوہ یەکی خەیاڵی ھە یە کە لە دەروہ تەواویدە کات. مەرج نییە مەلای لەگەڵ ئەو نیوہ خەیاڵییە ی خۆیدا تەبابیت، مەلای بۆ ئەو ی ئاسوودە

بڙى، زورجار ناچاره پقى له و نيوه خه يالبيهى خوى بىټ، بيكوږيټ و سووكا به تى پټيكاټ. ناچاره بؤ هيزيټك بگه پټ جله وييكات، نه و دوو ديوه هرگيز ناگن به يه ك... له مردندا نه بىټ، چونكه حه قيقه ت و خه يال ته نيا له مردندا ده گن به يه ك».

غه زه لنوس هه ناسه يه كى قوولئى هه لكيشا، ماوه يه ك به هيمنى سه يري ماجيدى گول سؤلافى ده كرد و ده يگوت « كه نه و شه وه غه زه له كانم دوزيه وه، تيگه يشم نه وجه وانى چينى، منم... تيگه يشم نه م پياوه به شيكه له پؤحى من، به شيكه له وجودى من، ديويكى ترى من كه تا ئيستا ليپرا ده كم. ديويكى ترسناكى من كه نازانم ناخو بگه ومه جهنگ وه له گه ليدا يان ملكه چييم و ليگه پريم يارى خوى بكات؟».

ماجيد به مه كړيكي به دكارانه وه گوتى « ناوها ليگه پرايت، بڙى و يارى خوى بكات... ليگه پرايت بكوږيټ».

غه زه لنوس وهك نه وهى گويى له قسه كانى گول سؤلاف نه بوويټ ياخود گويى پينه دات گوتى «چند شه ويكى دى گه پايه وه... داواى ليكردم غه زه لى بده من، ده يگوت نه و غه زه لانه بؤ نه وه كراون له ژياندا، له حه قيقه تدا به كار بښن. تانهى له من ددا و به و پياوه ناويده نام كه ناويزم سه يري راستى بكه م، ده يگوت هه موو مه خلوقيكى ترسنوك به عه شقى خه يالى ده ويږيټ. من وهك كه وتبيټمه شه پړيكي كوشنده وه به رگريم له خو م ده كرد و ده مگوت هه موو پياويكى ناشيرين و كه م به هره ش ده توانيټ به زمانى لووس هه نديك كچى بيكه س و بيسؤز و به سته زمان فريويدات، به لام هيچ يه ك له و پياوانه ناگنه نه و باغه خه يالى و بيسنورانهى عه شق كه له ويږدا مه حبوبه به پلهى كه مال و به مه نزلئى خه يال ده گات. من ده مگوت عه شق ده ستندان نيه له له شى

مه‌حبوب، به‌لکو ده‌ستدانه له پوځی له ساتیکدا که گه‌یشتوته مه‌قامی
 ثلوه‌یه‌ت. ده‌مقیژاند به‌سهریدا و ده‌مگوت هه‌موو پیاویکی پووتی نه‌م
 شاره‌که‌ی بیه‌ویت ده‌ستی ده‌گاته‌سینه و به‌روکی سۆزانییه‌ک، به‌لام
 کی ده‌توانیت عه‌شقیک بژی که له له‌شی مه‌حبوبه‌دا مه‌خلوقیکی
 خه‌یالی بخولقینیت به‌پله و پایه له ناده‌مییه‌کانی تر بالاتر و گه‌وره‌تر
 بیت. به‌پیکه‌نینه‌وه سه‌یریده‌کردم و غه‌می له‌وه ده‌خوارد، من به
 ناهق ده‌ستم به‌سهر نه‌و هه‌موو غه‌زه‌له‌دا گرتوه، که مولکی نه‌و و
 عاشقانی تری وه‌ک نه‌وه. نه‌و گه‌نجه پوژ دوی پوژ و هه‌فته له دوی
 هه‌فته نه‌و گومانه‌ی تیاپواندم که نه‌و له‌سهر هه‌قه. له‌وه ده‌مه‌دا
 من یادی مه‌هناز تا ده‌هات پتر نازاری ده‌دام، جار دوی جار زیاتر
 هه‌ستمده‌کرد من جگه له عاشقیک که ته‌نیا ده‌توانم کچی خه‌یالیم
 خوشبویت، جوړه ئافره‌تیک به‌رستم که له‌م جیهانه‌دا بوونی نییه،
 هیچی تر نیم... نه‌و ده‌مه من دیوانه‌ی کیژیکی خه‌یالی بووبووم که
 له باغیکی خه‌یالیدا ده‌مبینی، بیته‌وه‌ی من هیچ شتیکی بدرکینم نه‌و
 هه‌موو شتیکی له دل‌مدا ده‌خوینده‌وه. پوژیک زوری بۆ هینام و باسی
 باغی مه‌هنازم بۆ کرد، باسی جوانی بالنده‌کان و گه‌وره‌یی گوله‌کان
 و په‌نگی هۆشفریننی گه‌لاکان. نه‌و گووتی غه‌زه‌لنوس، تۆ له ئافره‌تدا
 بۆ حه‌قیقه‌ت ناگه‌پریت، ته‌نیا بۆ سیبه‌ره‌که‌یان ویلیت. ده‌یویست به‌و
 قسانه‌ نازارم‌بدات. من ده‌ترسام غه‌زه‌لی بده‌م، ده‌ترسام... ده‌مگوت
 تۆ گه‌نجیکی بیباک و سه‌ره‌پویت که غه‌زه‌له‌کانم ده‌خه‌یته‌ خزمه‌ت
 ئاره‌زوه پیس و شه‌یتانییه‌کانی خۆته‌وه. نه‌و پیده‌که‌نی و ده‌یگوت
 غه‌زه‌لنوس نه‌م غه‌زه‌لانه بۆ نه‌وه نه‌نوسراون له‌وه سه‌ره‌فانه‌دا به‌مرن،
 ده‌رگایان لیکه‌ره‌وه بابفرن، بۆ نه‌وه کراون پیاوان له‌کاتی عه‌شقا بۆ
 ژنانی بخویننه‌وه، بۆ نه‌وه کراون بژین، فرمیسک ته‌ریانبکات، ئاره‌زوه
 بیانسووتینیت، خویناوی بن.

هه‌فته دواى هه‌فته و مانگ دواى مانگ من له دواى هه‌موو جه‌نگيک دلم بۆى ده‌سووتا. له دواى هه‌موو جه‌نگيک غه‌زه‌لێک دووانم ده‌دايه ... دواجار نه‌و ژيانێک ده‌ژيا، من له قوولاى دله‌وه حه‌زم لێببوو. هه‌نديک شه‌و دامده‌نا و مه‌رجى نه‌وه‌م به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاند حيكايه‌تى عه‌شقه‌کانى خۆيم بۆ بگيرێته‌وه، چيرۆكى نه‌و نه‌ستيرانه‌م بۆ بگيرێته‌وه که له‌سه‌ر له‌شى ئافره‌تان جێده‌هێلێت. پێده‌که‌نى و ده‌يگوت تۆ پياوێكى بێئاپرويت، له پۆختدا ئاره‌زوويه‌كى خنكاو هه‌يه، له پشت نه‌و ريشه سوڤى په‌نگ و چاويلکه پۆمانسييه‌ته‌وه، دلێكى بێئاپرو هه‌يه. ده‌مويست وه‌کو نه‌و دونيا بگه‌رێم، به‌لام من ونبووبوم، که يه‌که‌مجار چوومه باغى مه‌هنازه‌وه هه‌ستم به‌و ونبوونه کرد. ئيدى دلنابووم ناتوانم وه‌کو نه‌و بژيم ... هاوړپم، شه‌ويک له باغى مه‌هنازا پێکه‌وه ده‌گه‌راين. من له نه‌وجه‌وانى چينيم پرسى «موڤاد بۆ نه‌م کچه نه‌م باغه به من ده‌به‌خشیت؟ بۆ نه‌م لاله‌زاره بێسنووره ده‌دات به من؟ بۆ گه‌لا و گوله‌کانى تا ناکو‌تا بۆ من ده‌کاته‌وه؟». به پێکه‌ينه‌وه گووتى «بۆ نه‌وه‌ى ونبکات، بۆ نه‌وه‌ى وابکات به هه‌چ ئافره‌تيکى ترى دونيا نه‌گه‌يت ... نه‌و له‌و ساته‌دا که مردنى هه‌لبژاردوه، دلنابووه باغيکى گه‌وره به‌جێده‌هێلێت. باغيکى بێسنوور و بێ نه‌مسەر و نه‌وسەر ... باغيک تۆ تيا ونده‌بيت. مه‌هناز که خۆى سووتاندووه ويستويى ببیت به مه‌خلوقيکى خه‌يالى، ببیت نه‌و شته‌ى که تۆ ده‌ته‌ويت. هه‌موو مروفیک که خۆى ده‌کوژیت، هه‌موو ژنيک که خۆى ده‌سووتینیت، بۆ نه‌وه‌يه ديوه خه‌يالیه‌که‌ى خۆيمان پيشانبدات. مه‌هناز به‌و باغه نه‌وه‌ى پيشکه‌شکردويت که تۆ ده‌ته‌ويت، به‌وه تۆله‌ى لێکردووته‌وه هه‌موو خه‌ونى تۆ به‌يئیته‌ دى ... غه‌زله‌نوس ... سه‌يره ... هه‌چ باغيکى نه‌م سه‌ره‌مينه له‌و باغه گه‌وره‌تر نيه‌ که مروف بۆ ژوانیک دروستيده‌کات که نايه‌ته دى. باغيکه له ونبوون زياتر هه‌چى دى تيا نيه‌. چونکه

باغیکی ناکۆتایە، گەپانیکی بیکۆتاییە بە ھەموو جوانی دنیادا. تۆ
تەنیا کەسێکی لە دنیادا باغیکی و ھەت ھەیە... سەیرکە ژنان چ
مەخلوقاتێکی بەنرخن، گەر بە ژیان نەتوانن، بە مردن بە خۆسووتاندن
جوانی خۆیان دەبەخشنەو بە ئێمە». ئەو پاستیدەکرد، ماجەلانی برام،
پاستیدەکرد... من لەو پۆژەو دەبایە ناو گۆلزارەکان، ناو غەزەلەکان،
ناو ئازاری مۆفەکانی تر، ناو جوانی پۆحیان، ناو خەیاڵەکانیان بۆ
مەحبوبە بگەڕێم. من لە دۆی ھەزاریاغ، دۆی باغی مەھنا، دۆی عەشقی
تریفە یابەحری، خۆشەویستی بە گەپانیکی دووردریژ و بیحاسل دەزانم
لە ناو لالەزاریکی گەورەدا بۆ مەحبوبە. بەلام ئەو ناو ژیان دەگەڕا، لە
ناو ئافرەتە پاستەقینەکان و کوچە تۆزای و شەقامە پیسەکانی ئەم
شارەدا ئەو شتانەی دەدۆزییەو کە من لە خەیاڵدا بۆی دەگەڕام...
ھەموو ئەو ئافرەتانەی ئەو بەپاستی لەگەڵیاندا دەخەوت، من دۆی ئەو
بە خەیاڵ لەگەڵیاندا دەخەوتم... ئەوێ ئەو بەپاستی دەدۆزییەو من
بە خەیاڵ و نەمدەکرد

ئەو پۆژە ئێو بۆ ناوی ئەو خانمانە دەگەڕان کە مۆراد لەگەڵیاندا
خەوتوو، من لالەبوم و نەمدەزانێ چی بکەم و چی بڵێم و چۆن شەرم
و درۆی خۆم بشارمەو، دواجار بێدەنگیم ھەلبژارد. من ناوی ھەموو
ئەو ژنانەم دەزانێ، منیش بەخەیاڵ لەگەڵیاندا خەوتبوم... ئەوێ
ئەو بەپاستی دەیکرد لای من لەسەر شانۆیەکی خەیاڵی و لەسەرما
پوویدەدا. کە ئەو لەگەڵ ئافرەتێکدا دەخەوت من ھەموو لەشم ھەستی
پێدەکرد، ھەموو گیانم پۆشنەبوو. ئەو بەشێک بوو لە من... ئەو
من بوو، منیش نەوجەوانی چینی بووم. لێت ناشارمەو ماجیدی گۆل
سۆلاف ئەویش بێئەندازە حەزی لە باغە خەیاڵییەکانی من بوو، لەگەڵ
ھەموو لاقرتی و سووکایەتییکیدا، زۆرجار خۆی لەبیردەکرد و دەیکووت
غەزەلنوس بمبە بۆ ئەو باغە خەیاڵیانەی خۆت، بمبە بۆ جینگایەک

حەقیقەتى ئەم دونیایەم بیربچیتەوہ . من لەگەڵ خۆمدا دەمبەرد بۆ باغی مەھناز، دەمبەرد بۆ ھەزارباغ، کە بەردم بۆ ھەزارباغ بینینی سەبری شیتیکرد، دەیگوت ھەموو ھەشیقە راستەقینەکانی خۆمت دەدەمئ و ئەو کچەم پێبەخشە . بەدریزایی ئەو چەندسائە خولیای بوو سەبری زەوتبکات ... دیویکی زۆر قوول و خەیاڵکردی تیابوو . زۆرجار دەمبینی لەبەردەم گولیکدا سوژدەدەبات و دەنوشتیتەوہ و دەلێت «من کوپی تۆم» . گول سۆلاڤ، موراڤ جەمیل و ھاەستیدەکرد، من دەیبەم بۆ ناو گولزاریک کە سەریکی لە چین و ماچینە و سەریکیشی لێرە، ھاەستیدەکرد ئەو بە ناو ئەم باغانەدا ھاووە بۆ ژیان و لە ھەموو گولیک شتیک لە جوانی ھەلگرتووە . ھیچ کەسێکم نەبینیوە وەک ئەو بە جوانی خۆی ھوشیاربێت . خۆشبەختە مروفیک ئاوا بە جوانی خۆی ھوشیاربێت ... ئەویش ماوہیەکی زۆر خۆشبەختبوو . شەویکیان قسەییەکی پێگوتم کە تادەمرم لە یادم ناچیتەوہ، پێکەوہ لە باغی مەھنازدا دەسوپاینەوہ گوتی «غەزەلنوس، ھاەستدەکەم، من لێرەبووم لەم باغەدا بووم و دەستیکی نەناس منی کردۆتە دەرەوہ ... وەک ئەوہی ھەر شتیک لە ژیاندا دەیکەم بۆ ئەوہبێت، دووبارە بگەرێمەوہ بۆ ئێرە» . ئەوہ منی خستە خەیاڵیکی وھا بێبنەوہ چەندین پۆژ دەتلامەوہ، وام ھەستدەکرد ئەوہ قوولایی ھەرە تاریکی ناخی منە قسەدەکات . خۆم بە گوناھبار دەزانى کە ھەموو شەویک لەو باغە دیمەدەرئ و بۆ حەقیقەت دەگەریم . ئەویش پۆژ بە پۆژ زیاتر ھەستیدەکرد کە پێویستی بەو غەزەلانە بەو ئەوہی کەمیک خەیاڵ تیکەلاو بە ھەشقەکانی بکات، کەمیک لە خەون ... ئەو غەزەلانە جار دوای جار ... جار دوای جار زیاتر کاریان تێدەکرد، ئەو ھەموو ھیزی ئەوہ بوو کە فریوی خەیاالی ھەشق نەخوات ... دەیتوانی عاشق بێت بێئەوہی ھەشق بیدات بە زەویدا، بەپێچەوانەى زۆر لە پۆحلبەرە خەیاالییەکانەوہ کە بێئەوہی

عاشق بن، عەشق دەیاندا بە زەویدا. دەیتوانی بۆ ماوہیەک دلی
خۆی و ئافەرەتەکانی دۆستی خۆشبات و بپوات... ئەوہ ھەموو ئومیدی
بوو، تا دواچار عەشقیەک لەو عەشقە کوشتانە ھاتە سەر پێگای کە
ئیدی دەبێت ھەموو پۆخی خۆتی بۆ دابنیت... ھەموو پۆخت.

لە ماوہی ئەو سالانەدا من و ئەو ژانمان پێووە لە ناریکی و
دەنگەدەنگ. زۆرجار پێکەوہ پیاوہی دوورودرێژمان دەکرد، ھەندێجار
دەبووینە ھاوپی و ھەندێجاریش دۆزمنی سەرسەختبووین. شتیەک کە
ھەرگیز لەسەری بە شەپ نەھاتم، ناوی نەوجەوانی چینی بوو. ھەرچەند
من ئەو ناوہم بە مولکی پاستەقینەیی خۆم دەزانم، بەلام جار دوا
جار ھەستەدەکرد ئەو زیاتر لە من زیاتر شاھینی ئەو ناوہیە. زۆر شت
ھەبوو تەمەردن تێیدا نەگەشتینە ئەنجام. من دەمگوت موراڤ جەمیل
من مەخلوقیکی خەیاڵیم و کەوتوو مەتە دنیای حەقیقەتەوہ، بەلام تۆ
کەسیکی سادە و ئاساییت، مەخلوقیکی پاستەقینەیی کە دەتەوێت شتیەک
لە خەیاڵ تێکەڵاوی ژیاوت بکەیت. ئەو بە پێچەوانەوہ پیاوہبوو، ئەو
فریشتەیی ناو ئەو شیعرانەیی و ھاتۆتەدەری. بەپێوہ کە لەسەر ھەق
بوو ئەو شیعرانە چەند کاریگەری لەسەر ھۆشی مەخلوق جێدەھێلن،
جوانی ئەویش ھەمان کاریگەری جێدەھێشت. سەیری لەو دەھات کە
من بایەخیکی زۆر بە حەقیقەت دەدەم. پۆژیک پێیگووتم، کێشەیی ھەرە
گەورەیی تۆ ئەوہیە خەیاڵ بە جۆریک دەژیت وەک ئەوہی بەشیک بێت
لە حەقیقەت، لە کاتی کەدا من حەقیقەت بەشیوہیەک دەژیم وەک ئەوہی
بەشیک بێت لە خەیاڵ. جار دوا جار غەزەلم دەدا، لەگەڵ ھەموو
غەزەلیکی شیدا ھەنگاوێک لە مردن نزیکدەبووہوہ. بەر لە کوژرانی بە
چەند ھەفتەیک نامەیکە بۆ نوسیم، لەویدا دەلێت عەشق نە خەیاڵ و
نە حەقیقەت، عەشق تاکە شتیەک وەک مەرگ وایە... من ئەوکات
بە تەواوی نەمەزانم مەبەستی چییە، بەلام ئیستا لە ھەموو شتیەک

تێدەگەم... من هەموو شەویەک دەیبینم، ماجیدی گۆل سۆلاف هەموو شەویەک دەیبینم».

ماجید پرسی «غەزەلنوس دەمەوێت بزانم. خۆی هیچ خەبەرێکی لەوانە هەبوو کە دەیانەوێت بیکوژن یاخود نا؟».

غەزەلنوس بە غەمگینی سەیری گۆل سۆلافی کرد، چاوی شتیکی تێدابوو نیووی فرمێسک و نیووی زەردەخەنە بوو. گووتی «لەو سێ سالاڵی دوایدا بەشیۆهەکی بەد لە هەموو عەشقیکەوێ دەگلا. هەستیکی قوولی بە خۆشەختی هەبوو، وەک پەپۆلەیکە کامەرانی وەهابوو کە بێیاک لە باغێکدا دەفریشت. بەلام هەموو جارێک شتیکی لە پۆچی خۆی، لە بەختەوێ خۆی پێشکەش بەوانی تر دەکرد. وای هەستدەکرد دەتوانیشت لەیەک کاتدا هەموو دونیای خۆشبوێت. من سەرزەنشتمدەکرد، سزامدەدا، غەزەلم لێخەرامدەکرد، بەلام سوودی نەبوو. دوو هەفتە بەر لە کوژرانی بە پێکەنینەو هات، لە سەر هەمان ئێو کورسییە دانیششت کە ئێستا تۆ لەسەری دانیشستوویت. گووتی «غەزەلنوس، دەمکوژن». گووتم «هەلبەت دەتکوژن، چەند سالاڵە من دەزانم دەتکوژن، دواجار مێردێک، باریەک، باوکیکت لێپەیدا دەبیشت دەتپۆپینیشت، تۆ بەتەمای چیت، بەتەمای تا قیامەت سوار ژنی خەلک بیت؟». بە هەمان پووی خۆشەوێ گووتی «نا غەزەلنوس، ئەمجارە لەسەر عەشق دەمکوژن، عەشقیکی راستەقینە». نەمزانی ئێو پۆژە چی وادەخۆشیدەکات، عەشقی قوول و بێینی بۆ باران شوکۆر یاخود مردن. داوای غەزەلێکی کرد، غەزەلێک وەک ئێو دەیگوت «بەرد بکات بە ئاو». بۆ یەکەمجار بردم بۆ ئێو جیگا نەینییەکی کتێبخانەی غەزەلەکانم تیا هەلگرتبوو، بۆ یەکەمجار پێگام پێدا نازادانە بچیتە ئاو بەحری غەزەلەکانەو، پێگام پێدا بگەریت و خۆی چ غەزەلێکی دەوێت بیدۆزیتەو و دەریبەینیت. سێ شەو و سێ پۆژ پێکەوێ گەپاین، سێ شەو و سێ

پۆڭ پىگەو غەزەلمان خويندەو، كە من ماندوودەبووم ئەو بۆچان
 غەزەلى دەخويندەو. دەنگى، شىۋەى وەستانى، شىۋازى خويندەو،
 ھەمووشتىكى جوان بوو. دواى سى پۆڭ ھاتىنەدەرى، من لە بەر پوناكى
 بەيانىيەكى پۆشندا سەرەنجەدا پەنگىكى دىكەى ھەبوو، ھەك ئەو
 پىرەووتى. ئەويش بەسەرسامىيەو سەيرى منى كرد و گووتى «ئىستا
 تىدەگەم بۆ تۆ ھەموو ژيانى پىشكەش بەم كىتايەنە كردو، ئىستا
 تىدەگەم من چىم لە كىس چوو». ھەك فريشتەيەك پۆشت و ئىتر
 نەمىنيەو، ئەو دواھەمىن يەك بىنينمان بوو. ھەفتەيەك دواى ئەو
 نامەيەكى بۆ نارد. ئەو شەوئى كە كوشتيان بىئەوئى كەس پىمبەلەيت
 من ھەستم بە ھەموو شتىك كرد، ھەستم بە مردنى كرد. ھەستىكى
 سەپروو. ھەك ئەوئى نىوئى لەشت بىرواى و تۆ لەسەر يەك كەرتى
 وجودت بوەستىت، لەسەر يەك قاچ بوەستىت، بە يەك چاۋ بىينىت،
 بە يەك دەست ئىشەكەيت. چاۋم دەنوقاند و خوينەكەيم دەبىنى،
 چاۋم لىكەنا و شوئى گۆرەكەى دەھاتە بەرچاۋم. لە شەوئى دواترەو
 دەرسىم تاهىرم برد و پىگەو پۆشتىن بۆ پىدەشتەكانى قەراغشار...
 دواى سى شەو گەپان، من لاشەكەى نەوجەوانى چىنەم دۆزىيەو» .
 بەر لەوئى قسەكانى تەواۋىكات. غەزەلنوس ھەستاۋ لە شوئىنىكى
 نادىارى كىتەبخانەكەيدا نامەيەكى دەرھىنا و گووتى «گول سۆلاف...
 ئەمە ئەو نامەيەيە كە ئەو بەر لە مردن بۆى نوسىم، گەر دەتەوئىت
 دەتوانىت بىخوينىتەو، زۆر شتى تىدايە كە بە زمان ناگووترىت و
 ئىستا بە من ناگىرپرىتەو ..» .

ئەو شەو ماجىدى گول سۆلاف، گەپايەو بۆ مالى و لەو پەرى
 سەرسامىدا نامەكەى نەوجەوانى چىنى بە وردى خويندەو .

به شتاک له نامه که ی نهوجه وانی چینی بو غه زه لنوس

«عه زیزی من غه زه لنوس. بمبوره که وهک تو له نویسیندا پرپه هره نیم و دهست و قه له میکی سحر اویم نییه، مه ستبکات. ئه مه یه که م نامه و پیده چیت دوا نامه ش بیت. ئه و پۆزه که پیکه وه له نیو کتیبخانه ی غه زه له که دا هاتینه ده، منیش هه مان هه ستم هه بوو، هه ستیک لئییه لیدی و ده مه ویت به ناراستی بگرم. ئه و هه سته ی تو زۆرجار باستکردوه، ئه و هه سته ی من و تو هه ر یه که مان نیوه ی دونیا یه که مان بهرکه وتووه، که له راستیدا دونیا ی هه ر دوو که مانه. به دریزایی ئه و سالانه ی من و تو دوست یان دوزمنی یه که بووین، بهرده وام شانازیم به توانای خۆمه وه کردوه که ده توانم که چانی ئه م شاره به جوانی خۆم سه رسامبکه م. شانازیم به وه وه ده کرد ئه و شتانه ی تو له خه یالدا تیا ده ژیت، من له حه قیقه تدا تیا ده ژیم، ئه وه ی تو له غه زه له کانتدا ده یخوینیتیه وه، من له ژیا ندا تیا ده ژیم. له گه ل ئه وه شدا لیت ناشارمه وه که چهند سال له مه و بهر، کاتیک یه که مجار گویم له و غه زه لانه ی تو بوو، وهک ئه وه بوو له وساته دا له دایکبووین. هه ندیک شت کاریگه ربیه کی وه ها گه وره یان له سه ر ژیا ن هه یه مروف به هیزی ئاسایی خۆی و به عه قلی تاک و ته نیای خۆی بو ی ته فسیرنا کریت. که سانیک هه ن ده ژین و ده ژین و ده ژین... دین و ده پۆن... هه موو پۆژیک ده چنه ناو بازار، ناو شه قام و قه یسه ربیه بۆنداره کان، به لام هیج شتیک له ژیا نیاندا پوونادات... هیج شتیک. هه زاران ئافه رت ده بینن و شتیک پوونادات، سه دان کتیب ده خویننه وه و هیج پوونادات، ده یانجار سه فه رده که ن و هیج پوونادات، هه زار جار گو ی له شیعر و شاعیران ده گرن، به لام شته کان هه موویان وهک خۆیا نن و هیز نییه ئارامیا ن بشیوینیت. وهک ئه وه ی ئه م زه مینه شه پۆلیک بیت و

مرۆفیش مراوییه‌کی بیهۆش، وه‌ک دونیا نه‌سیمیک بیت و مرۆف گه‌لایه‌کی وه‌ریو. به‌لام پرووده‌دات له‌ ناکاو یه‌ک نیگا، یه‌ک سه‌یرکردن، یه‌ک بزه‌ی نادیار، له‌ که‌سیکی نه‌ناسه‌وه، له‌ یه‌کیکه‌وه که هیچ ده‌ریاره‌ی نازانیت، له‌ پۆح و ژیان و جه‌سته‌ی تینه‌گه‌یشتوویت، سه‌رله‌به‌ری زینده‌گیت له‌به‌ر یه‌ک هه‌لده‌وه‌شینیّت و ده‌ها ئارامیت تیکه‌ده‌دات، هیچ شتیکت وه‌ک جاران نامینیّت و سه‌رتاپا شیرازه‌کان ده‌بچرین و ته‌واوی ئارامیه‌کان ده‌پۆن و سه‌ره‌وخوارییه‌ک پوو له‌ زینده‌گیت ده‌کات هه‌ر له‌ مه‌رگدا ئاسوده‌یی و خوشبه‌ختیت ده‌ستده‌که‌ویته‌وه. پیده‌چیت نه‌وانه خوشبه‌ختین که ژیانیان جوړه بومه‌له‌رزهی وه‌های تیدا نییه و عومریان گه‌رده‌لوولی وه‌ها پووی تیناکات، له‌وانه‌شه به‌ده‌ختترین جوړی ئاده‌میزادبن، چونکه ده‌مرن و مانای سه‌رسامی نادۆزنه‌وه. نه‌و پۆزه‌ی بۆ یه‌که‌مجار گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی تۆ بوو نه‌و سه‌رسامیه‌م بینی. وه‌ک چۆن سه‌یرکردنی کچی‌ک، بینی‌ی نیگاری‌ک، بیستنی گورانییه‌ک، خویندنه‌وه‌ی کتیی‌ک ده‌شیت ژیان‌ی مرۆف سه‌ر له‌به‌ر ئاوه‌ژوویکاته‌وه و بیگوپیت، بیستنی نه‌و غه‌زه‌لانه ژیان‌ی منیان گوپی. تا نه‌و کاته وامده‌زانی من بۆ نه‌وه دروستبووم کچان و ژنان‌ی نه‌م شاره سه‌یرمبکه‌ن و پیم سه‌رسامین... تا نه‌و کاته وامده‌زانی من ته‌نیا سه‌رسامی دروستده‌که‌م و خۆم سه‌رسام نابم. به‌لام له‌ ناکاو به‌جوړیک به‌و غه‌زه‌لانه سه‌رسامبووم، جاریکی تر ژیانم پوخساری خۆی وه‌رنه‌گرته‌وه. وه‌ها سه‌رسامبووم نه‌مده‌توانی بی نه‌و غه‌زه‌لانه بزیم... وه‌ک نه‌وه‌ی کۆمه‌لیک وشه‌بن له‌ ده‌رونمدا خه‌وتبن و ده‌ستی من نه‌یانگات و تۆ هاتبیت له‌قوولایی دل‌ی من ده‌رته‌ینابن و بۆم بخوینیته‌وه. وامده‌زانی هه‌ر وشه‌یه‌ک تۆ ده‌یلیت، له‌ پۆحی من ده‌ریده‌هینیت... جار دوا‌ی جار زیاتر هه‌ستمده‌کرد که نه‌و غه‌زه‌لانه هی منن. زۆرجار هه‌ستده‌که‌م تۆ له‌سه‌ر هه‌قبیت، من به‌جوړیک له‌ عه‌شقی دونیایدا نو‌قمبووبووم پ‌گای نیوان عه‌شق و خه‌یالم ونکردبوو،

به دبه ختترین عاشقی لای تو که سیکه که پښگای نیوان عشق و خه یال
 ونده کات. گرنگ لای من نه و به خته وهریبه دنیاییه پراگوزره بوو که
 نیستا ده یچیژین، غه زه لنوس من هه موو ژیانم هه ستمکردوه، تا پر
 خه یالترین غه مگینترین. نه و غه زه لانه ی تو منیان تینوتر ده کرد، له گه ل
 هه موو غه زه لیکدا هه ستمده کرد ده مویت له خوشه ویستیدا دورتر برؤم،
 به لام هه رگیز نه مده زانی دور پویشتن له خوشه ویستیدا لای تو مانای
 چی؟ من دور پوشتن له خوشه ویستیدا به وه تیگه یستم که دلی
 خؤم به م به هه موو پوخله به ریک، هه تا نه گه ر بو چرکه یه کیش بووه،
 هه تا نه گه ر بو هه ناسه یه کیش بووه، په نگه هه له بوویم، به لام دلنیا به
 ویستومه که سیکی باشیم، ویستم وهک غه زه له کان گه ر بو ساتیکیش
 بووه شتیک له فینکی به ینم، ویستم له ژانی نه واندا شتیک تریم،
 شتیک له دووباره بوونه وه پوژانه و ساده یه نه چیت که ده بیینن. ته نیا
 فریشته و شه یقان واده که ن دنیا خوی دووباره نه کاته وه، به لام مرؤف
 مه خلوقیکه بیویستی خوی هه ردم هه مان نه و شتانه دووباره ده کاته وه
 که لییان دلنیا به . زورجار ده لیم، په نگه ئاسانتر بیت مرؤف تا کوتایی
 یهک نافرته ی خوشبویت، هه ر وهک چون ئاسانتره مرؤف تا کوتایی
 یهک غه زه ل بنوسیت. به لام دلنیا به، منیش وهک تو پښگا قورسه که م
 هه لبرارد... من و تو یان فریشته یه کین و بووین به دووکه رته وه یان
 شه یتانیکین و دابه شبووین. کامیاین؟ نازانم... بالیگه پښین خودا خوی
 برپاری له سهریدات. تا نه و پوژهی گویم له غه زه له کانی تو بوو، خؤم به
 بوونه وه ریک ده بیینی که راسته وخؤ خؤم فریده ده مه ژیا نه وه، وهک پراوکه ریک
 که خه و به ماسیه وه نابینیت، به لکو راسته وراست به به له مه که ی به ره و
 ناوه راستی ده ریا ده پوات و له ویدا جار دوا ی جار قولاپ هه لده دات.
 مرؤف هه یه له سهره تادا خه ون ده بینیت، مرؤفیش هه یه له کوتاییدا
 خه ون ده بینیت. من له جوری دووه م، ماسیم ده گرت نه وسا خه ونم

پیوه‌ده‌بینی، نه‌وه‌ک خه‌ون ببینم و دواتر برپوم بۆ ماسیگرتن. نه‌و پۆژه‌ی که گویم له‌غه‌زه‌له‌کان بوو، سه‌رسامبووم، سه‌رسامی نه‌وه‌بووم که خۆم وه‌ک نه‌و نیوه‌یه‌ی تۆ بینی، که تۆ له‌خۆتدا خنکاندوته... وه‌ک چۆن مندالیک دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ تیده‌گات که نه‌و کوپی دایک و باوکیکی تره، تیده‌گات نه‌و خیزانه‌ی له‌ئامیزیدا ده‌ژی، مالی پاسته‌قینه‌ی نه‌و نییه و نه‌و پۆحیککی بیکه‌سه که باب و که‌سی پاسته‌قینه‌ی خۆی فریانداده‌ته‌ده‌ره‌وه، وا تیکه‌یستم که من له‌تۆم و تۆش شیتانه له‌خۆت دوورم ده‌خه‌یه‌وه و ده‌رمده‌که‌یت. په‌نگه‌ بپرسیت چۆن که‌یشتیه نه‌و ده‌ره‌نجامه، به‌چیدا وه‌ها بپروایه‌کت لا دروستبوو؟ پیت سه‌یر نه‌بیت که بلیم نه‌وه‌ی منی که‌یانه نه‌و بپروایه، نه‌وه نه‌بوو که من و تۆ له‌یه‌که‌چین، به‌پچه‌وانه‌وه، من و تۆ سه‌د ده‌ر سه‌د جیاوازین. من و تۆ دوو جه‌مسهری درین، به‌جۆریک درین له‌مبه‌ره‌و به‌ری یه‌ک پۆج ده‌چین. هه‌ستمکرد تۆ به‌دریژیی ژیا‌نت له‌من پاده‌که‌یت و منیش به‌دریژیی ژیا‌نم له‌تۆ پاده‌که‌م... هه‌ر دوو‌کمان له‌بوونی یه‌ک ناگادارین و ناویرین خۆمان له‌یه‌ک ئاشکرا‌بکه‌ین. تۆ عاشقیکی خه‌یالی که تا قیامه‌ت شه‌ر له‌سه‌ر پاکی خه‌یالی خۆت ده‌که‌یت، تۆ نه‌وجه‌وانیکی چینیت که هه‌رگیز له‌سنووری چین و ماچین نه‌چوویت به‌ودیودا، به‌لام هه‌موو خه‌یال و ئاره‌زووش له‌وه‌دا بوو که له‌سنووری چین و ماچین ده‌رچیت، له‌و دیو سنووری چین و ماچین عاشق بیت و تامی نه‌و ماچه‌فه‌ره‌نگیا‌نه بکه‌یت که لیوه‌خه‌یالییه‌کانی تۆ شه‌رمیا‌ن لیده‌کرد... غه‌زه‌لنوس دوا‌ی ئه‌م هه‌موو سا‌له، من ده‌ست له‌سه‌ره‌ختی به‌رده‌دم و ده‌لیم من و تۆ هه‌ردوو‌کمان شایسته‌ی نه‌و ناوه‌ین، نه‌گه‌ر تۆ شه‌رمیش له‌وه‌رگرتنی بکه‌یت، من نه‌و مافه‌ت ده‌ده‌م که نه‌وجه‌وانی چینی بیت، په‌نگه‌ تۆ زیاتر له‌من شایسته‌ی نه‌و ناوه بیت، من له‌بیرم نییه که‌ی له‌چین و ماچین ها‌توومه‌ته‌ده‌ری، که‌ی له‌سه‌ر زه‌مین خه‌یال

هاتووم به مديودا، به لام دلنيام تۆ تا ئيستا له وئيت... تۆ له چين و ماچين دهرنه چوويت، تۆ ئو وديو مه رزي ئو و لاتة سىحراوييه نه بينيوه. ئيستا له تۆ تيده گهم كه ده تبينم چيرۆكه كانى حهقيقهت كۆده كه يته وه، پئويستت به وهيه شتيك له حهقيقهت ببهيت بۆ ئو دونيا خه ياللييهى كه تۆ و مرۆفه شهيداكانى هاوشيوهت تيا نوقمن. من به پئچه وانهى تۆوه پئويستيم به خيال ههيه تيكل بهم هه موو راستيهى بكهم. كه گويم له غه زه له كانى تۆ ده بوو بۆنى نيشتيمانى خۆم ده كرد، بۆنى ئو خاك و ئاوه ده كرد كه ده بايه منيش وهك تۆ گوله كانى ئاويدهم و گولوى ليبرگرم. له ساتيكداتىگه يشتم تۆ چهند تينووى حهقيقهتيت، من ئوه نده تينووى خه يالم... تۆ كه غه زه له ده خوئنيته وه، باس له تينوئيتى خۆت ده كهيت بۆ ئه م جيهانه و من كه غه زه له ده ببيستم باس له تينوئيتى خۆم ده كه م... بۆ چين و ماچين.

پۆڊ دوى پۆڊ و سالى دوى سالى ده بوويه شتيك بگوريت... پۆڊيكت «باران شوکور» م بينى تيگه يشتم كه ئه م كچه من ده باته وه بۆ ئو و لاتة سىحراوييه... كه بارانم بينى تيگه يشتم هه رچى غه زه لى سه ر زه وييه ناتوانيئت ستايشييكات. ئو چهند سالى له گه ل تۆدا برده منه سه ر و باسى ئو كيژ و خانمانه م بۆ ده كرديت كه دينه سه ر پنگام، به رده وام بيرمه ده چوو راستيه كت پيبلليم. خۆشه ويستى راسته قينه ئو وه نيه حه زيكه يت له گه ل ياردا بخه ويئت، به لكو ئو وهيه حه زيكه يت له گه ليدا بمرئت. به ر له باران هه ر ژنيكى ئه م دونيايه م بينييت، بيرم له مردن نه كردۆته وه، هه رده م بيرم له له ش، له ئاره زوو، له ماچ كردۆته وه، ياخود له راستيدا بيرم له هيچ نه كردۆته وه... غه زه لنوس من و تۆ هه ردووكمان ئو هيزه مان تيدايه كه ئافره تمان بينى بير له هيچ نه كهينه وه، ئو وه هيزيكه كه م پياوى ئه م سه ر نه ستيره هه يه تى، منيش زۆرجار ده متوانى وابم، ده متوانى بير له هيچ نه كه مه وه. به لام

غەزەلنوس، تۆ پېمبلى، بۆ يەكەمجار كە باران شوکورم بېنى بېرم
لە مردن كردهو، بۆ كە دەستم بەر دەستی كەوت، بېرم لە مردن
كردهو، بۆ پېش ئەوئ لەگەلیدا بخەوم غەمگین بووم و دوائ ئەوئ
هەر غەمگین؟ غەزەلنوس پېمبلى چ شتێكە خۆشەویستی بە مردنەو
گرێدەداتەو ... چ شتێك؟

من چاوەرێدەكەم لەم پۆزانەدا بمكوژن، راستییەكەئى هەردووكمان
چاوەروانى ئەو دەكەین بمانكوژن. مێردى باران ماوێكە بە هەموو شتێك
دەزانێت، بەلام كەسمان بېر لە پاكردن ناكەینەو، ئەم خۆشەویستی
سەیر غەمگینىكردوم، پېمبلى غەزەلنوس، بۆ خۆشەویستی راستەقینە
هەمیشە غەمگینە. من دەزانم ئەفین هەيە، خودا و خەلك پێى
لێدەگرن و غەمگین دەبێت، من باسى ئەو ناكەم، باسى ئەو دەكەم
خۆشەویستی خۆئ لە قوولاییدا هەمیشە غەمگینە، ئەگەر هیچ شتێكیش
نەبێت، ئەگەر هیچ پێگرتكیشى نەبێت، هەر غەمگینە. لە خۆشەویستی
راستەقینەدا عاشقان هەتا كە بۆ يەكیش دەبن هەستدەكەن بۆ يەك نین،
ئەو هەستەيان هەيە كە نەگەشتووین بە مەحبوبە. من و باران دەیانجار
پێكەو، خەوتووین، دوائ هەموو پێكەو، خەوتنێك ئەو هەستە قوولەمان
بە بۆشایی هەبوو، ئەو هەستەئ لەگەل يەكدا نین، شتێك هەيە ناتوانین
بیبەخشین بەيەك، قوولاییەك هەيە ناتوانین بېگەین. غەزەلنوس ئەو
پۆزە كە لە ناو كۆتیبخانەئى غەزەلەكان هاتمەدەرئ، تێگەیشتم كە من
لە باراندا بۆ جوانى ئەم غەزەلانە دەگەرپم، ئەو غەزەلانە كە هەرگیز
كۆتایيان نایەت، چونكە ئەوانیش بۆ جوانییەك دەگەرپن كە هەرگیز
نایگەن. وەك ئەو بوو دەستم خستبێتە سەر تەلیسمى حىكایەتى مەلاى
سوختە، ئەو حىكایەتەئى ماوێك لەمەوبەر تۆ بۆت باسكردم. مەلاى
سوختە تا مردن لە نوسینی غەزەل نەكەوت، چونكە بۆ جوانییەك
دەگەرا كە هەرگیز نایگات. منیش لەو كۆتیبخانەئى هاتمەدەرئ تێگەیشتم

که خۆشه‌ویستی گه‌رانه به‌دوای شتی‌کدا که ناگیریت. عاشقبوون بریتی نییه له‌وه‌ی چه‌زیکه‌یت هه‌میشه له‌گه‌ل یاردا بیت، به پێچه‌وانه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌ستبه‌که‌یت هه‌تاهه‌تایه ناگه‌یت به مه‌حبوبه ... له‌وه ده‌رچیت عه‌شق هیچی تر نییه، من له تو و له غه‌زه‌له‌کاته‌وه ئه‌وه ده‌رده تووشبووم. غه‌زه‌له‌کانی تو سال‌ دوای سال و دلۆپ دوای دلۆپ منیان کوشت. تو منت تووشی ده‌ردی خۆت کرد و من نه‌متوانی تو تووشی ده‌ردی خۆم بکهم. که له کتێبخانه‌که هاتمه‌ده‌رچ هه‌ستمکرد ئیدی من تا هه‌تاهه‌تایه بیهوده ده‌سوڕپه‌وه، تا ده‌مرم مه‌حکوم به‌وه‌ی له باران شوکوردا بۆ جوانی ئه‌وه غه‌زه‌لانه بگه‌ڕیم و له ئاوازی ئه‌وه غه‌زه‌لانه‌دا بۆ جوانی باران بگه‌ڕیم. باران ئه‌وه ژنه خه‌یالییه‌ی ناو پۆحی تۆیه که په‌ریوه‌ته ناو پۆحی من. ئیستا مردن جگه له شتیکی بی‌مانا هیچی تر نییه به‌لامه‌وه. ده‌بی‌ت می‌رده‌که‌ی باران به‌رامبه‌ر به من چی له باران تیگه‌یشتبی‌ت؟ ده‌بی‌ت چی له ژبان بزانی‌ت؟. لیگه‌پێ بمکوژیت، کوشتنی من غه‌در نییه به‌لکو ئه‌وه ده‌رگا دووره‌یه که من له می‌ژه بۆی ده‌گه‌ڕیم. وه‌کو دوو عاشق من و باران مه‌حکومین به‌وه‌ی له‌یه‌ک دوورین ... گه‌ر منیان کوشت و باران زیندووبوو، تکایه مه‌هێله سه‌یری لاشه‌که‌م بکات، گه‌ر نه‌ویشیان کوشت هه‌ولبده له ته‌نیشته‌یه‌که‌وه به‌ماننێزیت ... گه‌ر ده‌ستت گه‌یشته به لاشه‌که‌م، له هه‌ر شوێنیک بم، به‌هێنه و له‌م کتێبخانه‌ی غه‌زه‌له‌دا و له نزیک ئه‌م کتێبانه‌وه به‌خاکم بسپه‌ره. هیچ شتی‌ک له‌وه سیه‌راویتر نییه عاشقی‌ک له کتێبخانه‌یه‌کی غه‌زه‌له‌دا بنی‌زیت. هه‌موو کتێبخانه‌یه‌کی دونه‌یه‌قه عاشقی‌ک له ناوه‌راستی‌دا بنی‌زن. له ناو هه‌زاران به‌یت شیعردا ... له‌وێ له ناوه‌راستی په‌فی کتێب و ده‌ستنوسه‌کاندا گو‌ڕێکم بۆ دروستبه‌که ... له‌وێ پێکه‌وه له‌گه‌ل باران شوکوردا به‌می‌ژه ... پێکه‌وه ... ئه‌وه دوا ئاوات و دوا هیوای منه ...».

یاداشته کانی بارۆنی خەیاڵ

هاوینی دوو هەزار و چوار سەڕۆک ناردی بە دوامدا و سەبارەت بە پەرۆژی شاری خەونەکان پرسیاری لێکردمەو. چەندین سال بوو سەڕۆک ئەو پەرۆزەییە لە بیرکردبوو. ئەمجارەیان سەڕۆک وەک خەوی بینیبیت زۆر بە دلگەرمی و حەماسەو قسەی لە پەرۆزەکە کرد، وەها لە خەونەکانیدا بالیگرتبوو، ئومیدی وابوو لە هەموو شارێک و قەزایەکی کوردستان گەرەکیکی وەها ناوازه دروستبکات. پەتای مۆدێرنەکردنی کوردستان وەها لەسەری سەڕۆکی دابوو، پێشتر بەو جۆرە نەمیبینیوو. ئاشکرا ئەمریکیەکان کاریگەرییەکی گەورەیان لە سەر خەیاالی سەڕۆک هەبوو. سەڕۆک ئەو ماویە هێندەیی ئەمریکیەکانی دەبینی ئێمەیی نەدەبینی... پێدەچوو ژەنرالێکی ئەمریکی بە جۆریکی خراپ هەندیک وێنەی خستییته سەری سەڕۆک و ئەویش بیهوێت بە خێراترین شیوێ جێیانبکات. لەو سەردانەدا سەڕۆک هەندیک نەخشەی خستە بەردەستم و گووتی «ئەمە سەرەتای پلانێکی نوێی مارشالە، بۆ ئاوەدانکردنەوێ کوردستان»، نەخشەکان گەلەک مادیی و دوور لە خەیاڵ هاتنە بەرچاوم. ئاشکرا ئەمریکیەکانیش دواي دروستبوونی مۆلەقی و ناآرامی لە ئاوەراستی عێراقدا، تووشی هەمان ئەو نەخۆشییە من بووبوون بۆ دروستکردنی شاریکی خەیاالی تا وەک نمونەیی سەرکەوتنی پۆحی مۆدێرنیزم و خەونی ئەمریکایی پێشکەش بە دنیای بکەن. من هەر لەسەر داوای سەڕۆک شاندیکی ئەمریکیم بینی کە پەسپۆری دروستکردنی گەرەکی ئەفسوناوی و شاری عاجباتی بوون. لەگەڵ ئەنجومەنی شار و لیژنەیی شارەوانی و سەندیکای ئەندازیارە مەدەنییەکاندا دانیشتم، بەردەوام قسەیان لە

گورپینی نه خشی بنه پرتی و ماسته رپلان و ئو شتانه ده کرد. من له کاتیکدا به گهرمی له هه موو کوبوونه وه کاندای به شداریمده کرد، له هولی کوبوونه وه کان ده هاتمه ده ری و بق پوژنامه نوسه کان پیده که نیم و له بهردهم کامیرا کاندای زه رده خه نه م ده گرت، هه ستیکی ناوه کی سه یرم هه بوو که به بی ئو غه زه لنوسه حیزه هیچ شتیک ناکریت. له کاتیکدا جه نابی پاریزگار و وه زیری ناوه دانی و به رپرسی پوژنه تایبه ته کان قسه یان له سه ر مۆرکردنی ریکه و تننامه له گه ل کۆمپانیای تورکی و ئوردونی و مالیزیدا ده کرد، من ریکای خۆم جیا کرده وه و چووم بق لای عه تار. گه ر ده ته ویت ئه م شاره ناوه دانبکه یته وه یاخود کاولیبه کیت ده بیت به یت بق لای که سانی وه ک عه تار. ده بیت بلیم که من پیشتر ئه م راستییانه م به سه روک گووت، من به جه نابیانم گووت سه روهرم مه سه له ی شاری خه ونه کان مه سه له یه کی میعماری و ئه ندازه یی نییه، هینده ی پوژنه یه که ده بیت شاعیران و ده لاله شاره زاکان و ئاده مکران به شداری تیابه کن. سه روک ئه وکات به هزی ئو هه موو باروته وه که له پایته خت ده چوو به لووتیدا ته و او گیتوبووو زۆر درهنگ له شتی به چوک و ساده حالیده بوو، بیته وه ی بزانیته مه به ستم چییه، ناوی به ک دوو شاعیری ستوکی ئو زه مانه ی بق هه لدام و دوو سی دیوانی کونی شیعریشی له کتبخانه که ی پیبه خشییم تا سوودی لیوه رگرم. بق ئه وه ی دلی سه روک نه شکینم، کتیه کانم وه رگرت و هاتمه ده ری و خو به خو چووم بق لای عه تار. که چووم بق لای عه تار لیستی ناوی هه موو ئو مه خلوقه خه یالیا نه م بق برد که تا ئه وکات ده ستم که وتبوو. عه تار خوشی به بینینی من نه ده هات، جاریک جورئه تیکرد و گووتی «جه نابی بارۆن، پیده چیت تو مه خلوقیکی شووم بیت، له گه ل تو دا ده ست به هه رشتیک بکه م ده ره نجامی نابیت». نوشوستی خو ی له گه ل تریفه یا به حری و غه زه لنوسدا دوو برینی گه وره ی ژیا نییوون.

به‌هیچ جزریک تیئه‌ده‌گه‌یشت خه‌یال بۆ گرنگه، بۆ من وهک پیاویکی ده‌وله‌تی و سیاسه‌تمه‌دار، پاره‌دار و زه‌نگین وه‌ها خولیای خه‌یال و غه‌زهل و مافوور و ئهم شتانه چۆته سه‌رمه‌وه؟.

من بۆ ئه‌وه‌ی ئیشه‌که‌مان ریک به‌روات، ناچاربووم به‌ زمانیکی سووک و ساده که خوشتریکی وهک عه‌تار تیپیگات، هه‌موو شتیکم بۆ پوو‌نکرده‌وه و گووتم «عه‌تار ده‌زانم، تۆ زۆر خولیاته بزانیته بۆ من وه‌ها دوائی ئهم شتانه و ئهم که‌سانه که‌وتووم، هه‌زده‌که‌م بزانیته، ئیستا دونیایه‌کی تره، جیهان گۆراوه، میله‌تان ته‌نیا به‌ هیز و شمشیر و توانای خۆته‌قاندنه‌وه ناژین. جوانی ئیستا له‌سه‌روو هه‌موو شتیکی دونیاوه‌یه، من له‌و چهند ساله‌دا زۆر شار و زۆر ولات چووم... دوو شت میله‌تانی سه‌ر ئهم زه‌وییه‌ی به‌هیزکردوه، یه‌که‌م ریکوپیکسی. دووهم خه‌یال. هه‌ر یه‌ک له‌م دوو وشه‌یه‌ش مانای زۆر هه‌لده‌گرن. عه‌تار سه‌یری میله‌ته‌ پێشکه‌وتوه‌کان بکه «که‌وامگووت ده‌مزانی وشه‌ی میله‌تانی پێشکه‌وتوو، کاریگه‌رییه‌کی زۆری له‌سه‌ر خه‌یالی خه‌لکی ئهم شاره‌هیه، که‌هه‌زیانده‌کرد پێشکه‌وتووبن، به‌لام هینده‌ی به‌ ورگ و ژیر ورگ بیریان له‌ پێشکه‌وتن ده‌کرده‌وه به‌ عقل بیریان لینه‌ده‌کرده‌وه»... سه‌یری پوقی و مه‌ده‌نییه‌ت بکه. ئیمه‌ له‌ زه‌مانی خودالیک‌خوشبووان حاجی توفیقی پیره‌مێرد و ئهمه‌ده‌مختاره‌وه... هه‌ر بیر له‌ پێشکه‌وتن و مه‌ده‌نییه‌ت ده‌که‌ینه‌وه، به‌لام هه‌چمان دیار نییه. پوژ به‌ پوژ دونیای ئیمه‌ کاول و کاولتر ده‌بیته. هه‌ر کورد وانیه، ئهم ناوه‌ هه‌مووی پزیه‌وه، عه‌رده‌که‌ی و هه‌واکه‌شی عه‌ماره‌پۆ بووه و هیوای لیتاکریت... سه‌یرکه‌ عه‌تاری برام، چه‌مانکرد، ئه‌و ئهمریکییه به‌دبه‌ختانه‌مان ناچارکرد له‌و سه‌ری زه‌وییه‌وه به‌ ده‌یان ملیۆن ته‌ن تهرتفاقه‌وه زه‌ریا به‌ زه‌ریا و ئاسمان به‌ ئاسمان دونیا ته‌بیکه‌ن تا تۆزیک هۆشمان بۆیته‌ن، تۆزیک مه‌ده‌نییه‌ت و شارستانیه‌تمان

فیربکه‌ن، به‌لام سوودی نییه، هیچ شتیک له‌گه‌ل ئیمه‌دا سوودی نییه،
 دونیا به‌ده‌ست ئیمه‌وه سه‌ریسوپ‌ماوه و گیرى خوار‌دوه. نه‌ئوه‌یه
 بگه‌پیننه‌وه بۆ دواوه و بچینه‌وه ناو ئه‌شکه‌وت و کورنه‌کیوه‌کانی
 جاران، نه‌ئوه‌یه به‌پاستی ببین به‌خاوه‌نی مه‌ده‌نییه‌ت. بۆ جه‌نابی
 عه‌تار... بۆ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی پیکوپیکى و خه‌یالمان نییه. سه‌یرکه‌ من
 مه‌سه‌له‌که‌ ناگێرمه‌وه بۆ عیلم و زانست و فه‌لسفه‌ و ئه‌و شتانه،
 نه‌وانه‌ له‌ کتێبخانه‌ی گشتی هه‌ن و مرقوف ده‌توانیت بیانخوینیت‌وه
 و لێیان فیریت. عیلم مولکی هه‌موو به‌شه‌ری سه‌ر ئهم زه‌وییه‌یه،
 به‌لام خه‌یال یان پیکوپیکى شتیکه‌ ده‌ییت له‌ خۆتدا هه‌تیت. هه‌موو
 میله‌تیک که‌ په‌رده‌سه‌ستینیت، دوو ده‌سته‌و تاقمیان هه‌یه که‌ ده‌یانخه‌نه
 سه‌ر هه‌وای ئه‌و شارستانیه‌ت و گه‌شه‌یه. خه‌لکیکیان هه‌یه ئیشیان
 هه‌ر خه‌یالکردنه‌وه‌یه... تێده‌گه‌یت، نه‌وانه‌ له‌ هه‌موو رسته‌یه‌کدا هه‌ن،
 وه‌ک شاژنی ناو شانه‌ی هه‌نگوین وان داده‌نیشن و خه‌یالده‌که‌ن... ته‌نیا
 ئیشیان نه‌وه‌یه ئاسۆی ئه‌و رسته‌یه‌ فراوانبکه‌ن و شتی تازه‌ی بۆ
 بێتن. خه‌لکیکیش هه‌یه ئیشیان هه‌ر ئه‌وه‌یه نه‌خشه‌ دانین، ئیشیان
 نه‌وه‌یه شته‌که‌ له‌سه‌ر پلانیکى عاقلانه‌ پیکه‌خه‌ن، تا عه‌قلى ئینسان
 و ماسوله‌کانی و خه‌یالی پیکه‌وه به‌ باشی ئیشبکه‌ن. میله‌تان چۆن
 گه‌شه‌یان کردوه؟ ها عه‌تار چۆن؟ باوباپیری ئیمه‌ سه‌د ساله‌ باس له
 راپه‌رین و هه‌ستانی شیرانه‌ی کورد ده‌که‌ن... ئا جه‌نابی عه‌تار، ئه‌وه
 خه‌وی باوکی من و باوکی قوش بووه، که‌ کورد بپیته‌ قه‌ومیکی مه‌شه‌ور
 و به‌ناو و ناسراوی دونیا. ئه‌و خه‌یالی په‌رسه‌ندن و مه‌ده‌نییه‌ته‌ سه‌د
 ساله‌ له‌ ناوه‌وه‌ دلمان ده‌خوات، تا وای لێهات ئه‌مرق ئهم ئیسلامیانه
 په‌یدابوون، ده‌لێن جه‌ناب پیوستیمان به‌ روقی و مه‌ده‌نییه‌ت نییه،
 تێده‌گه‌یت وا ده‌لێن، ده‌لێن کتێبه‌که‌ی باری ته‌عالا و هه‌دییسی ئه‌نبیا و
 ئه‌ولیا مان به‌سه، به‌لام من وا نالیم، قوش وا نالیت. ئیمه‌ پیوستمان

به پهره‌سەندن هه‌یه و ته‌واو، چونکه گەر ئهم ده‌قه‌ره وه‌ک خۆی بێت، هەر وا وه‌حشییه‌ت و بخۆبخۆ بێت، من و تو‌ی کورد، له‌ پێش هه‌مووانه‌وه‌ که‌ولکراوین... وانیه‌؟ وانیه‌ عه‌تار... له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌وه‌ که‌ولنه‌کراوین؟. میله‌تان به‌وه‌ بوونه‌ته‌ خاوه‌نی شان و شکر، ئه‌وانه‌ی عه‌قلیان هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌ بازوویان هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌وانه‌ی خه‌یالیان هه‌یه‌ پێکه‌وه‌ ئیشیان‌ک‌رده‌وه‌، عالم و سیاسی و شاعیر به‌یه‌که‌وه‌ ئیشیان‌ک‌رده‌وه‌. تێده‌گه‌یت به‌یه‌که‌وه‌ ئیشیان‌ک‌رده‌وه‌. وه‌ک لای ئێمه‌ نه‌بووه‌ سیاسیه‌که‌ قوونبکاته‌ شاعیره‌که‌ و بلن بابه‌رات خه‌ریکی خه‌یال‌پلاوی خۆی بێت، شاعیره‌که‌ نه‌یگوتوووه‌ سیاسیه‌کان هه‌موو دزو باوه‌حیزن نامه‌وێت سه‌روکه‌لله‌یان ببینم، عالمه‌که‌ نه‌یگوتوووه‌ ئیشی من ناو ده‌فته‌ر و قه‌لم و ده‌رس و ده‌وره‌که‌ی خۆمه‌ نا وایان نه‌گوتوووه‌ هەر سێکیان ده‌ستیان خست‌وته‌ ناو ده‌ستی یه‌ک و به‌وه‌ مه‌ده‌نییه‌ت دروست‌بووه‌. ئێمه‌ چونکه‌ ده‌ولتمان نییه‌ له‌م ئیشه‌ تینه‌گه‌یشتووین... ئا عه‌تاری عه‌زیز، عالمه‌که‌ بێرده‌کاته‌وه‌ و زانست به‌ره‌مه‌دینیت، سیاسیه‌که‌ نه‌خشه‌ داده‌نیت و پلان‌پێژیده‌کات و پاره‌ی بۆ په‌یداده‌کات، له‌ هه‌موو شیان گرنگ‌تر شاعیره‌کان و خه‌یال‌داره‌کانن که‌ خه‌یال و جوانی و ئیلهامی ده‌خه‌نه‌سه‌ر، به‌بێ ئهمه‌ی دوا‌یان هیچ شتیک نا‌کریت، پوقی دروست‌کردنی زیندان نییه‌، پوقی دروست‌کردنی شاریکه‌ که‌ به‌ شه‌قامه‌کانیدا پ‌رۆیشتیت هه‌ستی شاعیریه‌تت تیا ببزویت. گه‌شه‌ و پهره‌سەندن شتیکه‌ که‌ م‌رؤف سه‌یریک‌رد ده‌بێت ب‌ل‌یت «ئای خ‌وای خ‌اوه‌ن ج‌اه و ج‌ه‌لال، که‌ شتیک‌ی ج‌وانه‌»، مه‌ده‌نییه‌ت ئهم خ‌ۆل و ز‌ب‌ل و ش‌یاکه‌یه‌ی ناو بازا‌ری ئێمه‌ نییه‌، به‌ل‌کو سه‌رسامیه‌، عه‌زیزم سه‌رسامیه‌. مه‌ده‌نییه‌ت و دروست‌کردنی شتی ناوازه‌ و عه‌نتیکه‌ له‌یه‌ک ج‌یا‌نا‌په‌ته‌وه‌. تۆ شتی ج‌وان دروست‌بکه‌ دوا‌یی که‌س نا‌پرس‌یت چ‌ۆن در‌ست‌ک‌راوه‌، ته‌نیا ده‌ل‌ین «پ‌ه‌ب‌ العالمین که‌ سه‌یره‌». که‌س ئه‌م‌رۆ له‌وه‌

ناپرسیت چند کریکار و چند کویله له دروستکردنی نه هرامه کان،
 یان له دروستکردنی شورای چین، یان له بهرزکردنه وه باغه
 هه لواسراوه کانی بابلدا مردون. هه موو خه لک سه پیریانده کهن و ده لیتن
 «سهیری هیز بکه، سهیری جوانی بکه، سهیری ئیراده بکه»... عه تار
 میژوو شتیکی ده بهنگه زۆرجار ده بیت بزانیته چون ده یخه له تینیت،
 ده بیت شتیک دروستبکه یت که خه لکی سه پیریانکرد هه ستبکه نه به ناو
 عه قل و خه یال و ئیراده دا ده سوپیتته وه... تیده که یت... په ره سه نندن
 شتیکه نه فسوونت لیده کات... به بن کومه کی مه خلوقه خه یالییه کان نه و
 نه فسونه دروست ناییت... ئیستا عه تاری برام که هر هر ده پرسیت،
 نه ی من له م ناوه دا ئیشم چییه؟ من پتیده لیم من ئیشم له به ریوه بهری
 نه خشه که ده چیت، ئیشی من له ئیشی هه موویان تر سناکتره، به بن من
 نه و نه خشه یه ئیش ناکات، که نه و نه خشه یه ش ئیشی نه کرد ته واوی
 مه کینه که له یه که هه لده وه شیت... تیده که یت، ئیستا گرفتی که وره ی من
 نه وه نییه چون دارودیوار به رزبکه مه وه، به لکو نه وه یه چون شاریک
 دروستکه م پریت له خه یال، له خه ون، له جوانی... نه وه ی که نایه ته
 ژیربار غه زه لنوسه... نه و حیزه یه».

نه مجاره هه ستمکرد عه تار به باشی له من تیگه یشته. به گومانه وه
 سه پیریکردم و گووتی جه نابی بارۆن، نه و غه زه لنوسه زۆر جیگای به روا
 نییه، من چند سالیک له مه و بهر کردم به ماموستای که ی سه یفه دین
 ماری، خوا له گوناومی خوشبیت. وه ها کاریگه ریبه کی خراپی له سه ر
 خه یالی دانا، شته که به وه کوتاییهات مه هناز خان وازی له ده سته گیرانه که ی
 هینا، دلنیم جه نابیشتهان ده سته گیرانه داماوه که ی ده ناسن نه جو نه شکانی
 که ئیستا به پر سه له وه زاره تی پتشمه رگه، دواچار ئافره ته که خوشی
 سووتان. واهه سته ده که م نه و پیاوه خه یالکی وا ده خاته سه ری خه لکه وه
 دواتر له ده ست ده رده چن و ده سته مونا کرینه وه.

تییینییه‌کی عتار زوربه‌جی بوو، به‌لام من بیرم له‌وه‌ش
 کردبووه‌وه، گووتم ئه‌مه له‌ حاله‌تیکدایه که خه‌یال له‌ ناو نه‌خشه‌یه‌کدا
 ئیش نه‌کات، خه‌یال نه‌چیته ناو پلانه‌که‌وه. عه‌تاری ئازیز ئیمه‌ خه‌یالمان
 بویه ده‌ویت تا دنیای پی جوانبکه‌ین، تا شوینیک دروستبکه‌ین، من
 ئه‌مه‌ویت خه‌یال بروینم، تیده‌گه‌یت ره‌گورپیشه‌ی بده‌من، ئه‌مه به
 که‌سانی خه‌یالباز خویان ناکریت، گرفتگی گه‌وره‌ی من له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا
 ئه‌وه‌یه‌هه‌زیان له‌ ره‌گورپیشه‌ نییه، تیده‌گه‌یت هه‌ر که‌سیکیش نه‌یه‌ویت
 ره‌گورپیشه‌ی هه‌بیت ترسناکه. عه‌تار من لیتی ناشارمه‌وه، ئیشی من
 ئه‌وه‌یه نه‌هیلیم خه‌یالیک بی‌ره‌گورپیشه له‌م شاره‌دا هه‌بیت. ئه‌م شاره
 خوی چییه؟ ئه‌م میله‌ته داماره‌ خوی چییه، ئینجا کومه‌لیک خه‌یالدار
 بی‌ره‌گورپیشه بیتن و هینده‌ی تر له‌ بنه‌وه هه‌لیکولن و بنوشییکه‌ن.
 من هه‌سته‌که‌م گه‌نجی ئه‌م شاره‌ رۆژ دوی رۆژ بی ره‌گورپیشه‌تر
 ده‌بن، ئا عه‌تار، دوو وشه‌ لای من موقه‌ده‌سن، یه‌که‌م نه‌خشه‌ و
 ریکوپیک دووم ره‌گورپیشه، ئا عه‌زیزم، ره‌گورپیشه... به‌س خودای
 گه‌وره‌ خوی ده‌زانیت ره‌گورپیشه بق هه‌موو مرقینک چه‌ند پیووست
 و چه‌ند موقه‌ده‌سه. من خه‌یالیکم ده‌ویت سه‌ره‌نجی دنیا رابکیشیت،
 که‌شه و په‌ره‌سه‌ندن نیشانبداته‌وه، به‌لام خه‌یالیک که‌ ده‌سته‌مونه‌کریت،
 بلیت من ئیش له‌سه‌ر شه‌قام و کۆلان ناکه‌م، دانابه‌زمه‌ قه‌یسه‌ری و
 بازاره‌وه، خه‌لکم لا کاوبایه، خه‌یالی وا ترسناکه... تیده‌گه‌یت... خه‌یالیک
 ته‌نیا له‌ ناوه‌وه خه‌لک فیری جوړه‌ خولایه‌ک بکات تیکه‌ل به‌ پۆله‌که‌ و
 به‌ یارییه‌که‌ نه‌بن... عه‌تار ئه‌وه‌یان ترسناکه... خه‌یالیک به‌ موجه‌ره‌دی
 باسی خوشه‌ویستییه‌ک بکات که‌ من نازانم مانای چی، خه‌یالیک
 ده‌ولت و چاره‌منوس و روقی قه‌وم به‌ هیچ نه‌گریت... ئه‌وه له‌ تاعوون
 ترسناکتره... سه‌یرکه‌ عورفیک و عاده‌تیک هه‌یه که‌ شاعیرانی سه‌ده‌ی
 بیست هیناویانه‌ته‌ دنیاره‌وه، خه‌یال ئیدی خه‌یالی شاعیر بیت یاخود

خه یالی هر که سیکي تر، مولکی میلله ته، مولکی خه لکه. ئیمه ئمه له شاعیره پایه به رزه کانی کورده وه فیربووین، ئه وهی قسه یه کی تری هه یه ئیمه قه بوولی نا که یین... بۆیه تۆ ده بیئت یارمه تیمبه دیت، ئیش به خه یالی جوانی ئه وانه بکه یین. بیخه یینه کار.

هه ستمکرد که س له وه بهر ئاوها به پروونی قسه ی بۆ عه تار نه کردوه، ئه و سه رشار و دلخوشبوو، په یمانی دامی که هه موو کومه کیکم ده کات. من لیستی ناوه کانم خسته بهرده ست و گووتم عه تار من ئه م ناوانه م پێویسته، مه رج نییه تۆ بتوانیت هه موویان رازی بکه ییت، به لام بزانه من هه موو ئه وانه م ده ویت.

که وامگوو، نه من و نه عه تار که سمان له هه یج دلنیا نه بووین.

عه تار ده یوانی هه موو مرقفیک بکریت، هه یج که س له و باشت له م شاره دا نه بوو که ئیشی کپین و فرۆشتنی ئینسان بیئت. رازی کردنی خه لک به پاره هونه ری هه ره که وهی ئه و بوو، له نیوان ئه ندازیار و کومپانیاکاندا، له نیوان تاپق و مولکداره که وه رکاندا، له نیوان وه زاره ت و به لێنده ره کاند، له نیوان دارایی و ژووری بازرگانیدا ئیشیده کرد. ماوه یه ک بوو رێکه وتنی که وه نه بایه خۆی تێنه ده خست. به لام ئیشی ئه م رۆحه به ره خه یالیانه ی پێخۆش نه بوو. من ده مویت هیدی هیدی رێگا به ره و خه یالی ئه و مه خلوقه جوانانه بکه مه وه، له عه تاریش زیاتر که سی ترم به ده سته وه نه بوو.

له و کاته دا هه والیکي سه یرم بۆهات. له رێگای چێگره که ی خۆمه وه له کاروباری ئاسیشتدا، که ئاگاداری هه موو ئیش و کاریکی من بوو، بیستم که ماجیدی گول سۆلاف ناسراو به ماجه لانی خه یالی هاتۆته نویمیران و بۆته حیکاتخوانی مندالی بارۆنه کان. من راسته وخۆ تووشی ده خورپێ بووم و خه یالم بۆ شتی خراپ چوو. ماجیدی گول سۆلاف له و سالانه ی دوا ییدا هاوڕینی هه ره نزیکي غه زه لنوس

بووه. ده مزانی له گهل پښخراوی نابینایاندا پښکوتووه و حیکایه تی
 سه فزیکي نه فسوناوی بڼ کویره کان ده گپړتیه وه. گول سؤلاف
 گنجیکي به فیز و پره و او و بڼ هاوړی بوو. له وانی دی خه یالاتی تر
 بوو، هه ستم نه ده کرد شتیک له م دنیا یه دا زور سره نجی راده کیشیت،
 تا نه و جیکایه ی من ناگاداریشبووم له غزلهلنوس بترازیت هاوړی
 نه بوو. پښیکي پیته نگ و نالوز و نامو بوو. ده رکه و تنی له نویمیران
 شتیکي ناسایی نه بوو. هر ئیواره ی هه مان پوژ زانیم که بارونی
 بوکه شوشه له پشت مه سه له که ویه، که به ته لفون قسم له گهل
 بارون کرد، هیچ شتیکي نه و تنی له سر په یوهندی نیوان غزلهلنوس
 و گول سؤلاف نه ده زانی، منیش خوم لی نه زان گرت و وامده رنه خست
 که گومانیکي خراپم له ماجیدی گول سؤلاف هه یه. به لام له ناخی
 دله وه ده مزانی نه و گنجه له خوبایی و پښکوشه به دوی شتیکدا
 هاتووه بڼ نویمیران. من ماو هیه ک بوو نه و غزلهلنوس هم به پیاوړی
 ساده و ناسایی نه ده بینی. ترخونچیش له راپوړته کانیدا باسی نه وه
 ده کات که ماله که ی له ده ریاچه یه کی پر نه یتنی ده چیت. من بریارمدا
 نه یتنی ماجیدی گول سؤلاف بدوزمه وه، شه ویک له ناههنگه کی مالی
 میر سه فیندا بانگم کرد، شتی زورم له چاویدا خوینده وه، هه ستم به و
 ترسه کوتوپره ی ناو دلی کرد، چاوه دیره کانم دور به دور نه و
 دؤخه یان تومار کرد که دوی خودا حافیزی نیوان من و نه و توشیهات.
 هر که سیکی دیکه ش بایه گومانی لپه یاده کرد. هه لهاتنی کتوپری له
 ناههنگه که، نه و تڼکچوون و شهرزه بوونه ی، ده ست له رزین و سه رنیشه
 له ناکاوه که ی، پښکرا هزی گوره بوون دريژه به پلانی چاوده یرکردنی
 بدهم. نه و شه وه هه ستم کرد نه م گنجه پنتی هه ره لاوازی نه و تپه
 چکولانه یه ی غزلهلنوسه... دلنیا بووم له پښکای گول سؤلاف وه قولتر
 ده توانم بهمه ژووری.

گفتوگو يه کي قوول ده رباره ي جه وهه ري خه يال و ماناي لاشه که ي نه وجه واني چيني دواتریش راگه ياندني جهنگ له لايهن منه وه «حه سه ن توفان — سه ره تاي نه يلولي ۲۰۰۴»

ژماره ي نه و بارونانه ي ده ماتن بۆ يانه ي پياو کوژه بيئيشه کان که مبوون. وهک له شبره وه تيگه ي شتم باروني کوله که يه کيکه له و بارونه که مانه ي زوو زوو ديئ بۆ يانه که. شبر زانياريه کي ته ووي له سه ر باروني کوله که هه بوو، نه و گووتي «باروني کوله که، له بارونه پاسته قينه کان نيه، کابرا تا سالي نه وه دوپيئنجيش کاسبيکي ئاسابي بازارپووه، سه ره تا له کوله که فروشته نه وه ده ستيپيکروه، ده ستيپيکي ژياني وه ها ده ستيکورت ده بيت ماره يه که له عه لوکه که کۆلکيشيده کات. نه وه ي بارون دروستده کات و ده يکات به و پياوه ي نه مپۆ فره ودي راپه رينه. له گهرمه ي شه ره تفهنگي نيوان خه لک و فاشيستيه کاندا، بارون که نه وسا به «ساماني شه فه ي شجره» بانگيانده کرد سه دان کارتۆن جگهره له مه خزه نيکي ده ولت ده بات و ماوه يه کي دريژ حه شاريانده دا. له پۆژگاري ئابلۆقه ي ئابووريدا له به ختي بارون نرخي جگهره به جوړيکي بيوتنه به رزده بيته وه. له و ئان و ساته دا نه و ده ستي خوي ده وه شينيت و سه رمايه يه کي زوري ديته ده ست که بۆ نه وکات پاره يه کي مفت و مۆل بووه، بارون به زيره کيکي زۆر له يه که دوو نيشي گه وره دا له گه ل بازرگانه ناسراوه کاني به غدادا به هوي ساغکردنه وه ي شيري نيکسپايه ره وه سه رمايه ي خوي چند به رابه رده کات. له کۆتايي سالي دووه زارويه کدا که باروني گۆل به فياگرا ده مریت و کوپه که ي به شي

نۆزى سامانى باوكى له ئافرهت و ويسكى و كاسبى بێسەرۆبەرەدا دەدۆزێت، كۆشكەكەى نوێمیرانیان بە پارەیهكى كەم دەكهوێتە دەست بارۆنى كولهكە. ئەگەر ئەو نەبایە ئەستەمبوو ئەو پیاو بەگاتە ناو میر و پەرلەمانتار و بەرپرسە بەرزەكان. زۆر لە دەوڵەمەندەكانى نوێمیران، هێشتا وەك نامۆیەك سەیریدەكەن كە شەپۆل هێناویتی و شایستەى ئەو دونیایە نییە. بەلام كولهكە لە ماوەى چەند مانگێكدا لەگەڵ بارۆنى پۆرسەلان و میرى خەنەووسمەدا دۆستایەتییهكى نزیك پەیدادەكات، ئەوان دەبنە پشت و پەناى گەورەى، خوشى كەسێكى خۆبەرەپیش و سنگنێرە كە سەل لە هیچ ناكاتەو. ئێستا هەموو كەس دەزانن كە مورتەزای شەیتان بە پلەى یەك بۆ بارۆنى كولهكە و شیخی ناوساجى و قەیسەر ئێشەدەكات.

من چیرۆكەكەى ماجیدی گۆل سۆلام دەربارەى نەوجەوانى چینی بۆ شەبەر گێڕاپەو و گووتە ئێستا ئێشى ئێمە ئەوێهە كۆمەڵێك هەوال و زانیاری لەسەر ژەكەى بارۆنى كولهكە كۆبەینەو كە لە كاتى كوشتنى موراڤ جەمیلەو پێدەچێت ئەویش بێسەرۆشوێن بێت. شەبەر هێچى لەسەر ژەكەى بارۆن و نەوجەوانى چینی نەدەزانى. هۆى نەزانینەكەشى ئەو بوو شەبەر پیاویكى ئێجگار پەوشت بەرزبوو، بەدەگمەن قەبوڵیدەكرد یەكێك لە بەردەمیدا باسى ئەخلاقی ژن و كچى خەلك بكات. كە حیاكایەتى نەوجەوانى چینیم بۆ گێڕاپەو شەبەر گووتى «خەسەنى پیزۆ، بە دورى نازانم مورتەزای شەیتان دەستى لەدیزەكەدا هەبێت، بە دورى نازانم... لە ماوەى ئەو چەند سەلەدا كە زۆر مالى نەهێنى ئافرهتان سووتان و زۆر ژن كوژدان و هەندێك كچ لە نوێمیران بێسەرۆشوێن بوون، قەسەیهكى زۆر هەیه كە مورتەزای شەیتان و چەقەل ئێسماعیل و ئەو مندالە پڕپوچانەى دەوریان دەستیان لەو مەسەلانەدا هەبێت. ئەو تا چەندە پاستە نازانم، بەلام دەنگۆیهكى بەهێز هەیه و وەك منیش بیستوومه

ئەو دەنگزىيە لە ژنانى نويميران خويانهوه كه وتۆتهوه ... پێدهچيێت
سەرى مەموو ئەم داوانەش بپواتەو بئەستى جەغفەرى مەغۆلى، كه
حيزب تا ئيستا حيسابىكى زۆرى بۆ دەكات، قسە و باسيكىش هەيه كه
جېگري سەرۆك لەگەڵ خۆيدا دەيبات بۆ پايتەخت و لەوانەيه لە باشوور
هەندىك كاروبارى زۆر تايبەتى پېيسپېرن. دەلێن هەتا ئەمريكييهكانيش
دلنيان لەوێ مەغۆلى شتى پێدەكرێت. حەسەنى پېزۆ، من و تۆش
دەزانين كه لەدواى پاپەپين جەغفەرى مەغۆلى لە ژنگورەكان بوو،
ئەوێ كاتى خۆى من و تۆ نەمانكرد، ئەو دەيكات، حيزب دەيان ژنى
پېگوشت كه تا ئيستا هۆى كوشتنى بەشى هەرە زۆريان ديارنييه ...
مورتهزاي شەيتان دۆستىكى نزيكى بارۆنى كولهكەيه، بەدورى نازانم
لەو مەسەلەيدا دەستى هەيێت ... گەر ژنى بارۆنى كولهكە بە نهيىتى
كوژرايێت ئەوا مورتهزا دەستى لە يارييهكەدا هەيه ... » .

دواى ئەو زانيارىانەى شېرگەپامەوه بۆ لاى غەزەلنوس و ويستم ئەو
زانيارىيه تازانەيان بۆ بگێرمەوه كه لەسەر بارۆنى كولهكە و مورتهزاي
شەيتان كۆمكردونەتەوه، تا ئەوكات هېچ كەس لە برادەرانى من ناوى
مورتهزاي شەيتانيان نەبيستبوو. پۆژىكى سەپربوو، ماجيدى گول
سۆلافيش لەوێ بوو، سى قۆلى لە كتيبخانەكەى غەزەلنوسدا دانىشتين،
ئەو پۆژە غەزەلنوس چيرۆكى پەيوەندى خۆى و موراد جەمىلى بۆ
منيش گێراپەوه. گووتى بەردەوام چيرۆكەكەى لە ئيمە شاردۆتەوه،
چونكه نەيويستوه خۆشەويستى و پېزى ئەو وا بكات دواى نهيىتى مردنى
موراد بگەوين، بەلكو مەبەستى بووه هەر كەسەمان و بەخواستى خۆى
و بەپيى خولياى خۆى لەگەڵ كيشەكەدا بژى. ترساوه گەر بزانيان
نەوجەوانى چينى نزيكه لەو، لە گەپانماندا پەلەبگەين و خۆمان بخەينه
تەهلوكەوه. سەيرم لێهات كه بۆ يەكەمجار غەزەلنوسم بينى دەگرى،
بەجۆرىكى نۆر بە كۆل و بېيرانەوه دەگرىا. بۆ ئەوێ غەمەخوات

دەستەمکەردە ملی و گووتم «غەزەلنوس، ئیمە کوپی ئەم ولاتەین، ئەم ولاتە پەرە لە لاشە. تاکە کارخانەیەک لەم شارەدا ئیشدەکات، ئەو کارخانەیە یە کە لاشە دروستدەکات و دەیاننێژێت... غەم لەو مەخۆ، کە تۆ ئیمەت تووشی هیچ غەمێک کردبێت، هەر یەک لە ئیمە تارمایی لاشە یەک لە خەیاڵماندایە کە بەردەوام بەدوای خۆیدا پاماندەکیشتیت». من و ماجیدی گۆل سۆلاقیش تووشی دۆخیکی پۆچی وەها بووبووین، غەزەلنوس بیوستبایە یاخود نا ئیمە لەگەڵ چیرۆکەدا دەپۆیشتین. لاشەکەی مورا بەردەوام لەگەڵماندا دەسوپایو و بووبو بە بەشیکی لە ژیانمان. من گووتم «غەزەلنوس کێشەکە ئەوەیە کە ئیمە تەرمەکەی مورادمان ونکرد، دەبایە ئەو تەرمە ونەکەین، ئیستا زۆر پێویستیمان بەو تەرمە هەیە». غەزەلنوس هیچی نەگووت، بە چاوە پەر فرمێسکەکانی سەیریکردم و گووتی «ئیستا دەبێت زیاتر بایەخ بە حەقیقەت بدەین. گرنگ ئەوەیە چارەنوسی باران شوکۆر بزائین». ئەو کە مەترخەمییە غەزەلنوس بەرابەر تەرمەکەی مورا کە مێک نیگەرانیکردم. نازانم بۆ ئەو ساتەدا هەستەمکرد لاشەکەی مورا و تەلیسمی باران لای هەموومان مانایەکی خەیاڵیان هەیە، ئەو مانا پاستەقینەیی من لە زەمانی دوا پەرپێندا ونمەکردبوو، ئەو مانایە ماجیدی گۆل سۆلاف لە نەخشە خەیاڵییەکەی خۆیدا بۆی دەگەر، ئەو نەینییە قوولە غەزەلنوس لە غەزەلەکانیدا عەوداڵیبوو، پێکرا لە نەینیی ئەو دوو مۆفەدا کۆبووبوووە. من بە غەزەلنوسم گووت «مۆف ناتوانیت دوا چارەنوسی مردنی هیچ کەسێک بکەوێت، گەر تەلیسمی ئەو مردنە نەبێت بە بەشیکی لە تەلیسمی ژیاڵی خۆی. ژیاڵی هەریەکەمان مردوویەکی تێدایە کە دەمانەوێت بگەرێنێوە بۆ لای و لەگەڵیدا قسەبکەین و خەزمەتیبکەین، تێببگەین و داوا لێبوردنی لێبکەین. زۆربەیی وەخت ئەو لاشەیی، جەستەیی کۆچکردووی کەسیکی

نزیکه، دایکمانه یاخود باوکمان یان که سیکی نزیکی تره که له ناکاو له رهوتی ئەم ژيانه دلره قه‌دا به جی‌مانده‌هیلّیت، ئەگەر که سیکی وا نزیکیش نه‌بیت، لاشه‌یه‌کی خه‌یالییه، مردویه‌کی خه‌یالییه که له‌وانه‌یه مردنی خۆمان بیت، لاشه‌ی خۆمان بیت. من زۆرجار له پێگای مردوه‌کانی تره‌وه قسه‌م له‌گه‌ڵ مردنی خۆمدا کردوه ... زۆرجار ». غه‌زله‌نوس وه‌ک ئەوه‌ی چاوه‌پوانی ئەو قسانه له من نه‌بیت، به غه‌میکی زۆره‌وه گووتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، نه‌وجه‌وانی چینی شتیکی تریوو... من نه‌وجه‌وانی چینیم کوشت، تیده‌گه‌یت، غه‌زله‌کانی من نه‌وجه‌وانی چینیان کوشت... ئەو به‌پاستی ده‌ژیا... دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبوو، په‌نگه تاکه مروفیکی ئەم شاره بووبیت که دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبیت... ئەو ئەوه‌ی کرد که من و تۆ بۆمان ناکریت... ئەو ئەم شاره وه‌ک باغیکی خه‌یالی ده‌ژیا... هه‌زارباغی ئەو شوپینیکی جیانه‌بوو له ده‌ره‌وه‌ی ئەم شه‌قام و کوچانه، هه‌موو ژنیک لای ئەو مه‌حبوبه‌یه‌کی خه‌یالی بوو... هه‌موو کوچیه‌ک باغیکی خه‌یالی بوو. من کوشتم... زۆر ویستم غه‌زله‌ی نه‌ده‌من، زۆر ویستم به هه‌مان شه‌قامی خه‌یالدا نه‌پوات... خۆی جوانی ژيانی خۆی ده‌بینی... ده‌یزانی چ شاهانه ده‌ژی... به‌لام ئەو غه‌زله‌نه‌ بردیان و کوشتیان. ئەو ئەو مه‌خلوقه‌بوو که من خه‌ونم پێوه ده‌بینی، ئەو ژيانه ده‌ژیا که من ده‌مویست. ئەم غه‌زله‌نه‌یان هێشت بژی».

ماجیدی گۆل سۆلاف به فیزه‌وه گووتی «نه‌وجه‌وانی چینی ساتی خۆشی برده‌ سه‌ر، به‌لام ژيانی پاسته‌قینه‌ی ئەم شاره پیس و پۆخله‌ی نه‌بینی، ژيانی پاسته‌قینه‌ نو‌قمبوون نییه له ناو سنگ و مه‌مکی ژناندا، به‌لکو پیاسه‌کردنه به‌م شه‌قامه پیسانه‌دا. تێناگه‌م چۆن مروف ده‌توانیت ژيانی شاریکی واپیس و پۆخل و پێ ناشیرینی وه‌ک ژیانیکی خه‌یالی بژی؟...».

غه‌زله‌نوس سه‌یریکی ماجیدی کرد و دوا‌ی که‌میک تی‌فک‌رین گووتی »

نەوجەوانى چىنى سەرەتا ئەو جياكارىيەى لە نىوان خەيال و راستيدا نەدەزانى. وەك مندالىك تازە لەدايك بوويەت، خەيال و راستى لای ئەو يەك شت بوون، دواتر لە ژيەر كاريگەرى غەزەلەكانى مندا لەو دابەشبوونە تيگەيشت».

من باوەرم وابوو ئەو دابەشبوونە نەيتى مان و نەمانى ھەموومانە، من بۆ خۆم ھەر لەسەردەمى شوپشەو لە نىوان خەيال و حەقىقەتدا سەرگەردان و دوو كەرتبووم... ئىستاش دەلييم، ھىچ مەرفئىك لەم شارەدا نىيە دوو كەرت نەيەت، وەلى ھەندىكمان بەو كەرتبوونە دەزانين و ھەندىكمان دەمرين و دركى پىناكەين. لەو كاتەدا ھەلمدايە و گووتم «سەردەمى شوپش، ئەو كاتەى لە ئىفتىالاتدا ئىشەمدەكرد. وام ھەستەكرد گەر يەكە يەكە خەلكە خراپەكارەكان بكوژين، ئىدى دۇنيا دەيەت بە بەھەشت. زۆرجار كە لەگەڵ برادەرەكانمدا يەككىمان دەكوشت، بەجۆرىك خۆشحالىبووين واماندەزانى ھەنگاوێك لە بەھەشت نزيكبووينەتەو. ئاھەنگمان سازدەكرد و ھەرامان دەنايەو. ئىستاش زۆر خەلك ھەن وابىردەكەنەو، لەوانەى لە زيانى زۆرەى ئادەمىزادەكاندا قۇناغىك ھەيەت پىيوايەت كوشتن لە بەھەشتمان نزيكەكاتەو. زۆرەمان لە منداليەو و ھەا گۆشبوويبووين نەماندەتوانى وىنەى ئەو نىشتيمانە بەھەشتى و خەياليەى لەسەرماندایە بەبى كوشتن و بەبى بازدان بەسەرتەرم و لاشەى خەلكى تردا بەيتنە پىشچاو. ئىستاش ئەم ولاتە پرە لەو كەسانەى پىيانوايە گەر يەك بە يەك خراپەكان بكوژين، دەتوانين بەھەشت دروستبەكەين... من يەكەم شەو كە چوومە ھەزارباغ گووتم ئەم جوانىيەى لە خەيالدا ھەيە لە راستيدا نىيە و ناشبەت، بە خۆم گووت ھەسەنى پىزۆ راستىت بۆچىيە، ئەو ھەموو سالىەى لە دروستكردنى گولودا سەرفەكرد ئىستا ئەم باغەى پىشكەشكردويت، تيا بەھەشتەو و بىدەنگ بە، ئەمەو تۆ بەھەشتىكى خۆت ھەيە،

قوون بنیره سەر دەرپێ خەیاڵییەکی خۆت و ئەم کونجی قەناعەتە بەرمەدە. ئیستاش کاتێک بەرۆژ بە سیباغدا دەرپۆم، سەیرم لیدییت ئەم شویته شەوان لە خەیاڵی من و تۆ و ئەو پیریژنانەدا دەبیته شویتێکی وەها سەحراوی... وەک چۆن شەو و ڕۆژ بەیەکتەری ناگەن گۆلەکانی هەزارباغ و ئەو شەقامە پیس و تۆزاویانەی ڕۆژیش بەیەک ناگەن. من زۆر لەو شتانەدا شارەزا نیم، بەلام دەلێم ئەوەی منی کردە پیاو کوژ ئەوەبوو کە دەمویست لە حەقیقەتەو بەزیدەم بۆ خەیاڵ... هەر من وانەبووم، زۆر لە پیشمەرگەکانی تری ئەو سەردەمەش کە خەباتمان دەکرد، هەر خولیا یەکی وەها لەسەرماندا بوو، بازیدەین... لەم دنیا ناشیرینەو بەرەو دنیا یەکی تر. جارێک لەگەڵ یەکیەک لە پاپەرەکانی شۆرشدا قسەمەدەکرد و گووتم «هەفال، ئێمە لەم شۆرشەدا دواي چي کەوتووین... من خەریکە کەم کەم لە خەلک کوشتن وەپزەدەبم». بە خەفەتیکەو سەیریکردم و گووتی «هەفال تۆفان، دواي کلاوي بابردو کەوتووین». گووتم «هەفال، کلاوي بابردو چيیه؟». گووتی «هەفال کلاوي بابردو ئەو شتە یە گەر شۆرشیش سەرکەوێت بۆمان ناگیرێت». شۆرشەکە سەرچەم بۆ شتێکی خەیاڵی دەگەرا کە کەس بە تەواوی نەیدەزانی چيیه. کە پاپەرین سەرکەوت ئەو خەیاڵە بە شتێکی تال و ناشیرین تەواو بوو... ڕۆژێک ئەو ژنەم کوشت و سەیری چاویم کرد. ئەو نیگا کردنە هەموو ژيانى منى گۆپی. لە چاوی ئەو ژنەدا کۆتایی ئەو خەیاڵەم بینی، ئەو کلاو بابردو وەم بینی کە هەفالەکی سەرکردایەتی باسیکرد. عەزیزان دواي پاپەرین هاوپی شۆرشگێڕەکانم خەیاڵی خویان توپدا و نەچوونەو سەری، کەس نەپرسی ئەو خەیاڵی ئەو شۆرشە دووردێژە چي بوو. نەپرسی ئەو خەیاڵاتى شەهیدەکان چيان بەسەر هات؟. شۆرش وەکو خەو وایە، کە تەواو دەبیته وەک بە ناگابێیت خەونەکانی دەپۆن و بێردەچنەو... هیچ شتێک لە دنیا دا وەک شۆرش

درۆزن نییه . دوی سه‌رکه‌وتنی پاپه‌پین و گه‌پانه‌وه‌ی خه‌لک له‌ کۆپه‌وه
 گه‌وره‌که، من سه‌یری چاوی هاو‌پێکانی خۆم ده‌کرد و تروسکایی یه‌ک
 خه‌یال چیه‌ نه‌مه‌بینی... نه‌وه‌ وایکرد پابه‌کم و به‌ۆمه‌ ژوورئ و ده‌رگا
 له‌ خۆم داخه‌م... خه‌لک هه‌یه‌ ده‌توانی‌ت واز له‌ خه‌یال به‌ی‌نیت و بزئ،
 به‌لام که‌سانی وه‌ک ئیمه‌ ناتوانین بئ‌ خه‌یال بزین، که‌ به‌پێگایه‌کی
 خه‌یالیدا ده‌پۆین و ده‌زانین کۆلانه‌که‌ داخراوه‌ و پێگا‌که‌ ده‌رناچیت،
 پێگا‌که‌ ده‌گۆپین و ده‌چینه‌ کۆلانیکی تره‌وه‌ . لێتان ناشارمه‌وه‌ لای
 منیش زۆری ویست تا ئه‌و دوو دنیا‌یه‌م له‌ یه‌کتری جیا‌کرده‌وه‌... دوی
 پاپه‌پین، دوی نه‌وه‌ی ئه‌و ژنه‌ به‌سته‌زمانه‌م کوشت، تێگه‌یشتم خه‌یالاتی
 سه‌رده‌می شو‌رپ له‌سه‌ر ئه‌م خاک و ئاوه‌ سه‌وز نابیت. به‌ خۆم
 گووت هه‌سه‌نی پیزۆ، تا نه‌بوویته‌ جانه‌وه‌ریکی ریسواتر و بی‌ئینسافتر
 له‌م یارییه‌ ده‌رچۆ... بۆ نه‌وه‌ی خۆم پاک‌که‌مه‌وه‌ و شتیکی تر له‌
 پۆحمدا سه‌وزبکه‌م زیاد له‌ شه‌ش ساڵ چوومه‌ خه‌لوه‌ته‌وه‌ . هه‌ستده‌که‌م
 له‌و ماوه‌یه‌دا بۆنی گول‌اوه‌کانی دایکم پۆژ دوی پۆژ و ئیواره‌ دوی ئیواره
 له‌م دنیا مه‌لعونه‌ی دوورخسته‌مه‌وه‌... گه‌ر ئه‌و لاشه‌یه‌ی مورا‌د نه‌بوایه
 دنیا نرخی له‌لام نه‌ما‌بوو... من کتییی مردووه‌کانیشم له‌ به‌ر خاتری
 ئیوه‌ ده‌نوسی. به‌لام براده‌رانی عه‌زیز مرۆف چهند خه‌یالاتی بیت،
 راستی هه‌میشه‌ له‌ شتیوه‌ی لاشه‌یه‌کدا دیته‌وه‌ به‌رده‌می... ناتوانین له‌
 راستی پابه‌کین... کێشه‌که‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌یال قورسایی راستیمان له‌سه‌ر
 هه‌لناگریت، راستی شتیکی ناشیرینه‌ بمانه‌و‌یت و نه‌مانه‌و‌یت ده‌مانه‌پ‌یت،
 چاوبنوقینیت و نه‌ینوقینیت یه‌ک شته‌، وه‌ک گولله‌یه‌کی بێ‌په‌حم وایه‌ که‌
 به‌ره‌و ناو‌چاوان دیت... خه‌یالیش هه‌ر وا زالمه‌، چهند راستی بقیات
 مرۆف ناتوانیت له‌ خه‌یال پزگاریبیت. براده‌ران، مورا‌د جه‌میل گه‌رچی
 زۆر له‌ راستیدا ژیا، ده‌رگای راستیه‌ خۆش و به‌تامه‌کانی بۆ والا‌بوو،
 به‌لام دوا‌جار نه‌یتوانی له‌ گوشاری خه‌یال ده‌رچیت، ئینسان مه‌خلوقیکی

ناسكه له نيوان په ستاني راستي و خه يالدا يان وهك من ده بېته
 پياوكوژ يان وهك تو غه زه لنوس ده بېته شاعير. غه زه لنوسي برام،
 من ئېستا له تو ده ترسم، له ماجيدي گول سولاډ ده ترسم... وها
 سه يرمه كه برام. به راستي له تو ده ترسم، تو پياوځكي خه يالاتيت، من
 و تو باغيكي هاويهش له سه رماندايه، به لام ده ترسم چوڼ خه يالاتي
 عه شق نه وجه واني چيني كوشت... ئه م هه موو راستييه تاله ئيمهش
 بكورژيت».

ماجيدي گول سولاډ نه يده شارده وه كه رقي له دهنك و شيوه قسه ي
 منه، هه ر كاتييك زور قسه مبكر دايه وه پزييه كي زورم له سه ر ده موچاوي
 ده بيني. گهرچي من زور بلييه كي وها بيتام نه بووم، به لام ناخوشي
 دهنك و خراپي ده م و نوتم و ايانده كرد، خه لك كه م بايه خ به ناوه پوكي
 قسه كانم بدهن. ئه و ئيواره يه بهر عه كسي جاران، هه ستمكرد گول
 سولاډ به ريز و حورمه ته وه ته ماشامده كات. من پيكنيم و گووتم
 «گول سولاډ، مروډ كه قسه ي دلي خوي كرد، گهر شه يتانيش
 بيت هه ر جوانه». ئه و به زه رده خه نه ئه رستوكراتييه كي خويه وه
 گووتي «هه له يه كي گه وره يه ئه و ديواره ي له نيوان خه يال و راستيدايه
 بشكيت، هه له يه ... خه يال گهر باريكه يت به راستي ترسناكه و راستيش
 گهر باريكه يت به خه يال ترسناكه. تيكه لاوكردي ئه م دوو زه مينه، وهك
 تيكه لكردي ئاو و ناگر وه هايه».

غه زه لنوس به گومانه وه سه يري هه ر دوو كمان ي كرد و پاش كه ميك
 بيركردنه وه، هه نديك كاغه زي له سه ر ميژه كه ي خوي هه لگرت و بيته وه ي
 بزانييت چي ده كات داينانه وه و گووتي «ئو سنووه ي ئيوه له نيوان
 راستي و خه يالدا دايدنه ين نه كرده يه و نابيت. چ شتيك نه وجه واني
 چيني كوشت؟ ها... ئيوه ئه و پرسيا رته تان له خوتان كرده ...؟
 حه قيقه ت يان خه يال؟ مروډ ته نيا له جيهان يكد ده توانيت سنوور له

نیوان راستی و خەیاڵدا دابنیت که خۆشەبەستی و کوشتنی تیانەبیت...
 لە ھەر جیڭایەک خۆشەبەستی و کوشتن ھەبیت، حەقیقەت و خەیاڵ
 بەشیوەیەکێ ئوتۆ تیکەڵدەبن جیاپونەویان ئەستەمە. من چەندین
 سەلە غەزەل دەخوینمەو، لەگەڵ ھەموو غەزەلیکدا جار دوا جار
 قوولتر بە خەیاڵاتدا پۆدەچم، بەلام ھەرکات لە خەیاڵدا زۆر دوور
 پۆشتبیتم زۆر بیرم لە راستی کردۆتەو. ئێوە بیرتان لیکردۆتەو
 کە بۆ لە نیوان ھەموو خەلکی ئەم شارەدا بە تەنیا ئێمە چیرۆکی
 مردن کۆدەکەینەو؟... ئەو بۆ لاشەکە نەوجەوانی چینی ژیانی ئێوەی
 واگوێی؟... ھا... ماجەلان تۆ بیرت لیکردۆتەو؟ چونکە ھیچ کەس
 بەقەد مەخلوقیکێ خەیاڵی تینووی راستی نییە. خەیاڵ خۆی بە زۆر
 دەستمان دەگریت و دەمانباتە سەر ئەو راستە ھێلەکی کە دەمانگێژێتەو
 بۆ راستی. نەوجەوانی چینی لە دنیای حەقیقەتەو ھات بۆ لای من،
 خۆشەبەستی ھێنای. من دەمویست بژی بێئەوێ عەشق بیکوژیت و
 بەدەختی بکات... دەمویست وابکەم بە شتیکی کەم لە حەقیقەت و
 بە شتیکی کەم لە خەیاڵ پازی بێت... ئەو دەردەکی کە ئێمە تووشمان
 ھاتوو ئەو نییە خەیاڵمان ھەیە یان بیر لە راستی دەکەینەو،
 ھەموو مەزەقێک شتیکی کەم لە خەیاڵ و شتیکی کەم لە راستی لەلا
 دەستدەکەوێت. دەردی من و تۆ ئەوێ بە خەیاڵی کەم و راستی کەم
 پازی نابین... ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات دەیەوێت تا
 ئەوسەری حەقیقەتیش بپوات، ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری حەقیقەت
 بپوات، دەیەوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات... ئەو دەردی ئێمە...
 خەلکانی دی بە کەمێک حەقیقەت و کەمێک خەیاڵ دەژین و ھەستناکەن
 شتیکیان ونکردو، بەلام ئێمە تازە مەحکومین بەوێ تا ئەوسەر
 بپۆین... بەش بە حالی خۆم مەحکوم تا ئەوسەر بپۆم... نەوجەوانی
 چینی پێگای تری بۆ من نەھێشتەو، ئەو ھات و تا ئەوسەری خەیاڵ

پۆى كه مهرگه، ئىستا منىش هىچ پىگايه كى دىم له پىشدهمدا نىيه
ئهوه نه پىت تا ئه وسهرى حهقيقهت برۆم... ئىوه ئازادن له گه لىمدا دىن
ياخود نا، دهتوانن برۆن... ههريه كه تان زهوى خه يالى و ژيانى تايبه تى
خۆى هيه. به لام من مه حكوم به پۆيشتن... ده پىت برۆم...».

ماجيدى گول سۆلاف گوتى «غه زه لنوس ئىمه هه موو شتىكمان
پىكه وه كردوه، ده زانين ئىشه كه پره له مه ترسى... ده زانين يه كىك
هيه نه وجه وانى چىنى كوشتووه، ژنىك هيه ديار نىيه... خه لكىكى
ناديارىش هه ن ده يانه وىت غه زه له كان به ن و برۆن، ئىمه تا ئىستا هىچ
ده رياره ي ئه وانىش نازانين... ئىمه ناتوانين لىره دا بوه ستين و هىچ
نه كىن».

ئه و پۆزه بريارماندا به رده وامبين. تا كوتايى له گه ل يارىيه كه دا
برۆين. كه س له و يارىزانه بچوكتر نىيه كه له ناوه پاستى گه مه كه دا
ده چىته ده رى. هىچ يه ك له ئىمه ش خۆمان به يارىزانى بچوك نه ده زانى...

هه ر ئه و پۆزه من و ماجيدى گول سۆلاف گرنگترين گفوتگوى
ژيانمان نه جامدا. من ده مزانى ديمه نى قاته ئىنگليزى و وىقاره
شاهانه كى له گه ل سروشته خاكى و بازارييه كى مندا ناگونجىت،
له گه ل ئه وه شدا سه رسامى من به گول سۆلاف له سه رسامى به
غه زه لنوس گه وره تريبوو. غه زه لنوسم وه ك پياويكى ون ده هاته به ر چاو
كه له نىوان دوو دونيادا سه رى لىشيووه، جياوازييه كى گه ورم له نىوان
خۆم و غه زه لنوسدا نه ده بينى، كه سمان له راستيدا به ته واوى سه ر به
هىچ دونيايه ك نه بووين... به لام گول سۆلاف ژۆر باوه پى به خه يالى

خۆی هەبوو، ئەو وایە کرد هەندیک هێزی هەبێت کە ئێمە نەمانبوو. لەو پۆژەدا من و گۆل سۆلاڤ گفتوگۆیە کەمان کرد کە تا مردن بیرم ناچیتەو. ئەو بە کەمجار بوو دواى ئەو هەموو سالە ئەو دلى خۆیم بۆ بکاتەو، لە دواى ئەو پۆژەو ئیدی بە پێژیکى زۆرەو سەیری ماجیدم دەکرد، گەرچى خۆبادان و لە خۆرازیبوونی زۆرى، لەنجەولارى بە وىقارى لە قاتە سەپى و پەش و کریمییهکانیدا هەمیشە غەمباریدەکردم. ئەو پۆژە بە ماجیدم گوت «گۆل سۆلاڤ، لاشەکەى نەوجەوانى چینی هەمیشە لەگەڵمدايە. زۆر جار چاوی لێکدەنێم و دەبینم، کە لە هەزارباغ دەسوڕێمەو دەبینم، کە بە شەقامەکاندا دەپۆم هەستیکى قوولم هەیه کە لە دواو سەیرمەدەکات، هەندێجار هەست بە هەناسەى دەکەم، هەستدەکەم هێند لێم نزیکە خەریکە بەرمەدەکەوێت... گۆل سۆلاڤ تۆ پیاویکی لە من گەنجتر و خوێندەواری. راستە دونیات نەبینیو، بەلام دەلێم لەبەرئەوێ دونیات نەبینیو، لەوانەیه باشتەر تێبگەیت. لەم شارە پیس و چەپەلەدا دنیا هێندە بچوکه ببینییت و نەبینییت وەکو یەکە. من لە تۆ دەپرسم، گۆل سۆلاڤ، زۆرجار واهەستدەکەم لاشەکە سىحریکی زۆرى لەسەرم هەیه... دەمەوێت تێبگەم، چى وادەکات پیاویک لە تەمەنى مندا عاشقى لاشەیهک بێت؟ تۆ ئەو چۆن تێدەگەیت؟»

گۆل سۆلاڤ گوتى «حەسەنى پیزۆ، منیش هەمان هەستم هەیه، لەو کاتەوێ ئەو لاشەیهەم ببینیو، دەمەوێت شتیکی بۆ بکەم. جار جار لە ژيانى منیشدا دەرەدەکەوێت، بەلام ناھێلیم تەواو دەست بە سەر خەیاڵمدا بگرێت، مردووکان زالمەن گەر دەرگایان بۆ بکەیتەو، وەها ژيانەت داگیردەکەن، خەو و خۆراکت لێحەرام دەبێت»

ئێستیکى کرد و گوتى «پیزۆ، دەرزانى بۆ دەمەوێت تا کۆتایى لەگەڵ ئەم حیکایەتەدا بپۆم؟ لەبەرئەوێ خوێندەوێ چارەنوسى مردووکان، تەنیا شتیکی مەوێت لە راستیدا بى هیچ مەبەستیک دەیکات.

مردووه کان ناگه پښه وه بږ شه وهی سوپاسمانېکه ن. ئیمه خزمه تیکیان ده که یڼ، بښه وهی ناگادارېڼ، بښه وهی ئیمه چاوه پښی هیچ بکه یڼ و نه وانیش چاوه پوانی هیچ بن. شه نه وپه پښی به خشنده ییبه، گه یشتنی ئینسانه به پله ی که مال. خزمه تکردنی مردووه کان وهک خزمه تکردنی زیندووه کان نییبه، مرؤف هه ر وهخت خزمه تی زیندوویه که دهکات، دلای پرده بیت له چاوه پوانی، منه ت ده که وښته به یڼه وه، نومیدی وه رگرتنه وهی چاکه ی زورتر دښته پښی، دلخو شده بیت که فه زلی به سهر نه وانی دیدا هه یه. مرؤف کاتیک خزمه تی خودا یان نیشتمانیش دهکات هه ر چاوه پوانی پاداشته. سه یرکه هه سهرنی پیزو نه وانه ی خزمه تی نیشتمانیان کرد ئیستا چ جانه وه ریکیان لیده رچووه. من زورجار ده لیم خوژکه خزمه تی نیشتمانیان نه کردبایه. سه یرکه و به چاوی خو ت ببینه، نه وانه ی خزمه تی خودا ده که ن چ درنده یه کن، چنده بیپاک به نومیدی به هه شت مرؤفه کانی دی پارچه پارچه ده که ن. به لام من که خزمه تی شه کوره مردووه ده که م، چاوه پوانی هیچ نیم... شه زیاتر دلنایامده کات که من پشه یه کم له م سهر زه مینه نییبه... کاتیک له گه ل مردووه کاندا خه ریکده بم، نه هیچ وه رده گرم و نه هیچ ده به خشم... من وه کو غه زه لنوس به دوا ی راستیدا ناگه پښم... به لکو کاتیک له گه ل شه م لاشه یه دا ده پښم، نه مردووه کان هیچم ده دهنی و نه من هیچ ده دم به مردووه کان... شه پاکترین جوړی په یوه نندی به بوونه وه ریک به بوونه وه ریک تره وه به سستیت، نه شه وان داوایه کیان له من هه یه و نه من ده توانم داوام له وان هه بیت. شه مرؤفانه ترین جوړی په یوه نندی به له خو شه ویستی بلندتره... خو شه ویستی پره له ترس و داواکاری و خو په سهرندی... به لام بایه خدان به چاره نوی مردووه کان، خالییه له داواکاری و خو په رستی. شه مجوره په یوه نندی به تهنیا له گه ل مردووه کاندا ده به ستریت... تیده گه یت تهنیا له گه ل مردووه کاندا... شه من وهک

غەزەلنوس بۆ ھەقیقەت ناگەرپىم... مەن بۆ پاکی دەگەرپىم... غەزەلنوس
 بۆ نىوہیەکی ونىووی خوئی دەگەرپىت، بەلام مەن دەمەوئیت بازنەہیەکی
 پاک لەگەڵ نەوجەوانی چینییدا دروستبکەم، ئەو ھیچ نابەخشیتە مەن و
 منیش ناتوانم ھیچی پێیبەخشم، بەلام لەگەڵ ئەو شدا ھەردووگمان لە
 ھاوکیشەہیەکدا، لە بازنەہیەکدا، ئەو بازنەہیە تەنیا لەگەڵ مردووەکاندا
 دروستدەکریت. تۆش ھەسەنی پیزۆ، عاشقی ئەو لاشەہیە نیت... تۆ
 لە ھەموومان زیاتر پێویستت بەو لاشەہیە... تۆ دەبیت لە ھەموومان
 زیاتر لەگەڵ لاشەکەدا بپۆیت... چونکە ئەو تەنیا پێنیشان دەری تۆہ
 لە بەرہی بکوژەکانەوہ بپۆیت بۆ بەری کوژراوہکان... سەیرکە ھەسەنی
 پیزۆ، لەو ساتەوہی مەن تۆ دەناسم دەمەوئیت شتیک ت پێبلایم، زۆریە
 پیاوکۆزانی ئەم ولاتە بەدوای جوڑە پاکبوونەوہیەکی سیاسیدا دەگەرپن.
 مەلئ گول سۆلاف بیتابپووە، مەن ھەر وەخت بێر لە تۆ دەکەمەوہ
 راستە و راست لەخۆم دەپرسم ناخۆگەر پیاوکۆزیک بلایت مەن پەشیمانم
 ئیدی یارییەکە تەواودەبیت؟ گەر بلایت مەن نامادەم سزای خۆم وەرگرم
 ئیدی ھەموو شتیک تەواو؟ گەر چووە بەردەمی سەرۆکەکانی و گووتی
 ئیوہ مەنتان کرد بە پیاوکۆز، بەوہ ھەموو شتیک دەگوزەرپت؟ ھا...
 ھیچ دەگوزەرپت؟ بەو قسەہیە موویەک لەسەری سیاسییە پێس و
 چەپەلەکانی ئەم شارە دەبیتەوہ؟ ھا گەر چووە بەر دادگا و سنگی
 خوئی پووتکرد و گووتی بمرکۆن، بمرکۆن... مەن تاوانبارم، ئیتەر بەوہ
 دەبیت بە مرقفیککی تر؟ نا... ھەسەنی پیزۆ...؟ نا.. ئەی ئەگەر
 دەستیکرد بە شیعەر خویندەنەوہ، ئیتەر بوو بە کەسێکی دەستپاک؟
 ھەسەنی پیزۆ مەن شەوان کە سەر دەخەمە سەر سەرین بێر لەو شتە
 ترساناکانە دەکەمەوہ... ھەسەنی پیزۆ، ھیچ پیاوکۆزیک بەو جوڑە
 پاکنابیتەوہ... ئەو جوڑە پاکبوونەوہ سیاسی و عاتیفییانە مەرھەمێکن
 مرقوف دەینیتە سەر برینەکە... تۆ تەنیا بەوہ پاکدەبیتەوہ بگوازیتەوہ

بۆ بەرەى كوزداۋەكان... دەبىت پۆھى كوزداۋىك بچىتە گىانتەۋە،
ئەوسا تىدەگەيت؟... ھەسەن تۆفان، تەنيا بىنىنى ئەۋ لاشەيە بەس
نىيە، بەس نىيە ھەستى پىيگەيت و وابزانىت لە تەنىشتەۋە دەپرات...
بە پىچەۋانەۋە دەبىت ببىت بە... ئەۋەى يەكك دەكوزىت تەنيا بەۋە
پاكدەبىتەۋە، ھەتا مردن پۆھى كوزداۋىك لە بەرىكات و لە برى ئەۋ
بژى، دۋاى خەۋنەكانى بگەۋىت و لەخوليا و ئامانجى ئەۋدا نوقمىبىت...
نەۋجەۋانى چىنى ئەۋ دەرەتەى پىشكەشكردۋىت لە برى ئەۋ بژىت،
پۆھى ئەۋ لەبەرىكەيت و دۋاى ھىكايەتەكەى بگەۋىت. گەر دەتەۋىت
پاكبىتەۋە، پۆھى نەۋجەۋانى چىنى لەبەرىكە و گەر بۆ جارىكىش بوۋە
لە چاۋى مردۋىيەكەۋە لەدۇنيا بېۋانە... ئەم ۋلاتەى من و تۆ، ەزىزم،
ۋلاتى مردنە... ھەموو پۆژىك ئەم ھەموو مەيتە... ئەم ھەموو مەيتە،
كە بۆگەنيان لوۋتى بەشەرىيەتى پېكردۋە، ئەۋ ھەموو ژنە كوزداۋەى
ئەم شارە، كە چىرۆكىيان بەمسەرو سەرى دۇنيادا بلالوۋتەۋە... ھەسەنى
پىزۆ، پادشاي گوللۇ... ھەستدەكەم ھەموومان پىۋىستمان بەۋە دەبىت
جارىك لە جاران پۆھى مردۋىيەك لەبەرىكەين و بەشاردا بگەپىين...
بە گالتە ۋەرىمەگرە. بىر لەۋە بگەرەۋە گەر نەۋجەۋانى چىنى ئىستا
زىندۋو بىتەۋە چى دەكات؟... بەقسەم بگە ئەۋە بگە بە خولياى
خۆت. بىر لەۋە بگەرەۋە ۋەستە بېۆ دۋاى ئەۋ خوليايە بگەۋە».
لەۋ ساتەدا پىمۋابو، پۆھى نەۋجەۋانى چىنى گەر بگەپىتەۋە بۆ
دۇنيا پاستەۋ پاست بەدۋاى باران شوکوردا دەگەپىت... ۋەك ئەۋەى
تەلىسم لىكرايىت ھەستام و جگە لە گەپان بۆ باران شوکور ھىچ
خەيالىكى دىكەم نەبو.

من له ژنر كاريگهري راستهوخوي قسهكاني ماجةلاند، يه كه م كه س

بەووم كە بپرێارمدا بە ئاشكرا بچمە شەپەرەو. ئەو كاتەى من لاى خۆمەو
 بپرێارى راگەياندننى شەپمدا، هېچى ئەوتۆم لەسەر درێژ و پانى بەرەكانى
 جەنگ نەدەزانى. پێموایە هەموو ئەوانەى لەو دەمەدا لەگەڵ مېر و
 بارۆنەكانى نوێمېراندا چوونە شەپەرەو هەوالێكیان لەسەر درێژ و پانى
 گۆرەپانى جەنگ نەبوو. كە ئێمە چوینە شەپەرەو لە مېژیوو مېرەكانى
 نوێمېران بە شێوێى جۆراوجۆر ئابلۆقەیان داوویین.
 لە شەشى ئەیلولى سالى دووھەزارو چواردا... من پەلامارى مورتەزای
 شەیتانمدا.

دواى قسەكانى من و گۆل سۆلاف، هەمان شەو من و شېر چوینە
 سەر مێزەكەى مورتەزای شەیتان. بە پێكەنینێكى گەورە پێشوازی
 لێكردین. ترسێكى قوول لە چاويدا بوو. بەلام بە دەم گوتى « ئەمە
 چ شەوێكى خۆشە، چ شەوێكى سېحراوى و پەر ئاھەنگە، من دووان لە
 جوانترین كۆپانى ئەم شارە بوونەتە مېوانم... مەژۆف بۆ شەوێكى وەھا
 ژيانى خۆى دەخاتە مەترسببەو، خەلك هەن دەمرن و شەوى وا ناییت
 بە نسیببان... چ خۆشەبەختم... چ پیاوێكى كامەرانم... سببولا... ئەمە
 چ شانسێكە پەوى كردۆتە من و نەسببى چ بەختێكە بە باغەدا شنەى
 دیت؟ ». من و شېر خۆمان وادەرخست كە تەنیا بۆ ناسین و بەھرە
 وەرگرتن لە قسە خۆشەكانى چوینەتە سەر مێزەكەى. پێمانگوت
 خۆشەبەختەببى و گەورەدەببى قەبوولببكات ئێوارەيەك داوەتێكى
 بکەین. ئەو لەگەڵ هەموو گومان و دوودلێبەكیدا گوتى « داوەتى ئێو
 شەرفێكى بپۆینەى.. وەك ئەو وایە سەرلەنوێ لە داىكبووپیتمەو، نە
 شەمالى دور و نە نەسببى بەیانیان وەك نرخى ئەم حورمەتەى ئێو
 لە منى دەنێن، ئاوا دل و پۆحم فێنك ناکەنەو... ».

من و شېر هەردووكمان دەمانزانى، ژۆربەى نەپتیببەكان لاى مورتەزای
 شەیتان. یاریبەكە خالى نەبوو لە مەترسبب گەورە. من و سببم شېر

نهيه ته ناو حيكايه ته كه وه، ويستم به ته نيا نه و پلانه جيبه جيبكه م
كه له سه رمدايه، به لام شبر نه يده ويست له جوړه ياريه كي وا تر سناكدا
به ته نها به جيمبه يلايت. نه گه رچي په ككه وته و بېهي زيوو، به لام له فيل
و مه كرده له من زور زانتر و ليږه شاوهر تر بوو. من دانيشته كه م له گه ل
مورته زادا به باسي رابوردوي خوځ و جه غفري مه غولي كرده وه، گوتم
من دوستيكي نزيكي جه غفري مه غوليم و پتر له دوازه ساله نه مينيوه،
ده زانم كه جه غفر دوستيكي نزيكي نه وه و ده خوازم گه ر بتواني
كږمه كمبكات مه غولي ببينم. مورته زا به و شيوازه سهير و ناوازه يه ي
خوي، به و زمانه شيرينه ي گوتم «مه غولي، شاه نه و شازاده يه ...
نه و جواميره ... خوي مهن، گولداني نه م وه ته نه، چند گولي تري
وهك جه غفري مه غولي تدياه؟. چند چرو و چند نه مامي تري وهك
نه و له باغ و بستانه ي نه م نيشتمانه دا هه يه ... من هر ده بوويه
بمزانبيايه كه نه جيبزاده يه كي وهك نيوه، كه كوپيكي پاكي وهك تو و
نه و، هر ده بيت په ديفي پياوي وها بن ... من به خته وهرم، به خته وهرم
كه له سه رده ميكداد دژيم كه قاره ماني وهك جه غفري مه غولي تيدا
ده ژي ... كه پياوي وها جوامير و مه ردي وها بيږينه ي تيا زيندووه ...
قه سه م به تيشكي خوړ و ناوي كانيه پاكه كاني نه م نيشتمانه ي من
و تو له باوه شيدا گه وره بووين، نه و پياوه له گه وهر يك ده چيت كه
تا نيس تا نرخ و به هاي نه دوزراوه ته وه ». هه موو كه س ده يزاني كه
مورته زاي شهيتان دروده كات. شبر بو نه وه ي وابات زياتر بدويت گوتم
«مورته زا، به راستي پيمبل، تو ده توانيت جه غفري مه غولي ببينيت.
من بيستومه ده لئن جه غفر هر له نه وروپايه، ده لئن له و كاته وه ي
چووه بو هله ندا نه گه پراوه ته وه؟. مورته زا به پيگه نينه وه گوتم
» له و پوڅه وه ي حيزب داواي كرده ... له و پوڅه وه ي سه روک به نامه ي
تاييه تي ناردې به دوايدا، ئيدي دواي سې پوڅ ليږه بوو ... جه غفري

مەغۇلى، ئاى چەندە دلى بەم خاكە دەسووتیت... كى هەيە دلاوهرى
 وەك ئەو لەبىرىكات... گووتى مالآوا ئەى شارە جوانەكانى خۆرئاوا،
 خواحافىز ئەى ئاسوودەيى، مەن نىشتىمان بانگمەدەكات، وەتەن ھاوارم
 بۆ دىنیت، سەرۆك بە ھەموو شكۆى خۆيەو، بەو پەيامە پىرۆزەو
 كە ھەلىگرتو، ھېھى ھېھى بانگمەدەكات... جەغەر لەوانەيە كە ژيانى
 خۆى كردو بە فەيدای ئەم نىشتىمانە... لەوانەيە... ئەى شېرى برام...
 مەن دەتوانم مەغۇلى بېينم، گەر نەشتوانم، بۆ ئۆو تا بەردەرگای ئەو
 زاتە لەسەر زگ دەپۆم، شەرەفە... شەرەفە، سەرورەيەكى گەرەيە
 ئۆو دەيەخشەنە مەن لە نىوان ئۆو و پىاوانى بەرزى وەك خۆتاندا
 پەيامنیرۆكى بچوك بىم... چ خۆشەختىيە بۆ يەككى ناچىزى وەك
 مەن ھېھى خزمەتى پىاوانى گەرەي وەك ئۆوبەكەم». شېر گووتى
 «مورتەزا پىمان خۆشە تۆ شتىكمان بۆ پىكخەيت چاومان بە مەغۇلى
 بکەویت... گەر راستە حىزب پەلەوپايە داوەتى دەيیت ھاوپى خۆى
 لە بىرىت... تۆ پىى بلى، حەسەن تۆفان و شېر مستەفا دەيانەویت
 بتىنن... ئەو ھاوپى عومرمان بوو».

مورتەزا وەك لەسەر شانۆيەك وەستايیت، دەستى بەرزكردەو و
 گووتى «مەغۇلى ھاوپى خۆى لە بىرناكات، يەكك بەوفا و بە ئەمەك
 نەيیت سەرۆك وەھا قەدرى ناگرت، وانىيە؟ برايان وانىيە... سەرۆك
 بەدريزايى ژيانى بۆ پىاوى وەفادار و بە ئەمەك گەراو... خودايە...
 ئەى پىاو گەرە و مىرزادەكان... ئۆو نايیت ئەو لە بىرىكەن...
 بەلام ئىش، ئىلامى، لەگەل ئىشدا دەلييت چى... خزمەتكردنى ولاتىكى
 وا وىران، بەسەركردنەو وى واجبەكان... وريايى دەرەق بەو ھەموو
 دوزمەن... ئەو ھەموو نەيارە... ئەو ھەموو شەونخونىيە... پاراستنى ئەم
 ولاتە... پاراستنى پىاو جوانەكانى... عەزىزم، مەغۇلى پۆحى بەسەر
 پىاو خاسەكانى ئەم ولاتەو دەرەجەيت... دەتوانيت بۆ پاسەوانكردنى

پۆحكی جوان، به ههفته چاو لیکه نیت ... مه غۆلی ئیوهی بیرنه چوه ...
 بیرى نه چوه ... به لام ئیش عه زیزم ئیش ... نه رکى حیزب ...» من که
 ته ماشای ده ست و نیگا و پیکه نینه کانیم ده کرد، دلنیا بووم ده توانم نه
 پتوییه بگرم ... دلنیا بووم له دلیدا شتیک ههیه دواى بکه ویت ده یگریت.
 ده مزانی له گه ل نه مجۆره مه خلوقانه دا یهک یاری ههیه، نه ویش یاری
 پویه پویه. هه موو نه و جان وه رانه ی حیزب دروستیکرد بوون له یاری
 ژیره وانکیدا ... له نمایشکردندا، یه که مبون. بۆ نه وه ی ناشکرا و بپه رده
 یاری له گه لدا بکه م گووتم «مورته زا، من هاو پئی مه غۆلیم ... من وهک نه و
 نیم، تیده گهیت، من له حیزب هاتمه ده ره وه و جارێکی تر له ژیانمدا
 ناچمه وه ناو حیزب، به لام ئیشده که م تیده گهیت، ئیشده که م، به لام به
 یاساو پيسای خۆم ... تا پۆژیک چهک هه لگرتن مانای هه بوو، من
 چه کم پتیبوو، به لام ئیستا ته واو ... مه غۆلی کوپی نیشتمان نییه ...
 مه غۆلی ئیستا خزمه تکاری میره کانه ... من ده مه ویت ببینم و چه ند
 پرسیارێکی لیکه م، ده زانی مورته زا نه و پرسیارانه چیین؟ ... ده زانیت؟
 چه زده کهیت بیانبیستیت، ها چه زده کهیت؟ لییده پرسم چه عفری مه غۆلی
 پۆلی تۆ له کوشتنی نه و ژنانه چی بوو که دوو سال له مه و به ر
 له مالى ژنه بپه ناکاندا سووتان ... نه و ژنانه ت له بیره؟ نه و ژنه
 به سته زمانانه ی گه ره کی «بابه ردان». ها ... له بیرته؟ پتیده لیم مه غۆلی
 براده رم، شه رمه که و پتیمبلی، پۆلی تۆ له کوشتنی هه ندیک له ژن
 و کچانی نویمیراندا چیه؟. ها ... له م دوو ساله دا زیاد له ئافره تیک
 و کچیک له نویمیران بیسه روشوین بوون ... وانیه مورته زای ئازیزم،
 وانیه؟ پتیده لیم براده ره ژنکوژه عه زیزه که م، دواى نه وه ی من ده ستم
 له ژنکوشتن هه لگرت، تۆ چه ند ژنی ترت کوشت؟ لیشى ده پرسم تۆ
 بۆ کامه ئاغا و میر و کادیرى بالای به نه مه ک ئیشده کهیت ... کامه یان
 زۆترین خه لاتت ده دات؟ لییده پرسم مه غۆلی عه زیزم، من براده ره

دیزینه‌که‌ی خۆتم، پیمبلێ تۆ ئەمڕۆ تەنگ بۆ کێ دەتەقینیت؟ جگە لە چەقەل ئیسماعیل و مورتەزای شەیتان چەند پیاوی تەرت هەیه لە بازار و کوچەکاندا نیشتم بۆ دەکەن و خەلک دەترسین؟... پێدەلێم لەگەڵ چەند کۆمپانیادا شەریکیت؟ هە عەزیزم... چەندجار لەسەدا بیستی و لەسەدا سی و لەسەدا چلی وەرەگری؟ بۆ قازانجی چەند کەس لووت دەنێیتە ناو تەندەرەکان؟ سالی دەم و دانی چەند کەس دەشکێتیت لەوانەی دەوێرن دەمبەنەوه؟ تا ئیستا پەراسووی چەند پۆژنامەنوست شکاندوه؟ لە چەند بالەخانەی نویدا بەشت هەیه؟ لێدەپرسم، جەغفەری برام ژمارە ی پەرەگیرەکانی تۆ و برادەرە بارۆنەکانت لە بازاردا گەیشتونەتە چەند؟ ژمارە ی دوکانەکانت چەندە عەزیزم؟ چەند سەد دۆنم زەوێت لە دەورووبەری شار هەیه؟ چەند گوندت لە جووتیارە بەستەزمانەکان کەپووەتەوه و کۆپەکانیشت کردون بە پۆلیس؟ لە ژێرەوه چەند بەنزیخانەت هەیه؟ ژمارە ی قەحجەکانت گەیشتونە چەند؟ کێ مەسەرفی ئەو پیاوه دڵسۆزانە ی تۆ و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی کولەکه و شیخی ناوساجی و قەیسەر هەلەدەگری؟... کێ؟ حیزب؟ مەکتەبی سیاسی؟ هاوڕێیان و هەفالان و کادیەرە بە ئەمەکه‌کان؟ هە کێ؟».

قەسەکانم وەک کوتەکیک وەها بوو بەر سەری مورتەزای شەیتان کەوتبێت، بۆ ئیستیک وەها چەپەسا نەیدەتوانی زمان هەلبێنیت. پێشتر کەس بەو جوړە قەسە ی لەگەڵدا نەکردبوو. ئەو تاکە شیوازیکی گونجاوی یاریکردن بوو لەگەڵ مورتەزای شەیتاندا. دەمزان ی گەر هەردوو کەمان بەرابەر بە یەک دەمامک بکەینە سەرمان، تا هەتا هەتا یە یاریبەکە تەواو نابێت، بەلام گەر یەکیکمان دەمامکە فرییدات، یاریبەکە دەگورێت. دڵنیا بووم کاتیکی دەوێت تا ئەو کوتەکە تەواو گێژیدەکات. شەربیش لەو باوەرەدا نەبوو، وا دوور بڕۆم، بەلام خۆشحالبوو

كە مورتەزاي بەو جۆرە دەبينى. لە چاوى شېردا شادىيەكى گەورەم
خويندەو. مورتەزا كەمىك خۆى پاوەشانى و گووتى «حەسەن تۆفانى
برام، پياوە گەورەكە... درۆى نەيارەكان نەتبات، سویند بە بىگەردى
بەپولە، بە غونچەى درەختى سىو، مەغۆلى دەستىكى لەو شتانەدا
نيیە... ژنە سووتاوەكان، كچە كۆزراوەكان؟؟... ھىھى ھى ھى ھى...
واى حەسەنى برام... واى. مەغۆلى سەربازىكى پاستگۆيە، پۆزىك لە
ھۆلەندە گەپاىو ە من پيشوازىم لىكرد، ھەر گەيشتىنە شار، ھەر چاوى
بە منارەكان كەوت، چاوى بەو شاخانە كەوت، چاوى بە گومەز و
قەلا و بورجى كارەباكە كەوت، دەستىكرد بە گريان، خۆلى زەوييەكەى
دەخوارد، تۆ نازانىت چەند ئەم خاك و ئاوەى خۆشدەوئىت، گياى
دەخوارد، ئا عەزىزم، ەك يەكىك غەربىيى شىتى كردىت چىمەنى
حەوشى مالەكەى خۆيانى دەخوارد... گەر ئەو پۆزە مەغۆلىت بدىايە
دەتزانى چ پياوئىكى ناسكە... دەتزانى چەند ئەم ولاتەى خۆشدەوئىت.
من خۆم بۆ نەگىرا و لەگەلیدا گريام، لەگەلیدا خۆلم خوارد، لەگەلیدا
گيام خوارد».

من پىمگوت «مورتەزا، ھەموو ژنانى ئەم شارە ناوى تۆيان
بيستوو... تۆ بۆ كى ئىشەكەيت؟ ھەموو دەلەين تۆ بۆ حىسابى
مەغۆلى ئەو دوو خوشكەت لە گەپەكى «كانىتۆز» دەرمانخوارد كرد،
تۆيت دەستت لە سەربىرىنى ژنى ھەلھاتووى يەكىك لە ئاغاكاندا ھەيە...
من دەسەلاتىكم بەسەر تۆدا نيیە، بۆ دەترسيت... ئەو ەى من لىت
دەپرسم، ئەو قسانەيە كە خەلك لە دەرەو ە دەيزانن، ھەموو خەلك
دەيزانن».

ھەستەمكرد ھىدى ھىدى قسەكانم شىتيدەكات، بەلام دووبارە خۆى
گرت و گووتى «حەسەن تۆفان دۆستى من، براى شىرىم... مورتەزا
بەپولەيە... مورتەزا ناتوانىت مېرولەيەك ئازاربدات... يەككى خراپ

ئەو دالە پاک و جوان و گەورەییە تۆی چەواشە کردو، یەکیکی ترسناک ئەو پۆخە گەورەییەتی ژەهراویکردو، قەسەم بە ژیاڵی گول... قەسەم بە دەنگی بالەندە کاتیک خەریکە دەپیکریت... من بیگوناھم، دلێکم ھەبە لە بەفر پاکتر... لە ئاو پاکتر، لە شەونم پاکتر... تۆ مورتەزا ناناسیت... شەو و پوژ بەم شارەدا دەسوپیتمو و بە خەلک دەلێم ئێو مورتەزا ناناسن، وەرن پۆخی ببینن... پۆخی».

من بە گالته جارپیەو گووتم «پۆخی؟ ھا پۆخی؟ ئەو پۆخە شەیتانییە دەیفروشین بە ھەموو کەسیک، مورتەزا ئەو شەوێت لە بیرە لەگەڵ قەیسەردا لە قەراغ شار، کورپکی گەنجتان ئازاردا، بیرتە تۆ وەک ئێستا لە تاریکیدا قەسە پرپوچت دەکرد. من ئەو شەو لەوێبووم، لە تاریکیدا سەیری تۆ و قەیسەر و پیاوێ ئازاکانی دیکەم دەکرد کە لە منداڵیکی بەستەزمانتان دەدا کە نایەوێت دوکانەکی چۆلبکات... مورتەزا بیرتە، یان بیرت نییە؟ مانگی چەند جار ئاوا لە خەلک دەدەن... باسی پۆخت کرد؟ وانییە؟ بەو بۆنەییەو پێمبۆی، پۆخی باران شوکۆر لە کوێیە؟ پێمبۆی ژنی بارۆنی کولەکە لە کوێیە؟ تۆ پۆحیکی پاک نیت؟ دەپێمبۆی باران شوکۆر کوا؟».

وێک چنگیکی تیژ برینداریکردبۆت لە شوینی خۆی ھەستا و لە میژەکەمان دوورکەوتەو و گووتی «حەسەن تۆفان... تۆ عەزیزی منیت... تۆ سەرورەری منیت... ھەموو دنیا دەزانیت ژنی بارۆنی کولەکە لە دەرەوێ ولاتە... ھەموو دنیا دەزانیت... خۆای گەرە، لە گومانێ خراپی ئەم پیاوێ بمانپاریژە... خۆای، بیبۆرە... خۆای گەرە بیبۆرە، چونکە حەسەن تۆفان گەرەری منە، مامۆستای منە، عەزیزی منە... سەرورەری منە». وێک گێژیووییت، وێک تیریکی ژەهراوی پیکابیتی و چاوێوانییت ژەھرەکی ھیدی ھیدی بگاتە دلێ، بە خاویبەکی ژۆر، بە ملھوپی جانەویریکی بەزیووە لەگەڵ ئەو قسانەدا یانەکی چۆلکرد.

دوای ئه‌وه‌ی مورت‌زا پۆیشت، سه‌یریکی شبرم کرد و گوتم «شبری
برام ئیستا یان ده‌مانکوژن، یان مه‌غۆلی ده‌نیریت به‌دواماندا بۆ ئه‌وه‌ی
بیده‌نگمانبکات، یان گهر ژنی بارۆنی کوله‌که‌ له‌ ژياندا مابیت له‌ ژیر
زه‌ویش بیت ده‌ریده‌هینن و ئاشکرایده‌کن».

شبر سه‌یریکردم و گووتی «نا... هیچ یه‌کیک له‌و سێ ئه‌گه‌ره‌ی تۆ
پاست نییه، نامانکوژن له‌به‌رئه‌وه‌ی واهه‌ستده‌کن هێزی گه‌وره‌ترمان له
پشته. ئه‌وه‌ عه‌قڵی ئه‌وانه، برات له‌ ناو ورگی مه‌کینه‌که‌دا گه‌وره‌بووه،
له‌ نیوان ددانه‌کانیدا ژیاوم، سه‌یری قاچم بکه‌ ئه‌وسا ده‌زانیت له
کوێ بووم... من ده‌زانم چۆن بیرده‌که‌نه‌وه. مه‌غۆلیش خۆی ده‌رناخات
چونکه‌ مورت‌زای شه‌یتان ناویریت هه‌وآلی ئه‌مشه‌و بیات بۆ مه‌غۆلی.
ژنی بارۆنیش ده‌رناکه‌ویت، له‌به‌رئه‌وه‌ی دل‌نیام نه‌ماوه».

پرسیم «ئه‌ی چی ده‌بییت؟»

شبر سه‌یریکردم و گووتی «نازانم»

به‌هه‌ستی که‌سه‌یکه‌وه‌ بزانییت شه‌پکی بیسه‌روینی هه‌لگیرساندوه،
به‌که‌ساسی گوتم «شبر ئیستا چیکه‌ین؟»

شبر بۆ ئه‌وه‌ی ئارامبکاته‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و
گووتی «ئیستا ده‌چینه‌ده‌رئ، له‌ ده‌رگاکه‌وه‌ جوان جوان سه‌یری ئه‌م
سالۆنه‌ بکه، چونکه‌ ئیتر تامردن نایبینیته‌وه، ئیتر که‌سمان ناتوانین
ببینه‌وه‌ بۆ ئیتر، ئیدی پتووستیمان به‌وه‌ نییه‌ ببینه‌وه‌ بۆ ناو ئه‌م
یانیه‌... چهند وه‌خته‌ که‌ پوو لیتره‌ ده‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ بوو پۆژیک
فیشه‌کیکی وه‌ها به‌ته‌قیین، ئیستا گولله‌ی یه‌که‌می خۆمان ته‌قاند،
ئیدی به‌هه‌موو حیسابیک هه‌له‌یه، لیتره‌دا ده‌ریکه‌وینه‌وه‌... بای بای
یانیه‌ پیاوکوژه‌ ببینشه‌کان... بای بای... بابڕۆین... که‌ گه‌یشته‌ینه
ده‌رئ پتده‌لئیم، ده‌بییت چی بکه‌ین».

به‌یه ککه‌یشتنی ماجة‌لانی ر‌استه‌قینه و ماجة‌لانی خه‌یالی ئه‌یلولی دوو‌هه‌زار و چوار

ئه‌فسانه وه‌ک پیاویک وه‌سفی زوه‌دی شازهمانی کرد که بۆنی درمخته دووره‌کان و ئاوه نه‌بینراوه‌کانی لێدیت. پیاویک له‌گه‌ل خۆیدا سیحری زه‌وییه نادیار و کیشوهره نه‌یئیه‌یه‌کان ده‌گیریت، بۆنی میوه‌ی ته‌لیسمای و گه‌لای درنده‌ی لیه‌له‌ده‌ستیت، عه‌تریکی هه‌یه ته‌نیا له‌ پێده‌شته خه‌یالییه‌کاندا ده‌شیت هه‌بیّت. کاتیک له‌گه‌لیدا ده‌خه‌ویت هه‌ستده‌که‌یت له‌گه‌ل بای شه‌ودا خه‌وتوویت، هه‌ستده‌که‌یت پێبواریک ده‌ست له‌ له‌شت ده‌دات که پێشتر ده‌ستی له‌ هه‌موو ئه‌ستیره‌کان داوه. په‌نجه‌کانی بۆنی خه‌یالی سهر که‌شتیه‌یه‌کان و ماجة‌کانی بۆنی کێلگه دووره‌کانی لیه‌له‌ده‌ستیت. که ده‌ستی به‌ر ژنیتیت ده‌که‌ویت، وه‌ک ئه‌وه‌یه کلیلیکی ئه‌فسانه‌یی به‌ر خه‌زنه‌ی شه‌رمت که‌وتبیّت و ده‌ستیکی نه‌رم قوفلی حه‌یات بکاته‌وه. که لێوی به‌ر لێوت ده‌که‌ویت، هه‌موو له‌شت پرده‌بیّت له‌ ورده بروسکه‌ی خیرا، که گویت له‌ هه‌ناسه‌ی ده‌بیّت هه‌ره سه‌ختترین ماسولکه‌ت شلده‌بیّت، که قسه‌شده‌کات وا هه‌ستده‌که‌یت، نه‌سیمیک سینه‌تی گوشیه و لێویکی تینوو به‌سه‌ر له‌شتدا دێ و ده‌چیت. غه‌زله‌لنوس به‌سه‌ر سامیه‌یه‌وه گوێی له‌ وه‌سفه‌کانی ئه‌فسانه گرت. ئێستا شازده‌سال بوو ئه‌و ژنه‌ی ده‌ناسی. له‌و ماوه‌یه‌دا، ئه‌فسانه هه‌میشه هاو‌پێیه‌کی دلسۆز و ژنیکی پاستگو بووه. به‌دریژایی ئه‌و سالانه «خانمی چرپه ئه‌فسوناوییه‌کان» هه‌رده‌م باسی پق و بێزاری خۆی له‌ میرده ئوتیلچیه‌که‌ی ده‌کرد، به‌لام تا ئێستا خیانه‌تی لێ نه‌کردبوو. د‌ل‌نیا‌بوو ئه‌فسانه گه‌ر خیانه‌تی له‌ میرده‌که‌ی بکردایه، بۆی باسده‌کرد... ئه‌وه یه‌که‌مین خیانه‌تی بوو. چهند سالیک له‌وه‌یه‌ر

پيگوت «پۆزۆك خيانهتى ليدەكەم، بەلام لەگەڵ يەكێكدا هيند
لە خوشەويستى بزانييت، وەها مەستەبكات... گەر ئيسماعيل دواتر
كوشتى بە خەيالەدا نەيت». كە ئىستا سەيرى چاوى ئەفسانەى
دەکرد، دلتابوو ئەو پياو خەيالەى دۆزىو تەو كە هەموو ژيانى
بۆ دەگەپت. ئەو سەيربوو، پياوى خەونەكانى ئەفسانە خالى
باران شوکور بێت... لەوسەرى دونياو هاتبێتەو بۆ ئەو باران
بدۆزبێتەو... سەيرى لىهات كە زانى ئەفسانە ئاگادارى دۆكەى بارۆنى
كولەكە. بەدرێژى چىرۆكى نامە دزراوەكانى بۆ گتپاىو، سەربوردى
يەكتر بىنىنى زوهدى شازەمان و بارۆن لە مالىكى كۆندا، حىكايەتى ئەو
پەلامارەى دلتابوو مێردە ئوتلچىيەكەى دەستى تيدا هەيە. ئەفسانە
دواى ئەو بە عادەتى ژنانەى خۆى هەموو شتىكى بە ورد و درشتەو
گتپاىو، دەستى خستە سەر دەستى غەزەلنوس و گووتى «غەزەلنوس،
يارمە تيبە... لە بەر خاترى من يارمە تيبە، زۆر پىويستى بە ئىمەيە».
غەزەلنوس بە سۆزىكەو كە تەنیا لە كاتى غەزەلخويندا لە پوویدا
دەردەكەوت، گووتى «ئەفسانە... هاوێش باشەكەم... بە پىچەوانەو من
پىويستىم بە يارمەتى تۆيە... ئىستا دلتام كە مەسەلەى باران شوکور
پەيوەندىيەكى زۆرى بە كوژرانى نەوجەوانى چىنىيەو هەيە، باران و
نەوجەوانى چىنى بۆ نزىكى سالىك پەيوەندىيەكى نەتيان لە نتياندا
بوو، مەسەلەكە ئالۆزترە لەو سەرى تۆ دەيىنىت، چىرۆكىكى پىلق و
پۆپە. ئىستا واى بۆ دەچىن كەكە لەگەڵ دەستگىرەكەيدا كوژرايىت...
تۆ خۆت لە حىكايەتەكە دووربگرە... چونكە دوور نىيە دەستى زۆر
گەرە لە مەسەلەكەدا هەبێت، خۆت دەزانىت، مەبەستم چىيە... من و
دوان لە هاوێشكانم زۆر لە ئىشەكەو ئالۆين، چونكە نەوجەوانى چىنى
لە مەنەو زۆر نزىك بوو... زۆر زۆر نزىك، دەبێت زوهدى شازەمان
بەتەنەو و لەگەڵماندا بێت».

دوای سڼ پوژ له و دانیشتنه، زوهدی شازهمان گه پاپیه وه بۆ شاری
منداللی خوئی و له شهوی شهشی نیلولی دووه زاروچواردا، له ههمان
ئهو شهوه دا که ههسەن توفان و شبر بۆ یه که مجار په لاماری مورته زایان
دا، زوهدی له سەر سفره ی غزه لنوس به ناماده یی ماجیدی گول
سؤلاف وهک شاهیکی قژ دریژ به دهستیگ جلی نویوه، به چاکه تیکی
بریه داره وه، به تهوای و یقاری گه پیده یه کی دونه پیده وه دانیشتبوو و
نانی ده خوارد. ئهو نیواره یه بۆ یه که مجار ئهو دوو گه پیده گه وره یه
پیکه وه له سەر خوانیک به رامبه ر به یه ک کۆبوونه وه و له نزیکه وه سهیری
یه کتریان کرد. دوو گه پیده که جوان و به و یقار ده یاننواند، هه ر
دووکیشیان گه له ک پیکپووش و سهنگین بوون. دوای نانخواردن، زوهدی
شازهمان ئه تلّه سیکی گه وره ی له جانتاکه ی دهره ینا، ئه تلّه سیکی زۆر
زۆر کۆن که هیشتا باق و بریقی خوئی تهواو نه دۆراندبوو. نه خشه یه کی
گه وره و وردی دنیا که به قه له میکی سوور پڼگای سه فهره دریژ
و ناکو تاکانی خوئی تیا په نگردبوو. ئهو شارانه ی که بینیبووی به
بازنه یه کی سوور ده ستینشان کرابوون، شارگه لیکی زۆر له م سه ری
زه وییه وه بۆ ئهو سه ری زه وی. ئهو شه وه زوهدی شازهمان باسی
پاسکیل فروشه کانی هانوی بۆ کردن، باسی کیلگه کانی برنج له پڼگای
نیوان ماکاو و په کیندا، باسی خهوتنی له گه ل کچیکدا که له بهرده رکی
یه کیگ له په رستگا خه یاللی و جوانه کانی سریلانکادا په یکه ری تامیلی
چکۆلانه ی فروشته وه، ونبوونی له جۆهانسبورگ له نیوان دوو باغدا،
ئهو دزانه ی له نه زمیر پووتیان کردۆته وه، شه وه کانی له قه حبه خانه کانی
مانیلا دا، شه قازله ی ژنیکی حجاب به سه ر له کوالامپور، بیشه رمی
سه عاتفرۆشه کانی که لکوتا، شه پی له گه ل میردیکی دلپسی ژنیکی
نیقاب به سه ری سهودی له ئوتیلکی ته نه دا، حیکایه تی ئهو کچه

مه غريببانهى كۆندۆم به كارناهيئن، حيكايه تى مانه وهى له گهڵ خيژانتيكى هه ژاردا له بۆگوتا، چيڕۆكى گه يشتنى به و گوندهى تشى گيفاراي تيا گيراوه، پزگاربوونى له خنكان له باشوورى شيلي، پزگاربوونى له شه پرچه قۆى نيوان كۆمه لايك دز له فينيسيا.

به دريژايى ئه و شه وه چيڕۆكه سهيره كانى خۆى بۆ گيژانه وه، قسهى له سه ر جياوازي تامى ماسيه جياوازه كان و بالنده جياوازه كان كرد، قسهى له نه هه نكيكى سپى كرد كه به ريكه وت له كه شتييه كى نه فه ربه ردا له نيوان نه نده نوسيا و ئوستراليا دا بينيويتى، باسى نه وره سيكى كرد كه جاريك هه ژده پۆژ له كه شتييه كدا له گه ليدا ماوه ته وه.

ماوه يه كى دريژ غه زه لنوس و گول سۆلاف گوپيان له زوهدى گرت. گول سۆلاف هه ستى به سه رساميه كى قوول كرد، سه رساميه كى بيوينه به پياويك كه به شى زۆرى دونياى بينى بوو، ئه و سه فه رانهى ئه و به خه يال ده يکردن ئه و به راستى كردبوونى، ئه و ئاوانهى ئه و به به له مى خه يال به ناوياندا گوزه ريکردبوو، شازه مان به به له مى راسته قينه پياياندا پويشتبوو. به دريژايى ژيانى ويسنبووى وابژى، هه رده م له زه وييه كه وه بازيدات بۆ زه وييه كى تر و له شارى كه وه بپوات بۆ شارى كى تر. گول سۆلاف دواى ئه وهى گوپى له زوهدى شازه مان گرت، شتيك له توپه يى ده رهق به غه زه لنوس كه وته دلپيه وه كه بپباك گوپيده گرت، بيئنه وهى گول سۆلاف به م گه پۆكه نه سه ره وته بناسيئت، هه زيده كرد غه زه لنوس له گه ل گوپيگرتندا له و له به رده م ئه م پياوه غه ريبه دا ستايشى سه فه ره خه يالپيه كانى گول سۆلافش بكات. دواى سه برى كى زۆر، ده بايه خۆى به و كار هه ستيت و به شتيك له شه رمه وه بلييت «زۆر به پريز، كاك شازه مان، به نده ش به ماجه لانى خه يالى ناسراوم، نه خشه يه كى خه ياليم هيه و له سه ر پوبار و زه وييه خه يالپيه كانى ناو ئه و نه خشه يه سه فه ريكي خه يالى ده كه م... كه نه سه ره تاي هيه و نه كوتايى...».

شازەمان بێئەوێ بزانیت گۆل سۆلاف باسی چیدەکات گووتی «زۆر شەوانی ژیانم کە لە کەنار دەریایەک، یان لە نیو چەرستان و لق و پۆپی پێکداچووی جەنگەلیکدا خەوتوم، کە بۆنی دەریاچە دوورەکانم کردووە و بەم چاوە سەرسامانەم سەرم بۆ ئاسمان بەرزکردۆتەو بۆ ئەوێ ئەستێرە زەوی تر ببینم و هەوای نەتەوێکانی تر هەلمزم ... بەخۆم گووتووە، من ماجەلانێکی کوردم کە وەک دوا گەڕیدە دنیا تەماشادەکەمەو ... هەر کەسەو دنیا بۆ خۆی دەدۆزێتەو ... کەس ناتوانیت شارێکی ئەم دنیایە بۆ یەکێکی تر بدۆزێتەو . هەموو شارێک بە ژمارەێ ئەو غەریبانەێ پووی تێدەکەن و جێدەهێلن، ئەوێندە جار دروستدەکریت و وندەبێت» .

غەزەلنوس ئەو شەوێ شازەمانی ناونا ماجەلانی پاستەقینە . گووتی « ئێمە لەم شارەدا وەها دیلین، کەسیکی تری وەک تۆمان نەبینیوە، ئێرە شارێکە بەدەگمەن پێبوار و گەڕیدە پێیدا تێپەریوون ... زۆر جار هەستدەکەم مەرۆف و درەخت و بالەندەکانی ئەم شارە پێکرا دەیانەوێت و بنن . من شەیدای بینینی ئەو کەسانەم کە وەک ئێمە بە خیال لە جیهاندا ناژین ... ئەێ برای غەریبەمان، تۆ ماجەلانێکی پاستەقینەیت، هیوادارم ئەم شارە قووتت نەدا ... ئەوێ زۆر لەم شارەدا بمینیتەو، گەر ئاگادار نەبیت هەستی بۆ حەقیقەت دەمریت و توانای لەسەر خیال ئیقلیجدەبێت ... ئێرە تاکە شارێکی دنیایە کە حەزناکات بە شارەکانی تری دنیا بەراوردبیکەیت و ناشیەوێت بە شارەکانی ناو خیال بپێتویت، خۆشەختە بەوێ لە بێهۆشیدا ... شارەکان لە بێهۆشیدا نە لە پاستیدان و نە لە خیالەدان» . زوهدی شازەمان بە نازناوی ماجەلانی پاستەقینە خۆشحالبوو . پێکەنی و گووتی « غەزەلنوس من زۆر شاری دنیام بینیوە، هەندیک شار هەن بپارەدەن نە بژین و نەبمرن ... ئەم شارە یەکێکە لەو شارانە ... » .

گول سؤلاف به شهرمه وه گووتى «ئمه له وشارانه، مرؤف كه چوه ناوى هەرگيز ناتوانيت لئیده رچیت». زوهدى به سهرسامیه وه سهیریکرد و گووتى «به پیز گول سؤلاف، ئیوه بۆچوونیکى راست و جواتان هیه ... من چه ندین ساله ولاته و ولات ده کهم. لهم ولات دهرده چم و پوو له وى دى ده کهم، لهم شار دیمه دهرئ و ده پۆم بۆ ئه و شارى تر... به لام له دهر وازهى ههر شاریک دهرده چم و پئ له دهر وازهى ههر شاریکى تر ده نئیم ... هه سته ده کهم ههر لیڤهم ... هه میشه تارماییه کی تاریکی ئه م شاره له سهر سهرم بووه ... سیڤه رى دیواره کانى له پۆحمدابوون. بۆ ههر کوئ چووبم له م شاره پامکرده. هه سته ده کهم لیڤه زۆر غه ربیم ... زۆر ... مرؤف له و شارانه دا غه رب نییه که لییان دهرده چیت، به لکو له و شارانه دا غه ربیه که ناتوانیت لییان دهرچیت. مرؤف له و جیگایه غه رب نییه که دهرده کریت، به لکو له و جیگایه دا غه ربیه که ده بیه ستیته وه». گول سؤلاف به که میک وردى و دریزی باسى ئه و شاره سهیرانه ی کرد که له سهر نه خشه خه یالیه که ی چۆته ناویان و دواتر هه ستیکردوه نه یوانیوه لییان دهرچیت، ئیدی بۆ ههر کوئ چووبیت هه ستیکى سهیری هه بووه که ههر له کوچه و کۆلانى ئه و شاره دایه، ههر دیلى کوچه کان و زیندانى پنگا پپچاوپپچه کانى ئه و ییه. به بهوا و دلنیا ییه وه گووتى «هه ندیک شار هیه تۆ ده چیته ناویان و هه ندیک شارى دیش هیه دینه ناوته وه ... ئه وانه ی دینه ناوته وه به چه شنیک داگیرته کهن، واده کهن له ههر جیگایه کی ترى زهوى بیت وا هه ستبه کهیت له ویت». ماجه لانى پاسته قینه کهم کهم خه یال و زمانى ئه م کوپه سهرسامیده کرد که وهک لۆردیکى گهنجى نه وروپى به ئه ته کیتیکى زۆره وه نانى ده خوارد، تاکه که سیک بوو له م شاره دا بیبینیت و بزانتیت وهک نه وروپیه نه جیبزاده کان نان بخوات، غه زه لنوس به خوئ و قزه هه لچوو و پیشه زۆره که یه وه له بهرده میدا نارپیک و شپه رزه ده بنواند. غه زه لنوسى وهک یه کییک هاته

پیشچاو که خەیاڵەکانی ئەندازەیان نییه و پێوەر و پێگا نانا، بەلام خەیاڵی ئەم کۆرە گەنجە بە جۆریکی سەیر ئەندازەیی و نەخشەکاربوو. شازەمان خۆی یەکێک بوو لە عاشقانی نەخشە... بێئەندازە ئەو نەخشەیی خۆی خۆشەوێست که دەلیلی سەفەرەکانی ئەو بوو بە دۆنیادا. لە ناکاو وەک هێزێکی ناوەکی بيجولێنیت، خواستیکی تێدا دروستبوو ئەو نەخشەیی بێنیت که ماجیدی گۆل سۆلاڤ باسیدەکات... نەخشەییکی خەیاڵی که وەک نەخشەی زەوی نییه... هەرگیز تەواو نابێت... زەوییهک که هەرگیز تەواو نەبێت... ئەو شتیک بوو زۆر جار لە سەفەرە دووردرێژەکانیدا بیری لێکردبوو. هەر کات دەگەشتە سەر لیواری دەریایەک، هەر کات ئوقیانوسیکی دەبەری و لە قەرەغی ئوقیانوسیکی تر دەگیرسایەو، ئەو پرسیارەیی لە خۆی کردبوو «بۆ زەوی تەواو دەبێت... دەبێت ئەو خاکە لە کوێ بێت که بەردەوام پیادەپۆیت و کۆتایی نایەت؟... بۆ ئەم ئەستێرەیی وەها بچوکه؟ بۆ ناتوانیت بێئەوێ بوەستیت، دابەزیت، بفریت، بپەریتەو، زەوییهک هەر بپروات و بپروات و نەوەستیت؟»

ئەو شەو سێ قۆلی چوون بۆ سەیری نەخشەی زەوییهکانی ماجەلانی خەیاڵی. غەزەلنوس لە ناوەراستی هەردووکیاندا دەپۆشت. سەیری لیڤات که ئاوا لە ناکاو خۆی لە نێوان ئەم دوو مەخلوقە جیاوازه‌دا دەبینتەو، پیاویکی بە قەد و قامەت که پوخساری دەریاوانیکی هەبوو بای باکوور کهشتییهکی بە ئاسماندا فراندبێت و لە ئاو ترازاندبێت و لەم شارەدا داگیرتیبێت، لەگەڵ گۆل سۆلاڤیکی لە خۆبایی و پێکپۆشدا. یەکێکیان لە سەر زەمینێ راستیدا ونبوو، ئەوێ تریان لە سەر زەمینێ خەیاڵدا. ئەو شەو تا بەیانی غەزەلنوس سەرەسیمی گۆیی لەو دوو کەسە گرت که وەک لە ماراسۆندا بن، وەک پیشبەرکیکی شیتانە بێت که خەیاڵ و راستی تێدا پێکەو پابەن

هه ريه كه يان به نۆره باسى دونياى خۆى ده كرد. گول سۆلاف له سه ر نه خشه خه يالئيه كه ي باسى ئه و بالداره خورافيانه ي ده كرد كه له ناكاو له يه ك بالداره وه سي به رى سه دان بالنده ي تر دپته ده رى و له سي به رى هه ر بالنده يه كه وه سي به رى ده يانى دى. ماجة لانى راسته قينه باسى ئه و پۆله نه وره سانه ي كرد كه جارپك له كه ناره كانى باشورى ئىتاليا بينيوونى توانيو يانه به رى خۆر بگرن. به شادييه وه سه رى ماجة لانى خه يالى ده كرد و ده يگوت «گه ر ئه و هه موو بالنده يه ت بديايه كه من ديمن، ده تگوت له وانه يه ئه م هه موو ته يره بيشوماره ته نيا له خه يالدا هه بپت، به لام راستيبوو، من سه رم به رزكرده وه و بينيم نه هه ور دياربوو نه خۆر... هيج شتيك، وه ك ئه وه بوو گه ردون بالنده داگيري كرديت.»

گول سۆلاف باسى گونديكي بچوكى بو كرد، كه هه موو به رده كانى ئه و گونده، هه تا بچوكترين به رديشى وينه ي دل و تيريكي له سه ر نه خشكراوه. ماجة لانى راسته قينه ده يگوت «گول سۆلاف، شه وپك له كه ناره كانى ئيسپانيا پنگام كه وته گوئ ئاوپك، به دريژايى پۆخى كه نار عاشقانم بينى ده گريان... هه موو باوه شيانكردبوو به يه كدا و ده گريان... نه يه ك جووت عاشق و نه دوو، به لكو سه دان و هه زاران... هه زاران هه زار دلدار، وه ك هه رچى عاشقى دلشكاوى سه ر زه مينه هاتبن و له و كه نار ده رياهه ي ئيسپانيا بگري... من ته نها به ناو ئه و هه موو عاشقه دا به خۆم و شوشه يه ك بيه ره وه ده رويشتم... يه كيك به ئينگليزييه كى پوون له دواوه بانگيكردم هپى تو كورده، بو به ته نيايت... بو ئافره تپكت له گه لدا نيه به سه ر شانيدا بگريت و به سه ر شانندا بگري؟ ئاو پمدايه وه كه سم نه بينى، گه رامه وه دواوه و به لام هه ستم نه كرد كه س له وانه ي ليم نزيكن، منيان بانگكرديت... شتيك بوو وه ك خه يال وابوو... وه ك ده نگيک له ميشكى خۆمدا هاواري كرديت... دوايى زۆر پويشتم... زۆر زۆر تا له هه رچى كه سه دوور كه وتمه وه، شوشه ي بيه ره كه م فپيدا و

پالکه‌وتم و که‌وتمه سه‌یری ئەستێره ... ئەو شه‌وه گووتم «شاره‌مان ... ئەمشه‌و دونیا وه‌ک شتێت به‌ره‌و خه‌یال پاده‌کات» ... من زۆرجار ئەوهم بینیه‌وه ... دونیا کاتی‌ک به‌ره‌و خه‌یال پاده‌کات ... مرقوف گهر زۆر بگه‌پێ، ئەوه ده‌بینیت». گول سۆلاف وه‌ک خرۆشابی‌ت گووتی «ماجه‌لانی راسته‌قینه، منیش پیچه‌وانه‌ی ئەو ساتانه زیاوم ... پۆزیک له‌گه‌ل منداڵه کویره‌کاندا پینگام که‌وته شاریکه‌وه هه‌یج شتیکی خه‌یالی تیدا نه‌بوو، بۆ هه‌ر جیگایه‌ک چوو‌بیتم شتیک له‌ خه‌یالی تیدابووه، هه‌ر گوندیک، شارۆچکه‌یه‌ک، خێوه‌تگایه‌ک، پروه کۆچه‌رییه‌کم له‌سه‌ر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌که‌ی خۆم بینیبیت، شتیکی خه‌یالیان تیدابووه ... به‌لام زۆرجار بێئه‌وه‌ی بزانه‌م چۆن ... بێئه‌وه‌ی به‌شتیکه‌ن له‌و نه‌خشه‌یه‌ی له‌سه‌ر ئەم دیواره دروستم‌کردوه له‌ نا‌کاو جیگایه‌ک دێته به‌رده‌مت که‌ هه‌یج شتیکی خه‌یالی تیدا نییه، هه‌یج شتیک ... شوینیکی سه‌یر بوو بالنده‌کانی پیکرا کز و نه‌خۆش‌بوون، له‌ بالنده‌کانی ئەم شاره ده‌چوون ... دره‌خته‌کان زه‌رد و بێئاو و عاجز بوون، که‌ ده‌ستم لێده‌دان وه‌ک ئینجانه و گولێ ئەم شاره له‌ مرقوف زویر دیاربوون ... که‌ ده‌ستم له‌ دیواره‌کانی ده‌دا، هه‌ستم‌ده‌کرد خۆش‌حال و ئارام نین، شه‌رمن و ترساو بوون، وه‌ک دیواره‌کانی ئەم شاره. که‌ ده‌ستم ده‌خسته‌ سه‌ر به‌رده‌کان هه‌ستم‌ده‌کرد پاده‌چله‌کین ... هه‌تا منداڵه ناییناکانیش که‌ به‌ تاریکی هه‌ندێ کچه‌دا ده‌پۆش‌تن ده‌یانگووت له‌ تاریکی ناو کۆڵانه‌کانی کویری ده‌چیت ... مرقوفه‌کانی وه‌ک خه‌لکی ئەم شاره توپه و غه‌مبار و که‌مه‌ترخه‌م ده‌رده‌که‌وتن ... به‌لای کچاندا ده‌پۆش‌تم و نه‌یانده‌بینیم. وه‌ک کچی ئەم شاره ... پقی‌ک له‌ چاوی گه‌نجه‌کانیاندا بوو وه‌ک رقی نیو نیگای کوپی ئەم شاره ... ئەو شاره هه‌یجی له‌ خه‌یال نه‌ده‌چوو، پریو له‌ قووپچلپاو، پریو له‌ شه‌قامانه‌ی با نه‌بی‌ت که‌س گسکی نه‌ده‌دان، له‌و منداڵانه‌ی باران نه‌بی‌ت که‌س نه‌یده‌شتن ... به‌ په‌له‌ منداڵه‌کانم له‌

خه یال دهرمیتنا و پامانکرد... من هیچم نه گووت، به لام منداله کان به منیان گووت «سه درباریاشی... هه ندیچار تو سهرت لیډه شیویت و بیئه وهی ئاگات لیبت خوت ده که یته وه بهم شارهی خو ماندا... بو که شتییه که وا ئاوبه رنا که یت، نه که پیته وه بو ئیره». من به منداله نابینا کانم گووت هه موو نه خشه یه کی خه یالی چهند قایم بیت، چهند مه حکم چنر بیت، له ناکاو درزیکی ترسناکی تیده بیت و شته راستیه کان وهک درنده په لامارمانده دهنه وه... له و کاتانه دا نابیت بترسین و بشله ژین... ده بیت زوو به زوو تیبگین که ئه مه وینه ی دنیا راسته که یه وازمان لینا هینیت... پیمگووتن، ئه م شاره وهک شه یقان وایه، وهک شه یقان وایه و ناهیل بیت ئاسووده بین و برۆین، ده بیت هه موو وهختیک حیسابی ئه وه بکه ین له هه ر شوینیکی دونیا بین وهک شیت په لامارمان بداته وه».

ماجه لانی راسته قینه ش گووتی «منیش گهرچی زهوی راسته قینه گه پراوم... له سه ره ئه تله سی جوگرافیا ناسه کان سه فه رمکرده، به لام جار هه بووه که وتوو مه ته بهر هیرشی خه یالات. هه زار جار پوویدا وه به رینگادا برۆم و له ناکاو بوهستم و ببینم گول قسم له گه لدا ده کات... درهخت بانگمه ده کات... زور جار باوهشم به داریکدا کردوه و گووتوو مه چیت له من دهویت ئه ی درهخت؟... گولم ماچکرده که بونی مروقی لیها تووه... بونی فرمی سکی ئه و کچه ی لیها تووه که بیستوچار سال له مه و بهر لیره به جیمه شت. ئیوا ره یه که له که ناره کانی خو رئاوای هیندستان له قه راغ ده ریا وه ستابووم، له ناکاو هه زاران ماسیم بینی له ئاودا خو هه لده دهن و وهک مندالی هار باز یازینده که ن، گه شتیارکی هو له ندیم له گه لدا بوو، پیمگووت، ئه و هه موو ماسیه ده بینی که له ئاوی ئه م ئیوا ره یه دا باز ده دهن و ده چن به هه وادا و ده یانه ویت بفرین... هه ستمکرد ئه و هیچ نابینیت... من به تنیا ماسیه کانم ده بینی... به له میکم له یه کیک له به له مداران گرت و به ره و قوولایی ئاو پویشتم. له ویدا هه زاران ماسیم

بینی لە دەورم بازیاندهدا... هەزاران ماسی که هەموو وهک زێر له ژێر نوری مانگەشەودا دەبریسکانهوه، هەستمکرد بۆ من یاریدهکەن... هەستمکرد دەیانەوێت دڵم خوشبکەن... هەستمکرد پێمدهلێن «هێی تو کورده... هەمیشه وا غەمگین به... توژیکی پێبکەنه»... دەستم درێژکرد و یهکیانم گرت و به دڵ ماچمکرد... هەستمکرد ماچمهکاتهوه... ماچیک بوو بۆنی قوولایی دەریای لێدههات... ئیستاش تیناگەم ئەوه ماسیهکی راستهقینه یاخود ماسیهکی خەيالی بوو، له سەر ئاوهکانی خۆرئاوای هیندستان منی ماچکرد؟».

ئەو شەوه تا بهیانی گۆل سۆلاف نهخشه خەيالی و ناکوژتاکە ی دەکردهوه و قسهیدهکرد، لهگەڵ هەموو چیرۆکیکی ئەودا ماچهلانی راستهقینهش، به خۆی و قژە درێژهکەیهوه چیرۆکیکی لهسەر ئەتلهسهکە ی خۆی دەردههێنا و دهیگیرایهوه، بهرامبهەر هەر سهبروردیک لهسەر نهخشه خەياليیهکە ی گۆل سۆلاف، سهبروردیکی راستهقینهمان له سەر ئەتلهسهکە ی زوهدی شازەمان هەبوو. له هەندیک له چیرۆکه خەياليیهکانی ماجیددا حەقیقهت وەها دههاته پێشێ سەیر و تال و تاریک دهکەوتهوه، له هەندیک له چیرۆکه راستهقینهکانی شازەمانیشدا، خەيال وەها گوزمیدهدا، مڕۆف دهیگووت ئەستهمه ئەم سەر زەمینە ی من و تو پوودای وەها و پێشهای له و چهشنە ی تێداییت. غەزەلنوس به نۆره تەماشای هەر دوکیانی دهکرد و نهیدهزانی دونیای کامیان سهیرتر و جوانتر و قوولتره... دوو دونیابوون له ناکاو له بهردهم ئەودا دهیاندا بهیهکدا و دەرەنجامهکەشی، پهڕشبوونهوهی سهدان چیرۆکی سهیربوو، دروستبوونی دهیان هیکایهتبوو که له فهزای ئەو ژوورەدا بلۆدهبوونهوه و بهر یهکدهکەوتن و پێکهوه دهفرین. غەزەلنوس دهمهوبهیان سهیریکی ژوورەکە ی کرد و تینهدهگەیشته ئایا ئەمه ژووری حەقیقهتە یان خەيال؟.

بەلامارى دووهم بۆ سەر مورتەزای شەیتان حەوتى ئەیلولى دوو ھەزار و چوار

پۆڭى دوايى، پۆڭى ئىش بوو... پۆڭى پووبە پووبوونەوھى حەقىقەت بوو. ماجەلانى پاستەقىنە لەگەڵ ھەر چوار بوونەوھەر خەيالىيەكەدا دانىشت. ئەو ھەيەكە مجارى بوو بزائىت كە موراڊ جەمىل كوژراوھ. حەسەنى تۆفان تا خاترى شازەمان نەشكىنەت، بە ھىمىنيەوھ گوتى «بەدوورى نازانين بارانىش كوژرا بىت... بە دوورى نازانين... تۆ دەبىت خۆت بۆ ھەموو پىشھاتىك ئامادەبەكەيت.. لەم سالانى دوايدا چەند ئافرەتىكى تر بەو جۆرە لە نويميران بىسەروشوين كراون.. بەلام ئىمە تاكو تايى ئومىدەمان ھەيە، نابىت دەستبەردارى ئومىد بىين». شازەمان ھەستىكر پىويستى بەو ھەيە بگرى، بەلام ھەك زۆرەي پياوان كە لەساتى گرياندا گەرويان دەگىرەت و سستەدەن، نەيتوانى فرمىسكىكەش چيە بىرپۆڭىت.

دەبووايە تا شتەكان پوونتر دەبنەوھ لەو مالەدا بىت.

ھەر ئەو پۆڭە حەسەن تۆفان لەگەڵ شېردا كاريكى سەيريان ھەبوو، دەرکەوتنى زوھدى شازەمان بەو ھەموو زانيارىيەوھ كۆمەكىكى ناوخت و چاوھەروان نەكراو بوو. شەوى پىشرو كە لە يانەي پياو كۆرە بىئىشەكان ھاتنەدەرى. شېر گوتى «حەسەنى پىزۆ، مەروڤ لە شەردا دەتوانىت فىشەكى يەكەم دوابخات، بەلام كە فىشەكى دووھەمى دواخست ئەو خۆي تووشى دەرديكى گەورەدەكات. لە فىشەكى يەكەمدا تۆ دۆژمن وريا دەكەيتەوھ، فىشەكى دووھەم دەبىت بپىكەت... دەبىت شېر زەبىيەكى گەورە لە دالى دۆژمندا دروستبكات، ئاسان خۆي بۆ نەگىرەتەوھ... بزەنە چارەنوسى شەپ زۆرەي جار لەسەر دەستپۆڭى دووھەم، دواي دەستپۆڭى يەكەم ھىشتا ماو ھەيە بۆ بىر كەردنەوھ، بەلام دواي دەستپۆڭى

دووهم ده‌بیئت بزانیئت ئیتیر ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ریششت یاری خۆی ده‌کات... ئیستا نابیئت فیشه‌کی دووهم دوا بخه‌ین... سبه‌ی من و تۆ ده‌چین بۆ مائی مورته‌زای شه‌یتان و درێژه به‌ یارییه‌که ده‌ده‌ین... تیده‌گه‌یت... ده‌بیئت مورته‌زا ئه‌و هه‌سته‌ی لا دروستیئت که ئیمه زۆر شت ده‌زانین و خه‌لکانیکی گه‌وره له پشتمانن... تۆ غه‌می ئه‌وه مه‌خۆ. من ده‌زانم، حیزب له ناوه‌وه بووه به‌ چه‌ندین بال، تۆ نازانیئت، حیزب هه‌لا هه‌لابوووه. له‌و نیوه‌دا جیگای دوو یاریکه‌ری بچوکی وه‌ک من و تۆش ده‌بیته‌وه یاری خۆمان بکه‌ین. ده‌بیئت مورته‌زا وا تیبگات یارییه‌که له‌و گه‌وره‌تره... ئه‌وه ته‌نیا شانسمانه، گه‌ر بزانیئت من و تۆ به‌ ته‌نیاین... گه‌ر دلنیا بیئت له پشستی قوونمانه‌وه له‌ هه‌وا زیاتر هیچی تر نییه، ئه‌وا حسابمان خالی و مایه‌مان فته... له هه‌فته‌یه‌کدا وه‌ک پۆری خوراومان لی‌دیئت... ده‌بیئت واده‌رکه‌وین ئیمه له ژێره‌وه بۆ خه‌لکیکی گه‌وره‌تر له بارۆنی کوله‌که و شیخی ناوساجی یاریده‌که‌ین... مورته‌زا پیاویکی شه‌یتان و زیره‌که، ده‌زانیت ئیستا باله‌کانی حیزب له شه‌پی مان و نه‌ماندان... تیده‌گه‌یت؟ ئیستا بارۆنه‌کان و میره‌کانی نویمیران له‌سه‌ره‌وه کۆک دیارن و له ژێره‌وه هه‌ر یه‌که‌یان گرێ‌دراوی یه‌کیک له‌سه‌ره گه‌وره‌کانی ناو حیزبن. یارییه‌که به‌ جۆریک تیکه‌لا‌بووه و باله‌کان به‌ جۆریک چوون به‌ناو یه‌کدا که‌س به‌ته‌واوی سه‌رو و قوونی خۆی بۆ جیا‌ناکریته‌وه. هیچ که‌سیک به‌ ته‌واوه‌تی نازانیئت کۆ له‌وی دی به‌هێزتره، کۆ له‌سه‌ره‌وه له‌گه‌ڵ کێدایه و کۆ له ژێره‌وه کار بۆ کۆ ده‌کات. هه‌سه‌ن من له ورگی نه‌هه‌نگه‌که‌دا گه‌وره‌بووم، ده‌زانم له ناوه‌وه چی هه‌یه، حیزبه‌کانی ئهم ولاته وه‌ک ئه‌و ئه‌ژدیهایه‌وت سه‌ره‌یان لی‌هاتوووه که سه‌ره‌کانی یه‌ک یه‌کتر ده‌خۆن. گه‌ر بتوانین وا بخه‌ینه خه‌یالییه‌وه که ئیمه‌ش هێزکی گه‌وره‌مان له پشته... دوور نییه، مورته‌زا بۆ پرگارکردنی که‌ولێ خۆی کۆمه‌کمان پێیکات. من ده‌زانم ژماره‌یه‌کی زۆر له بارۆنه‌کان و

خه لککي تريش له حيزبدا بو که سانی وهک بارونی پورسه لان و میری کوله که له بوسه دان. هچیان پیاوی خوشه ویست نین. مورتها نه و شتانه ده زانیت، ده شزانیت گهر به له مه که کونی تییبیت یه کم که س که فرییده دهنه به حره وه که سانی وه کو نه وه ... تیده گهیت ... به داخه وه یارییه که به و جوړه ناشیرینه ... به لام بیرت نه چیت که ئیمه له گه ل خه لکی زور به هیژدا شه رده که ین ... گهر هه موو زیره کی خومان نه خه ینه کار تیا ده چین».

عه سری نه و پوړه، مورتها به بیجامه یه کی بریقه داره وه که هچ له گه ل قه پوړه خوار و قژه بژ و پیکه نینه شه یتانییه که یدا نه ده گونجا پیشوازی لیکردن. وهک پیاویک زور حورمه تی میوان بگریت، کومه کی توفانی کرد تا عه ره بانه کی شبر به پله کانداه سهرخن. مورتها به عاده تی خوی گووتی «خوای گه وره له م پوړه خوشه، له م هه وایه که بونی عه تری به هه شتی لیدیت ... له م نه سیمه که ده لای گولوی پیزو خانی دایکی به حورمه تتانه. چ شادییه که بو من خه لکی وهک ئیوه گه وره لوتفبکه ن و ئیمه به سه ریکه نه وه ...». له گه ل قسه کانیشیدا مورتها زای شه یتان ترس و شپرزهی و په نگره ردی پیوه دیاربوو. ناشکرا شه وی پیشتر باش نه خه وتبوو. پوخساری ماندوو و پوخی هیلاکبوو. شبر که به و جوړه بیني، دلنیاوو گورزی پیشوو برینداریکړدوه و له جیگاهه کی ناسکدا پیکاویتی. شبر ده یزانی مورتها له گه ل هه موو ناشیرینی خویدا بایه خیکی گه وره به قیافه و هه ندامی ده دات، نه مړو که ساس و ریش هاتوو درده که وت. بو نه وهی شپرزهی خوی بشاریته وه گووتی «برای بجوکی خوتان ده بورن. من سه ره تاي پاییزان هه میشه دردم گرانه، بینینی وهرینی نه و هه موو گه لایه وها پوخم ده گوشیت واهه سنده که م دلی من له گه ل هه موو گه لایه کدا ده مریت و زیندوو ده بیته وه، پاییزان من غه می درهخت ده مکوریت، ناخر بیري لیکه نه وه ... ملیونه ها درهخت

که هاوړېمانن، له گەلماندا سەرنشینى ئەم ئەستېره جوانەن، له پاییزدا
نەخۆش و غەمگین و زەرددەبن. ئاە پیرى لێکەنەوہ... بېر لەو هەموو
هاوړې و برايانەمان بکەنەوہ که له پالماندان و سروشت پووتیانده کاتەوہ
و پێیانده لێت بخەون... عەزیزانى من... سەرەتای پاییزان مەراقى خەزان
وہە کارم تێدەکات، سەرئێشە یەکی توندەگرم، دەستدەکەم بە دۆعا،
دەلێم خوايە پاییز بێنازار بە سەر نەمامە ناسکەکاندا بپوات. خوايە خەزان
زۆر ئازارى گولەکان نەدات... بەلام هەندى جاریش دەپرسم بۆ ئێمەى
ئادەمیزاد... ھى ھى ھى... بۆ ئێمەى بەشەرى بێفەر... ھى ھى
ھى... پاییزمان نییە، گەر ھەر سالا جارێک تازە ببوینایەتەوہ...
گەلای پەشمان لە خۆمان بوەراندايە، گومانى خراپمان لە خۆمان
دەکردايە... بە دلێكى پاکەوہ بەاتباینايەتەوہ ناو بەھار... ئیستا دنیا
جوړیکى تر دەبوو... وانییە... جوړیکى تر بوو».

شېر دەستیکی بە قرزە زەردەکەیدا ھینا و گووتى «مورته‌زای ئازیز،
گەر ئێمە وەک درەختەکان خاوەنى پاییزى خۆمان بووینایە، کەسانیک
ئەوہى لە ھاوینى ئەمسالدا دەیکەن لە بەھارى داھاتوودا حاشایان
لێدەکرد، ئەوکات وەرزەکان دەرەفتیکى گەورەیان دەدایە مرۆف خۆى لە
بېربیکات و گوناھى خۆى نەزانیت...».

حەسەنى توفان گووتى «مورته‌زا. من چەندە مەراقمە پاییز گولەکان
ئازار نەدات، ھێندەش مەراقمە مرۆف مرۆف ئازار نەدات... من دوینى
شەو، تۆم خستە حالیکى خراپەوہ. بەلام دەبێت تێگەیت، من و تۆش
ناچارین وابکەین... گەر مرۆف ناچاربیت، سروشت بۆ دەبێت ناچار
نەبیت؟. ئێمەش لە خۆل و خاکى تەبیمەت خولقاوین. ھەر یەکە و
ھیزیکى لە خۆمان گەورەتر یاریمان پێدەکات... ئێمە وەک خۆتان دەلێن
تۆپى بلیاردین... تۆپى بلیارد».

شېر گووتى «مورته‌زا، ئێمە ھیچمان لەگەڵ تۆدا نییە، نە دوژمنى

تۆين و نه بوغزىك به رابه ر به تۆ له زگماندايه . ئه وهى ئيمه ي ناردوه له من و تۆ گه وره تره ، له وانه ش گه وره تره كه تۆ ئيشيان بۆ ده كه يت؟ تيده گه يت له شىخى ناوساجى و بارۆنى كوله كه و مه غۇلش به ده ستتره ... مورته زا ... هه زده كه م گويم لىبگريت ... تيده گه يت ... نه من و نه هه سەن توفان به خۆشى خۆمان لىره نين ... » .

مورته زا سه يريده كردن و بيوچان له شى ده جولاند ... سه رى ده جولاند ، په نجه كانى ده ته قاند ، پيده كه نى و خاموش ده بوو . نه يده توانى له شتىك دلنبايت و نه يده ويرا دلنبايت . له دوينى شه وه وه چه ندين جار ويستبووى خۆى بگه ئينته جه عفه رى مه غۇلى و بارۆنى كوله كه و شته كانيان بۆ باسبكات ، به لام دواى هه ق و حيسايىكى ورد په شيمان بوو بووه وه . ژيانى له گه ل بارۆنه كان و پياوه كانياندا فزيركردبوو ، حيسابى ورد بۆ هه موو شتىك بكات . هه سه نى پيزۆ و شبر دوو كه سن ميژوويه كى دريژيان هه يه ، وهك دوو هه رزه كار ته قه ناكه ن ... قسه كانيان به شىكه له يارييه كى گه وره تر . دوينى شه و به دريژايى له ناو جيگاكه دا سه ماي به له شه نه سه روت و خوار و گردياره كه ي كردبوو ، له گه ل هه موو ئه مديوه و ديويكدا تارمايى هه سه نى پيزۆى بينيبوو . ئه و پوژگارئك ببير كردنه وه يه كى قوول خۆى خستبووه خزمه تى ميرانه وه . هه ر ئه وه نده ي بۆ گرنگ بوو جيگاي ببته وه ، به لام ئىستا يارييه كى گه وره تر هه يه ... ئه و ده يزانى له هه موو شانۆگه ريه كى له م جوړه دا فه سلئك دته پيشى بارۆن بارۆن ده خوات ... مير مير ده دات به زهويدا ... ده يزانى ئه و چه ند ساله ناوى ئه و به چه نده ها شته وه گرندراوه ، هه ندئيكيان ئه و بيتاگايه لئيان و هه ندئيكيشيان راسته وخۆ له به رچاوى ئه و دا پرويانداوه . گه وره ترين هه له ي ژيانى ئه و بوو كه خۆى كرد به درژمنى ژنان . شه و كه له جيگاكه دا گينگلى ده دا ، ده يگووت « ئه وه گه وره ترين هه له ي ژيانمه ، ئه وه واده كات ئاسانتر ببينريم ... زووتر بمكه ن به و شه يتانه ي ده بيت ده رچم و مه يدانه كه

چۆلێکەم». بەدریژایی شەو لە خۆی دەپرسی «دەبێت کێ لە پشت
 حەسەنی پیزۆ و شەبرەو دەبێت؟» «کێشە دەیه‌وێت من لە یارییەکی
 دەرچم؟» «کێشە دەیه‌وێت پێستی من بکات بە قەلغانی خۆی؟». بە
 ناپزاییەکانی حیزب؟ بەلێ خەزەمەکانی سەرۆک؟ بەلێ وەکیلی گەرە؟
 بەلێ کادیەرە کۆنەکان؟ بەلێ «وەفا و دڵسۆزی»؟ بەلێ «گۆران و
 نوێبوونەوه»؟ دوور نییە پێکخراوەکانی ژنان و ئاfrهتەکان دەستیان لە
 مەسەلەکاندا هەبێت، کە هەندێک لە ژنی بارۆنەکان تێدا چالاکن، ئەو
 ژنانە زۆربەیەیان بۆ پۆزیکیش بوو دەستی موراوە جەمیل بوون؟ دوور
 نییە مێردی هەندێک لەو ژنانە دەبێت کە دەزانن مورتەزا لە هەر کەس
 زیاتر شت دەزانێت و دەتوانێت لەسەر ئابووی ژنەکانیان قسەبکات،
 لەوانەیە بیانەوێت بۆ هەتا هەتایە بێدەنگی بکەن؟ دوور نییە جەغەری
 مەغۆلی خۆی دەبێت بۆ ئێستا کاتی ئەوە هاتوووە ئەم ئامێرە سەتۆکە
 کارکەنارییەتی و بێوات... بەلام نا... گەر مەغۆلی بێت پرسیاری لێناکات،
 بەلکو راستە و راست دەیکوژێت. ئەو مەغۆلی دەناسێت، دڵپەرەترین
 پیاوی ناو حیزبە کە ئێستاش بە عەقڵی سالانی هەشتا لێدەخوڕێت،
 مەغۆلی و بەلێ بارۆنی پۆرسەلان کە خەلکیکی زۆر بە گەرەترین و
 ترسناکترین هاوێپەیمانی نیوان عەسکەرێیەکان و تاجیرەکانی ناو حیزبیان
 دەزانن، پێچاوپێچ شت ناکەن، وەها خۆیان بەهێزەبەینن بێشەرم و
 دوودلی نەیارەکانیان بە پەرەوالبوو دەسووتێنن. بەلام مەغۆلی ئیشی
 بۆ هەموویان کردووە. ئەوەی حەسەنی پیزۆی کردۆتە ملی، کە سێکە
 دەیه‌وێت مەغۆلی بترسێنێت... لە دلی خۆیدا دڵنیاوو کە مەغۆلی و
 بارۆنی پۆرسەلان خۆیان ناکەن بە خاوەنی... گەر شتەکان تۆخبینەوه،
 گەر ئەو قسانە حەسەن تۆفان بگاتە پۆزنامەکان، هەموو وەک سەگ
 فەرامۆشیدەکەن. حەسەن تۆفان و شەبر لەو زێرەکتەرن بەبێ پشتیکی
 گەرە یاری وەها بکەن. شتەکە ئیچگار ترسناکترە لەوەی ئەو بیری

ليده کاته وه... شه و ده جار ههستا و به ژووره که دا گه را، چەند جار به غمگینیش له بهر خۆیه وه پیکه نی. سه رها ده یویست رابکات بو ئامیزی مه غولی، به لام ئیستا هه رچییه کی کردوه ده بیئت نه هیلتیت مه غولی و بارۆنی پۆرسه لان و بارۆنی کوله که به هیچ بزانه، نه هیلتیت هه واله که بگاته ده می ئه وانه ی ئه م ئیشی بو کردون، چونکه گه ر بزانه ئه م له ژیر جوره گوشاریکی وه هادایه، ده یکوژن... هه زار و یه ک رینگایان هه یه بو ئه وه ی بیکوژن... تا خوی قایمه ده کات و نه ئینییه کانی خوی مه حکمه ده کات، نابیت هه یچ بزانه... ئه میش ده بیئت بزانه ی یاریبکات... ئیستا به سه ریک خۆش حالبوو که شبر و هه سه ن تۆفانی ده بینی و به سه ریکیش ده ترسا. خۆش حالبوو شت زیاتر بزانه ی و زیره ی له چاره نوی خۆشی کردبوو. شبر و هه سه نی پیزۆ ده یاننوانی ئه وه ی تیا بخویننه وه، هه موو زیره کی و توانای له سه ر نواندن و خۆنکردن به شی ئه وه ی نه ده کرد، له ده ست ئه م دوو پیاوکوژه دیرینه ی شار ده رچیئت که که سه نه بوو له حیزیدا میژوویان نه زانه ی. ماوه یه ک بوو له ناکاو به جوریکی پر گومان له یانه ی قاره مانه بیئیشه کانه ده رکه وتبوونه وه، بیئنه وه ی هه یچ که سه بزانه ی چی له ژیر سه ریاندايه. هه تا تونچی و فازیلی قه ندیلیش نه یانده زانی نیازیان چیه... له ناکاویش ئاوها چاونه ترسانه په لاماری ئه و ده دن که خوی به یه کیک له گه وره کان ده زانه ی. ته نیا که سیک ده تانه ی په لاماری وه ها فیلک بدات که جانه وه ری زلتی له پشت بیت. دلنیا بوو هه سه نی پیزۆ و شبریش ئه و یاسایه ده زانه ی.

شبر وه ک بزانه ی ئه و بیر له چی ده کاته وه گووتی «مورته زا. ئیمه ش و تۆش دوو شتی بچوکی له یارییه که دا... که شه ر گه رمه بیت که سانی وه ک ئیمه ده بن به خۆراک. سهیری من بکه، دوا ی ئه و هه موو سال خه باته خه ریکبوو پيسواده بووم، گه ر خۆم وریانه بوومايه و پشت و

پەنای گەورەم پەیدانە کردبایە ... بێمایە بووم ... تۆ نەیینی زۆر دەزانیت، با
تیانە چیت ... ئێمە دەبێت هەندیک شت بزانی، ئێمەش پاسپێردراوین ...
گەر کەسیکی گەورە ئێمە پانە سپێریت، خۆمان ناخەینە جەهەنمی
و هەواوە ... تۆ دەزانیت ئێمە کە سمان لەم مەسەلەیدا بە شە قازانجمان
نییە . ئێمەش وەک تۆ ئێش دەکەین ... حەز دەکەم بزانی، ئێمە دوژمنی
تۆ نین و دڵمان لە لاتە، بەلام ئێمەش ئێش دەکەین ... ئەوەی ئێمە
پاسپاردووە زانیاری دەوێت، گرنگ نییە ئێمە چۆن پەیدا بکەین ... ئێمە
ناوی تۆ ناھێنین، هیچ شتیک بۆ تۆ نابێت، ناوی تۆ بە نەیینی
دەمێنێتەو ... دوێنی شەو تۆمان ئەزێتدا، خۆت دەزانیت دەبێت وابێت ...
تۆ خۆشت ئەو یاریانەت زۆر کردووە ...» .

مورتەزا گووتی « من ... من دەبێت چی بزانی ... هەموو گومانە
خراپەکان بە جۆریکی ناپەوا هاتنە سەر من، چەندەها دلی پەش کە
بۆ گوناھباریک دەگەرێن، منیان کردە ئامانج . گومانی خراپ منی بە
ناھەق بە دناو کرد ... لەبەر ئەوەی پوختسارم نا شیرین و قامەتم خوار و
پێکەنینم شەیتانی هەلکەوتوو، لەبەر ئەوەی ژنانی ئەم شارە حەزیان لە
زەردەخەنەکانم نییە ... لەبەر ئەوەی لە زەمانی ھابیل و قابیلەو بەواوە پریان
وایە کە پیاوێ نا شیرینەکان شەیتان و پیاوێ جوانەکانیش فریشتەن،
چونکە ژنانی ئەم شارە شیتی کوپی جوان و کوشتە پیاوی قوژن
دەبێت وەک سەگ هەموو گوناھەکان بکەنە ملی من . وای کە بێدادییە ...
وای .

من ھاوڕۆژی بارۆنەکانم ... دۆستیانم ... ھاوڕۆژی جەعفەری مەغولیم ...
بەلام هەتا میروولەشم بە دەستی خۆم نە کوشتوو ... ناتوانم ... ناتوانم
میروولەش بکوژم ...» .

حەسەنی پێرۆ گووتی «مورتەزا، لەوانەیە تۆ راستبەکەیت و کەست
نە کوشتبێت، من خەلکیشم کوشتوو . حیزب ژنیشی پێ کوشتووم .

ناشیرینه کان هه موویان شه یقان نین... تو پیاویکی زیره کیت، کهس گومانی له وه نییه، زۆرجار به ناشیرینییه کهشت خه لک ده ترسی نیت و هه ندیجاریش ده بکهیت به قه لغان... کهس نییه له م شارهدا وهک تو بزانی نیت ناشیرینی خوی به کار بهی نیت، هه ندیجار ناشیرینی به ئەندازه ی جوانی سه روهت و سامان په ی داده کات، تو له وانهیت که ده توان ناشیرینی خویان باش بفروشن و بیکه ن به پاره، تو ده توانیت وا بکهیت... خه لکی ئەم شاره حه زیان له سه یرکردنی ناشیرینییه. من ده زانم خه لکانی ناشیرین له م شارهدا ئازار زۆر ده چیژن، به لام جوانه کانی ش بئازار نین...».

مورتهزا به بالا خوار و خیچه که یه وه هه لده ستا، وهک پۆژانی تر ده کرایه وه و پیده که نی. ده یگوت «ناشیرینه کان مه سیحه کانی ئەم شارهن... وای حه سه نی برام... تو نازانیت... قه سه م به هر دلێک که ده زانی نیت کانگای جوانی له کوپوه یه... قه سه م به هر یه کیک جوانی و پۆح پیکه وه گریده دا... ئیمه مه سیحه کانی ئەم شاره یه. هه موو پۆژیک له گه ل به یانیدا له خاچمانده دن... هه موو شه ویک به ر له خه وتن له خاچمانده دن... بیگونا ه گونا هبارین و له و په پی پاکیدا پیسین... هه موو باغ و پۆشنایی گه ردون له دلماندا بی، چونکه زه رده خه نه مان جوان نییه، دل دزیو و ئەهریمه ن زاده ته ماشامانده که ن... پۆحیشمان وهک به فر سپی بیته هر په شین... ده ستیشمان وهک ئەولیا پر تیشک بیته هر تاریکین... تا گه وره بین بچو کتر سه یرمانده که ن و تا پوو خوشترین نزمتر لیتمان ده پوانن... من هه موو ژیانم باری ئەو ناشیرینییه پاده کیشم، چۆن هیستریک باریکی گه وره به هه ورازیکدا سه رده خات، ئاوه ها شه و پۆژ باری ناشیرینی خۆم سه رده خه م... باجی پوخساریک ده ده م که ده ستم له دروستبوونیدا نه بووه».

حه سه نی پیزو سه رسام له قسه کانی مورتهزا گووتی «ئه وانه ی ئیمه یان پاسپاردوه، پرسپاری تویان نه کردوه... ئەوه ی له ژیر

چاوە دێریدایە و دەبێت نەتینیەکانی دەریکەون، تۆ نیت... من دڵم
 بۆت دەسووتیت... بەلام من تۆم بینی، شەویکی تاریک تۆم لەگەڵ
 قەیسەردا بینی... بەلام حەزەدەکم پرسیارکت لێبکەم. تۆ دەریارە
 زوهدی شازەمان چی دەزانیت؟ ھا... دەتەوێت حاشا لەوەش بکەیت...
 دەتەوێت بڵێیت، کە تۆ و بارۆنی کولەکە نامەکانی ئەوتان نەدزیووە؟
 تۆ نەبوویت کە بەیانیهکی زوو سەعات شەش وەک شیت خۆتکرد
 بە ئۆتیلێکدا و پیاویکی بێکەس و غەریبەت لە خەو کرد... ھا تۆ
 باش دەزانیت کە باران شوکۆر نەچوو بە ئوروپا بۆ لای خالی.
 زوهدی شازەمان خالی باران شوکۆر و لەوسەری دونیاوە ھاتۆتەو بۆ
 ئەوەی بزانیت خوشکەزا بەستەزمانەکەی چی بەسەرھاتوو؟ مورتەزا...
 ئەی ئێوە نەبوون ماوێەک لە مەوێەر نیووەشەو لەگەڵ خەسیو جوجیدا
 موەلیدەکە ئۆتیلی «بەفر و سەراب» تان کوژاندەووە و ویستتان ئەو
 کابرا بەستەزمانە بفرپێن... ئێوە نەبوون؟».

مورتەزا لە ناوەرستی ژوورەکەدا دەوێست و بێئەوێ هیچ بڵێت،
 تەماشای دوو میوانەکە دەکرد... بە جۆریک سەرسامبوو نەیدەزانی لە
 کامیان بڕوانیت، بۆ یەکەجار ھەستیدەکرد کەوتۆتە تۆپکی تاریک و
 بێدەربازەو. حەسەنی پیزۆ بۆ ئەوەی تەواو بیخات گووتی «مورتەزا
 ئەی کێ موراڤ جەمیلی کوشت؟ نەوجەوانی چینی کێ کوشتی؟ تۆ
 کوشتی؟ یان بارۆنی کولەکە؟ یان جەغەری مەغولی؟ مورتەزا، من و
 جەغەر پتر لە دەسێل لە شانەکانی ئیغتیالاتدا ئیشمانکردووە، دەست
 و خەتی یەکتەر دەناسینەو... بەلام دەمەوێت لە تۆی ببیستم کێ
 نەوجەوانی چینی کوشت؟ بۆ ویستتان زوهدی شازەمان بفرپێن؟ باران
 شوکۆرتان چی لێکرد؟ تێدەگەیت... خەلکیکی زۆر بەرز لە دەولەت و
 حیزیدا حەزەدەکن ئەم وەلامانە ببیستن... حەزیان لێتەتی»
 شېر بۆ ئەوەی گورزەکە حەسەنی پیزۆ تەواوبکات گووتی «

مورتہ زہا بیری لیبکہ رھوہ، بہ ہیمنی بیری لیبکہ رھوہ... تہنیا من و
 حہ سہنی پیزۆ دہ توانین یارمہ تیت بدہین... گہر جہ عفری مہ غۆلی و
 بارۆنی کولہ کہ بزائن ئاشکرابوویت دہ تکزۆن... ئہ مشہ و بہر لہ وہی پۆژ
 بیتہ وہ دہ تکزۆن...».

تریفہ لہ ھہ زارباغ

ترس لہ جانہ وەرہ نادیارہ کان و بیڈہنگی، دوو نیشانہی گہ وری
 ژیانی تریفہ یابہ حری بوون. ئولفہ تی تریفہ بہ مندالہ خہ یالئیہ کانہ وہ
 و ئیشیشی لہ گہل ژنہ بیکہ سہکاندا خالی نہ بوو لہ بیڈہنگی. ھہ ندیجار
 بہ سہعات یہ کیک لہ مندالہ بچوکہکانی دہ گرتہ ئامیز و بہ بیڈہنگی قسہی
 لہ گہلدا دہ کرد، زۆریہی مندالہ کان ھیدی ھیدی فیژدہ بوون بہ بیڈہنگی
 قسہ لہ گہل تریفہ یابہ حریدا بکەن. یہک لہ دوا ییہک بہ ھہ فتہ دہینان
 بہ سنگی خۆیہ وہ و فیژری ئہ وہی دہ کردن بیتہ وہی لیویان بچولئین و
 زمان بہ کاربھینن و وشہ بگۆرنہ وہ، لہ یہکتری تیگەن. مانگ دوا یی مانگ
 و سال دوا یی سال پە یوہندی پۆحی تریفہ بہ مندالہ خہ یالئیہ کانہ وہ
 قوولتر و قوولتر دہ بووہ وہ. لہ گۆتایی سالی دووہ زاروسیدا زۆریہی
 مندالہ کان دہ یانتوانی بیتہ وہی تریفہ لہ مالہ وہ بیت بیبین و گویان لہ
 دہنگی بیت... زۆرجاریش لہ ژوورہ کەدا بوو، بہ لام وەک تارماییہ کی سپی
 لیڈہ ھات و شیوہی شنہ بایہ کی فینکی وەر دہ گرت کہ وەک سروہی بہ یانی
 بہ سہر شتہکاندا ھہ لیڈہ کرد. ژنہ بہ دبہ ختہکانی مالہ غہ مگینہ کە ی خوشی،
 ھہ مان ھہ ستیان ھہ بوو، ھہ ندیک شہ و ھہ لدہستان و وا ھہ ستیان دہ کرد
 تارمایی ئہ و لہ حەوش و ھہ یوانہ کەدا دہ سوپیژتہ وہ. دہنگی لہ ژیر زہ مینی
 مالہ کەدا دہ بیستریژت. ژنانی بیپہ نا ھہ موو دہ یانزانی تریفہ یابہ حری تا چ

ئەندازە یەك شىئى غەزەلنوسە، بە چ پلە یەك عاشقىتى. نە ورەسى گول
 سۆلاقىش كە ئەو كات نىزىكتىن دەستە خوشكى بوو، لە ھەر كەسىكى
 دى دونیا پتر ئاگادارى ئەو گۆرانی سەیر و قوولانەى ناوھەى خانمى
 یابەحرى بوو. گۆگرتنى بەردەوامى لە غەزەلەكان گەياندبوویانە ئەو
 برۆایەى كە بۆ ئەوھى بىت بە خوشەویستى غەزەلنوس دەبىت پى
 لەم زەویە بىرپىت و بىتە وینە یەك تەنیا بە خەیاڵ نىگار بىكرىتەو. وەك
 دواتر نە ورەسى گول سۆلاف بۆى گۆرانیوھ... ئەوھى ئەو خولیاى لای
 خانمى یابەحرى زۆر بەھىز کردو، دۆزىنەوھەتى بۆ دەرگاكانى ھەزارباغ.
 شەوێك لە شەوان دواى چەندىن سال پرسىار و دوو دلى و سەبر،
 تریفە یابەحرى بەنھىنى دواى غەزەلنوس دەكەوئ. تریفە كچىك نىیە
 ئىرەى بىخوات، ھىندە ھەى دەھەوئ تىبگات چ دەرديك لە ژيانى
 غەزەلنوسداى و بەچى ئەم پۆخە نەسرەوتە بەختىار دەبىت. چەندەھا
 شەو بەدوايدا دەپوات و ھەمىشە لە یەكێك لە كوچەكانى سىباغدا وەك
 با بىفرىنئ و تەلىسم بىبات وندەبىت... شەو دواى شەو... غەزەلنوس
 دەپوات و ئەو بەدوايدا... غەزەلنوس دەپوات و ئەو بەدوايدا... شەوێك لە
 پشت یەكێك لە درەختەكانەو، تریفە دەچىتە ناو ئەو باغە خەیاڵیە
 كە تەنیا پۆخلەبەرە ناوازەكانى خەیاڵ دەتوانن ئاوا ئاسان دەرگاكانى
 بدۆزنەو. لە دیمەنى ئەو ھەموو گولە سەرسامدەبىت، سەیرى لىدئ
 شار وھا باغىكى نەبىنراو لە ناوھەراستىدا بىت و كەس نەبىنئ. بەدواى
 غەزەلنوسدا پىچاوپىچەكانى ئەو گولستانە گەورەى دەبىت، دوورا و دوور
 ئەو پىرئزە پەشپۆشانە دەبىنئ كە گولەى خەیاڵى دەچن. سەرەنجى
 وئلى و سەرگەردانى غەزەلنوس دەدات، دەبىنئ باغ دواى باغ و چىمەن
 لە دواى چىمەن دەگەرىت، تا دواجار لە سوچىكى بە گول گەمارۆدراودا
 لە ئافرەتێكى جوان نىكدەبىتەو، بە ئارامى لە بەردەمىدا دادەنىشئ
 و دەستدەكات بە غەزەل خوئندنەو... غەزەل لە دواى غەزەل و غەزەل

له دواى غه زهل تا دهمه و به يان. چه ندين شه و تريفه ئه و ديمه نه ده بينيت. هه موو شه ويك له گه ل نيوه شه ودا دواى ئه و پياوه غه مگينه ده كه ويت، نازانيت ئايا به راست به كوچه راسته قينه كانى ئه م شاره دايه ده پروات يا خود به كو لانى خه ياله كانى غه زه لنوسدايه ده كه پريت... نازانيت. شه و دواى شه و سه يري سيحري ئه و كچه ده كات كه پوژيكي له پوژان پوخله به ريكي راسته قينه بووه و ئيستايوته خه يال. جار دواى جار دلنياهه بيت كه ئه م ئافره ته خه يالييه خانمي خه ونه كانى غه زه لنوسه، كه جگه له كچى خه يالى ناتوانيت عاشقى كه سى دى بيت. عه شق لاي ئه و په دونانى كچي كه ناگيريت، له باغيكي گه ورده كه نابرينيت. به قسه ي نه وره سى گول سولا ف بيت، تريفه جاريك له جاره كان به ته نيا ده چيته ئه و باغه و پوو به پوو ئه و خانمه خه يالييه ده بينيت. كه يابه حري ليديه پرسيت بو نايه يه يته ده ري، سه برى له وه لامدا ده ليت له گه ل هاتنه ده ره وه ي ئه ودا له م باغه خو شه ويستى غه زه لنوس بو ئه و ده مریت... چونكه غه زه لنوس عاشقى ئه و ژنانه يه كه له دونياى راستيدا ناگيرين و بوونيان نيه. هه لبه ت هه موو ده زانين تريفه يابه حري پيشتر ئه و خواسته له ناويدا بووه بيته ئه و بوونه و ره خه يالييه. پيده چيت بينينى سه برى ئه و پړوايه ي تيا سه وزكرديت ته نيا له پړگاي بوون به خه ياله وه ده توانيت خه ونى خو ي و غه زه لنوس به ينيته دى و به راستى عاشقى بيت. ئيدى زياتر و زياتر له گه ل ئه و يارييه كوشنده يه دا ده پروات... يارى وهرگه ران به ره و مه خلوقيكى خه يالى...

چيروكي چوونى تريفه يابه حري بو هه زارباغ و بينينى سه برى، حيكايه تيكى سه لميتراو نيه، دوور نيه چيروكيك بيت نه وره سى گول سولا ف بو جوانكردى هه رچى زورتري تريفه يابه حري دروستيكرديت. به لام خواسته خو شاردنه وه ي تريفه و وهرگه راني به ره و تارمايه كي زيندو چيروكيكى راسته كه هه مووان ده يسه لمين. له سه ره تاي پاييزى سالى

دوو هەزار چواردا دواى پوداویکی ناخۆش، تریفە لەگەڵ ماندویتییهکی زۆردا واز لە ئیشی خۆی لە نوسینی درێژترین کتێبی دنیادا دەهێنێت، پێدەچێت چیتەر توانای لەسەر ئازار و غەمخواردن گەشتبێتە دوا سنووری خۆی، زۆربەى پۆژ بەیانیان لەگەڵ ژنە غەمگینەکاندا تیکەلی دونیای مافوورچنین دەبێت و ئیواران دەگەپێتەووە بۆ سەرپەرشتیکردنی مندالان و شەو دەگەپێتەووە بۆ لای قالیچنەکان... جولەیهکی بەردەوام و هەمیشەیی، پاکردنیکی بێسەرەوت، ترسیکی نەبڕاوه لە هەندیک خێو و ددانی جانەوهرانهی تیز که بیهیچ هۆیهکی دیاریکراو هەستیان پێدەکات. لەو ماوهیدا پۆژ بە پۆژ خۆشەویستی و سەرسامی بە غەزەلنوس گەورەتر دەبێت، خۆشەویستییهک لە بێدەنگی و سووتان و شەوقیکی ناوهکی کوێردا دواى دیت. بڕوای تەواوی بەو هەیه که لە خۆشەویستیدا شتیک نییه ناوی «بۆیه کببون» بێت، غەزەلنوس لە دایدا وێنەى تارمایی خۆشەویستییهکی دوور و نەگیراو وەر دەگرێت، که بەبێ ئەو دوورییه، بەبێ ئەو «بۆیه کببون» لە ناتوانیت بژی. بە کێژەکانی هاوپی دەلیت «مرۆف لە خۆشەویستیدا یار تا مەقامی کهسیکی بالا و سەروو ئادەمی بەرز دەکاتەو. غەزەلنوس تا زیاتر شیعرم بۆ بخوینێتەو، زیاتر تێدەگەم که ئەو شتیک نییه بتوانم بیکرم... وەک چۆن کەس ناتوانیت موسیقای ناو شیعر بە دەست بگریت، کەس ناتوانیت خۆشەویستیش بە دەست بگریت». هەندیک شەو لەگەڵ کچه غەمبار و هەلەتووەکاندا دادەنیشیت و دەلیت «تا دوور بکەومەو زیاتر هەستدەکم گەیشتمومەتە ئەو مەقامە دوورەى ئەو دەیهوێت... تا دوور بکەوێتەو، هەستدەکم زیاتر گەیشتموتە ئەو مەقامەى من دەمهوێت. لە خۆشەویستیدا مەحبوب تا بێت لە تۆ بەرزتر دەبێتەو... بەرزتر دەبێتەو... بەرزتر دەبێتەو... تا دەگاتە پله و پایەیهکی وەها تەنیا بە خەیاڵ دەتوانیت لە تەنیشتییهو بژیت».

بنەماکانی ئەو خۆشەویستییهى نێوان غەزەلنوس و تریفە یابەحرى

له سهر كۆله كهى ئازارى زۆرتر بۆ عەشق و نهگەيشتن به يەك درستبووه .
 جارېك غەزەلنوس له نامه يەكى كورتدا به تريفه ده لّيت «ئەى يار،
 من و تۆ دەبايه له سەدهى شازده و حەفدهدا بژيا باینايه، له و سەده
 دوور و تۆزاولی و ساردانهدا كه تاريكى زەمین و بېرەحمى سروشت،
 مروّقى ناچارده كرد پتر بۆ پۆحى خۆى بگه پّيته وه ... من و تۆ مندالّی
 ده روّيشه كۆنه كانين ... پاشماوهى پوژيكي نينسان جهستهى خۆى
 خوشنه ده ويست ... من و تۆ جهسته مان نييه ». واهه سته كه م هەردووكيان
 له زەتّىكى زۆريان له وينا كردنى خۆيان وهك ده روّيش و قەلەندەرە كۆنه كان
 بينيپّيت . بانگكردنى يەكدى به «قەلەندەر» «زىكرسان» «خەلوەتچى»
 به شيكى زمانى ئەو سەرده مه يە كه له گەلّ يەكدا به كاریده هپّتن . چيروكى
 ئەو نامه كورتانهى له نيوان غەزەلنوس و تريفه يابه حريدا دپّن و ده چن،
 يەكيكه له شته سەيره كانى ئەم چيروكهى ئيمه . غەزەلنوس و تريفه له
 قوناغيكدا وایان ليدّيت ته نيا له كاتى كار كردندا بۆ كتيبى مردن يەكدى
 ده بينن . هەميشه خۆيان له وه ده پارپّزن به جهسته نزيكبن و هەرده م
 خو له يەكدى ده دزنه وه . غەزەلنوس كاتيكي زۆر له كتيبخانه كهدا ده باته
 سەر و تريفه ش به ده گمەن نه بپّيت پيناخاته ئەو جوگرافيا داخراو و
 دوورهى غەزەلنوسه وه، كه بۆنى ده ستنوس و پەرهى كۆنى ليدّيت . تريفه
 هەستده كات غەزەلنوس سالّ دواى سالّ زياتر بۆنى ئەو كاغهزه زەردانهى
 به ياز ده گرپّت و بۆنى له بۆنى ديوانه كۆنه كانى غەزەل نزيك ده بپّته وه .
 له و دەمه دا پتر له پيگاي ئەو كورته نامانه وه له گەلّ يەكدا ده دوپّن
 كه به رده وام غەزەلنوس ده يخاته چه كمه جهى ميّزيكى تريفه يابه حرييه وه
 و هەر له و چه كمه جه بچوكه شدا وه لامى خۆى وه رده گرپّته وه . ئيمه
 ئيستا كۆمه لّيك له و نامانه مان بۆ ماوه ته وه، هەنديكي مان له نه وره سى
 گولّ سؤلاف وه رگرت و هەنديكى ديكه شيان له ده ستي ته رخونچيه وه
 گەيشتۆته بارۆنى خەيالّ و له پيگايه كى نادياره وه كه ئيمه ته فسيرمان

بۆی نییه دزەى کردۆتە ناو دۆسییە و فایله‌کانى ئاسایشەو. لیڤەدا
چەند ژمارەیه‌کى کەم لەو نامانە دەخەینە بەر دەستان کە ھەموویان
نامەى کورت کورتەن و بەدەگمەن لە چوار یان پێنج دێر تێدەپەین، بەلام
پێدەچیت زمانحالی ئێوە عەشقه بن کە لە ھەندیک جیگادا گەشتۆتە
تخوبى خۆکوشتن.

«تریفەى پەریزاد... دوینى شوو لە شەوھەکانى تەرم سەختتربوو.
بیرکردنەو لە کەمالى خۆم بەرەو بیرکردنەو لە کەمالى تۆ رايکێشام.
ھەر وەختیک دەمەوێت بەرزبمەرە بۆ ئەوێ بگەم بە تۆ... ھەستدەکەم
کەمالى تۆ پلەیک بالاتر دەروا و مەودای نێوانمان تا قیامت ھەر
وھکو خۆیتى... غەزەلنوس»

«قەلەندەرى ئەزیزم... ھیچ خالێک نییە من و تۆ پێکەو کۆبکاتەو.
لە خۆشەویستیدا ھەمیشە یەکیک لە زەویەو ئەوى دى لە ئاسمان...
یەکیک ئادەمییە و ئەوى دى خودا... تریفە»

«تریفەى خەونەکانم... ئەى ساقى ئەبەدى مەجلیسێک من
پیارانەگەم دەم بۆ شەرابى بەرم... ھەستدەکەم ھێدى ھێدى پێویستیم
بە سەیرکردنى ھەرچى زیاترى تۆیە. ئەم بەیانییە لیڤە نەبوویت و
وھک بۆ تۆ بگەرێم، شیتانە لە بازارى شاردا بە قژى بژ و پوخسارى
ماندوووە سەیری مەخلوقاتى خودام دەکرد... تێگەیشتم تۆ لە جنسى
ھیچ کەس نیت... غەزەلنوس»

«ئەى فریشتە چاویلکەدارەکەى مەیخانەکانى عەشق، تۆ بوونەوھریکی
سەیریت... کە دوورم نزیکیت و کە نزیکم دووریت. ئینسان عاشقى
ئینسان نابێت، بەلکو عەشق شتیکە لە نێوان ئادەمى و فریشتەدا
دروستدەبێت... کە ھەستدەکەم تۆ ئادەمیت و بۆ لات دیم، لە خۆم

دەروانم خەيالَم و پەريزەم... كە ھەستەدەكەم مەن ئادەمىم و دەبىت
ماچىبەكەم، تۆ دەبىتە فرىشتە و دەپۇيت... تريفە»
«چ ساقىيەكى بەدەت... ھەرچى لە دەستى تۆ دەپنۆشم، دەبىت بە
غەزەل... غەزەلنوس»

«دەزانم گەر پىتبەكەم دەمرم. گەر لەشم بەر لەشت بەكەوئ دەمرم.
گەر ماچىبەكەم دەمرم. گەر بەر ھەوای دەستىشت بەكەوم دەمرم... گەر
ماچىبەكەيت كوشندەيە، چونكە ئەو دەوا ماچى عومرم دەبىت... تريفە»
«خانمى يابەحرى... مەن ئومىدم نەما. خەيال ھەر ئومىدىكەمان
پىدەبەخشىت، دەبىت ئازابىن و لە پاستىدا بۆى بەگريين، بەلام چۆن
ئومىدى تۆ دەبىتە حەقىقەت؟ چۆن خەيالى تۆ دەبىتە پاست؟...
پىمبلى... غەزەلنوس»

«كۆنە خەلوەتچى و بەيازناسى شارەزا... مەن دەزانم چۆن پاستى
دەبىت بە خەيال، بەلام كەس فىرى نەكردوم، خەيالات چۆن دەبنە
پاست... گەر تۆ ئوستادى عەشقىت... عەشق كەسى فىرنەكردو، پىگا
بدۆزىتەو... عەشق تەنيا ونبوونە ونبوون... تريفە»

«چۆن دەلىيت مەن و تۆ بۆيەك نىن؟ ماوئەكە بۆ ھەر كوئىكە
دەچم، بە ھەر باغىكەدا دەپۆم، بە ھەر كوچەيەكەدا تىدەپەرم...
ھەستەدەكەم تۆ لەگەلمدايت... دويىنى غەزەلم بۆ ھەندىك ژنى پەژمورە
و بىرەنگ دەخوئندەو، ھەك زىكرچى خەلوەتچى نەئىنى گوئيان
ليگرتەم، ھەموو زانىان لە خەتى غەزەلى سوختە دەرچووم و گرى خۆم
دەنوسمەو... چۆن دەلىيت، مەن و تۆ بۆيەك نابىن؟... شەو و پۆژ
خاشاكى خۆم دەبىنم با بۆ تۆى دەھىنيت و عەترى تۆ بۆندەكەم كە
خەيال دەپەنيت... غەزەلنوس»

«ماچ؟ غەزەلنوس ماچ؟ تۆ تىناگەيت... گەر ماچىبەكەيت، ھەموو
تەلىسمى تۆ دەشكىت... تۆ بەوئەو جوان و سىحراوئ، كە ئىستا

خه یالیت.... که جاران خه یال بویت... که هه میشه وهک خه یال ده مینیته وه. ماچ هه موومان وهک یهک لیده کات... به لام عه شق مه قام و پله ی هه یه... ئه وه ی عه شق به پهنجی خوی پله له دوا ی پله بهرز و نزمی ده کات، به ماچ تیکیمه ده... ئه وه ی دل دروستیده کات، به لیو مه یروخینه... تریفه»

«شه و نییه بیر له وه نه که مه وه ئه م غه زه لانه بسوتینم و بییه سه ری له باوه شتبه کم و له گه لندا فیردهوسی ئه م دونیا یه بزیم... غه زه لنوس»
«شه و نییه بیر له وه نه که مه وه بییم و ئه و غه زه لانه ت بسوتینم و خوم فیرده مه باوه شت و له نیوان دوو ده ستندا ونیم... به لام بیرده که مه وه، دواتر خه یال هه کانم به بی تو مانایان نییه ئه زیزم... ئه و خوشیه ی که هه میشه بیرتبه کم، قولتره له و خوشیه ی پیتبگه م... تریفه»

یاداشته کانی بارونی خه یال

پوژیک له پوژان تهرخونجی خزمه تیکی پیشکه شکردم که تاده مرمر له یادم ناچیته وه. به وه دا ئه و پیاویکی وریا و شه یقان و هه مه پووبوو که به جوړیک تیکه لاو حیکایه ته که بووبوو، هه ندیجار له من په روشتی ده رده که وت و شه وق و ئاره زووی له من زووتر بوو، هه موو شتیک له سه ره غه زه لنوس بزائیت. له پاییزی دووه زاروچوارد تهرخونجی پوژیک له پشکنینه ورده کانیدا له مالی غه زه لنوس ده چیته ژووریکی داخراوه وه. هه لبه ت ئه و به سته یه ک کلیلی بو دابینکرابوو که هه موو ده رگایه کی دونیا ی ده کرده وه، ته کنیکی وردی وینه گرتن و گویرگرتنی پییوو. له و ژوورده دا شتیک ده دوزیته وه که سه ره تا ته نیا مایه ی سه رسورمان و سه راسیمه بوون بوو... کتیییکی زور گه وره... کتیییک

که وهک شتیکی موقه دهس له ناوه‌راستی ژووریکی داخراودا له‌سه‌ر میزیکی تاییه‌ت دانراوه... تهرخونچی سه‌ره‌تا له‌به‌ر بینکاتی به کامی‌را دیجیتاله‌که‌ی ته‌نیا چهند وینه‌یه‌کی کتییی دانراو ده‌گری‌ت... که من وینه‌کانم بینی، جگه له‌سه‌رسامی هه‌ستم به هیچی دی نه‌کرد... سه‌رسامی و به‌س. هه‌مووتان چیرۆکی ئه‌و راو‌چیپانه‌تان بیستوو که له ناکاو له ناوجهرگه‌ی به‌حرده‌ی جان‌وه‌ریکی خورافی و گه‌وره‌ی ده‌بینن، جان‌وه‌ریک بۆ‌جاریک سه‌ریک له ئاو ده‌رده‌هینیت و خۆی پیشانی که‌شتیه‌وانه‌کان ده‌دات و دووباره ده‌چیتوه‌ی بن ئاو، بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی ته‌لیسمیک جیبه‌هینیت و دونیا بکات به دووبه‌شه‌وه، به‌شیک بلین راسته‌و جان‌وه‌ری وها هه‌یه و به‌شیکیش بلین درۆیه و ده‌ستکردی خه‌یاله.. ها، هه‌مووتان ئه‌و چیرۆکه‌تان بیستوو. ئه‌و کتیه‌ش له‌و جان‌وه‌ره‌ی زه‌به‌لاحانه‌ی ده‌چوو که ئاوها له‌ پر ده‌رده‌که‌ون... نه‌هه‌نگی کتیه‌کان بوو، زۆر گه‌وره‌ی و عاجباتی و زه‌به‌لاح بوو، که به‌خه‌یالی من جیگای زانستی هه‌موو دونیای تیدا ده‌بووه‌وه. تهرخونچی جاری یه‌که‌م ته‌نیا وینه‌که‌ی هه‌تا. من وهک که‌سیک که‌شیت و شه‌یدای خه‌یالم بینینی کتیه‌که‌ی وها خروشاندمی، ده‌مویست له‌و ساته‌دا ته‌له‌فون بۆ هاوه‌لانی خۆم له‌ ئاسایش بکه‌م، به‌بیانوی هه‌ر شتیکه‌وه‌ی بووه، بده‌م به‌سه‌ر هه‌لانه‌ی ئه‌و شاه‌ی غه‌زه‌له‌دا و ئه‌و کتیه‌ی ده‌ربه‌هینم و په‌ره‌ به‌ په‌ره‌ سه‌یری بکه‌م و بزانه‌م چی تیا نوسراوه. به‌لام تهرخونچی به‌ منی گووت گه‌ر یارمه‌تیبده‌م ده‌توانین پتکه‌وه‌ ئه‌و کتیه‌ی بدزین. ئه‌و ماوه‌یه‌ی من ده‌مزان‌ی تریفه‌ی یا به‌حری زۆربه‌ی شه‌و له‌ مالی ژنه‌ قاچاخه‌کاندا ده‌خه‌وینت، خه‌به‌رم له‌ هه‌موو جوله‌یه‌کی هه‌بوو، ئاگاداری ئه‌وه‌شبووم ده‌یویست خه‌یالترین فهرشی هه‌موو دونیا به‌چنیت، فهرشیک نه‌ شاهه‌نشا کۆنه‌کانی ئیتران و نه‌ سولتانه‌ تورکه‌کان له‌سه‌ری دانه‌نیشتون. من دوژمنی ژنان نه‌بووم، ئازادی

ژنان مه‌رجیکی گرنگی مه‌ده‌نییه‌ت و بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شاری
 خه‌ونه‌کانی من بوو، به‌لام گهر بۆ به‌رگرتنی گوشاره‌کانم له‌سه‌ر ئهم
 بوونه‌وه‌ره خه‌یالیانه پتویسته‌بایه، تریفه یابه‌حری بترسیتم، ده‌ستم
 نه‌ده‌پاراست. دلنیا‌بووم شه‌وان له‌بری تریفه خانمیکی لادیی هه‌ژار
 و که‌که‌ی چاوه‌دی‌ری من‌داله‌کانی غزله‌نوس ده‌که‌ن، ته‌رخونچی پتر
 بۆ جیبه‌جیکردنی پلانی بردنی کتێبه‌که ختوکه‌ی دلی ده‌دام. نه‌خشه‌ی
 ته‌واومان هه‌بوو، ده‌مانتوانی بی‌غهم و دوودلی له‌سه‌ر ئهو نه‌خشه‌یه
 ها‌تو‌چۆ‌که‌ین. غزله‌نوس له‌ژیر زه‌مینه چه‌په‌که‌که‌ی مالی خۆیدا
 ده‌ژیا، هه‌میشه غه‌رقی غه‌زه‌لیات بوو، وه‌ک په‌شید ته‌رخونچی بۆ
 منی وه‌سفکرد و نه‌خشه‌کانیش ده‌ریانده‌خست ژووری ئهو کتێبه
 نه‌هه‌نگاسایه، دووره‌په‌ریز و بینچاودی‌ر بوو. ته‌رخونچی به‌هه‌موو
 مه‌کری خۆیه‌وه ده‌یگوت «گهر بزانی‌ت چۆن له‌کلێدانه‌کاندا کلیلی
 خۆت ده‌گێریت، ده‌توانیت ئاسان بگه‌یه‌ته کتێبه‌که». من سه‌ره‌تا هان‌دا
 به‌ر له‌وه‌ی ملی کاریکی وه‌ها پر بگرینه به‌ر، جاریکی تر خۆی
 بگه‌ینیت‌وه ئهو ژووره و هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی کتێبه‌که بخوینیت‌وه. که‌ئهو
 داوایه‌م له‌ته‌رخونچی کرد، ده‌مگوت وه‌ها کاریک ئاسان سه‌رنا‌گریت
 و نایه‌ته‌به‌ر. به‌لام ته‌رخونچی کارامه‌یی نواند و له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا
 به‌هه‌والیکی سه‌یره‌وه گه‌رایه‌وه. سه‌رتاپای ئهو کتێبه گه‌وره‌یه
 چیرۆکی مردن بوو... حیکایه‌تی جیا‌واز جیا‌وازی مردن که‌یه‌کیک
 به‌ده‌ست‌وخه‌تیکی سی‌حراوی نوسی‌بو‌یه‌وه. ئهو وینانه‌ی ته‌رخونچی
 گرت‌بوونی پۆشن و خوینراوه‌بوون. له‌گه‌ل بینینی وینه‌کاندا دلنیا‌بووم
 له‌به‌رده‌م دۆزینه‌وه‌ی گرێ‌کویره‌ی کتێبه‌ بال‌داره‌کان‌دام. دلنیا‌بووم
 چه‌ند سه‌له ئهو ده‌سته نه‌ینتیه‌ی چیرۆکه‌کانی مردن کۆده‌کاته‌وه،
 غزله‌نوسه... هیچ چاریک نه‌بوو ئهو نه‌بی‌ت ئهو کتێبه ده‌ربه‌ینم
 و تیی‌بگه‌م. شه‌ویک یه‌کیک له‌هه‌ره لی‌زان‌ترین و به‌هیز‌ترین دزه‌کانی

ئەم شارەم لەگەل تەرخونچیدا نارد، خۆم دووراو دوور چاوەدیری ئیشەکم دەکرد، نزیکى سەعات سێ دەمەوبەیان بە خۆیان و ئەو نەهنگە گەورەیهو هاتنەدەری. گەورەترین کتییەک بوو تا ئەو کاتە بێنییتم، کتییەک بوو، بۆنێکی تاییەتى هەبوو... ئەو یەكەمجاربوو، کتییەک بێنم بۆنى هەبیت، بۆنێکی لە بۆنى هەندى کوچى داخراوى ئەم شارە دەچوو. هەمان شەو بە سێ کەس کتییەکەمان گواستەو بۆ ژێرزەمینى مالى خۆم و دەستکرد بە خويندەوہى. لیتانى ناشارمەوہ کە لەگەل گەلیک لە چیرۆکەکانى ئەو کتییەدا گریام، کتییەک بوو بە ئەندازەى هەزاران کتیب مردنى تێدابوو، وەك خودى ئەم ولاتە کە بە ئەندازەى هەزار ولات مردنى تێدايە... وەك سىحریكى گەورە رامکیشیت چیرۆک لە دواى چیرۆک خويندەوہ، لەگەل هەموو فرمیسکیکدا دەمگوت «غەزەلنوس، بۆ ناتەوێت ئەم چیرۆکەمان بیربچیتەوہ، بۆ ناتەوێت... بۆ تەنیا لە ناومەرگدا بۆ حەقیقەت دەگەرێت؟ بۆ بێر لەوہ ناکەیتەوہ دەتوانین شتى جوان دروستبکەین و پوختساریكى کراوہ و گەش بدەین بە راستى؟ بۆ دواى غەم دەکەویت و دواى ئومێد ناکەویت؟». گووتەم گەر پوژیک شارى خەونەکانم دروستکرد، ئەو کتییە گەورەیه دەخەمە نێو بناغەى باغچەى سەرەكى ئەو شارە. شارى وەها دەبیت لەسەر مردنى ئەم یادگارێیە تال و تاریکانە دروستبووێت. بەلام ئەو کتییە نیشانەى شتى تریش بوو، نیشانەى ئەوہبوو ئەم غەزەلنوسە هەرشتىکى بویت دەیکات. من کە لە سىحری وشەکان و دێرەکانى دەرچووم... هەستم بە ترسێکی قوولکرد، نەمدەزانى ناخۆ ئەم پیاوہ بە پیلان و نەخشەیهكى پێشوخەت کاردەکات، یاخود ژيان خۆى ئەم هەموو هیزەى پێشەخشیوہ؟ هیچ شتىک لەوہ ترسناکتر نییە هیزىکى گەورە بکەوێتە بندەستى شاعیرەکان. من هەر جارێک لەگەل هاوڕێيانى ناو

حیزبدا دادەنیشم، دەلیم «خۆتان چاکبەن... بین بە سیاسی غەمخور و دووربین، عاقلین و دواى ھەوای گوونتان مەكەون، با ھیزی گەورەى ئەم كۆمەلگایە نەكەوێتە بێدەستی ھەندىك شاعیر و نوسەر، تا بە ئارەزووی خۆیان یاری بە عەقلى عەوام بكەن». نا وامەزانن، من ھەر بەخۆرا نامەوێت ھیز بكەوێتە بێدەستی شاعیران... واتیمەگەن من ھەر بە فیتەرە دوژمنی شیعربم یان وایزانن من قوتابی یەكێك لە ئەفلاتونییەكانم، كە لەم دەورو زەمانەدا بەزۆر شیۆە سەریان دەرھیناوەتەو. نا من نە كینەيەكی كۆیڕم لە شاعیران ھەيە و نە ئەفلاتونیش، بەلام دەپرسم گەر ھیز بكەوێتە دەست شاعیران چی لێدەكەن؟ یەكەمین شت كە شاعیران دەيكەن، ئەوھەيە ھەر شتێك شیعەر نەبێت لە ژیان دەيكەنە دەری... ئەمەش ترسناكترین شتە. بەلام ئەوان ھیزیك و بەلاغەتیكی وەھایان ھەيە، ئەم شتە ترسناكە وەك جوانییەكی بێژنە دەربخەن، خەلك شیت و شەیدابكەن. سەرەتا بۆ ئەوھى شەبەنگیكی سیحراوی بەدەوری سەری شیعردا بكێشن، دەبێت ویژدان دروستبكەن... ویژدانی شاعیرەكانیش وەك ویژدانی حاكم و قازییەكان و یاساناسان نییە، من زۆرم خوێندەو و زۆر تیفكڕیم تا جیاوازی قوولی نیتوان ئەو دوو جۆر ویژدانەم دەستكەوت. ویژدانی شاعیران لەسەر جیاكردنەوھى دەستەلات لە بێدەستەلات دروستبوو، بەلام ویژدانی ناو یاسا لەسەر جیاكردنەوھى تاوانبار لە بیتاوان دروستبوو. حاكم و دادوهران بۆ ئەوە ئیشدەكەن تاوان نەھێنن، بەلام شاعیران بۆ ئەوە ئیشدەكەن ئەو جیاوازییە لە نیتوان دەستەلات و بێدەستەلاتاندا نەھێنن... ئەوان ھەزار بەند و بالۆرە بۆ تاوانبارێك دەدۆزنەو تا دواچار بێگوناه نیشاننیدەن، ھەزار پێگای پێچاوپیچ و ھەزار فیلى ھونەری و فەلسەفی دەخەنە كار تا واپیشانبدەن گوناھباران قوربانین، پالەوانن، فەیلەسوفن. وەك ستانداڵ لەگەل ژولیان سوریلدا

دەيکات، وەک دۆستۆفسکی لەگەڵ پاسبۆرگوف یان پالەوانەکانی ناو کارامازوفدا دەيکات، وەک کافکا لەگەڵ «کا»ی پالەوانی دادگادا ئەنجامیدەدات، کە تەواو لە گوناھە پاستەقینەکانی بێدەنگ دەبێت و چاوی خۆی غاقلدەکات و هەتا حەرفێکی پاستەقینەش دەربارەیان ناونوسێت. بەدریژایی میژوو وایانکردووە، گەر ویستبێتیان خراپترین کەسیان کردۆتە پیڤەمبەر تەنیا بۆ ئەوێ وێنەیکەکی ناشیرین بدەن بە دەسەلاتداران.

من کە ئەو کتێبە غەزەلنوس کەوتە بەردەستم دڵنیا بووم ئەم کتێبە بۆیە دەنوسێت تا ئەم سەرەدەمە ناشیرینبکات. ویژدان لای ئەوان ئەوێە هەرشتیگ شاعیرانە نەبێت وەک تاوان تەماشایکەن. خولایای ئەو بۆ مردوووەکان، خولایایەتی بۆ ئەوێ ئەم سەرەدەمان خۆشنەوێت و نەفرەتی لێکەین... شاعیران هەموو نەفرەت لەسەر دەمی خۆیان دەکەن... هەموو شاعیرە گەورەکانی دۆنیا تقيان لەو ساتە کردووە کە تیا ژیاون، تەنیا شاعیرە بچوک و بوودەلەکان عاقلانە لەسەر کورسی حیکمەت دانیشتوون و گووتوویانە «ئەلا، ئەمە چ سەرەدەمیکی خوشە... چ دەرووعە یامێکی باشە بۆ من و بۆ خەلک». میژوو و بگەڕی، شاعیرێکی گەورە نابینیت وای گووتییت، مەگەر لە ژێر باری ناچاریدا یان پوڤحیکی پڕ نیفاقیان هەبووییت شتی وەهایان نوسییت. دەزانن بۆ شاعیران هەمیشە دواي ئەو جۆرە ویژدانە دەکەون؟ دەزانن؟ لەبەرئەوێ شاعیران کە لە دایکدەبن دوو هەستی جیاوازیان تێدایە، یەکەم پێتانوایە، ئەمانە مەخلوقاتێ ناواژەن و لەگەڵ لەدایکبوونیاندا سەحریک و نەهتییەک دێتە دۆنیاو، لایان وایە خودا ئەوانی تاککردۆتەو و بەوێنە مەخلوقاتێ دی دروستی نەکردون. دیوێکە ی تریشیان ئەوێە کە شاعیران بەبێ پیزەپ و ناواژە واهەستدەکەن ئەوان سەرۆهری پاستەقینە دۆنیان و باشتترین جۆری مەخلوقاتن

و شایسته ی ئه وهن له سهر عهرشی راسته قینه ی ژیان دانیشن. به لئ، براده ران... رقی قولی شاعیران له و کینه ئه زه لیه وه سهر چاوه ی گرتووه، ههر ئه مه شه واده کات پادشا و شالیار و ده سه لاتدارانی دونیا که یفیان به شاعیران نه یه ت. نه له به رئه وه ی که وشه ی جوان ده نوسن، به لکو له به رئه وه ی ده زانن که شاعیران ته نیا که سیکن به راستی له سهر عهرشی ژیان ململانییان له گهل ده کهن، تاکه که سیکن کاتیک له ده ره وه ی عهرشیشن واهه سته ده کهن له سهر عهرشن. من خۆم کیشه یه کی که وره م له گهل ئه وه سته ترسناکه ی شاعیراندا نه بوو، کهر به اتابیه و زیاتر تیکه لاوی ژیان بین، من له وانه ده ترسم که تیکه ل نابن، که ته نهان، که ته نهان و به هیزن، له شوینی خویان داده نیشن و بیته وه ی راسته وراست پیخه نه ناو جیهانه وه شته کان ده له رزینن، به لی من له وانه ده ترسم... به تاییه ت که ئاشکرا ده بیته هیچ هیژیک نییه له خه لوه تی خویان ده ریا نبه ییت، که ئاشکرا ده بیته چهنده له و قسانه بییاکن که له ده ره وه به رابه ریان ده کریته... بییاکی به رابه ر هه موو هیژه که وره کان ئه وه یه واده کات له شاعیران به ترسم. ئیستا هه سته ده که م هیدی هیدی ده ردیکی ترسناک له گیانمدا دروسته بیته، ده ردیکی ره ش. ههر چهنده ئه وه غه زه لانه م گو ی لیده بیته و مه سته به م حه زده که م وا له وه غه زه لنوسه بکه م هه ست به لاوازی بکات. حه زده که م برینداریبکه م... وابکه م ئازار بچیژیت. منیش خه ونیکم هیه و ده بیته خه باتی بۆبکه م... تیده گهن؟ به لئ، ئه وه به هانه ی دلی منه.

له کوتایی ئه یلوی دووه زار و چواردا، چهنده پۆژیک دوا ی بردنی کتییی مردن. پۆژیک چوومه وه بۆ لای غه زه لنوس، سهر دانیکی کتوپر و ناوه خت بوو، ئه وه خاویلیه شم له گهل خۆمدا برد که حیکایه تی شاعیر و پادشای له سه ربوو، من ئه و کات ته واه له دۆخی پۆخی غه زه لنوس

تێدەگەیشتم، تا دەهات تریفە یا بەحرى پتر لێى دوور دەکەوتەو، بە مەزەنەى من ئەو دەخیکى دەرونى دژواری بۆ دروستکردبوو... زۆرم هەولدا بچمە بنج و بناوانى ئەو ناکوکییەو بەلام هیچم دەست نەکەوت، هەندیک لەو پارچە کاغەزەى جارجار تەرخونچى دەیهێتان مانا و نرخێکیان بۆ من نەبوو. بەلام ئەو بارە دەرونییە دژوارەم بە هەل زانى و دیسان لە بەرگی ئاغای سەرفرازدا چوومەو بۆ دیدارى. دەبێت بلێم، لەگەڵ هەموو ئەو دەسغە ورد و نەخشە پڕپۆهەرانەى تەرخونچیشدا بۆ مالى غەزەلنوس، من لە هەر دوو سەردانەکەمدا جۆرە هەستیکى سەیرم هەبوو کە بە نەخشەکان و دەسغە ناكریت. هەر دووجارەکە کاتیک پێمخستە ئەو ماله، هەستەم کرد پێدەخەمە ناو دونیایەکی زۆر بەرین و زۆر دێرین و زۆر قوول. هەستیکى نامۆبوو، وەک ئەو هەستەى تووشى مەرۆف دەبێت کاتیک دەچیتە سالۆنى بەرىنى مژگەوتیکى دێرین یان کاتیک پێدەخاتە ژێر سەقفى کاتیدرائییک یان کلیسەیهکی گەورە کە زەنگەکانى بە هەموو هینزى خۆیان لێدەدەن. ماله کە شتیکى تێدابوو کە پێدەکێشایت، لەو پەڕى پێدەنگیشدا هەستت بە چرپەیهک دەکرد، چرپەیهکی زۆر نەهێنى وەک ئەو هەى شتیک پۆخت بدوینیت. ماله کە وەها گەورەبوو مەرۆف لە هەر جیگایەکدا بایە، هەستى بە جیگاگانى تر نەدەکرد، من هەر دوو جارەکە ئەو هەستەم تیا دروستبوو کە ژوورەکانى دیکەى ئەم ماله پەر لە پۆخەبەرى خەوتوون، پەر لە مەخلوقاتى ئاسوودەن کە وەک تێپیکى گەورەى یۆگاچییان دانیشتوون و لە ناخى خۆیاندا قوڵدەبنەو.

غەزەلنوس بە نیگا هیمن و پوخسارە پۆمانتیکییە مەلعونەکەى خۆیهو بەرامبەرم دانیشت، لە پێزى میواندا زۆر بەحورمەت و ئسوولزان بوو، گەرچى دانیابووم دلى بەبیینى من ئاسوودە نییە، بەلام چاوانى مەحەبەتیکى قوولیان تێدابوو، کە پێمابوو

جۆره ئەفینئەکی نەینى ناو دلە بۆ ھەموو ئادەمیزادان، جۆرێک لە خۆشەویستی گشتییە بۆ مرقوف. ھەرکەسێک بوویتایە و بتدیبايە، ئەو ئەفینەت بەردەکەوت کە لە چاویدا بوو. من ئەو شەو تەنیا بۆ ئەو ھەچووم کە ئەو خاوەلییە پێشانبدەم...

بەینى ئەو خاوەلییە بە نەخشە پەنگینەکانییەو تووشى پەشوکەنیکى کۆپەری کرد. جاری پێشوو لە ھیچ ئیستیک و وێستگە کدا ئاوا پەرسەرەنچ نەمدیبوو... فزولیکى قوول لە نیکاو دەستیدا بوو، جولەى پەنجەکانى پەربوون لە پەرسیار و سەرسامى. بە منى گووت «بۆ وەھا چیرۆکیکم پێشاندەدەیت؟ ئەم چیرۆکە چ کاری بە منەو ھەیە؟». من گووتم «غەزەلنوس، من دلنام ئەم خاوەلییە لە دەستکردنى خەیاڵی شاعیریەکە... شاعیرەکان ھەمیشە لە بیرى ئەو ھەدان بەسەر شاھەنشاکاندا زالبەن... بۆیە دەمەوێت تۆ ببینیت، تا بزنام تۆ چى لەم چیرۆکە تێدەگەیت؟ چیرۆکیكى سەیرە کە دەبێت شاعیران ببینن. تۆ دەلێت چى؟».

بە ھێمنییەو سەیریکردم... من زۆر لەو ھێمنییە دەترسام. ئیستیکیکرد و گووتى «نا شاعیران دەسەلاتیان لە جیگایە کدایە کە نە پادشاكان و نە مرقفەکانى تر پێناگەن. من ھەستناکەم شاعیری ناو ئەم چیرۆکە ھىچى کردبێت بۆ ئەو ھى پادشا بھەزینیت... شتەکانى بەوچاوە بینووە کە چاوى سروشتى خۆى بوو. شاعیران شتەکان بەو چەشنە دەبینن، چاویکی تریان نییە تا بە چەشنێکی تر بپروانن. لە راستیدا شاعیر ناچیتە ناو ھیچ شەپکەو... ئەو جیھانە لە شەپکەى دۆنکیشتیدایە لەگەڵ شاعیردا. ھەمیشە لە ھەموو دەور و زەمانیکدا خەلکێک ھەن پێیانوایە دەتوانن پەلامارى ئەو زەویيە خەیاڵیانە بدەن کە لە پۆحى شاعیردایە... ئەو جەنگانەى بۆ گەیشتن و داگیرکردنى باغى ناو پۆحى شاعیرەکان کراوە، زۆرترە لەو جەنگانەى بۆ

داگیرکردنی ولات و مه‌مله‌که‌ته راس‌ته‌قینه‌کانی دنیا کراوه. هه‌موو هه‌ولیک بۆ کوشتنی شاعیره‌کان، له راس‌تیدا هه‌وله بۆ داگیرکردن و سووتاندن و ویرانکردنی ئهو باغانه‌ی ناو پۆحیان».

من گووتم «غه‌زهلنوس سه‌یرکه، کۆی چیرۆکه‌که ئه‌وه‌یه چ هیزیک له‌م دووانه جاوید و نه‌مرن و تا هه‌تا هه‌تایه به‌سه‌روه‌ری ده‌میتێته‌وه. ئه‌مه پرسباری پادشاکان نییه، پادشاکان ه‌زیان به به‌راورد نییه... من دلنایم که کۆی ئه‌م چیرۆکه شاعیریک دروستیکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی شیعیر به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتداراندا بنوسیتێته‌وه».

به هه‌مان هه‌تمینه‌وه سه‌یریکی وینه‌کانی کرده‌وه، چه‌ندجاریک خاوبلیه‌که‌ی ئه‌مدیوه و دیو کرد، به نه‌رمی په‌نجه‌ی به‌سه‌ر نه‌خشه‌کاندا هه‌تا و گووتی «ته‌فسیری تۆ بۆ ئه‌م چیرۆکه، هه‌له‌یه... له بنه‌په‌ندا ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ی داپشتوه پادشاکان، دلنایم ئه‌وه‌ی له کۆتاییدا کوژراوه شاعیره‌که‌یه، گه‌ر ورد له خاوبلیه‌که به‌روانیت خۆی هه‌موو شتیکت پێده‌لێت، هه‌موو شتیکت. به‌روانه، بابته‌ی گه‌روه‌که ئه‌وه‌یه کێ به جوائترین شیوه وه‌سفی شار بکات، وانیه‌؟ ئه‌وه‌ی لێره‌دا وه‌سفی شارده‌کات، پادشایه... به پێچه‌وانه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌ی تۆوه، شاعیری ئه‌م چیرۆکه بیته‌وه‌ی بیر له ژیان و مردن بکاته‌وه، به‌پیتی ئه‌و یاسایانه یاریکردوه که خۆی ده‌یه‌وێت، شاعیر که‌سێک نییه به‌توانیت وه‌سفی شاره راس‌ته‌قینه‌کان بکات، ئه‌م دیمه‌نانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌مدیوه‌ی خاوبلیه‌که‌یه وه‌سفی شار ناکه‌ن، به‌لکو شاریکی دیکه‌یان دروستکردوه، شاریکی خه‌یالی به‌روانه، ئه‌و شاره‌ی شاعیر باسیده‌کات، هه‌مان ئه‌و شاره نییه. شاعیر به ته‌واوه‌تی وه‌سفی شاری بۆ پادشا جێهێشتوه، بیته‌وه‌ی بیربکاته‌وه یان دوول بیت له‌وه‌ی به‌مکاره مردنی هه‌لبژاردوه، ئه‌وه ئه‌خلاقی شاعیرانه که بێ دوودلی مردن هه‌له‌به‌ژێرن... ئه‌وه‌ی له کۆتایی ئه‌م چیرۆکه‌دا

دەكوژریت شاعیره كەيە، چونكە لە بنەپەتدا ناچیتە ناو گرەو كەو،
ناچیتە ناو یارییە كەو... شاعیر دواچار تەنیا بەو یاسایانە یاریدەكات
كە لەسەری خۆیایەتی».

بەسەرسامییەو پەرسیم «بە بۆچوونی تۆ بۆ وای كردو، بۆ
مردنی هەلبژاردو؟... بۆ ئەوێ پادشا بژی؟»

پێكەنی و گووتی «نەمیستوێ تا ئیستا شاعیران لە پیناوی
پادشاكاندا بمرن... ژایانی پادشا لای شاعیران نرخی ژایانی خونجەیه كی
نییە. نا... بێر لەم ساتە بكەرەو. یەكێك هەیه لەم چیرۆكەدا دەیهوێت
شاعیرییه تی شاعیر تاقیبكاتەو... یەكێك كە تیناگات شاعیران لە ناو
هەمان ئەو شارەدا ناژین كە پادشاكان تیا دەژین. گەر پای منت
بەلاوێ گرنكە، لە بنەپەتدا ئەو پەرسیارە تەلەیه كی گەرە و كوشندەیه
و بۆ شاعیر دانراو، پادشاهی گەنج ویستویتی لەزەتی پادشاهی تی
بچێژیت و پەنجی شاعیری فریادت... تاقیكرندەو كە لە بنەو پرا
بێداد و نادروستە... چونكە شاعیران ناتوانن وەسفی جوانی شارە
پاستەقینەكان بكەن... پتر دەتوانن وەسفی خەراباتی بكەن».

تەفسیری غەزەلنوس بۆ ئەو حیکایەتە بەنجیكردم... بە پێچەوانەی
پلانی خۆمەو كە دەمویت پتر بدویم، هەستمكرد پینووستیم بە بێدەنگی
و بێركردنەو، یێئەوێ قسەیه كی زۆربكەم، یان ناپارازیوونێکی
ئەوتۆ دەرخەم، خاوییه كەم پێچایەو و بە ئومێدی دیداری داهاوو
لە مالی غەزەلنوس ها تمە دەری. وەك دیلیك لە نیوێشەو دا ئازادیكەن
نەمەزانی بۆ كوێ بچم... شەویك بوو لەو شەو كەمانە ی ژیانم كە
بە جوړیكی ترسناك خۆم بە كۆیلە ی غەزەلنوس دەزانی... شەویك
بوو لەو شەو كەمانە ی لە یادمكرد من بارۆنم و هەوای ئەو
شاعیره خەوتوو و مردووێ ناو پۆحم دەبیردم.

نيشته جيٻوون له مائي غه زه لنوس ماجه لاني راسته قينه

مرؤفي پر خوشه ويستی كه سيكه كه سهيري چاويت كرد، ده زانيت
بیر له چاره نوسی تۆ ده كاته وه. من له سه فهره دورودريژه كانمدا له سه ر
زه وي، ئه و جوړه چاوانه م بيني بوو... چاواني تريفه يابه حريش له و
جوړه بوو.

كه يه كه مجار تريفه م بيني، وه ها پر له سۆزي فريشته بوو، غه مخوري
بو هه موو شتيك له چاواني ده باري. من به وردی ژياني ئاواره يی خۆم
بو باسكرد، ونبوونم له سه ر شه قامه بيكو تاكاني جيهان، نامه كاني باران
شوكر و په يوه نديم به ئه فسانه وه، ئه و وهك خوشكيك دهستی ده خسته
سه ر دهستم و ده يگوت «چاوبنو قينه و له دلّه وه دؤعا بو باران بكه و
ئوميدي ئه وه بخوازه ئيستا له هه ر جيگايه كه ئاسوده بيت... به ئوميدي
ئه وه بژي كه زيندوه و ده يدۆزينه وه». ئه ويش زور ورده كاري ژياني خۆي
بو باسكردم، به لام هه ستمده كرد زور ناسك و لاواز و بيړه نكه. ده ترسام
له كاتي قسه كاندا بيّهوش بيت، يان هه وا بييات، به لام وشه كاني وه ها
ساده و فينكي به خشبون، هه موو ئازار و په ژاره يه كيان ده برد.

له و ماوه يه دا ئه فسانه ش پوژانه ده هات بو لام، چه ندجاريك پيكه وه
چووين بو مائي هاوړپيه كي خۆي و له وي پيكه وه خه وتين. هه موو
خه وتنيكي ئه و ژنه جوړه كه شتيكي پوحي بوو بو من. من له وه وه
فيړبووم ژني راسته قينه ئافره تيكه، هه رجاريك له كه ليذا ده خه ويت،
وهك ئه وه وايه هه رزه كاريك بيت و يه كه مين جارت بيت له كه ل ژنيكدا
بخه ويت. له شي ئه فسانه له شيكي ئاسايي نه بوو به لكو گرتنی هه موو
ئه و شته خه يالي و سيجري و ناديارانه بوو كه من له منداليمه وه بويان

دەگەپام، ئەو فەریکردم کە خەوتن لەگەڵ ئافەرەتدا، سەفەرێکی چ درێژ و بێۆینەیه. هەموو خەوتنێک لەگەڵیدا وەک سەفەر وابوو بۆ شارێکی خەیاڵی، وەک دۆزینەوێ کیشوهرێکی نوێ وابوو. وەک ئەو بوو من هەموو ژيانم سەفەر مەکردبێت و بۆ ئەم شارە گەرابێتم کە لە لەشی ئەم ژنە و لە جوگرافیا نەهێنیهکانی ئەودا خەوتوو. بەدرێژایی ژيانم چووبێتمە سەر هەر ئاوێک، هەر زەریایەک، هەر ترۆپیکێکی بەرز، لە هەر شارێکدا گیرسابێتمەو، لەگەڵ هەر ژنێکدا خەوتبم، هەمیشە هەستم بە پوچی و بۆشی و بێهودەیی کردو، ئەو یەكەمجار بوو لە ژياندا هەستبکەم بۆحیکی راستەقینە دێتە دەستم و دەیگرم. من کە هاتمە ناو دونیای غەزەلنوس و هاوڕێکانییەو، تیگەیشتم ئەم شارە لە ناوێو لە نیوان خەيال و حەقیقەتدا بەجۆرێکی کوشندە دابەشبوو، لەو ساتەدا کە هەستم بەو راستییە ترسناکە دەکرد، لەهەمان ساتدا دەرکەم بەو کرد لەشی ئەفسانە، ژنیتییە قوول و بێبنەکە، چرپە ئەفسوناوی و دەنگە کەمێک نوساوێکە، تاکە شتێک دەکەوێ دەرووی ئەو شەرپە ئەزەلییە راستی و خەيالێو. ئەو لەزەتێ ئەفسانە دەیبەخشی بە من، جیاوازیو لەو لەزەتە پووت و راستەقینەیی بە درێژایی تەمەنم لە لەشی ئافەرەتانی تر چەشتبووم... ئافەرەتانی دی تەنیا لەزەتیان دەدام، لەزەت بەوجۆرێ ئێمە پیاو تێدەگەین، لە کاتێکدا من ئافەرەت دواي ئافەرەت بۆ شتێکی باسەنەکراو و وەسفنەکراو دەگەپام. لەشی ئەفسانە پرد بوو، پردێکی ئەزەلی بوو، نە لە بەری راستیدا بوو و نە لە بەری خەيال، بەلکەو بۆ ئەزەل لە نیوانیاندا هەلواسرابوو. پێدەچوو من هەموو ژيانم بۆ ئەو پرده گەپابم، پردێک لە نیوان ئەمبەرە و بەری دوو دونیادا وەستا بێت، پردێک پێگامبەت لەسەری بژیم، نەبمبات بۆ دونیای راستەقینە و نە دوورم بخاتەو تا ناو بەحری خەيال. من کوپی سەر ئەو پردهبووم... ئەفسانە ئەو هەلە دای کە تا دونیای دونیایە

لەويادا بوەستم و بىكەم بەمالى خۆم.

من ئەو ماوەيەى لە مالى غەزەلنوس بووم، سەرەنجى عەشقى نىوان تريفە و ئەومدا... ئاى چ عەشقىكى نەبينراو و نەبيستراو و كوشندەبوو.

قسەيەكى سادەيه، بەلام دروست و پاستە گەر بلّيم، دووجۆر عەشق ھەيه يەككىيان مەووف دەخاتە دۆزەخەو و ئەوى ديان مەووف دەخاتە بەھەشتەو. غەزەلنوس و تريفە يابەحريش پايان وابوو، عەشق دەبيت بمانسووتيتيت تا تيببگەين. سەيربوو لەلام كە بينيم، ئەو دوو مەخلوقە ناسكە، خۆشەويستى يەك بە ونبوون و فيراقىكى ھەميشەيەو گرّيدەدەن. باوهرپيان بەو نەبوو يەكدى بدۆزنەو، باوهرپيان بەو بوو تا مردن بۆ يەكدى بسووتين و بۆ يەكدى بگەين. ئىوارەيەك دواى ئەوئى غەزەلنوس شتىكى زۆرى لەسەر تىپوانىنى خۆى دەربارەى خۆشەويستى گووت، من بەوھى ئەو ھەموو سىجرەى ئەفسانە دەيدامى، بە غەزەلنوسم گووت «من ناتوانم وەكو تۆ عاشق بم، من وەك خۆت دەلييت عەقلىكى فەرەنگيم ھەيه. عەشق خەيالى پووت نيبە... عەشق گۆرپىنى يار نيبە بۆ وەھمىك كە ناگيرييت... غەزەلنوسى برام، تۆ بە ناھەق دۆزەخيكت بۆ خۆت داخستوو. ھىچ شتىكى دى نيبە ئەى برام وەك تىكە لاوبوونى لەش، نىر و مئ لەسەر يەك سفرە كۆبكاتەو. عەشق ھەلمزىنى لىوى يارە تا پادەى خوين تيزان، دەستدانە لە ھەموو بستیكى جەستەى، دۆزىنەوئى لەشيتى ھەموو شەويك، ماچکردنى ھەموو تەكەيەك عارەقيتى... غەزەلنوس، تۆ دەبيت لە لەشى يار تيببگەيت ئەوسا دەزانى پۆخى چيبە. سۆفییەكان تەنيا وەھمى ناو خەيالەكانى خويان خۆشدەويت... عاشقى تەواو نە ھىند لە حەقيقەتى ياردا نوقمەديت خەيالى نەبينيت، نە ھىند لە خەيالىشيدا دوور دەروات بۆى نەدۆزريتەو... من وايتدەگەم... عەشقى پاستەقینە نە دۆزىنەوئى بە تەنيا و نە گەرانە بە تەنيا. دۆزىنەوئى و گەرانە... دۆزىنەوئى و گەرانە».

من جار دواى جار له گەڵ ئەفسانەدا دەخەوتم و ھەر جارەى لەشیکی
 ھەبوو، ئەفسانە ھێندە دەگوێرا، ھێندە پەنگاوپەنگ بوو، درەختێک بوو
 ھەر جارێک دەستم بۆ میوەکەى دەبرد تامێکی دەدا. ئەوێ دەست بۆ
 لەشى یار نەبات تێناگات کە یار دەتوانیشت بە تەنیا ھەموو جیھان بێت.
 یاری پاستەقینە ھێچ شەو لەوێ دیکەى ناچیت، وەک درەختێک ھێچ
 دەنکە میوەیەکی تامی دەنکەکەى دیکەى نەدات. پێمگوت «غەزەلنوس،
 تۆ کابرایەکی سەیریت، من بە سوار ماتۆرەکەم دونیام تەیکردووە و
 مەخلوقى وەک تۆم نەبینیووە. نمونەى وەک تۆ لە لیواری ھێچ بەحرێک و
 لە کونجى ھێچ جەنگەلێکدا نەماوە، کابرا تۆ چى دەکەیت؟ خۆشەویستی
 ئەوێ لە میوەى درەختەکە بخۆیت... ئەوێ بەیلتیت یار لەشى خۆیت
 بە ھەزار پەنگ پێشکەشبکات، تۆش بتوانیت لەشى خۆت بە ھەزار
 پەنگ پێشکەشى ئەو بکەیت... ئەوێ خۆشەویستی». من ئەفسانە
 بە ھەزار پەنگ لەشى خۆى پێشکەش دەکردم.... لەشى ئەفسانە بۆ من
 وەک مالى پۆحى ھەموو بوونە وەرەن و ابوو... وەک جوانى ھەموو ئەو
 شارانە و ابوو کە بینیومە... بەرین بوو وەک بەرینی ئەو دەریایانەى لە
 پۆخیاندا پیاسە مەکردبوو... لەشى ئەو ژنە وایکرد، بیر لەو بکەمەو تا
 ھەتاھەتایە لەم شارەدا نیشتەجێم. نا ئەم شارە نیشتمانی من نەبوو،
 بەلکۆ لەشى ژنى خائینی خاوەن ئوتیلە کە نیشتمانم بوو.

دەکرا ھەموو پۆزێک من و غەزەلنوس و تریفە لە بەرچاییەو تا شەو
 چەندین جار لەسەر عەشق قەسەبکەین. بەلام تەنیا پێنج پۆژ بوو لەلای
 غەزەلنوس بووم کە کتیبێکی گەورە و پڕ نەینى لە مالى ئەوان دزرا.
 من ئەو کتیبەم نەبینى بوو، وەک دەیانگوت یەکیک بوو لە کتیبە
 گەورەکانى ئەو شارە. دزینی ئەو کتیبە زۆر شتى لە پۆحى غەزەلنوس
 و تریفەدا گۆڕى. تا ئەو کاتە ئەو کتیبە پردى گەورەى نێوانیان بوو،
 ونبوونى کتیبەکە تەلیسمێکی گەورەبوو. تریفە دواى دزینی کتیبەکە

بەجۆریکی سەیر پەشۆکا، ھەستیدەکرد کۆمەلێک جانەوهری خەیاڵی بەراستی پەلاماریدەدەن و دەیخۆن، دەیگوت ناتوانیت بخەوییت، لە خەودا ھەستی بە لمۆز و قەپ و کەلبە ی ئەو جانەوهرانە دەکرد. زۆرجار کە دەمدوان ئەو ترسە بەپوونی لە سیمای پوویدا بوو، دڵنیاوو یەکیک چاوەدیڕیدەکات، دڵنیاوو یەکیک ھەبە دەیەویت لەساتیکی غافلیدا قەپی پیابکات. زۆرجار بە منی دەگوت «مالی غەزەلنوس، شوینیکی ئەمین نییە، بڕۆ، بڕۆ لێرە». دواى دزینی کتیبەکە ھەستمکرد غەزەلنوسیش ئارامی و ھێمنی جارانی نەماو، زۆرجار تووشی پەشۆکانیکی لە ناکاو دەھات، ھەموو ھەستیاندەکرد شتیک پراویاندەنیت. من سەرھتا وەک ھەموو میوانیکی شەرم، پیمابوو ھۆی ترسەکەیان بوونی منە لەو مالەدا، بەلام ھێوریانکردمەو و گووتیان ترسەکان لەو گەورەتر و نھێتتر و تاریکتر بە منەو گرێبدرین. لەو دەمەدا منیش تووشی ھەمان ترس ھاتم و ھەمان دەردمگرت، شتیک لە فەزای مالی غەزەلنوسدا دروستبوو کە پیشووخ بۆنی کارەساتی بلۆدەکردەو. پۆژیک ئەو دەفتەردارانەم بینی کە زۆریە ناوەرۆکی ئەو کتیبە ئەوان نوسیویان و کۆیانکردبوو، ھەوت کەسی فریشتەپوو بوون کە بەجۆریکی سەیر لە یەک دەچوون. بە جۆریک غەمگینبوون وەک ئەو یەکیک ھەموو میژووی ژیاى دزیبیتن، نازانم بۆ لەگەڵ بینی ئەواندا ئەو ھەستم لا دروستبوو کە ئەو دەفتەردارانە زیندوونین. من ئەو تەبەقە ھاتبوومە ئەم شارە خەلکم دەبینی بە مردوو دەچوون، پوخساریان وەک تارماییەکان سپی بوو، ئەوانیش وەھابوون سپی و باریک و بێدەنگ. پۆژیک پیکرا لە دەوری میزی خالی ئەو کتیبە دانیشتن و منیشیان داوەتکرد. ئەو پۆژە تریفە گووتی چیتەر لەو کتیبەدا ئیشناکاتەو و خۆی بۆ چینی فەرش تەرخاندەکات. ئەو قسانە تریفە یابەحرى ھەرایەکی گەورە نایەو، من نەمدەزانى سەیری کامیان بکەم، دەفتەردارەکان بە بێدەنگی دەگریان،

ھەسەن تۆفان گووتی «دەتوانین سەر لەنووی دەست پێکەینەو». ماچیدی گۆل سۆلاف دەستیگرەدە ملی تریفە و گووتی «من ھەمووشتیک دەنوسمەو، شەو و پۆژ ناخەوم و ھەموو چیرۆکەکان جاریکی تر دەنوسمەو، بە خەتێکی لەوی دی جوانتر». غەزەلنوس گووتی «سوودی نییە... ئەوێ کتێبەکە ی دزیوێ جاریکی تریش دەیدزێتەو، دەبێت بۆ کتێبەکە بگەڕێن». ھەسەن تۆفان گووتی «کوێ بگەڕێن؟ ئێمە هیچ زانیارییە کمان لەبەر دەستدا نییە...». تریفە لە ھەمووان ناو میدتر دەگریا و دەیگووت «ئەو ئیشی چەند سالە، بە ئاسانی نانوسریتەو. بەچی دەنوسریتەو، چۆن دەنوسریتەو؟». دواجار ماچید ھەڵدەستا و دەیگووت «ئێمە بەردەوام دەبین، وەک ئەوێ هیچ نەبوویت، هیچ شتیک نەبوویت، ئێمە لەسەر بابەتێک ئیش دەکەین سەرەتا و کۆتایی نییە، وانییە غەزەلنوس؟ ئێمە حیکایەتی ئازاریکی ناکۆتا دەنوسینەو... ئەو ئازارە ھەمیشە ھەیە... من دەتوانم بە تەنیا لەگەڵ دەفتەردارەکاندا ئیشبکەم... دەتوانم». غەزەلنوس گووتی «من دلنیام بە دوامانەو... بە دوامانەو، بەلام نازانم کێ و نازانم بۆ؟». ھەسەن تۆفان گووتی «غەزەلنوس بارۆنەکانن، ئەوانن، بە دوامانەو... بە دوامانەو... لە میژرە بە دوامانەو، ئەوانن». ئەو قسانە لە ھەناوی مندا زرنگە یەکی تر سناکیان ھەبوو، دیمەنی ھەموو ئەو شەو ھاتەو یاد کە لە ئوتیلە کەدا ویستیان بمرفێنن، موچرکە یەکی سارد بە لەشمدایاورد و بە ھەستیکی قوولی نا ئارامییەو وەک ئەوێ تاسەر ئیسقان گوناھباریم سەیری ھەموویانم کرد. لە میژبوو ژبانی من دەنگ دەنگی و ھا زۆری تیدا نەبوو، بەلام پیموایو قەدەر منی فریادووتە ناو سەیرترین پنتی ئەم ولاتەو، بۆ ناو ناوازیترین و پیزەپترین کەسانی ئەم شارە، خەڵکانێک لە ئازارەکانیاندا تەراکەوتە و لە خەونەکانیاندا بێژنەبوون. دوا ھەرا و گریە و دەست لەملانییەکی زۆر بپاریاندا ماوێک پشوو بەدەن و بە

هيمنى بيريكه نه وه و بزائن چى پروده دات ...

پوژيک دواتر حه سەن توفان هات و به دهنگيکى قرخ و پوچيکى سافه وه گووتى «ماجه لانى راسته قينه، نه مشه و من و شبر پيکه وه ناشنايه کى تو ده بينين» ... بيئه وهى هيچى تر بلآيت به غمه وه سه يريکردم و گووتى «غهم وه کو خه يال شتيکه به دوامانه وه يه». به بيدهنگى سه يرمکرد و هيچم نه گووت ... به لام پوژانى دواتر به پوونى تيگه يشتم حه سەن توفان مه به ستى چى بوو.

که باروونى خه يالم بينيه وه به ره و شيتبوون ده روشت

که تيشکان تاهيرم بينيه وه، راسته وراست نه و ديمه نهى نيوان جييسيکه لانگ و جاک نیکلسنم هاته وه ياد له فليمى «پوسته بهر دوو جار له زهنگ ده دات». نه و ديمه نهى جاک نیکلسن بو يه که مجار په لامارى جييسيکه لانگ ده دات که ژنى جوانى کابرايه کى يونانى پيره، له سه ر ميژى چيشخانه که پالیده خات، جييسيکه لانگ له پيشدا واده ده که ويژ وهک نه وهى بهرگرى له خووى دهکات، به لام له و جوړه بهرگرى نهى پيرن له بانگه يشت و داواى نه ينى، ئينجا ديمه نه که به وه ته واوده ييت، جاک نیکلسن ده ستى ده خاته سه ر شوينيکى زور گرنگى جييسيکه لانگ، ئينجا شته کان له شه پرى نيوان ژن و پياويکه وه هيدي هيدي ده گوپين و وهک ديمه نهى گهرمى نيوان نير و مييه کيان ليديت. من چەند جار تيشکان تاهيرم ده بينى نه و ديمه نه م ده که وه خه يال، هه تا دوا جار که من له دوخىکى دژوار و خراپدا بووم و ژيانم له سه ر په تيکى بارىک ياريده کرد، که نه وم بينى ديسان نه و ديمه نه م هاته وه ياد، ديمه نهى جييسيکه لانگ و جاک نیکلسن له سه ر ميژى چيشخانه که ... من نه و فليمم چەندين جار

دیوو، زۆرجار تەنیا لە بەر ئەو دیمەنە تەماشامدەکردهوه، لەو باوه‌ره‌دا نه‌بووم لەم شارەدا کچیکی وەک جیسیکه لانگ هه‌بیست. درۆ ناکه‌م گهر بلییم ئەو خانمی خه‌ونه‌کانم بوو، له‌ سه‌فه‌ری سه‌ر که‌شتیه‌که‌مدا زۆربه‌ی وه‌خت که ده‌چوومه شارێکه‌وه بۆ ژنیکی وەک ئەو ده‌گه‌رام. من ده‌ستم له‌وه شت‌بوو له‌م شارەدا کچیکی وەک جیسیکه لانگ بدۆزمه‌وه، له‌ راستیدا پوخسار و نیگار و شیوه‌ی خۆگۆرپن و قسه‌کردنی کچی ئەم شاره نه‌خۆشیان ده‌خستم. ئەو پۆژه‌ی که تیشکانم تیا بینیه‌وه، خۆم وه‌ها پتکپۆش و پاک پوخسار گۆرپیوو، له‌ جۆنی دپ‌پ ده‌چووم له‌ سه‌ره‌تاکانی گه‌نجیدا، که خۆم له‌ ئاوینه‌دا سه‌یره‌کرد، پوخسارم له‌ پوخساری ئەو ده‌چوو له‌ فلیمی «کرای به‌یسی» دا، ساڵی ١٩٩٠ ده‌میک ئەو زۆر لاو و یاخی بوو، تازه‌ پی‌یخستبووه سه‌ر په‌ل‌ه‌کانه‌ی ناوبانگ و به‌ ئەفسانه‌ی وەک «جه‌یمس دین» و «مارلۆن براندۆ» به‌راوردیانه‌کرد. ئەو ئیواره‌یه له‌ مائی بارۆنی مه‌ده‌نی، کاتیک له‌ گێڕانه‌وه‌ی حیکایه‌تیک‌ی مندا‌لانه‌ بوومه‌وه له‌سه‌ر مشک‌یک‌ی هار که ناوی قرتیله‌یه، له‌سه‌ره‌خۆ لای سی‌وانی خرپن و چکۆلانه‌ هاته‌ده‌ری، هیشتا خه‌یاڵم لای ئەو مشکه‌ هاروها‌جه بوو که تیشکانم به‌ به‌رگیکی ئیجگار جوانه‌وه له‌ به‌ر ده‌رگای هۆله‌که‌دا بین‌ی. دل‌نیابووم له‌پ‌تی من وه‌ستاوه، به‌لام خۆی نه‌زان نیشاند‌ا و وای‌کرد شته‌کان واده‌رکه‌ون که پ‌یکه‌وته، به‌ ده‌نگ‌یک‌ی ناسک و خۆش گووتی «وای کو‌ری باش، ئەوه تۆ لی‌ره‌یت... وه‌ی ئەم هه‌موو شیاکه‌ته‌ چیه‌؟ کو‌ری باش». له‌به‌رئه‌وه‌ی پ‌یده‌چوو له‌ ده‌ره‌وه‌ی کوردستان گه‌وره‌بووی‌ت، کو‌ری باشه‌که به‌ جۆر‌یک‌ی تر له‌ زاری ده‌هاته‌ده‌ری وەک «کو‌ری باش». ئەوه هینده‌ی تر ناسکی‌کردبووه‌وه، که گو‌یت لی‌یده‌بوو بۆی ده‌مردیت، من که ده‌مب‌یست ئاوها قسه‌م له‌گه‌ل‌دا ده‌کات وه‌خته‌بوو پۆحم بۆی ده‌رده‌چوو. بی‌ئه‌وه‌ی یقار و که‌مه‌رخه‌می خۆم لکه‌داریکه‌م گووتم «خانم ئەم کاته‌تان باش، چه‌ند سه‌یره لی‌ره ده‌تان‌بینم، وامده‌زانی ئ‌یه له‌ ده‌ره‌وه‌ی

نۆيمىران دەژىن». گووتى «نا من لىرەم لە مالى بارۆنى مەدەنىم، بەلام من ئىواران خويندەم ھەيە، بۆيە تۆ نامىنىت». بە ئەسپايى دەستىگرتەم و گووتى «مەترسە كەس لە مال نىيە، وەرە لە گەلمدا». لەگەلماكەي وەرە گوت كوپ نەبوو بتوانىت خۆي بگرت و دواي نەكەوئەت. ئەمەيۆ جوانتر و سىحراوئەت بوو لە ئاھەنگەكە. لە ئاھەنگەكە ھىندەم كىچىكەردبوو جوانى راستەقىنەي خۆي ونبويو، بەلام ئەمەيۆ جوانى وەرە دياربو، پەنگى پىستى، ناسكى لىوي، تەپى ناو گلىنەي، كالى چاوي، ھەمووشى تىكرا پىكەو... ئەژنۆي ئادەميان دەشكاند. منى بردە ناو مەتبەخى كۆشكەكەي بارۆنەو. تەنورەيەكى سىپى لە بەردابوو، تىشپىرتىكى مۆرى ناسكى يەخە سىپى. كە ھەردووكيان وەرە لەگەل بارىكى كەمەريدا چەسپويوون وايان لە مەزە دەكرد بىر لە جەبر و تەكامول و ئەندازەي ئىلاھى بكاتەو. من لە سەر كورسىيەكى مەتبەخەكە دانىشتم، بە ھىمنى قوتويەكى كۆلاي ساردى خستە بەردەستم و گووتى «كوورى باش، ھەر كە تۆ ئەرۆي، سىوان ھەموو چىرۆكەكانم بۆ دەگىرتەو... زۆر ھەزم لە حىكايەتي قەتلىيە كە لەگەل قەتلى و مەتلىيە برايدا لە مەزگەوتىكى كۆندا بە خواردنى كەتتەي كۆن خويندان ژەھراوي دەبەي، وەرە حىكايەتيكى خۆشبوو... كوورى باش، ئەي نازانىت حىكايەت بۆ كەسەي كە لە عومرى مندا بەكەيت... بۆ كچىكى گەنج، وەرە خەوي لىكەوئەي». قەسەكانى وەرە عەيارانە بوو، قومى كۆلا ساردەكە پەريپە قورگەم. گووتەم «چۆن، كچى باش، من لە ئەسلىدا ئىشەم گىرانەو ھەي چىرۆكە بۆ گەورەكان، بەلام ئىستەجگە لە مندا ئەن كەس نايەوئەت گوئەي لە چىرۆكەكانم بگرت، لەبەرئەو ناچارەم بەمژورە بژىم». گووتى «يەنى حىكايەتت بۆ كچى وەرە منىش كەردە؟». گووتەم «نا تىشكان خان، نا... خۆت دەزانىت، ئەم شارە و داب و نەريتي خەلك و ئەم شتانە پىگا نادەن، بەلام گەر يەكەك ھەزىكات، دەتوانم حىكايەتي بۆ بەكەم». بە پىكەننىيەكى ناسك

و سىحراوييه وه، دەستى بە قژىدا هێنا « قژى زەردبوو، زێرین بوو، کورتبوو، دەبرىسکایه وه» گووتى «وه لا کوررى باش، حەزەدە کەم حىکایەتى وام بۆ بکەیت». تا ئەو شوێنە من بەهەموو شتێک زۆر دڵخۆشبووم، کە سەیرمەدە کرد کت و مت جیسیکە لانگ بوو، بە گوشت و خوێنە وه هاتبووه بەردەستم. تا ئەو شوێنەى کچیک دەناسیت هەموو شتەکان خۆش و قەشەنگە، بەلام کێشەکە دواتر دەست پێدەکات کە مەرۆف دەپرسیت «ئەى دواتر چى؟ ئەى شتەکان چۆن دەپۆن؟». ئەوهى وايدە کرد من نەمەوێت زۆر لە کچان نزیکبمە وه بەشیکی ئەوه بوو، لەگەڵ کچاندا هەمیشە دەبێت بگەیتە شوینێک، منیش نەمدەویست بگەمە هیچ شوینێک، خۆشتى جۆرى پەيوەندى لەلام پەيوەندیو لەگەڵ مردواندا. چونکە مردووهکان داواى هیچت لێناکەن، دەبنە برادەرێکى بێدەنگت و تەواو. ژنان مەخلوقاتى زۆر قەشەنگن، بەلام خراپترین سیفەتیان ئەوهیە بەردەوام داواى شتێکت لێدەکەن، خۆیان بە خاوەنى ئەو هەقە دەزانن بەردەوام داوايەکن، ئەو کاتەش کە داواناکەن، لە هەموو کات خراپترە، چونکە بەردەوام بێرتەدەخەنە وه کە داواناکەن. دیارە من هەرگیز نەمدەوێرا شتى وا لە بەردەم خانمى تریفە یابەحریدا بڵێم... کە دەيگووت «هەموو ئەو جانە وه رانەش کە لە خەيالەمدا دوامدەکەون و دەیانەوێت بمخۆن نێرن». من ئەم زانیارییەم لە شیتە لکەردن و وردکردنە وهى سەدان فلیمە وه بەدەستەینابوو... لەوێش بگوزەرێین ناخۆشتى شتى پەيوەندى لەگەڵ کچاندا ئەوهیە کە دەبێت پەلە پەلە بۆى سەرکەوێت، هەموو پەلەیکیش بێرکردنە وهى زۆرى دەوێت، حیساباتی دەوێت، نەخشە و پلانى دەوێت، ترس و دڵەرزى دەوێت. بەلام من حەزم لەو پەيوەندیانە بوو کە هەر لەگەڵ دەستپێکردنیدا دەکەوێتە سەر پاستەپێ و هەر لە سەرەتاوه هەموو شتێکی دیارە... شتى وه هاش لەگەڵ کچى ئەم شارەدا نەکرەبوو. بەلام بۆ خانمى جیسیکە لانگ هەموو شتێکم دەکرد، هەموو شتێک، مەرۆف لە

ژيانيدا يەكجار كچىكى وەك جىسىكە لانگ دىتە بەردەمى، گەمژەيە گەر لە دەستى خۆى بدات. من گەرچى ناویم دەزانى، لىمپرسى «تائىستا نازانم ناوت چىيە؟». گووتى «ناوم تيشكانە... لە بەغدا لەدايكبووم». لىمپرسى «خانم تۆ چى بارۆنى مەدەنیت؟». كەمىك سەرى دانەواند و گووتى «هېچ، من ناسياويانم...». وەك ئەوەى پرسىارەكە پەشوكاندبىتى گووتى «من لىرە لەگەل خوشكەزايەكى ترى بارۆندا لە قاتى ژىرەو دەژىن...». پاش كەمىك قسەوباسى ئاساى، من كۆلاكەم خواردەو و گووتم «بەداخەو كاتىكى زۆر كەم مەيە، دەبىت بېۆم بۆ مالى بارۆنى گوللەوباروت، زۆر خوشحالبووم كە يەكترمان ناسى، هيوادارم بتوانىن يەك ببىننەو». ئەو سەيرىكردم و گووتى «ماجد من حەزەكەم بىم بۆلات... تۆ لە چ گەرەكەك دەژى؟» كە ناوى منى دەهتينا، بەدستورى عەرەبان «ى» لەكەى كەمىك قووتدەدا. من گووتم «ناترسىت بىت بۆ لام حىكايەتەك بۆيكەم، خەوت لىبكەوئىت و بە خەوتووى ماچتەكەم. تۆ بە جۆرىك جوانىت، مەستدەكەم بۆ وەزعى تەندروستىم خراپ بىت زۆر بتبىنم». پىكەنى و بە ناسكىيەكەو كە پىاوى دەكوشت گووتى «نا... دىم بۆ ئەوەى حىكايەتەم بۆ بكەيت و خەوم لىبكەوئىت... بەس تۆ كوررى باشىت، ماچم ناكەيت...» تۆزىك وەستا و بە شەرمىكەو گووتى «گەر خۆم بەخەبەر نەم».

من ناوئىشانى مالى خۆم پىدا، كە رۆيشتەم لەبەر پەنجەرەكەو بە ئەسپاى ماچىكى هەواىى بۆ هەلدام و بە دەستورى كىژانى زۆر هەرزەكار باى بايەكى لىكردم... من ئەو جۆرە خواحافىزىيە تەنيا لە فلىمدا ببىنوو. نازانم بۆ ئەو خواحافىزىيە وەها دلى خوشكردم. كە لە مالى بارۆن ھاتمەدەرئ، ئەو دلخۆشىيە كورت و كوتوپرە ئەوەى بەيادا ھىنامەو، من پىاوئىكى چەند غەمگىنم... چ بەدبەختىكى گەرەم... چ نەگبەتەكەم ھەموو عومرم لەسەر ئەو چوار جادە پىسەى شار بە خۆرا

تێپەریوه . پالەدا بە دیواری مائی یەکیک لە بارۆنەکانەوه و وهختبورو بگریم... ئاوێم لە دواوهی خۆمدا یهوه و ژیانم هیچی تیانەبوو، هیچ... ئەو بای بایە چکۆلانە یه بۆیه وهها دئی خۆشکردم، چونکه ژیانم بۆشاییهکی گه‌وره‌بوو... ژيانى پیاویک که هه‌تا خواحافیزییه‌کی ساده‌ دلخۆشیده‌کات... ئەوه به‌ جوړیك غرورى پوشاندم، هه‌ستمکرد خه‌لکی که نامبینن و فه‌رامۆشده‌که‌ن له‌سه‌ر هه‌قن.

ئەو شه‌وه‌ که له‌ گێژانه‌وه‌ی هه‌موو چیرۆکه‌کان بوومه‌وه، ویستم بگه‌رێمه‌وه‌ بۆ مائی. له‌ پێگادا بووم به‌ره‌و ده‌رگای گه‌وره‌ی نویمیران، له‌ ناکاو ماشینیکی ئێجگار جوان و گه‌وره‌ له‌ به‌رده‌مدا وه‌ستا و گووتی «ماجیدی گول سۆلاف سه‌رکه‌وه». له‌ ناو ماشینه‌که‌دا بارۆنی خه‌یاڵم بینی. سه‌ر هه‌تا ویستم سوار نه‌بم، بارۆن پێیداگرت و منیش ملما و به‌ ناچارى سوار ماشینه‌که‌ی بارۆن بووم. بارۆن ئەو شه‌وه‌ پوخساریکی په‌شۆکاوتری له‌ یه‌که‌مجار هه‌بوو، که‌مێک توپه‌ ده‌هاته به‌رچاوم، وه‌ک شتی‌ک ده‌ماری گرتیی‌ت و گرژیی‌ه‌کی ناکاوی تووشبووی‌ت، به‌ خێرایى به‌ نویمیراندا سوپاندمیی‌ه‌وه‌ و گووتی «گول سۆلاف. تۆ مامۆستای چیرۆکی خه‌یاالییت، نویمیران چۆن ده‌بینیت... ئەوه مه‌راقیکی گه‌وره‌مه‌ بزانه‌م، تۆ نویمیران چۆن ده‌بینیت؟».

من گووتم «بارۆنی خه‌یاڵ، خۆت ده‌زانیت، من کوپی خێزانیکی هه‌ژارم... نویمیران بۆ من شوینیکی جوانه‌... شوینیکه‌ وه‌کو خه‌ون، بۆ که‌سیکی نه‌دار و ده‌ستکورتی وه‌کو من که‌ هه‌زێکی تۆرم له‌ ژيانى خۆش هه‌یه، نویمیران خه‌ویکی دووره‌ که‌ نامه‌وێت تۆر بیرى لێکه‌مه‌وه». ئێستیکی کرد و گووتی «به‌لام شوینیکی خه‌یاالی نییه‌، وانیه‌ شوینیکی خه‌یاالی نییه‌؟». من بۆ ئەوه‌ی خۆم له‌ بارۆن لاده‌م گووتم «که‌وتۆته‌ سه‌ر ئەوه‌ی مڕۆف چۆن پێناسه‌ی خه‌یاال ده‌کات... په‌نگه‌ بۆ پیاویکی

هەزار كە ناتوانىت كرى خانووەكەى دابىنبكات، شوينىكى خەيالى بىت...
 پياو چووزانىت؟». بەغەمىكەو و سەيرىكردم و گووتى «دەزانم تۆ پاست
 ناكەيت، دەزانم. تۆ شوينى خۆشتەرت بينيو، تۆ جيهانى سەير سەير
 زۆر گەپاويت... لە هەر شوينەى چىرۆكىكت كۆكردۆتەو». من سەيرى
 بارۆنم كرد، بۆ ئەو وى بزانم پاستدەكات يان گالتەم پىدەكات. سىبەرى
 جىديەت و گالتەشم بە تىكەلاوى لە پوخسارىدا بينى. بۆ ئەو وى ترسى
 خۆم بشارمەو بە هىمنى گوتم «جەنابى بارۆن ئەو وى زانىارى داو بە
 تۆ بە هەلەداچوو، من هەرگىز سەفەرم نەكردو، لە هەموو ژياندا لەم
 شارە نەچوومەتە دەرى، هەتا شار و شارۆچكە و گوندەكانى دەورووبەرى
 ئەم شارەشم نەبينيو. لە لەدايكبوونمەو تا ئىستا هەر لە كوچە و
 كۆلانەكانى ئىرەدا ئەمبەرەوبەر دەكەم، لە هەموو ژياندا تائىستا نەچووم
 بۆ سەيرانىش، سەيرانگاكانى دەورووبەرىشيم نەبينيو». دەستىكم بۆ
 شاخەكانى دەورووبەر پاكىشا و گوتم «بارۆن هەتا سەر ئەو لووتكانەشم
 نەبينيو كە هەموو خەلكى شار هەفتانە دەبينن... لە كۆرەووەكەشدا
 من هەر لىرە بووم، كاتىك تانك و زىپۆشەكانى دەوڵەت هاتنەوشار،
 من تاك و تەنيا بەشەقامەكاندا پياسەمدەكرد».

هەستەمكرد بارۆن كەمىك مەستە، بە خەيالەو گووتى «ماجىدى
 گول سۆلاڤ تۆ بەردەوام لەسەفەردايت، من دەزانم، من هەوالم هەيە...
 من زۆرشت لەسەر تۆ دەزانم... بارۆنى بوكەشوشە وادەزانىت كە تۆ
 تەنيا حىكايت بۆ منداڵە كۆيرەكان دەكەيت، نازانىت كە تۆ گەشتىكى
 راستەقىنەيان پىدەكەيت... كەس ئەو نازانىت من نەبىت».

كەمىك وەستام و گوتم «من گەشتى راستەقىنە بە كەس ناكەم، من
 دەتوانم تەنيا گەشتى خەيالىيان پىكەم... گەشتى خەيالى، لەپاستيدا
 من هىچ ناكەم، تەنيا دلى ئەو منداڵە كۆيرانە خۆشەكەم كە ناتوانن
 دونىاي پۆشن ببينن، لەبەرئەو وى يارمەتيانەدەم دونىايەكى تر ببينن،

دونیایەک کە لە ناو خەیاڵی ھەمووماندا خەوتووہ» .

بە دەنگێکی مەست پێگەنی و گوتی «بەلام خۆت و منداڵە کوێرەکان بەراستی ئێوە شارە خەیاڵیانە دەژین... من لەو منداڵە کوێرانەم پرسبوو، ئێوان ھەموو شتێک دەبینن، وەک ھەر پێیواریک کە سەفەرێکی راستەقینە دەکات، سوار کەشتییەکەت دەبن، ھەست بە بۆنی درەخت و ئاو و پووبارەکان دەکەن، ئێوە گوندە خەیاڵیانە دەناسن، بەو شارە گەورانەدا پیاسەدەکەن کە تۆ دەیانبەیت» .

پاش تۆزێک ماشینەکەی لە پۆخی شەقامێک وەستان و بە توندی دەستیگرتم «پێمبۆ... ماجیدی گۆل سۆلاڤ... تۆ چۆن خەڵک دەبەیت بۆ ناو ئێوە نەخشەییە... من شیتێ نەخشەم، لە منداڵییەو نەخشەییەکی گەورە لەسەرمدا. بەلام نازانم چۆن دروستیبیکەم... پێمبۆ چۆن دروستیبیکەم؟ من چەند سائە لەگەڵ سیاسییەکاندا ئیشدەکەم... ئیستاش لەگەڵ ئەندازیارەکاندا خەریکم... لە ئەنجومەنی شار یەکیکم لە بەرپر سەکانی دانانی ماسەریپلانیک بۆ ئەم شارە... من حەزم لە نەخشەییە، تێدەگەیت نەخشەیی گەورە، نەخشەییەک ھەموو ژیان لە ناو خۆیدا کۆبکاتەو، نەخشەییەک ھەموومان لە ناویدا بین، تێدەگەیت... نەخشەییەک وەک تۆزێک خۆت دروستیدەکەیت و خۆشت لە ناویدا، وەک بینایەکی بەرز وەستاکانی ھەمیشە لە ناو وە کاردەکەن و ناتوانن بچنەدەرێ، ئێوە خەونی منە. ماجیدی گۆل سۆلاڤ، نەخشە شتێکی بەشەرییە، بۆ یەک مەوۆف نییە، تێدەگەیت، ھەر مەوۆفیک بیرێ لە نەخشەکردووە دەبێت بیر لە ھەمووان بکاتەو... من حەزم لە نەخشەییەکە ھەموومان دروستیبیکەن و ھەموومان لە ناویدا بین... بەشەر بە نەخشە لە ئازەڵ جیادەبێتەو، نەوێک بە زمان یان بە خەیاڵ، ھەیان زمانیش و خەیاڵیشی ھەیە، زانست ئێوەی سەلماندووە، بەئێ، شتەکە تەواو زانستییە. تاکە شتێک کە مەوۆف لە پەلەوێر و گیاندارانی

تر جیا دەکاتەو، نەخشە یە... نەخشە واتای هەموو دیمەنە کە ببینیت، تەواوی دنیا لە بەر دەستتدا بێت، هەموو جیهان لە ناو ئەو شتەدا بێت کە تۆ دەیکێشیت...».

وێک پەشوکانم بخوینیتەو، کەمێک نیوچاوانی گرزکرد و گووتی «ئە ماچیدی گۆل سۆلاڤ... پێمبێی، تۆش لە مەکتەب رقت لە جوگرافیا بوو یان نا؟».

بۆ ئەوێ تێنە کەوم گووتم «نازانم، بیرم نەماوە».

سەری نزیک کردەو و بە ئەسپایی گووتی «منیش وێک تۆ رقم لەم شارەیه، رقم لەم جیهانەیه... ئا بەمجۆری کە هەیه. جوگرافیا یان مێژوو باسی ئەو دنیا یە دەکەن وێک ئەوێ هەیه یان وێک ئەوێ هەبوو... بەلام من باس لە نەخشە یە ک دەکەم کە هەندێ بۆ هەمووانی دەکێشن... سەیرمکە، خەلکی خۆرئاوا بەچی بوون بە هێزێکی گەورە... بەو پیاوێ زیرەکانە ی نەخشە یە ک وێها گەورەیان دروستکرد تەواوی دنیای گرتەو... وانیه، بەو نەبوون بە پیاو؟...».

ئەو و یقارە ی تیانەبوو کە لە یە کەمجاردا بینیبووم، نیگای شیوێهێکی تر و پوخساری پەنگێکی تر بوو، شتیکی تیاوو کە لە شیتێیهوێه نزیک بوو، مەستی بەجۆریک دایگیرساندبوو، لێی دەترسام... بەوێدا من جگە لە بیرە هیچ جۆرێ ئەلکھولێکی دیم نەدەخواردەو، زۆر لە پیاوی سەرخۆش سەلمدە کردەو. لە منداڵیهوێه لە مەستان دووڤ و بەگومانبووم، هەستە کرد بینینی ئەوان بۆ خەیاڵم زۆر خراپە. سەیریکردم و گووتی «پێمبێی، چۆن ئەو منداڵێ کوێرانە بەو دنیا یەدا دەگێریت؟ بۆ پۆزێک نامەیت لە گەل خۆتدا؟ بۆ؟»

بە کەمێک نازاییهوێه گووتم «جەنابی بارۆن، من حیکایەتخوانم... ئەگەر مێژووی ئەمشارە بخوینیتەو، بەر دەوام حیکایەتخوان هەبوو، جاران ئێشە کە جۆریکی تر بوو. خەلک لە چایخانەکاندا دادەنیشن

و حیکایەتخوانەکان لە جیگایەکی بەرزەووە ئەفسانە و چیرۆکیان
حیکایەتیاندا کرد... بەلام من لە دەوروو زەمانیکی تردا لە دایکبووم،
من پیاویکی بەدبەختم نە لە شوێنی خۆم و نە لە زەمانی خۆمدا
لەدایک نەبووم... جەنابی بارۆن، من ناچم بۆ هیچ شوێنیک، هێندە هەیه
حیکایەتەکانم چەشنی کۆن کۆیرەکان باشتەر تییدەگەن، من کە سێکم تەنیا
نابیناکان دەتوانن خەیاڵاتم ببینن... چاوساگەکان بێن و نەین وەکو
یەکە».

بارۆن گووتی «نامەوێت دانیشم بە قەلەم و پاستە و پەرگال
نەخشەی دنیا دروستبکەم... ئەو جۆگرافیاناسەکان وادەکەن... من و
تۆ نەخشەیەک لەسەرمانداوە و دەیهێنین بۆ دنیا... ئەو جیاوازی ئێمە
و ئەو گەمزانە یە کە من رقم لێیانە... گۆل سۆلاڤ پێویستیم بەو یە
ناو خەیاڵت ببینم... چۆن ئەو منداڵە کۆیرانە ناو خەیاڵت دەبینن،
منیش دەمەوێت ناو خەیاڵت ببینم». زەرەخەنە یەکی تر ساوم گرت و
گوتم «جەنابی بارۆن، چۆن مەرۆڤ ناتوانێت دیوی ئەو دیوی مانگ
ببینێت، شەوی خۆر تەماشابکات، بەسەر پووکاری دوو هەمی ئەستێرەکاندا
چاوبگێرێت، ئاوهاش ناتوانێت خەیاڵی ئەوانی تر بەتەواوەتی ببینێت...
مەرۆڤ تەنیا دەتوانێت هەندیک شت ببەخشێت... هەندیک شتی کەم و
هیچی تر... خەیاڵ دیوی ئەو دیوی ئەو شتانە یە کە ئێمە نایگەین».
وێک بپارێتەو گووتی «دەمەوێت شارێک لە شارە خەیاڵییەکانی تۆ
ببینم... دەمەوێت بۆم باسبکەیت... دەمەوێت چاو لێکبێم و لەگەڵ
خۆتدا بمبەیت... حەزە کەم ئەو زەویانە ی لە خەیاڵی تۆدان هی من بن.
ئای ماجیدی گۆل سۆلاڤ چەند حەزەمە کرد، چەند سەدە یەک لەمەو یەر
لە خۆرئاوا لە دایکبووماوە... چەند حەزەمە کرد؟». من بێئەو ی لە هیچ
تێبگەم گووتم «بێگومان خۆشەبوو، جەنابی بارۆن، منیش جار جار
بەجۆریکی بێمانا دلام بۆ جل و بەرگی زەمانی زوو لێدەدات». بێئەو ی

گوئى به قسه بيماناكانى من بدات به دهم خه يال وه سه رى به رزكرده وه و گووتى «سه رده مانىك زه وييه كى تر و ژيانىكى تر هه بوو مروف بيدوزيته وه ... خاكى تر هه بوو داگيرييكات. به لام ئيستا سه رتاپاي دونيا له يهك ده چيت ... ئه وروپيه كونه كان، لورده كان، بارونه كان، دوقه كان خوشبه ختبون، زهوى تر هه بوو داگيرييكه ن ... به لام ئيمه ده سه لاتدارانى ئه م ولاتانه به راورد به و پياوه گه ورانه هيچ نين جگه له راوكه رى نه قامى چوله كه ... راوكه رى بالنده ي غه مگين. من ئيستا جگه له راوچييه كى چكوله زياتر چيم ... ماجيدى گول سولاف ده سه لات به برپواى تو چيه ؟» . من هه رگيز بيرم له و پرسيا ره نه كرد بووه وه، له و باوه ره شدا نه بووم له ژيانمدا كه ستيك بيته ريگام پرسيا رى وه هام لييكات، گوتم «ده سه لات ئه وه يه كوشكى گه وره ت هه بيت، ماشيني جوانت هه بيت، بتوانيت ده ست بگاته هه نديك له و ژنانه ي حه زت لييانه ... تو حوكمبكه يت، ئه وانه بخه يته زيندانه وه كه رقت لييانه . شتيكه له و بابته » . به پيكه نينه وه سه يريكردم و گووتى «هه موو بارونه كانى نويميرانيش وا بيرده كه نه وه ... ئاه هه موو بارونه گه مره كانى نويميرانيش وا بيرده كه نه وه . به لام ئه وه ده سه لات نيه . ده سه لات شتيكى تره ... من دواى ساله هاى سال خويندنه وه و ئيشكردن گه يشتمه ئه و برپوايه . گه ر مروف نه توانيت خه يال ده سه ته مويكات و له م سه ر زه وييه دا سه وزييكات، بيدسه لاته . ده سه لات بريتييه له ده سه ته موكردنى خه يال و هيچى تر. گول سولاف هه نديجار مروف شيت ده بيت تا ده گاته قه ناعه تيک، من له وانه م كه شيت ده بن تا ده گه نه قه ناعه تيک، به لام كه له شتيكدا گه يشتمه برپوا، ئيتر ته واو ده توانم ژيانى خومى پييه خشم ... ده توانم له پيناويدا بكورم و زه مين ويرانبكه م، هيچ شتيك له قه ناعه ت ترسناكتر و جوانتر نيه ... مروف تا قه ناعه تى نيه شيته، كه ده شبيته خاوه نى قه ناعه ت شيتتر ده بيت» . به شه رمه وه پرسيم «جه نابى بارون چون گه يشتيته قه ناعه ت؟» .

دەستیکردەووە بە لیخوڕین و ماوێەک بێدەنگبوو، بەلام ئاشکرا بیرى
لە پرسیارەکەى من دەکردەووە. دواىى بە هیمنى گووتى «گول سۆلاڤى
برام، ئەوێ مێژووى بەشەرییەتى دروستکردووە و دیاریدەکات، خەیاڵى
حاکم و حوکمرانانى دونیایە... زۆر گەمژە هەن لەم شارەدا هێشتا لەو
تێناگەن... گەمژە هەیه وادەزانیت خەیاڵ شتیکە لە ئیشى شاعیرانە؟
هاها... گەمژەى وەهاش لە دونیادا هەیه و زۆریشن... وانیه؟». من بە
ترسەووە سەیرمکرد و گووتم «نازانم». بەدەنگى بەرز گووتى «ئەوروپییەکان
خەیاڵ لە سنوورى ئەوروپا هیئەتەى بەمەیدا... هەموو حاکمێکى دونیا
مێژووى خەیاڵى حاکمەکانى پێش خۆى دەخوینیتەو... ناپلیۆن خەیاڵى
ئەسکەندەر و هانیپاڵى خویندەووە، بەلێ ئاوهابوو... هیتلەر خەیاڵى
ناپلیۆن و بسمارک لەسەریدا بوو... سەدام حسەین، خەیاڵى هیتلەر و
ستالینی لە سەرى خۆیدا سەوزکردبوو، بەلام ئەو پادشا و دیکتاتۆرانە
لەسەر زەوى پەلیاندەکوئا... زەوى تاقیگا و مالى ئەوان بوو، بەلام ئێمە
لەم شارە چکۆلانەیه‌دا ناتوانین خەونى وەها ببینین، ئەو جوړە خەونانە
لە دونیادا بەسەرچوون... بەلام راست دەوت خەیاڵ شتیکە یەكەمجار
لە سەرى سیاسییەکان و بازرگانە گەورەکاندا دروستدەبێت. من مێژووى
شیعیریشم بە وردی خویندۆتەو، شاعیران هەندىجار هیچ نین جگە لە
سەگێک کە دواى خەیاڵى سیاسییەکان دەکەون، تۆ بەختەوهریت کە
شاعیریت. بەختەوهریت و زۆریش بەختەوهریت... سەرەتا سیاسییەکان
باسى ئازادى دەکەن ئینجا ئەوانیش دین و دەکەونە هۆنینه‌وێ بەیت و
بالۆرە بەسەر ئازادیدا. پازدە سال لەمەوبەر خەیاڵى ئێمە ئەوەبوو بگەینە
ئەم پۆرە، ئەم ئازادییەمان هەبێت کە ئیستا هەمانە... ئەو کات شاعیرەکانمان
و سیاسییەکانمان و خەلکی سادە و ساکاری سەر جادەش، هەموو یەك
خەیاڵمان هەبوو. دەمانویست شارێک شارۆچکە یەكمان بەدەستەو بەیت و
دانیشین و ئاسوودە بژین، ئەو کات پۆژگارى زیرینى ئێمەبوو، سەردەمى

جوانى بوو، ھەموو يەك خەيالمان ھەبوو. ئىستا من دەمەويىت شتىكى وابكەم... تىدەگەيت... ھەموو يەك خەيالمان ھەبىت. نا من نامەويىت خەيالى خەلكى بسرپمەو و خەيالى خۆم سەوزبگەم... من پياويكى مۆدىرنم... تىدەگەيت، پارزە سال لە مەوېر پياوى مۆدىرنى وەك من لەم كەلاوھەدا دروست نەدەبوو. من نامەويىت خەيالى من بچىتە شوينى خەيالى تۆ، بەلكو دەمەويىت نەخشەيەكمان ھەبىت، خەيالى ھەر دووكمەن لەسەرى ياريىكات... پىكەو ە باغەكە دروستبگەين، پىكەو ە كەشتىيەكە دروستبگەين، پىكەو ە سەفەريكەين، ئەو كەشتىيەى تۆ كە كۆيرەكانى پىدەگىرپىت كەشتى ھەموومان بىت. ئەو ئىقلىمە پوناك و سەوزانە قىيلەگامان بىت... وانىيە؟ وانىيە؟. كە ئەم قسانە بۆ برادەرە ماركسىيە كۆنەكانم دەكەم، خەندەيەك دەيانگرىت و دەلّين كابرا ئەوھى تۆ دەيلّيت يۆتۆپايە، يۆتۆپايە. منىش پىدەكەنم و دەلّيم يۆتۆپيا نىيە، بەلكو ئەندازەيە، حيساباتە، ھونەرى پاكىشانى خەلكە بۆ ناو نەخشەكە، كۆلنەدانە، پەحمە... بەلّى پەحم و سۆزە... ھەروھەا بىرەحمىشە. ئەوھى تا كۆتايى مل نەدات، ئەوھى جوانى ئەم شارە و ئومىدى سبەينى و نرخی پاشەپۆژ بە ھىچ بگرىت، وەك چۆن بەرازىك لە پيسايى خۆيدا نوقمەدەبىت ئاوا لە خەيالآتى خۆيدا نوقمەبىت، من پەحمى پىناكەم. بۆ پارزە سال لەمەوېر دەمانتوانى ھەموو يەك خەون بىينىن... بۆ؟ ئەمرو بۆ ناتوانىن؟. من بە بارۆنەكانى برادەرم گووت، ئەو ە خەيالپلاو نىيە، ئەو ە ھونەرە... لە كۆبوونەوھەكى ئەنجومەنى مىراندە ھەستامە سەرپى و بەدەنگى بەرز گووتم، ئىمە ئىشمان ئەوھە نەھىلّين خەيالى مۆقەكان بە زايە بچىت... ئەو ە نھىنى جياوازی نىوان خۆرئاوا و خۆرھەلاتە. لە خۆرئاوا نەھىلّن خەيالى جوانى بەشەر بە زايە بچىت، بەلام لىرە نەھىلّين ھىچ خەيالّىك لەسەرى ئادەمىزاد بىتەدەرى، ھەموو خومان بەوھە گرتووە بلّين خەيال شتىكى ترسناكە نابىت لەسەرمان بىتەدەرى، ھەموو

فېرېووين خېرا خەيال و خەونی خۆمان بخەينه ژېره وه و وهک گوی
 پشيله بېشارينه وه و بلېين يۆتۆپيايه . باوه رتېيت من وام به هه موو سياسي
 و بارۆنه کانی ئەم ولاته گووتوو... به لام زۆربه يان تېناگەن تۆ باسی چی
 ده کهیت». من به که ميک شه رمه وه سه یری بارۆنم کرد، که به خېرايه کی
 بېمانا له شه قامه خالېيه کانی شه ودا ماشېنه که ی ده ئاژووت. گووتم
 «جه نابی بارۆن منیش تېناگەم تۆ باسی چی ده کهیت. من بېر له وه
 ناکه مه وه خەيالآتی خۆم بکه م به راست... پياویکی شوپشگېر نیم،
 خەلکانی شوپشگېر بېر له وه ده که نه وه خەيالآت بکه نه راست. جه نابی
 بارۆن، من قەت شوپشگېر نه بووم... شوپشگېرە کانی ئەم پۆ دیکتاتورە کانی
 سبه یتین، من حەزم به چاره يان نيه . من که سێکی بېلايه نم، مندا لان
 زیاتر له خەيالآتم تېده گەن. شتیک له دونیادا نيه ناوی شاری خەونه کان
 بېت، شاری خەونه کان ئەو شارەيه که خەونی لئ نيه ... شتی واش له م
 مه مله که ته ی ئیمەدا دروستناکریت». له تاریکیه که دا لابه لا سه یری بارۆنم
 کرد، پياویکی جوان بوو. هه ناسه یه کی هەلکېشاو گووتی «منیش
 شوپشگېر نیم... سه رده می شوپشگېران ته واو. له کۆتایی سالانی
 هه شتاوه سه رده می شوپشگېران ته واو. به لام من هه ندیک شت ده زانم که
 تۆ نایزانی. ئیمە ی کورد له خواری خواره وه ی دونیاداین، گەر ئەم
 ئەستیره یه کونیکی تېیت و بیا نه ویت باری سووکبەن یه که م که س ئیمە
 فرېنده نه خواری. ئیمە به شه زیاده که ی به شه ریه تین، تېده گەیت، له م
 سه رده مه دا که دنیا بۆته یه ک، میلله تانی داماو ی وهک ئیمە ئەو هه سته
 هه راسانمانده کات که ئیمە به شه زیاده که ی به شه ریه تین و له وانه یه پۆژیک
 له که شتییه که وه فریمانده نه ناو زه ریا. ماجیدی گول سۆلاف ئەو هه سته
 به نه ینی له ناو هه موو کوردیکدا هه یه ... هه ستيکی ترسناکه که ئیمە
 تلپه و خاشاکی سه ر ئەم ئەستیره یه یین، تا دونیاش بچوکتربېتته وه ئەو
 هه سته له دلماندا گه وره تر ده بېت، هه ستيکه له گەل شیردا ده رخواردی

مندالەكانمانى ددهين. تا هيزى گه وره تر له دونيادا دروستبييت ئيمه
 بچوكترده بينه وه. يەك ريگا له بەردەمماندايه، ئه ويش ئه وه يه شتى وه ها
 جوان بكهين، مرقايه تى هه ستيكات كه زياد نين. خو مان به جوانى
 گه وره بكهين و خو مان به باغيك پزگار بكهين. زورجار واهه ستنده كه م،
 چاره سه رى كيشه كانى به شه ريه ت له ناو ئيمه وه باشتر دهرده كه وييت.
 به لام من كارم به به شه ريه ته وه نيه، كورد يكي به دبخت چيه تا بو
 به شه ريه ت بيريكاته وه ... ها ... ئه ويان قسه ي پرپوچه . من برپارمداوه
 له خه يالآته كانمدا له سنوورى شاره وانى ئه م شاره دهره نچم. له گه نجيمدا
 ناسيوناليستيكى ماركسى مه زه ب بووم، به لام ئيستا له سنوورى شاره وانى
 ئه م شاره بترازييت ناتوانم بير بو شوين و مه كانى تر بكه مه وه ...
 عه زيزم ... ده زانم ئه م دونيا يه شتيكى گه وره ي كه مه، ئه م ولاتانه ي من
 و تو جو ره پياويكى كه مه ... ده زانى ئه و پياوه كييه؟ ئه و پياوه جو ره
 سياسييه كه شاعيرانه بيريكاته وه، ياخود جو ره شاعيريكه سياسيانه
 بيريكاته وه. لاي ميلله تانى بچوك و به دبختى وه ك ئيمه ئه م دوو پوچه
 ناييت له يه ك بترازييت ... ميلله تانى گه وره باكيان نيه ... ميلله تانى گه وره
 ده توانن كاولكار بيه كن و له سه ر زه ويش سه ره رز و سه رفراز بميننه وه،
 به لام ئيمه گه ر جوانى قبيله نامان نه بيت دهرين ... ئه وه قسه ي منه ...
 تيده گه يت ... من شو رشيگيتر نيم، سياسى نيم، شاعير نيم، به لكو پياويكى
 واقعيم كه ده زانم شته كان بو كوئى ده پون. ده زانم ته نيا دروستكردى
 جوانيه ئه و هه سته مان ده داتى كه ئيمه له سه ر ئه م ئه ستيره يه زيادين،
 ئيمه ناتوانين راكييت و ماشين و دهرمان بو به شه ريه ت دروستبكهين،
 به لام ده توانين جوانيين، گه ر فه وتاشين و مردين، فه وتان و مردنمان وه ك
 فه وتان و مردنى جوانى وه هابيت. تو ش وايت، ماجيدى گول سولا ف
 تو ش وه كو منيت، له ناو پوچه به ره خه يالاييه كاندا تو له هه مووان زياتر
 له من نزيكيت، بويه ليتده پاريمه وه له گه لمداييت ... له گه لمدابه ... مه به

بە دوژمنی بارۆن... دوای شتی بچوک مەکه‌وه، تەنیا بیر لە راپوردو
 مەکه‌ره‌وه، دەستی خۆتم بەرئ و پتکە‌وه بابڕۆین بۆ پاشەپۆژ». من
 بەترسە‌وه دەستم کیشایە دواوه و گووتم «جەنابی بارۆن نازانم تۆ
 دەتە‌وێت بچین بو کوێ؟ نازانم؟». بە جۆریکی شیتانە گووتی «ئەو
 ئەمەریکییە حیزانە ناتوانن هیچ بۆ ئێمە بکەن... تێدەگەیت. ئەم
 میللەتە‌ی من و تۆ جارێ لە دەرە‌وه کاویان‌دەکرد، دەیان‌کوشت، ئێستا لە
 ناو‌ه‌وه خۆی خۆی کاو‌لدە‌کات، تێدەگەیت، گوێبگرە گۆل سۆلاف من زۆر
 لەگە‌ڵ ئەو ئەمەریکییە حیزانە‌دا دانیشتووم، خە‌ی‌الێ ئەوان وەک خە‌ی‌الێ
 سیاسییه نەفامە‌کانی ئێمە وایە. تۆ تێمان‌گەیت... هەستدە‌کەم کەس
 تێمان‌گات... کێ تێم بگات؟ بارۆنە گە‌ژدە‌کانی نوێمیران؟ کە باسی
 خە‌ی‌الیان بۆ دە‌کە‌م، حیکایە‌تی عە‌لادین و کلاوی سە‌خ‌ری جن و
 ئە‌نگوستیلە‌ی سلیمان پێغە‌مبە‌ریان بە یادادێتە‌وه. حیکایە‌تی کورە‌کە‌چە‌لە
 و ئە‌سپی بالدار. گۆل سۆلاف دە‌مە‌‌وێت کاتی‌ک ئە‌م دونیایە تازە‌دە‌کە‌ینه‌وه
 تۆم لەگە‌‌ل‌دا بیت... باسی ئە‌و شتە‌ جووانە‌م بۆ بکە کە لە‌سە‌فەرە‌کان‌دا
 بە خە‌ی‌ال دە‌بیینیت، ئە‌و مفارە سە‌یرانە‌ی دێنە رێگات، ئە‌و نە‌خش و
 نیگارە‌ی دیوار‌تاش و پایە‌تاشە‌کان لە‌ شارە سە‌یروسە‌مە‌ره‌کانی دونیادا
 دروستیدە‌کە‌ن، ئە‌و بورج و قە‌‌ل‌ایانە‌ی لە‌ بلوور دروستکراون... ئە‌و
 مرگە‌وتە گە‌‌ورانە‌ی ئیمان‌داری بللورین و پاکدامین تیا نوێژدە‌کە‌ن... ئە‌و
 هارمۆنییە‌ی کە مرۆ‌‌قه‌کان لەگە‌‌ڵ یە‌ک‌دا دە‌ی‌خولقێ‌ن... هارمۆنی نێوان
 مرۆ‌‌قه‌کان، ئە‌وه‌یه مۆسیقای راستە‌قینە‌ی وجود. خە‌ی‌ال لای من ئە‌وه‌یه
 کە باغێک دروست‌بکە‌م هەر مرۆ‌‌قی‌ک بینی بلی‌ت ئە‌مه ئە‌و باغە‌یه کە
 هە‌میشە لە‌ خە‌‌ونە‌کان‌دا بووه... چی وادە‌کات شارێک ببێ‌تە‌ شاری
 خە‌‌ونە‌کان؟ ها گۆل سۆلاف چی وادە‌کات؟ ئە‌وه‌ی هەر کە‌سی‌ک سە‌یری
 درە‌ختە‌کانی کرد، بلی‌ت ئە‌مه ئە‌و درە‌ختە‌یه کە من دە‌مە‌‌وێت هە‌میشە
 ببینم، هەر کە‌سی‌ک بۆ‌نی گۆ‌لە‌کانی کرد بلی‌ت ئە‌مه ئە‌و گۆ‌لە‌یه کە من

دەمەوێت تا مردن بۆنێبکەم، کە عاشقەکانی بینی یەکتەری ماچدەکن، بڵێت ئەمە ئەو ماچەیه کە دەمەوێت بەسەرییەوه بمرم، کە بە شەقامەکانیدا پیاسەیکرد هەستبکات تا هەتاھەتایە، تا کۆتایی دنیا نایەوێت بگاتە مائەو، کە لە نێو ژووڕەکاندا دانیشت، هەستبکات لە ناو تەبایی نێوان مڕۆف و شتەکاندا مەلەدەکات، کە منارەکانی بینی واهەستبکات لە پاکی ئاسمانەوێ نزیکە... کە لەسەر مافووڕەکانی دانیشت وایزانیت بە سەر باغی پادشامەستەکاندا دەفرێت. کە شیعری خوێندەوێ دنیا لە بیربکات، شیعەر دەبێت ئەو یادەوێرییە پەشەیی ناوسەرمان بکوژێت... من پێویستیم بە شیعەر بۆ ئەوێ لەم دنیایە دووریکەوێ، نەوێک بۆ ئەوێ یادگارە کۆنەکان و حەسەرەتە پەشەکان قوولتەر بژیم... جوانی ئەوێ شتێک دروستبکەن و شتێکمان بیربچێتەوێ... شتێک بخولقێنن و ئەم دنیا پیسە فەرامۆشبکەن».

هەستمکرد بارۆن لە خەیاڵەکانیدا زۆر دوور دەروات. تا ئەو کات هیچ بوونەوێکی خەیاڵیم نەبینی بوو وەها دوور بروات و خەون بە دروستکردنی وەها کوچەو کۆلانیکیەوێ. من لە دروستکردنی شارە خەیاڵییەکاندا هەمیشە یاسایەکی سەرەکی پەچاودەکرد، ئەویش ئەو بوو شارێک دروستبکەم هیچ کات نەبێت بە شاری راستەقینە. خەیاڵ دروستکردنی شتێکە کە ناکرێت بە حەقیقەت، ئیستا کە دەبینی ئەو بێباک باس لە دەستەمۆکردنی خەیاڵ دەکات دەترسام. بەلام شێوازی قسەکردن و خۆدەرپێنی بارۆن جۆریک بوو نەمدەتوانی هەستبکەم پیاویکی ترسناکە... من بیرم لە قسەکانی دەکردەوێ کە دەستی گرتم و گووتی «ترسناک ئەو شاعیرانە پەشەکانی خۆیان دەپازێننەوێ، لە ستایشی مەحبوبەدا وزە پۆچی خۆیان دەدۆزێنن و دنیاوێ وێک خۆی بە ناشیرینی جێدەهێلن... ترسناک... ماجیدی گول سۆلاڤ ئەوێ میلیەتی ئێمە پزگاردەکات ئەوێ نێیە حیزبە کە لە پەق و سەرەختەکانمان

يهك بگرن... ئهوه يه خه يالاته كانمان يه كبرگريت و شتيكى نوئ بهرهم بهيئييت... من كه باسى نه خشهت بؤ دهكهم، باسى ئه و جيگايه دهكهم كه خه يالى شاعير و سياسى و ئه نذازيار پيكه وه كۆده بنه وه و ياریده كه ن... خه يالى جوانناسه كان و حوكمپانان و بيناسازان پيكه وه ياریده كه ن... گول سؤلاف ئيمه ناتوانين خومان پزگاريكه ين و نيشتيما نمان له ده ست داگيركه ران ده ربه يئينين، به لام ده توانين خه يالمان پزگاريكه ين... ناتوانين وهك ئيمپراتورييه ته كونه كان به سهر زهويدا پهلبهاوين، به لام ده توانين وهك تۆ به ناو خه يالدا پهلبهاوين... ناتوانين زهوى خومان يه كبخه ينه وه به لام ده توانين خه يالمان يه كبخه ينه وه... ئه وه سه ير كردنى منه بؤ دونيا، بويه پيمده لئين بارؤنى خيال».

ئينجا سه ير يكيكردم، شتيك له شيتى له نيگايدا بوو و به هسه ره تىكى قوول وه گووتى « من پياري ده ول ته م... تيده گيت، من دوازه ساله پياري ده ول ته م، دوازه ساله له بواري جوراوجوردا كارمكردوه، دلنيا به من له وانه نه بووم كه حيزب ده خه نه پيش ده ول ته وه. من ئه و شاره خه يالييه ده خه مه پيش هه موو شتيكه وه، به لام من تاك بالم ماجيدى گول سؤلاف، تاك بالم... ده مه وييت شارىكى گه و ره بؤ خه ونه كانى هه موومان دروستبكه م، دروستكردنى شارى خه ونه كان ئه وه ئيشى منه... به لام تاك بالم... تۆ له و باوه ره دايت، سياسى يهك به ته نيا بتوانيت دونيا يه كى جوان دروستبكات... له و باوه ره دايت؟».

هه ستمكرد بارؤن تاديت غه مگينتر و توپه ترده بيت. گوتم «جه نابى بارؤن نازانم گه ر حيزب بچيته پيش ده ول ته يان بچيته دواى ده ول ته چى له چى ده گورپيت؟ سه ر له و شتانه ده رناكه م. من نازانم باسى سياسهت بكه م... جه نابى بارؤن من يهك شت باش ده زانم، ئه و يش سه يرى فليم بكه م و حيكايهت بؤ مندالان بگيرمه وه... ته نيا ئه و دوو شته باش ده زانم... له وانه بترازيت هيج شتيكى دى نازانم».

بارۆن سه‌یرێکیکردم و به‌ هیمنی سه‌ری خسته سه‌ر سوکانه‌که،
 ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو و من به‌ لای چاو سه‌یرمه‌ده‌کرد، به‌ درێژایی
 هه‌موو قسه‌کانمان نه‌مه‌دیتر چاو بپر مه‌ چاوی. پاش ئیستیک بێده‌نگی
 هه‌ستمکرد بارۆن له‌ ناوه‌وه ده‌کوڵیت... بارۆن ده‌گریا... بێئه‌وه‌ی من
 قسه‌یه‌کی ناخۆشم به‌ بارۆن گوتیبیت، ئه‌وه‌ ده‌گریا. سه‌ری خسته‌بووه
 سه‌ر سوکانه‌که و وه‌ک مندالێک فرمیسکی ده‌باران. ماوه‌یه‌کی درێژ
 سه‌یرمکرد و هیچ نه‌گسوت... دواتر به‌ ترسه‌وه ده‌رگا که‌م کرده‌وه و
 له‌ سه‌ره‌خۆ ئوتومبیله‌که‌ی بارۆنم به‌جیه‌یشتم، له‌ ده‌ره‌وه‌ش ده‌نگی گریان
 بارۆن هه‌ر له‌ سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. ئه‌وه‌ شه‌وه که‌ گه‌یشتمه‌وه مائێ...
 بێئه‌وه‌ی هیچ بکه‌م خه‌وتم و له‌ قورلایی دلدا ئاسووده‌بووم. بارۆنم وه‌کو
 پیاویکی باش هاته‌ پێشچاو که‌ خه‌ریکه‌ شیت ده‌بیت... به‌لام دلنیا‌بووم
 هه‌موومان خه‌ریکه‌ شیت ده‌بین، هه‌ر یه‌که‌ و به‌ شیوه‌ی خۆی.

گه‌ران بۆ یاقووتی مه‌مه‌د

عه‌تار له‌ ماوه‌ی ئه‌وه‌ چهند ساڵه‌دا چهنده‌ها تیپی تایبه‌تی زانیاری
 دروستکردبوو، یه‌کیک بوو له‌و پیاوانه‌ی له‌ ده‌زگاکانی پۆلیس و ئاسایش
 زانیاری ده‌کپی و زانیاریشی به‌وان ده‌فرۆشت، له‌ پالێشدا ئیشی بۆ
 سه‌رانی گه‌وره‌ی ده‌وله‌ت و حیزب ده‌کرد. له‌و سێ ساڵه‌ی دوایدا
 تیپێکی تایبه‌تی له‌ گه‌نجان و ژنان دروستکردبوو که‌ ئیشیان ته‌نیا
 دواکه‌وتنی هه‌وائی ئه‌وه‌ کچ و ئافره‌تانه‌ بوو که‌ له‌ مال هه‌لده‌هاتن. خۆی
 لیژانێکی گه‌وره‌ی ده‌موچاو بوو، سیخوڕ و هه‌والدزه‌کانی زۆربه‌یان مندال
 و بێگونه‌ه و فریشه‌پوو ده‌رده‌که‌وتن. به‌ هۆی لیژانی خۆی و هاوکاره
 نه‌تییه‌کانیه‌وه زووتر له‌ هه‌مووان ده‌گه‌یشه‌ ناو نه‌تییه‌کان. وای لێهات

ھەر کەس ئافرەتی دیارنەمایە پووی لە عەتار دەکرد. پۆژ دواى پۆژ
 قەلەوتر دەبوو، پۆژ دواى پۆژ پەشتەر دادەگەرا و لە جاران زۆتر عەرەقى
 دەردەدا. لە پاییزی سالى ۲۰۰۴ دا، چیرۆکی ئافرەتیک بە ناوی یاقووتى
 مەمەد شارى ھەژاند. یاقووت کچی یەکیک لە ئاغا ناودارەکانى سپیپەز
 دەبیست، لە یەکیک لە شارۆچکە دوورەکانەو لە گەڵ کورپی یەکیک لە
 بەرپرسە سیاسییەکاندا ھەڵدیت و پوودەکەنە ئەم شارە. کورپە زۆر
 ناکەسبەچە و بێنەزاکەت دەبیست، ھێندەى دەزانیت ناتوانیت دۆستەکەى
 قایمبکات و لە گەڵ خۆیدا بېشاریتەو، بۆ ئەوێ کەوڵی خۆی دەریازبکات،
 کچەى بەستەزمان لە ناوەرەستى شاردا جێدەھێڵیت و دەستى لێبەردەدا.
 وەھا نامەرد دەبیست ھەتا پێ و شوینى خۆشاردنەوێشى بۆ دانانیت،
 ھەر وەکو مشکى ترسنۆک ھەڵدیت و خۆی لە کونێكى نەزانراو
 قایمەدەکات. گەر یاقووتى مەمەد بە پێکەوت نەکەوتبايەتە سەر پێگای
 پیرەمێردیكى بەویژدان بە ناوی مام ھەریرەو کە کچەکەى لە یەکیک
 لە پێکخراوەکانى ژناندا کاریدەکرد، دەشیا یاقووت ھەرزوو تیا بچوايە.
 دوو پۆژ دواى ئەو شەوێ مام ھەریر یاقووتى مەمەدى گرتەو، ئەو بە
 کۆمەکی پێکخراوەکانى ئافرەتان و کچان، گەیشتە مالى تریفە یابەحرى.
 کچەکە لە ئەستێرەبەک دەچوو ھەر ئیستا لە ئاسمان کەوتییتە خوارى،
 وەھا جوان و پاک بوو، ھەر کەس بیدیبایە حەیرانى دەبوو. خوشالابوو
 دواى بێقەرارییەکی وەھا کوشندە، لانکە یەکی دۆزیبوو وە. کاتیک گەیشتە
 ئەو پەناگا چەپەک و نەینییە، پێوێ دیاربوو کە ئەو چەند پۆژە زۆر
 بیری لە مەرگ کردۆتەو. کچان و ژنانى مالى یابەحرى ئامیزیان بۆ
 کردەو و لە دەورى ئەلقەیان بەست. ئەو چیرۆکی خۆی گێڕایەو و
 ئەوانیش چیرۆکی خویان بۆ گێڕایەو. لەو کاتەدا کە ئەو لەو مالەدا
 سەربوردی ژيانى خۆی حیکایەتدەکرد، پیاوانى خێل و چەكدارەکانیان
 لە حیزب و سوپادا وەك ئالۆش لە پۆحى دابیستن، بست بە بستى ئەو

دهقەرە بۆ یاقووت خان دەگەپان. چاوساغان و شارەزایان ناوبانگی
 عەتاریان بۆ وسوو ئاغای برا گەورە ی یاقووت هەڵدا. دواى سێ شەو
 لە هەلەاتنى کچە ... وسوو ئاغا و چەتۆ ئاغای براى بە هەموو تفاقى
 شەپەرەو چوون بۆ مالى عەتار و شەوێکی درەنگ جانتایەک پەر دراو و
 کۆمەلێک وێنە ی جۆراوجۆری یاقووتیان بۆ خستە سەر میزی هۆلی
 میوانە کە. عەتار وەک زۆریە ی شەوێکانی دیکە ی ژیاى، بە وێنە ی مەهراجا
 هیندیەکان خاویلیەکی بە سەریەو بە سەتوو، سەیری فلیمیکی کۆنى
 ئەحمەد مەزەر و مریەم فەخرەدینی دەکرد. لەشی داکەوتوو و پۆحی
 خەوالبوو. تا دەهات کە مەتر بەرگە ی بێخەوی و میوانی درەنگ وەختی
 دەگرت. کە ئاگایانى سپیپەز گووتیان « بە هەر نرخیک بوو، دەبیّت
 ئەم کچەمان لە ژێر زەویەو بۆ بهێنیتە سەر زەوی». عەتار دواى
 باویشکیکی درێژ کەمێک هۆشیارەو، کەمێک پشتملى خۆی خووراند و
 سەیریکی وێنەکانی کرد. وسوو ئاغا گووتی « گەر تۆ بتهوێت دەتوانیت
 بۆمانى بدۆزیتەو، گەر نەشتەوێت قسە یەکی ترمان لەگەڵتدا هەیه».

 عەتار هەر کات گوێی لەم هەپەشە ژیاورژیرانە بایە، بیویستی خۆی
 دەستی دەبرد بۆ سەری لووتی و دەیخوراند. کە هەپەشەکان سنووریان
 بپەزاندایە هەردوو گوێی عەرەقیان دەردەدا و گریکانی کەپووی وەک
 بەربینی کۆتری هاوو دەئاوسان. بە هیمنی سەیری چەک و تفاقى
 ئاغاکانی کرد و گووتی «گەر لەم ولاتەدا بیّت بۆتان دەدۆزمەو ... گەر
 نەمدۆزییەو یەعنى کچەکەتان چۆتە دەرەوێ کوردستان و لە تۆپی مندا
 نەماو ... ماسی نییە لەم حەوزە مەلعونەدا بیّت و من نەیبینم ... بەلام
 گەر لەم حەوزە دەرچوویّت، ئیتر لە حوکمی قولاپی من دەرچوو و
 لۆمەممەکن ... ئاگایان کەس بۆی نییە هەپەشە لە عەتار بکات ...
 عەتار ئەوێ بکریّت دەیکات ... بەلام هیچ پراوکەریکی نییە لە دونیادا
 بتوانیّت هەموو تەیرەکان پراویکات ... پراوکەری وا لە دونیادا نییە ... من

ئادەمیزاد، پاداری ئیلاهی نیم». ماوہیک بوو، ھەر گرتیکی بەتابیەتە بەردەم دەیگوت «من پاداری ئیلاهی نیم».

لە پۆژی دواییەوہ عەتار دەبایە ھەموو ھونەری خۆی بۆ دۆزینەوہی یاقووتی مەمەد بخاتەکار. دەیزانی ئەم سەپەرەزانیە خەلکی کە لە پەق و بێدینن، خودایان بۆیە دەوێت تا بیکەن بە ھاوکاری شەیتان، دەیزانی ھەموو ئەو مەرقانەیی دەیانەوێت نیازی ئەھریمن و کۆمەکی ئیلاھی تیکەلای یەک بکەن پەرە ترسین... زۆر پەرە ترسین. ئیستاکاتی ئەوہ ھاتبوو جارێکی دی چەکە قورسەکی خۆی بەکاربەھێنیت، ئەو چەکەکی کەس نییەتی ئەو نەبێت «شەھریار بایز ئەو کورپەیی دوو چاوی شوشەیی سافی ھەیە و دەتوانێت ئەو دیو دیوارەکان ببینێت». ھەر لە مەندالییەوہ لە بری شەھریار پێدەگوت «شوشە». دەبایە خۆی و شەھریاری شوشە بۆ کچیکێ زۆر جوان بگەرێن، ئیجگار جوان. ھەلبەت ئەستەمبوو لە سەرەتاوہ شوشە بخاتە کار، ئەوہ ئەو چەکە قورسەبوو کە لە کاتی دواجیمی یارییەکاندا بەکاریدەھێنا. ئەستەمبوو ھەموو ئەم شارە کوچە بە کوچە و مال بە مال پێشکەوت، سەرەتا پێویستی بە تیشکۆخستن بوو. بەشی ھەر زۆری ئیشەکانی خۆی باش دەبردەپێوہ، بەلام سەرەتاکان ھەمیشە سەخت و دژوارن. عەتار بۆ گرتنی نیچیرەکان تەپکەتۆپکی ئالۆز و ھەمەسەری دروستکردبوو، سەرەتا وینەیی یاقووتی مەمەدی دەدا بەو کەسانەیی کە لە خالەکانی پێشکەوتدا کاریاندەکرد، ئەوانە لە دۆزینەوہدا لە ھەر کەس زیاتر کۆمەکی عەتاریان دەکرد. ھەر کەسێک بەراستی پۆلی لە گرتنی نیچیرێکدا ھەبایە، عەتار وەھا پاداشتیدەکرد، کەرەمی دەنگیداتەوہ. لە ناو پۆلیسەکانی ھاتوچۆدا کە شەقام و ناو ماشینەکانیان چاودێریدەکرد تۆپکی گەورەیی ھەبوو، لە نێو ئەو دوکاندارانەدا کە شتی ژنانە دەفرۆشن خەلکیک بە دڵسۆزی ئیشیان بۆ پادەپەراند، لە چێشتخانەکانی دەورووبەری شار، لە گوندەکانی

سەر سنووردا دەيان داوى وردى چىبىوو... مەزۇف ھەر چۆنىك بىجولابايەتەو مەترسى ئەو ھەبوو بىكەوئە ناو يەكەك لە تەپكە ئاسنىنەكانى عەتارەو. لەو دوو سالىەى دوايىدا ئىشەكانى زۆرىەى بە وئە و تەلەفون بەرپۆدەچوون، ئەو ماوہىەى كە ھىدى ھىدى مۇبايل بلۆدەبوو، كارەكانى خىراتر و ئاسانتەر بوو. لای عەتار شتەك نەبوو ناوى ئىشى چاك يان بەد بىت، بازاپى ئەو مەزۇف بوو... ھىچ جارەك بىرى لە شوناسى ئەو كەسانە نەكردبوو، كە دوايان دەكەوت. ھەندىجار ھەستىدەكرد بە شىوہىەكى بىمانا عاشقى ئەم ئىشە بوو، تا زياتر دەولەمەندبايە كەمتر بىرى لە ژنەينان دەكردەو، لەگەل يەك دوو سۆزانى لاكۆلندا سەروكارى ھەبوو، ھەفتەى جارەك تەلەفونى بۆ يەكەكيان دەكرد و دەھاتن بۆ لای، لەو ھەش بترازىت بەو فلىمە پووتانەى شەو پارىبوو كە پىشخەوتن لە ژىر بەتانیەكەو سەرىدەكردن. ھەندىجار بە ديار ئەو فلىمانەو ھەو لىدەكەوت و بەيانيان گەر كارەبا ھەبايە لەدەنگى خەشەخەشى تەلەفزیۆنە گەرەكەى بە ئاگادەھاتەو. چەند سالىك لەو ھەو ھەر جارەك وىستى ژن بەئىت، كچەكى عەبارى زانكۆبوو لە ھەند روستەم دەچوو، ھاوپىيەكى لەگەل كچەدا يەكدى بىنىنىكى بۆ سازكرد. بە خۆى و چاكەت و پانتۆلىكى نىللى خەت خەتەو، بە پىش و سەمىلىكى پاك تاشراو، بە بۆنىكى تىزى عەترفرۆشە شامىيەكانەو، بە جووتى گۆى عارەقاويەو، بە نىگای پىاوئەكەو كە لەبرى ئەو ھەو فیل و جامبازى لە پوخسارىدا بىت حۆلى و ھەپۆلى لە چاويدا بوو، چو بۆ بىنىنى ئەو كچە عەبارە. كچەكە ھەر ئەو ھەو بىنى بىئەو ھەو بزانىت كچە، بە شىوہى پۆشتن و خۆگۆرپىندا پىاوى كەرۆك و نەقامى ناو فلىمە عەرەبىيە كۆنەكانى ھاتەو ياد، گرەكانى لووتى و ھا ئاوسابوون و دەموچاوى بەجۆرەك سەر عارەق نىشتبوو، دەتگوت حوشترفرۆشىكى گىزى بەر خۆرى باشوورە. كچەكە پاش تۆزەك وردبوونەو لە قەد

وقىياڧەتى عەتار، بىئەۋەى خۇى بخاتە ھىچ قسە وباسىكەۋە بە تەۋسەۋە داۋاى لىبوردنى كرد و پۇشت، شىۋەى ھەستان و جېھىشتنى ۋەھا توند و برىنداركەر بوو، عەتارى سستكرد. دواتر بە ھاۋرپكەى عەتارى گووتبوو « ئىسكى مرئى. بۆنى فەردەى توورى بازاپى لىدەھات بۆيە ھەزم نەكرد بمىنمەۋە». ماۋەيەك ھاۋرپكانى بۆ گالته جاپى پىياندە گووت «فەردە تور». فەردە توورى بازاپ... فەردە توورى بازاپ... عەتار ھەر جاريك دەچوۋە بەر ئاۋىنەكە و سەيرى خۇى دەكرد ئەۋ قسەيەى بىردەكەۋتەۋە... ھىچ شتىك لە ژيانىدا ۋەھا برىندارى نەكردبوو... لەۋ كاتەۋە لەزەتتىكى گەۋرەى لەۋە دەبىنى دۋاى ئافرەتە پاكردۋەكان بگەۋىت... شەۋال و مراخانىيەك لەبەربكات و بە جىبە تازەكەيەۋە بازاپى خۇى گەرمبكات و جگە لە نىچىرەكانى بىر لە ھىچى دى نەكاتەۋە. ئىستا ھەفتەيەك بوو تەنیا سەرقالى دابەشكردنى ۋىنەى ياقوۋتى مەمەد بوو كە ھاۋرپكەى فۇتۇگرافى دەستە دۋاى دەستە دەيشتەۋە و دەرزن بە دەرزن بۆى دەخستە زەرفى تايىبەتەۋە، تا بەسەر ھاۋكارەكانىدا بەشيبكات.

ياقوۋتى مەمەد لە شەۋى يەكەمەۋە چوۋە سەرئەۋ تەۋنە گەۋرەيەى كىژەكان مافورىيان لەسەر دەچنى. مافورىيك ۋەك دەيانگوۋت بۆ ھىچ كەسىكى ئەم دونىايەى ناچن، بەلكو بۆ ئەۋەى دەچن بگەنەۋە پۇجى خۇيان. تريفە كە يەكەمجار ئەۋ ئامپەرە گەۋرەيەى فەرشسازى پىشانى ياقوۋت دا، بە دەنگە مېھرەبانەكەى خۇيەۋە گوۋتى «ئەم فەرشەى ئىمە دەبچنن، بۆ ئەۋە نىيە پابخىت، بۆ ئەۋە نىيە كەس لەسەرى بوەستىت و لەسەرى دانىشتىت، بۆ ئەۋە نىيە بپواتە بازاپ، بەلكو چۆن بالندەكان بە ئاسماندا دەفرن، ئىمەش لەسەر ئەم فەرشانە دەفرن... بە ناۋ نەخشەكانىدا سەفەردەكەين و دەگەينە دونىايەك پياۋانى دپندە و دلرەقى تيا نىيە».

تريفە يابەحرى لەسەر كورسىيەك دادەنىشت، بەۋ دەنگە سىحراۋىيەى

خۆی، بە پێنماییه ئەفسوناوییه کانی دەستی کێژەکانی دەخسته سەر سه‌مایه‌کی بپۆینه. له‌گه‌ڵ به‌رزبوونه‌وه‌ی تێمپۆی فهرشچینیدا، مافوورچنه‌کان وه‌ک تارماییان لێده‌هات، ده‌که‌وتنه‌ ناو ته‌م و بولێکی گه‌وره‌وه. کچه‌کان هێدی هێدی ده‌چوونه‌ دنیا به‌یه‌کی تر و دۆخێکی پۆخی تریان وه‌رده‌گرت. یاقووت وه‌ک ئەوانی دی له‌ سه‌ره‌خۆ له‌ شوێنی خۆی داده‌نیشت، گوێی له‌ قسه‌کان و پێنماییه‌کانی تریفه‌ ده‌گرت، فێرده‌بوو چۆن ده‌ست بۆ ئەو ده‌زووه‌ باریکانه‌ به‌ریت که‌ وه‌ک هه‌وا ناسکبوون، فێرده‌بوو هه‌موو ده‌زوییەک و تالێک و به‌ریه‌نی وه‌ک ژێی سازێکی گه‌وره‌ وه‌زیفه‌یه‌ک و ده‌نگیکیان هه‌یه‌، ورده‌ ورده‌ تێده‌گه‌یشت ئەوه‌ی مافوورێکی جوان دروستده‌کات، په‌نگی تالەبه‌نان و چه‌شنی بادان و جوړیته‌ی ده‌زووه‌کان نییه‌، به‌لکو جوړی ئەو ده‌سته‌یه‌ که‌ دایده‌نیت. یاقووت سه‌یری لێهات که‌ بینی هه‌ر کات ده‌ست له‌ تالی ئەو مافووره‌ ده‌دات، هه‌ست به‌ هیچ ناکات، که‌ ده‌یگریت هه‌ستناکات شتێک له‌ ده‌ستیا به‌تی، که‌ به‌رزیده‌کاته‌وه‌ ده‌بیینیت، به‌لام له‌وه‌ ده‌چیت تالێک تیشکی گرتبیت. که‌ هاته‌ ئەم ماله‌ سه‌راپای ترس بوو، پاسته‌ ماله‌که‌ له‌ شوێنێکی چه‌په‌ک و خوشدايه‌، پاسته‌ داپیڕه‌یه‌ک له‌ سه‌ره‌وه‌ وه‌ک پوویش و ده‌مامکی کۆمه‌لایه‌تی تیا ده‌ژی، پاسته‌ هه‌موو شتێک له‌م ماله‌دا بۆنی دڵنیا یی لێدیت. به‌لام ده‌یزانی سه‌پیڕه‌زان به‌دوا یه‌وه‌ن، دڵنیا بوو تا مردن به‌دوا یه‌وه‌ ده‌بن. که‌ له‌گه‌ڵ ئەو کوڕه‌دا هه‌له‌هات دڵنیا بوو چ نامه‌رد و پڕوپوچیکه‌، هێند هه‌بوو ده‌یویست حیکایه‌تی پاگردنێک بژی «ته‌نیا حه‌یوان له‌م ولاته‌دا هه‌ولنادات له‌ ژیا نی خۆی پاکیات» یاقووتی مه‌مه‌د وایڕیده‌کرده‌وه‌... تا ئەه‌وکات هه‌ر که‌ سێکی ناسیبوو، هه‌موو ویستبوویان هه‌لبێن. ئیستا که‌ ده‌ستی له‌و مافووره‌ ده‌دا هه‌ستیده‌کرد ئەم مافووره‌ ده‌بیات و له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ جێگایه‌کی دیکه‌ی هه‌لده‌گریت. نه‌وره‌سی گۆل سۆلاف که‌ هێنای بۆ ئێره‌ پێیگوت «له‌وانه‌یه‌ پۆژیک پێکخراویکی

بیانی یان که سیکی دی کومه کت پیبکات له م ولاته دهرچیت و له شوینیکی تر ژیان ده ست پیبکه یته وه ... کئ چوزانیت؟». به لام که له سر نه و ته ونه دانیشته له دلی خویدا گووتی «خودایه نامه ویت بجم بو هیچ شوینیک، یارمه تیمبده ... خودایه ... با وهک ئه م کیزانه بتوانم به م مافووره دنیا م بیرچیته وه ...».

وهک تریفه دلی بخوینیتته وه دهستی خسته سر دهستی و گووتی «یا قووت، جاران نه مده ویست به خه یال له م دونیایه هه لیبیم ... به لام ئیستا ده مه ویت ... یا قووت ... سه یرمه که، ئه م دونیایه وه ها ناشیرینه، گونا هیکی گه وره یه جوانه کان تیا بژین ... گونا هیکی گه وره یه».

دانیشتنیکی درێژ له گه ل مورته زای شه یتاندا

حه سه ن توفان - ئه یلولی ۲۰۰۴

شبر گووتی «هیزی ئیمه ئیستا له وه دایه که مورته زای شه یتان نازانیت کئ ئیمه ی ناردوه، دلنیا نییه چ هیزیک له پشت گه مه که وه یه . یه که مین شت مورته زا ده یکات ئه وه یه به وردی ده گه ریت تا تیبکات و بزانیته ئیمه ژیر به ژیر په یوه ندیمان به چ لایه نیکی ناو حیزبه وه هیه، ده که ویتته سو راغی ئه وه ی کام له سه رکرده کان پشت و په نامانه، به وه دا ئیمه ئاشکرا په یوه ندیمان به که سه وه نییه، ناگاته ئه نجام ... ناتوانیت خو ی لای مه غولی و بارونی پۆرسه لان ئاشکرا بکات، دلنیا یه گه ر ئاشه که به دیوکی تر دا بگه ریت، خو ی تیا ده چیت، باشتین ریکا له به رده میدا ئه وه یه له گه ل ئیمه دا پیکه ویت ... مته زا ئه وه له هه ر که س باشت ده زانیت ... ئه زموونی زۆری فتریکردوه شته کان به وردی هه لسه نگینیت، ئه و که سی که نییه چاو بنوقینیت و به ریکا دا بروت ...

ته‌نیا که‌سانی وه‌کو من و تو که باکمان به‌دو‌نیا نییه ده‌توانین چاو بنوقینین و برۆین... مرؤف که‌ ویستی هه‌موو شتیک ببینیت، هیچ نابینیت... من له‌ حیزیدا بووم ده‌زانم زۆربه‌یان ئه‌و نه‌خۆشییه‌یان هه‌یه، هه‌موو له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دان هه‌موو شتیک ببینن، به‌لام دواچار به‌ کویری دینه‌ده‌ری و نابیناده‌بن، هه‌سه‌نی پیزۆ به‌ ده‌گه‌ن یه‌کیک هه‌یه له‌ حیزیدا بمینیته‌وه و کویر نه‌بیت...»

نه‌خشه و پوانینه سه‌ره‌تاییه‌کانی شبر راستبوون. هینده‌ی نه‌برد ئیواره‌یه‌کیان مورته‌زای شه‌یتان له‌ بازاری فه‌رشفرۆشه‌کان له‌ به‌رده‌مماندا قیتبووه‌وه و به‌ ده‌نگیکه‌وه له‌ ده‌نگی ئه‌و نه‌ده‌چوو گووتی «ده‌مه‌ویت بتانینم... عه‌زیزان ده‌مه‌ویت بتانینم. پێده‌چیت قه‌ده‌ر ئیوه‌ی نارده‌بیت، من بخه‌نه‌وه سه‌ر پێگای راست... پۆشنا‌یه‌ک ببه‌خشنه‌وه به‌م عومره فانی و ناچیزه‌م».

ئه‌و ئه‌کته‌ربازی و نمایش‌سازیه‌ی منی زۆر توپه‌ده‌کرد، زۆرجار که‌ ده‌مینی به‌و جۆره ده‌دویت و ده‌ست باده‌دات و قامه‌تی لوله‌دکات، په‌ست و نیگه‌ران ده‌بووم. شبر ده‌یگووت «ئه‌م پیاوه به‌ حوكمی ئه‌وه‌ی کۆنه ئه‌کته‌ره. زیان وه‌ک شانۆیه‌ک ده‌ژی». به‌لام من وام هه‌سته‌ده‌کرد هه‌ر ئه‌هریمه‌نه و فی‌ری به‌لاغه‌تی فریشه‌ بووه، ده‌توانیت زمانی شیرین و له‌فزی ناسک بیت، به‌لام له‌ ناوه‌وه شه‌یتانیکی بپه‌رحم جله‌وی دلی ده‌کات. له‌سه‌ر داوای خۆی، هه‌مان شه‌و من و شبر چووین بۆ دیداری... ده‌مانویست وابکه‌ین لی‌مان نزیک‌بیت و ته‌ره و ته‌وه‌لا نه‌بیت. سه‌ره‌تای قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو بۆ مورته‌زا ئاوها به‌ به‌لاغه‌تی فریشه‌کان ده‌دویت. گوزاره‌ی «به‌لاغه‌تی فریشه‌کان» که‌ جارێک له‌ غه‌زه‌له‌کانی هه‌زارباغدا بیستبووم، بۆ مورته‌زا سه‌ره‌نجراکێش بوو، ده‌ستی‌کرده‌وه به‌ نوانده‌کانی خۆی و گووتی «هیشتا زارۆیه‌کی پاک‌بووم په‌ش و سپیم جیا‌نه‌ده‌کرده‌وه، هیشتا مه‌عه‌ده‌م لای خوداش پۆشن نه‌بوو،

به لام له چاو منداآنی تردا پموزن و ناشیرین دهرده که وتم ... برایانی من، دۆسته دیرینه کانم، به هه موو هه وری دنیا و به هه موو غونچه ی شه هید و نه که شاهوی سه رزه وی سوینده خۆم، من تاکه پموزن نیگار و سه گپوخسار و به دۆینه ی ئه و وهرزه نه بووم ... سویندتان بۆ ده خۆم و تکتان لیده که م باوه رم پێکه ن، له وهرزیکدا له دایکبووم هه موو منداآله کانێ ناشیرینبوون ... منداآنی ئه و وهرزه که سمان ئاسایی و جوان وهک منداآلی وهرزه کانێ دیکه له دایک نه بووین ... من کوپی وهها وهرزیکێ مه لعونم که تیدا شه ی تانیکی برسی مال به مال نیکاحی ژنه کانێ ئه م شاره ی کردوه ... پیتانده لیم و ئیوه ئاره زوی خۆتانه باوه رده که ن یان نا . شه ی تان له هه یچ شاریکی دونیادا به ئه ندازه ی ئه م شاره ژنی له خۆی ماره نه کردوه و نیکاحی نه کردون ... » .

شبر به پێکه نینیکی به رز گووتی «مورته زا پیده چیت به لاغه تی جوانی زمانت هه ولێک بیت بۆ راستکردنه وه ی به لاغه تی چه وتی ده سته کانت . زۆرن ئه وانه ی وشه ی جوان بۆ شاردنه وه ی ناشیرینی دلایان به کارده هین» .

گووتی «نا، به لاغه تی جوانم بۆ شاردنه وه ی ده ستی رهش و دلی په شم نییه ... به لکو بۆ داپۆشینی عه یبی پوخسار و ناشیرینی جه سته مه . پیاوه ناشیرینه به سته زمانه کان گهر وشه ی جوانیان نه بیت، له م دنیا و له و دنیا مه نزل و مالایان جه هه نه مه » .

ئو شه وه به ده ستیکی جلی نوپوه، به رابه رمان دانیشتبوو، به خواری جگه ره یه کی خستبووه ئیوان په نهجه کانێ، نه دایده گیرساند و نه دایده نا، نه ده بیرد بۆ لیوی و نه ده یخسته وه پاکه ته که ی . ده ستی به چه شنیک ده ماردار و ئیسکن و بیتووک بوو، مرۆفی ده ترسان . سه ره نجی ئه وه مدا مورته زا نیوچاوانی بیته ندازه چرچ و پوومه تی سه یر ساف و که م شوخت بوو، کۆمه لێک ناکوکی قوول له دیمه نیدا وهها ناشیرینیا نکرده بوو، مرۆف گهر زۆر ئیجتیهادی له نیگاریدا بکردبایه ترسی ئه وه ی لیده نیشت،

بگاتە ئەو ئەنجامەى بەراستى ئەم پیاوھ لە نیکاحى شەیتان و مەرووف دروستبوو. بەلام کە ھەلەدەستایە سەرپێ، کە قیافەتە خوارەکەیم لە قاتى تازە و قوماشى قەشەنگدا دەبینى، دەگەیشتمە ئەو بپوایەى ئەویش پیاویکی ئاسایى ئەم ولاتە... ھەک من و شېر، ھەک مەغولى و تونچى. بەدەنگە منگنەکەى خۆم قسەکانم پێبېرى و گوتم «مورتەزا... بىرتکردهو؟ ئێمە کاتمان زۆر نىیە، ئەوانەى لە ئێمە بالاترین فشارمان لێدەکەن، دەیانەوێت قسەى ھەکى راستیان لە تۆو پێبگات، ناتوانین تەواوى وەختەکە لێگەرپێن سەرقالی بىرکردنەو و حیسابات بێت».

ھەک یەکیک ھەموو ژيانى کەوتبێتە زەلزلە، بە چاویکی ترساو سەریکردم و گووتى «ئێو بە ھەلەدا دەپۆن... من چیم؟ من کیم؟ بتوانم ھەموو شتێک بزانم، من خزمەتکارێکم، بەردەستێکی بچوکم، مورتەزای شەیتان کە ھېچ پۆلەبەرێک خووشى ناوێت کێیە تا خەلک بکوژێت؟... خەسیو مورتەزا چییە؟ ھا چییە؟ سەگیکەو ھېچى تر. من بەیانیان کە ھەلەدەستم دەلێم ئەى پوناکی بمبوره کە بە لەشى خەوالووم بە ناوتدا دەپۆم... شەو کە بە ژێر ئاسماندا پیاسەدەکەم، دەلێم خودایە نەکات بە تاریکی پێ بە مێروویەکی خەوتووتدا بنێم، چونکە نرخ و مانای ئەو مێروە لە نرخ و مانای من باشتر و بەرزترە...».

وام ھەستکرد شېر بە پێچەوانەى منەو لەزەتێکی زۆر لە قسەکانى مورتەزا دەبینیت. من ھەروا بە منگنى گوتم «مورتەزا، کێ بەر پەرسە لە کوشتنى ژنان... ھەموو دەلێن تۆیت؟ تۆ تاکەى لەسەر ئەم نمایشە پڕوپوچە بەردەوامدەبیت. من خەسەنى پیزۆم پێدەلێن... تێدەگەیت، خەوسەلەى ئەو ھەم نىیە نىوہى عومرم دانیشم و گوێ لە درۆکانى تۆ بگرم».

بە غەمیکەو ھە قاقایەکی لێداو گووتى «من... مورتەزای دل پەپولە، مورتەزای خەسیو، غەمگین، دەم پاک، بەو ھەفا ھەک سەگ، مورتەزایەک

کە نازانیت زەرەنە قووتە یەک پاپوکیات... من؟» .

من بە تورەییەو و پالمادیەو و گوتم «واز لەم لیبۆکبازی و نواندە پوچە بەینە کە دەبایە لە شانۆدا بیکەیت... تێدەگەیت، هەردوو کمان دەزانین کۆمەڵێک مەیت لە نێوان ئێمەدا یە . زاری خاویشت و وشە ی پاکت ئەو و ناشارنەو و کە دەستی خراپە کارت و دلێ بەدەت کردوینە... حیزب پۆلە ی هەزارجار لە تۆ کارامەتری تورپادە، خەڵکێک هەن نایانەوێت ناوی حیزب بە هۆی تۆ و بارۆنەکانی دۆستتەو و پێسیبێت و تۆزای بیت، کێ هە یە بیەوێت شکۆی حیزبێکی نیشتمانی پەرور بە هۆی بەدکارییەکانی ئێوەو لکەداریبێت و بکەوێتە نێو پیسی و زەلکاوەو... مەسەلە کە لەو و ئالۆزترە کە تۆ تێدەگەیت» .

تورەبوونی لە ناکاوی من ماندوو یکرد، هەستکرد خۆی وادەردەخات وەک ئەو ی خەریک بیت لە شوێنی خۆی بپوخت، بەلام سەیری کردم و بە دەنگێکی سادە و ئاسایی و دلنیاو گووتی «من نەمکوشتوو... من هیچ کەس نەکوشتوو» . هەناسە یەکی هەڵکشای و گووتی «هەموو خەڵک وادەزانن من کوشتووم، بەلام من نەبووم، مورتەزا نەبوو» . شېر جگەرە یەکی داگیرساند و گووتی «ئە ی کێ بوو؟» .

کەمێک وەستا و وەک یەکیێک پێیاریکی زۆر سەخت جێبەجێکیات گووتی «ئەو ژنانە ی لە گەرەکی بابەردان سووتان، من نەبووم... قەسەم بە بالی بچکۆلانە ی بولبول کە لە گەڵ گەردەلوولدا شەپدە کات . مورتەزا کەسی نەکوشتوو . ئەو من نیم... من کێم؟ ئێوە مورتەزای بەدبەخت وەک چی دەبینن و وەک کێ تەماشایدە کەن؟... ئەو وەتاری مەلعون بوو مالمی ئەو ژنانە ی دۆزییەو... وەتاریبوو . ژنی بارۆنی پەشمەک لەو مالمەدا بوو، دە مانگ بوو ژنی بارۆنی پەشمەک پێکەردبوو، وەتار ئەو مالمە ی دۆزییەو... من ئاگام لەو و نییە... سیولالا... چۆن من دەخەنە هەموو حیکایەتیکەو؟ چۆن؟ مورتەزا لەو و پاکترە ئاگر لە

خەڵک بەریدات... ئەو ژی باری پەشمەک بوو لەو مەلەدا سووتا». شەر خوشحالبوو کە مورتەزا خەریکە دێتە قسە، بە کەمێک بیاکییەو دەستی بە قزیدا هێنا و گووتی «بەلام تۆ بەرپرسی لە کوشتنی دوو ژی تر لە نویمیران... خو حاشا لەو هیش ناکەیت...». مورتەزا بە چاویکی غەمگین و ترساووە سەیری هەر دوو کمانی کرد، کە فێکی سپیم لە سەر لێوی بینی و بە دوو لێوی وشکەو گووتی «من کەسم نە کوشتوو، لە هەموو ژياندا مێرولە یەکیشم نە کوشتوو... من هیچ نەم جگە لە زیوانیکی بەدبەخت... من ناتوانم خەڵک بکوژم، قەسەم بە تەرزی پاک کاتیکی بەر چیمەن دەکەوێت... قەسەم بە برایەتی کاتیکی دلپەسی و گومان راو دەنێت و دەبێ زیندیت و ئەتکیده کات... کەسم نە کوشتوو».

لەویدا هەستمکرد وشەکان تەواو لە زاری ناتراژین. لە شوینی خۆی هەستاو گووتی «ئێوە نازانن مورتەزای داماو کییە... شوینیکی لەو بەرزترتان داوەتێ کە هەیهەتی، چلی درەختیکتان پێ پەوا بینیوە کە نایگاتێ، لە باغیکدا داتانناو کە نایبینیت. من خزمەتکاریکی بچوکم، بچوکتەر لەو عەبدانە زەمانی زوو لە دیوان و دەربارەکاندا پادشا سواریان دەبوو، من لەوانە بچوکتەرم... من کەسم نە کوشتوو، سیولالا... من خەڵک دەهێتم و دەبەم، هەواڵ دەهێتم و دەبەم... شتیکی بچوک دەکەم بۆ ئەوێ بژیم... بەلام چونکە ئەم شارە کەسیکی دی وەک من دزیوی تێدا نییە، هەموو گوناھەکان دەخەنە ملی من... گەر جوان بوومایە، گەر ددانەکانم وەک ددانی شەیتان نەبایە، کەس نەیدەویژا ناوھا بمکاتە خزمەتکار و دواتریش بمکاتە گوناھبار... ئێوە چی لە ژيانی خەسیو مورتەزا دەزانن... چی لە نازارەکانی دەزانن... چی لەو تێدەگەن گەر هەموو ژن و کچی ئەمشارە بە خۆرا وەک سەگ تەماشاتبکەن... ها چی لەو تێدەگەن؟... من ئەکتەریکی شانۆ بووم... چەند سال لەمەوبەر

دەوری یاگۆم بینی، وای لە من. که دەمگوت «ئەو دەستەسەرەکی تۆیە ئۆتیلۆ» هەموو خەڵک هەڵدەستان و چەپڵەیان بۆ لێدەدام... بەو گوناھباریانکردم که کۆمەکم بە هاوڕێیەکی خۆم کردووە ژنەکی بکوژیت، بە خۆرا چوومە زیندانیکەووە که شایستەیی نەبووم... هەموو دەتانهوێت مورتەزا یەكەمین گوناھبار بێت، هەموو واتان دەوێت، هەموو پیاو کوژیکتان پێویستە تاوانەکانی پیا هەلواسن. بەلام من کەسم نەکوشتوو». مورتەزا وەها ترساو و کۆم و چەماوەبوو بەزەیم پیا هاتەو.

شیر بە گومانەووە لێپرسی «مورتەزای شەیتان، تۆ کییت؟». من لە پرسیارەکی شیر تێنەگەیشتم، نەمزانی ئاخۆ دەیترسی نیت، یاخود بەپاستی دەیهوێت بزانی ت کیته. بۆ ساتیک منیش کەوتە گومانەووە و لە شوێنی خۆم هەستام و سەیری چاری مورتەزام کرد، منیش بە دەنگیکی کپ و غەمگین گووتم «مورتەزا تۆ کییت؟ تۆ کییت؟». وەها بوو وەک ئەوێ دەنگم لە دوورەووە بێت، وەک ئەوێ پرسیاریکی ژۆر قوول بەکم و بۆ نەینییەکی ژۆر بێن بگەڕێم، وەک ئەوێ لە شاتۆگەرییە کدا بم و تێکستە کە بیسەپێنیت بەسەرما ئەو پرسیارە بەکم. لە ناکاو هەستم بە سۆز و بەزەییەکی گەورەکرد بەرابەری، کەمیک لە ژوورە کدا سورپامەووە و بە خۆم گووت «حەسەنی پیزۆ عاتیفە نەتبات، تۆ ئیستا پۆچی نەوجەوانی چینی لە لەشتدایە، دلای کەسیک لە هەناوتدایە کە دەیهوێت بزانی باران شوکۆر چی لێهاتوو». بە بێرەحمی گەپامەووە سەری، وەها لە کورسییەکی خۆیدا گرۆڵەبوو، تەنیا تۆزیک دەبینرا. گووتم «مورتەزا ئەو شەوێ کە مورا جەمیلیان کوشت تۆ لە گەلیاندا بوویت؟». بە دەنگیکی گریاوەووە گووتی «من هاوارمکرد مەیکوژن... قەسەم بە شەمالی هاوین و سروەیی بەهاران، هاوارم لە هەموویان کرد، نەیکوژن... گووتم کوشتنی ئەم پیاو سەودێ چیه، شەوێکی مانگەشەو

بوو. من ده‌بووايه موراد جه‌میل به قسه‌ی خو‌ش له مال به‌یئمه ده‌ری. خو‌ی که منی بینی هه‌موو شتیکی ده‌زانی. باوه‌رم پی‌بکه‌ن، کراسیکی پرته‌قالی گه‌نجان‌ه و کاو‌بویه‌کی له‌به‌ردابوو، که به ناوی نه‌وجه‌وانی چینی بانگم‌کرد، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌ک که‌وته سه‌رلی‌وی و به‌ده‌نگی به‌رز وه‌ک وه‌لامی مردن بداته‌وه، وه‌لامی‌داه‌وه. سو‌یئد‌تان بۆ ده‌خۆم که ده‌ستم له ده‌ستی دا ده‌یزانی بۆ کو‌یی ده‌به‌م. به‌لام چۆن یاریکه‌ریکی شادومان دوا‌ی تو‌زی‌ک خو‌گه‌رم‌کردن به‌هه‌ماسی‌کی بی‌وینه‌وه دیت‌ه ناو گو‌ره‌پان، ناوها شاد و به‌جو‌شبوو. مانگه‌شه‌و بوو، فیتکی‌یه‌کی به‌هاره‌ی خو‌شبوو، مانگ وه‌ک داسی‌کی زیوین وابوو، عه‌فووم‌که‌ن... برایان عه‌فووم‌که‌ن... له‌م به‌لاغه‌ته سه‌قه‌ته‌م بی‌وورن... مانگ به‌که‌وانه‌یه‌کی پۆشنده‌چوو له کتیی‌یکی جوان فریب‌یت و له ئاسمان نیشته‌جی‌بووب‌یت. هه‌ور ده‌یگرت و به‌ریده‌دا، دل‌ی من وه‌ک ئه‌و مانگه وابوو... من نه‌مویست‌وووه که‌س بکو‌ژم... باوه‌ر به‌مورته‌زا بکه‌ن... عاشق کو‌شتن له دینی مندا نییه، به‌لام بارۆنی کوله‌که... وه‌ها نا‌ئوم‌ید بوو... وه‌ها برین‌داربوو... سو‌یئد‌تان بۆ ده‌خۆم که تا سه‌ر ئیسقان له بارۆنی کوله‌که‌ش ده‌گه‌یشتم... له به‌رئه‌وه‌ی کو‌پ‌یکی هه‌ژار بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی له کو‌لک‌یشییه‌وه بووبوو به بارۆن هه‌موو رقیان لی‌یبوو، هه‌موو هه‌زیانده‌کرد ژنه‌که‌ی حیزب‌یت... «... له ناکاو وه‌ک هوروزمی‌کی عاتیفه‌ گرتب‌یتی، ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌موچاوی و گو‌وتی «ژۆر بیرری نه‌وجه‌وانی چینی ده‌که‌م، ژۆر بیریده‌که‌م... من دوو سالّ زیاتر بوو به‌دوا‌ی هه‌موو شتیکی‌دا ده‌پۆیشتم، دوو سالّ زیاتر بوو، دوو سالّ له مه‌ویه‌ر بارۆنی پۆرسه‌لان منی پاسپارد بۆ ئه‌وه‌ی هه‌نگاو به‌هه‌نگاو دوا‌یکه‌وم و هه‌موو زانیارییه‌کی له‌سه‌ر کو‌بکه‌مه‌وه. ده‌مزانی له‌گه‌ل چهند ژندا په‌یوه‌ندی هه‌یه... قه‌سه‌م به‌هه‌موو ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان ده‌مزانی له‌گه‌ل چهند ژندا په‌یوه‌ندی هه‌یه. قه‌سه‌م به‌ره‌شه‌با‌ی به‌یانانی هاوین، قه‌سه‌م به‌پۆخی دره‌ختی کو‌ژدرا‌ی ناو تو‌فان... گه‌ر

بمویستبایە خراپە بکەم، گەر بمویستبایە یارییکەم، فیتنە بنێمەو، هەموو شتێکم دەکرد، بەلام ئێوە نازانن مورتەزا چ دەست و دەمیکی پاکە... گەر خراپە یەکی کردبێت، باشی خۆی پێیکردووە... گەر خراپە ی بەرابەر یەکی کردبێت بۆ ئەو، بوو دڵی یەکیکی تر خۆشبکات... ئای چەند بیرى نەوجەوانى چینی دەکەم، ماوەیەک ئیشم ئەوەبوو ناوی ئەو کچ و ژنانە بخەمە لیستەو، ئەوێان خۆش دەویست... ئەو ئەو خەمەتەى خەمەتەى بارۆنەکان دەکەم ئەو یەکەمجار بوو خۆشی لە ئیشیک ببینم... پۆڤ بە پۆڤ نەینى موراڤ و ژنانى ئەم شارەم پێدەگەشت... خوشکی فیلان و فیسار... کچی کئی و کئی... ژنى ئەم و ئەو... خواى گەرە... پۆڤ بە پۆڤ منیش عاشقى نەوجەوانى چینی دەبووم... منیش عاشقى دەبووم... پۆڤ دواى پۆڤ زانیاریەکانم دەبرد بۆ بارۆنى پۆرسەلان و ئەو دڵخۆشەبوو. موراڤ لەگەڵ هەر ژنێکدا بخەوتبایە، بارۆنى پۆرسەلان لای خۆی دەینوسی، خەزى لەو یە نەینى خەلک بزانی، خەزى لەو یە گەر هاتنە سەر پێگای و بوونە دوژمنى هێندەى زانیاری لەلابێت بیانترسی نیت. تا دواجار تێگەشت یەکیک لە عەشیقەکانى موراڤ خوشکیکی خۆیەتى... من پێشتریش ئەو دەزانى، بەلام بە قسەم نەکرد و زارى خۆم بەست و نەمدرکاند... دەزمانى دەیکوژیت، ئێوە مورتەزا وەک پیاویکی شەیتان و بێرەحم سەیر دەکەن... من یەک سال بوو دەزمانى هێشوی خوشکی بارۆن دۆستى نەوجەوانى چینی بوو، بەلام بۆ ئەو ی ژيانى ئەو کۆرە بپاریزم نەینى کەم شار دەو و خۆلم پیاکرد و لە دڵى خۆمدا خنکانم. دەیانجار بارۆنى کولەکە دەیناردم بۆ ئەو ی سۆراغى باران شوکۆر و موراڤ بکەم و من بە گریانەو دەگەرمامەو و دەمگوت بارۆن ژنەکەت لە بللور سافترە، لە ئاونگ بێگەردترە... درۆم دەکرد... بە چاوى خۆم لە باوەشى یەکدا دەمبینین و درۆم دەکرد بۆ ئەو ی نەکوژین. تا توانیم درۆم کرد... بەلام جیگایەک هەیه ئیتر خەنجەرەکە دەگاتە ملی خۆت

و ناتوانيت درؤبكهيت... كه بارؤنى پؤرسه لان زانى خوشكه كهى خؤى
 يه كيّكه له دؤسته كانى موراد گووتى ده بئيت بيكوژين... سويند ده خؤم
 به هه موو ئه سستيرهى به ربه يان... سويند ده خؤم به گولؤى ئه و باغانه
 كه تا ئيسنا ئاده ميزاد پئى تينه خستون، بارؤنى كوله كه بيگونا هه...
 بارؤن به ته نيا نه يده توانى بيكوژيت... بارؤن نه يده ويست بيكوژيت،
 به لام بارؤنى پؤرسه لان چوو به نكلئشهى بارؤنى كوله كه... يه ك مانگ
 بوو ده يانويست بيانكوژن، شه و دواى شه و كاتيان دياريده كرد. من
 هه موو جاريك ده كه وتم به سهر ده ست و قاچى بارؤندا و ده مگووت تۆ
 ئه و ژنه ت خؤشه وئيت، بؤ ده يكوژيت... بارؤن بؤ ده يكوژيت؟... بارؤن
 ده گريا... قه سه م به بؤنى فريشته پاكيزه كان... درؤ ناكه م. بارؤنى
 كوله كه نه يده ويست بيكوژيت، به لام بارؤنى پؤرسه لان له ژيره وه ئه وانى
 ترى ليھاندا... پؤژانه نامه يان بؤ ده نارد و پئيان ده گوت ژن حيز...
 هيهى... عه فوومكه ن به لام وايا ن پئده گوت... پئيانده گوت ئه مشه و
 كه چوو يته وه بزانه ئه سستيره كان به كوئى ژنه كه ته وه ن... تئده گه ن...
 بارؤنى كوله كه مندالئيك بوو، گه نچ بوو، وه ك باران و موراد گه نچ
 بوو، ناو حيزى نه بينيبوو، نه يده زانى چى له ده ورى پوده دا... ئه و
 به راستى حه زى له باران بوو. به لام به نامه و ته له فون شئيتيان كرد...
 به زؤر خستيانه سهر ئه و بپوايهى كه بيكوژيت. كه دلئيا بووم بارؤن هيج
 جاريكى نه ماوه جگه له وهى بيكوژيت... دوو نامه م بؤ باران شوکور
 نوسى و گووتم بارؤن و مورته زا ده يانه وئيت بتانكوژن، بپؤن و پاكه ن...
 خواى گه و ره... ئه وه من بووم ئه و دوو نامه يه م نوسى... ئه وه من
 بووم... من بووم...».

وهك مارئيك دواى گرمؤله بوون بكرئته وه، كه ميّك خؤى كيّشايه وه
 و له سهر كورسييه كهى هه ستا. من تا ئه و كات له بهر په نجه ره كه دا
 وه ستابووم. به ره و پووم هات و گووتى «ئه و شه وهى كه كوشتيان

کراسیکی پرتەقالی لە بەردابوو. کارەبای شار ھەر ھەمووی برابوو، یەک فیدەریش چییە ئیشی نەدەکرد».

سەیریکی منی کرد و بە دەنگیکی گپ و ترسا و گووتییەو «یەک فیدەریش چییە ئیشی نەدەکرد».

ھەناسەیکە ھەلکێشا و بە عادی خۆی پێکەنی و گووتی «من و بارۆنی کولەکە لە دواوە سواریبوین و جەغەری مەغۆلی لە پیشەوہ... من بە مۆردام گووت ھۆلیکی ئاھەنگمان بە کرێ گرتووہ، نیازی شایەیکە ئۆرگەورەمان ھەیە، وەرە و بزانی لە چیمان کەمە و چیمان دەوێت. مۆردا خۆی وا دەرخست کە باوەرپی پیکردوم... شتیکی نەگووت بۆنی گومانسی لێییت. کە بارۆنی کولەکە بونی گووتی «بارۆن لە مێژە دەمەوێت بتبینم». مەغۆلی ھەک براھەیکە شیرین دەستیکردە ملی و گووتی «سەیریکی ھۆلەکەمان بۆ بە بزانی مۆسەفاتی تێدایە... ھی ھی ھی ھی. ھەر کارێک کوشتنی تیاپییت و نەیانەوێت نەتییەکە بچیتەدەر، مەغۆلی خۆی دەیکات... ناھێڵن دەستی تری تیکەوێت... بەدریازی پێگا مۆردا جەمیل و جەغەری مەغۆلی نوکتەیان بۆ یەکتەر دەگیرایەوہ... پێدەکەنین... باسی ئێوە ژنە عەرەبانەیان دەکرد کە ھاتوون بۆ ئوتیلەکان... مۆردا ئۆر دلی خوشبوو».

من دەستیم گرت و گووتم «بۆم مەگیرەوہ، بۆم مەگیرەوہ، من ھەموو شتیکی دەزانم... دەزانم مەغۆلی چۆن کوشتویتی... من برادەری مەغۆلی بووم، ھەموو شتیکی دەزانم... پێمبلی... باران شوکورتان چۆن کوشت؟».

مۆرتەزا چووہوہ سەر کورسییەکە و دیسان خۆی گرمۆلەکردەوہ، شەیتانیکی وەھا قاچ درێژ بوو، کە بەو جۆرە دادەنیشت، نوکی ئێژنۆ تێژەکانی ھەک قاچی مێروویەکی زەبەلاح ئۆر لەسەر و لەشییەوہ بوون. سەیری لێھات کە وەسفی ئێوە شوینەم بۆ کرد کە مۆردایان تیا

ناشتوو. گووتى «نا... نا... مورادمان لەویدا نەکوشت، لە جیگایەکی دی کوشتمان. کە جەغەرى مەغۆلى دوا تەقەى لیکرد و دەستەسپێکی خستە خوینەکیەوه، بە ھەر سێکمان لاشەکەمان خستە پشتی ئوتومبیلەکەى بارۆنى کولەکەوه و ویستمان بیهێنینەوه بۆ نویمیران... وای لەو شەوه... ئەو ماوێهە ھەموو مەیتەکانیان دەھێنایەوه بۆ نویمیران... کە گەپاینەوه، ھێژیکى گەرە چواردەورى ھەموو ئەو گەرەکەى گرتبوو، کونسولێ بەریتانى و بەرپرسیکى گەرەى ئەمریکى ھاتبوون بۆ مالى بارۆنى شەکرچا... ھێژەکانیان وا دابەشکردبوو، پۆل برێمەریش بەاتایە تا دەگەشتە مالى ھە سێ جار دەیانپشکنى. مەغۆلى ماشینەکەى گێپرایە دواو و ھاتین و بە ناچارى لەو پێدەشتەدا ناشتان». بە ترسیکەوه سەیرى ھەردووکمانى کرد و گووتى «بەرەحمەتبێت، کورپێکى جوان بوو». شېر بیئەوێ مژى لە جگەرەکەى داویت کوژاندییەوه و گووتى «باران شوکریشتان ھەمان شەو کوشت؟».

کەمێک وەستا و پاش بیرکردنەویەکی کورت گووتى «کە گەپاینەوه کاتژمێر یەکی شەو بوو، کونسولێ بەریتانى و میوانەکانى دی ھەموو پۆشتبوون. ھەر دەھات و دەپۆی، با ھەلیدەکرد و خامۆش دەبوو... قەسەم بە شەونم و غونچە، شەویکی خۆشبوو. گەر ئەو دوو کوشتنەى تیدا نەبایە، شەویکی خۆشبوو...». بەجۆرێکى سەیر دەستى لە دواوە درێژکرد و ئەژژوکانى خۆى خوراند... ھەک بیریکاتەوه بەزەردەخەنەى کى گەرەوه سەیرى ھەردووکمانى کرد و ماوێهەک بێدەنگبوو. پاشان تۆزێک خۆى راستکردەوه، لە جانەوێک دەچوو خۆى بۆ قەلەمبازیکى گەرە ئامادەبکات، ملی وەھا درێژ بوو لە قازێک دەچوو بیهوێت گوى لە دەنگیکى دوور بگرێت. تا زیاتر لە پوخسارى وردببویتایەتەوه دزیوتر و دزیوتر دەردەکەوت، ھەموو جۆرەکانى ناتەبایی و تیکچوون لە شیوەى لەش و قەپۆزیدا بوو. گووتى «بارۆنى پۆرسەلان و مەغۆلى بە بارۆنى

كوله‌كه‌يان گووت ئىيمه باران شوكور ناكورژين، ئه‌وه ژنى خۆته و ده‌بييت تو ئه‌و كاره بكه‌يت. بارژنى كوله‌كه خه‌ريكبوو ده‌گريا، خودا شاهيده من كه‌سم نه‌ديوه وهك ئه‌و پياوه ژنى خۆى خوشبويت... كه‌گه‌يشتينه مالى، نويميران سه‌راپا خاموشبوو، خاموشى شارىك نا كه‌خه‌وتبييت، به‌لكو شارىك مردييت، نويميران كه‌ ده‌خه‌وت وهك مردووى ليده‌هات كه‌ هه‌ليشده‌ستا وهك مردو له‌ خه‌و هه‌لده‌ستا، خاو و خليچك و خه‌والوو. هيهى هيهى... ده‌رگاي خه‌وشه‌مان كرده‌وه، من وامده‌زاني ده‌نگى ده‌رگاكه‌ له‌سه‌رتاپاي شاردا ده‌بيستريت... هيهى... سيولالا... هيج شتيك لاي من وهك جيپه‌ي ده‌رگا له‌ نيوه‌شه‌ودا ترسناك نيه‌... برايان... له‌ خه‌وشه‌كه‌ي مالى بارژندا وه‌ستام و بۆنى گياي به‌هاران مه‌ستيكردم، پيتان سه‌ير نه‌بييت له‌و ساته‌دا كه‌ هيشتا بۆنى خوينمان ليده‌هات، من بۆنى گيا مه‌ستيكردبووم... بۆنى گيا... من نوقمى بۆنى گيابووم... مه‌غۆلى به‌ منى گوت، له‌گه‌ل بارژندا بچمه ژوروى و گه‌ر پتويستى به‌ يارمه‌تى بوو، يارمه‌تيبده‌م... له‌گه‌ل بارژنى كوله‌كه‌دا سه‌ركه‌وتم بۆ قاتى سه‌ره‌وه. باران له‌ ژوروى خه‌وته‌كه‌ي خويدا خه‌وتبوو، گلۆپىكى شينى سفرى داگيرساندبوو... قه‌سه‌م به‌ داميتنى هه‌موو مروفه‌ راستگوكانى ئه‌م زه‌مينه، ئه‌و گلۆپه‌ سفره‌ له‌و گلۆپه‌ ده‌چوو كه‌ بيست سال له‌وه‌وبه‌ر له‌ شاتۆگه‌رى ئوتيلۆدا به‌كارمانه‌يتنا، هه‌مان په‌نگى شينى هه‌بوو كه‌ له‌سه‌ر شاتۆى گشتى په‌روه‌رده له‌ دوا ديمه‌نى شاتۆگه‌رييه‌كه‌دا دامانگيرساند... هه‌مان ئه‌و په‌نگه‌ي هه‌بوو. بارژنى كوله‌كه‌ وهك ئوتيلۆ چوو هه‌سه‌ر جيگاكه‌ي باران شوكور كه‌ وهك ديژده‌مونه له‌سه‌ر سيسه‌ميكي قه‌شه‌نگى ژن و ميژدايه‌تى خه‌وتبوو. وهك ئه‌وه‌ي باران پيشتر مردييت به‌ ئاگا نه‌هاته‌وه، وهك ئه‌وه‌ي خۆى له‌و قسانه‌ بپاريژيت كه‌ ديژده‌مونه ده‌يكات، وهك گه‌ردنى خۆى بۆ په‌نجه‌ي جه‌لاديك پووتكردييت، گه‌ردنه‌ سپى و جوانه‌كه‌ي وا دانابوو، ته‌ماحى خنكاند و ده‌ست ليدانى له‌ دللى بارژندا

گه وره ترکرد. قه سەم به هەناسەي پاكي منداڵ، قەسەم به پەري كۆتريک
 كە گوللەي ناھەقەي راوكەر بەر سینهي دەكەوئیت، هەبھیە هە...
 قەسەم به باری تەعالا كە باڵی ناسكی پەپولە و كەڵبەي گورگیشی
 دروستكردووە. هەموو شتیکی لەو دیمەنەي كوشتنی دیزدەمونه دەچوو
 بە دەستی ئۆتیلۆ. جلە سپییەكانی باران شوکور، دەستكێشە پەشەكانی
 بارۆنی كولەكە، بیدەنگی ژوورەكە. بەلام نە من یاگو بووم، نە بارۆنی
 كولەكە ئۆتیلۆ بوو، نە باران شوکور وەك دیزدەمونه بیگوناه بوو. كە
 بارۆن دەستی خستە بینی باران بیخكێنیت، باران نە پاچڵەكی، نە
 جولایەو، نە هەستم بە خیزە و قرغە و هەناسەتەنگی كرد. ئیستاش
 دەلیم، بەرلەوێ بارۆن دەستبختە بینی باران ئەو مردبوو... سویند
 بە بای سەبا و شەمالی دەمە و سەحەر. بینوتانە؟ كەس لە ئیو
 بینویتی مەخلوقی زیندوو بخكێت و نەجولێتەو؟ كەس لە ئیو
 بینویتی مروفك لە خنكاندا ھاواریك یان دەنگیكي لێو نەیت؟
 من هەزاجار بە بارۆنم گووت بەرلەوێ تۆ باران بكوژیت، ئەو
 مردبوو، بەلام ئەو دەلێت من هەستم بە ترپەي دلی كردو، هەستم
 بە هەناسەي كردو، هەستم بە نوری نیگا و خوێی خوینی كردو.
 بەلام كێ دەلێت هەمووی وەھمی پیاویك نین كە بەدوای گوناھێكدا
 دەگەرێت خۆی پێ ئەشكەنجەبات؟ من دەزانم ئەو فشارەي كە بارۆن
 بە پەنجەكانی خستبوونی سەر گەردنی باران بەشی ئەوێ نەدەكرد
 باڵی پەپولەكە بشكێنیت. بەشی ئەوێ نەدەكرد گولێك لە چڵەكەي
 بكاتەو بۆیە وا باوەردەكەم ئەو تەنیا حەسرەت و خۆشكەنجەدانه وا
 لە میری كولەكە دەكات خۆی بە گوناھبار بزانیّت...»

من پێمگووت «یاخود تۆ حەزەكەیت بارۆن بیخەتا دەرچیت؟»
 كەمێك بیدەنگبوو و گووتی «ئەو تان بۆ دەگێرمەو كە بینیم.
 خودای گەرەمان شاھیدە، من ئەوێ بینوێ كە گێرامەو. ئەو شەو

لاشەكەى بارانم ھەلگەرت و ناشتم. بارۆنى پۆرسەلان و مەغۆلى بارۆنى
كولەكەيان برد و تا ھەفتەيەك نەمبينيەو. بۆ ئەو ھى غەمى خۆى
فەرامۆشبات، ھەفتەيەك لە مەى زياتر ھىچى نەتۆشيبوو، لە مالى ئەم
سۆزانيەو چوويوو بۆ مالى ئەوى دى، دواى ھەفتەيەك كە بينيم، پيشى
ھاتبوو... بىخەوى و مەراق خەريكوو دەيانكوشت... لەو بەدبەختيە
دورمخستەو و ھىنام بۆ ئەم مالى، ھىنام بۆ ئەم ژورە. ھەفتەيەك
ئامۆزگاريمكرد... پىم نيشاندا... بەسەريدا ھاتم، كە ھاتەدەرى دەترسا،
ئىستاش لە ھەموو شتىك دەترسيت... ئاھ ئەى بەيانيە خۆيناويەكانى
ژيان، لەدەست ئىو ھە بۆ كوئى بچين؟... ئەويش گەنجە، ئەويش لىقەوماو
و دەستخەپۆيە... ھىھى ھىھى ھىھى... ھەك من و ھەك ئىو... ».

مورتەزا ئىستا بە پىو قسەيدەكرد، چاوانى كرابونەو، ددانەكانى
زەرد و كۆن دەياننواند. لە كاتى قسەكردندا ھەك وشەكان ھەلبدات و
بيانگريتەو دەستى بە ھەموو لايەكدا دەجولاند. ھەك ماريك ھاتە بەرچاوم
كە تاويك پەپكەدەخوات و تاويك دەكرتەو. شىر بەسەرسامىيەو
سەيرى منى كرد و دووبارە لە مورتەزاي پرسىيەو «مورتەزا تۆ كىيت؟
پۆلى تۆ چىيە؟ تۆ چىى دەكەيت؟ بۆ تۆ لە ناو ياربيەكەدايت؟».
مورتەزا لە بەرچاوى من لە درەختىكى بىگەلاى پىر دەچوو لە ناكاو
پۆحى تىگەپايت و بەچىلكە و وشكەبەرگى خۆيەو بە زەويىدا بىروات،
ھەندىك بەلاى مندا ھەرگەرا و سەيرىكيكردم و بە قاقايەكى زۆر بەرزەو
گووتى «وامەزانن، من لە ترسدا قسەتان بۆدەكەم. گەر وابزانن زويردەبم
ليتان. بۆيە راستى دەلييم، چونكە ھەزەكەم نەينى بدركيتم، ھىچ شتىك
لە دركاندى نەينى خۆشتر نىيە. ھىچ شتىك لەو خۆشتر نىيە لە
بەردەست دوو پياوى پاك و گەورەدا دانىشيت كە دەيانەويت ھەقىقەتيان
گوئى لىبيت... واى واى لەو لەزەتە. من پۆحم بەسەر ئەوانەو دەرەچيت
كە دەيانەويت ھەقىقەتيان گوئى لىبيت... ئىو وادەزانن من شەيتانىكى

درۆزنم و پڦم له حهقيقهته، وادهزانن له قوولايي پوڤمدا ئارهزوي دركاندنې راستيم نيه... نا، ئيوه ههلهن، مړوف بويه دهچته ناو بهحري نهينييهكانهوه تا دواتر كه هاتهدهري كومهليك حيكايهتي پيبيت. كه چوومه بني بيري ئهه شارهوه خوليا و خهياالم لاي ئهه ساتهبوو كه درهنگ يان زوو پوژييك ههموو شتيك دهگيرمهوه... پوژييك لهبهردهم دوو پياودا كه حهزيان له بيستني حهقيقهته ئهژنو بهستهزمانهكانم شلدهبن، زماني ترساوم شلدهبيت، هيهي ملي بهستهزمانم شوپدهبيت و ههموو شتيك دهگيرمهوه. من ده سالة چاوهپسي مهخلوقيك دهكهه ليمپرسيت، من كييم. بهلام كهس ناويړيت. كهس ناويړيت له مورتهزاي شهيتان بپرسيت... تو كييت؟ راسته من خزمهتكارم، بهلام من سندوقي دهرد و نهينيشم... سندوقي دهرد و نهينيم».

ئاستا قامهتي نهرمهجو له و بزوكتر دهاته بهرچاوم، پوي به شيويهكي كتوپر كرابووهوه. دهپرواني و سهرتاپاي پوخساري بهك زهردهخهني گهوره و ناشيرين بوو. من به ئهسپاي گوتم «ئهي بارانت له كوئ ناشت؟». گووتي «حهسهن توفان... من ئهوه نيم كه تو تيدهگيت... من ئهوه نيم... ههموو وادهزانن من پياويكي گرنگم، له «سواراني زوزان» يش وادهزانن من لاي بارونهكان پلهوپايهكي بهرزم هيه... بهلام وانويه... راسته من زور خزمهتياندهكهه... بهلام برايان... برايان... من هيچ نيم جكه له مردوونيژي ئهوان... من بهحريكي قوولي نهينيم، ههموو وادهزانن كه نهينييهكم خسته ناو دلم ئيترمهرك نهبيت هيچي تر ليم نابيستيت. شبر مستهفا دهتهويت بزانيت من كييم؟... من سندوقي رهشي بارونهكانم... ئهوان ههچي شتيكي رهشيان ههبيت له دلي مندا دهينوسن. كتبييك كه دلي بهستهزماني خوم دهكهمهوه تيا بنوسن و دلي بهستهزماني خوم دادهخهه تا كهس هيچ ديپيكي ئهه كتبه نهخوينتهوه... ئهوان حيسابي كتبييك بودهكهه تا قيامهت

ناخوینریتەوہ ... ھەسەن تۆفان، تۆ وادەزانی من نازانم ئیوہ کین؟ ...
 ھا ... من گێلم ... من زۆر بیرم لیکردەوہ، زۆر زۆر ... دواى سۆراغى
 ئیوہ کەوتم ... دەزانم ئیوہ ھێچ نین. ھێچ کەس ئیوہى پانەسپاردوہ ...
 ھەسەنى تۆفان ... ھییە ھییە ... ئیوہ لە بەیانییەوہ وادەزانن کە من
 لە ترسدا شتتان پێدەلێم ... ھییە ... خۆشحالتن لاواز و کەساس و
 ترساو دەمبینن ... ھاھا ... بەختەوہرن کە یاری بە دلێکی بەستەزمان و
 پاکی وەکو من دەکەن. بەلام من دەزانم ھێچ کەس ئیوہى پانەسپاردوہ.
 ئیوہ پقتان لە بارۆنەکانە و ھیچی تر ... پقتان لە حیزبە و ھیچی تر ...
 پقتان لە سەرۆکەکانمانە ... ھى ھى ھى ھى ھى.

من نەمزانی چى بلێم. شېر کەمێک ناو قژە زەدەکەى خوراند و
 گووتى «گەر دلناییت، ئیمە کەس پانەسپاردوین، بۆ بە مەغولیت
 نەگووت ... بۆ لای میرى پۆرسەلان ئیمەت ئاشکرا نەکرد؟».

مورتەزا گەش و کراوہ قسەیدەکرد. دەستی بەرزکردەوہ و گووتى
 «لەبەرئەوہى ئیوہم خۆشەدەوێت. ئیوہ دوو گولێ تاقانەى ئەم شارەن ...
 ئیوہ دوو درەختى دەگمەنى ئەو باغەن کە خەریکە ھەمووی دەمریت و
 پەژموردە دەبییت ... پێمەکەنن. بەپاستیمە ... ئیوہ وادەزانن، من پێزى
 جوانى ئیوہ ناگرم. من ھەموو شتیکتان پێدەلێم، لەبەرئەوہى دەزانم
 ئیوہ ناتوانن ھێچ بکەن ... قەسەم بە ھێلکەى تازەى کوکوختى لە
 ھیلانەکاندا ... ئیوہ ناتوانن ھێچ بکەن ... ناتوانن ھێچ بکەن ... ناتوانن ...
 لەبەرئەوہى منیش و ئیوہش لەو بەشەى ئەم شارەن پاستى بزانی و
 نەزانی ناتوانن ھێچ بکەن. گەر بمزانیبایە ئادەمیزادیک ئیوہى ناردوہ
 ھێچم نەدەردکاند ... سویند بە سەحەرگاھانى بەھار، سویند بە کێلگە
 پاکەکانى سوێج ... دەبووم بە بەردیكى رەق و ھێچم نەدەردکاند، دەبووم
 بە مەیمونیک کە زمان نازانیت و بە سەگیک کە کلکى کلافدەکات
 و ھەلدیت ... بەلام دەزانم ئیوہ دوو پێواری پێگای حەقیقەتن ... دوو

پەپولەن و ھاتوون لە ھەڵاڵی دڵی مورتەزا شیلەیی حەقیقەت بمژن... بمبورن، عەزیزان لە بەلاغەتی شکاوم ببورن. ئێوە دەزانن من باغی حەقیقەتم، مورتەزا لالەزاری حەقیقەتە. من دەزانم ئێوە نیازتان بەھیچ نییە، بۆ کەس ئیش ناکەن... سەر بەبەلەکانی حیزب نین... دوو ھەلۆن و لەسەرەوێرا بۆ بینینی راستی بەرەو خوار دەفرن».

وێک لیبۆکیک سەما بکات بە دەوری خۆیدا دەسوراپیو و بەو خەندە گەورە و شیتانەیی خۆی سەیری ھەردوو کەمەنی دەکرد. ئەو یەکەمجار بوو دلتیابم، خۆندنەوێ چروچاوی ئەم مەخلوقە ھیچ شتێکی دیاریکراومان لەسەر پۆچی پێنالی، خەلک ھەموو تەنیا سەیری پوخساریان دەکرد، بەلام دڵی شتێکی ئالۆزتر بوو. چوو بەرەمی شېر و گووتی «وامەزانن مورتەزای بەستەزمان بلیعەتە، وامەزانن دڵی پەر نابیێت لە ترس و دوودلی... دڵی مورتەزا ھەندێجار وێک دڵی زەرەنەقووتەییکی ترساوی لێدەدات... شەو ناخەوێت. قەسەم بە براوەتی من لەگەڵ غەمدا، دلم وێک دڵی عاشقان پەشیمانی دەکێشێت و حەسرەت دەیسووتێنێت... چەندەھا شەو وێک شیت بە ژوورەکانی ئەم کۆشکە چۆلەدا پامکردووە و پەر بە ھەموو دیوار و پەنجەرەکان ھاوارمکردووە. منیش نامەوێت نەینییەکان لەگەڵ خۆمدا ببەمە گوێرەووە. وادەزانن مورتەزا لەو دەترسێت، ئێوە بچنە حوزوری بارۆنەکان و بلێن مورتەزا نەینیی ئێوەی درکاندووە؟ ھا... وادەزانن؟ ئێوە وا ناکەن. تاسەر ئیسقانیش گوناھباریم، ئێوە لەو گەورەتر و پاکترین وام لەگەڵدا بکەن. ئێوە تێمەگەن... ئێوە دەزانن دەستە پاستەقینەکانی مورتەزا چەند پاکە... ئێوە حەقیقەتتان دەوێت... مورتەزا زیوانی حەقیقەتە. من ھەموو شتێک دەزانم. مورتەزای شەیتان ھەموو دلیک دەخوینێتەو... لە یەکەم شەووە کە حەسەن تۆفان منی پسواکرد... لە دەنگیدا، لە تورەبوونیدا، لە شیوێ ھەناسەدانیدا تیگەیشتم چەند پیاویکی راستگۆیە... دوینی بە خۆم گووت مورتەزا

چاوبنوقینه و پۆحی خۆت ته سلیمی ئه و دوو فریشته یه بکه . گووتم
ئه مانه له و پۆحانه ن حه قیقه تیان ده ویت . مرۆفه جوانهکانی ئه م شاره ،
ژن و پیاوه جوانهکانی ئه م شاره ده یانه ویت بزانه ن حه قیقه ت ماوه یان
مردووه . هی هی مه موو ده یانه ویت بگه نه یه قینیک . من دوینێ شه و
تا به ربه یان له سه ر یه ک قاچ سه مامده کرد و خوشحالبوم که ئیوه م
دۆزیوه ته وه ... قوولایی پۆحی ئیوه م بینیه ... دواچار که هاتن بۆلام
زانیم ئیوه ریسوام ناکه ن ... زانیم» .

ئینجا به چرپه گووتی «منیش رقم له حیزبه ، قه سه م به خودا
رقم له حیزبه ... که س نییه رقی له حیزب نه بیئت، هی هیهی هی هه تا
سه رۆکیش رقی له حیزبه» .

من به غه میکی قوول هه گووتم «مورته زا ... گرنگ نییه ئیمه چیین؟
به لام پیمبلێ باران شوکورت له کوێ ناشت؟» . مورته زا گووتی «من
مردوونێژی حیزیم ... مردوونێژی بارۆنه کانم . له میژره حه زده که م یه کیکی
بدۆزمه وه ئه و راستیانه ی لا بدرکینم ... قه سه م به پۆحی بولبول و
بۆنی میخه ک و په نگه ی یاسه مینی نوێ، بیزاربووم وه ک کتیبیک بژیم
که له ناومدا شت ده نوسن و دایده خه ن ... له پۆحمدا نهینێ ده نوسن و
دایده خه ن . گهر ده ویریت حه سه ن توفان وه ره و ئه م کتیبه بکه ره وه و
سه یری لاپه ره یه کی بکه ... گهر ده توانیت وه ره و دللم بخوینه وه که سال
دوای سال نهینێ تیا ده نوسن . وه ره و سنگم والاکه و بزانه چی تیدا به .
به لام ئه وه ی ئه م نهینیه ده زانیت ده بیئت به مه خلوقیکی ترسناک ...
ده زانم پۆژیک له پۆژان ده مکوژن ... که دوا لاپه ره ی ئه و دللی منیان
نوسی ... که سه یریانکرد دللی من چینه ر لاپه ره ی سپی تیا نه ماوه و نهینێ
دیکه ناگریت ... که پوانیان پۆحی مورته زای به سه ته زمان لییده پۆژیت ...
هیهی هی هاها .. هی هو هی .. ده یکوژن، بۆ ئه وه ی خۆم و نهینیه کانم
بۆ هه تاهه تابه برۆین بۆ جه هه نه م ... شبری قه زه رد ... لیتم مه پرسه ، من

كۆيم. من كۆتیبكى زىندووم، بەلگەيەكى پەشم و ھەناسە دەدەم... بمکۆزە تا لەگەڵمدا ئەو كۆتیبە زىندووە بمریت... دەتەویت بمرم و لەگەڵمدا نەینى سەردەمىك بچیتە ژێر خاك؟ ھاھا... من توحفەيەكى زىندووم». بە جىدىيەتگە ھە پتر لە جىدىيەتى ئەكتەريكى شارەزا دەچوو، ھاتە بەردەمى من و بەدەنگىكى زۆلال و بەرز گووتى « ھەسەنى توفان، تۆ دەتوانیت خۆت ئاوا ھا بھیتە مەترسىيە ھە؟... دەتوانیت؟ ئەوان منيان کرد بە مۆزەخانەيەكى تاريك كە لەسەر دوو قاچ دەپۆم... دە سالا، پۆڭ دواى پۆڭ دلى خۆم دەكەمە ھە و ئەوان نەينى تیدا دەنوسن، ھەموو شەويك بە دلەى بەدەختەم دەلۆيم، ئەى دلەى بەدەخت خۆتبگرە و مەپوخی. ئەو دلەى من نەبیت ھىچ سندوقىك لە دونيادا ئەو ھەموو نەينىيە ناگریت... ئەگەر تۆ تەنيا دلۆپىك لە نەينىيەكانى من بزانيت، شىتدەبیت. گەر سەرى ئەو سندوقە ھەلبەرى دەرد و ترسى ھەھا دەبينى بەشى ھەزاران شارى دونيادەكات. ھىچ شتىك ھەك ئەو ھەموو شىت ناكات، نەينى بزانيت و نەيدركۆنیت. من بۆ ئەو شىت نەبم پیدەكەنم... ھاھا... ھىھى... بۆ ئەو شىت نەبم سەمادەكەم».

شېر لىپېرسى « مورتەزا تۆ چى دەكەيت؟ تىناگەم ماناى چى مردوونىژى بارۆنەكان بيت... مورتەزا مەترسە و دلەى خۆتمان بۆبکەرە ھە». گووتى « مورتەزا بترسیت؟... بترسیت؟... مورتەزا ھەندىچار زۆر دەترسیت و ھەندىچارىش دەبیتە ئازاترين پياوى دونيا. مورتەزا ئاواھىە. ھىكايەتى من لەسەردەمى شەپى ناوخۆو دەست پیدەكات. تازە لە زىندان ھاتبوومەدەرى... پياویك بووم غەمگین و بىئىش، زىندانى بەعسىيەكان منى کردبوو بە پەرمونىكى ناشيرين. ئىو ھەزارەن من ھەمیشە وا ناشيرين بووم؟ بەلى ھەروا ناشيرين بووم، بەلام ھەھا نا و بەمشو ھە نا... منیش ھەك ھەموو مەخلوقاتى دىكەى خودا جوانى خۆم ھەبوو... پۆژىك لە پۆژان دلى مۆفۆكى ئاسايى لە

سینه‌مدا تریه‌ی هاتووه، منیش وهک هر ئاده‌مییه‌کی به‌دبه‌ختی تری
 ئەم دونیایه‌ غەم و شادومانی خۆم هه‌بووه ... پۆحم به‌ ئان و ساتی
 وه‌هادا پۆیوه پریوه له‌ په‌حم و خۆشه‌یستی. قه‌سم به‌ جوانی عه‌شق
 له‌وانه‌یه‌ یه‌کێکش دوور به‌ دوور هه‌ستی به‌ پاکی دڵم کردبیت و هه‌زی
 لیکردبم ... کێ چوانیت؟ هیهی ... به‌لام هه‌ستده‌که‌م پلانیکی ئیلاهی
 و پیلانیکی گه‌ردونی له‌ گورپیوون تا پۆحی من وابشیویت. بارۆنی
 پۆرسه‌لان له‌ کاتی شه‌پدا ویستی ده‌ستم بگریت و له‌ هه‌زاری و بیگه‌سی
 ده‌رمبه‌ینیت. ئه‌وکات بیکه‌سبووم، براهه‌کم که‌ نه‌ویش وه‌ک من نه‌دار و
 هه‌زاریوو به‌ خێویده‌کردم ... من وه‌ها ده‌ستگورتبووم، سه‌گ و پشيله‌کان
 له‌ من باشت و خۆشتر ده‌ریان. هاوپی کۆنه‌کانم، ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیاندا
 چووبومه‌ سه‌ر شانۆ، ئه‌وانه‌ی له‌ ماگه‌س و ئوتیلۆدا هاوته‌خته‌مبوون،
 پيسوايانکردبووم، وه‌ک ژنکوژکی دله‌رق سه‌یریانده‌کردم ... به‌ هر کۆلانی‌کدا
 ده‌پۆیشتم ژنان خویان ده‌شارده‌وه ... هیهی هی ... به‌ هر کوچه‌یه‌کدا
 تیده‌په‌ریم، منداڵان له‌ به‌رده‌مدا هه‌لده‌هاتن ... ناوی سامناکی مورته‌زای
 شه‌یتان له‌م شارهدا ده‌گه‌ریتوه‌ بۆ ئه‌و وه‌رزه ... چۆن ده‌یانتوانی وا
 به‌ مورته‌زای بێخه‌تا بڵێن؟ ... چۆن ده‌یانتوانی بێشه‌وه‌ی جوانی پۆحم
 ببینن، ئاوها وێرانمکه‌ن؟ ... چۆن؟ ... وه‌ها بوو پووم له‌ هر ئیشیک
 ده‌کرد قاپیه‌کانی به‌ پوومدا داده‌خران. هی هی هی ... وه‌ها بوو ...
 نان له‌ سه‌ر سفه‌رمدا نه‌بوو ... وه‌ها بوو، برسیتی و بێپاره‌یی و پيسوایی
 تاده‌هات به‌ ره‌و خوار ده‌بیردم ... له‌وکاته‌دا بارۆنی پۆرسه‌لان که‌ره‌میکرد
 و ئه‌و کاره‌ی بۆ دۆزیمه‌وه. سه‌ره‌تا هه‌ندیک لاشه‌ی کوشتاری ناوخبوو
 که‌ ده‌بایه‌ بێسه‌روشوین بکرابانایه ... ده‌بایه‌ ونبین و که‌س نه‌زانیت کێن
 و کوپی کێن و له‌ کوین ... سێ لاشه‌بوو له‌ ژێزه‌مینیکدا، هر سیکیان
 بۆگه‌نیان کردبوو ... نازانم کێ بوون و سه‌ر به‌ چ حیزبیک بوون ... سێ
 گه‌نج بوون له‌ سێ به‌تانی په‌شه‌وه‌ پێچرابوون ... من هر سێ لاشه‌که‌م

هه‌لگرت و ناشتمن... سویند به جوانی و به‌پاستی ئه‌وه یه‌که‌مجاربوو ده‌ست له ده‌ستی مردوویه‌ک بده‌م... من گۆڤم بۆ هه‌لگه‌ندن، من به هه‌یمنی خستمه‌ نه‌ ژێر خاک و ته‌سلیمی خودام کردن... هه‌ندیجار پووده‌که‌مه‌ خودا و ده‌لیم ئه‌ی باری ته‌عالا، گه‌ر مورت‌زا نه‌بی‌ت که لاشه‌ی مردوو به‌خه‌تا‌کان ده‌هه‌ینێته‌وه‌ جزورت تۆ چی ده‌که‌یت؟ من له‌و سالانه‌دا تی‌گه‌یشت‌م حیزب هه‌میشه‌ لاشه‌یه‌کی هه‌یه‌ به‌یشاریته‌وه‌... حیزیه‌کانی ئه‌م شاره‌ هه‌میشه‌ لاشه‌یه‌کیان هه‌یه‌ به‌یشارنه‌وه‌».

مورت‌زا وه‌ک بیر له‌ ده‌ورو زه‌مانی‌کی زۆر دێ‌رین بکاته‌وه‌، وه‌ک بوونی من و شیری فه‌رامۆش‌کردی‌ت چوو هه‌ پێشده‌می په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ و گووتی « ئه‌وه‌کات نوێمیران دروست نه‌کرا‌بوو، پارچه‌یه‌ک زه‌وی گه‌وره‌ی به‌ساحیب بوو. بارۆن بازنه‌یه‌کی بۆ کێشام و گووتی مه‌یته‌کانت لێ‌ره‌دا بنێ‌ژه. هه‌ی هه‌ی، بازنه‌یه‌کی ته‌باشیری گه‌وره‌... من سنووری ئه‌و بازنه‌یه‌م له‌ مێشکه‌دا کێشا و پیکابی‌کی سپیم له‌ بارۆن وه‌رگرت و بووم به‌ لاشه‌نێ‌ژ. هه‌چ هه‌فته‌یه‌ک نه‌بووه‌ ئیدی من لاشه‌م نه‌بی‌ت، گه‌ر هه‌فته‌یه‌ک لاشه‌که‌م دوا‌بکه‌وی‌ت زه‌ویم لێ‌ده‌بی‌ته‌ جه‌ه‌نم... قه‌سه‌م به‌ خودا له‌ شه‌ری ناو‌خۆ‌دا لاشه‌کان زۆر‌تری‌وون... هه‌ندیجار له‌ گۆڤه‌پانی جه‌نگدا چه‌ندین لاشه‌ی به‌یش‌وناس جێ‌ده‌مان که‌ زۆر به‌یان جه‌نگاوه‌ری بۆ که‌سوکار بوون. شه‌وان دره‌نگ به‌ خۆم و پیکابه‌ پاک و سپیه‌که‌مه‌وه‌، پیکابه‌ فریشته‌یه‌که‌مه‌وه‌ به‌ وه‌ره‌قه‌ی مۆر‌کراوی سه‌ر‌کر‌دا‌یه‌تی و فه‌رمانده‌ی گشتی هه‌ی‌زه‌کانه‌وه‌ ده‌چووم و لاشه‌کانم هه‌ل‌ده‌گرت و ده‌مانشتن... هه‌ی هه‌ی... ئیوه‌ واده‌زانن مورت‌زا په‌حمی نییه‌... لاتان وایه‌ مورت‌زا لاشه‌کانی خۆشناوی‌ت... هه‌ی هه‌ی... من لێ‌ره‌دا، له‌ دڵ‌دا ئه‌لبومی‌کی نه‌هه‌ینیم هه‌یه‌ که‌ هه‌چ که‌سه‌یک ناتوانی‌ت بیکاته‌وه‌، هه‌چ که‌سه‌یک ناتوانی‌ت ببینی‌ت، له‌ وێ‌دا وێ‌نه‌ی هه‌موو لاشه‌یه‌که‌م هه‌ل‌گرتوو... لێ‌ره‌دا، ئاله‌م که‌له‌ ناشیری‌نه‌مدا، بۆ‌نی هه‌موو لاشه‌یه‌که‌م به‌ جیا هه‌ل‌گرتوو... له‌م ده‌سته‌ پا‌کانه‌مدا مه‌لمه‌سی هه‌موو

پێستیک و هه‌موو مردوویه‌کم هه‌لگرتووه . گهر من ئه‌و هه‌موو مردووه‌م نه‌ناشتباهه‌ کێ ده‌یناشتن؟ له‌دوای شه‌پێ ناوخۆ، پۆژیک بارۆنی پۆرسه‌لان هات بۆلام و گووتی «غه‌فوور ئاغای سه‌رماوزه‌ی» ئیشی پێته‌ . غه‌فوور ئاغا له‌ دۆستانی نزیکه‌ی سه‌رۆک بوو که له‌ مه‌جلیسه‌دا ده‌یگوت «نیوه‌ی به‌زی ورگی سیاسیه‌کانی کوردستان، دوگی به‌رخه‌ی منه‌» . کچیکه‌ی سه‌رماوزه‌ی به‌بێ وسته‌ی ئاغا و کوپه‌کانی له‌ زانکۆ چه‌زی له‌ هه‌تیوه‌ گه‌دایه‌کی هاواری کردبوو . کوپانی ئاغا هه‌ردووکیانیان کوشتبوو و خسته‌بوویانه‌ دوو گوێنی گه‌وره‌وه‌ و له‌ ئه‌شکه‌وتیکه‌ی عاسی نیو ده‌ربه‌نداندا شارده‌بوویانه‌وه‌ . ئه‌وه‌ یه‌که‌م ژن بوو من بینێژم . که‌ لاشه‌کانم له‌و ئه‌شکه‌وته‌ ده‌ره‌ینا وامده‌زانی له‌ جه‌سته‌ی ئه‌مجۆره‌ ژنه‌ به‌ده‌خته‌ ، نایه‌ته‌وه‌ پێگام . که‌ ناشتم وامده‌زانی خانم له‌ نیوان ئه‌م هه‌موو جه‌نگاوه‌ره‌ی شه‌پێ ناوخۆدا هه‌ست به‌ ترس و بێزاری ده‌کات . قه‌سه‌م به‌ هه‌ناسه‌ی پاکه‌ی که‌و له‌ کاتێ قاسپه‌ قاسپدا ... ئه‌وه‌ یه‌که‌مین ژن بوو من په‌نجه‌م به‌ر له‌شی بکه‌وێت . هیه‌ی هیه‌یه‌ی دواتر هه‌ر ئاغایه‌ک، هه‌ر قه‌بیله‌یه‌ک، هه‌ر به‌رپرسته‌کی حیزبی، هه‌ر پێکخوایه‌ک، هه‌ر حیزبیک، هه‌ر ده‌وله‌مه‌ندیک، هه‌ر ده‌زگایه‌کی پۆلیس یان ئاسایش بیانویسته‌باهه‌ لاشه‌یه‌ک بشارنه‌وه‌ و بێسه‌روشوینی بکه‌ن ده‌یاندا به‌ مورته‌زا . که‌ نوێمیرانیان دروستکرد، ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌یان به‌ دیواریکی بازنه‌یی گه‌وره‌ گه‌مارۆدا و دوو ده‌رگایان بۆکرد» .

مورته‌زا وه‌ستا و ده‌سته‌ی له‌ گیرفانه‌ قووله‌کانیدا گێپرا و گووتی «ئه‌وه‌ کلێلی ئه‌و ده‌رگایانه‌یه‌، ئه‌وه‌ کلێلی باغه‌کانی مورته‌زایه‌ ... ئه‌وه‌ کلێلی باغه‌کانی چه‌قیقه‌ته‌ . من له‌و پارچه‌ زه‌وییه‌دا گول و ئاده‌میزاد ده‌نێژم ... هیه‌ی هیه‌ی هه‌موو خه‌لک له‌ نوێمیران واده‌زانن ئه‌وه‌ باغیکه‌ی گه‌وره‌یه‌، هه‌موو خه‌لک پێیده‌لێن باغه‌کانی مورته‌زا . بارۆنه‌کان نه‌بێت ... بارۆنه‌کان هه‌موو ده‌زانن . له‌م ده‌ ساڵه‌دا هه‌فته‌ نه‌بووه‌ له‌وێ مه‌یت

نەنیزم... قەسەم بە دووری ئاسمان و بەرزى مانگ و غەریبی ئەستێرە...
 قەسەم ھىھى بە ئىشراقاتى سەیدان لەسەر دڵ... ھەر ئاغاىەك وىستىبىتى
 ھىھى ھىھىھى... وىستىبىتى لاشەى ژنە خائىنەكەى بشارىتەوہ من بۆم
 شارڤۆتەوہ، ھەر بەرپرسيك وىستىبىتى نەيارەكانى كفن و دفن بكات من
 بۆم كفن و دفن كردوہ، ھەر كاسىبك، سىخوړىك، تىرۆرىستىك، عاشقىك،
 نەينىزانىك، خائىنىك كوژاىيت، من بەو دەستانەى خۆم ھەلمگرتووہ
 و لە باغى مورتەزادا شارڤومەتەوہ، كەمجار ھەبووہ لىو نەنیمە سەر
 نىوچاوانى مردووہكان و ماچيان نەكەم و نەلیم «دلى من بۆ وا مردیت
 »... ھەموويان وان لىرەدان... وان لە دلى مورتەزادان... لەم بەحرە كپ
 و بىدەنگ و بىزمانەدا كە ناوى مورتەزايە... ھىھى ھى ھوھى... واى
 لەم دڵە بىدەنگ و كپەى من واى... ھىھى ئىوہ وادەزانن من لە ترسدا
 قسەتان بۆ دەكەم؟ ھا؟ وادەزانن لە ترسدا قسەتان بۆ دەكەم؟ نا، ئىوہ
 تەنيا دوو كەسن، سەرتان ھىناىتە سەر لىواری ئەم بەحرە كپەى دلى
 من و بتانەوئیت گويىگرن و بىيستن، بزائن دەريا تاريكەكەى نىو پۆجى
 مورتەزا گەر دەمبكاتەوہ دەلئیت چى؟ ئەوہى گوى لەم ئوقيانوسە بگريئ
 دەبئیت بترسيئ... ئەوہى گوى لە شەپۆلە قوولەكانى دلى مورتەزا بگريئ
 دەبئیت دەست بخاتە سەر دلى و تامردن ئاسوودە نەخەوئیت... ھىھى ھى
 ھى... من پىمگروتن... من باران شوكورم لە باغى خۆمدا ناشت...
 باران شوكور لای منە... ئەوہ كلىلى دەرگاكانە... كلىلى دەرگاكان» .
 من بە مورتەزام گووت «مورتەزا، من ھىچم لە تۆ ناوئیت، ئەو
 لاشەيە نەبئیت... ئەو لاشەيەم بەدەرى و ئىدى ھىچى تر... وابزانە نەينى
 تۆ لە بەحرىكى قوولدايە» .
 مورتەزا بە سەرسامىيەوہ سەيرىكردم و پرسى «بۆچیتە؟ چى لە
 لاشەكە دەكەيت؟ تائىستا ھىچ لاشەيەك لە باغى مورتەزا نەچۆتەدەرى؟
 ھىچ لاشەيەك» .

وێک یەکیەک کۆتەکیکی گەورەیی دایبێت بەسەرما گێژ و حەپۆل
سەیرمەکرد و گووتم «نازانم بۆچییمە، بەلام دەمەوێت».

شیتانە بازیدایە بەر دەمم و گووتی «هەموو زەمینم بەدیت، ناتوانم
لەگەڵتدا بێم... گەر بزانی من نەبێی ئەو گۆرستانەم درکاندووە دەمکوژن،
قەسەم بە دوا غونچەی بەهار، قەسەم بە هەموو ئیوارە فێنکەکانی
دوێنا دەمکوژن. من دەتوانم شوێنی لاشەکەت پێبێم... دەتوانم، بەلام
قەسەم بە شەونمی سوێح بزانی من کاری وەهام کردووە دەمکوژن... گەر
دەتەوێت حوکمی مردنم بەدیت، گەر دەتەوێت بمکوژیت، ئەوا مورتەزا
ئامادەییە... گەر بە مردنی مورتەزا دلێ ئیوە ئاسوودەدەبێت، ئەو
پیاوچاکان... ئەوا بە جوێکی دی بیکوژن... من نامەوێت بە دەستی
ئەوان بکوژم... نامەوێت بمکوژن و لە باغەکەیی خۆمدا بمنێژن...
گەرچی دلنیام درەنگ یان زوو، پۆژیک لە پۆژان دەمکوژن و هەر لەو
باغەدا دەمنێژن».

ئەو شەو مورتەزا کلیلی یەکیەک لە دەرگاکانی باغەکەیی دایبێت و
ئێمەش سویندەمان خوارد، هیچ کات و لە ژێر هیچ گووشاریک و لەبەر هیچ
ترسێکدا ناوی نەهێنین. ئەوەی ئەو شەو کامەرانیکردم و زۆر خستیمە
سەر سەفا، ئەوەبوو مورتەزا دەریارەیی چارەنوسی لاشەکەیی موراڵ جەمیل
هیچی نەدەزانی... وێک ئێمە شەوێک گەرابوووە سەر شوێن گۆپی ئەو
و جگە لە چالێکی خاڵی هیچی دی نەبینیبوو. ونبوونی لاشەکە ترسێکی
قوولێ خستبوو دەرونی بارۆنی کولەکە و بارۆنی پۆرسەلانیشەو. کە
مورتەزا چیرۆکی ونبوونی لاشەکەیی بە هەموو وردەکارییەکانەو گێڕایەو،
تێگەیشتە لاشەکە لە بن دەستی ئەواندا نییە. ئێستا دەمزانی لاشەکەیی
موراڵ لە کوێیە و لای کییە... بە شادییەکی گەورەو لە مالی مورتەزا

هاتمه ده ری. پالم به عه ره بانه که ی شبره وه دهنه و گورانییم ده گووت. شبر که منی وه ها دلخوش و کامه ران بین ی گووتی «حه س نه پیزو له هه موو زیانتدا وه ها به سه فا نه مدیویت». ئه و شه وه چوم بۆ هه زاریاغ و به دهم پیکه نینه وه له ناو گو له کاندایلیخه وتم، تا به یانی خه وم به وه وه بین ی کچکی زور جوان به ناوی باران شوکوره وه، له نیو گو له کاندایاده کات و به نازکی پیمده لیت «حه س نه پیزو دوامکه وه... نای حه س نه پیزو بۆ وه ها وه ستاویت و دوام ناکه ویت».

یاداشته کانی بارونی خه یال

پیمگووت عه تار چیت بۆ کردوم؟ ئه و به پیکه نینه گیزه که ی خۆیه وه سه یریکردم و لیستی ناوی پوخله به ره خه یالییه کانی ده ره ی ناو گووتی «جه ناب ی بارون... من تا ئیستا عه قدم له گه ل ئه مانه دا مۆرکرده». هه ندیک ناوی نیشاندام، ناوی هه ندیک ئه ندازیار و وه ستا و پاریزهر و یاساناس و باغه وانی خه یالکاربوون. سه ری به رزکرده وه و گو یکانی خۆی سه ری و گووتی «به لام هه ندیک له پوخله به ره خه یالییه کان نایه نه ناو هیچ عه قدیکه وه، نایه نه ناو هیچ په یمانیک ی دونه اووه... نایه نه ناو هیچ پوژیه که وه». ئه و کاته هیدی هیدی خه ریکبوو نیگاریکی ته واوم له سه ر سه روشتی ئه و شاره خه یالییه لادروسته بوو که ده مو یست بنیادی بنیم. بیرۆکه ی سه ره کیم ئه وه بوو که شاری خه یالی ده بیت له سه ر تیکه لبوونی سێ جوړ جوانی دروستبوویت. یه که م جوانی بینا و خانووبه ره و باغه کان. دووهم جوانی ژیان و هارمونییه تی نیوان ئاده میزاده کان. سیه هم جوانی خه یال که سه ره چاوه ی به رده وامی و مانه وه ی هه موو

جوانیه‌کانی تره. خوتان ده‌زانن من دواى خویندنه‌وه‌یه‌کی درپژ
 و سه‌ردانی چه‌ندین ولات و بینینی چه‌ندین کیشوهر، گه‌یشتمه
 شه‌و پرژه‌یه. شه‌ویک له‌گه‌ل هه‌موو شه‌و پرژه‌به‌ره خه‌یالیانه‌دا
 کوبوومه‌وه که له‌گه‌ل شه‌و سه‌رزله گویته‌ردها په‌یمانیاں مۆرکردبوو.
 کومه‌لیک خه‌لکبوون له‌له‌شکره‌گه‌وره‌که‌ی غزلهلنوس، شه‌وانه‌ی
 خولیاياں بوو شتیک له‌خه‌یالاتیاں بکه‌ن به‌پاست. من که‌سه‌یری
 ده‌موچاویانم کرد، پاسته‌وپاست دوو توخم ئاده‌میزادم له‌ناودا
 به‌دیکردن، توخمیکی ره‌ش که ده‌مزانی خه‌یالاتی جوانیاں هه‌یه، به‌لام
 هینده‌ی بیر له‌وه ده‌که‌نه‌وه خه‌یالی خویان بکه‌نه‌ کالا و بیفرۆشن،
 بیریاں لای ستاتیکا و جوانی خه‌ونه‌کانی خویان و خه‌ونه‌کانی من
 نه‌بوو، بیریاں له‌جه‌وه‌ری شه‌و گه‌ره‌که شه‌فسانه‌یه نه‌بوو که من
 ده‌مه‌ویست دروستیکه‌م. له‌گه‌ل توخمیکی سپی که به‌پاستی بۆ
 که‌سیک ده‌گه‌ران کومه‌کیان پیبکات خه‌ونه‌کانیاں به‌یخته‌دی. مروف
 ده‌بیست به‌پاستی له‌مانای جوانی تیپکات شه‌وسا ده‌توانیت له‌گه‌ل مندا
 ئیشبکات. مه‌خلوقات زۆرن که خه‌یالیاں هه‌یه، به‌لام من مه‌خلوقیکم
 ده‌ویت هه‌م خه‌یالی هه‌بیست و هه‌م له‌جوانی تیپکات، جوانی به‌و
 مانایه‌ نا بتوانیت مووروویه‌کی جوان دروستبکه‌یت، به‌لکو به‌و
 مانایه‌ی شوینی شه‌و موروه به‌جوانی له‌ناو ملوانکه‌یه‌کی گه‌وره‌دا
 جیبه‌کته‌وه. بیخه‌یه جیگای پاستی خۆی له‌سه‌ر نه‌خشه‌که. شه‌پی
 یه‌که‌می من له‌گه‌ل پرژه‌به‌ره خه‌یالییه‌کاندا له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه
 له‌سه‌ر مانای جوانی ده‌ستی پیکرد. شه‌وان به‌کاریگه‌ری غزلهلنوس
 واتیده‌گه‌یشتن هه‌ر شتیک و جوانی خۆی له‌ناو خۆیاپه‌تی و لیی
 جیا‌نابیه‌وه، به‌لام بۆچوونی وه‌ها منی شیتده‌کرد... تووشی هیستریا
 و نامۆیی و خۆ له‌ده‌ستدانی ده‌کردم. شه‌و شوینه‌ی تیا کوبووینه‌وه
 ژووریک بوو له‌قاتی سه‌ره‌وه‌ی یانه‌ی نه‌ندازیاران. من له‌ناوه‌پاستی

ژووره که دا وه ستابووم، بوتلیک ئاوی تورکیم به دهسته وه بوو، گروتم «هیچ شتیک به ته نیا خۆی جوان نییه، هه موو شته کان جوانی خۆیان له و جیگایه وه وهرده گرن که تئیدا وه ستاون... ژنیکی جوان که له ناو خه راباتیکدا ده ژێ، چ هه ستیکمان ده داتێ، چ هه ستیک؟ له بری ههستی جوانی و جاویدانه گی و گه وره یی، غه م و بیمانایی و پوچیمان بیرده خاته وه. که خاتوونیکێ قه شهنگ له خه راباتیکدا ده بینین، له بری شادی، له بری ئاره زوو، له بری خرۆشانی پیاوه تی، هه ست به پوچی ئه م دنیا به و بیمانایی ئه م وجوده و نارێکی ئه م ژیا نه ده که ین... به لێ جوانی که له جیگای راسته قینه ی خۆی نه بوو له نه خشه که دا، له بری ئه وه ی ههستی جوانیمان بداتێ، ههستی نارێکی و تیکه چوون و ناعه داله تیمان ده داتێ... پوژیک له باغیکدا پیاسه مده کرد، هه ر وهک چۆن هه موو مه خلوقاتێ دیکه ی خودا ده پوڤن ئاوها ده هاتم و ده پویشتم، ژێر پێم چیمه نیکێ وشک و گیایه کی مردوو بوو، چهنده هاجار هاتم و چووم... هاتم و چووم. هیچ شتیک له و چیمه نه وشک و باغه په ژمورده یه سه رهنجی پانه کیشام... هیچ شتیک. دوا ی ده جار هاتوچۆ... پویشن و هاتن، گولیکێ سه ی چکولانه و قه شهنگم بینێ، که به هه موو حیساییک جوانبوو... به هه موو حیساییک قه شهنگبوو. له خۆم پرسێ، هێی میری خه یال تو چ ده رده ته وا ئه م گوله نابینیت... چ ده رده ته؟ ده زانن بۆ نه مبینێ، عه زیزان ده زانن بۆ نه مبینێ؟ چونکه جوانی له ناو به حرێک له په ژمورده ییدا نابینریت... جوانی ته نیا له شوینی خۆیدا ده بینریت، له ناو شتیکدا که سه رتا پای جوانی بیت. گه ر ئه و گوله له ناو سه وزی و ته پێ و ناسکییه کی گه وره دا بایه من ده مبینێ. من بزیه ئه و گوله م نه بینێ، چونکه لاله زاره زه رد و باغه په ژمورده که م ده بینێ، گه ر له سه ره تاوه ئه و زه ردی و ژاکاوییه م فه رامۆش بکرایه، زووتر ئه و گوله م ده بینێ. گه ر ناشیرینی

دونیا فراموش نه‌کین، گهر په‌ژمورده‌یی لاله‌زاره‌که فراموش نه‌کین، جوانی گوله‌ناوازه و تاقانه‌کامن بڼ نایب‌نیت... بڼ‌ئوه‌ی جوانی خه‌یال دهر‌بکه‌ویت، ده‌بیت ناشیرینی دونیا پوخساری خوی ونبکات. ئه‌ی هاوړې نه‌ندازیاره‌کانم... ئه‌ی برایانی پرگال و گوشه‌پیو و راسته. سه‌یری ئه‌م شاره‌بکه‌ن که ورده‌ورده پرده‌بیت له‌خانوی به‌رز و به‌ردین و گه‌وره به‌پایه‌ی گریکی و به‌ویقاری مالی خوداکانی ټول‌مپه‌وه. به‌لام که ورد دهر‌پوانن له‌م شاره‌دا جگه له‌نارپکی چی ده‌بینن؟ هیچ... هیچ ئه‌م شاره له‌گه‌ل هم‌وو ورده‌کاریی نه‌ندازیاره تاکړه‌وه‌کاندا هیشتا خه‌راباته، هرچی جوانیبه‌ک که له‌خه‌راباتدا ده‌پروینیت پتر خه‌رابات زه‌قده‌کاته‌وه، بویه ده‌بیت ئه‌م شاره له‌بیر خوتان به‌رنه‌وه... گهر ده‌تانه‌ویت له‌گه‌ل مندا ئیشبکه‌ن، ئه‌م شاره فراموشبکه‌ن و مه‌پرسن چی تیدایه. ئه‌وه هه‌لگرن بڼ خه‌لکی خوی. جوانی لای من نه‌خشه‌یه... ئیشک‌ورده له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌ک که به‌رد به‌به‌رد و بست به‌بستی حیسابکراییت، شاری خه‌یال شارپکه تیددا ماتماتیک و سیاست و شیعر ته‌بان، پتکه‌وه کارده‌کهن، برایان ئه‌وه خولیای من به‌ بڼ ئه‌م کومه‌لگا برینداره‌ی ئیمه که ده‌یه‌ویت له‌جه‌ه‌نم هه‌ستیته‌وه، ده‌مه‌ویت ماتماتیک و سیاست و شیعر ناشتبه‌که‌مه‌وه. جوانیبه‌کی تاقانه ناتوانیت له‌به‌حری ناشیرینیدا جوان بیت...».

هه‌ستمکرد هه‌ندیک له‌پوځله‌به‌ره خه‌یالیبه‌کان به‌ره و قسه‌کانم ده‌بزوین و به‌روام پیده‌کهن. به‌لام له‌کوټایی ئه‌و دانیشته‌دا پتر تیگه‌یشتم که غزله‌لنوس چ کاریگه‌ریبه‌کی له‌سه‌ر ئه‌م بوونه‌وره خه‌یالیانه ه‌یه. پیکرا خویان وه‌ک کومه‌له بوونه‌وه‌ریکی ناوازه سه‌یرده‌کرد که له‌سه‌ر زه‌مین نامون و ده‌یانه‌ویت به‌نامویی بمپتنه‌وه. سه‌یرترین شت له‌مروځدا ئه‌وه‌یه که ده‌توانیت شانازی

به نامو بوونی خوییه وه بکات. ئه وهش دهر دیککی دیکه که شاعیران مرقایه تیان پیوه گیروده کردوه. بهر له شاعیران هیچ کهس نامویی وهک تاج نه خستوته سهر سهری خوی. ئاخ ئه گهر بمانتوانیایه خه یال له دهستی شاعیران دهر بهینین، ئاخ. ئه وکات ده مانتوانی زه وییه کی جوان دروستبکه یین. به لام شاعیران... ئه و حیزانه، خویان له دونیایه کی جواندا ده ژین و پرگاش نادهن ئیمه ئه م دونیایه فهراموشبکه یین و نازاره کانیمان بیر به چته وه... ئه وه دهر دی که وره ی منه له گه لیاندا. ئه و شه وه یه کیتک بوو له شه وه ترسناکه کانی ژیانم، له و شه وه دا تیگه ی شتم که ده شیت کهسانیک له م ئه ندازیار و وه ستا و باغه وانانه به پراستی بق دروستکردنی بینای جوان و خه یالی، شه قامی سه وز و ئه ندازه یی، فولکه ی پر کوتر و مه یدانی پر له پرۆشنایی و گول، کومه کمبکه ن. په نگه بتوانن دوی په نجیکی زور له دروستکردنی شته کانداه مه مه پهنگی و هارمونی بخولقینن. هه ستمکرد له وانیه بتوانین ماله کان و باغه کان و شه قامه کان به م پرۆحه به ره خه یالیانده دروستبکه یین، به لام من پیوستیم به ئه ندازیاریکی دیکه ش بوو بتوانیت هارمونی بخاته ناو دله کانه وه و وابکات بۆیه ک لیبدن... ئه ندازیاریک بتوانیت پرۆحی مه خلوقاته کان له یه ک نزیکبکاته وه و وابکات ئه و شاره یان خوشبویت. دلنیا بووم ئه م بوونه وه رانه ده توانن جوانی و هارمونی نیوان شته کانم پیبیه خشن، به لام ناتوانن ئه و هیزه م بدهنی که هه موو مرقه کان دهکات به عاشقی یه کتر. ئاه ئیوه نازانن چ شه ویکی ترسناکبوو، من له یه که م پرۆژی ژیانمه وه له وه ها شه ویک ده ترسام، وه ها شه ویک بگه یته ئه و بره وایه ی زه مینیکی جوان به بی شاعیران دروست ناکریت. ئه گهر چی من هه میشه بره وایه کی وه هام هه بووه، به لام ئه و شه وه که سه یری ده موچاوی ئه و ئاده میزادانه م کرد که عه تار کویکردبوونه وه پتر پرۆی ترسناکی وه ها قه ناعه تیکی

تاریکم ده‌بینی. سه‌رده‌میک که خولای کپینی غزله‌کان که‌وته سه‌رم، زور له مانای نه‌و غزله‌لانه پامام... نه‌و نمونانه‌ی له به‌رده‌ستمدای بوون، به غزله‌ی تر به‌راورد مکردن. چه‌ندین شه‌و له‌گه‌ل هه‌ندی‌ک ئوستادی پیری کلاسیکیاتدا له کتیبخانه‌که‌ی خومدا دپره‌کانمان ته‌فسیرکرد. گه‌یشتمه‌ نه‌و به‌قینه‌ی نه‌و غزله‌لانه‌ی غزله‌لنوس هه‌نده‌ی باس له جوریک له هارمونی ناکوتای نیوان مرؤف و گه‌ردون ده‌کات، باس له عه‌شقی پروت ناکات، غزله‌لانه‌ی نه‌و شیعر نه‌بوون، به‌لکو پردبوون. مامۆستایه‌کی پیری کلاسیکیات پتگوتم «نه‌وانه‌ پرده‌ن له نیوان مومکین و موعجیزه‌دا، له نیوان مه‌وجود و موفاریقدای له نیوان واحید و لامتناهیدای». من پتگوت من پیاویکی مۆدیرنم، نه‌م قسانه‌ی تو به‌ زمانی نو، به‌ زمانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک واته‌ نه‌م قه‌سیدانه‌ پرده‌ن له نیوان تاک و دونیادا، له نیوان خود و نه‌وانی دیدای، له نیوان ته‌نهای و پوچی کومه‌لگادا. پیره‌ سه‌ری له‌قاند و گووتی «په‌نگه‌وابیت... کوپم په‌نگه‌وابیت، من نه‌وه‌یان نازانم». من به‌ جوریک له جۆره‌کان باوه‌رم هه‌بوو نه‌و غزله‌لانه‌ هه‌زیکی گه‌وره‌ی تیگه‌یشتی عاشقانه‌ی مرؤفن له مرؤف، نه‌وه‌ک ستایشی عاشق بن بۆ مه‌عشوق. شه‌ویک بوو له شه‌وه‌ سامناکه‌کانی ژیا‌نی من... تیگه‌یشتم به‌بن غزله‌لنوس هه‌چم بۆ ناکریت، سوودی چیه‌ مرؤف شاری جوان دروستبکات، بیه‌وه‌ی بتوانیت پوچی ناده‌میزاده‌کان پتکه‌وه‌ کۆکبکات و گرێانبکات، بیه‌وه‌ی بتوانیت هه‌تا هه‌تایه‌ زیندویتی خه‌یال مسۆگه‌ربکات. له‌و شه‌وانه‌دا جارێک ماجیدی گۆل سۆلاقم گرت، نه‌و پرسته‌یه‌کی وه‌ها ترسناکی پتگوتم که هه‌رگیز له یادم ناچیته‌وه‌، نه‌و پاگوزه‌ر به‌ منی گووت «بارۆن... شاری خه‌ونه‌کان نه‌و شاره‌یه‌ که خه‌ونی لی نییه‌». من دواتر بیرم لیکرده‌وه‌و تیگه‌یشتم نه‌و پرسته‌یه‌ چ ترسناک و دلته‌زیته‌. من پتووستیم

به غه‌زنوس بوو، بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیمبدات نه‌خشه‌کانم پڕکه‌م له‌
 خه‌یالێک نه‌مریت و نه‌پڕیته‌وه. شاری خه‌ونه‌کانی من پڕووستی به‌
 غه‌زله‌کان بوو تا خه‌یال تیا نه‌مریت، پڕووستی به‌ فهرشه‌کانی تریفه‌
 یابه‌حری بوو تا ئاده‌میزاده‌کان هه‌ستبکه‌ن له‌ موعجیزه‌وه‌ نزیکن،
 پڕووستی به‌ که‌شتیه‌که‌ی ماجیدی گول سۆلاف هه‌بوو، تا بزانی که‌
 حه‌قیقه‌ت تپیه‌په‌ و خه‌یال ئه‌به‌دیه. سه‌رنشینانی شاره‌ جوانه‌کانی
 دونیا هه‌موو له‌وه‌ تیگه‌یشتوون، هه‌یج شاریک له‌ مردن و له‌ناوچوون
 پزگاری نابیت گه‌ر تینه‌گات ته‌نیا هه‌یژیک له‌ مردن ده‌پاریزیت خه‌یاله‌.
 من غه‌زنوسم پڕووستبوو تا ئاده‌میزاده‌کان پڕکه‌م له‌ گونجان و
 ته‌بایی له‌گه‌ل یه‌کدا. ئه‌و شه‌وه‌ که‌ پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانم بینی،
 هه‌ریه‌که‌یان له‌ دونیایه‌کی تاییه‌تیدا ده‌ژیان... هه‌یج شتیکیش لای
 من له‌ دونیای تاییه‌تی ترسناکتر نییه، ئه‌وه‌ی دوزمنی خه‌یالی منه
 ئه‌وه‌یه‌ ئاده‌میزادان هه‌ریه‌که‌یان له‌ خه‌یالی خۆیاندا نوقمبن. ژیا‌نی
 تاییه‌تی... خه‌یالی تاییه‌تی که‌ مرۆف له‌ یه‌کتر داده‌پڕیت، ئه‌وه‌ ده‌ردی
 پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی ئه‌م میله‌ته‌یه. من ئه‌و شه‌وه‌ تیگه‌یشتم
 پڕووستیم به‌وه‌یه‌ شاعیره‌کان له‌ جیهان مو‌توربه‌بکه‌م، ئه‌وه‌ ئیشی
 من و ئومیدی من و په‌یامی مو‌باره‌کی منه‌ که‌ خودا هه‌لیبژاردوم
 جێبه‌جێبکه‌م. هه‌یج شاریکی جوان، هه‌یج گه‌په‌کیکی نوێ دروست
 نابیت گه‌ر پۆحی شاعیره‌کان له‌ هه‌موو شتیک مو‌توربه‌ نه‌کراییت.
 به‌بێ ئه‌وان ئه‌ندازیاره‌کان هه‌یج نین، باغه‌وانه‌کان گه‌ر سیحری شیعر
 له‌ ده‌ست و په‌نجه‌یان مو‌توربه‌ نه‌کراییت گوله‌کانیان جیاوازییه‌کی
 ئه‌وتۆی له‌گه‌ل دپکه‌دا نییه، عه‌شق به‌بێ هه‌ناسه‌ی ئه‌وان جو‌ریکه‌ له‌
 جه‌نگ، به‌بێ غه‌زنوس شاری خه‌ونه‌کان ده‌بیته‌ شاریکی خالی له‌
 خه‌ون. ئه‌و شه‌وه‌ وه‌ک شیت گینگلمده‌دا و هاوارمه‌کرد «خودایه‌ چ
 هه‌یژیکی سیحراوییه‌ خه‌یال». به‌لام ئه‌و هه‌یزه‌ که‌ ده‌که‌وێته‌ بنده‌ستی

شاعیران، گومرپایانده‌کات... ئیشی من ئه‌وه‌بوو ئه‌و گومرپایه بکوژم، هه‌ر شاعیری که نه‌یه‌ویت پوچی له دره‌خته‌کان و غونچه‌کان مو‌تور به‌بیت ده‌بیت جه‌ه‌نم به‌چاوی خوی بینیت. هه‌ر شاعیری که نه‌یه‌ویت شه‌رابی خوی تیکه‌ل به‌شه‌رابمان بکات ده‌بیت سزای خوی وه‌رگرت. ئه‌و شه‌وه‌بو یه‌که‌مجار به‌پاشکاوی به‌پو‌حله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانم گووت، ئیدی ئیوه‌مولکی من، بپو‌ن و ئازادانه پو‌چی خوتان پرکه‌ن له‌هه‌ر خه‌یال و جوانیه‌که، به‌لام ئیوه‌بو هه‌ر کو‌ی بپو‌ن له‌سه‌ر نه‌خشه‌کانی من ده‌سوپینه‌وه. مه‌به‌ستم بوو غزلهلنوس بزانی‌ت که ده‌مه‌ویت هیدی هیدی و به‌ش به‌ش ئیمپراتورییه‌ته‌که‌ی داگیربکه‌م. هه‌موو شتی که ده‌کرد بو ئه‌وه‌ی ئه‌و غزله‌لانه‌م بداتی و کو‌مه‌کمبکات. بو ئه‌وه‌ی ده‌سته‌م‌ویی که نه‌ده‌بایه‌ لی‌که‌پریم ئاسوده‌ بیت، که‌ر شاعیره‌کان ئاسوده‌بن له‌ ژووره‌کانی خویان نایه‌نه‌ده‌ری و له‌ جوانکردنی دنیا و له‌ سه‌وزکردنی خه‌یال خویان به‌دوورده‌گرن. ئه‌م ساته‌ دلته‌نگه‌ی می‌ژوو، پو‌ژی ئه‌وه‌بوو شاعیران ئیشبکه‌ن، له‌ ژووره‌کان بینه‌ده‌ری و له‌که‌لماندا ده‌ست به‌کاربن... نا وامه‌زانن، من کو‌یرم، من جوانی هه‌موو مه‌خلوقات و گرنگی هه‌موو مه‌خلوقات ده‌بینم... به‌لام له‌هه‌موو مه‌خلوقاتی دنیا پتر رقم له‌ شاعیران بوو، چونکه‌ تاکه‌ چه‌شنی ئاده‌میزادن که‌ کاتیک دنیا ئیشی پشیانه‌ و پتو‌ستی به‌ جوانی و خه‌یالیانه‌ له‌ مه‌عشری ئاده‌میزادان هه‌ل‌دین و له‌ ناو ژوور و کتیه‌کانی خویاندا خویان ونده‌که‌ن.

شه‌ویک بی‌شه‌وه‌ی بترسم له‌ ده‌رگای ئه‌و خانووه‌ نه‌تییه‌ی تریفه‌ یابه‌حریم دا. ده‌مویست له‌هه‌موو لایه‌که‌وه‌ که‌ مارو‌ی غزلهلنوس بده‌م، ده‌مویست هیدی هیدی بترسیت، بو ئه‌وه‌ی بزانی‌ت سه‌روکاری له‌که‌ل می‌زیکی که‌وره‌دایه‌، جار دوا‌ی جار کاغه‌زی سه‌ختتری فشارم به‌کارده‌هیتا، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی بزانی‌ت کتیه‌ به‌دوا‌یه‌وه‌یه‌تی...

ده‌بایه بیته ناو خه‌یاله‌کانی منه‌وه، من رقم له‌و شاعیرانه‌یه که ده‌یانه‌ویت وه‌ها بژین وه‌ک نه‌وه‌ی پادشایه‌ک له‌سر زه‌وی نه‌بیت... پادشایان بق نه‌وه ده‌ویت تا نه‌فره‌تی لیکن. نا وامه‌زانن من دوژمنی نه‌و بووم، نه‌و خوی دوژمنی خوی بوو. که له‌ده‌رگای مالی خانمی تریفه‌مدا، پیریژنیک کردییه‌وه، له‌ پیریژنی ناو حیکایه‌ته‌کان ده‌چوو، له‌وانه‌ی مرقف تیئاگات ژیان وه‌ها پیریکردون یان نه‌وان ژیانیان پیریکردوه. پیمگووت «دایره‌ی من، نه‌ی خانمی لوتف و که‌ره‌م، من پیاوخراپ نیم و بق ئازاری هیچ که‌س له‌ده‌رگای نه‌م مال‌م نه‌داوه، ناوم جه‌واهر سهر‌فرازه و هاتووم خانمی تریفه‌ یابه‌حری ببینم». که تریفه‌م بینی به‌ نه‌ندازه‌یه‌ک سه‌ی و ترساو بوو، ماوه‌یه‌ک وه‌ستم و ته‌نیا سه‌یری نه‌و ترسه‌ قول‌ه‌ی نیو نیگایم کرد، نه‌و به‌ هیمنی داوه‌تی کردم ژووری، مالیکی کپ و بیده‌نگ بوو ئاسه‌واری وه‌های تیدانه‌بوو، نیشان‌ه‌بیت که‌ کسی دیکه‌ی تیا ده‌ژی. واتیده‌گم تریفه‌ نه‌وانی دیکه‌ی له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ی مال‌که‌دا قایم‌کردبیت، چونکه‌ من له‌ میژبوو که‌ر له‌ دووریش‌بایه‌ بونی هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادانی ترم ده‌کرد. من پیمگووت «خانمی مافووره‌ سیحراوییه‌کان، من نه‌و پیاوهم که‌ چند سالی‌ک له‌ مه‌به‌ر کارخانه‌ی مافووره‌که‌م له‌ به‌ر خاتری تو و له‌ پیتاوی ده‌ست و په‌نجه‌کانی تودا کرپییه‌وه... ئیستا هاتووم بته‌م و بتخمه‌ سر ته‌ونیک که‌ شایسته‌ی خه‌یاله‌کانی تویه. من نامه‌ویت هیچ مه‌خلوقیک ئازار‌بده‌م، نامه‌ویت تو و مافوورچه‌کانت بترسن و به‌رزن، هیتده‌م ده‌ویت گویم لیبرگیت، وه‌ک گوینگرتنی خوشکی‌ک له‌ برابه‌ک، وه‌ک گوینگرتنی ئاده‌میزادیک له‌ ئاده‌میزادیک... من به‌راستی پتووستیم به‌ خه‌یالی تویه. نیشم نه‌ویه خه‌یاله‌ جوانه‌کان رزگار‌به‌کم، نه‌میل به‌ه‌ده‌ر برژن، پیکرا شتیکیان لیدروستبه‌کم، بژی و بمینیتیه‌وه... من ده‌مه‌ویت فره‌شه‌کانی تو ببه‌م

به‌ره و دونیای راسته‌قینه‌ی خویان، له شوینیکدا پایخه‌م که پایه و په‌نجه‌ره و دیواره‌کانیشی به ئەندازه‌ی ئەو جوان بیٚت، له شوینیکدا مرقشیک به‌سه‌ریدا به‌روات، نرخ‌ی ئەو سیحه‌ بزائیت که ده‌بیینیت، دلی ئەوه‌ی هه‌بیٚت تیشیگات و عاتیفه‌ی ئەوه‌ی هه‌بیٚت خوشی‌بیٚت. تریفه‌ یابه‌حری، وه‌ک براییه‌کی به‌سته‌زمانی خۆت ته‌ماشامبه‌که، خه‌یالی هه‌چ مرقشیک به‌ ته‌نیا ناگاته‌ که‌مال... تو ناتوانیت فه‌رشیکی وه‌ها دروستبه‌که‌یت جیگه‌ی جوانی هه‌موو دونه‌یا بگریته‌وه... خه‌یال ده‌بیٚت یه‌ک یه‌کتر ته‌واوبه‌کات... جوانی ده‌بیٚت ده‌ستی جوانی بگریٚت... وه‌ک خوشکیک ده‌ستم بگره و وه‌ره له‌گه‌لمدا، من ده‌مه‌ویٚت شاریکی نوی دروستبه‌که‌م، سه‌روک خوی پاریسپاردوم، ئەمریکیه‌کان پاریانسپاردوم، شار دروستناکریٚت گهر غه‌زه‌لنوسیک پری نه‌کات له‌ عیشق، گهر قالیچه‌نیکسی سیه‌راوی وه‌ک تو‌ی نه‌بیٚت. کاتیٚک له‌ مسه‌ره و سه‌ری زه‌مینه‌وه‌ میوان دین، ده‌بیٚت بزائن به‌سه‌ر مافوریکدا ده‌پۆن له‌ جه‌وه‌ری خه‌یال چنراوه... تریفه‌ یابه‌حری ئیمه‌ هه‌میشه‌ میله‌تیکسی خه‌یالی بووین... ده‌ستی خۆت به‌ده‌ری و وه‌ره له‌گه‌لمدا». هه‌ستمکرد تا من زیاتر ده‌دویم ئەو زیاتر ده‌ترسیٚت، به‌لام ترسه‌که‌ی له‌و جۆره نه‌بوو له‌ ده‌ستم هه‌لیٚت و خوی به‌شاریته‌وه، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌ستی هه‌ینا و خستییه‌ سه‌ر ده‌ستم. خودایه‌ مه‌لمه‌سیکی وه‌ها ئەفسوناوی هه‌بوو، بۆ تاویٚک دلمی پر فینکیه‌ک کرد، پێشتر له‌ ژیاندا نه‌مجه‌ربانده‌بوو، له‌ ده‌ستییه‌وه‌ ته‌زوویه‌کی سارد ده‌هات و ده‌بووه‌ عاتیفه‌یه‌کی به‌هه‌یز، مه‌لمه‌سی له‌ هه‌توانیک ده‌چوو که‌ ده‌یخه‌یه‌ سه‌ر شوین داغیک و یه‌کسه‌ر تیماریده‌کات. مرقف تا په‌نجه‌ی وه‌های به‌ر نه‌که‌ویٚت تیناگات چ جه‌سته‌یه‌کی داغانی هه‌یه و پێویستی به‌ چ مه‌ره‌میکه‌. به‌ چاره‌ قوول و نیگا غه‌مگینه‌کانی سه‌یریکردم و گووتی «برام، شاری خه‌ونه‌کان دروست مه‌که، یارمه‌تی خه‌لکی ئەم

شاره بده با له‌وه زیاتر خه‌م نه‌خۆن... ئیمه بۆیه خه‌یالده‌که‌ینه‌وه تا ئازاره‌کانی خۆمان بیربچیته‌وه، خه‌یال له‌م شارهدا قه‌لغان و سوپه‌ره... وه‌ره پێشێ برام، با شتیک به‌ گویتدا به‌رپێتم... خه‌یال وه‌ک خۆشه‌ویستی وه‌هایه‌ کاتیک ده‌ژی که به‌که‌س نه‌گیریت، که شیوه‌ی نه‌بیت... وه‌ره پێشێ پێتبلیم، که‌ر شاریکی خه‌یالی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ هه‌بیت، ئه‌و شاره‌یه‌ که بۆی ده‌رۆین و نایکه‌ین... ده‌بیت هه‌میشه‌ بۆی به‌رۆین و نه‌یگه‌ین. تۆ ده‌وله‌مندی، تۆ هیزت هه‌یه، سه‌ره‌تا شاری حه‌قیقه‌ت چاک بکه... شاری ده‌رد و خۆشارده‌وه و خۆسووتانه‌کان چاک بکه، شاریک بق ئه‌و ژنانه‌ دروستبکه‌ که نازانن له‌ کوی دونه‌یادا خۆیان له‌ جانه‌وه‌ره‌کان به‌شارنه‌وه. ئیشی خۆت له‌گه‌ل ئیشی شاعیراندا تیکه‌لمه‌که. جه‌واهیری برام... خه‌یال ولاتی تۆ نییه. عه‌زیزم، باوه‌رت بیت ولاتی تۆ نییه. واز له‌ فهرشه‌کانی ناو خه‌یالی من به‌ینه و ئه‌ویش داگیرمه‌که. که‌ر ده‌ته‌ویت خزمه‌تی خه‌یال بکه‌یت، حه‌قیقه‌ت جوان بکه... که‌ر ده‌توانیت یارمه‌تی به‌سته‌زمانه‌کان بده‌ ئازار نه‌چێژن، جه‌معیه‌تیک بق چاکه‌کاران و کۆمه‌کی برسی و بیکۆمه‌کان دروستبکه... ئه‌وه‌ بکه... ئه‌وه‌ بکه... لیگه‌پێ ئیمه له‌م جه‌هنمه‌دا خه‌یال به‌رگاربکه‌ین... جه‌واهیری برام، من له‌وته‌ی فامکردۆته‌وه، شازده‌ سه‌له به‌رده‌وام ئێشده‌که‌م... گویم لێگه‌ره، که‌ر حه‌قیقه‌ت جوان بیت، هه‌موو به‌خته‌وه‌ری خۆی ده‌دات به‌ خه‌یال، به‌لام که‌ر حه‌قیقه‌ت تال بوو، هه‌موو ژه‌هراوی خۆشی ده‌دات به‌ خه‌یال». قسه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری منی له‌ ده‌له‌وه‌ زامدارکرد، گووتم «خه‌یال شتیک نییه‌ مرۆف له‌سه‌ری خۆیدا دیلیبکات، خه‌یال تارماییه‌ک نییه‌ هه‌تاهه‌تایه‌ به‌درایدا پابه‌کین و نه‌یگرین، خه‌یال هیزه، وه‌ک هه‌موو هیزه‌کانی تر، وه‌ک توانای ئیراده و عه‌قل... تریفه‌ یابه‌حری، خوشکی عه‌زیزم، ئه‌و ده‌ستانه‌م بده‌ری ماچیکه‌م،

من هه‌موو شتیک له‌سه‌ر ئه‌م ماله‌ی تو ده‌زانم، به‌لام خیانه‌تکار و زمانه‌بدنیم، ئه‌و ده‌سته ناسکانه‌ی خۆتم بده‌ری ماچیکه‌م، من سیاسیم، من له‌و کاته‌وه‌ی سه‌رم له‌هێکه جوقاوه سیاسیووم، سیاسه‌ت ئیراده‌یه، به‌لام ئیراده‌یه‌که بێخه‌یال و بێمێشک، خه‌یالیش هه‌یزیکه بێئیراده و بێنه‌خشه... خوشکی عه‌زیزم ئه‌و ده‌ستانه‌ت دانێ ماچیکه‌م... من ئیراده‌م هه‌یه، ده‌توانم وابکه‌م فەرشه‌کانی تو بژین و بمیننه‌وه، وابکه‌م غه‌زله‌کانی غه‌زله‌لنوس نه‌وه دوا‌ی نه‌وه پو‌خله‌به‌ری خه‌یالی دروستبکه‌ن. واده‌که‌م مافوره‌کانت بژین... هه‌ر یه‌که‌یان له‌ ژوو‌ریکی شاهانه‌ی ناو شاریکی ئه‌فسوناویدا جیگیربن که په‌مزی سه‌رکه‌وتنی ئێمه بیت... په‌مزی توانامان بیت له‌سه‌ر ژیان... که‌ر خه‌یاله‌کانمان نه‌ژین خۆشمان ناژین... من نامه‌وێت ته‌سلیمی مردن ببین. سیاسیه‌کانمان که خه‌یالیان نییه دانیشتون و ته‌سلیمی مردن بوون. مه‌لێ خه‌یال شتیکه نایکه‌نی... هه‌موو میله‌تیک سه‌رده‌میک له‌ میژوویدا هه‌یه که چنگی کردوه به‌ خه‌یالی خۆیدا و گرتویتی. من ده‌زانم خه‌یال له‌ جنسی پاسارییه‌که که ده‌فه‌ریت، گرتنی سه‌خته، به‌لام ئه‌سته‌م نییه. ساتیک هه‌یه ده‌توانین ئه‌و پاسارییه ده‌سته‌مۆبکه‌ین و بانگیبکه‌ین له‌سه‌ر ده‌ستمان بنیشیته‌وه... من ده‌مه‌وێت شاری خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م... ئه‌وه فەرمانی سه‌روکه... به‌لام سه‌روک به‌ ته‌واوی نازانیت شاری خه‌ونه‌کان چیه، پو‌ژیک له‌ پو‌ژان وه‌ک من بیرێ له‌ ورده‌کارییه‌کانی نه‌کردۆته‌وه... شاری خه‌ونه‌کان ئه‌و شوێنه‌یه که ئیراده‌ی من و خه‌یالی تو تێیدا به‌یه‌که‌گه‌ن، هه‌ر یه‌که‌مان پێگا بو‌ ئه‌و یارییه خۆشده‌هات که ئه‌وی تر ده‌یکات... تریفه ئه‌و ده‌ستانه‌ت دانێ با ماچیکه‌م... سیاسیه‌کانی ئه‌م ولاته‌ وایرناکه‌نه‌وه، منم به‌ته‌نیا وایرده‌که‌مه‌وه، فو‌رسه‌تیکێ که‌وره‌مان هه‌یه شتیکێ جوان دروستبکه‌ین... شتیک هارمونیای تیکچووی

پړځی ئه م میله ته له خویدا کو بکاته وه... هارمونیای ټیکچووی نیوان
سهره کان و دهسته کان و خه یاله کان بکات به یه ک... من ناهیم که س
ئوهم لیستینیت و ئو دهرغه ته بکوژیت... تریفه یابه حری من به
ناوی پړځی ئه م میله ته وه قسه ده که م که هارمونیای ټیکچووه...
شاری خه ونه کان دروست گردنه وهی ئو هارمونییه یه... ده ست دانئ
ماچیبکه م، خوشکی عزیزم. ئو وهی من دهمه ویت دروستیبکه م،
که په کیک نییه کومه لیک پاره دار شوقه کانی به پاره ی زور بکړن که
خه لکی هه ژار و نه دار نایکه نئ... به لکو شوینیکه بق من و تو و بق
هه مومان».

وهک به زه یی پیمدا بیته وه، وهک سهیری نیوچاوی یه کیک بکات
که هیدی هیدی شیتده بیت. گوته «برای عزیزم، تو چند
دلیکی باشت هیه... تو دته ویت خه یالی ئیمه له گه ل دنیا دا
ناشتبکه یته وه. دته ویت له گه ل ئه م هه موو ترس و پاکردن و غمه دا
ناشتمان بکه یته وه... برای عزیزم... خه یالی من تازه له گه ل دنیا دا
ناشت نابیته وه. تو پیاویکی باشیت، تو پیاویکی زور باشیت، نازانم
ژن و من دالت هیه یان نا؟ به ژوره وه بولای ژن و من داله که ت، به ژوره وه
بق لای سهروک و بلئ من ده توانم شاری جوان دروستبکه م... به لام
بق ئو وهی نه زیه تت نه دات، هه ر زو پپیبلئ خه یال له م شاره دا
وهه توراوه که س ناتوانیت له گه ل دنیا دا ناشتی بکاته وه... به رله وهی
ده سته پربیت... پپیبلئ جه نابی سهروک پړخه به ره خه یالییه کان
ناتوان له گه ل دنیا دا ناشتیبه وه. به رله وهی پاره سهرفبکه یت و
دوایی خانه خراب بیت و به دناو بیت، بلئ ئو وهی ټیکچووه دروست
ناکریته وه... پیکه وه نانریته وه».

عزیزان که س وهک تریفه یابه حری وه لامی پړځنی نه دامئ.
زور له گه ل تریفه دا دوام، هه په شه م لیکرد، ته ماحم خسته به ر، گوتم

که ئه و ژنانه ئاشکراده‌کم که ده‌یانشاریته‌وه، گریام... به‌لام ئه و
 به‌رده‌وام ده‌ستی ده‌خسته سهر ده‌ستم و ده‌یگووت «ئیشی تو
 ئه‌وه‌یه دنیا چاکبکه‌یت و کارت به خه‌یال‌وه نه‌بیت» ده‌یگووت «تو
 ته‌ماحت له‌وه‌یه پوچی ئیمه یه‌خسیربکه‌یت، نه‌وه‌ک ته‌ماحت له‌وه
 بیت پیکه‌وه دنیا جوانبکه‌ین». به منی گووت «گر ده‌ته‌ویت بیته
 مه‌خلوقیکی خه‌یالی ده‌بیت برۆیت و سه‌یری ئه و هه‌موو ناکامی و
 نامورادی و خوین و ئازاره بکه‌یت که له‌م شاره‌دا هه‌یه. ئه‌وه ده‌تبات
 بو سهرزه‌مینی خه‌یال». گووتی «هه‌موو پوچله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان،
 ناموراد و به‌ده‌بخت و ته‌نهان... هه‌موویان...». گووتی «سیاسییه‌کان
 جه‌ه‌نه‌م دروستده‌کن نه‌وه‌ک شاری خه‌یالی». دواچار، دوا قسه
 و دوا برۆای خسته ده‌ستم و گووتی «برام، خه‌یالی من له دنیا
 تو‌راوه، ده‌مه‌ویت لینی دوورکه‌ومه‌وه نه‌وه‌ک بچه‌وه ناوی». ده‌ستی
 ده‌خسته سهر ده‌ستم و گووتی «حه‌زم لئ نییه خه‌یالم له هه‌چ
 نه‌خشه‌یه‌کدا ئیشبکات، حه‌زم لئیه، خه‌یال بکه‌م به‌فه‌رشیکی بالدار
 و پپی بفهرم... برای عزیزم، خه‌یال وه‌ک تو تیکه‌یشتویت ریکا نییه،
 به‌لکو ده‌رگایه‌کی نه‌ئینییه که ماله‌کانمان گرپگرت پیا پاده‌که‌ین».

نا هاو‌پێیان... نا. هه‌چ شتیک سوودی نه‌بوو. ئه و غه‌زه‌لنوسه
 به‌شێوه‌یه‌ک چووبوووه پوچ و عه‌ق‌لی هه‌ندیک له‌م خه‌یالبازانه‌وه، هه‌چ
 هه‌یزیک نه‌یده‌گورپین. ئه و شه‌وه به‌چاوی پر فرمیسک و دلی پر
 قینه‌وه لای تریفه هاتمه‌ده‌ری. تا سهر ترۆپکی یه‌کێک له شاخه‌کانی
 ده‌وروبه‌ری شار ماشینه‌که‌م لێخو‌ری، له‌وی به‌ده‌م گریان‌وه ده‌ستی
 خۆم که‌ست، به‌ده‌م فرمیسکه‌وه تا هه‌یزم هه‌بوو تفیکی که‌وره‌م له‌م
 دنیا‌یه کرد...

حكاية ته كهى غه زه لنوس ده ربارهى خه ليقهت و په يوه ندى شهيتان و كتىب ماجيدى گول سؤلاف - سه ره تاي پايزى ۲۰۰۴

چوار پوژ دواى نه و شه وهى به نهينى له ماشينه كهى بارونى خه يال دابه زيم، تيشكان تاهير هات بؤلام. ئيواره يهك له ده رگاي دا و دايكم تا ژوروى من پرينماييكرد. كه پيى خسته ژورده كه موه گووتى «وى كوررى جوان، ژورده كهت چهنه خو شه». له و باوه رده دانه بووم وازوو به قه د و قامه تى جوانى خويه وه به رابه رم ده ركه ويئت، به سه رساميه وه سه يري نه خشه ي سه ر ديواره كهى كرد و گووتى «كوررى ئاسمان، تو عاله مى خوتت هيه». كراسيكي ره شى ساده ي له به ردابوو، له گه ل پانتول ليكي بيچى خهت خه تدا. مه كي اجيكي جوانى كردبوو، به لام بون عه تريكي ناسك وهك هه وريك له ته كيدا خو ي كرد به ژوردا. من هه ميشه جه زم له خانمانى قز كورت كرده، به لام نه م قز كورتييه ي نه و شتيكي تر بوو، مروثى ناچار ده كرد بلييت «خانم، يو نه وهى له ئافاتى نه م قزه كورته ت به دوربين، يو خاترى ره ب لعاله مين نه ختيك دريژيكه». سه يريكي دولابى فليمه كانى كرد و گووتى «وى، تو ئينگليسش ده زانى». گووتم «كه ميك ده يزانم، به شى نه وهى سه يري نه و فليمه نويان ه ي پييكه م كه وه رگيترانى عه ره بيان له سه ر نيه». توزيك هه ستا و سه يري هه نديك كتبيى كرد و گووتى «كوررى قوز، سيدي بولن بولنت نيه؟». بولن بولن گورانبيژيكي پوپوچبوو له وانه ي به ئاوازي توركى گورانى ده لين، وهك گورانبيژه توركه كان ده ست راده وه شين و سه رياده دن، خه لكى بي كولتور و بي ماريهت زور گويسان ليده گرت. سه ير نه بوو به لاه وه تيشكان جه ز له بولن بولن بكات، نه و كچيكي ساده بوو كه هيجى

ئەوتۆی لە دنیا نە دەزانی. گووتم «نا تیشکان، من گوێ لە بۆلن بۆلن و ئەو جۆره گۆرانییژانە ناگرم... بمبۆره سیڤیی وەهام نییه». سەیریکیکردم و بە عەیارییەوه گووتی «خۆ پێت ناخۆش نییه هاتووم بۆلات». من ئەگەرچی هەموو ژيانم ئاواتی ئەوهم خواستبوو کچیکی وەک تیشکان دۆستم بێت، بەلام بەو هەدا نەمدەویست ژنبهێتم، نەشمەدەزانی گەر پەيوەندی لەگەڵ کچیکدا دروستبکەم دوایی چۆن درێژە پێبەدم و کەس پاییگرم، لە ناخدا بپروام وابوو هەر جۆره پەيوەندییەک دروستبکەم بە کارەسات دەشکێتەوه. لەگەڵ ئەو هەستەشدا گووتم «گۆیگرە تیشکان، باوەرپناکەم پیاویک لەم سەر زەوییە هەبێت پێی ناخۆشبێت تۆ بچیت بۆلای، کەسی وەها لە دنیادا نییه، منیش بە تاییەت زۆر حەزم لە تۆیە... بەلام لێتی ناشارمەوه نازانم گەر لە نوێمیران برانن تۆ هاتوویت بۆ لام چی پوودەدات؟». تیشکان گووتی «کەس لە نوێمیران نازانێ من لای تۆم». ئینجا گووتی «بەرپاست حەزت لە منە؟». من بۆ ئەو هی قسەکەم پاستبکەمەوه گووتم «مەبەستم ئەو هیە بلێم، هیچ پیاویک نییه لە دنیادا بتوانێت حەزی لە تۆ نەبێت، تۆ کچیکی وەها جوانی شایستە ی هەموو خۆشەویستییهکی. دەزانم زۆر کەسیش پێش من حەزیان لێکردوویت... تیشکان لەوانە یە من زۆر ئەزموونم نەبێت، بەلام پیاویکی بێعەقل نیم، دەزانم تۆ لە چ دنیا یە کەوه هاتوویت بۆ لای من». وەک خۆی لایەت و نەیهوێت بچێتە ناو باس و خواسی وەهاوه، باویشکیکی نەرمی دا و گووتی «هاتووم حیکایەتێکم بۆیکەیت، خەوم لێبکەوێت... وی کورری باش من چەند شەوه تێر نەخەوتووم». هاتە سەر جیگا کەم و لەسەرەخۆ لەسەر پێخەفە کەم پالکەوت و گووتی «حیکایەتێکی خۆش بۆ کچیکی وەکو من دەستبەدات». منیش بە هیواشی لە تەنیشتییهوه دانیشتم و دەستیکی بچوکم بە قژیدا هێناو حیکایەتێکی درێژم بۆ کرد دەربارە ی کێژە میرزادە یەک کە خاوەنی سەدان مāl و

باغ و کۆشكى گه وريه، كۆشكه كان هه موو شتيكى جوانى دونيايان
 تيدايه، هه موو جوړه زير و ياقووت و مهر جانىك، سه دان خزمه تكار و
 به رده ستى هه، نه ميره كان له ملاولاي دونياوه په يتا په يتا بو خوازيښتى
 نه و دينه بهر دهربار، به لام كچه كه به هيچ شتيك دلى خوښ نيه
 و به رده وام ده گري، چونكه هيند ده وله مهنده نازانيت هه له چى
 بكات... نه وهنده زهنگينه هه شتيكى له دونيادا بويت ده توانيت
 به ناسانى په يداييكات. پوژيک له مال دينه ده ري و دهيه ويت به دواى
 شتيكى عاسى و سه خندا بگه پي كه په يداكردنى قورس بيت، دهيه ويت
 له دونيادا شتيك بدوژيته وه كه بوى نه بيت و نه توانيت بيكرپت و
 بيكات به مولكى خوى تا له زه تي په يداكردن و كرپنى شتى سهخت و
 ناوازه بچيزيت... چهند شار ده گه پيت و چهند زه مين ته يده كات، له هه
 جيگايه كه هه شتيكى به دل بيت ده يكرپت و هه ر ئاده ميزادىك مه به ستى
 بيت ده يكات به ئيشكه رى خوى. تا پوژيک ده گاته مالىكى لاتريك و
 شوين چه په كى سه ر دوورپانتيكى گه وري، له دهر وه گويى له دهنگى
 بولبوليكي ئيجگار سىحراوى ده بيت، بولبوليكي دهنگخوش و بيوينه. كه
 ده چيته ژورره وه ته نيا گه نجىكى جوان ده بينيت كه له بهر په نجه ريه كدا
 وه ستاوه و وهك بولبول ده خوښيت. كچه كه كه راهاتووه هه موو شتيكى
 دونيا بكرپت، به كوپه كه ده لئيت «ده توانم نه و بولبوله لئيكرم كه
 ده خوښيت؟». كوپه كه داوه تى كيژه نه ميره كه ده كات و داده نيشيت،
 له سه ره خو حيكايه تى خوى بو ده گيرپته وه و پييده لئيت نه و بولبوله تاكه
 شتيكى دونيايه كه ناكردريت و نافروريت، چونكه نه و بولبوله هيچ
 نيه جگه له ته يريكى خه يالى كه به ده يان سال ئيش له سه رى خوى
 و گه روى خوى و پوحي خويدا دروستيكرده. نه وه شتيكه نافروريت و
 ناكردريت. كيژه كه شه يداى نه وه ده بيت نه و بولبوله بكرپت و بيكات به
 مولكى خوى، هيدي هيدي ده كه وپته سه وا و مامه له له گه ل نه و كوپه دا

و سوودی نییه، نیوهی کۆشکه‌کانی خۆی ده‌داتن به‌رابەر ئه‌و بولبوله و سوودی نییه، سێ به‌شی کۆشکه‌کانی ده‌داتن و سوودی نییه، هه‌موو سامان و مالێ خۆی ده‌داتن و سوودی نییه، خۆشی پێده‌به‌خشیت هه‌ر بێسووده. دواچار که کێژه‌که وه‌خته ده‌گاته شیتێ، کۆره‌که پێده‌لێت «خانم من ساله‌های ساله ده‌زانم پۆژیک دیت تۆ دیت و بۆ ئه‌و شته ده‌گه‌رپیت که ناتوانیت ده‌ستت پێبگات. بۆ ئه‌وهی تۆلێ ئه‌و هه‌موو نه‌داریهی خۆم بکه‌مه‌وه شتیکم دروستکرد که تۆ هه‌رگیز ناتوانیت بێگریت و بیکریت و ببیته‌ خاوه‌نی... ئه‌وه جیاوازی نێوان سامانی من و سامانی تۆیه، من شتیکم هه‌یه که تۆ ناتوانیت ببیته‌ خاوه‌نی، به‌لام تۆ شتیکێ وه‌هات نییه، خه‌لکی تر نه‌بته‌ خاوه‌نی. خانم شته‌ خه‌یالییه جوانه‌کان به‌ تۆ ناگردریت و ناتوانیت تۆ بیکه‌یت به‌ مولکی خۆت، خانم هه‌میشه شتیک له‌ دنیادا هه‌یه تۆ ناتوانیت داگیربیکه‌یت، حیکمه‌تی خۆیندنی ئه‌و بولبوله‌ خه‌یالییه‌ی من ئه‌وه‌یه. ئه‌وه بولبولیکه ده‌تکوژیت و پێیناگه‌یت». ئا به‌و جوژه کێژه زه‌نگین و سامانداره‌که توشی ده‌ردیکی کوشنده‌بوو، بۆ هه‌ر کۆیه‌ک ده‌چوو ده‌نگی ئه‌و بولبوله له‌ ناوه‌وه ده‌یخوارد و له‌سه‌ریدا ده‌زینگایه‌وه... تا دواچار شیتێ و هه‌سره‌ت بپرستیان لیپری و دواي چهن‌دین مانگ نه‌خۆشی سه‌خت گیانی سپارد و هه‌رگیز چاریکی دی به‌ بیستنی سه‌دای ئه‌و بولبوله‌ سیحراویه شادانه‌بوو».

که ئه‌و چیرۆکه‌م بۆ تیشکان تاهیر کرد نه‌مه‌دزانی ئه‌و چیرۆکه هه‌موو شته‌کان ده‌گه‌ینێته‌ ئاقاریکی ترسناک.

تیشکان خۆی وا پيشاندا که خه‌وتوو. به‌لام دلنیا‌بووم بیر له‌ چیرۆکه‌که ده‌گاته‌وه. پر به‌دل ده‌مویست ماچیکه‌م، ده‌مزانی ئیستا ده‌توانم لیوی بۆ به‌رم و ماچیکه‌م، به‌لام ده‌ستیکێ نه‌ینێ له‌ ناوه‌وه وه‌ستاندمی. ده‌مزانی تیشکان له‌ویدا پاکشاوه و چاوه‌پوانی لیوی من

دهكات، ده‌مزانى لټوه‌كانى ناماده‌ن بڼو ماچيكي دووړوډريژ و جه‌سته‌ى شتيكي تايبه‌تى له من ده‌ويت. ده‌شمزاني كه خانميك چاوه‌پوانى ماچى ليكريدت و نه‌تكرد، ئيدى ده‌بيټه دوژمنيكي ترسناك، له‌وانه‌بوو نه‌وجاره تيشكانم ماچيكردايه، شته‌كان پړگايه‌كى تر و په‌نگيكي تريان بيووايه ... به‌لام نازانم ... له‌وانه‌شه وانه‌بيټ. له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و دوو دلټيه‌شدا دلټيام، ماچيك هه‌نديچار ده‌توانيت پړه‌وى ژيانى كه سيك بگوريت. كه تيشكان به‌بى نه‌و ماچه پړى، هه‌ستمكرد هه‌له‌يه‌كى گه‌وره‌م كړدوه .

ئىوارەى ئەو پۇرۇھە سەنى پىزۇ ھەموو ھىكايەتى خۇى لەگەل
مورته زای شەیتاندا بۆ من و ماجەلانى راستەقىنە و غەزەلنوس باسکرد،
ئەوکات تریفە یابەحریمان کەم دەبینى، ھىدى ھىدى دانىشتنە کانمان
دەبوونە دانىشتنى پیاوانەى پووت بەبى ناسكى کچىک کە ئەو دونیا
زېرەى نىزانى بۆ ھىوردە کردینەو. دوورکە وتنەو ھى نىگاگانى تریفە و
پیاھەلشاخانە ناسکەکانى منیان ناؤمىدترکرد. ھەركات دەمبىنى تریفە
لەوئى نىیە بىرى تورەبوون و دلپەقىیەکانىم دەکرد، کچىک بوو لەگەل
ھەموو دونیادا ھەک شەونم و ھابوو، بەلام دەرھەق بە من بىمروەت و
دلپەق بوو، منیش لە بىدادیدا ناچار ھەموو زامىكى ئەوم بە خراپى
خۆم تەفسىردەکرد. ئەو شەو ھەسەنى پىزۇ سەختترین ئەركى ژيانى
خستە ئەستۆم. بەقسەى ئەو دەبوو ھەموو لەتەک دەرسىم تاهىردا
بچىن و لە نویمىران، لەو دیو ھەسەنى باغى مورته زاوہ لاشەکەى
باران شوکور دەربەھتین... ھەسەنى پىزۇ گووتى «واھەستدەکەم ئەو
تەنیا شتىکە بۆدلخۆشى ئەو دوو جوانەمەرگەى بەکەن. تاکە شتىکە دلى
بەرپز شازەمانى پى خۆشبەکەن، تا وا تىنەگات دواى بىستوچوار سال
پى لە دارستانىک ناوہ ئادەمیزادى تیا نىیە. دەبىت لاشەکانیان لە
تەنشت بەکەوہ بنژىن، وانىیە غەزەلنوس و نىیە؟ ئىمە نە درندەن

و نه شه‌یتان هیشتا ده‌بیت به‌شی ئه‌وه هیزمان هه‌بیت، دوا ئاواتی ئه‌وان به‌ئینه‌ی دی». ئه‌و شه‌وه، له‌ زنجیره‌ شه‌وگاره‌ بێن و قووله‌کانی غه‌زەلنوس بوو، ئه‌گه‌رچی چەند سال‌ بوو هاوڕێبووین و هەر دوو کمان شتگه‌لیکی زۆرمان له‌ نێواندا بوو که‌ شتگه‌لی نێو دوو هاوڕێ بوون، نه‌من ئه‌وم وه‌ک مه‌خلوقێکی خه‌یالی ده‌بینی و نه‌ ئه‌ویش، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ غه‌زەلنوس شتیکی تر بوو، بۆ یه‌که‌ مجار هه‌ستمکرد جیاوازی ته‌مه‌ن له‌ نێوانماندا جیاوازی حیکمه‌ت و عه‌قلیشه‌. که‌ حه‌سه‌نی پیرۆ ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانی مردنی نه‌وجه‌وانی چینی گیرایه‌وه‌، کاتیک ده‌ستی خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ و گووتی «جه‌غه‌ری مه‌غۆلی کوشتویتی»، وه‌ک ئه‌وه‌بوو غه‌زەلنوس باریکی قورس له‌ ئه‌ستۆی داگیراییت و گه‌یشته‌بیت به‌ حه‌قیقه‌تیک که‌ له‌ هەر خه‌یالیکی دنیا به‌لایه‌وه‌ گرنگتر بوو. به‌ هێمنی سه‌یریکردین و گووتی «پیرۆ تۆ ئیشیکی گه‌وره‌ت کردوه‌، ئیوه‌ ته‌لیسمی قوولی مردنیکتان بۆ ئاشکراکردم که‌ ته‌لیسمی مردنی منیشه‌... زۆر سوپاسگوزارتانم، تۆ و گول‌ سۆلاف. ئه‌و لاشه‌یه‌ لاشه‌ی منه‌ و جه‌سته‌ی ئه‌و ژنه‌، جه‌سته‌ی منه‌...».

به‌ نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه‌ سه‌یری هه‌موومانی کرد، ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی ماجة‌لانی پاسته‌قینه‌ که‌ به‌ خۆی و قژه‌ سپیه‌ درێژه‌که‌یه‌وه‌ بۆ خوشکه‌زاکه‌ی ده‌گریا. غه‌زەلنوس به‌ ماجة‌لانی گووت «باران زۆر حه‌زی له‌ غه‌زه‌له‌کانی من بوو. من وه‌ک نه‌وجه‌وانی چینی حه‌زم لیکرد. تا ئه‌و پتر خۆشیبووستبایه‌ من پتر غه‌زه‌لم بۆ ده‌نوسی... هەر شتیک نه‌وجه‌وانی چینی خۆشیبووستایه‌ منیش خۆشده‌ویست. به‌لام من له‌و عه‌شقه‌ دنیاویه‌ی ئه‌و هه‌لده‌هاتم... باران شوکوری ئه‌و له‌ کوشکیکی پاسته‌قینه‌ی ئه‌م شارهدا ده‌ژیا، ژنی باروونیک بوو، به‌لام باران شوکری من له‌ باغیکی خه‌یالیدا ده‌ژی. ئه‌و خواسته‌ی پێکه‌وه‌ بمرن، له‌ هه‌موو خواستیکی تر گه‌وره‌تر بوو. ماوه‌ی سالتیک پێکه‌وه‌بوون، هه‌موو

لهزه ته کانی دنیا یان تاقیکړده وه. نه وهی هه موو ژيان بږی ئیتر ده توانیت بیترس سهیری مردن بکات، له مردندا په له قارئی ناکات و هاوارناکات... له و عاشقانه نه بوون که بویه ده یانه ویت بمرن، چونکه به یهک ناگه ن... باران و نه وجه وانی چینی له ماوهی نه و ساله دا هه موو خوځشییه کانی ژیان، ژیان... به لام هه ستیشیانده کړد هیشتا بو یهک نین... ده یانو یست به ره و خه یال برون. باغ تاکه ئومیدی نه وان بوو». به غه مه وه سهری دانه واند و گووتی «من و امکرد عه شق و هها سهخت و دوور و نه گیر بیت، باغ تاکه ئومیدیان بیت...».

غه زه لنوس نه و شه وه سه ره تا هه ندیک غه زه لی بو خویندینه وه، له و غه زه لانه ی نه وجه وانی چینی بو باران شوکوری خویندبو وه. من پیشتتر چی غه زه لیکی غه زه لنوسم بیستبو هیچیان و هها قوول و قه شه نگ نه بوون. هر نه و شه وه به دهم خویندنه وهی غه زه له وه داوه تیکردین بو پیاسه یه کی دوور و دریز. شه ویکي مانگه شه وی پاییزه بوو، هه و به پاستی پوو له ساردی بوو، نور زوریو و ئاده میزاد که م، بیده نگي زور و چرپه ی گه ردون کز، نه ستیره کان غه مگین و نیمه به خته وهر. ده پویشستین و نه و غه زه ل به دوا ی غه زه ل ده یخویند، ئیستاش نازانم چون و له چ ساتیکدا که وتینه سه ر خاکي نه و باغه خه یال یانه ی نه و. باغیکي سحر او ی که هه رگیز ناو و ناو نیشان و شوینی له هیچ کتیبیکي دنیادا نادر کینم، نیمه ی به ناو لاله زاریکی سحر اویدا کی شکرد که گوله کانی پریوون له جوانییه کی و هها له هیچ یهک له شاره سحر او ی و جه نگه له نه فسانه ییه کانی خومدا نه مبینبوو، به ناو باغی نه و تودا پشمانکه وت نه ستمه پوژیک له پوژان دیدی من یان نه خشه راسته قینه کانی ماحه لانی راسته قینه بیانگات... نه و شه وه تیگه یستم که ماهییه تی خه یال لای غه زه لنوس دوورتر و په نگینتر و قوولتره له ماهییه تی خه یال لای من و له حقیقه تی دنیا لای زوه دی شازه مان. هر ده پویشستین و به جوانیدا

بۆدەچووین، تا من و حەسەنی پیزۆ و ماجەلان لە شوێنێکدا گەشتینە
 یەقین کە ئێمە بۆ یەكەمجار لە ھەموو ژیانماندا بە ناو شیعریکدا
 سەفەر دەکەین... ماجەلانی پاستەقینە بە خۆی و قرۆ درێژ و سپییەکیەو
 گووتی «غەزەلنوس ئەم جیگایە تۆ ئێمە بۆ دەھێنیت، جیگا نییە
 بە لکو قوولایی ناو قەسیدەیکە». ئەو لەسەر ھەق بوو، غەزەلنوس
 ئێمە بۆ ناو قوولایی بیینی شیعریک دەبرد کە مرۆف تا ناکۆتا
 دەتوانیت تیا قوول ببیتەو... جوانییەکی وەھا بوو مرۆف لەسەر زەمین
 و بە حەواسی ئاسایی ھەستی پێناکات، لە شوێنێکی زۆر دووری ناو ئەو
 باغانەدا غەزەلنوس دەستی بۆ ئەو باغە بیتسنوورە پراکتیشا و گووتی
 «سەیرکەن چ جوانییەکی ناکۆتای ھەیە غەزەل». باغ دواى باغ ئێمە
 برد و گول دواى گول سەرسامیکردین. لە شوێنێکی ناو ئەو بەحرى
 جوانیەدا، لە ناو ھەپتە چیمەنێکی سەوزدا ئێمە وەستان و بردینیە
 سەر گلکۆیەکی گەورە لەسەری نوێسابوو «ئەلێرەدا نەوجەوانی چینی
 بۆ ھەتاھەتایە خەوتوو». غەزەلنوس شەویک دواى ئێمە، شەویک دواى
 ئەو ھەیتەکی نەوجەوانی چینیمان دەرھێنا خۆی دیسان لاشەکی لە
 خاک دەرھێناوو و بەرەو قوولایی ئەم باغە بیتسنوورانە داووی بە
 کۆلیدا و لە قافییەى کوتایی ئەم ھەموو شکۆفە و غونچەدا ناستبووی.
 کە سەرمان ھەلبەری چواردەورمان شکۆفە و پەفی درێژ و ناکۆتای کتیب
 بوو، من سەرم ھەلبەری بزنام لە کویم. مانگم بە گەرەیی لە زوور
 سەری خۆم بیینی، دەستەبرد بۆ گولەکان بزنام گولێ پاستەقینەن یان
 خەیاڵ. گولێ پاستەقینەبوون، دەستم برد بۆ کتیبەکان بزنام کتیبی
 پاستەقینەن یان خەیاڵ. دیوانی پاستەقینەى غەزەل بوون. جیگایەک
 بوو بۆنى مەزاری لێدەھات، بۆنى باغی لێدەھات، بۆنى کتیبخانەى
 لێدەھات. نەوجەوانی چینی لە گۆرێکی چکۆلانە و باریکدا لە نێوان
 کتیبەکانی غەزەل و گولە قەشەنگەکانی باغدا نێژرابوو. غەزەلنوس لە

ناو شه‌پۆلی تریفه و زرنگه‌ی قافییه‌کانی غه‌زهل و بۆنی گولۆی باغدا ده‌ستی خسته‌ سه‌ر گۆرپه‌که‌ی ئه‌و و گووتی «من ئالیره‌دا مردوم». سه‌یری هه‌ر سی‌کمانی کرد... هه‌ر سی‌کمان برۆنزی و خه‌سته و سه‌راسیمه‌بووین... له‌ سێ دیل ده‌چووین به‌ جه‌نگه‌لیکی په‌شدا هه‌له‌اتبین و گول و دره‌خت و تریفه‌ پێگایان لێگۆرپیین. جێگایه‌کی سه‌یریوو که ئیمه‌ نه‌مانده‌توانی بچینه‌وه‌ سه‌ری. ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار یوو له‌ ژیانمدا نه‌مده‌زانی له‌ ناو خه‌یالدام یان له‌ حه‌قیقه‌تدا. به‌لام تیگه‌یشتم ئه‌م سه‌فه‌ره‌ی غه‌زهلنوس بۆ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌و دوو عاشقه‌ له‌ باغیکی خه‌یالیدا بنیژئیت. ئه‌و شیتی باغه‌ خه‌یالییه‌کان بوو، پۆخی هه‌میشه‌ له‌و باغانه‌دا ده‌گه‌پا. ژيانسی راسته‌قینه‌ی ئه‌و له‌ نیوان غه‌زهل و ئه‌و باغانه‌دا دابه‌شبوو. دواچار غه‌زله‌کانی خۆی له‌و باغه‌دا شارده‌بووه‌وه‌، ئه‌و باغه‌ کتێبخانه‌ی نه‌ینی ئه‌و بوو. برۆیه‌کی سه‌یر و گه‌مژانه‌ی هه‌بوو، برۆیه‌ک له‌ پشت هه‌موو ئه‌فسانه‌کانی ژیانیه‌وه‌ بوو، له‌ پشت هه‌موو خه‌یال و خولیاکانیه‌وه‌ وه‌ستابوو، له‌و باوه‌ره‌دا بوو که عاشقان نامرن، به‌لکو ده‌بن به‌ کتیب یان به‌ گول. ئه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار ئیمه‌ی له‌و کتێبخانه‌ی غه‌زله‌دا سوپانده‌وه‌، گووتی «غه‌زهلنوسه‌کانی دواي من دین و ئه‌م کتێبخانه‌یه‌ ده‌دۆزنه‌وه‌، وه‌ک چۆن ماجیدی گول سۆلاف ئه‌و موسافیره‌ خه‌یالیانه‌ی دواي تۆ دین و ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی تۆ ته‌واو ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن حه‌سه‌نی پیرۆ باغه‌وانه‌کانی دواي تۆ دین و کلیلی ده‌رگای باغه‌ نه‌ییه‌کان ده‌که‌نه‌وه‌، وه‌ک تۆ ماجه‌لانی راسته‌قینه‌، گه‌راله‌کانی دواي تۆ ده‌رۆن و ئه‌وه‌ی تۆ نه‌تبینیوه‌ ده‌ییین». ئینجا سه‌یری ئیمه‌ی کرد و گووتی «هه‌ر که‌سیک قسول له‌ غه‌زله‌لیک برۆانیته‌ و له‌گه‌لیدا بژی، ده‌گاته‌ ئه‌م باغه‌». هه‌موو دیوانه‌کانی خۆی و مه‌لای سوخته‌ی به‌ نه‌ینی له‌و باغه‌دا هه‌لگرتبوو. غه‌زهلنوس گووتی «گه‌یشتن به‌ باغیکی قه‌شه‌نگ نامانجی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی مۆف بووه‌... ژیان له‌ باغیکی وه‌ها

جواندا کۆنترین خەونی مرۆڤە، بەهەشت بریتییه لە پەيوەندی خودا و مرۆڤ کاتیکی ئەو پەيوەندییه شیوەی باغیک وەرەگریت. پادشا کۆنەکان باغی خەیاڵی و گەورەیان دروستدەکرد بۆ ئەوەی سولتان و هیزی خۆیان بەسەر جوانیدا نیشانبدەن، پادشاكان هەمیشە ویستویانە بەسەر جوانیشەو پادشابن، زۆریە پادشاكانی دنیا دەیانەوێت شوێنی وەها جوان دروستبکەن و باغی وەها برازێننەو بێتوانیێت خەیاڵ بشکێنێت و بێبەهای بکات. زۆریە پادشاكان بۆ کوشتنی خرۆشی خەیاڵ نەوێک بۆ ئاسوودەیی مرۆڤ، باغی جوانیان لەسەر زەوی دروستکردووە. ئەو باغانە لە باغی شاعیرە کۆنەکان جیاوازن کە دیوانەکانی خۆیان بە باغ و لالەزار و گۆلستان ناودەنا، چونکە شیعەر لە خەو و هەستانی پۆحە و باغیش هەر لە خەو و هەستانی پۆحە. گرنگ نییه مرۆڤ خەیاڵی هەبێت، گرنگ ئەوەیه خەیاڵ بیهێنێت بۆ باغچه... غەزەل بیهێنێت بۆ باغچه... مرۆڤی تەواو مەخلوقیکە شتەکان بەرەو باغچه پادەکیشتیت. پۆچی مرۆڤ لە خەو و هەستیانه هەموو باغەکانی دنیا لەگەڵیدا لە خەو و هەلدەستن... هەموو شاعیرەکان دواچار دەگەنە باغیک کە لە هیچ باغیکی دی ناچێت... دوو جۆر بەهەشت لە دنیا دا هەیە، بەهەشتیک کە خودا دەبێهەشتێتە مرۆڤ و بەهەشتیکیش کە مرۆڤ دەبێهەشتێتە خودا... ئەو مرۆڤە نەتوانیێت بەهەشت بیهەشتێت، ناتوانیێت وەریبگرێت. «لەگەپانەو دا ماجەلانی راستەقینە لیپپرسی «غەزەلنوس، بۆ ئەم دیوانانە نادهیتە کتێبخانەی گشتی شار؟ بۆ لە شوێنێکدا داینانییت هەموو خەڵک دەستی بیانگاتی؟». غەزەلنوس گووتی «ماجەلان ئەم کتێبانە لە هەموو شوێنێکن، ئەم باغە دەرگای لەسەر هەموو کوچەیک هەیە، هەر کتێبێکی جوانی دنیا بکەیتەو دەتهێنێتەو بۆ ناو ئەم گۆلزارە... هێند هەیە مرۆڤ دەبێت بۆی بگەرێت... من کتێبەکانم ناشارمەو، من کە ی غەزەلی خۆم شار دۆتەو؟ هێندەیه بۆ ئەوانە ی هەلدەگرم کە بۆی دەگەرێن.

کتیبی جوان مروف سهرتا له پوچی خویدا ده‌ی‌دوژیت‌وه، دواتر ده‌ی‌خوینیت‌وه... من دواى ئەم هه‌موو ساله، نه‌ینیه‌کتان پیده‌لیم، نه‌یتیه‌ک که په‌نگه دوا نه‌ینی گه‌وره‌ی ژیا‌نی من بیت، من دواى ئەو هه‌موو سالانه‌ی له خویندنه‌وه‌ی غه‌زهل و نوسینی غه‌زه‌لدا برده‌مه‌سه‌ر، گه‌ی‌شته‌ئه‌و بره‌وا‌یه‌ی پوژی هه‌شته‌م که له چیرۆکی خه‌لیقه‌تدا هه‌ندی‌جار با‌سده‌کریت، خودا بۆ دروستکردنی کتیبه‌ جوانه‌کانی دونیادا ته‌رخانیکردوه، ئەو گفتوگۆ دیرینه‌ی عاریفان که ئایا کتیبه‌کانی خودا ئەزه‌لییه‌یان دروستکراوه... گفتوگۆیه‌کی بی‌سووده... له‌به‌رنه‌وه‌ی خودا پوژی هه‌شته‌می خه‌لقى بۆ دروستکردنی کتیب ته‌رخانکرد، به‌لام کئ ده‌زانیت پوژی هه‌شته‌م چهنده؟ کئ ده‌زانیت؟ پیتان سه‌یر نه‌بیت گه‌ر بلیم ئیمه ئیستا له پوژی هه‌شته‌مداین... پوژی هه‌شته‌م ئەو پوژه‌یه‌که هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت، خودا هه‌موو حه‌قیقه‌تی گه‌ردونی له‌هه‌وت پوژدا دروستکرد و پشووشیدا، خودا دواى پشوویه‌کی کورت، بیرى له دروستکردنی شتیک کردوه‌وه‌که هه‌رگیز کۆتایی نه‌یه‌ت، خودا خالیقه‌ و خالیق ناتوانیت به‌بئى خه‌لقکردن دانیشیت، گه‌وره‌ترین کوفریک که ده‌یکه‌ن ئەوه‌یه‌که ده‌لێن خودا خه‌لقى له‌هه‌وت پوژدا ته‌واو‌کردوه... هه‌چ خالقیک نییه‌هه‌موو خه‌لق له‌هه‌وت پوژدا ته‌واو‌یکات و ئیتر تا ئەبه‌د بئیش دانیشیت، له‌هه‌وت پوژی یه‌که‌مدا یه‌زدان ته‌نیا حه‌قیقه‌تی دروستکرد، ته‌نیا حه‌قیقه‌ت و هه‌چی تر... حه‌قیقه‌ت دیوه‌ ساده‌ و ناکامل و سه‌ره‌تاییه‌که‌ی وجوده. خودا له‌پوژی هه‌شته‌مدا کتیبی دروستکرد، بۆ ئەوه‌ی کتیبیش دروستبکات ده‌بایه‌خه‌یال دروستبکات... یه‌زدانی گه‌وره‌سه‌یری لێهات، که دروستکردنی ئینسان ئیشیکى ساده‌ و کۆتایی‌بوو، دروستکردنی بالنده‌ و زه‌وی و ئاو و تافگه‌هه‌موو ئاسان ته‌واو‌بوون، سه‌یری لێهات که چهند زوو پوژی دروستکردنی فریشه‌کان و بیناکردنی مه‌له‌کوت و ئاوه‌دان‌کردنه‌وه‌ی خاک زویه‌زوو هه‌موو شتیک

تەواو بوو، ھەموو شتێک سادە و ئاسان پۆیشت و تێپەری پۆژی ھەشتەم نەبێت. لە پۆژی ھەشتەمدا کە خودا خەیاڵ و کتیبی دروستکرد بەر دیوھ ناکووتا و جاویدانە کە ی خۆی کەوت، پۆژی ھەشتەم پۆژێکە ھەرگیز تەواو نابێت، خودای گەورە بۆ ئەوھ ی زوو پۆژی ھەشتەم تەواو بێت دەبا یە ئادەم و فریشتەکانی خۆی بخاتە ئیشەو، خودا لە پۆژی ھەشتەمدا ئەمری بە ئادەم کرد و گووتی لە درەختی زانین بخۆ... تێدەگەن، خودا پۆژێک لە پۆژان خواردنی بەری ئەو درەختی ھەرام نەکردو، سالاھەیی سالاھە مەرۆف چیرۆکە کە بە ھەلە دەگێژتەو، سالاھەیی سالاھە مەرۆف چیرۆکە کە پێچەوانە دەکاتەو... درەختی زانین ھیچ نییە جگە لە درەختی خەیاڵ... ئەو میوھەیی کە ئادەم لە بەھەشت دەیخوات، میوھە زانین نییە بەو مانایە ی ئێمە ئەمرۆ لە زانین تێدەگەین، درەختی ماتماتیک و فیزیا نییە، بەلکو درەختی خەیاڵە... مەرۆف دێتە سەر زەوی بۆ ئەوھ ی فێری خەیاڵ بێت و فێری نوسینی کتیب بێت. یەزدانی گەورە ئومیدی وەھا بوو، چۆن مەرۆف لە دوا شیوھ ی خۆیدا قالبی گرتوو و چۆن ئەستێرە و خۆر لە شوێنی خۆیاندا پاوەستان و چۆن گیانلەبەرەن و بالەندە و درەختەکان شیوھ ی کاملی خۆیان گرتوو، کتیبیش دواچار لە پستەبەندییە ک و لە چێوھە کدا بەندبێت و بگاتە کووتایی، بەلام یەزدان سەیریکرد لەگەڵ ھەموو کتیبیکدا خەلیقەت دەگێژتەو بۆ سەعاتی یە کەمی پۆژی ھەشتەم. سەیریکرد ئەو باغە خەیاڵی و بوونەوەرە سەیرانە ی مەرۆف لە خەیاڵ و کتیب و خەوندە دروستیان دەکات ناگەنە کووتایی. یەزدان ھەستیکرد خەیاڵ تاکە شتێکە کە نھێنی ناکووتا بوونی خەلیقەتی تێدا پارێزراو، لەو پۆژوھە خودا کوومە ک بە مەرۆف و مەرۆف کوومە ک بە خودا دەکات تا ھەتاھەتایە لەرێگای خەیاڵ و کتیبەو خەلیقەت بەردەوامبێت، دەبێت بە قوولترین و جوانترین و سێحراوێترین شیوھ بەردەوامبێت. ئا لێرەدا شەیتان دێتە

ناو گه مه که وه، شهیتان هه روا به خوڤا سوژده بو ئادهم نابات، شهیتان
 ئه و بوونه وهره یه به پیچه وانه ی ئیراده ی مروڤ و ئیراده ی ئیلاهییه وه
 دهیه ویت پوژی هه شته م ته واییت، ئه و ده زانیت قیامت ئه و پوژده یه که
 مروڤ چیدی ناتوانیت کتیبی پر خه یال بنوسیت، ئه و دهیه ویت خهلق
 بگاته کۆتایی و بپوات و پشووبدات و بخویت. هه موو ئه و شه پر و
 شوڤانه ی شهیتان دهیکات، ئه و تاعوون و ئافاتانه ی ئه و له سهر زهوی
 بلاویانده کاته وه، بو ئه وه نییه سه ریچیچیکات، بو ئه وه یه خهلیقه ت ته و او
 بیت. ئه وه شهیتانه که کتیبی به د ده نوسیت، ئه و کتیبانه ی ئاماژن بو
 مردنی خه یال، ئه وه شهیتانه که کتیبه کان ده سووتینیت، ناشیرینیان
 دهکات، بیبه هایان دهکات، ده یانخاته به رده سستی ئه وانه ی له مانا
 راسته قینه کانی تیناگهن، خه یالیان لیداده مالیت و ده یانکات به کۆیله ی
 خه ون و خولیای بچوک، شهیتان بوونه وهریکه جوانی و سیحر له کتیبه کان
 داده مالیت و بینرخ فریانداده اته سهر شوسته کان، وه ها تیکه لاوی ئه م
 دونیا کۆن و دووباره و ساده یه یان دهکات، ئه وانیش ساده و کۆن و
 دووباره ده رده که ون. وه که ئه وه ی به شیک بن له قاپ و قاچاغ، به شیک
 بن له کالآ و میوه جات، وه که ئه وه ی تفهنگیک بن له تفهنگه کانی شه پر و
 ته وریک بن له ته وری جهنگا وهران. شهیتان دیت و یاری دیکه بو
 کتیبه کان ده دۆزیتته وه، ده یانخاته ناو پلانی ترسناکه وه، دهیه ویت له
 بیرمان بچیتته وه ئه م دونیا یه چ ترسناکه، دهیه ویت حه قیقه تمان
 بیرچیتته وه، که حه قیقه تمان بیرچووه وه که به خته وهر و پازیبووین له سهر
 زهوی ئیتر بو باغی دیکه ناگه ریین، دوا ی جوانی خه یال ناکه وین... به لام
 «مروڤی ته و او» هه میشه خه یالی لای دریزکردنه وه ی خهلقه، خه یالی لای
 دریزکردنه وه ی پوژی هه شته مه، هینده ی حه قیقه تی بیرچووه وه شهیتانه کان
 ئیفلجیده که ن و ناهیلن بیر له گۆله په ژمورده کان بکاته وه، هینده ی
 خه یالیشی له یادکرد له باغه ده یکه نه ده ری. شهیتان دوزمنی خه یال

نییه، بەلکو مەخلوقێکە دەیه‌وێت خەیاڵ بگاتە کۆتایی، دەیه‌وێت دونیامان بە فریو و درۆ لە پێشچاو جوانبکات، تا بڵێن خودایە که زەمین وەها جوانە خەیاڵمان بۆ چییە... شەیتان ئەو مەخلوقەیه که کتێبی مردنی لە ئێمە دزی، یەکیکە گەمارۆمان دەدات تا پیسی دونیامان بیربچێتەو، ئەو مەخلوقەیه که دەیه‌وێت ئەم غەزەلانە بیات و لە مانایان دەرکات و سیحریان پوچەلێکاتەو تا لەو غەزەلنوسە راستەقینانە حەرامبێت که سەبی لە دایکدەبن... مەجلەلانی راستەقینە، سوپاس بۆ ئاسمان و ئەستێرەکان که تۆیان تا ئێرە هێنا ئەم باغە ببینیت، هەر کەسێک بیه‌وێت درێژە بە وجود و خەلق بدات دەگاتە ئەم باغە... تەنیا مەرووفی تەواو دەگاتە ئێرە. هەر کەسێک بیه‌وێت ببێتە خاوەنی هێزی ئەم غەزەلانە دەتوانێت ببێت، هیچ غەزەلنوسێکی راستەقینە غەزەل داگیرناکات، بەلکو دەبێت غەزەل داگیربکات تا بگاتە ئێرە... دەبێت خەیاڵ داگیربکات و باغ داگیربکات... غەزەل پەیمانێکە مەرووف لە نێوان خۆی و باغەکانی ژياندا مۆریدەکات».

بۆچوونەکانی غەزەلنوس بۆ من نوێیوون. بێئەوێ هیچ بڵێم تا کۆتایی بیرم لە قسەکانی دەکردەو. ئێستا تێدەگەیشتم بۆ خەیاڵاتی ئەو هەمیشە لە باغێکدا تەواو دەبێت و خەیاڵاتی من هێشتا پەرە لە کونج و کەلێنی تاریک، بۆ خەیاڵی ئەو پەرە لە گۆلزار و خەیاڵی من پەرە لە هێزی نادیار و کەلێنی پەرە ترسی و دەرگای داخراو. بۆ ئەو هەمیشە بە باغدا دەپۆی و من بە جەنگەل و تاریکی و ترسدا سەفەردەکەم، بۆ من تەنیا مندالی کوێر لەگەڵ خۆمدا دەگێرم و ئەو هەموو دنیا. من که سەیری چاویم دەکرد، که گویم لە دەنگی دەگرت، که لە وشەکانی پادەمام، دەمزانی من هەرگیز ناتوانم خەیاڵی خۆم لەو هەموو تاریکی و جەنگەل و پێگا سەیر و نادیارانە پاکبکەمەو. غەزەلنوس عاشقیکی پەتی بوو، عەشقی بە هەموو سەرئێشە و دەرەکانەو قەبوولبوو، من عاشق

نه‌بووم و نه‌مده‌توانی به‌یتیک غه‌زه‌لش بنوسم. خه‌یالی ئه‌و گه‌له‌ک
پۆشن و ساده‌هاته به‌رچاوم، له‌کاتیکدا خه‌یال لای من سه‌خت و ئالۆز
و ماتماتیککی و نه‌خشه‌دار بوو. ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌مووان بێده‌نگ پۆشیتین،
دواتر گفتوگۆیه‌کی درێژ له‌نیوان ماجة‌لانی راسته‌قینه و غه‌زه‌لنوسدا
ده‌رباره‌ی گرنکی جه‌سته له‌گه‌شتن به‌جه‌وه‌ری خه‌لقدا پوویدا. من
به‌ئەندازه‌یه‌ک له‌خه‌یال و بیره‌کانی خۆمدا نوقم‌بووم ئاگام له‌هیچ
نه‌بوو. شه‌و دره‌نگ که‌گه‌شتینه‌وه لای غه‌زه‌لنوس، ئه‌و خاتوونه‌ی
دایه‌نی منداله‌ خه‌یالییه‌کان بوو، هه‌موو به‌چه‌کانی خه‌واندبوو، پێکه‌وه
هه‌ر چوارمان به‌ ژووره‌کانیاندا گه‌پاین و سه‌یرمانکردن... منداله‌کان
وه‌ها جوان و پاک و فریشته‌ پووبوون، یه‌که‌یه‌که‌ ماچمانکردن و هه‌موو
دُنیا‌بووین خه‌یال ته‌نیا پێگای راسته‌قینه‌ی به‌رده‌وامبوونی خه‌لیقه‌ته‌.
ئه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستمکرد بۆنی منداله‌کان و بۆنی گۆله‌کان
وه‌کو یه‌که‌، جوانی غه‌زه‌له‌کان و جوانی ئه‌م فریشته‌ پاک و خه‌وتوانه
وه‌کو یه‌که‌.

به‌رله‌وه‌ی مالاواییه‌که‌ین و بپۆین، له‌نیوانماندا بوو به‌جه‌نگ و
جه‌ده‌ل: کێ بجێت بۆ نویمیران و لاشه‌ی باران شوکۆر به‌یئیت و به‌ره‌و
قوولایی باغه‌کانی خه‌یالی به‌ریت؟. هه‌سه‌نی پیزۆ به‌وه‌دا وایده‌بینی که
پۆخی نه‌وجه‌وانی چینی چۆته‌ جه‌سته‌ی، خۆی به‌خاوه‌نی ئه‌و مافه
و خۆشی به‌ په‌یداکه‌ری کلیلی باغه‌کانی مورته‌زا ده‌زانی. ماجة‌لانی
راسته‌قینه‌ خالی باران بوو، ئه‌و خۆی به‌ تاکه‌ که‌سیک حیسابده‌کرد که
له‌وسه‌ری زه‌مینه‌وه به‌دوای باراندا هاتۆته‌وه و ده‌بێت ئه‌و بپوات و لاشه‌ی
خوشکه‌زا غه‌مگینه‌که‌ی ده‌ربه‌یئیت. غه‌زه‌لنوس خۆی به‌ عاشقی باران
ده‌زانی و گووتی «له‌ سه‌ره‌تاوه‌ من هه‌موو ئه‌م گێژه‌نهم دروستکردوه،
غه‌یری من هیچ که‌سیکی دی خۆی ناخاته مه‌ترسییه‌وه». منیش گووتم

«من تاکە کە سێکم ئاسان دەتوانم هاتوچۆی نوێمیران بکەم و جگە لە من هیچ کەس ناتوانێت وەها کارێکبکات، لەبەرئەوە من خۆم بەو ئێشە هەڵدەستم و هیچ ئادەمیزادێکی دی نایکات». من سووریووم لەسەر ئەوێ تەنیا کە سم دەتوانێت ئەو کارەبکات، بردنی هەر یەکێکی دی لەوان ئاسان نەبوو، مەترسی ئاشکرا بوونیشی دەیانجار گەورەتر دەکرد. من لەو ماوەیەدا شارەزای نوێمیران بووبووم، بۆ دەرھێنانی لاشەکەش نەخشەیەک لە خەیاڵمدا بوو، تەنیا پێویستیم بە دەرسیم تاهیرە بوو لە هەلکۆلینی گۆرەکەدا کۆمەکمبکات. دواى شەویکی پێ دەنگەدەنگ و هەرا و زویربوون، من گووتم «برایان، ئەمەى ئێمە دەیکەین زۆر ترسناکە... تێدەگەن... ئێوێ وەک من جیهانی بارۆنەکان نانسەن، من ئەم ماوە کورتە فێرکردوم ئەم ئێشەى ئێمە کارێکی پێ مەترسییە، دەبێت گوێ لە دەنگی عەقل بگرن و دواى عاتیفە نەکەون، من دەزانم حەسەنى پێزۆ نەبایە کەس نەیدەتوانی بگاتە سەر لاشەکەى باران شوکۆر، ئەو نەبایە کەس کلیلی ئەو باغەى بۆ پەیدا نەدەکرا و نەدەگەیشتە شوێنی ئەو گۆرە. دەزانم غەزەلنوس خۆى بە خواوەنى ئەو هەقە دەزانێت کە تا کوتایى خۆى بەو کارە هەستێت، چونکە پەيوەستێكى وەها نەینى بەو دوو دلدەرەوێ هەبە بە ئێمە تەفسیرناکرێت، بەپێز زوھدى شارەمانیش لەوسەرى جیهانەوێ هاتۆتەوێ و دەیەوێت مانایەک بە هەموو گەشتەکەى و گەرانەوێ غەمگین و تالەکەى خۆى ببەخشێت، بەلام من تاکە کە سێکم دەتوانم ئەم کارەبکەم... تاکە کە سێکم دەتوانم ئەو لاشەى لە نوێمیران دەرھێنم. دوو شەوى تر زەماوەندى کچی بارۆنى گەنم و جۆبە بۆ کوپی بارۆنى دیجیتال... زەماوەندىکى زۆر زۆر گەورەبە هەرچى میر و ناغا و بارۆنى ئەم دەفەرەبە داوێتکراون، لە شارەکانى دەورووبەر و شارەکانى تریشەوێ خەلک دێت، دەلێن هەندێک کە سایەتى ناو هەيئەتى حوکمیش لەوێ دەبن. من داوێتکراوم و دەتوانم دوو کەسى دیش لەگەڵ

خۆمدا بیه. ئەو شەو تەکە فرسەتیکە دەرسیم تاهیر بگۆپم و بیهەم
بۆ نویمیران و ئەو مەستی و سەرخۆشییە بەکاربەینم و بگەم ئەو
باغە. بربان ئەو تەکە هەلی ئیمەیه، لەبەرئەو بە دەنگەدەنگ و
هەراوهریای بەتال مەشیوینن و لە دەستی مەدەن. مە ئەو دوو پۆزە
هەموو ئەگەرەکان و پلانەکان تاقیدەکەمەو، ئیوارە ی دوو سبە ی بەر
لەوێ مەن و دەرسیم بپۆین بۆ نویمیران لێرە کۆدەبێنەو، تا ئەو کاتە
دەبێت ئیو مەشینیک پەیدا بکەن چونکە دانیام بۆ گواستەوێ لاشەکە
پتووستیمان بە مەشینیک دەبێت».

قەسەکانم عاقلانە دیاربوون. لەپاستیدا ئەو مە بە دوا پێگا و دوا
دەرفەت دەزانی بکریت لەو وەرزەدا ئەو لاشەیه دەربەینن. گەر ئەو
پێکەوتە لە دەست بچووایە نەمەزانی چۆن دەتوانم بگەم ئەو باغە و
لاشەکە دەربەینم. یە کەم شت دەبایە مسۆگەری بکەم مانگ بوو، گەر
مانگەشەو بایە لەوانەبوو هیچم بۆ نەکریت، بەلام لە پێگای سەیرکردنی
ئاسمان و تەقویمە عەرەبییەکانەو تێگەیشتم کە ئەو شەو مانگ لە
کەزترین تینی خۆی و تریفە لەلاوترین شەوقی خۆیدا دەبێت، ئەو
هەواییکی دەرپۆین بوو، مانگ لەو هەما شەوێکدا بۆ خەیاڵم باش نەبوو. بۆ
پۆزی دوا ی بە پێی ئەو نەخشانە ی مورتەزا دابوو یە حەسەنی پیزۆ، باغی
مورتەزام لە نویمیران دۆزییەو، دیواریکی سپی بەرزی هەبوو، گەر
کلێلەکەمان پێنەبووایە سەرکەوتن بەسەریدا ئەستەمبوو. مە بێئەوێ
بەندویاوی عاتیفە بمبات، پلانیکی راستەقینەم داڕشت. باغی مورتەزا لە
باکووری نویمیران بوو، دوو دەرگای هەبوو، یەکیکیان دەکەوتە پشتهو،
لەو دەرگایەو دەبایە دوو سەد مەتر بە پشتی کۆمەلێک کۆشکی
گەرەدا بپۆیت تا دەگەیتە تەلەبەندە دەرەکییەکانی ئەو گەرەکە، دەبایە
لە پشتهو تەلەبەندی بپچڕینیت و بەژێردا بە خێرای بەرەو دەرەوێ
نویمیران هەلبێیت، ئیشەکە بە کەمێک شانس و وریای دەشیا پێک و

سەلامەت بە پێۆه بېروات و بە سەر بچیت، بە لām خالیش نەبوو لە مەترسی.
نەمدە زانی گەر بە و لاشە یەوہ بمگرن چیم بە سەر دیت، بە لām هیچ
شتیکم بۆ گرنگ نەبوو... هیچ شتیک.

ئەوہ یەکە مجارم بوو لە ژیاندا ھەستبکەم، شتیکێ پاستە قینە
دەکەم، شتیک بۆنی ژیان و مەترسی لیدیت. شتیک ھەستبکەم بە پاستی
نیشتە جێی ئەم سەر زەمینە ترسناکەم کە پرە لە و مۆفانە ی پۆژانە
پوو بە پووی مردن دەبنەوہ. لە پاستیدا ھەستیکێ تراژیدی زۆر ترسناک
بوو، من لەم شارە زیاتر لە هیچ جیگایەکی دیکە نە ژیا بوم، بە لām
خۆشم وەھا نامۆ و نەناس ھەست پێدەکرد، مەپرسن. گەر مۆف لە
نیو کۆمەڵیک شاردا بژی و لە ھەندیکیاندا ھەست بە نامۆیی بکات،
ئاساییە. بە لām ھەموو ژیا ئات لە یەک شاردا ژیا بێت و لەویدا ھەست
بە نامۆیی بکەیت ئەوہ بە لایەکی گەورە یە. بەوہدا ئەم شارە شاری
مەترسیبوو، دوا جار ھەر کە سیک بێەو دیت لێرەدا نامۆ نە بێت دەبایە
بە پاستی لە مەترسیدا بژی... من دەمویست جارێک پوو بە پووی سەیری
مردن بکەم... ئەو سالانە ی تێیدا کتییی مەرگم دەنوسی یەوہ و سەیری
ئەو فلیمە بیانیانەم دەکرد، پر بە دل خواستی ئەوہم ھەبوو جارێک
وہک ئەوانە ی لە بەحرێ ئیجەدا خنکان، یان وەک ئەو کچانە ی بۆ عەشق
خۆیان سووتان، یاخود هیچ نە بێت وەک تۆم کرۆز یان برۆس ویلز یان
ویل سمس یاخود تۆمی لی جۆنز پووی ھێزیک ترسناک و گەورە
بیمەوہ. غەزەلنوس دوور و نزیک لەوہ تێنە دەگەشت من چەندە پتووستیم
بە جۆرە کارێکی وەھایە. ھەموو مۆفیک بۆ ئەوہ ی لە مانای ژیان
تییگات، پتووستی بەوہ یە جارێک پاستە و پاست پوو بە پووی مەترسییەکی
گەورە بپێتەوہ... لەوہ تێنە دەگەشت.

یاداشته کانی بارۆنى خە یال

لە ماوهی ههفتهیه کدا دوو جاری دی له گهڵ ئه و مه خلوقة خه یالیانه دا دانیشتم. هه ر دوو جاره که به دوو نا ئومیدی گه وره وه هاتمه ده ری. جاری یه که م تیگه ی شتم که جیا کردنه وه ی خه یال له شیعر ئه سته مه و جاری دوو هه میش تیگه ی شتم، هه موو بوونه وه ریکی خه یالی له هه ر لق و کایه و به شیکی ژیا ندا ئی شبکات، ده بیته مه رجه عییه تیکی لای شاعیر هه بیته... گرنگ نییه مرؤف سیاسیی، ئه نداز یاره، فیزیکناسه، دزه یا خود عاشق، گرنگ ئه وه یه بۆ ئه وه ی شتیکی نوێ دروست بکات پێویستی به سه ردانی مالی شاعیر هه یه. ئه گه ر ده نگ ی شاعیر له پوچی مرؤفا که بوو، ئیدی ناتوانیت شتیکی نوێ به ییتیه دونا وه... بۆ یه کیکی وه ک من که خولیا ی هه ره گه وره م ده سته مۆ کردنی شاعیره کانه، کردنیانه به فرمانبه ری گو پرا یه ل، سه وز کردنیانه به جۆریک نامۆ نه بن و به نامۆیی و غه ربیی خویان مه ترسی له سه ر دنیا دروست نه که ن، ئه وه ده ره نجامیکی غه مگین و دلشکین بوو. هه رکات من بمزانی یایه شاعیران له ئیمه به هیز ترن، تووشی جۆره ئالۆشیکی پوچی و زیه نی ده بووم، ئه و پوژه تو په بوونیکی بیج له و دا یده گرتم و ده بوومه مه خلو قیکی ترسناک و بیحی ساب. مرؤف تا زۆر زۆر نا ئومید و غه مگین نه بیته نابیته بوونه وه ریکی ترسناک. ئه وه ی له شاعیراندا من ده ترسینیت، ته نیا هیزی گه وره یان به سه ر خاک و ئاوی خه یالدا نییه، به لکو ئه و بێیاکی و که مه تر خه مییه یه که سه یری دوژمنی پیده که ن. ده مزانی غه زه لنوس له دووره وه ئاگا داره، واخه ریکه هی دی هی دی سوپاکه ی ده کرم و جه نگا وه ره کانی ده به م بۆ خۆم، به لام گه له ک بێیاک سه یری هه موو شتیکی ده کرد. زۆر له سو راغی ئه وه دا بووم تێگه م

ئاخو غزلهلنوس کهس له هاوړی و یاوه‌رانی خوی په‌شیمانده‌کاته‌وه، کهس بانگده‌کات و دهره‌ق به کارکردن له شاری خه‌ونه‌کاندا هوشیاریان بداتی، به‌لام هرچی زانیارییه‌کم له تهرخونچی و نه‌وانی دییه‌وه بق ده‌هات، پټیان ده‌گوتم نه‌و باکی به جوړه کاریکی وه‌ها نییه. نا... غزلهلنوس له جه‌نگاوه‌ریکی خه‌والو ده‌چوو که جگه له خولیاکانی ناو سه‌ری خوی هیچی دی بق گرنگ نه‌بوو. که‌له‌ک بیتاک و که‌مته‌رخه‌م ده‌جه‌نگی، وه‌ک نه‌وه‌ی دلنیا‌بیت، له هر چی‌گایه‌کی نه‌و شاره‌دا مروف بیر له خه‌یال‌بکاته‌وه ناچاره پروبکاته مالی نه‌و. ده‌بایه دوا هه‌ولی خوم بده‌م و هه‌موو هیزی خوم بخه‌مه کار تا غزلهلنوس و غزه‌له‌کان بیته ناو نه‌و نه‌خشه‌گه‌وره‌یه‌ی منه‌وه، که له راستیدا نه‌خشه‌ی تاک و ته‌نیای من نییه... من ته‌نیا خزمه‌تکاریکی نه‌و نه‌خشه‌یه‌م و هیچی تر، وه‌ک چون نه‌و خزمه‌تکاریکی گه‌وره‌ی نه‌و غزه‌لانه‌یه. نه‌و شه‌وه که چووم بق لای غزلهلنوس به دلی پاک و میهری په‌کیکه‌وه چووم که جگه له خوشکردنی نه‌م ژیا‌نه و به‌هیژکردنی نه‌م میله‌ته و جوانکردنی نه‌م شاره‌ نومیدیکي تری نییه. نه‌مه‌دو‌یست چیتړ چاوشارکټی له‌که‌لدا‌بکه‌م، به‌لکو ده‌مویست تی‌بگات بوونی نه‌و چهند بق نه‌م شاره‌ گرنگه، تی‌بگات که خه‌ونه‌کان به‌بی شاعیر گه‌ر بیته‌دی ده‌بن به مۆته‌که‌ی سامناک. نه‌و ته‌نیا که‌سیک بوو ده‌یتوانی نه‌هیلټیت خولیاو خه‌یاله‌کانم ببین به مۆته‌که و میرده‌زمه‌ی سینه‌تاسین. به‌بی هیچ نیازیکی به‌د چووم، هه‌موو پو‌حم که‌شبینی و نومید بوو، که که‌یشتمه به‌رده‌رگا جوړه هه‌ستیکی قولم به نازادی و جوړه بروایه‌کی بیسنو‌ورم به خوم هه‌بوو. له‌ده‌رگامدا و پیریژنیکی چکولانه که خزمه‌تی مندا‌له‌کانی ده‌کرد به‌ره‌و ژووری ئیشکردنی غزلهلنوس پټشمکه‌وت. که بینیم هه‌مان قولی و په‌شوکان و ته‌نیایی بیسنو‌وری جار‌انم له پوخساریدا بینیه‌وه. من له‌و چهند ساله‌دا

پشکینی دور و دریژیشم له سهر پوخساری شاعیران نه جامدابوو،
تهنیا له پوخساری غزه لنوس وردنه ده بوومه وه، به لکو زورجار
ده چووم بق چایخانه ی شاعیران و له کونجیکدا داده نیشتم و بیده نگ
سهیری پوخساری نه و قه سیده نوسه گنج و پیرانه م ده کرد که پیکرا
له کومه لیک مه خلوقاتی ونده چوون که به دوا ی شتیکی نادیاردا بگه پین.
له و چند ساله دا به راوردی نیگاری سهدان شاعیری جیاواز جیاوازی
دونیا م کردبوو، له رامبق و لوتریامون و بوللیر و مالارمن و بایرونه وه
تا ده گاته سهر هه موو شاعیره گهره کانی سده ی بیست وه ک تالیوت
و دیریک ویلکوت و نه کتافیق پاز. هه موویان پیده چیت شتیکیان له
هه وادا لن ونبوویت، یان سهیری چوله که یه کی فریوبکه ن که ئیمه
نایینین، به راوردی نیگا کانی پوشکین و دیلان توماسم کردبوو،
به راوردی نیگا کانی سهرابی سپهری و به در شاکر سه یام کردبوو،
به راوردی زهرده خه نه که ی گوران و زهرده خه نه که ی نازم حیکمه تم
کردبوو، هه موویان یه ک شت بوون، هه موویان سهیری چوله که یه کی
فریویان ده کرد که ئیمه نایینین. که چووم بق لای غزه لنوسیش
راسته و راست نه و نیگایه م تیا بینیه وه، نیگای پیاویک که له هه وادا
سهیری بالنده یه کی دور ده کات که ئیمه نایینین. من به سه رسامیه وه
پرسیم «غزه لنوس بق هه موو شاعیران له هه وادا سهیری شتیکی
نادیار ده که ن، وه ک نه وه ی سهیری پاساریبه ک یان کوتریکی
فریوبکه ن؟ بق راسته وخق چاو نابرنه چاوی ژیان؟ بق». غزه لنوس
داوه تی سهر میژیکی بچوکی کردم که به هندی ک گولی پاییزه ی
قه شه نگ راز ابو وه وه، به زهرده خه نه یه کی غه مگین و پرخولیا وه گووتی
«له به رنه وه ی ژیان راسته وخق مانای خویمان پیتابه خشیته ... نا
عه زیزم، کاک جه واهیری دقستم، شاعیران سهیری هیچ پاساریبه کی
فریونا که ن، به لکو له ونبوونی پوخی خو یان راده میتن... من راموا یه

هه‌رکه‌سیک بیه‌ویت سه‌یری ئه‌ودیوی زه‌مان بکات، ده‌بیت خیانه‌ت له شوینی خوی و نیشته‌جی خوی بکات. شاعیران هه‌میشه سه‌یری مه‌نفاکانیان ده‌که‌ن، هه‌ر وه‌خت له نیگای ویلی شاعیریک رامایت، بزانه سه‌یری کۆتری فریو ناکات، به‌لکو نوقمه له سه‌یری مه‌نفاکانی خوی دا...». هه‌ستمکرد ئه‌و پرستانه بق ده‌ست پێکردنی وه‌ها شه‌ویکی گرنگ کوشنده‌ن. من له‌سه‌ر می‌زه‌که دانیشتم و به‌عشقیکی زۆره‌وه بۆنی یه‌کیک له گوله پاییزیه‌کانم کرد و ئیجساسم وابوو هه‌موو ماله‌که بۆنیککی سیه‌راوی پاییزی لیدیته، هه‌ستمکرد له باغیککی پاییزانه‌ی گه‌وره‌دا دانیشتووم و خه‌زان به‌قه‌شه‌نگی له چواره‌وورم گه‌لاپێزانیتتی. په‌نکیکی زه‌ردی مات و کال به‌سه‌ر هه‌موو شته‌کانی ئه‌و ژوره‌دا کشابوو. من له به‌روا و ئیمانیکی قووله‌وه گووتم «شاعیران خویان مه‌نفای خویان دروستده‌که‌ن. له کاتیکدا شار پێویستی پێینه، هه‌مووان له شاره‌کانی خۆیاندا ئێشده‌که‌ن، فرمانبه‌ران ئێشده‌که‌ن، سیاسه‌تمه‌داران ئێشده‌که‌ن، پزیشک و ئەندازیاران ئێشده‌که‌ن، ته‌نیا شاعیرانن مه‌نفایه‌کی ده‌ستکرد دروستده‌که‌ن و ده‌چنه ناوی...ته‌نیا شاعیرانن». غزله‌لنوس وه‌ک ئه‌وه‌ی چاره‌پروانی ئه‌م قسانه‌م لێیکات گووتی «وه‌زیفه‌ی شاعیران ئه‌وه‌یه به‌رۆن بق مه‌نفا و له‌ویوه سه‌یری ژیان بکه‌ن... ئه‌وه وه‌زیفه‌که‌یانه». من به‌هه‌منی پێکه‌نیم و گووتم «غزله‌لنوس من ده‌مه‌ویت به‌ته‌یتمه‌وه و لێره‌وه سه‌یری ژیان بکه‌یت». به‌غه‌مه‌وه گووتی «کاک جه‌واهیری برام، شتیک هه‌یه تق حیسابت بق نه‌کردوه، که یه‌کجار چوویت بق مه‌نفا ئیدی تا هه‌تا هه‌تایه له مه‌نفایت». من به‌جیدییه‌تیکه‌وه سه‌یرمکرد و گووتم «ئه‌م شاره وه‌زیفه‌یه‌کی گه‌وره‌ی بق تق هه‌یه، ئیمه پێویستیمان به‌ جوانی غزه‌له‌کاته. من قسه‌یه‌کی مه‌ردانه‌ت له‌گه‌ل ده‌که‌م، من ماندوو بووم، غزله‌لنوس، من له می‌ژه به‌دوای ئه‌وه‌دا ده‌گه‌ڕیم که خه‌یال له‌م شاره‌دا سه‌وز بکه‌م،

وابکه‌م خه‌یال نه‌پوات بق مه‌نفا، وابکه‌م نه‌وانه‌ی رۆحه‌به‌ری پر
 خه‌یالن ئیشبکه‌ن... به‌شیکین له‌ ژیان و دونیای ئیمه... من راستیت
 پتیه‌لیم، غه‌زله‌نوس، من ناوم جواهر سهرراز نییه، هه‌موو ئه‌م
 حیکایه‌ته‌ درۆیه که بۆم کردویت، من بارۆنی خه‌یالم... تیده‌گه‌یت، منم
 که رۆحه‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی تو ده‌کرمه‌وه، من ده‌بیت له‌ ماوه‌یه‌کی
 که‌مدا ده‌ست به‌دروستکردنی شاری خه‌ونه‌کان بکه‌م، سه‌رۆک و
 ئه‌مریکیه‌کانیش منیان راسپاردوه، به‌لام ئه‌وه خه‌ونی خوشمه...
 تیده‌گه‌یت، ئه‌وه خه‌ونی خۆمه، گهر خه‌ونی خۆم نه‌بایه به‌لامه‌وه
 گرنگ نه‌بوو ئه‌و ئه‌مریکیه‌ حیزانه‌ ده‌لین چی... ئیستا گهر تو له‌که‌لدا
 نه‌یه‌یت، ده‌بیت ده‌ست له‌ هه‌موو پرۆژه‌که بکێشمه‌وه، ده‌بیت ته‌واوی
 نه‌خشه‌کانم بسوتینم... ده‌بیت هه‌موو بودجه‌که بکێرمه‌وه بق خه‌زینه‌ی
 ده‌وله‌ت. ئیشه‌که بسپێرم به‌ کۆمه‌لێک نه‌ندازیار که واتیده‌گه‌ن شاری
 خه‌ونه‌کان ئه‌وه‌یه خانووه‌کانی ئاوده‌ستخانه‌ی زۆر و ئاوی سارد و
 گهرمی تیاپی، ده‌بیت بیده‌مه‌ ئه‌و نه‌ندازیارانه‌ی وا تیگه‌یشتوون شاری
 خه‌ونه‌کان ئه‌و جیکایه‌یه که مرقوف تیا زۆر ده‌خوات و زۆر گوو
 ده‌کات. غه‌زله‌نوس گهر تو له‌که‌لدا نه‌یه‌یت، من ده‌بیت هه‌موو ئه‌و
 بودجه‌ خه‌یالییه‌ بخرمه‌ بنده‌ستی ئه‌و پیاوانه‌ی که ده‌ستیک به‌ ناشیرینی
 ئه‌م شاره‌دا ده‌هێتن و به‌ به‌های نوێ پێمانی ده‌فروشن... غه‌زله‌نوس،
 جوانیه‌ک و هارمۆنیا به‌ک له‌ نێوان رۆحی مرقوف و شوینه‌کاندا هه‌یه،
 گهر تو یارمه‌تیم نه‌ده‌یت، بۆم ناکریت... تیده‌گه‌یت... من شاریک
 دروستده‌که‌م شاعیره‌کانی نه‌چن بق مه‌نفا...». بق یه‌که‌مجار زۆر به‌
 جیدی سه‌یریکردم و گووتی «گرنگ نییه‌ تو کێیت... گرنگ نییه‌؟ گرنگ
 نییه‌ ده‌ته‌ویت رۆحه‌به‌ره خه‌یالییه‌کان بکریت یان نا. مرقفه‌کان
 که‌سیان مولکی من نین، هه‌ندیکیان هاوڕێمن و هه‌ندیکیان دۆستم،
 له‌به‌ر دلم گران نییه‌ ئیش بق تو بکه‌ن. به‌لام بارۆنی به‌رێز هه‌ر

شاریکی دنیا سەرەتا که دروستدەکریت بە نیازی شاریکی خەیاڵی دروستدەکریت... مرقف لەم سەر زەمینە هەر شاریکی ئاوەدانکردۆتەو بە نیازی دروستکردنی شاریکی خەیاڵی ئاوەدانیکردۆتەو. هیچ شاریک نییە دواتریش لە میژووی خۆیدا خەلکانیک نەهاتبین بیانەوێت بیگۆپن بۆ شاری خەیاڵی... هەموو میلەتیک که تروسکەیهکی هیوای بۆ دەرەکهوێت، خەلکانیک دین و دەیانەوێت ئەو تروسکەیه بگۆپن بۆ جۆرە ئاوەدانیهکی گەورە. گوێیگرە جەنابی بارۆن ئەو شارە ی تۆ دروستیدەکهیت، پەییوەندی بە خەیاڵەو نییە، ئەو شارە ی تۆ یان ترس لە مردن یاخود هەستی سەرکەوتن دروستیکردو، تۆ و بارۆنەکانی تر دەتانەوێت هەستبەکن که سەرکەوتوون، لەکاتیکیدا خەیاڵ، خەیاڵی قوول بریتییه لە تێڕامان لە ئازار. جەنابی بارۆن... خەیاڵ هەمیشە دەیهوێت لە ئازارە گەورەکانی مرقفەو نزیکی بیت. تۆ دەتهوێت خەیاڵیکی ئاوەنگێت و جوانیساز بدۆزیتەو تا شویتیک دروستبەکهیت لە گەپەکهکانی تری ئەم شارە نەچیت... گرنگترین شت لای تۆ و بارۆنەکان ئەوێه که گەپەکیک دروستبەکن لەگەپەکانی تر نەچیت... وانیه جەنابی بارۆن؟ وانیه؟ بەلام من نامەوێت گەپەکی وەها دروستبەکم، دەمهوێت بزانی مرقفی ئەم شارە بۆ وا غەمگین، دەمهوێت بزانی دەرگای باغەکانی پۆحیان لە کوێوێه، بزانی که مرقفە جوانەکان دەمرن شارە خەیاڵیهکانیان بەرەو کوێ نوقمەدەبیت؟ که دەسووتین چ جۆرە گولیک لەگەلیاندا بۆ هەتاھەتایە دەسووتیت و چ باغیک لە خۆلەمیشەکه یاندایە؟ جەنابی بارۆن ئەو شارە ی تۆ دروستیدەکهیت، لەبری ئەو خەیاڵانیه که بارۆنەکانی دیکە دەیکوژن، لەبری ئەو خەوانیه که پۆزانە لە دلماندا نفۆدەبیت، ئەو باغانە ی تۆ دەتهوێت سەوزیانبەکهیت لەبری ئەو باغانیه که هەموو شەویک لەم شارەدا دەژاکین و پەشمورده دەکەون، ئەو عاشقانی که تۆ

دهتویت له سره شهماه کانی نهو شاره خه یالییهی تو بسوپینه وه، له بری نهو عاشقانه که دهیت له شاره دا بسووتین و بمرن و غم و پيسوایی بیانکوژیت، نهو غزه لانهی تو دتهویت لهو شاره خه یالییه دا جوانی و خه یال سه وزبکه، له بری نهو غزه لانهی که دهیت لیتره و له ناو پوچه برینداره کاندایخوینینه وه. بارون تو پوچه له بریکی سهیریت؟ من تیتناگه؟ بارون، خه یال هیچ نییه جگه له حقیقه تیکی کوژراو، نهوهی خه یال دروستده کات نهوانه که حقیقه ده کوژن. ژیان خوی گه وره ترین و جوانترین خه یاله... ژیان خوی پیکه ره وه دهیتته شاریکی خه یالی». غزه لنوس بهو دپړانهی پوچی به دی هه موو شاعیرانی دونیای دهخته به رده سستی من. نهو پوچی هه موو هله گه وره کانی ئاده میزاد له ئاده م و حواوه دهخنه ملی سیاسیه کانی سه رده می خویان، هه موو تاوانه کانی به شهریهت له هاییل و قابیله وه دهکته گه رده پیواوه دهسه لاتداره کانی نزیک خویان. به لام من نه مدهویست وا زوو تو په ییکه م و زویریکه م، گوتم «غزه لنوس، وادانی من نهوهی هه موو نهوانه که زه مینیان تیکداوه، وادانی من په کیکم له وهچه کانی شهیتان. به لام سهیرمه ئیستا دهه ویت ژیان پیکه مه وه، نهو شته ناشیرینانهی پرویانداوه له بیریان بهر مه وه و سر له نوئ دهست پیکه مه وه. من بق نهوهی سر له نوئ دهست پیکه مه، پتویم به تویه... بهی تو هیچ ناکریت...». قسه کهی پیپریم و گوتمی «هه موو نهو شاره بووه به خه رابستانیکی گه وره، بارون گه وره ترین موسیهی تو نهوهی دهتویت له شاره برپوته ده ری و کومه لیک نهومی نوئ و بینای گه وره ی جوان و شهماهی پان دروستبکهیت و ناوی بنیت شاری خه یال، شاری خه یال نهوه نییه لیتره رابکهیت، به لکو نهوهیه حقیقه ته خه وتوه کانی نهو شوینه خه بهر بکه یته وه، جوانیه خه وتوه کانی نهو

شوینته له خو ههستینیت. بارقن سهیرمه... خیال سهیرانگایه ک نییه
له ته نیشته شاره وه دروستیکهین. بهلکو هر ژبانی خومانه که
تیدهگهین چی له ناودا کوژراوه. هر که سیک نه توانیت تهحه مولى
راستی بکات، ناتوانیت تهحه مولى خه یالیش بکات. ئەم شاره خه یالییه
تو لای من نرخیکی نییه، ئەو کوشک و ئەندازیارانه ی تو هیچ شتیک
به پوچی من نابەخشن... تو و سهروکهکان و بارونهکانت بویه ودها
شاریک دروستدهکن، چونکه ناتوانن سهیری ئەم شاره راستهقینهیه
بکەن... منیش بویه دهتوانم بگهه باغهکانی خیال چونکه دهویرم
سهیری ئەم هه موو غههه بکەم. ئیوه ناتوانن سهیری کوچی ناشیرین
و مروقه بیمارهکانی ناو ئەو کوچیه بکەن... ناتوانن سهیری باغی
پهژمورده و گوله مردووهکانی بکەن. جهنابی بارقن، من پتووستیم
بهو شاره خه یالییه ی تو نییه، من شاری خه یالی خۆمم ههیه... من
باغی خه یالی خۆمم ههیه... من سی ساله لهم شارهدا دیم و دهچم،
هه موو گوشه خه یالییهکانی دهناسم و هه موو مهخلوقه خه یالییهکانی
دهناسم... ئەم شاری خه یالی منه. جهنابی بارقن بۆ ئەوهی له
خه یالی خه لکی ئەم شاره تیبگهیت، بۆ ئەوهی بگهیه بنی بیهههاری
پوخله بهره خه یالییهکان، دهییت بزانیته چ شتیک له پوخیاندا کوژراوه،
بزانیته کێ کوشتوویتی. گهر دهتهویتی بگهیه ئەو شاره خه یالییه
دهییت بتوانیت ئەو شاره راستهقینهیه ببینیت که له بهردهمتهدیه... له
ناو پوچی هه موو مروقیکی مهحرومی ئەم کوچه وێرانانه دا باغیکی
گهوره ههیه، ئەم باغه کاتیک دهکرتهوه که تیبگهیت. بهبێ ببینی
حهقیقهت ناتوانیت خه یالی هیچ ئادهمیزادیک ببینیت... بهلام جهنابی
بارقن تو ناویریت ئەوه بگهیت... تو بهو راکردنه ی خۆت دهلییت
خه یال، تو به ترسی خۆت له حهقیقهت دهلییت خه یال... هر تو
وانیت، بهشی ههره زوری پوخله بهره پاک و خه یالییهکانیش وان...

دهزانی جه نابی بارون بۆ مرقفی ئهم شاره به ليشاو پاده کهن؟ له بهر نه وهی ناتوانن تهحه مولى جوانی ناو خویان بکهن و ناوی ده نین خه یال... ده زانیت بۆ کهانی ئهم شاره ئاوه ها به کومه ل خویان ده سویتین، چونکه تهحه مولى ئهو باغه جوانانهی ناو پوحی خویان ناکهن و ناوی ده نین خه یال... مرقف به جوانی کوژراوی ناو خوی ده لیت خه یال». قسه کانی بۆ من کوشنده بوون، وهک کومه لیک خه نجهر وه هابوون له پوحمدا بیچه قینیت، دلره ق و تاریک هاته به رچاوم. به دوو نیگای ئاگرین سه یرمکرد و گوتم «که واته جه نابی غزه لنوس، بۆیه ده تویتست حیکایه ته کانی مردن کوبکه یته وه. خه یالی تو ته نیا کاتیک ئیشده کات که لووت بژه نیته ناو چاره نوسی ئاده میزاده کانی تره وه؟ ها ته نیا ئهو کاته ئیشده کات، که ئهم شاره وهک خه رابستان و گورستانیکی گه وره نیشانده یت؟ خه یالت ته نیا کاتیک ئیشده کات که هه موو حیکایه ته کانی مردنت له بهر ده ستدا بیت، خه یال لای تو نه وه یت له ته ماشا کردنی کاره ساتدا کارامه بیت، ها وایه؟ خه یال لای تو نه وه یت تیگه یت چی باغیک کوژراوه، چی گولیک کوژراوه، چی شتیک ژاکاوه؟ ها... ئهو کاته ئیدی به باشی ده توانیت خه یال دروستبکه یت».

له وه زیره کتر بوو تیمنه گات، سه یریکردم و گوتمی «جه نابی بارون، ده زانم تو کتیه گه وره که ی ئیمه ت برده... ده زانم... ئهو کتیه سوودی بۆ تو نییه، ئیمه ماندوو بووین له گه لیدا... ئهوانه ی که دوای ئیمه دین ده بیت تیگه ن خه لکی ئهم شاره چون ژیاون و چون مردوون... ده بیت ئه وه بزائن... ئهو کتیه م بده ره وه... ده زانم تو برده ته».

که وایگووت ئیتر هه ستمکرد له گه ل غزه لنوسدا گه یشتوومه ته کوتایی، تا هه تاهه تایه رقی لیمده بیت و تا هه تاهه تایه رقم لیمده بیت. به بیکه نینه وه گوتم «ئاده میزادان له هه موو شویتیک و ولاتیکی سه ر زه مین ده مرن و ده کوژرین و ده خنکین و ده سووتین... چ عه جه ب

تۆ دەتەوێت بلیت لە گەل ھەموو مردووێکدا زەویبەک نوقمەبێت و باغیک لە بەیندەچیت، لەبری ئەوەی خەیاڵ ئەو ھیزەبێت کە ئەم دونیایە پێ جوانبکەیت، خەیاڵ لای تۆ وەک پیاسەیکە دووردریژ و ھایە بە سەرقەبرانیکدا...».

بە نیکەرائییەو سەیریکردم و گوتی «خەیاڵ گرێدرای خوشەویستی و پیزە بۆ خەلیقەت... عاشقیکی گەورە لە ناو مەژدایە، خەیاڵ لەسەر ئەو عاشقە گەورە ناو پۆحی ئینسان ئیشدەکات، لەسەر ئەو ھونەرمەندە شیتە ناو دلمان، لەسەر ئەو موسافیرە نەسرەوتە کە ھەرگیز ناگاتە مال. من تەنیا دەتوانم ھەولبەم غەزەلەکانی ناو پۆحی مەژدە بپاریزم... چەند سالە دەگەڕیم و دیم و دەچم و غەزەلەنوسم، تاکە ھیوا ئەوەیە نەھیلم غەزەل لە دلماندا بمیشت... لە خەلوەتی ھەموو مەژدە پێ عەزابەکانی ئەم شارەدا ئامادەبووم، تەنیا ئیشم ئەوەبوو غەزەلنوسیکی لە پۆحی ھەموو یەکێکماندا نەھیلم بمیشت... ئیشی من ئەوە نییە لە بەھەشتدا دانیشم، ئیشی من ئەوەیە نەھیلم لە جەھەنمدا خوشەویستی بمیشت... لەبەرئەوە بارۆن من ناتوانم ئەو یارییە تۆ بکەم... ناتوانم».

من شیتبووم و ھەلچووم، بە تورەییەو گوتم «خەیاڵ لای تۆ ئەوەیە مەژدە دەستەمۆنەبێت... لەگەڵ دونیادا ناتەباییت، وایزانیت ئاگریکی ترسناک لە مالی بەربوو و دەبێت رابکات... تۆفانیکی ترسناک ھەلیکردووە و دەبێت ھەلیت؟ ئەوەیە خەیاڵ لای تۆ».

ھیچی نەگوت... ئیستیکی درێژی کرد و ھەناسەیکە غەمگینی ھەلکشووی بێتەوێ سەیرمبکات گوتی «خەیاڵ شتیکی و درۆ شتیکی ترە... ھەزاران سالە مەژدە خەیاڵ و درۆ تێکەلدەکات».

ئەو دوا قسەی بوو، وەک ئەو بوو بەو قسانە دەرمبکات. من پوومەتەکانم سوور ھەلگەرابوون و تورەبووم... تێگەیشتم تاکە شتیکی

له نیتوان من و غه زه لنوسدا ماییت مه رگه. گووتم «گهر خه لک مردن له بیرنه کات، ناتوانیت به خته وه ربیت، گهر خه یال یارمه تی مرقه کان نه دات شتیان بیربجیته وه ناتوانن به شادی بژین... بق ناتوویت خه لک مردنیان بیربجیته وه؟ بق ژیا نی خوت بق نوسینه وهی مردن ته رخانکرده؟».

هه ستایه سه ره بن و بیته وهی سه یرمبکات گوو تی «بارون ئه م شاره له ده ریاهه یه ک ده چیت پریت له دهره ماسی و دزی دهریا، ته نیا که شتییه ک بتوانیت به م ده ریاهه یه دا بروات، جوره که شتییه که مرقه به غه زه ل و خه یال دروستیکردیت. به لام هینده ی که شتییه کی وا پرووده کاته ناو ئه و ده ریاهه یه هه موو چه ته کانی سه رئاو و جانه وه ره زه به لاهه کانی بنئاو خو یانی پیاده دن بق ئه وهی نوو قمیبه کن، هه ر هینده ی فریوتخوارد و له که شتییه که دابه زیت ئیتر جاریکی تر ناتوانیت سه رکه ویته وه. بارون په نگه تو پیاویکی نیازپاک بیت، به لام دوا ی خه ونیکی نه کرده که وتوویت، پوژیک له پوژان شاعیر و پادشا ناتوانن پیکه وه هه مان یاریبه کن... غه زه لنوسه کان و بارونه کان ناتوانن یه ک خه ون ببینن، ناتوانن یه ک خولیا و یه ک خه یالیا ن هه بیت... تو هه موو هیزی خوت له گه ل بوونه وه ریکی لاوازی وه ک مندا تاقیده که یته وه... بارون من شتیکم نییه تو بتوانیت ده سته مؤیه که یته، من ناموم له م شاره ی تودا، من غه مگینم، ناتوانم هیچت بؤبه کم...».

ده مته وانی له و کاته دا بیکوژم، ده سکه وانیکی کون له یه کییک له تاقه کاندانا درابوو، ده مته وانی به هه موو هیزی خوم بیده م به که لله یدا و بیکوژم، به لام دانم به خومدا گرت و گووتم «تو بریارتداوه تا کوتایی مرقه یکی بپه رگ و پشه بیت... شانازی به م ناموبوونه ی خوته وه بکه یته». وه ک ئه وهی ته و او گه یشتییه تینی و دوا قسه ی خوی بکات گوو تی «ئو شاره ی تو دروستیده که یته، ده بیت به حه وزیکی تری پر

چەتە و دېرەماسى، پۈحلەبەرە خەيالىيە راستەقىنەكان لە دەروەى ئەو
شارە و لە قەراغەكانيدا لە حەسرەتدا دەمرن، ئەوچ دەبەيت بەشارىك
ئەوانە تىادەژىن كە خەيال و خەونيان نىيە... مەزنى تەواو نايەتە ئەو
شارەو، مەزنى تەواو خيانەت لە حەقىقەت ناكات».

تىگەيشتم من لە بەردەم پۈحىكى بېچارەدام. ئەو شەو بە غەمگىنى
لە مالى ئەو ھاتەدەرى و ڤوم لە مالى جەغفەرى مەغولى كرد... كە
لە زەنگى مالى مەغولىم دا كاتژمىر يەكى شەو بوو.

ئاھەنگ و لاشە

شەوى يازدەى تشرىنى يە كەمى ۲۰۰۴

شەوى يازدەى دەى سالى دووھەزاروچار ماجىدى گول سۆلاف و
دەرسىم تاهىر چوون بۆ نويمىران. ئەو شەوى تاكبونەو دەى ژمارەكان و
پۈحەكان بوو. ئاھەنگىكى گەورەبوو، دەنگى مۇسقىا و ھەناسە پىگەو
ئەو سالىگەورەيەيان ھىتابوو جۆش. دەرسىم تاهىر لە ھەمو شتىك
دەترسا، پىشتەر نە مۇسقىاى وا بەرز و نە جۆرە خەلكى و ھەى بىنىبوو.
بۆ ئەو دەى زۆر نەكەو پتە بەرچاوان، ماجىد بەھىمنى لە نىوان كورسىيەكان
و جەنجالى بۆيىنەى مندالان و تىگەلاوبوونى چەندىن خىزاندا و نىكرد. ئەم
شەو ئاھەنگەكە و ھاگەورەبوو، سالىگە بە جۆرىك پىپوو، ئاسان
كەس كەسى نەدەدۆزىيەو. لىدە ئەى مۇسقىا... لىدە ئەى دل...
سەمايكە ئەى جەستە... ھەلپەپن ئەى قاچە غەمگىنەكان و ھەلتەكى
ئەى سىنەى پىر لە حەسرەت. ماجىد كە وەك جۆنى دىپ لە فلىمى
بلۇدا قزى بە جۆرىكى ئىجگار قەشەنگ بۆ سەرەو ھاىتابوو، ھەستى
بە نامۆيىەك كرد و ھەختەبوو تەواوى پلانەكە تىكبىدات و لە سەرەتاو پى

بشيونيت. حه زیده کرد لهو ساته دا برپوات بۆ لای مندالّه کویره کان و سوار که شتییه که ی بیت... بکریره وه ئه ی ئاو... بکریره وه ئه ی زولمه تی بیینی خه یال... بکریره وه ئه ی نه خشه سهخت و داخواه کان ی ناو پۆج... له گه لّ ئه و مندالانه دا برپوات و هه رگیز نه گه پیته وه. سه رتا پای هۆله که ی وهک بازارپنکی ساردی جهسته و عاتیفه و خه یال هاته به رچاو. سه یری لیّهات له پیناوی لاشه ی ژنیکدا که نه بیینیوه و نازانیت کتیه خۆی له شوینیکی وه هادا ده بینیته وه. ئیستا هه موو مانای ژیان ی خۆی له وه دا ده بیینی شتیک بۆ مردووه کان بکات، که سه یری ئه و هه وا و به زه مه ی ده کرد، که بۆنی ئه و هه موو عه تره ی ده کرد، که ئه و هه موو ژن و کچه ی ده بیینی به نیگای ناپاکه وه سه یری بالّا و قز و چاوی ده که ن، دلنیا بوو ئه و ته نیا له گه لّ مردووه کاندا ده توانیت په یوه ندیه کی قوولّ به ستیت. هه ر له و ساته وه که چووه ناو هۆله که هه ستیکرد بوونی بۆته مایه ی شتیک نانا سایی، هه ستیکرد شه پۆلنکی گه و ره ی چرپه چرپی له نیوان ژنان ی نویمیراندا دروستکردوه، گوئی لیبوو ده یانگووت خۆیه تی... خۆیه تی. چه ندین جار ناوی نه و جه وانی چینی له گویتدا زرینگایه وه. هه ندیکیان وهک بترسن خۆیان لّ لاده دا و هه ندیک ی دیکه شیان ده یانویست به هه سه ره ته وه په لاماری بده ن. چی وایده کرد واتینگه ن ئه و نه و جه وانی چینییه، چی؟ له و شه وه وه ی لاشه که ی بینبوو هه ستیده کرد لاشه ی ئه و کوژراوه لاشه ی خۆیه تی، ئیستا ئه م نیگا و چرپه چرپه سه یرانه که له سه ریدا ده نگ ده ده نه وه، ئه و ته ماشا کردنه ترسا وانه ی وهک ئه وه ی هه مووان تارماییه کیان بینیت، وهک ئه وه ی جوان ی له ناکاوی ئه و هه موو هۆله که ی تیکدا بیت... به ته نیا له سه ر مێژیک دانیش، هه ستیکرد ژنان ی نویمیران یهک یهک به بهرده میدا ده پۆن و سه یریده که ن، یهک یهک ده یانه ویت دلنیا بن ئه وه ی ده بیینن نه و جه وانی چینییه یاخود نا. گوئی لیبوو ده لّین «نه کوژراوه... درۆیه نه کوژراوه». ماجیدی گولّ سۆلاف

سەرسام لە خۆی پرسى «تۆ چ یارییه‌کم له‌گەڵدا دەکەیت... ئەى تارمایی؟ چ یارییه‌ک». یه‌که‌مجارىبوو هه‌ستیده‌کرد ئه‌و مردوو به‌پاستى لێوه‌ى نزیکه‌ و له‌گە‌ڵیايه‌تى. هه‌موو به‌به‌رده‌میدا ده‌پۆشتن و سه‌یریانده‌کرد و ده‌یانچاند. چرپه‌چرپه‌کان به‌ شێوه‌یه‌کى سه‌یر له‌سه‌ریدا ده‌نگیانده‌دايه‌وه، وه‌ک بیهۆشیکی لێهاتبوو، هه‌ستیکرد له‌ هه‌موو ئه‌و دونیايه‌ دابراوه، هه‌ستیکرد ده‌نگى مۆسیقا و ده‌نگى منداڵان و فسکه‌فسکی ژنان و که‌مه‌ترخه‌مى پیاوان هه‌مووی خه‌ونه، هه‌ستیکرد له‌ جیگایه‌کى باریکدا له‌ نیوان ژیان و مه‌رگدا گیرى خواردوه و ناتوانی‌ت بگه‌رێته‌وه دواوه. دووجار چووه‌ ته‌والێته‌کان و له‌به‌ر ئاویته‌کانیدا وه‌ستا و گوتى «من نه‌وجه‌وانى چینی نیم... من ئه‌و نیم... من ماجیدی گول سۆلاقم». به‌لام هه‌ستیکرد هه‌موو ژيانى چه‌زیکردوه یه‌کیکی دیکه‌بی‌ت، ویستویتى که‌سیکی دیکه‌ بی‌ت. ده‌یزانى هه‌ر جارێک سوار ئه‌و که‌شتیه‌ ده‌بی‌ت، پۆژیکی راسته‌قینه‌ى ژيانى به‌ هه‌ده‌ر ده‌پوات. ئه‌و که‌شتیه‌ هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ که‌شتى دوورکه‌وتنه‌وه‌ى به‌رده‌وامى له‌ خۆی. ده‌کرا ئه‌ویش وه‌ک نه‌وجه‌وانى چینی بژی... ده‌کرا. ئه‌ویش به‌ هه‌مان ئه‌ندازه‌ى ئه‌و جوان و سه‌ره‌نجراکێش و پڕ سیخه‌. ئیستا که‌ له‌ ئاویته‌که‌دا سه‌یری خۆی ده‌کرد دلنیا‌بوو نه‌وجه‌وانى چینی نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى خۆیه‌تى، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى غه‌زەلنوسیشه‌، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ى هه‌موو مه‌خلوقاته‌ خه‌یالییه‌کانه‌، به‌لام چیدی کاتى گه‌رانه‌وه‌ نه‌ما‌بوو، ده‌بايه‌ تامردن وه‌ک ماچه‌لانى خه‌یالى بژی... وه‌ک ناخودایه‌ک که‌ ته‌نیا به‌ خه‌یال سوار که‌شتى ده‌بی‌ت و زه‌وییه‌ خه‌یالى و پویاره‌ خه‌یالییه‌کان ته‌یده‌کات. که‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئاهه‌نگه‌که‌، دێرێکی غه‌زەلنوسى هاته‌وه‌ یاد که‌ ده‌یگوت «دل له‌ ئه‌ودا که‌ غه‌ریبه‌ په‌رۆشى تۆیه‌تى — واده‌زانیت میه‌ربازان سه‌راپا مه‌عشوقه‌ى خۆیه‌تى». ئه‌م ژنه‌ کوژراوه‌ له‌ ناکاو بووبوو به‌ مه‌عشوقه‌ى خۆی. به‌ ناو ئاهه‌نگێرانددا تێپه‌ری و دلنیا‌بوو

گەر بەو پۆخەووە نەبێت، ناگاتە سەر گۆپی ئەو خانمەیی لە بنی جەھەنمیکی گەورەدا نێژرابوو. دابەزینی خۆی بۆ ئەم شارە وەک دابەزینی پالەوانی ئەفسانە یۆنانییەکان بۆ سەر زەمینى ھادەس، بۆ دۇنیای ژێرەو ھاتەبەرچاو... کە بەناو بۆنى عەترى ژنان و نیکا سەیر و برسێیەکانیاندا تێپەڕی، وایدەزانى بە پىواقىكى درىژى جەھەنەمدا بەرەو خوار، بەرەو بنكى بىقەرارى سەقەر دەپوات، تا لەوێوە نەینىيەك لە دەست پاسەوانە جەھەنەمییەکان و پۆخە گومراکان پزگاریکات و بیهێنێتەو سەرى. بەجۆرىک غەریببوو دەبویست شەو زۆر زوو بەسەرچیت و تێپەڕیت. نەیدەتوانى بىر لە باران شوکۆر نەکاتەو، بىر لەو نەکاتەو گەر نەکوژرابایە ئىستا ئەویش لێرەبوو، لە ناو ئەمانەدابوو کە ئاھەنگ دەکەن و ھەڵدەپەڕن. لە کاتژمىرى دەدا ئاھەنگەکە دەگەیشتە ترۆپكى خۆی. لەویدا دەبایە لەگەڵ دەرسیمدا بە جیا لە ھۆلەکە بپۆنەدەرى و لە دەرەو بە بیانووی دۆزینەوہی جیگایەك بۆ گۆرپى دەرسیم کە دەبوو خۆی پىسبکات، لە کوچەکانى نویمىراندا خۆیان ونبەن. لە پىش کاتژمىر دەدا دەرسیم شتىكى بە جلەکانى خۆیدا پرشت و ماجیدى گۆل سۆلاڤ لەگەڵیدا ھاتەدەرى، شەو ساف و بێدەنگ و غەمگین بوو. کە دەنگەدەنگى ئاھەنگەکە و ژاوەژاوی ھەلپەپکىکەرەن لە سەرىدا کوژانەو، بێدەنگى دۇنیا سەرسامیکرد. سەبرى ئاسمان و ئەستێرەکانى کرد، ھەستیکرد ھەموو شتە گەورە و مەزنەکانى گەردون بە وىقار و ھىمن و بێدەنگن. دلنیاوو ناو ئەم ھىمنى و خامۆشییە مالى راستەقینەى ئەو... وا ھاتە خەيالى ھەموو نویمىران لە ئاھەنگەکەبێت. وەک پەلى براىكى خۆى بگرت، پەلى دەرسیمى گرت و دوو بە دوو لە کوچەکانى نویمىراندا کەوتنەپى. کزەبایەكى پاییزەى دلتەزىن بە ناو کۆشک و باغچە زەردەکاندا ھەلیدەکرد، دەرسیم بێئەوہى بىر لە ھىچ بکاتەوہ یان بترسیت لە پىشەوہ دەپۆشیت. تا گەیشتنە نزىک باغى مورتەزا تەنیا

سەیری ناو تاریکیان دەکرد. ماجید ئەمشەو ئارەزوویەکی وەهای نەبوو گالته بە لووتی دەرسیم بگات، دەرسیمیش لەو پۆخەبەرانبوو خۆبەخۆ نەدەهاتە قسە. کەلە باغی مورتەزا نزیکبۆنەو ئەو ناوە زیاتر لە هەر جیگایەکی دی نوقمی زۆلمەت بوو. چرای کۆشکەکانی دەورووبەر سەرتاپا خامۆشبوون، وەک دوو کەس ترس و دوودلیان نەبێت بە هێمنی دەرگای پشستەوێ باغچەکیان کردەوێ. باغ بوو، باغێکی پاستەقینە، هیچ ئاسەوارێک نەبوو کە لە ژێر ئەم درەخت و گۆلنەوێ ئەو هەموو مردنە هەبێت. بەلام دەرسیم وەک لووتی شتیکی نەینی پێبێت راپلەکی، بە هەست تیگەیششت چوار دەوری و ژێر پێی سەرتاپا لاشەی مردووانە، سەرسام لەباغەکەی پوانی و هەناسەیەکی قوولی هەلکێشا. دەبایە لە بازنەیی سێهەمی باغەکەدا، لەو جیگایەدا کە سەروویەکی بەرز پواوێ، بەدەستی چەپدا دوو مەتر دوور لەو درەختەوێ، زەویەکە هەلکەن و باران دەربهێنن. دیاریبوو هاوینی رابوردو دەستیک گۆلی جۆراوجۆری لەسەر گلکۆکەیی باران سەوزکردوێ، لەگەڵ ئەوێ دۆنیا مالاوایی لە دواوەمین گەڵا وەرپوێکانی خەزان دەکرد، هێشتا هەندیک گۆلچکەیی ورد لەسەر گۆرەکە مابوون. دەرسیم بە خێراییه‌کی سەیر زەوییه‌کی هەلکۆلی. لە ماوێه‌کی کەمدا گەیشته سەر کراسە سپییەکی باران... بە خێراییه‌کی ئەفسوونای کە نیشانەیی شارەزایی و هێزیو نەوێک نیشانەیی ترس و شەپزەیی هەموو لاشەکەیی دەرھێنا. خۆدایە لەگەڵ تێپەڕینی شەش مانگیشدا جەستەیی باران ساغ بوو، وەک ئەوێبوو دۆینێ نیژراییت، بۆنێکی سەیری گۆلزاری لێهەڵدەستا... بۆنی باغی لێدەهات. دەرسیم بەو لووتە زلەیی خۆیەوێ ئەو بۆنە مەستیکرد و بەچەوێ گوتی «خۆشە... زۆر خۆشە». بە هەردووکیان خۆلەکیان دایەوێ بەسەر ئەو جیگایەدا، بەلام شوێنەواری هەلکەندنەکان وەها دیاریبوون بە هیچ دانەدەپۆشرا. نزیکیی یازدەیی شەو، پێکەوێ دەرگای پشستەوێ باغەکیان

کرده‌وه و به‌ره و سنووری دهره‌وه‌ی نویمیران پویشتن. هه‌مووشتیک ئاسان تیپه‌پی، هیچ پۆخ‌له‌به‌ریک تووشی گومان و دوودلی و ترسی نه‌کردن. ماجیدی گول سۆلاف لاشه‌که‌ی بارانی دابوو به‌شانیدا و به‌تاریکی نه‌نگوسته‌چاوی پاییزدا ده‌پویشت، پیده‌شتیکی پیک و تاریک و بیبه‌ربه‌ست بوو. گول سۆلاف خۆشحال بوو، خۆی وه‌ک که‌سیک ده‌هاته‌ پێشچاو که له‌ بنی بیقه‌راری سه‌قه‌ره‌وه به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینی پوناکی ده‌گه‌پتیه‌وه. له‌ نزیک ته‌لبه‌نده‌کانی نویمیران دهرسیم هه‌موو ته‌له‌کانی قرتاند و پیکه‌وه لاشه‌که‌یان گه‌یانده‌ دهره‌وه. ماجه‌لانی راسته‌قینه و حه‌سه‌نی پیزۆ له‌ پیکاییکی په‌شدا چاوه‌پوانیانده‌کردن... ماجه‌لانی راسته‌قینه له‌ بیده‌نگی و تاریکی لا‌ پێیه‌کی باریکی شه‌ودا، لاشه‌ی خوشکه‌زاکی له‌ ماجید وه‌رگرت و هه‌ستیکرد بۆنی نه‌و گول خه‌یاڵیانه‌ی لیدییت که له‌ قه‌سیده‌کانی غه‌زله‌نوسدا بۆنیکردبوون. حه‌سه‌ن تۆفان به‌سه‌رسامیه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یریکی ده‌موچاوی مردووه‌که‌ی کرد که هیشتا له‌ ئامیزی زوهدی شازه‌ماندا بوو، به‌ چرپه‌وه گووتی «باری ته‌عالا، فخری کائینات... چه‌ند له‌ سه‌بری ده‌چیت». شازه‌مان پرسى «سه‌بری کییه... حه‌سه‌نی پیزۆ، سه‌بری کییه؟». حه‌سه‌ن به‌ هه‌مان سه‌رسامیه‌وه گووتی «ئه‌و مه‌عشوقه‌یه‌ی غه‌زله‌نوس له‌ هه‌زارباغ ده‌بیینییت». له‌و کاته‌دا ماجه‌لانی راسته‌قینه ته‌رمه‌که‌ی دانا و قزى له‌سه‌رچاوی لابرد و بۆیه‌که‌مجار باران شوکوری له‌به‌ر پوناکی لایتیکى ده‌ستیدا به‌ پۆشنی بینى. ئاهنکی خنکاو له‌ گه‌رووی هاته‌ده‌ری، هه‌ستیکرد هه‌ردوو ده‌ستی ده‌له‌رزیت. سه‌ری خسته‌ ناو ده‌ستی و به‌ حه‌سه‌ره‌ته‌وه گووتی «نۆر گه‌نج بوو... نۆر». ماجیدی گول سۆلاف له‌و شه‌وه‌زنه‌گه‌دا دووباره‌ لایته‌که‌ی له‌ پوخساری باران نزیککرده‌وه و به‌ وردی سه‌یریکرد و له‌ دلی خۆیدا گووتی «خوای گه‌وره... خوای گه‌وره... نۆر گه‌نج بوو... نۆر».

دووھەمین و دواھەمین چیرۆکی من بۆ تیشکان ماجیدی گۆل سۆلاڤ دوانزە و سیانزە ی تشرینی یە کەمی ۲۰۰۴

لاشەکە ی بارانمان لە ناو باغیکی خەیاڵی گەورەدا لە تەنیشت
نەوجەوانی چینییه وە ناشت. باغیک لەسەری ئەو سەری دەریایەک لە
غەزەلدا. هەر چوارمان باغ بە باغ و غەزەل بە غەزەل ئەو لاشە یەمان
هەلگرت. لە ناوہ پاستی ئەو کتێبخانە گەورە یەدا کە پەفەکانی سەرتاپا
دیوانی بێشوماری غەزەلبوون، بارانمان بەخاک سپارد. غەزەلنوس لەسەر
گۆرەکە ی گروتی «غەزەل وەک چۆن پێگای لە دایکبوونە ئاواش پێگای
مردنە، هەندیک بە غەزەلدا دێن بۆ ژیان، بەلام ناتوانن بە غەزەلدا
بگەڕێنەو، هەندیکیش بە غەزەلدا نایەن و بە غەزەلدا دەگەڕێنەو...
هەموو پۆحله بەرێکی خەیاڵی کە لە دایکدەبێت دێرێک شیعەر لەسەر
سینە یەتی، دواتر ئەو مۆڤانە لە تەواوی زیندەگیدا ئیشیان ئەو یە
ئەودێرە تەواوبکەن و بیکەن بە قەسیدە یەک... بەلام کە من ئەوانە ی
دەتوانن لە گەڵ ئەو دێرەدا بژین و قەسیدە کە تەواوبکەن». دواتر بە
ئێمە ی گروت «نەخشە ی پاستەقینە ی ئەم باغە لای ئێو یە، نەینییە کە ی
لە دلی خۆتاندا هەلگرن». ئێمە نەوجەوانی چینی و بارانمان لەو باغەدا
بۆ هەتاھەتایە بەجێھێشت و دلتیابروین لە ناو ئەو بەحری غەزەلەدا
ئاسوودە دەژین. من وام هەستکرد لەویدا چیرۆکە کەمان تەواوبوو،
هەستکرد ئێمە بەشیکی چکۆلانە ی جەنگیکی گەورەمان بردۆتەو، لە
دلی خۆمدا دەمگوت گەر پۆرێک لە پۆژان ئەم چیرۆکە ببێت بە
کتێب، خەلکانی پاشە پۆژ و پۆحله بەرە خەیاڵییەکانی داھاتوو شانازی بە
منەو دەکەن، بە ماجیدی گۆل سۆلاڤەو کە لەسەرە تاکانی سەدە ی
بیست و یەکدا لاشە ی ژنیکی عاشقم لە باغیکی ناو سەرزەمین

دوژمنەو دەرمەیناو بەرەو باغیكى خەيالى ھەلمگرت و ھەك قارەمانىكى راستەقىنە لە ھىچ شتىك نەترسام. دلتىابووم لە پاشەپۇژدا دەچمە ناو كتيبەكانەو، ھەستمدەكرد ماناي ئەو ئىشەى من كردومە، لە زۆر جەنگى گەورە و شەپى راستەقىنە پوونتەر و قولتەرە. مرۆف لە مېژووى خۇيدا ھەزاران جەنگى ترسناك و گەورەى كردو، بىئەو ەى بزانتىت بۆ، بەلام من دەمزانى چەند گرنگە، ئەو لاشە جوانەى باران لە باغىكى ناچيز و يادكراو و تاريكەو بەرەو باغىكى خەيالى و پىر غەزەل بگوازينەو.

بەلام ئەو ھەستە مەزنەى سەرورەى و سەرفرازى ھەستىكى كورت و كەم خايەنبوو، بۆ پۇژى دواىى كە بە ئاگاھاتم و تيشكان تاهيرم لە بەردەرگاي ژورەكەى خۆمدا بينى، ھەستمكرد دەنگىك لە ناخەو پىمدەلئىت «گول سۆلاف لە خۆتەو قسەى زيادەكە و زۆر مەپۆ... لە خۆتەو پەلەمەكە، شەپ ھىشتا تەواو نەبوو». تيشكان بە تەنورەىكەى كەمىك كورتەو لە بەر دەرگاي ژورەكەمدا وەستابوو و گووتى «كوورى باش پىتناخۆش نىيە، بىمە ژوروى». منىش بە دەم باويشكىكى درىژەو گووتم «تيشكان گەر بۆ كوشتنىشم ھاتبىت، پىم ناخۆش نىيە... وەرە ژوروى». بە گلەبىيەو گووتى «دوینى شەو سەيرت نەكردم... تىناگەم بە درىژايى ئاھەنگەكە سەيرى منت نەكرد... بۆ؟ كوورى باش، لە پىرىكىشا ونبوويت». من گووتم «ھا دوینى شەو، دوینى شەو، دوینى شەو». لە راستيدا نەمدەزانى بلیم چى، من بە درىژايى ھەموو شەو تيشكانم بە خەيالدا نەھاتبوو. گووتم «دوینى شەو بە جۆرىك دلتەنگبووم ترسام بەم دلتەنگىيەى خۆم جوانى تۆ بزاكىتم... كە دلتەنگدەبم جەزناكەم كەسانى خۆشەويستى خۆم ئەزىيەتبدەم». بە مەكرىكەو لە تەنىشتەو دانىشت و گووتى «كوورى باش، بىرى حىكايەتەكانت دەكەم، حىكايەتەكەى ئەو پۇژەت زۆر خۆشبوو، زۆر زۆر. من بىرى حىكايەتەكانت دەكەم...». زانىم درۆدەكات، بەلام نەمويست بزاتم بۆ درۆدەكات. لە جىگاگەمدا پاكشا، كە

پالکەوت تەنورەکەى بەجۆرىک ھەلکشا ئىتر شەرمەدە کرد سەیرىبکەم. بۆ ئەوێ پانە سىپى و بارىک و بلەندەکەى نەبینم، لە تەنیشتیەو دانیشتم و دەستم بەقژە زەرەدەکیدە ھێنا و گووتم «بەپاست ھەزەت لە ھىکایەتەى منە؟». گووتى «زۆر، باوەرپکە کوورى باش، زۆر». چاوانى وەھا جوانبوون ئىستاش کە بىر لە نىگاگانى دەکەمەو ھەسرەتیان بۆ ھەلەدەکیشم. لىمپرسى «ھەزەت لە چ ھىکایەتیکە؟». بە ئەسپایى چاوى لىکنا و گووتى «بەھەزى خۆت». منیش ھەناسەى ھەلکیشا و گووتم «گوێگرە تىشکان... ئەمۆ ھىکایەتیکى غەمگىنت بۆ دەگێرەو، کە نابىت قەت لە یادیبکەیت». لەسەرەخۆ گووتى «قەت لە یادی ناکەم». گووتم «ئەگەر پۆژىک مرەم، ئەم ھىکایەتەت بىرنەچیتەو». گووتى «بىرم ناچیتەو». نەمەزانى بۆ وا دەلێم، بەلام ھەستىکى مندا لانەم تىابوو کە دەمکوژن. گووتم «ھەبوو نەبوو لە شارىکى ئەم دونیا گەورەیدا ئەسپناسىکى زۆر شارەزا ھەبوو، ھەزىدە کرد ھەموو ئەسپى جوانى دونیا ھى خۆى بن، بەو ھەدا زۆر لە دەستەمۆکردنى ئەسپى کۆیدا شارەزابوو، دەیتوانى کۆپترین ئەسپ پامبکات و جەلەوى بکاتە مل، ئەو ئەسپبازە بە جۆرىک شارەزابوو، بەجۆرىک لە ھونەرى جەلەوکردندا لىزان بوو، ھىچ کەس لە دونیادا نەیدەوێرا گومان لە توانای بکات، ھەر کەسىک گومانى ھەبوایە ئەو دەىگوت بۆ کۆپترین و ناپامترین ئەسپى دونیام بۆ بەیتە تا بۆتى دەستەمۆبکەم. ھەر کەسىک ئەسپى زۆر سرکى ھەبایە کە ھەرگىز دەستەمۆنابىت، دەینارد بە دواى ئەو مامۆستایەدا. ئەسپىکیش چىيە لە دونیادا لە دەستى دەرەنەچووبوو. پۆژىک ئەسپناسىکى دیکەى وەک خۆى و مەیتەرىکى دۆستى ھاتە لای و ھەوالى ئەسپىکى لە کێلگەى یەکێک لە ئەسپدارە ناودارەکانى وڵاتەو بۆھێنا، ئەسپىک بە ھىچ مەیتەر و پامچىيەک دەستەمۆ ناکرىت و پاناگىرىت و سمکۆلانى ھىور ناکرىتەو. مامۆستای گەورەى پامکردن

كە تا ئەو كات جڤەوى لە مىلى ھەزاران ئەسپ كەردبوو، ئەم ھەوالە
 دڤۆشەيەكرد. مامۆستا پەيوابوو ھەليكى گەورەى دەستكەوتوو ھونەرى
 خۆى تاقىبكەتەو و توانای خۆى بەپاستى بسەلمەينى. بەرەو كەنگەى
 ئەو ئەسپە كەيوپە پۆشت و بەتەمابوو ھەر زوو بە خۆى و مەداليەكى
 دىكەى دەستەمۆكردنەو بەگەپتەو... مامۆستا كە دەگاتە شوينى نيازى
 خۆى و لەوئ تەماشادەكات، ئەسپەيى سەى سەرەكەش دەبينەت كە
 يالەيكى چەر و ئاورىشمىنى ھەيە. ئەسپەك ھەند بۆنى مەيتەر و ھەناسەى
 مەوۆى بەسەردا دەچەيت، وەك شەيت دەكەوێتە سەمكۆلان و كوپرڤن و
 بازبازين و جووتە. ئەسپبازى شارەزا كە وەحسەدەكات ھەچ ئەسپەك
 لەسەر زەويدا نەيە ئەو نەتوانەت پامبەكات، چەند پۆژ و چەند ھەفتە
 دەكەوێتە ھەولەى نەرمكردن و ھەتەرەكردنەو ئەو ئەسپە شەيتە و سوودى
 نەيە. سەختى نەيشەكە و جوانى ئەسپەكە وەھا دەچنە دلى پامچەكەو
 بپارەدەت ژيانى خۆى بۆ دەستەمۆكردنى ئەو ئەسپە تەرخەنبەكات،
 بە نەرخەيكى بەرز ئەسپەكە لە خاوەنى دەكەيت و بە ھەلاكەت بەرەو
 مەل و كەنگەى خۆى دەيگوازەتەو و لە سەر زەوى و مەزراى خۆى
 بەرەلەيدەكات. پۆژان دین و پۆژان دەپۆن، مانگان و سالان تەدەپەين و
 ئەو پەياو ھەموو ھونەرى خۆى و ھونەرى ئەسپبازانى تر بەكار دەھەينەت
 و ئەو ئەسپەى بۆ دەستەمۆ ناكەيت... دواى چەند سال نەيش دەگاتە
 ئەو بپوايەى ھەندەيك ئەسپ ھەن ھەرگیز دەستەمۆنابن، مەوۆيەك نەيە
 بتوانەت زەينان بەكات و جڤەويان ئاسان پاكەشەيت و بەو پەنگايەدا بپاتبات
 كە ئەو دەيەوێت، ئىدى تەنگەكەى ھەلەدەگرەيت و لە گەرمەى ئاومەيدەدا
 ئەو ئەسپە سەپپە دەكوژەيت... مەيتەرچى شارەزا كە عەشقەيكى زۆرى
 ئەسپەى لە دلدایە، پەيوايە تاكە پەنگايەك بۆ ئەو ھەى خۆى بژى و پەنجى
 مانای ھەيەت، ئەو ھەيە ئەو ئەسپە بكوژەيت. ھەموو ئەو ئەسپانەى كە
 دەستەمۆنابن دەبەيت بكوژەين... »

تیشکان تاهیر بێئەوێ هیچ لە حیکایەتەکم تییگات. دواى
سەرخەویکی کورت لە جیگاگەمدا هەستاو بەبێدەنگی پۆشت، دڵنیابووم
دەچیت بۆ لای یەکیەک لە بارۆنەکان. دواى پۆشتنی ئەو من دلتەنگبووم...
دڵنیابووم جارێکی دی تا هەتاهەتایە نایەتەو ئەم ژوورە بۆلام. دڵنیابووم
بەیه کجار و تا هەتاهەتایە خانمی جیسیکەم لە دەست خۆمداوه.

ئەو بەیانییە کە چووم بۆ ناو منداڵە نابیناکان، بە دڵنیاپێوە دەمرانی
ئەو دواوەمین پۆژمانە پێکەوه، بێ هیچ هۆیه کی دیاریکراو پێمگوتن
«ئەمڕۆ پێکەوه سوار کەشتییە کە نابین... ئەمڕۆ تەنیا هەندیک قسەتان
بۆدەکم. من پۆژیک لە پۆژان بەجێتاندەهێلم... دەزانم ئەم نەخشەیی
ئیمە لەسەری دەپۆین تا ژیان و گەردون هەبێت تەواونابێت، سەفەرێکە
بەشی هەموو مڕۆفەکان دەکات، ئێستا هەر یەکیەک لە ئێوە نەخشەییکی
و هەا خەیاڵی لە پۆختاندایە، دەتوانن سەیری تاریکی ناو بینایی خۆتان
بکەن و درێژە بەسەفەرەکە بدەن. ئێستا هەر یەکیەک لە ئێوە بوو بە
ماجەلانیکی چکۆلەیی خەیاڵی کە دەتوانیت خاکی سەیر و عاجباتی لە
دلی خۆیدا بدۆزیتەوه، هەر یەکەتان کەشتییەکتان هەیه کە دەتوانن بە
پوباری سەخت و ئاوی خوێ و زەوی پڕ مەترسیدا ئاراستەبیکەن. پۆژیک
لە پۆژان کە هەستتانکرد ژیانتان زۆر ناخۆشە، هەستتانکرد دەبێت بپۆن
بۆ دۆنیایەکی تر و بۆ سەر زەمینێکی تر، سەیری قوولایی ناو پۆج و
جوانییەکانی ناو دلتان بکەن، لەویدا زۆر نەخشەیی لەوێ من قوولتر و
سەیرتر و جوانتر دەدۆزنەوه. زۆر خاکی لەوێ من سیحراوێتر دەبینن.
پۆژیک لە پۆژان هەر یەکیکتان گەیشته ئەوپەڕی جوانی، گەیشته ئەوپەڕی
خەیاڵ، گەیشته خاکیک کە خۆی پێیوایە سەر زەمینێ خەونەکانی.
لەویدا باغچەییکی چکۆلە دروستبکەن و ناوی بنێن «باغی سەردارباشی
گول سۆلاف» یان ناوی بنێن «باغی ماجەلانی خەیاڵی». ئەو
پۆژە منداڵە نابیناکان بە تەواوی غەمگین بوون، بەلام چارێکم نەبوو،

دەنیا بوم دەبەت خۆم بۆ سەردەمییکی تر و پۆزگاریکی تر ئامادەبکەم. دەبايە منداڵە نابیناکان فێرین خۆیان نەخشەى خۆیان دروستبکەن و تەنها بە خەيالى خۆياندا سەفەریکەن و کیشوهرە شاردراوە و نەروکانى ناو پۆحى خۆیان بدۆزنەوہ ... چارى دیکە نەبوو.

یادداشتەکان بارۆنى خەيال

من میری پۆرسەلان هەوالەکەى دامى، پێشتر وەها شپەزە نەمبینیوو. بارۆن مۆدیلى جۆرە پیاویک بوو کە لە سەدەى بیستدا نمونەیان زۆر زۆربوو، چەشنە پیاویکی گەمژە، بەلام لە هەمانکاتدا ئازا و چاونەترس، لەو کەسانەى دەسلەت تەنیا بە هەییەت و ترس تێگەییون. من لەو کاتەوہى لە ئەنجومەنى میراندا ئەندامبوم ئەوم دەناسى. چەند سالیکی بوو وازم لەوہ هینابوو لەگەل کەسانى وەک میری پۆرسەلاندا بچمە گفتوگۆو، بەلام هەردەم کاروبارى حیزب و وردەکارییەکانى ژيانى سیاسى کۆیدەکردینەوہ. گەرچى هاوێى نەبووین بەلام پێزى یەکدیمان دەگرت و حورمەتى یەکترمان لابوو. دووسال لەمەوبەر کە سەرۆک خومارى پاشەپۆزى سیاسى خۆى بوو، دەیویست خۆى بۆ قوناغى تازە ئامادەبکات. زۆربەى کاروبارەکانى دا بەشکرد و لە زۆر وردە ئیش کە تا ئەوکات خۆى بە ئیرادەى خۆى پاییدەکردن دەستى کێشایەوہ. بەوہدا سەرۆک منى وەک کوپى خۆى تەماشادەکرد، لوتقى نواند و بڕیکى زۆر وردە ئیشى دا بەسەرمدا کە زۆربەیان تەنیا سەرئیشەى پووتبوون و هیچى تر. پۆزیک من و بارۆنى پۆرسەلان و بارۆنى ماستاو و بارۆنى تورکی بانگکرد و گووتى «ئێوہ هەر چوارتان کوپى شیرینی

من و ده‌بیت له‌مه‌ولا زور شت هه‌یه ئیوه بۆم نه‌نجام‌ده‌ن». هه‌ر
 جه‌نابیشی وایکرد له‌هه‌لبژاردنی نه‌نجومه‌نی بالای میراندا، که
 خه‌لکانیک ناویان‌تابوو ده‌سته‌ی بالای بارۆنه‌کان، ئیمه‌ ده‌رچین.
 که من و بارۆنی پۆرسه‌لان پیکه‌وه له‌نه‌نجومه‌نی بالای میراندا
 دانراین و به‌کۆی ده‌نگیش کراین به‌به‌رپرسی راسته‌وخۆی ئارامی
 و ئاسایش له‌ناوچه‌ی نویمیران، شه‌ویکیان بارۆنی پۆرسه‌لان
 چیرۆکی ئه‌و باغه‌ی باکووری نویمیرانی بۆ گێڕامه‌وه که ژیره‌که‌ی
 پهره‌ له‌تهرمی جۆراوجۆر، که له‌سه‌رده‌می جیاواز و له‌بۆنه‌ی
 جیاواز و به‌به‌هانه‌ی جیاواز کوژراون. مه‌سه‌له‌که ئه‌و کاته هاته
 پێش که من ویستم ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ جوان و گه‌وره و دانسقه‌یه
 هه‌لده‌مه‌وه و خوشیبه‌که‌م و له‌ویدا مۆنیمنتیکی گه‌وره بۆ کچانی
 نه‌نقالکراو به‌رزبکه‌مه‌وه. من ئه‌و پرۆژه‌یه‌م زور به‌راست و جیدی
 وه‌رگرتبوو، دروستکردنی مۆنیمنتیکی وه‌هام به‌نیشانه‌ی حورمه‌تی
 ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ بۆ ئافره‌ت ده‌زانی. پرۆژیک به‌ر له‌وه‌ی شۆفله‌کان
 به‌یتم، بارۆنی پۆرسه‌لان خۆی هات و به‌هیمنی هه‌موو شتیکی
 تیگه‌یاندم. به‌زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاویکی خوشبه‌خت و رازییه‌وه له‌دوینا
 گووتی «ئهم شاره‌ هه‌میشه‌ لاشه‌یه‌کی هه‌یه‌ بيشاریته‌وه، ئه‌مه
 میژووی ئهم شاره‌ بووه، له‌کۆنه‌وه هه‌روابووه و هه‌ر واش ده‌بیت.
 له‌به‌رئه‌وه بارۆن ده‌ست له‌مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌لگره‌. به‌س خوا ده‌زانیت،
 گه‌ر ده‌مه‌ شۆفلێک له‌و عه‌رده‌ به‌هیت چهند مردووی پتوه‌ ده‌بن،
 له‌به‌رئه‌وه به‌قسه‌ی بۆ خۆت بکه‌ و واز له‌هیکیه‌یه‌ به‌ینه‌... ئه‌وی
 پهره‌ له‌لاشه‌، هه‌تا تهرمی عه‌بدولقادری نیاش له‌وییه‌، گه‌ر له‌یادت
 ماییت... خاوه‌نی کارخانه‌ی مافووره‌که. له‌به‌ر ئه‌وه‌ جه‌نابی بارۆن
 لیگه‌پێ و ده‌رگای جه‌هه‌نه‌ممان لیته‌خه‌ره‌ سه‌رپشت». بیته‌وه‌ی
 ئاره‌زووی ئه‌وه‌م هه‌بیت بچه‌ بنج و بناوانی شوناسی مردووه‌کان،

گوتم «بارونی پورسلان، بوونی گورستانیکی وه‌ها له ناوه‌راستی نویمیراندا، وامان لیده‌کات هه‌میشه چاوکراوه‌بین و نه‌پنیه‌که‌ی بپاریزین، ده‌بیت چیرۆکه‌که‌ی له‌ نێو ئیمه‌دا ده‌رنه‌چیت، چیرۆکیکی وه‌ها بپرواته ده‌روهه‌ بق هه‌موومان ئابرووچوونیکی گه‌وره‌یه‌». بارونی پورسلان گووتی «ئه‌وه‌ی به‌رپرسی گورستانه‌که‌یه‌، به‌حریکی که‌به‌ و تا مردن نه‌پنیه‌که‌ی ده‌پاریزیت». که‌ بارۆن منی وه‌ها ئاسووده‌کرد، خۆشحالانه‌ که‌وتمه‌وه‌ سه‌روکاری ده‌رده‌کانی خۆم. ئه‌و سالانه‌ که‌ هه‌والی دلدارییه‌کانی نه‌وجه‌وانی چینی له‌ نویمیران که‌وتبووه‌ سه‌ر هه‌موو زاریک، من پتر خه‌ریکی خویندنه‌وه‌ی دیوانه‌کانی شیعر و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ماهیه‌تی به‌دکاری شاعیران بووم، خه‌ریکی تیگه‌یشتن بووم له‌ سیحری بێبنی شیعر و هێزی بێبنی خه‌یالاتی شاعیرانه‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاد، هه‌رجاریک سه‌رۆکم ده‌بینی به‌رپزبان ده‌یگووت «هێی میری خه‌یال، خه‌ریکی چیت و کاروباری تۆ چۆن ده‌پروات؟». من ده‌مگووت «میری میران و سه‌روه‌ری هه‌موو بارۆنه‌کان، خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌م له‌وه‌ی چۆن شاعیران ده‌سته‌مۆبکه‌م و وابکه‌م له‌ بیناگردنی مه‌له‌که‌تدا به‌شدارمانبن». به‌وه‌دا سه‌رۆک شتیکی ئه‌وتوی له‌ هێزی شاعیرییه‌ت و پۆلی ترسناکی خه‌یال له‌ میژوودا نه‌ده‌زانی، جه‌نابیان هه‌مووچار زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پانی بۆده‌گرتم و ده‌یگووت «ئه‌و په‌نجه‌ی تۆ له‌گه‌ل شاعیراندا ده‌یده‌یت، له‌و په‌نجه‌ی من ده‌چیت که‌ له‌گه‌ل ئه‌مریکییه‌کاندا ده‌یده‌م». پوژیک بق ئه‌وه‌ی سه‌رۆک بزانیته‌شته‌کان چه‌ند ترسناکن، ئه‌و خاوییه‌ گه‌وره‌یه‌م برد و پیشانمدا. سه‌یرم لیته‌ات که‌ سه‌رۆک به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ سه‌یریکی وردی خاوییه‌که‌ی کرد و گووتی «کووم، تۆ هه‌موو حکایه‌ته‌که‌ لنگه‌وقوچ حالیبوویت، ئه‌وه‌ی تۆی تیگه‌یاندوه‌ خراپ تیگه‌یاندویت. ئه‌م دیوه‌ ساده‌ و بێزهنگ و بێزۆحه‌ی خاوییه‌که‌ ئه‌مه‌ حیکایه‌تی شاعیره‌که‌یه‌،

شاعیران خه لکی سهره فقیرو بیرزقن، دونیای خویان فه قیر و بیرهنگ و بیخیره بینن... شاعیر مه گهر خوی نه جییزاده بو بیت، نه گینا کوا کوهم نه وهنده که ره مدیده ن تیگن چییان بۆ ده کریت و چییان بۆ کراوه، شاعیر خودا وه های خه لک کرده قهت خیر و بیرى ده ور به ری خوی نابینیت. شاعیرت بینوه شاری خوی و دونیای خوی ئاوا پهنگا ورهنگ ببینیت؟ ها شاعیران که ی وا گه شیبینوون و دنیایان به پهنگه وه بینوه؟ نه وه پادشایه شاری خوی ئاوا جوان و رازاوه و پهنگا ورهنگ ده بینیت، بارون گیان تو چون له خا ولییه کی وا ده ترسیت، نه وه ی لیره دا گره وه که ی بردو ته وه ئیمه یین، نه وه ی سهری په پیوه شاعیره به سته زمانه که یه. شاعیران جنسیکن هر ئافهت و دهر د و تاعوون ده بینن و قهت خیر و بیر نابینن». سهرۆک وهک باوکیکی دلنه رم ده سته سهرشانم و گووتی «شاعیران شتیگ نین لییان بترسین. من له زهرده واله و شهنگه سووره زیاتر ده ترسم وهک له وان». هه لبهت بۆچوونه کانی سهرۆک که مته رخه مییه کی ترسناکی پیوه بوو، من به دریتی پی شه ی ترسه که ی خوم بۆ پروونکرده وه و گووتم «جه نابی سهرۆک، شاعیران مه خلوقاتیکى ده مامک دارن، زورجار بوونه وه ری حه رباوی ترسناکن، له سهرده می شوپشی فره نسیدا که سانی وهکو پوسق و قولتیر شیوه شاعیربوون و به خشکه یی عهرشی پاشاییان پوخان، پوشکین و لیرمنتوق بنی حوکمرانی قه یسه رییان بۆشکرد، شاعیران له سهره تادا پژیمه کان ریسواده که ن و دواتر خه لکی تر دین و به پالکی بچوک، سووک و ئاسان ده یانروختن... هر له پال خوماندا نمونه ی زهق و زوپ هیه. شای ئیران نه و پۆژه پوخا که خه سره وی گولسورخی خنکان، هر سیستمیک شاعیران دانی پیانه نین ریسواده بیت، سه یری میژووبکه، که وره م، میژوو دوا جار هیته ده ی گوئ له شاعیران ده کریت گوئ له

جه ماوهر و له سهرۆكه كان ناگریت، موسییه ته كهش ئه وهیه خویان
 بۆ ئه وهی به جوانی و پاکی بمیننه وه قهت به شداری له یارییه كه دا
 ناكهن». سهرۆك پیاویکی زۆر گهشبین بوو، زهرده خه نهیه کی و یقاری
 گرت و گووتی «پۆژیک بزانم مه ترسیان ههیه، گوونی هه موویانت
 بۆ ده كه مه یهك توره كه وه و بیده به كۆلتا و بییه و پۆیکه ره كام
 ده ریاچه وه كه كه یفت ده یگریت». تۆزیک وه ستا و به پۆیکه نینکی
 نه رمه وه گووتی «بۆ شاعیره ژنه كانیش حیساییکیان هه ر بۆ ده كه ین».
 من سهیری ده موچاویم كرد و تیگه یشتم كه پیاویکی وه ها دلپاك و
 سادهیه له هه یچ شتیکی ئه م دونیا یه تینا گات.

ئهو پۆژه بارۆنی پۆرسه لان به شه رزه یی هات و به چه وه گووتی
 «میر سه حر، شتیکی ترسناك پوویدا وه، دوینی بارۆنی كوله كه
 چه وه بۆ سه ر گلكۆی ژنه كه ی له باغی مورته زا، به سته زمانه هه ر
 گه یشتۆته سه ر شوینه كه، سه ره نجی ئه وه ی دا وه كه گۆپی ژنه كه ی
 هه لدراره ته وه و مه یته كه ی ده ره یتراره ... پشتر شتی وا له نویمیران
 پووینه دا وه. بارۆنی كوله كه ی به سته زمان حالی نا حاله، له دۆخیکی
 زۆر سه خت و دژوار دایه ...». من شتیکی كه م له سه ر حیاكه یه تی
 ژنه كه ی بارۆن ده زانی، له ده می زۆریه ی چاره دێر و هه واله یته كان
 بیستبووم كه له هه لومه رچیکی نادیاردا بارۆنی كوله كه ژنه كه ی
 خۆی كوشتوه، به لام حیاكه یه ته كه م پێ شتیکی گرنك و بایه خدار
 نه بوو. ئهو پۆژه له كاتیكدا له نێوان مه كته بی كاروباری ئابووری
 و مه كته بی كاروباری مه ده نیدا به پێگا وه بووین بارۆنی پۆرسه لان
 حیاكه یه تی بارۆنی كوله كه و ژنه كه ی به ته وا وه تی بۆ گێرما وه. بارۆنی
 پۆرسه لان ته وا له به سه رهاته كه توپه بوو، گووتی هه ر كه سێك
 بێت ئه وه ی ئهو كاره یكردوه ده بییت بكۆژریت، نه ینی ئهو باغه
 به چیه ده ره وه به س خودا ده زانیته چی پووده دات. من له توپه یی

بارۆنی پۆرسەلان تێدەگەیشتم، چاوی بە چەشنیک سووربووبو
 من لێی توقیبووم. گووتی «نهیانی هەموو ئەم شارە، نیوەی نهینی
 میرەکان و دۆستەکانی حیزب لەوێدایە... هەندیکی کێشەی شەخسی
 و هەندیکی کێشەی سیاسی و هەندیکی دیکەشیان گرفتی عەشایەری
 گەورە دەخولقێن... ئەوەی سەری ئەو باغە هەلبەتەو وەتە سەری
 ئەم پازدە سالی رابوردو هەلبەتەو... بارۆن من و تۆ بەرپرسی
 ئاسایشین دەبێت بزانی ئەم مەسەلە بە پڕۆتە دەری، یەكەم کەس
 ملی من و تۆی پێوە دەبێت». کە بارۆنی پۆرسەلان وایگووت من
 ئێستێکمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن، پەنگە من بزانی کێ ئەوەی
 کردووە. پەنگە بزانی». بە سەر سامییەو سەیری کردم و گووتی «کێیە
 جەنابی میر؟» بێشەوێ بە وردی بیر بەکەمەو گووتم «ئەگەر پەیمان
 بەدەیتی نەیکوژیت و بێبەخشیت بە من، پێتدەلێم». بارۆن بە شێوەی
 قسەکردن سەر سامیو. گووتی «جەنابی میر تێناگەم، مانای چی
 بێبەخشم بە تۆ؟ خۆت دەزانی ئەمە مەسەلە یەك نێیە گالتهی لە
 گەلدا بکێت». گووتم «سزاکە بەدەرە دەست من، سوێندەم بۆ
 بخۆ کە سزاکە دەدەیتە دەست من». بارۆن بە دوودلییەو
 گووتی «دەیدەمە دەست تۆ، بارۆن دەیدەمە دەست تۆ... بەلام
 پێمبێ کێیە؟». لەسەرەخۆ گووتم «تاکە کە سێک بێوێت سەری
 مردوووەکان هەلبەتەو غەزەلنوس و هاوڕێکانی، ئەوەی ئاسوودەگی
 ئەو مردوووەی شێواندووە، ماجیدی گول سۆلاڤ، ماجیدی گول
 سۆلاڤ... ئەو حیکایەتخوانە شەوان چیرۆک بۆ منداڵانی نوێمیران
 دەگێڕێتەو».

ئەو بەشترین سات و گونجاوترین چرکە ی ژیا نەم بوو، پۆخە بەرە
 خەیاڵییەکان بەهێنە سەر چۆک. دلنیا بووم تا غەزەلنوس مابێت، تا
 ئەم دەستە یە لە مەخلوقاتێ خەیاڵی ئازادبن، مرقفیک دروستدەکەن

هميشه له شويڼي تردا بڼ جواني دهگه پښت. ترسناکڼ نه و مه خلوقانه ي له شويڼي تردا بڼ جواني دهگه پښ، ترسناکڼ. چهند پوڅبوو ناوها له بني پر غه مي پوڅمدا هاوارمه کرد. له و ساته دا که له تنيشت بارونه وه دانيستبووم و حياکيه تي څنه که ي باروني کوله که ي بڼ دهگيرامه وه، هموو نه و پاپورتانه م هاته وه ياد که پياوه دلسوزه کانم بڼيان نوسيبووم، دهرباره ي بووني په يوه ندييه کې نه پښي له نيوان نه و جه واني چيني و غه زه لنوسدا، به لام نه ودهم ه والي نه و جه واني چينيم به پر وپوچترين شتي دنيا ده زاني و ټاره زوويه کم نه بوو دواي دهنگوباسي ټاپووي څني خلك بکه وم. به لام ټيستا شته کان هموو سهره وژووريوون. ټمپو که گويم له حياکيه تي نه و جه واني چيني و په يوه ندييه بيشوماره کاني له گه ل کچان و څناني به سته زماني نويميراندا دهگرت، دلنيا بووم نه و جه واني چيني په وانه کراويکي نه وه تا خيال له دلي خانمه کاني نويميراندا سه وزبکات، تا ټاسووده گي ناو دلي خانمه به حورمه ته کاني ټم گه په که بشيويڼيت که به خته وه له مال و ميړدي خوياندا ده څين. نه و پوڅه دهستي باروني پورسه لانم گرت و تا به رده رکي ژوره تاييه تيبه که ي خوم له يانه ي مرواري به رم نه دا، به چهند ته له فونتيک و له ماوه ي چهند سه عاتنيکدا چندين فليمي فيديوي ټاهه نگه که ي نه و شه ومان کوکرده وه، فليم به فليم و له هموو گرشه کانه وه سه يري ماجيدي گول سولاڅمان کرد، بينيمان له گه ل مه خلوقيکي چکلانه و گوشتن و لووتزلدا خوي دهکات به هوله که دا، په شوکان و گيڅي و دوو دلييه کانيمان بيني، تيښي نه ومان کرد که گه نجه لووتزله که ي هاوپي له ناو حه شامات و جه نجالي بيشنوري نه و شه ودا ده شاريتته وه، بينيمان له ناوه پاستي ټاهه نگه که دا نه و مه خلوقه لووتزله قوتويه ک کولا به خزيدا ده پڅيت و هردو وکيان پټکه وه ټاهه نگه که بڼ شويڼيکي ناديار

بهجیده هیلن. هر ئه و شهوه پاسه وانهکانی بهر ده‌رگای سهره‌کیما
 بانگ‌کرد و ئه‌وان پشیا‌نگوتین له وه‌ها ئان و ساتیکدا ماموستای
 حیکایه‌تیا‌ن نه‌بینیوه نویمیران به‌جیده‌یل‌یت. به هیمنی پرومان له
 شوینی پروداوه‌که کرد، ئه‌و ده‌روازه و ده‌لاقه‌یه‌مان بینێ که له
 ته‌لبه‌ندی ده‌ره‌وه‌ی نویمیراندا دروستیان‌کردبوو، ئاسه‌وار و شوین
 پیی دوو که‌سمان له‌سهر خۆله پاییزیه شیدار و نه‌رمه‌که‌ی ئه‌و
 دیو ته‌لبه‌نده‌که بینێ. بۆ پۆژی دوا‌یی هه‌والدۆز و خه‌به‌رگه‌رکانمان
 پاسپارد پاستی ئه‌و لووت سه‌لکه‌زورپایه‌مان بۆ بدۆزنه‌وه، بۆ ئیواری
 عه‌تار به‌خۆی و لووته ئاونگداره‌که‌یه‌وه هات و به‌منی گووت «ئه‌وه
 ده‌رسیم تاهیره، پسپۆری دۆزینه‌وه و هه‌لدانه‌وه‌ی گۆپه، که‌س نییه
 له دونیادا وه‌ک ئه‌و خیرا گۆپ هه‌لباته‌وه، چه‌ند سالیک له‌مه‌وبه‌ر
 خۆم به‌ده‌ستی خۆم ته‌سلیمی غزه‌لنوسم کرد. له‌و ده‌مه‌وه له‌مالی
 ئه‌ودا و له‌گه‌ل مندا‌له‌کانی ئه‌ودا ده‌ژی». دوا‌ی ئه‌و پرون‌کردنه‌وه
 به‌نرخه‌ی عه‌تار هه‌موو شتیک ئاشکرا‌بوو. لووتی زلی ئه‌و مه‌خلوقه
 ناشیرینه، بوو به‌کیلی حه‌قیقه‌ت بۆ ئیمه. بارۆنی پۆرسه‌لان که
 هیشتا له‌زۆر شت حا‌لی نه‌بوو، گووتی «جه‌نابی بارۆن، لیم‌که‌پێ
 بیکوژم... ئه‌م مه‌سه‌له‌یه شتیکێ ساده نییه». ده‌ستمخسته سهر
 شانی بارۆن و گوتم «کوشتنی ماجیدی گول سۆلاف گرنگ نییه...
 ده‌بی‌ت ئاگاداری‌یت، کوشتنی گول سۆلاف مه‌سه‌له‌ی بارۆنی کوله‌که
 و ژنه‌که‌شی زیندووده‌کاته‌وه، چ حیزب و چ نویمیرانی‌ش ده‌که‌ونه
 به‌ر بای حه‌یاچوونیکێ که‌وره‌وه. گول سۆلاف به‌ته‌نیا نییه. خۆت
 ده‌زانی برایانی حیزبی «نیستی‌مانی دیموکرات» له‌سه‌نگه‌ردان
 بۆمان، هاوپێکانی خۆمان له‌بالی «پاکیکه و چاکیکه» بۆ هه‌والیکێ
 واده‌که‌پێن، له‌هه‌موو کوچه‌و بازار و پیک‌خراوه حیزبییه‌کاندا ده‌م
 له‌گه‌وره‌مان ده‌که‌نه‌وه و ناوی ده‌زپێن. بارۆنی په‌پوله له‌بالی

«به سهر بيخو» مه سه له كه ده كات به بنيشته خوشه تا له ده فهرى خورشاوا له هه لېزارنه كاندا كانيدى ته كه توله كهى خوى پوسته كان بۆ خويان به رن. ميرى شه و په ر له بالى «نايخويت تا ده يخوم» ديتته ناو يارييه كه و خوا ده زانيت به چهند ده فتهر بيدهنگ ده بيت. بارونى هيستر له بالى «هر ده يخوين زوو بيخوين» به هه له داوان خوى ده كات به مه سه له كه دا و ده ليت «براده ران ئهى به شى من؟». ماجيدى گول سؤلاف مه خلوقىكى چكولهى لاوازه. تو له حيزبدا گوره بوويت، خوت ده زانى بۆ بيدهنگ كردنى ئه و جوړه مه خلوقاتانه مروف ده بيت ريگاي تر بگريته بهر». بارونى پورسه لان ده ستى خسته سه رشانم و گووتى «له بهر ئه و عه قله جوانه ته سه روک ئاوها توى خوشده ویت... به لام ميرى خيال ده ته ویت چى ليكه يت؟». به شانازييه وه گوتم «بارون مه ترسه... سبهى شه و پيته ده ليم چى له گول سؤلاف ده كه م». وامگووت و سه يريكى بارونى پورسه لانم كرد. بارون ده موچاويكى پانى ئه سمهرى مه يله و شه رابى هه بوو، سه ريكي زل و چه ناگه يه كى پان و قژيكي ماش و برنجى زور لول، گهر له سه ر سه فهرى دوهى نه بووايه رانك و چۆغه يه كى سورباوى توكنى له بهر ده كرد، ئه و پوژه به پشتيتيكي توند ورگى ودها قوماته كردبوو له رهى بۆ نه ده كرد. سه يرمكرد و له دلى خومدا گوتم «ئاه سه روک، چۆن ناتوانيت جياوازي نيوان من و ئه م گه مژه يه ببينيت... چۆن؟ چۆن من و ئه م حه يوانه لاي تو له يه ك پله داين؟... چۆن؟». بارون خوشحال بوو كه زوو گه يشتووينه ته ده رهنجام. من پيمگووت «بارونى پورسه لان، سبهى كتيبيكي زور ترسناكت نيشانده ده م، تيده گه يت، كتيبيكي زور گه وه كه په يوه ندى به م چيروكه وه هه يه».

تەفسیری من بۆ چیرۆکی پادشا و شاعیر ماجیدی گول سۇلاف ناوہ پراستی تشرینی یە کەمی ۲۰۰۴

ئەو ئىوارە یە وەك ئىوارەکانی دی چووم بۆ نویمیران، لە پۆزانی دی پتر خۆم پازاندەو، ئاسایی و پەر و یقار پۆیشتم. نەكەس هاتە پینگام و نە هەستەمکرد كەسیك چاوەدێریمدەكات. چیرۆکی تۆپیکى ئەفسونایم بۆ كۆرەكەى بارۆنى غەم گێرپایەو كە دەبیئت بە هاوپی منداڵیکى چكۆلانە و وادەكات هیچ یارییەك نەدۆپیننیت. بۆ كچە خەپنەكەى بارۆنى بەزودوگ حیکایەتى كیزیکى ژیکەلەم دروستکرد كە شەوان لەگەڵ مانگدا قسەدەكات و باسى ئەو چۆلەكانەى لێدەپرسیت كە لەسەر ئەستێرەکانى تر دەژین. كاتیک لە گەشتەكەمدا گەیشتمە مالى بارۆنى مەدەنى لەبرى سیوانى چكۆلانە تیشكان لە ژوورەكەى ئەودا لەسەر جینگای خەوتنەكەى ئەو دانیشتبوو. هەستەمکرد بەر لە گەیشتنى من تیشكان گریاوە، لە چاوە سىحراوى و كالهەكانیدا شتیکى تارىك و ناسروشتیم خویندەو. ماكسییەكى تەنكى سەوزى لەبەردابوو، یەخەى ماكسییەكەى وەها كرابوووە بەشیکى زۆرى ستیانەكەى دياربوو، وەك بە ئەنقەست بربییىتى و ترنجاندىبىتى وەهابوو. بە ئەسپایى گووتى «خەزەمەكرد نەهاتبايتايە». بێئەوێ لە هیچ تیبگەم بە هیمنى پرسیم «بۆ؟ چى بوو؟ ئەى سیوان لە كوێیە؟». من ئەو منداڵانەم لە هەموو كەسى دنیا خۆشتر دەویست. تیشكان زۆر بە ئەسپایى گووتى «كۆررى باش دەمبۆریت؟». وایگووت و بێئەوێ بوارى هیچ قسەىەكى تر بەدات، بەدەنگیکى كچانەى تیژ كەوتە هاواركردن، هاواریكى درێژ و بەرز و زیقن و نەبەراوە، هاواری ئافرەتیک یەكێك پەلاماریبەدات، من وەك بت لە ناوہ پراستی ژوورەكەدا وەستام و سەیرمەدەكرد، نەمدەزانى دەبیئت چى بكەم یان چى بلیم.

ئەو دەستى بە گوچكەكانى خۆيەو ە گرتبوو و دەقيژاند . دەقيژاند و سەيريدەكردم ، دەقيژاند و تينى دەدايە خۆى تا دەنگى بەرزتر دەرييت . ەستەمكرد ەوارەكانى لە ەموو نويميراندا دەنگدەنەو ، قريشكەكانى لە قريشكەى گيانداريكي برينداردەچوو بە دارستانىكى تاريكدە پاكەت ، ەك بيهويت باشتەر و جوانتر شتەكان ببەزمييت بە دەم ەوار و زريكەو ە دەستبەرد و زياتر يەخەى كراسەكەى دادپى . من تا چەندين ەفتە دواتريش لەسەر دەنگى ئەو قريشكە ترسناكەى ئەو بە ئاگادەهاتمەو ە كە شەو و پۆژ لە گويمدا دەزرنگايەو . ەو پۆژ لەگەل دەنگى ەوارەكانى ئەودا گويم لە دەنگى چەند پياويك بوو لە پلەكانەو سەركەوتن ... خەلكيەك بە تەپەتەپ و ەنگاو خيراكانياندا دياربوو دەيانەويت بە دەم قريشكەكانەو بۆن . لە شويني خۆم وەستام و زەردەخەنەيەكم گرت و گووتم «ەزىزم ئەگەر توژيەك سووكتريش بقريژييت ەەر گويايە لايە» . لەو ساتەدا دەرگاە كرايەو و بارۆنى مەدەنى و ميري گەنمەشامى هاتنە ژوورئ ، دوو پاسەوانيشيان لەگەلدابوو . ەەر دوو بارۆنەكە ويستان خويان واپيشانبدەن كە پەشوكان ، تيشكان ەك شەرفى خۆى داپوشييت ، بەرۆكى داپوشييو و خۆى گرمۆلەكرد و بە دەنگيەكى نوسا و گر گووتى « پەلامارمەدەت ... ئەو كوررە پەلامارمەدەت ... ئەو » . بارۆنى مەدەنى يەكەم زلەى ليدام و گووتى «سەگ» ، پاليكى دى پيوەنام و گووتى «سەگ كوپى سەگ» .

ئەو چەند سەعاتەى دواتر تاريكترين ساتەكانى ژيانى من بوون . پاسەوانەكانى بارۆن لە ناو ژوورەكەدا چەندجاريەك بە تەنگەكانيان كيشتايان بەسەردما ، چەندجاريەك كەوتم و ەستامەو ، بارۆنى گەنمەشامى قزى پاكيشام و لەسەريەك چەندين جار سەرى دام بە ديوارەكاندا ، دووجار بارۆنى مەدەنى شەقى لە ئەژنۆم ەلدا ، دواتر پەلبەستانكردم و بە قوژ بەستراوى منيان برد بۆ ئاسايشى نويميران . لە پيگا ، بە

زامدارى و سىپالى خوينايىيەو بە کيشيانکردم، گيژ و بريندار قرژم
هاتبوو سەرچاوم و دەمنرکاند. هەستمرکد هەموو مندالانى نويميران لە
پەنجەرەکانەو سەیرمەدەکن، هەستمرکد ژنانى نويميران لەبەر دەرگاگان
سەیرمەدەکن و دەلێن «خۆيەتى... نەوجەوانى چينيە... ئەو...». لەو
ماوەيەدا هېچ نەگوت، دلنابووم بەجۆريک لە گەمارۆدام دەرپازم نىيە.
شەوى يەكەم لە ئاسايشى نويميران بەسەر روخسارى خوينايىيەو
لەسەر بەتانييەكى تەنک خەوتم و خەوم بەووە بىنى كە ئيتەر هەموو
پۆريک بەيانيان دەمکوژن و شەو بەر لە خەوتن زیندوومدەكەنەو،
دەمکوژن و زیندوومدەكەنەو، دەمکوژن و زیندوومدەكەنەو. خەومبىنى
بارۆتيك كە روخسارى هەموو بارۆنەكانى تىدابوو سەيرى نيوچاوانم
دەكات و خەونەكانم دەنوسیتەو، يەكەيەكە شاره خەيالليەكانى ناو سەرم
دەنوسیتەو، دەمويست شتیکبەم بارۆن شاره خەيالليەكانى ناو سەرم
نەبينیت، بەدریژايى شەو خەبەرم دەبوووەو و هیندەى چارم ليکدەنا ئەو
خەونەم دەبينیيەو.

لە بەيانيدا بەرچايیەكى بچوکیان دامى و كەمیک دەموچاويان بۆ
سپرم و پاش دوو سەعات منیان برد بۆ ژووریکى دى لە نهۆمى سەرەو،
بارۆنى خەيال لەوى چاوەروانیدەکردم. بارۆن بەسەر زەنشتيكەو
سەیریکردم و گووتى «بۆ ماجیدی گول سۆلاف، بۆ... چون ئاوها
ئاسان دەست بۆ ناموسى خەلک دەبەيت، چون دەست بۆ جوانيەك
دەبەيت كە مولكى تۆ نىيە». بينينى بارۆنى خەيال كەمیک
ئارامیکردمەو، پیمابوو لەگەل بارۆندا دەتوانم پوون و راستەوخۆتر
قسەبکەم. لەسەر كورسيەكى چکۆلانەى ئاسن دانیشتم و گووتم «بارۆن،
من دەستم بۆ هېچ شتيك نەبردو، تۆ خۆت باش دەزانیت كە هەموو
شتيک بەپيى ئەو نەخشەيە دەپوات كە بەرپرزان داتانناو... تۆيان
هەر يەكێكى دى لە مەرەكان لە پشت كۆى پیلانەكەو... ئیو ئەو

کچه تان ناچار کرد واکات... بۆ بارۆن... بۆ؟ بۆ پښتانه کی توژیک جوانتر و شهریفانه تر نه گرت؟». سهیر کردم و به خنده ی پیاوړیکه وه له هیزی خوی دلنیا بیت گوته «گول سولاډ، من پیاوړیکی دروژن نیم، له حیزدا دوو قوتابخانه هیه، یه کیکیان باوه پری به کوشتنی بیډهنگه، باوه پری به وهیه به بیډهنگی نیچیری خوی بکوژیت و خوی نه کات به ساحیتی، گهر بویکرا تا ده توانیت له سر جه نازه کشی دهگری، نهوی تریان باوه پری به وهیه نابرووی قوربانیه کانی به ریت و لیتانگه پری به سه رشوپی بژین و تا ماون به عیب و عاریکه وه بتلینه وه که له دهستی دهر باز نابن، تازه تو بۆ هر کوپیهک برویت، بچیته سر هر ئیشیک، ژنبهیتیت و مندالیشیت بیت، خه لکی کاتیک ناوت ده هینن باسی نه مشهوی ریسوا بوونه ده که ن. حیزب به لایه وه گرنگه نابرووی کهس له نابرووی نه و پاکتر نه بیت، نه مه قانونه، هر گه مژیهک له م ولاته دا بژی و له مه تینه گات نیشی ئالوز و کاری به گرییه... من تا که که سیکم له حیزدا خوم ته و او ساغ نه کردو ته وه، جاریک سر به م قوتابخانه یه م و جاریکی دیش سر به وی تریانم. نازانم گول سولاډ، به راستی حه زده که م تو بژیت، تو گنجیت، زور له من و غه زه لنوس گه نجتریت... گهر نه چنه بنگلشیهی سه روک، گهر خه لکانی له من به رزتر و کاریگه تر قسه له مه سه له که دا نه که ن ناهیلیم بتکوژن، من حه زده که م تو بژیت، پیاوړیکی بیتا بروو له پیاوړیکی مردوو باشته». قسه کانی تیکه له یه کبوون له گالته پیکردن و ئازاردان، له پروونکردنه وه و ترساندن. ئیستیکی کرد و که میک ده موچاوی گوړاو هه ناسه یه کی غه مگینی هه لکیشا و گوته «به یاسای پاراستنی ناموس و به تومه تی ده ستردیژی بۆ سر شهره ف حوکمته ده ن... سالانیکی دوو رو دریز له به ندیخانه ده بیت، به هر حال هیشتا خوشبه ختیت، ئیستا به ندیخانه کان وهک جارن نه ماون، پاکتر و باشته ن. به لام ئاسان نییه، ده زانم زور بیرى منداله کوپره کان ده که یت...

تۆر». بەلایەکی چاۋ سەیریکردم و گووتی «بارۆنەکان لیت نابوون... قەت لیت نابوون». بە ئەسپایی گووتم «دەتوانم بزانم بارۆنەکان لە چی تورەن؟». بە سەرسامییەوه سەیریکردم و گووتی «پیتتوایە بتوانیت لە ناوەرپاستی نویمیراندا لاشەیک دەربەینیت و بیدەیت بە کۆلتدا و ببەیتە دەرەوه و کەس نەزانیت؟ تۆ چۆن بێردەکەیتەوه؟». من سەیرمکرد و گووتم «بەلام تۆ لەسەر ئەوه لە من زویرنیت، دلنیا... ئەو لاشەیک پەیوەندی بە تۆوه نییە». کەمێک بێدەنگبوو و وەک یەکیەک پرسیاریکی ئاسایی لە دۆستیکی خۆی بکات گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، ئەو لاشەیکت بۆچی بوو؟». بە بیتاکی و بیتەوهی سەیریکەم گووتم «بۆ ئەوهی لەگەڵ نەوجەوانی چینییدا لە تەنیشت یەکەوه بیاننیزم». بە دەنگیکی پرفزۆل و سەرسامییەوه پرسى «بەلام تۆ کارت بە نەوجەوانی چینی چییە؟ تۆ چ کارت بە جۆرە کەسیکی وەها ژنباز و سەرەپۆ هەیە؟ تیناگەم؟ تۆ کەى لەو جۆرە کۆرپانەیت». سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن نزیکى هەشت مانگ لەووەیهەر کە لاشەکەى موراډ جەمیلە لە قەرەاغ شار دۆزییەوه بپارمدا شتیکی بۆ ئەو مردووە بکەم... مردووەکان خەلکی بیکەسن، ویستم شتیکی بکەم دلێ خۆشبیت و هەست بە بیکەسی نەکات». بارۆن وەک تەکا لە هاوڕێیەکی بکات گووتی «ماجید لاشەکەتان لە کوێ ناست، حەزەدەکەم بەبەیتە سەر لاشەکان». گووتم «بارۆن ناتوانیت بچیتە سەر لاشەکان، تا دونیادونیابیت ناتوانیت بچیتە سەر لاشەکان، لەبەرئەوهی لە باغیکی دووردان، باغیک تەنیا غەزەل دەرگاکانی دەکاتەوه... هیچ شتیکی جگە لە غەزەل دەرگاکانی ناکاتەوه، جگە لە غەزەل کلیلی تری نییە... مەروڤ دەبیت بتوانیت بە ناو گۆلزار و لالەزارەکانی شیعدا بپروات ئەوسا دەگاتە ئەوێ». بە تورپییەوه سەیریکردم و گووتی «دواچار ئەوه ئومیدی تۆ و غەزەلنوسە باغیکتان هەبیت بە ئیمە نەگیریت... وانییە... ئەوه ئومیدی ئێوەیە».

دهستىكى نازىك بەسەر جى بىرلەن كەلگەنلەر ھېنا و گوتىم «ھەندىك باغ ھەيە خۇي ناگىرەت، كلىلى خۇي ھەيە، كلىلى ھېچ باغىك بۇ ئەوى دى نابىت، جەنابى بارۇن باغەكانى دونيا لە يەك ناچن، بەلام تۇ دەتەوئەت كلىلىك بدۆزىتەو ھە بۇ ھەموو باغىك دەستىدات... دەتەوئەت باغى ھەوشەكەي خۇتان و باغەكانى غەزەلىش ھەك يەك تەماشابكەيت، ئەو ھەوشەكەي نابىت». بە ئارامىيەو ھە رابەرەم دانىشت و گوتى «تا گويم لەو چىرۆكانەت نەبوو كە بۇ تىشكانت كىرەبوو، نەمدەزانى چ پىاويكى ترسناكىت، دوتىن شەو بەوردى گويم لە ھەر دوو چىرۆكەكەت گرتەو، گويم لە ھەر دوو چىرۆكەكەت گرتەو، ھەستەكەم تۇ ترسناكتىن پىاويكى پەوى لە نويمىران كىرەيت. ھەتا لە نەوجەوانى چىنىش ترسناكتىت... زۆر لەو ترسناكتىت». بەزەردەخەنەي پىاويكى دۇراو ھە گوتىم «ئەھا ھەتا چىرۆكەكانى منىشتان تۆمار كىرەو... پىدەچىت زۆر ورد و باش ئىشەكەيت بارۇن؟». گوتى «بەس خودا دەزانىت تۇ چەند چىكايەتى ترسناكت بۇ مىندالانى نويمىران كىرەو، لەو جۆرە چىكايەتەنەي تا ھەتەھەتايە لە خەيالىاندا دەمىنەتەو، چىكايەتى ئەو پادشا و ئەمىر و سولتانانەي ناتوان مەخلوقاتە خەيالىيەكان دەستەمۇبەكەن... مەن لە يەكەم پۇرەو دەمزانى تۇ بە نىيازىكى پاك نەھاتوئەت، بەلام نەمدەزانى چى دەكەيت، زۆر دەرەنگ تىگەيشتم... چىكايەتەكانى تۇ لە چىكايەتى سەر ئەو خاويليە نەگىسە بەدەتن، ئەو چىكايەتەي ژيانى منى تىكداو، ئەو چىكايەتەي ناگەمە دوا ماناي». بارۇن خاويليەكى ئاورىشىمى لە دۆلەتلىكى تايەتى دەرھىنا و خىستىيە بەردەم، شاكارىكى سەير و بىيۇنە بوو، بە ھىمنى و بە وردى چىرۆكى نەخش و نىگارەكانى گىراپەو ھە گوتى «گول سۇلاف... تۇ چۇن لەم چىكايەتە تىدەگەيت؟». بەوردى سەيرى ھەردو دىوى خاويليەكەم كىرد، شاكارىكى ئىجگار قەشەنگى چىن و نىگار و خەيال بوو. گوتىم «بلىم چى، جەنابى بارۇن، مەن لەم

شتانەدا زۆر زیرەك و كارامە نىم... ئەمە دەستكردى خەيالچىنىك و
 نەقاشىكى بلىمەتە كە بەس خودا خۆى دەزانىت لە چ سەردەمىكدا
 ژىاوه... نازانم بلىم چى... واتىدەگەم ئەم دوو نىگارە، وىنەى دوو
 دونىاى جىاوازن، من كۆى حىكايەتەكە بە جورىكى تر دەبينم، پىموايە
 پادشاي سەرەفراز لە بنەپەتدا نەهاتووە بۆ داگىركردنى ئەو شارە
 راستەقىنەى، لابردنى پادشا لەسەر عەرشەكەى نىياز و مەبەستى ئەو
 نەبوو، بەلكو تەواوى لەشكركىشىيەكەى بۆ داگىركردنى شارى خەيالى
 ناو پۆحى شاعىرەكەى. من وادەزانم كە پادشاهى مەنسور و سەرورە
 كاتىك چۆتە ناو شارى پادشاوه گەلەك سارد و خۆلەمىشى و بىرەنگ
 بينويىتى. لە پۆحى خۆيدا گووتوويىتى مەرووف گەر پادشاي جورە شارىكى
 وەها بى خەيال و بى جوانىش بىت چىيە؟ ئىدى گووتوويىتى ئەى
 شاعىرى برام، من لە دوورەو، بەسەر هەزاران گوند و كىلگە و باغى
 راستەقىنەدا هاتووم، بۆ ئەو بەگمە ئەم شارە خەيالپىيەى ناو پۆحى
 تۆ، بەلەشكرى گەرەى خۆم، ئەم شورا بەردىن و دىواره بەرزانەم
 شكاند بۆ ئەو بەگمە بەر دەرگای ئەم باغە خەيالپىيەى تۆ، ئىستا
 گەر تۆ دەرگای خەيالى خۆتم بۆيكەيتەو واز لەم شارە دەهێتم، واز لەم
 كوچە و كۆلانە ناچىز و غەمگىنانە دەهێتم، با پادشا بىروا و هەر
 پادشاي ئەو عەرشە سارد و سىر و بىپۆحەى خۆى بىت. پىموايە شاعىر
 دەرگای باغە خەيالپىيەكەى خۆى كردۆتەو، هەر دوو شاعىرەكە پىكەو
 چوونەتە ناو ئەو باغە و ئىدى نەهاتوونەتە دەرئى... حىكايەتى خاوپىيەكە
 وا دەلىت... ئەم دىوہيان گەشتى پادشايە لە شارى بىپۆحى پادشاكاندا،
 ئەم دىوہشيان گەشتى پادشايە لە شارى پىر پەنگى شاعىراندا». بارۆن
 بە تىرامانىكى سەيرەو سەيرى چاوى كردم و گووتى «تەفسىرىكى
 سەيرە... لە هىچ يەك لە تەفسىرەكانى تر ناچىت، بەلام گول سۆلاف
 پىمبلى بەراى تۆ بۆ ئەم پادشايە توانىويىتى بچىتە ناو ئەم دونىا

جوانه‌ی ناو خه یاللی شاعیره دیله که وه، به لّام ئه و کچه میرزاده‌یه‌ی ناو
 حیکایه ته که‌ی تو که ده‌یویست ئه و بولبوله خه یاللییه ده‌نگخۆشه بگریّت،
 ئه و مه‌یت‌ره شاره‌زایه‌ی ده‌یویست ئه و ئه‌سپه سپیه خه یاللییه
 ده‌سته‌مؤبکات نه‌یانتوانی؟ پیمبلّی بو؟». من که‌میگ وه‌ستم و گووتم
 «له‌به‌رئه‌وه‌ی پادشای سهرکه‌وتوو خۆی شاعیربوو، کوّی ئه‌م خاولیه
 حیکایه‌تی شه‌رپکی ناو خه یاللی پادشا خۆیه‌تی... ئه‌مه سهرکه‌وتنی
 شاعیره به‌سهر پادشای ناو پادشادا، پادشا ده‌توانیّت به‌ ئاسانی بجیته
 ناو باغی شاعیره‌وه چونکه پادشای له‌ خۆیدا کوشت، مرّوف ناتوانیّت
 له‌ یه‌ککاتدا پادشاش بیّت و شاعیریش بیّت، پادشا له‌پاستیدا پادشای
 غهریم و دوژمنی نه‌کوشتوو، به‌لکو پادشاکه‌ی ناو پّوحی خۆی
 کوشتوو... ئه‌وه‌یه حیکایه ته که ... من وا تییده‌گه‌م... سه‌یرکه جه‌نابی
 بارۆن ئه‌م هه‌موو باغ و په‌نگ و نیگاره‌ی له‌ دیوی دووه‌می خاولیه‌که‌دا
 هه‌یه، ئه‌م هه‌موو جوانیه‌ی که ده‌بیینیّت، ته‌نیا ئه‌وانه ده‌یگه‌نّی که
 شاعیر له‌ پّوحیاندا به‌سهر پادشادا سه‌رده‌که‌ویّت». نه‌مه‌زانی به‌و
 ته‌فسیره‌م جاریکی تر شته‌کان هینده‌ی تر ده‌شیوینم و ئاشووبیکی
 کوشنده ده‌نیمه‌وه. بارۆن وه‌ک پیاویک بیر له‌ شتیکی زۆر ترسناک
 بکاته‌وه، ده‌ستی گرتبوو به‌ ده‌مییه‌وه و گووتی «که‌واته تو له‌و
 باوه‌ره‌دایت له‌م چیرۆکه‌دا شاعیر پادشای کوشتوو، قه‌ناعه‌تت وایه که
 دواجار شاعیران سهرکه‌وتوون... وانیه‌؟». نیگایه‌کی ساده و بی‌گونا‌هم
 له‌ خاولیه سه‌یره‌که گرت و گووتم «به‌لّی، جه‌نابی بارۆن». گووتی
 «واتیده‌گه‌یت که شاعیر و پادشاش ناتوانن پیکه‌وه بژین؟». بیئه‌وه‌ی
 بزائم بارۆن مه‌به‌ستی چیه گووتم «به‌لّی، جه‌نابی بارۆن واتیده‌گه‌م.
 په‌نگه بتوانن به‌یه‌که‌وه بژین، به‌لّام ناتوانن به‌یه‌که‌وه بچنه یه‌ک
 باغه‌وه». به‌ ژوو‌ره‌که‌دا هه‌ندیک ئه‌مه‌ره‌وسه‌ری کرد و گووتی «هم،
 ناشتوانن پیکه‌وه یه‌ک خه و بیینن؟». گووتم «هه‌رگیز، جه‌نابی بارۆن...

هەرگیز... ناتوانن یەك خەو ببینن، هەر یەكەیان تا كۆتایی خەونیکی جیاواز دەبینت». تۆزێك زیاتر وەستاو گووتی «وەك ئەو كیژەمیرزادەیی كە هەرگیز ناتوانیت دەستی بگاتە ئەو بآئندە دەنگخۆشە خەیاڵییە؟». چۆن وەلامی مندالەكانی نویمیرانم دەداپەوه، سووك و سادە گووتم «بەلێ جەنابی بارۆن وەكو ئەو كیژەمیرە دەستی ناگاتە بآئندە دەنگ خۆشەكە». بە غەمگینیپەوه گووتی «تۆ پێتوایە ئەو دوو جیهانە، دوو جیهانی تەواو جیاوازن و بەیەك ناگەن؟». گووتم «دوو جیهانی جیاوازن و بەیەك ناگەن».

«هەرگیز»

«جەنابی بارۆن هەرگیز».

بە ترسیكەوه سەیریكردم و گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، ئەى بۆ ئەو ئەسپبازە بەدبەختە لە چیرۆكەكەى تۆدا دواچار ئەو ئەسپەى كوشت؟ بۆ؟». گووتم «لەبەرئەوهى نەیتوانى دەستەمۆبىكات، نەشیدەتوانى لە خولیاو خەیاڵى خۆى دەریبكات. دەبوو یان خۆى بكوشتبايە یان ئەو ئەسپە». بە حەسرەتەوه لێپیرسیم «ئەى بۆ لێنەگەراییت ئەو ئەسپە سپییە سەرەكویت، بۆ لێنەگەراییت؟». دەستێكم خستە سەر برینەكەى ناوچاوانم و گووتم «ئاخ... لەبەرئەوهى زۆرپەى ئەو مەرفانەى دەگەنە پلەیهكى بآل لە هیز و شكۆ و جەلال هەر كەسێكیان بۆ دەستەمۆنەكریت دەيكورن... هەندێك هەن وەك ئەمیرە ناسك و نازوكیپەكە لێدەگەرین بمرن و دەست بۆ وێرانکردنى ژيانى خەلكى تر نابەن، هەندێكى دیکەش وەك ئەو مەیتەرە لێزان و ئەسپناسە بەرگەى شكست ناگرن و بە مردن چیرۆكەكە لە خەیاڵى خۆیان و خەلكیدا دەسپرنەوه». لە ناكاو بە نیگایەكى توند و نااساییپەوه سەیریكردم و گووتی «ئەو كاتەى ئەو دوو چیرۆكەت بۆ تیشكان گێڕاپەوه، دەترانى ئەو چیرۆكانە دەگەنەوه لای من؟». سەر و پوخسارى بارۆنم گەلەك گەرم و نااسایی هاتە بەرچاو،

پيڊه چوو باروڻ تايه كي قورسي هه بيت گوتم «جه نابی باروڻ ده مزانی ده گاته باروڻه کان، به لام نه مده زانی ده گاته کی». به تورپه ييه وه گوتی «ويستت بلّيت ناتوانين ئه و باغه خه يالّايانه ببينين که له پوحتدايه، ناتوانين ده سته مۆتبه کين، ناتوانين له جيهانی تو نزيکبينه وه، تو له دونيا يه ک و ئيمه له دونيا يه کی ترداين؟». بيته وه ی دوو دلبم گوتم «ئه گه رچی من باغی خه يالّيم نييه وه ک جه نابتن ده فهرمون. به لام به ئی، جه نابی باروڻ ... به ئی، ويستم وابلّيم».

مافووریک قه شه نگتر له هه موو مافووره کانی دنیا هه ژده و نوژده ی تشرینی یه که می ۲۰۰۴

له شهوی هه ژده ی يانزده دا کۆمه لّیک چه کدار به کۆمه کی شه هره یاری شوشه که ئه وديو به ربه سته کانی ده بينی په ناگای ياقووتی مه مه دیان دۆزیيه وه. ئه و شه وهش وه ک شه وانی دی، عه تاريان له گه لدا بوو. سه عات ده ی شه و نزيکی ده چه کداری بيترحم له دلپه قترین پياوانی سپيره ز به دواي ياقووتی مه مه ددا خويان کرد به مالی تريفه يابه حريدا. عه تار دواي ماندوو بوونتيکی زۆر، دواي له يه کدانی تورتيکی ئالۆز له زانیاری گه يشته ئه و برپايه ی ئه م ماله شوینی نيشته جي و خوشاردنه وه ی ياقووتی مه مه ده. پياوه کانی سپيره ز وه ها خويان پرچه ک کردبوو، له پهنگی فیشه ک و له بريقه ی چه کی قورسدا ده بريسکانه وه، هه ر که س بيديبانايه ده يگوت ئه مانه ده چن بو داگیرکردنی شارتيکی عاسی که پيشتر به گه له ک قاره مانى گه وره نه گيراوه. بهر له وه ی بچنه ژوورئ، کوپه چاو جوانه که گوتی له وین، من ده يانبينم. کوپانی سپيره ز بيته وه ی له ده رگا بدهن به سه ر ديواره کاندازياندا و چوونه

حەوشە‌که‌وه . دە‌چه‌کداری به‌قیافەت بوون، هە‌موو ماله‌که‌ ژوور به‌ ژوور گه‌پان، دەرگای ژێر زە‌مینە‌که‌یان شکاند و چوونه‌ خوارێ، قاتی سەر‌وه‌ گه‌پان و چوونه‌ هە‌وره‌بانە‌که‌ به‌لام که‌سیان نه‌بینی . مالتیکی چۆ‌لبوو، خالی له‌ هەر پۆ‌حله‌به‌ریک . وسوو ئاغا که‌ سەر‌ده‌سته‌ی چه‌کداره‌کان بوو، گه‌پایه‌وه‌ بۆ لای عە‌تار و کوپه‌ چاوشوشه‌که‌ی و گووتی «عە‌تار تۆ ئیمەت هیناوه‌ته‌ سەر مالتیکی خالی، مالتیک به‌شە‌ری تیدا نییه‌ . ئیمەت خستۆ‌ته‌ سەر که‌لکه‌له‌یه‌کی بۆش و به‌م شه‌وه‌ به‌ خۆ‌پا فریوتداوین» . شه‌هره‌یار جاریکی دی له‌ تاریکیدا نیگای تیزکرد و گووتی «له‌وێن، جه‌نابی وسوو ئاغا له‌وێن، من ده‌یان‌بینم خه‌ریکی چنن» . وسوو ئاغا دیسان گه‌پایه‌وه‌ نیو ماله‌که‌ و ژوور به‌ ژوور و نه‌ۆم نه‌ۆم سەر‌تا‌پای پشکنی، نه‌ سیبە‌ری ئاده‌میزادیکی بینی و نه‌سرتە و ورتە‌ی مه‌خلوقیکیش، بێ‌ده‌نگیه‌کی قوول و سحر‌اوی و سه‌نگین نه‌بیت هیچ شتێکی دی نه‌بوو، بێ‌ده‌نگیه‌ک وسوو ئاغا و چه‌کداره‌ ناو‌مێ‌ده‌کانی ترساند . ئه‌مجاره‌ به‌ توپه‌یه‌وه‌ گه‌پایه‌وه‌ و گووتی «ها شه‌هره‌یاری شوشه‌، وسوو ئاغا که‌سیک نییه‌ تۆ قه‌شمه‌ری پێ‌که‌یت، ئه‌و ماله‌ چۆ‌ل و هۆ‌له‌... وه‌ره‌ خۆ‌ت بی‌بینه‌، وه‌ره‌و خۆ‌ت پێ‌مبێ‌ کامه‌ن ئه‌و ژنانه‌ی تۆ ده‌یان‌بینیت؟» . کوپه‌که‌ له‌ ماشینه‌که‌ی عە‌تار دابه‌زی و له‌گه‌ل وسوو ئا‌غادا پۆ‌یشت . سەر‌تا هە‌موو شتیک ئاسایی‌بوو، به‌لام کاتی‌ک پێ‌ی خسته‌ ناو ماله‌که‌وه‌ هه‌ستی‌کرد شه‌ن‌باهیه‌کی فێ‌نک به‌ره‌و پووی دیت، هه‌ستی به‌بۆ گول‌اوی لاله‌زاریکی به‌هار کرد له‌گه‌لیدا، گوێ‌ی له‌ ده‌نگی گۆرانییه‌کی خۆش بوو له‌ هە‌موو ژووره‌کاندا ده‌بیسترا، گۆرانییه‌کی کز وه‌ک ده‌نگی فریشته‌یه‌ک بێ‌ت و له‌ شوێ‌نێکی زۆر دووری مه‌له‌کوته‌وه‌ دابه‌زێته‌ خوارێ، هه‌ستی‌کرد سیبە‌ری گه‌لای سه‌وز ده‌بینیت و بۆ‌ی گول‌ی که‌وره‌گه‌وره‌ ده‌چیت به‌سه‌ریدا . هه‌ستی‌کرد وسوو ئاغا و چه‌کداره‌کانی نه‌ بۆ‌نی ئه‌و باغه‌ده‌که‌ن و نه‌ ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ش ده‌بیستن . کوپه‌که‌

وهك ئو بۆن لاله زاره گيژيكرديت، دهستي خسته سەر ناوچاوانى و كه ميک پاليدا به يه كيک له ديواره كانه وه . له ناکاو تووشى جورده خروشانىكى پۆج و مهستيهكى كتوپر هاتبوو. كه ميک وهستا و سه يريكى وسوو ئاغاو چه كداره كانى كرد و به دهنگيكي نهخوش و ماندوو گوتى بابروين. به چند ههنگاويكى خاو بردنى بۆ هه وره بانه كه، له ویش هه مان بۆن و هه مان شنه باى فينكى ههست پيكرد، چند جاريك ئو بۆنهى هه لمزى و پووى بۆ ئو شنه با فينكه بهرزكرده وه و له دواى هه مووانه وه به ره و ژيزه مينى گه وهى ئو ماله دابه زى. له ويدا ئو ديمه نه سه ير و سىحراوييهى بينى كه ئيدى تامردن له يادى ناچيته وه و له خه ياليدا ده زى، ديمه نى باغيكى ئه فسوناوى كه كۆمه ليك خانمى ئيجگار جوان له ناوه راستيدا خه ريكى چينى مافووريكى گه وrehن، مافووريك له هه زاره ها رهنگى نه بينراو و تالى ورشه دارى خه يال ده چنرا، مافووريك هه ر ساته و به رهنگيك و هه ر چركه يهى به نه خشيك ده ره وشايه وه، له هه موو بستيكيدا نيگارى باغى به رين و ويتهى بالندهى وه ها رهنگين ده بينرا كه پيشتر ئو كوپه چاوشوشه يه له خه ونيشدا نه بينيبوون. ههستىكرد بالنده كانى سەر ئو مافووره ده فېن، ئه سپسواره كانى غاره ده دن، گوله كانى دهمده كه نه وه و ده بنه وه به شكوفه، بينى خۆره كانى سەر ئو فره شه هه لدين و ئاواده بن، مانگه كانى گه وreh ده بن و بچوكده بنه وه، هه وreh كانى دين و تيده په پڻ و ده بارن، بينى با هه لده كات و گه رده لولول يارى به دره خته كانى سەر مافووره كه ده كات. هه زاران باغ و كيلىگه ي له سەر ئو فره شه بينى، هه زاران تاووس، كۆتر، ئاده ميزاد، كه رويشك. ئو فريشته شينانهى بينى كه له سەر پۆخى ده رياچه كان سه يرى گول ده كه ن، ئو مندا له پاكانهى له جۆلانيى گه لا دا خه وتوون، باى بينى به ره و پووى ديت، پۆشنى و شه بهنگى ئو شاعيرانهى بينى كه له ناو فره شه كه دا بيريانده كرده وه، ئو ئه ندازياره بچوكانهى بينى شارى

خه‌یالی و نه‌بیزاوایان دروستده‌کرد. ئه‌و کلێسه‌ گه‌ورانه‌ی که‌ نوقمی نوردن و ئه‌و مناره‌ به‌رزانه‌ی ستونی پۆشناین. شه‌هریاری شوشه‌ پێشتر له‌ ژیانیدا شتیکی وه‌ها سه‌یر و سحرای نه‌بینیوو، نه‌یده‌زانی سه‌یری چیبکات و سه‌یری کوئی بکات. بۆ ئیستیک چاری له‌ فه‌رشه‌که‌وه‌ به‌ره‌و قالێچه‌ نه‌شمیله‌کان گواسته‌وه‌، هه‌ستیکرد ژنه‌کان هه‌موو سه‌یریده‌که‌ن و زه‌رده‌خه‌نه‌ی بۆ ده‌گرن. جوانترین کۆمه‌له‌ ژنیکی دونیابوون، مه‌خلوقاتێ سبێ و په‌رون و ته‌نک وه‌ک سه‌رتاپای وجودیان له‌ ته‌میکی ته‌نک بێت، ئیستا دلنیاوو ئه‌و نه‌بێت هیچ یه‌ک له‌ وسووناغا و چه‌کداره‌کانی ئه‌و ته‌ونه‌ ئه‌فسوناوییه‌ گه‌وره‌یه‌ نابینن. شه‌هره‌یار نه‌یزانی چیبکات، به‌ ئه‌سپایی گه‌پایه‌ دواوه‌ و گووتی «وسووناغا بمبوره‌... بمبوره‌... من به‌ هه‌له‌داچووم... شتیکی له‌ چاومدا، شتیکی له‌ خه‌یاڵمدا ته‌واو نییه‌». به‌ چه‌ند هه‌نگاوێکی سووک پاشه‌وپاش گه‌پایه‌ دواوه‌. له‌سه‌ر په‌له‌کان وه‌ک تلپاکی خواردبێت و ئه‌فیونی کێشایبێت، گێژ و خه‌سته‌ وه‌ستا و هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکێشا، چه‌ند ساڵ بوو له‌گه‌ڵ عه‌تاردا کاریده‌کرد و پێشتر جۆره‌هه‌ستی وه‌ها نه‌ژیاوو. وسووناغا وه‌ک سوسه‌ی شتیکی نااسایی کردبێت، گووتی «ها شوشه‌. بۆ وا گێژیت... ها... بلێ... نه‌کا شتیکی ببینیت که‌ ئیمه‌ نابینن». شوشه‌ ده‌ستیکی خسته‌ سه‌رنیوچاوانی و گووتی «نا ئاغام... هێند هه‌یه‌، هه‌موو سالێک له‌م وه‌رزدا، کاتێک زستان نزیکده‌بێته‌وه‌، خه‌یاڵاتی خراپم بۆ دێت، شته‌کان به‌ پێک و راستی نابینم». وسووناغا به‌ خۆی و جامانه‌ زله‌که‌یه‌وه‌ سه‌ری بادا و بۆله‌یه‌کی کرد و له‌گه‌ڵ چه‌کداره‌کانیدا سه‌رکه‌وته‌وه‌ بۆ سه‌رێ. ئه‌وه‌ دواهه‌مین شه‌وی شه‌هره‌یار بوو له‌گه‌ڵ عه‌تاردا. ببینی ئه‌و فه‌رشه‌ ئه‌فسوناوییه‌ که‌ وێنه‌یه‌کی بچوکه‌راوه‌ی هه‌موو جوانییه‌کانی دونیاوو، ژیانی ئه‌و کوپه‌ی بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ گۆپی. من کاتێک بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری زیاتر له‌سه‌ر ئه‌م چیرۆکه‌ که‌وتمه‌ سۆراغی شه‌هره‌یار، بیستم

دواى ھەلھاتنى لە عەتار، پۆشتووھ بۆ باشوورى عىراق و لەوئى لەگەڵ ئەمریکىيەکاندا کاریکردوھ، يەکیک بووھ لەوانەى لە تىپى تايبەتى گەران و پشکنیندا بەدواى زەرقاوى و ئەبو عومەرى بەغدادیدا زۆر چالاک بووھ، تا دوا پۆژەکانى ژيانى ئاواتى ئەوھى ھەبووھ جارێكى تر بگەریتوھ و ئەو فەرشە بېینیتوھ، بەلام لە سەرھەتای سالى دوو ھەزار و شەشدا بەرپکەوت دەکەوئیتە ناو کەمینىکى تیرۆریستە سوننەکانوھ و دەستبەجئ لە دواى گرتنى سەرىدەبۆن و سەرکەى لەگەڵ کۆمەلێک کەللەسەرى دیکەدا لە ناو يەکیک لە بېستانە سووتاو و زەردەکانى ناوچەى بەلەددا فرپیدەدەن.

ئەمڕۆ کە سەیری مێژووى شتەکان دەکەین، دەزانین کە سەرى بێردراوى ئەو کۆرە، يەکەم سەرە ئەو مافووڕە خەيالىيەى بېنېيىت.

ئىوارەى پۆژى دواىى تریفە يابەحرى بە کراسىکى سېى ناسکەوھ دەگەریتوھ بۆ مالى غەزەلنوس، کراسىکى وەھا قەشەنگ و نەبېنراوھ پیدەجیئت بە خەيال چنرابیئت. يەکەمجار لە ژوورى مندالەکاندا دەرکەوت و يەکەيەکە ھەموویانى ماچکرد و تیر بە سنگى خۆیەوھ نوساندنى، دواتر چوو بۆ لای غەزەلنوس کە لەگەڵ خەيالىوانى کۆرە گەورەیدا لەسەر تەفسىرى بەیتىک شیعەر قسەیان دەکرد، خەيالىوان ئەو کات شازدە سال بوو، مندالێکى شەرمن و بیدەنگ بوو کە کەس بەتەواوى نەیدەزانى چۆن سەیری جیھان دەکات و چۆن بېر لە دنیا دەکاتوھ. تریفە ماچیکرد و گروتى «خەيالىوانى گول»، مەن کۆمەلێک قسەم لەگەڵ غەزەلنوسدا ھەيە، مۆلەتیکى چکۆلەم بدە». کە خەيالىوان ژوورەکەى چۆلکرد، غەزەلنوس لە ئازارى فیراقىکى دووردا خەریکبوو دەگریا. تریفە ئەو پۆژە لە ھەرکاتێکى دیکەى ژيانى خەيالىتەر و دوورە دەستتەر دەرەکەوت،

پیشتر غەزەلنوس وەها پۆشن ئەو جوانییە گەورەییە تیا نەبینبوو،
 قزێکی پەشی قەترانی و دوو گلێنە ی پاک که پەریوون لە پۆشناییەکی
 قوول. لەو ماوەییە دوایدا بەدەگمەن قسەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەکرد،
 بەلام پتەر یەکتریان خۆشدەویست. جیاواز لە هەر کاتیکی تر دەنگی
 تریفە یا بەحرێ لەرەییەکی مەلەکوئی و زینگەییەکی ئاسمانی تێدا بوو.
 غەزەلنوس بە کورتی دوا هەوالەکانی ماجیدی گۆل سۆلاقی لە بەندیخانە
 بۆ گێراپاوە. تریفە بە دەنگی ناسک گووتی «ئەو بارۆنە شیتە...
 ئەو لە پشت زۆری نەگەتییەکانی ئێمەو، بەلام غەزەلنوس من
 بۆیە لێرم بۆ ئەوێ پێتبلێم، منیش دەپۆم. دوێنێ شەو دەبایە هەموو
 بمرین، ئەوانە بۆ یاقووتی مەمەد دەگەرێن، مائی ئێمەیان دۆزییەو،
 شوێنی یاقووتیان دۆزییەو. ئێتر من و ژنە بێکەسەکان ناتوانین لەو
 مالهەدا بین، بپارمانداوێ ئاوارەبین، سەرزمین بگەرێن، ئەم شارە
 بگەرێن. دنیا بگەرێن. عەتار و مێردە حەسوودەکان و برا دلپێسەکان
 لێناگەرێن بژین». غەزەلنوس وەک گوێی لە قسەکانی ئەو نەبیست گووتی
 «تریفە بۆ من و تۆ هەرگیز بەیک ناگەین. بۆ؟». تریفە دەستی
 خستە سەر دەستی غەزەلنوس و گووتی «غەزەلنوس زۆری ویست تا
 بگەمە ئەو شوێنە که تۆ دەتەوێت، زۆری ویست. من ئێستا لە
 باغەکانی خەیاڵدام... لەو جێگایەدام که تۆ دەتەوێت، ئەو شوێنە
 هەموو عاشقەکانی تۆ پەوی تێدەکن، ئەو شوێنە هەر مەخلوقێک
 نەگاتە ئەوێ، ناگاتە قوولایی دلی تۆش. عەزیزم من لەوێم... لەو
 باغە ئەبەدییەدا چاوەڕێتدەکەم. لەو باغانەدا دەتوانین تا هەتا هەتایە
 پێکەوێین، غەزەلنوس ئێستا من مافووریکی خەیاڵی دەچنم که وەک
 غەزەلەکانی تۆ جوان و بێسنوورن، باغێکم هەیە لە پۆحی من و پۆحی
 ئەو ژنە پەژموردانە چنراو... ئەو ژنانە دلیان پەرە لە نەخشی مردوو،
 لە بەحرێ خنکاو، لە نیگاری سحرایی. غەزەلنوس ئێمە لەو گۆلە

خه وتوانه‌ی ناو دلّمان، له و بالّنده خه وتوانه‌ی ناو پۆحمان مافووریکى خه یالّی ده‌چنین که هه‌رگیز ته‌واو نابیت... مافووری ئه‌و دونیا یه که هه‌میشه خه‌نمان پیوه بینیه و قه‌ت تیا نه‌ژیاوین». غه‌زله‌نوس ده‌ستی تریفه‌ی گرت و گووتی «تریفه، بۆ وا سارد و دووریت، بۆ که ده‌تبینم و اهه‌ستده‌که‌م تارماییه‌ک ده‌بینم؟ خۆت و ژنه‌ غه‌مگینه‌کانته ده‌تانه‌وێت بچن بۆ کوئ؟... تریفه ده‌ترسم پۆژیک بیت جگه له باغه‌کانی خه‌یال هیه شوینیکى تر نه‌می‌نیت مروّف خۆی تیا بشاریته‌وه». تریفه گووتی «غه‌زله‌نوس، گرنگ ئه‌وه‌یه مافووریک بچنین بتوانین به‌ ناویدا سه‌فه‌ریکه‌ین، مافووریک پر بیت له پێگای پێچاو پێچ و باغی به‌رین و ئه‌ستیره‌ی پر پۆشنایی، گرنگ ئه‌وه‌یه شتیک بچنین که بتوانین له ناویدا ونبین... من خۆشه‌ویستی تۆ وای لیکردم به‌وێت بگه‌مه ئه‌و جیگایه... به‌ره‌و بنی بێقه‌راری ئه‌و به‌حره‌ برۆم که بوونم له‌گه‌ڵ بوونی ئاده‌میزاده‌کانی تر و بالّنده‌کان و گۆله‌کان و ئه‌ستیره‌کاندا تیکه‌لده‌بیت... پۆژ به‌ پۆژ که له خۆشه‌ویستی تۆدا نوقمه‌ده‌بم هه‌ستده‌که‌م له دونیادا نوقمه‌ده‌بم، له‌ناو پۆحی برینداری گول و منداڵ و ژنه‌کاندا، کاتی که له تۆدا ده‌تویمه‌وه له جیهاندا ده‌تویمه‌وه. خه‌یال ئه‌وه‌یه له تۆدا ونبیم... بۆ ئه‌وه‌ی له تۆشدا فه‌نا بیم ده‌بیت پێشوه‌خت بیه باغه‌وانی ئه‌ستیره‌کان، بیه پێواریک خۆی پێگا‌کان دروسته‌کات، ده‌بیت وه‌ک تۆ بیه گول‌سان و به‌ شکۆفه‌ دروستکه‌ر».

غه‌زله‌نوس گووتی «تریفه تۆ له هه‌ر کوپیه‌کی دونیابیت، له هه‌ر باغیکدا بیت، من له‌ویم... هه‌ر وه‌ختیک غه‌زله‌لیک بنوسم بیر له تۆ ده‌که‌مه‌وه، له هه‌ر جیگایه‌کی دنیا بیه به‌ باغه‌وان واده‌زانم بۆ تۆ وه‌ستاوم و له پێناوی تۆدا ته‌ماشای گول ده‌که‌م... تا له ده‌ست و جه‌سته‌م دوورده‌که‌ویتوه، زیاتر له به‌حری غه‌زله‌کان و له سیحری قافییه‌کاندا ده‌تبینمه‌وه».

تریفه دەستگیرت و گووتی « من نئستا هیچ نیم جگه له ئاهیتکی
قوولی ئیشتیاق... سێبەرێکم لەسەر مافووریکی خەیاڵی... من دەبێت
بگەڕێمەوە بۆ ئەو شوێنەی لێوەی هاتووم، بۆ ئەو جێگایە دایکی
من و دایکی تۆ لێوەی هاتوون... بۆ ناو باغەکانی ئیشتیاق... بۆ
ناو ئەو لاله زارانەی حەسرەت و ناویمیدی سەوزیکردون... من و تۆ
مندالی ناویمیدیین و دەگەڕێنەووە بۆ ئەو زەوییه خەیاڵییە ناویمیدی
دروستیدەکات... ئەو مافوورانەی دەیچم پێگای درێژ و نەپراوەی منن،
ئەوانە غەزەلی منن، هیچ مافووریکم نەچنیووە و بیرم لای ئەو غەزەلانەی
تۆ نەبێت و خەیاڵم لای ئەو باغانەی تۆ نەبێت... ».

غەزەلنوس سەیری چاوە فریشتەییە پاکەکانی کرد و گووتی « تریفه
من و تۆ وەک عاشقانی تری دۆنیا بەیەک ناگەین، تا باغ هەبێت من و
تۆ لە شکۆفەکانیدا، لە بۆنیدا، لە خەیاڵی باغەوانەکانیدا بەیەکدەگەین...
تریفه تۆ خەونی من نیت بەتەنیا، بەلکو تۆ ئەو خەونەی کە هەموو
باغەکان و هەموو باغەوانە خەیاڵییەکان دەتبینن ».

تریفه گووتی « غەزەلنوس دەبێت بڕۆم، دەبێت بڕۆم. من هیچ نیم
جگه له ئیشتیاقێکی قوول و هەمیشەیی بۆ تۆ... لە هەر کوێیەکی
دۆنیا بم... هەر ئەو ئیشتیاقە ئەبەدیەم... ».

ئەو پۆژه تریفه و غەزەلنوس بەسەر هەموو یادگارییهکانی خۆیاندا
چوونەو، باسی ئەو شەوێیان کرد کە بۆ یەکەجار لە مائی سەیفەدین
مارۆ بەکترین بینی، هەر دووکیان هەموو شتیکیان لە بیر بوو، لە
پهنگی پەردە و گۆلدانەکانەو تا بۆنی ئەو عەترە ی مەھناز دابووی لە
خۆی، پێکەووە چاویان لێکدەنا و وەک ئەوێ زەمەن هیچ نەبێت جگه له
درۆیەکی دووبارە، جاریکی دی خۆیان لە سالفۆنە قەشەنگەکی خانمی
شەمسدا بینییەو، جاریکی دی بەسەر یادگاری مەھناز و نەجۆ ئەشکانیدا
تیپەپین و گریان. هەنگاو هەنگاو بە یادی ئازارەکانی خۆیان و خەڵکدا

هاتن، لە ھەر کات زیاتر دڵنیابوون کە عەشق ئێم بیرکردن و سووتان و پێکنەگەشتنە ئەبەدییە. تریفە ئێ و پۆژە لە بەرچاوی غەزەلنوس و مندالەکان، ھەموو مائە کە گەرا، ھەموو ژۆرەکان، ھەموو کونج و گوشە یەکی بە سەرکردەو، ژۆرە کە ی خۆی گەرا، چووێ کتیبخانە کە، چووێ ژۆری خەوتنە کە ی خۆی کە چەند سال تێیدا بە تەنیا دەخەوت... بۆنی ھەندیک دەستنوسی کۆنی غەزەلی کرد، بۆنی جلی مندالەکان و کتیبە بچو کە کانیانی کرد، بە سەر ھەندیک یادگاری وردا گریا، بە سەر کەلوپەلی وردی چێشتخانە کە و گۆلدانە سپییە چکۆلەکاندا گریا. دواچار بەرلەوێ لە دەرگای مائ بچیت بەودیودا گووتی «غەزەلنوس ئێم مائە گەرەترین باغیک بوو، تۆ پێشکەشی منت کرد... من لێردا جوانترین مەخلوقاتە کانی دۆنیا و غەمگینترین چیرۆکە کانی ئێم شارەم بیست، سوپاس بۆ ئێ و ھەموو کەرەمە ی لە دلی تۆ دەتکیت». غەزەلنوس بە غەمگینی سەبیرکرد و ھیچی نەگووت. ئێو دوا قسە ی نیوان غەزەلنوس و تریفە یابەحری بوو.

ئیوارە ی ھەمان پۆژ، دوا ی پۆشتنی تریفە یابەحری بە چەند سەعاتیک حەسەنی تۆفان ھەوائیکی سەیری ھێنا. لە شەقامیکی نزیک مائی تریفە یابەحری ھە پۆلیس لاشە ی چوار دە ژنی کوژراویان دۆزیو تەو کە بە ھۆی شیواندنیک ژۆرەو مەیتی ھیچیان ناناسرێنەو، عەسری ئێ و پۆژە غەزەلنوس و حەسەنی پیزۆ وەک زۆر خەلکی دیکە ی شار بە پەلە و شپەرزە یی چوون بۆ سەیری مەیتەکان، چوار دە ژن بوون کە بە شیوہ یەکی دێندانە کوژرابوون، ھەر چوار دە یان جلی سپییان لە بەردابوو، ھەر چوار دە یان پوختساریان شیوێنرابوو. پۆلیس دەر فەتی نە دەدا کە س دەست لە لاشەکان بدات. ھەولێ زۆری حەسەن تۆفان و غەزەلنوس بۆ ئێو ی بچنە سەر کوژراوێکان بیسوودبوو. دوا ی چاوێ پوانییەکی درێژ و بیبەرەم، ھەمان ئێ و ئیوارە یە چوون بۆ مائە نەتییە کە ی تریفە

یابه حری، سه یریانکرد دهرگاگان شکاون و په نجه ره کان له سهر پشتن، که چوونه ژووره وه باغیکی بیسنور و سهوز و ناگوتایان بینو... سهرتاپای ماله که چرستانیکی سهوزی گه لا و درهخت و بالنده بوو، باغیکی ناگوتا بوو به گولۍ په نگاوپه نگی گه وره وه، باغیک به ناو ژووره کانداه دکشا، له ژیر زه مینه که وه تا ئه وسهری زهوی و له هه وره بانه که وه تا کوتایی ئاسمان دريژده بووه... دهریاهه کی بیسنور و نه برپاوهی خه یال و گول بوو... دهریاهه کی بیسنور.

غزلهلنوس وهک له هه موو شتیک تیگه یشتبیت توند دهستی هه سهن توفانی گرت و لهو باغه هاته ده ری. به پی به هه موو شه قامه به رینه کانی شاردا گه پانه وه، ئیوارهیه کی قهره بالغ و ساردبوو. له نزیکي مهیدانی سه ره کی شاردا خه لکانیک له باغیکی چکوله دا کوبووبونه وه و قسه یان له موعجیزه یهک ده کرد. گوله به پوژده فروشیک پییگوتن «کومه لیک ژنی زورجوان که له فریشته ده چن لهو باغه دا له سهر ته ونیکی گه وره مافورده چن». کومه لیک ژنی قه شنگ که هیند ته نک و پوونبوون، مروف دهیتوانی له پشتیانه وه هه موو باغه که به پووشنی ببینیت، هه چواره دیان وهک له زیکیکی قولدا بن مافوریکی ئیجگار گه وره یان ده چنی، مافوریکی وهک ئه وهی له ئاسمانه وه به رهو زهوی شوپووبیته وه وه ها بوو. تا ئه وکات نه خه یال نه عقلی ئاده میزاد شتی وه ها قه شه نگی نه بینیبوو. غزلهلنوس تریفه یابه حری له ناوه راستی قالچنه کانداه ناسییه وه، مافوره که له تاریکی ئه و ئیوارهیه دا به شیوه یه کی سحرای دهره وشایه وه، ئه و هه شاماته ی له دهوریان کوبووبونه وه پیکرا خوماری بینینی ئه و قالیه سهیره بوون که هه ر ساته ی به نیگاریکی خه یالی قه شه نگ دهره وشایه وه، قالیه ک پرپوو له نیگاری ئاسک که پاینده کرد، له نه وره س که له پال که شتییه کانداه دفرین، له ئه ستیره که له بازنه ی گه وره گه وره ده سوپانه وه، له باغ که گوله کانی مروفیان

بانگده کرد، له ژنانى عاشق كه له سهر سه كزى باغچه يه ك سه يري ئاسوى دور و نه برپاوهى ژيانيان ده كرد. غه زه لنوس مندا له خه يالاييه كانى خوى له سهر نه و مافورره بينييه وه، كه شتييه خه يالى و گهره كه ي ماجيدى گول سؤلاى بينى كومه لايك نابينا به ره و پوشنايى ده بات، ماجه لانى راسته قينه و نه فسانه ي بينى به پيگايه كى به هاره دا ده هاتنه خوارى، حه سهن توفانى بينى له ناو ژنه په شپوشه كاندا، له ناو لاله زارى نه به دى دايگايه تيدا سه يري گوله كان ده كات. خودايه ... خوى و سه برى بينييه وه له باغيكى به رين و بيسنوردا، له به رابه رى يه ك دانيشتون و پيكه وه سه يري كتيبيكى غه زه ل ده كهن. ده فته رداره كانى بينى سه ريان به سهر كتيبيكى گه وره دا شو پر كردو ته وه و له نه ينى مردن وردده بنه وه .

حه شاماتيكي زور له ده وري نه و ژنه سي به ر و خه يالايانه كؤبوو بوونه وه، هه موو نه وانه ي ده يانتوانى نه و فره رشنانه ببينن، به جوريك خومار و مه ستي نه و مافورره بوو بوون نه يانده توانى بجولن و چاوى لييتروكيئنن. به لام وهك نه و وهى سهرتاپا له خه ويكى قولدا بن و راپچله كن له چاو تروكانيكدا به ئاگاده هاتنه وه و ده يانبينى نه و فره رشه و نه و مافورچنه خه يالايانه نه ماون. نه و شه وه تا به يانى و پوژانى دواتريش سهرتاپاي شار باسيان له حيكايه تى نه و ته و نه گه وره و سحر او ييه ي ده كرد كه كومه لايك ژنى سپى پوش له سه رى دانيشتون و تا ناكوتا جولاييده كهن و هه رگيز ته واو نابن، هه ركه سيك سه يري نه و مافورره ي ده كرد به شيك له چيروكى ژيانى خوى تيا ده بينييه وه . له و پوژه به دواوه، زوو زوو خه لكانيك له باغيكى شاردا يان له كوچه يه كى دوردا يا خود له سهر فولكه يه كدا كوده بوونه وه و ده يانگوت مافورچنه خه يالاييه كانيان بينيوه . له و ئيواره وه تا ماوه يه كى دورودريژ چيروكى نه و مافورره گه روكه كه هه رجاره ي له شوينيكه وه ده رده كه ويئت، ژيانى خه لكى شار داگيرده كات. خه لكانيكى زور سهرتاپاي چيروكه كه به وړينه يه كى پروت

لە قەلەمدە دەن کە خەیاڵی هەندێ و پێنە باز دروست کێردووە و خەلکانێکی دیش وەها شەیدای ئەو مافوورە دەبن، وەک شیت دەکەوێت گەپان بە شارد، بەلکو لە جیگایەکی دیکە و لە پۆژێکی دیکەدا پێکەوتیبکەوێت. چیرۆکی مافوورچنەکان و مافوورە ئەفسووناویەکان پاش ماوێهەکی کەم دەگاتە شار و شارۆچکەکانی دی و بە هەموو ولاتدا بلۆدەبێتەو. ئەوانە ی کە دەلێن بەراستی مافوورەکیان بینیوە تا ئەمڕۆ لە چنگی ئەو گوشارەزۆرە خەیاڵ ئازادانان کە دیتنی ئەو جیهانە بێمەودا و گەرەیه لەو مافوورە چکۆلەیدا تووشیکردن.

ئەو شەو غەزەلنوس لە دۆخیکی پۆچی سەیردا بوو تیکەلەیهک بوو لە شادومانی و غەم. بە حەسەنی گووت «من بەدرێژایی ژانم هەولمداوە هەموو گەردون لە یەک غەزەلدا کۆبکەمەو بەلام نەمتوانیوە. ئەو مافوورە ئەوێه... حەسەن، تریفە بۆ هەتا هەتایە ئازادبوو، هیچ شتێک ناتوانیت ئیدی سنوور بۆ خەیاڵی ئەو دابنیت، ئەو ئەو خەیاڵیە کە هەرگیز کۆتایی نایەت، ئەو خەیاڵیە کە هیچ کەس ناتوانیت دەستی تێبخات و یاری بە پاکتییەکی بکات... دلنایام تریفە ئیستا لە هیچ ئەهریمەن و جانەوێک ناترسیت».

ئەو شەو حەسەن تۆفان و غەزەلنوس بێتۆقرەبوون. دووبارەو چوون بۆ بیمارستان و ویستیان سەیری تەرمی ژنە کوژراوەکان بکەن، بەلام پزیشک و پۆلیس و فەرمانبەرە دلپەقەکان نەیاننیشست، وەک دوو شیت کە تۆقرەیان نەبیت و شوێن بە خۆیان نەگرن، چوون بۆ باغی مەهناز، لەوێ سەیری گۆلە سێحراویەکانیان کردووە. لە ناو گۆلەکاندا غەزەلنوس بە حەسەن تۆفانی گووت «حەسەنی پیزۆ ژنان لەشی خۆیان نەبەخشی بە من، بەلام باغەکانی ناو پۆچی خۆیان پێ بەخشی، وەرە و پێکەوێت بەو باغانەدا بگەرێن». چەندین سەعات بە باغی مەهنازدا گەپان و بۆنی گۆلیانکرد... دواتر هەردووکیان بەرەو باغی تریفەیا بەحری و خوشکەکانی

کەوتنە پێ. باغیکی سەوز و نوێی کە پێپوو لە دڵۆپە شەونمی گەورە و لە بۆلبۆلی وەها دەنگخۆش، لە هیچ باغ و دارستانیکی دنیادا نەبوون. لە ناو سەوزایی و گەڵای تازەدا حەسەنی پیزۆ بە غەزەلنوسی گووت «تۆ پیاویکی بەختەوهریت، ژنان بە دەگمەن باغەکانی ناو پۆحیان دەبەخشن بە کەس... تۆ بەختەوهرترین پیاوی دنیاییت». غەزەلنوس بە حەسرەتەوهر گووتی «بەلام لەشی ئافرەتیش باغیکی سىحراوییه، شەوانیکی دوورودرێژ نەوجەوانی چینی باسی سىحر و جوانی لەشی ئافرەتی بۆ دەکردم، دەزانم لەشی ئافرەتیش وەک ئەم باغانەى پۆحیان وایه، تا مەرۆف خۆی دەست لە غونچەکانی نەدات نازانیت چیه». حەسەنی پیزۆ گۆلێکی لێکردەوهر و گووتی «لە کۆتاییدا لەشی ئافرەت هەر وەکو پۆحی بە باغیکی سىحراوی و ئەفسونای تەواو دەبێت... من لەوهر دێنایم».

ئەو شەو تەبەیانى لە باغی تریفەدا سوپانەوهر... باغیک بوو گەورە و بێسنوور... پەها و بێئەندازە وەک هەزارباغ.

یاداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

یەكەمین جار تیشکان تاهیرم لە یەكێك لە خراپخانەکانی پایتەختدا بینی، كچێکی گەنجی جوان بوو، هەر كەسێك ببینیایە شەیدای ئەو قژە زەرەدە لوول و بریسكەدار و ئەو چاوە گەش و پووختسارە باریكەى دەبوو. كە لەگەڵیدا خەوتم و تەواوبووم، لەو ساتەدا كە بەدەستەسەرێکی سەپى خەریکی پاكدنەوهری خۆی بوو، پێمگووت تیشكان بۆ لەگەڵدا نایەیت بۆ باكور، لەوێ مالێكت بۆ دەگرم و دەتخەمە زانكۆ و دەتوانیت بۆ خۆت شتێك بخوینیت، دەترسم لەم

جەهەنەمی باشووردا تیا بهیت. که وامگوت دەمزانى بهم کچه جوانه دهتوانم قەلاى زۆر قايم و سهخت بگرم، دەمزانى له ژيانى سياسى و کۆمەلايهتى خۆمدا وهک هه‌موو سياسىيه‌کانى تری سەر ئەم ئەستیرهيه پۆژیک له پۆژان پتووستيم به سۆزانییه‌ک ده‌بیئت، ده‌شمزانى له ته‌نگانه‌که‌وره‌کاندا سۆزانییه‌کى دلسۆز له سه‌د دۆستى ناو سياسه‌ت باشتر فریای مرقوف ده‌که‌ویت. جگه‌ له‌وه‌ی له‌و ده‌مه‌دا زۆربه‌ی بارۆنه‌کان سۆزانی تاییه‌تى خۆیان هه‌بوو، من له‌و پووه‌وه‌ له‌ هه‌مووان داموتر و بێهه‌ره‌رتبووم، بارۆنه‌کانى تر هه‌نده‌یان سۆزانی هه‌بوو، وه‌ها زیده‌ره‌ویانده‌کرد، جارێکیان سه‌رۆک له‌کۆنفرانسیه‌کى که‌وره‌دا، هه‌ره‌شه‌ی له‌هه‌ندیکیان کرد، که‌ده‌رپیتی ئاسنیان بۆده‌کات و قفلیان ده‌دات و کلێله‌کانیش لای خۆی هه‌لده‌گریت... من له‌حیزبدا به‌حه‌یاو حورمه‌ت به‌ناوبانگ بووم، له‌مه‌جلیسى بارۆنه‌کاندا بۆ ئەوه‌ی توپه‌مبه‌که‌ن پێیانه‌گوتم «بارۆنى ئەخلاق». له‌پراستیدا ئەو وینه‌یه‌ته‌واو بێزاریده‌کردم و که‌میکیش هه‌ستم به‌چوکی و نزمی ده‌کرد. ئەو رۆژه تیشکان وه‌ک خۆی بداته ده‌ست قه‌ده‌ر، سه‌یریکی چاوی کردم و بێهه‌وى بیریگاته‌وه‌ گووتی «بارۆن، گه‌ر بمبه‌یت له‌گه‌لتدا دیم». پازیبوونی خه‌را و بیکێشه‌ی له‌بری ئەوه‌ی بمخاته‌گومانه‌وه‌، دلی خوشکردم و خوشه‌ویستیکرد له‌لام. سه‌ره‌تا مالیکى چکۆلانهم له‌گه‌ل کچیکى دیکه‌دا بۆ گرت که‌ ئه‌ویش سۆزانییه‌کى چکۆلانەى چاوشین بوو، بارۆنى مه‌ده‌نى له‌ شارێکى دیکه‌وه‌ هه‌تایوو. له‌ هاوینی هه‌مان سالدا دواى چه‌ند ته‌له‌فونیک له‌یه‌کێک له‌ کۆلیژه‌کاندا قه‌بوولیکم بۆ سه‌ند و کردم به‌ قوتابى زانکۆ. زۆر شه‌و که‌ خه‌یالات وه‌پزیده‌کردم و له‌ بیرکردنه‌وه‌ی دوورودریژ ده‌رباره‌ی چاره‌نوسى ئەم نیشتیما نه‌ بێزارده‌بووم، ده‌چووم بۆ لای تیشکان و ئەو له‌شه‌ سپى و باریکه‌ی ئازارى ئەم دونیایه‌ی له‌ بیرده‌بردمه‌وه‌. ئیواره‌یه‌ک

چووم بۆ لای تیشکان، به لām له مال نه بوو، له بری ئه و کچه سۆزانییه چاوشینه چکۆلانه که ی بارۆنی مه ده نی له و ییوو. شه یتان ئه وه ی خسته خه یالمه وه داوای لیتکه م له که لمدā بخه و یت، به وه دا ئه ویش خانمیکه ی عه یار و فرسه تگیربوو بۆ هه یج سن و دوویه ک پازیبوو. من ده مزانی هه ندیک له بارۆنه کان سۆزانییه کانی خۆیان وه ک مولکیه ته ی تایبه ته ی سه یرده که ن و قه هر ده یانگریت بزانی که سی دی له که لیاندا ده خه و یت، بارۆنی مه ده نیش له وانه بوو. به ره له وه ی بارۆنی مه ده نی به حیکایه ته ی من و سۆزانییه چکۆلانه که بزانیته، چه ندجاریکی دی له که لیدا خه وتم و خۆشحالبووم که له پشته وه بارۆنی مه ده نی ده خه له یتیم. که له ئه نجومه نی بارۆنه کاندā به رامبه رم داده نیشته، به زه رده خه نه ی پیاویکی فیلبازه وه سه یرمه ده کرد و له دلی خۆمدا ده مگووت، به سته زمان ئاگات له چیه و چوزانیت تا ئیستا من چه ند جار له که ل سۆزانییه چاوشینه چکۆله که تدا خه وتووم. دوا جار بارۆن ئه و نه یینییه ی له سۆزانییه که ی ده ره یتنا و خراپ له من توپه بوو، وه ها زویر و شه یتگیربوو مه پرسن. شه ویکیان من له یانه ی مرواری له ژووره که ی خۆمدا شه یتیم له سه ر شاره نفروکانی دنیا ده خوینده وه، بارۆن به توپه ییه وه خۆی کرد به ژووردا و گووته «بارۆن به هه یج شه یتیک لیت خۆشنا بۆم... به هه یج شه یتیک... قه سه م به برایه تیمان که ر ئاوها به نه یتنی ئه و کاره دزیوه ی خۆت نه کردایه ییم ناخۆش نه بوو، به لām ئیستا ته نیا خودā خۆی ده زانیت چه ند له دلم گرانه و چه ند هه ست به برینداری ده که م. مه که ره ر ئیستا تیشکانم پێشکه شبکه یت... قه سه م به خودā ئه وه تاکه شه یتیکه من بوانم زویری خۆمی پێ ئارامبکه مه وه و دلی بریندارمی پێ مه ره مبه که م». من ده مزانی بارۆن که که لکه له ی ژنیکی که وه ته سه ر که ره هه مو سامانی خۆشی داناییت تا کیشی نه کاته ناو جیگای خۆی ده ست به برداری ناییت، دلنیا بووم به وه یت و نه مه و یت تیشکان له

ده‌ستم ده‌رده‌هینیت، له‌به‌رئه‌وه ویستم به‌که‌مترین زهره‌ر له‌و یارییه ده‌رچم، گووتم بارۆن تیشکان بۆ تۆ، به‌مه‌رجیک هه‌ر کاتیک کارم پیی‌بوو بمده‌یه‌وه. بارۆن به‌شه‌رته‌ چکولانه‌که‌م پازی‌بوو. که‌ بارۆن تیشکانی هینا بۆ نویمیران، که‌س ئه‌و چیرۆکه‌ دورودریژه‌ی نیوان من و ئه‌و خانم‌ه‌ی نه‌ده‌زانی. تیشکان زۆر له‌ دلی گران بوو که‌ من به‌ بارۆنی مه‌ده‌نیم به‌خشی، به‌لام سویندم بۆ خوارد هه‌موو شتیک ده‌که‌م تا به‌زوو‌ترین کات له‌ بارۆنی وه‌ربگره‌وه. من ئه‌و ماوه‌یه‌ که‌ تیشکان لای بارۆن بوو هه‌ر په‌یوه‌ندیم له‌که‌لیدا هه‌بوو، بارۆنی مه‌ده‌نی به‌ ناوی که‌چی براده‌ریکی خۆیه‌وه‌ به‌ نویمیرانی ناساند، به‌لام هه‌موو ده‌یانزانی درۆده‌کات. له‌ راستیدا له‌ نویمیران که‌س به‌لایه‌وه‌ گرنگ نه‌بوو کێ درۆده‌کات و چی درۆیه‌ک ده‌کات، ئه‌وه‌یان به‌لاوه‌ گرنگ بوو زیان هه‌ر وه‌کو خۆی به‌روات. که‌ یه‌که‌مجار هه‌والی هاتنی ماجیدی گول سۆلافم بیست، زانیم ئه‌و کورپه‌ له‌وه‌ بیده‌نگتر و قوولتره‌ به‌ پێگای ئاسایی و به‌ قسه‌ی پیاوانه‌ بگیری‌ت. هه‌ر له‌ شه‌وی یه‌که‌مه‌وه‌ له‌که‌ل بارۆنی مه‌ده‌نیدا پێکه‌وتین تیشکانی له‌ پێگادا سه‌وزبکه‌ین. تیشکان له‌ گرتنی گول سۆلافدا سوودیکی که‌وره‌ی هه‌بوو، به‌لام که‌چه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ زۆر غه‌مگین بوو، هه‌ستیده‌کرد زولمێکی که‌وره‌ی به‌رابه‌ر گول سۆلاف کردوه‌ که‌ به‌ جوانترین کورپی دونه‌یای ده‌زانی... من سویندم بۆ خوارد که‌ هیچ شتیک له‌ گول سۆلاف ناکه‌م و ناشه‌یلم بیکوژن یان زۆر زیندانیبکه‌ن. ده‌ جار سویندم به‌ قژ و چاو و نیگا جوانه‌کانی خۆی خوارد تا باوه‌ری پێکردم. من ده‌مویست تییکه‌م گول سۆلاف چۆن بیرده‌کاته‌وه، من بووم تیشکانم فێرکرد داوای لێیکات حیکایه‌تی بۆ بگیری‌ته‌وه، هه‌موو شته‌کان له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌ ورده‌ ده‌پوشتن که‌ من کێش‌ابووم. من تیشکانم له‌ شه‌وی ئاهه‌نگه‌که‌دا خسته‌ سه‌ره‌پیی ماجیدی گول سۆلاف.

دواتر که شریقی هر دوو چیرۆکه که ی بۆ هیتامه وه ههستمکرد ئه و
 پیاوه چ ترسناکه، من جارێک و دووجار و ده جار گویم له و دوو
 چیرۆکه گرتوه... هه موو جارێک زیاتر ههستم به ترس دهکرد. که
 گویم لیوو تینگه یستم سهروکارم له گه ل چ شهیتانیکدایه، تینگه یستم ئه و
 که نجه له رینگای تیشکانه وه چ نامهیه کی نهینیم بۆده نیریت. تیشکان
 هیچ له و شفره ترسناکانه تینه دهگه یشت که له پشت چیرۆکه کانی گول
 سۆلافه وهیه، من دلنیا بووم ئه و وهک غه زه لنوسی هاوپی خه ون به
 ده سه لاتیکه وه ده بینیت که وره تر له ده سه لاتی پادشاکان، وهک پیاوه
 سه رکه ش و یاخییه کانی جارن، خه ون به قه لایه کی قایمه وه ده بینیت،
 قه لایه ک یاخییه کانی سه رده می زو و له سه ر ترۆپکیکی عاسی یان له
 قوولایی جهنگه لیکێ تاریکدا دروستیانده کرد، به لام یاخییه کانی ئه مرق
 ئه و قه لایه یان بردۆته جیگایه کی دوورده ست و سهخت که که س
 دهستی پیا ناگات، بردویانه ته ناو عه قله وه، ناو خه یال و خه ونه وه. که ر
 زه مانێ سولتانه کان و پادشا کۆنه کان بایه، له شکرێکم کۆده کرده وه
 و ده گه یستمه ئه و قه لا و بورجه سهختانه، به لام که یاخییه کان
 یاخییوونیان برده ناو باغه کانی خه یاله وه من له ویدا دهسته وه ستانم
 و هیچم بۆ نا کریت... تاکه چاره م ئه وهیه پۆحه کان ته سخیرکم و
 دله سه سه خته کان ئازار بده م، تا نه هیلم جهسته یان له مه مله که تی
 مندا ئاسووده ییت. ههستمکرد به دزینی ئه و لاشه یه ئازار مده دن و
 پیمده لین به سه ر حه قیقه ت و خه یالیشدا پادشاین. ترسناکترین شت له
 مه خلوقیکی خه یالیدا ئه وهیه به ته نیا مه خلوقیکی خه یالی نه ییت. هه موو
 ئه و مه خلوقه خه یالیانه ی من کریمن و په یمانم له گه لدا مۆرکردن
 پیمکووتن ئیوه بۆتان نییه حه قیقه ت ته فسیربکن، ته فسیری حه قیقه ت
 لای خه لکی دیکه یه و لای ئیوه نییه.

که بارۆنی پۆر سه لان کتیپی مردنی بینێ، شیتبوو. من لاپه ره

لاپەرە کتیبە کەم پیشاندا، هەزاران حیکایەتی مردن بە وردەکاری زۆر و بە نەیتنی وردەوێ. بە ئەنقەست هەندیک لاپەرەم بۆ خوێندەوێ. بە ئەنقەست وشە بە وشە بۆم تەفسیرکرد، بە بارۆنم گووت «عەزیزم ئێمە خەوتووین ئێوان هەموو شتیک دەزانن، تێدەگەیت، جەنابی بارۆن هەموو شتیک لەسەر ئەم دونیایە دەزانن، وەها ئاسان نین کە وەک تۆ تێیان گەیشتویت... عەزیزم ئەو گۆرستانە مەلعونە ی تۆش کلیلە کە ی لای ئێوانە... دەزانن کە ئەو ی پەرە لە مەیتی دیکە، هەموو شتیک دەزانن باشتەر لە هەموو بارۆنە گێژ و گەژەکانی نویمیران». گووتی «بارۆن تۆ ناھێلیت بیانکوژم... تۆ ناھێلیت... دەزانیت ئەو چەند ترسناکە؟». من بە سەرسامییەو گوتم «من ناھێلم ؟ من؟ من تەنیا بۆ ماجیدی گول سۆلاڤ قسەم لەگەڵدا کردویت... بەلام بۆ غەزەلنوس نا... من دەزانم غەزەلنوس و باغە خەیاڵییەکانی چەند ترسناکن... دەزانم». بە چرپە یەکی ئەفسوناوی، چرپە یەک بگاتە ناو پوچی و لە خەیاڵیدا دەنگبداتەو، گوتم «ئەوێ لە پشت ئەم کتیبەوێ وەستاوێ غەزەلنوسە. ئەوێ پلانی بردنی لاشە کە ی داناوێ غەزەلنوسە. ئەو مەلعونە یە.. هەر ئەو لاشە کە ی بردوێ و لە جینگایەکی نەیتیدا شار دویتیەوێ. ئێمە نامانەوێت خەلک بکوژین، ماجیدی گول سۆلاڤ لە بەردەست خۆماندا یە، زنجیری ئێمە ی لە دەستدا یە... هەرچی یەک بلێت کەس بپوای پێشاکات... بارۆن... ئەگەر بۆ گوناھبار دەگەرێت... گوناھبار دیارە... من ئەم کتیبەم بە عەزاب و ئازار و ترس و لەرزیک ی بیوێنە دەستکەوت... ئەم کتیبەم لە مالی ئەو هێتایە دەری». دەموچاوێ شەرابییە کە ی بارۆن هیدی هیدی ئاگری دەگرت. بارۆن پیاویکی بیسەبر بوو کە هەستی بە مەترسی بکردایە دەهێندە دپتردەبوو. بە ترسەوێ سەیریکردم و گووتی «بارۆنی خەیاڵ شەو لەگەڵماندا وەرە و پێگاکە مان پیشانبدە». گوتم «عەزیزم غەم مەخو، من دەیهێنمە

دهره وه... پئیده لیم، هاو پیم وهره سهیری ئه سستیره ده کهین... هه موو شاعیره حیزه کانی دونیا حه زیان له سهیری ئه سستیره هه».

بۆ پۆژی دواپی بهردهوام سییهری ئه هریمه ن و پۆحله بهری تاریک و سیمای ترسناکم ده بینى. سه ر له به یانییه که ی له مال نه چومه ده ری، سه رم پهبوو له دهنگی سهیر و واژه واژی دوور. وهک ئه وه بوو له دونیا یه کی تره وه قسه م له گه لدا بکه ن. هه ستمده کرد پتویستیم به شتیکه پۆحم سافبکات و دهرونم سازگار بکاته وه، ده ستمبرد شیعریکم له و چهند غه زه له که مه ی غه زه لنوس ده رهینا و خویندمه وه. تا ده مخوینده وه هه ستمده کرد پتر له و پیاوه دوورده که ومه وه، به یتیک ده یوه ستانم که ده لیت :

شاریکه غه ریکه له خوین و له گولدا
دۆزه خه زاهیری و جه نه ته له دلدا
مه حزنه گوزهری و ماته مه و پر له داخ
ناو پۆحی گولزاره و نیهانی پر له باغ

هه ستمده کرد ئه و باغانه ی ئه و باسیده کات که لیک له من دوورن، ده مگووت خودایه بۆ ئه و باغه کان ده بینیت و من نایبینم. هه ستمکرد غه زه لنوس هه زار باغی شاردراره ی له م شاره دا هیه که من ناتوانم بیانیبینم، ناتوانم بچمه ناوی؟ دوا ی نیوه پۆ وهک شیخ سوار ماشینه که م بووم و که و تمه که شتیکی دووردریژ به شارد... ویستم بۆ دوا جار به دوا ی باغه جوانه کانی ئه ودا بگه ریم، ئه و باغانه ی ئه و له غه زه له کانیدا باسیانده کات. به لام نه مبینی، جگه له شه قامی پیسو پۆخل و مروقی چلکن که سی ترم نه بینى. سه یرم لیتهات که ئه و کوچه و کولانه خه یالییه کانی خۆی له م پیس و پۆخلیه دا ده دۆزیته وه و له گه ل مندا

نایەت سەر لە نوێ دور لەم هەموو میش و مەگەز و پیسییە شارێکی دی دروستبکەین. دەبوایە بەر لەوێ بکوژیت بیکوژم... بەدریژایی شەوی رابوردوو خەوم بەو ئەسپە سپییە کوژراوەی ناو حیکایەتکەیی ماجیدی گول سۇلافووە دەبینی، لەو پۆژەووە تا ئیستاش، تا ئەم ساتە کە ئەم قسانە دەکەم هەموو شەویک ئەسپێکی سەیی لە خەونمدا غارەدات و من دەیکوژم. هەموو شەویک.

کاتیەک چووم بۆ لای غەزەلنوس شەویکی پاییزی پەر ئەستێرەبوو، پیشتر هەموو شتیەک لەگەڵ بارۆنی پۆرسەلان و جەغفەری مەغولیدا برییهووە. کە بینیم پۆشن و خەییالی دەینواند، بەسەر کتییێکی غەزەلدا نوشتابوووە. وەک ئەوێ چاوەرپوانمبکات سەیریکردم و هیچی نەگوت. بە هیمنی چوومە ژوورەکیه‌ووە و گووتم «ئاه، غەزەلنوس... غەزەلیک لە غەزەلەکانی تۆ بۆ ئێرەیی هێنام. لە بەیانییه‌ووە وەک شیت بەم شارەدا دەسوریمه‌ووە و دەلیم ئەو جوانییەیی لە باغه‌کانی شیعردا هەیه بۆ لە باغه‌کانی ژياندا نییه؟». یەكەمجاربوو بینم چاویلکەکی داکنیت، ئەو چاویلکە چکولانە جوانەیی کە ئیستاش بۆ یادگار هەلمگرتوووە، کەمێک دەستی بە پیشیدا هێنا و گووتی «بارۆن تۆ هەلەیت، جوانی شیعر لە جوانی ژيانه‌ووە ئاو دەخواته‌ووە...». من بۆ قسەکردن نەهاتبووم، لە نیهانی خۆمدا گووتم پۆژی قسەکردن بەسەرچوو ئەیی دل. گووتم «غەزەلنوس ئیستا لە دەرەووە بووم، زۆر حەزەدەکەم پێکەووە لە شەویکی ئاوه‌ادا پیاسەبکەین... حەزەدەکەم پێکەووە کەمێک سەیری ئەستێرە بکەین». کە ناوی ئەستێرەم هێنا وەک هەموو شاعیرە لاوازه‌کانی دنیا ئەژنۆکانی شلبوون و ئیرادەیی پێنه‌ما. سویندەدەخۆم هیچ شاعیرێک لە دنیادا نییه ناوی ئەستێرەیی لایه‌ریت و ئەژنۆکانی شل نەبیت، وشەیی سۆزانی چ کاریگەرییه‌کی سیحری لەسەر بارۆنه‌کان هەیه، وشەیی ئەستێرەش ئاوها کاریگەرییه‌کی بیمانای لەسەر ئەم شاعیرە مەلعونانە

ههيه. بيشهوهى هيچ بلت چاويلكهكەى كرده چاوى و دهستى گرتم و گووتى «بارونى خهيال، وهره بابروين بى سهيرى ئهستيره». له بهختى ئهودا دهنگووت ئاسمان مليونهها ئهستيرهى له بارى تهعالا بى ئهمشه و قهرزكردوه. من بى دواجار پيمگووت «غهزهلنوس بى نامبهيت بى باغيك له باغهكانى خوت... هر باغيكيان بيت گرنك نيه، بمبه بى بچوكرين باغيان، گرنك نيه». غهزهلنوس گووتى «بارون ئهى تو بى نامبهيته سهر شوينى خوم له نهخشهكهدا... شوينى راستهقينى خوم، منيش لهسهر نهخشهكانى تودا جيگايهكم ههيه». من به غهوه گووتم «غهزهلنوس تو چيدى شوينت له نهخشهكهدا نيه، تهنيا هاوپيكانت شوينيان له نهخشهكهدا ههيه، ئهوانهى پهمانم لهكهلدا موركردون... ئهوانهى نيشم بى دهكن». بى ئهوهى زياتر غه مى بدهمى گووتم «زور له پياو و ژنه خهياليهكانى تو له دونياى خومدا خستوته سهركار، پيكهوه شارىكى جوان دروستدهكين». وهك غه له شتيك بخوات و نهيهويت ئاشكراييكات گووتى «ئهى برايانى دولبهرت لهكهلدايه؟» به پيكهنينهوه گووتم «هفتهى پيشرو بويهكهجار بردمن بى نويميران، برياره لهوى باغيكى گهرهمان بى دروستبكن، له چواردهورى نويميران سهوزايى بپوين... دوو كوڤى سهيرن، دهتوانن له ناو تاريكى و سيبهريشدا درهختى جوان سهوزبكن... له زولمتهى پههادا باغ دروستبكن». غهزهلنوس سهيريكردم و گووتى «بهلى دوو كوڤى سهيرن». ههستمكرد زور خوشيدهوين. ماوهيهكى دريژ به بيدهنگ پياسهمانكرد، دياربوو سهرمای پاييز ئازارى دهات، قهسهلهيهكى زهيتونى تهنكى لهبهردابوو. گووتم «غهزهلنوس پات چيه به مردن؟». دهزمانى تيدهكات بى ئه و پرسياوهى لندهكم، زهردهخهنيهكى گرت و گووتى «مرؤف تهواو دهبيت و باغ تهواو نايت... مردن و غونچه دوو شتى ئهبهدين». پاش كه ميگ تيفكرينى ورد گووتم «بارونى

شیر، گهر نه‌مشو بمریت، چی به‌جیده‌هیئت...». سه‌یری لی‌هات که پییده‌لیم «بارونی شیر» که‌میک سه‌یری ناسمانی کرد و گو‌تی «هر کاتیک بمرم، باغیک بؤ من‌داله خه‌یالییه‌کانم به‌جیده‌هیلیم، باغیک که گوره‌بوون ده‌توانن بیدوزنه‌وه و بچه ناوی». به‌دلیکی پر‌وه گوتم «غزلنوس تۆ و هاورپکانت زولمی گوره‌تان له من کرد... شه‌رت به‌بیت بؤ باغیک له و باغانه لیتخوشیم... قه‌سه‌م به هر شتیک تۆ ده‌ته‌ویت لیتخوش ده‌م، به‌لام بمبه بؤ باغیک له باغه‌کانی خۆت، یه‌کجار بمبه بؤ باغیک و هه‌موو شتیک له نیوان من و تۆدا چاکه‌بیت». به خنده‌یه‌کی به‌ده‌وه، له و خنده‌انی شاعیران به‌پووی دونیاوه ده‌یگرن گو‌تی «بارۆن چوون و نه‌چوونی تۆ بؤ باغه‌کان له ده‌ستی مندا نییه، له‌ده‌ستی باغه‌کاندایه...». ده‌مزانی به‌و چه‌شنه وه‌لامده‌داته‌وه. من پیمداگرت و گوتم «غزلنوس دیوانه‌کانی خۆتم بده‌ری، کتیبه‌کانی غه‌زله‌م بده‌ری، هه‌موو ژیانم له‌سه‌ریان داده‌نیشم تا ئه و شیفره‌یه ده‌دۆزمه‌وه که به‌ره و فیرده‌وسه‌کانی خه‌یال ده‌مبات... شه‌رت به‌ابکه‌م... غه‌زله‌نوس له‌مه زیاتر ناتوانم بی‌مه پیشی و خۆمت له پیشده‌مدا نزمبکه‌مه‌وه... ناتوانم». ده‌ستیکی پر تیزامانی هی‌تا به پیشیدا و گو‌تی «بارۆن هر کاتیک له نویمیران هاتیه‌ ده‌ری، هر کاتیک وازت له و خه‌ونه هی‌تا که خه‌یال ده‌سته‌مؤبکه‌یت... باغه‌کان خۆیان ده‌رگات بؤ ده‌که‌نه‌وه، غه‌زله‌کان نه‌پنی خۆیان ناب‌ه‌خشن به پیاویک بیه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌مؤبکات... هرکه‌سیک بیه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌مؤبکات، واته ده‌یه‌ویت خه‌یال بکوژیت. له پیزی بارۆنه‌کان وه‌ره ده‌ری و ده‌بینی ره‌نگی جیهان خۆی له به‌رچاوت ده‌گو‌ریت... ئه‌وکات ده‌توانم هه‌موو غه‌زله‌لی خۆمت بده‌می». ئه‌وه ته‌نیا داوایه‌ک بو نه‌ده‌توانی جیه‌جییه‌که‌م. گوتم «ئ‌گه‌ر بارۆن نه‌بم، چۆن ده‌توانم شاری خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م؟ کئ ده‌رگام لیده‌کاته‌وه؟ کئ پیزم

دهگريٽ؟... سهروڪ نرخی ٽاڪيڪ پٽلاويشم بق دانانيت». به نارامی پيٽيريم و به دهنگيڪ که دوودلی و گومان هه لئاگريٽ گوٽی « نه وهی شفرهی ناو غزه له کانی من و مه لای سوختهی بویت، ده بیت جگه له غزه له، جگه له عه شق، جگه له باغ بیر له هیچی تر نه کاته وه... «مروقی ته او» ته نیا بیر له باغ ده کاته وه، بیر له روشنایی ناو لاله زار و بونی بیپرانه وهی گولاو ده کاته وه... بارون... بارون... تو ناتوانیت دوزخ بدهیت به مروف و باغه بدهیت به شار».

من و غزه لنوس به یه ک نه ده گیشتن. کاتيڪ به رابه ری وه ستابووم و گویم لیده گرت، خه یالم لای نه وه بوو که نه گهر نه م پیاوه زیندو بیت چند که سی دیکه ی وه ک خوی ده خاته سر نه و که لکه له یی خه یالی خویان بگورن بق قه لایه کی سهخت که به هیچ هیژیک ناگريٽ، چند که س ناچار ده کات به دوی جوانی خه یالدا پشت له نویمیران و له م ولاته هه لکه ن؟... من هه موو هه ولی خوم له گه لدا، خودا شاهیده تا دوا سنور پویشتم... ناماده بووم به یه ک گه شت له یه کيک له باغه خه یالیه کانی خویدا لییببورم... له ماجیدی گول سؤلافیش ببورم... هه موویان نازاد بکه م... به لام له گه لدا نه هات... ئیستا که قول به سر هه موو شتيکدا ده چمه وه دنیا م که ده یویست بمریت. هه ستيده کرد که سوپيکی گهره ی به خه یال و حقیقه تدا کرده و ئیدی کاتی نه وه هاتوه بق هه تاهه تايه بخه ویت.

له سه ری نه و گوزهره دا که ريگایه کی دوورودريژ به ئاراسته ی زانکو ده ست پیده کات، پوليسیکی هاتوچو له ژیر چه تره که ی خویدا خه وتبوو، ئا له ویدا سه مونخانه یه کی گهره و سه رتاشخانه یه کی کون و سه وزه فروشيکی لاواز و نه خوش هه یه. بارونی پورسه لان و جه عفری مه غولی و مورته زای شه يتان له ماشينیکی به رز و بریقه داردا له پيچی دوی فولکه که دا چاوه روانیاده کردین... گوتم «غزه لنوس له گه لدا

سه‌رکه‌وه، ئه‌وه ماشینی هاو‌پێیه‌که‌، که‌می‌ک به‌ شه‌ودا ده‌مانگێرت... له‌شه‌وی وه‌ها سارد و پ‌ر ئه‌ستێزه‌دا پیا‌سه‌یه‌کی خێرای ئوتومبیل به‌ده‌وری شاردا ناخۆش نییه‌».

د‌ل‌نیام له‌و ساته‌وه‌ به‌ته‌واوی تی‌گه‌یشت ب‌ۆ کویی ده‌به‌ین. وه‌ک هه‌موو شتی‌کی بینیی‌ت، گووتی «ئ‌ه‌و ماشینه‌ بارۆنی پ‌ۆرسه‌لان و مورته‌زای شه‌یتان و جه‌عف‌ری مه‌غولی تێدایه‌... وانیه‌، ئ‌ه‌وانی تێدایه‌؟». من سه‌یرم‌کرد و گووتم «غه‌زه‌لنوس ت‌ۆ چ‌وزانیت... ئ‌ه‌و ماشینه‌ کچی تێدایه‌؟». سه‌یریک‌ردم و گووتی «بارۆن ت‌ۆ له‌ بیرت‌چ‌وه‌وه‌ ئ‌ه‌مه‌ دووه‌مجاره‌ ده‌م‌کوژن». ئ‌ه‌وکات تی‌نه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه‌. تی‌نه‌گه‌یشتم، به‌لام ده‌ستم‌گرت و گووتم «غه‌زه‌لنوس گ‌هر وانه‌بیت، تاده‌مرم پ‌قم له‌ خ‌ۆم ده‌بیت... تاده‌مرم چ‌اوه‌روانی شتی‌ک ده‌بم که‌ نایگه‌می، بیر له‌ سه‌فه‌ری‌ک ده‌که‌مه‌وه‌ که‌ ناتوانم پ‌یگا‌کانی ته‌یکه‌م، بیر له‌ باغی‌ک ده‌که‌مه‌وه‌ ناتوانم به‌چه‌ ناوی. به‌س خودا خ‌ۆی ده‌زانیت چ‌ کاره‌سات و ئ‌اش‌ووبی‌ک هه‌له‌ده‌کات گ‌هر شاعیران پادشاکان به‌زیتن. گ‌هر پادشاکان بم‌رن و شاعیره‌کان زیندووبن. گ‌هر وانه‌بیت... گ‌هر وانه‌بیت... تاده‌مرم بارۆنه‌کان پ‌قیان لێمه‌ده‌بیت، تاده‌مرم هه‌موو خه‌ونی‌ک له‌سه‌رمدا، هه‌موو خه‌یالی‌ک له‌ د‌ل‌مدا ده‌م‌گێرت‌ه‌وه‌ به‌ر قاپی ت‌ۆ و ده‌م‌کاته‌ کۆیله‌ی سیح‌ری ت‌ۆ... غه‌زه‌لنوس د‌واچار من و ت‌ۆ دوو ت‌ۆپی بلیاردین به‌ریه‌ک ده‌که‌وین و هه‌ر یه‌که‌مان قه‌ده‌ری‌تی ئ‌ه‌وی دی به‌ پ‌یگایه‌ک و ئ‌ا‌راسته‌یه‌ک بج‌ول‌تیت که‌ نایه‌ویت».

هه‌ستم‌کرد غه‌زه‌لنوس هێشتا ته‌واو له‌ قسه‌کانم تی‌ناکات، هه‌ستم‌کرد ز‌ۆر حه‌زی له‌ ژیا‌نه‌. که‌ سوار ماشینه‌ گ‌هره‌که‌ی بارۆنی پ‌ۆرسه‌لان بوو، بێده‌نگ‌بوو، سه‌یری‌کی منی کرد و گووتی «گ‌هر نه‌وجه‌وانی چینی نه‌بایه‌ نه‌ده‌هاتم». ئ‌ه‌و پ‌سته‌یه‌ی وای‌کرد من د‌واتر بکه‌ومه‌ خ‌ولای‌ی تی‌گه‌یشتن له‌ هه‌موو ژیا‌نی. ئ‌ه‌و پ‌سته‌یه‌ منی خسته‌ گ‌یژه‌نی‌کی ئ‌ال‌ۆزه‌وه‌...

وام هه‌ستکرد به‌راستی هیچ له پۇحی راسته‌قینه‌ی ئەم پیاوه نازانم... نازانم کێته... له کوێوه هاتوو... چیه و ده‌یه‌وێت بۆ کوێ به‌جێت؟. ئەو هه‌سته قووله‌ی غوربه‌ت که له‌وساته‌دا که‌وته نێوانمان هێنده‌ی دی توپه و نیکه‌رانی کردم، به‌لام دواتر هه‌ر ئەو هه‌سته کۆمه‌کی پیکردم بگه‌ڕیم و به‌وردی بکه‌ومه‌ دوا‌ی چیرۆکی ژیان و مندالی ئەو. دوا‌ی چهند هه‌فته له‌و شه‌وه جه‌نابی سه‌رۆک بانگیکردم بۆ ئەوه‌ی سه‌رزه‌نشتم بکات، داوا‌ی لێکردم زانیاری ته‌واو له‌سه‌ر ئەم پیاوه کۆبکه‌مه‌وه. سه‌رۆک ئەو جوژه قسانه‌ی زۆربوو، هه‌ر باب‌ه‌تیکی له‌ کن ده‌وروژا، فه‌رمانیده‌دا زانیاری ته‌واوی له‌سه‌ر کۆبکریته‌وه، به‌ریکی زۆری ده‌زگا‌کانی هه‌وال و شانه‌ حیزبیه‌کان خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌والی بیسوودبوون له‌سه‌ر خه‌لکی، که دواتر که‌س نه‌یده‌زانی ده‌چێته کوێ و کێ ده‌یخوێنێته‌وه. من فه‌رمانه‌کانی ئەوم وه‌ک پرديک بۆ گه‌یشتن به‌ خه‌ونه‌کانی خۆم به‌کارده‌هێنا. به‌لام ئەو شه‌وه تینه‌گه‌یشتم بۆ ئەو پرسته‌یه له‌ ناکاو کردی به‌ پیاویکی وه‌ها غه‌ریب و دوژمن. له‌ ماشینه‌که‌دا غه‌میکێ قوول دایگرت، هه‌موومان بێده‌نگبووین. جار جار مورته‌زای شه‌یتان به‌ بارۆنی پۆرسه‌لانی ده‌گوت «قه‌سه‌م به‌م شه‌وه جوانه، بارۆن تۆ زۆر خێرا لێده‌خوڕیت... زۆر خێرا». هه‌موومان په‌شوکابووین، هه‌تا مه‌غۆلێش که هه‌رگیز نه‌ده‌په‌شوکا، ئەویش شه‌هرزه و بێپۆج دیاربوو. بارۆن سوپێکی گه‌وره‌ی به‌ده‌وری شاردا کرد و چهند جارێک له‌ هه‌ندێک بێده‌شت و چۆله‌وانی که‌نار نزیک بووه‌وه و به‌ خێراییه‌کی سه‌یر ماشینه‌که‌ی به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار ئاژووت. نزیکێ نیو کیلومه‌تر له‌ جیگایه‌که‌وه که پڕپوو له‌ خانووی بچوک و ته‌واونه‌کراوی فه‌رمانبه‌رانی بچوک و بێپاره، له‌ نزیک که‌ندێکی گه‌وره‌وه وه‌ستاین، شه‌و بۆنی قه‌وزه‌ی که‌نار چه‌مه‌کانی لێده‌هات. له‌وێ ئەوان دابه‌زین و من به‌ ته‌نیا له‌ ماشینه‌که‌دا مامه‌وه. نه‌مه‌ده‌توانی دابه‌زم... له

ناو ماشێته که وه گۆیم لیبوو مورتەزای شەیتان دەیکووت «قەسەم بە هەموو غەزەلە جوانەکان، قەت شەوی وەهام نەبیینو، بارۆن سەیرکە لەو شەوێ خۆشترە که تۆ تیا زەماوەندت کرد... هەوا پاکە... پاک... شار لێرەوێ تێکەل بەسروششت دەبێتەو... عەجەب شەویکە ئاغام... عەجەب شەویک». گۆیی خۆم دەگرت بۆ ئەوێ گۆیم لە دەنگی مورتەزا نەبیت، سەرم دەخستە سەر کوشنەکە و نەمدەویست هیچ ببینم... دانیابووم ئیستاهەست بە ترسیکی گەورەدەکات، نەمدەویست پێش مردن چاومان بەرچاوی یەک بکەویت، دەمزانی گەر ئەو دواوەمین نیگایەیی ببینم، ئیدی تامردن بەدوامەوێ دەبیت. خۆم کێکرد و کەوتە ژماردنی هەندێک گۆلی خەیاڵی که لە باغیکی خەیاڵیدا دەمبینین، بەلام لە ناکاو پەچرام، خۆم کێکرد و کەوتە ژماردنی پۆلیک پاساری گەورە که بە خەیاڵ بەسەر سەرمدا دەفرین، بەلام سوودی نەبوو. بۆ ئەوێ غزەلنوس لە بیر خۆم بەرمەو، کەوتە بیرکردنەوێ لە شەیی ئەو ژنانەیی تا ئەوکات لەگەڵیاندا خەوتبووم، بە خۆم گووت هیچیان جوانی و پێکی و سیحری لەشی تیشکانیان نییە. خەریکبوو بە هێمنی هەموو وردەکارییه‌کانی لەشی تیشکانم دەهێنایەوێ پێشچاوی خۆم، لەگەردنیه‌وێ تابەری پێی، خەریکبوو خۆم لە خەیاڵیکی ئیروتیکی پروتدا نوقمەکرد، لە ناکاو دەنگی یەکەم گۆللە و یەکەم نالەیی غزەلنوس لە جیگای خۆم بەرزیکردمەوێ و پراپەلەکاندم. هەناسەیی خۆم گرت و وەک یەکیک تەقەیی لێکەن توندتر خۆم بە کوشنەکەوێ نوساند و توندتر هەر دوو گۆیی خۆم گرت. پاش بێدەنگیه‌کی قوول که لەوانه‌یه‌ لە حیساباتای پۆحدا دەیان سالی بردبیت، گۆیم لە نالەیی فێشەکی دووهم بوو. پاش ئەوێ بێدەنگیه‌کی دوورودریژ بالی بەسەر شەودا کێشا، ئیتر هەستم بەپێهۆشییه‌کی قوول کرد، وەک ئیقلیل بووبیتم بە کورسییه‌کەوێ نوسام، بە جۆریک خۆم بە کورسییه‌کەوێ

نوساند نه‌مده‌توانی خۆمی لیجیابکه‌مه‌وه. ئاگاداربووم که بارۆن ده‌رگای ماشینه‌که‌ی کرده‌وه و منی بانگکرد، به‌لام من جولەم بق نه‌کرد. بارۆنی پۆرسەلان گووتی «جه‌نابی بارۆن ئەو خۆ گرمۆله‌کردنه‌ له‌گه‌ل و یقارتدا ناگونجیت». به‌لام من گویم پێنه‌دا، بارۆن چەند جارێک منی بانگکرد و سوودی نه‌بوو، دواتر ئەو و جه‌عفەری مه‌غۆلی که هیچ له‌ حاله‌ تێنه‌ده‌گه‌یشتن، به‌ ره‌نجیکی زۆر منیان له‌ ماشینه‌که‌ پراکتشایه‌ ده‌ری، هه‌ندیک ئاویان کرد به‌ ده‌موچاومدا و منیان هه‌ستانه‌سه‌رپین. مورتەزای شه‌یتان ده‌ستی گرتم و منی برده‌ سه‌ر مردووه‌که‌ و گووتی «بارۆن ته‌ماشاکه... مردنێکی جوان مردوه». غه‌زه‌لنوس له‌ ناو گومیک خویندا نوقمبوو، شتیکی تاییه‌تی یان خوداییم له‌ پوخساریدا نه‌بینی، به‌ قه‌مه‌سه‌له‌ خویناوی و زه‌یتونییه‌که‌ی به‌رییه‌وه، به‌پیشه‌ زۆره‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رویشیکی مردوو ده‌چوو. من که‌میک سه‌رم پراوه‌شاند و توژیک هۆشم هاته‌وه‌ خۆم، بینیم جه‌عفەری مه‌غۆلی ده‌سته‌سپێکی که‌وره له‌ خوینی غه‌زه‌لنوس هه‌لده‌کێشیت و ده‌یخاته قوتویه‌کی تاییه‌تییه‌وه. که‌ ئەوه‌م بینم منیش له‌ سندوقی پشت‌وه‌ی ماشینه‌که‌ی بارۆندا، له‌ زه‌رفیکی تاییه‌تیدا خاوییه‌که‌م ده‌ره‌ینا... ئەو خاوییه‌ی که‌ پۆژیک له‌ پۆژان پاره‌یه‌کی خه‌یالییم پێدا‌بوو، چاویکه‌که‌م له‌ چاوی غه‌زه‌لنوس داکه‌ند و خسته‌مه‌ گیرفانم، خاوییه‌که‌م توند تێوه‌پێچاو گووتم «لێره‌دا بیننن». بارۆنی پۆرسەلان و مورتەزا ویستیان لاشه‌که‌ بیه‌نه‌وه‌ بق نویمیران. مورتەزا گووتی «گونا‌هه‌ بارۆنی که‌وره‌م، مه‌حرومکه‌یت له‌وه‌ی لاشه‌یه‌کی وه‌ها گرنگ و جوان له‌ ناو ئەو کۆمه‌له‌ لاشه‌یه‌دا نه‌ییت که‌ من له‌ گورستانه‌ نه‌تینییه‌که‌ی خۆمدا کومکردونه‌ته‌وه...». من هه‌ستم به‌ سه‌ر ئیشه‌یه‌کی که‌وره‌ ده‌کرد. گووتم «که‌ر ئەم لاشه‌یه‌ بێته‌وه‌ بق نویمیران خه‌وم لێناکه‌ویت، ناتوانم له‌وئ بژیم... تێده‌گه‌ن؟». وه‌ها توندو توپه‌ قسه‌مکرد دلم ده‌له‌رزى. که‌ زانیان سه‌رچه‌وتم و

بێسووده هیچیان نهگوت. مورتەزا بەبێدەنگ دەستیکرد بە ھەلکەندنی چالیکێ گەورە... من گەرامەوھ بۆ ناو ئوتومبیلە بەرزەکە ی بارۆن و لەوێوھ گویم لە دەنگی ئەو پاچە بوو کە مورتەزا دەیدا بە زەویدا، زرمەکە ی بەسەرتاسەری شەودا دەپۆیشت، بە سەر شاردا تێدەپەری، بەسەر گۆرستانە دوورەکاندا تێدەپەری و لە جێگایەکی نادیاردا خامۆشەدەبوو.

جەغفەری مەغۆلی و گولای پیزۆ «حەسەن توفان — کۆتایی پاییزی ٢٠٠٤»

دە پۆژ بۆ لاشەکە ی غزەلنوس گەپاین تا دۆزیمانەو، دەپۆژ من و ماجەلانی پاستەقینە و دەرسیم تاهیر ھەموو پۆژیک بەیانی زوو دەرەچووین و شەو درەنگ دەگەپاینەو، بێست بە بستی کێلگەکانی دەوروپەری شار گەپاین، لاشە ی ژنیکی کوژراو و دوو کۆرپەمان دۆزییەو، دەرسیم ھەموو ئەو پێدەشت و بنگرد و چال و کەندانە ی دەوروپەری شاری بۆندەکرد. تا دواجار دەرسیم لە نزیک شوێن ئاوەپۆیەکی کۆنەو بەدەم گریانەو لاشەکە ی دەرھینا. ماجەلانی پاستەقینە وەکو من غەمگین و کەساس بوو، بەدریژایی دە پۆژە وەک بەسەر عەردیکی ئەفسانەیدا بگەرپێت و لە کیشوەرێکی دیکەدا ونبووێت، بێپشوو کۆمەکی بە من و دەرسیم دەکرد. بەردەوام باسی گەشتە دووردریزەکانی خۆی بۆ دەکردین، بۆ ئەوێ ماندوونەبین. ھەستەدەکرد پۆژ بە پۆژ بالای بەرزتردەبێت، من و دەرسیم لە بەردەمیدا دوو مەخلوقی بچوکبووین. کە بە ھەر سێکمان تەرمەکەمان دەرھینا، کە تۆزمان لێتەکاند و پوخساریمان پاککردەو، سیما قەشەنگ و دەرویش ئاساکەیمان ناسییەو کە ھێشتا بە دوو چاوی گەش و کراوہوھ

سەیری ئەستێرە دەکرد. خاویلیەکی ئاوریشمی ئیچگار قەشەنگیان تێو
 پىچابوو، خاویلیەكە لە ژۆر شوینەو بە خوینى غەزەلنوس سووربوو.
 خاویلیەكەم لێکردووە و بەوردی مەیتەكەم ئەمدیویدیو کرد، جیگای دوو
 گوللە زیاتر هێچی دی پێو نەبوو، ئەو دوو گوللە دێرین و یەكپەنگەى
 مەغۆلى دەیان بە نێچیرەکانییەو. لە ژێر مانگەشەوى پاییزدا سەری
 غەزەلنوسم خستە سەر رانم و سەیری ئاسمانم کرد و سویندم خوارد كە
 تۆلەیدەكەمەو. لە نیهانی خۆمدا گووتم «باغ و غەزەل سوودیان چیه
 گەر ئاوما نامەردانە بکوژێن». ئەو شەو مەجلەلانى راستەقینە لاشەكەى
 غەزەلنوسى دا بە كۆلیدا و تا بەرماڵ دایەنا، من و دەرسیم لە دوایەو
 دەپۆشتین و دەگریاین. لە پۆژى دواتردا پرسەمان بۆ غەزەلنوس راگەیاندا،
 جگە لە هەندێك پۆلەبەرى خەيالىی و ژمارەيەك باغەوان و دوو سێ
 كتیفەرۆش كەسى دی نەهات بۆ پرسەى پیاوان. بەلام لە پرسەى ژناندا
 خانمانى پەرژمورده و دایكە پەشپۆشەكان تەواو حەوش و دالانى مالى
 غەزەلنوسیان پرکردبوو. منداڵان سویندیان خوارد تریفە یابەحریان لە
 پرسەكەدا بینووە. تا هەفتەيەك من و منداڵە خەيالىیەكان و مەجلەلانى
 راستەقینە هەموو بەيانییەك خۆمان دەگوێری و زوو دەچووینە سەر
 گۆرەكەى غەزەلنوس. لەوئ حورمەت و خۆشەويستی خۆمان پيشاندهدا و
 دەگەراينەو. لەو ماوەدا شەوان ژنە پەشپۆشەكانى هەزارباغ هیندەیان
 گول بۆ سەر گۆرەكەى غەزەلنوس دەهینا، سەراپای گۆرستانەكە خەریك
 بوو لە گولدا نوقمەبوو، دەریایەكى بێسنووربوو لەو گولە گەورە و
 خەيالىانەى لە باغى جۆراوجۆرەو دەهاتن و جوانییەكى بێۆنەیان بەو
 گۆرە سادە و ساكارەى غەزەلنوس دەبەخشی، كە لە گۆرستانىكى بچوك
 و نوێ و چەپەكدا ناشتمان. ئیستاش كە خەون بەسەر گۆرەكەى ئەووە
 دەبینم هەر لە ناو ئۆقیانوسىكى بێسنوورى گولدا دیتەو بەرچاوم.
 پۆژانى دواتر من پلانى كوشتنى جەغفەرى مەغۆلیم داڕشت. ئەو تەكە

پِیگا و دوا پِیگا بوو بیگره بهر. به کۆمه کی شبر ناو و ناوینیشانی مائی
 مه غولیم له نویمیران پهیدا کرد. شه ویك بهر له وهی بچم بۆ کوشتنی
 جه عفره هه موو کلپله کانم هه لگرت و پۆیشتم بۆ هه زاریاغ. ئه و شه وه
 باغه کان زۆر له بهرچاوم گۆرپا بوون، هه ستمکرد لاله زاره کان بهرینتر و
 گولستانه کان فراوانتری بوون. به درێژیی شه و درگا به درگا هه موو باغه کانم
 والا کرد و هه موو دهروازه کانم خسته سهر پشت. هه موو گولله ناسکه کانم
 به سه رکرده وه، هه موو گولله په ژمورده کانم ئاودا... هه رگیز هه زاریاغم وا
 بهرین و بیسنور نه بینیبوو. ئه و شه وه زۆر ناو گولله کان بۆ سه بری
 گه پام و نه مدۆزییه وه، وهک ئه وهی بوون و نه بوونی ئه و به خه یالسی
 غزلهلنوسه وه گریدرایشت، وهک ئه وهی گولیک بیئت ته نیا فهنتازیا و
 خولیاکانی غزلهلنوس چنیبیستی و دواتر له گه ل ئه ودا مردیبت و به ره و
 جیهانیکی دی کۆچیکردیبت. له کۆتایی ئه و شه وهدا تیگه یشتم که چند
 ساله، من و غزلهلنوس به خه یالسی یه کدا سه فهرده کهین، باغه کانمان له
 جیگایه کدا تیکه لاوی یهک بووبوو. ئیستا غزلهلنوس دواي مردنی خوی
 باغه کانی بۆ من جیهیشتبوو، بۆ هاوپی بیکهس و ته نهاکهی خوی که
 جگه له م باغانه خۆشی دیکه له ژیانیدا نه بوو. ئه و شه وه تا توانیم
 تیر سه بری گوللی قه شهنگ و گیای خه یالاویم کرد و به غه مه وه له
 باغه کان هاتمه ده ری. پۆژی دواترم سه رتاپا له گه ل شبردا برده سهر، که
 ئیستا به جۆریک ده بخوارده وه له توانا و تاقه تی له شه چکۆلانه کهی
 زۆرتربوو. شبر له و ماوه یه دا ئه و خه یاله شی له سه ری خوی ده رکرد، ئه و
 کیژه چاو جوانه بکاته خیزانی خوی که پۆژیک له سه ره ی وه رگرتنی
 موچه ی که مئه نداما ندا بینیبوو، ئه وه پتر تووشی مه راق و غم و توپه یی
 کرد بوو. شه و بهر له وهی شبر به جیهی تلم خاوییه خویناوییه که ی سه ر
 له شی غزلهلنوسم دایه و گوتم «پیشمه رگه شه ریف و غه مگینه که ی
 نیشتمان، ئه م پارچه ئاوریشمه تا هه تا هه تایه به و خوینه وه هه لگره»،

کلیلی باغه کانی خه یالیشم خسته بهردهستی و گووتم « ئه م کلیلانهش لای خۆت قایمبکه و تا ههتا ههتا یه نهیدهیت به کهس، ئه مانه کلیلی کۆمه لێک باغی خه یالین، شه وێک له شه وان کۆمه لێک پیریزنی په شپۆش دینه بهر مالت و پێتده لێن شبری قژزهره، غه مگینترین کۆنه جهنگاوه ری دونیا، گولّه کان وهخته سپسده بن و کاتی ئاودانیان هاتووه. ئه وکات تو ده بێت بجیت و ده رگا کانیان بۆ بکه یته وه» ... شبر کليلة کانی لیوه رگرتم و گووتی «گهر ئاوها ئیفلج نه بوو مایه، نه مده هیشت تو برۆیت، خۆم ده مکوشت». یه کدیمان ماچکرد و مالاوایمان له یه کدی کرد و به خۆم و ده مانچه که مه وه به ره و نویمیران که وتمه پی.

که له ژیر ته لبه نده کانه وه خۆم کرد به نویمیراندا، باران دهباری. وهک دهستیکی نهینی بمبات، دوا ی ئه و نهخشه ورده که وتم که شبر له هاوپییه کی دێزینی خۆی وه ریکرتبوو. جهغه ری مه غۆلی له ناو حیزب و ده ره وه ی حیزبیشدا دوژمنی زۆربوو، به لام به حوکمی ئه وه ی ساله ها بوو له ئارامیدا نوقمبوو، کهس هه ره شه ی له مال و ژیا نی ئه و نه ده کرد، به چه شنیک دلنیا و خاترجه م بوو وهک پیاویکی ئه مین و بێتس ده ژیا. سه عات نو ی شه و من له زهنگی ماله که یانم دا، یه کێک له پاسه وانه تایبه تییه کانی کردییه وه. پاسه وانێکی مندالکار بوو، له ته مه نی ئه وسای من و مه غۆلیدا ده بوو که پیش بیست و پینج سال چوینه ناو شانه کانی ئیفتیالاته وه. به و گه نه جم گووت «به مه غۆلی بلێ حه سه ن توفانی هاوپیته هاتوته میوانیت... خۆی ده مناسیته». سیازده سال بوو مه غۆلیم نه بینیبوو. که هاته ده ری وهک جاری جاران چکۆلانه و له ئه ستور و لووت پلیشاوه و ناشیرین بوو. دنیا زۆر گۆرپابوو، که چی مه غۆلی هه ر وه کو خۆی بوو، ته نیا که میک له جاران قه له وتر و ده ستختر و بازوو قه ویتتر هاته بهرچاوم، له وه بترازیته نیگای هه مان نیگا و دهنگی هه مان دهنگ و پۆخی هه مان پۆح بوو. ویستی پوخۆش و ئیسک سووک

دەریکە ویت، بە لām لە بەر پوناکی گلۆپە کزەکە ی بەردەرگادا نارەحەت و دوودلییەکی زۆریشم لە سیمایدا خویندەو. پێی شەرمبوو نەمباتە ژووری، بە لām دڵنیا بووم لە ناخدا گرژ و لە دڵدا پڕ گومانە. سەرەتای وایدەزانی بۆ جێبەجێکردنی کاریک یان بۆ تکیەک چوومەتە لای. بە خێرەتانی کردم و گووتی «حەسەن تۆفان، بێت و نەبێت دواى ئەم هەموو سالا بۆ کاریک یان واسیتەیک پووت لە قاپی من کردووە... گەر وەهایە بێتەوێ لێم زویربیت، هیچم بە دەست نییە و ناتوانم هیچت بۆ بکەم». من هێشتا لە تەماشای چلچرا و گلۆپ و گۆلدانی ژوورە پازاوەکە ی ئەودا نوقمبووم، خۆشحالبووم کە گەشتومەتە بەردەمی. ویستم بەر لەوێ دەمانچەکەم دەربهێنم و لە دوورەو بە دەستووری جاران گولەکانم لە تۆلە ی نەوجەوانی چینی و غەزەلنوس و هەموو ئەوانی دیکەدا بنێم بە سنگیەو، کەمێک لە نزیکەو تەماشایبکەم. گووتم «جەغەری مەغۆلی مەترسە، بۆ هیچ کاریک نەهاتومەتە لات، دەزانم تۆ تەنیا خەلکت پێدەکوژن، لەوە زیاتر بە کەلکی هیچی تر نایەیت». قسەکانم وەک سەرەتا پەقبوون، دەمزانی چ پیاویکی ترسناکە، بە لām بە دەنگە خۆشەکی گووتی «کەوايە بۆ هاتوویت؟». بە هیمنی سەیرمکرد و گووتم «جەغەر بۆ غەزەلنوست کوشت؟». سەیرئیکیکردم و گووتی «هاوڕێت بوو؟». وەختبوو وەلامیبەدەمەو، وەختبوو بکەومە قسە و گۆرینەوێ مانا لەگەڵیدا، بە لām دەستیکی قوول لە ناووەو گەروی گرتم و نەیهێشت. ئەو دوو جیهانە ی کە بۆ هەتاهەتایە لێکدا پراپوون، نە دەبوو بەریەک بکەونەو. مەغۆلی تارماییەکی ترسناکی خۆم بوو، ئەو نیوەیە ی من بوو کە باغەکان کوشتبوویان، ئەو نیوە سامناکە بوو کە هوشیاری و وێژدان و غەزەل بۆ هەتاهەتایە خەواندبوویان. نیوەیەکی بوو لە دەرەوێ من و دوور لە من و دوژمن بە من. دەبوو تا هەتاهەتایە هەروا دوور و نادیار و بێدەنگ بمیێتەو، ئارەزوویەکم نەبوو قسەم بۆ بکات و گوێبگیرم... دەنگی ئەو

نه دهگه يشته گوئی من، نه و له کۆشکه کانی نویمیران و من له باغه کانی خه یالدا ده ژيام... که سهیری کورسی و میز و چلچرا گرانبه ها کانی نهوم کرد، دلنیا بووم هه موو نه وهی نه و له ژیانیدا به ده سته یئناوه، هه موو نه کۆمه له میز و ته پلهک و چلچرایه ی حیزب بو ی په خساندوه، یهک غونچه ی باغه کانی من ناهینیت. سهیرمکرد و دلنیا بووم نامه ویت هیچ سفره یهک جگه له مهرگ کۆمانبکاته وه. نه وهی باغ و غه زهل لیکیان جیاده کاته وه هیچ شتیگ نایاننیتته وه به یه که وه. که سهیرمده کرد تارماییه کی پیر و له شقورس هاته بهرچاوم، جانه وه ریکی چلکن و دیز که چهند سال له مه و بهر له ده سته من به ربووه و هیدی هیدی بوته نهوم درنده ناشیرین و درژوه. ده بوو تا هه تاهه تایه بیده نگ بیت، ده بوو وهک سیبه ریکی قورس و سهنگین هه رگیز نه یه ته زمان و قسه نه کات. بیته وهی وه لامییده مه وه هه ستام و ده مانچه کهم ده رهینا، ساتیکی سهیربوو، سیازده سال بوو، له دوا ی کوشتنی نه و ژنه بیگونا نه وه ده مانچه کهم له پووی که سدا بهر زنه کرد بووه وه، ویستم وهک جاری جاران نیچیره کهم فریای دوودلی و گومان و ترس نه که ویت، ویستم نه و ماوه یه ی پینه به خشم بتوانیت بیر له مردن بکاته وه. به لام له و کاته وهی ده ستم بهر ده سکی ده مانچه که که وت، له و ساته وهی ده ستم به ئاراسته ی مه غولی بهر زکرده وه، وهک موچرکیکی سامناک بمهه ژینیت، وهک هه موو گوله کانی دنیا په لامارمبدهن، وهک کۆمه لیک دهنگ له دووره وه هاوارم لیبکه ن، ژاوه ژاویکی ترسناک له پۆحمدا دروستبوو، شتیگ بوو وهک نه و دۆخه ی چهند سالیک له مه و بهر له یانه ی پیاوکوژه بیئیشه کاندئا تووشم هات. له نا کاو سهرم پرپوو له دهنگی ته قه ی کۆن، له یادگاری نه و ناله و شریخانه ی له یاده وه ریمدا کپ بوویوون، هه ناسه م پرپوو له بوئی باروت، باروتی نه و فیشه کانه ی من و مه غولی پیکه وه ته قاندبوومان، سهیری ده سته خۆم کرد و هه لمی زه مانیکی مردوو و هالو ی قه پنیکی خویناویم له نیوان په نه کاندئا بینی، له تریکم بو پیشه وه دا و وه ختوو

بەسەر مێژەکاندا بکەوم. ویستم پەنجە بنێم بە پەلەپیتکە ی دەمانچە کە دا و بە ئاگابێمەو، بەلام ئەو بۆنی گوللۆو وەک لێشاو دەهات بەسەرمدا، ئەو بۆنی گوللۆو ی پیزۆ بەردەوام لە دورەو و بانگیدەکردم، دەبیردم، منی شیتانە پادەکیشا، وەک دوا ی ئەفسونیک کەوتبم چاوم لێکنا و بەرەو مەغۆلی پۆیشتم. دەمویست دەست راستبکەمەو و فیشە کەکان بته قێنم، بەلام لەبری ئەو پێچم خوارد و بەلادا هاتم و کەوتم...

کە دوا چەند سەعات بە ئاگাহاتمەو، لە ئاسایشی نوێمیران بارۆنی خەیاڵ لەسەرسەرم پێدەکەنی.

دوا ویستگە زستانی سالی ۲۰۰۷

کاتیکی ماچەلانی راستەقینەیان هینا بۆ زیندان جگە لەو ئەتەسە کۆنە ی دنیا هیچی دیکە ی پێنەبوو. کاتیکی بەو قەژە درێژ و بالا بەرزەپەو لە دەرگای زیندانە کە هات بەودودا سامیکی وەها گەورە ی هەبوو تەواوی دیلەکان ماوێکی درێژ بێدەنگبوون و سەیریان دەکرد، لە سەرکردە یەکی گەورە دەچوو کە لە جەنگدا بەزیبیت و ئیستا بە دیلی هاتبیتە شوێنیک کە شایستە ی پادشاکان نییە. لە یەکەم ساتەو منی خاترجەمکرد و گووتی هەموو منداڵە خەیاڵییەکانی سپاردوو بە ئەفسانە و دلنایە لە دەستیکی ئەمیندان. من بە گەرمی هەوالی شالووتم و لێپرسی و گووتی «ئەفسانە سوێندی خواردووە هەر شتیکی کە بکریت و ئەو کۆرە بەختەو وەریکات، درێفی ناکات». من و حەسەن زۆر غەمی سەرگەردانبووینی منداڵەکانمان بوو، بەلام ئەو هەردەم لە دڵسۆزی ئەفسانە و دڵ گەورە یی ئەو خانمە دلنای دەکردینەو. کە یەکەمجار

سه‌یری دیواره‌کانی زیندانیکرد و به ترسه‌وه دهستی لیدان به منی گووت «ماجیدی هاوپییم به دریژیی ژیانم له‌م دیوارانه هه‌لهاتووم، چهند ساله له‌م دیوارانه هه‌لدیم، به‌لام مرووف که مه‌حکوم بوو، چهنده هه‌لبیت و چهنده دور بپوات دیت، هه‌ر دیت و له‌هه‌ر دور و زه‌مانیکدا بووه، حوکمی خوی ته‌واوده‌کات». پیده‌چوو هه‌موو ژیانی ترسیکی وه‌ها له‌ دووی بووبیت که پۆژیک له‌ پۆژان دووباره ده‌که‌وێته‌وه وه‌ها زیندانیکه‌وه . گووتی «سه‌رتاپا عومرم ئازاد و له‌ ژیر ئاسمانی پر ئه‌ستیره‌دا گه‌راوم، تا گه‌ر که‌وتمه‌وه به‌ندی و بوومه‌وه دیل، به‌رگه‌ی دیواره‌کان بگرم...». ئه‌و ماوه‌یه‌ی که پیکه‌وه له‌ زیندان بووین، هه‌یه‌ت و خۆشه‌ویستی ماچه‌لانی راسته‌قینه به‌رده‌وام له‌ به‌رچاوم زیادیده‌کرد.

ماچه‌لانی راسته‌قینه له‌ قاوشی سی به‌ تۆمه‌تی کوشتنی غه‌زه‌لنوس و هه‌سه‌نی پیزۆ له‌ قاوشی پینچ به‌ تۆمه‌تی هه‌ولدان بو کوشتنی جه‌غه‌ری مه‌غولی و من له‌ قاوشی یازده به‌ تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بو ناموس گیرابووین. من و هه‌سه‌ن گوناهیکی دیشمان له‌ئه‌ستۆبوو که تۆمه‌تی به‌شداریکردن بوو له‌ نوسینی کتیبکدا شه‌ره‌فی ولات و پاکی ده‌ولت لکه‌دارده‌کات. پۆژیک داوه‌ری گشتی بانگیکردم و کتیبه‌ دزراوه‌که‌ی مه‌رگی پیشاندام و گووتی «ماجید عه‌بدولپه‌حمان گول سۆلاف، تۆ سه‌روکاریکت به‌م کتیبه‌وه هه‌یه‌؟». من بیئه‌وه‌ی سه‌یری کتیبه‌که‌ بکه‌م گووتم «به‌پیزی، ئه‌و کتیبه‌ گه‌وره‌یه‌ی جه‌نابت ده‌ییبینی لاپه‌ره‌ لاپه‌ره‌ به‌ ده‌ستوخه‌تی من نوسراوه‌ته‌وه». داوه‌ر هه‌موو قسه‌کانی منی تۆمارکرد و گووتی «حه‌یف بو تۆ کوپم... تا ئیستا تاوانباری وه‌ک تۆ گه‌مزه‌م نه‌بینیوه، وای به‌حالت کوپم که خراپ تیوه‌گلاویت، به‌راستی دلم به‌ جوانیت ده‌سووتیت».

ئه‌گه‌رچی من خراپ تیوه‌گلابووم، به‌لام هاتنی هه‌سه‌نی پیزۆ و ماچه‌لانی راسته‌قینه بو زیندان که‌می‌ک له‌و ده‌رده‌ی که‌مکردبوومه‌وه .

ماجەلان لە شەوی یەكەمەوه نەخشەكەى دەرھێنا و دەستیکرد بە گێرپارەوهی چیرۆكى گەشتەکانى خۆى بۆ زیندانىیەکان. حیکایەتى گەشتەکانى ماجەلانى پاستەقینە ھێز و تینى دایە منیش بکەومە گێرپارەوهی سەفەرە خەیاڵییەکانى خۆم. ئیدى واى لیھات شەو تەواوى زیندانەكە بە نۆرە گوێى لە چیرۆكى گەشتەکانى من و ئەو دەگرت. گەشتەکانى ئەو چەند گەشتى پاستیبوون ھێندەش سەفەرێكى درێژیوون بە خەیاڵدا، سەفەرەکانى منیش چەند گەشتى خەیاڵیوون ئەوھەندەش سەرشاربوون بە حەقیقەت، من و ئەو دوو دیوى یەك مەخلوقبووین، دابەشبوونی یەك دونیابووین بەسەر دوو نیوھەدا. لە زیندان كەس ناوى پاستەقینەى ئێمەى نەدەزانى، ھەردووكمان ماجەلان بووین، یەكێكمان پاستەقینە و ئەویدیماں خەیاڵى، بەلام پێكەوہ یەك وێنەى جیھانمان بۆ ئەو دیلانە دروستدەكرد كە لە زیندانى تال و تاریكى خۆیاندا دوور لە خەیاڵ و لە حەقیقەت دەژيان. لەو زیندانەدا دەیەھا شەوى قەشەنگمان بە گێرپارەوهی چیرۆك و باسکردنى جیھانى جیاواز و پەنگاو پەنگەوہ بەسەربرد. بۆیەكەمجار لەو زیندانەدا و لە چیرۆكەكانى ئێمەدا خەیاڵ و حەقیقەت بەپاستى ئاشتدەبوونەوہ و پێكەوہ دەژيان... شەویك ماجەلانى پاستەقینە دەستى بە قژیدا ھێنا و پێیگووتم «گول سۆلاف، تەنیا مەزۆفى دیل یان كەسانێك كە بەپاستى ئازادن دەتوانن خەیاڵ و حەقیقەت پێكەوہ ئاشتبكاتەوہ، ھىچ ژيانێك لە ژيانى مەزۆفى نیوہ دیل و نیوہ ئازاد ناخۆشتر نییە». دەستى خستە سەرشانم و گووتى «ماجیدی گول سۆلاف، گەر مرڤم ئەوہ لە بیرمەكە... یان بە تەواوھتى دیل بە وەك ئەمەڤ، یان بەپاستى ئازاد بە... لەوہ زیاتر ھىچى دى قەبۆل مەكە». ئیستا زۆر بیری ئەو شەوانە دەكەم... كە تاریك دادەھات سەرپاى زیندانەكە بە پاسەوان و بەرپۆھبەرى زیندانیشەوہ لە دەورمان كۆدەبوونەوہ و ئێمە باسى گەشتە ئەفسونەواییەكانى خۆمان بۆ

ده كړدن . به پړوه بهرې زیندانه كه كورنۍ كې ده موچاوپر و نه سمر و دم به خنده بوو، گهرچې نیمه چاوپټكه وتنمان نه بوو، به لام نه و جارېك پړگای به نه فسانه دا بیت بؤ لای ماجة لانی پاسته قینه . كه نه فسانه هات به چپه نه فسوناو یی ه كانی نیوه ی زیندانه كې شیتكرد، دواچار وازی له مړده كې هینابوو، بؤ نه وه ی شوو به ماجة لان بكات . نه و هوالی منداله خه یالیه كانی بؤ هیناین و گوتی به كومه كی نه وره سی خوشكت و هندیك ژنی ديكه هه موو باشن و له هیچیان كه م نییه . له و ماوه یه دا دوچار بارونی بوكه شوشه سهر دانیكردم، بارون یه كه مجار زور سهر نه نشتيكردم و گوتی «پیمگوتی نویمیران ده ریا به . سهر تا پای شه پؤلی نه نییه . گهر دلوپټك نه نییش ده ربه نییت هیچ له و ده ریا به تینا گه یت... تو چ بئ میشكیكیت ده سته به یت كورنۍ كه له ده دیته وه و لاشه یه كه ده به یت... كئ هیه به تیگه یشتن له یه كه لاشه له م مه له كه ته تیگات؟». دواتر به قوولی باسی گونا هی منی كرد . به و زمانه تا بیه ته ی خوی، تیكستیكي دریژی له سهر هیزكي گهر دونی بؤ خویندمه وه كه واده كات من ماجیدی كول سؤلاف بم، دیلبم، بئ پاشه پؤژیم، نه ویش بارونی بوكه شوشه بیت، پر شكؤ بیت، نازاد بیت و به خته وهر بیت . به پای بارون من گهر له سهره تاوه گویم له پړنمایي و قسه كانی نه و بگرتبا به، توشی به ختیكي وها سیا و پؤژكي وها پرهش نه ده هاتم . من گوتم «بارون جه نابت پاسته كه یت... من ته واو له قسه كانی نیوه تینه گه یستم و نیستا ده بیت نه و سزایم قه بول بیت كه نه نجامی سهره پؤیی خومه». ده ستيكي به پړشه سپیهه بریقه داره كه یدا هیناو به چرپه وه پپیگوتم «من پیمگوتی، نه م شاره وهك تیه نییه... پیمگوتی . نه و دیوه ی له به رده رگای نویمیران وه ستاوه نه وانه ده كوژیت كه مه ته له كه ده زانن، نه وهك نه وانه ی كه نایزانن . له نویمیران نه وه ی مه ته له كه هه لبه نییت ده كوژیت . بیرتچووه وه یان چی؟ من

یەكەم پۆژ ئەوهم پىڭگوتى... يەكەم پۆژ. تۆش بەشىكى مەتەلەكەت
 ھەلھەينا... ئەو بەسە تا دەمریت پىسوا و بەدبەختىيت. ھەموو ولاتەكە
 بە ھەلە دەپوات. ئەستىزەش بە راستى بەسەر ئەم شارەدا پاناپورىت،
 مانگىش خوار تىزفەى دەگرتتە ئەم شارە مەلەونە... بەلام پىمگوتى
 ھىچ بارۆنىك نىيە يارىيەكەى تۆ قەبوولبكات، منىش قەبوولى ناكەم،
 تۆ منت پوو زەرد كرد و پەشىمانىت بۆ ھىنام». بارۆن بەراستى لە
 غەمى مندا بوو، وەلى من دەمزانى ھىچى بۆ ناكرىت و ناشوئىت ھىچ
 بكات، ئەوانى دى زۆر لەو بەھىزتر و بەدەسەلاتر بوون. جارى دووھ
 كە ھات بۆلام نامەيەكى تىشكان تاهىرى پىبوو، گوتى «زۆر بە نھىتى
 داويەتى بە من. ئاگات لىبىيت و دەرى نەخەيت». نامەيەكى چكۆلانەبوو،
 چەند دىرپكى كورتبوون، گوتبووى من بەراستى تۆم خوشويست. تۆ
 لە ھىچ يەك لەو پياوانە نەدەچوويت كە من بينىوومن، تۆ لە بارۆنەكان
 ناچىت، ھىكايەتەكانت زۆر خوشبوون، تۆ زۆر كوورى باشىت، تۆ زۆر
 كوورى قوزىت. بەلام گەر وام نەكردايە بارۆنى خەيال و بارۆنى مەدەنى
 لە زانكۆ دەرياندەھىنام و دەرياندەكردم... من يەك ئومىدم ھەيە كە
 بمورىت و رقت لىم نەبىت.

دەمزانى قسەكانى تىشكان لەو درۆ ئەبەديانەيە كە كچان دواى ھەلە
 گەرەكانى خويان دەينوسن، لەبەر ئەو جۆرە درۆيانەش بوو نەمدەويست
 بكەومە ئەفینەو. پۆژىكى باران بوو، نامەكەى تىشكانم لە حەوشى
 زىندانەكەدا دپى و بەجىمھىشت لىزمە و پەھىلەى زستان لەگەل خۆيدا
 بىيات. كە بەسەر و پوخسارى تەپەو ھەرامەو بۆ ژوورەو ديمەنى
 فلىمەكەى جىسىكە لانگم ھاتەو ياد، جوانى كوشندەى ئەو كچەم
 ھاتەو ياد كە نەمدەزانى كىيە و لە كۆتو ھاتو ھاتو و بۆ دەرھەق بە
 من ئاوەھا بەدبوو.

ھەموو زستانى سالى دووھەزاروپىنج لەو زىندانەبووين، ھىچ ھەوالىك

له دادگایکردنمان نه‌بوو. له سه‌ره‌تای به‌هاردای سه‌روفه‌سائی بارۆنی
 خه‌یال ده‌رکه‌وته‌وه. پۆژیک له‌ نیسانی سائی دووه‌زاروپینجدای، بارۆن
 هه‌ر سی‌کمانی بانگکرد بۆ ژووژیکی تایبه‌تی له‌ زیندان و گووتی
 گه‌ر بمانبه‌نه به‌ر دادگا حوکه‌کانمان زۆر قورس ده‌بیست، له‌به‌رئه‌وه
 له‌ نه‌نجومه‌نی بارۆنه‌کان و لای جه‌نابی سه‌رۆک تکاو پیشنیاریکردوه
 بمانبه‌خشن به‌و. ئه‌و به‌ درێژی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردین که‌ چتر
 وازی له‌وه هه‌ناوه شاریکی خه‌یالی دروستبکات، گووتی ئه‌مڕۆ خولیا‌ی
 وه‌های نییه و جۆره ئومیدی وا په‌روه‌رده ناکات، ئیستا گوندیکی دێرین
 و پوخاوی خۆی و باپیرانی هه‌یه، گوندیکی چه‌په‌که له‌وسه‌ری دونیا، له
 ناو چیا عاسیه‌کاندا، له‌ گوشه‌یه‌کی سه‌ختدا که‌ چیاکانی ئه‌م ده‌قه‌ره
 تیدا به‌یه‌کده‌گن. ئا له‌و ده‌قه‌ردا که‌ پشتی پادگای گه‌وره‌ گه‌وره‌ی
 سوپای تورکیه، خۆره‌لاتی کۆمه‌لێک بنکه‌ی گه‌وره‌ی پاسدارانه، له‌ویدا
 ده‌یه‌وێت گوندیکی چکۆلانه‌ی بۆ دروستبکین. بارۆن ماندوو و بیسه‌بر
 هاته پیشچاوم، پیشتر له‌ لیپرسینه‌وه‌ی هه‌ر سی‌کماندا به‌شداریکردبوو،
 به‌لام دوا‌ی ئه‌و ماوه‌یه له‌پتر و بی‌که‌یفت‌ره‌ ده‌مبینی. هه‌ر سی‌کمان رقمان
 لیپوو، ده‌مانزانی ئه‌و له‌ پشت کوشتنی غه‌زه‌لنوسه‌وه‌یه. ئه‌و به‌سه‌ریک
 ده‌یویست له‌ هه‌موو دونیامان دووربخاته‌وه، له‌ چیرۆکه‌ خه‌یالییه‌کانی
 ئێمه‌ ده‌ترسا که‌ شه‌وان زیندانی ده‌هه‌نایه‌ جۆش، ده‌ترسا سه‌به‌ی
 له‌شکرێک له‌ پۆله‌به‌ری خه‌یالی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌وه بیته‌ده‌ری و به‌هیچ
 نه‌گیرینه‌وه، به‌سه‌ریکیش ده‌یویست تا هه‌تا هه‌تایه‌ له‌ ژێر چاوه‌دێری
 خۆیدا بین. هه‌سه‌نیش پای وابوو بارۆن به‌ هه‌ر نرخیک بووه‌ ده‌یه‌وێت
 بمانکات به‌ کریکاری خۆی... بریاریداوو به‌و جۆره‌ خه‌یالمان بکوژیت.
 یه‌کیک له‌ بارۆنه‌کانی دۆستی پیشنیاری ئه‌وه‌ی بۆ کردبوو بمانخاته‌ ژێر
 کار، چونکه‌ گه‌ر مڕۆف بازوو و جه‌سته‌ی ماندوو‌بوو، ئیدی خه‌یالاتی
 ده‌مڕیت. قسه‌کانی بارۆن بۆ ئه‌وه نه‌بوو پرسمان پێبکات، به‌لکو بۆ

ئەو بوو ئەو بېيارەمان پى پابگە ئىتت. بەر لەو ەى بىروات كاغەزىكى
دەرھىنا و بىريارى لايەنە بالاكانى پىشانداين كە ئىمەيان خستۆتە زىر
پەحمەت و بەر ئاموزشى ئەو تا كۆمەكمانبكات بىينەو بە ھاوالاتى
باش. گووتى «سەرۆك خۆشحال دەبىت بىيستىت ئىو بوونەتەو بە
ھاوالاتى دلسۆز و نىشتىمانپەرور».

دو ھەفتە دواى ئەو، دەمەو بەيانىكى زو، خۆى و شەش پاسەوان
ھاتن و ئىمەيان برد بۆ ناو چىا نوورەكان. كات وەھا زو بوو نەدەكرا
خوачافىزى لە زۆرەى برا دىلەكانمان بگەين. چوار سەعات بە ئوتومبىلىكى
سەربازى پۆىشتىن و دواتر لە جىگايەك پىادەبووين و لەوئو بە پى
نۆ سەعات بە چىايەكى سەختدا سەرکەوتىن، ئەو يەكەمجاريو لە
ژياندا دەرەو ى شار بىينىم، ئەگەرچى دىلبووم، بەلام خومارى بىينى
سروش و مەستى بىينى ئەو ھەموو چىا گەرەى بووم. دواچار دەمە و
ئىوارەىكى درەنگ گەىشتىنە ئەم گوندە، پىدەچوو بارۆن زۆر بىرىكردبىتەو
تا گەىشتۆتە ئەو قەناعەتەى ئىمە پەوانەى ئەم گۆشە عاسىيە بكات
كە ھىچ مەخلوقىك نەيدەتوانى بە ئاسانى لىى ھەلئىت. ناو كەند و
بەردەلانىكى سامناك بوو، چوار دەورمان سەرتاپا لوتكەى وەھا سەرکەش
و شاخى وەھا ساف و بەردەلانى وەھا سەختبوو، ھىچ چىابەزىنىكى
چاپوك ئاودىويان نەدەبوو، ئەملالامان كەرتە شاخى وەھا سەيرىبو من
ئىستاش كە سەيرىاندەكەم لە نىگايان دەترسم. بنگەىكى پۆلىس لەسەر
دەروازەى ئەو تەنيا پىگايەدا بوو كە ئىمەى بە دونىاو گرىدەدا. بارۆن
ھىچى لەو بارۆنەى جاران نەدەچوو، ئىستا پىاوئىكى پىش ھاتووى ماندو
و ئاومىد دەھاتە پىشچاوم، شتىك لە پوخسارىدا بوو غەزەلنوسى ياد
دەھىنامەو. وەك ئەو ى نىو بىخەيال و بەدەكەى غەزەلنوس بىت و
بەسەر زەويدا وىل و ئاوارەبووئىت. ئەو ئىوارەى لە نزىكەو سەيرمكرد
و گووتم «خوای گەرە، چۆن ئەو ھەموو ماوەى، ئەو لىكچوونەم لە

نيوان پوخسارى ئەو و غەزەلنوسدا نەبىنىيە، چۆن نەبىنىيە؟». لەو ساتەدا ەك شىت ەموو ئادەمىزادەكانم بە زنجىرەيەك وئەى ئاويئەى يەكدى دەبىنى، مرقۇم ەك كۆمەللىك مەخلوقات دەھاتە پىشچاۋ كە يەك نيەى دژ و تەواۋكارى يەكن، ۋاھاتە بەرچاۋم ەك ئەۋەى مرقۇف سەرەتا نوتفەيەكى چكۆلانەبوويىت و تەقىنەۋەيەكى گەۋرە كىرەبىتى بە مليۇنەھا بەشەۋە، ەەر ەك چۆن پۆژىك لە پۆژان تەقىنەۋەيەكى مەزن گەردونى لە پىنتىكى چكۆلەى ناو ەدەمەۋە كىردۈە بە مليونەھا ئەستىرە. مرقۇم ەك بوونەۋەرىكى مەيمونئاسا ھاتەبەرچاۋ كە بەردەۋام لە ئاويئەيەكەۋە بەرەو ئاويئەيەكى دى بازەدات و لە ەەر ئاويئەيەكدا بەشىكى ژيان تاقىدەكاتەۋە. بارۆنى خەيالل بىخەبەر لە خەياللى من بە غەمەۋە گۈوتى «ئەمە شوپىن گۈندىكى كۆنە، مەلئەندىكى دىرىنى باب و باپىرانى منە. ەەر كاتىك لە ئاۋەدانكىرەۋەى ئەم گۈندە بوونەۋە ئىدى ئازادن. ئىشەكەن و ماندووين... شەو و پۆژ بىئىنە سەر يەك و تەۋاۋى ھىز و تىفكرىنى خۆتان بىئىنە سەر ئىش. تا پۆژىك نۆرتىر ئىشەكەن، پۆژىك زووتر ئازادەبن. تا جۈانتىر و قەشەنگىر ئىشەكەن، دلنەرمىتر و كراۋەتر و بەرەحمىتر دەبم. گەر خەياللى ھەلھاتنىش كەۋتە سەرتان ئەۋى سىنورى تۈركىيا و ئەۋىش سىنورى ۋلاتى عەجەمانە... زۆرم بۆ گىرنگ نىيە گەر لەۋىۋە ھەللىن، پاكىردن لە نىشتىمانىش جۆرىكە لە مردن. من چىدى باكم بە مردنى خۆشم نىيە... ەموو مانگىك چى شىكتان پىۋىستە بىنوسىن و بىدەن بە پاسەۋانەكان. ەموو شىتك دابىندەبىت تەنبا خەيالل نەبىت».

ئىدى لەو ئىۋارەيەۋە ئىمە بارۆنمان نەبىنىيەۋە. پاسەۋانەكان دەللىن ھەندىچار دىت و لە دوۋرەۋە سەيرىكى ئىشەكانمان دەكات. دەللىن بە چەند مانگىك جارىك لەسەر قوتەيەكى چكۆلانەۋە بە دوۋرىين لىمان دەروانىت... بەلام لەو كاتەۋە ئىمە پۈۋىپۈۋ بارۆنى خەيالمان نەبىنىيەۋە.

ئىستا شه و وړژ له م گونده دا ئىشده كه ين، سى پياوى پيشن و
 توژاوين. هه نديجار نه وره سى خوشكم و خانمى چرپه نه فسوناوييه كان
 نامه مان بۆ ده نيرن، هه نامه يه ك ئيمه بينوسين و نه وان بينيرن وشه به
 وشه ده خويناويه. نامه كانمان جگه له سلاو و هه وال پرسىنى ئاسايى
 زياتر هيچى ديكى تيدا نيه. چەند مانگى يەكەم بەر لە وهى يەكەم
 خانوو بۆ خويمان ته واويكه ين، له چادرىكى چكولانه دا ده ژايين، نه و پۆزه
 ته رخونچى هات ئيمه دوازه خانوومان ته واوكرديو، گه ر به م خيراويه
 كاربه كين سالى دووه زارونؤ به شيكى زۆرى نه و نه خشه سه ره تاي و
 چكوله يه ته واوده كين كه بارؤنى خه يال له سه ره تاي كاردا به پاسه وانه كاندا
 بۆى ناردين، گرنگترين شت لای بارؤن نه وه يه له سه ره نه خشه كه ئىشبه كين
 و خه يالى خويمان به كار نه هيئين. ماجه لانى راسته قينه وه ستاي گه وره مانه،
 نه و پياوه ي به دريژايى ژيانى له ديواره كان ده ترسا ئىستا كه ته ماشايده كه م
 ده زانم چ ده ست په نكين و چ ورده كار و چ پيك ته نافيكه. به يانيان سه عات
 هه شت ده چينه سه ركار و شه وان سه عات هه شت ده ست هه لده گرین، له
 نيواندا دوو سه عات به جياجيا پشووده ده ين، له م ماوه يه دا كه پيكه وه
 ده ژين توانايه كى گه وره مان تيا دروستبووه خه يالى يه كتر بخويناينه وه، به
 نه ندازه يه ك خوليا و خه ونه كانمان تيكه لبون زورجار خه ونى يه كتر ده بينين،
 زور شه و كه ماندووده بين و شه كات له سه ر جيگا كانمان ده كه وين، من به
 خه يال سوار كه شت يه كى جارنم ده بعه وه و به پوياردا ده پؤم... زور شه و
 هينده بيرى منداله نابيناكان ده كه م، له ژير به تانيه كه مه وه ده گريم.
 شه ويك زور به كول بۆ منداله نابيناكان ده گريام، هه ستمكرد سه سنى
 پيزؤش له گه لمد ده گرى. گوتم سه سنى پيزؤ بۆ ده گريت، گوتمى
 له بهر نه وه ي وهك تۆ، بيرى منداله كويرة كان ده كه م. نه وكات دلنيا بووم
 من هه ست به هه رچييه ك بكه م نه وانى ديش هه ستى پيده كەن. ده زانم

ماجه لانی راسته قینه زۆر بیرى ئفسانه دهکات... بهرده وام بیر له لشی
 ئه و ژنه دهکاته وه، که سه ییرده کهم ده توانم هه موو جه سته ی خانمی
 چرپه ئه فسوناوییه کان به پروتی له خه یالیدا ببینم، زۆر شه و تا به یانی
 به خه یال له گه ل ئه ودا ده خه ویت، هه ندیجاریش سوار ئه و ماتۆپه خیرا و
 تیژ و بیتورمرزه ده بیت، به هه ندیک زهوی و شار و کێلگه دا سه فه رده کات
 که هه ندیجار قه شه نگ و هه ندیجار زۆر غه مگینن، ئیستا باشتر تیده کات
 کوردبوون مانای ئه وه یه تا هه تاهه تایه خه ریکی دروستکردنی دیواربیت،
 ئه و پۆژه ی له ماتۆپه که ی دابه زی و له دووره وه به ره و ئه م شاره گه پایه وه،
 ده یزانی ده که ویته وه ناو ئه م گه مارۆ گه وره یه ی دیواره کان، به رده وام که
 ئیشده کات یه ک پرسته ی سه یر ده لیته وه که من تینانگه م، زۆرجار شه ویش
 به ده م خه وه وه هه مان پرسته ده لیت «ئهی دل چ بازکی قوولت دا بۆ
 ناو تاریکی... چ بازیک»، که ماندووده بیت و جه سته ی ده که ویت هاوار
 به خۆی ده لیت «بیده نگ... هه ر ده بایه بیته وه و دیواری زیندانه که ی
 خۆت دروستبکه یت... ناتوانیت تا قیامه ت رابکه یت... ناتوانیت». ئه و زۆر
 له بهر خۆیه وه قسه ده کات، به لām هۆشی هه میشه تیژ و زیره کی هه میشه
 چالاکه. من هیئده له ناو خه یاله کانی ئه ودا سه فه رمکردوه، به زۆر له و
 ولات و زه مین و ئافره تانه ئاشنا بووم که ئه و بینیونی، هه سته ده کهم ئه ویش
 هیئده به خه ونه کانی مندا سه فره ریکردوه بست به بستی ئه و نه خشه
 خه یالیه گه وره یه ی له به ره که له سه ری مندا یه. حه سه نی پیزۆ که متر
 بیر له ژن و سه فه ر ده کاته وه، گه ر به ویت بۆنی گولبکه م ده چم بۆ ناو
 خه ونه کانی ئه و، به رده وام له گه ل کۆمه لیک پیریزنی ره شه وشدا له باغیکی
 گه وره دایه که نه مه ودا ی هه یه و نه سنوور، ئه و باغه تاکه نیشتیما نی
 راسته قینه ی ئه وه، له و باغه زیاتر ه یچ شتیکی دیکه له ژبانیدا نییه.
 ئه وه ته ی لیژه ین شبر دووجار نامه ی بۆ حه سه نی پیزۆ ناردوه، به لām ئه و
 ده لیت «بۆ ئه وه ی چیدی بیر له من نه کاته وه وه لām ی بۆ نانوسمه وه».

همیشه پییده لیم شه کاریکی باش نییه، به لام شه ده لیت «پتویسته
 بۆ خوی بزی و من له بیریکات». هه موو شه ویک هه سیگمان له یهک
 کاتدا بۆ ماوه یهکی دریز بیر له تریفه یابه حری ده کهینه وه، هه سیگمان
 له سه شه ته باین که شه گونده ناو بنیتین گوندی تریفه. نه وره سی
 خوشکم له نامه یه کیدا نوسی بووی تریفه و کهه مافور چنه کانی به چاوی
 خوی بینیه، به لام له بهر شه وهی نامه کانمان وشه به وشه ده خوینینه وه،
 نه یتوانیه هچی زیاترمان بۆ بنوسیته. من هه ندیچار بیر له تیشکانیش
 ده که مه وه و ده لیم ناخۆ ئیستا چی بکات؟ به لام نا... زۆر بیر له
 تیشکان ناکه مه وه، له بهر شه وهی بیر کردنه وهی زۆر له و کهه بۆ خه یالم
 باش نییه. که سمان ناتوانین بیر له پاکردن بکهینه وه، هه که سیگمان
 پابکات ته مه نی دیلیتی شه وانی دی دریز ده کاته وه. هه سه نی پیزۆ نایه ویت
 شه ولاته به جیبه یللیت، ماحه لانی راسته قینه ده یه ویت دوا ساله کانی زیانی
 له گه ل شه فسانه دا بیاته سه ر، منیش ناتوانم به ته نیا هه لیم... سه ر هتا
 زۆر بیرم له هه له اتن ده کرده وه، به لام هی دی هی دی وازم له و بیرۆکه یه
 هینا و که و تمه سه ر کار. زۆر شه و هه سه نی پیزۆ به ده نگه ناخۆ شه که ی
 هه ندیک له غه زه له کانی غه زه لنوسمان به خراپی بۆ ده خوینینه وه... من
 هه موو هه له کانی شه و به خه یال پاسته ده که مه وه... ئیستا ئیمه شه و و
 پۆز ئیشه ده که ی، گه ر وا به روات له چه ند سالیکی تر دا هه موو شتیک
 ته واو ده بیته. گه ر توانیمان سالی دووه زاروده یان یازده له م گونده
 بیتنه ده ری، شه وکات نازانم خه یالمان چی به سه ر دیت... به لام له پاستیدا
 که سمان به ته واوی نازانین که ی له م گونده دینه ده ری، پیموایه له
 پاشه پۆزدا شه م گونده ده بیتنه نیشته جیی بارۆنی خه یال و پاسه وانه کانی...
 ئیستا ئیشه کانمان زۆر سه خته، هه فته ی دوو پۆز ئیشمان شه وه یه به
 هیستره کان که لوپه ل سه رخه ی، شه وه سه ختترین پۆزی کارکردنمانه،
 خۆشتترین کاتی ئیشکردنیشمان شه و کاته یه که هه ر سیگمان پیکه وه

ھېستىرەكان دەبەين و ئاويان دەدەين. ھىدى ھىدى ھەستىدەكەم ئىشى
 نۆر بۆ خەيالىم خراپە ... بەلام دەبىت ئىشېكەم ... لەو پۆژەوھى چىرۆكى
 خۆمان بۆ تەرخونچى دەگىپمەو ھەمىك ھەست بە ئاسوودەيى دەكەم.
 ھەرسىكمان دەزانين تەرخونچى بۆچى ھاتوۋە، شەۋىك ھەرسىكمان
 تەرخونچىمان دانا و پىمانگوت تەرخونچى تۆ بۆ ئەو ھاتوۋىت، نەينى
 دىوانەكانى غەزەل و باغە خەيالىيەكان لە ئىمە دەريھىنىت ... بەلام تا
 مردن ھىچ شىتېك لە ئىمە نابىستىت ... پىمانگوت، تەرخونچى دىپر بە
 دىپر قسەكانمان و يادگارېيەكانمان بنوسەو، نەينى باغەكان و كلىلەكانى،
 شويىنى دىوانەكانى غەزەل و پىگاي گەيشتن بە كىتېخانە خەيالىيەكان
 لە نيوان دىپر و وشەى چىرۆكەكانماندايە. ئەو پىاويكى دىرژ و بارىك و
 فرەپوۋە، ھەموو جارىك پىيدەلىم «تەرخونچى، ئەھرىمەن تېبىنىت دلى
 خۆشەدەبىت كە كوپى ۋەكو تۆى ھەيە و شانازىت پىۋەدەكات». ئەو
 پىاويكى لەو ھەمىشەرمترە قسەى بەد و سووكايەتى ئازارىيدەن. لەگەل
 ئەو ھەموو خراپەيەى ئەودا، ئىستا بەردەوام چىرۆكى ژيانى خۆمانى
 بۆ دەگىپنەو، ئەو تاكە ئومىدمانە ھىكايەتى ئىمە بە شىۋەيەك لە
 شىۋەكان بىروات و بگاتەو گويى خەلكى ئەم ۋلاتە. ئەو ۋەك سەگىكى
 بەوفا بۆ ئاغاكەى، دىپر دىپر ھەموو شىتېك دەنوسىت. مەن بەردەوام
 پىيدەلىم تەرخونچى بەوردى ھەموو شىتېك بنوسەو، تىژ و دوورېين
 بىخوينەو، دواتر تىدەگەيت باغەكانى خەيال لە كوين، دەتوانىت بزانىت
 مروف چۆن دەتوانىت دەروازەى ئەو باغانە بدۆزىتەو. مەن بە راستمە
 و درۆناكەم، دلىنام ئەوھى ئەم چىرۆكە بە قولى بىخوينىتەو، دواتر
 دەتوانىت بگاتە باغەكانى خەيال ... جارىك، دووان، سىيان، بىخوينەو و
 سەيرى ناو پۆھى خۆت بكە، لە گولە نەينىيەكانى خۆت وردبەرەو،
 سەيرى ناو لالەزارە شاردرادوھەكانى دلى خۆت بكە و تىدەگەيت ھىدى
 ھىدى چ دەرگايەكت لىدەكرىتەو.

به پۆژ ئیمه به‌رده‌وام ئیشده‌که‌ین و تهرخونچی سه‌یرمانده‌کات. ئه‌و
 هه‌موو فی‌ل و مه‌کرێک به‌کارده‌هێنیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاسانی بگاته
 قوولایی نه‌تییه‌کان، تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ ماتماتیکناس و پۆلیس. من
 به‌رده‌وام پێیده‌لێم تهرخونچی به‌ هه‌موو فریوه‌کانی تۆ راها‌تووم،
 به‌لام ئه‌و به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ سه‌یر و تیکه‌لاهه‌وه‌، زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاوێک که
 ده‌توانیت گرفته‌کانی سیاسه‌ت و پرس‌یاری قورسی بیرکاریش شیبکاته‌وه‌،
 سه‌یرمه‌ده‌کات و پێده‌که‌نیت. ئیستا هه‌ر سی‌کمان هه‌موو شتی‌ک له‌سه‌ر
 تهرخونچی ده‌زانین که‌ ده‌یه‌وێت پۆچی ئیمه‌ بپشکنی و قوولایی دل‌مان
 بخوینیت‌ه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ر سی‌کمان هه‌زده‌که‌ین ئه‌و باغه‌کانی ناو
 دل‌ی خۆی بدۆزیت‌ه‌وه‌. ئه‌و زۆرجار ده‌که‌وێته‌ قسه‌کردن له‌ سه‌ر جوانیه‌
 په‌نه‌ان و شار‌دراوه‌کانی نێو پۆچی خۆی. ئیمه‌ش هه‌ر سی‌کمان باوه‌ری
 پێده‌که‌ین، چونکه‌ هه‌ر سی‌کمان ده‌زانین که‌ م‌رو‌ف هه‌میشه‌ باغی‌کی
 جوانی هه‌یه‌ گه‌ر بیه‌وێت ده‌توانیت بیدۆزیت‌ه‌وه‌. به‌لام من هه‌میشه‌
 گومانێکی قوولم له‌و پیاوانه‌ هه‌یه‌ که‌ زۆر سه‌رقالی ماتماتیکن، په‌نگه‌
 هه‌له‌بم، به‌لام پیموایه‌ ده‌یان‌ه‌وێت به‌ پ‌ر‌گایه‌کی پ‌ر‌حی‌سابات و له‌ پ‌ر‌گای
 شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاو‌ک‌یش‌ه‌وه‌ بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی خه‌یال. زۆرجار
 شه‌وان ده‌ببینم خه‌ریکی شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاو‌ک‌یش‌ه‌ی دوورود‌ر‌ژ‌ی
 ماتماتیکه‌. هه‌سه‌نی پیزۆخۆشی ناوێت، زه‌رده‌خه‌نه‌ و فریو و یاری‌کردنه‌
 سه‌یره‌کانی واده‌که‌ن م‌رو‌ف هه‌میشه‌ به‌ گومان‌ه‌وه‌ سه‌یری‌بکات، به‌لام من
 پ‌ق‌م لێی نییه‌... من به‌رده‌وام دا‌یده‌ن‌یم و ده‌ل‌یم تهرخونچی بنوسه‌...
 بنوسه‌... ته‌نیا له‌ پ‌ر‌گای ئه‌م لاپه‌پانه‌وه‌، له‌ پ‌ر‌گای تیکه‌یشتنی قوول‌ه‌وه‌
 له‌م پیت و وشه‌ و چیرۆکانه‌ ده‌توانیت بگه‌یته‌ باغه‌کان... بنوسه‌
 تهرخونچی... بنوسه‌... بنوسه‌... بنوسه‌... تهرخونچی... بنوسه‌. ئه‌وه‌
 ته‌نیا پ‌ر‌گامانه‌... نوسین ته‌نیا پ‌ر‌گای ئیمه‌یه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ مه‌رگ...
 نوسین ته‌نیا پ‌ر‌گای پۆژه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ شه‌و.

دواهمین قسه ی ناو یاداشته کانی باروونی خه یال

چیرۆکی سەر ئه و خاوییه مهلعونه چیرۆکی من بوو. من بووم له قوولایی دلمدا له نیوان شاعیر و پادشادا دابهشیووبووم... ئیستا ئه و شاعیره مهلعونه ی ناو پۆحی خۆم کوشت و دهتوانم ئاسووده بم. ئه و پۆزه ی له گه له هه ندیک یاوه ری سه رۆکا چووین بۆ سه یری ئه و پارچه زه وییه تازانه ی شاره وانی بۆ دروستکردنی شاری خه ونه کان ته رخانیکردبوون، تیگه یشتم بۆ هه تاهه تایه شاعیر له پۆحی مندا مردوه. له دوا ی کوشتنی غه زه لنوسه وه هه سته که م ئاسووده بوونیکی بیچن، به لام بۆشاییه کی سامناکیش رووی له ژیانم کردوه. ماوه یه کی درێژ پۆحم ئاسووده بوو، هه مووشتیک له گیانمدا له زه تی له خه فه بوونی دیقه زمه ی شاعیران ده بینی. دوا ی کوشتنی غه زه لنوس سێ مانگ چووم بۆ ئه روپا، ئه مریکیه کان فیزه یه کی کراوه یان بۆ وه رگرتم و گه شتیکی شاهانه م به شاره جوانه کانی دونیادا کرد، چووم بۆ ستۆکهۆلم، کۆبنهاگن، هامبورگ، به رشلونه، پراگ... کاتیک له و شاره قه شه نگ و جوانانه دا سه رمده خسته سه رسه رین وه ها خوشحالبووم ته فسیرم بۆ ئه و هه موو به خته وه رییه م نه بوو. هیچ له زه تیک له وه شاهانه تر نییه، له ناو دلتدا شاعیری که نه یت شه وان بته خاته سه ر پارایی و به ئاگات به یتته وه. له و ساته وه ی غه زه لنوسم کوشت و هه سه ن توفان و زوه دی شازه مانم گرت، بپیارمدا وه ک پادشا کان بژیم. هه ستمکرد شه ر ته واو بووه و شاعیران و خه یالکاران دۆراون و سزای غروری خویان وه رده گرن. که گه پامه وه بپیارمدا هه ر سێ زیندانییه که ی خۆم بنێرم بۆ جیگایه ک، ئیش و دهرد هێدی هیدی

خەیالاتیان لە بیربەریتەوه. پوژ دواى پوژ دلەرەقتر دەبووم، بېرىارمدا بەپێى ئەو نەخشەىەى خۆم شارىک دروستبکەم خالى بیت لە خەیاڵ، بەلکو پربیت لە شکو و جاھوجەلالى شاھانە، شارىک پربیت لە جادەى دريژ و بالەخانەى بەرزى فرەنھۆم کە مروق لە پەنجەرەکانیەوہ بتوانیت تەنیا دیواری بالەخانەکانى دی ببینیت. ئەندازیار و وەستا و کریکارە پەر خەیاڵەکانم ناچارکرد بەیانى تا نیوہشەو بەرد بکێشن. برايانى دولبەرم ناچارکرد دەیان دۆنم زەوى، بۆمن و بارقنەکانى دۆستم درەخت لەدواى درەخت سەوزبکەن. شتەکانم وامەحکەم چنیبوو، مەتا حیزبە نەیارەکان و پوژنامەنوسە بزێوہکانیش سوسەى هیچیان نەکرد. خەلکانىکەم دامەزراند ئیشیان تەنیا ئەوہبوو ئەو گولانە کۆبکەنەوہ کە بەشیوہیەکی سەیر و نااسایى بەشەو لەسەر گۆرەکەى غەزەلنوس دەبارى. مەموو شتیکم خوش و بیفەم ھاتە بەرچاو تا ئەو ئیوارەىەى بە تەنیا لە ماشینەکەمدا لە نێوان مەکتەبى کاروبارى ئاوەدانى و مالەوہدا بە رێگاوە بووم، لە ناکاو ئەو دیمەنەم بینى کەسەر لەنۆى منى خستەوہ سەر کەلکەلەى خەیاڵ. دەپویشتم و لە باغىکى چکۆلە و پەژمورەدا ئەو خانمە مافوورچانەم بینى کە فرشىکى ئاسمانیان دەپست، بینیم ھەندى گەنج و کوپوکال لە نزیکەوہ سەراسیمە سەیریان دەکەن. سەرەتا بە ریشکەوپیشکەى چاو تىگەیشتم و وامدەزانى ھەندى گەمەى ماندویتییە، بەلام لە نزیکەوہ دەستەیکە خاتوونى تەنک و پوون و قەشەنگم بینى کە لەسەر تەوینىکى گەورە فرشىکى خوداییان دەچنى. ھەرکەسیک ئەو مافوورەى دیبیت وایزانىوہ لە قوولایى مەلەکوئەوہ ھاتۆتە خوار، مافووریک مەموو سىحرىکى ئەم دونیایە و مەموو جوانییەکی ئەم گەردونەى تێدابوو...

پەربوو لە کۆترى زێرین و کەوى وەنەوشەى، پۆرى تەلا و نەورەسى بلورین، ئاسکى راکردوو بە ھەردەکاندا و درەختى بلند تا ئەندازەى

مانگ. هيچ وشه يه ک و هيچ هيژيک نيهه بتوانيت جواني ئه و مافووره و
 قوولايي ئه و خه ياله و دووري ئه و خونه باسبکات. من له ويڊا تريفه
 يابه حريم بينيه وه... له ويڊا تيگه يشتم هيچ وهخت نه متوانيوه خه يال
 بکوژم... ئه وهی کوشتوومه ته نيا ئه و نيوه شاعيرهی ناو پوحي خوومه
 که له مندالييه وه راومده نيئت. ئه و پوژه و پوژاني دواتر وهک شيتم
 لينهات، کوچه به دواي کوچه شار دهگه رام و گه پهک به دواي گه پهک
 دهسورام وه، ته نيا ئوميدم ئه وه بوو جاريکی تر له سه ر شه قاميک و
 له کوچه يه کی تر دا ئه و مافووره خه يالييه بينيه وه، به لام بيسوودبوو.
 هه ستمکرد بينيني ئه و مافووره هه موو غرور و شکومي شکاند و
 تيکه ل به خاک و خولي کرد. ته نيا چهند ساتيکی کورت له بهردهم ئه و
 فهرشه دا به سبوو بۆ ئه وهی تيگه م چهند دؤراوم، چ سه رکه و تنيکی
 بهچوک و ناچيزن ئه وانهی من تو مارمکردون. له و پوژه وه ده ستمکرد
 به خواردنه وه يه کی بيتمان و شيخانه. شه ويکیان ناردم به دواي
 ترخونچيدا و پيتمگووت برۆ و نهيتي ئه و باغانه م بۆ بهينه وه. يهک
 سالي پيک ناردم بۆ ئه و چيا دوورانه، له وي گه ليک نهيتي گه وره ی
 بۆ ناشکراکردم، له ماوه ی ئه و ساله دا بهردهوام هه موو وشه و
 هه موو گوزاره و هه موو چيرۆکيکی بۆ ده نوسيمه وه. هه زاران لاپه ره ی
 بۆ هيتام بيخوينمه وه، ده يگووت نهيتي و کليلی باغه کان له ناو ئه م
 چيرۆک و خه يال و سه ربوردانه دايه، ده يان شه و تابه يانی دانيشتم
 تا يادگار و ياداشته کانی هه سه نی پيژۆ و ماچه لانی راسته قينه و
 ماجيدي گول سؤلاف بخوينمه وه... به لام هه رگيز په ييم به کليلی ئه و
 باغانه نه برد که ده بوو وهک شفره يه کی نهيتي له ناو ئه و چيرۆکانه دا
 خه وتيئت. کومه کم له هه کيمه کان خواست و هانام بۆ عاريفه کان برد
 و سوودی نه بوو، له گه ل چهنده پسپوړی کلاسيکيات و ئه ده بياتی نوێ
 و باغناسی شاره زادا دانيشتم و به هيچ نه گه يشتين، له گه ل مامؤستاکانی

فیزیک و ماتماتیکدا له زانکۆ هه‌موو شتیکم تاووتوێکرد و نه‌گه‌یشتینه
 نه‌نجام. که‌وتمه‌ ناو به‌حرری کلاسیکیات و کتییی «حداثق السحر فی
 دقائق الشعر»ی ره‌شیده‌دینی وه‌تواتم سه‌رله‌به‌ر خوینده‌وه و کاریکی
 به‌ده‌ردی منه‌وه نه‌بوو، به‌ کومه‌کی فارسیزانیکی بلیمه‌ت چه‌ندین
 هه‌فته سه‌رقالی وردبوونه‌وه و خویندنه‌وه‌ی کتییه‌که‌ی شه‌ره‌فه‌دینی
 رامی «حقائق الحقائق» بووم، به‌وه‌وه نه‌وه‌ستام کتییی «انیس
 العشاق» له‌که‌شیم خوینده‌وه که له‌ شاری مه‌راغه‌ نویسیویتی، وه‌لن
 شتیکم ده‌سته‌ته‌که‌وت دوور و نزیک بمباته‌وه بۆ سه‌ر شه‌م باغانه‌ی
 غه‌زه‌لنوس. هه‌تا تیشنه‌گه‌یشتم وشه‌ی باغ له‌ راستیدا چ مانایه‌کی
 هه‌یه. شه‌وه هینده‌ی دی توپه‌یکردم و له‌ ده‌ردی خزانم. له‌ زه‌مانی
 بابه‌وه چی شتیگ له‌سه‌ر باغ نوسراوه په‌یدامکرد و سوودی نه‌بوو...
 من دلنیا‌بووم نازانم وشه‌ی باغ مانای چی... شه‌وه ده‌ردی من بوو
 هاو‌پریم... شه‌وه ده‌ردی من بوو... من ئیستاش نازانم باغ مانای چی...
 نازانم و شه‌وه ده‌ردم سه‌ختتر و ژانم قوولتر ده‌کات. ماوه‌یه‌که‌ خراپ
 خومداوه‌ته مه‌ستی، هه‌ندیجار که سه‌ته‌لایتی حیزب بانگمه‌ده‌کات به‌رۆم
 و سیاسه‌تی جیهان بۆ بینهران شیبکه‌مه‌وه، به‌ مه‌ستی ده‌چم. مه‌ستی
 و غه‌م وایانکرد دلم بۆ هه‌موو که‌سیگ بکه‌مه‌وه، وه‌ک شیت به‌ هه‌موو
 که‌سیگم ده‌گوت من غه‌زه‌لنوسم کوشت. ده‌یانجار له‌ نوکه‌وه هه‌موو
 حیکایه‌ته‌که‌م ده‌گێژایه‌وه و دلنیا‌بووم دوژمه‌کانم و نه‌یاره سه‌ر
 سه‌خته‌کانم له‌ حیزبدا وشه به‌ وشه هه‌مووی تۆمارده‌که‌ن. سه‌ره‌تای
 به‌هاری سالی دووه‌زارو‌حه‌وت ته‌رخونه‌ی بی‌حاسل له‌ چیا هاته‌خواری
 و ئیدی نه‌گه‌پایه‌وه بۆ شه‌وی... من له‌ پاداشتی ماندوو‌بوونیدا کردم
 به‌ سه‌رنوسه‌ری یه‌کیگ له‌ پوژنامه‌کان تا له‌ویوه درێژه به‌ خزمه‌ت
 و ستایش و دلسۆزی خۆی بدات بۆ من و بارۆنه‌کان. ئیستا له‌گه‌ل
 هه‌موو به‌دمه‌ستی و په‌فتارچه‌وتیمدا گو‌پانکاریه‌کانی ناو حیزب

پوڙ به پوڙ زياتر و زياتر دهمبهنه پيشي. سهرکرده مه زنه کاني هم نه ته وه جاویده حه زیان له وهیه نه و پیاوانه به رزبکه نه وه که له هه موو لایه که وه ده پوختن. به لام من توند له ژیر چه تری سهروک خویدام، وهک کوپی خوی و مندالی به نه مکي خوی سهرمده کات. که چی له گهل هه موو وبقار و پله و پایه یه کدا من هه ر خه یالم لای نه وانه... وهک نه وهی هه رگیز نه و نه سپه سپیه نه کوژ رایت... وهک نه وهی به رده وام له به رده م ماله که ی مندا سمکولان بکات و له دیدی من دوورنه که ویتنه وه. نه و چیروک و یاداشته نه ی ترخونچی له چیا هیتایه خواری، له سهر زور نهی نی چاویانکرده مه وه که پیشتر نه مده زانی. به کاریگری نه و چیروکانه بوو وریا بوومه وه و وهک فیرعه ونیکی خه والوو له خه و راجله کیم. هه والگر و چاره نهی نیه کانی خوم راسپارد هه ر مندالیک به دیریک شیعره وه له سهر سینه ی له دایکبوو بوم بهینن، گهر نه و یاداشته نه بایه من ده رکم به بنی هم نهی نیه نه ده کرد. عه تارم راسپارد بوم نه و مندالانه بگریت که به دیریک غزه له وه دینه دنیا. دوا ی هه فته یه ک مندالیکیان بوم هینام، هه والگریک له خه سته خانه ی مندالان بینیبووی. که چیکی چکولانه بوو. که بینیم سهره تا باوه رم نه کرد و دوو چاوانی خوم به دروخسته وه و گوتم نه ی بینایی خه تاکار کویربه و دروی وام له گهل مه که. کورپه که ناشکرا دوو بهی تی قه شهنگ له سهر سینه ی نوسرابوو، که هه رگیز له یادیان ناکه م:

په ریزاده ی سهر به حر و بهر، نه ی کیژی خه یال و خه ته ر
هه لگری موعجیزه ی عه شق، زاده ی ناو گولدا نی قه ده ر
دلّت غه مگین و موسافیر، نیگات پره له نه شکی ته ر
غه زهل بتپاریزیت له به د، خه یال بتپاریزیت له شه ر

به سهرسامی ئه و مه لوتکه یه م هه لگرت و چووم بق لای سه روک.
 بیهرس وهک شیت خوم کرد به ده رباریدا و پیمگووت نه وهیهک له م
 خه یالزادانه له دایکده بن، نه وهیهک له م مه خلوقاته ترسناکانه پوژ به
 پوژ دینه دونیاوه و تو خه وتوویت، هه ر ده سالات و حوکمرانیک بیت
 و بروات ئه مانه به خه یال و شیعر و غه زهل ماندوویده که ن. مه لوتکه
 که چه که م بق کرده وه و پیشانمدا. سه روک وهک هه میشه که شبین و
 خوشبین ده پروانی، گووتی یانی چی بارون تو له دپریک شیعر
 له سه سینه ی مه لوتکه یه کی سن پوژه ده ترسیت؟ شیتبوویت یان
 عه قلت سه تنه ری نه ماوه؟ من حیساب بق ده کتیی شیعریش ناکه م،
 تو له دپریک شیعر ی سه ر سنجی کورپه یه ک زی ره تکرده وه... خه ریکه
 پیاوه تی و جوامیری خوت له ده ست ده ده یت، ئاگادار به.

دلنیا بووم سه روک نازانیت من باسی چیده که م... دلنیا بووم.

پیشه وه ی گوینده مه بیتاکی ئه و، که رامه وه و خه لکه دلسرزهکانی خوم
 پاسپارد هه ر مندالیک ی وه هایان بین ی، هه ر کورپه یه ک به نیشانه یه کی
 له و جوړه وه له دایکبوو، له سه ر سجه لکانی نفوس دیار بیکه ن و ناویم
 به په رنگیکی دی بق بنوسن. ده بوو خزمه تیک به وانه بکه م که دوا ی من
 دین و ده چنه شه ری ئه م پوخله به ره خه یالیانه وه... دوا جار پادشاکان
 ئه گه ر له گه ل یه کدا دوژمنیش بن، هیتشتا به رابه ر به شاعیران هه ر بران.
 له گه ل هه موو ئه و پودا وانه شدا هه رگیز ئه و وه سه وه سه یه م تیا
 نامریت که بکه مه باغهکانی خه یال. ئیستا شه و و پوژ له جهنگی ئه وه دام
 ئه و خه یاله م بیربچیته وه. هه موو پوژیک ده چه سه ر شوینی شاری
 خه ونه کان و به ئه نداز یاره کان ده لیم په نجه ره کان به وکتر بکه نه وه...
 پرو به ری باغهکان به وکتر بکه نه وه... پیتانده لیم جیگایه کی قایم بق
 دروستبکه ن، جیگایه ک خه یال نه یگاتیت... دوینن شه و به مه ستی هه موو
 ئه نداز یاره کانم کو کرده وه و پیمگووتن ده بیت کوشکتیم بق دروستبکه ن

لە شوێنێکی سەختدا، لە ناوهراستی شارێکی کونکریتی گەورەدا کە خەیاڵ دەستی پیاڤە گات و وەسوەسە ی نەگاتە ئەوێ. شوێنێک کاتیەک بە ڕیگا و ڕیواقیدا پیاسە دەکەم، غەزەلەکانم بە بێردا نەیت و مافووڕە سێحراوییه کانم نەکە و نەوێ بێر...

خودای بالانشین کۆمەک بە ڕۆحم بکە، لە چاکە و لە گوناھدا یارمەتیدەرم بە... لە پیسی و پاکیدا دەستم لێبەر مەدە... حیسابی چاکە و خراپەم بۆ مەکە... بە گەورەیی و حیکمەتی خۆت تیمبکە.

کۆتایی

ئێستا کە هەموو شتێک تەواو بوو، کە گەشتینە دواھەمین لاپەرە ی ئەم کتێبە، لە کاتیکیدا دەمەوێت بە هێمنی بە جێتان بهێڵم، کۆمەلێک راستی ھەیە دەبێت بیزانن و لە نزیکەوێ ئاگاداری بن. چیرۆکی راستەقینە ی من لە گەڵ ئەم کتێبەدا ئەو پۆزە دەستی پێکرد کە چووم بۆ لای خواوەن ئوتیلە کە تا لە چاوە دیڕی ژنە کەیدا کۆمەکی پێیکەم. ئەو کات بێکار بووم و ھەر کە سێک کارێکی پێپسپارد مایە لە ناچاریدا دەمکرد. ئەو ھەبوو پۆزێک لە پۆزانی ئەیلولی سالی دووھە زاروچوار، کە سێکی سیاسەتمەداری گەورە کە بە خزمایەتیەکی دور دەمانگات، منی بە عەتار ناساند و پێیگوت من کورپکی وریام و دەتوانیت لە کار و چاوە دیڕیدا ئیشی سەختم پێ بسپێریت. عەتاریش منی نارد بۆ لای ئەو خواوەن ئوتیلە و گوتی «بزانە ژنە کە ی چ دەردیتی». لە سەرەتادا ئیشکەرێکی چکۆلانی عەتاربووم، یەکیکبووم لە لەشکرە گەورە کە ی ئەو. لە یەکەم پۆزەوێ بە وریایی دوا ی خانمی ئەفسانە کە وتم... لە ھاتن و لە چوونیدا بە دوا یەو ھەبووم. زۆر زوو گەشتە ئەو راستیە ی، ئەفسانە لە گەڵ پیاویکی بالابە رزی قز درێژدا

خیانته له میړده که ی دهکات. به لآم شتیک له ناخمدا پییگوتم که نابیت
 نهو نهینیه بدرکینم. من چند جار خانمی نهفسانه م دهبینی ودها
 قهشنگ و پر نهفسون بوو، نه مدهتوانی نازاریدهم. به لآم نهشمدهتوانی
 دهست له ه لکولینی ژبان و پشکنینی نهو دیوه تاریک و نهینیه ی
 په یوه ندیه کانی ه لگرم. له زه تیکی زورم له وه دهبینی که ناوها له نزیکه وه
 ناگاداری ورد و درستی نهو په یوه ندیه حرامه ی نهو بووم. لیتان ناشارمه وه
 که ه لکولین و تیرامان له په یوه ندیه حرامه کانی مروف همیشه په کیک
 له خولیا هره گه وره کانم بووه. عه تار له شکرک له کهسانی وهکو منی
 هه بوو که ئیشمان ته نیا سهیرکردن و ه لدانه وهی نهینیه کانی ژبانی خه لک
 بوو. پوژیک دوی خویندنه وهی شیریک، عه تارم وهکو پیاوکی پیس و
 نهو یاریه شم زور چه پهل هاته پیشچاو، ناچار چومه بهرده می نهو ژنه
 قهشنگه و پیمگوت «خانمی نهفسانه چند وهخته میړده که ت منی
 خستوته دوی تو، من په کیکم له بهردهسته کانی عه تار و زورشت له سر
 په یوه ندی تو و نهو پیاوه دهزانم. بیکه به خاتری جوانی خو ت و
 ناگاداربه، من له مپووه نهو ئیشه ناکه م، به لآم دلنیام میړده گوله که ت
 که سیک دی دهخاته دوات که هر خوا دهزانی ت کییه و چونه». خانم
 بهو دهنگه سیراوییه ی خو ی سوپاسی کردم و گووتی هه رگیز نهو چاکه یه ی
 منی بیرناچیت. دواتر نهو ناگاداریه ی من به هانه یه کی گه وره بوو تا خانمی
 نهفسانه ته واوله میړده که ی جیابیته وه. لهو بهینه دا سیمای نهو گه پریده
 گه ردونییه ش که نهفسانه خو شیده ویست ئیجگار سه رهنجی پاکیشابووم.
 وهک چون که وتمه دوی نهفسانه که وتمه دوی نهو پیاوهش، پاش ماوه یه کی
 له چاوه دیری، له هه لومه رچیکی ئالوزدا له هه مان نهو ماله دا که
 دوسه که ی خانمی نهفسانه تیا ده ژیا غزلهلنوس کوژا و نهو پیاوه
 قزدریژه یان به تاوانی کوشتنی نهو دهستگیرکرد. من ده مزانی سه رجه می
 حیکایه ته که هه لبهسته و نهو پیاوه بیگونا هه. جاریک به ناوی سه ردانی

هاوړپټه کمه وه چووم بڼو به نديخانه و له وږي بينيم، به لام خوځم ناشکرانه کرد و ته نيا وهک نه ناسيک سلاوم ليکرد. فزولوی زځرم بڼو تيگه يشتن و سه لماندنی پاکی زوهدی شازهمان وایانکرد زځر له خانمی نه فسانه نزيکبمه وه و بيم به ياریده دهریکی خوبه خشی له سر په رشتيکردنی مالی منداله خه يالیه کاندا. له زستانی سالی دووه زاروپیښجه وه له و مال له کڼه ی غه زه لنوسدا له گه ل خانمی نه فسانه دا کار ده کم. مال له بڼيکی تيگه لوی له بڼی گول و کتیب هیه ... مړوځ گهر چاو بنوقینیت و بڼوات هه نديچار واهه سته دکات به ناو باغيکی نهينیدا دډوات، هه نديچارش بڼی ده ستنوسی کڼ و به یازی قه ديم له هه موو شتيک دیت. نه وه ی له خانمی نه فسانه وه نزيک و هاوکاریده کم، له هه مانکاتیشدا پيښاگم و ناتوانم ده ستم به جوانیبه سحر اوییه که یدا رايگات، جوړه نيشنیاقيکی پڅی تايبه تی بڼو دروستکردوم، نه وه واده کات نیشه که ی خوځم خوشتريوږت. نه وکاتانه ی نه و کاری هیه من راسته وخو سر په رشتی منداله کان ده کم. خه يالوان نه مسال ده چیت بڼو زانکو، کورپکی بیده نگه که به دزیبه وه شيعر ده نوسیت. زځرجار ده بينم دیوانی کڼی شيعری به ده سته وهیه که نازانم له کوييان ده هيښیت. ليتينا پرسم نه و دیوانانه له کويوه ده هيښیت ... چونکه ده زانم پيم نالیت. له و دوو ساله دا خانمی نه فسانه زځرجار دامده نیت و باسی جه معییه تی ژنانی سرگره ردانم بڼو ده کات، باسی نه وه م بڼو ده کات که نيشتاش هه میسه کډه بڼه وه، ده گرین و سه ماده کڼ، باسی نومید و بيثومیدی ژنه غه مگینه کانی نه م شاره ده کڼ، نه وان نيشتاش به رده وام گول ده بڼه سره گډوږی غه زه لنوس. جارچار خانم مه لوتکه یه کی نوږی ده هيښیت و من و نه و پیکه وه له قوماته ی دهرده هيښين و هر دوو کمان سر سامانه نه و ډیره غه زه لانه ی سره سنگيان ده خوښينه وه. له وحيکی گه وره مان له ژووره ډيرينه که ی غه زه لنوس هه لواسيوه، هر مندالتيکی نوږی که دیت نه م مال وه، به خه تيکی قه شهنگ ناوی خو ی و غه زه له که ی سره سینه ی و

پۆڤی هاتنی له‌ویدا تۆمارده‌که‌ین. ئەفسانە دە‌لێت زۆریە‌ی جە‌معییە‌تە خە‌یالییە‌کان بە‌ره‌و مردن دە‌پۆن، تە‌نیا جە‌معییە‌تی ژنانی پە‌ژمورده و غە‌مگین نە‌بێت کە هە‌میشە گە‌وره‌دە‌بێت. مە‌ن بە‌رابە‌ری دادە‌نیشم و بە‌رده‌وام گوێ له‌ چە ئە‌فسووناوییه‌کانی دە‌گرم. گوێدە‌گرم و هە‌رگیز له‌ بیستنی ئە‌و چە‌پە سە‌یحراوییه‌ی بێ‌زارنام. زۆر شە‌و کە پێ‌که‌وه دادە‌نیشین با‌سی خۆ‌شە‌ویستی خۆی بۆ زو‌هدی شازە‌مان دە‌کات، ئە‌و پیا‌وه‌ی کە بە‌ پ‌روای ئە‌و پۆنی بە‌رد و درە‌خت و دە‌ریاکانی سەر ئە‌م ئە‌ستێ‌ریه‌ی لێ‌دێت. مە‌ن هە‌میشە گوێی لێ‌دە‌گرم و وە‌پ‌زنابم. یە‌که‌مجار ش‌بەر م‌سته‌ف‌اشم له‌ پ‌ر‌نگ‌ای خان‌می ئە‌فسانە‌وه ناسی، ش‌بەر ج‌ار‌جار دە‌هات بۆ ئە‌وه‌ی هە‌و‌الی حە‌سە‌نی پ‌ی‌زۆ له‌ خان‌می ئە‌فسانە پ‌رس‌یت، ئە‌و بۆ یە‌که‌م‌جار ئە‌رش‌یف‌ی یاد‌اشت و‌چ‌یرۆ‌که‌کانی خ‌سته بە‌رده‌ستی مە‌ن و گووتی « سەر و دەر لە‌م هە‌موو کا‌غه‌زه دە‌رنا‌که‌م و پ‌ی‌وی‌ست‌یم بە‌ کۆ‌مه‌کی تۆ هە‌یه ». هە‌موو ئە‌و یاد‌اش‌تانە‌ی تە‌رخون‌چی له‌ ما‌وه‌ی س‌ال‌ێ‌ک‌دا له‌ چ‌یا‌کان بۆ بار‌ۆ‌نی خە‌یالی کۆ‌کرد‌بو‌وه‌وه، له‌ گە‌ڵ چە‌نده‌ها کاس‌یتی ب‌چ‌وک‌دا کە تە‌وا‌وی ق‌سه‌کانی بار‌ۆ‌نی خە‌یالی تێ‌دا‌بوو، یە‌ک‌ێ‌ک بە‌ مە‌به‌ست و بۆ ش‌کا‌ند‌نی با‌لی تە‌که‌ت‌ولی گە‌وره له‌ ح‌یز‌یدا له‌ بار‌ۆ‌نی خە‌یالی د‌زی‌بوو. تە‌وا‌وی ف‌ای‌له‌کان گە‌یش‌تب‌و‌نه بە‌رده‌می می‌زی بە‌پ‌ی‌وه‌به‌ری ئاس‌ای‌شی کۆن، ئە‌و‌یش بۆ ئە‌وه‌ی ش‌ه‌پی با‌له‌کانی ناو ح‌یز‌ب گە‌رم نە‌کات و خۆ‌شی نە‌خاته بە‌ر تە‌قه‌ی ئاش‌ک‌را، هە‌مو‌یا‌نی له‌ ژێ‌ر زە‌م‌ین‌یکی ت‌ای‌به‌ت‌دا هە‌ل‌گ‌رت‌بوو. دواتر کە گۆ‌پ‌ان‌کاری له‌ پ‌ۆ‌سته‌کان‌دا پ‌رو‌یا‌ندا و بە‌پ‌ی‌وه‌به‌ری ئاس‌ای‌ش گ‌وا‌ز‌ای‌ه‌وه بۆ شو‌ی‌ن‌یکی تر، یار و ی‌ا‌وه‌ری‌کی نز‌یکی ئە‌و کە ئا‌گا‌دا‌ری‌وو جە‌ن‌ابی بە‌پ‌ی‌وه‌به‌ر له‌ غە‌می خۆی هە‌موو ش‌تی‌کی ب‌ی‌ر‌چۆ‌ته‌وه، ئە‌و ف‌ای‌له و هە‌ند‌یک ف‌ای‌لی د‌یک‌ه‌ی زۆر گ‌ر‌نگ دە‌رده‌ه‌ی‌ن‌یت و له‌ شو‌ی‌ن‌یکی نە‌زان‌راو ق‌ای‌م‌یا‌نده‌کات. پ‌ۆ‌ژ‌ێ‌ک ف‌زۆ‌ل هە‌ل‌ی‌ده‌گ‌ر‌یت و دە‌که‌و‌یتە تە‌ما‌ش‌اک‌رد‌نی ف‌ای‌له‌کان. له‌ نێ‌و یە‌ک‌ێ‌کیان‌دا کۆ‌مه‌ل‌ێ‌ک وێ‌نه دە‌و‌ژ‌یتە‌وه کە پ‌ێ‌ده‌چ‌یت هە‌مو‌یا‌ن بە‌ کام‌ێ‌رای پ‌ه‌ش‌ید تە‌رخون‌چی گ‌یر‌اب‌ن،

وینەى سى كرىكارى پىشەاتووى تۆزۈى كە لە ناو كۆمەلىك چىاي عاسى
 و لووتكەى بە فراوى و سەختدا لە سەرمای زستاندا بە دەستكەيشى ئەستورەو
 خەرىكى بەستنى شىشى سەقى بىنايەكن، سەرەنجى پادەكەيشىت. كابرا
 حەسەن تۆفان لە وینەكەدا دەناسىتەو، پىشەەرگە ئازا و بىكەسەكەى
 نىشتىمان، ئەو كۆپە غەمگىن و تەنبايەى بەردەوام پالى بە عەرەبانەكەى
 شىبرى قىز زەردەو دەنا. ئەو كۆپە پاستە و پاست تەواوى فايەكە لە
 كارتۆنىكى گەورەدا هەلدەگرىت و دەبىيات بۆ لای شىبر. من و شىبر بەدرىزايى
 پىنج مانگى تەواو خەرىكى نوسىنەو و چاكردن و پىكردنەو پىستەكانى
 ئەو چىرۆكە بووين... لەو ماوەدا كە خەرىكى پىداچونەو و
 دارىشتەو بووين زۆر هەولمدا بگەمە نويمىران و لەوئى بەچاوى خۆم ئەو
 كەتپە گەورەيەى مردن بىينم كە دەلەين بارۆنى خەيال لە خەزەنەيەكى
 تايەتيدا هەلىگرتو و قفلیداو. بەلام من نە ئەو توانايە و نە ئەو
 ئازايەتییەشم هەيە كە كەسانى قارەمانى وەك ماجىدى گول سۆلاڤ
 هەيانبوو، ئەو نەدم پىكرا شەوئىك بە بىانوى گەران بۆ هاوپیەكى نرىك
 چووم بۆ يانەى پىاو كۆزە بىئىشەكان و لەوئى مورتەزای شەيتانم بىنى
 لەسەر مۆزىك دەخواردەو و سەمايدەكرد. هەند مەستبوو نەدەكرا هىچى
 لەگەلدا بلىم. من و ئەفسانە زۆر هەولماندا بگەينە بارۆنى خەيال و تكاى
 تىابكەين رىگامان بدات بۆ چەند سەعاتىك دىلەكان بىينىن، بەلام بارۆن
 بە يەكەك لە ياوەرەكانيدا وەلامى بۆ ناردىن كە بىر لە كارى وا نەكەينەو
 و دەست لە خولياى وا هەلگرىن. چەند پۆزىك لەمەو بەر كۆمەلىك پۆج و
 پوخسارى سەير هاتن بۆ لای من و ئەفسانە و گووتيان ئىمە
 «دەفتهردارەكانىن»، داوايان لە من و خانمى ئەفسانە كرد يارمەتياىندەين
 دەست بە نوسىنەوئى ئەو كەتپە گەورە و ناكۆتايەى مردن بكەنەو. من
 و خانمى ئەفسانە سەبرى يەكدىمان كرد و ئەمانزانى چىيان وەلامبەينەو،
 من گووتم كە دەبىت بىرىكى وردى لىبەكەينەو... ئىستا من و ئەفسانە زۆر

بیر له دهفته رداره کان دهکینه وه ... شه و پۆژ بیران لیده کهینه وه،
 بیته وه ی بتوانین برپاری وه ها بدهین. ئیستا جار جار دهچم بۆ لای شبر،
 به میمنی پال به عه ره بانه کهینه وه ده نیم و به شه قام و کوچه و گوزه ره کان
 شارد دهیگیچم، هه ندی جار پیکه وه شه خا ولییه خویناوییه ده ره ده نین و
 سه یریده کهین، هه ردوو کمان هه سته ده کهین ئیستاش بۆنی خوی نیکی گهرم و
 نو یی لیدی ت. شبر ئیستا زۆر له جار ان ئارام تره، هه ندیک شه و که دیت بۆ
 لام هه سته ده کهم بۆنی باغی کی گهره و بیسنووری لیدی ت. که دیت بۆ ماله
 کۆنه که ی غه زه لنوس منداله کان ده چنه با وه شی و پال به عه ره بانه کهینه وه
 ده نین، شه ویش چیرۆکیان بۆ ده گی پته وه ... چیرۆک له دوی چیرۆک، تا
 هه موو له با وه شیدا شه که تده بن و له ده وری کورسییه که ی خه ویا ن
 لیده که ویت. شه مپۆ ئیمه هه موو شتی کمان ته وا و کردوه، به لام شبر ده لیت
 ده بی ت شه م کتیبه له جیگایه کدا هه لگرین نه گاته ده ست بارۆنه کان، منیش
 سه یری شه و منداله بچو کانه ده کهم که له ده وری شبر خه وتوون و ده لیم
 ده بی ت شه م چیرۆکه له جیگایه ک هه لگرین نه گاته ده ست شه وان. منیش وا
 ده لیم و شه فسانه ش وا ده لیت. تۆش شه ی شه وه ی هاتوویته ناو باغی
 کتیبه وه، به هه ر پیکایه ک شه م کتیبه ت که وتۆته ده ست، گرنگ نییه، به لام
 کۆمه کیکی بچو کمان پیکه و مه هیله شه م کتیبه بگاته ده ست بارۆنه کان...
 تکیه مه هیله ... مه هیله بگاته ده ستیان. چونکه ئاسووده یی هه موومان
 ئیستا له وه دایه شه م کتیبه نه گاته ده ست بارۆنه کان... با نه گاته ده ستیان...
 تکیه ... با نه گات.

ته واو

كتىبە چاپكراۋەكانى ئەندىشە

ناۋى كىتەپ	ناۋى نووسەر	ناۋى ۋەرگىر
۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد غەزىز	
۲. كورد لەددى		
رۇژھە لاتىناسە كانەۋە	د. فەرھاد پىربال	
۳. رېبازە ئەدەبىيەت كان	د. فەرھاد پىربال	
۴. نەتەۋەى زىرابە كان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىۋنالىزم و ناسىۋنالىزمى		
كوردى	د. جەغفەر غەلى	
۶. سۇفىزم و كاريگەرى لەسەر		
بىزوتنەۋەى رزگارى خۋازى...	د. جەغفەر غەلى	
۷. مەھوى لەنىۋان زاھىرىيەت		
و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەيىنىيە كانى ژيان	ئۆشۈ	ئازاد بەرزىنجى
۹. كورتىلەيەك لە	ستېقن ھۆۋكىنگ	ھوسەين ھوسەينى
مىژۋوى كات	ليۇنارد ملۇدېتۇ	د. ھىۋا غومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	غەتا نەھايى
۱۱. فەصلول مەقال	ئىبن رۇشەد	مەريوان غەبدول
۱۲. شۇرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە		
نەيىنىيە كانى ئەمىركادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دہسہ لآت و جیاوازی مہریوان وریا قانیع

۱۴. لہ چ نیستایہ کدا دہژین مہریوان وریا قانیع

۱۵. شوناس و ئالۆزی مہریوان وریا قانیع

۱۶. دین و دونیا مہریوان وریا قانیع

۱۷. سیاست و دونیا مہریوان وریا قانیع

۱۸. کتیب و دونیا مہریوان وریا قانیع

۱۹. دواہہمین ہہناری دونیا بہختیار عہلی

۲۰. ئیوارہی پەروانہ بہختیار عہلی

۲۱. جہمشید خانی مامم بہختیار عہلی

۲۲. مہرگی تاقانہی دووہم بہختیار عہلی

۲۳. کەشتی فریشتەکان (۱) بہختیار عہلی

۲۴. کەشتی فریشتەکان (۲) بہختیار عہلی

۲۵. شاری موسیقارہ سپیہکان بہختیار عہلی

۲۶. سیوی سیہہم بہختیار عہلی

۲۷. لہ دیارہوہ بو نادبار بہختیار عہلی

۲۸. وہک بالندہی ناو

جہنگلہ ترسناکہکان بہختیار عہلی

۲۹. چیژی مہر گدۆستی بہختیار عہلی

۳۰. ئہی بہندہری دۆست،

ئہی کەشتی دوزمن بہختیار عہلی

۳۱. مہعرفہ و ئیمان بہختیار عہلی

ہیمن قہرہداخی

۳۲. دۆزی کورد لہ بازنہی

پہوہندیہکانی ئہمریکاو... گۆران ئیبراہیم صالح

۳۳. سہمہرقہند (چ ۲)

ئہمین مہعلوف

۳۴. ویستگه یه ک له

گه شتیکی فهلسه فی

فاروق ره فیک

ته حسین همه غریب

۳۵. نه خلاقناسی

د. ئارام عه لی

۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...

۳۷. میژووی کوونی کورد (چ ۲)

د. فهوزیه رهشید

ملکو که لاری

۳۸. مندالانی گه ره ک

هیا قادر

۳۹. مروؤفی یاخی

ئه لبیر کامو

ئازاد بهرزنجی

۴۰. یه یوه نندیه سیاسیه کانی

نیوان هه ریم و دهوله تانی...

هیرش جهوه هر مه جید

۴۱. میژووی گورانکاری

هه ورامان فه ریق که ریم

کومه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)

فریشته نورائی

۴۲. سلیمانی

له نیوان سالانی (۱۹۴۵-۱۹۵۸)

توانا رهشید که ریم

۴۳. شاری سلیمانی

(۱۴ی ته موزی ۱۹۵۸ ۱۷ی ته موزی ۱۹۶۸) هه وراز جهوه هر مه جید

۴۴. کتیبی په راویزنووسان

عه تا محهمه د

۴۵. فیکر و دونیا (به رگی ۱)

مه ریوان وریا قانیع

۴۶. فیکر و دونیا (به رگی ۲)

مه ریوان وریا قانیع

۴۷. دین و دونیا (چ ۲)

مه ریوان وریا قانیع

۴۸. کتیب و دونیا (چ ۲)

مه ریوان وریا قانیع

۴۹. کومه لگه ی رهش

د. عادل باخه وان

۵۰. زستانیکی دریژ

کولم توییین

دلاوهر قه ره داغی

۵۱. فرانسیسکو س قه دیسی من

نیکو س کازانتزاکیس

دلاوهر قه ره داغی

۵۲. ئاهه نکي ته گه که

ماریو بار گاس یو سا

جه لیل کاکه وه یس

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئېرىش ماریا رېمارك كەرىم پەرەنگ
۵۴. مەن ۋە ئەۋ ئەلبېر تۆمۇرافيا كارزان عەلى
۵۵. مىرنامە جان دۆست سەباح ئىسماعىل
۵۶. رۇخسارە بەندىكراۋەكەم لەتفە رووناك شۋانى
۵۷. قەپىلىك مەستەفا خەلىفە ھەورامان وریا قانع
۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيەكان ماردىن ئىبراھىم
۵۹. گرگەن كەۋتنى بۆرە قەلأ پىر لاگەر كفىست
۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۆرۈپل خەبات عارف
۶۱. سوور ۋ رەش ستاندال سىامەند شاسۋارى
۶۲. دەستىۋوسە دۆزراۋەكەى ئەكرا پاولۇكۇپلو سىروان مەحمود
۶۳. جادەى مىخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
۶۴. جادەى مىخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
۶۵. ئىۋارستان پىر لاگەر كفىست خەبات عارف
۶۶. دارستانى نەروىجى ھارۋكى موراكامى تارا شىخ عوسمان
۶۷. ئىۋارەى پەرۋانە (چ) بەختىار عەلى
۶۸. شارى مۇسىقارە سىپىيەكان (چ) بەختىار عەلى
۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ) بەختىار عەلى
۷۰. كۆشكى بالەندە غەمگىنەكان (چ) بەختىار عەلى
۷۱. تاماتەمى گوول... بەختىار عەلى
- تا خۋىنى فرىشتە (چ) بەختىار عەلى
۷۲. سىۋى سىھەم (چ) بەختىار عەلى
۷۳. ئاۋرەكەى ئۆرفىۋس بەختىار عەلى
۷۴. غەزەلنوس ۋ باغەكانى خەيال (چ) بەختىار عەلى

۷۵. ئەى بەندەرى دۇست،
ئەى كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختىار عەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختىار عەلى
۷۷. ئىمەى پەنابەر كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلە (چ ۲) عەتائەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پارىس سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و سەباح ئىسماعىل
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۱. كچەى پرتەقال (چ ۳) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۲. لە ئاوينەيەكدا،
- لە نەينىيەكدا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۳. كچى بەرپۆبەرى سىرك (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۵. مايا (چ ۲) يۇستايىن گاردەر بەھرۇز ھەسەن
۸۶. ئىنساىكلۆپىدىايەكى
- مىژووبى وىنەدار كۆمەلى نووسەر ھەورامان وريا قانع
۸۷. كىشەى كورد لە
- رۆژھەلاتى ناوہراستدا د. حامد مەحمود عىسا زرار عەلى
۸۸. دوالىزمى دژىەك لە ھۆنراوہلىرىكىيەكانى
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہ گۆزى دا لېھون قادر
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۰. ساىكۆپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۱. خوت بناسە ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
- خاچ دەدەنەوہ (چ ۲) نىكۇس كازانتزاكىس دلاوہر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

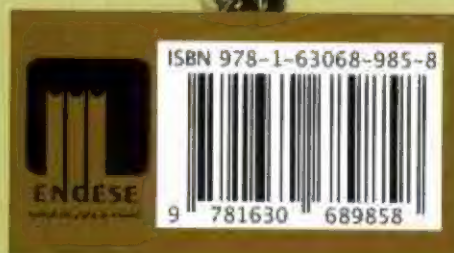
۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکھاتەئە ئەفسانەئە کوردی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەئە بوون د. محەمەد کەمال

۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولۆکۆیلۆ سیروان مەحمەد

Bachtyar Ali Mohamed
Xezelnūs
Ū
Baxekanî Xeyal

15.000 دینار